AUTHOR:

HOMER

TITLE:

CARMINA HOMERICA

PLACE:

BONNAE

DATE:

1858

Master Negative #

91-80378-4

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

Works. 1858.

Homerus.

Carmina Homerica Immanuel Bekker emendabat et annotabat ... Bonnae, apud A. Marcum, 1858.
2 v. 24 cm.

Contents:-- v.1. Ilias.-- v.2. Odyssea.

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35mm REDUCTION RATIO: 11x
IMAGE PLACEMENT: IA (IIA) IB IIB
DATE FILMED: 12/19/91 INITIALS F.C.
FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

VOLUME 1

AIIM

Association for Information and Image Management

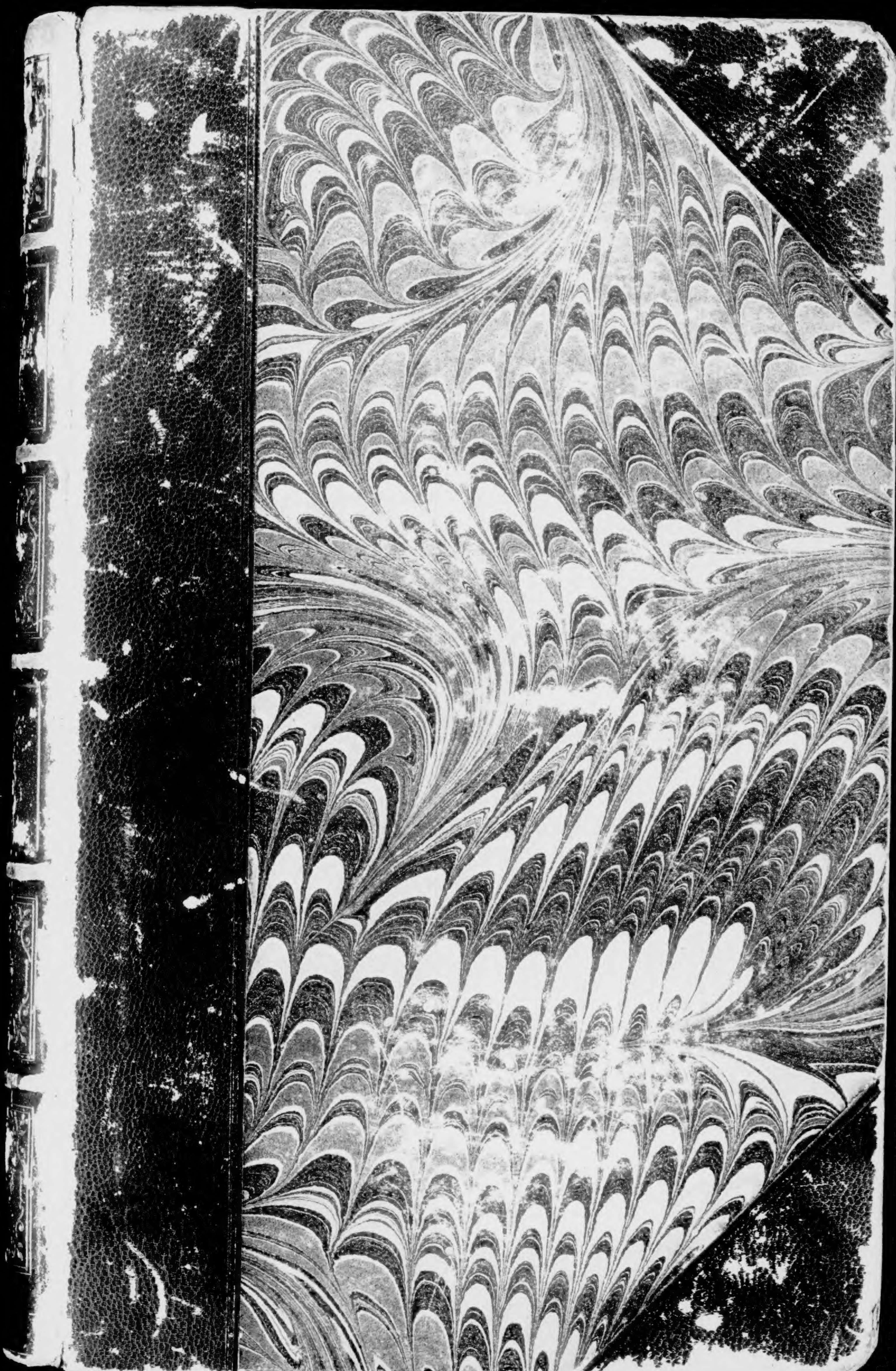
1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910

301/587-8202

Centimeter

Inches

MANUFACTURED TO AIIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

CARMINA HOMERICA

IMMANUEL BEKKER

EMENDABAT ET ANNOTABAT.

VOLUMEN PRIUS.

ILIAS.

BONNAE
APUD ADOLPHUM MARCUM
A. 1858.

PRAEFATIO.

Qui studia Homerica ex diuturno languore suscitavit, Fridericus Augustus Wolfius artem criticam ultra Aristarchi recensionem regredi posse negabat. idem, quid Homerus cecinerit, nonnisi ex quadam analogia carminum recte iudicari arbitrabatur. quam congruenter utrumque, nunc non quaero: de analogia vehementer assentior viro eximio, neque aliam atque haec monstrat video viam ad textum sibi constantem ac convenientem, legibus temperatum certis et definitis, omni denique genere aequabilem. atque tantam esse analogiae vim et praestantiam iam tum divinabam, cum adolescens primam poetae operam dedi; ideoque, quamvis grammaticorum codicumque auctoritate plane movebar, summam tamen iudicii ex perpetuitate quadam et nexu testimoniorum, quae ipsa sibi carmina dicerent, suspendebam. nunc, post lustra decem multaque facultatis meae, si qua est, criticae multis in scriptoribus experimenta, eadem illa analogia tanquam duce spectata et probata etiam confidentius fretus a recepta vulgo lectione longius quam ullus ante me editor discedo. natam eo pacto huius editionis a ceteris dissimilitudinem hoc quidem loco satis habeo breviter ac summatim percurrere, peculiari mox libello altius et, ut oportet, a capite repetendam.

Primum igitur versus spurios aliquammultos notavi, eos duntaxat quibus exemptis poetae vel oratio lenius profluere vel narratio aptius continuari videretur. ita enim profecto res se habet ut, tametsi frustra fuerit si quis ullo sibi casu speret posse contingere ut horum carminum aut compagem prima ab origine laxam adstringat aut partes iam usque a Pisistrati memoria luxatas in locum reponat, tamen saepenumero accidat ut cum utile sit tum ne difficile quidem *ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλειν.*

Deinde, ut in eo genere subsistamus quod speciem verborum format, sententiam non magnopere commutat, littera Aeolica postquam et vetustate et negligentia evanuerat, admirabili Bentlei sagacitate ab oblivione vindicata perdiu iacuit, dum a bellis hominibus irridetur, a viris doctis aut invidiose impugnatur aut insulse defenditur, donec ab Heynio in notas saltem admissa est. huius me necessarias utilitates non decebat amplius aspernari. itaque reduxi digamma, sed quantum poteram et licebat, caute pedetentimque reduxi, sed in sedem reduxi suam, proditam illam manifestis vestigiis, non optatam cupideve arreptam.

Versum in primis attendi studiose, quem plurimum valuisse ad fingendam variandamque et locupletandam linguam antiquam omnes consentiunt. eo magistro diphthongos patronymicorum dissolvi, caesuram augmento syllabico anteposui, hiatui unum certe reliqui perfugium, dactylus an spondeus eligatur paucioribus quam vulgo putant hexametri locis optionem esse intellexi. blandimenta aurium parum curabam; sic enim mihi persuadebam, non fore absona aut absurda quae vera et genuina esse certa ratio efficeret.

Atque rationem, simplicem quidem et apertam, in accentibus quoque secutus sum, incredulus nonnunquam grammaticis veteribus, quippe quos opinionum commentis magis quam rei natura et usu duci viderem. velut particulam affirmativam (*ἦ τοι*) a disiunctiva (*ἤτοι*) distinxi, articulum (*ὁ*) a pronomine (*ὅ*), substantivum *πρύ-*

μνη ab adiectivo *πρυμνή*. *ὥς* non tantum post *καί* et *οὐδέ* circumflexi, sed ubicunque *οὕτως* sonaret. *ὧς αὐτῶς* a Buttmanno accepi. *μητιέτα* et *ἀκακῆτα* ut reponerem, dedi similibus illis *νεφεληϝερέτα ἱππηλάτα κυανοχαῖτα*. quod *Θωκόνδε νηάδε οἰκόνδε* malui quam *Θῶκόνδε νῆάδε οἶκόνδε*, *ἠπειρόνδε Θαλαμόνδε Οὐλυμπόνδε* quam *ἤπειρόνδε Θάλαμόνδε Οὔλυμπόνδε*, casum si quis agnoverit locativum, accentum non requiret plus unum.

In scribendi modis cum saepe perinde esset, haecne an illa poneretur littera, eam fere quoque loco posui quae a finitimis et propinquis formis proxime abesset. sic quod *ἀφίει* scribebatur pro *ἀφίῃ*, *ἐτίθει* pro *ἐτίθη*, *ἐδίδου* pro *ἐδίδω*, factum est errore eorum qui, cum priscam litteraturam Ionica mutarent, non meminerant, quod erat *αφιε ετιθε εδιδο*, posse utroque modo legi, debere eo qui tertiam a prima, singularem a plurali, indicativum ab optativo participio infinitivo quam minime abstraheret. iidem ex *εος* *ἕως* fecerunt, ubi versus *εἷος* postulabat, sexcentisque locis *μέν* reliquerunt, ubi sententiae *μήν* conveniebat.

Postremo vocabulorum simplicium et compositorum hoc tenui discrimen ut integra nihilque passa non facile coniungerem. quocirca pro consuetis *εὐφρονέων* et *καρηκομόωντες* *ἐὺ φρονέων* reposui et *κάρη κομόωντες*, praesertim cum *εὐφρονέων* idem esse debeat quod *εὔφρων ὤν* i. e. *εὐφραινόμενος*, nec differat *καρηκομόων* a *καρήξανθος* aut *κεφαληνκομόων*. exaequanda autem esse visa sunt *βαρὺ στενάχων* et *βαρέα στενάχων*, *εὐρὺ ῥέων* et *εὐρὺ ῥέει*, *δάκρυ χέων* et *κατὰ δάκρυ χέουσα*, *ἐϝώ ϝε* et *σύ ϝε*, itidem, quae rarius recurrunt, permulta.

Superest ut annotationem excusem. defugiebam insolitum mihi et molestum praefandi commentandique negotium; quo supersedere non concessere columnae. poscentibus dedi quod extemplo potui: enumeravi tum locos meo arbitratu constitutos, tum reliquam

varietatem lectionis ex scholiis, lexicis, membranis nudis, editionibus excerptam, versus insuper eos qui vel universi vel aliqua ex parte iterantur, vocesque rursus solitarias nec plus semel lectas. nec carebat utilitate ea opera, si perfici potuisset: nunc inchoata magis quam profligata, quo numeris suis absolvatur, iuniorum exspectat industriam.

ΙΛΙΑΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΚΑΙ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

Α. λοιμός. μῆνις. 1

Χρύσης ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος παραγίνεται ἐπὶ τὸν ναύσταθμον τῶν Ἑλλήνων βουλόμενος λυτρώσασθαι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Χρυσηίδα. οὐκ ἀπολαβὼν δὲ ἀλλὰ καὶ μεθ' ὕβρεως ἀποδιωχθεὶς ηὔξατο τῷ Ἀπόλλωνι κατὰ τῶν Ἑλλήνων. λοιμοῦ δὲ γενομένου καὶ πολλῶν ὡς εἰκὸς διαφθειρομένων ἐκκλησίαν Ἀχιλλεὺς συνήγαγε. Κάλχαντος δὲ διασαφήσαντος τὴν ἀληθῆ αἰτίαν, καὶ κελεύσαντος Ἀχιλλέως ἐξιλάσκεσθαι τὸν θεόν, Ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς διηνέχθη πρὸς τὸν Ἀχιλλέα καὶ αὐτοῦ τὸ γέρας ἀπέσπασε τὴν Βρισηίδα. ὃ δὲ ὀργίζεται τοῖς Ἕλλησι. Θέτις δὲ τοῦ υἱοῦ δεηθέντος εἰς Ὄλυμπον ἀνελθοῦσα ᾐτήσατο παρὰ τοῦ Διὸς ὅπως τοὺς Τρῶας ἐπικρατεστέρους τῶν Ἑλλήνων ποιήσῃ. Ἥρα δὲ γνοῦσα διηνέχθη πρὸς τὸν Δία, ἕως αὐτοὺς διέλυσεν Ἥφαιστος οἰνοχοήσας ἐν ἐκπώματι χρυσῷ. οἳ δὲ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας εὐωχηθέντες εἰς ὕπνον τρέπονται.

Β. ὄνειρος. διάπειρα. Βοιώτεια ἢ κατάλογος νεῶν. 2

Ζεὺς ὄνειρον ἐπιπέμψας Ἀγαμέμνονι παρακελεύεται τοὺς Ἕλληνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον. ὃ δὲ πρότερον μὲν συνέδριον τῶν ἀρίστων, ἔπειτα δὲ ἐκκλησίαν ποιησάμενος ἀποπειρᾶται αὐτῶν παρακελευσάμενος φεύγειν εἰς τὰς πατρίδας. κατέχει δὲ αὐτοὺς Ὀδυσσεὺς Ἀθηνᾶς προνοίᾳ καὶ Νέστωρ δημηγορήσας. εἶτα τροφὴν ἀνελόμενοι ἐξοπλίζονται αὐτοί τε καὶ οἱ ἡγεμόνες. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Τρῶες Ἴριδος αὐτοῖς ἀπαγγειλάσης. κατάλογον δὲ ὁ ποιητὴς ἐποίησε τῶν στρατευμάτων καὶ τῶν νεῶν.

Γ. ὅρκοι. τειχοσκοπία. Πάριδος καὶ Μενελάου μονομαχία. 3

Ἀλεξάνδρου προκαλεσαμένου Μενέλαον εἰς μονομαχίαν ἐπὶ διαλύσει τῶν ὅλων ὅρκοι γίνονται, ἐφ' ᾧ τὸν νικήσαντα τὴν Ἑλένην λαβεῖν καὶ τὰ χρήματα αὐτῆς. ἡττηθέντα δὲ Ἀλέξανδρον Ἀφροδίτη ἁρπάζει καὶ εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον ἀπαγαγοῦσα μετακαλεῖται ἀπο τοῦ τείχους τὴν Ἑλένην. οἳ δὲ συνομιλήσαντες εἰς ὕπνον τρέπονται.

Δ. *ὁρκίων σύγχυσις. Ἀγαμέμνονος ἐπιπώλησις.* 4

ἔδοξε τοῖς θεοῖς τὴν Ἴλιον ἁλῶναι· διὸ Ἀθηνᾶ Μενέλαον τοξευθῆναι ὑπὸ Πανδάρου παρεσκεύασε. καὶ οὕτω συγχυθέντων τῶν ὅρκων Μαχάων μὲν ἰᾶται Μενέλαον, Ἀγαμέμνων δὲ ἀπελθὼν τὴν στρατιὰν παρορμᾷ εἰς τὸν πόλεμον. συμβολῆς δὲ γενομένης πολλοὶ ἑκατέρωθεν ἀναιροῦνται.

Ε. *Διομήδους ἀριστεία.* 5

Διομήδης Ἀθηνᾶς αὐτῷ συλλαμβανομένης ἀριστεύει καὶ πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων, τιτρώσκει δὲ Ἀφροδίτην κατὰ τῆς χειρὸς καὶ Ἄρεα κατὰ τοῦ κενεῶνος. Αἰνείαν δὲ πληγέντα ὑπ' αὐτοῦ λίθῳ Ἀπόλλων διασώζει. Τληπόλεμος δὲ ὑπὸ Σαρπηδόνος ἀναιρεῖται. τῷ δὲ Ἄρει Ζεὺς ἐπιπλήττει, ἰᾶται δὲ αὐτὸν Παιήων ὁ τῶν θεῶν ἰατρός.

Ζ. *Ἕκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.* 6

τῶν θεῶν ἀποστάντων τῆς μάχης οἱ Ἕλληνες πολλοὺς ἀναιροῦσι τῶν Τρώων. Ἑλένου δὲ συμβουλεύσαντος Ἕκτωρ εἰς τὴν πόλιν ἄνεισι καὶ τῇ μητρὶ Ἑκάβῃ κελεύει εὔξασθαι τῇ Ἀθηνᾷ καὶ ὑποσχέσθαι αὐτῇ δώδεκα βοῶν θυσίαν, ὅπως τὸν Διομήδην ἀποστήσειε τῆς μάχης. τέως δὲ ὄντων αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ Γλαῦκος καὶ Διομήδης ἀναγνωρίσαντες φιλίαν πατρικὴν διαλλάσσουσι τὰ ὅπλα ἀλλήλοις. Ἕκτωρ δὲ διαλεχθεὶς τῇ μητρὶ Ἑκάβῃ καὶ τῇ γυναικὶ Ἀνδρομάχῃ σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀλεξάνδρῳ εἰς τὸν πόλεμον ἔξεισιν.

Η. *Ἕκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία. νεκρῶν ἀναίρεσις.* 7

Ἑλένου συμβουλεύσαντος Ἕκτωρ προκαλεῖται τῶν Ἑλλήνων τὸν ἄριστον εἰς μονομαχίαν. ἐννέα δὲ ἀναστάντων ἔλαχεν Αἴας ὁ Τελαμώνιος, καὶ γενναίως αὐτοὺς ἀγωνισαμένους διαλύουσι κήρυκες ἑσπέρας γενομένης. τῇ δ' ἑξῆς τοὺς νεκροὺς ἀνελόμενοι θάπτουσι, καὶ τεῖχος οἱ Ἕλληνες κατασκευάζουσιν, ἐφ' ᾧ ὁ Ποσειδῶν ἠγανάκτησεν. Ζεύς τε αὐτοῖς διὰ νυκτὸς σημεῖα οὐκ αἴσια τῶν μελλόντων δείκνυσιν.

Θ. *κόλος μάχη.* 8

Ζεὺς ἀπαγορεύσας τοῖς θεοῖς μηδετέρῳ βοηθεῖν τῶν στρατευμάτων ἐπὶ τὴν Ἴδην κατέρχεται, καὶ πρότερον ἴσον μαχομένους τοὺς Ἕλληνας ἐλάττονας τῶν Τρώων καθίστησιν. Ἥραν δὲ καὶ Ἀθηνᾶν ἐπὶ βοήθειαν τοῖς Ἕλλησιν ἐξιούσας ἐπέσχεν Ἶρις Διὸς κελεύσαντος. ἑσπέρας δὲ γενομένης Ἕκτωρ ἐδημηγόρησεν ἐν τῷ πεδίῳ ὥστε στρατοπεδεύεσθαι καὶ πῦρ δι' ὅλης νυκτὸς καίειν.

Ι. *πρεσβεία πρὸς Ἀχιλλέα. λιταί.* 9

Ἀγαμέμνονος συμβουλεύσαντος τοῖς Ἕλλησι φεύγειν ἀνίστανται τὴν ἐναντίαν ἀποφαινόμενοι γνώμην Διομήδης καὶ Νέστωρ. συμβουλεύσαντος δὲ Νέστορος πρὸς Ἀχιλλέα πέμπονται πρέσβεις. καὶ δεηθεῖσιν ἀντεῖπεν αὐτοῖς Ἀχιλλεύς. οἱ δὲ ἀπαγγέλλουσι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς ὕπνον τρέπονται.

Κ. *Δολώνεια.* 10

Ἀγαμέμνων ἀγρυπνήσας ἀνίστησι τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων αὐτός τε καὶ Μενέλαος· καὶ ἐπὶ τῆς τάφρου συμβουλευσάμενοι πέμπουσι κατασκόπους εἰς τὸ τῶν Τρώων στρατόπεδον Ὀδυσσέα καὶ Διομήδην, οἳ Δόλωνα μὲν συναντήσαντες ἀναιροῦσι, πυθόμενοι δὲ παρ' αὐτοῦ Ῥῆσόν τινα βασιλέα καὶ Θρᾷκας παρεῖναι, ἔνθα τε ἐστρατοπεδεύσαντο, ἐπελθόντες δολοφονοῦσι τὸν Ῥῆσον καὶ τῶν ἑταίρων τινάς, τούς τε ἵππους αὐτοῦ ἀπελάσαντες εἰς τὸν ναύσταθμον παραγίνονται.

Λ. *Ἀγαμέμνονος ἀριστεία.* 11

Ἀγαμέμνων αὐτός τε ὁπλισάμενος καὶ τοὺς ἄλλους καθοπλίσας Ἕλληνας ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἕκτωρ δὲ Διὸς κελεύσαντος ἀναχωρεῖ τῆς μάχης, ἕως Ἀγαμέμνων ἐπὶ τὸν ναύσταθμον διασώζεται. μετὰ ταῦτα Ὀδυσσεὺς κυκλωσαμένων αὐτὸν τῶν Τρώων ἀμύνεται αὐτούς, Αἴαντος καὶ Μενελάου βοηθησάντων αὐτῷ. τιτρώσκονται μέντοι τῶν Ἑλλήνων οἱ ἄριστοι, Ἀγαμέμνων μὲν ὑπὸ Κόωνος, Ὀδυσσεὺς δὲ ὑπὸ Σώκου· ὑπὸ δὲ Ἀλεξάνδρου τοξεύονται Διομήδης καὶ Εὐρύπυλος καὶ Μαχάων, ὃν ἐπανιόντα σὺν Νέστορι θεασάμενος Ἀχιλλεὺς διαπέμπεται Πάτροκλον μαθησόμενον τίς εἴη ὁ τετρωμένος. ὃ δὲ ἀφικόμενος καὶ μαθὼν Μαχάονα εἶναι, παρὰ τοῦ Νέστορος προτρέπεται ἢ τὸν Ἀχιλλέα πεῖσαι συμμαχῆσαι τοῖς Ἕλλησιν ἢ αὐτὸς γοῦν λαβὼν τὴν παντευχίαν τοῦ Ἀχιλλέως ἐξελθεῖν εἰς μάχην. ἐπανερχόμενος δὲ περιτυχὼν Εὐρυπύλῳ κομίσας εἰς τὰς ναῦς θεραπεύει.

Μ. *τειχομαχία.* 12

ἀποβάντες οἱ Τρῶες τῶν ἵππων διαβαίνουσι τὴν τάφρον, καίτοι ἀπαισίου αὐτοῖς φανέντος οἰωνοῦ, καὶ εἰς πέντε τάξεις διαιρεθέντες προσβάλλουσι τῷ τείχει τῶν Ἑλλήνων. ἔνθα Σαρπηδὼν ἔπαλξιν κατασπᾷ, Ἕκτωρ δὲ λίθῳ βαλὼν τὰς πύλας ἐπέβη ταῖς ναυσί, καὶ οἱ ἄλλοι σὺν αὐτῷ πάντες Τρῶες.

Ν. *μάχη ἐπὶ ταῖς ναυσίν.* 13

Ποσειδῶν νικωμένους ἐλεῶν τοὺς Ἕλληνας ὁμοιοῦται Κάλχαντι καὶ ἀμφοτέρους τοὺς Αἴαντας παρορμᾷ, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους. μετὰ ταῦτα Ἰδομενεὺς ἀριστεύει καὶ ἀναιρεῖ Ὀθρυονέα καί τινας ἄλλους. πολλοὶ δὲ αὐτῶν ἀναιροῦνται. τιτρώσκονται δὲ Δηΐφοβος καὶ Ἕλενος. τοὺς δὲ ὑπηκόους συναγαγὼν Ἕκτωρ ἐπάγει τοῖς πολεμίοις, καὶ μεγάλως ἀμφοτέρωθεν ἀναιροῦνται.

Ξ. *Διὸς ἀπάτη.* 14

Ἀγαμέμνων συμπαραλαβὼν τοὺς τραυματίας καὶ Νέστορα σὺν αὐτοῖς ἔξεισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἥρα δὲ τὸν κεστὸν λαβοῦσα παρὰ τῆς Ἀφροδίτης κατέρχεται, καὶ τὸν Ὕπνον πείσασα κοιμίζει τὸν Δία. Ποσειδῶν δὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖ, καὶ πολὺς φόνος γίνεται τῶν Τρώων. Αἴας δὲ λίθῳ βαλὼν Ἕκτορα πλήσσει· ὃ δὲ ἀναγαγὼν αἷμα λιποψυχεῖ. ἀριστεύει δὲ καὶ Αἴας ὁ Λοκρός.

Ο. παλίωξις παρὰ τῶν νεῶν. 15

Ζεὺς ἐγερθεὶς καὶ θεασάμενος τοὺς Τρῶας νικωμένους Ἥρᾳ ἐπιπλήσσει, καὶ Ἶριν μὲν πέμπει πρὸς Ποσειδῶνα, κελεύων ἀφίστασθαι τοῦ πολέμου, Ἀπόλλωνα δὲ ὅπως ἀναρρώσῃ τὸν Ἕκτορα, ὃς ἀναλαβὼν αἰγίδα τοὺς Ἕλληνας εἰς φυγὴν τρέπει. καὶ μέχρι τῶν νεῶν συνδιωχθέντων Αἴας ὁ Τελαμώνιος πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων τοὺς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέροντας.

Π. Πατρόκλεια. 16

Πατρόκλῳ δεηθέντι Ἀχιλλεὺς ἐπιτρέπει τὴν ἑαυτοῦ πανοπλίαν ἀναλαβεῖν καὶ τοὺς Μυρμιδόνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον· οἳ δὲ ἐξελθόντες ἔτρεψαν τοὺς Τρῶας. Πάτροκλος δὲ Σαρπηδόνα τὸν Διὸς ἀναιρεῖ, τὸν παρήορον ἵππον τοῦ Ἀχιλλέως ἀνελόντα Πήδασον. ἔπειτα δὲ Πάτροκλον Ἕκτωρ ἀναιρεῖ πληγέντα πρότερον ὑπὸ Εὐφόρβου, Ἀπόλλωνος ἀφελομένου τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ.

Ρ. Μενελάου ἀριστεία. 17

περὶ τοῦ Πατρόκλου σώματος κρατερὰ συνίσταται μάχη, καθ' ἣν Εὔφορβος μὲν ἀναιρεῖται ὑπὸ Μενελάου, Ἕκτωρ δὲ τὴν Ἀχιλλέως ἐνδύεται πανοπλίαν καὶ ἀνθίσταται τοῖς Ἕλλησιν. οἱ δὲ περὶ Μενέλαον Ἀντίλοχον διαπέμπονται πρὸς Ἀχιλλέα τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀγγελοῦντα, ὑποδύντες δὲ καὶ ἀράμενοι τὸ σῶμα τοῖς ὤμοις ἐκφέρουσι τῆς μάχης. οἱ δὲ Αἴαντες προμαχοῦσι καὶ ἀπείργουσι τοὺς πολεμίους.

Σ. ὁπλοποιία. 18

Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἐπιγνοὺς ὀδύρεται. ἀνελθοῦσα δὲ ἡ Θέτις ἐκ τῆς θαλάσσης παρηγορεῖ αὐτόν, καὶ παραινεῖ ἀπέχεσθαι τοῦ πολέμου ἕως ἂν αὐτῷ ὅπλα κομίσῃ παρὰ τοῦ Ἡφαίστου. κελευσάσης δὲ Ἥρας ἄοπλος προελθὼν ἐπὶ τὴν τάφρον ἐπιφαίνεται τοῖς πολεμίοις, καὶ αὐτὸν ἐκπλαγέντες φεύγουσιν, καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται. τὸ δὲ τοῦ Πατρόκλου σῶμα διασώσαντες οἱ Μυρμιδόνες λούουσιν. Ἥφαιστος δὲ Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν κατασκευάζει.

Τ. μήνιδος ἀπόρρησις. 19

Θέτιδος κομισάσης Ἀχιλλεῖ τὰ ὅπλα παρὰ Ἡφαίστου, συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἕλληνας ὁ ἥρως ἀπόρρησιν ποιεῖται τῆς μήνιδος, καὶ λαμβάνει τὰ δῶρα ἅπερ αὐτῷ Ἀγαμέμνων δώσειν ὑπέσχετο. τροφὴν δὲ ἀνελομένων ἐκείνων αὐτὸς ἄσιτος διαμείνας ὁπλίζεται καὶ στρατιὰν ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. ὁ δὲ ἕτερος τῶν ἵππων αὐτοῦ Ξάνθος τὴν ἐσομένην αὐτῷ ἀναίρεσιν καταμαντεύεται, ᾧ ἐπιπλήττει.

Υ. θεομαχία. 20

Διὸς ἐπιτρέψαντος κατέρχονται βοηθήσοντες οἱ θεοὶ πάντες, τοῖς μὲν Ἕλλησιν Ἥρα τε καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἥφαιστος καὶ Ἑρμῆς, τοῖς δὲ Τρωσὶν Ἀφροδίτη καὶ Ἀπόλλων, ἔτι δὲ καὶ Ἄρτεμις καὶ Λητὼ Ἄρης τε καὶ Σκάμανδρος. Αἰνείαν δὲ ἀντιστάντα Ἀχιλλεῖ σώζει Ποσειδῶν νεφέλῃ καλύψας. Ἀχιλλεὺς δὲ ἄλλους τε ἀναιρεῖ καὶ Πολύδωρον τὸν Πριάμου παῖδα. Ἕκτωρ δὲ ἀντιστὰς αὐτῷ φεύγει, Ἀπόλλωνος σώσαντος αὐτόν. τοὺς δὲ ἄλλους Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τὴν πόλιν φεύγοντας κατεπείγει.

Φ. μάχη παραποτάμιος. 21

τῶν Τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη, τοὺς μὲν εἰς τὴν πόλιν τοὺς δὲ εἰς τὸν Σκάμανδρον Ἀχιλλεὺς διώκει, καὶ δεκαδύο νεανίας ζωγρεῖ εἰς ποινὴν Πατρόκλου, τὸν δὲ Πριάμου υἱὸν Λυκάονα καὶ Ἀστεροπαῖον ἀναιρεῖ. ἔπειτα τοῦ ποταμοῦ πλημύραντος κινδυνεύοντα αὐτὸν σώζει Ἥφαιστος, ἐμπρήσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ πεδίον. μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀλλήλους. Ἀχιλλέα δὲ Ἀπόλλων εἴργει Ἀγήνορι ὁμοιωθείς, καὶ φεύγων ἐξαπατᾷ, ἕως οἱ Τρῶες διασώζονται εἰς τὴν πόλιν.

Χ. Ἕκτορος ἀναίρεσις. 22

τῶν Τρώων ἐγκλεισθέντων εἰς τὴν πόλιν μόνος Ἕκτωρ ὑπομείνας Ἀχιλλέα τὸ μὲν πρῶτον φεύγει, ἔπειτα δὲ ἀνθίσταται Ἀθηνᾶς αὐτὸν πεισάσης καὶ ἀναιρεῖται. ἐξάψας δὲ αὐτὸν τοῦ ἅρματος Ἀχιλλεὺς διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ τὸν ναύσταθμον ἕλκει. οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ὀδύρονται ταῦτα ὁρῶντες ἐγκεκλεισμένοι.

Ψ. ἆθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ. 23

Ἀχιλλεὺς τῶν νενομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μεταδίδωσι Πατρόκλῳ τυραννήσας καὶ σφάξας ἐπ' αὐτῷ δυοκαίδεκα Τρωικοὺς νεανίσκους καὶ κύνας καὶ ἵππους καὶ ἄλλα ἱερεῖα. ἔπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιεῖ, ἐν ᾧ νικᾷ ἵπποις μὲν Διομήδης, δρόμῳ δὲ Ὀδυσσεύς, ἄλλοι δὲ ἄλλως· καὶ οὕτως ὁ ἀγὼν διαλύεται.

Ω. Ἕκτορος λύτρα. 24

Ζεὺς κηδόμενος Ἕκτορος Θέτιν μὲν πρὸς Ἀχιλλέα πέμπει, ὅπως ἀποδῷ τοῦ ἥρωος τὸ σῶμα, Ἶριν δὲ πρὸς Πρίαμον, ὅπως λύτρα κομίσας Ἀχιλλεῖ τὸν νεκρὸν τοῦ παιδὸς ἀπολάβῃ. ὃ δὲ προπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑρμοῦ, κοιμίσαντος τοὺς Ἑλληνικοὺς φύλακας, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ ἱκετεύσας αὐτὸν ἀπολαμβάνει τὸν υἱόν, καὶ ἀνακομίσας εἰς τὴν πόλιν θάπτει καὶ ἐπ' αὐτῷ δεῖπνον ἄγει.

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληιάδεω Ἀχιλῆος
οὐλομένην, ἣ μυρί᾽ Ἀχαιοῖς ἄλγε᾽ ἔθηκεν,
πολλὰς δ᾽ ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϝιδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ϝελώρια τεῦχε κύνεσσιν
οἰωνοῖσί τε πᾶσι, Διὸς δ᾽ ἐτελείετο βουλή,
ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρεΐδης τε ϝάναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
  τίς τ᾽ ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθείς
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμασεν ἀρητῆρα
Ἀτρεΐδης. ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ᾽ ἀπερείσι᾽ ἄποινα,
στέμματ᾽ ἔχων ἐν χερσὶ ϝεκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιούς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.
“Ἀτρεΐδα τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες
ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν καὶ ϝοίκαδ᾽ ἱκέσθαι·
παῖδα δ᾽ ἐμοὶ λῦσαί τε φίλην τά τ᾽ ἄποινα δέχεσθαι
ἁζόμενοι Διὸς υἷα ϝεκηβόλον Ἀπόλλωνα.”
  ἔνθ᾽ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί
αἰδεῖσθαί θ᾽ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἀλλ᾽ οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ϝήνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίη, κρατερὸν δ᾽ ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
“μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω
ἢ νῦν δηθύνοντ᾽ ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
τὴν δ᾽ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
ἡμετέρῳ ἐνὶ ϝοίκῳ, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης,

ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν.
ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι."
ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ,
βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ' ὁ γεραιός
Ἀπόλλωνι ϝάνακτι, τὸν ἠΰκομος τέκε Λητώ.
"κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ϝῖφι ϝανάσσεις,
Σμινθεῦ. εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα
ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήηνον ἐϝέλδωρ·
τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν."
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε Φοῖβος Ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
τόξ' ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην·
ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀιστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο.
ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἕηκεν·
δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο καὶ κύνας ἀργούς,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιείς
βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.
ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο,
τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὁρᾶτο.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τε γένοντο,
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"Ἀτρεΐδη, νῦν ἄμμε πάλιν πλαγχθέντας ὀίω
ἂψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς.
ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα
ἢ καὶ ὀνειροπόλον (καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν),
ὅς ϝείπῃ ὅτι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἤ τ' ἄρ' ὅ γ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἤ θ' ἑκατόμβης,
εἴ κέν πως ϝαρνῶν κνίσης αἰγῶν τε τελείων
βούλεται ἀντιάσας ἥμιν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι."
ἦ τοι ὅ γ' ὣς ϝειπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,

47 αὐτοῦ κινηθέντος· ὃ δ' ἤιε νυκτὶ ϝεϝοικώς.

ὃς ϝήδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ϝίλιον εἴσω
ϝὴν διὰ μαντοσύνην, τήν ϝοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, διίφιλε, μυθήσασθαι
μῆνιν Ἀπόλλωνος ϝεκατηβελέταο ϝάνακτος.
τοιγὰρ ἐγὼ ϝερέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὄμοσσον
ἦ μήν μοι πρόφρων ϝέπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει καί ϝοι πείθονται Ἀχαιοί.
κρείσσων γὰρ βασιλεύς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι·
εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ,
ἐν στήθεσσι ϝεοῖσι. σὺ δὲ φράσαι ἤ με σαώσεις."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"θαρσήσας μάλα ϝειπὲ θεοπρόπιον ὅτι ϝοῖσθα·
οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα διίφιλον, ᾧ τε σὺ Κάλχαν
εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει
συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα ϝείπῃς,
ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι."
καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων
"οὔτ' ἄρ' ὅ γ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὔθ' ἑκατόμβης,
ἀλλ' ἕνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων
οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα,
τοὔνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκε ϝεκηβόλος ἠδ' ἔτι δώσει.
οὐδ' ὅ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀϝεικέα λοιγὸν ἀπώσει,
πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ϝελικώπιδα κούρην
ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
ἐς Χρύσην. τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν."
ἦ τοι ὅ γ' ὣς ϝειπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ', ὄσσε δέ ϝοι πυρὶ λαμπετόωντι ϝεϝίκτην.
Κάλχαντα πρώτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέϝειπεν.
"μάντι κακῶν, οὔ πώ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας.
αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω ϝεῖπας ϝέπος οὔτε τέλεσσας.
καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις

ὡς δὴ τοῦδ' ἕνεκά σφι ϝεκηβόλος ἄλγεα τεύχει,
οὕνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηΐδος ἀγλά' ἄποινα
οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτήν
ϝοίκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ϝεθέν ἐστι χερείων,
οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, οὔτ' ἂρ φρένας οὔτε τι ϝέργα.
ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον·
βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.
αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἑτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ϝέϝοικεν·
λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
"Ἀτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
οὐδέ τί που ϝίδμεν ξυνήια κείμενα πολλά,
ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
λαοὺς δ' οὐκ ἐπέϝοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες, αὐτὰρ Ἀχαιοί
τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, εἴ κέ ποθι Ζεύς
δῷσι πόλιν Τροίην ἐυτείχεον ἐξαλαπάξαι."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
"μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθός περ ἐών, θεοϝείκελ' Ἀχιλλεῦ,
κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.
ἦ ἐθέλεις ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὔτως
ἧσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι
ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας ἢ Ὀδυσῆος.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις,
νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
ἐς δ' ἐρέτας ἐπίτηδες ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον
βήσομεν. εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεύς
ἠὲ σὺ Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
ὄφρ' ἥμιν ϝεκάϝεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας."
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς

139 ἄξω ἑλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται ὅν κεν ἵκωμαι.

"ὤ μοι, ἀναιδείην ἐπιϝειμένε, κερδαλεόφρον,
πῶς τίς τοι πρόφρων ϝέπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν
ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσι ϝῖφι μάχεσθαι;
οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ' ἤλυθον αἰχμητάων
δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τί μοι αἴτιοι εἰσίν·
οὐ γάρ πώ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ
καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεσηγύς,
οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ϝηχήεσσα·
ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδές, ἅμ' ἑσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρῃς,
τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε, κυνῶπα,
πρὸς Τρώων. τῶν οὔ τι μετατρέπῃ οὐδ' ἀλεγίζεις·
καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
ᾧ ἔπι πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν.
οὐ μὴν σοί ποτε ϝῖσον ἔχω γέρας, ὁππότ' Ἀχαιοί
Τρώων ἐκπέρσωσ' εὖ ναιόμενον πτολίεθρον·
ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο
χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ', ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται,
σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεί κε κάμω πολεμίζων.
νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερον ἐστίν
ϝοίκαδ' ἴμεν ξὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' ὀίω
ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται. οὐδέ σ' ἐγώ γε
λίσσομαι εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν· παρ' ἐμοί γε καὶ ἄλλοι
οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητιέτα Ζεύς.
ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι διοτρεφέων βασιλήων·
αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τό γ' ἔδωκεν.
ϝοίκαδ' ἰὼν ξὺν νηυσί τε σῇς καὶ σοῖς ἑτάροισιν
Μυρμιδόνεσσι ϝάνασσε. σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε.
ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρῃον
αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ' εὖ ϝειδῇς
ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος
ϝῖσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην."
ὣς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ ϝοι ἦτορ

στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
ἢ ὅ γε φάσγανον ὀξὺ ϝερυσσάμενος παρὰ μηροῦ
τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
ἦε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.
εἷος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
στῆ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλεΐωνα,
οἴῳ φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὔ τις ὁρᾶτο.
θάμβησεν δ' Ἀχιλεύς, μετὰ δὲ τράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινὼ δέ ϝοι ὄσσε φάανθεν.
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"τίπτ' αὖτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃς Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;
ἀλλ' ἔκ τοι ϝερέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι ὀίω·
ϝῇς ὑπεροπλίῃσι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, εἴ κε πίθηαι,
οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἕλκεο χειρί·
ἀλλ' ἦ τοι ϝέπεσιν μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ.
ὧδε γὰρ ἐκϝερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
ὕβριος εἵνεκα τῆσδε. σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"χρὴ μὴν σφωίτερόν γε, θεά, ϝέπος εἰρύσσασθαι,
καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὣς γὰρ ἄμεινον.
ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ."
ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν,
ἂψ δ' ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησεν
μύθῳ Ἀθηναίης. ἣ δ' Οὔλυμπόνδε βεβήκειν
δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.
Πηλεΐδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖσι ϝέπεσσιν
Ἀτρεΐδην προσέϝειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο.
"ϝοινοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι
οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κὴρ ϝείδεται εἶναι.

ἦ πολὺ λώιόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντία ϝείπῃ.
δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσι ϝανάσσεις·
ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
ἀλλ' ἔκ τοι ϝερέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι.
ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους
φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ῥά ϝε χαλκὸς ἔλεψεν
φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας
πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος.
ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν
ξύμπαντας· τότε δ' οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ
χραισμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
χωόμενος ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας."
ὣς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἕζετο δ' αὐτός.
Ἀτρεΐδης δ' ἑτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
ϝηδυϝεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,
τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
ἐφθίαθ', οἵ ϝοι πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδὲ γένοντο
ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισι ϝάνασσεν.
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἱκάνει.
ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες,
ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,
εἰ σφῶιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν,
οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.
ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν
ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ' οἵ γ' ἀθέριζον.
οὐ γάρ πω τοίους ϝίδον ἀνέρας, οὐδὲ ϝίδωμαι,
οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν
Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον.
κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοισι μάχοντο,

265 Θησέα τ' Αἰγεΐδην, ἐπιϝείκελον ἀθανάτοισιν.

φηρσὶν ὀρεσκῴοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
καὶ μὴν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών,
τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης (καλέσαντο γὰρ αὐτοί),
καὶ μαχόμην κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγώ· κείνοισι δ' ἂν οὔ τις
τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο.
καὶ μήν μευ βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ.
ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην,
ἀλλ' ἔα ὥς ϝοι πρῶτα δόσαν γέρας υἷες Ἀχαιῶν·
μήτε σὺ Πηλεΐδη ἔθελ' ἐριζέμεναι βασιλῆι
ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
σκηπτοῦχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
"ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔϝειπες.
ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πᾶσιν δὲ ϝανάσσειν,
πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἅ τιν' οὐ πείσεσθαι ὀίω.
εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
τοὔνεκά ϝοι προθέωσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;"
τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς
"ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
εἰ δὴ σοὶ πᾶν ϝέργον ὑπείξομαι, ὅττι κε ϝείπῃς.
ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο· μὴ γὰρ ἐμοί γε.
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
χερσὶ μὲν οὔ τοι ἐγώ γε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης,
οὔτε σοὶ οὔτε τῳ ἄλλῳ, ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
τῶν δ' ἄλλων ἅ μοι ἔστι θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀϝέκοντος ἐμεῖο.
εἰ δ' ἄγε μήν, πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε·
αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί."
ὣς τώ γ' ἀντιβίοισι μαχησαμένω ϝεπέεσσιν
ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐϝίσας
ἤιε σύν τε Μενοιτιάδῃ καὶ ϝοῖς ἑτάροισιν,
Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἅλαδε προϝέρυσσεν,

280 εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
ἀλλ' ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσι ϝανάσσει.
Ἀτρεΐδη, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἐγώ γε
λίσσομ' Ἀχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.
296 σήμαιν'· οὐ γὰρ ἐγώ γ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι ὀίω.

ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐϝείκοσιν, ἐς δ' ἑκατόμβην
βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρῃον
εἷσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
οἳ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
οἳ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον,
ϝέρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας
ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·
κνίση δ' οὐρανὸν ἷκε ϝελισσομένη περὶ καπνῷ.
ὣς οἳ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
λῆγ' ἔριδος τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλῆι,
ἀλλ' ὅ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέϝειπεν,
τώ ϝοι ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε.
"ἔρχεσθον κλισίην Πηληιάδεω Ἀχιλῆος·
χειρὸς ἑλόντ' ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρῃον.
εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι
ἐλθὼν ξὺν πλεόνεσσι· τό ϝοι καὶ ῥίγιον ἔσται."
ὣς ϝειπὼν προΐη, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
τὼ δ' ἀϝέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην.
τὸν δ' εὗρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
ἥμενον· οὐδ' ἄρα τώ γε ϝιδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα
στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
αὐτὰρ ὃ ἔγνω ϝῇσιν ἐνὶ φρεσί, φώνησέν τε
"χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
ἆσσον ἴτ'· οὔ τί μοι ὔμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
ὃ σφῶι προΐη Βρισηίδος εἵνεκα κούρης.
ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεες, ἔξαγε κούρην
καί σφωιν δὸς ἄγειν. τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων
πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων
καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δὴ αὖτε
χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀϝεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὅ γ' ὀλοιῇσιν φρεσὶ θύει,
οὐδέ τι ϝοῖδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅππως ϝοι παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί."
ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ,
ἐκ δ' ἄγαγεν κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρῃον,
δῶκε δ' ἄγειν. τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν,
ἣ δ' ἀϝέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθείς,
θῖν᾽ ἐφ᾽ ἁλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπ᾽ ἀπείρονα πόντον·
πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς.
"μῆτερ, ἐπεί μ᾽ ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ᾽ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
ἦ γάρ μ᾽ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας."
ὣς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δὲ κλύε πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
καρπαλίμως δ᾽ ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς ἠύτ᾽ ὀμίχλη,
καί ῥα πάροιθ᾽ αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος,
χειρί τέ μιν κατέρεξε, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα ϝείδομεν ἄμφω."
τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"ϝοῖσθα· τί ἤ τοι ταῦτα ϝιδυίῃ πάντ᾽ ἀγορεύω;
ᾠχόμεθ᾽ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος,
τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν,
ἐκ δ᾽ ἕλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσηίδα καλλιπάρῃον.
Χρύσης δ᾽ αὖθ᾽ ἱερεὺς ϝεκατηβόλου Ἀπόλλωνος
ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ᾽ ἀπερείσι᾽ ἄποινα,
στέμματ᾽ ἔχων ἐν χερσὶ ϝεκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιούς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.
ἔνθ᾽ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί
αἰδεῖσθαί θ᾽ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἀλλ᾽ οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ϝήνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίη, κρατερὸν δ᾽ ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
χωόμενος δ᾽ ὁ γέρων πάλιν ᾤχετο. τοῖο δ᾽ Ἀπόλλων
εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα ϝοι φίλος ἦεν,
ἧκε δ᾽ ἐπ᾽ Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοί
θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ᾽ ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο
πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
εὖ ϝειδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ϝεκάτοιο.
αὐτίκ᾽ ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι·
Ἀτρεΐωνα δ᾽ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ᾽ ἀναστάς
ἠπείλησεν μῦθον ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.

τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῇ ϝελίκωπες Ἀχαιοί
ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ϝάνακτι·
τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἷες Ἀχαιῶν.
ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαί γε, περίσχεο παιδὸς ἑῆος·
ἐλθοῦσ᾽ Οὔλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι
ἢ ϝέπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠέ τι ϝέργῳ.
πολλάκι γάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
εὐχομένης, ὅτ᾽ ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι
οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀϝεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
Ἥρη τ᾽ ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
ἀλλὰ σὺ τόν γ᾽ ἐλθοῦσα, θεά, ὑπελύσαο δεσμῶν,
ὦχ᾽ ἑκατόγχειρον καλέσασ᾽ ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
Αἰγαίων᾽· ὁ γὰρ αὖτε βίῃ ϝοῦ πατρὸς ἀμείνων·
ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων.
τὸν καὶ ὑπέδεισαν μάκαρες θεοί, οὐδέ τ᾽ ἔδησαν.
τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο καὶ λαβὲ γούνων,
εἴ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ᾽ ἅλα ϝέλσαι Ἀχαιούς
κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
γνῷ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ϝὴν ἄτην, ὅτ᾽ ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα
"ὤ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σε τρέφον αἰνὰ τεκοῦσα;
αἴθ᾽ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
ἦσθαι, ἐπεί νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν.
νῦν δ᾽ ἅμα τ᾽ ὠκύμορος καὶ ὀιζυρὸς περὶ πάντων
ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν.
τοῦτο δέ τοι ϝερέουσα ϝέπος Διὶ τερπικεραύνῳ
εἶμ᾽ αὐτὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀγάννιφον, αἴ κε πίθηται.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν
μήνι᾽ Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ᾽ ἀποπαύεο πάμπαν·
Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ᾽ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ᾽ ἅμα πάντες ἕποντο·
δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε,
καὶ τότ᾽ ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
καί μιν γουνάσομαι, καί μιν πείσεσθαι ὀίω."
ὣς ἄρα φωνήσασ᾽ ἀπεβήσετο, τὸν δ᾽ ἔλιπ᾽ αὐτοῦ

χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός,
τήν ῥα βίῃ ἀϝέκοντος ἀπηύρων. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἐς Χρύσην ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
οἳ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρεσσαν ἐρετμοῖς.
ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεύς
πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθη, καί μιν προσέϝειπεν
"ὦ Χρύση, πρό μ' ἔπεμψε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἱλασόμεσθα ϝάνακτα,
ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν."
ὣς ϝειπὼν ἐν χερσὶ τίθη, ὃ δὲ δέξατο χαίρων
παῖδα φίλην. τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἑκατόμβην
ἑξείης ἔστησαν ἐύδμητον περὶ βωμόν,
χερνίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών.
"κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ϝῖφι ϝανάσσεις.
ἠμὲν δή ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐϝέλδωρ·
ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀϝεικέα λοιγὸν ἄμυνον."
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
ἀϝέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα ϝοῖνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως, ϝερύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐϝίσης.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν,
οἳ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο,
μέλποντες ϝεκάϝεργον· ὃ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵη ϝεκάϝεργος Ἀπόλλων.
οἳ δ' ἱστὸν στήσαντ', ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν·
ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
στείρῃ πορφύρεον μέγα ϝίαχε νηὸς ἰούσης·
ἣ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ϝέρυσσαν
ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν,
αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
αὐτὰρ ὃ μήνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν,
διογενὴς Πηλῆος υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
αὖθι μένων, ποθέεσκε δ' ἀυτήν τε πτόλεμόν τε.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες
πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων
παιδὸς ἑϝοῦ, ἀλλ' ἥ γ' ἀνεδύσετο κῦμα θαλάσσης,
ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε.
εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο,
καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
σκαιῇ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα
λισσομένη προσέϝειπε Δία Κρονίωνα ϝάνακτα.
"Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
ἢ ϝέπει ἢ ϝέργῳ, τόδε μοι κρήηνον ἐϝέλδωρ.
τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων
ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.

---

473 καλὸν ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,

ἀλλὰ σύ πέρ μιν τῖσον, Ὀλύμπιε μητιέτα Ζεῦ,
τόφρα δ᾽ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος ὄφρ᾽ ἂν Ἀχαιοί
υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσίν τέ ϝε τιμῇ."
ὣς φάτο· τὴν δ᾽ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
ἀλλ᾽ ἀκέων δὴν ἧστο. Θέτις δ᾽ ὡς ἥψατο γούνων,
ὣς ἔχετ᾽ ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις.
"νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
ἢ ἀπόϝειπ᾽, ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ᾽ ἐὺ ϝειδῶ
ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι."
τὴν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"ἦ δὴ λοίγια ϝέργ᾽, ὅτε μ᾽ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
Ἥρῃ, ὅτ᾽ ἄν μ᾽ ἐρέθῃσιν ὀνειδείοισι ϝέπεσσιν.
ἣ δὲ καὶ αὔτως μ᾽ αἰὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
νεικεῖ, καί τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ
Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται ὄφρα τελέσσω.
εἰ δ᾽ ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς·
τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ᾽ ἀθανάτοισι μέγιστον
τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ᾽ ἀπατηλόν
οὐδ᾽ ἀτελεύτητον, ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσω."
ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ᾽ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
ἀμβρόσιαι δ᾽ ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ϝάνακτος
κρατὸς ἀπ᾽ ἀθανάτοιο, μέγαν δ᾽ ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.
τώ γ᾽ ὣς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἣ μὲν ἔπειτα
εἰς ἅλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ᾽ αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Ζεὺς δὲ ϝεὸν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ᾽ ἅμα πάντες ἀνέσταν
ἐξ ἑδρέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ᾽ ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.
ὣς ὃ μὲν ἔνθα καθέζετ᾽ ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
ἠγνοίησε ϝιδοῦσ᾽ ὅτι ϝοι συμφράσσατο βουλάς
ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα.
"τίς δὴ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν ξυμφράσσατο βουλάς;
αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντα,
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
πρόφρων τέτληκας ϝειπεῖν ϝέπος ὅττι νοήσῃς."
τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
"Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιϝέλπεο μύθους
ϝειδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ᾽ ἀλόχῳ περ ἐούσῃ.
ἀλλ᾽ ὃν μέν κ᾽ ἐπιϝεικὲς ἀκουέμεν, οὔ τις ἔπειτα

οὔτε θεῶν πρότερος τὸν ϝείσεται οὔτ᾽ ἀνθρώπων·
ὃν δέ κ᾽ ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
μή τι σὺ ταῦτα ϝέκαστα διείρεο μηδὲ μετάλλα."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
"αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔϝειπες.
καὶ λίην σε πάρος γ᾽ οὔτ᾽ εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ,
ἀλλὰ μάλ᾽ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἅσσ᾽ ἐθέλῃσθα.
νῦν δ᾽ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ
ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
ἠερίη γὰρ σοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων.
τῇ σ᾽ ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἀχιλῆα
τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν."
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω,
πρῆξαι δ᾽ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ᾽ ἀπὸ θυμοῦ
μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
εἰ δ᾽ οὕτω τοῦτ᾽ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
ἀλλ᾽ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ᾽ ἐπιπείθεο μύθῳ,
μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ᾽ ἐν Ὀλύμπῳ
ἆσσον ἰόνθ᾽, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω."
ὣς ἔφατ᾽, ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καί ῥ᾽ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
ὤχθησαν δ᾽ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες.
τοῖσιν δ᾽ Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ᾽ ἀγορεύειν,
μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ϝῆρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρῃ.
"ἦ δὴ λοίγια ϝέργα τάδ᾽ ἔσσεται, οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἀνεκτά,
εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
ἐν δὲ θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτός
ἐσθλῆς ἔσται ϝῆδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
μητρὶ δ᾽ ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ϝῆρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε
νεικείῃσι πατήρ, σὺν δ᾽ ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
εἴ περ γάρ κ᾽ ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητής
ἐξ ἑδρέων στυφελίξαι· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
ἀλλὰ σὺ τὸν ϝεπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
αὐτίκ᾽ ἔπειθ᾽ ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν."
ὣς ἄρ᾽ ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθη, καί μιν προσέϝειπεν
"τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι ϝίδωμαι

θεινομένην. τότε δ᾽ οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ᾽ ἀλεξέμεναι μεμαῶτα
ῥῖψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
πᾶν δ᾽ ἦμαρ φερόμην, ἅμα δ᾽ ἠελίῳ καταδύντι
κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ᾽ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα."
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
αὐτὰρ ὃ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
ϝοινοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
ἄσβεστος δ᾽ ἄρ᾽ ἐνῶρτο γέλος μακάρεσσι θεοῖσιν,
ὡς ϝίδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
δαίνυντ᾽, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐϝίσης,
οὐ μὴν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ᾽ Ἀπόλλων,
μουσάων θ᾽, αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ϝοπὶ καλῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν ϝοικόνδε ϝέκαστος,
ἧχι ϝεκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος ποίησε ϝιδυίῃσι πραπίδεσσιν,
Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤι᾽ Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
ἔνθα πάρος κοιμᾶθ᾽ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
ἔνθα καθεῦδ᾽ ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

B

2 ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
εὗδον παννύχιοι, Δία δ᾽ οὐκ ἔχε ϝήδυμος ὕπνος,
ἀλλ᾽ ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλῆα
τιμήσει᾽, ὀλέσαι δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ἥδε δέ ϝοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
πέμψαι ἐπ᾽ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ϝοῦλον ὄνειρον.
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"βάσκ᾽ ἴθι, ϝοῦλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
πάντα μάλ᾽ ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω.
θωρῆξαί ϝε κέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
πασσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε᾽ ἐφῆπται."
ὣς φάτο, βῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὄνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.

καρπαλίμως δ᾽ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
βῆ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δὲ κίχανεν
εὕδοντ᾽ ἐν κλισίῃ, περὶ δ᾽ ἀμβρόσιος κέχυθ᾽ ὕπνος.
στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληΐῳ υἷι ϝεϝοικώς,
Νέστορι, τόν ῥα μάλιστα γερόντων τῖ᾽ Ἀγαμέμνων.
τῷ μιν ἐϝεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος
"εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο·
οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοί τ᾽ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλεν.
νῦν δ᾽ ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελος εἰμί,
ὅς σευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ᾽ ἐλεαίρει.
θωρῆξαί σ᾽ ἐκέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
πασσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε᾽ ἐφῆπται
ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσί, μηδέ σε λήθη
αἱρείτω, εὖτ᾽ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ."
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ᾽ ἔλιπ᾽ αὐτοῦ
τὰ φρονέοντ᾽ ἀνὰ θυμὸν ἅ ῥ᾽ οὐ τελέεσθαι ἔμελλον.
φῆ γὰρ ὅ γ᾽ αἱρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ,
νήπιος, οὐδὲ τὰ ϝήδη ἅ ῥα Ζεὺς μήδετο ϝέργα·
θήσειν γὰρ ἔτ᾽ ἔμελλεν ἐπ᾽ ἄλγεά τε στοναχάς τε
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
ἔγρετο δ᾽ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφέχυτ᾽ ὀμφή.
ἕζετο δ᾽ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ᾽ ἔνδυνε χιτῶνα
καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος,
ποσσὶ δ᾽ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεί.
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ἠὼς μέν ῥα θεὰ προσεβήσετο μακρὸν Ὄλυμπον
Ζηνὶ φόως ϝερέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς.
οἳ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ᾽ ἠγείροντο μάλ᾽ ὦκα.
βουλὴ δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων
Νεστορέῃ παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος.
τοὺς ὅ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν.
"κλῦτε, φίλοι. θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος

ἀμβροσίην διὰ νύκτα, μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ
ϝεῖδός τε μέγεθός τε φυήν τ᾽ ἄγχιστα ϝεϝῴκειν.
στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
'εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο·
οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοί τ᾽ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλεν.
νῦν δ᾽ ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελος εἰμί,
ὅς σευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ᾽ ἐλεαίρει.
θωρῆξαί σ᾽ ἐκέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς
πασσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε᾽ ἐφῆπται
ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσίν.' ὣς ὅ γε ϝειπὼν
ᾤχετ᾽ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
ἀλλ᾽ ἄγετ᾽, εἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν.
πρῶτα δ᾽ ἐγὼ ϝέπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστίν,
καὶ φεύγειν ξὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω·
ὑμεῖς δ᾽ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ϝεπέεσσιν."
ἦ τοι ὅ γ᾽ ὣς ϝειπὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο, τοῖσι δ᾽ ἀνέστη
Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ϝάναξ ἦν ἠμαθόεντος·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπεν,
ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
νῦν δὲ ϝίδ᾽ ὃς μέγ᾽ ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι.
ἀλλ᾽ ἄγετ᾽, εἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν."
ὣς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἦρχε νέεσθαι,
οἳ δ᾽ ἐπανέστησαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν
σκηπτοῦχοι βασιλῆες. ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
ἠύτε ϝέθνεα εἶσι μελισσάων ἁδινάων
πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ᾽ ἄνθεσι ϝειαρινοῖσιν·
αἳ μέν τ᾽ ἔνθα ϝάλις πεποτήαται, αἳ δέ τε ἔνθα·
ὣς τῶν ϝέθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
ϝιλαδὸν εἰς ἀγορήν. μετὰ δέ σφισι ϝόσσα δεδήειν
ὀτρύνουσ᾽ ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἳ δ᾽ ἀγέροντο.
τετρήχει δ᾽ ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα
λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ᾽ ἦν. ἐννέα δέ σφεας

κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ᾽ ἀυτῆς
σχοίατ᾽, ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλήων.
σπουδῇ δ᾽ ἕζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ᾽ ἕδρας
παυσάμενοι κλαγγῆς. ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
ἔστη σκῆπτρον ἔχων· τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
Ἥφαιστος μὲν ἔδωκε Διὶ Κρονίωνι ϝάνακτι,
αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεϊφόντῃ·
Ἑρμείας δὲ ϝάναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
αὐτὰρ ὃ αὖτε Πέλοψ δῶκ᾽ Ἀτρέι ποιμένι λαῶν·
Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύϝαρνι Θυέστῃ,
αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέστ᾽ Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι,
πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ϝανάσσειν.
τῷ ὅ γ᾽ ἐρεισάμενος ϝέπε᾽ Ἀργείοισι μετηύδα.
"ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ,
σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ϝίλιον ἐκπέρσαντ᾽ ἐυτείχεον ἀπονέεσθαι,
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι,
ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα
ἠδ᾽ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ᾽ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
ἄπρηκτον πόλεμον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι
ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ᾽ οὔ πώ τι πέφανται.
εἴ περ γάρ κ᾽ ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε,
ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
Τρῶες μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν,
ἡμεῖς δ᾽ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
Τρώων δ᾽ ἄνδρα ϝέκαστοι ἑλοίμεθα ϝοινοχοεύειν,
πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο ϝοινοχόοιο.
τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἷας Ἀχαιῶν
Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν. ἀλλ᾽ ἐπίκουροι
πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔνεισιν,
οἵ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ᾽ ἐθέλοντα
Ϝίλιον ἐκπέρσαι, ἐὺ ναιόμενον πτολίεθρον.
ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται,
αἳ δέ που ἡμέτεραί τ᾽ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα

εἵατ᾽ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· αμμι δὲ ϝέργον
αὔτως ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ᾽ ἱκόμεσθα.
ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽, ὡς ἂν ἐγὼ ϝείπω, πειθώμεθα πάντες.
φεύγωμεν ξὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν."
ὧς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν
πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
κινήθη δ᾽ ἀγορὴ φὴ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ᾽ Εὖρός τε Νότος τε
ὤρορ᾽ ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων·
ὡς τῶν πᾶσ᾽ ἀγορὴ κινήθη. τοὶ δ᾽ ἀλαλητῷ
νῆας ἐπ᾽ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ᾽ ὑπένερθε κονίη
ἵσταт᾽ ἀειρομένη. τοὶ δ᾽ ἀλλήλοισι κέλευον
ἅπτεσθαι νηῶν ἠδ᾽ ἑλκέμεν εἰς ἅλα δῖαν,
οὐρούς τ᾽ ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ᾽ οὐρανὸν ἷκεν
ϝοίκαδε ϝιεμένων· ὑπὸ δ᾽ ᾕρεον ἕρματα νηῶν.
ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,
εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
οὕτω δὴ ϝοικόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν
Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης.
ἀλλ᾽ ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
σοῖς ἀγανοῖς ϝεπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ϝέκαστον,
μηδέ τ᾽ ἔα νῆας ἅλαδ᾽ ἑλκέμεν ἀμφιϝελίσσας."
ὧς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
βῆ δὲ κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα,
καρπαλίμως δ᾽ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
εὗρεν ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
ἑστεῶτ᾽· οὐδ᾽ ὅ γε νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης
ἥπτετ᾽, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,
οὕτω δὴ ϝοικόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
φεύξεσθ᾽ ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες,

147 ὡς δ᾽ ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθών,
λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ᾽ ἠμύει ἀσταχύεσσιν,

κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης.
ἀλλ᾽ ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ᾽ ἐρώει,
σοῖς δ᾽ ἀγανοῖς ϝεπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ϝέκαστον,
μηδέ τ᾽ ἔα νῆας ἅλαδ᾽ ἑλκέμεν ἀμφιϝελίσσας."
ὧς φάθ᾽, ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ϝόπα φωνησάσης,
βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δὲ κόμισσεν
κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς ϝοι ὀπήδει.
αὐτὸς δ᾽ Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν
δέξατό ϝοι σκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεί·
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
τὸν δ᾽ ἀγανοῖς ϝεπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς.
"δαιμόνι᾽, οὔ σε ϝέϝοικε κακὸν ὣς δειδίσσεσθαι,
ἀλλ᾽ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς.
οὐ γάρ πω σάφα ϝοῖσθ᾽ οἷος νόος Ἀτρεΐωνος·
νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ᾽ ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν.
ἐν βουλῇ δ᾽ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔϝειπεν.
μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἷας Ἀχαιῶν.
θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος,
τιμὴ δ᾽ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ϝε μητιέτα Ζεύς."
ὃν δ᾽ αὖ δήμου ἄνδρα ϝίδοι βοόωντά τ᾽ ἐφεύροι,
τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ.
"δαιμόνι᾽, ἀτρέμας ἧσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
οἵ σεο φέρτεροι εἰσί· σὺ δ᾽ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις,
οὔτε ποτ᾽ ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ᾽ ἐνὶ βουλῇ.
οὐ μήν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ᾽ Ἀχαιοί.
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
εἷς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω."
ὧς ὅ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἳ δ᾽ ἀγορήνδε
αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ϝηχῇ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.
ἄλλοι μέν ῥ᾽ ἕζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ᾽ ἕδρας·
Θερσίτης δ᾽ ἔτι μοῦνος ἀμετροϝεπὴς ἐκολώα,
ὃς ϝέπεα φρεσὶ ϝῇσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ϝήδη,
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,

206 σκῆπτρόν τ᾽ ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ.

ἀλλ᾽ ὅτι ϝοι ϝείσαιτο γελοίιον Ἀργείοισιν
ἔμμεναι. αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ϝίλιον ἦλθεν.
φολκὸς ἔην, χωλὸς δ᾽ ἕτερον πόδα· τὼ δέ ϝοι ὤμω
κυρτώ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθεν
φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ᾽ ἐπενήνοθε λάχνη.
ἔχθιστος δ᾽ Ἀχιλῆι μάλιστ᾽ ἦν ἠδ᾽ Ὀδυσῆι·
τὼ γὰρ νεικείεσκε. τότ᾽ αὖτ᾽ Ἀγαμέμνονι δίῳ
ὀξέα κεκληγὼς λέγ᾽ ὀνείδεα. τῷ δ᾽ ἄρ᾽ Ἀχαιοί
ἐκπάγλως κοτέοντο, νεμέσσηθέν τ᾽ ἐνὶ θυμῷ.
αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ.
"Ἀτρεΐδη, τέο δὴ αὖτ᾽ ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις;
πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοί
πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ᾽ ἂν πτολίεθρον ἕλωμεν.
ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τις οἴσει
Τρώων ἱπποδάμων ἐκ Ϝιλίου υἷος ἄποινα,
ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι,
ἥν τ᾽ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι. οὐ μὲν ἔϝοικεν
ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
ὦ πέπονες, κάκ᾽ ἐλέγχε᾽, Ἀχαιίδες, οὐκέτ᾽ Ἀχαιοί,
ϝοίκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ᾽ ἐῶμεν
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ϝίδηται
ἤ ῥά τί ϝοι χἠμεῖς προσαμύνομεν ἦε καὶ οὐκί."
ὣς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
Θερσίτης. τῷ δ᾽ ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
καί μιν ὑπόδρα ϝιδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ.
"Θερσῖτ᾽ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής
ἴσχεο, μηδ᾽ ἔθελ᾽ οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον
ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ᾽ Ἀτρεΐδῃς ὑπὸ Ϝίλιον ἦλθον.
τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ᾽ ἔχων ἀγορεύοις,
καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστον τε φυλάσσοις.
οὐδέ τί πω σάφα ϝίδμεν ὅπως ἔσται τάδε ϝέργα,
ἢ εὖ ἦε κακῶς νοστήσομεν υἷες Ἀχαιῶν.

239 ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ϝέο μέγ᾽ ἀμείνονα φῶτα,
ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
ἀλλὰ μάλ᾽ οὐκ Ἀχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων·
ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
254 τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,

ἀλλ᾽ ἔκ τοι ϝερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἴ κ᾽ ἔτι σ᾽ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὥς νύ περ ὧδε,
μηκέτ᾽ ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη,
μηδ᾽ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην,
εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα ϝείματα δύσω,
χλαῖνάν τ᾽ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ᾽ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀϝεικέσσιν πληγῇσιν."
ὣς ἄρ᾽ ἔφη, σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω
πλῆξεν· ὃ δ᾽ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ ϝοι ἔκφυγε δάκρυ,
σμῶδιξ δ᾽ αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
σκήπτρου ὕπο χρυσέου. ὃ δ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο τάρβησέν τε,
ἀλγήσας δ᾽, ἀχρεῖον ἰδών, ἀπομόρξατο δάκρυ.
οἳ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ᾽ αὐτῷ ϝηδὺ γέλασσαν.
ὧδε δέ τις ϝείπεσκε ϝιδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
"ὢ πόποι, ἦ δὴ μυρί᾽ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ϝέϝοργεν
βουλάς τ᾽ ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων·
νῦν δὲ τόδε μέγ᾽ ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
ὃς τὸν λωβητῆρα ϝεπεσβόλον ἔσχ᾽ ἀγοράων.
οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοισι ϝέπεσσιν."
ὣς φάσαν ἡ πληθύς, ἀνὰ δ᾽ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς
ἔστη σκῆπτρον ἔχων. παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ϝειδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγειν,
ὡς ἅμα θ᾽ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἷες Ἀχαιῶν
μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν.
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"Ἀτρεΐδη, νῦν δή σε, ϝάναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοί
πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν,
οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέσταν
ἐνθάδ᾽ ἔτι στείχοντες ἀπ᾽ Ἄργεος ἱπποβότοιο,
Ϝίλιον ἐκπέρσαντ᾽ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
ὥς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες
ἀλλήλοισιν ὀδύρονται ϝοικόνδε νέεσθαι.
ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
καὶ γάρ τίς θ᾽ ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ ϝῆς ἀλόχοιο
ἀσχαλάᾳ σὺν νηὶ πολυζύγῳ, ὅν περ ἄελλαι
χειμέριαι ϝειλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα·

255 ἧσαι ὀνειδίζων, ὅτι ϝοί μάλα πολλὰ διδοῦσιν
ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.

ἡμῖν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός
ἐνθάδε μιμνόντεσσι. τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιούς
ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.
τλῆτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν
ἢ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἦε καὶ οὐκί.
εὖ ɼὰρ δὴ τόδε ϝίδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες
μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι.
χθιζά τε καὶ πρωίζ' ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
ἠɼερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι, —
ἡμεῖς δ' ἀμφιπερὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμούς
ϝέρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας,
καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀɼλαὸν ὕδωρ, —
ἔνθ' ἐφάνη μέɼα σῆμα. δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινός,
σμερδαλέος, τόν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἧκε φόωσδε,
βωμοῦ ὑπαΐξας πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν.
ἔνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
ὄζῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
ὀκτώ· ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα.
ἔνθ' ὅ ɼε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριɼῶτας.
μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυɼος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα φάɼε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
τὸν μὲν ἀϝίζηλον θῆκεν θεὸς ὅς περ ἔφηνεν·
λᾶαν ɼάρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάις ἀɼκυλομήτεω·
ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη.
Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀɼόρευεν
'τίπτ' ἄνεω ἐɼένεσθε, κάρη κομόωντες Ἀχαιοί;
ἡμῖν μὴν τόδ' ἔφηνε τέρας μέɼα μητιέτα Ζεύς,
ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται.
ὡς οὗτος κατὰ τέκνα φάɼε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα,
ὣς ἡμεῖς τοσσαῦτα ϝέτεα πολεμίξομεν αὖθι,
τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἱρήσομεν εὐρυάɼυιαν.'
κεῖνος τῶς ἀɼόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
ἀλλ' ἄɼε μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
αὐτοῦ, εἰς ὅ κε ϝάστυ μέɼα Πριάμοιο ἕλωμεν."
ὣς ἔφατ', Ἀρɼεῖοι δὲ μέɼ' ἴαχον — ἀμφὶ δὲ νῆες

321 ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας,

σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν —
μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"ὢ πόποι, ἦ δὴ παισὶ ϝεϝοικότες ἀɼοράασθε
νηπιάχοις, οἷς οὔ τι μέλει πολεμήια ϝέρɼα.
πῇ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἥμιν;
ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε ɼενοίατο μήδεά τ' ἀνδρῶν
σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ᾗς ἐπέπιθμεν.
αὔτως ɼὰρ ϝεπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
Ἀτρεΐδη, σὺ δ' ἔθ', ὡς πρίν, ἔχων ἀστεμφέα βουλήν
ἄρχευ' Ἀρɼείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας,
τούσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
νόσφιν βουλεύωσ' (ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν)
πρὶν Ἄρɼοσδ' ἰέναι πρὶν καὶ Διὸς αἰɼιόχοιο
ɼνώμεναι ἤ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις ἦε καὶ οὐκί.
φημὶ ɼὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
ἤματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐν ὠκυπόροισιν ἔβαινον
Ἀρɼεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
τῷ μή τις πρὶν ἐπειɼέσθω ϝοικόνδε νέεσθαι
πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
τίσασθαι δ' Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε.
εἰ δέ τις ἐκπάɼλως ἐθέλει ϝοικόνδε νέεσθαι,
ἁπτέσθω ϝῆς νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης,
ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
ἀλλὰ ϝάναξ αὐτός τ' εὖ μήδεο πείθεό τ' ἄλλῳ·
οὔ τοι ἀπόβλητον ϝέπος ἔσσεται, ὅττι κε ϝείπω.
κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας, Ἀɼάμεμνον,
ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήɼῃ, φῦλα δὲ φύλοις.
εἰ δέ κεν ὣς ϝέρξῃς καί τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
ɼνώσεαι ἔπειθ' ὅς θ' ἡɼεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν
ἠδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔῃσι· κατὰ σφέας ɼὰρ μαχέονται·
ɼνώσεαι δ' ἢ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις
ἦ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀɼαμέμνων
"ἦ μὴν αὖτ' ἀɼορῇ νικᾷς, ɼέρον, υἷας Ἀχαιῶν.
εἰ ɼάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ϝάνακτος

χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι ϝαλοῦσά τε περθομένη τε.
ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεύς τε μαχησάμεθ' εἵνεκα κούρης
ἀντιβίοις ϝεπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἠβαιόν.
νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.
εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
εὖ δέ τις ἅρματος ἀμφὶ ϝιδὼν πολέμοιο μεδέσθω,
ὥς κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ' Ἄρηι.
οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἠβαιόν,
εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν
ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται·
ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐΰξοον ἅρμα τιταίνων.
ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ ϝοι ἔπειτα
ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ' οἰωνούς."
ὣς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε κῦμα
ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθών,
προβλῆτι σκοπέλῳ· τὸν δ' οὔ ποτε κύματα λείπει
παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται.
ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο.
ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεξε θεῶν αἰειγενετάων,
εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος.
αὐτὰρ ὃ βοῦν ἱέρευσε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
πίονα πενταϝέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι,
κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ϝάνακτα,
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν,
ἕκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
αὐτόματος δέ ϝοι ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
ϝῄδη γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο.
βοῦν δὲ περίστησάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων
"Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν

πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα,
Ἑκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πώ ϝοι ἐπεκραίαινε Κρονίων,
ἀλλ' ὅ γ' ἔδεκτο μὲν ἱρά, πόνον δ' ἀλίαστον ὄφελλεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
ἀϝέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
καὶ τὰ μὲν ἂρ σχίζῃσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον,
σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως, ϝερύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐϝίσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
"Ἀτρεΐδη κύδιστε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
μηκέτι δὴ νῦν ταῦτα λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν
ἀμβαλλώμεθα ϝέργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει·
ἀλλ' ἄγε κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,
ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
κηρύσσειν πολεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς.
οἳ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
οἳ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες
θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον ἀθανάτην τε,
τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται,
πάντες ἐϋπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ϝέκαστος.
σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν
ὀτρύνουσ' ἰέναι. ἐν δὲ σθένος ὦρσε ϝεκάστῳ
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζεμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεσθαι

ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
459 τῶν δ᾽, ὥς τ᾽ ὀρνίθων πετεηνῶν ϝέθνεα πολλά,
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσιν,
κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμών,
ὣς τῶν ϝέθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
465 ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον, αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν
σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
ἔσταν δ᾽ ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ.
474 τοὺς δ᾽, ὥς τ᾽ αἰπόλια πλατέ᾽ αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεί κε νομῷ μιγέωσιν,
ὣς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
ὑσμίνηνδ᾽ ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
Ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
484 ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχουσαι,
(ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ϝίστε τε πάντα,
ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ϝίδμεν)
οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
πληθὺν δ᾽ οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ᾽ ὀνομήνω,
οὐδ᾽ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι δέκα δὲ στόματ᾽ εἶεν,
490 φωνὴ δ᾽ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη.
494 Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήιτος ἦρχον
Ἀρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε,

455 ἠΰτε πῦρ ἀϝίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην
οὔρεος ἐν κορυφῇς, ϝέκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή,
ὣς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
αἴγλη παμφανόωσα δι᾽ αἰθέρος οὐρανὸν ἷκεν.
469 ἠΰτε μυιάων ἀδινάων ϝέθνεα πολλά,
αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν
ὥρῃ ἐν ϝειαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
ἐν πεδίῳ ἵσταντο, διαρραῖσαι μεμαῶτες.
480 ἠΰτε βοῦς ἀγέληφι μέγ᾽ ἔξοχος ἔπλετο πάντων
ταῦρος (ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσιν),
τοῖον ἄρ᾽ Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἤματι κείνῳ,
ἐκπρεπέ᾽ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.
491 εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
θυγατέρες, μνησαίαθ᾽ ὅσοι ὑπὸ Ϝίλιον ἦλθον.
ἀρχοὺς αὖ νηῶν ϝερέω νῆάς τε προπάσας.

οἵ θ᾽ Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν
Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ᾽ Ἐτεωνόν,
Θέσπειαν Γραῖάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,
οἵ τ᾽ ἀμφ᾽ Ἅρμ᾽ ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας,
οἵ τ᾽ Ἐλεῶν᾽ εἶχον ἠδ᾽ Ὕλην καὶ Πετεῶνα,
Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ᾽, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
Κώπας Εὔτρησίν τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
οἵ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ᾽ Ἁλίαρτον,
οἵ τε Πλάταιαν ἔχον ἠδ᾽ οἳ Γλίσαντα νέμοντο,
οἵ θ᾽ Ὑποθήβας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
Ὀγχηστόν θ᾽ ἱερόν, Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος,
οἵ τε πολυστάφυλον Ϝάρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν
Νῖσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ᾽ ἐσχατόωσαν.
τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ϝεκάστῃ
κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ ἐϝείκοσι βαῖνον.
οἳ δ᾽ Ἀσπληδόν᾽ ἔναιον ἰδ᾽ Ὀρχομενὸν Μινύειον,
τῶν ἦρχ᾽ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἷες Ἄρηος,
οὓς τέκε Ϝαστυόχη δόμῳ Ἄκτορος Ἀζεΐδαο,
παρθένος αἰδοίη, ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα,
Ἄρηι κρατερῷ· ὃ δέ ϝοι παρελέξατο λάθρῃ.
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
υἷες Ϝιφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν
Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα,
οἵ τ᾽ Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
οἵ τ᾽ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῇς ἔπι Κηφισοῖο.
τοῖς δ᾽ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες,
Βοιωτῶν δ᾽ ἔμπλην ἐπ᾽ ἀριστερὰ θωρήσσοντο.
Λοκρῶν δ᾽ ἡγεμόνευεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας,
μείων, οὔ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ,
ἔγχεϊ δ᾽ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς·
οἳ Κῦνόν τ᾽ ἐνέμοντ᾽ Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε
Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς
Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα.
τῷ δ᾽ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο
Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης.

οἳ δ' Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες,
Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἱστίαιαν
Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δῖόν τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
οἵ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ' οἳ Στύρα ναιετάασκον,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἕποντο θοοί, ὄπιθεν κομόωντες,
αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῇσιν μελίῃσιν
θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσιν.
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὅν ποτ' Ἀθήνη
θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα,
κὰδ δ' ἐν Ἀθήνῃς εἷσε, ϝεῷ ἐνὶ πίονι νηῷ·
ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται
κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.
τῷ δ' οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνήρ
κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν.
τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας.
οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροιζῆν' Ἠιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,
οἵ τ' ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
καὶ Σθένελος Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός.
τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίε, ϝισόθεος φώς,
Μηκιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ϝάνακτος.
συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς,
Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινήν
καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἄδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
οἵ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
Πελλήνην τ' εἶχον, ἠδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο

558 στῆσε δ' ἄγων ἵν' Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.

Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεῖαν,
τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχεν κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης. ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ ἕποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν
κυδιόων, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσιν.
οἳ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν
Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς,
οἵ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἕλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον,
οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο,
τῶν ϝοι ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
ἐν δ' αὐτὸς κίε ϝῇσι προθυμίῃσι πεποιθώς,
ὀτρύνων πολεμόνδε· μάλιστα δὲ ϝίετο θυμῷ
τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε.
οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινήν
καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πόρον καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ,
καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον
καὶ Πτελεὸν καὶ Ἕλος καὶ Δώριον, ἔνθα τε μοῦσαι
ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς,
Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος
(στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταί
μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
αἳ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδήν
θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν),
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
οἳ Φενεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον
Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινήν,
Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
τῶν ἦρχ' Ἀγκαίοιο πάις κρείων Ἀγαπήνωρ
ἑξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ϝεκάστῃ
Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
αὐτὸς γάρ σφιν ἔδωκε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ ϝοίνοπα πόντον,

580 οὕνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς.

Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ϝέργα μεμήλειν.
οἳ δ᾽ ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἤλιδα δῖαν ἔναιον,
ὅσσον ἐφ᾽ Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα
πέτρη τ᾽ Ὠλενίη καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἐϝέργει,
τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ᾽ ἀνδρὶ ϝεκάστῳ
νῆες ἕποντο θοαί, πολέες δ᾽ ἔμβαινον Ἐπειοί.
τῶν μὲν ἄρ᾽ Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην,
υἷες ὃ μὲν Κτεάτου ὃ δ᾽ ἄρ᾽ Εὐρύτου, Ἀκτορίωνες,
τῶν δ᾽ Ἀμαρυγκεΐδης ἦρχεν κρατερὸς Διώρης·
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοϝειδής,
υἱὸς Ἀγασθένεος Αὐγηιάδαο ϝάνακτος.
οἳ δ᾽ ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ᾽ ἱεράων
νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλός, Ἤλιδος ἄντα,
τῶν αὖθ᾽ ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηι,
Φυλεΐδης, ὃν ἔτικτε διίφιλος ἱππότα Φυλεύς,
ὅς ποτε Δουλιχιόνδ᾽ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς.
τῷ δ᾽ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
οἵ ῥ᾽ Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
καὶ Κροκύλει᾽ ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ᾽ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
οἵ τ᾽ ἤπειρον ἔχον ἠδ᾽ ἀντιπέραια νέμοντο.
τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος,
τῷ δ᾽ ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι.
Αἰτωλῶν δ᾽ ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
οἳ Πλευρῶν᾽ ἐνέμοντο καὶ Ὤλενον ἠδὲ Πυλήνην
Χαλκίδα τ᾽ ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν·
οὐ γὰρ ἔτ᾽ Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτ᾽ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος,
τῷ δ᾽ ἐπὶ πάντ᾽ ἐτέταλτο ϝανασσέμεν Αἰτωλοῖσιν.
τῷ δ᾽ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Κρητῶν δ᾽ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
οἳ Κνωσόν τ᾽ εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλις εὖ ναιεταούσας,
ἄλλοι θ᾽ οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
τῶν μὲν ἄρ᾽ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν
Μηριόνης τ᾽ ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ·
τοῖσι δ᾽ ἅμ᾽ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Τληπόλεμος δ᾽ Ἡρακλεΐδης ἠΰς τε μέγας τε

ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων,
οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
Λίνδον Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
ὃν τέκε Ϝαστυόχεια βίῃ Ἡρακληείῃ,
τὴν ἄγετ᾽ ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος,
πέρσας ϝάστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν.
Τληπόλεμος δ᾽ ἐπεὶ οὖν τράφ᾽ ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτῳ,
αὐτίκα πατρὸς ἑϝοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
ηδη γηράσκοντα, Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος.
αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ᾽ ὅ γε λαὸν ἀγείρας
βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι
υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακληείης.
αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἐς Ῥόδον ἷξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
τριχθὰ δὲ ϝῴκηθεν καταφυλαδόν, ἠδὲ φίληθεν
ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι ϝανάσσει.
671 Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγεν τρεῖς νῆας ἐϝίσας,
Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιο τε ϝάνακτος,
Νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ϝίλιον ἦλθεν
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ᾽ ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
ἀλλ᾽ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ ϝοι εἵπετο λαός.
οἳ δ᾽ ἄρα Νίσυρόν τ᾽ εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας,
τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ υἷε δύω Ἡρακλεΐδαο ϝάνακτος.
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
οἵ τ᾽ Ἄλον οἵ τ᾽ Ἀλόπην οἵ τε Τρηχῖνα νέμοντο,
οἵ τ᾽ εἶχον Φθίην ἠδ᾽ Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δ᾽ ἐκαλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
ἀλλ᾽ οἵ γ᾽ οὐ πολέμοιο δυσϝηχέος ἐμνώοντο·
οὐ γὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο.
κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἠυκόμοιο,
τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας,
Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
κὰδ δὲ Μύνητ᾽ ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους,

670 καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.

υἱέας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ϝάνακτος.
τῆς ὅ γε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.
οἳ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα,
Δήμητρος τέμενος, Ϝίτωνά τε μητέρα μήλων,
ἀγχίαλόν τ' Ἀντρῶνα ϝιδὲ Πτελεὸν λεχεποίην,
τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευεν
ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.
τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο
καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δὲ κτάνε Δάρδανος ἀνήρ
νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλά σφεας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος,
Ϝιφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,
αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου
ὁπλότερος γενεῇ· ὃ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων.
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην,
Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν,
τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἕνδεκα νηῶν,
Εὔμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
Ἄλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν ϝεῖδος ἀρίστη.
οἳ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο
καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν, τόξων εὖ ϝειδώς,
ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δὲ ϝεκάστῃ πεντήκοντα
ἐμβέβασαν, τόξων εὖ ϝειδότες ἶφι μάχεσθαι.
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἷες Ἀχαιῶν
ἕλκει μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.
ἔνθ' ὅ γε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ϝάνακτος.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν, Ὀιλῆος νόθος υἱός,
τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀιλῆι πτολιπόρθῳ.
οἳ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
οἵ τ' ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος,
τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,

708 ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος· οὐδέ τι λαοί
δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα.

ἰητῆρ' ἀγαθώ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων.
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
οἳ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
οἵ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ δ' Ἄργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὄρθην Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκήν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
υἱὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια
ἤματι τῷ ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,
τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὦσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν.
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος,
υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο.
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δυωκαιεϝείκοσι νῆας·
τῷ δ' Ἐνιῆνες ἕποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,
οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερα ϝοικί' ἔθεντο,
οἵ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργα νέμοντο,
ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προϊεῖ καλλίρροον ὕδωρ.
οὐδ' ὅ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠύτ' ἔλαιον·
ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.
Μαγνήτων δ' ἦρχεν Πρόθοος Τενθρηδόνος υἱός,
οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
ναίεσκον. τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευεν,
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
τίς τ' ἂρ τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, μοῦσα,
αὐτῶν ἠδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἕποντο.
ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,
ὄτριχας οϝέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐϝίσας·
τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας.
ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
ἵπποι θ' οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν

κεῖτ᾽ ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
Ἀτρεΐδῃ, λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
τόξοισίν θ᾽· ἵπποι δὲ παρ᾽ ἅρμασι ϝοῖσι ϝέκαστος,
λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
ἕστασαν, ἅρματα δ᾽ εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ϝανάκτων
ἐν κλισίῃς. οἱ δ᾽ ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες
φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατόν, οὐδὲ μάχοντο.
οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἴσαν ὡς εἴ τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο·
γαῖα δ᾽ ὑποστενάχιζε Διὶ ὣς τερπικεραύνῳ
χωομένῳ, ὅτε τ᾽ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσσῃ
εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς.
ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
ἐρχομένων· μάλα δ᾽ ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
Τρωσὶν δ᾽ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ϝῖρις
πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·
οἱ δ᾽ ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσιν
πάντες ὁμηγερέες, ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ϝῖρις·
ϝείσατο δὲ φθογγὴν υἷι Πριάμοιο Πολίτῃ,
ὃς Τρώων σκοπὸς ἷζε, ποδωκείῃσι πεποιθώς,
τύμβῳ ἐπ᾽ ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,
δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί.
τῷ μιν ἐϝεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ϝῖρις
"ὦ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
ὥς ποτ᾽ ἐπ᾽ εἰρήνης· πόλεμος δ᾽ ἀλίαστος ὄρωρεν.
ἤ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
ἀλλ᾽ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα·
λίην γὰρ φύλλοισι ϝεϝοικότες ἢ ψαμάθοισιν
ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι προτὶ ϝάστυ.
Ἕκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ᾽ ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι.
πολλοὶ γὰρ κατὰ ϝάστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
ἄλλη δ᾽ ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
τοῖσι ϝέκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἷσί περ ἄρχει,
τῶν δ᾽ ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας."
ὣς ἔφαθ᾽, Ἕκτωρ δ᾽ οὔ τι θεᾶς ϝέπος ἠγνοίησεν,
αἶψα δ᾽ ἔλυσ᾽ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ᾽ ἐσσεύοντο.
πᾶσαι δ᾽ ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ᾽ ἔσσυτο λαός,
πεζοί θ᾽ ἱππῆές τε· πολὺς δ᾽ ὀρυμαγδὸς ὀρώρειν.
ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλεος αἰπεῖα κολώνη,

ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
τὴν ἦ τοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ᾽ ἐπίκουροι.
Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείῃσιν.
Δαρδανίων αὖτ᾽ ἦρχεν ἐὺς πάις Ἀγχίσαο
Αἰνείας, τὸν ὑπ᾽ Ἀγχίσῃ τέκε δῖ᾽ Ἀφροδίτη,
Ἴδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἷε,
Ἀρχέλοχός τ᾽ Ἀκάμας τε, μάχης εὖ ϝειδότε πάσης.
οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης
ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο,
Τρῶες, τῶν αὖτ᾽ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
οἳ δ᾽ Ἀδρήστειάν τ᾽ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ
καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ,
τῶν ἦρχ᾽ Ἄδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ,
υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
ϝῄδη μαντοσύνας, οὐδὲ ϝοὺς παῖδας ἔασκεν
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα. τὼ δέ ϝοι οὔ τι
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
οἳ δ᾽ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο
καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
τῶν αὖθ᾽ Ὑρτακίδης ἦρχ᾽ Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
Ἱππόθοος δ᾽ ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων,
τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον.
τῶν ἦρχ᾽ Ἱππόθοός τε Πυλαῖός τ᾽ ὄζος Ἄρηος,
υἷε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
αὐτὰρ Θρήικας ἦγ᾽ Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρως,
ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐϝέργει.
Εὔφημος δ᾽ ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων,
υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.
αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους
τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ᾽ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
Ἀξιοῦ οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν.
Παφλαγόνων δ᾽ ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ

ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
οἵ ῥα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ᾽ ἔναιον,
Κρῶμνάν τ᾽ Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.
αὐτὰρ Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.
Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιστής·
ἀλλ᾽ οὐκ οἰωνοῖσι ϝερύσσατο κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ᾽ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους.
Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοϝειδὴς
τῆλ᾽ ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ᾽ ὑσμῖνι μάχεσθαι.
Μῄοσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
υἷε Ταλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη,
οἳ καὶ Μῄονας ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας.
Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ᾽ ὄρος ἀκριτόφυλλον
Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ᾽ αἰπεινὰ κάρηνα.
τῶν μὲν ἄρ᾽ Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην,
Νάστης Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πολεμόνδ᾽ ἴεν ἠύτε κούρη,
νήπιος, οὐδέ τί ϝοι τό γ᾽ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
ἀλλ᾽ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ᾽ Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων.
Σαρπηδὼν δ᾽ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήεντος.
3 αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ᾽ ἡγεμόνεσσι ϝέκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ᾽ ἐνοπῇ τ᾽ ἴσαν, ὄρνιθες ὥς, Γ
ἠύτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἵ τ᾽ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ᾽ Ὠκεανοῖο ῥοάων,
ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
ἠέριαι δ᾽ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
οἳ δ᾽ ἄρ᾽ ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.
εὖτ᾽ ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω·
τόσσον τίς τ᾽ ἐπὶ λεύσσει ὅσον τ᾽ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν·
ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ᾽ ἀελλὴς
ἐρχομένων· μάλα δ᾽ ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.

οἳ δ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοϝειδής,
παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὃ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
τὸν δ᾽ ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου, μακρὰ βιβάντα,
ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
εὑρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα,
πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν
σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ᾽ αἰζηοί·
ὣς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοϝειδέα
ὀφθαλμοῖσι ϝιδών· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην.
αὐτίκα δ᾽ ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
τὸν δ᾽ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοϝειδὴς
ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ,
ἂψ δ᾽ ἑτάρων ἐς ϝέθνος ἐχάζετο κῆρ᾽ ἀλεείνων.
ὡς δ᾽ ὅτε τίς τε δράκοντα ϝιδὼν παλίνορσος ἀπέστη
οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὑπό τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
ἂψ τ᾽ ἀνεχώρησεν, ὦχρός τέ μιν εἷλε παρειάς,
ὣς αὖτις καθ᾽ ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων
δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοϝειδής.
τὸν δ᾽ Ἕκτωρ νείκεσσε ϝιδὼν αἰσχροῖσι ϝέπεσσιν.
"Δύσπαρι ϝεῖδος ἄριστε, γυναιμανὲς ἠπεροπευτά,
εἴθ᾽ ὄφελες ἄγονός τ᾽ ἔμεναι ἄγαμός τ᾽ ἀπολέσθαι.
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
ἢ οὕτω λώβην τ᾽ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
ἦ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν
ϝεῖδος ἔπ᾽· ἀλλ᾽ οὐκ ἔστι βίη φρεσίν, οὐδέ τις ἀλκή.
ἦ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν
πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίϝηρας ἀγείρας,
μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ᾽ εὐϝειδέ᾽ ἀνῆγες
ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων,
πατρί τε σῷ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμῳ,
δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηίφιλον Μενέλαον;
γνοίης χ᾽ οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις τά τε δῶρ᾽ Ἀφροδίτης,

ἥ τε κόμη τό τε ϝεῖδος, ὅτ' ἐν κονίῃσι μιγείης.
ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη
λάινον ἕσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ' ὅσσα ϝέϝοργας."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπεν Ἀλέξανδρος θεοϝειδής
"Ἕκτορ, ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
αἰεί σοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής,
ὅς τ' εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος ὅς ῥά τε τέχνῃ
νήιον ἐκτάμνῃσιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
ὣς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστίν.
μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
οὔ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσι, ϝεκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἕλοιτο.
νῦν αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι,
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς,
αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
ξυμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε ϝοίκαδ' ἀγέσθω·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες
ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα."
ὣς ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέϝεργε φάλαγγας,
μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ' ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον.
αὐτὰρ ὃ μακρὸν ἄυσε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"ἴσχεσθ' Ἀργεῖοι· μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
στεῦται γάρ τι ϝέπος ϝερέειν κορυθαίολος Ἕκτωρ."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἔσχοντο μάχης ἄνεῴ τε γένοντο
ἐσσυμένως. Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔϝειπεν
"κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς
τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὸν δ' ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
οἴους ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε ϝοίκαδ' ἀγέσθω·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν."

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
"κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης.
ἡμέων δ' ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
οἴσετε ϝάρν', ἕτερον λευκὸν ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
Γῇ τε καὶ ἠελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὅρκια τάμνῃ
αὐτός, ἐπεί ϝοι παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὅρκια δηλήσηται.
αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
οἷς δ' ὁ γέρων μετέῃσιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε,
ϝελπόμενοι παύσεσθαι ὀιζυροῦ πολέμοιο.
καί ῥ' ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί
τεύχεά τ' ἐξεδύοντο. τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα·
Ἕκτωρ δὲ προτὶ ϝάστυ δύω κήρυκας ἔπεμπεν
καρπαλίμως ϝάρνας τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι.
αὐτὰρ ο Ταλθύβιον προΐη κρείων Ἀγαμέμνων
νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ϝιδὲ ϝάρνα κέλευεν
οἰσέμεναι· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δίῳ.
Ϝῖρις δ' αὖθ' Ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
ϝειδομένη γαλόῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι·
τὴν Ἀντηνορίδης εἶχεν κρείων Ϝελικάων,
Λαοδίκην Πριάμοιο θυγατρῶν ϝεῖδος ἀρίστην.
τὴν δ' εὗρ' ἐν μεγάρῳ· ἣ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινεν,
δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ϝέθεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάων.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ϝῖρις
"δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ϝέργα ϝίδηαι
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
οἳ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ — πόλεμος δὲ πέπαυται —

ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ᾽ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος
μακρῇς ἐγχείῃσι μαχήσονται περὶ σεῖο·
τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις."
ὣς ϝειποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ
ἀνδρός τε προτέρου καὶ ϝάστεος ἠδὲ τοκήων.
αὐτίκα δ᾽ ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνῃσιν
ὡρμᾶτ᾽ ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
οὐκ οἴη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ᾽ ἕποντο,
Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ Κλυμένη τε βοῶπις.
αἶψα δ᾽ ἔπειθ᾽ ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.
οἱ δ᾽ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
Λάμπον τε Κλυτίον θ᾽ Ἱκετάονά τ᾽ ὄζον Ἄρηος,
Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν,
γήραι δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ᾽ ἀγορηταί
ἐσθλοί, τεττίγεσσι ϝεϝοικότες, οἵ τε καθ᾽ ὕλην
δενδρέῳ ἐφεζόμενοι ϝόπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν·
τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἧντ᾽ ἐπὶ πύργῳ.
οἱ δ᾽ ὡς οὖν ϝείδονθ᾽ Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
ϝῆκα πρὸς ἀλλήλους ϝέπεα πτερόεντ᾽ ἀγόρευον.
"οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς
τοιῇδ᾽ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεαῖς εἰς ὦπα ϝέϝοικεν.
ἀλλὰ καὶ ὧς, τοίη περ ἐοῦσ᾽, ἐν νηυσὶ νεέσθω,
μηδ᾽ ἡμῖν τεκέεσσί τ᾽ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο."
ὣς ἄρ᾽ ἔφαν, Πρίαμος δ᾽ Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ.
"δεῦρο πάροιθ᾽ ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο,
ὄφρα ϝίδῃ πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε.
οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί· θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσιν,
οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν.
ὥς μοι καὶ τόνδ᾽ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνῃς,
ὅς τις ὅδ᾽ ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε.
ἦ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν,
καλὸν δ᾽ οὕτω ἐγὼν οὔ πω ϝίδον ὀφθαλμοῖσιν,
οὐδ᾽ οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ϝέϝοικεν."
τὸν δ᾽ Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν.
"αἰδοῖός τέ μοί ἐσσι, φίλε ϝεκυρέ, δεινός τε·
ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἁδεῖν κακός, ὁππότε δεῦρο
υἱεῖ σῷ ἑπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα

παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν.
ἀλλὰ τά γ᾽ οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
τοῦτο δέ τοι ϝερέω ὅ μ᾽ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
οὗτός γ᾽ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
ἀμφότερον, βασιλεύς τ᾽ ἀγαθὸς κρατερός τ᾽ αἰχμητής.
δαὴρ αὖτ᾽ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ᾽ ἔην γε."
ὣς φάτο, τὸν δ᾽ ὁ γέρων ἠγάσσατο, φώνησέν τε
"ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
ἤδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
ἔνθα ϝίδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους,
λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,
οἵ ῥα τότε στρατόωντο παρ᾽ ὄχθας Σαγγαρίοιο·
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
ἤματι τῷ ὅτε τ᾽ ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ϝελίκωπες Ἀχαιοί."
δεύτερον αὖτ᾽ Ὀδυσῆα ϝιδὼν ἐρέειν᾽ ὁ γεραιός
"ϝεῖπ᾽ ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ὅδ᾽ ἐστίν
μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
εὐρύτερος δ᾽ ὤμοισι ϝιδὲ στέρνοισι ϝιδέσθαι.
τεύχεα μέν ϝοι κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὸς δὲ κτίλος ὣς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν.
ἀρνειῷ μιν ἐγώ γε ϝεϝίσκω πηγεσιμάλλῳ,
ὅς τ᾽ οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειθ᾽ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα
"οὗτος δ᾽ αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης
ϝειδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνά."
τὴν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ϝέπος νημερτὲς ἔϝειπες·
ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ᾽ ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς,
σεῦ ἕνεκ᾽ ἀγγελίης, σὺν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
τοὺς δ᾽ ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους,
ἄμφω δ᾽ ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ἔφαινον,
ἦ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος

οὐδ᾽ ἀφαμαρτοϝεπής, ἦ καὶ ɾένει ὕστερος ἦεν.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ϝίδεσκε κατὰ χϑονὸς ὄμματα πήξας,
σκῆπτρον δ᾽ οὔτ᾽ ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
ἀλλ᾽ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀϝίδρεϊ φωτὶ ϝεϝοικώς·
φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν᾽ ἔμμεναι ἄφρονά τ᾽ αὔτως.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ ϝόπα τε μεɾάλην ἐκ στήϑεος ἵη
καὶ ϝέπεα νιφάδεσσι ϝεϝοικότα χειμερίῃσιν,
οὐκ ἂν ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆί ɾ᾽ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος."
τὸ τρίτον αὖτ᾽ Αἴαντα ϝιδὼν ἐρέειν᾽ ὁ ɾεραιός
"τίς τ᾽ ἄρ᾽ ὅδ᾽ ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μέɾας τε,
ἔξοχος Ἀρɾείων κεφαλήν τε καὶ εὐρέας ὤμους;"
τὸν δ᾽ Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα ɾυναικῶν,
"οὗτος δ᾽ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν.
Ἰδομενεὺς δ᾽ ἑτέρωϑεν ἐνὶ Κρήτεσσι ϑεὸς ὥς
ἕστηκ᾽, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀɾοὶ ἠɾερέϑονται.
πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
ϝοίκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηϑεν ἵκοιτο.
νῦν δ᾽ ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ϝελίκωπας Ἀχαιούς,
οὕς κεν ἐὺ ɾνοίην καί τ᾽ οὔνομα μυϑησαίμην·
δοιὼ δ᾽ οὐ δύναμαι ϝιδέειν κοσμήτορε λαῶν,
Κάστορά ϑ᾽ ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀɾαϑὸν Πολυδεύκεα,
αὐτοκασιɾνήτω, τώ μοι μία ɾείνατο μήτηρ.
ἢ οὐχ ἑσπέσϑην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς,
ἦ δεύρω μὲν ἕποντο νέεσσ᾽ ἔνι ποντοπόροισιν,
νῦν αὖτ᾽ οὐκ ἐϑέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ᾽ ἅ μοι ἔστιν."
ὣς φάτο, τοὺς δ᾽ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα
ἐν Λακεδαίμονι αὖϑι, φίλῃ ἐν πατρίδι ɾαίῃ.
κήρυκες δ᾽ ἀνὰ ϝάστυ ϑεῶν φέρον ὅρκια πιστά,
ϝάρνε δύω καὶ ϝοῖνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
ἀσκῷ ἐν αἰɾείῳ. φέρε δὲ κρητῆρα φαεινόν
κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα,
ὤτρυνεν δὲ ɾέροντα παριστάμενος ϝεπέεσσιν.
"ὄρσεο Λαομεδοντιάδη. καλέουσιν ἄριστοι
Τρώων ϑ᾽ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐς πεδίον καταβῆναι, ἵν᾽ ὅρκια πιστὰ τάμητε.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος

224 οὐ τότε ɾ᾽ ὧδ᾽ Ὀδυσῆος ἀɾασσάμεϑ᾽ εἶδος ἰδόντες.

μακρῇς ἐɾχείῃσι μαχήσοντ᾽ ἀμφὶ γυναικί·
τῷ δέ κε νικήσαντι ɾυνὴ καὶ κτήμαϑ᾽ ἕποιτο·
οἱ δ᾽ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες
ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται
Ἄρɾος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιɾύναικα."
ὣς φάτο, ῥίɾησεν δ᾽ ὁ ɾέρων, ἐκέλευσε δ᾽ ἑταίροις
ἵππους ζευɾνύμεναι· τοὶ δ᾽ ὀτραλέως ἐπίϑοντο.
ἂν δ᾽ ἄρ᾽ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ᾽ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ ϝοι Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίονδ᾽ ἔχον ὠκέας ἵππους.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χϑόνα πουλυβότειραν
ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
ὤρνυτο δ᾽ αὐτίκ᾽ ἔπειτα ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀɾαμέμνων,
ἂν δ᾽ Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀɾαυοί
ὅρκια πιστὰ ϑεῶν ξύναɾον, κρητῆρι δὲ ϝοῖνον
μῖσɾον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.
Ἀτρεΐδης δὲ ϝερυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
ἥ ϝοι πὰρ ξίφεος μέɾα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
ϝαρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.
τοῖσιν δ᾽ Ἀτρεΐδης μεɾάλ᾽ εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών.
"Ζεῦ πάτερ Ἴδηϑεν μεδέων, κύδιστε μέɾιστε,
ἠέλιός ϑ᾽ ὃς πάντ᾽ ἐφορᾷς καὶ πάντ᾽ ἐπακούεις,
καὶ ποταμοὶ καὶ ɾαῖα, καὶ οἳ ὑπένερϑε καμόντας
ἀνϑρώπους τίνυσϑον, ὅτις κ᾽ ἐπίορκον ὀμόσσῃ,
ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ᾽ ὅρκια πιστά.
εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ,
αὐτὸς ἔπειϑ᾽ Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
ἡμεῖς δ᾽ ἐν νήεσσι νεώμεϑα ποντοπόροισιν·
εἰ δέ κ᾽ Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανϑὸς Μενέλαος,
Τρῶας ἔπειϑ᾽ Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ᾽ ἀποδοῦναι,
τιμὴν δ᾽ Ἀρɾείοις ἀποτινέμεν ἥν τιν᾽ ἔϝοικεν,
ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ᾽ ἀνϑρώποισι πέληται.
εἰ δ᾽ ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
τίνειν οὐκ ἐϑέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
αὐτὰρ ἐɾὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινῆς
αὖϑι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω."
ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ϝαρνῶν τάμε νηλέι χαλκῷ.
καὶ τοὺς μὲν κατέϑηκεν ἐπὶ χϑονὸς ἀσπαίροντας,

θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός·
ϝοῖνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσιν
ἔκχεον, ἠδ' εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτῃσιν.
ὧδε δέ τις ϝείπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
"Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν,
ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε ϝοῖνος,
αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν."
ὣς ἔφαν, οὐδ' ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων.
τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔϝειπεν.
"κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί.
ἦ τοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ϝίλιον ἠνεμόεσσαν
ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
Ζεὺς μήν που τό γε ϝοῖδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν."
ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ϝάρνας θέτο ϝισόθεος φώς,
ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ ϝοι Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
τὼ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ϝίλιον ἀπονέοντο·
Ἕκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες,
ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεοῖς ϝιδὲ χεῖρας ἀνέσχον·
ὧδε δέ τις ϝείπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
"Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
ὁππότερος τάδε ϝέργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν,
τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄϝιδος εἴσω,
ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι."
ὣς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
ἂψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν.
οἳ μὲν ἔπειθ' ἵζοντο κατὰ στίχας, ἧχι ϝεκάστου
ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
αὐτὰρ ὅ γ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλά
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκεν
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
ϝοῖο κασιγνήτοιο Λυκάονος, ἥρμοσε δ' αὐτῷ.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε.
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ ϝοι παλάμηφιν ἀρήρειν.
ὣς δ' αὔτως Μενέλαος ἀρήιος ἔντε' ἔδυνεν.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ϝεκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
Τρῶάς θ' ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
καί ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ
σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.
πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐη δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην·
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ ϝοι αἰχμή
ἀσπίδ' ἔνι κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί
"Ζεῦ ϝάνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ' ἔϝοργεν,
δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῇς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
ὄφρα τις ἐρρίγῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχῃ."
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην.
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος· ὃ δὲ κλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Ἀτρεΐδης δὲ ϝερυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
Ἀτρεΐδης δ' ᾤμωξε ϝιδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
"Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος.
ἦ τ' ἐφάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσι ϝάγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
ἠίχθη παλάμηφι ϝετώσιον, οὐδὲ δάμασσα."
ἦ, καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης,
ἕλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς·
ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἁπαλὴν ὑπὸ δειρήν,
ὅς ϝοι ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
καί νύ κε ϝείρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,

εἰ μὴ ἄρ᾽ ὀξὺ νόησε Διὸς θυϝάτηρ Ἀφροδίτη,
ἥ ϝοι ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ϝῖφι κταμένοιο·
κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ᾽ ἕσπετο χειρὶ παχείῃ.
τὴν μὲν ἔπειθ᾽ ἥρως μετ᾽ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς
ῥῖψ᾽ ἐπιδινήσας, κόμισαν δ᾽ ἐρίϝηρες ἑταῖροι·
αὐτὰρ ὃ ἂψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
ἔϝχει χαλκείῳ. τὸν δ᾽ ἐξήρπαξ᾽ Ἀφροδίτη
ῥεῖα μάλ᾽ ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ᾽ ἄρ᾽ ἠέρι πολλῇ,
κὰδ δ᾽ εἷσ᾽ ἐν θαλάμῳ ἐυώδεϊ κηώεντι.
αὐτὴ δ᾽ αὖθ᾽ Ἑλένην καλέουσ᾽ ἴε. τὴν δὲ κίχανεν
πύρϝῳ ἐφ᾽ ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρωαὶ ϝάλις ἦσαν.
χειρὶ δὲ νεκταρέου ϝεανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα,
ϝρηὶ δέ μιν ϝεικυῖα παλαιϝενέι προσέϝειπεν,
εἰροκόμῳ, ἥ ϝοι Λακεδαίμονι ναιεταούσῃ
ἤσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν.
τῇ μιν ἐϝεισαμένη προσεφώνεε δῖ᾽ Ἀφροδίτη.
"δεῦρ᾽ ἴθ᾽· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ ϝοικόνδε νέεσθαι.
κεῖνος ὅ ϝ᾽ ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσιν,
κάλλει τε στίλβων καὶ ϝείμασιν· οὐδέ κε φαίης
ἀνδρὶ μαχησάμενον τόν ϝ᾽ ἐλθέμεν, ἀλλὰ χορόνδε
ἔρχεσθ᾽ ἠὲ χοροῖο νέον λήϝοντα καθίζειν."
 ὣς φάτο, τῇ δ᾽ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν.
καί ῥ᾽ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρήν
στήθεά θ᾽ ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
θάμβησέν τ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;
ἦ πῄ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων
ἄξεις ἢ Φρυϝίης ἢ Μῃονίης ἐρατεινῆς,
εἴ τίς τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
οὕνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
νικήσας ἐθέλει στυϝερὴν ἐμὲ ϝοίκαδ᾽ ἄϝεσθαι,
τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης;
ἧσο παρ᾽ αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ᾽ ἀπόϝεικε κελεύθου,
μηδ᾽ ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὄλυμπον,
ἀλλ᾽ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ϝε φύλασσε,
εἰς ὅ κέ σ᾽ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ ϝε δούλην.
κεῖσε δ᾽ ἐϝὼν οὐκ εἶμι — νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη —
κείνου πορσυνέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ᾽ ὀπίσσω
πᾶσαι μωμήσονται, ἔχω δ᾽ ἄχε᾽ ἄκριτα θυμῷ."
 τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ᾽ Ἀφροδίτη

"μή μ᾽ ἔρεθε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
τῶς δέ σ᾽ ἀπεχθήρω ὡς νῦν ἔκπαϝλα φίλησα,
μέσσῳ δ᾽ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυϝρά,
Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι."
 ὣς ἔφατ᾽, ἔδεισεν δ᾽ Ἑλένη Διὸς ἐκϝεϝαυῖα,
βῆ δὲ κατασχομένη ϝεανῷ ἀρϝῆτι φαεινῷ
σιϝῇ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων.
 αἳ δ᾽ ὅτ᾽ Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ᾽ ἵκοντο,
ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ϝέρϝα τράποντο,
ἣ δ᾽ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα ϝυναικῶν.
τῇ δ᾽ ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
ἀντί᾽ Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·
ἔνθα καθῖζ᾽ Ἑλένη κούρη Διὸς αἰϝιόχοιο,
ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ᾽ ἠνίπαπε μύθῳ.
"ἤλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ᾽ ὀλέσθαι,
ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
ἦ μὲν δὴ πρίν ϝ᾽ εὔχε᾽ ἀρηιφίλου Μενελάου
σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔϝχεϊ φέρτερος εἶναι·
ἀλλ᾽ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον
ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλά σ᾽ ἐϝώ ϝε
παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
ἀντίβιον πόλεμον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι
ἀφραδέως, μή πως τάχ᾽ ὑπ᾽ αὐτοῦ δουρὶ δαμήῃς."
 τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέϝειπεν
"μή με, ϝύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε.
νῦν μὲν ϝὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν ξὺν Ἀθήνῃ,
κεῖνον δ᾽ αὖτις ἐϝώ· παρὰ ϝὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν.
ἀλλ᾽ ἄϝε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε·
οὐ ϝάρ πώ ποτέ μ᾽ ὧδέ ϝ᾽ ἔρος φρένας ἀμφεκάλυψεν,
οὐδ᾽ ὅτε σε-πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς
ἔπλεον ἁρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν,
νήσῳ δ᾽ ἐν Κρανάῃ ἐμίϝην φιλότητι καὶ εὐνῇ,
ὥς σεο νῦν ἔραμαι καί με ϝλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ."
ἦ ῥα, καὶ ἦρχε λέχοσδε κιών· ἅμα δ᾽ εἵπετ᾽ ἄκοιτις.
 τὼ μὲν ἄρ᾽ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν,
Ἀτρεΐδης δ᾽ ἀν᾽ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ϝεϝοικώς,
εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοϝειδέα.
ἀλλ᾽ οὔ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ᾽ ἐπικούρων
δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ᾽ ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ.
οὐ μὴν ϝὰρ φιλότητί ϝ᾽ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·

ϝῖσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
“κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ᾽ ἐπίκουροι.
νίκη μὲν δὴ φαίνετ᾽ ἀρηιφίλου Μενελάου·
ὑμεῖς δ᾽ Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ᾽ ἅμ᾽ αὐτῇ
ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τιν᾽ ἔϝοικεν,
ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ᾽ ἀνθρώποισι πέληται.”
ὣς ἔφατ᾽ Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ᾽ ᾔνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

4 οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο Δ
χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
νέκταρ ἐϝῳνοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσιν
δειδέχατ᾽ ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
αὐτίκ᾽ ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην
κερτομίοις ϝεπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων.
“δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
Ἥρη τ᾽ Ἀργείη καὶ Ἀλαλκομενηὶς Ἀθήνη.
ἀλλ᾽ ἦ τοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
τέρπεσθον· τῷ δ᾽ αὖτε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει,
καὶ νῦν ἐξεσάωσεν ὀιόμενον θανέεσθαι.
ἀλλ᾽ ἦ τοι νίκη μὲν ἀρηιφίλου Μενελάου·
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ᾽ ὅπως ἔσται τάδε ϝέργα,
ἤ ῥ᾽ αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνήν
ὄρσομεν, ἦ φιλότητα μετ᾽ ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
εἰ δ᾽ αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ϝηδὺ γένοιτο,
ἦ τοι μὲν ϝοικέοιτο πόλις Πριάμοιο ϝάνακτος,
αὖτις δ᾽ Ἀργείην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.”
ὣς ἔφαθ᾽, αἳ δ᾽ ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη.
πλησίαι αἵ γ᾽ ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
ἦ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι ϝεῖπεν,
σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρειν·
Ἥρῃ δ᾽ οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα
“αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔϝειπες.
πῶς ἐθέλεις ἅλιον θεῖναι πόνον ἠδ᾽ ἀτέλεστον,
ἱδρῶ θ᾽ ὃν ἵδρωσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
λαὸν ἀγειρούσῃ, Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισίν.
ϝέρδ᾽· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.”
τὴν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
“δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅ τ᾽ ἀσπερχὲς μενεαίνεις

Ϝίλιον ἐξαλαπάξαι, ἐυκτίμενον πτολίεθρον.
εἰ δὲ σύ γ᾽ εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρά
ὠμὸν βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας
ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
ϝέρξον ὅπως ἐθέλεις, μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ᾽ ἔρισμα μετ᾽ ἀμφοτέροισι γένηται.
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
ὁππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαὼς πόλιν ἐξαλαπάξαι
τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάασιν,
μή τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλά μ᾽ ἐᾶσαι.
καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ϝεκὼν ἀϝέκοντί γε θυμῷ.
αἳ γὰρ ὑπ᾽ ἠελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
ναιετάουσι πόληες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
τάων μοι περὶ κῆρι τιέσκετο Ϝίλιος ἱρή
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐυμμελίω Πριάμοιο.
οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐϝίσης,
λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.”
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
“ἦ τοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόληες,
Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκήνη·
τὰς διαπέρσαι, ὅτ᾽ ἄν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
τάων οὔ τοι ἐγὼ πρόσθ᾽ ἵσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δ᾽ ἐμοὶ ἔνθεν ὅθεν σοί,
καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις
κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ᾽ ἀθανάτοισι ϝανάσσεις.
ἀλλ᾽ ἦ τοι μὲν ταῦθ᾽ ὑποϝείξομεν ἀλλήλοισιν,
σοὶ μὲν ἐγὼ σὺ δ᾽ ἐμοί, ἐπὶ δ᾽ ἕψονται θεοὶ ἄλλοι
ἀθάνατοι· σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν,
πειρᾶν δ᾽ ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιούς
ἄρξωσιν πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.”
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
αὐτίκ᾽ Ἀθηναίην ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
“αἶψα μάλ᾽ ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
πειρᾶν δ᾽ ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιούς

55 εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι,
οὐκ ἀνύω φθονέουσ᾽, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐσσι.

ἄρξωσιν πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.
ὥς ϝειπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
βῆ δὲ κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα.
οἷον δ᾽ ἀστέρ᾽ ἕηκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω,
ἢ ναύτῃσι τέρας ἠὲ στρατῷ εὐρέι λαῶν,
λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται·
τῷ ϝεικυῖ᾽ ἤιξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
κὰδ δ᾽ ἔθορ᾽ ἐς μέσσον. θάμβος δ᾽ ἔχεν εἰσορόωντας
Τρῶάς θ᾽ ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
ὧδε δέ τις ϝείπεσκε ϝιδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
"ἦ ῥ᾽ αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ᾽ ἀμφοτέροισι τίθησιν
Ζεύς, ὅς τ᾽ ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται."
ὣς ἄρα τις ϝείπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
ἣ δ᾽ ἀνδρὶ ϝικέλη Τρώων κατεδύσεθ᾽ ὅμιλον,
Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη εἴ που ἐφεύροι.
εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
ἑστεῶτ᾽· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
λαῶν, οἵ ϝοι ἕποντο ἀπ᾽ Αἰσήποιο ῥοάων.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱσταμένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν,
πᾶσι δέ κεν Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆι.
τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ᾽ ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
εἴ κε ϝίδῃ Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρέος υἱόν
σῷ βέλεϊ δμηθέντα πυρῆς ἐπιβάντ᾽ ἀλεγεινῆς.
ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ὀίστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο,
εὔχεο δ᾽ Ἀπόλλωνι λυκηγενέι κλυτοτόξῳ
ϝαρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
ϝοίκαδε νοστήσας ἱερῆς ἐς ϝάστυ Ζελείης."
ὣς φάτ᾽ Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
αὐτίκ᾽ ἐσύλα τόξον ἐύξοον ἰξάλου αἰγός
ἀγρίου, ὅν ῥά ποτ᾽ αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
πέτρης ἐκβαίνοντα, δεδεγμένος ἐν προδοκῇσιν,
βεβλήκει πρὸς στῆθος· ὃ δ᾽ ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.
τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκειν·
καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων,
πᾶν δ᾽ εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.

καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρέος υἱόν.
αὐτὰρ ὃ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ᾽ ἕλετ᾽ ἰόν
ἀβλῆτα πτερόεντα, μελαινέων ἕρμ᾽ ὀδυνάων·
αἶψα δ᾽ ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμεε πικρὸν ὀιστόν,
εὔχετο δ᾽ Ἀπόλλωνι λυκηγενέι κλυτοτόξῳ
ϝαρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
ϝοίκαδε νοστήσας ἱερῆς ἐς ϝάστυ Ζελείης.
ἕλκε δ᾽ ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·
νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινεν,
λίγξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ᾽ ἴαχεν, ἆλτο δ᾽ ὀιστός
ὀξυβελής, καθ᾽ ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.
οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
ἥ τοι πρόσθε στᾶσα βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.
ἣ δὲ τόσον μὲν ἔϝεργεν ἀπὸ χροός, ὡς ὅτε μήτηρ
παιδὸς ἐϝέργῃ μυῖαν, ὃ ϝηδέι λέξεται ὕπνῳ·
αὐτὴ δ᾽ αὖτ᾽ ἴθυνεν ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ.
ἐν δ᾽ ἔπεσε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς ὀιστός·
διὰ μὲν ἂρ ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο
μίτρης θ᾽, ἣν ἐφόρειν ἔρυμα χροός, ἕρκος ἀκόντων,
ἥ ϝοι πλεῖστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς.
ἀκρότατον δ᾽ ἄρ᾽ ὀιστὸς ἐπέγραψεν χρόα φωτός,
αὐτίκα δ᾽ ἔρρεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς.
ὡς δ᾽ ὅτε τίς τ᾽ ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ
Μῃονὶς ἠὲ Κάειρα, παρήιον ἔμμεναι ἵππῳ·
κεῖται δ᾽ ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
ἱππῆες φορέειν· βασιλῆι δὲ κεῖται ἄγαλμα,
ἀμφότερον, κόσμος θ᾽ ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος·
τοῖοί τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροί
εὐφυέες κνῆμαί τε ϝιδὲ σφυρὰ κάλ᾽ ὑπένερθεν.
ῥίγησεν δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ὡς ϝεῖδεν μέλαν αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς.
ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηίφιλος Μενέλαος·
ὡς δὲ ϝίδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,

αψορρόν ϝοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.
τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ᾽ ἑταῖροι·
"φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὅρκι᾽ ἔταμνον,
οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι,
ὥς σ᾽ ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ᾽ ὅρκια πιστὰ πάτησαν.
οὐ μήν πως ἅλιον πέλει ὅρκιον αἷμά τε ϝαρνῶν
σπονδαί τ᾽ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ᾗς ἐπέπιθμεν.
εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ᾽ Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,
ἔκ δὲ καὶ ὀψὲ τελεῖ, σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
σὺν σφῇσιν κεφαλῇσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε ϝοῖδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἔσσεται ἦμαρ ὅτ᾽ ἄν ποτ᾽ ὀλώλῃ Ϝίλιος ἱρή
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐυμμελίω Πριάμοιο,
Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
αὐτὸς ἐπισσείῃσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν
τῆσδ᾽ ἀπάτης κοτέων. τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·
ἀλλά μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
εἴ κε θάνῃς καὶ πότμον ἀναπλήσῃς βιότοιο.
καί κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην·
αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης,
κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν
Ἀργείην Ἑλένην. σέο δ᾽ ὀστέα πύσει ἄρουρα
κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ϝέργῳ.
καί κέ τις ὧδ᾽ ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων
τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο
'εἴθ᾽ οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει᾽ Ἀγαμέμνων,
ὡς καὶ νῦν ἅλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ᾽ Ἀχαιῶν,
καὶ δὴ ἔβη ϝοικόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
ξὺν κεινῇσιν νηυσί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.'
ὥς ποτέ τις ϝερέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών."
τὸν δ᾽ ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
"θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.
οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν
ϝειρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἠδ᾽ ὑπένερθεν
ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
"εἰ γὰρ δὴ οὕτως εἴη, φίλος ὦ Μενέλαε.
ἕλκος δ᾽ ἰητὴρ ἐπιμάσσεται, ἠδ᾽ ἐπιθήσει
φάρμαχ᾽ ἅ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων."

ἦ, καὶ Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προσηύδα
"Ταλθύβι᾽, ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
φῶτ᾽ Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
ὄφρα ϝίδῃ Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρέος υἱόν,
ὅν τις ὀιστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐὺ ϝειδώς,
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος ἄμμι δὲ πένθος."
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἄρα ϝοι κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
βῆ δ᾽ ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δὲ νόησεν
ἑστεῶτ᾽· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
λαῶν, οἵ ϝοι ἕποντο Τρίκης ἐξ ἱπποβότοιο.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱστάμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὄρσ᾽ Ἀσκληπιάδη. καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄφρα ϝίδῃς Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρέος υἱόν,
ὅν τις ὀιστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐὺ ϝειδώς,
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος ἄμμι δὲ πένθος."
ὣς φάτο, τῷ δ᾽ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν,
βὰν δ᾽ ἰέναι καθ᾽ ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἵκανον ὅθι ξανθὸς Μενέλαος
βλήμενος ἦν, περὶ δ᾽ αὐτὸν ἀγηγέραθ᾽ ὅσσοι ἄριστοι
κυκλόσ᾽, ὃ δ᾽ ἐν μέσσοισι παρίστατο ϝισόθεος φώς,
αὐτίκα δ᾽ ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος ἕλκεν ὀιστόν·
τοῦ δ᾽ ἐξελκομένοιο πάλιν ϝάγεν ὀξέες ὄγκοι.
λῦσε δέ ϝοι ζωστῆρα παναίολον ἠδ᾽ ὑπένερθεν
ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
αὐτὰρ ἐπεὶ ϝίδεν ἕλκος, ὅθ᾽ ἔμπεσε πικρὸς ὀιστός,
αἷμ᾽ ἐκμυζήσας ἐπ᾽ ἄρ᾽ ἤπια φάρμακα ϝειδὼς
πάσσε, τά ϝοί ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
τόφρα δ᾽ ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
οἳ δ᾽ αὖτις κατὰ τεύχε᾽ ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.
ἔνθ᾽ οὐκ ἂν βρίζοντα ϝίδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
οὐδὲ καταπτώσσοντ᾽, οὐδ᾽ οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν.
ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ᾽ ἔχε φυσιόωντας
Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο,
τῷ μάλα πόλλ᾽ ἐπέτελλε παρισχέμεν ὁππότε κέν μιν
γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα·
αὐτὰρ ὃ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.

καί ῥ᾽ οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ϝεπέεσσιν.
"Ἀργεῖοι, μή πώ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσετ᾽ ἀρωγός,
ἀλλ᾽ οἵ περ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο,
τῶν ἦ τοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπες ἔδονται,
ἡμεῖς αὖτ᾽ ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἕλωμεν."
οὕς τινας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο,
τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ϝεπέεσσιν.
"Ἀργεῖοι ϝιόμωροι ἐλεγχέες, οὔ νυ σέβεσθε;
τίφθ᾽ οὕτως ἕστητε τεθηπότες ἠύτε νεβροί,
αἵ τ᾽ ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,
ἑστᾶσ᾽, οὐδ᾽ ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή.
ὣς ὑμεῖς ἕστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.
η μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
ϝειρύατ᾽ εὔπρυμνοι, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
ὄφρα ϝίδητ᾽ εἴ κ᾽ ὔμμιν ὑπέρσχῃ χεῖρα Κρονίων;"
ὣς ὅ γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.
ἦλθε δ᾽ ἐπὶ Κρήτεσσι κιὼν ἀνὰ ϝουλαμὸν ἀνδρῶν.
οἱ δ᾽ ἀμφ᾽ Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο·
Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, συῒ ϝείκελος ἀλκήν,
Μηριόνης δ᾽ ἄρα ϝοι πυμάτας ὤτρυνε φάλαγγας.
τοὺς δὲ ϝιδὼν γήθησε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα δ᾽ Ἰδομενῆα προσηύδα μειλιχίοισιν.
"Ἰδομενεῦ, περὶ μέν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων
ἠμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἠδ᾽ ἀλλοίῳ ἐπὶ ϝέργῳ
ἠδ᾽ ἐν δαίθ᾽, ὅτε πέρ τε γερούσιον αἴθοπα ϝοῖνον
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κερῶνται.
εἴ περ γάρ τ᾽ ἄλλοι γε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεί
ἕστηχ᾽ ὥς περ ἐμοί, πιέειν ὅτε θυμὸς ἀνώγῃ.
ἀλλ᾽ ὄρσευ πολεμόνδ᾽ οἷος πάρος εὔχεαι εἶναι."
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα
"Ἀτρεΐδη, μάλα μέν τοι ἐγὼν ἐρίϝηρος ἑταῖρος
ἔσσομαι, ὡς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
ἀλλ᾽ ἄλλους ὄτρυνε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς,
ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ᾽, ἐπεὶ σύν γ᾽ ὅρκι᾽ ἔχευαν
Τρῶες. τοῖσιν δ᾽ αὖ θάνατος καὶ κήδε᾽ ὀπίσσω
ἔσσετ᾽, ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο."

ὣς ἔφατ᾽, Ἀτρεΐδης δὲ παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ.
ἦλθε δ᾽ ἐπ᾽ Αἰάντεσσι κιὼν ἀνὰ ϝουλαμὸν ἀνδρῶν·
τὼ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀπὸ σκοπιῆς ϝεῖδεν νέφος αἰπόλος ἀνήρ
ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ϝιωῆς·
τῷ δέ τ᾽ ἄνευθεν ἐόντι μελάντερον ἠύτε πίσσα
φαίνετ᾽ ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
ῥίγησέν τε ϝιδών, ὑπό τε σπέος ἤλασε μῆλα·
τοῖαι ἅμ᾽ Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν
δήιον ἐς πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες
κυάνεαι, σάκεσίν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
καὶ τοὺς μὲν γήθησε ϝιδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καί σφεας φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Αἴαντ᾽ Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
σφῶι μέν — οὐ γὰρ ἔϝοικ᾽ ὀτρυνέμεν — οὔ τι κελεύω·
αὐτὼ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετε ϝῖφι μάχεσθαι.
εἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
τῷ κε τάχ᾽ ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ϝάνακτος
χερσὶν ὑφ᾽ ἡμετέρῃσι ϝαλοῦσά τε περθομένη τε."
ὣς ϝειπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ᾽ ἄλλους.
ἔνθ᾽ ὅ γε Νέστορ᾽ ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,
ϝοὺς ἑτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
Αἵμονά τε κρείοντα Βίαντά τε ποιμένα λαῶν.
ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
πεζοὺς δ᾽ ἐξόπιθε στῆσεν πολέας τε καὶ ἐσθλούς,
ἕρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ᾽ ἐς μέσσον ἔλασσεν,
ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι.
ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ᾽ ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγειν
σφοὺς ἵππους ἐχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ.
"μηδέ τις ἱπποσύνῃ τε καὶ ἠνορέηφι πεποιθώς
οἶος πρόσθ᾽ ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
μηδ᾽ ἀναχωρείτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε·
ὃς δέ κ᾽ ἀνὴρ ἀπὸ ϝῶν ὀχέων ἕτερ᾽ ἅρμαθ᾽ ἵκηται,
ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερον οὕτως.
ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε᾽ ἐπόρθεον,
τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες."
ως ὁ γέρων ὤτρυνε πάλαι πολέμων εὖ ϝειδώς.
καὶ τὸν μὲν γήθησε ϝιδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,

καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὦ γέρον, εἴθ' ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
ὥς τοι γούναθ' ἕποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
ἀλλά σε γῆρας τείρει ὁμοίιον· ὡς ὄφελέν τις
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"Ἀτρεΐδη, μάλα μέν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτός
ὣς ἔμεν ὡς ὅτε δῖον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν.
ἀλλ' οὔ πως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν·
εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ὀπάζει.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἱππεῦσι μετέσσομαι ἠδὲ κελεύσω
βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἵ περ ἐμεῖο
ὁπλότεροι γεγάασι πεποίθασίν τε βίηφιν."
ὣς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ.
εὗρ' υἱὸν Πετεῶο Μενεσθῆα πλήξιππον
ἑστεῶτ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστωρες ἀυτῆς.
αὐτὰρ ὃ πλησίον ἑστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναί
ἕστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς ἀυτῆς,
ἀλλὰ νέον ξυνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
Τρώων ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες
ἕστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθών
Τρώων ὁρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
τοὺς δὲ ϝιδὼν νείκεσσε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
καί σφεας φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὦ υἱὲ Πετεῶο διοτρεφέος βασιλῆος,
καὶ σύ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,
τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους;
σφῶιν μέν τ' ἐπέϝοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντας
ἑστάμεν ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι·
πρώτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
ὁππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἠδὲ κύπελλα
ϝοίνου πινέμεναι μελιϝηδέος, ὄφρ' ἐθέλητον·
νῦν δὲ φίλως χ' ὁρόῳτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλέι χαλκῷ."
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ϝέπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
πῶς δὴ φῂς πολέμοιο μεθιέμεν; ὁππότ' Ἀχαιοί

Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα,
ὄψεαι, ἢν ἐθέλησθα καὶ εἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ,
Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
Τρώων ἱπποδάμων. σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις."
τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
ὡς γνῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὅ γε λάζετο μῦθον·
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτε σε νεικείω περιώσιον οὔτε κελεύω·
ϝοῖδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
ἤπια δήνεα ϝοῖδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅ τ' ἐγώ περ.
ἀλλ' ἴθι, ταῦτα δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
ϝείρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώνια θεῖεν."
ὣς ϝειπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
εὗρε δὲ Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα
ἑστεῶτ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν·
πὰρ δέ ϝοι ἑστήκει Σθένελος Καπανήιος υἱός.
καὶ τὸν μὲν νείκεσσε ϝιδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὤ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;
οὐ μὴν Τυδέι γ' ὧδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἑτάρων δηίοισι μάχεσθαι,
ὡς φάσαν οἵ ϝε ϝίδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἐγώ γε
ἤντησ' οὐδὲ ϝίδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
ἦ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκήνας
ξεῖνος ἅμ' ἀντιθέῳ Πολυνείκεϊ, λαὸν ἀγείρων,
οἵ ῥα τότε στρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης·
καί ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους.
οἳ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπῄνεον ὡς ἐκέλευον·
ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραίσια σήματα φαίνων.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο ϝιδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
Ἀσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον λεχεποίην,
ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἔπι Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί.
αὐτὰρ ὃ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμεΐωνας
δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληείης.
ἔνθ' οὐδὲ ξεῖνός περ ἐὼν ἱππηλάτα Τυδεύς
τάρβει, μοῦνος ἐὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
ἀλλ' ὅ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
ῥηιδίως· τοίη ϝοι ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη.
οἳ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,

ἂψ ἄρ᾽ ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἷσαν ἄγοντες,
κούρους πεντήκοντα· δύω δ᾽ ἡγήτορες ἦσαν,
Μαίων Αἱμονίδης ἐπιϝείκελος ἀθανάτοισιν
υἱός τ᾽ Αὐτοφόνοιο μενεπτόλεμος Πολυφόντης.
Τυδεὺς μὴν καὶ τοῖσιν ἀϝεικέα πότμον ἐφῆκεν·
πάντας ἔπεφν᾽, ἕνα δ᾽ οἶον ἵη ϝοικόνδε νέεσθαι·
Μαίον᾽ ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱόν
γείνατο ϝεῖο χέρηα μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ᾽ ἀμείνω."
ὣς φάτο, τὸν δ᾽ οὔ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.
τὸν δ᾽ υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο
"Ἀτρεΐδη, μὴ ψεύδε᾽ ἐπιστάμενος σάφα ϝειπεῖν.
ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ᾽ ἀμείνονες εὐχόμεθ᾽ εἶναι.
ἡμεῖς καὶ Θήβης ἕδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο,
παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ᾽ ὑπὸ τεῖχος ἄρειον,
πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
τῷ μή μοι πατέρας ποθ᾽ ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ."
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης
"τέττα, σιωπῇ ἧσο, ἐμῷ δ᾽ ἐπιπείθεο μύθῳ.
οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς·
τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ᾽ ἕψεται, εἴ κεν Ἀχαιοί
Τρῶας δῃώσωσιν ἕλωσί τε Ϝίλιον ἱρήν,
τούτῳ δ᾽ αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δῃωθέντων.
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς."
ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
δεινὸν δὲ βράχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι ϝάνακτος
ὀρνυμένου· ὑπό κεν ταλασίφρονά περ δέος εἷλεν.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐν αἰγιαλῷ πολυϝηχέι κῦμα θαλάσσης
ὄρνυτ᾽ ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὕπο κινήσαντος·
πόντῳ μέν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ᾽ ἄκρας
κυρτὸν ἰὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ᾽ ἁλὸς ἄχνην·
ὣς τότ᾽ ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
νωλεμέως πολεμόνδε. κέλευε δὲ ϝοῖσι ϝέκαστος
ἡγεμόνων· οἱ δ᾽ ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν — οὐδέ κε φαίης
τόσσον λαὸν ἕπεσθαι ἔχοντ᾽ ἐν στήθεσιν αὐδήν —
σιγῇ δειδιότες σημάντορας. ἀμφὶ δὲ πᾶσιν

τεύχεα ποικίλ᾽ ἔλαμπε, τὰ ϝειμένοι ἐστιχόωντο.
Τρῶες δ᾽, ὥς τ᾽ ὄιες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
μυρίαι ἑστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,
ἀζηχὲς μεμακυῖαι, ἀκούουσαι ϝόπα ϝαρνῶν,
ὣς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρειν·
οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ᾽ ἴα γῆρυς,
ἀλλὰ γλῶσσ᾽ ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ᾽ ἔσαν ἄνδρες.
ὦρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Δειμός τ᾽ ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα,
Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἑτάρη τε,
ἥ τ᾽ ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
ἥ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοίιον ἔμβαλε μέσσῳ
ἐρχομένη καθ᾽ ὅμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.
οἱ δ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
σύν ῥ᾽ ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ᾽ ἔγχεα καὶ μένε᾽ ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἔπληντ᾽ ἀλλήλῃσι, πολὺς δ᾽ ὀρυμαγδὸς ὀρώρειν.
ἔνθα δ᾽ ἅμ᾽ οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ᾽ αἵματι γαῖα.
ὡς δ᾽ ὅτε χείμαρροι ποταμοὶ κατ᾽ ὄρεσφι ῥέοντες
ἐς μισγάγκειαν ξυμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης·
τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν·
ὣς τῶν μισγομένων γένετο ϝιαχή τε πόνος τε.
πρῶτος δ᾽ Ἀντίλοχος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστήν
ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
τόν ῥ᾽ ἔβαλεν πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ᾽ ἄρ᾽ ὀστέον εἴσω
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν,
ἤριπε δ᾽, ὡς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβεν κρείων Ἐλεφήνωρ
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων,
ἕλκε δ᾽ ὑπὲκ βελέων, λελιημένος ὄφρα τάχιστα
τεύχεα συλήσειε. μίνυνθα δέ ϝοι γένεθ᾽ ὁρμή·
νεκρὸν γὰρ ϝερύοντα ϝιδὼν μεγάθυμος Ἀγήνωρ
πλευρά, τά ϝοι κύψαντι παρ᾽ ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
ὣς τὸν μὲν λίπε θυμός, ἐπ᾽ αὐτῷ δ᾽ ἔργον ἐτύχθη
ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὣς

ἀλλήλοις ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ᾽ ἄνδρ᾽ ἐδνοπάλιζεν.
ἔνθ᾽ ἔβαλ᾽ Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
ἠίθεον θαλερὸν Σιμοείσιον, ὅν ποτε μήτηρ
Ἴδηθεν κατιοῦσα παρ᾽ ὄχθῃσιν Σιμόεντος
γείνατ᾽, ἐπεί ῥα τοκεῦσιν ἅμ᾽ ἕσπετο μῆλα ϝιδέσθαι.
τούνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ ϝοι αἰών
ἔπλεθ᾽ ὑπ᾽ Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν
δεξιόν· ἀντικρὺς δὲ δι᾽ ὤμου χάλκεον ἔγχος
ἦλθεν. ὃ δ᾽ ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἴγειρος ὥς,
ἥ ῥά τ᾽ ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο πεφύκῃ
λείη, ἀτάρ τέ ϝοι ὄζοι ἐπ᾽ ἀκροτάτῃ πεφύασιν·
τὴν μέν θ᾽ ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ
ἐξέταμ᾽, ὄφρα ϝίτυν κάμψῃ περικαλλέι δίφρῳ·
ἣ μέν τ᾽ ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ᾽ ὄχθας.
τοῖον ἄρ᾽ Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
Αἴας διογενής. τοῦ δ᾽ Ἄντιφος αἰολοθώρηξ
Πριαμίδης καθ᾽ ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξέι δουρί.
τοῦ μὲν ἅμαρθ᾽, ὃ δὲ Λεῦκον Ὀδυσσέος ἐσθλὸν ἑταῖρον
βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἑτέρωσ᾽ ἐρύοντα·
ἤριπε δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτῷ, νεκρὸς δέ ϝοι ἔκπεσε χειρός.
τοῦ δ᾽ Ὀδυσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
στῆ δὲ μάλ᾽ ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀμφὶ ϝὲ παπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος. ὃ δ᾽ οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
ἀλλ᾽ υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
ὅς ϝοι Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ᾽ ἵππων ὠκειάων.
τόν ῥ᾽ Ὀδυσεὺς ἑτάροιο χολωσάμενος βάλε δουρί
κόρσην· ἣ δ᾽ ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν,
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.
χώρησαν δ᾽ ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ϝίαχον, ϝερύσαντο δὲ νεκρούς,
ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω. νεμέσησε δ᾽ Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ κέκλετ᾽ ἀύσας
"ὄρνυσθ᾽, ἱππόδαμοι Τρῶες· μὴ ϝείκετε χάρμης
Ἀργείοις, ἐπεὶ οὔ σφι λίθος χρὼς οὐδὲ σίδηρος
χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.

οὐ μὴν οὐδ᾽ Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάις ἠυκόμοιο
μάρναται, ἀλλ᾽ ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει."
ὣς φάτ᾽ ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιούς
ὦρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη τριτογένεια,
ἐρχομένη καθ᾽ ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
ἔνθ᾽ Ἀμαρυγκεΐδην Διώρεα μοῖρα πέδησεν.
χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόεντι
κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρῃκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
Πείροος Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ᾽ Αἰνόθεν εἰληλούθειν·
ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδής
ἄχρις ἀπηλοίησεν· ὃ δ᾽ ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας,
θυμὸν ἀποπνείων. ὃ δ᾽ ἐπέδραμεν ὅς ῥ᾽ ἔβαλέν περ,
Πείροος, οὖτα δὲ δουρὶ παρ᾽ ὀμφαλόν· ἐκ δ᾽ ἄρα πᾶσαι
χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον βάλε δουρί
στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ᾽ ἐν πνεύμονι χαλκός.
ἀγχίμολον δέ ϝοι ἦλθε Θόας, ἐκ δ᾽ ὄμβριμον ἔγχος
ἐσπάσατο στέρνοιο, ϝερύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ,
τῷ ὅ γε γαστέρα τύψε μέσην, ἐκ δ᾽ αἴνυτο θυμόν.
τεύχεα δ᾽ οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι
Θρήικες ἀκρόκομοι, δολίχ᾽ ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
οἵ ϝε μέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυόν
ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
ὣς τώ γ᾽ ἐν κονίῃσι παρ᾽ ἀλλήλοισι τετάσθην,
ἦ τοι ὃ μὲν Θρῃκῶν ὃ δ᾽ Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων
ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.
ἔνθα κεν οὐκέτι ϝέργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών,
ὅς τις ἔτ᾽ ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξέι χαλκῷ
δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ϝε Παλλὰς Ἀθήνη
χειρὸς ἑλοῦσ᾽, αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ᾽ ἀλλήλοισι τέταντο.

5 ἔνθ᾽ αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη E
δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν᾽ ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργείοισι γένοιτο ϝιδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
δαῖέ ϝοι ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
ἀστέρ᾽ ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα
λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὠκεανοῖο.
τοῖόν ϝοι πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,

ὦρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων,
ἱρεὺς Ἡφαίστοιο· δύω δέ ϝοι υἱέες ἤστην,
Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ ϝειδότε πάσης.
τώ ϝοι ἀποκρινθέντε ἐναντίω ὁρμηθήτην,
τὼ μὲν ἀφ᾽ ἵπποιιν, ὃ δ᾽ ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός.
οἳ δ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Φηγεύς ῥα πρότερος προΐη δολιχόσκιον ἔγχος·
Τυδεΐδεω δ᾽ ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ᾽ ἀκωκή
ἔγχεος, οὐδ᾽ ἔβαλ᾽ αὐτόν. ὃ δ᾽ ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
Τυδεΐδης· τοῦ δ᾽ οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
ἀλλ᾽ ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον, ὦσε δ᾽ ἀφ᾽ ἵππων.
Ἰδαῖος δ᾽ ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
οὐδ᾽ ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·
οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ᾽ Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
ὡς δή ϝοι μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενος εἴη.
ἵππους δ᾽ ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱός
δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ϝίδον υἷε Δάρητος
τὸν μὲν ἀλευάμενον τὸν δὲ κτάμενον παρ᾽ ὄχεσφιν,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
χειρὸς ἑλοῦσα ϝέπεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα.
"Ἄρες ἀρές, βροτολοιγὲ μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιούς
μάρνασθ᾽, ὁπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ;
νῶι δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ᾽ ἀλεώμεθα μῆνιν."
ὣς ϝειποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα.
τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ᾽ ἠιόεντι Σκαμάνδρῳ,
Τρῶας δὲ κλῖναν Δαναοί. ἕλε δ᾽ ἄνδρα ϝέκαστος
ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἀρχὸν Ἁλιζώνων, Ὀδίον μέγαν, ἔκβαλε δίφρου·
πρώτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.
Ἰδομενεὺς δ᾽ ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μῄονος υἱόν
Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθειν.
τὸν μὲν ἄρ᾽ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ
νύξ᾽ ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον·
ἤριπε δ᾽ ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ᾽ ἄρα μιν σκότος εἷλεν.

τὸν μὲν ἄρ᾽ Ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες,
υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἵμονα θήρης,
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἕλ᾽ ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτή
βάλλειν ἄγρια πάντα τά τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη.
ἀλλ᾽ οὔ ϝοι τότε γε χραῖσμ᾽ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
οὐδὲ ϝεκηβολίαι, ᾗσιν τὸ πρίν γε κέκαστο·
ἀλλά μιν Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος,
πρόσθε ϝέθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρί
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
ἤριπε δὲ πρηνής, ἀράβησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.
Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱόν
Ἁρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐϝίσας
ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο
ϝοῖ τ᾽ αὐτῷ, ἐπεὶ οὔ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ϝῄδη.
τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
βεβλήκει γλουτὸν κάτα δεξιόν· ἣ δὲ διαπρό
ἀντικρὺς κατὰ κύστιν ὑπ᾽ ὀστέον ἤλυθ᾽ ἀκωκή.
γνὺξ δ᾽ ἔριπ᾽ οἰμώξας, θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψεν.
Πήδαιον δ᾽ ἄρ᾽ ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,
ὅς ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δὲ τρέφε δῖα Θεανώ,
ϝῖσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσεϊ ϝῷ.
τὸν μὲν Φυλεΐδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθών
βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ϝινίον ὀξέι δουρί·
ἀντικρὺς δ᾽ ἀν᾽ ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
ἤριπε δ᾽ ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ᾽ ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.
Εὐρύπυλος δ᾽ Εὐαιμονίδης Ὑψήνορα δῖον,
υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
ἀρητὴρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ᾽ ὣς τίετο δήμῳ,
τὸν μὲν ἄρ᾽ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
πρόσθε ϝέθεν φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ᾽ ὦμον
φασγάνῳ ἀίξας, ἀπὸ δὲ ξέσε χεῖρα βαρεῖαν.
αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ᾽ ὄσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
ὣς οἳ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τυδεΐδην δ᾽ οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετείη,
ἠὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι ἦ μετ᾽ Ἀχαιοῖς.
θῦνε γὰρ ἂμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ϝεϝοικώς

χειμάρρῳ, ὅς τ᾽ ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
τὸν δ᾽ οὔτ᾽ ἄρ τε γέφυραι ἐϝεργμέναι ἰσχανόωσιν
οὔτ᾽ ἄρα ἕρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων,
ἐλθόντ᾽ ἐξαπίνης, ὅτ᾽ ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
πολλὰ δ᾽ ὑπ᾽ αὐτοῦ ϝέργα κατήριπε κάλ᾽ αἰζηῶν.
ὣς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
Τρώων, οὐδ᾽ ἄρα μιν μίμνον πολέες περ ἐόντες.
τὸν δ᾽ ὡς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
θύνοντ᾽ ἂμ πεδίον, πρὸ ϝέθεν κλονέοντα φάλαγγας,
αἶψ᾽ ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
καὶ βάλ᾽ ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
θώρηκος γύαλον· διὰ δὲ πτάτο πικρὸς ὀιστός,
ἀντικρὺς δὲ διέσχε, παλάσσετο δ᾽ αἵματι θώρηξ.
τῷ δ᾽ ἐπὶ μακρὸν ἄυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
"ὄρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ϝε φημί
δήθ᾽ ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με
ὦρσε ϝάναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν."
ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος· τὸν δ᾽ οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,
ἀλλ᾽ ἀναχωρήσας πρόσθ᾽ ἵπποιιν καὶ ὄχεσφιν
ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη Καπανήιον υἱόν
"ὄρσο, πέπον Καπανηιάδη. καταβήσεο δίφρου,
ὄφρα μοι ἐξ ὤμοιο ϝερύσσῃς πικρὸν ὀιστόν."
ὣς ἄρ᾽ ἔφη, Σθένελος δὲ καθ᾽ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
πὰρ δὲ στὰς βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐκϝέρυσ᾽ ὤμου·
αἷμα δ᾽ ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
δὴ τότ᾽ ἔπειτ᾽ ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
"κλῦθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη.
εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
δηίῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ᾽ ἐμὲ φῖλαι, Ἀθήνη,
δὸς δέ τέ μ᾽ ἄνδρα ἑλεῖν, καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν,
ὅς μ᾽ ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ με φησίν
δηρὸν ἔτ᾽ ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο."
ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος· τοῦ δὲ κλύε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ᾽ ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν,
ἀγχοῦ δ᾽ ἱσταμένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"θαρσέων νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώιον ἧκα
ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότα Τυδεύς.
ἀχλὺν δ᾽ αὖ τοι ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν ἕλον, ἣ πρὶν ἐπῆεν,

ὄφρ᾽ εὖ γιγνώσκῃς ἠμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
τῷ νῦν, εἴ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ᾽ ἵκηται,
μή τι σύ γ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃσ᾽ ἐς πόλεμον, τήν γ᾽ οὐτάμεν ὀξέι χαλκῷ."
ἣ μὲν ἄρ᾽ ὣς ϝειποῦσ᾽ ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τυδεΐδης δ᾽ ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
καὶ πρίν περ θυμῷ μεμαὼς Τρώεσσι μάχεσθαι,
δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἕλεν μένος, ὥς τε λέοντα
ὅν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ᾽ εἰροπόκοις ὀίεσσιν
χραύσῃ μέν τ᾽ αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσσῃ·
τοῦ μέν τε σθένος ὦρσεν, ἔπειτα δέ τ᾽ οὐ προσαμύνει
ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ᾽ ἐρῆμα φοβεῖται·
αἳ μέν τ᾽ ἀγχιστῖναι ἐπ᾽ ἀλλήλῃσι κέχυνται,
αὐτὰρ ὃ ἐμμεμαὼς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς.
ὣς μεμαὼς Τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.
ἔνθ᾽ ἕλε Ϝαστύνοον καὶ Ὑπείρονα ποιμένα λαῶν,
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρί,
τὸν δ᾽ ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ᾽ ὦμον
πλῆξ᾽, ἀπὸ δ᾽ αὐχένος ὦμον ἐϝέργαθεν ἠδ᾽ ἀπὸ νώτου.
τοὺς μὲν ἔασ᾽, ὃ δ᾽ Ἄβαντα μετῴχετο καὶ Πολύϝιδον.
υἱέας Εὐρυδάμαντος ὀνειροπόλοιο γέροντος,
τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ᾽ ὀνείρους,
ἀλλά σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξεν.
βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε Φαίνοπος υἷε,
ἄμφω τηλυγέτω· ὃ δ᾽ ἐτείρετο γήραϊ λυγρῷ,
υἱὸν δ᾽ οὐ τέκετ᾽ ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
ἔνθ᾽ ὅ γε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ᾽ ἐξαίνυτο θυμόν
ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρά
λεῖπ᾽, ἐπεὶ οὐ ζώοντε μάχης ἐκνοστήσαντε
δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
ἔνθ᾽ υἷας Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο,
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, Ἐχήμονά τε Χρομίον τε.
ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν ἐξ αὐχένα ϝάξῃ
πόρτιος ἠὲ βοός, ξύλοχον κάτα βοσκομενάων,
ὣς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱός
βῆσε κακῶς ἀϝέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε᾽ ἐσύλα·
ἵππους δ᾽ οἷς ἑτάροισι δίδω μετὰ νῆας ἐλαύνειν.
τὸν ϝίδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
βῆ δ᾽ ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων

Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος εἴ που ἐφεύροι.
εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
στῆ δὲ πρόσθ᾽ αὐτοῖο, ϝέπος τέ μιν ἀντίον ηὔδα.
"Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξα ϝιδὲ πτερόεντες ὀιστοί
καὶ κλέος; ᾧ οὔ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ᾽ ἀνήρ,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ᾽ εὔχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ᾽ ἄγε τῷδ᾽ ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ϝέϝοργεν
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ᾽ ἔλυσεν·
εἰ μή τις θεός ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἔπι μῆνις."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
"Αἰνεία Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Τυδεΐδῃ μιν ἐγώ γε δαΐφρονι πάντα ϝεϝίσκω,
ἀσπίδι γιγνώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
ἵππους τ᾽ εἰσορόων· σάφα δ᾽ οὐ ϝοῖδ᾽ ἢ θεός ἐστιν.
εἰ δ᾽ ὅ γ᾽ ἀνὴρ ὅν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
οὐχ ὅ γ᾽ ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλά τις ἄγχι
ἕστηκ᾽ ἀθανάτων, νεφέλῃ ϝειλυμένος ὤμους,
ὃς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἤδη γάρ ϝοι ἐφῆκα βέλος, καί μιν βάλον ὦμον
δεξιόν, ἀντικρὺς διὰ θώρηκος γυάλοιο,
καί μιν ἐγώ γ᾽ ἐφάμην Ἀϝιδωνῆι προϊάψειν,
ἔμπης δ᾽ οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τίς ἐστι κοτήεις.
ἵπποι δ᾽ οὐ παρέασι καὶ ἅρματα, τῶν κ᾽ ἐπιβαίην.
ἀλλά που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἕνδεκα δίφροι
καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες, ἀμφὶ δὲ πέπλοι
πέπτανται· παρὰ δέ σφι ϝεκάστῳ δίζυγες ἵπποι
ἑστᾶσιν, κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
ἦ μήν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἔνι ποιητοῖσιν·
ἵπποισίν μ᾽ ἐκέλευε καὶ ἅρμασιν ἐμβεβαῶτα
ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
ἀλλ᾽ ἐγὼ οὐ πιθόμην — ἦ τ᾽ ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν —
ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς
ἀνδρῶν ϝειλομένων, εἰϝωθότες ἔδμεναι ἅδην.
ὣς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ᾽ οὐκ ἄρα μέλλον ὀνήσειν.
ἤδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
Τυδεΐδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ᾽ ἀμφοτέροιιν

ἀτρεκὲς αἷμ᾽ ἔσσευα βαλών, ἤγειρα δὲ μᾶλλον.
τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
ἤματι τῷ ἑλόμην ὅτε Ϝίλιον εἰς ἐρατεινήν
ἡγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἕκτορι δίῳ.
εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσιν
πατρίδ᾽ ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
αὐτίκ᾽ ἔπειτ᾽ ἀπ᾽ ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς,
εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην
χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ."
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Αἰνείας Τρώων ἀγὸς ἀντίον ηὔδα
"μὴ δὴ οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ᾽ οὐκ ἔσσεται ἄλλως
πρίν γ᾽ ἐπὶ νὼ τῷδ᾽ ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ϝίδηαι
οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
τὼ καὶ νῶι πόλινδε σαώσετον, εἴ περ ἂν αὖτε
Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.
ἀλλ᾽ ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ᾽ ἵππων ἐπιβήσομαι ὄφρα μάχωμαι·
ἠὲ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ᾽ ἐμοὶ ἵπποι."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
"Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ᾽ ἡνία καὶ τεὼ ἵππω·
μᾶλλον ὑφ᾽ ἡνιόχῳ εἰϝωθότι καμπύλον ἅρμα
οἴσετον, εἴ περ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν·
μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδ᾽ ἐθέλητον
ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε,
νῶι δ᾽ ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱός
αὐτώ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσσῃ μώνυχας ἵππους.
ἀλλὰ σύ γ᾽ αὐτὸς ἔλαυνε τέ᾽ ἅρματα καὶ τεὼ ἵππω,
τόνδε δ᾽ ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξέι δουρί."
ὣς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἅρματα ποικίλα βάντες,
ἐμμεμαῶτ᾽ ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους.
τοὺς δὲ ϝίδε Σθένελος Καπανήιος ἀγλαὸς υἱός,
αἶψα δὲ Τυδεΐδην ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Τυδεΐδη Διόμηδες ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
ἄνδρ᾽ ὁρόω κρατερὼ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
ϝῖν᾽ ἀπέλεθρον ἔχοντας. ὃ μὲν τόξων εὖ ϝειδώς,
Πάνδαρος, υἱὸς δ᾽ αὖτε Λυκάονος εὔχεται εἶναι·
Αἰνείας δ᾽ υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο

εὔχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ ϝοί ἐστ' Ἀφροδίτη.
ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδέ μοι οὕτως
θῦνε διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσῃς."
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης
"μή τι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἴω·
οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν.
ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὔτως
ἀντίον εἶμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ Παλλὰς Ἀθήνη.
τούτω δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσετον ὠκέες ἵπποι
ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἴ γ' οὖν ἕτερός γε φύγῃσιν.
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
εἴ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
Αἰνείαο δ' ἐπᾶϊξαι μεμνημένος ἵππων,
ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
τῆς γάρ τοι γενεῆς ἧς Τρωί περ εὐρύοπα Ζεύς
δῶχ' υἷος ποινὴν Γανυμήδεος, οὕνεκ' ἄριστοι
ἵππων ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ' ἠέλιόν τε.
τῆς γενεῆς ἔκλεψε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
λάθρῃ Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους.
τῶν ϝοι ἓξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη·
τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
τὼ δὲ δύ' Αἰνείᾳ δῶκεν, μήστωρι φόβοιο.
εἰ τούτω γε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κεν κλέος ἐσθλόν."
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους.
τὸν πρότερος προσέϝειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
"καρτερόθυμε δαΐφρον, ἀγαυοῦ Τυδέος υἱέ,
ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς ὀιστός·
νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι εἴ κε τύχωμι."
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔγχος
καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρό
αἰχμὴ χαλκείη πταμένη θώρηκι πελάσθη.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
"βέβληαι κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' ὀίω
δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας."
τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης
"ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὴν σφῶί γ' ὀίω

πρὶν ἀποπαύσεσθαι πρὶν ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν."
ὣς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη
ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
αἰχμὴ δ' ἐξελύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
αἰόλα παμφανόωντα, παρέτρεσσαν δέ ϝοι ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ,
δείσας μή πώς ϝοι ϝερυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί,
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὣς ἀλκὶ πεποιθώς,
πρόσθε δέ ϝοι δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην,
τὸν κτάμεναι μεμαὼς ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
σμερδαλέα ϝιάχων. ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί
Τυδεΐδης, μέγα ϝέργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
τῷ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρός
ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσιν·
θλάσσε δέ ϝοι κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
ὦσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
ἔστη γνὺξ ἐριπών, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ϝάναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
μήτηρ ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι·
ἀμφὶ δ' ἑϝὸν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχεε λευκώ,
πρόσθε δέ ϝοι πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμα κάλυψεν,
ἕρκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕλοιτο.
ἣ μὲν ἑϝὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων
τάων ἃς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
ἀλλ' ὅ γε τοὺς μὲν ἑϝοὺς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
Αἰνείαο δ' ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους
ἐξέλασεν Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς,
δῶκε δὲ Δηιπύλῳ ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
τῖεν ὁμηλικίης ὅτι ϝοι φρεσὶν ἄρτια ϝήδη,
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν. αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως

ϝῶν ἵππων ἐπιβὰς λάβεν ἡνία σιγαλόεντα,
αἶψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπεν κρατερώνυχας ἵππους
ἐμμεμαώς. ὃ δὲ Κύπριν ἐπῴχετο νηλέι χαλκῷ,
γιγνώσκων ὅ τ᾽ ἄναλκις ἔην θεός, οὐδὲ θεάων
τάων αἵ τ᾽ ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
οὔτ᾽ ἄρ᾽ Ἀθηναίη οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐκίχανε πολὺν καθ᾽ ὅμιλον ὀπάζων,
ἔνθ᾽ ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱός
ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξέι δουρί
ἀβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὅν οἱ χάριτες κάμον αὐταί,
πρυμνὸν ὕπερ θέναρος. ῥέε δ᾽ ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,
ἰχώρ, οἷός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν·
οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ᾽, οὐ πίνουσ᾽ αἴθοπα ϝοῖνον·
τούνεκ᾽ ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
ἣ δὲ μέγα ϝιάχουσα ἀπὸ ϝέο κάμβαλεν υἱόν.
καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶ ϝερύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
κυανέῃ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕλοιτο·
τῇ δ᾽ ἐπὶ μακρὸν ἄυσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
"ϝεῖκε, Διὸς θύγατερ, πολέμου καὶ δηιοτῆτος.
ἦ οὐ ϝάλις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;
εἰ δὲ σύ γ᾽ ἐς πόλεμον πωλήσεαι, ἦ τέ σ᾽ ὀίω
ῥιγήσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ᾽ ἑτέρωθι πύθηαι."
ὣς ἔφαθ᾽, ἣ δ᾽ ἀλύουσ᾽ ἀπεβήσετο, τείρετο δ᾽ αἰνῶς.
τὴν μὲν ἄρ᾽ Ἶρις ἑλοῦσα ποδήνεμος ἔξαγ᾽ ὁμίλου
ἀχθομένην ὀδύνῃσι· μελαίνετο δὲ χρόα καλόν.
εὗρεν ἔπειτα μάχης ἐπ᾽ ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα
ἥμενον· ἠέρι δ᾽ ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ᾽ ἵππω.
ἣ δὲ γνὺξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο,
πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ᾔτεεν ἵππους.
"φίλε κασίγνητε, κόμισαί τέ με δός τέ μοι ἵππους,
ὄφρ᾽ ἐς Ὄλυμπον ἵκωμαι, ἵν᾽ ἀθανάτων ἕδος ἐστίν.
λίην ἄχθομαι ἕλκος, ὅ με βροτὸς οὔτασεν ἀνήρ
Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο."
ὣς φάτο, τῇ δ᾽ ἄρ᾽ Ἄρης δῶκεν χρυσάμπυκας ἵππους.
ἣ δ᾽ ἐς δίφρον ἔβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
πὰρ δέ ϝοι Ἶρις ἔβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
μάστιξεν δ᾽ ἐλάαν· τὼ δ᾽ οὐκ ἀϝέκοντε πετέσθην.
αἶψα δ᾽ ἔπειθ᾽ ἵκοντο θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὄλυμπον.

ἔνθ᾽ ἵππους ἔστησε ποδήνεμος ὠκέα Ϝῖρις
λύσασ᾽ ἐξ ὀχέων, παρὰ δ᾽ ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ·
ἣ δ᾽ ἐν γούνασι πῖπτε Διώνης δῖ᾽ Ἀφροδίτη,
μητρὸς ἐϝῆς. ἣ δ᾽ ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ϝήν,
χειρί τέ μιν κατέρεξε, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"τίς νύ σε τοιάδ᾽ ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιώνων
μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;"
τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
"οὖτά με Τυδέος υἱὸς ὑπέρθυμος Διομήδης,
οὕνεκ᾽ ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο
Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,
ἀλλ᾽ ἤδη Δαναοί γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται."
τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Διώνη δῖα θεάων
"τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ·
πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες
ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ᾽ ἄλγε᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοισι τιθέντες.
τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὦτος κρατερός τ᾽ Ἐφιάλτης,
παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ·
χαλκέῳ δ᾽ ἐν κεράμῳ δέδετο τρεισκαίδεκα μῆνας.
καί νύ κεν ἔνθ᾽ ἀπόλοιτο Ἄρης ἆτος πολέμοιο,
εἰ μὴ μητρυιὴ περικαλλὴς Ἠερίβοια
Ἑρμέῃ ἐξήγγειλεν· ὃ δ᾽ ἐξέκλεψεν Ἄρηα
ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ϝε δεσμὸς ἐδάμνα.
τλῆ δ᾽ Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάις Ἀμφιτρύωνος
δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν ὀιστῷ τριγλώχινι
βεβλήκει· τότε καί μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
τλῆ δ᾽ Ἀϝίδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀιστόν,
εὖτέ μιν ωὑτὸς ἀνήρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν.
αὐτὰρ ὃ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὄλυμπον
κῆρ ἀχέων, ὀδύνῃσι πεπαρμένος· αὐτὰρ ὀιστός
ὤμῳ ἔνι στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν.
τῷ δ᾽ ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων
ἠκέσατ᾽· οὐ μὴν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.
σοὶ δ᾽ ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
νήπιος, οὐδὲ τὸ ϝοῖδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,

403 σχέτλιος, ὀμβριμοϝεργός, ὃς οὐκ ὄθετ᾽ αἴσυλα ῥέζων,
ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεοὺς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.

ὅττι μάλ᾽ οὐ δηναιὸς ὃς ἀθανάτοισι μάχηται,
οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
ἐλθόντ᾽ ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.
τῷ νῦν Τυδεΐδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν,
φραζέσθω μή τίς ϝοι ἀμείνων σεῖο μάχηται,
μὴ δὴν Αἰγιάλεια περίφρων Ἀδρηστίνη
ἐξ ὕπνου γοόωσα φίλους ϝοικῆας ἐγείρῃ,
κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο."
ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἀπ᾽ ἰχῶ χειρὸς ὀμόργνυ·
ἄλθετο χείρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
αἳ δ᾽ αὖτ᾽ εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
κερτομίοις ϝεπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
"Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι ὅττι κε ϝείπω;
ἦ μάλα δή τινα Κύπρις Ἀχαιιάδων ἀνιεῖσα
Τρωσὶν ἅμα σπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλα φίλησεν,
τῶν τινὰ καρρέζουσα Ἀχαιιάδων ἐυπέπλων
πρὸς χρυσέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ϝαραιήν."
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καί ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσέην Ἀφροδίτην
"οὔ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμήια ϝέργα,
ἀλλὰ σύ γ᾽ ἱμερόεντα μετέρχεο ϝέργα γάμοιο·
ταῦτα δ᾽ Ἄρηι θοῷ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει."
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Αἰνείᾳ δ᾽ ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
γιγνώσκων ὅ ϝοι αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
ἀλλ᾽ ὅ γ᾽ ἄρ᾽ οὐδὲ θεὸν μέγαν ἅζετο, ϝίετο δ᾽ αἰεί
Αἰνείαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
τρὶς μὲν ἔπειτ᾽ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
τρὶς δέ ϝοι ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ᾽ Ἀπόλλων.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ϝῖσος,
δεινὰ δ᾽ ὁμοκλήσας προσέφη ϝεκάϝεργος Ἀπόλλων
"φράζεο Τυδεΐδη καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν
ϝῖσ᾽ ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὔ ποτε φῦλον ὁμοῖον
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ᾽ ἀνθρώπων."
ὣς φάτο, Τυδεΐδης δ᾽ ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
μῆνιν ἀλευάμενος ϝεκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Αἰνείαν δ᾽ ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων
Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι ϝοι νηός γε τέτυκτο.

ἦ τοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινόν τε·
αὐτὰρ ὃ ϝείδωλον τεῦξ᾽ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
αὐτῷ τ᾽ Αἰνείᾳ ϝίκελον καὶ τεύχεσι τοῖον,
ἀμφὶ δὲ ϝειδώλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοί
δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας,
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήιά τε πτερόεντα.
δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων
"Ἆρες ἀρές, βροτολοιγὲ μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
οὐκ ἂν δὴ τόνδ᾽ ἄνδρα μάχης ϝερύσαιο μετελθών,
Τυδεΐδην; ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.
Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ᾽ ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ᾽ αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ϝῖσος."
ὣς ϝειπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ,
Τρῳὰς δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὤτρυνε μετελθών,
ϝειδόμενος Ἀκάμαντι θοῷ ἡγήτορι Θρῃκῶν.
υἱάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν
"ὦ υἱεῖς Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος,
ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;
ἦ εἰς ὅ κεν ἀμφὶ πύλῃς ἐυποιήτῃσι μάχωνται;
κεῖται ἀνὴρ ὃν ϝῖσον ἐτίομεν Ἕκτορι δίῳ,
Αἰνείας υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο.
ἀλλ᾽ ἄγετ᾽ ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον."
ὣς ϝειπὼν ὤτρυνε μένος θυμόν τε ϝεκάστου.
ἔνθ᾽ αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἕκτορα δῖον.
"Ἕκτορ, πῇ δή τοι μένος οἴχεται ὃ πρὶν ἔχεσκες;
φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἑξέμεν ἠδ᾽ ἐπικούρων
οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν·
τῶν νῦν οὔ τιν᾽ ἐγὼ ϝιδέειν δύναμ᾽ οὐδὲ νοῆσαι,
ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὣς ἀμφὶ λέοντα·
ἡμεῖς δ᾽ αὖ μαχόμεσθ᾽, οἵ πέρ τ᾽ ἐπίκουροι ἔνειμεν.
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἵκω·
τηλοῦ γὰρ Λυκίη, Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι,
ἔνθ᾽ ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν,
κὰδ δὲ κτήματα πολλά, τὰ ϝέλδεται ὅς κ᾽ ἐπιδευής.
ἀλλὰ καὶ ὣς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον᾽ αὐτός
ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὔ τί μοι ἐνθάδε τοῖον
οἷόν κ᾽ ἠὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ ἤ κεν ἄγοιεν.
τύνη δ᾽ ἕστηκας, ἀτὰρ οὐδ᾽ ἄλλοισι κελεύεις
λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ϝώρεσσιν.

μή πως, ὡς ἀψῖσι λίνου ϝαλόντε πανάϝρου,
ἀνδράσι δυσμενέεσσι ϝέλωρ καὶ κῦρμα ϝένησθε·
οἳ δὲ τάχ᾽ ἐκπέρσουσ᾽ εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.
σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἦμαρ,
ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ᾽ ἀποθέσθαι ἐνιπήν."
ὣς φάτο Σαρπηδών, δάκε δὲ φρένας Ἕκτορι μῦθος.
αὐτίκα δ᾽ ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ᾽ ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔϝειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἳ δ᾽ ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
Ἀρϝεῖοι δ᾽ ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδὲ φόβηθεν.
ὡς δ᾽ ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ᾽ ἀλωάς
ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
κρίνῃ ἐπειϝομένων ἀνέμων καρπόν τε καὶ ἄχνας,
αἳ δ᾽ ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί, ὣς τότ᾽ Ἀχαιοί
λευκοὶ ὕπερθ᾽ ἐϝένοντο κονισάλῳ, ὅν ῥα δι᾽ αὐτῶν
οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληϝον πόδες ἵππων,
ἂψ ἐπιμισϝομένων· ὑπὸ δὲ στρέφον ἡνιοχῆες.
οἳ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήϝων,
πάντοσ᾽ ἐποιχόμενος· τοῦ δὲ κραίαινεν ἐφετμάς
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώϝειν
Τρωσὶν θυμὸν ἐϝεῖραι, ἐπεὶ ϝίδε Παλλάδ᾽ Ἀθήνην
οἰχομένην· ἣ ϝάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηϝών.
αὐτὸς δ᾽ Αἰνείαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο
ἧκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ᾽ ἑτάροισι μεθίστατο· τοὶ δὲ χάρησαν
ὡς ϝεῖδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα
καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα. μετάλλησάν ϝε μὲν οὔ τι·
οὐ ϝὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀρϝυρότοξος ἔϝειρεν
Ἄρης τε βροτολοιϝὸς Ἔρις τ᾽ ἄμοτον μεμαυῖα.
τοὺς δ᾽ Αἴαντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
ὤτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοί
οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν οὔτε ϝιωκάς,
ἀλλ᾽ ἔμενον νεφέλῃσι ϝεϝοικότες, ἅς τε Κρονίων
νηνεμίης ἔστησεν ἐπ᾽ ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
ἀτρέμας, ὄφρ᾽ εὕδῃσι μένος Βορέαο καὶ ἄλλων
ζαχρηῶν ἀνέμων, οἵ τε νέφεα σκιόεντα
πνοιῇσιν λιϝυρῇσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες.

ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
Ἀτρεΐδης δ᾽ ἀν᾽ ὅμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων.
"ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἕλεσθε,
ἀλλήλους τ᾽ αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται,
φευϝόντων δ᾽ οὔτ᾽ ἂρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή."
ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνείω ἕταρον μεϝαθύμου Δηικόωντα
Περϝασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσιν
τῖον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
τόν ῥα κατ᾽ ἀσπίδα δουρὶ βάλεν κρείων Ἀϝαμέμνων·
ἣ δ᾽ οὐκ ἔϝχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,
νειαίρῃ δ᾽ ἐν ϝαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.
ἔνθ᾽ αὖτ᾽ Αἰνείας Δαναῶν ἕλεν ἄνδρας ἀρίστους,
υἷε Διοκλῆος Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,
τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν ἐυκτιμένῃ ἐνὶ Φηρῇ
ἀφνειὸς βιότοιο, ϝένος δ᾽ ἦν ἐκ ποταμοῖο
Ἀλφειοῦ, ὅς τ᾽ εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ ϝαίης,
ὃς τέκετ᾽ Ὀρσίλοχον πολέεσσ᾽ ἄνδρεσσι ϝάνακτα·
Ὀρσίλοχος δ᾽ ἄρ᾽ ἔτικτε Διοκλῆα μεϝάθυμον,
ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε ϝενέσθην
Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ ϝειδότε πάσης.
τὼ μὲν ἄρ᾽ ἡβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
Ϝίλιον εἰς ἐύπωλον ἅμ᾽ Ἀρϝείοισιν ἑπέσθην,
τιμὴν Ἀτρεΐδῃς Ἀϝαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
ἀρνυμένω· τὼ δ᾽ αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
οἵω τώ ϝε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν
ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης·
τὼ μὲν ἄρ᾽ ἁρπάζοντε βόας καὶ ϝίφια μῆλα
σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτώ
ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξέι χαλκῷ·
τοίω τὼ χείρεσσιν ὑπ᾽ Αἰνείαο δαμέντε
καππεσέτην, ἐλάτῃσι ϝεϝοικότες ὑψηλῇσιν.
τὼ δὲ πεσόντ᾽ ἐλέησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
σείων ἐϝχείην· τοῦ δ᾽ ὤτρυνεν μένος Ἄρης
τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ᾽ Αἰνείαο δαμείη.
τὸν ϝίδεν Ἀντίλοχος μεϝαθύμου Νέστορος υἱός,
βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ ϝὰρ δίε ποιμένι λαῶν,

μή τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο.
τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
ὡς ϝεῖδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ϝέρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
τὼ μὲν ἄρα δειλὼ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων,
αὐτὼ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρώτοισι μαχέσθην.
  ἔνθα Πυλαιμένεα ἑλέτην ἀτάλαντον Ἄρηι,
ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
ἑστεῶτ' ἔγχεϊ νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας·
Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἡνίοχον θεράποντα,
ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην — ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους —,
χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἡνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
αὐτὰρ ὅ γ' ἀσθμαίνων εὐϝεργέος ἔκπεσε δίφρου
κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.
δηθὰ μάλ' ἑστήκει (τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης),
ὄφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσιν.
τοὺς δ' ἵμασ' Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.
  τοὺς δ' Ἕκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτούς
κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες
καρτεραί. ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι' Ἐνυώ,
ἣ μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δηιοτῆτος·
Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἕκτορος ἄλλοτ' ὄπισθεν.
  τὸν δὲ ϝιδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἅλαδε προρέοντι,
ἀφρῷ μορμύροντα ϝιδών, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,
ὣς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο, ϝεῖπέ τε λαῷ
"ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἕκτορα δῖον
αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
καὶ νῦν ϝοι πάρα κεῖνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ ϝεϝοικώς.
ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
ϝείκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαίνετε ϝῖφι μάχεσθαι."

ὣς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
ἔνθ' Ἕκτωρ δύο φῶτε κατέκτανε ϝειδότε χάρμης,
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε, Μενέσθην Ἀγχίαλόν τε.
τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν Ἄμφιον Σελάγου υἱόν, ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῷ
ναῖε πολυκτήμων πολυλήιος· ἀλλά ϝε μοῖρα
ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἷας.
τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος,
δούπησεν δὲ πεσών. ὃ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
ὀξέα παμφανόωντα, σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
αὐτὰρ ὃ λὰξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλά
ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
δεῖσε δ' ὅ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
οἳ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
οἵ ϝε μέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυόν
ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
  ὣς οἳ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τληπόλεμον δ' Ἡρακλεΐδην ἠύν τε μέγαν τε
ὦρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
υἱός θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"Σαρπῆδον Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
πτώσσειν ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδευέαι ἀνδρῶν
οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.
ἀλλοῖόν τινά φασι βίην Ἡρακληείην
εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα θυμολέοντα,
ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἕνεχ' ἵππων Λαομέδοντος
ἓξ οἴῃς σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν
Ϝιλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.
σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
οὐδέ τί σε Τρώεσσιν ὀίομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι
ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι,
ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Ἀϝίδαο περήσειν."

τὸν δ᾽ αὖ Σαρπηδὼν Λυκίων ἀγὸς ἀντίον ηὔδα
"Τληπόλεμ᾽, ἦ τοι κεῖνος ἀπώλεσε Ϝίλιον ἱρήν
ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
ὅς ῥά μιν εὖ ϝέρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
οὐδ᾽ ἀπέδωχ᾽ ἵππους ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθεν.
σοὶ δ᾽ ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ᾽ ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ᾽ Ἄϝιδι κλυτοπώλῳ."
ὣς φάτο Σαρπηδών, ὃ δ᾽ ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος
Τληπόλεμος. καὶ τῶν μὲν ἁμαρτῇ δούρατα μακρά
ἐκ χειρῶν ἤιξαν. ὃ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
Σαρπηδών, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ᾽ ἀλεγεινή,
τὸν δὲ κατ᾽ ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν·
Τληπόλεμος δ᾽ ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρῷ
βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
ὀστέῳ ἐγχριμφθεῖσα· πατὴρ δ᾽ ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.
οἳ μὲν ἄρ᾽ ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρόν
ἑλκόμενον. τὸ μὲν οὔ τις ἐπεφράσατ᾽ οὐδὲ νόησεν,
μηροῦ ἐκϝερύσαι δόρυ μείλινον ὄφρ᾽ ἐπιβαίη,
σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
Τληπόλεμον δ᾽ ἑτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί
ἐξέφερον πολέμοιο. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δέ ϝοι φίλον ἦτορ.
μερμήριξε δ᾽ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
ἦ ὅ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
οὐδ᾽ ἄρ᾽ Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξέι χαλκῷ·
τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
ἔνθ᾽ ὅ γε Κοίρανον εἷλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
Ἄλκανδρόν θ᾽ Ἅλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
καί νύ κ᾽ ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἄρ᾽ ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ᾽ ἄρα ϝοι Διὸς υἱός
Σαρπηδὼν προσιόντι, ϝέπος δ᾽ ὀλοφυδνὸν ἔϝειπεν.
"Πριαμίδη, μὴ δή με ϝέλωρ Δαναοῖσιν ἐάσῃς
κεῖσθαι, ἀλλ᾽ ἐπάμυνον. ἔπειτά με καὶ λίποι αἰών
ἐν πόλι ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρα μέλλον ἐγώ γε

νοστήσας ϝοικόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν."
ὣς φάτο. τὸν δ᾽ οὔ τι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
ἀλλὰ παρήιξεν, λελιημένος ὄφρα τάχιστα
ὤσαιτ᾽ Ἀργείους, πολέων δ᾽ ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
οἳ μὲν ἄρ᾽ ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
εἷσαν ὑπ᾽ αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλέι φηγῷ,
ἐκ δ᾽ ἄρα ϝοι μηροῦ δόρυ μείλινον ὦσε θύραζε
ἴφθιμος Πελάγων, ὅς ϝοι φίλος ἦεν ἑταῖρος·
τὸν δ᾽ ἔλιπε ψυχή, κατὰ δ᾽ ὀφθαλμῶν κέχυτ᾽ ἀχλύς.
αὖτις δ᾽ ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαο
ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.
Ἀργεῖοι δ᾽ ὑπ᾽ Ἄρηι καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν
οὔτε ποτ᾽ ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ᾽ αἰὲν ὀπίσσω
χάζονθ᾽, ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα.
ἔνθα τίνα πρῶτον τίνα δ᾽ ὕστατον ἐξενάριξαν
Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάις καὶ χάλκεος Ἄρης;
ἀντίθεον Τεύθραντ᾽, ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην,
Τρῆχόν τ᾽ αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,
Ϝοινοπίδην θ᾽ Ἕλενον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,
ὅς ῥ᾽ ἐν Ὕλῃ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι· πὰρ δέ ϝοι ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοί, μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες.
τοὺς δ᾽ ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
αὐτίκ᾽ Ἀθηναίην ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη;
ἦ ῥ᾽ ἅλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ,
Ϝίλιον ἐκπέρσαντ᾽ ἐυτείχεον ἀπονέεσθαι,
εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὖλον Ἄρηα.
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς."
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
ἣ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρη πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο·
Ἥβη δ᾽ ἀμφ᾽ ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα
χάλκει᾽ ὀκτάκνημα, σιδηρέῳ ἄξονι ἀμφίς.
τῶν ἦ τοι χρυσέη ϝίτυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθεν
χάλκε᾽ ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ϝιδέσθαι·
πλῆμναι δ᾽ ἀργύρου εἰσὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν.

δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμᾶσιν
ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγες εἰσίν.
τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
δῆσεν χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα
κάλ' ἔβαλεν, χρύσει'. ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ' ἔριδος καὶ ἀυτῆς.
αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
ἣ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν
δεινήν, ἣν πέρι μὲν πάντῃ φόβος ἐστεφάνωται,
ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα ϝιωκή,
ἐν δέ τε Γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου
δεινή τε σμερδνή τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
χρυσείην, ἑκατὸν πολίων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν.
ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀμβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι,
τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὔλυμπός τε,
ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι.
τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
εὗρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἥμενον ἄλλων
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέϝειπεν
"Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ Ἄρει τάδε ϝέργ' ἀϝίδηλα;
ὁσσάτιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος. οἳ δὲ ϝέκηλοι
τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὔ τινα ϝοῖδε θέμιστα.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι εἴ κεν Ἄρηα
λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίωμαι;"
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"ἄγρει μήν ϝοι ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην,
ἥ ϝε μάλιστ' εἴϝωθε κακῇς ὀδύνῃσι πελάζειν."

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
μάστιξεν δ' ἵππους· τὼ δ' οὐκ ἀϝέκοντε πετέσθην
μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
ὅσσον δ' ἠεροϝειδὲς ἀνὴρ ϝίδεν ὀφθαλμοῖσιν
ἥμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ ϝοίνοπα πόντον,
τόσσον ἔπι θρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἷξον ποταμώ τε ῥέοντε,
ἧχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
ἔνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
λύσασ' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν·
τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
αἳ δὲ βάτην, τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
ἕστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἱπποδάμοιο
ϝειλόμενοι, λείουσι ϝεϝοικότες ὠμοφάγοισιν
ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
ἔνθα στᾶσ' ἤυσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Στέντορι ϝεισαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ,
ὃς τόσον αὐδήσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.
"αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, ϝεῖδος ἀγητοί.
ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄμβριμον ἔγχος·
νῦν δὲ ϝεκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται."
ὣς ϝειποῦσ' ὤτρυνε μένος θυμόν τε ϝεκάστου.
Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
εὗρε δὲ τόν γε ϝάνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἕλκος ἀναψύχοντα τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῷ.
ἱδρὼς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα κελαινεφὲς αἷμ' ἀπομόργνυ.
ἱππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο, φώνησέν τε
"ἦ ὀλίγον ϝοῖ παῖδα ϝεϝοικότα γείνατο Τυδεύς.
Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής,
καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμιζέμεν οὐκ εἴασκον
οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμεΐωνας.
δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισι ϝέκηλον·
αὐτὰρ ὃ θυμὸν ἔχων ϝὸν καρτερόν, ὡς τὸ πάρος περ,

κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα.
σοὶ δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἵσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι·
ἀλλά σευ ἢ κάματος πολυᾶιξ γυῖα δέδυκεν,
ἤ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον. οὐ σύ γ' ἔπειτα
Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνεΐδαο."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης
"γιγνώσκω σε, θεὰ θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο·
τῷ τοι προφρονέως ϝερέω ϝέπος οὐδ' ἐπικεύσω.
οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
οὔ μ' εἴας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις, ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξέι χαλκῷ.
τοὔνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλους
Ἀργείους ἐκέλευσα ϝαλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
γιγνώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"Τυδεΐδη Διόμηδες ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
μήτε σύ γ' Ἄρηα τό γε δείδιθι μήτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθος εἰμί.
ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,
τύψον δὲ σχεδίην, μηδ' ἅζεο θοῦρον Ἄρηα
τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἀλλοπρόσαλλον,
ὃς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στεῦτ' ἀγορεύων
Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,
νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται."
ὣς φαμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
χειρὶ πάλιν ϝερύσασ'· ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν·
ἣ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
ἐμμεμαυῖα θεά. μέγα δὲ βράχε φήγινος ἄξων
βριθοσύνῃ· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.
λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη·
αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
ἦ τοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν.
τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μιαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
δῦν' Ἄϝιδος κυνέην, μή μιν ϝίδοι ὄμβριμος Ἄρης.

808 ῥηιδίως· τοίη ϝοι ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα.

ὡς δὲ ϝίδεν βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
ἦ τοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν,
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
ἔγχει χαλκείῳ, μεμαὼς ἀπὸ θυμὸν ἑλέσθαι·
καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ὦσεν ὑπὲκ δίφροιο ϝετώσιον ἀιχθῆναι.
δεύτερος αὖθ' ὡρμᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
ἔγχει χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην.
τῇ ῥά μιν οὖτα τυχών, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν,
ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὖτις. ὃ δὲ βράχε χάλκεος Ἄρης
ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος.
τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἷλεν Ἀχαιούς τε Τρῶάς τε
δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἆτος πολέμοιο.
οἵη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ
καύματος ἒξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο,
τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὄλυμπον,
πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,
δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς,
καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ ὁρῶν τάδε ϝέργ' ἀϝίδηλα;
αἰεί τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμέν
ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἄνδρεσσι φέροντες.
σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην
οὐλομένην, ᾗ τ' αἰὲν ἀήσυλα ϝέργα μέμηλεν.
ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
σοί τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεσθα ϝέκαστος·
ταύτην δ' οὔτε ϝέπει προτιβάλλεαι οὔτε τι ϝέργῳ,
ἀλλ' ἀνίης, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀϝίδηλον·
ἣ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπερφίαλον Διομήδεα
μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ϝῖσος.
ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρόν

αὐτοῦ πήματ᾽ ἔπασχον ἐν αἰνῇσιν νεκάδεσσιν,
ἤ κε ζὼς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῇσιν."
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"μή τί μοι, ἀλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε.
ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιϝεικτόν,
Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημι ϝέπεσσιν.
τῷ σ᾽ ὀίω κείνης τάδε πασχέμεν ἐννεσίῃσιν.
ἀλλ᾽ οὐ μήν σ᾽ ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε᾽ ἔχοντα·
ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ὧδ᾽ ἀϝίδηλος,
καί κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανιώνων."
ὣς φάτο, καὶ Παιήον᾽ ἀνώγειν ἰήσασθαι.
τῷ δ᾽ ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων
ἠκέσατ᾽· οὐ μὴν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ᾽ ὦκα περιτρέφεται κυκόωντι,
ὣς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.
τὸν δ᾽ Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ ϝείματ᾽ ἔϝεσσεν·
πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων.
αἳ δ᾽ αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,
Ἥρη τ᾽ Ἀργείη καὶ Ἀλαλκομενηὶς Ἀθήνη,
παύσασαι βροτολοιγὸν Ἄρην ἀνδροκτασιάων.
6 Τρώων δ᾽ οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή· Z
πολλὰ δ᾽ ἄρ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθ᾽ ἴθυσε μάχη πεδίοιο
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ᾽ ἑτάροισιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρῄκεσσι τέτυκτο,
υἱὸν Ἐυσσώρου Ἀκάμαντ᾽ ἠύν τε μέγαν τε.
τόν ῥ᾽ ἔβαλεν πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ᾽ ἄρ᾽ ὀστέον εἴσω
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Ἄξυλον δ᾽ ἄρ᾽ ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐυκτιμένῃ ἐν Ἀρίσβῃ
ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ᾽ ἦν ἀνθρώποισιν·
πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῷ ἔπι ϝοικία ναίων.
ἀλλά ϝοι οὔ τις τῶν γε τότ᾽ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον

πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ᾽ ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὅς ῥα τόθ᾽ ἵππων
ἔσκεν ὑφηνίοχος· τὼ δ᾽ ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.
Δρῆσον δ᾽ Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξεν·
βῆ δὲ μετ᾽ Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὕς ποτε νύμφη
νηὶς Ἀβαρβαρέη τέκ᾽ ἀμύμονι Βουκολίωνι.
Βουκολίων δ᾽ ἦν υἱὸς ἀγαυοῦ Λαομέδοντος
πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δέ ϝε γείνατο μήτηρ·
ποιμαίνων δ᾽ ἐπ᾽ ὄεσσι μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
ἣ δ᾽ ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.
καὶ μὴν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιστηιάδης, καὶ ἀπ᾽ ὤμων τεύχε᾽ ἐσύλα·
Ϝαστύαλον δ᾽ ἄρ᾽ ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Πιδύτην δ᾽ Ὀδυσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν
ἔγχει χαλκείῳ, Τεῦκρος δ᾽ Ἀρετάονα δῖον.
Ἀντίλοχος δ᾽ Ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
Νεστορίδης, Ἔλατον δὲ ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ναῖε δὲ Σατνιόεντος ἐυρρείταο παρ᾽ ὄχθας
Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ᾽ ἕλε Λήιτος ἥρως
φεύγοντ᾽· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.
Ἄδρηστον δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ζωὸν ἕλ᾽· ἵππω γάρ ϝοι ἀτυζομένω πεδίοιο,
ὄζῳ ἔνι βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἅρμα
ϝάξαντ᾽ ἐν πρώτῳ ῥυμῷ αὐτὼ μὲν ἐβήτην
πρὸς πόλιν, ᾗ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
αὐτὸς δ᾽ ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα. πὰρ δέ ϝοι ἔστη
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
Ἄδρηστος δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων.
"ζώγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ᾽ ἄξια δέξαι ἄποινα·
πολλὰ δ᾽ ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι᾽ ἄποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ᾽ ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν."
ὣς φάτο, τῷ δ᾽ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν.
καὶ δή μιν τάχ᾽ ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
δώσειν ϝῷ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ᾽ Ἀγαμέμνων
ἀντίος ἦλθε θέων, καὶ ὁμοκλήσας ϝέπος ηὔδα.
"ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τί ἦ δὲ σὺ κήδεαι οὕτως
ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ ϝοῖκον

πρὸς Τρώων. τῶν μή τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
χεῖράς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὅν τινα γαστέρι μήτηρ
κοῦρον ἐόντα φέροι· μηδ' ὃς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
Ϝιλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι."
ὧς ϝειπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,
αἴσιμα παρϝειπών· ὃ δ' ἀπὸ ϝέθεν ὤσατο χειρί
ἥρω' Ἄδρηστον. τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
οὖτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρεΐδης δέ
λὰξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος.
Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας
"ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
μή τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν. ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ϝέκηλοι
νεκροὺς ἂμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας."
ὧς ϝειπὼν ὤτρυνε μένος θυμόν τε ϝεκάστου.
ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ϝίλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείῃσι δαμέντες,
εἰ μὴ ἄρ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι ϝεῖπε παραστάς
Πριαμίδης Ἕλενος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
"Αἰνεία τε καὶ Ἕκτορ, ἐπεὶ πόνος ὔμμι μάλιστα
Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὕνεκ' ἄριστοι
πᾶσαν ἐπ' ἰθύν ἐστε μάχεσθαί τε φρονέειν τε,
στῆτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων
πάντῃ ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
φεύγοντας πεσέειν, δηίοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.
αὐτὰρ ἐπεί κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἁπάσας,
ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες,
καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει·
Ἕκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, ϝειπὲ δ' ἔπειτα
μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἣ δὲ ξυνάγουσα γεραιάς
νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλι ἄκρῃ,
οἴξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
πέπλον, ὅ ϝοι δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καί ϝοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,
καί ϝοι ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
ἤνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, εἴ κ' ἐλεήσῃ
ϝάστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
εἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ϝιλίου ἱρῆς,

ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο,
ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.
οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὧδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
ὅν πέρ φασι θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
μαίνεται· οὔ τίς ϝοι δύναται μένος ἀντιφερίζειν."
ὧς ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' οὔ τι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἳ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
φὰν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὥς ἐλέλιχθεν.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας
"Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ βείω προτὶ Ϝίλιον, ἠδὲ γέρουσιν
ϝείπω βουλευτῇσι καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισιν
δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας."
ὧς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
ἄντυξ ἣ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.
Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο πάις καὶ Τυδέος υἱός
ἐς μέσον ἀμφοτέρων ξυνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέϝειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
"τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐ μὴν γάρ ποτ' ὄπωπα μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
τὸ πρίν· ἀτὰρ μὴν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἁπάντων
σῷ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.
εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
οὐκ ἂν ἐγώ γε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόϝεργος
δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν,
ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
σεῦε κατ' ἠγάθεον Νυσήιον· αἳ δ' ἅμα πᾶσαι
θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
θεινόμεναι βουπλῆγι. Διώνυσος δὲ φοβηθείς
δύσεθ' ἁλὸς κατὰ κῦμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ

δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχεν τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλῇ.
τῷ μὲν ἔπειτ᾽ ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάις· οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτι δήν
ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
οὐδ᾽ ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
ἆσσον ἴθ᾽, ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ᾽ ἵκηαι."
τὸν δ᾽ αὖθ᾽ Ἱππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός
"Τυδεΐδη μεγάθυμε, τί ἦ γενεὴν ἐρεείνεις;
οἵη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
φύλλα τὰ μέν τ᾽ ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ᾽ ὕλη
τηλεθόωσα φύει, ϝέαρος δ᾽ ἐπιγίγνεται ὥρη·
ὣς ἀνδρῶν γενεὴ ἣ μὲν φύει ἣ δ᾽ ἀπολήγει.
εἰ δ᾽ ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ᾽ ἐὺ ϝειδῇς
ἡμετέρην γενεήν· πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο,
ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ᾽ ἀνδρῶν,
Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ᾽ ἄρα Γλαῦκον τέκεθ᾽ υἱόν,
αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην.
τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινήν
ὤπασαν, αὐτάρ ϝοι Προῖτος κακὰ μήσατο θυμῷ,
ὅς ῥ᾽ ἐκ δήμου ἔλασσεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
Ἀργείων· Ζεὺς γάρ ϝοι ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσεν.
τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμήνατο, δῖ᾽ Ἄντεια,
κρυπταδίῃ φιλότητι μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὔ τι
πεῖθ᾽ ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
ἣ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα
'τεθναίης ὦ Προῖτ᾽, ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
ὅς μ᾽ ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.'
ὣς φάτο, τὸν δὲ ϝάνακτα χόλος λάβεν οἷον ἄκουσεν.
κτεῖναι μέν ῥ᾽ ἀλέεινε (σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ),
πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ᾽ ὅ γε σήματα λυγρά,
γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά,
δεῖξαι δ᾽ ἠνώγει ϝῷ πενθερῷ, ὄφρ᾽ ἀπόλοιτο.
αὐτὰρ ὃ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ᾽ ἀμύμονι πομπῇ.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Λυκίην ἷξε Ξάνθον τε ῥέοντα,
προφρονέως μιν ἔτιε ϝάναξ Λυκίης εὐρείης·
ἐννῆμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσεν.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ᾔτεε σῆμα ϝιδέσθαι,

ὅττι ῥά ϝοι γαμβροῖο πάρα Προίτοιο φέροιτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
πρῶτον μέν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσεν
πεφνέμεν. ἣ δ᾽ ἄρ᾽ ἔην θεῖον γένος, οὐδ᾽ ἀνθρώπων,
πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας,
δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν·
καρτίστην δὴ τήν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινεν·
κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
εἷσε λόχον. τοὶ δ᾽ οὔ τι πάλιν ϝοικόνδε νέοντο·
πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἠὺν ἐόντα,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδω δ᾽ ὅ γε θυγατέρα ϝήν,
δῶκε δέ ϝοι τιμῆς βασιληίδος ἥμισυ πάσης·
καὶ μήν ϝοι Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.
ἣ δ᾽ ἔτεκεν τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
Ϝίσανδρόν τε καὶ Ἱππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητιέτα Ζεύς,
ἣ δ᾽ ἔτεκ᾽ ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
ἦ τοι ὃ κὰπ πεδίον τὸ Ἀλήιον οἶος ἀλᾶτο,
ϝὸν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων,
Ϝίσανδρον δέ ϝοι υἱὸν Ἄρης ἆτος πολέμοιο
μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν,
τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα.
Ἱππόλοχος δ᾽ ἔμ᾽ ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημὶ γενέσθαι·
πέμπε δέ μ᾽ ἐς Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ᾽ ἐπέτελλεν
αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μέγ᾽ ἄριστοι
ἔν τ᾽ Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι."
ὣς φάτο, γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐνὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὰρ ὃ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν.
"ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώιός ἐσσι παλαιός·
Ϝοινεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην

ξείνισ᾽ ἐνὶ μεγάροισιν ἐϝείκοσιν ἤματ᾽ ἐρύξας.
οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήια καλά·
Ϝοινεὺς μὲν ζωστῆρα δίδω φοίνικι φαεινόν,
Βελλεροφόντης δὲ χρύσεον δέπας ἀμφικύπελλον,
καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ᾽ ἐμοῖσιν.
Τυδέα δ᾽ οὐ μέμνημαι, ἐπεί μ᾽ ἔτι τυτθὸν ἐόντα
κάλλιφ᾽ ὅτ᾽ ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσῳ
εἰμί, σὺ δ᾽ ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἵκωμαι.
ἔγχεα δ᾽ ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι᾽ ὁμίλου·
πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοί τ᾽ ἐπίκουροι,
κτείνειν ὅν κε θεός τε πόρῃ καὶ ποσσὶ κιχείω,
πολλοὶ δ᾽ αὖ σοὶ Ἀχαιοί, ἐναιρέμεν ὅν κε δύνηαι.
τεύχεα δ᾽ ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἵδε
γνῶσιν ὅτι ξεῖνοι πατρώιοι εὐχόμεθ᾽ εἶναι.”
ὣς ἄρα φωνήσαντε, καθ᾽ ἵππων ἀίξαντε,
χεῖράς τ᾽ ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.
ἔνθ᾽ αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεύς,
ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε᾽ ἄμειβεν
χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι᾽ ἐννεαβοίων.
Ἕκτωρ δ᾽ ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν,
ἀμφ᾽ ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θέον ἠδὲ θύγατρες
εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ϝέτας τε
καὶ πόσιας. ὃ δ᾽ ἔπειτα θεοῖς εὔχεσθαι ἀνώγειν
πάσας ἑξείης· πολλῇσι δὲ κήδε᾽ ἐφῆπτο.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ᾽ ἵκανεν,
ξεστῇς αἰθούσῃσι τετυγμένον — αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
πεντήκοντ᾽ ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες
κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῇς ἀλόχοισιν.
κουράων δ᾽ ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς
δώδεκ᾽ ἔσαν τέγεοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροί
κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῇς ἀλόχοισιν.
ἔνθα ϝοι ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ
Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν ϝεῖδος ἀρίστην,
ἔν τ᾽ ἄρα ϝοι φῦ χειρί, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
“τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι υἷες Ἀχαιῶν
μαρνάμενοι περὶ ϝάστυ, σὲ δ᾽ ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν

ἐλθόντ᾽ ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
ἀλλὰ μέν᾽ ὄφρα κέ τοι μελιϝηδέα ϝοῖνον ἐνείκω,
ὡς σπείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὐτὸς ὀνήσεαι, εἴ κε πίῃσθα.
ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα ϝοῖνος ἀέξει,
ὡς τύνη κέκμηκας ἀμύνων σοῖσι ϝέτῃσιν.”
τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
“μή μοι ϝοῖνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μῆτερ,
μή μ᾽ ἀπογυιώσῃς, μένεος δ᾽ ἀλκῆς τε λάθωμαι.
χερσὶ δ᾽ ἀνίπτῃσιν Διὶ λειβέμεν αἴθοπα ϝοῖνον
ἅζομαι· οὐδέ πῃ ἔστι κελαινεφέι Κρονίωνι
αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραιάς·
πέπλον δ᾽, ὅς τίς τοι χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καί τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,
καί ϝοι ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
ἤνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, εἴ κ᾽ ἐλεήσῃ
ϝάστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
εἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ϝιλίου ἱρῆς,
ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
ἔρχευ· ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι ὄφρα καλέσσω,
εἴ κ᾽ ἐθέλῃ ϝειπόντος ἀκουέμεν. ὥς δέ ϝοι αὖθι
γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
Τρωσί τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε παισίν.
εἰ κεῖνόν γε ϝίδοιμι κατελθόντ᾽ Ἄϝιδος εἴσω,
φαίην κεν φίλον ἦτορ ὀιζύος ἐκλελαθέσθαι.”
ὣς ἔφαθ᾽, ἣ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ᾽ ἀμφιπόλοισιν
κέκλετο· ταὶ δ᾽ ἄρ᾽ ἀόλλισσαν κατὰ ϝάστυ γεραιάς.
αὐτὴ δ᾽ ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,
ἔνθ᾽ ἔσαν οἱ πέπλοι, παμποίκιλα ϝέργα γυναικῶν
Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοϝειδής
ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
τὴν ὁδὸν ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
τῶν ἕν᾽ ἀειραμένη Ϝεκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
ἀστὴρ δ᾽ ὣς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
βῆ δ᾽ ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.

αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλι ἄκρῃ,
τῇσι θύρας ὤιξε Θεανὼ καλλιπάρῃος
Κισσηίς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο·
τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίῃς ἱέρειαν.
αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.
ἣ δ' ἄρα πέπλον ἑλοῦσα Θεανὼ καλλιπάρῃος
θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,
εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο.
"πότνι' Ἀθηναίη, ῥυσίπτολι, δῖα θεάων,
ϝᾶξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτόν
πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
ἤνις ἠκέστας ἱερεύσομεν, εἴ κ' ἐλεήσῃς
ϝάστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα."
ὣς αἱ μέν ῥ' εὔχοντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Ἕκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκειν
καλά, τά ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν οἳ τότ' αριστοι
ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες,
οἵ ϝοι ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν
ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἕκτορος, ἐν πόλι ἄκρῃ.
ἔνθ' Ἕκτωρ εἰσῆλθε διίφιλος, ἐν δ' ἄρα χειρί
ἔγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρός
αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.
τὸν δ' εὗρ' ἐν θαλάμῳ περὶ κάλλιμα τεύχε' ἕποντα,
ἀσπίδα καὶ θώρηκα καὶ ἀγκύλα τόξ' ἁφόωντα·
Ἀργείη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇσι γυναιξίν
ἧστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ϝέργα κέλευεν.
τὸν δ' Ἕκτωρ νείκεσσε ϝιδὼν αἰσχροῖσι ϝέπεσσιν.
"δαιμόνι', οὐ μὴν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ.
λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
μαρνάμενοι, σέο δ' εἵνεκ' ἀυτή τε πτόλεμός τε
ϝάστυ τόδ' ἀμφιδέδηε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
ὅν τινά που μεθιέντα ϝίδοις στυγεροῦ πολέμοιο.
ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ϝάστυ πυρὸς δηίοιο θέρηται."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπεν Ἀλέξανδρος θεοϝειδής
"Ἕκτορ, ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
οὔ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσι

---

311 ὣς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
334 τοὔνεκά τοι ϝερέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον.

ἥμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι.
νῦν δέ με παρϝειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖσι ϝέπεσσιν
ὥρμησ' ἐς πόλεμον, δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
λώιον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήια τεύχεα δύω·
ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι, κιχήσεσθαι δέ σ' ὀίω."
ὣς φάτο, τὸν δ' οὔ τι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ.
τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μειλιχίοισιν.
"δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου ὀκρυοέσσης,
ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
εἰς ὄρος ἢ ἐς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
ἔνθα με κῦμ' ἀπόϝερσε πάρος τάδε ϝέργα γενέσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις,
ὃς ϝήδη νέμεσίν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
τούτῳ δ' οὔτ' ἂρ νῦν φρένες ἔμπεδοι οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
ἔσσονται· τῷ καί μιν ἐπαυρήσεσθαι ὀίω.
ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε καὶ ἕζεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
δᾶερ, ἐπεί σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν
εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης,
οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὀπίσσω
ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἐσσομένοισιν."
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
"μή με κάθιζ' Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις·
ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται ὄφρ' ἐπαμύνω
Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν.
ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
ὥς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἐόντα.
καὶ γὰρ ἐγὼ ϝοικόνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα ϝίδωμαι
ϝοικῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν·
οὐ γὰρ ϝοῖδ' ἢ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἵξομαι αὖτις
ἦ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν."
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
οὐδ' εὗρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
ἀλλ' ἥ γε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ ἐυπέπλῳ
πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε.
Ἕκτωρ δ' ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῳῇσιν ἔϝειπεν

“εἰ δ᾽ ἄγε μοι, δμωαί, νημερτέα μυθήσασθε.
πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
ἠέ πῃ ἐς γαλόων ἢ ϝεινατέρων ἐυπέπλων
ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
Τρωαὶ ἐυπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται.”
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ ὀτρηρὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
“Ἕκτορ, ἐπεὶ μάλ᾽ ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
οὔτε πῃ ἐς γαλόων ἢ ϝεινατέρων ἐυπέπλων
οὔτ᾽ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
Τρωαὶ ἐυπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται,
ἀλλ᾽ ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὕνεκ᾽ ἄκουσεν
τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
ἣ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
μαινομένῃ ϝεικυῖα· φέρει δ᾽ ἅμα παῖδα τιθήνη.”
ἦ ῥα γυνὴ ταμίη, ὃ δ᾽ ἀπέσσυτο δώματος Ἕκτωρ
τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις ἐυκτιμένας κατ᾽ ἀγυιάς.
εὖτε πύλας ἵκανε διερχόμενος μέγα ϝάστυ
Σκαιάς (τῇ γὰρ ἔμελλε διεξίμεναι πεδίονδε),
ἔνθ᾽ ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος,
Ἠετίων ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσσῃ,
Θήβῃ ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ᾽ ἄνδρεσσι ϝανάσσων·
τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ᾽ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ.
ἥ ϝοι ἔπειτ᾽ ἤντησ᾽, ἅμα δ᾽ ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ
παῖδ᾽ ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ᾽ ἀταλάφρονα, νήπιον αὔτως,
Ἑκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ,
τόν ῥ᾽ Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ϝαστυϝάνακτ᾽· οἶος γὰρ ἐρύετο Ϝίλιον Ἕκτωρ.
ἦ τοι ὃ μὲν μείδησε ϝιδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
Ἀνδρομάχη δέ ϝοι ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα,
ἔν τ᾽ ἄρα ϝοι φῦ χειρί, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
“δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ᾽ ἐλεαίρεις
παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ᾽ ἄμμορον, ἣ τάχα χήρη
σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοί
πάντες ἐφορμηθέντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
σεῦ ἀφαμαρτούσῃ χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἄλλη
ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπῃς,
ἀλλ᾽ ἄχε᾽. οὐδέ μοι ἔστι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἤ τοι γὰρ πατέρ᾽ ἁμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὖ ναιετάουσαν,

Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ᾽ ἔκτανεν Ἠετίωνα,
οὐδέ μιν ἐξενάριξε (σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ),
ἀλλ᾽ ἄρα μιν κατέκηε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
ἠδ᾽ ἐπὶ σῆμ᾽ ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
νύμφαι ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
οἳ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
οἳ μὲν πάντες ἰῷ κίον ἤματι Ἄϝιδος εἴσω·
πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
βουσὶν ἐπ᾽ εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῇς ὀίεσσιν.
μητέρα δ᾽, ἣ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσσῃ,
τὴν ἐπεὶ ἂρ δεῦρ᾽ ἤγαγ᾽ ἅμ᾽ ἄλλοισιν κτεάτεσσιν,
ἂψ ὅ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι᾽ ἄποινα,
πατρὸς δ᾽ ἐν μεγάροισι βάλ᾽ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
Ἕκτορ, ἀτὰρ σύ μοί ἐσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.
ἀλλ᾽ ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν᾽ ἐπὶ πύργῳ,
μὴ παῖδ᾽ ὀρφανικὸν θήῃς χήρην τε γυναῖκα.”
τὴν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
“ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ᾽ αἰνῶς
αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
εἴ κε κακὸς ὣς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο.
οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλός
αἰεὶ καὶ πρώτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι,
ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἠδ᾽ ἐμὸν αὐτοῦ.
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε ϝοῖδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἔσσεται ἦμαρ ὅτ᾽ ἄν ποτ᾽ ὀλώλῃ Ϝίλιος ἱρή
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐυμμελίω Πριάμοιο.
ἀλλ᾽ οὔ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
οὔτ᾽ αὐτῆς Ϝεκάβης οὔτε Πριάμοιο ϝάνακτος
οὔτε κασιγνήτων, οἵ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοί
ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ᾽ ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
δακρυόεσσαν ἄγηται, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας.

---

433 λαὸν δὲ στῆσον παρ᾽ ἐρινεόν, ἔνθα μάλιστα
ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.
435 τρὶς γὰρ τῇ γ᾽ ἐλθόντες ἐπειρήσανθ᾽ οἱ ἄριστοι
ἀμφ᾽ Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
ἠδ᾽ ἀμφ᾽ Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
ἤ πού τίς σφιν ἔνισπε θεοπροπίων ἐὺ ϝειδώς,
ἤ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.”

καί κεν ἐν Ἄργει ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις,
καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηίδος ἢ Ὑπερείης
πόλλ᾽ ἀϝεκαζομένη, κρατερὴ δ᾽ ἐπικείσετ᾽ ἀνάγκη.
καί ποτέ τις ϝείπῃσι ϝιδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν
‘Ἕκτορος ἥδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ϝίλιον ἀμφεμάχοντο.’
ὥς ποτέ τις ϝερέει, σοὶ δ᾽ αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
χήτει τοιοῦδ᾽ ἀνδρός, ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ.
ἀλλά με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι
πρίν γ᾽ ἔτι σῆς τε βοῆς σοῦ θ᾽ ἑλκηθμοῖο πυθέσθαι.”
ὣς ϝειπὼν ϝοῦ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἕκτωρ.
ἂψ δ᾽ ὁ πάις πρὸς κόλπον ἐυζώνοιο τιθήνης
ἐκλίνθη ϝιάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθείς,
ταρβήσας χαλκόν τε ϝιδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,
δεινὸν ἀπ᾽ ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας.
ἐκ δ᾽ ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
αὐτίκ᾽ ἀπὸ κρατὸς κόρυθ᾽ εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ,
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν,
αὐτὰρ ὅ ϝὸν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλέ τε χερσίν,
ϝεῖπεν ἐπευξάμενος Διί τ᾽ ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
“Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
παῖδ᾽ ἐμόν, ὡς καὶ ἐγώ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
ὧδε βίην τ᾽ ἀγαθόν, καὶ Ϝιλίου ἶφι ϝανάσσειν.
καί ποτέ τις ϝείπῃσι ‘πατρός γ᾽ ὅδε πολλὸν ἀμείνων’
ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ᾽ ἔναρα βροτόεντα
κτείνας δήιον ἄνδρα, χαρείη δὲ φρένα μήτηρ.”
ὣς ϝειπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
παῖδ᾽ ἐϝόν· ἣ δ᾽ ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ
δακρυόεν γελάσασα. πόσις δ᾽ ἐλέησε νοήσας,
χειρί τέ μιν κατέρεξε, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
“δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ·
οὐ γάρ τίς μ᾽ ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ Ἄϝιδι προϊάψει,
μοῖραν δ᾽ οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
ἀλλ᾽ ἐς ϝοῖκον ἰοῦσα τὰ σ᾽ αὐτῆς ϝέργα κόμιζε,
ἱστόν τ᾽ ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ϝέργον ἐποίχεσθαι. πόλεμος δ᾽ ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ᾽ ἐμοί, τοὶ Ϝιλίῳ ἐγγεγάασιν.”
ὣς ἄρα φωνήσας κόρυθ᾽ εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ
ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη ϝοικόνδε βεβήκειν
ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.

αἶψα δ᾽ ἔπειθ᾽ ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο, κιχήσατο δ᾽ ἔνδοθι πολλάς
ἀμφιπόλους, τῇσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.
αἳ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα ϝῷ ἐνὶ ϝοίκῳ·
οὐ γάρ μιν ἔτ᾽ ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
ἵξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.
οὐδὲ Πάρις δήθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
ἀλλ᾽ ὅ γ᾽ ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
σεύατ᾽ ἔπειτ᾽ ἀνὰ ϝάστυ, ποσὶν κραιπνοῖσι πεποιθώς.
ὡς δ᾽ ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
εἰϝωθὼς λούεσθαι ἐυρρεῖος ποταμοῖο,
κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὤμοις ἀίσσονται· ὃ δ᾽ ἀγλαΐηφι πεποιθώς,
ῥίμφα ϝε γοῦνα φέρει μετὰ ϝήθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὡς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης,
τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ᾽ ἠλέκτωρ, ἐβεβήκειν
καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον. αἶψα δ᾽ ἔπειτα
Ἕκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὖτ᾽ ἄρ᾽ ἔμελλεν
στρέψεσθ᾽ ἐκ χώρης ὅθι ϝῇ ϝοάριζε γυναικί.
τὸν πρότερος προσέϝειπεν Ἀλέξανδρος θεοϝειδής
“ἠθεῖ᾽, ἦ μάλα δή σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω
δηθύνων, οὐδ᾽ ἦλθον ἐναίσιμον ὡς ἐκέλευες.”
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ
“δαιμόνι᾽, οὐκ ἄν τίς τοι ἀνήρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
ϝέργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμος ἐσσί.
ἀλλὰ ϝεκὼν μεθίῃς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ᾽ ἐμὸν κῆρ
ἄχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ᾽ ὑπὲρ σέθεν αἴσχε᾽ ἀκούω
πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο.
ἀλλ᾽ ἴομεν· τὰ δ᾽ ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ᾽, εἴ κέ ποθι Ζεύς
δώῃ ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσιν
κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.”

7 ὣς ϝειπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἕκτωρ, Η
τῷ δ᾽ ἅμ᾽ Ἀλέξανδρος κί᾽ ἀδελφεός· ἐν δ᾽ ἄρα θυμῷ
ἀμφότεροι μέμασαν πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
ὡς δὲ θεὸς ναύτῃσιν ἐϝελδομένοισιν ἔδωκεν
οὖρον, ἐπεί κε κάμωσιν ἐυξέστῃς ἐλάτῃσιν
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ᾽ ὑπὸ γυῖα λέλυνται,

ὣς ἄρα τὼ Τρώεσσιν ἐϝελδομένοισι φανήτην.
ἔνθ᾽ ἑλέτην ὃ μὲν υἱὸν Ἀρηιθόοιο ϝάνακτος,
Fάρνῃ ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
γείνατ᾽ Ἀρηίθοος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις·
Ἕκτωρ δ᾽ Ἠιονῆα βάλ᾽ ἔγχεϊ ὀξυόεντι
αὐχέν᾽ ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου, λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ᾽ Ἱππολόχοιο πάις, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Fιφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
Δεξιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων,
ὦμον· ὃ δ᾽ ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
τοὺς δ᾽ ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
βῆ ῥα κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα
Fίλιον εἰς ἱερήν. τῇ δ᾽ ἀντίος ὤρνυτ᾽ Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
ἀλλήλοισι δὲ τώ γε συναντέσθην παρὰ φηγῷ.
τὴν πρότερος προσέϝειπε ϝάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
"τίπτε σὺ δὴ αὖ μεμαυῖα, Διὸς θύγατερ μεγάλοιο,
ἦλθες ἀπ᾽ Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
δῷς, ἐπεὶ οὔ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
ἀλλ᾽ εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη.
νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηιοτῆτα,
σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσοντ᾽, εἰς ὅ κε τέκμωρ
Fιλίου εὕρωσιν, ἐπεὶ ὣς φίλον ἔπλετο θυμῷ
ὑμῖν ἀθανάτῃσι, διαπραθέειν τόδε ϝάστυ."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"ὧδ᾽ ἔστω, ϝεκάϝεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
ἦλθον ἀπ᾽ Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
ἀλλ᾽ ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν"
τὴν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε ϝάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
"Ἕκτορος ὄρσωμεν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,
ἤν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἰόθεν οἶος
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
οἱ δέ κ᾽ ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοί
οἶον ἐπόρσειαν πολεμιζέμεν Ἕκτορι δίῳ."
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τῶν δ᾽ Ἕλενος Πριάμοιο φίλος παῖς σύνθετο θυμῷ
βουλήν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐϝήνδανε μητιόωσιν.
στῆ δὲ παρ᾽ Ἕκτορ᾽ ἰών, καί μιν πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.

"Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοι εἰμί.
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς,
αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι·
οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
ὣς γὰρ ἐγὼ ϝόπ᾽ ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων."
ὣς ἔφαθ᾽, Ἕκτωρ δ᾽ αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καί ῥ᾽ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέϝεργε φάλαγγας,
μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ᾽ ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
κὰδ δ᾽ Ἀγαμέμνων εἷσεν ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
κὰδ δ᾽ ἄρ᾽ Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἑζέσθην, ὄρνισι ϝεϝοικότες αἰγυπιοῖσιν,
φηγῷ ἐφ᾽ ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἵατο πυκναί,
ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
οἵη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φρὶξ
ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ᾽ αὐτῆς,
τοῖαι ἄρα στίχες εἵατ᾽ Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
ἐν πεδίῳ. Ἕκτωρ δὲ μετ᾽ ἀμφοτέροισιν ἔϝειπεν
"κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὄφρ᾽ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,
εἰς ὅ κεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὔπυργον ἕλητε·
ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμήετε ποντοπόροισιν.
ὑμῖν δ᾽ ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
τῶν νῦν ὅν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
δεῦρ᾽ ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἕκτορι δίῳ.
ὧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ᾽ ἄμμ᾽ ἐπὶ μάρτυρος ἔστω.
εἰ μέν κεν ἐμὲ κεῖνος ἕλῃ ταναήκεϊ χαλκῷ,
τεύχεα συλήσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
σῶμα δὲ ϝοίκαδ᾽ ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
εἰ δέ κ᾽ ἐγὼ τὸν ἕλω, δώῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
τεύχεα συλήσας οἴσω προτὶ Fίλιον ἱρήν
καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ϝεκάτοιο,
τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐυσσέλμους ἀποδώσω,
ὄφρα ϝε ταρχύσωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
σῆμά τέ ϝοι χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ.

καί ποτέ τις ϝείπῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
νηὶ πολυκλήιδι πλέων ἐπὶ ϝοίνοπα πόντον,
'ἀνδρὸς μὴν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
ὅν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἕκτωρ.'
ὥς ποτέ τις ϝερέει, τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέϝειπεν
νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ,
"ὤ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιίδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί.
ἦ μὴν δὴ λώβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
εἰ μή τις Δαναῶν νῦν Ἕκτορος ἀντίος εἶσιν.
ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
ἥμενοι αὖθι ϝέκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεὲς αὔτως·
τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὕπερθεν
νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν."
ὣς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
ἔνθα κέ τοι Μενέλαε φάνη βιότοιο τελευτὴ
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἕλον βασιλῆες Ἀχαιῶν.
αὐτός τ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
δεξιτερὴν ἕλε χεῖρα, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χρὴ
ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἴσχεο κηδόμενός περ,
μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὅ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵζευ ἰὼν μετὰ ϝέθνος ἑταίρων,
τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
εἴ περ ἀδειής τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,
φημί μιν ἀσπασίως γόνυ καμψέμεν, εἴ κε φύγῃσιν
δηίου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος."
ὣς ϝειπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,
αἴσιμα παρϝειπών· ὃ δ' ἐπείθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα
γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο·
Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέϝειπεν
"ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἱκάνει.
ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς,
ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος ἠδ' ἀγορητής,

ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεε ϝῷ ἐνὶ ϝοίκῳ,
πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.
τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἕκτορι πάντας ἀκούσαι,
πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείραι
θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄϝιδος εἴσω.
εἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
ἡβῷμ' ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο
ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
Φειᾶς πὰρ τείχεσσιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
τοῖσι δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἵστατο, ϝισόθεος φώς,
τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηιθόοιο ϝάνακτος,
δίου Ἀρηιθόου, τὸν ἐπίκλησιν κορυνήτην
ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
οὕνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρί τε μακρῷ,
ἀλλὰ σιδηρείῃ κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας.
τὸν Λυκόϝεργος ἔπεφνε δόλῳ, οὔ τι κράτεΐ γε,
στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη ϝοι ὄλεθρον
χραῖσμε σιδηρείη· πρὶν γὰρ Λυκόϝεργος ὑποφθὰς
δουρὶ μέσον περόνησεν, ὃ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη.
τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τά ϝοι πόρε χάλκεος Ἄρης.
καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἄρηος·
αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόϝεργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
δῶκε δ' Ἐρευθαλίωνι φίλῳ θεράποντι φορῆναι.
τοῦ ὅ γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους·
οἳ δὲ μάλα τρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη.
ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
θάρσει ϝῷ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἁπάντων.
καὶ μαχόμην ϝοι ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·
πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ.
ὑμέων δ' οἵ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
οὐδ' οἳ προφρονέως μέμαθ' Ἕκτορος ἀντίον ἐλθεῖν."
ὣς νείκεσσ' ὁ γέρων, οἳ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν.
ὦρτο πολὺ πρώτιστα ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιϝειμένοι ἀλκήν,
τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ,

τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
ἂν δὲ Θόας Ἀνδραιμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.
πάντες ἄρ' οἵ γ' ἔθελον πολεμιζέμεν Ἕκτορι δίῳ·
τοῖς δ' αὖτις μετέϝειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"κλήρῳ νῦν πεπάλασθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν·
οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς,
καὶ δ' αὐτὸς ϝὸν θυμὸν ὀνήσεται, εἴ κε φύγῃσιν
δηίου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος."
ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ϝέκαστος,
ἐν δ' ἔβαλον κυνέῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεοῖς ϝιδὲ χεῖρας ἀνέσχον.
ὧδε δέ τις ϝείπεσκε ϝιδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
"Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἴαντα λαχεῖν ἢ Τυδέος υἱόν
ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης."
ὣς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
ἐκ δ' ἔθορεν κλῆρος κυνέης ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί,
Αἴαντος. κῆρυξ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντῃ
δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν·
οἳ δ' οὐ γιγνώσκοντες ἀπηνήναντο ϝέκαστος.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντῃ
ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέῃ βάλε, φαίδιμος Αἴας,
ἦ τοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς.
γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ϝιδών, γήθησε δὲ θυμῷ.
τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἑϝὸν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε
"ὦ φίλοι, ἦ τοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτός
θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἕκτορα δῖον.
ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήια τεύχεα δύω,
τόφρ' ὑμεῖς εὔχεσθε Διὶ Κρονίωνι ϝάνακτι
σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῶές γε πύθωνται,
ἠὲ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὔ τινα δείδιμεν ἔμπης·
οὐ γάρ τίς με βίῃ γε ϝεκὼν ἀϝέκοντα δίηται,
οὐδέ τι ϝιδρείῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νήϊδά γ' οὕτως
ϝέλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' εὔχοντο Διὶ Κρονίωνι ϝάνακτι.
ὧδε δέ τις ϝείπεσκε ϝιδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
"Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
εἰ δὲ καὶ Ἕκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
ϝίσην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὄπασσον."
ὣς ἄρ' ἔφαν, Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροὶ ϝέσσατο τεύχεα,
σεύατ' ἔπειθ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
ὅς τ' εἶσιν πολεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὕς τε Κρονίων
θυμοβόρου ἔριδος μένεϊ ξυνέηκε μάχεσθαι.
τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσίν
ἤιε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσορόωντες,
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ϝέκαστον,
Ἕκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν·
ἀλλ' οὔ πως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδῦναι
ἂψ λαῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμῃ.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠύτε πύργον,
χάλκεον ἑπταβόειον, ὅ ϝοι Τυχίος κάμε τεύχων,
σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος, Ὕλῃ ἔνι ϝοικία ναίων,
ὅς ϝοι ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον
ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
στῆ ῥα μάλ' Ἕκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα
"Ἕκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα ϝείσεαι οἰόθεν οἶος
οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασιν,
καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν
κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
καὶ πολέες. ἀλλ' ἄρχε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
"Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
μή τί μευ ἠύτε παιδὸς ἀφαυροῦ πειρήτιζε
ἠὲ γυναικός, ἣ οὐ ϝοῖδεν πολεμήια ϝέργα.
αὐτὰρ ἐγὼν εὖ ϝοῖδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε.
ϝοῖδ' ἐπὶ δεξιά, ϝοῖδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
ἀζαλέην, τό μοί ἐστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
ϝοῖδα δ' ἐπαΐξαι μόθον ἵππων ὠκειάων,
ϝοῖδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηίῳ μέλπεσθαι Ἄρηι.
ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα
λάθρῃ ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, εἴ κε τύχωμι."
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.

ἓξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής,
ἐν τῇ δ᾽ ἑβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο. δεύτερος αὖτε
Αἴας διογενὴς προΐη δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ᾽ ἀσπίδα πάντοσ᾽ ἐϝίσην.
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
ἀντικρὺς δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος· ὃ δὲ κλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
τὼ δ᾽ ἐκσπασσαμένω δολίχ᾽ ἔγχεα χερσὶν ἅμ᾽ ἄμφω
σύν ῥ᾽ ἔπεσον, λείουσι ϝεϝοικότες ὠμοφάγοισιν
ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
οὐδ᾽ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ ϝοι αἰχμή·
Αἴας δ᾽ ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, ἣ δὲ διαπρό
ἤλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
τμήδην δ᾽ αὐχέν᾽ ἐπῆλθε, μέλαν δ᾽ ἀνεκήκιεν αἷμα.
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ,
ἀλλ᾽ ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε·
τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
μέσσον ἐπομφάλιον, περιϝήχησεν δ᾽ ἄρα χαλκός.
δεύτερος αὖτ᾽ Αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας
ἧκ᾽ ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ϝῖν᾽ ἀπέλεθρον,
εἴσω δ᾽ ἀσπίδ᾽ ἔϝαξε βαλὼν μυλοϝειδέι πέτρῳ,
βλάψε δέ ϝοι φίλα γούναθ᾽· ὃ δ᾽ ὕπτιος ἐξετανύσθη
ἀσπίδ᾽ ἐνιχριμφθείς· τὸν δ᾽ αἶψ᾽ ὤρθωσεν Ἀπόλλων.
καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ᾽ αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἦλθον, ὃ μὲν Τρώων ὃ δ᾽ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω.
μέσσῳ δ᾽ ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἶπέ τε μῦθον
κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μήδεα ϝειδώς.
"μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεύς,
ἄμφω δ᾽ αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ϝίδμεν ἅπαντες.
νὺξ δ᾽ ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
"Ἰδαῖ᾽, Ἕκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
αὐτὸς γὰρ χάρμῃ προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους.
ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι ᾗ περ ἂν οὗτος."

τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
"Αἶαν, ἐπεί τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
καὶ πινυτήν, περὶ δ᾽ ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατος ἐσσί,
νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηιοτῆτος,
σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ᾽, εἰς ὅ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ᾽ ἑτέροισί γε νίκην.
νὺξ δ᾽ ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,
ὡς σύ τ᾽ ἐυφρήνῃς πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιούς,
αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ϝάστυ μέγα Πριάμοιο ϝάνακτος
Τρῶας ἐυφρανέω καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
αἵ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.
δῶρα δ᾽ ἄγ᾽ ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
ὄφρα τις ὧς ϝείπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
'ἠμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
ἠδ᾽ αὖτ᾽ ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.'"
ὣς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
ξὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐυτμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδω φοίνικι φαεινόν.
τὼ δὲ διακρινθέντε ὃ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
ἤι᾽ ὃ δ᾽ ἐς Τρώων ὅμαδον κίε. τοὶ δὲ χάρησαν
ὡς ϝεῖδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
καί ῥ᾽ ἦγον προτὶ ϝάστυ, ἀελπτέοντες σόον εἶναι.
Αἴαντ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκῃ.
οἳ δ᾽ ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἄρσενα πενταϝέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι.
τὸν δέρον ἀμφί θ᾽ ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα,
μίστυλλόν τ᾽ ἄρ᾽ ἐπισταμένως, πεῖράν τ᾽ ὀβελοῖσιν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως, ϝερύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ᾽, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐϝίσης.
νώτοισιν δ᾽ Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαινέμεν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·

---

295 σούς τε μάλιστα ϝέτας καὶ ἑταίρους, οἵ τοι ἔασιν·

ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν ἐύρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
ἐσκέδασ᾽ ὀξὺς Ἄρης, ψυχαὶ δ᾽ Ἀϝιδόσδε κατῆλθον·
τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἅμ᾽ ἠοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
αὐτοὶ δ᾽ ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρούς
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακήομεν αὐτούς
τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ᾽ ὀστέα παισὶ ϝέκαστος
ϝοίκαδ᾽ ἄγῃ, ὅτ᾽ ἂν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν.
τύμβον δ᾽ ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ᾽ αὐτὸν δείμομεν ὦκα
πύργους ὑψηλούς, ϝεῖλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ᾽ αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι᾽ αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη.
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
ἥ χ᾽ ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,
μή ποτ᾽ ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων."
 ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
Τρώων αὖτ᾽ ἀγορὴ γένετ᾽ Ἰλίου ἐν πόλι ἄκρῃ,
δεινὴ τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσιν.
τοῖσιν δ᾽ Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ᾽ ἀγορεύειν.
"κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ᾽ ἐπίκουροι,
ὀφρ᾽ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
δεῦτ᾽ ἄγετ᾽, Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ᾽ ἅμ᾽ αὐτῇ
δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν. νῦν δ᾽ ὅρκια πιστά
ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὔ νύ τι κέρδιον ἥμιν."
 ἦ τοι ὅ γ᾽ ὣς ϝειπὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο, τοῖσι δ᾽ ἀνέστη
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
ὅς μιν ἀμειβόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Ἀντῆνορ, σὺ μὲν οὐκέτ᾽ ἐμοὶ φίλα ταῦτ᾽ ἀγορεύεις·
ϝοῖσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
εἰ δ᾽ ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ᾽ ἱπποδάμοις ἀγορεύσω.
ἀντικρὺς δ᾽ ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω,
κτήματα δ᾽ ὅσσ᾽ ἀγόμην ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ,
πάντ᾽ ἐθέλω δόμεναι, καὶ ϝοίκοθεν ἄλλ᾽ ἐπιθεῖναι.

353 ϝέλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.

 ἦ τοι ὅ γ᾽ ὣς ϝειπὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο, τοῖσι δ᾽ ἀνέστη
Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ᾽ ἐπίκουροι,
ὄφρ᾽ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ πτόλιν ὡς τὸ πάρος περ,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ϝέκαστος·
ἠῶθεν δ᾽ Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας
ϝειπεῖν Ἀτρεΐδῃς Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν,
καὶ δὲ τὸ ϝειπέμεναι πυκινὸν ϝέπος, εἴ κ᾽ ἐθέλωσιν
παύσασθαι πολέμου δυσϝηχέος εἰς ὅ κε νεκρούς
κήομεν. ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ᾽, εἰς ὅ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ᾽ ἑτέροισί γε νίκην."
 ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
ἠῶθεν δ᾽ Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.
τοὺς δ᾽ εὗρ᾽ εἰν ἀγορῇ Δαναούς, θεράποντας Ἄρηος,
νηὶ πάρα πρυμνῇ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν
στὰς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἠπύτα κῆρυξ
"Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
ἠνώγει Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί
ϝειπεῖν, εἴ κέ περ ὔμμι φίλον καὶ ϝηδὺ γένοιτο,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
κτήματα μὲν ὅσ᾽ Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν
ἠγάγετο Τροίηνδ᾽ — ὡς πρὶν ὤφελλ᾽ ἀπολέσθαι —,
πάντ᾽ ἐθέλει δόμεναι, καὶ ϝοίκοθεν ἄλλ᾽ ἐπιθεῖναι·
κουριδίην δ᾽ ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
οὔ φησιν δώσειν· ἦ μὴν Τρῶές γε κέλονται.
καὶ δὲ τόδ᾽ ἠνώγει ϝειπεῖν ϝέπος, εἴ κ᾽ ἐθέλητε
παύσασθαι πολέμου δυσϝηχέος εἰς ὅ κε νεκρούς
κήομεν. ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ᾽, εἰς ὅ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ᾽ ἑτέροισί γε νίκην."
 ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέϝειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
"μήτ᾽ ἄρ τις νῦν κτήματ᾽ Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω
μήθ᾽ Ἑλένην· γνωτὸν δέ, καὶ ὃς μάλα νήπιος ἐστίν,
ὡς ἤδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ᾽ ἐφῆπται."
 ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,

380 δόρπον ἔπειθ᾽ εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν.

μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
"Ἰδαῖ᾽, ἦ τοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ᾽ ἐπιϝανδάνει οὕτως.
ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακαιέμεν οὔ τι μεγαίρω·
οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνηώτων
γίγνετ᾽, ἐπεί κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα.
ὅρκια δὲ Ζεὺς ϝίστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης."
ὣς ϝειπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
ἄψορρον δ᾽ Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Fίλιον ἱρήν.
οἳ δ᾽ ἕατ᾽ εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὁππότ᾽ ἄρ᾽ ἔλθοι
Ἰδαῖος· ὃ δ᾽ ἄρ᾽ ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέϝειπεν
στὰς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ᾽ ὡπλίζοντο μάλ᾽ ὦκα,
ἀμφότερον, νέκυάς τ᾽ ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ᾽ ὕλην.
Ἀργεῖοι δ᾽ ἑτέρωθεν ἐυσσέλμων ἀπὸ νηῶν
ὠτρύνοντο νέκυς τ᾽ ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ᾽ ὕλην.
ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο
οὐρανὸν εἰσανιών· οἳ δ᾽ ἤντεον ἀλλήλοισιν.
ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ϝέκαστον·
ἀλλ᾽ ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἱματόεντα,
δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν.
οὐδ᾽ εἴα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἳ δὲ σιωπῇ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Fίλιον ἱρήν.
ὣς δ᾽ αὔτως ἑτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
ἦμος δ᾽ οὔτ᾽ ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ᾽ ἀμφιλύκη νύξ,
τῆμος ἄρ᾽ ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,
τύμβον δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ᾽ αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
πύργους θ᾽ ὑψηλούς, ϝεῖλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ᾽ αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι᾽ αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη.
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ᾽ αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν
εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.
ὣς οἳ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·
οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ

θηεῦντο μέγα ϝέργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
"Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ᾽ ἀπείρονα γαῖαν
ὅς τις ἔτ᾽ ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
οὐχ ὁράᾳς ὅτι δὴ αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας;
τοῦ δ᾽ ἦ τοι κλέος ἔσται ὅσον τ᾽ ἐπὶ κίδναται ἠώς·
τοῦ δ᾽ ἐπιλήσονται τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἥρῳ Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντες."
τὸν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"ὢ πόποι, εἰνοσίγαι᾽ εὐρυσθενές, οἷον ἔϝειπες.
ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,
ὃς σέο πολλὸν ἀφαυρότερος χεῖράς τε μένος τε·
σὸν δ᾽ ἦ τοι κλέος ἔσται ὅσον τ᾽ ἐπὶ κίδναται ἠώς.
ἄγρει μήν, ὅτ᾽ ἂν αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι,
αὖτις δ᾽ ἠιόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν."
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
δύσετο δ᾽ ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ϝέργον Ἀχαιῶν,
βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἕλοντο.
νῆες δ᾽ ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι
πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὔνηος,
τόν ῥ᾽ ἔτεχ᾽ Ὑψιπύλη ὑπ᾽ Ἰήσονι ποιμένι λαῶν.
χωρὶς δ᾽ Ἀτρεΐδῃς Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
ἔνθεν ἄρ᾽ οἰνίζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ᾽ αἴθωνι σιδήρῳ,
ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ᾽ αὐτῇσι βόεσσιν,
ἄλλοι δ᾽ ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ᾽ ἐπίκουροι·
παννύχιος δέ σφιν κακὰ μήδετο μητιέτα Ζεὺς
σμερδαλέα κτυπέων. τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρειν,
ϝοῖνον δ᾽ ἐκ δεπάων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη
πρὶν πιέειν πρὶν λεῖψαι ὑπερμενέι Κρονίωνι.
κοιμήσαντ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.
8 Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ᾽ αἶαν, Θ

Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
αὐτὸς δέ σφ᾽ ἀγόρευε, θεοὶ δ᾽ ὑπὸ πάντες ἄκουον.
"κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
ὄφρ᾽ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσην
πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ϝέπος, ἀλλ᾽ ἅμα πάντες
αἰνεῖτ᾽, ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ϝέργα.
ὃν δ᾽ ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
ἐλθόντ᾽ ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν,
πληγεὶς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε,
ἤ μιν ἑλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
τῆλε μάλ᾽, ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
τόσσον ἔνερθ᾽ Ἀϝίδεω ὅσον οὐρανός ἐστ᾽ ἀπὸ γαίης·
γνώσετ᾽ ἔπειθ᾽ ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἁπάντων.
εἰ δ᾽ ἄγε πειρήσασθε, θεοί, ἵνα ϝείδετε πάντες.
σειρὴν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
πάντες τ᾽ ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι·
ἀλλ᾽ οὐκ ἂν ϝερύσαιτ᾽ ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
Ζῆν᾽ ὕπατον μήστωρ᾽, οὐδ᾽ εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ϝερύσσαι,
αὐτῇ κεν γαίῃ ϝερύσαιμ᾽ αὐτῇ δὲ θαλάσσῃ.
σειρὴν μέν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
δησαίμην, τὰ δέ κ᾽ αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
τόσσον ἐγὼ περί τ᾽ εἰμὶ θεῶν περί τ᾽ εἴμ᾽ ἀνθρώπων."
ὣς ϝειπὼν ὑπ᾽ ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ᾽ ἵππω
ὠκυπέτα, χρυσέῃσι ϝεθείρῃσιν κομόωντε,

15 ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
28 ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ϝίδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
ἀλλ᾽ ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ᾽ αἰχμητάων,
οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
ἀλλ᾽ ἤ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ᾽ ὡς σὺ κελεύεις,
βουλὴν δ᾽ Ἀργείοις ὑποθησόμεθ᾽, ἥ τις ὀνήσει,
ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεεῖο."
τὴν δ᾽ ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"θάρσει, τριτογένεια, φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷ
πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι."

χρυσὸν δ᾽ αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ, γέντο δ᾽ ἱμάσθλην
χρυσείην εὔτυκτον, ἑϝοῦ δ᾽ ἐπεβήσετο δίφρου,
μάστιξεν δ᾽ ἐλάαν· τὼ δ᾽ οὐκ ἀϝέκοντε πετέσθην
μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Ἴδην δ᾽ ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Γάργαρον, ἔνθα τέ ϝοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
ἔνθ᾽ ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ᾽ ἠέρα πουλὺν ἔχευεν,
αὐτὸς δ᾽ ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδεϊ γαίων,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
οἳ δ᾽ ἄρα δεῖπνον ἕλοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ᾽ αὐτοῦ θωρήσσοντο.
Τρῶες δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὡπλίζοντο,
παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὣς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
πᾶσαι δ᾽ ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ᾽ ἔσσυτο λαός,
πεζοί θ᾽ ἱππῆές τε· πολὺς δ᾽ ὀρυμαγδὸς ὀρώρειν.
οἳ δ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
σύν ῥ᾽ ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ᾽ ἔγχεα καὶ μένε᾽ ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἔπληντ᾽ ἀλλήλῃσι, πολὺς δ᾽ ὀρυμαγδὸς ὀρώρειν.
ἔνθα δ᾽ ἅμ᾽ οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ᾽ αἵματι γαῖα.
ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ᾽ ἀμφοτέρων βέλε᾽ ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
ἦμος δ᾽ ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκειν,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
ἐν δ᾽ ἐτίθη δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
Τρώων θ᾽ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἕλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ᾽ αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
αὐτὸς δ᾽ ἐξ Ἴδης μεγάλα κτύπε, δαιόμενον δέ
ἧκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν. οἳ δὲ ϝιδόντες
θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν.
ἔνθ᾽ οὔτ᾽ Ἰδομενεὺς τλῆ μιμνέμεν οὔτ᾽ Ἀγαμέμνων,
οὔτε δύ᾽ Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος.
Νέστωρ οἶος ἔμιμνε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
οὔ τι ϝεκών, ἀλλ᾽ ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰῷ

73 αἳ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἑζέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.

δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
ἄκρην κὰκ κορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριον ἐστίν.
ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ,
σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηορίας ἀπέταμνεν
φασγάνῳ ἀίσσων, τόφρ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
ἦλθον ἀν' ἰωχμόν, θρασὺν ἡνίοχον φορέοντες
Ἕκτορα. καί νύ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλών, κακὸς ὣς ἐν ὁμίλῳ;
μή τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ.
ἀλλὰ μέν', ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ παρήιξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τυδεΐδης δ' αὐτός περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,
στῆ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληιάδαο γέροντος,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει,
ἠπεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ϝίδηαι
οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
οὕς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἑλόμην, μήστωρα φόβοιο.
τούτω μὲν θεράποντε κομείτων, τώδε δὲ νῶι
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
ϝείσεται ἢ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
ἴφθιμοι, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ·
τὼ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἅρματ' ἐβήτην.
Νέστωρ δ' ἐν χείρεσσι λάβ' ἡνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἕκτορος ἄγχι γένοντο.
τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός.
καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ἡνίοχον θεράποντα,
υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου Ἠνιοπῆα,
ἵππων ἡνί' ἔχοντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.

ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ ϝοι ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασεν φρένας ἡνιόχοιο.
τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
κεῖσθαι, ὃ δ' ἡνίοχον μέθεπεν θρασύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δήν
ἵππω δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὗρεν
Ϝιφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὅν ῥα τόθ' ἵππων
ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδω δέ ϝοι ἡνία χερσίν.
ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ϝέργα γένοντο,
καί νύ κ' ἐσήκασθεν κατὰ Ϝίλιον ἠύτε ϝάρνες,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,
κὰδ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἧκε χαμᾶζε·
δεινὴ δὲ φλὸξ ὦρτο θεείου καιομένοιο,
τὼ δ' ἵππω δείσαντε καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφιν.
Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα·
δεῖσε δ' ὅ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέϝειπεν
"Τυδεΐδη, ἄγε δὴ αὖτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
ἦ οὐ γιγνώσκεις ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἕπετ' ἀλκή;
νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει,
σήμερον· ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, εἴ κ' ἐθέλῃσιν,
δώσει. ἀνὴρ δέ κεν οὔ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερος ἐστίν."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
"ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔϝειπες.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
Ἕκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων
'Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας.'
ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"ὤ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔϝειπες.
εἴ περ γάρ σ' Ἕκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων,
τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας."
ὣς ἄρα φωνήσας φύγαδε τράπε μώνυχας ἵππους
αὖτις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
ϝηχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
"Τυδεΐδη, περὶ μέν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι

ἕδρῃ τε κρέασίν τε ϝιδὲ πλείοις δεπάεσσιν·
νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο."
ὣς φάτο, Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητιέτα Ζεύς
σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας
"Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
γιγνώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων
νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα.
νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο
ἀβλήχρ' οὐδενόσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἁμὸν ἐρύξει,
ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτήν.
ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι γένωμαι,
μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηίοιο γενέσθω,
ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτούς."
ὣς ϝειπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε
"νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλήν
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος,
ὑμῖν πὰρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν
ἢ ἐμοί, ὅς πέρ ϝοι θαλερὸς πόσις εὔχομαι εἶναι.
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν
ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
πᾶσαν χρυσείην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν,
αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιιν Διομήδεος ἱπποδάμοιο
δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
εἰ τούτω γε λάβοιμεν, ἐϝελποίμην κεν Ἀχαιούς
αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειάων."
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη,
σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον,
καί ῥα Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ηὔδα
"ὢ πόποι, εἰνοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοί περ

164 ϝέρρε, κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐ ϝείξαντος ἐμεῖο
πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεαι, οὐδὲ γυναῖκας
ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω."
183 Ἀργείους παρὰ νηυσίν, ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.
185 Ξάνθε τε καὶ σὺ Πόδαργε καὶ Αἴθων Λάμπε τε δῖε,
189 ϝοῖνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,

ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
οἳ δέ τοι ἐς Ϝελίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσιν
πολλά τε καὶ χαρίεντα. σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.
εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἀρωγοί,
Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν,
αὐτοῦ κ' ἔνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἴδῃ."
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων
"Ἥρη ἀπτοϝεπές, ποῖον τὸν μῦθον ἔϝειπες.
οὐκ ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι
ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστιν."
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔϝεργεν,
πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
ϝειλομένων· ϝείλει δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε ϝοι Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
καί νύ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας ἐϝίσας,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
αὐτῷ ποιπνύσαντι θοῶς ὀτρῦναι Ἀχαιούς.
βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε·
ἤυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς,
"αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, ϝεῖδος ἀγητοί.
πῆ ἔβαν εὐχωλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
ἅς, ὁπότ' ἐν Λήμνῳ, κενεαυχέες ἠγοράασθε,
ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας ϝοίνοιο,
Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ϝέκαστος
στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἑνὸς ἄξιοί εἰμεν.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλήων
τῇδ' ἄτῃ ἄασας καί μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
οὐ μὴν δή ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμόν
νηὶ πολυκλήιδι παρελθέμεν ἐνθάδε ϝέρρων,
ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκηα,
ϝιέμενος Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.

224 ἠμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐϝίσας
ϝείρυσαν ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
235 Ἕκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ.

ἀλλὰ Ζεῦ τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐϝέλδωρ.
αὐτοὺς δή περ ἔασον ὑπεκφυϝέειν καὶ ἀλύξαι,
μηδ᾽ οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς."
ὣς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα,
νεῦσε δέ ϝοι λαὸν σόον ἔμμεναι οὐδ᾽ ἀπολεῖσθαι.
αὐτίκα δ᾽ αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
νεβρὸν ἔχοντ᾽ ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
πὰρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλέι κάμβαλε νεβρόν,
ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί.
οἱ δ᾽ ὡς οὖν ϝείδονθ᾽ ὅ τ᾽ ἄρ᾽ ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
ἔνθ᾽ οὔ τις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἐόντων,
εὔξατο Τυδεΐδαο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους
τάφρου τ᾽ ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστήν,
Φραδμονίδην Ἀϝέλαον. ὃ μὲν φύϝαδ᾽ ἔτραπεν ἵππους·
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
ἤριπε δ᾽ ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.
τὸν δὲ μετ᾽ Ἀτρεΐδαι Ἀϝαμέμνων καὶ Μενέλαος,
τοῖσι δ᾽ ἐπ᾽ Αἴαντες θοῦριν ἐπιϝειμένοι ἀλκήν,
τοῖσι δ᾽ ἐπ᾽ Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ,
τοῖσι δ᾽ ἐπ᾽ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀϝλαὸς υἱός.
Τεῦκρος δ᾽ εἴνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων,
στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπ᾽ Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
ἔνθ᾽ Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὅ ϝ᾽ ἥρως
παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ τιν᾽ ὀιστεύσας ἐν ὁμίλῳ
βεβλήκοι, ὃ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσκεν,
αὐτὰρ ὃ αὖτις ἰών, πάις ὣς ὑπὸ μητέρα, δύσκεν
εἰς Αἴανθ᾽· ὃ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.
ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἕλε Τεῦκρος ἀμύμων;
Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὄρμενον ἠδ᾽ Ὀφελέστην
Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην
καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.
τὸν δὲ ϝιδὼν γήθησε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀϝαμέμνων,
τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
στῆ δὲ παρ᾽ αὐτὸν ἰών, καί μιν πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.

277 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

"Τεῦκρε, φίλη κεφαλή, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
βάλλ᾽ οὕτως, εἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι ϝένηαι
πατρί τε σῷ Τελαμῶνι, ὅ σε τρέφε τυτθὸν ἐόντα
καί σε νόθον περ ἐόντα κομίσσατο ϝῷ ἐνὶ ϝοίκῳ·
τὸν καὶ τηλόθ᾽ ἐόντα ἐυκλείης ἐπίβησον.
σοὶ δ᾽ ἐγὼ ἐκϝερέω ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται.
εἴ κέν μοι δώῃ Ζεύς τ᾽ αἰϝίοχος καὶ Ἀθήνη
Ϝίλιον ἐξαλαπάξαι, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
πρώτῳ τοι μετ᾽ ἐμὲ πρεσβήιον ἐν χερὶ θήσω,
ἢ τρίποδ᾽ ἠὲ δύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν
ἠὲ ϝυναῖχ᾽, ἥ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων
"Ἀτρεΐδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτόν
ὀτρύνεις; οὐ μήν τοι, ὅση δύναμίς ϝε πάρεστιν,
παύομαι, ἀλλ᾽ ἐξ οὗ προτὶ Ϝίλιον ὠσάμεθ᾽ αὐτούς,
ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεϝμένος ἄνδρας ἐναίρω.
ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυϝλώχινας ὀιστούς,
πάντες δ᾽ ἐν χροῒ πῆχθεν ἀρηιθόων αἰζηῶν·
τοῦτον δ᾽ οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα."
ἦ ῥα, καὶ ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτορος ἀντικρύς, βαλέειν δέ ϝε ϝίετο θυμός.
καὶ τοῦ μέν ῥ᾽ ἀφάμαρθ᾽, ὃ δ᾽ ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
υἱὸν ἐὺν Πριάμοιο, κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ,
τόν ῥ᾽ ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
καλὴ Καστιάνειρα, δέμας ϝεικυῖα θεῇσιν.
μήκων δ᾽ ὣς ἑτέρωσε κάρη βάλεν, ἥ τ᾽ ἐνὶ κήπῳ
καρπῷ βριθομένη νοτίῃσί τε ϝειαρινῇσιν·
ὣς ἑτέρωσ᾽ ἤμυσε κάρη πήληκι βαρυνθέν.
Τεῦκρος δ᾽ ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτορος ἀντικρύς, βαλέειν δέ ϝε ϝίετο θυμός.
ἀλλ᾽ ὅ γε καὶ τόθ᾽ ἅμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
ἀλλ᾽ Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἕκτορος ἡνιοχῆα,
ϝιέμενον πολεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
ἤριπε δ᾽ ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ ϝοι ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ᾽ αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Ἕκτορα δ᾽ αἰνὸν ἄχος πύκασεν φρένας ἡνιόχοιο.
τὸν μὲν ἔπειτ᾽ εἴασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
Κεβριόνην δ᾽ ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἐόντα
ἵππων ἡνί᾽ ἑλεῖν· ὃ δ᾽ ἄρ᾽ οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
αὐτὸς δ᾽ ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος

σμερδαλέα ϝιάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί,
βῆ δ᾽ ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ϝε θυμὸς ἀνώγειν.
ἤ τοι ὃ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν ὀιστόν,
θῆκε δ᾽ ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ᾽ αὖ κορυθαίολος Ἕκτωρ
ἀϝερύοντα παρ᾽ ὦμον, ὅθι κληὶς ἀποϝέργει
αὐχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριον ἐστίν,
τῇ ῥ᾽ ἐπὶ ϝοῖ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόεντι,
ῥῆξε δέ ϝοι νευρήν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ,
στῆ δὲ γνὺξ ἐριπών, τόξον δέ ϝοι ἔκπεσε χειρός.
Αἴας δ᾽ οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος,
ἀλλὰ θέων περίβη καί ϝοι σάκος ἀμφεκάλυψεν.
τὸν μὲν ἔπειθ᾽ ὑποδύντε δύω ἐρίϝηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάις καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα·
ἂψ δ᾽ αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὦρσεν.
οἳ δ᾽ ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὦσαν Ἀχαιούς,
Ἕκτωρ δ᾽ ἐν πρώτοισι κίε σθένεϊ βλεμεαίνων.
ὡς δ᾽ ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίου ἠὲ λέοντος
ἅπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
ἰσχία τε γλουτούς τε, ϝελισσόμενόν τε δοκεύει,
ὣς Ἕκτωρ ὤπαζε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς,
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἳ δὲ φέβοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,
οἳ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ᾽ εὐχετόωντο ϝέκαστος·
Ἕκτωρ δ᾽ ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
Γοργοῦς οἴματ᾽ ἔχων ἠὲ βροτολοιγοῦ Ἄρηος.
τοὺς δὲ ϝιδοῦσ᾽ ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
αἶψα δ᾽ Ἀθηναίην ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶι
ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ᾽ ὑστάτιόν περ;
οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ· ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ᾽ ἀνεκτῶς
Ἕκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ϝέϝοργεν."
τὴν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ᾽ ὀλέσειεν,
χερσὶν ὑπ᾽ Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλὰ πατὴρ οὑμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇσιν,

σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.
οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ ϝοι μάλα πολλάκις υἱόν
τειρόμενον σώεσκον ὑπ᾽ Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
ἤ τοι ὃ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεύς
τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ᾽ οὐρανόθεν προΐαλλεν.
εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ϝῄδε᾽ ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν,
εὖτέ μιν εἰς Ἀϝίδαο πυλάρταο προύπεμψεν
ἐξ ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Ἀϝίδαο,
οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
νῦν δ᾽ ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ᾽ ἐξήνυσε βουλάς,
ἥ ϝοι γοῦνατ᾽ ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου
λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
ἔσται μὴν ὅτ᾽ ἂν αὖτε φίλην γλαυκώπιδα ϝείπῃ.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶιν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
ὄφρ᾽ ἂν ἐγὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ϝίδωμαι
ἢ νῶι Πριάμοιο πάις κορυθαίολος Ἕκτωρ
γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ᾽ οἰωνούς
δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν."
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
ἣ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρη πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο·
αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ᾽ οὔδει,
ποικίλον, ὅν ῥ᾽ αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
ἣ δὲ χιτῶν᾽ ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
ἐς δ᾽ ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ᾽ ἔγχος
βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀμβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ᾽ ἄρ᾽ ἵππους·
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι,
τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὔλυμπός τε,
ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ᾽ ἐπιθεῖναι.
τῇ ῥα δι᾽ αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐπεὶ ϝίδε, χώσατ᾽ ἄρ᾽ αἰνῶς,
Ϝῖριν δ᾽ ὤτρυνεν χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν.
"βάσκ᾽ ἴθι, Ϝῖρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μηδ᾽ ἔα ἄντην
ἔρχεσθ᾽· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτολεμόνδε.

ὧδε γὰρ ἐκϝερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
γυιώσω μέν σφωιν ὑφ᾽ ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ᾽ ἐκ δίφρου βαλέω, κατά θ᾽ ἅρματα ϝάξω,
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτούς
ἕλκε᾽ ἀπαλθήσεσθον ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός,
ὄφρ᾽ εἰδῇ γλαυκῶπις ὅτ᾽ ἂν ϝῷ πατρὶ μάχηται.
Ἥρῃ δ᾽ οὔ τι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
αἰεὶ γάρ μοι ἔϝωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κε ϝείπω."
ὣς ἔφατ᾽, ὦρτο δὲ Ϝῖρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
βῆ δ᾽ ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
πρώτῃσιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ᾽ ἔννεπε μῦθον.
"πῇ μέματον; τί σφῶιν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
οὐκ ἐάᾳ Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.
ὧδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνου πάις, ᾗ τελέει περ,
γυιώσειν μὲν σφῶιν ὑφ᾽ ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ᾽ ἐκ δίφρου βαλέειν, κατά θ᾽ ἅρματα ϝάξειν.
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτούς
ἕλκε᾽ ἀπαλθήσεσθον ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός."
ἣ μὲν ἄρ᾽ ὣς ϝειποῦσ᾽ ἀπέβη πόδας ὠκέα Ϝῖρις,
αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ᾽ ἐγώ γε
νῶι ἐῶ Διὸς ἄντα βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζειν.
τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω ἄλλος δὲ βιώτω,
ὅς κε τύχῃ· κεῖνος δὲ τὰ ϝὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὡς ἐπιϝεικές."
ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.
τῇσιν δ᾽ Ὧραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους,
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ᾽ ἀμβροσίῃσι κάπῃσιν,
ἅρματα δὲ κλῖναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθῖζον
μίγδ᾽ ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιημέναι ἦτορ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐύτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
Οὐλυμπόνδ᾽ ἐδίωκε, θεῶν δ᾽ ἐξίκετο θώκους.
τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσεν κλυτὸς εἰνοσίγαιος,

420 ὄφρ᾽ εἰδῇς, γλαυκῶπις, ὅτ᾽ ἂν σῷ πατρὶ μάχηαι.
Ἥρῃ δ᾽ οὔ τι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·
αἰεὶ γάρ ϝοι ἔϝωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κε ϝείπῃ.
ἀλλὰ σύ γ᾽ αἰνοτάτη, κύον ἀδεές, εἰ ἐτεόν γε
τολμήσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι.

ἅρματα δ᾽ ἂμ βωμοῖσι τίθη, κατὰ λῖτα πετάσσας·
αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεύς
ἕζετο, τῷ δ᾽ ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ᾽ Ὄλυμπος.
αἳ δ᾽ οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
ἥσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ᾽ ἐρέοντο.
αὐτὰρ ὃ ἔγνω ϝῇσιν ἐνὶ φρεσί, φώνησέν τε
"τίφθ᾽ οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
οὐ μήν θην κάμετόν γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι,
οὐκ ἄν με τρέψειαν ὅσοι θεοί εἰσ᾽ ἐν Ὀλύμπῳ.
σφῶιν δὲ πρίν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα
πρὶν πόλεμον ϝιδέειν πολέμοιό τε μέρμερα ϝέργα.
ὧδε γὰρ ἐκϝερέω, τὸ δέ κεν τετελεσμένον ἦεν·
οὐκ ἂν ἐφ᾽ ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ,
ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἵκεσθον, ἵν᾽ ἀθανάτων ἕδος ἐστίν."
ὣς ἔφαθ᾽, αἳ δ᾽ ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
πλησίαι αἵ γ᾽ ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
ἤ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι ϝεῖπεν,
σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρειν·
Ἥρῃ δ᾽ οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα
"αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔϝειπες·
εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ϝίδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
ἀλλ᾽ ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ᾽ αἰχμητάων,
οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται."
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"ἠοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα
ὄψεαι, εἴ κ᾽ ἐθέλῃσθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
ὀλλύντ᾽ Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητάων·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄμβριμος Ἕκτωρ
πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα.
ὣς γὰρ θέσφατόν ἐστι. σέθεν δ᾽ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
χωομένης, οὐδ᾽ εἴ κε τὰ νείατα πείραθ᾽ ἵκηαι
γαίης καὶ πόντοιο, ἵν᾽ Ἰαπετός τε Κρόνος τε
ἥμενοι οὔτ᾽ αὐγῆς Ὑπερίονος Ἠελίοιο

466 ἀλλ᾽ ἤ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ᾽, εἰ σὺ κελεύεις·
βουλὴν δ᾽ Ἀργείοις ὑποθησόμεθ᾽, ἥ τις ὀνήσει,
ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεεῖο.
475 ἤματι τῷ ὅτ᾽ ἂν οἳ μὲν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχωνται,
στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο πεσόντος.

τέρποντ᾽ οὔτ᾽ ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς.
οὐδ᾽ ἢν ἔνθ᾽ ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὔ σευ ἐγώ γε
σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο."
ὣς φάτο, τὸν δ᾽ οὔ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
ἐν δ᾽ ἔπεσ᾽ Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
ἕλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Τρωσὶν μέν ῥ᾽ ἀϝέκουσιν ἔδυ φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
ἀσπασίη τρίλλιστος ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή.
Τρώων αὖτ᾽ ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἕκτωρ,
νόσφι νεῶν ἀγαγών, ποταμῷ ἔπι δινήεντι,
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
ἐξ ἵππων δ᾽ ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον
τόν ῥ᾽ Ἕκτωρ ἀγόρευε διίφιλος· ἐν δ᾽ ἄρα χειρί
ἔγχος ἔχ᾽ ἑνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρός
αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.
τῷ ὅ γ᾽ ἐρεισάμενος ϝέπεα Τρώεσσι μετηύδα.
"κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ᾽ ἐπίκουροι.
νῦν ἐφάμην νῆάς τ᾽ ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιούς
ἂψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ϝίλιον ἠνεμόεσσαν·
ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἀλλ᾽ ἢ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπα τ᾽ ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
λύσαθ᾽ ὑπὲξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ᾽ ἐδωδήν.
ἐκ πόλιος δ᾽ ἄξεσθε βόας καὶ ϝίφια μῆλα
καρπαλίμως, ϝοῖνον δὲ μελίφρονα ϝοινίζεσθε
σῖτόν τ᾽ ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
ὥς κεν παννύχιοι μέσφ᾽ ἠοῦς ἠριγενείης
καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ᾽ εἰς οὐρανὸν ἵκῃ,
μή πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
φεύγειν ὁρμήσωσιν ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
μὴ μὴν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἕκηλοι,
ἀλλ᾽ ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ ϝοίκοθι πέσσῃ,
βλήμενος ἢ ἰῷ ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι
νηὸς ἐπιθρώσκων, ἵνα τις στυγέῃσι καὶ ἄλλος
Τρωσὶν ἐφ᾽ ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα.
κήρυκες δ᾽ ἀνὰ ϝάστυ διίφιλοι ἀγγελλόντων
παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας
λέξασθαι περὶ ϝάστυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισι ϝεκάστη

πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
530 πρῶι δ᾽ ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
ϝείσομαι ἤ κέ μ᾽ ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
πὰρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἦ κεν ἐγὼ τόν
χαλκῷ δῃώσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι."
542 ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ᾽, ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
οἳ δ᾽ ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας,
δῆσαν δ᾽ ἱμάντεσσι παρ᾽ ἅρμασι ϝοῖσι ϝέκαστος·
545 ἐκ πόλιος δ᾽ ἄξοντο βόας καὶ ϝίφια μῆλα
καρπαλίμως, ϝοῖνον δὲ μελίφρονα ϝοινίζοντο
σῖτόν τ᾽ ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
550 οἳ δὲ μέγα φρονέοντες ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας
εἵατο παννύχιοι, πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά.
555 ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
φαίνετ᾽ ἀριπρεπέα, ὅτε τ᾽ ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ·
559 πάντα δὲ ϝείδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων
Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνετο Ϝιλιόθι πρό.
χίλι᾽ ἄρ᾽ ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πὰρ δὲ ϝεκάστῳ

523 ὧδ᾽ ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
μῦθος δ᾽ ὃς μὲν νῦν ὑγιής, ϝειρημένος ἔστω,
525 τὸν δ᾽ ἠοῦς Τρώεσσι μεθ᾽ ἱπποδάμοις ἀγορεύσω.
ϝέλπομαι εὐχόμενος Διί τ᾽ ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους,
οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
ἀλλ᾽ ἦ τοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,
535 αὔριον ἣν ἀρετὴν διαϝείσεται, εἴ κ᾽ ἐμὸν ἔγχος
μείνῃ ἐπερχόμενον. ἀλλ᾽ ἐν πρώτοισιν, ὀίω,
κείσεται οὐτηθείς, πολέες δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτὸν ἑταῖροι,
ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὣς
εἴην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα,
540 τιοίμην δ᾽ ὡς τίετ᾽ Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν."
548 ϝέρδον δ᾽ ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας,
κνίσην δ᾽ ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω
ϝηδεῖαν. τῆς δ᾽ οὔ τι θεοὶ μάκαρες δατέοντο,
οὐδ᾽ ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ϝίλιος ἱρή
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐυμμελίω Πριάμοιο.
557 ἔκ τ᾽ ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρώονες ἄκροι
καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ.

εἵατο πεντήκοντα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
ἑσταότες παρ' ὄχεσφιν, ἐύθρονον Ἠῶ μίμνον.

9 ὣς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιούς
θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρη,
πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον,
ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινόν
κορθύεται, πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευεν·
ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Ἀτρεΐδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
φοίτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων
κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλησκέμεν ἄνδρα ϝέκαστον,
μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.
ἷζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἵστατο δάκρυ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
ὣς ὃ βαρὺ στενάχων ϝέπε' Ἀργείοισι μετηύδα.
"ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ,
σχέτλιος, ὃς τότε μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ϝίλιον ἐκπέρσαντ' ἐυτείχεον ἀπονέεσθαι,
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ ϝείπω, πειθώμεθα πάντες.
φεύγωμεν ξὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέϝειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
"Ἀτρεΐδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
ἣ θέμις ἐστί, ϝάναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μή τι χολωθῇς.
ἀλκὴν μέν μοι πρῶτον ὀνείδισας ἐν Δαναοῖσιν,
φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
ϝίσασ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.

23 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα
ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.

σοὶ δὲ διάνδιχ' ἔδωκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω·
σκήπτρῳ μέν τοι ἔδωκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
ἀλκὴν δ' οὔ τοι ἔδωκεν, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
δαιμόνι', οὕτω που μάλα ϝέλπεαι υἷας Ἀχαιῶν
ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας ὡς ἀγορεύεις;
εἰ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥς τε νέεσθαι,
ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης.
ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
εἰς ὅ κέ περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
φευγόντων ξὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
νῶι δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ' εἰς ὅ κε τέκμωρ
Ϝιλίου εὕρωμεν· ξὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ
"Τυδεΐδη, περὶ μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος.
οὔ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοί,
οὐδὲ πάλιν ϝερέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.
ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάις εἴης
ὁπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις.
ἀλλ' ἄγ' ἐγών, ὃς σεῖο γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
ἐκϝείπω καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
μῦθον ἀτιμήσει', οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα, φυλακτῆρες δὲ ϝέκαστοι
λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
Ἀτρεΐδη, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατος ἐσσί.
δαίνυ δαῖτα γέρουσι· ϝέϝοικέ τοι, οὔ τοι ἀϝεικές.
πλεῖαί τοι ϝοίνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
ἠμάτιαι Θρῄκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσιν·
πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίη, πολέσιν δὲ ϝανάσσεις.
πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσεαι ὅς κεν ἀρίστην
βουλὴν βουλεύσῃ. μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιούς

44 ἑστᾶσ', αἵ τοι ἕποντο Μυκήνηθεν μάλα πολλαί.
59 Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔϝειπες.

ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δήιοι ἐγγύθι νηῶν
καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειεν;
νὺξ δ' ἥδ' ἠὲ διαρραίσει στρατὸν ἠὲ σαώσει."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο
ἀμφί τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
ἠδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον υἷας Ἄρηος,
ἀμφί τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε,
ἠδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.
ἕπτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ϝεκάστῳ
κοῦροι ἅμα στεῖχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες.
κὰδ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἷζον ἰόντες·
ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπα ϝέκαστος.
Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
ἐς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθη μενοϝεικέα δαῖτα·
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαινέμεν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"Ἀτρεΐδη κύδιστε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἐν σοὶ μὲν λήξω σέο δ' ἄρξομαι, οὕνεκα πολλῶν
λαῶν ἐσσὶ ϝάναξ καί τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν
σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλεύῃσθα.
τῷ σε χρὴ περὶ μὲν φάσθαι ϝέπος ἠδ' ἐπακοῦσαι,
κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλῳ, ὅτ' ἄν τινα θυμὸς ἀνώγῃ
ϝειπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἕξεται ὅττι κεν ἄρχῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ ϝερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
οὐ γάρ τις νόον ἄλλον ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
οἷον ἐγὼ νοέω, ἠμὲν πάλαι ἠδ' ἔτι καὶ νῦν,
ἐξ ἔτι τοῦ ὅτε, διογενές, Βρισηίδα κούρην
χωομένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίηθεν ἀπούρας
οὔ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἐγώ γε
πόλλ' ἀπεμυθεόμην. σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ
ϝείξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
ἠτίμησας· ἑλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
φραζώμεσθ' ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθωμεν
δώροισίν τ' ἀγανοῖσι ϝέπεσσί τε μειλιχίοισιν."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"ὦ γέρον, οὔ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας.

ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ ὅν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
ὡς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας,
ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
ἕπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
αἴθωνας δὲ λέβητας ἐϝείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
οὔ κεν ἀλήιος εἴη ἀνὴρ ᾧ τόσσα γένοιτο,
οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
ὅσσα μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ϝέργα ϝιδυίας,
Λεσβίδας, ἅς, ὅτε Λέσβον ἐυκτιμένην ἕλεν αὐτός,
ἐξελόμην, αἳ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
τὰς μέν ϝοι δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται ἣν τότ' ἀπηύρων,
κούρη Βρισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι
μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι
ἣ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
ϝάστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
νῆα ϝάλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω
εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληίδ' Ἀχαιοί,
Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐϝείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθω,
αἵ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ' Ἀχαιικόν, οὖθαρ ἀρούρης,
γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ ϝε ϝῖσον Ὀρέστῃ,
ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἔνι πολλῇ..
τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτῳ,
Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ϝιφιϝάνασσα·
τάων ἥν κ' ἐθέλῃσι, φίλην ἀνέϝεδνον ἀγέσθω
πρὸς ϝοῖκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὔ πώ τις ἐϝῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
ἑπτὰ δέ ϝοι δώσω ἐὺ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν
Φηράς τε ζαθέας ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον
καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέαται Πύλου ἠμαθόεντος·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται,
οἵ κέ ϝε δωτίνῃσι θεὸν ὣς τιμήσουσιν

καί ϝοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
ταῦτά κέ ϝοι τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
δμηθήτω. Ἀϝίδης τοι ἀμείλιχος ἠδ' ἀδάμαστος·
τοὔνεκα καί τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἁπάντων.
καί μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερος εἰμί
ἠδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὔχομαι εἶναι."
τὸν δ' ἠμείβει' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"Ἀτρεΐδη κύδιστε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
δῶρα μὲν οὐκέτ' ὀνοστὰ δίδως Ἀχιλῆι ϝάνακτι·
ἀλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἵ κε τάχιστα
ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληιάδεω Ἀχιλῆος.
εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι· οἳ δὲ πιθέσθων.
Φοῖνιξ μὲν πρώτιστα διίφιλος ἡγησάσθω,
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
κηρύκων δ' Ὀδίος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἑπέσθων.
φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', εἴ κ' ἐλεήσῃ."
ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑϝαδότα μῦθον ἔϝειπεν.
αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
ὡρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
δενδίλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆι δὲ μάλιστα,
πειρᾶν ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ
ῥηιδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην,
τὸν δ' εὗρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ
καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἠετίωνος ὀλέσσας·
τῇ ὅ γε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
Πάτροκλος δέ ϝοι οἶος ἐναντίος ἧστο σιωπῇ,
δέγμενος Αἰακίδην, ὁπότε λήξειεν ἀείδων.
τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο. ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς
αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἕδος ἔνθα θάασσεν.
ὣς δ' αὔτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ϝίδε φῶτας, ἀνέστη.

τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἱκάνετον — ἦ τι μάλα χρειώ —
οἵ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοι ἐστόν."
ὣς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
εἷσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν.
αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα
"μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενοιτίου υἱέ, καθίστα,
ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνε ϝεκάστῳ·
οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ."
ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ.
αὐτὰρ ὅ γε κρεῖον μέγα κάμβαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄιος καὶ πίονος αἰγός,
ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.
καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν,
πῦρ δὲ Μενοιτιάδης δαῖεν μέγα, ϝισόθεος φώς.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλὸξ ἐμαράνθη,
ἀνθρακιὴν στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσεν,
πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο, κρατευτάων ἐπαείρας.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤπτησε καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευεν,
Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο
τοίχου τοῦ ἑτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγειν
Πάτροκλον ϝὸν ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
νεῦσ' Αἴας Φοίνικι. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλῆα.
"χαῖρ' Ἀχιλεῦ. δαιτὸς μὲν ἐϝίσης οὐκ ἐπιδευεῖς
ἠμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοϝεικέα πολλά
δαίνυσθ'. ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπήρατα ϝέργα μέμηλεν,
ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσορόωντες
δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σόας ἔμεν ἢ ἀπολέσθαι
νῆας ἐυσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκήν.
ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο
Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασίν
σχήσεσθ' ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.

Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
ἀστράπτει. Ἕκτωρ δὲ μέγα σθένεϊ βλεμεαίνων
μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Διί, οὐδέ τι τίει
ἀνέρας οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δέ ϝε λύσσα δέδυκεν.
ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἠῶ δῖαν·
στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκοψέμεν ἄκρα κόρυμβα
αὐτάς τ᾽ ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιούς
δηώσειν παρὰ τῇσιν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.
ταῦτ᾽ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή ϝοι ἀπειλάς
ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἴη
φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ϝεκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
ἀλλ᾽ ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ υἷας Ἀχαιῶν
τειρομένους ϝερύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
αὐτῷ σοὶ μετόπισθ᾽ ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ᾽ ἄκος εὑρέμεν. ἀλλὰ πολὺ πρίν
φράζευ ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ.
ὦ πέπον, ἦ μὴν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεύς,
ἤματι τῷ ὅτε σ᾽ ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν,
'τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
δώσουσ᾽, εἴ κ᾽ ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμόν
ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων.'
ὣς ἐπέτελλ᾽ ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ᾽ ἔτι καὶ νῦν
παύε᾽, ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα. σοὶ δ᾽ Ἀγαμέμνων
ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
εἰ δέ, σὺ μέν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ᾽ Ἀγαμέμνων,
ἕπτ᾽ ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
αἴθωνας δὲ λέβητας ἐϝείκοσι, δώδεκα δ᾽ ἵππους
πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
οὔ κεν ἀλήιος εἴη ἀνὴρ ᾧ τόσσα γένοιτο,
οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
ὅσσ᾽ Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
δώσει δ᾽ ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ϝέργα ϝιδυίας,
Λεσβίδας, ἅς, ὅτε Λέσβον ἐυκτιμένην ἕλες αὐτός,
ἐξέλεθ᾽, αἳ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
τὰς μέν τοι δώσει, μετὰ δ᾽ ἔσσεται ἣν τότ᾽ ἀπηύρα,
κούρη Βρισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον ὀμεῖται

257 ληγέμεναι δ᾽ ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
τίωσ᾽ Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.

μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι
ἣ θέμις ἐστί, ϝάναξ, ἤ τ᾽ ἀνδρῶν ἤ τε γυναικῶν.
ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
ϝάστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ᾽ ἀλαπάξαι,
νῆα ϝάλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληίδ᾽ Ἀχαιοί,
Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐϝείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθαι,
αἵ κε μετ᾽ Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ᾽ Ἀχαιικόν, οὖθαρ ἀρούρης,
γαμβρός κέν ϝοι ἔοις· τίσει δέ σε ϝῖσον Ὀρέστῃ,
ὅς ϝοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἔνι πολλῇ.
τρεῖς δέ ϝοι εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτῳ,
Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ϝιφιϝάνασσα·
τάων ἥν κ᾽ ἐθέλῃσθα, φίλην ἀνέϝεδνον ἄγεσθαι
πρὸς ϝοῖκον Πηλῆος· ὁ δ᾽ αὖτ᾽ ἐπὶ μείλια δώσει
πολλὰ μάλ᾽, ὅσσ᾽ οὔ πώ τις ἐϝῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν
Φηράς τε ζαθέας ἠδ᾽ Ἄνθειαν βαθύλειμον
καλήν τ᾽ Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
πᾶσαι δ᾽ ἐγγὺς ἁλός, νέαται Πύλου ἠμαθόεντος·
ἐν δ᾽ ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται,
οἵ κέ σε δωτίνῃσι θεὸν ὣς τιμήσουσιν
καί τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον,
αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ᾽ ἄλλους περ Παναχαιούς
τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἵ σε θεὸν ὣς
τίσουσ᾽· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
νῦν γάρ χ᾽ Ἕκτορ᾽ ἕλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι
λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὔ τινά φησιν ὁμοῖον
ϝοῖ ἔμεναι Δαναῶν οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,
χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποϝειπεῖν,
ᾗ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται,
ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀϝίδαο πύλῃσιν
ὅς χ᾽ ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ ϝείπῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ ϝερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.

οὔτ' ἐμέ γ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω
οὔτ' ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
αἰὲν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσιν προφέρῃσιν
μάστακ', ἐπεί κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα ϝοῖ πέλει αὐτῇ,
ὣς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀύπνους νύκτας ἴαυον,
ἤματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
ἀνδράσι μαρνάμενος ϝοάρων ἕνεκα σφετεράων.
δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων.
πεζὸς δ' ἕνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά
ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὄπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
ἄσσα δ' ἀριστήεσσι δίδω γέρα καὶ βασιλεῦσιν,
τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
εἵλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων
τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
Ἀτρεΐδης; ἦ οὐχ Ἑλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο;
ἦ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων
Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὡς καὶ ἐγὼ τήν
ἐκ θυμοῦ φίλεον δουρικτητήν περ ἐοῦσαν.
νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἵλετο καί μ' ἀπάτησεν,
μή μευ πειράτω ἐῢ ϝειδότος· οὐδέ με πείσει.
ἀλλ' Ὀδυσεῦ σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν
φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δήιον πῦρ.
ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν·
ἀλλ' οὐδ' ὧς δύναται σθένος Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἕκτωρ,

318 ϝίση μοῖρα μένοντι. καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἠμὲν κακὸς ἠδὲ καὶ ἐσθλός.
κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἀϝεργὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὰ ϝεϝοργώς.

ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν·
ἔνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μευ ἔκφυγεν ὁρμήν.
νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἕκτορι δίῳ,
αὔριον ἱρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἅλαδε προϝερύσσω,
ὄψεαι, ἢν ἐθέλῃσθα καὶ εἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ,
ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας
νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας.
εἰ δέ κεν εὐπλοΐην δώῃ κλυτὸς εἰνοσίγαιος,
ἤματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην.
ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ϝέρρων·
ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν
ἠδὲ γυναῖκας ἐυζώνους πολιόν τε σίδηρον
ἄξομαι, ἅσσ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,
αὖτις ἐφυβρίζων ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης. τῷ πάντ' ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω,
ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί,
εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ϝέλπεται ἐξαπατήσειν
αἰὲν ἀναιδείην ἐπιϝειμένος. οὐδ' ἂν ἐμοί γε
τετλαίη κύνεός περ ἐὼν εἰς ὦπα ϝιδέσθαι.
οὐδέ τί ϝοι βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδέ τι ϝέργον·
ἐκ γὰρ δή μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν. οὐδ' ἂν ἔτ' αὖτις
ἐξαπάφοιτο ϝέπεσσι· ϝάλις δέ ϝοι. ἀλλὰ ϝέκηλος
ϝερρέτω· ἐκ γάρ ϝευ φρένας εἵλετο μητιέτα Ζεύς.
ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
οὐδ' εἴ μοι δεκάκις καὶ ἐϝεικοσάκις τόσα δοίη
ὅσσα τέ ϝοι νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο,
οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
αἵ θ' ἑκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δὲ ϝεκάστας
ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,
οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Ἀγαμέμνων,
πρίν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
οὐδ' εἰ χρυσείῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
ϝέργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ϝισοφαρίζοι·
οὐδέ μιν ὧς γαμέω· ὃ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἑλέσθω,
ὅς τις ϝοῖ τ' ἐπέϝοικε καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
ἢν γὰρ δή με σόωσι θεοὶ καὶ ϝοίκαδ' ἵκωμαι,

Πηλεύς θήν μοι ἔπειτα γυναῖκά γε μάσσεται αὐτός.
πολλαὶ Ἀχαιίδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
κοῦραι ἀριστήων οἵ τε πτολίεθρα ῥύονται·
τάων ἥν κ' ἐθέλωμι, φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ
γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον, ϝεικυῖαν ἄκοιτιν,
κτήμασι τέρπεσθαι τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεύς.
οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασίν
Ϝίλιον ἐκτῆσθαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον,
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθέμεν υἷας Ἀχαιῶν,
οὐδ' ὅσα λάινος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐϝέργει,
Φοίβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ.
ληιστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ϝίφια μῆλα,
κτητοὶ δὲ τρίποδές τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθέμεν οὔτε λεϊστή
οὔθ' ἑλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.
μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα,
διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
εἰ μέν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
ὤλετο μέν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
εἰ δέ κε ϝοίκαδ' ἵκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰών.
καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
ϝοίκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
Ϝιλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ϝεθεν εὐρύοπα Ζεύς
χεῖρα ϝεὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
ἀγγελίην ἀπόφασθε (τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων),
ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
ἥ κέ σφιν νῆάς τε σόῳ καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇς, ἐπεὶ οὔ σφισιν ἥδε γ' ἑτοίμη,
ἣν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος·
Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἕπηται
αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ' οὔ τί μιν ἄξω."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέϝειπεν.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέϝειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ

416 ἔσσεται. οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.

δάκρυ ἀναπρήσας· περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν·
"εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσί, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσιν
πῦρ ἐθέλεις ἀϝίδηλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην
οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς
ἤματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
νήπιον, οὔ πω ϝειδόθ' ὁμοιίου πολέμοιο
οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν.
τοὔνεκά με προέηκε, διδασκέμεναι τάδε πάντα,
μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ϝέργων.
ὡς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίη θεὸς αὐτός,
γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἡβώοντα,
οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
μητέρ' ἐμήν. ἣ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα. πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὀισθείς
πολλὰ κατηρᾶτο, στυγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' ἐρινῦς,
μή ποτε γούνασι ϝοῖσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν
ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
Ζεύς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια.
τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὀξέι χαλκῷ·
ἀλλά τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἀνθρώπων,
ὡς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός
πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
ἦ μὴν πολλὰ ϝέται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες
αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισιν,
πολλὰ δὲ ϝίφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ϝέλικας βοῦς
ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο,
πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαυον·
οἳ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,

ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή,
καὶ τότ' ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας
ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἑρκίον αὐλῆς
ῥεῖα, λαθὼν φύλακάς τ' ἄνδρας δμωάς τε γυναῖκας.
φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων,
ἐς Πηλῆα ϝάναχθ'. ὃ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
καί με φίλησ' ὡς εἴ τε πατὴρ ϝὸν παῖδα φιλήσῃ
μοῦνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν,
καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσι ϝανάσσων.
καί σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιϝείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῳ
οὔτ' ἐς δαῖτ' ἰέναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
πρίν γ' ὅτε δή σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
ὄψου τ' ἄσαιμι προταμὼν καὶ ϝοῖνον ἐπισχών.
πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
ϝοίνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
ὣς ἐπὶ σοὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα,
τὰ φρονέων, ὅ μοι οὔ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιϝείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀϝεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς.
ἀλλ' Ἀχιλεῦ δάμασον θυμὸν μέγαν, οὐδέ τί σε χρὴ
νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμή τε βίη τε.
καὶ μὴν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχωλῇς ἀγανῇσιν
λοιβῇ τε κνίσῃ τε παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι
λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβήῃ καὶ ἁμάρτῃ.
καὶ γάρ τε λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ,
αἵ ῥά τε καὶ μετόπισθ' ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
ἣ δ' ἄτη σθεναρή τε καὶ ἀρτίπος, οὕνεκα πάσας
πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
ὃς μέν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἆσσον ἰούσας,
τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν καί τε κλύον εὐχομένοιο·
ὃς δέ κ' ἀνήνηται καί τε στερεῶς ἀποϝείπῃ,
λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι
τῷ ἄτην ἅμ' ἕπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.

ἀλλ' Ἀχιλεῦ πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρῃσιν ἕπεσθαι
τιμήν, ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὄπισθ' ὀνομάζοι
Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφέλως χαλεπαίνοι,
οὐκ ἂν ἐγώ γέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·
νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὄπισθεν ὑπέστη.
ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους
κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιικόν, οἵ τε σοὶ αὐτῷ
φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς
μηδὲ πόδας. πρὶν δ' οὔ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἵκοι·
δωρητοί τ' ἐπέλοντο παράρρητοί τε ϝέπεσσιν.
μέμνημαι τόδε ϝέργον ἐγὼ πάλαι, οὔ τι νέον γε,
ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ϝερέω πάντεσσι φίλοισιν.
Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον,
Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς,
Κουρῆτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηι.
καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὦρσεν,
χωσαμένη ὅ ϝοι οὔ τι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς
Ϝοινεὺς ῥέξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἑκατόμβας,
οἴῃ δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρῃ μεγάλοιο.
ἢ λάθετ' ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
ἣ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχέαιρα
ὦρσεν ἔπι χλούνην σῦν ἄγριον ἀργιόδοντα,
ὃς κακὰ πόλλ' ἔρρεζε ϝέθων Ϝοινῆος ἀλωήν·
πολλὰ δ' ὅ γε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρά
αὐτῇσιν ῥίζῃσι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.
τὸν δ' υἱὸς Ϝοινῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας
καὶ κύνας· οὐ μὴν γάρ κε δάμη παύροισι βροτοῖσιν·
τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
ἣ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀυτήν,
ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,
Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηΐφιλος πολέμιζεν,
τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδὲ δύναντο
τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἐόντες·

ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων
οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
ἤ τοι ὃ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ
κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης
Ἴδεώ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
τῶν τότε, καί ῥα ϝάνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον
Φοίβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.
τὴν δὲ τότ' ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆς
μήτηρ ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
κλαῖ', ὅτε μιν ϝεκάϝεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.
τῇ ὅ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσων,
ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσιν
πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο,
πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία
κικλήσκουσ' Ἀϝίδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
πρόχνυ καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,
παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις ἐρινύς
ἔκλυεν ἐξ ἐρέβεσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὅμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρειν
πύργων βαλλομένων. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους,
ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον.
ὁππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς,
ἔνθα μιν ἤνωγον τέμενος περικαλλὲς ἑλέσθαι
πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἥμισυ ϝοινοπέδοιο,
ἥμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι.
πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Ϝοινεύς,
οὐδοῦ ἐπεμβεβαὼς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος υἱόν·
πολλὰ δὲ τόν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
ἐλλίσσονθ'· ὃ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο. πολλὰ δ' ἑταῖροι,
οἵ ϝοι κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἁπάντων·
ἀλλ' οὐδ' ὧς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
πρίν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
βαῖνον Κουρῆτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ϝάστυ.
καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐΰζωνος παράκοιτις
λίσσετ' ὀδυρομένη, καί ϝοι κατέλεξεν ἅπαντα
κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει τῶν ϝάστυ ϝαλώῃ·

ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας.
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ϝέργα,
βῆ δ' ἰέναι, χροῒ δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
ὧς ὃ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ
ϝείξας ϝῷ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρα τέλεσσαν
πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὔτως.
ἀλλὰ σὺ μή μοι ταῦτα νόει φρεσί, μηδέ σε δαίμων
ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
νηυσὶν καιομένῃσιν ἀμυνέμεν. ἀλλ' ἐπὶ δώρων
ἔρχεο· ϝῖσον γάρ σε θεῷ τίσουσιν Ἀχαιοί.
εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύῃς,
οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, πόλεμόν περ ἀλαλκών."

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"Φοῖνιξ ἄττα, γεραιὲ διοτρεφές, οὔ τί με ταύτης
χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,
ἥ μ' ἕξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν εἰς ὅ κ' ἀυτμὴ
ἐν στήθεσσι μένῃ καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
Ἀτρεΐδῃ ἥρωι φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ
τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθηαι φιλέοντι.
καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κηδέμεν ὅς κ' ἐμὲ κήδῃ.
οὗτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
φρασσόμεθ' ἤ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ' ἦ κε μένωμεν."

ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὅ γ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔϝειπεν.
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκέει μύθοιο τελευτὴ
τῇδέ γ' ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἐόντα,
οἵ που νῦν ἕαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν
σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων
τῆς ᾗ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,

616 ϝῖσον ἐμοὶ βασίλευε, καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς.

νηλής. καὶ μήν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
ποινὴν ἢ ϝοῦ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
καί ῥ᾽ ὃ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ᾽ ἀποτίσας,
τοῦ δέ τ᾽ ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ποινὴν δεξαμένου. σοὶ δ᾽ ἄλληκτόν τε κακόν τε
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
οἴης. νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ᾽ ἀρίστας
ἄλλα τε πόλλ᾽ ἐπὶ τῇσι. σὺ δ᾽ ἵλαον ἔνθεο θυμόν,
αἴδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι εἰμέν
πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
κήδιστοί τ᾽ ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν ἐϝείσαο μυθήσασθαι·
ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὁππότ᾽ ἐκείνων
μνήσομαι, ὥς μ᾽ ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
Ἀτρεΐδης ὡς εἴ τιν᾽ ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλ᾽ ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος
πρίν γ᾽ υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
Μυρμιδόνων ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθαι
κτείνοντ᾽ Ἀργείους, κατά τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.
ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
Ἕκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι ὀίω."
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δὲ ϝέκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ᾽ Ὀδυσσεύς.
Πάτροκλος δ᾽ ἑτάροισι ϝιδὲ δμωῇσι κέλευεν
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα·
αἳ δ᾽ ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος ὡς ἐκέλευσεν,
κώεά τε ῥῆγός τε λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον.
ἔνθ᾽ ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ Ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
τῷ δ᾽ ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγεν,
Φόρβαντος θυγάτηρ Διομήδη καλλιπάρῃος.
Πάτροκλος δ᾽ ἑτέρωθεν ἐλέξατο· πὰρ δ᾽ ἄρα καὶ τῷ
Ϝῖφις ἐΰζωνος, τήν ϝοι πόρε δῖος Ἀχιλλεύς
Σκῦρον ἑλὼν αἰπεῖαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.
οἳ δ᾽ ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν
δειδέχατ᾽ ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἔκ τ᾽ ἐρέοντο·

πρῶτος δ᾽ ἐξερέεινε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"ϝείπ᾽ ἄγε μ᾽, ὦ πολύαιν᾽ Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἤ ῥ᾽ ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δήιον πῦρ,
ἦ ἀπέϝειπε, χόλος δ᾽ ἔτ᾽ ἔχει μεγαλήτορα θυμόν."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
"Ἀτρεΐδη κύδιστε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
κεῖνός γ᾽ οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ᾽ ἔτι μᾶλλον
πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ᾽ ἀναίνεται ἠδὲ σὰ δῶρα.
αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν
ὅππως κεν νῆάς τε σόῳς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
αὐτὸς δ᾽ ἠπείλησεν ἅμ᾽ ἠοῖ φαινομένηφιν
νῆας ἐυσσέλμους ἅλαδ᾽ ἑλκέμεν ἀμφιϝελίσσας.
καὶ δ᾽ ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι
ϝοίκαδ᾽ ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
Ϝιλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ϝεθεν εὐρύοπα Ζεύς
χεῖρα ϝεὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
ὣς ἔφατ᾽· εἰσὶ καὶ οἵδε τὰ ϝειπέμεν, οἵ μοι ἕποντο,
Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
Φοῖνιξ δ᾽ αὖθ᾽ ὁ γέρων κατελέξατο· ὣς γὰρ ἀνώγειν,
ὄφρα ϝοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ᾽ ἕπηται
αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ᾽ οὔ τί μιν ἄξει."
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
δὴν δ᾽ ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέϝειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
"Ἀτρεΐδη κύδιστε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
μηδ᾽ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
μυρία δῶρα διδούς· ὃ δ᾽ ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίῃσιν ἐνῆκας.
ἀλλ᾽ ἦ τοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἴῃσιν
ἦ κε μένῃ· τότε δ᾽ αὖτε μαχήσεται ὁππότε κέν μιν
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγῃ καὶ θεὸς ὄρσῃ.
ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽, ὡς ἂν ἐγὼ ϝείπω, πειθώμεθα πάντες.
νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ
σίτου καὶ ϝοίνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
αὐτὰρ ἐπεί κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
ὀτρύνων, καὶ δ᾽ αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι."
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες,

---

694 μῦθον ἀγασσάμενοι. μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.

μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ϝέκαστος,
ἔνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

10 ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν K
εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
ἀλλ᾽ οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
ὕπνος ἔχε γλυκερός, πολλὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντα.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠυκόμοιο,
τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἠὲ χάλαζαν
ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
ἠέ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
ὣς πυκίν᾽ ἐν στήθεσσιν ἀνεστενάχιζ᾽ Ἀγαμέμνων
νειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ ϝοι φρένες ἐντός.
ἤ τοι ὅτ᾽ ἐς πεδίον τὸ Τρωικὸν ἀθρήσειεν,
θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ τὰ καίετο Ϝιλιόθι πρό,
αὐλῶν συρίγγων τ᾽ ἐνοπὴν ὅμαδόν τ᾽ ἀνθρώπων.
αὐτὰρ ὅτ᾽ ἐς νῆάς τε ϝίδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἕλκετο χαίτας
ὑψόθ᾽ ἐόντι Διί, μέγα δὲ στένε κυδάλιμον κῆρ.
ἥδε δέ ϝοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Νέστορ᾽ ἔπι πρῶτον Νηλήιον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
εἴ τινά ϝοι σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήναιτο,
ἥ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
ὀρθωθεὶς δ᾽ ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσὶ δ᾽ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ᾽ ἔπειτα δαφοινὸν ἐϝέσσατο δέρμα λέοντος
αἴθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἵλετο δ᾽ ἔγχος.
ὣς δ᾽ αὔτως Μενέλαον ἔχεν τρόμος· οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μή τι πάθοιεν
Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ϝέθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ᾽ ὑγρὴν
ἤλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες.
παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψεν
ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας
θήκατο χαλκείην, δόρυ δ᾽ εἵλετο χειρὶ παχείῃ.
βῆ δ᾽ ἴμεν ἀνστήσων ϝὸν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων ϝήνασσε, θεὸς δ᾽ ὣς τίετο δήμῳ.
τὸν δ᾽ εὗρ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλά
νηὶ πάρα πρυμνῇ· τῷ δ᾽ ἀσπάσιος γένετ᾽ ἐλθών.
τὸν πρότερος προσέϝειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
"τίφθ᾽ οὕτως ἠθεῖε κορύσσεαι; ἦ τιν᾽ ἑταίρων

ὀτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ᾽ αἰνῶς
δείδω μὴ οὔ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ϝέργον,
ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἶος ἐπελθὼν
νύκτα δι᾽ ἀμβροσίην. μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
"χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
κερδαλέης, ἥ τίς κε ϝερύσσεται ἠδὲ σαώσει
Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
Ἑκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ᾽ ἱεροῖσιν·
οὐ γάρ πω ϝιδόμην, οὐδὲ κλύον αὐδήσαντος,
ἄνδρ᾽ ἕνα τοσσάδε μέρμερ᾽ ἐπ᾽ ἤματι μητίσασθαι
ὅσσ᾽ Ἕκτωρ ἔρρεξε διίφιλος υἷας Ἀχαιῶν,
αὔτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο.
ἀλλ᾽ ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον
ῥίμφα θέων παρὰ νῆας· ἐγὼ δ᾽ ἐπὶ Νέστορα δῖον
εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, εἴ κ᾽ ἐθέλῃσιν
ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἠδ᾽ ἐπιτεῖλαι.
κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοίατο· τοῖο γὰρ υἱός
σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων
Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
"πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι ἠδὲ κελεύεις;
αὖθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰς ὅ κεν ἔλθῃς,
ἦε θέω μετὰ σ᾽ αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω;"
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"αὖθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιιν
ἐρχομένω· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι.
φθέγγεο δ᾽ ᾗ κεν ἴῃσθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ϝέκαστον,
πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
ἀλλὰ καὶ αὐτοί περ πονεώμεθα. ὧδέ που ἄμμιν
Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἵη κακότητα βαρεῖαν."
ὣς ϝειπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεόν, εὖ ἐπιτείλας,
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ᾽ ἰέναι μετὰ Νέστορα ποιμένα λαῶν.
τὸν δ᾽ εὗρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· παρὰ δ᾽ ἔντεα ποικίλ᾽ ἔκειτο,
ἀσπὶς καὶ δύο δοῦρε φαεινή τε τρυφάλεια.

---

51 ϝέργα δ᾽ ἔρεξ᾽ ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισιν
δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ᾽ Ἀχαιούς.

πὰρ δὲ ζωστὴρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιός
ζώννυθ' ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο
λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.
ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας,
Ἀτρεΐδην προσέϝειπε καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ
"τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσιν βροτοὶ ἄλλοι;
φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;"
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
γνώσεαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὅ κ' ἀυτμή
ἐν στήθεσσι μένῃ καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ οὔ μοι ἐπ' ὄμμασι ϝήδυμος ὕπνος
ἱζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.
αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἱκάνει,
δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ϝίδωμεν,
μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ϝαδηκότες ἠδὲ καὶ ὕπνῳ
κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἵαται· οὐδέ τι ϝίδμεν,
μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"Ἀτρεΐδη κύδιστε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
οὔ θην Ἕκτορι πάντα νοήματα μητιέτα Ζεύς
ἐκτελέει, ὅσα που νῦν ϝέλπεται· ἀλλά μιν οἴω
κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεύς
ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
σοὶ δὲ μάλ' ἕψομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
ἠμὲν Τυδεΐδην δουρικλυτὸν ἠδ' Ὀδυσῆα
ἠδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν.
ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ϝάνακτα·
τῶν γὰρ νῆες ἔασι ϝεκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
ἀλλὰ φίλον περ ἐόντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
νεικέσω, εἴ πέρ μοι νεμεσήσεαι, οὐδ' ἐπικεύσω,

---

84 ἠέ τιν' οὐρήων διζήμενος ἤ τιν' ἑταίρων;

ὡς εὕδει, σοὶ δ' οἴῳ ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
λισσόμενος· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"ὦ γέρον, ἄλλοτε μέν σε καὶ αἰτιάασθαι ἄνωγα·
πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
οὔτ' ὄκνῳ ϝείκων οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν.
νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο καί μοι ἐπέστη.
τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὓς σὺ μεταλλᾷς.
ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέθεσθαι."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"οὕτως οὔ τίς ϝοι νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει
Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ."
ὣς ϝειπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν
διπλῆν ἐκταδίην, ϝούλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
φθεγξάμενος. τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
ἐκ δ' ἦλθεν κλισίης, καί σφεας πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλᾶσθε
νύκτα δι' ἀμβροσίην; ὅτι δὴ χρειὼ τόσον ἵκει;"
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅν τ' ἐπέϝοικεν
βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἠὲ μάχεσθαι."
ὣς φάθ', ὃ δὲ κλισίηνδε κιὼν πολύμητις Ὀδυσσεύς
ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
βὰν δ' ἐπὶ Τυδεΐδην Διομήδεα. τὸν δὲ κίχανον
ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εὗδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δέ σφιν
ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρας ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκός
λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διός. αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
εὗδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο,

αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
τὸν παρστὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
λὰξ ποδὶ κινήσας, ὤτρυνέ τε, νείκεσέ τ' ἄντην.
"ἔγρεο, Τυδέος υἱέ. τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;
οὐκ ἀίεις ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο
εἵαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;"
ὣς φάθ', ὃ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσεν,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"σχέτλιός ἐσσι, γεραιέ· σὺ μὴν πόνου οὔ ποτε λήγεις.
οὔ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἷες Ἀχαιῶν,
οἵ κεν ἔπειτα ϝέκαστον ἐγείρειαν βασιλήων
πάντῃ ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραιέ."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔϝειπες.
εἰσὶν μέν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοί
καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν.
ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρειὼ βεβίηκεν Ἀχαιούς·
νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς
ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς ἠὲ βιῶναι.
ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος υἱόν
ἄνστησον (σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος), εἴ μ' ἐλεαίρεις."
ὣς φάθ', ὃ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐϝέσσατο δέρμα λέοντος
αἴθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἵλετο δ' ἔγχος.
βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρως.
οἳ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
οὐδὲ μὲν εὕδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον,
ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἵατο πάντες.
ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωσιν ἐν αὐλῇ
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
ἔρχηται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπό τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
ὣς τῶν ϝήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιιν ὀλώλειν
νύκτα φυλασσομένοισι κακήν· πεδίονδε γὰρ αἰεί
τετράφαθ', ὁππότ' ἐπὶ Τρώων ἀίοιεν ἰόντων.
τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησε ϝιδών, θάρσυνέ τε μύθῳ.
"οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν' ὕπνος
αἱρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν."
ὣς ϝειπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο

191 καί σφεας φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν.
τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός
ἤισαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον ξυμμητιάασθαι.
τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἑδριόωντο
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄμβριμος Ἕκτωρ
ὀλλὺς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νὺξ ἐκάλυψεν.
ἔνθα καθεζόμενοι ϝέπε' ἀλλήλοισι πίφαυσκον.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
"ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀνὴρ πεπίθοιτ' ἑϝῷ αὐτοῦ
θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρῶας μεγαθύμους
ἐλθεῖν; εἴ τινά που δηίων ἕλοι ἐσχατόωντα,
ἤ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
ἅσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλινδε
ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιούς.
ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἂψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
ἀσκηθής. μέγα κέν ϝοι ὑπουράνιον κλέος εἴη
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καί ϝοι δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
τῶν πάντων ϝοι ἕκαστος ὄιν δώσουσι μέλαιναν
θῆλυν ὑπόρρηνον. τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον,
αἰεὶ δ' ἐν δαίτῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
"Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντα,
Τρώων. ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ' ἕποιτο καὶ ἄλλος,
μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
σύν τε δύ' ἐρχομένω καί τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν
ὅππως κέρδος ἔῃ· μοῦνος δ' εἴ πέρ τε νοήσῃ,
ἀλλά τέ ϝοι βράσσων τε νόος λεπτὴ δέ τε μῆτις."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἕπεσθαι.
ἠθελέτην Αἴαντε δύω, θεράποντες Ἄρηος,
ἤθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἤθελε Νέστορος υἱός,
ἤθελε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος,
ἤθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς καταδῦναι ὅμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ ϝοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"Τυδεΐδη Διόμηδες ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

τὸν μὲν δὴ ἕταρόν ϝ' αἱρήσεαι ὅν κ' ἐθέλῃσθα,
φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί ϝε πολλοί.
μηδὲ σύ ϝ' αἰδόμενος σῇσιν φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείω
καλλείπειν, σὺ δὲ χείρον' ὀπάσσεαι αἰδοῖ ϝείκων,
ἐς γενεὴν ὁρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερος ἐστίν."
ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ.
τοῖς δ' αὖτις μετέϝειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
"εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἑλέσθαι,
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
οὗ περὶ μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ϝε Παλλὰς Ἀθήνη.
τούτου γε σπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περίϝοιδε νοῆσαι."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
"Τυδεΐδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἴνεε μήτε τι νείκει·
ϝειδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις.
ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παροίχωκεν δὲ πλέων νύξ."
ὣς ϝειπόνθ' ὅπλοισιν ἔνι δεινοῖσιν ἐδύτην.
Τυδεΐδῃ μὲν ἔδωκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
φάσγανον ἄμφηκες (τὸ δ' ἑϝὸν παρὰ νηὶ λέλειπτο)
καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ ϝοι κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν
ταυρείην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἥ τε καταῖτυξ
κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.
Μηριόνης δ' Ὀδυσῆι δίδω βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
καὶ ξίφος, ἀμφὶ δέ ϝοι κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν
ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμᾶσιν
ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
ἀργιόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
εὖ καὶ ἐπισταμένως, μέσσῃ δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρειν.
τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
ἐξέλετ' Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας,
Σκάνδειαν δ' ἄρ' ἔδωκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήιον εἶναι,
αὐτὰρ ὃ Μηριόνῃ δῶκεν ϝῷ παιδὶ φορῆναι.
δὴ τότ' Ὀδυσσῆος πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.
τὼ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἔνι δεινοῖσιν ἐδύτην,
βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ καταυτόθι πάντας ἀρίστους.

253 τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται."

τοῖσι δὲ δεξιὸν ἧκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐ ϝίδον ὀφθαλμοῖσιν
νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσεύς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ
"κλῦθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥ τέ μοι αἰεί
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
κινύμενος. νῦν αὖτε μάλιστά με φῖλαι, Ἀθήνη,
δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐυκλεῖας ἀφικέσθαι
ῥέξαντας μέγα ϝέργον, ὅ κεν Τρώεσσι μελήσει."
δεύτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
"κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη.
σπεῖό μοι ὡς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἕσπεο Τυδέι δίῳ
ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ᾔειν.
τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιούς,
αὐτὰρ ὃ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισιν
κεῖσ'· ἀτὰρ ἂψ ἀπιὼν μάλα μέρμερα μήσατο ϝέργα
σὺν σοί, δῖα θεά, ὅτε ϝοι πρόφρασσα παρέστης.
ὣς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίσταο καί με φύλασσε.
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον
ἀδμήτην, ἣν οὔ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας."
ὣς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δὲ κλύε Παλλὰς Ἀθήνη.
οἳ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
βάν ῥ' ἴμεν ὥς τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
ἂμ φόνον, ἂν νέκυας, διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἴασ' Ἕκτωρ
εὕδειν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους,
ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
τοὺς ὅ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν.
"τίς κέν μοι τόδε ϝέργον ὑποσχόμενος τελέσειεν
δώρῳ ἔπι μεγάλῳ; μισθὸς δέ ϝοι ἄρκιος ἔσται·
δώσω γὰρ δίφρον τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους,
οἵ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
ὅς τίς κε τλαίη, ϝοῖ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
ἠὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
ἢ ἤδη χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες
φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ϝαδηκότες αἰνῷ."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων Εὐμήδεος υἱός
κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος·
ὅς δή τοι ϝεῖδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
αὐτὰρ ὃ μοῦνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτῃσιν.
ὅς ῥα τότε Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι μῦθον ἔϝειπεν.
"Ἕκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι.
ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὄμοσσον
ἦ μὴν τοὺς ἵππους τε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ
δώσειν οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἅλιος σκοπὸς ἔσσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόξης·
τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερὲς ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἠὲ μάχεσθαι."
ὣς φάθ', ὃ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καί ϝοι ὄμοσσεν.
"ϝίστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
μὴ μὴν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος
Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερὲς ἀγλαϊεῖσθαι."
ὣς φάτο καί ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνεν.
αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
ϝέσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἕλε δ' ὀξὺν ἄκοντα,
βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἂψ Ἕκτορι μῦθον ἀποίσειν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὅμιλον,
βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
διογενὴς Ὀδυσεύς, Διομήδεα δὲ προσέϝειπεν
"οὗτός τις, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνήρ,
οὐ ϝοῖδ' ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρῃσιν
ἦ τινὰ συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων.
ἀλλ' ἐῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἕλοιμεν
καρπαλίμως. εἰ δ' ἄμμε παραφθαίῃσι πόδεσσιν·
αἰεί μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν προτιϝειλεῖν
ἔγχει ἐπαΐσσων, μή πως προτὶ ϝάστυ ἀλύξῃ."
ὣς ἄρα φωνήσαντε παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
κλινθήτην· ὃ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀπέην ὅσσον τ' ἐπὶ ϝοῦρα πέλονται
ἡμιόνων (αἳ γάρ τε βοῶν προφερέστεραι εἰσίν
ἑλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον),

τὼ μὲν ἐπεδραμέτην, ὃ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας·
ϝέλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἑταίρους
ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἕκτορος ὀτρύναντος.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄπεσαν δουρηνεκὲς ἢ καὶ ἔλασσον,
γνῶ ῥ' ἄνδρας δηίους, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διωκέμεν ὡρμήθησαν.
ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, ϝειδότε θήρης,
ἢ κεμάδ' ἠὲ λαγωὸν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεί
χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὃ δέ τε προθέῃσι μεμηκώς,
ὣς τὸν Τυδεΐδης ἠδ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς
λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεί.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσιν
φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδεΐδῃ, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
φθαίη ἐπευξάμενος βαλέειν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης
"ἠὲ μέν' ἠέ σε δουρὶ κιχήσομαι, οὐδέ σέ φημι
δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλυξέμεν αἰπὺν ὄλεθρον."
ἦ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκε, ϝεκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός,
δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὦμον ἐΰξου δουρὸς ἀκωκή
ἐν γαίῃ ἐπάγη. ὃ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε
βαμβαίνων, ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνετ' ὀδόντων,
χλωρὸς ὑπὸ δείους. τὼ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,
χειρῶν δ' ἁψάσθην. ὃ δὲ δακρύσας ϝέπος ηὔδα.
"ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κ' ὔμμιν χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
'θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε ϝειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
πῇ δὴ οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσιν βροτοὶ ἄλλοι;
ἦ σ' Ἕκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
νῆας ἔπι γλαφυράς; ἦ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκεν;"
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων· ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·
"πολλῇσίν μ' ἄτῃσι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἕκτωρ,
ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους

387 ἦ τινὰ συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων;

δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ,
ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
ἠὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
ἦ ἤδη χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες
φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ϝαδηκότες αἰνῷ."
τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμός,
ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ' ἀλεγεινοί
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἠδ' ὀχέεσθαι,
ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆι, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε ϝειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες Ἕκτορα ποιμένα λαῶν;
ποῦ δέ ϝοι ἔντεα κεῖται ἀρήια, ποῦ δέ ϝοι ἵπποι;
πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;"
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε Δόλων Εὐμήδεος υἱός
"τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσίν,
βουλὰς βουλεύει θείου παρὰ σήματι Ϝίλου,
νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἃς εἴρεαι, ἥρως,
οὔ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
οἳ δ' ἐγρηγόρθασι φυλασσέμεναί τε κέλονται
ἀλλήλοις, ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
εὕδουσιν· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·
οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἵαται οὐδὲ γυναῖκες."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἱπποδάμοισιν
εὕδουσ' ἦ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι, ὄφρα δαείω."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων Εὐμήδεος υἱός
"τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι
καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δῖοί τε Πελασγοί,
πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοί τ' ἀγέρωχοι
καὶ Φρύγες ἱππόμαχοι καὶ Μῄονες ἱπποκορυσταί.

---

409 ἅσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλινδε
ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιούς.

ἀλλὰ τί ἦ ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ϝέκαστα;
εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὅμιλον,
Θρήικες οἵδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων,
ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, πάις Ἠιονῆος,
τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ϝίδον ἠδὲ μεγίστους·
λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
ἅρμα δέ ϝοι χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἤσκηται.
τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ϝιδέσθαι,
ἤλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὔ τι καταθνητοῖσι ϝέϝοικεν
ἄνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
ἠέ με δήσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλέι δεσμῷ,
ὄφρα κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο
ἠὲ κατ' αἶσαν ἔϝειπον ἐν ὑμῖν ἦε καὶ οὐκί."
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης
"μὴ δή μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἁμάς.
εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἠὲ μεθῶμεν,
ἦ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἠὲ διοπτεύσων ἢ ἐναντίβιον πολεμίξων·
εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς,
οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσεαι Ἀργείοισιν."
ἦ, καὶ ὃ μέν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ
ἁψάμενος λίσσεσθαι, ὃ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσεν
φασγάνῳ ἀίξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆφιν ἕλοντο
καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
καὶ τά γ' Ἀθηναίῃ ληίτιδι δῖος Ὀδυσσεύς
ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρί, καὶ εὐχόμενος ϝέπος ηὔδα.
"χαῖρε θεὰ τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'. ἀλλὰ καὶ αὖτις
πέμψον ἐπὶ Θρῃκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς."
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ϝέθεν ὑψόσ' ἀείρας
θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,
ξυμμάρψας δόνακας μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους,
μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
τὼ δὲ βάτην προτέρω διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,
αἶψα δ' ἐπὶ Θρῃκῶν ἀνδρῶν τέλος ἷξον ἰόντες.
οἳ δ' εὗδον καμάτῳ ϝαδηκότες, ἔντεα δέ σφιν

καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
τριστοιχί· παρὰ δέ σφι ϝεκάστῳ δίζυγες ἵπποι.
Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὗδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμᾶσι δέδεντο.
τὸν δ' Ὀδυσεὺς προπάροιθε ϝιδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν.
"οὗτός τοι Διόμηδες ἀνήρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
οὓς νῶιν πίφαυσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
ἀλλ' ἄγε δή, πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρή
ἑστάμεναι μέλεον ξὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λύ' ἵππους.
ἠὲ σύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι."
ὣς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀϝεικής
ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
ὡς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθών,
αἴγεσσ' ἢ ὀίεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ,
ὣς μὲν Θρήικας ἄνδρας ἐπῴχετο Τυδέος υἱός,
ὄφρα δυώδεκ' ἔπεφνεν. ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ὅν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξειε παραστάς,
τὸν δ' Ὀδυσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐκϝερύσασκεν,
τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
ῥεῖα διέλθοιεν, μηδὲ τρομεοίατο θυμῷ
νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀϝήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός,
τὸν τρισκαιδέκατον μελιϝηδέα θυμὸν ἀπηύρα
ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη.
τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς λύε μώνυχας ἵππους,
σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσι, καὶ ἐξήλαυνεν ὁμίλου
τόξῳ ἐπιπλήσσων, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινήν
ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἑλέσθαι.
ῥοίζησεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ.
αὐτὰρ ὃ μερμήριζε μένων ὅτι κύντατον ἔρδοι,
ἢ ὅ γε δίφρον ἑλών, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
ῥυμοῦ ἐκϝερύοι ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' ἀείρας,
ἦ ἔτι τῶν πλεόνων Θρῃκῶν ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
εἷος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
ἐγγύθεν ἱσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον
"νόστου δὴ μνῆσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
νῆας ἔπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς,

497 τὴν νύκτ', Οἰνεΐδαο πάις, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.

μή πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος."
ὣς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ϝόπα φωνησάσης,
καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο. κόπτε δ' Ὀδυσσεύς
τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
οὐδ' ἀλαοσκοπίην εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ὡς ϝίδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἕπουσαν·
τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσετο πουλὺν ὅμιλον,
ὦρσεν δὲ Θρῃκῶν βουληφόρον Ἱπποκόωντα,
Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν. ὃ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,
ὡς ϝίδε χῶρον ἐρῆμον ὅθ' ἕστασαν ὠκέες ἵπποι,
ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν,
ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὦρτο κυδοιμός
θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ϝέργα,
ὅσσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι σκοπὸν Ἕκτορος ἔκταν,
ἔνθ' Ὀδυσεὺς μὲν ἔρυξε διίφιλος ὠκέας ἵππους,
Τυδεΐδης δὲ χαμᾶζε θορὼν ἔναρα βροτόεντα
ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆι τίθη, ἐπεβήσετο δ' ἵππων.
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀϝέκοντε πετέσθην.
Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἄιε, φώνησέν τε
"ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ψεύσομαι ἦ ἔτυμον ϝερέω; κέλεται δέ με θυμός.
ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει.
εἰ γὰρ δὴ Ὀδυσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
ὦδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
ἀλλ' αἰνῶς δείδοικα μετὰ φρεσὶ μή τι πάθωσιν
Ἀργείων ὥριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ."
οὔ πω πᾶν ϝείρητο ϝέπος ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
καί ῥ' οἳ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες
δεξιῇ ἠσπάζοντο ϝέπεσσί τε μειλιχίοισιν.
πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
"ϝείπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ὅππως τούσδ' ἵππους λάβετον· καταδύντες ὅμιλον
Τρώων; ἦ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας:
αἰνῶς ἀκτίνεσσι ϝεϝοικότες ἠελίοιο.
αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, οὐδέ τί φημι
μιμνάζειν παρὰ νηυσί, γέρων περ ἐὼν πολεμιστής·

531 νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.

ἀλλ' οὔ πω τοίους ἵππους ϝίδον οὐδὲ νόησα.
ἀλλά τιν' ὔμμ' ὀίω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεύς
κούρη τ' αἰγιόχοιο Διός, γλαυκῶπις Ἀθήνη."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἠέ περ οἵδε
ἵππους δωρήσαιτ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσίν.
ἵπποι δ' οἵδε γεραιὲ νεήλυδες, οὓς ἐρεείνεις,
Θρηίκιοι· τὸν δέ σφι ϝάνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
ἔκτανε, πὰρ δ' ἑτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.
τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,
τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἕκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί."
ὣς ϝειπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους
καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
οἳ δ' ὅτε Τυδεΐδεω κλισίην εὔτυκτον ἵκοντο,
ἵππους μὲν κατέδησαν ἐυτμήτοισιν ἱμᾶσιν
φάτνῃ ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
ἕστασαν ὠκύποδες μελιϝηδέα πυρὸν ἔδοντες,
νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
θῆκ' Ὀδυσεύς, ὄφρ' ἱρὸν ἑτοιμασσαίατ' Ἀθήνῃ.
αὐτοὶ δ' ἱδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ
ἐσβάντες, κνήμας τε ϝιδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς.
αὐτὰρ ἐπεί σφιν κῦμα θαλάσσης ἱδρῶ πολλόν
νίψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐυξέστας λούσαντο.
τὼ δὲ λοεσσαμένω καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλαίῳ
δείπνῳ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνῃ
πλείου ἀφυσσόμενοι λεῖβον μελιϝηδέα ϝοῖνον.

11 Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο Λ
ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
Ζεὺς δ' Ἔριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
ἠμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐϝίσας
ϝείρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
ἔνθα στᾶσ' ἤυσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε

ὄρθι', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησε ϝιδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν
Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκεν
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν,
τόν ποτέ ϝοι Κινύρης δῶκε ξεινήιον εἶναι.
πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὕνεκ' Ἀχαιοί
ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
τοὔνεκά ϝοι τὸν ἔδωκε, χαριζόμενος βασιλῆι.
τοῦ δ' ἦ τοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
δώδεκα δὲ χρυσοῦ καὶ ἐϝείκοσι κασσιτέροιο·
κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρήν
τρεῖς ϝεκάτερθ', ἴρισσι ϝεϝοικότες ἅς τε Κρονίων
ἐν νέφεϊ στήριξε τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ ϝοι ἧλοι
χρύσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
ἀργύρεον, χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
ἂν δ' ἕλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
ἐν δέ ϝοι ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐϝείκοσι κασσιτέροιο
λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κυάνοιο.
τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ δειμός τε φόβος τε.
τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμὼν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ ϝοι ἦσαν
τρεῖς ἀμφιστρεφέες, ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι.
κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
λάμπ'. ἐπὶ δὲ γδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.
ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ϝεῷ ἐπέτελλε ϝέκαστος
ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ,
αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες

13 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

ῥώοντ'· ἄσβεστος δὲ βοὴ γένετ' ἠῶθι πρό.
φθὰν δὲ μέγ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ἐν δὲ κυδοιμόν
ὦρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἧκεν ἐϝέρσας
αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὕνεκ' ἔμελλεν
πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϝιδι προϊάψειν.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
Ἕκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
Αἰνείαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὣς τίετο δήμῳ,
τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον
ἠίθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιϝείκελον ἀθανάτοισιν.
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην.
οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὔλιος ἀστήρ
παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδυ νέφεα σκιόεντα,
ὣς Ἕκτωρ ὁτὲ μέν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν
ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
οἳ δ', ὥς τ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
δῄουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
ϝίσας δ' ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχεν, οἳ δὲ λύκοι ὥς
θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
οἴη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
οἱ δ' ἄλλοι οὔ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ϝέκηλοι
σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθείατο, ἧχι ϝεκάστῳ
δώματα καλ' ἐτέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.
ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὡπλίσσατο δεῖπνον
οὔρεος ἐν βήσσῃσιν, ἐπεί τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
τάμνων δένδρεα μακρά, ϝάδος τέ μιν ἵκετο θυμόν,
σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ,

78 πάντες δ' ᾐτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
οὕνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
80 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεὶς
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδεϊ γαίων,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
χαλκοῦ τε στεροπήν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.

τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
κεκλόμενοι ἑτάροισι κατὰ στίχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἕλε δ' ἄνδρα Βιήνορα ποιμένα λαῶν,
αὐτόν, ἔπειτα δ' ἑταῖρον Ὀιλῆα πλήξιππον.
ἦ τοι ὅ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·
τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξέι δουρί
νύξ', οὐδὲ στεφάνη δόρυ ϝοι σχέθε χαλκοβάρεια,
ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δέ
ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περίδυσε χιτῶνας·
αὐτὰρ ὃ βῆ Ϝῖσόν τε καὶ Ἄντιφον ἐξεναρίξων,
υἷε δύω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας. ὃ μὲν νόθος ἡνιόχευεν,
Ἄντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὥ ποτ' Ἀχιλλεύς
Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισιν,
ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβών, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στῆθος βάλε δουρί,
Ἄντιφον αὖτε παρ' οὖς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖιν ἐσύλα τεύχεα καλά,
γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
ϝεῖδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδης ἄγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
ῥηιδίως συνέϝαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
ἐλθὼν εἰς εὐνήν, ἁπαλόν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα·
ἣ δ' εἴ πέρ τε τύχῃσι μάλα σχεδόν, οὐ δύναταί σφιν
χραισμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἱκάνει·
καρπαλίμως δ' ἤιξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
σπεύδουσ' ἱδρώουσα κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὁρμῆς·
ὣς ἄρα τοῖς οὔ τις δύνατο χραισμῆσαι ὄλεθρον
Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.
αὐτὰρ ὃ Πείσανδρόν τε καὶ Ἱππόλοχον μενεχάρμην,
υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
οὐκ εἴασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ,
τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβεν κρείων Ἀγαμέμνων
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα,
τὼ δὲ κυκηθήτην. ὃ δ' ἐναντίον ὦρτο λέων ὥς

Ἀτρεΐδης· τὼ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθην.
"ζώγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἰ νῶι ζωοὺς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν."
ὣς τώ γε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
μειλιχίοις ϝεπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσαν.
"εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστόν,
ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι,
αὖθι κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν ἂψ ἐς Ἀχαιούς,
νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀϝεικέα τίσετε λώβην."
ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
δουρὶ βαλὼν πρὸς στῆθος· ὃ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη·
Ἱππόλοχος δ' ἀπόρουσε. τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξεν,
χεῖρας ἀπὸ ξίφεϊ πλήξας ἀπό τ' αὐχένα κόψας,
ὅλμον δ' ὣς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὁμίλου.
τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ', ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί.
πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκῃ,
ἱππῆες δ' ἱππῆας — ὑπὸ σφίσι δ' ὦρτο κονίη
ἐκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων —
χαλκῷ δηιόωντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
αἰὲν ἀποκτείνων ἕπετ', Ἀργείοισι κελεύων.
ὡς δ' ὅτε πῦρ ἀϝίδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ·
πάντῃ τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὁρμῇ·
ὣς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πῖπτε κάρηνα
Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας. οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
κείατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.
Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἔκ τε κονίης
ἔκ τ' ἀνδροκτασίης ἔκ θ' αἵματος ἔκ τε κυδοιμοῦ·
Ἀτρεΐδης δ' ἕπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.
οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
μέσσον κὰπ πεδίον, παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο
ϝιέμενοι πόλιος· ὃ δὲ κεκληγὼς ἕπετ' αἰεί
Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο,
ἔνθ' ἄρα δὴ ἵσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
οἱ δ' ἔτι κὰμ μέσσον πεδίον φοβέοντο, βόες ὣς
ἅς τε λέων ἐφόβησε μολὼν ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ
πάσας· τῇ δέ τ' ἰῇ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔϝαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν
πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει.
ὣς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπεν κρείων Ἀγαμέμνων,
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δὲ φέβοντο.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
ἵξεσθαι, τότε δή ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσσης
οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν·
Ϝῖριν δ' ὤτρυνεν χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν.
"βάσκ' ἴθι, Ϝῖρι ταχεῖα, τὸν Ἕκτορι μῦθον ἐνίσπες.
ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷ Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ἀναχωρείτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἢ δουρὶ τυπεὶς ἢ βλήμενος ἰῷ
εἰς ἵππους ἅλεται, τότε ϝοι κράτος ἐγγυαλίξω,
κτείνειν εἰς ὅ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηται
δύῃ τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ϝῖρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς Ϝίλιον ἱρήν.
εὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
ἑστεῶτ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ϝῖρις
"Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
Ζεύς με πατὴρ προέηκε τεῒν τάδε μυθήσασθαι.
ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷς Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ὑπόϝεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἢ δουρὶ τυπεὶς ἢ βλήμενος ἰῷ
εἰς ἵππους ἅλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει,
κτείνειν εἰς ὅ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηται

---

179 πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
Ἀτρεΐδεω ὑπὸ χερσί· περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν

δύῃ τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ."
ἡ μὲν ἄρ' ὣς ϝειποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ϝῖρις,
Ἕκτωρ δ' ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἳ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας.
ἠρτύνθη δὲ μάχη, σταν δ' ἀντίοι. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἁπάντων.
ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν
ἢ αὐτῶν Τρώων ἠὲ κλειτῶν ἐπικούρων.
Ϝιφιδάμας Ἀντηνορίδης ἠΰς τε μέγας τε,
ὃς τράφη ἐν Θρῄκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων.
Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα
μητροπάτωρ, ὃς ἔτικτε Θεανὼ καλλιπάρῃον·
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδω δ' ὅ γε θυγατέρα ϝήν·
γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
ξὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἵ ϝοι ἕποντο.
τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας ἐϝίσας,
αὐτὰρ ὃ πεζὸς ἐὼν ἐς Ϝίλιον εἰληλούθειν·
ὅς ῥα τότ' Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρεΐδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ ϝοι ἐτράπετ' ἔγχος,
Ϝιφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθεν,
νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρίν
ἀργύρῳ ἀντομένη, μόλιβος ὥς, ἐτράπετ' αἰχμή.
καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἕλκ' ἐπὶ ϝοῖ μεμαὼς ὥς τε λίς, ἐκ δ' ἄρα χειρός
σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
ὣς ὃ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
οἰκτρός, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ϝαστοῖσιν ἀρήγων,
κουριδίης, ἧς οὔ τι χάριν ϝίδε, πολλὰ δ' ἔδωκεν·
πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη,
αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄις, τά ϝοι ἄσπετα ποιμαίνοντο.
δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξεν,
βῆ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων ἀριδείκετος ἀνδρῶν,

πρεσβυγενὴς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ϝε πένθος
ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο πεσόντος.
στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρί, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον,
νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν,
ἀντικρὺς δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
ἦ τοι ὃ Ϝιφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
ἕλκε ποδὸς μεμαώς, καὶ ἀύτει πάντας ἀρίστους·
τὸν δ' ἕλκοντ' ἀν' ὅμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα·
τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
ἔνθ' Ἀντήνορος υἷες ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆι
πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἄϝιδος εἴσω.
αὐτὰρ ὃ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἔγχεΐ τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
ὄφρα ϝοι αἷμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα,
ὀξεῖαι δ' ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναῖκα,
δριμύ, τό τε προϊεῖσι μογοστόκοι εἰλείθυιαι,
Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
ὣς ὀξεῖ' ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλεν
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
ἤυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς.
"ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισιν
φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητιέτα Ζεύς
εἴασεν Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν."
ὣς ἔφαθ', ἡνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
νῆας ἔπι γλαφυράς· τὼ δ' οὐκ ἀϝέκοντε πετέσθην.
ἄφρεον δὲ στήθεα, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίῃ,
τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας
"Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
οἴχετ' ἀνὴρ ὥριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκεν

Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ᾽ ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν᾽ ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε."
ὣς ϝειπὼν ὤτρυνε μένος θυμόν τε ϝεκάστου.
ὡς δ᾽ ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας
σεύῃ ἐπ᾽ ἀγροτέρῳ συῒ καπρίῳ ἠὲ λέοντι,
ὣς ἐπ᾽ Ἀχαιοῖσιν σεῦεν Τρῶας μεγαθύμους
Ἕκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ ϝῖσος Ἄρηι.
αὐτὸς δ᾽ ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκειν,
ἐν δ᾽ ἔπεσ᾽ ὑσμίνῃ ὑπεραέι ϝῖσος ἀέλλῃ,
ἥ τε καθαλλομένη ϝιοϝειδέα πόντον ὀρίνει.
ἔνθα τίνα πρῶτον τίνα δ᾽ ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε ϝοι Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν;
Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην
καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλτιον ἠδ᾽ Ἀγέλαον
Αἴσυμνόν τ᾽ Ὦρόν τε καὶ Ἱππόνοον μενεχάρμην.
τοὺς ἄρ᾽ ὅ γ᾽ ἡγεμόνας Δαναῶν ἕλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
πληθύν, ὡς ὁπότε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ
ἀργεστᾶο Νότοιο, βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ᾽ ἄχνη
σκίδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ϝιωῆς·
ὣς ἄρα πυκνὰ καρήαθ᾽ ὑφ᾽ Ἕκτορι δάμνατο λαῶν.
ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ϝέργα γένοντο,
καί νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλετ᾽ Ὀδυσσεύς
"Τυδεΐδη, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
ἀλλ᾽ ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ᾽ ἔμ᾽ ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης
"ἦ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
ἡμέων ἔσται ϝῆδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεύς
Τρωσὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἠέ περ ἡμῖν."
ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ᾽ ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν, αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ϝάνακτος.
τοὺς μὲν ἔπειτ᾽ εἴασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·
τὼ δ᾽ ἀν᾽ ὅμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρω
ἐν κυσὶ θηρητῆρσι μέγα φρονέοντε πέσητον·
ὣς ὄλεκον Τρῶας πάλιν ὀρμένω. αὐτὰρ Ἀχαιοί
ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἕκτορα δῖον.
ἔνθ᾽ ἑλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δήμου ἀρίστω,

υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
ϝῄδη μαντοσύνας, οὐδὲ ϝοὺς παῖδας ἔασκεν
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα. τὼ δέ ϝοι οὔ τι
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρικλειτὸς Διομήδης,
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε᾽ ἀπηύρα,
Ἱππόδαμον δ᾽ Ὀδυσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν.
ἔνθα σφιν κατὰ ϝῖσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
ἐξ Ἴδης καθορῶν· τοὶ δ᾽ ἀλλήλους ἐνάριζον.
ἦ τοι Τυδέος υἱὸς Ἀγάστροφον οὔτασε δουρί
Παιονίδην ἥρωα κατ᾽ ἰσχίον· οὐδὲ γὰρ ἵπποι
ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ᾽ ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζός
θῦνε διὰ προμάχων, εἵως φίλον ὤλεσε θυμόν.
Ἕκτωρ δ᾽ ὀξὺ νόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ᾽ ἐπ᾽ αὐτούς
κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες.
τὸν δὲ ϝιδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
αἶψα δ᾽ Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα
"νῶιν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄμβριμος Ἕκτωρ.
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες."
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν, οὐδ᾽ ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν,
ἄκρην κὰκ κόρυθα. πλάγχθη δ᾽ ἀπὸ χαλκόφι χαλκός,
οὐδ᾽ ἵκετο χρόα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
τρίπτυχος αὐλῶπις, τήν ϝοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἕκτωρ δ᾽ ὦκ᾽ ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μῖκτο δ᾽ ὁμίλῳ,
στῆ δὲ γνὺξ ἐριπών, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ᾤχετ᾽ ἐρωήν
τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι ϝοι καταείσατο γαίης,
τόφρ᾽ Ἕκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἂψ ἐς δίφρον ὀρούσας
ἐξέλασ᾽ ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
δουρὶ δ᾽ ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης
"ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον. ἦ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ᾽ ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ᾧ μέλλεις εὔχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
ἦ θήν σ᾽ ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
εἴ πού τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροθος ἐστίν.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω."
ἦ, καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριζεν.

αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
Τυδεΐδῃ ἔπι τόξα τιταίνετο, ποιμένι λαῶν,
στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Ϝίλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
ἤ τοι ὃ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
αἴνυτ᾽ ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ᾽ ὤμων
καὶ κόρυθα βριαρήν· ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκεν
καὶ βάλεν, οὐδ᾽ ἄρα μιν ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ᾽ ἀμπερὲς ἰός
ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὃ δὲ μάλα ϝηδὺ γελάσσας
ἐκ λόχου ἀμπήδησε, καὶ εὐχόμενος ϝέπος ηὔδα.
"βέβληαι, οὐδ᾽ ἅλιον βέλος ἔκφυγεν. ὡς ὄφελόν τοι
νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἑλέσθαι.
οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
οἵ τέ σε πεφρίκασι λέονθ᾽ ὡς μηκάδες αἶγες."
τὸν δ᾽ οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης
"τοξότα λωβητήρ, κέραι ἀγλαέ, παρθενοπῖπα,
εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον ξὺν τεύχεσι πειρηθείης,
οὐκ ἄν τοι χραίσμῃσι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
νῦν δέ μ᾽ ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὔχεαι αὔτως.
οὐκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάις ἄφρων·
κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.
ἦ τ᾽ ἄλλως ὑπ᾽ ἐμεῖο, καὶ εἴ κ᾽ ὀλίγον περ ἐπαύρῃ,
ὀξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησιν·
τοῦ δὲ γυναικὸς μέν τ᾽ ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί,
παῖδες δ᾽ ὀρφανικοί· ὃ δέ θ᾽ αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
πύθεται, οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἠὲ γυναῖκες."
ὣς φάτο. τοῦ δ᾽ Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθών
ἔστη πρόσθ᾽· ὃ δ᾽ ὄπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκύ
ἐκ ποδὸς ἕλκ᾽, ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ᾽ ἀλεγεινή.
ἐς δίφρον δ᾽ ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλεν
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
οἰώθη δ᾽ Ὀδυσεὺς δουρικλυτός, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας.
ὀχθήσας δ᾽ ἄρα ϝεῖπε ϝεὸν μεγαλήτορα θυμόν
"ὤ μοι ἐγώ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, εἴ κε φέβωμαι
πληθὺν ταρβήσας, τὸ δὲ ῥίγιον, εἴ κε ϝαλώω
μοῦνος· τοὺς δ᾽ ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
ϝοῖδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,

ὃς δέ κ᾽ ἀριστεύῃσι μάχῃ ἔνι, τὸν δὲ μάλα χρεώ
ἑστάμεναι κρατερῶς, ἤ τ᾽ ἔβλητ᾽ ἤ τ᾽ ἔβαλ᾽ ἄλλον."
εἷος ὃ ταῦθ᾽ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ᾽ ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων,
ϝέλσαν δ᾽ ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
ὡς δ᾽ ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροί τ᾽ αἰζηοί
σεύωνται· ὃ δέ τ᾽ εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇσι γένυσσιν,
ἀμφὶ δέ τ᾽ ἀίσσονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
γίγνεται· οἳ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινόν περ ἐόντα·
ὥς ῥα τότ᾽ ἀμφ᾽ Ὀδυσῆα διίφιλον ἐσσεύοντο
Τρῶες. ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηιοπίτην
οὔτασεν ὦμον ὕπερθεν ἐπάλμενος ὀξέι δουρί,
αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἔννομον ἐξενάριξεν.
Χερσιδάμαντα δ᾽ ἔπειτα, καθ᾽ ἵππων ἀίξαντα,
δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ᾽ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
νύξεν· ὃ δ᾽ ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
τοὺς μὲν ἔασ᾽, ὃ δ᾽ ἄρ᾽ Ἱππασίδην Χάροπ᾽ οὔτασε δουρί,
αὐτοκασίγνητον εὐηφενέος Σώκοιο.
τῷ δ᾽ ἐπαλεξήσων Σῶκος κίε, ϝισόθεος φώς,
στῆ δὲ μάλ᾽ ἐγγὺς ἰών, καί μιν πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"ὦ Ὀδυσεῦ πολύαινε, δόλων ἆτ᾽ ἠδὲ πόνοιο,
σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεαι Ἱππασίδῃσιν,
τοιώδ᾽ ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε᾽ ἀπούρας,
ἤ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς."
ὣς ϝειπὼν οὔτησε κατ᾽ ἀσπίδα πάντοσ᾽ ἐϝίσην.
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
πάντα δ᾽ ἀπὸ πλευρῶν χρόα ϝέργαθεν· οὐδέ τ᾽ ἔασεν
Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
γνῶ δ᾽ Ὀδυσεὺς ὅ ϝοι οὔ τι τέλος κατακαίριον ἦλθεν,
ἂψ δ᾽ ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"ἆ δείλ᾽, ἦ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
ἦ τοι μὴν ἔμ᾽ ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
σοὶ δ᾽ ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἤματι τῷδ᾽ ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ᾽ ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ᾽ Ἄϝιδι κλυτοπώλῳ."
ἦ, καὶ ὃ μὲν φύγαδ᾽ αὖτις ὑποστρέψας ἐβεβήκειν,
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.

δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ᾽ ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς
"ὦ Σῶχ᾽ Ἱππάσου υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ᾽ ὑπάλυξας.
ἆ δείλ᾽, οὐ μὴν σοί ϝε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
ὄσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ᾽ οἰωνοί
ὠμησταὶ ϝερύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες·
αὐτὰρ ἔμ᾽, εἴ κε θάνω, κτεριοῦσί ϝε δῖοι Ἀχαιοί."
ὣς ϝειπὼν Σώκοιο δαΐφρονος ὄμβριμον ἔγχος
ἔξω τε χροὸς ἕλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
αἷμα δέ ϝοι σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ϝίδον αἷμ᾽ Ὀδυσῆος,
κεκλόμενοι καθ᾽ ὅμιλον ἐπ᾽ αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖε δ᾽ ἑταίρους.
τρὶς μὲν ἔπειτ᾽ ἤυσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
τρὶς δ᾽ ἄιεν ϝιάχοντος ἀρηίφιλος Μενέλαος.
αἶψα δ᾽ ἄρ᾽ Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα
"Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
ἀμφί μ᾽ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετ᾽ ἀυτή,
τῷ ϝικέλη ὡς εἴ ϝε βιῴατο μοῦνον ἐόντα
Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
ἀλλ᾽ ἴομεν καθ᾽ ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
δείδω μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθείς,
ἐσθλὸς ἐών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται."
ὣς ϝειπὼν ὃ μὲν ἦρχ᾽, ὃ δ᾽ ἅμ᾽ ἕσπετο ϝισόθεος φώς.
εὗρον ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆα διίφιλον, ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτόν
Τρῶες ἕπονθ᾽ ὡς εἴ τε δαφοινοὶ θῶες ὄρεσφιν
ἀμφ᾽ ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὅν τ᾽ ἔβαλ᾽ ἀνήρ
ἰῷ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μέν τ᾽ ἤλυξε πόδεσσιν
φεύγων, ὄφρ᾽ αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ᾽ ὀρώρῃ·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε δαμάσσεται ὠκὺς ὀιστός,
ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν
ἐν νέμεϊ σκιερῷ· ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων
σίντην· θῶες μέν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὃ δάπτει.
ὥς ῥα τότ᾽ ἀμφ᾽ Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
Τρῶες ἕπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἥρως
ἀίσσων ϝῷ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ·
Αἴας δ᾽ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠύτε πύργον,
στῆ δὲ παρέξ, Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
ἤ τοι τὸν Μενέλαος ἀρήιος ἔξαγ᾽ ὁμίλου
χειρὸς ἔχων, εἵως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους·

Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἷλε Δόρυκλον
Πριαμίδην, νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὖτα,
οὖτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.
ὡς δ᾽ ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισιν
χειμάρρους κατ᾽ ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
πολλὰς δὲ δρῦς ἀζαλέας πολλὰς δέ τε πεύκας
ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ᾽ ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βάλλει,
ὣς ἔφεπεν κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἕκτωρ
πεύθετ᾽, ἐπεί ῥα μάχης ἐπ᾽ ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
ὄχθας πὰρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα
ἀνδρῶν πῖπτε κάρηνα, βοὴ δ᾽ ἄσβεστος ὀρώρειν
Νέστορά τ᾽ ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήιον Ἰδομενῆα.
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλεε μέρμερα ῥέζων
ἔγχει θ᾽ ἱπποσύνῃ τε, νέων δ᾽ ἀλάπαζε φάλαγγας·
οὐδ᾽ ἄν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα ποιμένα λαῶν,
ἰῷ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
τῷ ῥα περίδεισαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
μή πώς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἕλοιεν.
αὐτίκα δ᾽ Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον
"ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἄγρει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, πὰρ δὲ Μαχάων
βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ᾽ ἔχε μώνυχας ἵππους·
ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων."
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
αὐτίκα ϝῶν ὀχέων ἐπεβήσετο, πὰρ δὲ Μαχάων
βαῖν᾽, Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἰητῆρος.
μάστιξεν δ᾽ ἵππους, τὼ δ᾽ οὐκ ἀϝέκοντε πετέσθην
νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
Ἕκτορι παρβεβαώς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"Ἕκτορ, νῶι μὲν ἐνθάδ᾽ ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν,
ἐσχατιῇ πολέμου δυσϝηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος. εὖ δέ μιν ἔγνων·
εὐρὺ γὰρ ἀμφ᾽ ὤμοισιν ἔχει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς

515 ἰούς τ᾽ ἐκτάμνειν ἐπί τ᾽ ἤπια φάρμακα πάσσειν.

κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἅρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα
ἱππῆες πεζοί τε, κακὴν ἔριδα προβαλόντες,
ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοὴ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν."
ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἴοντες
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας. αἵματι δ' ἄξων
νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἳ περὶ δίφρον,
ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
αἵ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ϝίετο δῦναι ὅμιλον
ἀνδρόμεον ῥῆξαί τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμόν
ἧκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἔγχεΐ τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὦρσεν.
στῆ δὲ ταφών, ὄπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἑπταβόειον,
τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὁμίλου, θηρὶ ϝεϝοικώς,
ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
ὡς δ' αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται,
οἵ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι
πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ' οὔ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
ὣς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
ἤιε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν.

543 Ζεὺς γάρ ϝοι νεμεσᾶθ', ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.
558 ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
νωθής, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐϝάγῃ,
560 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήιον· οἱ δέ τε παῖδες
τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·
σπουδῇ τ' ἐξήλασσαν ἐπεί τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
ὣς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι
565 νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἕποντο.
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
αὖτις ὑποστρεφθείς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
Τρώων ἱπποδάμων, ὁτὲ δὲ τρωπάσκετο φεύγειν

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός
Εὐρύπυλος πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσιν,
στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοϝειδής
τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
ἕλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καί μιν βάλε μηρὸν ὀιστῷ
δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
ἂψ δ' ἑτάρων ἐς ϝέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
ἤυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς,
"ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
στῆτ' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ
Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ϝε φημί
φεύξεσθ' ἐκ πολέμου δυσϝηχέος. ἀλλὰ μάλ' ἄντην
ἵστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν."
ὣς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἳ δὲ παρ' αὐτόν
πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισιν κλίναντες,
δούρατ' ἀνασχόμενοι. τῶν δ' ἀντίος ἤλυθεν Αἴας,
στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ϝέθνος ἑταίρων.
ὣς οἳ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήιαι ἵπποι
ἱδρῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
τὸν δὲ ϝιδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
ἑστήκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακήτεϊ νηί,
εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰῶκά τε δακρυόεσσαν.
αἶψα δ' ἑταῖρον ἑὸν Πατροκλῆα προσέϝειπεν,
φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας
ἔκμολε ϝῖσος Ἄρηι, κακοῦ δ' ἄρα ϝοι πέλεν ἀρχή·
"δῖε Μενοιτιάδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

πάντας δὲ προέϝεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν,
570 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγύς
ἱστάμενος. τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
605 τὸν πρότερος προσέϝειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός
"τίπτε με κικλήσκεις Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο;"
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς

νῦν ὀίω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιούς
λισσομένους· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε διίφιλε, Νέστορ' ἔρειο
ὅν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
ἦ τοι μὲν τά γ' ὄπισθε Μαχάονι πάντα ϝέϝοικεν
τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐ ϝίδον ὄμματα φωτός·
ἵπποι γάρ με παρήιξαν πρόσσω μεμαυῖαι."
ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ,
βῆ δὲ θέειν παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληιάδεω ἀφίκοντο,
αὐτοὶ μέν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος
ἐξ ὀχέων. τοὶ δ' ἱδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων,
στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν' ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα
ἐς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθῖζον.
τοῖσι δὲ τεῦχε κυκειῶ ἐυπλόκαμος Ϝεκαμήδη,
τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς,
θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἥν ϝοι Ἀχαιοί
ἔξελον οὕνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἁπάντων.
ἥ σφωιν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
καλὴν κυανόπεζαν ἐύξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον
ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτήν,
πὰρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ ϝοίκοθεν ἦγ' ὁ γεραιός
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὔατα δ' αὐτοῦ
τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶ ϝέκαστον
χρύσειαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.
ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ ϝεικυῖα θεῇσιν
ϝοίνῳ Πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρόν
κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν,
πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεί ῥ' ὥπλισσε κυκειῶ.
τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
Πάτροκλος δὲ θύρῃσιν ἐφίστατο, ϝισόθεος φώς.
τὸν δὲ ϝιδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ,
ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ' ἑδριάασθαι ἄνωγεν.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀναίνετο, ϝεῖπέ τε μῦθον.
"οὐχ ἕδος ἐστί, γεραιὲ διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.

αἰδοῖος νεμεσητὸς ὅ με προέηκε πυθέσθαι
ὅν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον. ἀλλὰ καὶ αὐτός
γιγνώσκω, ὁρόω δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
νῦν δὲ ϝέπος ϝερέων πάλιν ἄγγελος εἶμ' Ἀχιλῆι.
εὖ δὲ σὺ ϝοῖσθα, γεραιὲ διοτρεφές, οἷος ἐκεῖνος.
δεινὸς ἀνήρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόῳτο."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"τίπτε τ' ἄρ' ὧδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἷας Ἀχαιῶν,
ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήαται; οὐδέ τι ϝοῖδεν
πένθεος ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης,
οὔτασται δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων·
τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο
ἰῷ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
ἐσθλὸς ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδεται οὐδ' ἐλεαίρει.
ἦ μένει εἰς ὅ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης,
Ἀργείων ἀϝέκητι, πυρὸς δηίοιο θέρωνται,
αὐτοί τε κτεινώμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμὴ ϝίς
ἔσθ' οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
ὡς ὁπότ' Ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἰτυμονῆα
ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἤλιδι ναιετάασκεν,
ῥύσι' ἐλαυνόμενος. ὃ δ' ἀμύνων ϝῇσι βόεσσιν
ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
κὰδ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροιῶται.
ληίδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἤλιθα πολλήν,
πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πώεα οἰῶν,
τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηλήιον εἴσω
ἐννύχιοι προτὶ ϝάστυ, γεγήθει δὲ φρένα Νηλεύς
οὕνεκά μοι τύχε πολλὰ νέῳ πολεμόνδε κιόντι·
κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
τοὺς ἴμεν οἷσιν χρεῖος ὀφέλλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ.
οἳ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες

662 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀιστῷ·

δαίτρευον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὄφελλον,
ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
ἐλθὼν γάρ ῥ᾽ ἐκάκωσε βίη Ἡρακληείη
τῶν προτέρων ϝετέων, κατὰ δ᾽ ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
τῶν οἶος λιπόμην, οἱ δ᾽ ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
ταῦθ᾽ ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο.
ἐκ δ᾽ ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶυ μέγ᾽ οἰῶν
εἵλετο, κρινάμενος τριηκόσι᾽ ἠδὲ νομῆας.
καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ᾽ ὀφέλλετ᾽ ἐν Ἤλιδι δίῃ,
τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
ἐλθόντες μετ᾽ ἄεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
θεύσεσθαι· τοὺς δ᾽ αὖθι ϝάναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
κάσχεθε, τὸν δ᾽ ἐλατῆρ᾽ ἀφίη ἀκαχήμενον ἵππων.
τῶν ὁ γέρων ϝεπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων
ἐξέλετ᾽ ἄσπετα πολλά· τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἐς δῆμον ἔδωκεν.
ἡμεῖς μὲν τὰ ϝέκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ϝάστυ
ϝέρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἤματι πάντες
ἦλθον ὁμῶς αὐτοί τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι,
πασσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο
παῖδ᾽ ἔτ᾽ ἐόντ᾽, οὔ πω μάλα ϝειδότε θούριδος ἀλκῆς.
ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
τηλοῦ ἐπ᾽ Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἠμαθόεντος·
τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες,
ἄλλο τε πᾶν πεδίον μετεκίαθον. ἄμμι δ᾽ Ἀθήνη
ἄγγελος ἦλθε θέουσ᾽ ἀπ᾽ Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι
ἔννυχος, οὐδ᾽ ἀϝέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν
ἀλλὰ μάλ᾽ ἐσσυμένους πολεμιζέμεν. οὐδέ με Νηλεύς
εἴα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
οὐ γάρ πώ τί μ᾽ ἔφη ϝίδμεν πολεμήια ϝέργα.
ἀλλὰ καὶ ὧς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισιν,
καὶ πεζός περ ἐών, ἐπεὶ ὧς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήιος εἰς ἅλα βάλλων
ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν ἠῶ δῖαν
ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ᾽ ἐπέρρεε ϝέθνεα πεζῶν.
ἔνθεν πασσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
ἔνδιοι ἱκόμεσθ᾽ ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.

705 δαιτρεύειν. μή τίς ϝοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.

ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά,
ταῦρον δ᾽ Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
δόρπον ἔπειθ᾽ ἑλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν
καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσι ϝοῖσι ϝέκαστος
ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοί
ἀμφέσταν δὴ ϝάστυ διαπραθέειν μεμαῶτες.
ἀλλά σφιν προπάροιθε φάνη μέγα ϝέργον Ἄρηος·
εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
συμφερόμεσθα μάχῃ, Διί τ᾽ εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
πρῶτος ἐγὼν ἕλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
Μούλιον αἰχμητήν· γαμβρὸς δ᾽ ἦν Αὐγείαο,
πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ᾽ εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,
ἣ τόσα φάρμακα ϝήδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρί,
ἤριπε δ᾽ ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ᾽ ἐς δίφρον ὀρούσας
στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοί
ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ϝίδον ἄνδρα πεσόντα
ἡγεμόν᾽ ἱππήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ϝῖσος,
πεντήκοντα δ᾽ ἕλον δίφρους, δύο δ᾽ ἀμφὶ ϝέκαστον
φῶτες ὀδὰξ ἕλον οὖδας, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
καί νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ᾽ ἀλάπαξα,
εἰ μή σφωε πατὴρ εὐρὺ κρείων ἐνοσίχθων
ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἠέρι πολλῇ.
ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν·
τόφρα γὰρ οὖν ἑπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,
κτείνοντές τ᾽ αὐτοὺς ἀνά τ᾽ ἔντεα καλὰ λέγοντες,
ὄφρ᾽ ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
πέτρης τ᾽ Ὠλενίης, καὶ Ἀλεισίου ἔνθα κολώνη
κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
ἔνθ᾽ ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοί
ἂψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ᾽ ἔχον ὠκέας ἵππους,
πάντες δ᾽ εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ᾽ ἀνδρῶν.
ὧς ἔον, εἴ ποτ᾽ ἔον γε, μετ᾽ ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
οἶος ϝῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἴω
πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεί κ᾽ ἀπὸ λαὸς ὄληται.
ὦ πέπον, ἦ μὴν σοί γε Μενοίτιος ὧδ᾽ ἐπέτελλεν
ἤματι τῷ ὅτε σ᾽ ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν.

νῶι δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὡς ἐπέτελλεν.
Πηλῆος δ' ἱκόμεσθα δόμους ἐὺ ναιετάοντας
λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.
ἔνθα δ' ἔπειθ' ἥρωα Μενοίτιον εὕρομεν ἔνδον
ἠδὲ σέ, πὰρ δ' Ἀχιλῆα· γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεύς
πίονα μηρί' ἔκαιε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
αὐλῆς ἐν χόρτῳ, ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
σπένδων αἴθοπα ϝοῖνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν.
σφῶι μὲν ἀμφὶ βοὸς ἕπετον κρέα, νῶι δ' ἔπειτα
στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ' ἑδριάασθαι ἄνωγεν,
ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅ τε ξείνοις θέμις ἐστίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὔμμ' ἅμ' ἕπεσθαι·
σφὼ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τὼ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
Πηλεὺς μὲν ϝῷ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆι
αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
σοὶ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε Μενοίτιος Ἄκτορος υἱός
'τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίῃ δ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων.
ἀλλ' εὖ ϝοι φάσθαι πυκινὸν ϝέπος ἠδ' ὑποθέσθαι
καί ϝοι σημαίνειν· ὃ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθόν περ.'
ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
τὰ ϝείποις Ἀχιλῆι δαΐφρονι, αἴ κε πίθηται.
τίς ϝοῖδ' εἴ κέν ϝοι σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις
παρϝειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
εἰ δέ τινα φρεσὶ ϝῇσι θεοπροπίην ἀλεείνει
καί τινά ϝοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἑπέσθω
Μυρμιδόνων, αἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι.
καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πολεμόνδε φέρεσθαι,
αἴ κέ σε τῷ ϝίσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο."
ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν,
βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα.

802 ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
ὤσαισθε προτὶ ϝάστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσῆος θείοιο
ἷξε θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
ἤην, τῇ δὴ καί σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί,
ἔνθα ϝοι Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
διογενὴς Εὐαιμονίδης, κατὰ μηρὸν ὀιστῷ,
σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρώς
ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο
αἷμα μέλαν κελάρυζε, νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
τὸν δὲ ϝιδὼν ᾤκτειρε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός,
καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ἆ δειλοὶ Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὣς ἄρ' ἐμέλλετε, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῷ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε ϝειπέ, διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἥρως,
ἤ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἕκτορ' Ἀχαιοί,
ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες."
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεες, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέονται·
οἳ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
χερσὶν ὕπο Τρώων, τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰεί.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
μηροῦ δ' ἔκταμ' ὀιστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινόν
νίζ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάσσε
ἐσθλά, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιότατος Κενταύρων.
ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀίομαι ἕλκος ἔχοντα,
χρηίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
κεῖσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀξὺν Ἄρηα."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός
"πῶς κεν ἔοι τάδε ϝέργα; τί ῥέξομεν Εὐρύπυλ' ἥρως;
ἔρχομαι ὄφρ' Ἀχιλῆι δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω
ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν.
ἀλλ' οὐδ' ὣς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο."
ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ϝιδὼν ὑπέχευε βοείας.
ἔνθα μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
ὀξὺ βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινόν

νίζ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρήν
χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἥ ϝοι ἁπάσας
ἔσχ' ὀδύνας. τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα.

12 ὣς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός M
ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δὲ μάχοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὕπερθεν
εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν. οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας,
ὄφρα σφιν νῆάς τε θοὰς καὶ ληίδα πολλήν
ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο, θεῶν δ' ἀϝέκητι τέτυκτο
ἀθανάτων· τὸ καὶ οὔ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
ὄφρα μὲν Ἕκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μήνι' Ἀχιλλεύς
καὶ Πριάμοιο ϝάνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅσσοι ἄριστοι,
πολλοὶ δ' Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν οἱ δὲ λίποντο,
πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
τεῖχος ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες
ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἅλαδε προρέουσιν,
Ῥῆσός θ' Ἑπτάπορός τε Κάρησός τε Ῥοδίος τε
Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος δῖός τε Σκάμανδρος
καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
κάππεσον ἐν κονίῃσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν.
τῶν πάντων ὁμόσε στόματα τράπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἐννῆμαρ δ' ἐς τεῖχος ἵη ῥόον· ὗε δ' ἄρα Ζεύς
συνεχές, ὄφρα κε θᾶσσον ἁλίπλοα τείχεα θείη.
αὐτὸς δ' εἰνοσίγαιος ἔχων χείρεσσι τρίαιναν
ἡγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπεν
φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον,
αὖτις δ' ἠιόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψεν,
τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δὲ τρέψε νέεσθαι
κὰρ ῥόον, ᾗ περ πρόσθεν ἵεν καλλίρροον ὕδωρ.

ὣς ἄρ' ἔμελλον ὄπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχη ἐνοπή τε δεδήειν
τεῖχος ἐύδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες

νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐϝελμένοι ἰσχανόωντο,
Ἕκτορα δειδιότες, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·
αὐτὰρ ὅ γ', ὡς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ϝῖσος ἀέλλῃ.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρητῆρσιν
κάπριος ἠὲ λέων στρέφεται σθένεϊ βλεμεαίνων·
οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
ἀντίον ἵστανται, καὶ ἀκοντίζουσι θαμείας
αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὔ ποτε κυδάλιμον κῆρ
ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα·
ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇ ϝείκουσι στίχες ἀνδρῶν·
ὣς Ἕκτωρ ἀν' ὅμιλον ἰὼν ἐλλίσσεθ' ἑταίρους,
τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ ϝοι ἵπποι
τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
χείλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
εὐρεῖ', οὔτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
ῥηιδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἕστασαν υἷες Ἀχαιῶν
πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηίων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
ἔνθ' οὔ κεν ῥέα ἵππος ἐύτροχον ἅρμα τιταίνων
ἐσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσιν.
δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα ϝεῖπε παραστάς
"Ἕκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,
ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους.
ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
ὀξέες ἑστᾶσιν, προτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν.
ἔνθ' οὔ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι
ἱππεῦσι· στεῖνος γάρ, ὅθι τρώσεσθαι ὀίω.
εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάζει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ϝίετ' ἀρήγειν,
ἦ τ' ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς·
εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται
ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
οὐκέτ' ἔπειτ' ὀίω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
ἄψορρον προτὶ ϝάστυ ϝελιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ ϝείπω, πειθώμεθα πάντες.
ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες

Ἕκτορι πάντες ἑπώμεθ᾽ ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχαιοί
οὐ μενέουσ᾽, εἰ δή σφιν ὀλέθρου πείρατ᾽ ἐφῆπται."
ὣς φάτο Πουλυδάμας, ϝάδε δ᾽ Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων,
αὐτίκα δ᾽ ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ᾽ ἵππων ἠγερέθοντο,
ἀλλ᾽ ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ϝίδον Ἕκτορα δῖον.
ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ϝεῷ ἐπέτελλε ϝέκαστος
ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ᾽ ἐπὶ τάφρῳ·
οἳ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
πένταχα κοσμηθέντες ἅμ᾽ ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.
οἳ μὲν ἅμ᾽ Ἕκτορ᾽ ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
οἳ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι.
καί σφιν Κεβριόνης τρίτος εἵπετο· πὰρ δ᾽ ἄρ᾽ ὄχεσφιν
ἄλλον Κεβριόναο χερείονα κάλλιπεν Ἕκτωρ.
τῶν δ᾽ ἑτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ,
τῶν δὲ τρίτων Ἕλενος καὶ Δηίφοβος θεοϝειδής,
υἷε δύω Πριάμοιο· τρίτος δ᾽ ἦν Ἄσιος ἥρως,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν ἐὺς πάις Ἀγχίσαο
Αἰνείας, ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἷε,
Ἀρχέλοχός τ᾽ Ἀκάμας τε, μάχης ἐὺ ϝειδότε πάσης.
Σαρπηδὼν δ᾽ ἡγήσατ᾽ ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
πρὸς δ᾽ ἕλετο Γλαῦκον καὶ ἀρήιον Ἀστεροπαῖον·
οἳ γάρ ϝοι ϝείσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
τῶν ἄλλων μετά γ᾽ αὐτόν· ὃ δὲ πρέπε καὶ διὰ πάντων.
οἳ δ᾽ ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῇσι βόεσσιν,
βάν ῥ᾽ ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι, οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἔφαντο
σχήσεσθ᾽ ἀλλ᾽ ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
ἔνθ᾽ ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοί τ᾽ ἐπίκουροι
βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
ἀλλ᾽ οὐχ Ὑρτακίδης ἔθελ᾽ Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
αὖθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσιν
νήπιος, οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
ἂψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ϝίλιον ἠνεμόεσσαν·
πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
ἔγχει Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ Δευκαλίδαο.

εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ᾽ ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοί
ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
τῇ ῥ᾽ ἵππους τε καὶ ἅρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν
εὗρ᾽ ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
ἀλλ᾽ ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν᾽ ἑταίρων
ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
τῇ ῥ᾽ ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ᾽ ἅμ᾽ ἕποντο
ὀξέα κεκληγῶτες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ᾽ Ἀχαιούς
σχήσεσθ᾽ ἀλλ᾽ ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι
νήπιοι. ἐν δὲ πύλῃσι δύ᾽ ἀνέρας εὗρον ἀρίστους,
υἷας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητάων,
τὸν μὲν Πειριθόου υἷα κρατερὸν Πολυποίτην,
τὸν δὲ Λεοντῆα βροτολοιγῷ ϝῖσον Ἄρηι.
τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
ἕστασαν ὡς ὅτε τε δρύες οὔρεσιν ὑψικάρηνοι,
αἵ τ᾽ ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,
ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ᾽ ἀραρυῖαι·
ὣς ἄρα τὼ χείρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν
μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον, οὐδὲ φέβοντο.
οἳ δ᾽ ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐύδμητον, βόας αὔας
ὑψόσ᾽ ἀνασχόμενοι, ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ
Ἄσιον ἀμφὶ ϝάνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
Ἀσιάδην τ᾽ Ἀδάμαντα Θόωνά τε Ϝοινόμαόν τε.
οἳ δ᾽ ἦ τοι εἵως μὲν ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς
ὤρνυον ἔνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ϝιαχή τε φόβος τε,
ἐκ δὲ τὼ ἀίξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην,
ἀγροτέροισι σύεσσι ϝεϝοικότε, τώ τ᾽ ἐν ὄρεσσιν
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχαται κολοσυρτὸν ἰόντα,
δοχμώ τ᾽ ἀίσσοντε περὶ σφίσι ϝάγνυτον ὕλην,
πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
γίγνεται, εἰς ὅ κέ τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕληται.
ὣς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινός
ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν.
οἳ δ᾽ ἄρα χερμαδίοισιν ἐυδμήτων ἀπὸ πύργων
βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ᾽ αὐτῶν καὶ κλισιάων
νηῶν τ᾽ ὠκυπόρων. νιφάδες δ᾽ ὣς πῖπτον ἔραζε,
ἅς τ᾽ ἄνεμος ζαής, νέφεα σκιόεντα δονήσας,

ταρφείας κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
ὣς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἠμὲν Ἀχαιῶν
ἠδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ᾽ ἀμφ᾽ αὖον ἀΰτευν
βαλλόμεναι μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
δή ῥα τότ᾽ ᾤμωξεν καὶ ϝὼ πεπλήγετο μηρώ
Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ϝέπος ηὖδα.
"Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο
πάγχυ μάλ᾽· οὐ γὰρ ἐγώ γε φάμην ἥρωας Ἀχαιούς
σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
οἳ δ᾽, ὥς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἠὲ μέλισσαι
ϝοικία ποιήσωνται ὁδῷ ἔπι παιπαλοέσσῃ,
οὐδ᾽ ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων,
ὣς οἵδ᾽ οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δύ᾽ ἐόντες
χάσσασθαι πρίν γ᾽ ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ ϝαλῶναι."
ὣς ἔφατ᾽, οὐδὲ Διὸς πεῖθεν φρένα ταῦτ᾽ ἀγορεύων·
Ἕκτορι γάρ ϝοι θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
ἔνθ᾽ αὖ Πειριθόου υἱὸς κρατερὸς Πολυποίτης
δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου·
οὐδ᾽ ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διαπρό
αἰχμὴ χαλκείη ῥῆξ᾽ ὀστέον, ἐγκέφαλος δέ
ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὄρμενον ἐξενάριξεν.
υἱὸν δ᾽ Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος
Ἱππόμαχον βάλε δουρί, κατὰ ζωστῆρα τυχήσας.
αὖτις δ᾽ ἐκ κολεοῖο ϝερυσσάμενος ξίφος ὀξύ
Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι᾽ ὁμίλου,
πλῆξ᾽ αὐτοσχεδίην· ὃ δ᾽ ἄρ᾽ ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη·
αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
ὄφρ᾽ οἳ τοὺς ἐνάριζον ἀπ᾽ ἔντεα μαρμαίροντα,
τόφρ᾽ οἳ Πουλυδάμαντι καὶ Ἕκτορι κοῦροι ἕποντο,
οἳ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα

ἄλλοι δ᾽ ἀμφ᾽ ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν·
ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὣς πάντ᾽ ἀγορεῦσαι·
πάντῃ γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαὲς πῦρ
λάινον. Ἀργεῖοι δέ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκῃ
νηῶν ἠμύνοντο. θεοὶ δ᾽ ἀκαχήατο θυμόν
πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν.
σὺν δ᾽ ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηιοτῆτα.

τεῖχός τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,
οἵ ῥ᾽ ἔτι μερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.
ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ᾽ ἀριστερὰ λαὸν ἐϝέργων,
φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
ζωόν, ἔτ᾽ ἀσπαίροντα. καὶ οὔ πω λήθετο χάρμης·
κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος παρὰ δειρήν
ἰδνωθεὶς ὀπίσω. ὃ δ᾽ ἀπὸ ϝέθεν ἧκε χαμᾶζε
ἀλγήσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ᾽ ἐνὶ κάμβαλ᾽ ὁμίλῳ,
αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῇς ἀνέμοιο.
Τρῶες δὲ ῥίγησαν, ὅπως ϝίδον αἰόλον ὄφιν
κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα ϝεῖπε παραστάς
"Ἕκτορ, ἀεὶ μέν πώς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῇσιν
ἐσθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ϝέϝοικεν
δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ᾽ ἐνὶ βουλῇ
οὔτε ποτ᾽ ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
νῦν αὖτ᾽ ἐκϝερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
ὧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὀίομαι, εἰ ἐτεόν γε
Τρωσὶν ὅδ᾽ ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ᾽ ἀριστερὰ λαὸν ἐϝέργων,
φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
ζωόν· ἄφαρ δ᾽ ἀφέηκε πάρος φίλα ϝοικί᾽ ἱκέσθαι,
οὐδ᾽ ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσι ϝεοῖσιν.
ὣς ἡμεῖς, εἴ πέρ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥηξόμεθα σθένεϊ μεγάλῳ, ϝείξωσι δ᾽ Ἀχαιοί,
οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ᾽ αὐτὰ κέλευθα·
πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὕς κεν Ἀχαιοί
χαλκῷ δῃώσουσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
ὧδέ χ᾽ ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
ϝειδείη τεράων καί ϝοι πειθοίατο λαοί."
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ
"Πουλύδαμαν, σὺ μὲν οὐκέτ᾽ ἐμοὶ φίλα ταῦτ᾽ ἀγορεύεις·
ϝοῖσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
εἰ δ᾽ ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι
βουλέων, ἅς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν·
τύνη δ᾽ οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις

πείθεσθαι, τῶν οὔ τι μετατρέπομ᾽ οὐδ᾽ ἀλεγίζω,
εἴ τ᾽ ἐπὶ δεξί᾽ ἴωσι πρὸς ἠῶ τ᾽ ἠέλιόν τε,
εἴ τ᾽ ἐπ᾽ ἀριστερὰ τοί ϝε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
ὃς πᾶσιν θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι ϝανάσσει.
εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης."
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ᾽ ἅμ᾽ ἕποντο
ϝηχῇ θεσπεσίῃ. ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
ὦρσεν ἀπ᾽ Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
ἥ ῥ᾽ ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν
ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
κρόσσας μὲν πύργων ϝέρυον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξις,
στήλας τε προβλῆτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ᾽ Ἀχαιοί
πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
τὰς οἵ γ᾽ ἀϝέρυον, ϝέλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥήξειν. οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
ἀλλ᾽ οἵ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξις
βάλλον ἀπ᾽ αὐτάων δηίους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.
ἀμφοτέρω δ᾽ Αἴαντε κελευτιόωντ᾽ ἐπὶ πύργων
πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.
ἄλλον μειλιχίοις ἄλλον στερεοῖσι ϝέπεσσιν
νείκεον, ὅν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ϝίδοιεν.
"ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ᾽ ἔξοχος ὅς τε μεσήεις
ὅς τε χερειότερος, ἐπεὶ οὔ πω πάντες ὁμοῖοι
ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ϝέργον ἅπασιν·
καὶ δ᾽ αὐτοὶ τόδε που γιγνώσκετε. μή τις ὀπίσσω
τετράφθω προτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
ἀλλὰ πρόσσω ἵεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
εἴ κε Ζεὺς δώῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητής
νεῖκος ἀπωσαμένους δηίους προτὶ ϝάστυ δίεσθαι."

244 τίπτε σὺ δείδοικας πόλεμον καὶ δηιοτῆτα;
εἴ περ γάρ τ᾽ ἄλλοι γε περικτεινώμεθα πάντες
νηυσὶν ἐπ᾽ Ἀργείων, σοὶ δ᾽ οὐ δέος ἔστ᾽ ἀπολέσθαι·
οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήιος οὐδὲ μαχήμων.
εἰ δὲ σὺ δηιοτῆτος ἀφέξεαι, ἠέ τιν᾽ ἄλλον
παρφάμενος ϝεπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
250 αὐτίκ᾽ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις."

ὣς τώ γε προβοῶντε μάχην ὤτρυνον Ἀχαιῶν.
τῶν δ᾽, ὥς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμεῖαι
ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ᾽ ὤρετο μητιέτα Ζεύς
νειφέμεν, ἀνθρώποισι πιφαυσκόμενος τὰ ϝὰ κῆλα·
κοιμήσας δ᾽ ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρώονας ἄκρους
καὶ πεδία λωτοῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ϝέργα,
καί τ᾽ ἐφ᾽ ἁλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,
κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα δὲ πάντα
ϝειλύαται καθύπερθ᾽, ὅτ᾽ ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
ὣς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμεῖαι,
αἱ μὲν ἄρ᾽ ἐς Τρῶας, αἱ δ᾽ ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιούς,
βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὕπερ πᾶν δοῦπος ὀρώρειν.
οὐδ᾽ ἄν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ
τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
εἰ μὴ ἄρ᾽ υἱὸν ἑϝὸν Σαρπηδόνα μητιέτα Ζεύς
ὦρσεν ἐπ᾽ Ἀργείοισι, λέονθ᾽ ὣς βουσὶ ϝέλιξιν.
αὐτίκα δ᾽ ἀσπίδα μὲν πρόσθε σχέτο πάντοσ᾽ ἐϝίσην
καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεύς
ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμείας
χρυσείῃς ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον.
τὴν ἄρ᾽ ὅ γε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
βῆ ῥ᾽ ἴμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ᾽ ἐπιδευής
δηρὸν ἔῃ κρειῶν, κέλεται δέ ϝε θυμὸς ἀγήνωρ
μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
εἴ περ γάρ χ᾽ εὕρῃσι παραυτόθι βώτορας ἄνδρας
σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
οὔ ῥά τ᾽ ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δίεσθαι,
ἀλλ᾽ ὅ γ᾽ ἄρ᾽ ἢ ἥρπαξε μετάλμενος ἠὲ καὶ αὐτός
ἔβλητ᾽ ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι.
ὥς ῥα τότ᾽ ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκεν
τεῖχος ἐπαΐξαι διά τε ῥήξασθαι ἐπάλξις.
αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ᾽ Ἱππολόχοιο,
"Γλαῦκε, τί ἦ δὴ νῶι τετιμήμεσθα μάλιστα
ἕδρῃ τε κρέασίν τε ϝιδὲ πλείοις δεπάεσσιν
ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὣς εἰσορόωσιν,
καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ᾽ ὄχθας
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.
τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἐόντας
ἑστάμεν ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι,

οφρα τις ὧδ᾽ εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτάων
'οὐ μὴν ἀκληεῖς Λυκίην κάτα κοιρανέουσιν
ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα
ϝοῖνόν τ᾽ ἔξαιτον μελιϝηδέα· ἀλλ᾽ ἄρα καὶ ϝίς
ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.'
ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες
αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ᾽ ἀθανάτω τε
ἔσσεσθ᾽, οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην
οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν·
νῦν δ᾽ (ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο
μυρίαι, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ᾽ ὑπαλύξαι)
ἴομεν, ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν ἠέ τις ἡμῖν."
ὣς ἔφατ᾽, οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ᾽ οὐδ᾽ ἀπίθησεν·
τὼ δ᾽ ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ϝέθνος ἄγοντες.
τοὺς δὲ ϝιδὼν ῥίγησ᾽ υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·
τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
πάπτηνεν δ᾽ ἀνὰ τεῖχος Ἀχαιῶν εἴ τιν᾽ ἴδοιτο
ἡγεμόνων, ὅς τίς ϝοι ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύναι·
ἐς δ᾽ ἐνόησ᾽ Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω,
ἑσταότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίηθεν ἰόντα,
ἐγγύθεν. ἀλλ᾽ οὔ πώς ϝοι ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, ἀυτὴ δ᾽ οὐρανὸν ἷκεν,
βαλλομένων σακέων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν
καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο, τοὶ δὲ κατ᾽ αὐτάς
ἱστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
αἶψα δ᾽ ἐπ᾽ Αἴαντα προΐη κήρυκα Θοώτην.
"ἔρχεο, δῖε Θοῶτα, θέων Αἴαντα κάλεσσον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ᾽ ὄχ᾽ ἄριστον ἁπάντων
εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·
ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
ἀλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
καί ϝοι Τεῦκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐὺ ϝειδώς."
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἄρα ϝοι κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
στῆ δὲ παρ᾽ Αἰάντεσσι κιών, εἶθαρ δὲ προσηύδα
"Αἴαντ᾽ Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
ἠνώγει Πετεῶο διοτρεφέος φίλος υἱός
κεῖσ᾽ ἴμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσητον,

ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ᾽ ὄχ᾽ ἄριστον ἁπάντων
εἴη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·
ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
ἀλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
καί ϝοι Τεῦκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐὺ ϝειδώς."
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
αὐτίκ᾽ Ὀιλιάδην ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Αἶαν, σφῶι μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,
ἑσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετε ϝῖφι μάχεσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ᾽ εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο.
αἶψα δ᾽ ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν ἐὺ τοῖς ἐπαμύνω."
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
καί ϝοι Τεῦκρος ἅμ᾽ ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
τοῖς δ᾽ ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο
τείχεος ἐντὸς ἰόντες — ἐπειγομένοισι δ᾽ ἵκοντο —,
οἳ δ᾽ ἐπ᾽ ἐπάλξις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ϝῖσοι,
ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
σὺν δ᾽ ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ᾽ ἀυτή.
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
Σαρπήδοντος ἑταῖρον Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλών, ὅ ῥα τείχεος ἐντός
κεῖτο μέγας παρ᾽ ἔπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα
χείρεσσ᾽ ἀμφοτέρῃς ἔχοι ἀνήρ, οὐδὲ μάλ᾽ ἡβῶν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ᾽. ὃ δ᾽ ἄρ᾽ ὑψόθεν ἔμβαλ᾽ ἀείρας,
θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, ξὺν δ᾽ ὀστέ᾽ ἄραξεν
πάντ᾽ ἄμυδις κεφαλῆς· ὃ δ᾽ ἄρ᾽ ἀρνευτῆρι ϝεϝοικώς
κάππεσ᾽ ἀφ᾽ ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ᾽ ὀστέα θυμός.
Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον κρατερὸν παῖδ᾽ Ἱππολόχοιο
ἰῷ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
ᾗ ϝίδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.
ἂψ δ᾽ ἀπὸ τείχεος ἆλτο λαθών, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν
βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόῳτο ϝέπεσσιν.
Σαρπήδοντι δ᾽ ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος,
αὐτίκ᾽ ἐπεί τ᾽ ἐνόησεν· ὅμως δ᾽ οὐ λήθετο χάρμης,
ἀλλ᾽ ὅ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
νύξ᾽, ἐκ δὲ σπάσεν ἔγχος· ὃ δὲ σπόμενος πέσε δουρί
πρηνής, ἀμφὶ δέ ϝοι βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.

Σαρπηδὼν δ᾽ ἄρ᾽ ἔπαλξιν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν
ἕλχ᾽· ἡ δ᾽ ἕσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὕπερθεν
τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.
τὸν δ᾽ Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ᾽ ὁ μὲν ἰῷ
βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαεινόν
ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνεν
παιδὸς ἑϝοῦ, μὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσι δαμείη·
Αἴας δ᾽ ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διαπρό
ἤλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα.
χώρησεν δ᾽ ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος. οὐδ᾽ ὅ γε πάμπαν
χάζετ᾽, ἐπεί ϝοι θυμὸς ἐϝέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.
κέκλετο δ᾽ ἀντιθέοισι ϝελιξάμενος Λυκίοισιν
"ὦ Λύκιοι, τί τ᾽ ἄρ᾽ ὧδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
ἀργαλέον δέ μοί ἐστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
μούνῳ ῥηξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον.
ἀλλ᾽ ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων τοι ϝέργον ἄμεινον."
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δὲ ϝάνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ϝάνακτα.
Ἀργεῖοι δ᾽ ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
τείχεος ἔντοσθεν. μέγα δέ σφισι φαίνετο ϝέργον·
οὔτε γὰρ ἴφθιμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
τεῖχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,
οὔτε ποτ᾽ αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
τείχεος ἂψ ὤσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν.
ἀλλ᾽ ὥς τ᾽ ἀμφ᾽ οὔροισι δύ᾽ ἀνέρε δηριάασθον,
μέτρ᾽ ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρῃ,
ὥ τ᾽ ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ϝίσης,
ὣς ἄρα τοὺς διέϝεργον ἐπάλξιες· οἱ δ᾽ ὑπὲρ αὐτέων
δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας,
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήιά τε πτερόεντα.
πολλοὶ δ᾽ οὐτάζοντο κατὰ χρόα νηλέι χαλκῷ,
ἠμὲν ὁτέῳ στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθείη
μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν
ἐρράδατ᾽ ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
ἀλλ᾽ ἔχον ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθής,
ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
ϝισάζουσ᾽, ἵνα παισὶν ἀϝεικέα μισθὸν ἄρηται.
ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ϝῖσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε,

πρίν γ᾽ ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἕκτορι δῶκεν
Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
ἤυσεν δὲ διαπρύσιον, Τρώεσσι γεγωνώς.
"ὄρνυσθ᾽, ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος
Ἀργείων, καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαὲς πῦρ."
ὣς φάτ᾽ ἐποτρύνων, οἱ δ᾽ οὔασι πάντες ἄκουον,
ἴθυσαν δ᾽ ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες. οἱ μὲν ἔπειτα
κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ᾽ ἔχοντες,
Ἕκτωρ δ᾽ ἁρπάξας λᾶαν φέρεν, ὅς ῥα πυλάων
ἑστήκει πρόσθεν, πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὕπερθεν
ὀξὺς ἔην. τὸν δ᾽ οὔ κε δύ᾽ ἀνέρε δήμου ἀρίστω
ῥηιδίως ἐπ᾽ ἄμαξαν ἀπ᾽ οὔδεος ὀχλήσειαν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ᾽· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
451 ὡς δ᾽ ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἰός
χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπείγει,
ὣς Ἕκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λᾶαν ἀείρας,
αἵ ῥα πύλας ϝείρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ᾽ ἔντοσθεν ὀχῆες
εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληὶς ἐπαρήρειν.
στῆ δὲ μ λ᾽ ἐγγὺς ἰών, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,
εὖ διαβάς, ἵνα μή ϝοι ἀφαυρότερον βέλος εἴη,
ῥῆξε δ᾽ ἀπ᾽ ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
βριθοσύνῃ, μέγα δ᾽ ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ᾽ ἄρ᾽ ὀχῆες
ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς. ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἔσθορε φαίδιμος Ἕκτωρ
νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
σμερδαλέῳ, τὸν ἔϝεστο περὶ χροΐ, δοιὰ δὲ χερσίν
δοῦρ᾽ ἔχεν. οὔ κέν τίς μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας
νόσφι θεῶν, ὅτ᾽ ἔσαλτο πύλας· πυρὶ δ᾽ ὄσσε δεδήειν.
κέκλετο δὲ Τρώεσσι ϝελιξάμενος καθ᾽ ὅμιλον
τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ᾽ ὀτρύνοντι πίθοντο.
αὐτίκα δ᾽ οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ᾽ αὐτάς
ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δὲ φόβηθεν
νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὅμαδος δ᾽ ἀλίαστος ἐτύχθη.
13 Ζεὺς δ᾽ ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσεν, N
τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ᾽ ἐχέμεν καὶ ὀιζύν
νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ,
νόσφιν ἐφ᾽ ἱπποπόλων Θρῃκῶν καθορώμενος αἶαν

---

450 τόν ϝοι ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω.

Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν
γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὄσσε φαεινώ·
οὐ γὰρ ὅ γ' ἀθανάτων τιν' ἐϝέλπετο ϝὸν κατὰ θυμόν
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.
οὐδ' ἀλαοσκοπίην εἶχεν κρείων ἐνοσίχθων·
καὶ γὰρ ὃ θαυμάζων ἧστο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
Θρηικίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
ἔνθ' ἄρ' ὁ γ' ἐξ ἁλὸς ἕζετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιούς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσετο παιπαλόεντος,
κραιπνὰ ποσὶν προβιβάς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ,
Αἰγάς, ἔνθα τέ ϝοι κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης
χρύσεα μαρμαίροντα τετεύχαται, ἄφθιτα αἰεί.
ἔνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω
ὠκυπέτα, χρυσέῃσι ϝεθείρῃσιν κομόωντε,
χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ· γέντο δ' ἱμάσθλην
χρυσείην εὔτυκτον, ἑϝοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου,
βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'. ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησε ϝάνακτα·
γηθοσύνῃ δὲ θάλασσα διίστατο. τοὶ δὲ πέτοντο
ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων.
τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐύσκαρθμοι φέρον ἵπποι.
ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης·
ἔνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλεν χρυσείας
ἀρρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
νοστήσαντα ϝάνακτα. ὃ δ' ἐς στρατὸν ᾤχετ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δὲ φλογὶ ϝῖσοι ἀολλέες, ἠὲ θυέλλῃ,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἕποντο,
ἄβρομοι ἀϝίαχοι· ϝέλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
αἱρήσειν, κτενέειν δὲ παραυτόθι πάντας ἀρίστους.
ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος εἰνοσίγαιος
Ἀργείους ὤτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθών,

ϝεισάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ.
"Αἴαντε, σφὼ μέν τε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν
ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
ἄλλῃ μὲν γὰρ ἐγώ γ' οὐ δείδια χεῖρας ἀάπτους
Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
ἕξουσιν γὰρ ἅπαντας ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί·
τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια μή τι πάθωμεν,
ᾗ ῥ' ὅ γ' ὁ λυσσώδης φλογὶ ϝείκελος ἡγεμονεύει
Ἕκτωρ, ὃς Διὸς εὔχετ' ἐρισθενέος πάις εἶναι.
σφῶιν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν,
αὐτώ θ' ἑστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
ὠκυπόρων, εἰ καί μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει."
ἦ, καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος εἰνοσίγαιος
ἀμφοτέρω κεκοπὼς πλῆσεν μένεος κρατεροῖο,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
αὐτὸς δ', ὥς τ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθείς
ὁρμήσῃ πεδίοιο διωκέμεν ὄρνεον ἄλλο,
ὣς ἀπὸ τῶν ἤιξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
τοῖιν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας,
αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν
"Αἶαν, ἐπεί τις νῶι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
μάντι ϝειδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι —
οὐδ' ὅ γε Κάλχας ἐστί, θεοπρόπος οἰωνιστής·
ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων
ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ.
καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι,
μαιμώωσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὕπερθεν."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας
"οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
μαιμῶσιν, καί μοι μένος ὤρορε, νέρθε δὲ ποσσίν
ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινώω δὲ καὶ οἶος
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι."
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
χάρμῃ γηθόσυνοι τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ·
τόφρα δὲ τοὺς ὄπιθεν γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς,
οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.

τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
καί σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοισιν
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ.
τοὺς οἵ γ' εἰσορόωντες ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λεῖβον·
οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπὲκ κακοῦ. ἀλλ' ἐνοσίχθων
ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὤτρυνε φάλαγγας.
Τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ Λήιτον ἦλθε κελεύων
Πηνέλεών θ' ἥρωα Θόαντά τε Δηίπυρόν τε
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀυτῆς.
τοὺς ὅ γ' ἐποτρύνων ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"αἰδώς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι. ὔμμιν ἐγώ γε
μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἁμάς·
εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
νῦν δὴ ϝείδεται ἦμαρ ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
δεινόν, ὃ οὔ ποτ' ἐγώ γε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἳ τὸ πάρος περ
φυζακινῇς ἐλάφοισι ϝεϝῴκεσαν, αἵ τε καθ' ὕλην
θώων παρδαλίων τε λύκων τ' ἤια πέλονται
αὔτως ἠλάσκουσαι ἀνάλκιδες, οὐδ' ἔπι χάρμη.
ὣς Τρῶες τὸ πρίν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν.
νῦν δὲ ϝεκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
ἡγεμόνος κακότητι μεθημοσύνῃσί τε λαῶν,
οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσιν
νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.
ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιος ἐστίν
ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
οὕνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα,
ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς
πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν. οὐδ' ἂν ἐγώ γε
ἀνδρὶ μαχησαίμην ὅς τις πολέμοιο μεθείη
λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι περὶ κῆρι.
ὦ πέπονες, τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον
τῇδε μεθημοσύνῃ. ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ϝέκαστος
αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
Ἕκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει

114 ἡμέας γ' οὔ πως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.

καρτερός, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα."
ὣς ῥα κελευτιόων γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς.
ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες
καρτεραί, ἃς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθών
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα δῖον ἔμιμνον,
φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ.
ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
νευόντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
ἔγχεα δὲ πτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
σειόμεν'. οἳ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
  Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
ἀντικρὺς μεμαώς, ὀλοοίτροχος ὣς ἀπὸ πέτρης,
ὅν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὤσῃ,
ῥήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·
ὕψι δ' ἀναθρώσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
ὕλη· ὃ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ὄφρ' ἂν ἵκηται
ϝισόπεδον· τότε δ' οὔ τι κυλίνδεται ἐσσύμενός περ.
ὣς Ἕκτωρ εἵως μὲν ἀπείλεε μέχρι θαλάσσης
ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῇς ἐνέκυρσε φάλαγξιν,
στῆ ῥα μάλ' ἐγχριμφθείς. οἳ δ' ἀντίοι υἷες Ἀχαιῶν
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν
ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
ἤυσεν δὲ διαπρύσιον, Τρώεσσι γεγωνώς,
"Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
παρμένετ'. οὔ τοι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοί,
καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
ἀλλ' ὀίω, χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτεόν με
ὦρσε θεῶν ὤριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης."
  ὣς ϝειπὼν ὤτρυνε μένος θυμόν τε ϝεκάστου.
Δηίφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκειν
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην,
κοῦφα ποσὶν προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην
ταυρείην. τῆς δ' οὔ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρίν
ἐν καυλῷ ἐϝάγη δολιχὸν δόρυ. Δηίφοβος δέ
ἀσπίδα ταυρείην σχέθ' ἀπὸ ϝέο, δεῖσε δὲ θυμῷ

ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος. αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
ἂψ ἑτάρων ἐς ϝέθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς
ἀμφότερον, νίκης τε καὶ ἔγχεος ὃ ξυνέϝαξεν.
βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
οἰσόμενος δόρυ μακρόν, ὅ ϝοι κλισίηφι λέλειπτο.
οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρειν.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
Ἴμβριον αἰχμητήν, πολυΐππου Μέντορος υἱόν.
ναῖε δὲ Πήδαιον πρὶν ἐλθέμεν υἷας Ἀχαιῶν,
κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικάστην·
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιϝέλισσαι,
ἂψ ἐς Ϝίλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν,
ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὃ δέ μιν τίε ϝῖσα τέκεσσιν.
τόν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔγχεϊ μακρῷ
νύξ', ἐκ δὲ σπάσεν ἔγχος· ὃ δ' αὖτ' ἔπεσεν μελίη ὥς,
ἥ τ' ὄρεος κορυφῇ ϝέκαθεν περιφαινομένοιο
χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσῃ.
ὣς πέσεν, ἀμφὶ δέ ϝοι βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τεῦκρος δ' ὡρμήθη μεμαὼς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
Ἕκτωρ δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ϝιδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
τυτθόν, ὃ δ' Ἀμφίμαχον Κτεάτου υἷ' Ἀκτορίωνος
νισσόμενον πολεμόνδε κατὰ στῆθος βάλε δουρί.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἕκτωρ δ' ὡρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
Αἴας δ' ὁρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῷ
Ἕκτορος. ἀλλ' οὔ πῃ χρὼς ϝείσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὃ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὖτα,
ὦσε δέ μιν σθένεϊ μεγάλῳ. ὃ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐκϝείρυσσαν Ἀχαιοί.
Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος δῖός τε Μενεσθεύς,
ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος ἀλκῆς.
ὡς δὲ δύ' αἶγα λέοντε κυνῶν ὕπο καρχαροδόντων
ἁρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήια πυκνά,
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῇσιν ἔχοντες,
ὥς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστά
τεύχεα συλήτην. κεφαλὴν δ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
κόψεν Ὀιλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο,

ἧκε δέ μιν σφαιρηδὰ ϝελιξάμενος δι' ὁμίλου.
Ἕκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσιν.
καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη
υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
ὀτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα ϝοι δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν,
ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου ὅ ϝοι νέον ἐκ πολέμοιο
ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξέι χαλκῷ.
τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὃ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
ἤιεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
ἀντιάαν. τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων,
ϝεισάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἷι Θόαντι,
ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
Αἰτωλοῖσι ϝάνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.
"Ἰδομενεῦ Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί
οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἷες Ἀχαιῶν."
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα
"ὦ Θόαν, οὔ τις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἐγώ γε
γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.
οὔτε τινὰ δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνῳ
ϝείκων ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλά που οὕτως
μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέι Κρονίωνι,
νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
ἀλλὰ Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήιος ἦσθα,
ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ϝίδηαι·
τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φωτὶ ϝεκάστῳ."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
"Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
ὅς τις ἐπ' ἤματι τῷδε ϝεκὼν μεθιῇσι μάχεσθαι.
ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρή
σπεύδειν, εἴ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δύ' ἐόντες.
συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν·
νῶι δὲ καί κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι."
ὣς ϝειπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἂμ πόνον ἀνδρῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὔτυκτον ἵκανεν,
δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροΐ, γέντο δὲ δοῦρε,
βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἥν τε Κρονίων
χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,

δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δέ ϝοι αὐγαί.
ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Μηριόνης δ᾽ ἄρα ϝοι θεράπων ἐὺς ἀντεβόλησεν
ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ᾔειν
οἰσόμενος. τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος
"Μηριόνη Μόλου υἱὲ πόδας ταχύ, φίλταθ᾽ ἑταίρων,
τίπτ᾽ ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηιοτῆτα;
ἦέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή,
ἦέ τευ ἀγγελίης μετ᾽ ἔμ᾽ ἤλυθες; οὐδέ τοι αὐτός
ἧσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι."
τὸν δ᾽ αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεϝάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
ἀσπίδα Δηιφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος."
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα
"δούρατα δ᾽, εἴ κ᾽ ἐθέλῃσθα, καὶ ἓν καὶ ϝείκοσι δήεις
ἑστεῶτ᾽ ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
Τρώια, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ ὀίω
ἀνδρῶν δυσμενέων ϝεκὰς ἱστάμενος πολεμίζειν·
τῷ μοι δούρατά τ᾽ ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες."
τὸν δ᾽ αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
πόλλ᾽ ἔναρα Τρώων· ἀλλ᾽ οὐ σχεδόν ἐστιν ἑλέσθαι.
οὐδὲ γὰρ οὐδ᾽ ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
ἵσταμαι, ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ϝίδμεναι αὐτὸν ὀίω."
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα
"ϝοῖδ᾽ ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ᾽ ἀρετὴ διαϝείδεται ἀνδρῶν,
ἔνθ᾽ ὅ τε δειλὸς ἀνήρ, ὅς τ᾽ ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη
(τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλῃ,
οὐδέ ϝοι ἀτρέμας ἧσθαι ἐρητύετ᾽ ἐν φρεσὶ θυμός,
ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ᾽ ἀμφοτέρους πόδας ἵζει,
ἐν δέ τέ ϝοι κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει

---

255 Ἰδομενεῦ Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,

κῆρας ὀιομένῳ, πάταγος δέ τε γίγνετ᾽ ὀδόντων·
τοῦ δ᾽ ἀγαθοῦ οὔτ᾽ ἂρ τρέπεται χρώς, οὔτε τι λίην
ταρβεῖ, ἐπεί κεν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,
ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῒ λυγρῇ),
οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
εἴ περ γάρ τε βλῇο πονεύμενος ἠὲ τυπείης,
οὐκ ἂν ἐν αὐχέν᾽ ὄπισθε πέσοι βέλος οὐδ᾽ ἐνὶ νώτῳ,
ἀλλά κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν
πρόσσω ϝιεμένοιο μετὰ προμάχων ϝοαριστύν.
ἀλλ᾽ ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὥς
ἑσταότες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιὼν ἕλευ ὄμβριμον ἔγχος."
ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι
καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος,
βῆ δὲ μετ᾽ Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πολεμόνδε μέτεισιν,
τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβής
ἕσπετο, ὅς τ᾽ ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν·
τὼ μὲν ἄρ᾽ ἐκ Θρῄκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον
ἠὲ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ᾽ ἄρα τώ γε
ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀγοὶ ἀνδρῶν
ἤισαν ἐς πόλεμον, κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"Δευκαλίδη, πῇ τ᾽ ἂρ μέμονας καταδῦναι ὅμιλον;
ἦ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἦ ἀνὰ μέσσους,
ἦ ἐπ᾽ ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὔ ποθι ϝέλπομαι οὕτως
δευέσθαι πολέμοιο κάρη κομόωντας Ἀχαιούς."
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα
"νηυσὶ μὲν ἐν μέσσῃσιν ἀμυνέμεν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
Αἴαντές τε δύω Τεῦκρός θ᾽, ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
τοξοσύνῃ, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
οἵ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο,
Ἕκτορα Πριαμίδην, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν.
αἰπύ ϝοι ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
ἀνδρὶ δέ κ᾽ οὐ ϝείξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ὃς θνητός τ᾽ εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτήν,

χαλκῷ τε ῥηκτὸς μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν.
οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆι ῥηξήνορι χωρήσειεν
ἕν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὔ πως ἔστιν ἐρίζειν.
νῶιν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστέρ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
ϝείδομεν ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν ἠέ τις ἡμῖν."
ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι
ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν ᾗ μιν ἀνώγειν.
οἱ δ' ὡς Ἰδομενῆα ϝίδον φλογὶ ϝείκελον ἀλκήν,
αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
τῶν δ' ὁμὸν ἵστατο νεῖκος ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν.
ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
ἤματι τῷ ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
οἵ τ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἱστᾶσιν ὀμίχλην,
ὣς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξέι χαλκῷ.
ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσιν
μακρῇς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὄσσε δ' ἄμερδεν
αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων
θωρήκων τε νεοσμήκτων σακέων τε φαεινῶν
ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη
ὃς τότε γηθήσειε ϝιδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.
ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἐών, Δαναοῖσι κελεύσας
Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὦρσεν.
πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,

τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου υἷε κραταιώ
ἀνδράσιν ἡρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρά.
Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἕκτορι βούλετο νίκην,
κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιικὸν Ἰλιόθι πρό,
ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ υἱέα καρτερόθυμον.
Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθών,
λάθρῃ ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
ἦ μὴν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἠδ' ἴα πάτρη,
ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ϝῄδη.
τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινεν,
λάθρῃ δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατόν, ἀνδρὶ ϝεϝοικώς.
τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιίου πολέμοιο
πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.

ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθειν,
ᾔτει δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν ϝεῖδος ἀρίστην
Κασσάνδρην ἀνέϝεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ϝέργον,
ἐκ Τροίης ἀϝέκοντας ἀπωσέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχετο καὶ κατένευσεν
δωσέμεναι· ὃ δ' ἐμάρναθ' ὑποσχεσίῃσι πιθήσας.
Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
χάλκεος ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπεύξατο, φώνησέν τε
"Ὀθρυονεῦ, περὶ δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέστης
Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὃ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ϝήν.
καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν ϝεῖδος ἀρίστην,
Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπυιέμεν, εἴ κε σὺν ἄμμιν
Ϝίλιον ἐκπέρσῃς, εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
ἀλλ' ἕπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ οὔ τοι ἐϝεδνωταὶ κακοί εἰμεν."
ὣς ϝειπὼν ποδὸς ἕλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
ἥρως Ἰδομενεύς· τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ
πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τὼ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων
αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων. ὃ δὲ ϝίετο θυμῷ
Ἰδομενῆα βαλεῖν· ὃ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρί
λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν ἢ ἀχερωίς
ἠὲ πίτυς βλωθρή, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήιον εἶναι·
ὣς ὃ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθείς,
βεβρυχώς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
ἐκ δέ ϝοι ἡνίοχος πλήγη φρένας ἃς πάρος εἶχεν,
οὐδ' ὅ γ' ἐτόλμησεν, δηίων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας,
ἂψ ἵππους στρέψαι. τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
χάλκεος ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
αὐτὰρ ὅ γ' ἀσθμαίνων εὐϝεργέος ἔκπεσε δίφρου,
ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
ἐξέλασεν Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
Δηίφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,
Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.

ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἄντα ϝιδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ᾽ ἀσπίδι πάντοσ᾽ ἐϝίσῃ,
τὴν ἄρ᾽ ὅ γε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ᾽ ἀραρυῖαν.
τῇ ὕπο πᾶς ἐϝάλη, τὸ δ᾽ ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
καρφαλέον δέ ϝοι ἀσπὶς ἐπιθρέξαντος ἄυσεν
ἔγχεος. οὐδ᾽ ἅλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
ἀλλ᾽ ἔβαλ᾽ Ἱππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ᾽ ὑπὸ γούνατ᾽ ἔλυσεν.
Δηίφοβος δ᾽ ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀύσας.
"οὐ μὴν αὖτ᾽ ἄτιτος κεῖτ᾽ Ἄσιος, ἀλλά ϝε φημί
εἰς Ἄϝιδός περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο
γηθήσειν κατὰ θυμόν, ἐπεί ῥά ϝοι ὤπασα πομπόν."
ὣς ἔφατ᾽, Ἀργείοισι δ᾽ ἄχος γένετ᾽ εὐξαμένοιο,
Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἀχνύμενός περ ἑϝοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,
ἀλλὰ θέων περίβη καί ϝοι σάκος ἀμφεκάλυψεν.
τὸν μὲν ἔπειθ᾽ ὑποδύντε δύω ἐρίϝηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάις καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα·
Ἰδομενεὺς δ᾽ οὐ λῆγε μένος μέγα, ϝίετο δ᾽ αἰεί
ἠέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι
ἢ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
ἔνθ᾽ Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱόν,
ἥρω᾽ Ἀλκάθοον — γαμβρὸς δ᾽ ἦν Ἀγχίσαο,
πρεσβυτάτην δ᾽ ὤπυιε θυγατρῶν Ἱπποδάμειαν,
τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο
κάλλει καὶ ϝέργοισι ϝιδὲ φρεσί· τούνεκα καί μιν
γῆμεν ἀνὴρ ὥριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ.
τὸν τόθ᾽ ὑπ᾽ Ἰδομενῆι Ποσειδάων ἐδάμασσεν
θέλξας ὄσσε φαεινά, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα·
οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ᾽ οὔτ᾽ ἀλέασθαι,
ἀλλ᾽ ὥς τε στήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
ἀτρέμας ἑσταότα στῆθος μέσον οὔτασε δουρί
ἥρως Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δέ ϝοι ἀμφὶ χιτῶνα
χάλκεον, ὅς ϝοι πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκει ὄλεθρον·
δὴ τότε γ᾽ αὖον ἄυσεν ἐρεικόμενος περὶ δουρί.
δούπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ᾽ ἐν κραδίῃ ἐπεπήγειν,
ἥ ῥά ϝοι ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν

ἔγχεος· ἔνθα δ᾽ ἔπειτ᾽ ἀφίη μένος ὄμβριμος Ἄρης.
Ἰδομενεὺς δ᾽ ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀύσας.
"Δηίφοβ᾽, ἦ ἄρα δή τι ϝεϝίσκομεν ἄξιον εἶναι
τρεῖς ἑνὸς ἀντὶ πεφάσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι οὕτως,
δαιμόνι᾽. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίος ἵστασ᾽ ἐμεῖο,
ὄφρα ϝίδῃς οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ᾽ ἱκάνω,
ὃς πρῶτον Μίνωα τέκεν Κρήτῃ ἐπίουρον·
Μίνως δ᾽ αὖ τέκεθ᾽ υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
Δευκαλίων δ᾽ ἔμ᾽ ἔτικτε πολέσσ᾽ ἄνδρεσσι ϝάνακτα
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ. νῦν δ᾽ ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν
σοί τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισιν Τρώεσσιν."
ὣς φάτο· Δηίφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
ἤ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων
ἂψ ἀναχωρήσας, ἦ πειρήσαιτο καὶ οἶος.
ὧδε δέ ϝοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
βῆναι ἐπ᾽ Αἰνείαν. τὸν δ᾽ ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
ἑστεῶτ᾽· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ ἐσθλὸν ἐόντα μετ᾽ ἀνδράσιν οὔ τι τίεσκεν.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱστάμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Αἰνεία Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρή
γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴ πέρ τί σε κῆδος ἱκάνει.
ἀλλ᾽ ἕπευ, Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ
γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα·
τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν."
ὣς φάτο, τῷ δ᾽ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν,
βῆ δὲ μετ᾽ Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
ἀλλ᾽ οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς,
ἀλλ᾽ ἔμεν᾽ ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθώς,
ὅς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν·
ὀφθαλμὼ δ᾽ ἄρα ϝοι πυρὶ λάμπετον, αὐτὰρ ὀδόντας
θήγει, ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας.
ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτός, οὐδ᾽ ὑπεχώρειν,
Αἰνείαν ἐπιόντα βοηθόον· αὖε δ᾽ ἑταίρους,
Ἀσκάλαφόν τ᾽ ἐσορῶν Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀυτῆς.
"δεῦτε, φίλοι, καί μ᾽ οἴῳ ἀμύνετε. δείδια δ᾽ αἰνῶς
Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν,

480 τοὺς ὅ γ᾽ ἐποτρύνων ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.

ὃς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἔνι φῶτας ἐναίρειν.
καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον·
εἰ γὰρ ὁμηλικίῃ γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
αἶψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος ἤ κε φεροίμην."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες
πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισιν κλίναντες.
Αἰνείας δ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο ϝοῖς ἑτάροισιν,
Δηίφοβόν τε Πάριν τ' ἐσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον,
οἵ ϝοι ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
λαοὶ ἕπονθ', ὡς εἴ τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα
πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν.
ὣς Αἰνείᾳ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθειν,
ὡς ϝίδε λαῶν ϝέθνος ἐπισπόμενον ϝεοῖ αὐτῷ.
οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόῳ αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν
μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκός
σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον
ἀλλήλων. δύο δ' ἄνδρες ἀρήιοι ἔξοχον ἄλλων,
Αἰνείας τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἄρηι,
ϝίεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέι χαλκῷ.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ϝιδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
ᾤχετ', ἐπεί ῥ' ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Ϝοινόμαον βάλε γαστέρα μέσσην,
ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκός
ἤφυσ'· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Ἰδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλά
ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὁρμηθέντι,
οὔτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μετ' ἐϝὸν βέλος οὔτ' ἀλέασθαι·
τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Δηίφοβος· δὴ γάρ ϝοι ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεί.
ἀλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἅμαρτεν, ὃ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρί,
υἱὸν ἐνυαλίοιο· δι' ὤμου δ' ὄμβριμον ἔγχος
ἔσχεν, ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
οὐδ' ἄρα πώ τι πέπυστο βριήπυος ὄμβριμος Ἄρης
υἷος ἑϝοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,

ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
ἧστο, Διὸς βουλῇσιν ἐϝελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐϝεργόμενοι πολέμοιο.
οἳ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν.
Δηίφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινήν
ἥρπασε, Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι
δουρὶ βραχίον' ἔτυψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρός
αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὥς,
ἐκϝέρυσεν πρυμνοῖο βραχίονος ὄμβριμον ἔγχος,
ἂψ δ' ἑτάρων ἐς ϝέθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης
αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας,
ἐξῆγεν πολέμου δυσϝηχέος, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
ὠκέας, οἵ ϝοι ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἕστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
οἳ τόν γε προτὶ ϝάστυ φέρον βαρέα στενάχοντα,
τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεουτάτου ἔρρεε χειρός.
οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρειν.
ἔνθ' Αἰνέας Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
λαιμὸν τύψ', ἐπὶ ϝοῖ τετραμμένον, ὀξέι δουρί·
ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπὶς ἑάφθη
καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ ϝοι θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας
οὔτασ' ἐπαΐξας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν
ἥ τ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἱκάνει·
τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν, ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων
παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
εἴσω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλέι χαλκῷ
Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Νέστορος υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
οὐ μὴν γάρ ποτ' ἄνευ δηίων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτούς
στρωφᾶτ'· οὐδέ ϝοι ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεί
σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶ ϝῇσιν
ἤ τευ ἀκοντίσσαι ἠὲ σχεδὸν ὁρμηθῆναι.
ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον
Ἀσιάδην, ὅ ϝοι οὖτα μέσον σάκος ὀξέι χαλκῷ
ἐγγύθεν ὁρμηθείς· ἀμενήνωσεν δέ ϝοι αἰχμήν

κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν' ὥς τε σκῶλος πυρίκαυστος,
ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης.
ἂψ δ' ἑτάρων ἐς ϝέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
γίγνετ' Ἄρης ἀλεγεινὸς ὀιζυροῖσι βροτοῖσιν.
ἔνθα ϝοι ἔγχος ἔπηξεν· ὃ δὲ σπόμενος περὶ δουρὶ
ἤσπαιρ' ὡς ὅτε βοῦς, τόν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν.
ὣς ὃ τυπεὶς ἤσπαιρε μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν,
ὄφρα ϝοι ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσατ' ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἥρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Δηίπυρον δ' Ἕλενος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσην
Θρηικίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
ἣ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καί τις Ἀχαιῶν
μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσεν·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἷλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωι ϝάνακτι,
ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκεν.
τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήδην ὃ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι
ϝίετ' ἀκοντίσσαι, ὃ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀιστῷ.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ
θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δὲ πτάτο πικρὸς ὀιστός.
ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωὴν
θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι
πνοιῇ ὕπο λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ,
ὣς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ϝεκὰς ἔπτατο πικρὸς ὀιστός.
Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
τὴν βάλεν ᾗ ῥ' ἔχε τόξον εὔξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
ἀντικρὺς διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
ἂψ δ' ἑτάρων ἐς ϝέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος.
καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ϝέρυσεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐυστρεφεῖ οἰὸς ἀώτῳ,
σφενδόνῃ, ἣν ἄρα ϝοι θεράπων ἔχε, ποιμένι λαῶν.
Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
ἤιε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,

σοὶ Μενέλαε δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρεΐδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ ϝοι ἐτράπετ' ἔγχος,
Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
οὔτασεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
ἔγχος· ὃ δὲ φρεσὶ ϝῇσι χάρη καὶ ἐϝέλπετο νίκην.
Ἀτρεΐδης δὲ ϝερυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
ἆλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὃ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἵλετο καλὴν
ἀξίνην εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ
μακρῷ ἐυξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
ἦ τοι ὃ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης
ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὃ δὲ προσιόντα μέτωπον
ῥινὸς ὕπερ πυμάτης· λάκε δ' ὀστέα, τὼ δέ ϝοι ὄσσε
πὰρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν,
ἰδνώθη δὲ πεσών. ὃ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ϝέπος ηὔδα.
"λείψετέ θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων,
Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι ἀυτῆς,
ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
ἣν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες, οὐδέ τι θυμῷ
Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδείσατε μῆνιν
ξεινίου, ὅς τέ ποτ' ὔμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν,
οἵ μευ κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισιν
πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
ἀλλά ποθι σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος.
Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν, σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.
οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῇσιν,
Τρωσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοιίου πολέμοιο.
πάντων μὲν κόρος ἐστί, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος
μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐϝέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν."
ὣς ϝειπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
συλήσας ἑτάροισι δίδω Μενέλαος ἀμύμων,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

ἔνθα ϝοι υἱὸς ἔπαλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος
Ἁρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πτολεμίξων
ἐς Τροίην, οὐδ᾽ αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
ὅς ῥα τότ᾽ Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρί
ἐγγύθεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι,
ἂψ δ᾽ ἑτάρων ἐς ϝέθνος ἐχάζετο κῆρ᾽ ἀλεείνων,
πάντοσε παπταίνων, μή τις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.
Μηριόνης δ᾽ ἀπιόντος ἵη χαλκήρε᾽ ὀιστόν
καί ῥ᾽ ἔβαλε γλουτὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ ὀιστός
ἀντικρὺς κατὰ κύστιν ὑπ᾽ ὀστέον ἐξεπέρησεν.
ἑζόμενος δὲ καταῦθι, φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων
θυμὸν ἀποπνείων, ὥς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
κεῖτο ταθείς· ἐκ δ᾽ αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
ἐς δίφρον δ᾽ ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ϝίλιον ἱρήν
ἀχνύμενοι. μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων,
ποινὴ δ᾽ οὔ τις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος.
  τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
ξεῖνος γάρ ϝοι ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσιν·
τοῦ ὅ γε χωόμενος προΐη χαλκήρε᾽ ὀιστόν.
ἦν δέ τις Εὐχήνωρ Πολυϝίδου μάντιος υἱός,
ἀφνειός τ᾽ ἀγαθός τε, Κορινθόθι ϝοικία ναίων,
ὅς ῥ᾽ εὖ ϝειδὼς κῆρ᾽ ὀλοὴν ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν.
πολλάκι γάρ ϝοι ἔϝειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύϝιδος
νούσῳ ὑπ᾽ ἀργαλέῃ φθίσθαι ϝοῖς ἐν μεγάροισιν
ἢ μετ᾽ Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
τῷ ῥ᾽ ἅμα τ᾽ ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν
νοῦσόν τε στυγερήν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
τὸν βάλ᾽ ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμός
ᾤχετ᾽ ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ᾽ ἄρα μιν σκότος εἷλεν.
  ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἕκτωρ δ᾽ οὐκ ἐπέπυστο διίφιλος, οὐδέ τι ϝήδη
ὅττι ῥά ϝοι νηῶν ἐπ᾽ ἀριστερὰ δηιόωντο
λαοὶ ὑπ᾽ Ἀργείων. τάχα δ᾽ ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
ἔπλετο· τοῖος γὰρ γαιήοχος εἰνοσίγαιος
ὤτρυν᾽ Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν.
ἀλλ᾽ ἔχεν ᾗ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἔσαλτο,
ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων,
ἔνθ᾽ ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
θῖν᾽ ἐφ᾽ ἁλὸς πολιῆς ϝειρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθεν

τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα
ζαχρηεῖς γίγνοντο μάχῃ αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες,
Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοί
σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδὲ δύναντο
ὦσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ ϝείκελον Ἕκτορα δῖον,
οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ᾽ ἄρα τοῖσιν
ἦρχ᾽ υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς, οἱ δ᾽ ἅμ᾽ ἕποντο
Φείδας τε Στιχίος τε Βίας τ᾽ ἐύς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλεΐδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,
πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
ἤ τοι ὃ μὲν νόθος υἱὸς Ὀιλῆος θείοιο
ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός, αὐτὰρ ἔναιεν
ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος ἣν ἔχ᾽ Ὀιλεύς·
αὐτὰρ ὃ Ϝιφίκλοιο πάις τοῦ Φυλακίδαο.
οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο·
Αἴας δ᾽ οὐκέτι πάμπαν, Ὀιλῆος ταχὺς υἱός,
ἵστατ᾽ ἀπ᾽ Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ᾽ ἠβαιόν,
ἀλλ᾽ ὥς τ᾽ ἐν νειῷ βόε ϝοίνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
ϝῖσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ᾽ ἄρα σφιν
πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἱδρώς·
τὼ μέν τε ζυγὸν οἶον ἐύξοον ἀμφὶς ἐϝέργει
ϝιεμένω κατὰ ϝῶλκα, τέμει δέ τε τέλσον ἀρούρης·
ὣς τὼ παρβεβαῶτε μάλ᾽ ἕστασαν ἀλλήλοιιν.
ἀλλ᾽ ἤ τοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἐσθλοί
λαοὶ ἕπονθ᾽ ἕταροι, οἵ ϝοι σάκος ἐξεδέχοντο
ὁππότε μιν κάματός τε καὶ ἱδρὼς γούναθ᾽ ἵκοιτο·
οὐδ᾽ ἄρ᾽ Ὀιλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἕποντο·
οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασείας,
οὐδ᾽ ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα,
ἀλλ᾽ ἄρα τόξοισιν καὶ ἐυστρεφεῖ οἰὸς ἀώτῳ
Ϝίλιον εἰς ἅμ᾽ ἕποντο πεποιθότες, οἷσιν ἔπειτα
ταρφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
δή ῥα τόθ᾽ οἱ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ,
οἱ δ᾽ ὄπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον. οὐδέ τι χάρμης
Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ ὀιστοί.

ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ϝίλιον ἠνεμόεσσαν,
εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα ϝεῖπε παραστάς
"Ἕκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
οὕνεκά τοι περὶ δῶκε θεὸς πολεμήια ϝέργα,
τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιϝίδμεναι ἄλλων.
ἀλλ᾽ οὔ πως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἑλέσθαι·
ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήια ϝέργα,
ἄλλῳ δ᾽ ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεύς
ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ᾽ ἄνθρωποι,
καί τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δέ τ᾽ αὐτὸς ἀνέγνω.
αὐτὰρ ἐγὼ ϝερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
πάντῃ γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηεν·
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
οἱ μὲν ἀφεστᾶσιν ξὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
ἀλλ᾽ ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
ἔνθεν δ᾽ ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν,
ἤ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήισι πέσωμεν,
εἴ κ᾽ ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἦ κεν ἔπειτα
πὰρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἦ γὰρ ἐγώ γε
δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοί
χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἆτος πολέμοιο
μίμνει, ον οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι ὀίω."
ὥς φάτο Πουλυδάμας, ϝάδε δ᾽ Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων.
αὐτίκα δ᾽ ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Πουλυδάμαν, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους,
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ᾽ εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
αἶψα δ᾽ ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν ἐὺ τοῖς ἐπιτείλω."
ἦ ῥα, καὶ ὡρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι ϝεϝοικώς,
κεκληγώς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ᾽ ἠδ᾽ ἐπικούρων.
οἱ δ᾽ ἐς Πανθοΐδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
πάντες ἐπεσσεύοντ᾽, ἐπεὶ Ἕκτορος ἔκλυον αὐδήν.
αὐτὰρ ὁ Δηίφοβόν τε βίην θ᾽ Ἑλένοιο ϝάνακτος
Ἀσιάδην τ᾽ Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱόν
φοίτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος εἴ που ἐφεύροι.
τοὺς δ᾽ εὗρ᾽ οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ᾽ ἀνολέθρους,

731 ἄλλῳ δ᾽ ὀρχηστύν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν·

ἀλλ᾽ οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσιν Ἀχαιῶν
χερσὶν ὑπ᾽ Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες,
οἱ δ᾽ ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
τὸν δὲ τάχ᾽ εὗρε μάχης ἐπ᾽ ἀριστερὰ δακρυοέσσης
δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠυκόμοιο,
θαρσύνονθ᾽ ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱστάμενος προσέφη αἰσχροῖσι ϝέπεσσιν
"Δύσπαρι ϝεῖδος ἄριστε, γυναιμανὲς ἠπεροπευτά,
ποῦ τοι Δηίφοβός τε βίη θ᾽ Ἑλένοιο ϝάνακτος
Ἀσιάδης τ᾽ Ἀδάμας ἠδ᾽ Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός;
ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ᾽ ἄκρης
Ϝίλιος αἰπεινή· νῦν τοι σόος αἰπὺς ὄλεθρος."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπεν Ἀλέξανδρος θεοϝειδής
"Ἕκτορ, ἐπεί τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι,
ἄλλοτε δή ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
μέλλω, ἐπεὶ οὐδ᾽ ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ·
ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων,
ἐκ τοῦ δ᾽ ἐνθάδ᾽ ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν
νωλεμέως. ἕταροι δὲ κατέκταθεν οὓς σὺ μεταλλᾷς·
οἴω Δηίφοβός τε βίη θ᾽ Ἑλένοιο ϝάνακτος
οἴχεσθον, μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείῃσιν
ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα, φόνον δ᾽ ἤμυνε Κρονίων.
νῦν δ᾽ ἄρχ᾽ ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
ἡμεῖς δ᾽ ἐμμεμαῶτες ἅμ᾽ ἑψόμεθ᾽, οὐδέ τί φημι
ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστιν.
πὰρ δύναμιν δ᾽ οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν."
ὣς ϝειπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως.
βὰν δ᾽ ἴμεν ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
ἀμφί τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
Φάλκην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην
Πάλμυν τ᾽ Ἀσκάνιόν τε Μόρυν θ᾽ υἷ᾽ Ἱπποτίωνος,
οἵ ῥ᾽ ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί
ἠοῖ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι.
οἱ δ᾽ ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
ἥ ῥά θ᾽ ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδονδε,
θεσπεσίῳ δ᾽ ὁμάδῳ ἁλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλά
κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μέν τ᾽ ἄλλ᾽, αὐτὰρ ἐπ᾽ ἄλλα·
ὣς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ᾽ ἄλλοι,
χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ᾽ ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.

Ἕκτωρ δ' ἡγεῖτο βροτολοιγῷ ϝίσος Ἄρηι,
Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην,
ῥινοῖσιν πυκινήν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
ἀμφὶ δέ ϝοι κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ.
πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
εἴ πώς ϝοι ϝείξειαν ὑπασπίδια προβιβάντι·
ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων.
"δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τί ἦ δειδίσσεαι αὔτως
Ἀργείους; οὔ τοί τι μάχης ἀδαήμονες εἰμέν,
ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
ἦ θήν πού τοι θυμὸς ἐϝέλπεται ἐξαλαπάξειν
νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμυνέμεν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
ἦ κε πολὺ φθαίη εὖ ναιομένη πόλις ὑμή
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι ϝαλοῦσά τε περθομένη τε.
σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι ὁππότε φεύγων
ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
θάσσονας ἰρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,
οἵ σε πόλινδ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο."
ὣς ἄρα ϝοι ϝειπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν
θάρσυνος οἰωνῷ. ὃ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἕκτωρ
"Αἶαν ἁμαρτοϝεπὲς βουγάιε, ποῖον ἔϝειπες.
εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάις αἰγιόχοιο
εἴην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν
πᾶσι μάλ'. ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεαι, εἴ κε ταλάσσῃς
μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα
δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνούς
δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν."
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
ϝηχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδὲ λάθοντο
ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
ϝηχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγάς.

14 Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ϝιαχὴ πίνοντά περ ἔμπης, Ξ
ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"φράζεο, δῖε Μαχᾶον, ὅπως ἔσται τάδε ϝέργα·
μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἴθοπα ϝοῖνον,
εἷς ὅ κε θερμὰ λοετρὰ ἐυπλόκαμος Ϝεκαμήδη
θερμήνῃ καὶ λούσῃ ἄπο βρότον αἱματόεντα·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα ϝείσομαι ἐς περιωπήν."
ὣς ϝειπὼν σάκος εἷλε τετυγμένον υἷος ἑϝοῖο,
κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἱπποδάμοιο,
χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑϝοῖο·
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης. τάχα δ' ἔσϝιδε ϝέργον ἀϝεικές,
τοὺς μὲν ὀρινομένους τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν,
Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,
αὔτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδ' ἑτέρωσε
πρίν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὖρον,
ὣς ὁ γέρων ὥρμαινε δαϊζόμενος κατὰ θυμόν
διχθάδι', ἢ μεθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων
ἦε μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
ὧδε δέ ϝοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἳ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον
μαρνάμενοι, λάκε δέ σφι περὶ χροῒ χαλκὸς ἀτειρής
νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
πὰρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
Τυδεΐδης Ὀδυσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης ϝειρύατο νῆες
θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
ϝείρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνῃσιν ἔδειμαν.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐδυνήσατο πάσας
αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί·
τῷ ῥα προκρόσσας ϝέρυσαν, καὶ πλῆσαν ἁπάσης
ἠιόνος στόμα μακρόν, ὅσον ξυνεϝέργαθον ἄκραι.
τῷ ῥ' οἵ γ' ὀψείοντες ἀυτῆς καὶ πολέμοιο,
ἔγχει ἐρειδόμενοι, κίον ἁθρόοι· ἄχνυτο δέ σφιν
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν. ὃ δὲ ξύμβλητο γεραιός.
τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
"ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;

40 Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

δείδω μὴ δή μοι τελέσῃ ϝέπος ὄμβριμος Ἕκτωρ,
ὥς ποτ᾽ ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ᾽ ἀγορεύων,
μὴ πρὶν πὰρ νηῶν προτὶ Ϝίλιον ἀπονέεσθαι
πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
κεῖνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
ὢ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί
ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον ὥς περ Ἀχιλλεύς,
οὐδ᾽ ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"ἦ δὴ ταῦτά γ᾽ ἑτοῖμα τετεύχαται, οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτήναιτο.
τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν
ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν ϝεῖλαρ ἔσεσθαι·
οἳ δ᾽ ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαστον ἔχουσιν
νωλεμές. οὐδ᾽ ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
ὁπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται,
ὡς ἐπιμὶξ κτείνονται, ἀυτὴ δ᾽ οὐρανὸν ἵκει.
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ᾽ ὅπως ἔσται τάδε ϝέργα,
εἴ τι νόος ῥέξει. πόλεμον δ᾽ οὐκ ἄμμε κελεύω
δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"Νέστορ, ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσι μάχονται,
τεῖχος δ᾽ οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
οἷς ἔπι πόλλ᾽ ἔπαθον Δαναοί, ϝέλποντο δὲ θυμῷ
ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν ϝεῖλαρ ἔσεσθαι,
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι,
νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ᾽ Ἄργεος ἐνθάδ᾽ Ἀχαιούς.
ϝήδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
ϝοῖδα δὲ νῦν ὅτε τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσιν
κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽, ὡς ἂν ἐγὼ ϝείπω, πειθώμεθα πάντες.
νῆες ὅσαι πρῶται ϝειρύαται ἄγχι θαλάσσης,
ἕλκωμεν, πάσας δὲ ϝερύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
ὕψι δ᾽ ἐπ᾽ εὐνάων ὁρμίσσομεν, εἰς ὅ κεν ἔλθῃ
νὺξ ἀβρότη, ἢν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες· ἔπειτα δέ κεν ϝερυσαίμεθα νῆας ἁπάσας.
οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν, οὐδ᾽ ἀνὰ νύκτα.
βέλτερον ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν ἠὲ ϝαλώῃ."
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ϝέπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.

οὐλόμεν᾽, εἴθ᾽ ὤφελλες ἀϝεικελίου στρατοῦ ἄλλου
σημαίνειν, μηδ᾽ ἄμμι ϝανασσέμεν οἷσιν ἄρα Ζεύς
ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθιόμεσθα ϝέκαστος.
οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
καλλείψειν, ἧς εἵνεκ᾽ ὀιζύομεν κακὰ πολλά.
σίγα, μή τίς τ᾽ ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
μῦθον, ὃν οὔ κεν ἀνήρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο
ὅς τις ἐπίσταιτο ϝῇσιν φρεσὶν ἄρτια βάζειν
σκηπτοῦχός τ᾽ εἴη, καί ϝοι πειθοίατο λαοί
τοσσοίδ᾽ ὅσσοισιν σὺ μετ᾽ Ἀργείοισι ϝανάσσεις·
96 ὃς κέλεαι πολέμοιο συνεσταότος καὶ ἀυτῆς
νῆας ἐυσσέλμους ἅλαδ᾽ ἑλκέμεν, ὄφρ᾽ ἔτι μᾶλλον
Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσί περ ἔμπης,
ἡμῖν δ᾽ αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπῃ. οὐ γὰρ Ἀχαιοί
σχήσουσιν πόλεμον νηῶν ἅλαδ᾽ ἑλκομενάων,
ἀλλ᾽ ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
ἔνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"ὦ Ὀδυσεῦ, μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀϝέκοντας ἄνωγα
νῆας ἐυσσέλμους ἅλαδ᾽ ἑλκέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
νῦν δ᾽ εἴη ὃς τῆσδέ γ᾽ ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
ἢ νέος ἠὲ παλαιός· ἐμοὶ δέ κε ϝασμένῳ εἴη."
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
"ἐγγὺς ἀνήρ — οὐ δηθὰ ματεύσομεν —, εἴ κ᾽ ἐθέλητε
πείθεσθαι καὶ μή τι κότῳ ἀγάσησθε ϝέκαστος,
οὕνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ᾽ ὑμῖν.
πατρὸς δ᾽ ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι.
Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
ϝῴκεον δ᾽ ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Ἄγριος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ᾽ ἦν ἱππότα Ϝοινεύς,
πατρὸς ἐμοῖο πατήρ· ἀρετῇ δ᾽ ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
ἀλλ᾽ ὃ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ᾽ ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη
πλαγχθείς· ὧς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀδρήστοιο δ᾽ ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
ἀφνειὸν βιότοιο, ϝάλις δέ ϝοι ἦσαν ἄρουραι

---

95 νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔϝειπες·
114 Τυδέος, ὃν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.

πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
πολλὰ δέ ϝοι πρόβατ᾽ ἔσκε, κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιούς
ἐγχείῃ. τὰ δὲ μέλλετ᾽ ἀκουέμεν, εἰ ἐτεόν περ.
τῷ οὐκ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
μῦθον ἀτιμήσαιτε πεφασμένον, ὅν κ᾽ ἐὺ ϝείπω.
δεῦτ᾽ ἴομεν πολεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκῃ.
ἔνθα δ᾽ ἔπειτ᾽ αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηιοτῆτος
ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ᾽ ἕλκεϊ ἕλκος ἄρηται·
ἄλλους δ᾽ ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάρος περ
θυμῷ ϝῆρα φέροντες ἀφεστᾶσ᾽ οὐδὲ μάχονται.”
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
βὰν δ᾽ ἴμεν, ἦρχε δ᾽ ἄρα σφι ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
οὐδ᾽ ἀλαοσκοπίην εἶχεν κλυτὸς εἰνοσίγαιος,
ἀλλὰ μετ᾽ αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ϝεϝοικώς,
δεξιτερὴν δ᾽ ἕλε χεῖρ᾽ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
“Ἀτρεΐδη, νῦν δή που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν
δερκομένῳ, ἐπεὶ οὔ ϝοι ἔνι φρένες, οὐδ᾽ ἠβαιαί.
ἀλλ᾽ ὃ μὲν ὣς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ϝε σιφλώσειεν·
σοὶ δ᾽ οὔ πω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,
ἀλλ᾽ ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
εὐρὺ κονίσουσιν πεδίον, σὺ δ᾽ ἐπόψεαι αὐτός
φεύγοντας προτὶ ϝάστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.”
ὣς ϝειπὼν μέγ᾽ ἄυσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
ὅσσον δ᾽ ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος,
τόσσην ἐκ στήθεσφι ϝόπα κρείων ἐνοσίχθων
ἧκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ᾽ ἑκάστῳ
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἥρη δ᾽ ἐσϝεῖδεν χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσιν
στᾶσ᾽ ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου· αὐτίκα δ᾽ ἔγνω
τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν,
αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Ζῆνα δ᾽ ἐπ᾽ ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
ἥμενον ἐσϝεῖδεν, στυγερὸς δέ ϝοι ἔπλετο θυμῷ.
μερμήριξε δ᾽ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο.
ἥδε δέ ϝοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
ἐλθεῖν εἰς Ἴδην ἐὺ ἐντύνασα ϝὲ αὐτήν,

εἴ πως ἱμείραιτο παραδραθέειν φιλότητι
ϝῇ χροιῇ, τῷ δ᾽ ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισι ϝιδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν.
βῆ δ᾽ ἴμεν ἐς θάλαμον, τόν ϝοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν
κληῖδι κρυπτῇ· τὴν δ᾽ οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῷγεν.
ἔνθ᾽ ἥ γ᾽ εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπιθεῖσα φαεινάς,
ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος
λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ᾽ ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ ϝεδανῷ, τό ῥά ϝοι τεθυωμένον ἦεν·
τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατὲς δῶ
ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ᾽ ἀυτμή.
τῷ ῥ᾽ ἥ γε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη, ϝιδὲ χαίτας
πεξαμένη, χερσὶν πλοκάμους ἔπλεξε φαεινούς
καλοὺς ἀμβροσίους ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ἀμβρόσιον ϝεανὸν ϝέσαθ᾽, ὅν ϝοι Ἀθήνη
ἔξυσ᾽ ἀσκήσασα, τίθη δ᾽ ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
χρυσείῃς δ᾽ ἐνετῇσι κατὰ στῆθος περονᾶτο.
ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
ἐν δ᾽ ἄρα ἕρματα ἧκεν ἐυτρήτοισι λοβοῖσιν
τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ᾽ ἀπελάμπετο πολλή.
κρηδέμνῳ δ᾽ ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων
καλῷ νηγατέῳ· λαμπρὸν δ᾽ ἦν ἠέλιος ὥς·
ποσσὶ δ᾽ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῒ θήκατο κόσμον,
βῆ ῥ᾽ ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ᾽ Ἀφροδίτην
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
“ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅττι κε ϝείπω,
ἦέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τό γε θυμῷ,
οὕνεκ᾽ ἐγὼ Δαναοῖσι σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;”
τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
“Ἥρη πρέσβα θεά, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
αὔδα ὅτι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.”
τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
“δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
δαμνᾷ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.
εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
οἵ μ᾽ ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἠδ᾽ ἀτίταλλον,

δεξάμενοι Ῥείας, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεύς
γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
τοὺς εἶμ᾽ ὀψομένη, καί σφ᾽ ἄκριτα νείκεα λύσω·
ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
εἰ κείνω ϝεπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
αἰεί κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην."
τὴν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
"οὐκ ἔστ᾽ οὐδὲ ϝέϝοικε τεὸν ϝέπος ἀρνήσασθαι."
ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα
ποικίλον, ἔνθα τέ ϝοι θελκτήρια πάντα τέτυκτο·
ἔνθ᾽ ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ᾽ ἵμερος, ἐν δ᾽ ὀαριστύς
πάρφασις, ἥ τ᾽ ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
τόν ῥά ϝοι ἔμβαλε χερσί, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"τῆ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῷ ἐγκάτθεο κόλπῳ,
ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχαται· οὐδέ σε φημί
ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅτι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς."
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
μειδήσασα δ᾽ ἔπειτα ϝεῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ.
ἣ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἥρη δ᾽ ἀίξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Πιερίην δ᾽ ἐπιβᾶσα καὶ Ἠμαθίην ἐρατεινήν
σεύατ᾽ ἐφ᾽ ἱπποπόλων Θρῃκῶν ὄρεα νιφόεντα,
ἀκροτάτας κορυφάς, οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν·
ἐξ Ἀθόω δ᾽ ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα,
Λῆμνον δ᾽ εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος.
ἔνθ᾽ Ὕπνῳ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
ἔν τ᾽ ἄρα ϝοι φῦ χειρί, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"Ὕπνε ϝάναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ᾽ ἀνθρώπων,
ἠμὲν δή ποτ᾽ ἐμὸν ϝέπος ἔκλυες, ἠδ᾽ ἔτι καὶ νῦν
πείθευ· ἐγὼ δέ κέ τοι ϝιδέω χάριν ἤματα πάντα.
κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ᾽ ὀφρύσιν ὄσσε φαεινώ,
αὐτίκ᾽ ἐπεί κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότητι.
δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεί,
χρύσεον· Ἥφαιστος δέ κ᾽ ἐμὸς πάις ἀμφιγυήεις
τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἥσει,
τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων."

---

213 Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις."

τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε ϝήδυμος Ὕπνος
"Ἥρη πρέσβα θεά, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
ἄλλον μέν κεν ἐγώ γε θεῶν αἰειγενετάων
ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα
Ὠκεανοῦ, ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
Ζηνὸς δ᾽ οὐκ ἂν ἐγώ γε Κρονίονος ἆσσον ἱκοίμην
οὐδὲ κατευνήσαιμ᾽, ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμή,
ἤματι τῷ ὅτε κεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱός
ἔπλεε Ϝιλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
ἤ τοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
ϝήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ ϝοι κακὰ μήσαο θυμῷ,
ὄρσασ᾽ ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,
καί μιν ἔπειτα Κόωνδ᾽ εὖ ναιομένην ἀπένεικας,
νόσφι φίλων πάντων. ὃ δ᾽ ἐπεγρόμενος χαλέπαινεν,
ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεούς, ἐμὲ δ᾽ ἔξοχα πάντων
ζήτει· καί κέ μ᾽ ἄϝιστον ἀπ᾽ αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
εἰ μὴ Νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν.
τὴν ἱκόμην φεύγων, ὃ δ᾽ ἐπαύσατο χωόμενός περ·
ἅζετο γὰρ μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ϝέρδοι.
νῦν αὖ τοῦτό μ᾽ ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε βοῶπις πότνια Ἥρη
"Ὕπνε, τί ἦ δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
ἦ φῄς ὡς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆν
ὡς Ἡρακλῆος περιχώσατο, παιδὸς ἑϝοῖο;
ἀλλ᾽ ἴθ᾽, ἐγὼ δέ κέ τοι χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων
δώσω ὀπυιέμεναι καὶ σὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν."
ὣς φάτο, χήρατο δ᾽ Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα
"ἄγρει νῦν μοι ὄμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ,
χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα πουλυβότειραν
τῇ δ᾽ ἑτέρῃ ἅλα μαρμαρέην, ἵνα νῶιν ἅπαντες
μάρτυροι ὦσ᾽ οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων,
Πασιθέην, ἧς τ᾽ αὐτὸς ἐϝέλδομαι ἤματα πάντα."
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ὤμνυε δ᾽ ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ᾽ ὀνόμηνεν ἅπαντας
τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,

---

269 Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἐϝέλδεαι ἤματα πάντα.

τὼ βήτην Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ϝάστυ λιπόντε,
ἠέρα ϝεσσαμένω, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
Ἴδην δ' ἱκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσου
βήτην, ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὕπο σείετο ὕλη.
ἔνθ' Ὕπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὄσσε ϝιδέσθαι,
εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ
μακροτάτη πεφυυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν·
ἔνθ' ἦστ' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσιν
χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.
Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον
Ἴδης ὑψηλῆς· ϝίδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεύς.
ὡς δὲ ϝίδ', ὥς μιν ἔρος πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
οἷον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότητι,
εἰς εὐνὴν φοιτῶντε φίλους λήθοντε τοκῆας.
στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθε, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"Ἥρη, πῆ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἅρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης."
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
"ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον.
τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἴδης
ἑστᾶσ', οἵ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν.
νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
μή πώς μοι μετέπειτα χολώσεαι, εἴ κε σιωπῇ
οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ὠκεανοῖο."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"Ἥρη, κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὁρμηθῆναι,
νῶι δ' ἄγ' ἐν φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε·
οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικός
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν

317 οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
ἣ τέκε Πειρίθοον θεόφιν μήστωρ' ἀτάλαντον·
οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης.

ὡς σέο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ."
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
"αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔϝειπες.
εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,
πῶς κ' ἔοι εἴ τις νῶι θεῶν αἰειγενετάων
εὕδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθών
πεφράδοι; οὐκ ἂν ἐγώ γε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην
ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
ἔνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεί νύ τοι ἔϝαδεν εὐνή."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"Ἥρη, μήτε θεῶν τό γε δείδιθι μήτε τιν' ἀνδρῶν
ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω
χρύσεον. οὐδ' ἂν νῶι διαδράκοι Ἠέλιός περ,
οὗ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι."
ἦ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ϝὴν παράκοιτιν.
τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
λωτόν θ' ἑρσήεντα ϝιδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον
πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔϝεργεν.
τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ϝέσσαντο
καλὴν χρυσείην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔϝερσαι.
ὣς ὁ μὲν ἀτρέμας εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,
ὕπνῳ καὶ φιλότητι δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν.
βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ϝήδυμος Ὕπνος,
ἀγγελίην ϝερέων γαιηόχῳ εἰνοσιγαίῳ.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσείδαον, ἐπάμυνε,
καί σφιν κῦδος ὄπαζε μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὕδει
Ζεύς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·

ἣ τέκε Περσῆα πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
οὐδ' ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
ἣ τέκε μοι Μίνων τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
ἥ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
ἣ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖσιν·
οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ϝανάσσης,
οὐδ' ὁπότε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,

Ἥρη δ᾽ ἐν φιλότητι παρήπαφεν εὐνηθῆναι.”
ὣς ϝειπὼν ὃ μὲν ᾤχετ᾽ ἐπὶ κλυτὰ φῦλ᾽ ἀνθρώπων,
τὸν δ᾽ ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
αὐτίκα δ᾽ ἐν πρώτοισι μέγα προθορὼν ἐκέλευσεν.
“Ἀργεῖοι, καὶ δὴ αὖτε μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην
Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἕλῃ καὶ κῦδος ἄρηται;
ἀλλ᾽ ὃ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὔχεται οὕνεκ᾽ Ἀχιλλεύς
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
κείνου δ᾽ οὔ τι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ᾽ ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽, ὡς ἂν ἐγὼ ϝείπω, πειθώμεθα πάντες.
ἀσπίδες ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγισται
ϝεσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθῃσιν κορύθεσσιν
κρύψαντες, χερσίν τε τὰ μακρόταθ᾽ ἔγχε᾽ ἑλόντες,
ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ᾽ ἔτι φημί
Ἕκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα.”
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
τοὺς δ᾽ αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ,
Τυδεΐδης Ὀδυσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
αὐτὰρ ἐπεὶ ϝέσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκόν,
βάν ῥ᾽ ἴμεν· ἦρχε δ᾽ ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
ϝείκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ᾽ οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
ἐν δαῒ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
Τρῶας δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἕκτωρ.
δή ῥα τότ᾽ αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
ἤ τοι ὃ μὲν Τρώεσσιν ὃ δ᾽ Ἀργείοισιν ἀρήγων.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
Ἀργείων· οἳ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάᾳ ποτὶ χέρσον,
ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέω ἀλεγεινῇ,
οὔτε πυρὸς τόσσος γε πέλει βρόμος αἰθομένοιο
οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὅτε τ᾽ ὤρετο καιέμεν ὕλην,
οὔτ᾽ ἄνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν

---

376 ὃς δέ κ᾽ ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ᾽ ὀλίγον σάκος ὤμῳ,
χείρονι φωτὶ δότω, ὃ δ᾽ ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
381 οἰχόμενοι δ᾽ ἐπὶ πάντας ἀρήια τεύχε᾽ ἄμειβον.
ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρηα δὲ χείρονι δόσκεν.

ἠπύει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή
δεινὸν ἀυσάντων, ὅτ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἕκτωρ
ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ ϝοι, οὐδ᾽ ἀφάμαρτεν,
τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
ἤ τοι ὃ μὲν σάκεος ὃ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου,
τώ ϝοι ῥυσάσθην τέρενα χρόα. χώσατο δ᾽ Ἕκτωρ
ὅττι ῥά ϝοι βέλος ὠκὺ ϝετώσιον ἔκφυγε χειρός,
ἂψ δ᾽ ἑτάρων ἐς ϝέθνος ἐχάζετο κῆρ᾽ ἀλεείνων.
τὸν μὲν ἔπειτ᾽ ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
χερμαδίῳ, τά ῥα πολλά, θοάων ἔχματα νηῶν,
πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο, τῶν ἓν ἀείρας
στῆθος βεβλήκειν ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς,
στρόμβον δ᾽ ὣς ἔσσευε βαλών, περὶ δ᾽ ἔδραμε πάντῃ.
ὡς δ᾽ ὅθ᾽ ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπῃ δρῦς
πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεείου γίγνεται ὀδμή
ἐξ αὐτῆς· τὸν δ᾽ οὔ περ ἔχει θράσος ὅς κε ϝίδηται
ἐγγὺς ἐών, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός·
ὣς ἔπεσ᾽ Ἕκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσιν.
χειρὸς δ᾽ ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ᾽ αὐτῷ δ᾽ ἀσπὶς ἑάφθη
καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ ϝοι βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
οἳ δὲ μέγα ϝιάχοντες ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
ϝελπόμενοι ϝερύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμείας
αἰχμάς. ἀλλ᾽ οὔ τίς ϝε δυνήσατο, ποιμένα λαῶν,
οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνείας καὶ δῖος Ἀγήνωρ
Σαρπηδών τ᾽ ἀρχὸς Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
τῶν τ᾽ ἄλλων οὔ τίς ϝευ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθεν
ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ἑταῖροι
χερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ᾽ ἵκεθ᾽ ἵππους
ὠκέας, οἵ ϝοι ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἕστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ᾽ ἔχοντες·
οἳ τόν γε προτὶ ϝάστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐυρρεῖος ποταμοῖο,
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, κὰδ δέ ϝοι ὕδωρ
χεῦαν· ὃ δ᾽ ἀμπνύνθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
ἑζόμενος δ᾽ ἐπὶ γοῦνα κελαινεφὲς αἷμ᾽ ἀπέμεσσεν.
αὖτις δ᾽ ἐξοπίσω πλῆτο χθονί, τὼ δέ ϝοι ὄσσε

νὺξ ἐκάλυψε μέλαινα, βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
  Ἀργεῖοι δ' ὡς οὖν ϝίδον Ἕκτορα νόσφι κιόντα,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
ἔνθα πολὺ πρώτιστος Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας
Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι
Ϝηνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηὶς ἀμύμων
Ϝήνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.
τὸν μὲν Ὀιλιάδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
οὖτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
Πανθοΐδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον,
υἱὸν Ἀρηιλύκοιο· δι' ὤμου δ' ὄμβριμον ἔγχος
ἔσχεν, ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀύσας.
"οὐ μὴν αὖτ' ὀίω μεγαθύμου Πανθοΐδαο
χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἅλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
ἀλλά τις Ἀργείων κόμισεν χροΐ, καί μιν ὀίω
αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄϝιδος εἴσω."
  ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν,
τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα.
καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
λικριφὶς ἀίξας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱός
Ἀρχέλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον.
τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ,
νείατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλὴ στόμα τε ῥῖνές τε
οὔδει πλῆντ' ἤ περ κνῆμαι καὶ γοῦνα πεσόντος.
Αἴας δ' αὖτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι
"φράζεο, Πουλύδαμαν, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες·
ἦ ῥ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
ἄξιος; οὐ μήν μοι κακὸς εἴδεται, οὐδὲ κακῶν ἔξ,
ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο
ἢ παῖς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ϝεϝῴκειν."
  ἦ ῥ' εὖ γιγνώσκων, Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρί,
ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὃ δ' ὕφελκε ποδοῖιν.
τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀύσας.

"Ἀργεῖοι ϝιόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
οὔ θην οἴοισίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ ὀιζύς
ἡμῖν, ἀλλά ποθ' ὧδε κατακτανέεσθε καὶ ὔμμες.
φράζεσθ' ὡς ὔμιν Πρόμαχος δεδμημένος εὕδει
ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιό γε ποινή
δηρὸν ἄτιτος ἔῃ. τῷ καί κέ τις εὔχεται ἀνήρ
γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι."
  ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
Πηνέλεῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν.
ὡρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὃ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωήν
Πηνελέωο ϝάνακτος. ὃ δ' οὔτασε Ϝιλιονῆα
υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τόν ῥα μάλιστα
Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὄπασσεν·
τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκε Ϝιλιονῆα.
τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὖτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
ἐκ δ' ὦσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διαπρό
καὶ διὰ ϝινίου ἦλθεν, ὃ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας
ἄμφω. Πηνέλεως δὲ ϝερυσσάμενος ξίφος ὀξύ
αὐχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε
αὐτῇ σὺν πήληκι κάρη· ἔτι δ' ὄμβριμον ἔγχος
ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ. ὃ δὲ φὴ κώδειαν ἀνασχών
πέφραδέ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ϝέπος ηὔδα.
"ϝειπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγαυοῦ Ϝιλιονῆος
πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο
ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δή
ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν."
  ὣς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
πάπτηνεν δὲ ϝέκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
  ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
ἤρατ', ἐπεί ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς εἰνοσίγαιος.
Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὖτα
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
Φάλκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξεν,
Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα,
Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην.
Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν
οὖτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσεν
δῃώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλήν

ἔσσυτ᾽ ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
πλείστους δ᾽ Αἴας εἷλεν Ὀιλῆος ταχὺς υἱός·
οὐ γάρ ϝοί τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν
ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρσῃ.

15 Ο

αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
οἳ μὲν δὴ παρ᾽ ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
χλωροὶ ὑπὸ δείους, πεφοβημένοι, ἔγρετο δὲ Ζεύς
Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης.
στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ἀναΐξας, ϝίδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
τοὺς μὲν ὀρινομένους τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν,
Ἀργείους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ϝάνακτα.
Ἕκτορα δ᾽ ἐν πεδίῳ ϝίδε κείμενον, ἀμφὶ δ᾽ ἑταῖροι
εἵαθ᾽· ὃ δ᾽ ἀργαλέῳ ἔχετ᾽ ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων,
αἷμ᾽ ἐμέων, ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ᾽ Ἀχαιῶν.
τὸν δὲ ϝιδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
δεινὰ δ᾽ ὑπόδρα ϝιδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"ἦ μάλα δὴ κακότεχνος ἀμήχανε σὸς δόλος, Ἥρη,
Ἕκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
οὐ μὴν ϝοῖδ᾽ εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
πρώτη ἐπαύρηαι καί σε πληγῇσιν ἱμάσσω.
ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε τε κρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν
ἄκμονας ἧκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
χρύσεον ἄρρηκτον; σὺ δ᾽ ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
ἐκρέμω. ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,
λῦσαι δ᾽ οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ᾽ ἂν ἵκηται
γῆν ὀλιγηπελέων. ἐμὲ δ᾽ οὐδ᾽ ὧς θυμὸν ἀνίη
ἀζηχὴς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο,
τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
πέμψας ἐπ᾽ ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιόωσα,
καί μιν ἔπειτα Κόωνδ᾽ εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην καὶ ἀνήγαγον αὖτις
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα.
τῶν σ᾽ αὖτις μνήσω, ἵν᾽ ἀπολλήξῃς ἀπατάων,
ὄφρα ϝίδῃς ἤν τοι χραίσμῃ φιλότης τε καὶ εὐνή,
ἣν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο καί μ᾽ ἀπάτησας."
ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καί μιν φωνήσασα ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ϝίστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν

καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
σή θ᾽ ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωίτερον λέχος αὐτῶν
κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγώ ποτε μὰψ ὀμόσαιμι·
μὴ δι᾽ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
πημαίνει Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα, τοῖσι δ᾽ ἀρήγει,
ἀλλά που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
τειρομένους δ᾽ ἐπὶ νηυσὶ ϝιδὼν ἐλέησεν Ἀχαιούς.
αὐτάρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην
τῇ ἴμεν ᾗ κεν δὴ σὺ κελαινεφὲς ἡγεμονεύῃς."
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καί μιν ἀμειβόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"εἰ μὲν δὴ σύ γ᾽ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
ϝῖσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ᾽ ἀθανάτοισι καθίζοις,
τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ,
αἶψα μεταστρέψειε νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
ἀλλ᾽ εἰ δή ῥ᾽ ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
Ϝῖρίν τ᾽ ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον."
78 ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,

56 ὄφρ᾽ ἣ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἔλθῃ, καὶ ϝείπῃσι Ποσειδάωνι ϝάνακτι
παυσάμενον πολέμοιο τὰ ϝὰ πρὸς δώμαθ᾽ ἱκέσθαι,
Ἕκτορα δ᾽ ὀτρύνῃσι μάχην ἓς Φοῖβος Ἀπόλλων,
αὖτις δ᾽ ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ᾽ ὀδυνάων
αἳ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιούς
αὖτις ἀποστρέψῃσιν ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας,
φεύγοντες δ᾽ ἐν νηυσὶ πολυκλήισι πέσωσιν
Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος. ὃ δ᾽ ἀνστήσει ϝὸν ἑταῖρον
Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμος Ἕκτωρ
Ϝιλίου προπάροιθε, πολέας ὀλέσαντ᾽ αἰζηούς
τοὺς ἄλλους, μετὰ δ᾽ υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον.
τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
ἐκ τοῦ δ᾽ ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰς ὅ κ᾽ Ἀχαιοί
Ϝίλιον αἰπὺ ἕλοιεν Ἀθηναίης διὰ βουλάς.
τὸ πρὶν δ᾽ οὔτ᾽ ἄρ᾽ ἐγὼ παύω χόλον οὔτε τιν᾽ ἄλλον
ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ᾽ ἐάσω,
πρίν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐϝέλδωρ,
ὥς ϝοι ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ᾽ ἐπένευσα κάρητι,
ἤματι τῷ ὅτ᾽ ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἥψατο γούνων,
λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον."

βῆ δὲ κατ᾽ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἀίξῃ νόος ἀνέρος ὅς τ᾽ ἐπὶ πολλήν
γαῖαν ἐληλουθὼς φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ
"ἔνθ᾽ εἴην ἢ ἔνθα," μενοινήῃσί τε πολλά,
ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη.
ἵκετο δ᾽ αἰπὺν Ὄλυμπον, ὁμηγερέεσσι δ᾽ ἐπῆλθεν
ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἳ δὲ ϝιδόντες
πάντες ἀνήιξαν καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
ἡ δ᾽ ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρῄῳ
δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα,
καί μιν φωνήσασα ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένῃ δὲ ϝέϝοικας;
ἦ μάλα δή σ᾽ ἐφόβησε Κρόνου πάις, ὅς τοι ἀκοίτης."
τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
"μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· ϝοῖσθα καὶ αὐτή
οἷος κείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
ἀλλὰ σύ γ᾽ ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἔνι δαιτὸς ἐϝίσης·
ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεαι ἀθανάτοισιν,
οἷα Ζεὺς κακὰ ϝέργα πιφαύσκεται. οὐδέ τι φημί
πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν
οὔτε θεοῖς, εἴ πέρ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὔφρων."
ἡ μὲν ἄρ᾽ ὣς ϝειποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη,
ὤχθησαν δ᾽ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί. ἡ δὲ γέλασσεν
χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ᾽ ὀφρύσι κυανέῃσιν
ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα
"νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες.
ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἆσσον ἰόντες
ἢ ϝέπει ἠὲ βίῃ· ὁ δ᾽ ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει
οὐδ᾽ ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
κάρτεϊ τε σθένεϊ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
τῷ ἔχεθ᾽ ὅττι κεν ὔμμι κακὸν πέμπῃσι ϝεκάστῳ.
ἤδη γὰρ νῦν ϝέλπομ᾽ Ἄρηί γε πῆμα τετύχθαι·
υἱὸς γάρ ϝοι ὄλωλε μάχῃ ἔνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
Ἀσκάλαφος, τόν φησι ϝὸν ἔμμεναι ὄμβριμος Ἄρης."
ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ Ἄρης θαλερὼ πεπλήγετο μηρώ
χερσὶ καταπρηνέσσ᾽, ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα.
"μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ᾽, Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες,
τίσασθαι φόνον υἷος ἰόντ᾽ ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
εἴ πέρ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ᾽ αἵματι καὶ κονίῃσιν."

ὣς φάτο, καί ῥ᾽ ἵππους κέλετο Δειμόν τε Φόβον τε
ζευγνύμεν, αὐτὸς δ᾽ ἔντε᾽ ἐδύσετο παμφανόωντα.
ἔνθα κ᾽ ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδείσασα θεοῖσιν
ὦρτο διὲκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον ἔνθα θάασσεν,
τοῦ δ᾽ ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ᾽ εἵλετο καὶ σάκος ὤμων,
ἔγχος δ᾽ ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἑλοῦσα
χάλκεον· ἡ δὲ ϝέπεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα.
"μαινόμενε, φρένας ἠλέ, διέφθορας. ἦ νύ τοι αὔτως
οὔατ᾽ ἀκουέμεν ἔστι, νόος δ᾽ ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
οὐκ ἀίεις ἅ τέ φησι θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἡ δὴ νῦν πὰρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλά
ἂψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀνάγκῃ,
αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιούς
λείψει, ὁ δ᾽ ἡμέας εἶσι κυδοιμήσων ἐς Ὄλυμπον,
μάρψει δ᾽ ἑξείης ὅς τ᾽ αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
τῷ σ᾽ αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἷος ἑῆος·
ἤδη γάρ τις τοῦ γε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων
ἢ πέφατ᾽ ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δέ
πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε."
ὣς ϝειποῦσ᾽ ἵδρυσε θρόνῳ ἔνι θοῦρον Ἄρηα.
Ἥρη δ᾽ Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτός
Ϝῖρίν θ᾽, ἥ τε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισιν,
καί σφεας φωνήσασα ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Ζεὺς σφὼ εἰς Ἴδην κέλετ᾽ ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα."
ἡ μὲν ἄρ᾽ ὣς ϝειποῦσα πάλιν κίε πότνια Ἥρη,
ἕζετο δ᾽ εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ᾽ ἀίξαντε πετέσθην.
Ἴδην δ᾽ ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
εὗρον δ᾽ εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
ἥμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο.
τὼ δὲ πάροιθ᾽ ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
στήτην· οὐδέ σφωε ϝιδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
ὅττι ϝοι ὦκα ϝέπεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
Ϝῖριν δὲ προτέρην ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.

---

147 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε Διός τ᾽ εἰς ὦπα ϝίδησθε,
ϝέρδειν ὅττι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ."

"βάσκ' ἴθι, Ϝῖρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ϝάνακτι
πάντα τάδ' ἀɼɼεῖλαι, μηδὲ ψευδάɼɼελος εἶναι.
παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
εἰ δέ μοι οὐ ϝεπέεσσ' ἐπιπείσεται ἀλλ' ἀλοɼήσει,
φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
μή μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσσῃ
μεῖναι, ἐπεί ϝεύ φημι βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι
καὶ ɼενεῇ πρότερος. τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ϝῖσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυɼέουσι καὶ ἄλλοι."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ϝῖρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς Ϝίλιον ἱρήν.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς ἠὲ χάλαζα
ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηɼενέος Βορέαο,
ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ϝῖρις.
ἀɼχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη κλυτὸν εἰνοσίɼαιον
"ἀɼɼελίην τινά τοι, ɼαιήοχε κυανοχαῖτα,
ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰɼιόχοιο.
παυσάμενόν σ' ἐκέλευε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
εἰ δέ ϝοι οὐ ϝεπέεσσ' ἐπιπείσεαι ἀλλ' ἀλοɼήσεις,
ἠπείλει καὶ κεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώɼειν
χεῖρας, ἐπεί σεό φησι βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι
καὶ ɼενεῇ πρότερος. σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ϝῖσον ϝοῖ φάσθαι, τόν τε στυɼέουσι καὶ ἄλλοι."
τὴν δὲ μέɼ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς εἰνοσίɼαιος
"ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἀɼαθός περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔϝειπεν,
εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίῃ ἀϝέκοντα καθέξει.
τρεῖς ɼάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί, οὓς τέκετο Ῥέα,
Ζεὺς καὶ ἐɼώ, τρίτατος δ' Ἀϝίδης ἐνέροισι ϝανάσσων.
τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
ἦ τοι ἐɼὼν ἔλαχον πολιὴν ἅλα ναιέμεν αἰεί
παλλομένων, Ἀϝίδης δὲ λάχε ζόφον ἠερόεντα,
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν.
ɼαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὄλυμπος.
τῷ ῥα καὶ οὔ τι Διὸς βέομαι φρεσίν, ἀλλὰ ϝέκηλος,
καὶ κρατερός περ ἐών, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
χερσὶ δὲ μή τί με πάɼχυ κακὸν ὣς δειδισσέσθω·
θυɼατέρεσσιν ɼάρ τε καὶ υἱάσι βέλτερον εἴη

ἐκπάɼλοις ϝεπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτός,
οἵ ϝεθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάɼκῃ."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδήνεμος ὠκέα Ϝῖρις
"οὕτω ɼὰρ δή τοι, ɼαιήοχε κυανοχαῖτα,
τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,
ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μήν τε φρένες ἐσθλῶν.
ϝοῖσθ' ὡς πρεσβυτέροισιν ἐρινύες αἰὲν ἕπονται."
τὴν δ' αὖτε προσέϝειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
"Ϝῖρι θεά, μάλα τοῦτο ϝέπος κατὰ μοῖραν ἔϝειπες·
ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄɼɼελος αἴσιμα ϝειδῇ.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
ὁππότε ϝισόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ
νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ϝεπέεσσιν.
ἀλλ' ἦ τοι νῦν μέν ɼε νεμεσσηθεὶς ὑποϝείξω."
218 ὣς ϝειπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιικὸν εἰνοσίɼαιος,
δῦνε δὲ πόντον ἰών, πόθεσαν δ' ἥρωες Ἀχαιοί.
καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληɼερέτα Ζεύς
"ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἕκτορα χαλκοκορυστήν·
ἤδη μὲν ɼάρ τοι ɼαιήοχος εἰνοσίɼαιος
οἴχεται εἰς ἅλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπύν
ἡμέτερον· μάλα ɼάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἵ περ νέρτεροί εἰσι θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
ἀλλὰ τόδ' ἠμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἠδὲ ϝοῖ αὐτῷ
ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόϝειξεν.
ἀλλὰ σύ ɼ' ἐν χείρεσσι λάβ' αἰɼίδα θυσανόεσσαν,
τὴν μάλ' ἐπισσείων φοβέειν ἥρωας Ἀχαιούς."
236 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων, ἴρηκι ϝεϝοικώς
ὠκεῖ φασσοφόνῳ, ὅς τ' ὤκιστος πετεηνῶν.

---

212 ἄλλο δέ τοι ϝερέω, καὶ ἀπειλήσω τό ɼε θυμῷ.
εἴ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀɼελείης,
Ἥρης Ἑρμείω τε καὶ Ἡφαίστοιο ϝάνακτος,
215 Ϝιλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθελήσει
ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέɼα κράτος Ἀρɼείοισιν,
ϝίστω τοῦθ', ὅτι νῶιν ἀνήκεστος χόλος ἔσται."
228 χεῖρας ἐμάς, ἐπεὶ οὔ κεν ἀνιδρωτί ɼε τελέσθη.
231 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω ϝεκατηβόλε φαίδιμος Ἕκτωρ.
τόφρα ɼὰρ οὖν ϝοι ἔɼειρε μένος μέɼα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοί
φεύɼοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκωνται.
κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐɼὼ φράσομαι ϝέρɼον τε ϝέπος τε,
ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο."

εὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
ἥμενον, οὐδ' ἔτ' ἔκειτο, νέον δ' ἐσαγείρετο θυμόν,
ἀμφὶ ϝὲ γιγνώσκων ἑτάρους· ἀτὰρ ἆσθμα καὶ ἱδρώς
παύετ', ἐπεί μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη ϝεκάϝεργος Ἀπόλλων
"Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο, τί ἦ δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
ἧσ' ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἱκάνει."
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ
"τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄντην;
οὐκ ἀίεις ὅ με νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσιν Ἀχαιῶν,
ϝοὺς ἑτάρους ὀλέκοντα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
χερμαδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς;
καὶ δὴ ἐγώ γ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Ἀϝίδαο
ἤματι τῷδ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἄιον ἦτορ."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε ϝάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
"θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἀϝοσσητῆρα Κρονίων
ἐξ Ἴδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἱππεῦσιν ἐπότρυνον πολέεσσιν
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιὼν ἵπποισι κέλευθον
πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιούς."
ὣς ϝειπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
εἰϝωθὼς λούεσθαι ἐυρρεῖος ποταμοῖο,
κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὤμοις ἀίσσονται· ὃ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθώς,
ῥίμφα ϝε γοῦνα φέρει μετὰ ϝήθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὣς Ἕκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα
ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
οἳ δ', ὥς τ' ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα
ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται·
τὸν μέν τ' ἠλίβατος πέτρη καὶ δάσκιος ὕλη
εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
τῶν δέ θ' ὑπὸ ϝιαχῆς ἐφάνη λὶς ἠυγένειος
εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
ὣς Δαναοὶ τείως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,

αὐτὰρ ἐπεὶ ϝίδον Ἕκτορ' ἐποιχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι
ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ϝε παῦροι Ἀχαιῶν
νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων.
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
οἷον δὴ αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη, κῆρας ἀλύξας,
Ἕκτωρ. ἦ θήν μιν μάλ' ἐϝέλπετο θυμὸς ἑκάστου
χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.
ἀλλά τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν
Ἕκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
ὡς καὶ νῦν ἔσσεσθαι ὀίομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἵσταται ὧδε μενοινῶν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ ϝείπω, πειθώμεθα πάντες.
πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι·
αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
στείομεν, εἴ κεν πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
δούρατ' ἀνασχόμενοι. τὸν δ' οἴω καὶ μεμαῶτα
θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὅμιλον."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
οἳ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ϝάνακτα,
Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηι,
ὑσμίνην ἤρτυνον, ἀριστῆας καλέσαντες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
μακρὰ βιβάς. πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
ϝειμένος ὤμοιιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν
δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεύς
Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν.
τὴν ἄρ' ὅ γ' ἐν χείρεσσιν ἔχων ἡγήσατο λαῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὦρτο δ' ἀυτή
ὀξεῖ' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' ὀιστοί
θρῷσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν χροΐ πήγνυτ' ἀρηιθόων αἰζηῶν,
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,

τόφρα μάλ᾽ ἀμφοτέρων βέλε᾽ ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
αὐτὰρ ἐπεὶ κατενῶπα ϝιδὼν Δαναῶν ταχυπώλων
σεῖσ᾽, ἐπὶ δ᾽ αὐτὸς ἄυσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμόν
ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
οἱ δ᾽, ὥς τ᾽ ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶυ μέγ᾽ οἰῶν
θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῷ,
ἐλθόντ᾽ ἐξαπίνης σημάντορος οὐ παρεόντος,
ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
ἧκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
ἔνθα δ᾽ ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης.
Ἕκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνεν,
τὸν μὲν Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων,
τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον·
Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν.
ἦ τοι ὃ μὲν νόθος υἱὸς Ὀιλῆος θείοιο
ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός, αὐτὰρ ἔναιεν
ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος ἣν ἔχ᾽ Ὀιλεύς·
Ἴασος αὖτ᾽ ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
Μηκιστῆ δ᾽ ἕλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ᾽ ἕλε δῖος Ἀγήνωρ.
Δηίοχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὄπισθεν
φεύγοντ᾽ ἐν προμάχοισι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
ὄφρ᾽ οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ᾽ ἔντεα, τόφρα δ᾽ Ἀχαιοί
τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ
ἔνθα καὶ ἔνθ᾽ ἐφέβοντο, δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας
"νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἐᾶν δ᾽ ἔναρα βροτόεντα.
ὃν δ᾽ ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἑτέρωθι νοήσω,
αὐτοῦ ϝοι θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόν γε
γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,
ἀλλὰ κύνες ϝερύουσι πρὸ ϝάστεος ἡμετέροιο."
ὣς ϝειπὼν μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ
πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ϝερυσάρματας ἵππους
ϝηχῇ θεσπεσίῃ. προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
ῥεῖ᾽ ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
ἐς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
μακρὴν ἠδ᾽ εὐρεῖαν, ὅσον τ᾽ ἐπὶ δουρὸς ἐρωή

γίγνεται ὁππότ᾽ ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἧσιν.
τῇ ῥ᾽ οἵ γε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ᾽ Ἀπόλλων
αἰγίδ᾽ ἔχων ἐρίτιμον. ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥεῖα μάλ᾽, ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάις ἄγχι θαλάσσης,
ὅς τ᾽ ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσιν,
ἂψ αὖτις συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
ὧς ῥα σύ, ἤιε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ ὀιζύν
ξύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.
ὧς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ᾽ εὐχετόωντο ϝέκαστος.
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
εὔχετο, χεῖρ᾽ ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα.
"Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ τίς τοι ἐν Ἄργεΐ περ πολυπύρῳ
ἢ βοὸς ἢ ὄιος κατὰ πίονα μηρία καίων
εὔχετο νοστῆσαι, σὺ δ᾽ ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
τῶν μνῆσαι, καὶ ἄμυνον Ὀλύμπιε νηλεὲς ἦμαρ,
μηδ᾽ οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς."
ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος, μέγα δὲ κτύπε μητιέτα Ζεύς,
ἀράων αἴων Νηληιάδαο γέροντος.
Τρῶες δ᾽ ὡς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
μᾶλλον ἐπ᾽ Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
οἱ δ᾽, ὥς τε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὁππότ᾽ ἐπείγῃ
ϝὶς ἀνέμου· ἣ γάρ τε μάλιστά γε κύματ᾽ ὀφέλλει·
ὣς Τρῶες μεγάλῃ ϝιαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,
ἵππους δ᾽ εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο
ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἀφ᾽ ἵππων,
οἱ δ᾽ ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες
μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥά σφ᾽ ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
ναύμαχα κολλήεντα, κατὰ στόμα ϝειμένα χαλκῷ.
Πάτροκλος δ᾽, εἵως μὲν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
τόφρ᾽ ὅ γ᾽ ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
ἧστό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ᾽ ἕλκεϊ λυγρῷ
φάρμακ᾽ ἀκέσματ᾽ ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησεν
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ϝιαχή τε φόβος τε,
ᾤμωξέν τ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα καὶ ὣ πεπλήγετο μηρώ
χερσὶ καταπρηνέσσ᾽, ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα.

"Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι χατέοντί περ ἔμπης
ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν·
ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἐγώ γε
σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
τίς ϝοῖδ' εἴ κέν ϝοι σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
παρϝειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου."
τὸν μὲν ἄρ' ὣς ϝειπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοί
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο
παυροτέρους περ ἐόντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν.
οὐδέ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἠδὲ νέεσσιν.
ἀλλ' ὥς τε στάθμη δόρυ νήιον ἐξιθύνει
τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
εὖ ϝειδῇ σοφίης ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης,
ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ϝῖσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε·
ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν.
Ἕκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος ἐείσατο κυδαλίμοιο.
τὼ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο
οὔθ' ὃ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα,
οὔθ' ὃ τὸν ἂψ ὤσασθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
ἔνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ στῆθος βάλε δουρί·
δούπησεν δὲ πεσών, δαλὸς δέ ϝοι ἔκπεσε χειρός.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας
"Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί.
μὴ δή πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνεϊ τῷδε,
ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μή μιν Ἀχαιοί
τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα."
ὣς ϝειπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
τοῦ μὲν ἅμαρθ', ὃ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα Μάστορος υἱόν,
Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
ναῖ' ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισιν,
τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξέι χαλκῷ,
ἑσταότ' ἀγχ' Αἴαντος· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
νηὸς ἄπο πρυμνῆς χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
Αἴας δὲ ῥίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα
"Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶιν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
Μαστορίδης, ὅν νῶι Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα

ϝῖσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισιν·
τὸν δ' Ἕκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοί
ὠκύμοροι καὶ τόξον ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;"
ὣς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε, θέων δέ ϝοι ἄγχι παρέστη,
τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλεα Τρώεσσιν ἐφίη.
καί ῥ' ἔβαλεν Κλεῖτον Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱόν,
Πουλυδάμαντος ἑταῖρον ἀγαυοῦ Πανθοΐδαο,
ἡνία χερσὶν ἔχοντα. ὃ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
τῇ γὰρ ἔχ' ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
ἦλθε κακόν, τό ϝοι οὔ τις ἐρύκακε ϝιεμένων περ.
αὐχένι γάρ ϝοι πρόσθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ ϝοι ἵπποι
κείν' ὄχεα κροτέοντε. ϝάναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἤλυθεν ἵππων.
τοὺς μὲν ὃ Ϝαστυνόῳ Προτιάονος υἱέι δῶκεν,
πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἰσχέμεν εἰσορόωντα
ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀιστὸν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
αἴνυτο, καί κεν ἔπαυσε μάχην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν.
ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥα φύλασσεν
Ἕκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
ὅς ϝοι ἐυστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ϝερύοντι· παρεπλάγχθη δέ ϝοι ἄλλῃ
ἰὸς χαλκοβαρής, τόξον δέ ϝοι ἔκπεσε χειρός.
Τεῦκρος δὲ ῥίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα
"ὢ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
δαίμων ἡμετέρης, ὅ τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός,
νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα
πρῴην, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρῴσκοντας ὀιστούς."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
"ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγήρας·
αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὤμῳ
μάρναό τε Τρώεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
μὴ μὰν ἀσπουδί γε, δαμασσάμενοί περ, ἕλοιεν
νῆας ἐυσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης."
ὣς φάθ'· ὃ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν,

αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
κρατὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
εἵλετο δ᾽ ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
βῆ δ᾽ ἰέναι, μάλα δ᾽ ὦκα θέων Αἴαντι παρέστη.
Ἕκτωρ δ᾽ ὡς ϝεῖδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας
"Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ϝίδον ὀφθαλμοῖσιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
ῥεῖα δ᾽ ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή,
ἠμὲν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
ἠδ᾽ ὅτινας μινύθῃσι καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν,
ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ᾽ ἀρήγει.
ἀλλὰ μάχεσθ᾽ ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες. ὃς δέ κεν ὕμεων
βλήμενος ἠὲ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
τεθνάτω. οὔ ϝοι ἀϝεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
τεθνάμεν· ἀλλ᾽ ἄλοχός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
καὶ ϝοῖκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοί
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν."
ὣς ϝειπὼν ὤτρυνε μένος θυμόν τε ϝεκάστου.
Αἴας δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθεν ἐκέκλετο ϝοῖς ἑτάροισιν
"αἰδώς, Ἀργεῖοι. νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι
ἠὲ σαωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
ἦ ϝέλπεσθ᾽, ἢν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ,
ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ϝὴν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;
ἦ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
Ἕκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ᾽ ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
ἡμῖν δ᾽ οὔ τις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
ἢ αὐτοσχεδίῃ μῖξαι χεῖράς τε μένος τε."
ὣς ϝειπὼν ὤτρυνε μένος θυμόν τε ϝεκάστου.
ἔνθ᾽ Ἕκτωρ μὲν ἕλε Σχεδίον Περιμήδεος υἱόν,
ἀρχὸν Φωκήων, Αἴας δ᾽ ἕλε Λαοδάμαντα
ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·

481 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
511 βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον ἠὲ βιῶναι,
ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι
ὧδ᾽ αὔτως παρὰ νηυσὶν ὑπ᾽ ἀνδράσι χειροτέροισιν."

Πουλυδάμας δ᾽ Ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξεν,
Φυλεΐδεω ἕταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσε ϝιδών· ὃ δ᾽ ὕπαιθα λιάσθη
Πουλυδάμας. καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
εἴα Πανθόου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
αὐτὰρ ὅ γε Κροίσμου στῆθος μέσον οὔτασε δουρί.
δούπησεν δὲ πεσών, ὃ δ᾽ ἀπ᾽ ὤμων τεύχε᾽ ἐσύλα.
τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ αἰχμῆς εὖ ϝειδώς,
Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο φέρτατος ἀνδρῶν,
Λαομεδοντιάδης, εὖ ϝειδότα θούριδος ἀλκῆς,
ὃς τότε Φυλεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρί
ἐγγύθεν ὁρμηθείς. πυκινὸς δέ ϝοι ἤρκεσε θώρηξ,
τόν ῥ᾽ ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τόν ποτε Φυλεύς
ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος·
ξεῖνος γάρ ϝοι ἔδωκε ϝάναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης
ἐς πόλεμον φορέειν, δηίων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
ὅς ϝοι καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ᾽ ὄλεθρον.
τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης
κύμβαχον ἀκρότατον νύξ᾽ ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
ῥῆξε δ᾽ ἀφ᾽ ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός.
εἷος ὃ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ᾽ ἔλπετο νίκην,
τόφρα δέ ϝοι Μενέλαος ἀρήιος ἦλθεν ἀμύντωρ,
στῆ δ᾽ εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθών, βάλε δ᾽ ὦμον ὄπισθεν·
αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα,
πρόσσω ϝιεμένη· ὃ δ᾽ ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη.
τὼ μὲν ἐεισάσθην χαλκήρεα τεύχε᾽ ἀπ᾽ ὤμων
συλήσειν· Ἕκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσεν
πᾶσι μάλα, πρῶτον δ᾽ Ἱκεταονίδην ἐνένιπεν
ἴφθιμον Μελάνιππον. ὃ δ᾽ ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
βόσκ᾽ ἐν Περκώτῃ, δηίων απονόσφιν ἐόντων·
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιϝέλισσαι,
ἂψ ἐς Ϝίλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν,
ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ, ὃ δέ μιν τίε ϝῖσα τέκεσσιν.
τόν ῥ᾽ Ἕκτωρ ἐνένιπε, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"οὕτω δή, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοί περ
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
οὐχ ὁράᾳς οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε᾽ ἕπουσιν;
ἀλλ᾽ ἕπευ· οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργείοισιν
μάρνασθαι, πρίν γ᾽ ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ κατ᾽ ἄκρης

Ϝίλιον αἰπεινὴν ἑλέειν κτάσθαι τε πολίτας."
ὣς ϝειπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἅμ' ἕσπετο ϝισόθεος φώς.
Ἀργείους δ' ὤτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
"ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ.
αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται,
φευγόντων δ' οὔτ' ἂρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή."
ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον,
ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο ϝέπος, φράξαντο δὲ νῆας
ἕρκει χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
Ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.
"Ἀντίλοχ', οὔ τις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
οὔτε ποσὶν θάσσων οὔτ' ἄλκιμος ὡς σὺ μάχεσθαι·
εἴ τινά που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα."
ὣς ϝειπὼν ὃ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν.
ἐκ δ' ἔθορεν προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀμφὶ ϝὲ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος. ὃ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
ἀλλ' Ἱκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
νισσόμενον πολεμόνδε, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
δούπησεν δὲ πεσών, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὥς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
βλημένῳ ἀίξῃ, τόν τ' ἐξ εὐνῆφι θορόντα
θηρητὴρ ἐτύχησε βαλών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα.
ὣς ἐπὶ σοὶ Μελάνιππε θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
τεύχεα συλήσων. ἀλλ' οὐ λάθεν Ἕκτορα δῖον,
ὅς ῥά ϝοι ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δηιοτῆτα.
Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρα τρέσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ϝεϝοικώς,
ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσιν
φεύγει πρίν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν.
ὣς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
ϝηχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ϝέθνος ἑταίρων.
Τρῶες δὲ λείουσι ϝεϝοικότες ὠμοφάγοισιν
νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς,
ὅ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμόν
Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
Ἕκτορι γάρ ϝοι θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι

562 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαὲς πῦρ
ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρήν
πᾶσαν ἐπικρήνειε. τὸ γὰρ μένε μητιέτα Ζεύς,
νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσι ϝιδέσθαι·
ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
τὰ φρονέων νήεσσιν ἔπι γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
Ἕκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
μαίνετο δ' ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ
οὔρεσι μαίνηται βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμ' ἐγίγνετο, τὼ δέ ϝοι ὄσσε
λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πήληξ
σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο.
καί ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων
ᾗ δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὅρα καὶ τεύχε' ἄριστα.
ἀλλ' οὐδ' ὧς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων·
ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠύτε πέτρη
ἠλίβατος μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,
ἥ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
κύματά τε τροφόεντα, τά τε προσερεύγεται αὐτήν·
ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
αὐτὰρ ὃ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ,
ἐν δ' ἔπεσ' ὡς ὅτε κῦμα θοῇ ἐν νηὶ πέσῃσιν
λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἣ δέ τε πᾶσα
ἄχνῃ ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη
ἱστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπὲκ θανάτοιο φέρονται·
ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ὅ γ' ὥς τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθών,
αἵ ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο νέμονται
μυρίαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς οὔ πω σάφα ϝειδώς
θηρὶ μαχήσασθαι ϝέλικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν·
ἦ τοι ὃ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
αἰὲν ὁμοῦ στιχάει, ὃ δέ τ' ἐν μέσσῃσιν ὀρούσας
βοῦν ἔδει, αἳ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὣς τότ' Ἀχαιοί

610 Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ ϝοι ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
Ζεύς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
τίμα καὶ κύδαινε. μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ ϝοι ἐπώρνυε μόρσιμον ἦμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφιν.

θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἕκτορι καὶ Διὶ πατρί
πάντες, ὃ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθῆος ἀέθλων
ἀγγελίης οἴχνεσκε βίῃ Ἡρακληείῃ.
τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
παντοίας ἀρετάς, ἠμὲν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι,
καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
ὅς ῥα τόθ' Ἕκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξεν.
στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο,
τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκέ', ἕρκος ἀκόντων·
τῇ ὅ γ' ἐνὶ βλαφθεὶς πέσεν ὕπτιος, ἀμφὶ δὲ πήληξ
σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε, θέων δέ ϝοι ἄγχι παρέστη,
στήθει δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων
κτεῖν'. οἳ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἑταίρου,
χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδείδισαν Ἕκτορα δῖον.
εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
νῆες, ὅσαι πρῶται ϝειρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκῃ
τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἶσχε γὰρ αἰδὼς
καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισιν.
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ϝέκαστον.
"ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ϝέκαστος
παίδων ἠδ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἠδὲ τοκήων,
ἠμὲν ὅτεῳ ζώουσι καὶ ᾧ κατατεθνήκασιν.
τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων
ἑστάμεναι κρατερῶς, μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε."
ὣς ϝειπὼν ὤτρυνε μένος θυμόν τε ϝεκάστου.
οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ϝήνδανε θυμῷ
ἑστάμεν ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἷες Ἀχαιῶν·
ἀλλ' ὅ γε νηῶν ἴκρι' ἐπῴχετο μακρὰ βιβάσθων,

668 τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη
θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
ἠμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοιίου πολέμοιο.
Ἕκτορα δὲ φράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
ἠμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδὲ μάχοντο,
ἠδ' ὅσσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν.

νώμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσιν,
κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεϝεικοσίπηχυ.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ ϝειδώς,
ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναείρεται ἵππους,
σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ϝάστυ δίηται
λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες τέ ϝε θηήσαντο
ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὃ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεί
θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἳ δὲ πέτονται·
ὣς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν
φοίτα μακρὰ βιβάς, φωνὴ δέ ϝοι αἰθέρ' ἵκανεν,
αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν
νηυσί τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἕκτωρ
μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
ἀλλ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἴθων
ϝέθνος ἐφορμᾶται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
ὣς Ἕκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρώροιο
ἀντίος ἀίξας. τὸν δὲ Ζεὺς ὦσεν ὄπισθεν
χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὤτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.
αὖτις δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ, ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ' ἦν νόος· ἤ τοι Ἀχαιοί
οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπὲκ κακοῦ ἀλλ' ὀλέεσθαι,
Τρωσὶ δ' ἐϝέλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ϝεκάστου
νῆας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιούς.
οἳ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
Ἕκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἥψατο ποντοπόροιο
καλῆς ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
δῄουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν. οὐδ' ἄρα τοί γε
τόξων ἀικὰς ἀμφὶς μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,
ἀλλ' οἵ γ' ἐγγύθεν ἱστάμενοι, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο
καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐκὶ μεθίη

ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ κέλευεν
"οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' ἀυτήν.
νῦν ἥμιν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκεν,
νῆας ἑλεῖν αἳ δεῦρο θεῶν ἀϝέκητι μολοῦσαι
ἡμῖν πήματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων
οἵ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν
αὐτόν τ' ἰσχανάασκον ἐρητύοντό τε λαόν.
ἀλλ' εἰ δή ῥα τότε βλάπτεν φρένας εὐρύοπα Ζεύς
ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, ὀιόμενος θανέεσθαι,
θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐϝίσης.
ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' ἑστήκει δεδοκημένος, ἔγχεϊ δ' αἰεί
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ.
αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν.
"ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
ἦέ τινάς φαμεν εἶναι ἀϝοσσητῆρας ὀπίσσω,
ἦέ τι τεῖχος ἄρειον, ὅ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
οὐ μήν τι σχεδόν ἐστι πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
ᾗ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
πόντῳ κεκλιμένοι, ϝεκὰς ἥμεθα πατρίδος αἴης·
τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο."
ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι.
ὅς τις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο
σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἕκτορος ὀτρύναντος,
τὸν δ' Αἴας οὔτασκε δεδεγμένος ἔγχεϊ μακρῷ.
δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὖτα.

16 ὣς οἳ μὲν περὶ νηὸς ἐυσσέλμοιο μάχοντο· Π
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆι παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
δάκρυα θερμὰ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
τὸν δὲ ϝιδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεες, ἠύτε κούρη
νηπίη, ἥ θ' ἅμα μητρὶ θέουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
ϝειανοῦ ἁπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται ὄφρ' ἀνέληται·

τῇ ϝίκελος Πάτροκλε τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
ἦέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;
ἦέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξ ἔκλυες οἶος;
ζώειν μὴν ἔτι φασὶ Μενοίτιον Ἄκτορος υἱόν,
ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
ἦε σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ὑπερβασίης ἕνεκα σφῆς;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα ϝείδομεν ἄμφω."
τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφης, Πατρόκλεες ἱππεῦ,
"ὦ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
οἳ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης,
οὔτασται δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων,
βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀιστῷ.
τοὺς μέν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται,
ἕλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
μὴ ἐμέ γ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος ὃν σὺ φυλάσσεις,
αἰναρέτη. τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
εἴ κε μὴ Ἀργείοισιν ἀϝεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς;
νηλεές, οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότα Πηλεύς
οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα
πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις
καί τινά τοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
Μυρμιδόνων, εἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
δὸς δέ μοι ὤμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
εἴ κ' ἐμὲ σοὶ ϝίσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀυτῇ
ὤσαιμεν προτὶ ϝάστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων."
ὣς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
ϝοῖ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"ὢ μοι, διογενὲς Πατρόκλεες, οἷον ἔϝειπες.
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥν τινα ϝοῖδα,

οὔτε τί μοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
ἀλλὰ τόδ᾽ αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι
καὶ ϝέρας ἂψ ἀφελέσθαι, ὅ τε κράτεϊ προβεβήκῃ·
αἰνὸν ἄχος τό μοί ἐστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
κούρην ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
δουρὶ δ᾽ ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης ὡς εἴ τιν᾽ ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, οὐδ᾽ ἄρα πως ἦν
ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦ τοι ἔφην γε
οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ᾽ ὁπότ᾽ ἂν δή
νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀυτή τε πτόλεμός τε.
τύνη δ᾽ ὤμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν
νηυσὶν ἐπικρατέως, οἳ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
κεκλίαται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
Ἀργεῖοι. Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκεν
θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
ἐγγύθι λαμπομένης. τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
ἤπια ϝειδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
οὐ γὰρ Τυδεΐδεω Διομήδεος ἐν παλάμῃσιν
μαίνεται ἐγχείη Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι,
οὐδέ πω Ἀτρεΐδεω ϝοπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος
ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ᾽ Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Τρωσὶ κελεύοντος περιϝάγνυται, οἳ δ᾽ ἀλαλητῷ
πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιούς.
ἀλλὰ καὶ ὧς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων
ἔμπεσ᾽ ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ᾽ ἀπὸ νόστον ἕλωνται.
πείθεο δ᾽ ὥς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω,
ὡς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρηαι
πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἳ περικαλλέα κούρην
ἂψ ἀποδάσσωσιν, προτὶ δ᾽ ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
ἐκ νηῶν ἐλάσας ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
μὴ σύ γ᾽ ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.

μηδ᾽ ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηιοτῆτι,
Τρῶας ἐναιρόμενος, προτὶ Ϝίλιον ἡγεμονεύειν,
μή τις ἀπ᾽ Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
ἐμβήῃ· μάλα τούς γε φιλεῖ ϝεκάϝεργος Ἀπόλλων·
ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι ἐπὴν φάος ἐν νήεσσιν
θήῃς, τοὺς δέ τ᾽ ἐᾶν πεδίον κάτα δηριάασθαι."
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Αἴας δ᾽ οὐκέτ᾽ ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν.
δάμνα μιν Ζηνός τε νόος καὶ Τρῶες ἀγαυοί
βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινή
πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ᾽ αἰεί
κὰπ φάλαρ᾽ εὐποίηθ᾽. ὃ δ᾽ ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνεν
ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδὲ δύναντο
ἀμφ᾽ αὐτῷ πελεμίξαι ἐρείδοντες βελέεσσιν.
αἰεὶ δ᾽ ἀργαλέῳ ἔχετ᾽ ἄσθματι, κὰδ δέ ϝοι ἱδρώς
πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πῃ εἶχεν
ἀμπνεῦσαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.
ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχουσαι,
ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἕκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστάς
πλῆξ᾽ ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὄπισθεν,
ἀντικρὺς δ᾽ ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
πῆλ᾽ αὔτως ἐν χειρὶ κόλον δόρυ, τῆλε δ᾽ ἀπ᾽ αὐτοῦ
αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
γνῶ δ᾽ Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε,
ϝέργα θεῶν, ὅ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδε᾽ ἔκειρεν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
χάζετο δ᾽ ἐκ βελέων. τοὶ δ᾽ ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
νηὶ θοῇ· τῆς δ᾽ αἶψα κατ᾽ ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
ὣς τὴν μὲν πρυμνὴν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
μηρὼ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέϝειπεν
"ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεες, ἱπποκέλευθε·
λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηίοιο ϝιωήν.
μὴ δὴ νῆας ἕλωσι καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται.
δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω."
ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.

---

97 εἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
μήτε τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασιν,
μήτε τις Ἀργείων, νῶιν δ᾽ ἐκδῦμεν ὄλεθρον,
ὄφρ᾽ οἶοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.

κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκεν
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε.
κρατὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
εἵλετο δ᾽ ἄλκιμα δοῦρε, τά ϝοι παλάμηφιν ἀρήρειν.
ἔγχος δ᾽ οὐχ ἕλετ᾽ οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ᾽ ἄλλος Ἀχαιῶν
πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
ἵππους δ᾽ Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνῦμεν ἄνωγεν,
τὸν μετ᾽ Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τῖε μάλιστα,
πιστότατος δέ ϝοι ἔσκε μάχῃ ἔνι μεῖναι ὁμοκλήν.
τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην,
τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ ἅρπυια Ποδάργη,
βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
ἐν δὲ παρηορίῃσιν ἀμύμονα Πήδασον ἵη,
τόν ῥά ποτ᾽ Ἠετίωνος ἑλὼν πόλιν ἤγαγ᾽ Ἀχιλλεύς,
ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἕπεθ᾽ ἵπποις ἀθανάτοισιν.
Μυρμιδόνας δ᾽ ἄρ᾽ ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς,
πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν. οἱ δὲ λύκοι ὥς
ὠμοφάγοι, τοῖσίν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
οἵ τ᾽ ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δῃώσαντες
δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήιον αἵματι φοινόν·
καί τ᾽ ἀγεληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
λάψοντες γλώσσῃσι ϝαραιῇσιν μέλαν ὕδωρ
ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ τε θυμός
στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
ἀμφ᾽ ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο
ῥώοντ᾽. ἐν δ᾽ ἄρα τοῖσιν ἀρήιος ἵστατ᾽ Ἀχιλλεύς,
ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
πεντήκοντ᾽ ἦσαν νῆες θοαὶ ᾗσιν Ἀχιλλεύς
ἐς Τροίην ἡγεῖτο διίφιλος· ἐν δὲ ϝεκάστῃ
πεντήκοντ᾽ ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι.

πέντε δ᾽ ἄρ᾽ ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθειν,
σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ϝήνασσεν.
τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
υἱὸς Σπερχειοῖο διιπετέος ποταμοῖο,
ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ καλὴ Πολυδώρη
Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα,
αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βώρῳ Περιήρεος υἱῷ,
ὅς ῥ᾽ ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορὼν ἀπερείσι᾽ ἔϝεδνα.
τῆς δ᾽ ἑτέρης Εὔδωρος ἀρήιος ἡγεμόνευεν,
παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη,
Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς ἀργεϊφόντης
ἠράσατ᾽, ὀφθαλμοῖσι ϝιδὼν μετὰ μελπομένῃσιν
ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
αὐτίκα δ᾽ εἰς ὑπερῷ᾽ ἀναβὰς παρελέξατο λάθρῃ
Ἑρμείας ἀκακῆτα, πόρεν δέ ϝοι ἀγλαὸν υἱόν
Εὔδωρον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητήν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε μογοστόκος εἰλείθυια
ἐξάγαγεν πρὸ φόωσδε καὶ ἠελίου ϝίδεν αὐγάς,
τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
ἠγάγετο πρὸς δώματ᾽, ἐπεὶ πόρε μυρί᾽ ἔϝεδνα,
τὸν δ᾽ ὁ γέρων Φύλας ἠὺ τρέφεν ἠδ᾽ ἀτίταλλεν,
ἀμφαγαπαζόμενος ὡς εἴ τ᾽ ἐϝὸν υἱὸν ἐόντα.
τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήιος ἡγεμόνευεν
Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
ἔγχει μάρνασθαι μετὰ Πηλεΐωνος ἑταῖρον.
τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
πέμπτης δ᾽ Ἀλκιμέδων Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντας ἅμ᾽ ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεύς
στῆσεν ἐὺ κρίνας, κρατερὸν δ᾽ ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
"Μυρμιδόνες, μή τίς μοι ἀπειλάων λελαθέσθω
ἃς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσιν
πάνθ᾽ ὑπὸ μηνιθμόν, καί μ᾽ ᾐτιάασθε ϝέκαστος.
'σχέτλιε Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ᾽ ἔτρεφε μήτηρ,
νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀϝέκοντας ἑταίρους.
ϝοίκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
αὖτις, ἐπεί ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.'
ταῦτά μ᾽ ἀγειρόμενοι θάμ᾽ ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
φυλόπιδος μέγα ϝέργον, ἕης τὸ πρίν γ᾽ ἐράασθε·
ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω."
ὧς ϝειπὼν ὤτρυνε μένος θυμόν τε ϝεκάστου.

μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
ὡς δ᾽ ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινοῖσι λίθοισιν
δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων,
ὣς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
ἀσπὶς ἄρ᾽ ἀσπίδ᾽ ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ᾽ ἀνήρ·
ψαῦον δ᾽ ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
νευόντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
πάντων δὲ προπάροιθε δύ᾽ ἀνέρε θωρήσσοντο,
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
βῆ ῥ᾽ ἴμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ᾽ ἀπὸ πῶμ᾽ ἀνέῳγεν
καλῆς δαιδαλέης, τήν ϝοι Θέτις ἀργυρόπεζα
θῆκ᾽ ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐὺ πλήσασα χιτώνων
χλαινάων τ᾽ ἀνεμοσκεπέων ϝούλων τε ταπήτων.
ἔνθα δέ ϝοι δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
οὔτ᾽ ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ᾽ αὐτοῦ αἴθοπα ϝοῖνον,
οὔ τέ τεῳ σπένδεσκε θεῶν ὅτι μὴ Διὶ πατρί.
τό ῥα τότ᾽ ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ
πρῶτον, ἔπειτα δ᾽ ἔνιψ᾽ ὕδατος καλῇσι ῥοῇσιν,
νίψατο δ᾽ αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ᾽ αἴθοπα ϝοῖνον.
εὔχετ᾽ ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ ϝοῖνον
οὐρανὸν εἰσανιδών· Δία δ᾽ οὐ λάθε τερπικέραυνον.
"Ζεῦ ϝάνα Δωδωναῖε Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοί
σοὶ ναίουσ᾽ ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι.
ἠμὲν δή ποτ᾽ ἐμὸν ϝέπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ᾽ ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
ἠδ᾽ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ᾽ ἐπικρήηνον ἐϝέλδωρ.
αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
ἀλλ᾽ ἕταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν
μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ,
θάρσυνον δέ ϝοι ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
ϝείσεται ἤ ῥα καὶ οἶος ἐπίστηται πολεμίζειν
ἡμέτερος θεράπων, ἦ ϝοι τότε χεῖρες ἄαπτοι
μαίνονθ᾽ ὁππότ᾽ ἐγώ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος.
αὐτὰρ ἐπεί κ᾽ ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
ἀσκηθής μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο
τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἑτάροισιν."
ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε μητιέτα Ζεύς.
τῷ δ᾽ ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ᾽ ἀνένευσεν·

νηῶν μέν ϝοι ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
δῶκε, σόον δ᾽ ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
ἦ τοι ὃ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρί
ἂψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ᾽ ἀπέθηκ᾽ ἐνὶ χηλῷ,
στῆ δὲ πάροιθ᾽ ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ᾽ ἤθελε θυμῷ
ἐσϝιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν·
οἳ δ᾽ ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
ἔστιχον, ὄφρ᾽ ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
αὐτίκα δὲ σφήκεσσι ϝεϝοικότες ἐξεχέοντο
εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσι ϝέθοντες
νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν.
τοὺς δ᾽ εἴ περ παρά τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὁδίτης
κινήσῃ ἀϝέκων, οἳ δ᾽ ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει ϝοῖσι τέκεσσιν.
τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ᾽ ἄσβεστος ὀρώρειν.
Πάτροκλος δ᾽ ἑτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας
"Μυρμιδόνες, ἕταροι Πηληιάδεω Ἀχιλῆος,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μέγ᾽ ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες,
γνῷ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ϝὴν ἄτην, ὅτ᾽ ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν."
ὣς ϝειπὼν ὤτρυνε μένος θυμόν τε ϝεκάστου,
ἐν δ᾽ ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ᾽ Ἀχαιῶν.
Τρῶες δ᾽ ὡς ϝείδοντο Μενοιτίου ἄλκιμον υἱόν,
αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
ϝελπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
μηνιθμὸν μὲν ἀπορρῖψαι φιλότητα δ᾽ ἑλέσθαι.
πάπτηνεν δὲ ϝέκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀντικρὺς κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
νηὶ πάρα πρυμνῇ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἱπποκορυστάς
ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ᾽ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος.
τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὃ δ᾽ ὕπτιος ἐν κονίῃσιν

261 αἰεὶ κερτομέοντες ὁδῷ ἔπι ϝοικί᾽ ἔχοντας,

κάππεσεν οἰμώξας, ἕταροι δέ μιν ἀμφιφόβηθεν
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἧκεν ἅπασιν
ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
ἐκ νηῶν δ᾽ ἔλασεν, κατὰ δὲ σβέσεν αἰθόμενον πῦρ.
ἡμιδαὴς δ᾽ ἄρα νηῦς λίπετ᾽ αὐτόθι· τοὶ δὲ φόβηθεν
Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ, Δαναοὶ δ᾽ ἐπέχυντο.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀφ᾽ ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεύς,
ἔκ τ᾽ ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρώονες ακροι
καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,
ὡς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δήιον πῦρ
τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ᾽ οὐ γίγνετ᾽ ἐρωή·
οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ᾽ Ἀχαιῶν
προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
ἀλλ᾽ ἔτ᾽ ἄρ᾽ ἀνθίσταντο, νεῶν δ᾽ ὑπόϝεικον ἀνάγκῃ.
ἔνθα δ᾽ ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης
ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός
αὐτίκ᾽ ἄρα στρεφθέντος Ἀρηιλύκου βάλε μηρόν
ἔγχεϊ ὀξυόεντι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
ῥῆξεν δ᾽ ὀστέον ἔγχος, ὃ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
κάππεσ᾽. ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήιος οὖτα Θόαντα
στέρνον γυμνωθέντα παρ᾽ ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα.
Φυλεΐδης δ᾽ Ἄμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
μυὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ᾽ ἔγχεος αἰχμῇ
νεῦρα διεσχίσθη, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Νεστορίδαι δ᾽ ὃ μὲν οὔτασ᾽ Ἀτύμνιον ὀξέι δουρί
Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
ἤριπε δὲ προπάροιθε. Μάρις δ᾽ αὐτοσχεδὰ δουρί
Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτοιο χολωθείς,
στὰς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ᾽ ἀντίθεος Θρασυμήδης
ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι, οὐδ᾽ ἀφάμαρτεν,
ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκή
δρύψ᾽ ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ᾽ ὀστέον ἄχρις ἄραξεν.
δούπησεν δὲ πεσών, κατὰ δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
ὧς τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
βήτην εἰς ἔρεβος, Σαρπηδόνος ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
υἷες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου, ὅς ῥα Χίμαιραν

296 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ᾽ ἀλίαστος ἐτύχθη.

θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀιλιάδης ἐπορούσας
ζωὸν ἕλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλά ϝοι αὖθι
λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
πᾶν δ᾽ ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ᾽ ὄσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γάρ
ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ᾽ ἠκόντισαν ἄμφω,
τὼ δ᾽ αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μέν
ἱπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλόν
φάσγανον ἐρραίσθη· ὃ δ᾽ ὑπ᾽ οὔατος αὐχένα θεῖνεν
Πηνέλεως, πᾶν δ᾽ εἴσω ἔδυ ξίφος, ἔσχεθε δ᾽ οἶον
δέρμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
Μηριόνης δ᾽ Ἀκάμαντα κιχεὶς ποσὶ καρπαλίμοισιν
νύξ᾽ ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
ἤριπε δ᾽ ἐξ ὀχέων, κατὰ δ᾽ ὀφθαλμῶν κέχυτ᾽ ἀχλύς.
Ἰδομενεὺς δ᾽ Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλέι χαλκῷ
νύξε· τὸ δ᾽ ἀντικρὺς δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν
νέρθεν ὑπ᾽ ἐγκεφάλοιο, κέασσε δ᾽ ἄρ᾽ ὀστέα λευκά,
ἐκ δ᾽ ἐτίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δέ ϝοι ἄμφω
αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ᾽ ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
πρῆσε χανών, θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
οὗτοι ἄρ᾽ ἡγεμόνες Δαναῶν ἕλον ἄνδρα ϝέκαστος.
ὡς δὲ λύκοι ϝάρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν
σίνται, ὑπὲκ μήλων αἱρεύμενοι, αἵ τ᾽ ἐν ὄρεσσιν
ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἳ δὲ ϝιδόντες
αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας·
ὧς Δαναοί Τρώεσσιν ἐπέχραον. οἳ δὲ φόβοιο
δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Αἴας δ᾽ ὁ μέγας αἰὲν ἐφ᾽ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
ϝίετ᾽ ἀκοντίσσαι· ὃ δὲ ϝιδρείῃ πολέμοιο,
ἀσπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
σκέπτετ᾽ ὀιστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·
ἀλλὰ καὶ ὧς ἀνέμιμνε, σάω δ᾽ ἐρίϝηρας ἑταίρους.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀπ᾽ Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω
αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνῃ,
ὧς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ϝιαχή τε φόβος τε,
οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἕκτορα δ᾽ ἵπποι
ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι, λεῖπε δὲ λαόν

Τρωικόν, οὓς ἀϝέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκεν.
πολλοὶ δ᾽ ἐν τάφρῳ ϝερυσάρματες ὠκέες ἵπποι
ϝάξαντ᾽ ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἅρματ᾽ ἀνάκτων.
Πάτροκλος δ᾽ ἕπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων. οἱ δὲ ϝιαχῇ τε φόβῳ τε
πάσας πλῆσαν ὁδούς, ἐπεὶ ἂρ τμάγεν· ὕψι δ᾽ ἀέλλα
σκίδναθ᾽ ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
ἄψορρον προτὶ ϝάστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Πάτροκλος δ᾽ ᾗ πλεῖστον ὀρινόμενον ϝίδε λαόν,
τῇ ῥ᾽ ἔχ᾽ ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ᾽ ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον
πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ᾽ ἀνεκυμβαλίαζον.
ἀντικρὺς δ᾽ ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι
πρόσσω ϝιέμενοι, ἐπὶ δ᾽ Ἕκτορι κέκλετο θυμός·
ϝίετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ᾽ ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
ὡς δ᾽ ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
ἤματ᾽ ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
Ζεύς, ὅτε δή ῥ᾽ ἄνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ
οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες·
τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ᾽ ἀποτμήγουσι χαράδραι,
ἐς δ᾽ ἅλα πορφυρέην μεγάλα στενάχουσι ῥέουσαι
ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δέ τε ϝέργ᾽ ἀνθρώπων·
ὡς ἵπποι Τρῳαὶ μεγάλα στενάχοντο θέουσαι.
Πάτροκλος δ᾽ ἐπεὶ οὖν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
ἂψ ἐπὶ νῆας ἔϝεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόληος
εἴα ϝιεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺς
νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
κτεῖνε μεταΐσσων, πολέων δ᾽ ἀπετίνυτο ποινήν.
ἔνθ᾽ ἤ τοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
στέρνον γυμνωθέντα παρ᾽ ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα·
δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δὲ Θέστορα Ϝήνοπος υἱόν
δεύτερον ὁρμηθείς — ὁ μὲν εὐξέστῳ ἐνὶ δίφρῳ
ἧστο ϝαλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ᾽ ἄρα χειρῶν
ἡνία ἠίχθησαν· ὁ δ᾽ ἔγχεϊ νύξε παραστάς
γναθμὸν δεξιτερόν, διὰ δ᾽ αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων,
ἕλκε δὲ δουρὸς ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὡς ὅτε τις φὼς
πέτρῃ ἔπι προβλῆτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθὺν

381 ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,

ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ϝήνοπι χαλκῷ.
ὣς ἕλκ᾽ ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ,
κὰδ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπὶ στόμ᾽ ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
αὐτὰρ ἔπειτ᾽ Ἐρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
μέσσην κὰκ κεφαλήν· ἡ δ᾽ ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ᾽ ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
αὐτὰρ ἔπειτ᾽ Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερὸν καὶ Ἐπάλτην
Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχίον τε Πύριν τε
Ϝιφέα τ᾽ Εὔιππόν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον
πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Σαρπηδὼν δ᾽ ὡς οὖν ϝίδ᾽ ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
χέρσ᾽ ὕπο Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμέντας,
κέκλετ᾽ ἄρ᾽ ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν
"αἰδώς, ὦ Λύκιοι. πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστε·
ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ᾽ ἀνέρος, ὄφρα δαείω
ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ϝέϝοργεν
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ᾽ ἔλυσεν."
ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἅλτο χαμᾶζε.
Πάτροκλος δ᾽ ἑτέρωθεν, ἐπεὶ ϝίδεν, ἔκθορε δίφρου.
οἱ δ᾽, ὥς τ᾽ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
πέτρῃ ἐφ᾽ ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,
ὣς οἱ κεκληγῶτες ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
τοὺς δὲ ϝιδὼν ἐλέησε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω,
Ἥρην δὲ προσέϝειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε
"ὤ μοι ἐγών, ὅτε μοι Σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν
μοῖρ᾽ ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι.
διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονεν φρεσὶν ὁρμαίνοντι,
ἤ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσσης
θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ,
ἦ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενοιτιάδαο δαμάσσω."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
"αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔϝειπες.
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
ἂψ ἐθέλεις θανάτου δυσϝηχέος ἐξαναλῦσαι;
ϝέρδ᾽· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
εἴ κε ζὼν πέμψῃς Σαρπηδόνα ϝόνδε δόμονδε,
φράζεο μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
πέμπειν ϝὸν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·

πολλοὶ γὰρ περὶ ϝάστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
ἦ τοι μέν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
χέρσ' ὕπο Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόν γε λίπῃ ψυχή τε καὶ αἰών,
πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν καὶ ϝήδυμον Ὕπνον,
εἰς ὅ κε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται,
ἔνθα ϝε ταρχύσουσι κασίγνητοί τε ϝέται τε
τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε
παῖδα φίλον τιμῶν, τόν ϝοι Πάτροκλος ἔμελλεν
φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
ἔνθ' ἦ τοι Πάτροκλος ἀγακλειτὸν Θρασύδημον,
ὅς ῥ' ἠὺς θεράπων Σαρπηδόνος ἦε ϝάνακτος,
τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυῖα·
Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ
δεύτερος ὁρμηθείς, ὃ δὲ Πήδασον οὔτασεν ἵππον
ἔγχει δεξιὸν ὦμον· ὃ δὲ βράχε θυμὸν ἀίσθων,
κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
τὼ δὲ διαστήτην, κρίκε δὲ ζυγόν, ἡνία δέ σφιν
ξύγχυτ', ἐπεὶ δὴ κεῖτο παρήορος ἐν κονίῃσιν.
τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὕρετο τέκμωρ·
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
ἀίξας ἀπέκοψε παρήορον, οὐδὲ μάτησεν,
τὼ δ' ἰθυνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν·
τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.
ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκή
ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
Πάτροκλος, τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
ἀλλ' ἔβαλ' ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἁδινὸν κῆρ.
ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν ἢ ἀχερωίς
ἠὲ πίτυς βλωθρή, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήιον εἶναι·
ὣς ὃ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθείς,
βεβρυχώς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
ἠύτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθών,

αἴθωνα μεγάθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
ὤλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος,
ὣς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων
κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
"Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρὴ
αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
νῦν τοι ἐϝελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θοός ἐσσι.
πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
πάντῃ ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ περιμάρναο χαλκῷ.
σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοί
τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα."
ὣς ἄρα μιν ϝειπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν
ὀφθαλμοὺς ῥῖνάς θ'. ὃ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων
ἐκ χροὸς ἕλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἕποντο·
τοῖο δ' ἅμα ψυχήν τε καὶ ἔγχεος ἐκϝέρυσ' αἰχμήν.
Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιόωντας,
ϝιεμένους φοβέεσθαι ἐπεὶ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς ἀίοντι·
ὠρίνθη δέ ϝοι ἦτορ, ὅτ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
χειρὶ δ' ἑλὼν ἐπίεζε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αὐτόν
ἕλκος, ὃ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ
τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύνων.
εὐχόμενος δ' ἄρα ϝεῖπε ϝεκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
"κλῦθι, ϝάναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ
εἲς ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν
ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
ἕλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεὶρ
ὀξείῃς ὀδύνῃσιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
τερσῆναι δύναται, βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτοῦ·
ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι
ἐλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὤριστος ὄλωλεν,
Σαρπηδὼν Διὸς υἱός· ὃ δ' οὐδ' οὗ παιδὸς ἀμύνει.
ἀλλὰ σύ πέρ με ϝάναξ τόδε καρτερὸν ἕλκος ἄκεσσαι,
κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἑτάροισιν
κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολεμίζειν,
αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχωμαι."
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε Φοῖβος Ἀπόλλων.

αὐτίκα παῦσ᾽ ὀδύνας, ἀπὸ δ᾽ ἕλκεος ἀργαλέοιο
αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ ϝοι ἔμβαλε θυμῷ.
Γλαῦκος δ᾽ ἔγνω ϝῆσιν ἐνὶ φρεσί, γήθησέν τε,
ὅττι ϝοι ὦκ᾽ ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
πάντῃ ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε μακρὰ βιβάσθων,
Πουλυδάμαντ᾽ ἔπι Πανθοΐδην καὶ Ἀγήνορα δῖον,
βῆ δὲ μετ᾽ Αἰνείαν τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστήν.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱστάμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Ἕκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἶς ἐπικούρων,
οἳ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ᾽ οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
κεῖται Σαρπηδὼν Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
ὃς Λυκίην ϝείρυτο δίκῃσί τε καὶ σθένεϊ ϝῷ·
τὸν δ᾽ ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ᾽ ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.
ἀλλὰ φίλοι πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
μὴ ἀπὸ τεύχε᾽ ἕλωνται ἀϝεικίσσωσι δὲ νεκρόν
Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσσοι ὄλοντο,
τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείῃσιν."
ὣς ἔφατο, Τρῶας δὲ κατ᾽ ἄκρηθεν λάβε πένθος
ἄσχετον, οὐκ ἐπιϝεικτόν, ἐπεί σφισιν ἕρμα πόληος
ἔσκε καὶ ἀλλοδαπός περ ἐών· πολέες γὰρ ἅμ᾽ αὐτῷ
λαοὶ ἕποντ᾽, ἐν δ᾽ αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
βὰν δ᾽ ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι· ἦρχε δ᾽ ἄρα σφιν
Ἕκτωρ χωόμενος Σαρπηδόνος. αὐτὰρ Ἀχαιούς
ὦρσε Μενοιτιάδεω Πατροκλῆος λάσιον κῆρ.
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ.
"Αἴαντε, νῦν σφῶιν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
οἷοί περ πάρος ἦτε μετ᾽ ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείους.
κεῖται ἀνὴρ ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,
Σαρπηδών. ἀλλ᾽ εἴ μιν ἀϝεικισσαίμεθ᾽ ἑλόντες,
τεύχεά τ᾽ ὤμοιιν ἀφελοίμεθα, καί τιν᾽ ἑταίρων
αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλέι χαλκῷ."
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
οἳ δ᾽ ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
σύμβαλον ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι
δεινὸν ἀύσαντες· μέγα δὲ βράχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ᾽ ἐπὶ νύκτ᾽ ὀλοὴν τάνυσεν κρατερῇ ὑσμίνῃ,

ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ϝελίκωπας Ἀχαιούς·
βλῆτο γὰρ οὔ τι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεύς,
ὅς ῥ᾽ ἐν Βουδείῳ εὖ ναιομένῳ ϝήνασσεν
τὸ πρίν· ἀτὰρ τότε γ᾽ ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας
ἐς Πηλῆ᾽ ἱκέτευσε καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
οἳ δ᾽ ἅμ᾽ Ἀχιλλῆι ῥηξήνορι πέμπον ἕπεσθαι
Ϝίλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
τόν ῥα τόθ᾽ ἁπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἕκτωρ
χερμαδίῳ κεφαλήν· ἣ δ᾽ ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὃ δ᾽ ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Πατρόκλῳ δ᾽ ἄρ᾽ ἄχος γένετο φθιμένου ἑτάροιο,
ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἴρηκι ϝεϝοικώς
ὠκέι, ὅς τ᾽ ἐφόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε.
ὣς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεες ἱπποκέλευθε,
ἔσσυο καὶ Τρώων, κεχόλωσο δὲ κῆρ ἑτάροιο.
καί ῥ᾽ ἔβαλε Σθενέλαον Ἰθαιμένεος φίλον υἱόν
αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ᾽ ἀπὸ τοῖο τένοντας.
χώρησαν δ᾽ ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
ὅσση δ᾽ αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
ἥν ῥά τ᾽ ἀνὴρ ἀφέῃ πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ
ἠὲ καὶ ἐν πολέμῳ, δηίων ὕπο θυμοραϊστέων,
τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὤσαντο δ᾽ Ἀχαιοί.
Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
ἐτράπετ᾽, ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι ϝοικία ναίων
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν.
τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στῆθος μέσον οὔτασε δουρί,
στρεφθεὶς ἐξαπίνης ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
δούπησεν δὲ πεσών, πυκινὸν δ᾽ ἄχος ἔλλαβ᾽ Ἀχαιούς
ὡς ἔπεσ᾽ ἐσθλὸς ἀνήρ. μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο,
στὰν δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ᾽ ἄρ᾽ Ἀχαιοί
ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ᾽ ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
ἔνθ᾽ αὖ Μηριόνης Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστήν,
Λαόγονον θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεύς
Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ᾽ ὣς τίετο δήμῳ.
τὸν βάλ᾽ ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμός
ᾤχετ᾽ ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ᾽ ἄρα μιν σκότος εἷλεν.

Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον ἧκεν·
ϝέλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβάντος.
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ϝιδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρόν
οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίῃ μένος ὄμβριμος Ἄρης.
Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε
"Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα
ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ."
τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα
"Αἰνεία, χαλεπόν σε καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ σευ ἄντα
ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
εἰ καὶ ἐγώ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξέι χαλκῷ,
αἶψά κε καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιθώς
εὖχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Ἄϝιδι κλυτοπώλῳ."
ὣς φάτο, τὸν δ' ἐνένιπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.
"Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις;
ὦ πέπον, οὔ τοι Τρῶες ὀνειδείοισι ϝέπεσσιν
νεκροῦ χωρήσουσι· πάρος τινὰ γαῖα καθέξει.
ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ϝεπέων δ' ἐνὶ βουλῇ·
τῷ οὔ τι χρὴ μῦθον ὀφελλέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι."
ὣς ϝειπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἅμ' ἕσπετο ϝισόθεος φώς.
τῶν δ', ὥς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὀρώρῃ
οὔρεος ἐν βήσσῃς· ϝέκαθεν δέ τε γίγνετ' ἀκουή·
ὣς τῶν ὤρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' ἐυποιητάων,
νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίῃσιν
ἐκ κεφαλῆς ϝείλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους.
οἳ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον ὡς ὅτε μυῖαι
σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
ὥρῃ ἐν ϝειαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
ὣς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον. οὐδέ ποτε Ζεύς
τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὄσσε φαεινώ,
ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὅρα, καὶ φράζετο θυμῷ

614 αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
ᾤχετ', ἐπεί ῥ' ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.

πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου, μερμηρίζων
ἢ ηδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἕκτωρ
χαλκῷ δῃώσῃ, ἀπό τ' ὤμων τεύχε' ἕληται,
ἦ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
ὧδε δέ ϝοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
ὄφρ' ἠὺς θεράπων Πηληιάδεω Ἀχιλῆος
ἐξαῦτις Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστήν
ὤσαιτο προτὶ ϝάστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἕκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῆκεν·
ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδε τράπε, κέκλετο δ' ἄλλους
Τρῶας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.
ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλὰ φόβηθεν
πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ϝίδον βεβλαμμένον ἦτορ,
κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρι· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
κάππεσον, εὖτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
οἳ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιιν Σαρπηδόνος ἔντε' ἕλοντο
χάλκεα μαρμαίροντα. τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
δῶκε φέρειν ἑτάροισι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.
καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"εἰ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον
ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα
πολλὸν ἀποπρὸ φέρων λοῦσον ποταμοῖο ῥοῇσιν
χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα ϝείματα ϝέσσον,
πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
θήσουσ' ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ,
ἔνθα ϝε ταρχύσουσι κασίγνητοί τε ϝέται τε
τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων.
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνήν,
αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας,
πολλὸν ἀποπρὸ φέρων, λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῇσιν
χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα ϝείματα ϝέσσεν,
πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ.
Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας
Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη
νήπιος· εἰ δὲ ϝέπος Πηληιάδαο φύλαξεν,

ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
ἀλλ' αἰεί τε Διὸς κρείσσων νόος ἠέ περ ἀνδρῶν·
ὅς ϝοι καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν.
ἔνθα τίνα πρῶτον τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
Πατρόκλεις, ὅτε δή σε θεοὶ θανατόνδε κάλεσσαν.
Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἔχεκλον
καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον,
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἔλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην.
τοὺς ἕλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ϝέκαστος.
ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν
Πατρόκλου ὑπὸ χερσί (περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν),
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐυδμήτου ἐπὶ πύργου
ἔστη, τῷ ὀλοὰ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
χείρεσσ' ἀθανάτῃσι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ϝῖσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεες. οὔ νύ πω αἶσα
σῷ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων."
ὣς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
μῆνιν ἀλευάμενος ϝεκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Ἕκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλῃς ἔχε μώνυχας ἵππους·
δίζε γὰρ ἠὲ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖτις ἐλάσσας,
ἦ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειε ϝαλῆναι.
ταῦτ' ἄρα ϝοι φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἀνέρι ϝεισάμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε,
Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
αὐτοκασίγνητος Ϝεκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
ὃς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῇς ἔπι Σαγγαρίοιο.
τῷ μιν ἐϝεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
"Ἕκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
εἴθ', ὅσον ἥσσων εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἴην·
τῷ κε τάχα στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.
ἀλλ' ἄγε Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
εἴ κέν πώς μιν ἕλῃς, δώῃ δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων."

689 ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
ῥηιδίως, ὁτὲ δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι·

ὣς ϝειπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἂμ πόνον ἀνδρῶν,
Κεβριόνῃ δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἕκτωρ
ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
δύσεθ' ὅμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
ἧκε κακόν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Ἕκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα οὐδ' ἐνάριζεν,
αὐτὰρ ὃ Πατρόκλῳ ἔφεπεν κρατερώνυχας ἵππους.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε
σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἑτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
μάρμαρον ὀκριόενθ', ὅν ϝοι περὶ χεὶρ ἐκάλυψεν.
ἧκε δ' ἐρεισάμενος, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός,
οὐδ' ἁλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἕκτορος ἡνιοχῆα
Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
ἵππων ἡνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξέι λᾶι.
ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ ϝοι ἔσχεν
ὀστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ϝεϝοικώς
κάππεσ' ἀπ' εὐϝεργέος δίφρου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης, Πατρόκλεες ἱππεῦ,
"ὢ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνήρ, ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ.
εἰ δή που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,
νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη,
ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾷ.
ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν."
ὣς ϝειπὼν ἐπὶ Κεβριόνῃ ἥρωι βεβήκειν
οἶμα λέοντος ἔχων, ὅς τε σταθμοὺς κεραΐζων
ἔβλητο πρὸς στῆθος, ἐϝή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
ὣς ἐπὶ Κεβριόνῃ, Πατρόκλεες, ἆλσο μεμαώς.
Ἕκτωρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε.
τὼ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὣς δηρινθήτην,
ὥ τ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον.
ὣς περὶ Κεβριόναο δύω μήστωρες ἀυτῆς,
Πάτροκλός τε Μενοιτιάδης καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
ϝίεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέι χαλκῷ.
Ἕκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐκὶ μεθίη·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἔχεν ποδός. οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
ὡς δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιιν

οὔρεος ἐν βήσσῃς βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,
αἵ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
ϝηχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ϝαγνυμενάων,
ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
δῄουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγειν
ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες,
πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν. ὃ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἱπποσυνάων.
ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκειν,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,
καὶ τότε δή ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν.
ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ϝέρυσσαν
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο,
Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσεν.
τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐνόρουσε θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι,
σμερδαλέα ϝιάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ϝῖσος,
ἔνθ' ἄρα τοι Πάτροκλε φάνη βιότοιο τελευτή·
ἤντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
δεινός. ὃ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησεν·
στῆ δ' ὄπιθεν, πλῆξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
χειρὶ καταπρηνεῖ, στρεφεδίνηθεν δέ ϝοι ὄσσε.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἣ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
αὐλῶπις τρυφάλεια, μιάνθησαν δὲ ϝέθειραι
αἵματι καὶ κονίῃσι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
ἱππόκομον πήληκα μιαίνεσθαι κονίῃσιν,
ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
ῥύετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἕκτορι δῶκεν
ϝῇ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόθεν δέ ϝοι ἦεν ὄλεθρος.
πᾶν δέ ϝοι ἐν χείρεσσι ϝάγη δολιχόσκιον ἔγχος
βριθὺ μέγα στιβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
λῦσε δέ ϝοι θώρηκα ϝάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
τὸν δ' ἄτη φρένας εἷλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα,

στῆ δὲ ταφών. ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξέι δουρί
ὤμων μεσσηγὺς σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνήρ,
Πανθοΐδης Εὔφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
ἔγχει θ' ἱπποσύνῃ τε πόδεσσί τε καρπαλίμοισιν·
καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας ἐϝείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,
πρῶτ' ἐλθὼν ξὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεες ἱππεῦ,
οὐδ' ἐδάμασσ'. ὃ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μῖκτο δ' ὁμίλῳ,
ἐκ χροὸς ἁρπάξας δόρυ μείλινον, οὐδ' ὑπέμεινεν
Πάτροκλον γυμνόν περ ἐόντ' ἐν δηιοτῆτι·
Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθείς
ἂψ ἑτάρων ἐς ϝέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
Ἕκτωρ δ' ὡς ϝεῖδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
ἂψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξέι χαλκῷ,
ἀγχίμολόν ῥά ϝοι ἦλθε κατὰ στίχας, οὖτα δὲ δουρί
νείατον ἐς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
δούπησεν δὲ πεσών, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
ὡς δ' ὅτε σῦν ἀκάμαντα λέων ἐβιήσατο χάρμῃ,
ὤ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω·
πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
ὣς πολέας πεφνόντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱόν
Ἕκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπηύρα,
καί ϝοι ἐπευχόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Πάτροκλ', ἦ που ἔφησθα πόλιν κεραϊξέμεν ἁμήν,
Τρωιάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
νήπιε. τάων δὲ πρόσθ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
ποσσὶν ὀρωρέχαται πολεμιζέμεν· ἔγχεϊ δ' αὐτός
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅ σφιν ἀμύνω
ἦμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
ἆ δείλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,
ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι
'μή μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεες ἱπποκέλευθε,
νῆας ἔπι γλαφυράς, πρὶν Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.'
ὥς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν."
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφης, Πατρόκλεες ἱππεῦ,
"ἤδη νῦν Ἕκτορ μεγάλ' εὔχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκεν
νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἵ με δάμασσαν

ῥηιδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
τοιοῦτοι δ' εἴ πέρ μοι ἐϝείκοσιν ἀντεβόλησαν,
πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
ἀλλά με μοῖρ' ὀλοὴ καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός,
ἀνδρῶν δ' Εὔφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
οὔ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή,
χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο."
  ὡς ἄρα μιν ϝειπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν·
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἀϝιδόσδε βεβήκειν,
ϝὸν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀρετῆτα καὶ ἥβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἕκτωρ
"Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
τίς ϝοῖδ' εἴ κ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάις ἠυκόμοιο
φθήῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;"
  ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
ϝείρυσε, λὰξ προσβάς, τὸν δ' ὕπτιον ὦσ' ἀπὸ δουρός.
αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκειν,
ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
ϝίετο γὰρ βαλέειν. τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

17 οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν ἀρηίφιλον Μενέλαον Ρ
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμεὶς ἐν δηιοτῆτι.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν' ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ
πρωτοτόκος κινυρή, οὐ πρὶν ϝειδυῖα τόκοιο·
ὣς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
πρόσθε δέ ϝοι δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην,
τὸν κτάμεναι μεμαὼς ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
οὐδ' ἄρα Πανθόου υἱὸς ἐυμμελίης ἀμέλησεν
Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
ἔστη, καὶ προσέϝειπεν ἀρηίφιλον Μενέλαον
"Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρόν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα.
οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιϝηδέα θυμὸν ἕλωμαι."
  τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος

"Ζεῦ πάτερ, οὐ μὴν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι.
οὔτ' οὖν παρδάλιος τόσσον μένος οὔτε λέοντος
οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὗ τε μέγιστος
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένεϊ βλεμεαίνει,
ὅσσον Πανθόου υἷες ἐυμμελίαι φρονέουσιν.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο
ϝῆς ἥβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο καί μ' ὑπέμεινεν
καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστήν
ἔμμεναι· οὐδέ ϝέ φημι πόδεσσί γε ϝοῖσι κιόντα
εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνούς τε τοκῆας.
ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μευ ἄντα
στήῃς. ἀλλά σ' ἐγώ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω."
  ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ πεῖθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα
"νῦν μὲν δή, Μενέλαε διοτρεφές, ἦ μάλα τίσεις
γνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις,
χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
ἦ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
εἴ κεν ἐγὼ κεφαλήν τε τεὴν καὶ τεύχε' ἐνείκας
Πανθόῳ ἐν χείρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίῃ.
ἀλλ' οὐ μὴν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται
οὐδέ τ' ἀδήριτος, ἤ τ' ἀλκῆς ἤ τε φόβοιο."
  ὣς ϝειπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην·
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ ϝοι αἰχμή
ἀσπίδ' ἔνι κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί,
ἂψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
ἀντικρὺς δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
αἵματί ϝοι δεύοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι
πλοχμοί θ' οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὃ ϝάλις ἀναβέβροχεν ὕδωρ,
καλὸν τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουσιν
παντοίων ἀνέμων, καί τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ·
ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·

τοῖον Πανθόου υἱὸν ἐυμμελίην Εὔφορβον
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε᾽ ἐσύλα.
  ὡς δ᾽ ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθώς,
βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἁρπάσῃ, ἥ τις ἀρίστη·
τῆς δ᾽ ἐξ αὐχέν᾽ ἔϝαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν
πρῶτον, ἔπειτα δέ θ᾽ αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει
δῃῶν· ἀμφὶ δὲ τόν γε κύνες τ᾽ ἄνδρες τε νομῆες
πολλὰ μάλ᾽ ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ᾽ ἐθέλουσιν
ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἱρεῖ·
ὣς τῶν οὔ τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
ἔνθα κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοΐδαο
Ἀτρεΐδης, εἰ μή ϝοι ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὅς ῥά ϝοι Ἕκτορ᾽ ἐπῶρσε θοῷ ἀτάλαντον Ἄρηι,
ἀνέρι ϝεισάμενος, Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ·
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Ἕκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις ἀκίχητα διώκων,
ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ᾽ ἀλεγεινοί
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἠδ᾽ ὀχέεσθαι,
ἄλλῳ γ᾽ ἢ Ἀχιλῆι, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
τόφρα δέ τοι Μενέλαος ἀρήιος Ἀτρέος υἱός
Πατρόκλῳ περιβὰς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνεν,
Πανθοΐδην Εὔφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς."
  ὣς ϝειπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἂμ πόνον ἀνδρῶν,
Ἕκτορα δ᾽ αἰνὸν ἄχος πύκασεν φρένας ἀμφιμελαίνας.
πάπτηνεν δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα κατὰ στίχας, αὐτίκα δ᾽ ἔγνω
τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ᾽ ἐπὶ γαίῃ
κείμενον· ἔρρει δ᾽ αἷμα κατ᾽ οὐταμένην ὠτειλήν.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
ὀξέα κεκληγώς, φλογὶ ϝείκελος Ἡφαίστοιο
ἀσβέστῳ. οὐδ᾽ υἷα λάθ᾽ Ἀτρέος ὀξὺ βοήσας·
ὀχθήσας δ᾽ ἄρα ϝεῖπεν ἑϝὸν μεγαλήτορα θυμόν
"ὤ μοι ἐγών. εἰ μέν κε λίπω κάτα τεύχεα καλά
Πάτροκλόν θ᾽, ὃς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ᾽ ἐνθάδε τιμῆς,
μή τίς μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κε ϝίδηται.
εἰ δέ κεν Ἕκτορι μοῦνος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
αἰδεσθείς, μή πώς με περιστείωσ᾽ ἕνα πολλοί·
Τρῶας δ᾽ ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
ὁππότ᾽ ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι

ὅν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα ϝοι μέγα πῆμα κυλίσθη.
τῷ μ᾽ οὔ τις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κε ϝίδηται
Ἕκτορι χωρήσαντ᾽, ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
εἰ δέ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
ἄμφω κ᾽ αὖτις ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης
καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ϝερυσαίμεθα νεκρόν
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆι· κακῶν δέ κε φέρτατον εἴη."
  εἷος ὃ ταῦθ᾽ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ᾽ ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ᾽ ἄρ᾽ Ἕκτωρ.
αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λεῖπε δὲ νεκρόν,
ἐντροπαλιζόμενος ὥς τε λὶς ἠυγένειος,
ὅν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται
ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ᾽ ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
παχνοῦται, ἀϝέκων δέ τ᾽ ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο.
ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.
στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ϝέθνος ἑταίρων,
παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
τὸν δὲ μάλ᾽ αἶψ᾽ ἐνόησε μάχης ἐπ᾽ ἀριστερὰ πάσης
θαρσύνονθ᾽ ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων.
βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ϝέπος ηὔδα.
"Αἶαν, δεῦρο, πέπον. περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
σπεύσομεν, εἴ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆι προφέρωμεν
γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε᾽ ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ."
  ὣς ἔφατ᾽, Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν.
βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
Ἕκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε᾽ ἀπηύρα,
ἕλχ᾽, ἵν᾽ ἀπ᾽ ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξέι χαλκῷ,
τὸν δὲ νέκυν Τρῳῇσι ϝερυσσάμενος κυσὶ δοίη·
Αἴας δ᾽ ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἠύτε πύργον.
Ἕκτωρ δ᾽ ἂψ ἐς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ᾽ ἑταίρων,
ἐς δίφρον δ᾽ ἀνόρουσε· δίδω δ᾽ ὅ γε τεύχεα καλά
Τρωσὶ φέρειν προτὶ ϝάστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
Αἴας δ᾽ ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας
ἑστήκειν ὥς τίς τε λέων περὶ ϝοῖσι τέκεσσιν,
ᾧ ῥά τε νήπι᾽ ἄγοντι συναντήσωνται ἐν ὕλῃ
ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὃ δέ τε σθένεϊ βλεμεαίνει,
πᾶν δέ τ᾽ ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται ὄσσε καλύπτων·
ὣς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωι βεβήκειν.
Ἀτρεΐδης δ᾽ ἑτέρωθεν ἀρηίφιλος Μενέλαος

ἑστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων.
Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο πάις, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἕκτορ' ὑπόδρα ϝιδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ.
"Ἕκτορ ϝεῖδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο·
ἦ σ' αὔτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει φύξηλιν ἐόντα.
φράζεο νῦν ὅππως κε πόλιν καὶ ϝάστυ σαώσεις
οἶος σὺν λαοῖς οἳ Fιλίῳ ἐγγεγάασιν·
οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
εἶσι περὶ πτόλιος, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
πῶς κε σὺ χείρονα φῶτα σαώσειας μεθ' ὅμιλον,
σχέτλι', ἐπεὶ Σαρπηδόν' ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον
κάλλιπες Ἀργείοισι ϝέλωρ καὶ κῦρμα γενέσθαι,
ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο, πτόλεΐ τε καὶ αὐτῷ,
ζωὸς ἐών· νῦν δ' οὔ ϝοι ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.
τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
ϝοίκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη,
ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται οἳ περὶ πάτρης
ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
αἶψά κε Πάτροκλον ϝερυσαίμεθα Fίλιον εἴσω.
εἰ δ' οὗτος προτὶ ϝάστυ μέγα Πριάμοιο ϝάνακτος
ἔλθοι τεθνηὼς καί μιν ϝερυσαίμεθα χάρμης,
αἶψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνος ἔντεα καλά
λύσειαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Fίλιον εἴσω·
τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες.
ἀλλὰ σύ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
στήμεναι ἄντα, κατ' ὄσσε ϝιδὼν δηίων ἐν ἀυτῇ,
οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι, ἐπεί σεο φέρτερός ἐστιν."
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ
"Γλαῦκε, τί ἤ δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔϝειπες;
ὢ πέπον, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων·
νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔϝειπες,
ὅς τέ με φῂς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
οὔ τοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων·
ἀλλ' αἰεί τε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην

172 τῶν ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσιν·

ῥηιδίως, ὁτὲ δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο καὶ ϝίδε ϝέργον,
ἠὲ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορεύεις,
ἦ τινὰ καὶ Δαναῶν ἀλκῆς, μάλα περ μεμαῶτα,
σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος."
ὣς ϝειπὼν Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας
"Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω
καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς."
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ
δηίου ἐκ πολέμοιο, θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
ὦκα μάλ', οὔ πω τῆλε, ποσὶν κραιπνοῖσι μετασπών,
οἳ προτὶ ϝάστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.
στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδάκρυος ἔντε' ἄμειβεν·
ἦ τοι ὃ μὲν τὰ ϝὰ δῶκε φέρειν προτὶ Fίλιον ἱρήν
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, ὃ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνεν
Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος, ἅ ϝοι θεοὶ Οὐρανίωνες
πατρὶ φίλῳ ἔπορον. ὃ δ' ἄρα ϝῷ παιδὶ ὄπασσεν
γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.
τὸν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθε ϝίδεν νεφεληγερέτα Ζεύς
τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο,
κινήσας ῥα κάρη προτὶ ϝὸν μυθήσατο θυμόν
"ἆ δείλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
ὃς δή τοι σχεδὸν εἶσι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε κρατερόν τε,
τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
εἵλευ. ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
τῶν ποινὴν ὅ τοι οὔ τι μάχης ἐκνοστήσαντι
δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος."
ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
Ἕκτορι δ' ἥρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροΐ, δῦ δέ μιν Ἄρης
δεινὸς ἐνυάλιος, πλῆσθεν δ' ἄρα ϝοι μέλε' ἐντός
ἀλκῆς καὶ σθένεος. μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
βῆ ῥα μέγα ϝιάχων· ϝινδάλλετο δέ σφισι πᾶσιν
τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
ὤτρυνεν δὲ ϝέκαστον ἐποιχόμενος ϝεπέεσσιν,
Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε
Ἀστεροπαῖόν τε Δεισήνορά θ' Ἱππόθοόν τε

Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν.
τοὺς ὅ γ᾽ ἐποτρύνων ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων.
οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος οὐδὲ χατίζων
ἐνθάδ᾽ ἀφ᾽ ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ϝέκαστον,
ἀλλ᾽ ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ᾽ Ἀχαιῶν.
τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῇ
λαούς, ὑμέτερον δὲ ϝεκάστου θυμὸν ἀέξω.
τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος ἢ ἀπολέσθω
ἠὲ σαωθήτω· ἣ γὰρ πολέμου ϝοαριστύς.
ὃς δέ κε Πάτροκλον καὶ τεθνηῶτά περ ἔμπης
Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ϝερύσῃ, ϝείξῃ δέ ϝοι Αἴας,
ἥμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ᾽ αὐτός
ἕξω ἐγώ· τὸ δέ ϝοι κλέος ἔσσεται ὅσσον ἐμοί περ."
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν,
δούρατ᾽ ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισι ϝέλπετο θυμός
νεκρὸν ὑπ᾽ Αἴαντος ϝερύειν Τελαμωνιάδαο·
νήπιοι· ἦ τε πολέσσιν ἐπ᾽ αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ Αἴας ϝεῖπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον
"ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφές, οὐκέτι νῶι
ϝέλπομαι αὐτώ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο.
οὔ τι τόσον νέκυος περιδείδια Πατρόκλοιο,
ὅς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας ἠδ᾽ οἰωνούς,
ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια, μή τι πάθῃσιν,
καὶ σῇ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει
Ἕκτωρ, ἡμῖν δ᾽ αὖτ᾽ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἤν τις ἀκούσῃ."
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἤυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς,
"ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
οἵ τε παρ᾽ Ἀτρεΐδῃς Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
δήμια πίνουσιν καὶ σημαίνουσι ϝέκαστος
λαοῖς, ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
ἀργαλέον δέ μοί ἐστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδηεν.
ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ᾽ ἐνὶ θυμῷ
Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι."
ὣς ἔφατ᾽· ὀξὺ δ᾽ ἄκουσεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας,
πρῶτος δ᾽ ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δηιοτῆτα,

τὸν δὲ μετ᾽ Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ.
τῶν δ᾽ ἄλλων τίς κεν ϝῇσιν φρεσὶν οὔνομα ϝείποι,
ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν.
Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ᾽ ἄρ᾽ Ἕκτωρ.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐπὶ προχοῇσι διιπετέος ποταμοῖο
βεβρύχῃ μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ᾽ ἄκραι
ἠιόνες βοόωσιν ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω,
τόσσῃ ἄρα Τρῶες ϝιαχῇ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοί
ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν. ἀμφὶ δ᾽ ἄρα σφιν
λαμπρῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἠέρα πολλήν
χεῦ᾽, ἐπεὶ οὐδὲ Μενοιτιάδην ἤχθαιρε πάρος γε,
ὄφρα ζωὸς ἐὼν θεράπων ἦν Αἰακίδαο.
μίσησεν δ᾽ ἄρα μιν δηίων κυσὶ κῦρμα γενέσθαι
Τρῳῇσιν· τῷ καί ϝοι ἀμυνέμεν ὦρσεν ἑταίρους.
ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ϝελίκωπας Ἀχαιούς·
νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν. οὐδέ τιν᾽ αὐτῶν
Τρῶες ὑπέρθυμοι ἕλον ἔγχεσι ϝιέμενοί περ,
ἀλλὰ νέκυν ϝερύοντο. μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοί
μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὦκ᾽ ἐλέλιξεν
Αἴας, ὃς περὶ μὲν ϝεῖδος περὶ δ᾽ ἔργα τέτυκτο
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ᾽ ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συῒ ϝείκελος ἀλκήν
καπρίῳ, ὅς τ᾽ ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ᾽ αἰζηούς
ῥηιδίως ἐκέδασσε, ϝελιξάμενος διὰ βήσσας.
ὣς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ, φαίδιμος Αἴας,
ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας,
οἳ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
ϝάστυ πότι σφέτερον ϝερύειν καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
ἦ τοι τὸν Λήθοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱός
Ἱππόθοος ποδὸς ἕλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ᾽ αὐτῷ
ἦλθε κακόν, τό ϝοι οὔ τις ἐρύκακε ϝιεμένων περ.
τὸν δ᾽ υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐξας δι᾽ ὁμίλου,
πλῆξ᾽ αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου·
ἤρικε δ᾽ ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ,
πληγεῖσ᾽ ἔγχεΐ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ,
ἐγκέφαλος δὲ παρ᾽ αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς

αἱματόεις. τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἧκε χαμᾶζε
κεῖσθαι· ὃ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσεν πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ,
τῆλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβώλακος, οὐδὲ τοκεῦσιν
θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ ϝοι αἰών
ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ϝιδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
τυτθόν· ὃ δὲ Σχεδίον μεγαθύμου Ϝιφίτου υἱόν,
Φωκήων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆι
ϝοικία ναιετάασκε πολέσσ' ἄνδρεσσι ϝανάσσων,
τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχεν.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαΐφρονα, Φαίνοπος υἱόν,
Ἱπποθόῳ περιβάντα μέσην κατὰ γαστέρα τύψεν,
ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκός
ἤφυσ'· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ϝίαχον, ϝερύσαντο δὲ νεκρούς,
Φόρκυν θ' Ἱππόθοόν τε, λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ϝίλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείῃσι δαμέντες,
Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἕλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν
κάρτει καὶ σθένεϊ σφετέρῳ. ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
Αἰνείαν ὤτρυνε, δέμας Περίφαντι ϝεϝοικώς
κήρυκ' Ἠπυτίδῃ, ὅς ϝοι παρὰ πατρὶ γέροντι
κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μήδεα ϝειδώς.
τῷ μιν ἐϝεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
"Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε
Ϝίλιον αἰπεινήν; ὡς δὴ ϝίδον ἀνέρας ἄλλους
κάρτει τε σθένεϊ τε πεποιθότας ἠνορέῃ τε
πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας.
ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσιν
νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθε."
ὣς ἔφατ'· Αἰνείας δὲ ϝεκηβόλον Ἀπόλλωνα
ἔγνω ἐσάντα ϝιδών, μέγα δ' Ἕκτορα ϝεῖπε βοήσας
"Ἕκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,
αἰδὼς μὲν νῦν ἥδε γ', ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ϝίλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκείῃσι δαμέντας.

ἀλλ' ἔτι γάρ τίς φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,
Ζῆν', ὕπατον μήστωρα, μάχης ἐπιτάρροθον εἶναι·
τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἵ γε ϝέκηλοι
Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνηῶτα."
ὣς φάτο, καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·
οἳ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Λειώκριτον οὔτασε δουρί,
υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον.
τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηίφιλος Λυκομήδης,
στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν Ἱππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθειν,
καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήιος Ἀστεροπαῖος,
ἴθυσεν δὲ καὶ ὃ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι.
ἀλλ' οὔ πως ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντῃ
ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο.
Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπῴχετο πολλὰ κελεύων·
οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγειν
οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθών
δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον
νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων
καὶ Δαναῶν. οὐδ' οἳ γὰρ ἀναιμωτί γε μάχοντο,
παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεί
ἀλλήλοις καθ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.
ὣς οἳ μὲν μάρναντο δέμας πυρός, οὐδέ κε φαίης
οὔτε ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι οὔτε σελήνην·
ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι ὅσσοι ἄριστοι
ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ κατατεθνηῶτι.
οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί
εὔκηλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι, πέπτατο δ' αὐγή
ἠελίου ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνετο πάσης
γαίης οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,
πολλὸν ἀφεσταότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον
ἠέρι καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλέι χαλκῷ,
ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὔ πω φῶτε πεπύσθην,

ἀνέρε κυδαλίμω, Θρασυμήδης Ἀντίλοχός τε,
Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ᾽ ἔτ᾽ ἔφαντο
ζωὸν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.
τὼ δ᾽ ἐπιοσσομένω θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων
νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὣς ἐπετέλλετο Νέστωρ
ὀτρύνων πολεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
 τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρειν
ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἱδρῷ νωλεμὲς αἰεί
γούνατά τε κνῆμαί τε πόδες θ᾽ ὑπένερθε ϝεκάστου
χεῖρές τ᾽ ὀφθαλμοί τε παλάσσετο μαρναμένοιιν
ἀμφ᾽ ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μεγάλοιο βοείην
λαοῖσιν δώῃ τανύειν, μεθύουσαν ἀλοιφῇ·
δεξάμενοι δ᾽ ἄρα τοί γε διαστάντες τανύουσιν
κυκλόσ᾽, ἄφαρ δέ τε ἰκμὰς ἔβη δύνει δέ τ᾽ ἀλοιφή
πολλῶν ἑλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
ὣς οἵ γ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ
ἕλκεον ἀμφότεροι· μάλα γάρ σφισι ϝέλπετο θυμός,
Τρωσὶν μὲν ϝερύειν προτὶ Ϝίλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
νῆας ἔπι γλαφυράς. περὶ δ᾽ αὐτοῦ μῶλος ὀρώρειν
ἄγριος· οὐδέ κ᾽ Ἄρης λαοσσόος οὐδέ κ᾽ Ἀθήνη
τόν γε ϝιδοῦσ᾽ ὀνόσαιτ᾽, οὐδ᾽ εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι.
 τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. οὐδ᾽ ἄρα πώ τι
ϝήδη Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς·
πολλὸν γάρ ῥ᾽ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
τείχει ὕπο Τρώων. τό μιν οὔ ποτε ϝέλπετο θυμῷ
τεθνάμεν, ἀλλὰ ζωόν, ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν,
ἂψ ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ϝέλπετο πάμπαν,
ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ϝέθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ·
πολλάκι γὰρ τό γε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
ἥ ϝοι ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα.
δὴ τότε γ᾽ οὔ ϝοι ἔϝειπε κακὸν τόσον ὅσσον ἐτύχθη
μήτηρ, ὅττι ῥά ϝοι πολὺ φίλτατος ὤλεθ᾽ ἑταῖρος.

οἳ δ᾽ αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ᾽ ἔχοντες
νωλεμὲς ἐγχρίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον.
ωδε δέ τις ϝείπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
"ὦ φίλοι, οὐ μὴν ἧμιν ἐυκλεὲς ἀπονέεσθαι
νῆας ἔπι γλαφυράς, ἀλλ᾽ αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
πᾶσι χάνοι. τό κεν ἧμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,

 ἵπποι δ᾽ Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες
κλαῖον, ἐπεὶ δὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ᾽ Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
ἦ μὴν Αὐτομέδων Διώρεος ἄλκιμος υἱός
πολλὰ μὲν ἂρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,
πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ᾽ ἀρειῇ·
τὼ δ᾽ οὔτ᾽ ἂψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
ἠθελέτην ἰέναι οὔτ᾽ ἐς πόλεμον μετ᾽ Ἀχαιούς,
ἀλλ᾽ ὥς τε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥ τ᾽ ἐπὶ τύμβῳ
ἀνέρος ἑστήκῃ τεθνηότος ἠὲ γυναικός,
ὣς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
οὔδει ἐνισκίμψαντε καρήατα. δάκρυα δέ σφιν
θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν
ἡνιόχοιο ποθῇ, θαλερὴ δ᾽ ἐμιαίνετο χαίτη
ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν.
μυρομένω δ᾽ ἄρα τώ γε ϝιδὼν ἐλέησε Κρονίων,
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ϝὸν μυθήσατο θυμόν
"ἆ δειλώ, τί σφῶι δόμεν Πηλῆι ϝάνακτι
θνητῷ, ὑμεῖς δ᾽ ἐστὸν ἀγήρω τ᾽ ἀθανάτω τε.
ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ᾽ ἀνδράσιν ἄλγε᾽ ἔχητον;
οὐ μὴν γάρ τί πού ἐστιν ὀιζυρώτερον ἀνδρός
πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει.
ἀλλ᾽ οὐ μὴν ὑμῖν γε καὶ ἅρμασι δαιδαλέοισιν
Ἕκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
ἦ οὐ ϝάλις ὡς καὶ τεύχε᾽ ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὔτως;
σφῶιν δ᾽ ἐν γούνεσσι βαλέω μένος ἠδ᾽ ἐνὶ θυμῷ,
ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο
νῆας ἔπι γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
κτείνειν εἰς ὅ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκωνται
δύῃ τ᾽ ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ."
 ὣς ϝειπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠύ·
τὼ δ᾽ ἀπὸ χαιτάων κονίην οὐδάσδε βαλόντε

εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισιν
ϝάστυ πότι σφέτερον ϝερύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι."
 ὣς δέ τις αὖ Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν.
"ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ᾽ ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
πάντας ὁμῶς, μή πώ τις ἐρωείτω πολέμοιο."
ὣς ἄρα τις ϝείπεσκε, μένος δ᾽ ὄρσασκεν ἑταίρου.
 ὣς οἳ μὲν μάρναντο, σιδήρειος δ᾽ ὀρυμαγδός
χάλκεον οὐρανὸν ἷκε δι᾽ αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.

ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ' ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
ἵπποις ἀίσσων ὥς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας·
ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὲκ Τρώων ὀρυμαγδοῦ,
ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων.
ἀλλ' οὐχ ᾕρει φῶτας, ὅτε σεύαιτο διώκειν·
οὐ γάρ πως ἦν οἶον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ
ἔγχει ἐφορμᾶσθαι καὶ ἐπισχέμεν ὠκέας ἵππους.
ὀψὲ δὲ δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ϝίδεν ὀφθαλμοῖσιν
Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἱμονίδαο·
στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα
"Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλήν
ἐν στήθεσσιν ἔθηκε καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;
οἶον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
μοῦνος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἕκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο."
τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός,
"Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος
ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε,
εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι ὄφρα μάχωμαι."
ὣς ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἅρμ' ἐπορούσας
καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν.
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε. νόησε δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ,
αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα
"Αἰνεία Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
ἵππω τώδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσιν.
τώ κεν ἐϝελποίμην αἱρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
σῷ ἐθέλοις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶι
τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηι."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἐὺς πάις Ἀγχίσαο.
τὼ δ' ἰθὺς βήτην βοέῃς ϝειλυμένω ὤμους
αὔῃσι στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
τοῖσι δ' ἅμα Χρομίος τε καὶ Ἄρητος θεοϝειδής
ἤισαν ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισι ϝέλπετο θυμὸς
αὐτώ τε κτενέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι

αὖτις ἀπ' Αὐτομέδοντος. ὃ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
ἀλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας.
αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον,
"Ἀλκίμεδον, μὴ δή μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους,
ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεταφρένῳ· οὐ γὰρ ἐγώ γε
Ἕκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι ὀίω
πρίν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω
νῶι κατακτείναντα, φοβῆσαί τε στίχας ἀνδρῶν
Ἀργείων, ἤ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι ϝαλώῃ."
ὣς ϝειπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον.
"Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
ἦ τοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' οἵ περ ἄριστοι,
ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν,
νῶιν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ·
τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
Ἕκτωρ Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
ἥσω γὰρ καὶ ἐγώ, τὰ δέ κεν Διὶ πάντα μελήσει."
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην·
ἣ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,
νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήιος ἀνήρ
κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο
ϝῖνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορὼν ἐρίπῃσιν,
ὣς ἄρ' ὅ γε προθορὼν πέσεν ὕπτιος· ἐν δέ ϝοι ἔγχος
νηδυίοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
Ἕκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ϝιδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίη μένος ὄμβριμος Ἄρης.
καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὡρμηθήτην,
εἰ μή σφω' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
οἵ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον ἑταίρου κικλήσκοντος.
τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
Ἕκτωρ Αἰνείας τε ϝιδὲ Χρομίος θεοϝειδής,
Ἄρητον δὲ καταῦθι λίπον δεδαϊγμένον ἦτορ
κείμενον. Αὐτομέδων δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ϝέπος ηὔδα.

"ἦ δὴ μὴν ὀλίγον ϝε Μενοιτιάδαο θανόντος
κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερείονά περ καταπεφνών."
ὣς ϝειπὼν ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα
θῆκ', ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
αἱματόεις ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
ἂψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη
ἀργαλέη πολύδακρυς, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη.
ἠΰτε πορφυρέην ϝῖριν θνητοῖσι τανύσσῃ
Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο
ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ϝέργων
ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει,
ὣς ἣ πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ϝὲ αὐτήν
δύσετ' Ἀχαιῶν ϝέθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ϝέκαστον.
πρῶτον δ' Ἀτρέος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα,
ἴφθιμον Μενέλαον (ὃ γάρ ῥά ϝοι ἐγγύθεν ἦεν),
ϝεισαμένη Φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
"σοὶ μὲν δὴ Μενέλαε κατηφείη καὶ ὄνειδος
ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
τείχει ὕπο Τρώων ταχέες κύνες ἑλκήσουσιν.
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα."
τὴν δ' αὖτε προσέϝειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
"Φοῖνιξ ἄττα, γεραιὲ παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
τῷ κεν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν.
ἀλλ' Ἕκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
χαλκῷ δηιόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει."
ὣς φάτο, γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ὅττι ῥα ϝοῖ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκεν,
καί ϝοι μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν,
ἥ καὶ ἐϝεργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο
ἰσχανάᾳ δακέειν, λαρόν τέ ϝοι αἷμ' ἀνθρώπου·
τοίου μιν θάρσευς πλῆσεν φρένας ἀμφιμελαίνας.
βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Ποδῆς υἱὸς Ἠετίωνος,
ἀφνειός τ' ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἕκτωρ

---

545 οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεύς
ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.

δήμου, ἐπεί ϝοι ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής.
τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος
ἀΐξαντα φόβονδε, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
δούπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος
νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων ϝέρυσεν μετὰ ϝέθνος ἑταίρων.
Ἕκτορα δ' ἐγγύθεν ἱστάμενος ὤτρυνεν Ἀπόλλων,
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς ϝοι ἁπάντων
ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι ϝοικία ναίων.
"Ἕκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἶος ἀείρας
νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων, σὸν δὲ κτάνε πιστὸν ἑταῖρον,
ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν υἱὸν Ἠετίωνος."
ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης ἕλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν
μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν,
ἀστράψας δὲ μάλα μεγάλα κτύπε, τὴν δὲ τίναξεν,
νίκην δὲ Τρώεσσι δίδω, ἐφόβησε δ' Ἀχαιούς.
πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρχε φόβοιο.
βλῆτο γὰρ ὦμον δουρί, πρόσω τετραμμένος αἰεί,
ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δέ ϝοι ὀστέον ἄχρις
αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὃ γάρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθών.
Λήιτον αὖθ' Ἕκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
υἱὸν Ἀλεκτρυόνος μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ϝέλπετο θυμῷ
ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
Ἕκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήιτον ὁρμηθέντα
βεβλήκει θώρηκα κατὰ στῆθος παρὰ μαζόν·
ἐν καυλῷ δ' ἐϝάγη δολιχὸν δόρυ, τοὶ δὲ βόησαν
Τρῶες. ὃ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο
δίφρῳ ἐφεσταότος. τοῦ μέν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἅμαρτεν,
αὐτὰρ ὃ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἡνίοχόν τε,
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐυκτιμένης ἕπετ' αὐτῷ —
πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιϝελίσσας
ἤλυθε, καί κεν Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ,

---

585 τῷ μιν ἐϝεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

αὐτὸς δ᾽ ὤλεσε θυμὸν ὑφ᾽ Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
τὸν βάλ᾽ ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ᾽ ἄρ᾽ ὀδόντας
ὦσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
ἤριπε δ᾽ ἐξ ὀχέων, κατὰ δ᾽ ἡνία χεῦεν ἔραζε.
καὶ τά γε Μηριόνης ἔλαβεν χείρεσσι φίλῃσιν
κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα
"μάστιε νῦν, εἵως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὅ τ᾽ οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν."
ὣς ἔφατ᾽, Ἰδομενεὺς δ᾽ ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
νῆας ἔπι γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.
οὐδ᾽ ἔλαθ᾽ Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεύς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδω ἑτεραλκέα νίκην.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
"ὢ πόποι, ἤδη μέν κε, καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν,
γνοίη ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει.
τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε᾽ ἅπτεται, ὅς τις ἀφείη,
ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ᾽ ἔμπης πάντ᾽ ἰθύνει·
ἡμῖν δ᾽ αὔτως πᾶσι ϝετώσια πίπτει ἔραζε.
ἀλλ᾽ ἄγετ᾽, αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοί
χάρμα φίλοις ἑτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες,
οἵ που δεῦρ᾽ ὁρόωντες ἀκηχέδατ᾽, οὐδ᾽ ἔτι φασίν
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
σχήσεσθ᾽, ἀλλ᾽ ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
εἴη δ᾽ ὅς τις ἑταῖρος ἀπαγγείλειε τάχιστα
Πηλεΐδῃ, ἐπεὶ οὔ μιν ὀίομαι οὐδὲ πεπύσθαι
λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι ϝοι φίλος ὤλεθ᾽ ἑταῖρος.
ἀλλ᾽ οὔ πῃ δύναμαι ϝιδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
ἠέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ᾽ ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν,
ποίησον δ᾽ αἴθρην, δὸς δ᾽ ὀφθαλμοῖσι ϝιδέσθαι.
ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεί νύ τοι ἕϝαδεν οὕτως."
ὣς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα·
αὐτίκα δ᾽ ἠέρα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην,
ἠέλιος δ᾽ ἐπέλαμψε, μάχη δ᾽ ἐπὶ πᾶσα φαάνθη.
καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ Αἴας ϝεῖπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον
"σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἴ κε ϝίδηαι
ζωὸν ἔτ᾽ Ἀντίλοχον μεγαθύμου Νέστορος υἱόν,
ὄτρυνον δ᾽ Ἀχιλῆι δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
ϝειπεῖν ὅττι ῥά ϝοι πολὺ φίλτατος ὤλεθ᾽ ἑταῖρος."

ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
βῆ δ᾽ ἰέναι ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
ὅς τ᾽ ἐπεὶ ἄρ κε κάμῃσι κύνας τ᾽ ἄνδρας τ᾽ ἐρεθίζων,
οἵ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι
πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὃ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ᾽ οὔ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον ἀίσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
ἠῶθεν δ᾽ ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ἤιε πόλλ᾽ ἀϝέκων· περὶ γὰρ δίε μή μιν Ἀχαιοί
ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ϝέλωρ δηίοισι λίποιεν.
πολλὰ δὲ Μηριόνῃ τε καὶ Αἰάντεσσ᾽ ἐπέτελλεν.
"Αἴαντ᾽ Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο
μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
ζωὸς ἐών. νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει."
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
πάντοσε παπταίνων ὥς τ᾽ αἰετός, ὅν ῥά τέ φασιν
ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
ὅν τε καὶ ὑψόθ᾽ ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ
θάμνῳ ὑπ᾽ ἀμφικόμῳ κατακείμενος, ἀλλά τ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ
ἔσσυτο καί τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
ὣς τότε σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ὄσσε φαεινώ
πάντοσε δινείσθην πολέων κατὰ ϝέθνος ἑταίρων,
εἴ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζώοντα ϝίδοιτο.
τὸν δὲ μάλ᾽ αἶψ᾽ ἐνόησε μάχης ἐπ᾽ ἀριστερὰ πάσης
θαρσύνονθ᾽ ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
"Ἀντίλοχ᾽, εἰ δ᾽ ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ὄφρα πύθηαι
λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
ἤδη μέν σε καὶ αὐτὸν ὀίομαι εἰσορόωντα
γιγνώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ᾽ ὤριστος Ἀχαιῶν
Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται.
ἀλλὰ σύ γ᾽ αἶψ᾽ Ἀχιλῆι, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
ϝειπεῖν, αἴ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε᾽ ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ."
ὣς ἔφατ᾽, Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας.
δὴν δέ μιν ἀμφασίη ϝεπέων λάβε, τὼ δέ ϝοι ὄσσε

δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ ϝοι ἔσχετο φωνή.
ἀλλ' οὐδ' ὣς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν,
βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Λαοδόκῳ, ὅς ϝοι σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.
τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆι κακὸν ϝέπος ἀγγελέοντα·
οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἤθελε θυμός
τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν ἔνθεν ἀπῆλθεν
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
ἀλλ' ὅ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωι βεβήκειν,
στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θέων, εἶθαρ δὲ προσηύδα
"κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν,
ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἴω
νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἕκτορι δίῳ·
οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο.
ἡμεῖς δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν ἠδὲ καὶ αὐτοί
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
"πάντα κατ' αἶσαν ἔϝειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὦκα
νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὄπισθεν
νῶι μαχησόμεθα Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι δίῳ,
ϝῖσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
μίμνομεν ὀξὺν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
ὕψι μάλα μεγάλως. ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν
Τρωικός, ὡς ϝείδοντο νέκυν αἴροντας Ἀχαιούς.
ἴθυσαν δὲ κύνεσσι ϝεϝοικότες οἵ τ' ἐπὶ κάπρῳ
βλημένῳ ἀίξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
ἕως μὲν γάρ τε θέουσι διαρραῖσαι μεμαῶτες,
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐν τοῖσι ϝελίξεται ἀλκὶ πεποιθώς,
ἄψ τ' ἀνεχώρησαν διά τε τρέσαν ἄλλυδις ἄλλος.
ὣς Τρῶες εἵως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτούς
σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρώς, οὐδέ τις ἔτλη
πρόσσω ἀίξας περὶ νεκροῦ δηριάασθαι.
ὣς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο

νῆας ἔπι γλαφυράς. ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
ἄγριος ἠύτε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ ϝοῖκοι
ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἶς ἀνέμοιο.
ὣς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων
ἀζηχὴς ὀρυμαγδὸς ἐπήιεν ἐρχομένοισιν·
οἳ δ', ὥς θ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες
ἕλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπόν
ἢ δοκὸν ἠὲ δόρυ μέγα νήιον· ἐν δέ τε θυμός
τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ σπευδόντεσσιν·
ὣς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὄπισθεν
Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥς τε πρὼν ἰσχάνει ὕδωρ
ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς,
ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησιν
πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένεϊ ῥηγνῦσι ῥέοντες.
ὣς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέϝεργον ὀπίσσω
Τρώων· οἳ δ' ἅμ' ἕποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
τῶν δ', ὥς τε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἠὲ κολοιῶν,
ϝοῦλον κεκληγῶτες, ὅτε προϝίδωσιν ἰόντα
κίρκον, ὅ τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,
ὣς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
ϝοῦλον κεκληγῶτες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περί τ' ἀμφί τε τάφρον
φευγόντων Δαναῶν, πολέμου δ' οὐ γίγνετ' ἐρωή.
18 ὣς οἳ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο,
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆι πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
τὸν δ' εὗρεν προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν.
ὀχθήσας δ' ἄρα ϝεῖπεν ἑϝὸν μεγαλήτορα θυμόν
"ὤ μοι ἐγώ, τί τ' ἄρ' αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
νηυσὶν ἐπικλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
μὴ δή μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔϝειπεν
Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώοντος ἐμεῖο
χερσὶν ὕπο Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο.
ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός,
σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δήιον πῦρ
ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Ἕκτορι ϝῖφι μάχεσθαι."

εἷος ὃ ταῦθ᾿ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα ϝοι ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱός
δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ᾿ ἀγγελίην ἀλεγεινήν.
"ὤ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
πεύσεαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε᾿ ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ."
ὣς φάτο, τὸν δ᾿ ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα,
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
χεύατο κὰκ κεφαλῆς, χαρίεν δ᾿ ᾔσχυνε πρόσωπον·
νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν᾿ ἀμφίζανε τέφρη.
αὐτὸς δ᾿ ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθείς
κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ᾔσχυνε δαΐζων.
δμωαὶ δ᾿, ἃς Ἀχιλεὺς ληίσσατο Πάτροκλός τε,
θυμὸν ἀκηχέμεναι μέγα ϝίαχον, ἐκ δὲ θύραζε
ἔδραμον ἀμφ᾿ Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι
στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ᾿ ὑπὸ γυῖα ϝεκάστης.
Ἀντίλοχος δ᾿ ἑτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων,
χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὃ δὲ στένε κυδάλιμον κῆρ·
δείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀπαμήσειε σιδήρῳ.
σμερδαλέον δ᾿ ᾤμωξεν. ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι,
κώκυσέν τ᾿ ἄρ᾿ ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο,
πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηίδες ἦσαν.
τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον πλῆτο σπέος· αἳ δ᾿ ἅμα πᾶσαι
στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ᾿ ἐξῆρχε γόοιο.
"κλῦτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ᾿ ἐὺ πᾶσαι
ϝείδετ᾿ ἀκούουσαι ὅσ᾿ ἐμῷ ἔνι κήδεα θυμῷ.
ὤ μοι ἐγὼ δειλή, ὤ μοι δυσαριστοτόκεια,
ἥ τ᾿ ἐπεὶ ἂρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,

39 ἔνθ᾿ ἄρ᾿ ἔην Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε,
Νησαίη Σπειώ τε Θόη θ᾿ Ἁλίη τε βοῶπις,
Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια
καὶ Μελίτη καὶ Ἴαιρα καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγαυή.
Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε
Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα,
Δωρὶς καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
Νημερτής τε καὶ Ἀψευδὴς καὶ Καλλιϝάνασσα·
ἔνθα δ᾿ ἔην Κλυμένη Ϝιάνειρά τε καὶ Ϝιϝάνασσα,
Μαῖρα καὶ Ὠρείθυια ἐυπλόκαμός τ᾿ Ἀμάθεια,
ἄλλαι θ᾿ αἳ κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηίδες ἦσαν.

ἔξοχον ἡρώων, ὃ δ᾿ ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ϝῖσος,
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὣς γουνῷ ἀλωῆς,
νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσι Ϝίλιον εἴσω
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ᾿ οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
ϝοίκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήιον εἴσω.
ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
ἄχνυται, οὐδέ τί ϝοι δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
ἀλλ᾿ εἶμ᾿ ὄφρα ϝίδωμι φίλον τέκος, ἠδ᾿ ἐπακούσω
ὅττι μιν ἵκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα."
ὣς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἳ δὲ σὺν αὐτῇ
δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
ῥήγνυτο. ταὶ δ᾿ ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερώ, ἔνθα θαμεῖαι
Μυρμιδόνων ϝείρυντο νέες ταχὺν ἀμφ᾿ Ἀχιλῆα.
τῷ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
ὀξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑῆος,
καί ῥ᾿ ὀλοφυρομένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε. τὰ μὲν δή τοι τετέλεσται
ἐκ Διός, ὡς ἄρα δὴ πρίν γ᾿ εὔχεο χεῖρας ἀνασχών,
πάντας ἐπὶ πρύμνῃσι ϝαλήμεναι υἷας Ἀχαιῶν
σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ᾿ ἀϝεκήλια ϝέργα."
τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
ἀλλὰ τί μοι τῶν ϝῆδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ᾿ ἑταῖρος
Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῖον ἑταίρων,
ϝῖσον ἐμῇ κεφαλῇ. τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ᾿ Ἕκτωρ
δῃώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ϝιδέσθαι,
καλά. τὰ μὲν Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
ἤματι τῷ ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ.
εἴθ᾿ ὄφελες σὺ μὲν αὖθι μετ᾿ ἀθανάτῃς ἁλίῃσιν
ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
νῦν δ᾿, ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὖτις
ϝοίκαδε νοστήσαντ᾿, ἐπεὶ οὐδ᾿ ἐμὲ θυμὸς ἄνωγεν
ζώειν οὐδ᾿ ἄνδρεσσι μετέμμεναι, εἴ κε μὴ Ἕκτωρ
πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃ,
Πατρόκλου δὲ ϝέλωρα Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ."
τὸν δ᾿ αὖτε προσέϝειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα
"ὠκύμορος δή μοι τέκος ἔσσεαι, οἷ᾿ ἀγορεύεις·

αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος."
  τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρα μέλλον ἑταίρῳ
κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὃ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
ἔφθιτ', ἐμεῖο δ' ἔδησεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμην φάος, οὐδ' ἑτάροισιν
τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἕκτορι δίῳ,
ἀλλ' ἧμαι παρὰ νηυσὶ ϝετώσιον ἄχθος ἀρούρης,
τοῖος ἐὼν οἷος οὔ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείμονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται ἠύτε καπνός·
ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ·
νῦν δ' εἶμ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
Ἕκτορα. κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι ὁππότε κεν δή
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ϝάνακτι,
ἀλλά ϝε μοῖρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης,
ὡς καὶ ἐγών, εἰ δή μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
κείσομ', ἐπεί κε θάνω. νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην
καί τινα Τρωιάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειάων ἁπαλάων
δάκρυ ὀμορξαμένην, ἁδινὰ στοναχῆσαι ἐφείην·
γνοῖεν δ' ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
μηδέ μ' ἔρυκε μάχης φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις."
  τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
"ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακόν ἐστιν
τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται
χάλκεα μαρμαίροντα. τὰ μὲν κορυθαίολος Ἕκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ϝε φημί
δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
ἀλλὰ σὺ μὲν μή πω καταδύσεο μῶλον Ἄρηος,
πρίν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι ϝίδηαι·

ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι, ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ϝάνακτος."
  ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἷος ἑῆος,
καὶ στρεφθεῖσ' ἁλίῃσι κασιγνήτῃσι μετηύδα
"ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἅλιον καὶ δώματα πατρός,
καί ϝοι πάντ' ἀγορεῦσαι· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον
εἶμι παρ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, εἴ κ' ἐθέλῃσιν
υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα."
  ὣς ἔφαθ', αἳ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.
ἣ δ' αὖτ' Οὔλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
ἤιεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκαι.
  τὴν μὲν ἄρ' Οὔλυμπόνδε πόδες φέρον, αὐτὰρ Ἀχαιοί
θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.
οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί
ἐκ βελέων ϝερύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλῆος·
αὖτις γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι
Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάις, φλογὶ ϝείκελος ἀλκήν.
τρὶς μέν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἕκτωρ
ἑλκέμεναι μεμαώς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιϝειμένοι ἀλκήν,
νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν. ὃ δ' ἔμπεδον, ἀλκὶ πεποιθώς,
ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
στάσκε μέγα ϝιάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν.
ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὔ τι λέοντ' αἴθωνα δύνανται
ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεσθαι,
ὣς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστά
Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
καί νύ κε ϝείρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδήνεμος ὠκέα Ϝῖρις
ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἧκέ μιν Ἥρη.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὄρσεο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
Πατρόκλου ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνή
ἕστηκεν πρὸ νεῶν. οἳ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
οἳ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,
οἳ δὲ ϝερύσσασθαι προτὶ Ϝίλιον ἠνεμόεσσαν
Τρῶες ἐπιθύουσι. μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ

ἑλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ϝε θυμὸς ἀνώϝει
πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ᾽ ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
ἀλλ᾽ ἄνα, μηδ᾽ ἔτι κεῖσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσθω
Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
σοὶ λώβη, εἴ κέν τι νέκυς ᾐσχυμμένος ἔλθῃ."
τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
"Ϝῖρι θεά, τίς τ᾽ ἄρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἧκεν;"
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε ποδήνεμος ὠκέα Ϝῖρις
"Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
οὐδ᾽ οἶδεν Κρονίδης ὑψίζυγος, οὐδέ τις ἄλλος
ἀθανάτων οἳ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται."
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"πῶς τ᾽ ἄρ᾽ ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε᾽ ἐκεῖνοι.
μήτηρ δ᾽ οὔ με φίλη πρίν γ᾽ εἴα θωρήσσεσθαι
πρίν γ᾽ αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι ϝίδωμαι·
στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ᾽ οἰσέμεν ἔντεα καλά.
ἄλλου δ᾽ οὔ τευ ϝοῖδα τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅ, ϝέλπομ᾽, ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
ἔγχει δηιόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε ποδήνεμος ὠκέα Ϝῖρις
"εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ϝίδμεν ὅ τοι κλυτὰ τεύχε᾽ ἔχονται·
ἀλλ᾽ αὔτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρώεσσι φάνηθι,
εἴ κέ σ᾽ ὑποδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ᾽ ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ᾽ ἀνάπνευσις πολέμοιο."
ἣ μὲν ἄρ᾽ ὣς ϝειποῦσ᾽ ἀπέβη πόδας ὠκέα Ϝῖρις,
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο διίφιλος· ἀμφὶ δ᾽ Ἀθήνη
ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ᾽ αἰγίδα θυσανόεσσαν,
ἀμφὶ δέ ϝοι κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων
χρύσεον, ἐκ δ᾽ αὐτοῦ δαῖεν φλόγα παμφανόωσαν.
ὡς δ᾽ ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐκ ϝάστεος αἰθέρ᾽ ἵκηται,
τηλόθεν ἐκ νήσου τὴν δήιοι ἀμφιμάχωνται,
οἵ τε πανημέριοι στυγερῷ κρίνονται Ἄρηι
ϝάστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ᾽ ἠελίῳ καταδύντι
πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ᾽ αὐγή
γίγνεται ἀίσσουσα, περικτιόνεσσι ϝιδέσθαι,
εἴ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτῆρες ἵκωνται·
ὣς ἀπ᾽ Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ᾽ ἵκανεν.
στῆ δ᾽ ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ᾽ ἐς Ἀχαιούς

μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ᾽ ἐφετμήν.
ἔνθα στὰς ἤυσ᾽, ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
φθέγξατ᾽· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀριζήλη φωνή, ὅτε ϝίαχε σάλπιγξ
ϝάστυ περιπλομένων δηίων ὕπο θυμοραϊστέων,
ὣς τότ᾽ ἀριζήλη φωνὴ γένετ᾽ Αἰακίδαο.
οἳ δ᾽ ὡς οὖν ἄιον ϝόπα χάλκεον Αἰακίδαο,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός. ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
ἂψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
ἡνίοχοι δ᾽ ἔκπληγεν, ἐπεὶ ϝίδον ἀκάματον πῦρ
δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
δαιόμενον· τὸ δ᾽ ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μέγα ϝίαχε δῖος Ἀχιλλεύς,
τρὶς δὲ κυκήθησαν Τρῶες κλειτοί τ᾽ ἐπίκουροι.
ἔνθα δὲ καὶ τότ᾽ ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι
ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοί
ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπὲκ βελέων ϝερύσαντες
κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι. φίλοι δ᾽ ἀμφέσταν ἑταῖροι
μυρόμενοι. μετὰ δέ σφι ποδώκης εἵπετ᾽ Ἀχιλλεύς
δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ ἔσϝιδε πιστὸν ἑταῖρον
κείμενον ἐν φέρτρῳ, δεδαϊγμένον ὀξέι χαλκῷ.
τόν ῥ᾽ ἤ τοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἐς πόλεμον, οὐδ᾽ αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
Ἠέλιον δ᾽ ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
πέμψεν ἐπ᾽ Ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀϝέκοντα νέεσθαι.
Ἠέλιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοί
φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοιίου πολέμοιο.
Τρῶες δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ᾽ ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
ἐς δ᾽ ἀγορὴν ἀγέροντο πάρος δόρποιο μέδεσθαι.
ὀρθῶν δ᾽ ἑσταότων ἀγορὴ γένετ᾽, οὐδέ τις ἔτλη
ἕζεσθαι· πάντας γὰρ ἔχεν τρόμος, οὕνεκ᾽ Ἀχιλλεύς
ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ᾽ ἀλεγεινῆς.
τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ᾽ ἀγορεύειν
Πανθοΐδης· ὃ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω.
Ἕκτορι δ᾽ ἦεν ἑταῖρος, ἰῇ δ᾽ ἐν νυκτὶ γένοντο·
ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἂρ μύθοισιν ὃ δ᾽ ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα.
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἐγώ γε
ϝάστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μιμνέμεν Ἠῶ δῖαν

ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσί· ϝεκὰς δ᾽ ἀπὸ τείχεος εἰμέν.
ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δίῳ,
τόφρα δὲ ῥήιτεροι πολεμιζέμεν ἦσαν Ἀχαιοί·
χαίρεσκον γὰρ ἐγώ γε θοῇς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
ϝελπόμενος νῆας αἱρησέμεν ἀμφιϝελίσσας.
νῦν δ᾽ αἰνῶς δείδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοί
ἐν μέσῳ ἀμφότεροι μένος Ἄρηος δατέονται,
ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἠδὲ γυναικῶν.
ἀλλ᾽ ἴομεν προτὶ ϝάστυ, πίθεσθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται.
νῦν μὲν νὺξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
ἀμβροσίη· εἰ δ᾽ ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ᾽ ἐόντας
αὔριον ὁρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτόν
γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρήν
ὅς κε φύγῃ, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
Τρώων· εἰ γὰρ δή μοι ἀπ᾽ οὔατος ὧδε γένοιτο.
εἰ δ᾽ ἂν ἐμοῖς ϝεπέεσσι πιθώμεθα κηδόμενοί περ,
νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἕξετε, ϝάστυ δὲ πύργοι
ὑψηλαί τε πύλαι σανίδες τ᾽ ἐπὶ τῇς ἀραρυῖαι
μακραὶ εὔξεστοι ἐζευγμέναι εἰρύσσονται·
πρῶι δ᾽ ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
στησόμεθ᾽ ἂμ πύργους. τῷ δ᾽ ἄλγιον, εἴ κ᾽ ἐθέλῃσιν
ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
ἂψ πάλιν εἶσ᾽ ἐπὶ νῆας, ἐπεί κ᾽ ἐριαύχενας ἵππους
παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων.
εἴσω δ᾽ οὔ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
οὐδέ ποτ᾽ ἐκπέρσει· πρίν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται."
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ
"Πουλύδαμαν, σὺ μὲν οὐκέτ᾽ ἐμοὶ φίλα ταῦτ᾽ ἀγορεύεις,
ὃς κέλεαι κατὰ ϝάστυ ϝαλήμεναι αὖτις ἰόντας.
ἦ οὔ πω κεκόρησθε ἐϝελμένοι ἔνδοθι πύργων;
πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·
νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά,
πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μῃονίην ἐρατεινήν
κτήματα περνάμεν᾽ ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεύς.
νῦν δ᾽ ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω
κῦδος ἀρέσθ᾽ ἐπὶ νηυσί, θαλάσσῃ τ᾽ ἔλσαι Ἀχαιούς,
νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν᾽ ἐνὶ δήμῳ·

οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽, ὡς ἂν ἐγὼ ϝείπω, πειθώμεθα πάντες.
νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ϝέκαστος·
Τρώων δ᾽ ὃς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
συλλέξας λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
τῶν τινὰ βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἤ περ Ἀχαιούς.
πρῶι δ᾽ ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
εἰ δ᾽ ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
ἄλγιον, εἴ κ᾽ ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται. οὔ μιν ἐγώ γε
φεύξομαι ἐκ πολέμου δυσϝηχέος, ἀλλὰ μάλ᾽ ἄντην
στήσομαι, ἤ κε φέροιτο μέγα κράτος ἦ κε φεροίμην.
ξυνὸς ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα."
ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ᾽, ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν
νήπιοι· ἐκ γάρ σφεων φρένας εἵλετο Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἕκτορι μὲν γὰρ ἐπῄνησαν κακὰ μητιόωντι,
Πουλυδάμαντι δ᾽ ἄρ᾽ οὔ τις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
δόρπον ἔπειθ᾽ εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοί
παννύχιοι Πάτροκλον ἀναστενάχοντο γοῶντες.
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
χεῖρας ἐπ᾽ ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
πυκνὰ μάλα στενάχων ὥς τε λὶς ἠυγένειος,
ᾧ ῥά θ᾽ ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἁρπάσῃ ἀνήρ
ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὃ δέ τ᾽ ἄχνυται ὕστερος ἐλθών,
πολλὰ δέ τ᾽ ἄγκε᾽ ἐπῆλθε μετ᾽ ἀνέρος ἴχνι᾽ ἐρευνῶν,
εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμὺς χόλος αἱρεῖ.
ὣς ὃ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν
"ὢ πόποι, ἦ ῥ᾽ ἅλιον ϝέπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ,
θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισιν·
φῆν δέ ϝοι εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν
Ϝίλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληίδος αἶσαν.
ἀλλ᾽ οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ᾽ ἐμὲ νοστήσαντα
δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς
οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ᾽ αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
νῦν δ᾽ ἐπεὶ οὖν Πάτροκλε σεῦ ὕστερος εἶμ᾽ ὑπὸ γαῖαν,
οὔ σε πρὶν κτεριῶ πρίν γ᾽ Ἕκτορος ἐνθάδ᾽ ἐνεῖκαι
τεύχεα καὶ κεφαλήν, μεγαθύμου σοῖο φονῆος·

δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὔτως,
ἀμφὶ δὲ σὲ Τρωαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἤματα δάκρυ χέουσαι,
τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
πιείρας πέρθοντε πόλις μερόπων ἀνθρώπων."
  ὣς ϝειπὼν ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα.
οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλόντες.
γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ϝήνοπι χαλκῷ,
καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ,
ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο.
ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν
ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.
  παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα
Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες·
Ἡφαίστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν,
χάλκεον, ὅν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
τὸν δ' εὗρ' ἱδρώοντα ϝελισσόμενον περὶ φύσας,
σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐϝείκοσι πάντας ἔτευχεν
ἑστάμεναι περὶ τοῖχον ἐυσταθέος μεγάροιο,
χρύσεα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ϝεκάστῳ πυθμένι θῆκεν,
ὄφρα ϝοι αὐτόματοι θεῖον δυσοίατ' ἀγῶνα

356 Ζεὺς δ' Ἥρην προσέϝειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε
"ἔπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
ἀνστήσασ' Ἀχιλῆα πόδας ταχύν. ἦ ῥά νυ σεῖο
ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί."
  τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
"αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔϝειπες.
καὶ μὴν δή πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
ὅς περ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μήδεα ϝοῖδεν·
πῶς δὴ ἐγώ γ', ἥ φημι θεάων ἔμμεν ἀρίστη,
ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις
κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι ϝανάσσεις,
οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;"
  ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

ἠδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ϝιδέσθαι.
οἱ δ' ἤ τοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὔατα δ' οὔ πω
δαιδάλεα προσέκειτο· τά ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.
ὄφρ' ὅ γε ταῦτ' ἐπονεῖτο ϝιδυίῃσιν πραπίδεσσιν,
τόφρα ϝοι ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
τὴν δὲ ϝίδεν προμολοῦσα χάρις λιπαροκρήδεμνος
καλή, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
ἔν τ' ἄρα ϝοι φῦ χειρί, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"τίπτε, Θέτις τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις.
ἀλλ' ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω."
  ὣς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, ϝεῖπέ τε μῦθον.
"Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε. Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει."
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
"ἦ ῥά νύ μοι δεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
ἥ μ' ἐσάωσ' ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα
μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐθέλησεν
κρύψαι χωλὸν ἐόντα. τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
τῇσι παρ' εἰνάϝετες χάλκευον δαίδαλα πολλά,
πόρπας τε γναμπτάς θ' ἕλικας κάλυκάς τε καὶ ὅρμους,
ἐν σπῆι γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
ϝῄδειν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ϝίσαν, αἵ με σάωσαν.
ἣ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεώ
πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ϝοι παράθες ξεινήια καλά,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὅπλα τε πάντα."
  ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέστη
χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ϝαραιαί.
φύσας μέν ῥ' ἀπάνευθε τίθη πυρός, ὅπλα τε πάντα
λάρνακ' ἐς ἀργυρέην ξυλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ
αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνήεντα.

399 Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο,

δῦ δὲ χιτῶν', ἕλε δὲ σκῆπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε
χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ϝάνακτι
χρύσειαι, ζωῇσι νεήνισι ϝειϝοικυῖαι.
τῇς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδή
καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ϝέργα ϝίσασιν.
αἳ μὲν ὕπαιθα ϝάνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὃ ϝέρρων
πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἷζε φαεινοῦ,
ἔν τ' ἄρα ϝοι φῦ χειρί, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"τίπτε, Θέτις τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις.
αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα
"Ἥφαιστ', ἦ ἄρα δή τις, ὅσαι θεαί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶ ϝῇσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρά
ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
ἐκ μέν μ' ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
Αἰακίδῃ Πηλῆι, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν
πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα. ὃ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος, ἄλλα δέ μοι νῦν.
υἱὸν ἐπεί μοι ἔδωκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,
ἔξοχον ἡρώων, ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ϝῖσος,
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὣς γουνῷ ἀλωῆς,
νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσι Ϝίλιον εἴσω
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
ϝοίκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήιον εἴσω.
ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
ἄχνυται, οὐδέ τί ϝοι δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
κούρην ἣν ἄρα ϝοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
ἦ τοι ὃ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιούς
Τρῶες ἐπὶ πρύμνῃσιν ἐϝείλεον, οὐδὲ θύραζε
εἴων ἐξιέναι. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνετο λοιγὸν ἀμῦναι,
αὐτὰρ ὃ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ϝὰ τεύχεα ϝέσσεν,
πέμπε δέ μιν πολεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσεν.
πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν·
καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱόν

ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκεν.
τούνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, εἴ κ' ἐθέλῃσθα
υἱεῖ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν
καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν ϝοι, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος
Τρωσὶ δαμείς. ὃ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων."
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
"θάρσει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
εἰ γάρ μιν θανάτου δυσϝηχέος ὧδε δυναίμην
νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι,
ὥς ϝοι τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὖτε
ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κε ϝίδηται."
ὣς ϝειπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας,
τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε κέλευσέ τε ϝεργάζεσθαι.
φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐϝείκοσι πᾶσαι ἐφύσων,
παντοίην εὔπρηστον ἀυτμὴν ἐξανιεῖσαι,
ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι ἄλλοτε δ' αὖτε,
ὅππως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ϝέργον ἄνοιτο.
χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε
καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, γέντο δὲ χειρί
ῥαιστῆρα κρατερήν, ἑτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.
ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινήν
τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
ποίει δαίδαλα πολλὰ ϝιδυίῃσιν πραπίδεσσιν.
ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν
ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσαν,
ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
Πληιάδας θ' Ὑάδας τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.
ἐν δὲ δύω ποίησε πόλις μερόπων ἀνθρώπων
καλάς. ἐν τῇ μέν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίναι τε,
νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὕπο λαμπομενάων
ἠγίνεον ἀνὰ ϝάστυ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρειν,
κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἳ δὲ γυναῖκες

ἱστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισι ϝεκάστη.
λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
ἀνδρὸς ἀποκταμένου. ὃ μὲν εὔχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
δήμῳ πιφαύσκων, ὃ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἑλέσθαι·
ἄμφω δ' ἱέσθην ἐπὶ ϝίστορι πεῖραρ ἑλέσθαι.
λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον. οἱ δὲ γέροντες
εἵατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ,
σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων·
τοῖσιν ἔπειτ' ἤισσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δίκαζον.
κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύω χρυσοῖο τάλαντα,
τῷ δόμεν ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα ϝείποι.
  τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύω στρατοὶ εἵατο λαῶν
τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δέ σφισι ϝήνδανε βουλή,
ἠὲ διαπραθέειν ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐϝέργοι.
οἳ δ' οὔ πω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες οὓς ἔχε γῆρας·
οἳ δ' ἴσαν. ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
ἄμφω χρυσείω, χρύσεια δὲ ϝείματα ϝέσθην,
ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν.
οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι σφίσι ϝεῖκε λοχῆσαι,
ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἷζον ϝειλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἵατο λαῶν,
δέγμενοι ὁππότε μῆλα ϝιδοίατο καὶ ϝέλικας βοῦς.
οἳ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες
τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὔ τι προνόησαν.
οἳ μὲν τὰ προϝιδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλά
ἀργεννέων οἰῶν, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας·
οἳ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσίν
εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἵκοντο.
στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.

518 καλὼ καὶ μεγάλω σὺν τεύχεσιν ὥς τε θεώ περ,

ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ κήρ
ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν·
ϝεῖμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν.
ὡμίλευν δ' ὥς τε ζωοὶ βροτοί, ἠδὲ μάχοντο,
νεκρούς τ' ἀλλήλων ϝέρυον κατατεθνηῶτας.
  ἐν δ' ἐτίθη νειὸν μαλακήν, πίειραν ἄρουραν,
εὐρεῖαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
οἳ δ' ὁπότε στρέψαντες ἱκοίατο τέλσον ἀρούρης,
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιϝηδέος οἴνου
δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
ϝιέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἱκέσθαι.
ἣ δὲ μελαίνετ' ὄπισθεν, ἀρηρομένῃ δὲ ϝεϝῴκειν
χρυσείη περ ἐοῦσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκτο.
  ἐν δ' ἐτίθη τέμενος βασιλήιον· ἔνθα δ' ἔριθοι
ἤμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πῖπτον ἔραζε,
ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο.
τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὄπισθεν
παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
ἀσπερχὲς πάρεχον. βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
σκῆπτρον ἔχων ἑστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυῒ δαῖτα πένοντο,
βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.
  ἐν δ' ἐτίθη σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν
καλὴν χρυσείην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν,
ἑστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέῃσιν.
ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἕρκος ἔλασσεν
κασσιτέρου· μία δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐς αὐτήν,
τῇ νίσσοντο φορῆες ὅτε τρυγόῳεν ἀλωήν.
παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠίθεοι ἀταλὰ φρονέοντες
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιϝηδέα καρπόν.
τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάις φόρμιγγι λιγείῃ
ἱμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν
λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ἁμαρτῇ
μολπῇ τ' ἰυγμῷ τε ποσὶ σκαίροντες ἕποντο.
  ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων.
αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο κασσιτέρου τε,

μυκηθμῷ δ᾽ ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε
πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, διὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμα στιχόωντο βόεσσιν
τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ᾽ ἐν πρώτῃσι βόεσσιν
ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην, ὃ δὲ μακρὰ μεμυκώς
ἕλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἠδ᾽ αἰζηοί.
τὼ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μεγάλοιο βοείην
ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον, οἱ δὲ νομῆες
αὔτως ἐνδίεσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες·
οἳ δ᾽ ἦ τοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων,
ἱστάμενοι δὲ μάλ᾽ ἐγγὺς ὑλάκτεον ἔκ τ᾽ ἀλέοντο.
ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
ἐν καλῇ βήσσῃ, μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ϝιδὲ σηκούς.
ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
τῷ ϝίκελον οἷόν ποτ᾽ ἐνὶ Κνωσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
ἔνθα μὲν ἠίθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
ὠρχεῦντ᾽, ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.
τῶν δ᾽ αἳ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἳ δὲ χιτῶνας
ϝείατ᾽ ἐυννήτους, ϝῆκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
καί ῥ᾽ αἳ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἳ δὲ μαχαίρας
εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
οἳ δ᾽ ὁτὲ μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσιν
ῥεῖα μάλ᾽, ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν
ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται εἴ κε θέῃσιν·
ἄλλοτε δ᾽ αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισιν.
πολλὸς δ᾽ ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ᾽ ὅμιλος
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδός
φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ᾽ αὐτούς
μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνευον κατὰ μέσσους.
ἐν δ᾽ ἐτίθη ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο
ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
τεῦξ᾽ ἄρα ϝοι θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς,
τεῦξε δέ ϝοι κόρυθα βριαρήν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσεον λόφον ἧκεν,
τεῦξε δέ ϝοι κνημῖδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ᾽ ὅπλα κάμεν κλυτὸς ἀμφιγυήεις,

μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκεν προπάροιθεν ἀείρας.
ἣ δ᾽ ἴρηξ ὣς ἆλτο κατ᾽ Οὐλύμπου νιφόεντος,
τεύχεα μαρμαίροντα παρ᾽ Ἡφαίστοιο φέρουσα.

19 Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ᾽ Ὠκεανοῖο ῥοάων T
ὤρνυθ᾽, ἵν᾽ ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
ἣ δ᾽ ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον υἱὸν ἑῆα,
κλαίοντα λιγέως· πολέες δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτὸν ἑταῖροι
μύρονθ᾽. ἣ δ᾽ ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
ἔν τ᾽ ἄρα ϝοι φῦ χειρί, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ
κεῖσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
τύνη δ᾽ Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
καλὰ μάλ᾽, οἷ᾽ οὔ πώ τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν."
ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε᾽ ἔθηκεν
πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ᾽ ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ᾽ ἄρα πάντας ἕλεν τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
ἄντην ἐσϝιδέειν, ἀλλὰ τρέσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
ὡς ϝεῖδ᾽, ὣς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος, ἐν δέ ϝοι ὄσσε
δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὡς εἰ σέλας ἐξεφάανθεν·
τέρπετο δ᾽ ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶ ϝῇσι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσων,
αὐτίκα μητέρ᾽ ἑϝὴν ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν οἷ᾽ ἐπιϝεικές
ϝέργ᾽ ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
νῦν δ᾽ ἦ τοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι, ἀλλὰ μάλ᾽ αἰνῶς
δείδω μή μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱόν
μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλάς
εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀϝεικίσσωσι δὲ νεκρόν
(ἐκ δ᾽ αἰὼν πέφαται), κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπήῃ."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
"τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκέμεν ἄγρια φῦλα,
μυίας αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν·
ἤν περ γὰρ κῆταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
αἰεὶ τῷ γ᾽ ἔσται χρὼς ἔμπεδος, ἢ καὶ ἀρείων·
ἀλλὰ σύ γ᾽ εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιούς,
μῆνιν ἀποϝειπὼν Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
αἶψα μάλ᾽ ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ᾽ ἀλκήν."
ὣς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκεν,

Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρόν
στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα ϝοι χρὼς ἔμπεδος εἴη.
 αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεύς
σμερδαλέα ϝιάχων, ὦρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
καί ῥ' οἵ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
οἵ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον ϝοιήια νηῶν
καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες,
καὶ μὴν οἳ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὕνεκ' Ἀχιλλεύς
ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
τὼ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
Τυδεΐδης τε μενεπτόλεμος καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά·
κὰδ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἵζοντο κιόντες.
αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἕλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
οὖτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
"Ἀτρεΐδη, ἦ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶί περ ἀχνυμένω κῆρ
θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης.
τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῷ
ἤματι τῷ ὅτ' ἐγὼν ἑλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας·
τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας
δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
Ἕκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιούς
δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι ὀίω.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ·
νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρή
ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
ὄτρυνον πολεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς,
ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών
εἴ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαυέμεν. ἀλλά τιν' οἴω
ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ καμψέμεν, ὅς κε φύγῃσιν
δηίου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο."
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἐχάρησαν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί
μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

"ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ ϝέϝοικεν
ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ ἐόντι.
ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
ἢ ϝείποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σύνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ϝέκαστος.
πολλάκι δή μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔϝειπον,
καί τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι,
ἀλλὰ Ζεὺς καὶ μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις ἐρινύς,
οἵ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην
ἤματι τῷ ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται,
οὐλομένη· τῇ μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἥ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.
καὶ γὰρ δή νύ ποτε Ζεὺς ἄσατο, τόν περ ἄριστον
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φάσ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τόν
Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα δολοφροσύνῃς ἀπάτησεν
ἤματι τῷ ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληείην
Ἀλκμήνη τέξεσθαι ἐυστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
ἦ τοι ὅ γ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσιν
'κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει.
σήμερον ἄνδρα φόωσδε μογοστόκος εἰλείθυια
ἐκφανεῖ ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσι ϝανάξει,
τῶν ἀνδρῶν γενεῆς οἵ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσίν.'
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
'ψεύστης εἴς, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὄμοσσον Ὀλύμπιε καρτερὸν ὅρκον,
ἦ μὴν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσι ϝανάξειν
ὅς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικός
τῶν ἀνδρῶν οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης.'
ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔ τι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὅρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
Ἥρη δ' ἀίξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαιικόν, ἔνθ' ἄρα ϝήδη

77 αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·
94 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησεν.

ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηιάδαο·
ἣ δ' ἐκύει φίλον υἱόν, ὃ δ' ἕβδομος ἑστήκει μείς·
ἐκ δ' ἄγαγεν πρὸ φόωσδε καὶ ἠλιτόμηνον ἐόντα,
Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' εἰλειθυίας.
αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα Δία Κρονίωνα προσηύδα
'Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, ϝέπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς ὃς Ἀργείοισι ϝανάξει,
Εὐρυσθεὺς Σθενέλοιο πάις Περσηιάδαο,
σὸν γένος· οὔ ϝοι ἀϝεικὲς ἐν Ἀργείοισι ϝανάσσειν.'
ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν.
αὐτίκα δ' εἷλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο
χωόμενος φρεσὶ ϝῇσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὅρκον
μή ποτ' ἐς Οὔλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
αὖτις ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἣ πάντας ἀᾶται.
ὣς ϝειπὼν ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ϝέργ' ἀνθρώπων.
τὴν αἰεὶ στενάχεσχ' ὅτ' ἑϝὸν φίλον υἱὸν ὁρῷτο
ϝέργον ἀϝεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
ὣς καὶ ἐγών, ὅτε δὴ αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
Ἀργείους ὀλέκεσκεν ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν,
οὐ δυνάμην λελαθέσθ' ἄτης, ᾗ πρῶτον ἀάσθην.
ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεύς,
ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
ἀλλ' ὄρσευ πολεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέμεν ὅσσα τοι ἐλθὼν
χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ Ἄρηος,
δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἑλόντες
οἴσουσ', ὄφρα ϝίδηαι ὅ τοι μενοϝεικέα δώσω."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"Ἀτρεΐδη κύδιστε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
δῶρα μὲν εἴ κ' ἐθέλῃσθα παρασχέμεν, ὡς ἐπιϝεικές,
ἤ τ' ἐχέμεν, πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπευέμεν ἐνθάδ' ἐόντας
οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ϝέργον ἄρεκτον.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

151 ὥς κέ τις αὖτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρώτοισι ϝίδηται
ἔγχει χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας,
ὧδέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω."

"μὴ δὴ οὕτως ἀγαθός περ ἐών, θεοϝείκελ' Ἀχιλλεῦ,
νήστις ὄτρυνε προτὶ Ϝίλιον υἷας Ἀχαιῶν
Τρωσὶ μαχησομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·
ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιούς
σίτου καὶ ϝοίνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι·
εἴ περ γὰρ θυμῷ γε μενοινάᾳ πολεμίζειν,
ἀλλά τε λάθρῃ γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
ὃς δέ κ' ἀνὴρ ϝοίνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζῃ,
θαρσαλέον νύ ϝοι ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυῖα
πρὶν κάμνει πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
ὅπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορήν, ἵνα πάντες Ἀχαιοί
ὀφθαλμοῖσι ϝίδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῇσιν ἰανθῇς.
ὀμνυέτω δέ τοι ὅρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς,
μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι
ἣ θέμις ἐστί, ϝάναξ, ἤ τ' ἀνδρῶν ἤ τε γυναικῶν·
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔστω.
αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
πιείρῃ, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.
Ἀτρεΐδη, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
ἔσσεαι· οὐ μὴν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"χαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκούσας·
ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διίκεο καὶ κατέλεξας.
ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὀμόσαι, κέλεται δέ με θυμός,
οὐδ' ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
μιμνέτω αὖθι τέως γε, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος,
μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα
ἐκ κλισίης ἔλθῃσι καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω·
κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν
δῶρά τ' ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλῆι

χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας.
Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
κάπρον ἑτοιμασάτω, ταμέειν Διί τ' Ἠελίῳ τε."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"Ἀτρεΐδη κύδιστε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι,
ὁππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται
καὶ μένος οὐ τόσον ᾖσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν.
νῦν δ' οἳ μὲν κέαται δεδαϊγμένοι οὓς ἐδάμασσεν
Ἕκτωρ Πριαμίδης ὅτε ϝοι Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν,
ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὺν ὀτρύνετον. ἦ τ' ἂν ἐγώ γε
νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμιζέμεν υἷας Ἀχαιῶν
νήστις ἀκμήνους, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην.
πρὶν δ' οὔ πως ἂν ἐμοί γε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη
οὐ πόσις οὐδὲ βρῶσις, ἑταίρου τεθνηῶτος,
ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὀξέι χαλκῷ
κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
μύρονται. τό μοι οὔ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ὦ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
κρείσσων εἷς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην
πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα ϝοῖδα.
τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.
αἶψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
ἧς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν,
ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
Ζεύς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
γαστέρι δ' οὔ πως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς·
λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθαπτέμεν ὅς κε θάνῃσιν,
νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας·
ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται,
μεμνῆσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεί,
ϝεσσάμενοι χροῒ χαλκὸν ἀτειρέα. μηδέ τις ἄλλην
λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω·

ἥδε γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται
νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὁρμηθέντες
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα."
ἦ, καὶ Νέστορος υἷας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο
Φυλεΐδην τε Μέγητα Θόαντά τε Μηριόνην τε
καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον.
βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ϝέργον.
ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὕς ϝοι ὑπέστη,
αἴθωνας δὲ λέβητας ἐϝείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονα ϝέργα ϝιδυίας
ἕπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηίδα καλλιπάρῃον.
χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν.
καὶ τὰ μὲν ἐν μέσσῃ ἀγορῇ θέσαν, ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἵστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῷ ἐναλίγκιος αὐδήν
κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Ἀτρεΐδης δὲ ϝερυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
ἥ ϝοι πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών
εὔχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἵατο σιγῇ
Ἀργεῖοι, κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.
εὐξάμενος δ' ἄρα ϝεῖπε, ϝιδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν,
"ϝίστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
γῆ τε καὶ ἠέλιος καὶ ἐρινύες, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν
ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ,
μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηίδι χεῖρ' ἐπενεῖκαι,
οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος οὔτε τευ ἄλλου·
ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὅτις σφ' ἀλίτηται ὀμόσσας."
ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλέι χαλκῷ.
τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
ῥῖψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
ἀνστὰς Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα
"Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἄνδρεσσι δίδωσθα.
οὐκ ἂν δή ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἀτρεΐδης ὤρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρην
ἦγεν ἐμεῦ ἀϝέκοντος ἀμήχανος· ἀλλά ποθι Ζεύς
ἤθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.

νῦν δ᾽ ἔρχεσθ᾽ ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.”
ὣς ἄρ᾽ ἐφώνησεν, λῦσεν δ᾽ ἀγορὴν αἰψηρήν.
οἳ μὲν ἄρα σκίδναντο ϝεὴν ἐπὶ νῆα ϝέκαστος,
δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
βὰν δ᾽ ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο.
καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας,
ἵππους δ᾽ εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.
Βρισηὶς δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτ᾽, ἰκέλη χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
ὡς ϝίδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξέι χαλκῷ,
ἀμφ᾽ αὐτῷ χυμένη λίγ᾽ ἐκώκυε, χερσὶ δ᾽ ἄμυσσεν
στήθεά τ᾽ ἠδ᾽ ἁπαλὴν δειρὴν ϝιδὲ καλὰ πρόσωπα.
ϝεῖπε δ᾽ ἄρα κλαίουσα γυνὴ ϝεικυῖα θεῇσιν
“Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
ζωὸν μέν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰοῦσα,
νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
ἂψ ἀνιοῦσ᾽, ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.
ἄνδρα μέν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
ϝεῖδον πρὸ πτόλιος δεδαϊγμένον ὀξέι χαλκῷ,
τρεῖς τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,
κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.
οὐδὲ μὲν οὐδέ μ᾽ ἔασκες, ὅτ᾽ ἄνδρ᾽ ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεύς
ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
κλαίειν, ἀλλά μ᾽ ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ᾽ ἐνὶ νηυσίν
ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.
τῷ σ᾽ ἄμοτον κλαίω τεθνηότα, μείλιχον αἰεί.”
ὣς ἔφατο κλαίουσ᾽, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ᾽ αὐτῶν κήδε᾽ ἑκάστη.
αὐτὸν δ᾽ ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο
λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὃ δ᾽ ἠρνεῖτο στεναχίζων.
“λίσσομαι, εἴ τις ἐμοί γε φίλων ἐπιπείθεθ᾽ ἑταίρων,
μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεί μ᾽ ἄχος αἰνὸν ἱκάνει.
δύντα δ᾽ ἐς ἠέλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης.”
ὣς ϝειπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
δοιὼ δ᾽ Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Νέστωρ Ἰδομενεύς τε γέρων θ᾽ ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
τέρπετο πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
μνησάμενος δ᾽ ἁδινῶς ἀνενείκατο, φώνησέν τε

“ἦ ῥά νύ μοί ποτε καὶ σύ, δυσάμμορε, φίλταθ᾽ ἑταίρων,
αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὁπότε σπερχοίατ᾽ Ἀχαιοί
Τρωσὶν ἐφ᾽ ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα.
νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαϊγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων,
σῇ ποθῇ. οὐ μὴν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
οὐδ᾽ εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
ὅς που νῦν Φθίηφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
χήτει τοιοῦδ᾽ υἷος· ὃ δ᾽ ἀλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω·
ἠὲ τὸν ὃς Σκύρῳ μοι ἔνι τρέφεται φίλος υἱός.
πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐϝώλπειν
οἶον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ᾽ Ἄργεος ἱπποβότοιο
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίηνδε νέεσθαι,
ὥς ἄν μοι τὸν παῖδα θοῇ ἐνὶ νηὶ μελαίνῃ
Σκυρόθεν ἐξαγάγοις καί ϝοι δείξειας ἕκαστα,
κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
ἤδη γὰρ Πηλῆά γ᾽ ὀίομαι ἢ κατὰ πάμπαν
τεθνάμεν, ἤ που τυτθὸν ἔτι ζώοντ᾽ ἀκάχησθαι
γήραι τε στυγερῷ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεί
λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ᾽ ἀποφθιμένοιο πύθηται.”
ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
μνησάμενοι τὰ ϝέκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
μυρομένους δ᾽ ἄρα τούς γε ϝιδὼν ἐλέησε Κρονίων,
αἶψα δ᾽ Ἀθηναίην ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
“τέκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ἀποίχεαι ἀνδρὸς ἐῆος.
ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ᾽ Ἀχιλλεύς;
κεῖνος ὅ γε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων
ἧσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ᾽ ἄκμηνος καὶ ἄπαστος.
ἀλλ᾽ ἴθι ϝοι νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν
στάξον ἐνὶ στήθεσσ᾽, ἵνα μή μιν λιμὸς ἵκηται.”
ὣς ϝειπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
ἣ δ᾽ ἅρπῃ ϝεικυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνῳ
οὐρανοῦ ἐκκατέπαλτο δι᾽ αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοί
αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἣ δ᾽ Ἀχιλῆι
νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν

---

327 εἴ που ἔτι ζώει γε Νεοπτόλεμος θεοϝειδής.

στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπὴς γούναθ' ἵκοιτο,
αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
ᾤχετο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
ψυχραί, ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο,
ὣς τότε ταρφειαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανόωσαι
νηῶν ἐκφορέοντο καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.
αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν
χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
ἀνδρῶν. ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκεν
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἠύτε μήνης.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανήῃ
καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφιν
σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανεν
καλοῦ δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας
κρατὶ θέτο βριαρήν· ἣ δ' ἀστὴρ ὣς ἀπέλαμπεν
ἵππουρις τρυφάλεια, περισσείοντο δ' ἔθειραι
χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵη λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
πειρήθη δὲ ϝεῦ αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
εἰ ϝοῖ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·
τῷ δ' εὖτε πτερὰ γίγνετ', ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώιον ἐσπάσατ' ἔγχος
βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
ζεύγνυον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἕσαν, ἐν δὲ χαλινούς

365 τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τὼ δέ ϝοι ὄσσε
λαμπέσθην ὡς εἴ τε πυρὸς σέλας, ἐν δέ ϝοι ἦτορ
δῦν' ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
δύσετο δῶρα θεοῦ, τά ϝοι Ἥφαιστος κάμε τεύχων.

γαμφηλῇς ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τεῖναν ὀπίσσω
κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὁ δὲ μάστιγα φαεινήν
χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιιν ἀνόρουσεν
Αὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,
τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑϝοῖο.
"Ξάνθε τε καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἡνιοχῆα
ἂψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεί χ' ἕωμεν πολέμοιο,
μηδ' ὡς Πάτροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα."
τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι· πᾶσα δὲ χαίτη
ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὖδας ἵκανεν.
αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
"καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄμβριμ' Ἀχιλλεῦ·
ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον. οὐδέ τοι ἡμεῖς
αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.
οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε
Τρῶες ἀπ' ὤμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἕλοντο·
ἀλλὰ θεῶν ὤριστος, ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ,
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκεν.
νῶι δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν."
ὣς ἄρα φωνήσαντος ἐρινύες ἔσχεθον αὐδήν.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
εὖ νυ τὸ ϝοῖδα καὶ αὐτὸς ὅ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἅδην ἐλάσαι πολέμοιο."
ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ϝιάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

20 ὣς οἳ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο Υ
ἀμφὶ σέ, Πηλέος υἱέ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί,
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.
Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἣ δ' ἄρα πάντῃ
φοιτήσασ' ἐκέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
οὔτ' ἄρα νυμφάων, αἵ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται

416 ἥν περ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
μόρσιμόν ἐστι θεῷ τε καὶ ἀνέρι ϝῖφι δαμῆναι."

καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.
ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο
ξεστῇς αἰθούσῃσιν ἐνίζανον, ἃς Διὶ πατρί
Ἥφαιστος ποίησε ϝιδυίῃσιν πραπίδεσσιν.
ὣς οἳ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· οὐδ' ἐνοσίχθων
νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς,
ἷζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν.
"τίπτ' αὖτ' ἀργικέραυνε θεοὺς ἀγορήνδε κάλεσσας;
ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηεν."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"ἔγνως εἰνοσίγαιε ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν,
ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
ἥμενος, ἔνθ' ὁρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
ἔρχεσθ' ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ' ὅπῃ νόος ἐστὶ ϝεκάστου.
εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουσι ποδώκεα Πηλεΐωνα.
καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὁρῶντες·
νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἑταίρου χώεται αἰνῶς,
δείδω μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ."
ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρεν.
βὰν δ' ἰέναι πολεμόνδε θεοί, δίχα θυμὸν ἔχοντες,
Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος ἠδ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκασται·
Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένεϊ βλεμεαίνων,
χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ϝαραιαί·
ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος, αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Λητώ τε Ξάνθος τε φιλομμειδής τ' Ἀφροδίτη.
εἵως μέν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
τόφρα δ' Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, οὕνεκ' Ἀχιλλεύς
ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς,
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ϝέκαστον,
δειδιότας ὅθ' ὁρῶντο ποδώκεα Πηλεΐωνα
τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ϝῖσον Ἄρηι.
αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ λαοσσόος, αὖε δ' Ἀθήνη,

στᾶσ' ὁτὲ μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός,
ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἀύτει.
αὖε δ' Ἄρης ἑτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ϝῖσος,
ὀξὺ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
ἄλλοτε πὰρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
ὣς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύναντες
σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν.
δεινὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξεν
γαῖαν ἀπειρεσίην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
πάντες δὲ σείοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης
καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
ἔδεισεν δ' ὑπένερθε ϝάναξ ἐνέρων Ἀϝιδωνεύς,
δείσας δ' ἐκ θρόνου ἆλτο καὶ ἴαχε, μή ϝοι ὕπερθεν
γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
ϝοικία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
σμερδαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.
τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
ἦ τοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
ἵστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα,
ἄντα δ' ἐνυαλίοιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἥρῃ δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδεινή
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη ϝεκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς,
ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.
ὣς οἳ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
Ἕκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὅμιλον
Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστά ϝε θυμὸς ἀνώγειν
αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Αἰνείαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὦρσεν Ἀπόλλων
ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνῆκε δέ ϝοι μένος ἠύ·
υἱεῖ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι ϝείσατο φωνήν.
τῷ μιν ἐϝεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
"Αἰνεία Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί
ἃς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπίσχεο ϝοινοποτάζων,
Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;"
τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέϝειπεν
"Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;

οὐ μὴν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλῆος
στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν
ἐξ Ἴδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρῃσιν,
πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεύς
ϝειρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα.
ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
ἥ ϝοι πρόσθεν ἰοῦσα τίθη φάος ἠδὲ κέλευεν
ἔγχει χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει
πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν. εἰ δὲ θεός περ
ϝῖσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὔ με μάλα ῥέα
νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὔχεται εἶναι."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε ϝάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
"ἥρως, ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτῃσιν
εὔχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης
ἐκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χερείονος ἐκ θεοῦ ἐστίν·
ἣ μὲν γὰρ Διός ἐσθ', ἣ δ' ἐξ ἁλίοιο γέροντος.
ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
λευγαλέοις ϝεπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ."
ὣς ϝειπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαο πάις λευκώλενον Ἥρην
ἀντία Πηλεΐωνος ἰὼν ἀνὰ ϝουλαμὸν ἀνδρῶν.
ἣ δ' ἄμυδις στήσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔϝειπεν.
"φράζεσθον δὴ σφῶι, Ποσείδαον καὶ Ἀθήνη,
ἐν φρεσὶν ὑμετέρῃσιν ὅπως ἔσται τάδε ϝέργα.
Αἰνείας ὅδ' ἔβη κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ
ἀντία Πηλεΐωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
αὐτόθεν· ἤ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆι
παρσταίη, δοίη δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῷ
δευέσθω, ἵνα ϝειδῇ ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι οἳ τὸ πάρος περ
Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηιοτῆτα.
πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
τῆσδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσιν
σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται ἅσσα ϝοι αἶσα
γιγνομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὀμφῆς,
δείσετ' ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς."
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
"Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τί σε χρή.
οὐκ ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι,
ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.
εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχῃσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παραυτόθι νεῖκος ὀρεῖται
φυλόπιδος. μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας ὀίω
ἂψ ἴμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων,
ἡμετέρῃς ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίηφι δαμέντας."
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο κυανοχαίτης
τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο,
ὑψηλόν, τό ῥά ϝοι Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέαιτο,
ὁππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠιόνος πεδίονδε.
ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἕζετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὤμοισι ϝέσαντο.
οἳ δ' ἑτέρωσε καθῖζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης
ἀμφὶ σέ, ἤιε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
ὣς οἳ μὲν ϝεκάτερθε καθείατο μητιόωντες
βουλάς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
ὤκνεον ἀμφότεροι, Ζεὺς δ' ἥμενος ὕψι κέλευεν.
τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ λάμπετο χαλκῷ,
ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
ὀρνυμένων ἄμυδις. δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
ἐς μέσον ἀμφοτέρων ξυνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκειν,
νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
Πηλεΐδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὥς
σίντης, ὅν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάασιν
ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηιθόων αἰζηῶν

135 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροι εἰμέν·

δουρὶ βάλῃ, ἐϝάλη τε χανών, περί τ' ἀφρὸς ὀδόντας
γίγνεται, ἐν δέ τέ ϝοι κραδίῃ στένει ἄλκιμον ἦτορ,
οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
μαστίεται, ϝεὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι,
γλαυκιόων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἤν τινα πέφνῃ
ἀνδρῶν ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ.
ὥς Ἀχιλῆ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέϝειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
"Αἰνεία, τί σὺ τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθών
ἔστης; ἦ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει
ϝελπόμενον Τρώεσσι ϝαναξέμεν ἱπποδάμοισιν
τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐξεναρίξῃς,
οὔ τοι τούνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερὶ θήσει·
εἰσὶν γάρ ϝοι παῖδες, ὃ δ' ἔμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων.
ἦ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμηαι
εἴ κεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔϝολπα τὸ ῥέξειν.
ἤδη μὴν σέ γέ φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι.
ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο, μοῦνον ἐόντα,
σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσιν
καρπαλίμως; τότε δ' οὔ τι μετατροπαλίζεο φεύγων.
ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τήν
πέρσα μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί,
ληιάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
ἀλλ' οὐ νῦν σε ῥύεσθαι ὀίομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
βάλλεαι· ἀλλά σ' ἐγώ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω."
τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε
"Πηλεΐδη, μὴ δή με ϝέπεσσί γε νηπύτιον ὥς
ϝέλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα ϝοῖδα καὶ αὐτός
ἠμὲν κερτομίας ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
ϝίδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ϝίδμεν δὲ τοκῆας,
πρόκλυτ' ἀκούοντες ϝέπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
ὄψι δ' οὔτ' ἄρ πω σὺ ἐμοὺς ϝίδες οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σούς.
φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης·

αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
εὔχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοί ἐστ' Ἀφροδίτη.
τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται
σήμερον· οὐ γάρ φημι ϝέπεσσί γε νηπυτίοισιν
ὧδε διακρινθέντε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐὺ ϝειδῇς
ἡμετέρην γενεήν· πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς,
κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὔ πω Ϝίλιος ἱρή
ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ϝῴκεον πολυπίδακος Ἴδης.
Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
τοῦ τρισχίλιαι ἵπποι ἕλος κάτα βουκολέοντο
θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῇσιν.
τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων·
ἵππῳ ϝεισάμενος παρελέξατο κυανοχαίτῃ,
αἳ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους.
αἳ δ' ὅτε μὲν σκιρτῷεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων·
ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῷεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον.
Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσι ϝάνακτα·
Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ϝῖλός τ' Ἀσσάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ ϝοινοχοεύειν
κάλλεος εἵνεκα ϝοῖο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
Ϝῖλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα,
Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πρίαμόν τε
Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἱκετάονά τ' ὄζον Ἄρηος.
Ἀσσάρακος δὲ Κάπυν, ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἕκτορα δῖον.
ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.
Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
ὅππως κεν ἐθέλῃσιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἁπάντων.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὥς,
ἑστεῶτ' ἐν μέσσῃ ὑσμίνῃ δηιοτῆτος.
ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο.

ἀλλὰ τί ἦ ἔριδας καὶ νείκεα νῶιν ἀνάγκη
νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥς τε γυναῖκας,
αἵ τε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
νεικεῦσ᾽ ἀλλήλῃσι μέσην ἐς ἄγυιαν ἰοῦσαι
πόλλ᾽ ἐτεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
ἀλκῆς δ᾽ οὔ με ϝέπεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα
πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλ᾽ ἄγε θᾶσσον
γευσόμεθ᾽ ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν."
ἦ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασεν ὄμβριμον ἔγχος,
σμερδαλέῳ· μέγα δ᾽ ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῇ.
Πηλεΐδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ϝέο χειρὶ παχείῃ
ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο,
νήπιος, οὐδ᾽ ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
ὡς οὐ ῥηίδι᾽ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι οὐδ᾽ ὑποϝείκειν.
οὐδὲ τότ᾽ Αἰνείαο δαΐφρονος ὄμβριμον ἔγχος
ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἔτι τρεῖς
ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων,
τὰς δύο χαλκείας, δύο δ᾽ ἔνδοθι κασσιτέροιο,
τὴν δὲ μίαν χρυσέην, τῇ ῥα σχέτο μείλινον ἔγχος.
δεύτερος αὖτ᾽ Ἀχιλεὺς προΐη δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἰνείαο κατ᾽ ἀσπίδα πάντοσ᾽ ἐϝίσην,
ἄντυγ᾽ ὕπο πρώτην, ᾗ λεπτότατος θέε χαλκός,
λεπτοτάτη δ᾽ ἐπέην ῥινὸς βοός· ἣ δὲ διαπρό
Πηλιὰς ἤιξεν μελίη, λάκε δ᾽ ἀσπὶς ὑπ᾽ αὐτῆς.
Αἰνείας δ᾽ ἐϝάλη καὶ ἀπὸ ϝέθεν ἀσπίδ᾽ ἀνέσχεν
δείσας· ἐγχείη δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
ἔστη ϝιεμένη, διὰ δ᾽ ἀμφοτέρους ἕλε κύκλους
ἀσπίδος ἀμφιβρότης. ὃ δ᾽ ἀλευάμενος δόρυ μακρόν
ἔστη, κὰδ δ᾽ ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσιν,
ταρβήσας ὅ ϝοι ἄγχι πάγη βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
ἐμμεμαὼς ἐπόρουσε, ϝερυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
σμερδαλέα ϝιάχων. ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί
Αἰνείας, μέγα ϝέργον, ὃ οὐ δύο γ᾽ ἄνδρε φέροιεν,

248 στρεπτὴ δὲ γλῶσσ᾽ ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ᾽ ἔνι μῦθοι
παντοῖοι, ϝεπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
ὁπποῖόν ϝείπῃσθα ϝέπος, τοῖόν κ᾽ ἐπακούσαις.

οἷοι νῦν βροτοί εἰσ᾽· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
ἢ κόρυθ᾽ ἠὲ σάκος, τό ϝοι ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
τὸν δέ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
εἰ μὴ ἄρ᾽ ὀξὺ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
αὐτίκα δ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔϝειπεν.
"ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
ὃς τάχα Πηλεΐωνι δαμεὶς Ἀϝιδόσδε κάτεισιν,
πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ϝεκάτοιο,
νήπιος, οὐδέ τί ϝοι χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
ἀλλὰ τί ἦ νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
μὰψ ἕνεκ᾽ ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ᾽ αἰεί
δῶρα θεοῖσι δίδωσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽ ἡμεῖς πέρ μιν ὑπὲκ θανάτου ἀγάγωμεν,
μή πως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, εἴ κεν Ἀχιλλεύς
τόνδε κατακτείνῃ. μόριμον δέ ϝοί ἐστ᾽ ἀλέασθαι,
ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων
οἳ ϝέθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητάων.
ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσι ϝανάξει
καὶ παίδων παῖδες, τοί κεν μετόπισθε γένωνται."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
"εἰνοσίγαι᾽, αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον
Αἰνείαν, ἤ κέν μιν ἐρύσσεαι ἦ κεν ἐάσεις.
ἦ τοι μὲν γὰρ νῶι πολέας ὠμόσσαμεν ὅρκους
πᾶσι μετ᾽ ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
μή ποτ᾽ ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ."
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ᾽ ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
βῆ ῥ᾽ ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
ἷξε δ᾽ ὅθ᾽ Αἰνείας ἠδ᾽ ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ᾽ ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλύν,
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆι· ὃ δὲ μελίην εὔχαλκον
ἀσπίδος ἐκϝέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο.
καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
Αἰνείαν δ᾽ ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ᾽ ἀείρας.

312 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆι δαμήμεναι ἐσθλὸν ἐόντα.
316 μηδ᾽ ὁπότ᾽ ἂν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
δαιομένη, δαίωσι δ᾽ ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν."

πολλὰς δὲ στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
Αἰνείας ὑπέραλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,
ἷξε δ᾽ ἐπ᾽ ἐσχατιὴν πολυάικος πολέμοιο,
ἔνθα τε Καύκωνες πόλεμον μέτα θωρήσσοντο.
τῷ δὲ μάλ᾽ ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Αἰνεία, τίς σ᾽ ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
ὃς σεῦ ἅμα κρείσσων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν.
ἀλλ᾽ ἀναχωρῆσαι ὅτε κεν ξυμβλήσεαι αὐτῷ,
μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϝιδος εἰσαφίκηαι.
αὐτὰρ ἐπεί κ᾽ Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
θαρσήσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι·
οὐ μὴν γάρ τίς σ᾽ ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει."
ὣς ϝειπὼν λίπεν αὐτόθ᾽, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
αἶψα δ᾽ ἔπειτ᾽ Ἀχιλῆος ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν σκέδασ᾽ ἀχλύν
θεσπεσίην· ὃ δ᾽ ἔπειτα μέγ᾽ ἔκϝιδεν ὀφθαλμοῖσιν,
ὀχθήσας δ᾽ ἄρα ϝεῖπεν ἐϝὸν μεγαλήτορα θυμόν
"ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ᾽ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι φῶτα
λεύσσω τῷ ἐφέηκα κατακτάμεναι μενεαίνων.
ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἦεν· ἀτάρ μιν ἔφην μὰψ αὔτως εὐχετάασθαι.
ϝερρέτω· οὔ ϝοι θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγε ϝάσμενος ἐκ θανάτοιο.
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας
τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών."
ἦ, καὶ ἐπὶ στίχας ἆλτο, κέλευε δὲ φωτὶ ϝεκάστῳ.
"μηκέτι νῦν Τρώων ϝεκὰς ἕστατε, δῖοι Ἀχαιοί,
ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ἀνὴρ ἄντ᾽ ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι.
ἀργαλέον δ᾽ ἐμοί ἐστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
τόσσους ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι.
οὐδέ κ᾽ Ἄρης, ὅς περ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ᾽ Ἀθήνη
τόσσης ὑσμίνης ἐφέποι στόμα καὶ πονέοιτο.
ἀλλ᾽ ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε
καὶ σθένει, οὔ μέ τί φημι μεθησέμεν, οὐδ᾽ ἠβαιόν,
ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερές, οὐδέ τιν᾽ οἴω
Τρώων χαιρήσειν, ὅς τις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ."
ὣς φάτ᾽ ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ
κέκλεθ᾽ ὁμοκλήσας, φάτο δ᾽ ἴμμεναι ἄντ᾽ Ἀχιλῆος.

"Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δείδιτε Πηλεΐωνα.
καί κεν ἐγὼ ϝεπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
ἔγχει δ᾽ ἀργαλέον, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροι εἰσίν.
οὐδ᾽ Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολούει.
τῷ δ᾽ ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔϝοικεν,
εἰ πυρὶ χεῖρας ἔϝοικε, μένος δ᾽ αἴθωνι σιδήρῳ."
ὣς φάτ᾽ ἐποτρύνων, οἳ δ᾽ ἀντίοι ἔγχε᾽ ἄειραν
Τρῶες· τῶν δ᾽ ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ᾽ ἀυτή.
καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ Ἕκτορα ϝεῖπε παραστὰς Φοῖβος Ἀπόλλων
"Ἕκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆι προμάχιζε,
ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
μή πώς σ᾽ ἠὲ βάλῃ ἠὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ."
ὣς ἔφαθ᾽, Ἕκτωρ δ᾽ αὖτις ἐδύσετο ϝουλαμὸν ἀνδρῶν,
ταρβήσας ὅτ᾽ ἄκουσε θεοῦ ϝόπα φωνήσαντος.
ἐν δ᾽ Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρεν, φρεσὶ ϝειμένος ἀλκήν,
σμερδαλέα ϝιάχων. πρῶτον δ᾽ ἕλε Ϝιφιτίωνα
ἐσθλὸν Ὀτρυντεΐδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
ὃν νύμφη τέκε νηὶς Ὀτρυντῆι πτολιπόρθῳ
Τμώλῳ ὕπο νιφόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ.
τὸν δ᾽ ἰθὺς μεμαῶτα βάλ᾽ ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς
μέσσην κὰκ κεφαλήν· ἣ δ᾽ ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη.
δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ᾽ ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς
"κεῖσαι, Ὀτρυντεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ᾽ ἀνδρῶν.
ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοί ἐστ᾽ ἐπὶ λίμνῃ
Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρώιον ἔστιν,
Ὕλλῳ ἐπ᾽ ἰχθυόεντι καὶ Ἕρμῳ δινήεντι."
ὣς φάτ᾽ ἐπευχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὃ δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ Δημολέοντα
ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,
νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου.
οὐδ᾽ ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι᾽ αὐτῆς
αἰχμὴ ϝιεμένη ῥῆξ᾽ ὀστέον, ἐγκέφαλος δέ
ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Ἱπποδάμαντα δ᾽ ἔπειτα καθ᾽ ἵππων ἀίξαντα,
πρόσθε ϝέθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρί·
αὐτὰρ ὃ θυμὸν ἄισθε καὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος
ἤρυγεν ἑλκόμενος Ϝελικώνιον ἀμφὶ ϝάνακτα
κούρων ἑλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς ἐνοσίχθων.

ὣς ἄρα τόν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ·
αὐτὰρ ὃ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
Πριαμίδην. τὸν δ' οὔ τι πατὴρ εἴασκε μάχεσθαι,
οὕνεκά ϝοι μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
καί ϝοι φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα·
δὴ τότε νηπιέῃσι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
θῦνε διὰ προμάχων, εἵως φίλον ὤλεσε θυμόν.
τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
νῶτα παραΐσσοντος, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ·
ἀντικρὺς δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμή,
γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψεν
κυανέη, προτὶ ϝοῖ δὲ λάβ' ἔντερα χερσὶ λιασθείς.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ,
κάρ ῥά ϝοι ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
δηρὸν ἑκὰς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆι
ὀξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ ϝείκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
ὡς ϝεῖδ', ὣς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ϝέπος ηὔδα.
"ἐγγὺς ἀνὴρ ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσεμάσσατο θυμόν,
ὅς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἂν ἔτι δήν
ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας."
ἦ, καὶ ὑπόδρα ϝιδὼν προσεφώνεεν Ἕκτορα δῖον
"ἆσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι."
τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ
"Πηλεΐδη, μὴ δή με ϝέπεσσί γε νηπύτιον ὣς
ϝέλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα ϝοῖδα καὶ αὐτός
ἠμὲν κερτομίας ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
ϝοῖδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων·
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
εἴ κέ σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἕλωμαι
δουρὶ βαλών, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροιθεν."
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δόρυ. καὶ τό γ' Ἀθήνη
πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
ϝῆκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἂψ ἵκεθ' Ἕκτορα δῖον,
αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
ἐμμεμαὼς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
σμερδαλέα ϝιάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
ῥεῖα μάλ' ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς

ἔγχει χαλκείῳ, τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ϝῖσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον. ἦ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ᾧ μέλλεις εὔχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
εἴ πού τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροθος ἐστίν.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω."
ὣς ϝειπὼν Δρύοπ' οὖτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι·
ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν. ὃ δὲ τὸν μὲν ἔασεν,
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην ἠύν τε μέγαν τε
κὰγ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε. τὸν μὲν ἔπειτα
οὐτάζων ξίφεϊ μεγάλῳ ἐξαίνυτο θυμόν·
αὐτὰρ ὃ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἷε Βίαντος,
ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
τὸν μὲν δουρὶ βαλών, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην — ὃ μὲν ἀντίος ἤλυθε γούνων,
εἴ πώς ϝευ πεφίδοιτο, λαβών, καὶ ζωὸν ἀφείη,
μηδὲ κατακτείνειεν ὁμηλικίην ἐλεήσας,
νήπιος, οὐδὲ τὸ ϝήδη ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς. ὃ μὲν ἥπτετο χείρεσι γούνων
ϝιέμενος λίσσεσθ', ὃ δὲ φασγάνῳ οὖτα καθ' ἧπαρ·
ἐκ δέ ϝοι ἧπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ
κόλπον ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν
θυμοῦ δευόμενον. ὃ δὲ Μούλιον οὖτα παραστάς
δουρὶ κατ' οὖς· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἑτέροιο
αἰχμὴ χαλκείη. ὃ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἔχεκλον
μέσσην κὰκ κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι,
πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
αἰχμῇ χαλκείῃ· ὃ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθείς,
πρόσθ' ὁρόων θάνατον. ὃ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας
τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὖτε
σφονδυλίων ἔκπαλθ', ὃ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθείς.
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱόν
Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρῄκης ἐριβώλακος εἰληλούθειν·

τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ᾽ ἐν πνεύμονι χαλκός,
ἤριπε δ᾽ ἐξ ὀχέων. ὃ δ᾽ Ἀρηίθοον θεράποντα,
ἂψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξέι δουρί
νύξ᾽, ἀπὸ δ᾽ ἅρματος ὦσε· κυκήθησαν δέ ϝοι ἵπποι.
ὡς δ᾽ ἀναμαιμάει βαθέ᾽ ἄγκεα θεσπιδαὲς πῦρ
οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
πάντῃ τε κλονέων ἄνεμος φλόγα ϝειλυφάζει,
ὣς ὅ γε πάντῃ θῦνε σὺν ἔγχεϊ, δαίμονι ϝῖσος,
κτεινομένους ἐφέπων· ῥέε δ᾽ αἵματι γαῖα μέλαινα.

21 ἀλλ᾽ ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐυρρεῖος ποταμοῖο, Φ
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
ἔνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδίονδε δίωκεν
πρὸς πόλιν, ᾗ περ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
ἤματι τῷ προτέρῳ, ὅτ᾽ ἐμαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
τῇ ῥ᾽ οἵ γε προχέοντο πεφυζότες, ἠέρα δ᾽ Ἥρη
πίτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν. ἡμίσεες δέ
ἐς ποταμὸν ϝειλεῦντο βαθύρροον ἀργυροδίνην,
ἐν δ᾽ ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ᾽ αἰπὰ ῥέεθρα,
ὄχθαι δ᾽ ἀμφιπερὶ μέγα ϝίαχον· οἳ δ᾽ ἀλαλητῷ
ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ϝελισσόμενοι περὶ δίνας.
ὡς δ᾽ ὅθ᾽ ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
φευγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ᾽ ὕδωρ·
ὣς ὑπ᾽ Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος
πλῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμὶξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ᾽ ὄχθῃ
κεκλιμένον μυρίκῃσιν, ὃ δ᾽ ἔσθορε δαίμονι ϝῖσος
φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ϝέργα,
τύπτε δ᾽ ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ᾽ ἀϝεικής
ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ᾽ αἵματι ὕδωρ.
ὡς δ᾽ ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι

ὡς δ᾽ ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους
τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐυκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
ῥίμφα τε λέπτ᾽ ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ᾽ ἐριμύκων,
ὣς ὑπ᾽ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
στεῖβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ᾽ ἄξων
νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἳ περὶ δίφρον,
ἃς ἄρ᾽ ἀφ᾽ ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
αἵ τ᾽ ἀπ᾽ ἐπισσώτρων. ὃ δὲ ϝίετο κῦδος ἀρέσθαι
Πηλεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

φεύγοντες πιμπλᾶσι μυχοὺς λιμένος ἐυόρμου,
δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει ὅν κε λάβῃσιν·
ὣς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
πτῶσσον ὑπὸ κρημνούς. ὃ δ᾽ ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρους,
ποινὴν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος.
τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας ἠύτε νεβρούς,
δῆσε δ᾽ ὀπίσσω χεῖρας ἐυτμήτοισιν ἱμᾶσιν,
τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσιν,
δῶκε δ᾽ ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
αὐτὰρ ὃ ἂψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων.
ἔνθ᾽ υἱεῖ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο
ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι Λυκάονι, τόν ῥά ποτ᾽ αὐτός
ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
ἐννύχιος προμολών· ὃ δ᾽ ἐρινεὸν ὀξέι χαλκῷ
τάμνε νέους ὄρπηκας, ἵν᾽ ἅρματος ἄντυγες εἶεν·
τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ἀνώιστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
καὶ τότε μέν μιν Λῆμνον ἐυκτιμένην ἐπέρασσεν
νηυσὶν ἄγων, ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκεν·
κεῖθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ᾽ ἔδωκεν,
Ἴμβριος Ἠετίων, πέμψεν δ᾽ ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν πατρώιον ἵκετο δῶμα.
ἕνδεκα δ᾽ ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο ϝοῖσι φίλοισιν
ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλεν
πέμψειν εἰς Ἀϝίδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
τὸν δ᾽ ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
γυμνόν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ᾽ ἔχεν ἔγχος,
ἀλλὰ τὰ μέν ῥ᾽ ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἱδρώς
φεύγοντ᾽ ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ᾽ ὑπὸ γούνατ᾽ ἐδάμνα·
ὀχθήσας δ᾽ ἄρα ϝεῖπεν ἑϝὸν μεγαλήτορα θυμόν
"ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ᾽ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.
ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὕς περ ἔπεφνον,
αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος,
οἷον δὴ καὶ ὅδ᾽ ἦλθε φυγὼν ὕπο νηλεὲς ἦμαρ,
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχεν
πόντος ἁλὸς πολιῆς, ὃ πολέας ἀϝέκοντας ἐρύκει.
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
γεύσεται, ὄφρα ϝίδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ δαείω
ἢ ἄρ᾽ ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει

γῆ φυσίζοος, ἥ τε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει."
ὣς ὥρμαινε μένων· ὃ δέ ϝοι σχεδὸν ἦλθε τεθηπώς,
γούνων ἅψασθαι μεμαώς, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
ἦ τοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς
οὐτάμεναι μεμαώς, ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
κύψας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίη
ἔστη, ϝιεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο.
αὐτὰρ ὃ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἑλὼν ἐλλίσσετο γούνων,
τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίη.
"γουνοῦμαί σ' Ἀχιλεῦ, σὺ δέ μ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον.
ἀντί τοί εἰμ' ἱκέταο διοτρεφὲς αἰδοίοιο·
πὰρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτήν,
ἤματι τῷ ὅτε μ' εἷλες ἐυκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
καί μ' ἐπέρασσας ἄνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην, ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον.
νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσσα πορών· ἠὼς δέ μοι ἐστίν
ἥδε δυωδεκάτη ὅτε Fίλιον εἰλήλουθα
πολλὰ παθών. νῦν αὖ με τεῇς ἐν χερσὶν ἔθηκεν
μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρί,
ὅς με σοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος,
Ἄλτεω ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισι ϝανάσσει,
Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι.
τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
τῆς δὲ δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.
ἦ τοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας,
ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξέι δουρί·
νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ὀίω
σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Ἕκτορος εἰμί,
ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε κρατερόν τε."
ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός
λισσόμενος ϝεπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσεν.
"νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο, μηδ' ἀγόρευε.
πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπέμεν αἴσιμον ἦμαρ,
τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν

73 καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.

Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἕλον ἠδὲ πέρασσα·
νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅς τις θάνατον φύγῃ, ὅν κε θεός γε
Fιλίου προπάροιθεν ἐμῇς ἐν χερσὶ βάλῃσιν,
καὶ πάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
ἀλλὰ φίλος θάνε καὶ σύ. τί ἦ ὀλοφύρεαι οὕτως;
κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
οὐχ ὁράᾳς οἷος καὶ ἐγὼ καλός τε μέγας τε;
πατρὸς δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
ἀλλ' ἔπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
ἔσσεται ἢ ἠὼς ἢ δείλη ἢ μέσον ἦμαρ
ὁππότε τις καὶ ἐμεῖο Ἄρει ἐκ θυμὸν ἕληται,
ἢ ὅ γε δουρὶ βαλὼν ἢ ἀπὸ νευρῆφιν ὀιστῷ."
ὣς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
ἔγχος μέν ῥ' ἀφέηκεν, ὃ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας
ἀμφοτέρας. Ἀχιλεὺς δὲ ϝερυσσάμενος ξίφος ὀξύ
τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα, πᾶν δέ ϝοι εἴσω
δῦ ξίφος ἄμφηκες· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
κεῖτο ταθείς, ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἧκε φέρεσθαι,
καί ϝοι ἐπευχόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα
"ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλήν
αἷμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
οἴσει δινήεις εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον.
θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖχ' ὑπαΐξει
ἰχθύς, ὅς κε φάγῃσι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
φθείρεσθ' εἰς ὅ κε ϝάστυ κιχείομεν Ἰλίου ἱρῆς,
ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κεραΐζων.
οὐδ' ὕμιν ποταμός περ ἐύρροος ἀργυροδίνης
ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολέας ἱερεύετε ταύρους,
ζωοὺς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.
ἀλλὰ καὶ ὧς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰς ὅ κε πάντες
τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμεῖο."
ὣς ἄρ' ἔφη· ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως παύσειε πόνοιο
δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
τόφρα δὲ Πηλέος υἱός, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
Ἀστεροπαίῳ ἔπαλτο κατακτάμεναι μενεαίνων,
υἱεῖ Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος

γείνατο καὶ Περίβοια, Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη ποταμὸς βαθυδίνης.
τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὃ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
ἔστη ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ ϝοι ἐν φρεσὶ θῆκεν
Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζηῶν,
τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάιζε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλέαιρεν.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέϝειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
"τίς πόθεν εἷς ἀνδρῶν, ὅ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν.
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν."
τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός
"Πηλεΐδη μεγάθυμε, τί ἦ γενεὴν ἐρεείνεις;
εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου, τηλόθ' ἐούσης,
Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχέας· ἥδε δέ μοι νῦν
ἠὼς ἑνδεκάτη ὅτε Ϝίλιον εἰλήλουθα.
αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τὸν δ' ἐμέ φασιν
γείνασθαι. νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ."
ὣς φάτ' ἀπειλήσας, ὃ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς
Πηλιάδα μελίην. ὃ δ' ἁμαρτῇ δούρασιν ἀμφίς
ἥρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν.
καί ῥ' ἑτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διαπρό
ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
τῷ δ' ἑτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρός
δεξιτερῆς, σύτο δ' αἷμα κελαινεφές· ἣ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἆσαι.
δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα
Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων.
καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.
Πηλεΐδης δ' ἄορ ὀξὺ ϝερυσσάμενος παρὰ μηροῦ
ἆλτ' ἐπί ϝοι μεμαώς· ὃ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος
οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ϝερύσσαι χειρὶ παχείῃ.
τρὶς μέν μιν πελέμιξε ϝερύσσεσθαι μενεαίνων,
τρὶς δὲ μεθῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον ἤθελε θυμῷ
ϝᾶξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
γαστέρα γάρ μιν ἔτυψε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι

158 Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,

χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν
ἀσθμαίνοντ'. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσας
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ϝέπος ηὔδα.
"κεῖσ' οὕτως. χαλεπόν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι.
φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺ ῥέοντος,
αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴ μεγάλου Διὸς εὔχομαι εἶναι.
τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσι ϝανάσσων Μυρμιδόνεσσιν
Πηλεὺς Αἰακίδης· ὃ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἁλιμυρηέντων,
κρείσσων αὖτε Διὸς γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται.
καὶ γὰρ σοὶ ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναταί τι
χραισμεῖν. ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι,
τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελώιος ἀντιφερίζει,
οὐδὲ βαθυρρείταο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν·
ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνόν
δεινήν τε βροντήν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθε σμαραγήσῃ."
ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ϝερύσσατο χάλκεον ἔγχος,
τὸν δὲ καταυτόθι λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
κείμενον ἐν ψαμάθοισι· δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστάς,
οἵ ῥ' ἔτι πὰρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
ὡς ϝεῖδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
χέρσ' ὕπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ϝῖφι δαμέντα.
ἔνθ' ἕλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ϝαστύπυλόν τε
Μνῆσόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελέστην.
καί νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
ἀνέρι ϝεισάμενος, βαθέης δ' ἐκφθέγξατο δίνης,
"ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις
ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα μέρμερα ῥέζε·
πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
οὐδέ τί πῃ δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἅλα δῖαν
στεινόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις ἀϝιδήλως.

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον· ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές, ὡς σὺ κελεύεις.
Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων
πρὶν ϝέλσαι κατὰ ϝάστυ καὶ Ἕκτορι πειρηθῆναι
ἀντιβίην, ἤ κέν με δαμάσσεται ἦ κεν ἐγὼ τόν."
ὣς ϝειπὼν Τρώεσσιν ἐπέσσυτο δαίμονι ϝῖσος.
καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης
"ὢ πόποι, ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύ γε βουλάς
ϝειρύσαο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν
Τρωσὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμυνέμεν, εἰς ὅ κεν ἔλθῃ
δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν."
ἦ, καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν δουρικλυτὸς ἔνθορε μέσσῳ
κρημνοῦ ἀπαΐξας· ὃ δ' ἐπέσσυτο οἴδματι θύων,
πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος, ὦσε δὲ νεκρούς
πολλούς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἔσαν ϝάλις, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς.
τοὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμυκὼς ἠύτε ταῦρος,
χέρσονδε· ζωοὺς δὲ σάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσιν.
δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα,
ὤθει δ' ἐν σάκεϊ πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσιν
εἶχε στηρίξασθαι. ὃ δὲ πτελέην ἕλε χερσίν
εὐφυέα μεγάλην· ἣ δ' ἐκ ῥιζέων ἐριποῦσα
κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
ὄζοισιν πυκινοῖσι, γεφύρωσεν δέ μιν αὐτόν
εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'. ὃ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας
ἤιξεν πεδίοιο ποσὶν κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
δείσας. οὐδέ τ' ἔληγε μέγας θεός, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτόν
ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος, τοῦ θηρητῆρος,
ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν·
τῷ ϝεικὼς ἤιξεν, ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκός
σμερδαλέον κονάβιζεν. ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθείς
φεῦγ', ὃ δ' ὄπισθε ῥέων ἕπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
ἂμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἡγεμονεύη,
χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων·
τοῦ μέν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι

ὀχλεῦνται· τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει
χώρῳ ἔνι προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
ὣς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο
καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γνώμεναι εἴ μιν ἅπαντες
ἀθάνατοι φοβέουσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διιπετέος ποταμοῖο
πλάζ' ὤμους καθύπερθεν. ὃ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα
θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα
λάβρος ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν.
Πηλεΐδης δ' ᾤμωξε ϝιδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
"Ζεῦ πάτερ, ὡς οὔ τίς με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι. ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
ἄλλος δ' οὔ τίς μοι τόσον αἴτιος Οὐρανιώνων,
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν,
ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
ὥς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξεν.
νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ ϝείμαρτο ϝαλῶναι
ϝερχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβόν,
ὅν ῥά τ' ἔναυλος ἀποϝέρσῃ χειμῶνι περῶντα."
ὣς φάτο, τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεσσι ϝεϝίκτην,
χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντο ϝέπεσσιν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
"Πηλεΐδη, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε μήτε τι τάρβει·
τοίω γάρ τοι νῶι θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμέν
Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
ὡς οὔ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμον ἐστίν.
ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ ϝείσεαι αὐτός·
αὐτὰρ σοὶ πυκινῶς ὑποθησόμεθ', εἴ κε πίθηαι·
μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοιίου πολέμοιο
πρὶν κατὰ Ϝιλιόφιν κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐϝέλσαι
Τρωικόν, ὅς κε φύγῃσι. σὺ δ' Ἕκτορι θυμὸν ἀπούρας
ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι."
τὼ μὲν ἄρ' ὣς ϝειπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην,
αὐτὰρ ὃ βῆ (μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμή)
ἐς πεδίον. τὸ δὲ πᾶν πλῆθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο,

πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαϊκταμένων αἰζηῶν
πλῶον καὶ νέκυες. τοῦ δ᾽ ὑψόσε γούνατ᾽ ἐπήδα
πρὸς ῥόον ἀίσσοντος ἀν᾽ ἰθύν, οὐδέ μιν ἶσχεν
εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ᾽ Ἀθήνη.
οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ϝὸν μένος, ἀλλ᾽ ἔτι μᾶλλον
χώετο Πηλεΐωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο
ὑψόσ᾽ ἀειρόμενος, Σιμόεντι δὲ κέκλετ᾽ ἀύσας
"φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφότεροί περ
σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ϝάστυ μέγα Πριάμοιο ϝάνακτος
ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν.
ἀλλ᾽ ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ᾽ ὀρόθυνον ἐναύλους,
ἵστη δὲ μέγα κῦμα, πολὺν δ᾽ ὀρυμαγδὸν ὄρινε
φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα
ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ᾽ ὅ γε ϝῖσα θεοῖσιν.
φημὶ γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν οὔτε τι ϝεῖδος
οὔτε τὰ τεύχεα καλά, τά που μάλα νειόθι λίμνης
κείσεθ᾽ ὑπ᾽ ἰλῦος κεκαλυμμένα· κὰδ δέ μιν αὐτόν
ϝειλύσω ψαμάθοισι, ϝάλις χέραδος περιχεύας
μυρίον. οὐδέ ϝοι ὀστέ᾽ ἐπιστήσονται Ἀχαιοί
ἀλλέξαι· τόσσην ϝοι ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
αὐτοῦ ϝοι καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τί μιν χρεώ
ἔσται τυμβοχοῆσ᾽, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί."
ἦ, καὶ ἐπῶρτ᾽ Ἀχιλῆι κυκώμενος, ὑψόσε θύων,
μορμύρων ἀφρῷ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν.
πορφύρεον δ᾽ ἄρα κῦμα διιπετέος ποταμοῖο
ἵστατ᾽ ἀειρόμενον, κατὰ δ᾽ ᾕρεε Πηλεΐωνα.
Ἥρη δὲ μέγ᾽ ἄυσε περιδείσασ᾽ Ἀχιλῆι,
μή μιν ἀποϝέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.
αὐτίκα δ᾽ Ἥφαιστον προσεφώνεε, ϝὸν φίλον υἱόν,
"ὄρσεο, κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γάρ
Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ϝηϝίσκομεν εἶναι·
ἀλλ᾽ ἐπάμυνε τάχιστα, πιφαύσκεο δὲ φλόγα πολλήν.
αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργεστᾶο Νότοιο
εἴσομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
ἥ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κήαι,
φλέγμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ᾽ ὄχθας
δένδρεα καῖ᾽, ἐν δ᾽ αὐτὸν ἵει πυρί. μηδέ σε πάμπαν
μειλιχίοις ϝεπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.
μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος, ἀλλ᾽ ὁπότ᾽ ἂν δή
φθέγξομ᾽ ἐγὼ ϝιάχουσα, τότε σχέμεν ἀκάματον πῦρ."

ὣς ἔφαθ᾽, Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαὲς πῦρ.
πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καῖε δὲ νεκρούς
πολλούς, οἵ ῥα κατ᾽ αὐτὸν ἔσαν ϝάλις, οὓς κτάν᾽ Ἀχιλλεύς.
πᾶν δ᾽ ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ᾽ ἀγλαὸν ὕδωρ.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ᾽ ἀλωήν
αἶψ᾽ ἀγξηράνῃ· χαίρει δέ μιν ὅς τις ἐθείρῃ·
ὣς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κὰδ δ᾽ ἄρα νεκρούς
κῆεν. ὃ δ᾽ ἐς ποταμὸν τρέψεν φλόγα παμφανόωσαν.
καίοντο πτελέαι καὶ ϝιτέαι ἠδὲ μυρῖκαι,
καίετο δὲ λωτός τε ϝιδὲ θρύον ἠδὲ κύπειρον,
τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ϝάλις ποταμοῖο πεφύκειν.
τείροντ᾽ ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ δίνας,
οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα
πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἡφαίστοιο.
καίετο ϝὶς ποταμοῖο, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"Ἥφαιστ᾽, οὔ τις σοί γε θεῶν δύνατ᾽ ἀντιφερίζειν,
οὐδ᾽ ἂν ἐγὼ σοί γ᾽ ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
λῆγ᾽ ἔριδος, Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεύς
ϝάστεος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;"
φῆ πυρὶ καιόμενος, ἀνὰ δὲ φλύε καλὰ ῥέεθρα.
ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
κνίσην μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος σιάλοιο,
πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται,
ὣς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετ᾽, ἔζεε δ᾽ ὕδωρ.
οὐδ᾽ ἔθελεν προρέειν, ἀλλ᾽ ἴσχετο· τεῖρε δ᾽ ἀυτμή
Ἡφαίστοιο βίηφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὅ γ᾽ Ἥρην
πολλὰ λισσόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
ἐξ ἄλλων; οὐ μήν τοι ἐγὼ τόσον αἴτιός εἰμι
ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
ἀλλ᾽ ἤ τοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις,
παυέσθω δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ᾽ ἐπὶ καὶ τόδ᾽ ὀμοῦμαι,
μή ποτ᾽ ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
μηδ᾽ ὁπότ᾽ ἂν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
δαιομένη, δαίωσι δ᾽ ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν."
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ᾽ ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ Ἥφαιστον προσεφώνεε, ϝὸν φίλον υἱόν,
"Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλεές· οὐ γὰρ ἔϝοικεν
ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἕνεκα στυφελίζειν."
ὣς ἔφαθ᾽, Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαὲς πῦρ,

ἄψορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἳ μὲν ἔπειτα
παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ·
ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα
ἀργαλέη, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο.
σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών,
ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός. ἄιε δὲ Ζεύς
ἥμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δέ ϝοι φίλον ἦτορ
γηθοσύνῃ, ὅθ' ὁρᾶτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας.
ἔνθ' οἵ γ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσεν
χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον.
"τίπτ' αὖτ', ὦ κυνάμυια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις
θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν.
ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε Τυδεΐδην Διομήδε' ἀνῆκας
οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἑλοῦσα
ἰθὺς ἐμεῦ ὦσας, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας;
τῷ σ' αὖ νῦν ὀίω ἀποτισέμεν ὅσσα μ' ἔϝοργας."
ὣς ϝειπὼν οὔτησε κατ' αἰγίδα θυσανόεσσαν
σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
τῇ μιν Ἄρης οὔτησε μιαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ.
ἣ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε,
τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης·
τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισε δὲ χαίτας,
τεύχεα δ' ἀμφαράβησε. γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
καί ϝοι ἐπευχομένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"νηπύτι', οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσω ὅσσον ἀρείων
εὔχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.
οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνοις,
ἥ τοι χωομένη κακὰ μήδεται, οὕνεκ' Ἀχαιούς
κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀρήγεις."
ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ.
τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἑλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρετο θυμόν.
τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
αὐτίκ' Ἀθηναίην ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
καὶ δὴ αὖθ' ἡ κυνάμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα

δηίου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον. ἀλλὰ μέτελθε."
ὣς φάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
καί ῥ' ἐπιεισαμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
ἣ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί,
εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῇσιν,
ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες ὡς Ἀφροδίτη
ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιόωσα.
τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
Ϝίλιον ἐκπέρσαντες, ἐυκτίμενον πτολίεθρον."
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσίχθων
"Φοῖβε, τί ἦ δὴ νῶι διέσταμεν; οὐδὲ ϝέϝοικεν
ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, εἴ κ' ἀμαχητί
ἴομεν Οὔλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἐμοί γε
καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα ϝοῖδα.
νηπύτι', ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες. οὐδέ νυ τῶν περ
μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ϝίλιον ἀμφίς
μοῦνοι νῶι θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
πὰρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτόν
μισθῷ ἔπι ῥητῷ· ὃ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν.
ἦ τοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδειμα
εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ϝέλικας βοῦς βουκολέεσκες
Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθέες ὧραι
ἐξέφερον, τότε νῶι βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπεν.
σοὶ μὲν ὅ γ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἔπι τηλεδαπάων·
στεῦτο δ' ὅ γ' ἀμφοτέρων ἀπολεψέμεν οὔατα χαλκῷ.
νῶι δέ τ' ἄψορροι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,
μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτέλεσσεν.
τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμέων
πειρᾷ ὥς κεν Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
πρόχνυ κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε ϝάναξ ϝεκάϝεργος Ἀπόλλων

“εἰνοσίγαι’, οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζω
δειλῶν, οἳ φύλλοισι ϝεϝοικότες ἄλλοτε μέν τε
ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
παυσώμεσθα μάχης· οἳ δ’ αὐτοὶ δηριαάσθων.”
ὣς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ’· αἴδετο γάρ ῥα
πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσιν.
τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν.
“φεύγεις δή, ϝεκάϝεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ ϝοι εὖχος ἔδωκας.
νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὔτως;”
ὣς φάτο· τὴν δ’ οὔ τι προσέφη ϝεκάϝεργος Ἀπόλλων,
ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις.
“πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδεές, ἀντί’ ἐμεῖο
στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι
τοξοφόρῳ περ ἐούσῃ, ἐπεί σε λέοντα γυναιξίν
Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν ἥν κ’ ἐθέλῃσθα.
ἦ τοι βέλτερόν ἐστι κατ’ οὔρεα θῆρας ἐναίρειν
ἀγροτέρας τ’ ἐλάφους ἢ κρείσσοσι ϝῖφι μάχεσθαι.
εἰ δ’ ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ’ ἐὺ ϝειδῇς
ὅσσον φερτέρη εἴμ’, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.”
ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτεν
σκαιῇ, δεξιτερῇ δ’ ἄρ’ ἀπ’ ὤμων αἴνυτο τόξα,
αὐτοῖσιν δ’ ἄρ’ ἔθεινε παρ’ οὔατα μειδιόωσα
ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ’ ἔκπιπτον ὀιστοί.
δακρυόεσσα δ’ ὕπαιθα θεὰ φύγεν ὥς τε πέλεια,
ἥ ῥά θ’ ὑπ’ ἴρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην,
χηραμόν· οὐδ’ ἄρα τῇ γε ϝαλώμεναι αἴσιμον ἦεν·
ὣς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ’ αὐτόθι τόξα.
Λητὼ δὲ προσέϝειπε διάκτορος ἀργεϊφόντης
“Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔ τι μαχήσομαι· ἀργαλέον γάρ
πληκτίζεσθ’ ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ’ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφιν.”

471 Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
475 μή σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
εὐχομένου, ὡς τὸ πρίν, ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
480 νείκεσεν ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ϝεπέεσσιν·

ὣς ἄρ’ ἔφη, Λητὼ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα
πεπτεῶτ’ ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης.
ἡ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ϝῆς·
ἡ δ’ ἄρ’ Ὄλυμπον ἵκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
ἀμφὶ δ’ ἄρ’ ἀμβρόσιος ϝεανὸς τρέμε. τὴν δὲ προτὶ ϝοῖ
εἷλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο ϝηδὺ γελάσσας
“τίς νύ σε τοιάδ’ ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιώνων;”
τὸν δ’ αὖτε προσέϝειπεν ἐυστέφανος κελαδεινή
“σή μ’ ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.”
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ϝίλιον ἱρήν·
μέμβλετο γάρ ϝοι τεῖχος ἐυδμήτοιο πόληος,
μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἤματι κείνῳ.
οἱ δ’ ἄλλοι πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
οἱ μὲν χωόμενοι οἱ δὲ μέγα κυδιόωντες,
κὰδ δ’ ἷζον πὰρ Ζηνὶ κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
Τρῶας ὁμῶς αὐτούς τ’ ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
ὡς δ’ ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἵκηται
ϝάστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ϝε μῆνις ἀνῆκεν,
πᾶσι δ’ ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε’ ἐφῆκεν,
ὣς Ἀχιλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε’ ἔθηκεν.
ἑστήκει δ’ ὁ γέρων Πρίαμος θείου ἐπὶ πύργου,
ἐς δ’ ἐνόησ’ Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ’ αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκή
γίγνεθ’. ὃ δ’ οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
ὀτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς.
“πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ’, εἰς ὅ κε λαοί
ἔλθωσιν προτὶ ϝάστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεύς
ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγι’ ἔσεσθαι.
αὐτὰρ ἐπεί κ’ ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσι ϝαλέντες,
αὖτις ἐπανθέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας·
δείδια γὰρ μὴ ϝοῦλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἅληται.”
ὣς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
ἀντίος ἐξέθορεν, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
οἱ δ’ ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο,

510 μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;

δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο
φεῦγον. ὃ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ, λύσσα δέ ϝοι κῆρ
αἰὲν ἔχεν κρατερή, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκεν,
φῶτ' Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
ἐν μέν ϝοι κραδίῃ θάρσος βάλε, πὰρ δέ ϝοι αὐτός
ἔστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας κῆρας ἀλάλκοι,
φηγῷ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
αὐτὰρ ὅ γ' ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
ἔστη, πολλὰ δέ ϝοι κραδίη πόρφυρε μένοντι.
ὀχθήσας δ' ἄρα ϝεῖπεν ἐϝὸν μεγαλήτορα θυμόν
"ὤ μοι ἐγών. εἰ μέν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλῆος
φεύγω τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται,
αἱρήσει με καὶ ὧς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει.
εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆι, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ
φεύγω πρὸς πεδίον Ϝιλήιον, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
Ἴδης τε κνημοὺς κατά τε ῥωπήια δύω·
ϝεσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,
ἱδρῶ ἀποψυχθεὶς ποτὶ Ϝίλιον ἀπονεοίμην.
ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
μή μ' ἀπαειρόμενον πόλιος πεδίονδε νοήσῃ
καί με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν.
οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι·
λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
εἰ δέ κέ ϝοι προπάροιθε πόλεος κατεναντίον ἔλθω·
καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρὼς ὀξέι χαλκῷ,
ἐν δὲ ἴα ψυχή, θνητὸν δέ ϝέ φασ' ἄνθρωποι."
ὣς ϝειπὼν Ἀχιλῆα ϝαλεὶς μένεν, ἐν δέ ϝοι ἦτορ
ἄλκιμον ὡρμᾶτο πτολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
ἠύτε πάρδαλις εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεί κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ·
εἴ περ γὰρ φθάμενός μιν ἢ οὐτάσῃ ἠὲ βάλῃσιν,
ἀλλά τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
ἀλκῆς πρίν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι ἠὲ δαμῆναι·
ὣς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ, δῖος Ἀγήνωρ,

570 ἔμμεναι· αὐτάρ ϝοι Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.

οὐκ ἔθελεν φεύγειν πρὶν πειρήσαιτ' Ἀχιλῆος,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθε σχέτο πάντοσ' ἐϝίσην,
ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' ἄυτει
"ἦ δή που μάλ' ἔϝολπας ἐνὶ φρεσί, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
ἤματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων,
νηπύτι'· ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ.
ἐν γάρ ϝοι πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἄνδρες ἔνειμεν,
οἳ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν
Ϝίλιον εἰρυόμεσθα. σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
ὧδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής."
ἦ ῥα, καὶ ὀξὺν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
καί ῥ' ἔβαλεν κνήμην ὑπὸ γούνατος, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν
βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
Πηλεΐδης δ' ὡρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο
δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
ἀλλά μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.
αὐτὰρ ὃ Πηλεΐωνα δόλῳ ἀποϝέργαθε λαοῦ·
αὐτῷ γὰρ ϝεκάϝεργος Ἀγήνορι πάντα ϝεϝοικώς
ἔστη πρόσθε ποδῶν, ὃ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
εἷος ὃ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
τρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρα θέλγεν Ἀπόλλων,
ὡς αἰεὶ ϝέλποιτο κιχήσεσθαι ποσὶ ϝοῖσιν·
τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
ἀσπάσιοι προτὶ ϝάστυ, πύλαι δ' ἔμπληντο ϝαλέντων.
οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτός
μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γνώμεναι ὅς τε πεφεύγειν
ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο
ἐς πόλιν, ὅν τινα τῶν γε πόδες καὶ γοῦνα σαώσαιν.

22 ὣς οἳ μὲν κατὰ ϝάστυ, πεφυζότες ἠύτε νεβροί, X
ἱδρῶ ἀπεψύχοντο πίον τ' ἀκέοντό τε δίψαν,
κεκλιμένοι καλῇσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοί
τείχεος ἆσσον ἴσαν, σάκε' ὤμοισιν κλίναντες.
Ἕκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοιὴ μοῖρα πέδησεν,
Ϝιλίου προπάροιθε πυλάων τε Σκαιάων.
αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων
"τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,

αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
ἔγνως ὥς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις.
ἦ νύ τοι οὔ τι μέλει Τρώων πόνος οὓς ἐφόβησας·
οἳ δή τοι ἐς ϝάστυ ϝάλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
οὐ μήν με κτενέεις, ἐπεὶ οὔ τοι μόρσιμος εἰμί."
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"βλάψας με, ϝεκάϝεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοί
γαῖαν ὀδὰξ εἷλον πρὶν Ϝίλιον εἰσαφικέσθαι.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο τοὺς δὲ σάωσας
ῥηιδίως, ἐπεὶ οὔ τι τίσιν γ' ἔδεισας ὀπίσσω.
ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη."
ὣς ϝειπὼν προτὶ ϝάστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκειν,
σευάμενος ὥς θ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
ὅς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο·
ὣς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ϝίδεν ὀφθαλμοῖσιν,
παμφαίνονθ' ὥς τ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν, ἀρίζηλοι δέ ϝοι αὐγαί
φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ·
ὅν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσιν.
λαμπρότατος μὲν ὅ γ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν.
ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
ᾤμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅ γε κόψατο χερσίν
ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐγεγώνειν
λισσόμενος φίλον υἱόν· ὃ δὲ προπάροιθε πυλάων
ἑστήκειν, ἄμοτον μεμαὼς Ἀχιλῆι μάχεσθαι.
τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὀρεγνύς.
"Ἕκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
οἶος ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς
Πηλεΐωνι δαμείς, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστιν,
σχέτλιος. εἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο
ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν γε κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι·
ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκεν,
κτείνων καὶ περνὰς νήσων ἔπι τηλεδαπάων.
καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
οὐ δύναμαι ϝιδέειν Τρώων ἐς ϝάστυ ϝαλέντων,
τούς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.

ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἦ τ' ἂν ἔπειτα
χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον·
πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρων ὀνομάκλυτος Ἄλτης.
εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν Ἀϝίδαο δόμοισιν,
ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα·
λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
ἔσσεται, ἢν μὴ καὶ σὺ θάνῃς Ἀχιλῆι δαμασθείς.
ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
Τρῶας καὶ Τρῳάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς.
πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον,
δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ
αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
υἱάς τ' ὀλλυμένους, ἑλκηθείσας τε θύγατρας,
καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
ἑλκομένας τε νυοὺς ὀλοῇς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
ὠμησταὶ ϝερύουσιν, ἐπεί κέ τις ὀξέι χαλκῷ
τύψας ἠὲ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕληται,
οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας θυραωρούς,
οἵ κ' ἐμὸν αἷμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ,
κείσοντ' ἐν προθύροισι. νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέϝοικεν,
ἀρηικταμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξέι χαλκῷ,
κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅττι φανήῃ.
ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον
αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν."
ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἕλκετο χερσίν
τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθεν.
μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα,
κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρῃφι δὲ μαζὸν ἀνέσχεν.
"Ἕκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον
αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον.
τῶν μνῆσαι, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήιον ἄνδρα
τείχεος ἐντὸς ἐών, μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ.
σχέτλιος· εἴ περ γάρ σε κατακτάνῃ, οὔ σ' ἔτ' ἐγώ γε
κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,

81 καί μιν δάκρυ χέουσα ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.

οὐδ᾽ ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶιν
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται."
ὣς τώ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν,
πολλὰ λισσομένω· οὐδ᾽ Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον,
ἀλλ᾽ ὅ γε μίμν᾽ Ἀχιλῆα πελώριον ἆσσον ἰόντα.
ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέστερος ἄνδρα μένῃσιν,
βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ᾽· ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
σμερδαλέον δὲ δέδορκε ϝελισσόμενος περὶ χειῇ·
ὣς Ἕκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρειν,
πύργῳ ἔπι προύχοντι φαεινὴν ἀσπίδ᾽ ἐρείσας.
ὀχθήσας δ᾽ ἄρα ϝεῖπεν ἑϝὸν μεγαλήτορα θυμόν
"ὤ μοι ἐγών. εἰ μέν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
ὅς μ᾽ ἐκέλευεν Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι
νύχθ᾽ ὕπο τήνδ᾽ ὀλοήν, ὅτε τ᾽ ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
ἀλλ᾽ ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ᾽ ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
νῦν δ᾽ ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
μή ποτέ τις ϝείπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο
'Ἕκτωρ ϝῆφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.'
ὣς ϝερέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ᾽ ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντι νέεσθαι
ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐυκλειῶς πρὸ πόληος.
εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν
καὶ κόρυθα βριαρήν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας
αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
καί ϝοι ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ᾽ ἅμ᾽ αὐτῇ,
πάντα μάλ᾽ ὅσσα τ᾽ Ἀλέξανδρος κοίλης ἐνὶ νηυσίν
ἠγάγετο Τροίηνδ᾽, ἥ τ᾽ ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
δώσειν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ᾽ ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
ἄλλ᾽ ἀποδάσσεσθαι, ὅσα τε πτόλις ἥδε κέκευθεν·
Τρωσὶν δ᾽ αὖ μετόπισθε γερούσιον ὅρκον ἕλωμαι
μή τι κατακρύψειν ἀλλ᾽ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι.
ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών, ὃ δέ μ᾽ οὐκ ἐλεήσει
οὐδέ τί μ᾽ αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα
αὔτως ὥς τε γυναῖκα, ἐπεί κ᾽ ἀπὸ τεύχεα δύω.
οὐ μήν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ᾽ ἀπὸ πέτρης

121 κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐϝέργει·

τῷ ὀαριζέμεναι, ἅ τε παρθένος ἠίθεός τε,
παρθένος ἠίθεός τ᾽ ὀαρίζετον ἀλλήλοιιν.
βέλτερον αὖτ᾽ ἔριδι ξυνελαυνέμεν ὅττι τάχιστα·
ϝείδομεν ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ."
ὣς ὥρμαινε μένων· ὃ δέ ϝοι σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς
ϝῖσος ἐνυαλίῳ κορυθάικι πτολεμιστῇ,
σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον
δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο ϝείκελος αὐγῇ
ἢ πυρὸς αἰθομένου ἢ ἠελίου ἀνιόντος.
Ἕκτορα δ᾽, ὡς ἐνόησεν, ἕλεν τρόμος· οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτ᾽ ἔτλη
αὖθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
Πηλεΐδης δ᾽ ἐπόρουσε ποσὶν κραιπνοῖσι πεποιθώς.
ἠύτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
ῥηιδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
ἣ δέ θ᾽ ὕπαιθα φοβεῖται, ὃ δ᾽ ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκώς
ταρφέ᾽ ἐπαΐσσει, ἑλέειν τέ ϝε θυμὸς ἀνώγει·
ὣς ἄρ᾽ ὅ γ᾽ ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετ᾽, ἔτρεσε δ᾽ Ἕκτωρ
τεῖχος ὕπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ᾽ ἐνώμα.
οἳ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
τείχεος αἰὲν ὑπὲκ κατ᾽ ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο,
κρουνὼ δ᾽ ἵκανον καλλιρρόω, ἔνθα τε πηγαί
δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
ἣ μὲν γάρ θ᾽ ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνός
γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὡς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο·
ἣ δ᾽ ἑτέρη θέρεϊ προρέει ϝεικυῖα χαλάζῃ
ἢ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
ἔνθα δ᾽ ἐπ᾽ αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασιν
καλοὶ λαΐνεοι, ὅθι ϝείματα σιγαλόεντα
πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαί τε θύγατρες
τὸ πρὶν ἐπ᾽ εἰρήνης, πρὶν ἐλθέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὃ δ᾽ ὄπισθε διώκων,
καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερήιον οὐδὲ βοείην
ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,
ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
ἢ τρίπος ἠὲ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
ὣς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην

158 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ᾽ ἀμείνων

καρπαλίμοισι πόδεσσι. θεοὶ δέ τε πάντες ὁρῶντο.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
"ὢ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
Ἕκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηεν
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἐν πόλι ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ϝε δῖος Ἀχιλλεύς
ϝάστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάασθε
ἠέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἦέ μιν ἤδη
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆι δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἐόντα."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"ὦ πάτερ ἀργικέραυνε κελαινεφές, οἷον ἔϝειπες.
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσϝηχέος ἐξαναλῦσαι;
ϝέρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"θάρσει, τριτογένεια, φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷ
πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι.
ϝέρξον ὅπῃ δή τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ' ἐρώει."
ὣς ϝειπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Ἕκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διά τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσσας·
τὸν δ' εἴ πέρ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ·
ὣς Ἕκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.
ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
ἀντίον ἀΐξασθαι, ἐυδμήτους ὑπὸ πύργους,
εἴ πώς ϝοι καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσιν,
τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθάς
πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεί.
πῶς δέ κεν Ἕκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
εἰ μή ϝοι πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤντετ' Ἀπόλλων
ἐγγύθεν, ὅς ϝοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα.

199 ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
οὔτ' ἄρ' ὃ τὸν δύναται ὑποφευγέμεν οὔθ' ὃ διώκειν·
ὣς ὃ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν, οὐδ' ὃς ἀλύξαι.

λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖος Ἀχιλλεύς,
οὐδ' ἔα ἱέμεναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα,
μή τις κῦδος ἄροιτο βαλών, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
ἐν δ' ἐτίθη δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
τὴν μὲν Ἀχιλλῆος τὴν δ' Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
ἕλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' Ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ,
ᾤχετο δ' εἰς Ἀϝίδαο, λίπεν δέ ϝε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Πηλεΐωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"νῦν δὴ νῶί γ' ἔϝολπα, διίφιλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσιν προτὶ νῆας,
Ἕκτορα δῃώσαντε μάχης ἆτόν περ ἐόντα.
οὔ ϝοι νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ϝεκάϝεργος Ἀπόλλων
προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγώ τοι
οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι."
ὣς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίης χαλκογλώχινος ἐρεισθείς.
ἣ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἕκτορα δῖον
Δηιφόβῳ ϝεικυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
ϝάστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων.
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες."
τὴν δ' αὖτε προσέϝειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
"Δηίφοβ', ἦ μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
γνωτῶν, οὓς Ϝεκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·
νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι,
ὃς ἔτλης ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ϝίδες ὀφθαλμοῖσιν,
τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσιν."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"ἠθεῖ', ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
λίσσονθ' ἑξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
αὖθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷ.
νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων
ἔστω φειδωλή, ἵνα ϝείδομεν ἤ κεν Ἀχιλλεύς

νῶι κατακτείνας ἔναρα βροτόεντα φέρηται
νῆας ἔπι γλαφυράς, ἦ κεν σῷ δουρὶ δαμήῃ."
ὣς φαμένη καὶ κερδοσύνῃ ἡγήσατ᾽ Ἀθήνη.
οἳ δ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέϝειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
"οὔ σ᾽ ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ
τρὶς περὶ ϝάστυ μέγα Πριάμου δίες, οὐδέ ποτ᾽ ἔτλην
μεῖναι ἐπερχόμενον. νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκεν
στήμεναι ἀντία σεῖο· ἕλοιμί κεν ἦ κε ϝαλοίην.
ἀλλ᾽ ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων.
οὐ γὰρ ἐγώ σ᾽ ἔκπαγλον ἀϝεικιῶ, εἴ κεν ἐμοὶ Ζεύς
δώῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε᾽ Ἀχιλλεῦ,
νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν. ὣς δὲ σὺ ῥέζειν."
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"Ἕκτορ, μή μοι ἄλαστε συνημοσύνας ἀγόρευε.
ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστά,
οὐδὲ λύκοι καὶ ϝάρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,
ὣς οὐκ ἔστ᾽ ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὐδέ τι νῶιν
ὅρκια ἔσσονται πρὶν ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρή
αἰχμητήν τ᾽ ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
οὔ τοι ἔτ᾽ ἔσθ᾽ ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
ἔγχει ἐμῷ δαμάᾳ. νῦν ἁθρόα πάντ᾽ ἀποτίσεις
κήδε᾽ ἐμῶν ἑτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων."
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔγχος.
καὶ τὸ μὲν ἄντα ϝιδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἕκτωρ·
ἕζετο γὰρ προϝιδών, τὸ δ᾽ ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
ἐν γαίῃ δ᾽ ἐπάγη. ἀνὰ δ᾽ ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
ἂψ δ᾽ Ἀχιλῆι δίδω, λάθε δ᾽ Ἕκτορα ποιμένα λαῶν.
Ἕκτωρ δὲ προσέϝειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα
"ἤμβροτες, οὐδ᾽ ἄρα πώ τι, θεοῖς ἐπιϝείκελ᾽ Ἀχιλλεῦ,
ἐκ Διὸς ἠϝείδης τὸν ἐμὸν μόρον. ἦ τοι ἔφης γε·
ἀλλά τις ἀρτιϝεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
ὄφρα σ᾽ ὑποδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
οὐ μήν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,
ἀλλ᾽ ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,

εἴ τοι ἔδωκε θεός. νῦν αὖτ᾽ ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι
χάλκεον. ὡς δή μιν σῷ ἐν χροῒ πᾶν κομίσαιο.
καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον."
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος, οὐδ᾽ ἀφάμαρτεν·
τῆλε δ᾽ ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ. χώσατο δ᾽ Ἕκτωρ
ὅττι ῥά ϝοι βέλος ὠκὺ ϝετώσιον ἔκφυγε χειρός,
στῆ δὲ κατηφήσας, οὐδ᾽ ἄλλ᾽ ἔχε μείλινον ἔγχος.
Δηίφοβον δ᾽ ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν ἀύσας.
ᾔτει μιν δόρυ μακρόν· ὃ δ᾽ οὔ τί ϝοι ἐγγύθεν ἦεν.
Ἕκτωρ δ᾽ ἔγνω ϝῇσιν ἐνὶ φρεσί, φώνησέν τε
"ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με θεοὶ θανατόνδε κάλεσσαν·
Δηίφοβον γὰρ ἐγώ γε φάμην ἥρωα παρεῖναι·
ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ᾽ ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδέ τ᾽ ἄνευθεν,
οὐδ᾽ ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε καὶ Διὸς υἷι ϝεκηβόλῳ, οἵ με πάρος γε
πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
μὴ μὴν ἀσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι."
ὣς ἄρα φωνήσας ϝειρύσσατο φάσγανον ὀξύ,
τό ϝοι ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
οἴμησεν δὲ ϝαλεὶς ὥς τ᾽ αἰετὸς ὑψιπετήεις,
ὅς τ᾽ εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
ἁρπάξων ἢ ϝάρν᾽ ἀμαλὴν ἢ πτῶκα λαγωόν·
ὣς Ἕκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
ὡρμήθη δ᾽ Ἀχιλεύς, μένεος δ᾽ ἐμπλήσατο θυμόν
ἀγρίου, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψεν
καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ᾽ ἐπένευε φαεινῇ
τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσείοντο ϝέθειραι
χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵη λόφον ἀμφὶ θαμείας.
οἷος δ᾽ ἀστὴρ εἶσι μετ᾽ ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ
ϝέσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ,
ὣς αἰχμῆς ἀπέλαμπ᾽ εὐήκεος, ἣν ἄρ᾽ Ἀχιλλεύς
πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
εἰσορόων χρόα καλόν, ὅπῃ ϝείξειε μάλιστα.
τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχεν χρόα χάλκεα τεύχεα
καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
φαῖνεν δ᾽ ᾗ κληῗδες ἀπ᾽ ὤμων αὐχέν᾽ ἔχουσιν,

λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος.
τῇ ῥ᾽ ἐπὶ ϝοῖ μεμαῶτ᾽ ἔλασ᾽ ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς,
ἀντικρὺς δ᾽ ἁπαλοῖο δι᾽ αὐχένος ἤλυθ᾽ ἀκωκή.
οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἀπ᾽ ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
ὄφρα τί μιν προτιϝείποι ἀμειβόμενος ϝεπέεσσιν.
ἤριπε δ᾽ ἐν κονίῃς· ὃ δ᾽ ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς
"Ἕκτορ, ἀτάρ που ἔφης Πατροκλῆ᾽ ἐξεναρίζων
σῶς ἔσσεσθ᾽, ἐμὲ δ᾽ οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα,
νήπιε. τοῖο δ᾽ ἄνευθεν ἀϝοσσητὴρ μέγ᾽ ἀμείνων
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,
ὅς τοι γούνατ᾽ ἔλυσα. σὲ μὲν κύνες ἠδ᾽ οἰωνοί
ἑλκήσουσ᾽ ἀϝικῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί."
τὸν δ᾽ ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ
"λίσσομ᾽ ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκήων,
μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν,
ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ϝάλις χρυσόν τε δέδεξο,
δῶρα τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
σῶμα δὲ ϝοίκαδ᾽ ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα."
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"μή με, κύον, γούνων γουνάζεο μηδὲ τοκήων.
εἰ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
ὤμ᾽ ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ᾽ ἔϝοργας,
ὡς οὐκ ἔσθ᾽ ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
οὐδ᾽ εἴ κεν δεκάκις καὶ ἐϝεικοσινήριτ᾽ ἄποινα
στήσωσ᾽ ἐνθάδ᾽ ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα·
οὐδ᾽ εἴ κεν σ᾽ αὐτὸν χρυσῷ ϝερύσασθαι ἀνώγῃ
Δαρδανίδης Πρίαμος. οὐδ᾽ ὧς σέ γε πότνια μήτηρ
ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται."
τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ
"ἦ σ᾽ ἐὺ γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔμελλον
πείσειν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
φράζεο νῦν μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
ἤματι τῷ ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἐσθλὸν ἐόντ᾽ ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν."
ὧς ἄρα μιν ϝειπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
ψυχὴ δ᾽ ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἀϝιδόσδε βεβήκειν,
ϝὸν πότμον γοόωσα, λιποῦσ᾽ ἀρετῆτα καὶ ἥβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς

"τέθναθι· κῆρα δ᾽ ἐγὼ τότε δέξομαι ὁππότε κεν δή
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἠδ᾽ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι."
ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ϝερύσσατο χάλκεον ἔγχος,
καὶ τό γ᾽ ἄνευθεν ἔθηχ᾽, ὃ δ᾽ ἀπ᾽ ὤμων τεύχε᾽ ἐσύλα
αἱματόεντ᾽. ἄλλοι δὲ περίδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ ϝεῖδος ἀγητόν
Ἕκτορος. οὐδ᾽ ἄρα ϝοί τις ἀνουτητί γε παρέστη.
ὧδε δέ τις ϝείπεσκε ϝιδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
"ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
Ἕκτωρ ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ."
ὧς ἄρα τις ϝείπεσκε καὶ οὐτήσασκε παραστάς.
τὸν δ᾽ ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
στὰς ἐν Ἀχαιοῖσιν ϝέπεα πτερόεντ᾽ ἀγόρευεν.
"ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ἐπεὶ δὴ τόνδ᾽ ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
ὃς κακὰ πόλλ᾽ ἔρρεξεν, ὅσ᾽ οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι,
εἰ δ᾽ ἄγετ᾽ ἀμφὶ πόλιν ξὺν τεύχεσι πειρηθέωμεν,
ὄφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον ὅν τιν᾽ ἔχουσιν,
ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
ἦε μένειν μεμάασι καὶ Ἕκτορος οὐκέτ᾽ ἐόντος.
ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυτος ἄθαπτος
Πάτροκλος· τοῦ δ᾽ οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ᾽ ἂν ἐγώ γε
ζωοῖσιν μετέω καί μοι φίλα γούνατ᾽ ὀρώρῃ.
εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ᾽ εἰν Ἀϝίδαο,
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ᾽ ἑταίρου.
νῦν δ᾽ ἄγ᾽ ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ᾽ ἄγωμεν.
ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἕκτορα δῖον,
ᾧ Τρῶες κατὰ ϝάστυ θεῷ ὣς εὐχετόωντο."
ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀϝεικέα μήδετο ϝέργα.
ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ᾽ ἐξῆπτεν ἱμάντας,
ἐκ δίφροιο δ᾽ ἔδησε, κάρη δ᾽ ἕλκεσθαι ἔασεν·
ἐς δίφρον δ᾽ ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε᾽ ἀείρας,
μάστιξέν ῥ᾽ ἐλάαν, τὼ δ᾽ οὐκ ἀϝέκοντε πετέσθην.
τοῦ δ᾽ ἦν ἑλκομένοιο κονίσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
κυάνεαι πίτναντο, κάρη δ᾽ ἅπαν ἐν κονίῃσιν
κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
δῶκεν ἀϝεικίσσασθαι ἐϝῇ ἐν πατρίδι γαίῃ.

ὣς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ
τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
τηλόσε, κώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα.
ᾤμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοί
κωκυτῷ τ' εἴχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ϝάστυ.
τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπασα
Ϝίλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
λαοὶ μέν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόωντα,
ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
πάντας δὲ λιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ϝέκαστον.
"σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε, κηδόμενοί περ,
ἐξελθόντα πόληος ἱκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀμβριμοϝεργόν,
ἤν πως ἡλικίην αἰδέσσεται ἠδ' ἐλεήσῃ
γῆρας. καὶ δέ νυ τῷ γε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται,
Πηλεύς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
Τρωσί. μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκεν·
τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας.
τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ
ὡς ἑνός, οὗ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται Ἄϝιδος εἴσω,
Ἕκτορος. ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσιν·
τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός."
ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται.
Τρῳῇσιν δ' Ἑκάβη ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο.
"τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἦμαρ
εὐχωλὴ κατὰ ϝάστυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
Τρωσί τε καὶ Τρῳῇσι κατὰ πτόλιν, οἵ σε θεὸν ὣς
δειδέχατ'· ἦ γὰρ καί σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα
ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει."
ὣς ἔφατο κλαίουσ'. ἄλοχος δ' οὔ πώ τι πέπυστο
Ἕκτορος· οὐ γάρ ϝοί τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
ἤγγειλ' ὅττι ῥά ϝοι πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων,
ἀλλ' ἥ γ' ἱστὸν ὕφαινε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο
δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.
κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐυπλοκάμοις κατὰ δῶμα
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι,

νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ ϝοι ἔκπεσε κερκίς.
ἡ δ' αὖτις δμῳῇσιν ἐυπλοκάμοισι μετηύδα
"δεῦτε, δύω μοι ἕπεσθε. ϝίδω τίνα ϝέργα τέτυκται.
αἰδοίης ϝεκυρῆς ϝοπὸς ἔκλυον, ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ
στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
πήγνυται· ἐγγὺς δή τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
εἰ γὰρ ἀπ' οὔατος εἴη ἐμεῦ ϝέπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δείδω μὴ δή μοι θρασὺν Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεύς,
μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται,
καὶ δή μιν καταπαύσῃ ἀγηνορίης ἀλεγεινῆς,
ἥ μιν ἔχεσκ', ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν,
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ϝὸν μένος οὐδενὶ ϝείκων."
ὣς φαμένη μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι ϝίσῃ,
παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἶξεν ὅμιλον,
ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δὲ νόησεν
ἑλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
ἕλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν,
ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
ἄμπυκα κεκρύφαλόν τε ϝιδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην
κρήδεμνόν θ', ὅ ῥά ϝοι δῶκεν χρυσέη Ἀφροδίτη
ἤματι τῷ ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἕκτωρ
ἐκ δόμου Ἠετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρί' ἔϝεδνα.
ἀμφὶ δέ μιν γαλόῳ καὶ ϝεινατέρες ϝάλις ἔσταν,
αἵ ϝε μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
ἀμβλήδην γοόωσα μετὰ Τρῳῇσιν ἔϝειπεν
"Ἕκτορ, ἐγὼ δύστηνος. ἰῇ ἄρα γιγνόμεθ' αἴσῃ
ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσσῃ
ἐν δόμῳ Ἠετίωνος, ὅ με τρέφε τυτθὸν ἐοῦσαν,
δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι.
νῦν δὲ σὺ μέν ῥ' Ἀϝίδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθεϊ λείπεις
χήρην ἐν μεγάροισι. πάις δ' ἔτι νήπιος αὔτως,

ὃν τέκομεν σύ τ᾽ ἐγώ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
ἔσσεαι Ἕκτορ ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὗτος.
ἤν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
αἰεί τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε᾽ ὀπίσσω
ἔσσοντ᾽· ἄλλοι γάρ ϝοι ἀπουρήσουσιν ἀρούρας.
ἦμαρ δ᾽ ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησιν·
πάντα δ᾽ ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
δευόμενος δέ τ᾽ ἄνεισι πάις ἐς πατρὸς ἑταίρους,
ἄλλον μὲν χλαίνης ϝερύων ἄλλον δὲ χιτῶνος·
τῶν δ᾽ ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχεν,
χείλεα μέν τ᾽ ἐδίην᾽, ὑπερῴην δ᾽ οὐκ ἐδίηνεν.
τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,
χερσὶν πεπληγὼς καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων
'ϝέρρ᾽ οὕτως· οὐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν.'
δακρυόεις δέ τ᾽ ἄνεισι πάις ἐς μητέρα χήρην,
Ϝαστυϝάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἑϝοῦ ἐπὶ γούνασι πατρός
μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
αὐτὰρ ὅθ᾽ ὕπνος ἕλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
εὕδεσκ᾽ ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ.
νῦν δ᾽ ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτών,
Ϝαστυϝάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν·
οἶος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεί κε κύνες κορέσωνται,
γυμνόν· ἀτάρ τοι ϝείματ᾽ ἐνὶ μεγάροισι κέονται
λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
ἀλλ᾽ ἦ τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
οὐδὲν σοί γ᾽ ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωιάδων κλέος εἶναι."
ὣς ἔφατο κλαίουσ᾽, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

23 ὣς οἳ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοί Ψ
ἐπεὶ δὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,
οἳ μὲν ἄρα σκίδναντο ϝεὴν ἐπὶ νῆα ϝέκαστος,
Μυρμιδόνας δ᾽ οὐκ εἴα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
ἀλλ᾽ ὅ γε ϝοῖς ἑτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα
"Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίϝηρες ἑταῖροι,
μὴ δή πω ὑπ᾽ ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
ἀλλ᾽ αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἆσσον ἰόντες
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

αὐτὰρ ἐπεί κ᾽ ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο,
ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες."
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ᾤμωξαν ἀολλέες, ἦρχε δ᾽ Ἀχιλλεύς.
οἳ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν ἐύτριχας ἤλασαν ἵππους
μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἵμερον ὦρσεν.
δεύοντο ψάμαθοι δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
χεῖρας ἐπ᾽ ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου.
"χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀϝίδαο δόμοισιν·
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
Ἕκτορα δεῦρ᾽ ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς."
ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀϝεικέα μήδετο ϝέργα,
πρηνέα πὰρ λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας
ἐν κονίῃς. οἳ δ᾽ ἔντε᾽ ἀφωπλίζοντο ϝέκαστος
χάλκεα μαρμαίροντα, λύον δ᾽ ὑψηχέας ἵππους,
κὰδ δ᾽ ἶζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
μυρίοι· αὐτὰρ ὃ τοῖσι τάφον μενοϝεικέα δαίνυ.
πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ
σφαζόμενοι, πολλοὶ δ᾽ ὄιες καὶ μηκάδες αἶγες·
πολλοὶ δ᾽ ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
πάντῃ δ᾽ ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα.
αὐτὰρ τόν γε ϝάνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
σπουδῇ παρπεπιθόντες ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
οἳ δ᾽ ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἷξον ἰόντες,
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν
Πηλεΐδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἱματόεντα.
αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἠρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ᾽ ὅρκον ὄμοσσεν.
"οὐ μὰ Ζῆν᾽, ὅς τίς τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἆσσον ἱκέσθαι
πρίν γ᾽ ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦαι
κείρασθαί τε κόμην, ἐπεὶ οὔ μ᾽ ἔτι δεύτερον ὧδε
ἵξετ᾽ ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετείω.
ἀλλ᾽ ἦ τοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
ἠῶθεν δ᾽ ὄτρυνε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

ὕλην τ᾽ ἀξέμεναι παρά τε σχέμεν ὅσσ᾽ ἐπιϝεικές
νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
ὄφρ᾽ ἤ τοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
θᾶσσον ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ᾽ ἐπὶ ϝέργα τράπωνται."
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
ἐσσυμένως δ᾽ ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι
δαίνυντ᾽, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐϝίσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ϝέκαστος,
Πηλεΐδης δ᾽ ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
κεῖτο βαρὺ στενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ᾽ ἐπ᾽ ἠιόνος κλύζεσκον.
εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
ϝήδυμος ἀμφιχυθείς (μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα
Ἕκτορ᾽ ἐπαΐσσων προτὶ Ϝίλιον ἠνεμόεσσαν),
ἦλθε δ᾽ ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο,
πάντ᾽ αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὄμματα καλὰ ϝικυῖα
καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῒ ϝείματα ϝέστο.
στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
οὐ μήν μευ ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος.
θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀϝίδαο περήσω.
τῆλέ μ᾽ ἐϝέργουσι ψυχαί, ϝείδωλα καμόντων,
οὐδέ μέ πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν,
ἀλλ᾽ αὔτως ἀλάλημαι ἀν᾽ εὐρυπυλὲς Ἄϝιδος δῶ.
καί μοι δὸς τὴν χεῖρ᾽, ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ᾽ αὖτις
νίσομαι ἐξ Ἀϝίδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε.
οὐ μὴν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν, ἀλλ᾽ ἐμὲ μὲν κὴρ
ἀμφέχανε στυγερή, ἥ περ λάχε γιγνόμενόν περ·
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιϝείκελ᾽ Ἀχιλλεῦ,
τείχει ὕπο Τρώων εὐηφενέων ἀπολέσθαι.
ἄλλο δέ τοι ϝερέω καὶ ἐφήσομαι, αἴ κε πίθηαι·
μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ᾽, Ἀχιλλεῦ,
ἀλλ᾽ ὁμοῦ, ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος
ἤγαγεν ὑμετερόνδ᾽ ἀνδροκτασίης ὕπο λυγρῆς,
ἤματι τῷ ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος
νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ᾽ ἀστραγάλοισι χολωθείς.
ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεύς

ἔτραφέ τ᾽ ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντ᾽ ὀνόμηνεν.
ὣς δὲ καὶ ὀστέα νῶιν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"τίπτε μοι, ἠθείη κεφαλή, δεῦρ᾽ εἰλήλουθας
καί μοι ταῦτα ϝέκαστ᾽ ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγώ τοι
πάντα μάλ᾽ ἐκτελέω καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
ἀλλά μοι ἆσσον στῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
ἀλλήλους ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο."
ὣς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν,
οὐδ᾽ ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονός, ἠύτε καπνός,
ᾤχετο τετριγυῖα. ταφὼν δ᾽ ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς
χερσί τε συμπλατάγησε, ϝέπος δ᾽ ὀλοφυδνὸν ἔϝειπεν.
"ὢ πόποι, ἦ ῥά τις ἔστι καὶ εἰν Ἀϝίδαο δόμοισιν
ψυχὴ καὶ ϝείδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν·
παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο
ψυχὴ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε,
καί μοι ἕκαστ᾽ ἐπέτελλεν, ἔϝικτο δὲ θέσκελον αὐτῷ."
ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ᾽ ἵμερον ὦρσε γόοιο·
μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς
ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
οὐρῆάς τ᾽ ὤτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ᾽ ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρειν
Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
οἳ δ᾽ ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες
σειράς τ᾽ εὐπλέκτους, πρὸ δ᾽ ἄρ᾽ οὐρῆες κίον αὐτῶν·
πολλὰ δ᾽ ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχμιά τ᾽ ἦλθον.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
αὐτίκ᾽ ἄρα δρῦς ὑψικόμους ταναήκεϊ χαλκῷ
τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
πῖπτον. τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοί
ἔκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο
ϝελδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήια πυκνά.
πάντες δ᾽ ὑλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὣς γὰρ ἀνώγειν
Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
κὰδ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερώ, ἔνθ᾽ ἄρ᾽ Ἀχιλλεύς
φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ϝηρίον ἠδὲ ϝοῖ αὐτῷ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάμβαλον ἄσπετον ὕλην,
εἵατ᾽ ἄρ᾽ αὖθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

92 χρύσεος ἀμφιφορεύς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.

αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσεν
χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφι ϝέκαστον
ἵππους· οἳ δ' ὤρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον,
ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνίοχοί τε.
πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,
μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταϝείνυσαν, ἃς ἐπέβαλλον
κειρόμενοι. ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεύς
ἀχνύμενος· ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἀϝιδόσδε.
οἳ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς,
κάτθεσαν, αἶψα δέ ϝοι μενοϝεικέα νήεον ὕλην.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
τήν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν.
ὀχθήσας δ' ἄρα ϝεῖπε, ϝιδὼν ἐπὶ ϝοίνοπα πόντον,
"Σπερχεί', ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεύς,
κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
σοί τε κόμην κερέειν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην,
πεντήκοντα δ' ἔνορχα παραυτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
ὣς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ ϝοι νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πατρόκλῳ ἥρωι κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι."
ὣς ϝειπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
θῆκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἶψ' Ἀγαμέμνονα ϝεῖπε παραστάς
"Ἀτρεΐδη, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
πείσονται μύθοισι, γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἆσαι,
νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
ὅπλεσθαι. τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἵ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων."
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας ἐϝίσας,
κηδεμόνες δὲ παραῦθι μένον καὶ νήεον ὕλην,
ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ.
πολλὰ δὲ ϝίφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ϝέλικας βοῦς
πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
δημὸν ἑλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Ἀχιλλεύς

ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματ' ἐνήειν.
ἐν δ' ἐτίθη μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στεναχίζων.
ἐννέα τῷ γε ϝάνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν·
καὶ μὴν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλούς
χαλκῷ δηιόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ϝέργα.
ἐν δὲ πυρὸς μένος ἧκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
"χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀϝίδαο δόμοισιν·
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην.
δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλούς,
τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἕκτορα δ' οὔ τι
δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν."
ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο,
ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἤματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων.
τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα
ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο
σκήλει' ἀμφιπερὶ χρόα ϝίνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν.
οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
στὰς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισιν,
Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλά·
πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ λιτάνευεν
ἐλθεῖν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοίατο νεκροί
ὕλη τε σεύαιτο καήμεναι. ὠκέα δ' Ἶρις
ἀράων ἀίουσα μετάγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.
οἳ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ϝῖρις ἐπέστη
βηλῷ ἔπι λιθέῳ. τοὶ δ' ὡς ϝίδον ὀφθαλμοῖσιν,
πάντες ἀνήιξαν, κάλεόν τέ μιν ἐς ϝὲ ϝέκαστος.
ἣ δ' αὖθ' ἕζεσθαι μὲν ἀνήνατο, ϝεῖπε δὲ μῦθον.
"οὐχ ἕδος· εἶμι γὰρ αὖτις ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας
ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινόν

ἐλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλά,
ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι ᾗ ἔνι κεῖται
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί."
ἣ μὲν ἄρ' ὣς ϝειποῦσ' ἀπεβήσετο, τοὶ δ' ὀρέοντο
ϝηχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι, ὦρτο δὲ κῦμα
πνοιῇ ὕπο λιγυρῇ. Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱκέσθην,
ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαὲς πῦρ.
παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,
φυσῶντες λιγέως. ὃ δὲ πάννυχος ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
ϝοῖνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,
ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
ὡς δὲ πατὴρ ϝοῦ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων,
νυμφίου, ὅς τε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
ὣς Ἀχιλεὺς ἑτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
ἑρπύζων παρὰ πυρκαϊήν, ἁδινὰ στεναχίζων.
ἦμος δ' Ἑωσφόρος εἶσι φόως ϝερέων ἐπὶ γαῖαν,
ὅν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται Ἠώς,
τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.
οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν ϝοικόνδε νέεσθαι
Θρηίκιον κατὰ πόντον· ὃ δὲ στένεν οἴδματι θύων.
Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἑτέρωσε λιασθεὶς
κλίνθη κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
οἳ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο·
τῶν μιν ἐπερχομένων ὅμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
ἕζετο δ' ὀρθωθείς, καί σφεας πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ' αἴθοπι ϝοίνῳ
πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὀστέα Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο λέγωμεν,
εὖ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται·
ἐν μέσσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
θείομεν, εἰς ὅ κεν αὐτὸς ἐγὼν Ἄϝιδι κεύθωμαι·
τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
ἀλλ' ἐπιϝεικέα τοῖον. ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
εὐρύν θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἵ κεν ἐμεῖο
δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήισι λίπησθε."

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλεΐωνι.
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι ϝοίνῳ,
ὅσσον ἐπὶ φλὸξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
κλαίοντες δ' ἑτάροιο ἐνηέος ὀστέα λευκὰ
ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν,
ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν.
τορνώσαντο δὲ σῆμα, θεμείλιά τε προβάλοντο
ἀμφὶ πυρήν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε
ἵππους θ' ἡμιόνους τε βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα
ἠδὲ γυναῖκας ἐυζώνους πολιόν τε σίδηρον.
ἱππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα ϝέργα ϝιδυῖαν
καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δυωκαιεϝεικοσίμετρον,
τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
ἑξϝετέ' ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσαν·
αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὔτως·
τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύω χρυσοῖο τάλαντα,
πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔϝειπεν.
"Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
ἱππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
ἦ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην·
ϝίστε γὰρ ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δὲ πόρ' αὐτοὺς
πατρὶ ἐμῷ Πηλῆι, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
ἀλλ' ἤ τοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
τοίου γὰρ σθένος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο,
ἠπίου, ὅ σφωιν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
τὸν τώ γ' ἑσταότες πενθείετον, οὔδεϊ δέ σφιν
χαῖται ἐρηρέδαται, τὼ δ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ.
ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅς τις Ἀχαιῶν
ἵπποισίν τε πέποιθε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν."
ὣς φάτο Πηλεΐδης, ταχέες δ' ἱππῆες ἄγερθεν.
ὦρτο πολὺ πρώτιστα ϝάναξ ἀνδρῶν Εὔμηλος,

Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἱπποσύνῃ ἐκέκαστο·
τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
ἵππους δὲ Τρῳους ὕπαγε ζυɼόν, οὕς ποτ' ἀπηύρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος
διοɼενής, ὑπὸ δὲ ζυɼὸν ἤɼαɼεν ὠκέας ἵππους
Αἴθην τὴν Ἀɼαμεμνονέην τὸν ἐϝόν τε Πόδαρɼον·
τὴν Ἀɼαμέμνονι δῶκ' Ἀɼχισιάδης Ἐχέπωλος
δῶρ', ἵνα μή ϝοι ἕποιθ' ὑπὸ Ϝίλιον ἠνεμόεσσαν
ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέɼα ɼάρ ϝοι ἔδωκεν
Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὅ ɼ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
τὴν ὅ ɼ' ὑπὸ ζυɼὸν ἦɼε μέɼα δρόμου ἰσχανόωσαν.
Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος ἐύτριχας ὡπλίσαθ' ἵππους,
Νέστορος ἀɼλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ϝάνακτος
τοῦ Νηληιάδαο· πυλοιɼενέες δέ ϝοι ἵπποι
ὠκύποδες φέρον ἅρμα. πατὴρ δέ ϝοι ἄɼχι παραστάς
μυθεῖτ' εἰς ἀɼαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ.
"Ἀντίλοχ', ἦ τοι μέν σε νέον περ ἐόντα φίλησαν
Ζεύς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
παντοίας· τῷ καί σε διδασκέμεν οὔ τι μάλα χρεώ·
ϝοῖσθα ɼὰρ εὖ περὶ τέρμα ϝελισσέμεν. ἀλλά τοι ἵπποι
βάρδιστοι θείειν· τῷ τ' οἴω λοίɼι' ἔσεσθαι.
τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοί
πλείονα ϝίσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
ἀλλ' ἄɼε δὴ σύ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
παντοίην, ἵνα μή σε παρὲκ προφύɼῃσιν ἄεθλα.
μήτι τοι δρυτόμος μέɼ' ἀμείνων ἠὲ βίηφιν·
μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ ϝοίνοπι πόντῳ
νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν·
μήτι δ' ἡνίοχος περιɼίɼνεται ἡνιόχοιο.
ἀλλ' ὃς μέν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι ϝοῖσι πεποιθώς
ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἑλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
ὃς δέ κε κέρδεα ϝειδῇ ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
αἰεὶ τέρμ' ὁρόων στρέφει ἐɼɼύθεν, οὐδέ ϝε λήθει
ὅππως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμᾶσιν,
ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως καὶ τὸν προύχοντα δοκεύει.
σῆμα δέ τοι ϝερέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.
ἕστηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὄρɼυι', ὑπὲρ αἴης,
ἢ δρυὸς ἢ πεύκης. τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ,

λᾶε δὲ τοῦ ϝεκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκώ
ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ, λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς·
ἤ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
ἢ τό ɼε νύσσ' ἐτέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
τῷ σὺ μάλ' ἐɼχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἅρμα καὶ ἵππους,
αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐυπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ
ϝῆκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
κένσαι ὁμοκλήσας, ϝεῖξαί τέ ϝοι ἡνία χερσίν.
ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐɼχριμφθήτω,
ὡς ἄν τοι πλήμνη ɼε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι
κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
μή πως ἵππους τε τρώσῃς κατά θ' ἅρματα ϝάξῃς·
χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεɼχείη δὲ σοὶ αὐτῷ
ἔσσεται. ἀλλά, φίλος, φρονέων πεφυλαɼμένος εἶναι.
εἰ ɼάρ κ' ἐν νύσσῃ ɼε παρεξελάσῃσθα διώκων,
οὐκ ἔσθ' ὅς κέ σ' ἕλῃσι μετάλμενος οὐδὲ παρέλθῃ,
οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,
Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε ɼ' ἔτραφεν ἐσθλοί."
ὣς ϝειπὼν Νέστωρ Νηλήιος ἂψ ἐνὶ χώρῃ
ἕζετ', ἐπεὶ ϝῷ παιδὶ ϝεκάστου πείρατ' ἔϝειπεν.
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος ἐύτριχας ὡπλίσαθ' ἵππους.
ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο.
πάλλ' Ἀχιλεύς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δὲ λάχεν κρείων Εὔμηλος,
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος,
τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὖτε
Τυδεΐδης, ὄχ' ἄριστος ἐών, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
στὰν δὲ μεταστοιχί, σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς
τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἷσεν
ἀντίθεον Φοίνικα, ὀπάονα πατρὸς ἑϝοῖο,
ὡς μεμνῇτο δρόμου καὶ ἀληθείην ἀποϝείποι.
οἳ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιιν μάστιɼας ἄειραν,
πέπληɼόν θ' ἱμᾶσιν ὁμόκλησάν τε ϝέπεσσιν
ἐσσυμένως. οἳ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο,
νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη
ἵστατ' ἀειρομένη ὥς τε νέφος ἠὲ θύελλα,
χαῖται δὲ ῥώοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο.
ἅρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίλνατο πουλυβοτείρῃ,

ἄλλοτε δ' αἴξασκε μετήορα. τοὶ δ' ἐλατῆρες
ἕστασαν ἐν δίφροις, θυμὸς δ' ἐπάτασσε ϝεκάστου
νίκης ϝιεμένων· κέκλοντο δὲ ϝοῖσι ϝέκαστος
ἵπποις, οἳ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
ἂψ ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετή γε ϝεκάστου
φαίνετ', ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος. ὦκα δ' ἔπειτα
αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.
τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
Τρώιοι, οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισι ϝεϝίκτην,
πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
καί νύ κεν ἢ παρέλασσ' ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
εἰ μὴ Τυδέος υἷι κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὅς ῥά ϝοι ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινήν.
τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,
οὕνεκα τὰς μὲν ὅρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
οἳ δέ ϝοι ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
Τυδεΐδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,
δῶκε δέ ϝοι μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν.
ἣ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσα βεβήκειν.
ἵππειόν ϝοι ἦξε θεὰ ζυγόν· αἱ δέ ϝοι ἵπποι
ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη στόμα τε ῥῖνάς τε,
θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τὼ δέ ϝοι ὄσσε
δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ ϝοι ἔσχετο φωνή.
Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνη
ἵπποις ϝῆκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐϝοῖο
"ἔμβητον καὶ σφῶι· τιταίνετον ὅττι τάχιστα.
ἦ τοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔ τι κελεύω,
Τυδεΐδεω ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνη
νῦν ὤρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·
ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
καρπαλίμως, μὴ σφῶιν ἐλεγχείην καταχεύῃ

Αἴθη θῆλυς ἐοῦσα. τί ἦ λείπεσθε, φέριστοι.
ὧδε γὰρ ἐκϝερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
οὐ σφῶιν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὔμμε κατακτενεῖ ὀξέι χαλκῷ,
εἴ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον ὅττι τάχιστα.
ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι ἠδὲ νοήσω,
σπεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει."
ὧς ἔφαθ', οἳ δὲ ϝάνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπεδραμέτην ὀλίγον χρόνον. αἶψα δ' ἔπειτα
στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ϝίδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
ῥωχμὸς ἔην γαίης, ᾗ χειμέριον ϝαλὲν ὕδωρ
ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα.
τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος ἁματροχιὰς ἀλεείνων.
Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
Ἀτρεΐδης δ' ἔδεισε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνειν
"Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι. ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
στεινωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις,
μή πως ἀμφοτέρους δηλήσεαι ἅρματι κύρσας."
ὧς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνεν
κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ ἀίοντι ϝεϝοικώς.
ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίοιο πέλονται,
ὅν τ' αἰζηὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ· πειρώμενος ἥβης,
τόσσον ἐπεδραμέτην. αἳ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρεΐδεω· αὐτὸς δὲ ϝεκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
μή πως συγκύρσειαν ὁδῷ ἔνι μώνυχες ἵπποι,
δίφρους τ' ἀνστρέψειαν ἐυπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοί
ἐν κονίῃσι πέσοιεν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
"Ἀντίλοχ', οὔ τις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος.
ϝέρρ', ἐπεὶ οὔ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί.
ἀλλ' οὐ μὴν οὐδ' ὧς ἄτερ ὅρκου οἴσῃ ἄεθλον."
ὧς ϝειπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε
"μή μοι ἐρύκεσθον μηδ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ.
φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα
ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος."
ὧς ἔφαθ', οἳ δὲ ϝάνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπεδραμέτην, τάχα δέ σφισιν ἄγχι γένοντο.
Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο

ἵππους· τοὶ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἐφράσαθ' ἵππους·
ἧστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ,
τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντος ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
ἔγνω, φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον ἠύτε μήνη.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔϝειπεν.
"ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
οἶος ἐγὼν ἵππους αὐγάζομαι ἦε καὶ ὑμεῖς;
ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
ἄλλος δ' ἡνίοχος ϝινδάλλεται· αἳ δέ που αὐτοῦ
ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἳ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν.
ἤ τοι γὰρ τὰς πρῶτα ϝίδον περὶ τέρμα βαλούσας,
νῦν δ' οὔ πῃ δύναμαι ϝιδέειν· πάντῃ δέ μοι ὄσσε
Τρωικὸν ἂμ πεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι.
ἦε τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάσθη
εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησε ϝελίξας;
ἔνθα μιν ἐκπεσέειν ὀίω κατά θ' ἅρματα ϝᾶξαι,
αἳ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
ἀλλὰ ϝίδεσθε καὶ ὔμμες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἐγώ γε
εὖ διαγιγνώσκω, δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνήρ
Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισι ϝανάσσει,
Τυδέος ἱπποδάμου υἱὸς κρατερὸς Διομήδης."
τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένιπεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας.
"Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἳ δέ τ' ἄνευθεν
ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται.
οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε·
ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι. οὐδέ τί σε χρή.
ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεραι αἳ τὸ πάρος περ,
Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὔληρα βέβηκεν."
τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα
"Αἶαν νεῖκος ἄριστε, κακοφραδές, ἄλλα τε πάντα
δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
δεῦρό νυν, ἢ τρίποδος περιδώμεθον ἠὲ λέβητος,
ϝίστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
ὁππότεραι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνώῃς ἀποτίνων."

479 λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.

ὣς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας
χωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ϝεπέεσσιν.
καί νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκεν.
"μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ϝεπέεσσιν,
Αἶαν Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ ϝέϝοικεν.
καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε
ἵππους· οἳ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
ἐνθάδ' ἐλεύσονται. τότε δὲ γνώσεσθε ϝέκαστος
ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι οἵ τε πάροιθεν."
ὣς φάτο, Τυδεΐδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δέ ϝοι ἵπποι
ὑψόσ' ἀειρέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
αἰεὶ δ' ἡνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
ἅρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε
ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον, οὐδέ τι πολλή
γίγνετ' ἐπισσώτρων ἁρματροχιὴ κατόπισθεν
ἐν λεπτῇ κονίῃ· τὼ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρώς
ἵππων ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν. οὐδὲ μάτησεν
ἴφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον,
δῶκε δ' ἄγειν ἑτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα
καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὃ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵππους.
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηλήιος ἤλασεν ἵππους,
κέρδεσιν, οὔ τι τάχει γε παραφθάμενος Μενέλαον.
ἀλλὰ καὶ ὣς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους.
ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥα ϝάνακτα
ἕλκῃσιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν·
τοῦ μέν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι
οὐραῖαι· ὃ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλή
χώρη μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θέοντος·
τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
λείπετ'. ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λέλειπτο,
ἀλλά μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠύ
ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχος Αἴθης.
εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισιν,
τῷ κέν μιν παρέλασσ' οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.

αὐτὰρ Μηριόνης θεράπων ἐῢς Ἰδομενῆος
λείπετ᾽ ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·
βάρδιστοι μὲν γάρ ϝοι ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,
ϝήκιστος δ᾽ ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἅρμ᾽ ἐν ἀγῶνι.
υἱὸς δ᾽ Ἀδμήτοιο πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων,
ἕλκων ἅρματα καλά, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
τὸν δὲ ϝιδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
στὰς δ᾽ ἄρ᾽ ἐν Ἀργείοις ϝέπεα πτερόεντ᾽ ἀγόρευεν.
"λοῖσθος ἀνὴρ ὤριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους.
ἀλλ᾽ ἄγε δή ϝοι δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπιϝεικές,
δεύτερ᾽· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός."
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπῄνεον ὡς ἐκέλευεν.
καί νύ κέ ϝοι πόρεν ἵππον (ἐπῄνησαν γὰρ Ἀχαιοί),
εἰ μὴ ἄρ᾽ Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκῃ ἠμείψατ᾽ ἀναστάς.
"ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, εἴ κε τελέσσῃς
τοῦτο ϝέπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
τὰ φρονέων ὅτι ϝοι βλάβεν ἅρματα καὶ ταχέ᾽ ἵππω
αὐτός τ᾽ ἐσθλὸς ἐών. ἀλλ᾽ ὤφελεν ἀθανάτοισιν
εὔχεσθαι· τό κεν οὔ τι πανύστατος ἦλθε διώκων.
εἰ δέ μιν οἰκτείρεις καί τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολύς, ἔστι δὲ χαλκός
καὶ πρόβατ᾽, εἰσὶ δέ τοι δμωαὶ καὶ μώνυχες ἵπποι·
τῶν ϝοι ἔπειτ᾽ ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
ἠὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ᾽ αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
τὴν δ᾽ ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ᾽ αὐτῆς πειρηθήτω
ἀνδρῶν ὅς κ᾽ ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χείρεσσι μάχεσθαι."
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι ϝοι φίλος ἦεν ἑταῖρος.
καί μιν ἀμειβόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Ἀντίλοχ᾽, εἰ μὲν δή με κελεύεις ϝοίκοθεν ἄλλο
Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσσω.
δώσω ϝοι θώρηκα τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων,
χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο
ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ ϝοι ἄξιος ἔσται."
ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
οἰσέμεναι κλισίηθεν· ὃ δ᾽ ᾤχετο καί ϝοι ἔνεικεν.
τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων,

565 Εὐμήλῳ δ᾽ ἐν χερσὶ τίθη· ὃ δὲ δέξατο χαίρων.

Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ᾽ ἄρα κῆρυξ
χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τε κέλευσεν
Ἀργείους. ὃ δ᾽ ἔπειτα μετηύδα ϝισόθεος φώς
"Ἀντίλοχε πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας.
ᾔσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετήν, βλάψας δέ μοι ἵππους,
τοὺς σοὺς πρόσθε βαλών, οἵ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν.
ἀλλ᾽ ἄγετ᾽, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε, μηδ᾽ ἐπ᾽ ἀρωγῇ,
μή ποτέ τις ϝείπῃσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
'Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βιησάμενος Μενέλαος
οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι ϝοι πολὺ χείρονες ἦσαν
ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε.'
εἰ δ᾽ ἄγ᾽ ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ᾽ οὔ τινα φημί
ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται.
Ἀντίλοχ᾽, εἰ δ᾽ ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ἣ θέμις ἐστίν,
στὰς ἵππων προπάροιθε καὶ ἅρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
χερσὶν ἔχων ῥαδινήν, ᾗ περ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,
ἵππων ἁψάμενος γαιήοχον εἰνοσίγαιον
ὄμνυθι μή τι ϝεκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἅρμα πεδῆσαι."
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἐγώ γε νεώτερός εἰμι
σεῖο, ϝάναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
ϝοῖσθ᾽ οἷαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·
κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη. ἵππον δέ τοι αὐτός
δώσω, τὴν ἀρόμην. εἰ καί νύ κε ϝοίκοθεν ἄλλο
μεῖζον ἐπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
βουλοίμην ἢ σοί γε, διοτρεφές, ἤματα πάντα
ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός."
ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱός
ἐν χείρεσσι τίθη Μενελάου. τοῖο δὲ θυμός
ἰάνθη ὡς εἴ τε περὶ σταχύεσσιν ἐϝέρση
ληίου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
ὣς ἄρα σοὶ Μενέλαε μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Ἀντίλοχε, νῦν μέν τοι ἐγὼν ὑποϝείξομαι αὐτός
χωόμενος, ἐπεὶ οὔ τι παρήορος οὐδ᾽ ἀεσίφρων
ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
δεύτερον αὖτ᾽ ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν.
οὐ γάρ κέν με τάχ᾽ ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·

ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πολλὰ πάθες καὶ πολλὰ μόγησας,
σός τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεός, εἵνεκ᾽ ἐμεῖο·
τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
δώσω ἐμήν περ ἐοῦσαν, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε
ὡς ἐμὸς οὔ ποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής."
ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ
ἵππον ἄγειν· ὃ δ᾽ ἔπειτα λέβηθ᾽ ἕλε παμφανόωντα.
Μηριόνης δ᾽ ἀνάειρε δύω χρυσοῖο τάλαντα
τέτρατος, ὡς ἔλασεν. πέμπτον δ᾽ ὑπελείπετ᾽ ἄεθλον,
ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς
Ἀργείων ἀν᾽ ἀγῶνα φέρων, καὶ ϝεῖπε παραστάς
"τῆ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
Πατρόκλοιο τάφου μνῆμ᾽ ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ᾽ αὐτόν
ὄψεαι ἐν Ἀργείοισι. δίδωμι δέ τοι τόδ᾽ ἄεθλον
αὔτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις,
οὐδέ τ᾽ ἀκοντιστὺν ἐσδύσεαι, οὐδὲ πόδεσσιν
θεύσεαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει."
ὣς ϝειπὼν ἐν χερσὶ τίθη· ὃ δὲ δέξατο χαίρων,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔϝειπες·
οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ᾽ ἔτι χεῖρες
ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.
εἴθ᾽ ὣς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
ὡς ὁπότε κρείοντ᾽ Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοί
Βουπρασίῳ, παῖδες δὲ θέσαν βασιλῆος ἄεθλα.
ἔνθ᾽ οὔ τίς μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ᾽, οὔτ᾽ ἄρ᾽ Ἐπειῶν
οὔτ᾽ αὐτῶν Πυλίων οὔτ᾽ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
πὺξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Ϝήνοπος υἱόν,
Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη·
Ϝίφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἐόντα,
δουρὶ δ᾽ ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
οἴοισίν μ᾽ ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
οὕνεκα δὴ τὰ μέγιστα παραυτόθι λείπετ᾽ ἄεθλα.
οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἔσαν δίδυμοι· ὃ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
ἔμπεδον ἡνιόχευ᾽, ὃ δ᾽ ἄρα μάστιγι κέλευεν.
ὣς ποτ᾽ ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
ϝέργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
πείθεσθαι, τότε δ᾽ αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν.
ἀλλ᾽ ἴθι καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτερέϊζε.

τοῦτο δ᾽ ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ
ὥς μοι ἀεὶ μέμνησαι ἐνηέος, οὐδέ σε λήθω
τιμῆς ἧς τέ μ᾽ ἔϝοικε τετιμῆσθαι μετ᾽ Ἀχαιοῖς.
σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ᾽ ἀντὶ χάριν μενοϝεικέα δοῖεν."
ὣς φάτο, Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ᾽ ὅμιλον Ἀχαιῶν
ᾤχετ᾽, ἐπεὶ πάντ᾽ αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
αὐτὰρ ὃ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα.
ἡμίονον ταλαϝεργὸν ἄγων κατέδησ᾽ ἐν ἀγῶνι
ἑξϝετέ᾽ ἀδμήτην, ἥ τ᾽ ἀλγίστη δαμάσασθαι·
τῷ δ᾽ ἄρα νικηθέντι τίθη δέπας ἀμφικύπελλον.
στῆ δ᾽ ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔϝειπεν.
"Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥ περ ἀρίστω,
πὺξ μάλ᾽ ἀνασχομένω πεπληγέμεν. ᾧ δέ κ᾽ Ἀπόλλων
δώῃ καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,
ἡμίονον ταλαϝεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω·
αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον."
ὣς ἔφατ᾽, ὤρνυτο δ᾽ αὐτίκ᾽ ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε
ϝειδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός,
ἅψατο δ᾽ ἡμιόνου ταλαϝεργοῦ, φώνησέν τε
"ἆσσον ἴτω ὅς τις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον·
ἡμίονον δ᾽ οὔ φημί τιν᾽ ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν
πυγμῇ νικήσαντ᾽, ἐπεὶ εὔχομαι εἶναι ἄριστος.
ἦ οὐ ϝάλις ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ᾽ ἄρα πως ἦν
ἐν πᾶσιν ϝέργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
ὧδε γὰρ ἐκϝερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
ἀντικρὺς χρόα τε ῥήξω σύν τ᾽ ὀστέ᾽ ἀράξω.
κηδεμόνες δέ ϝοι ἐνθάδ᾽ ἀολλέες αὖθι μενόντων,
οἵ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα."
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Εὐρύαλος δέ ϝοι οἶος ἀνίστατο, ϝισόθεος φώς,
Μηκιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ϝάνακτος,
ὅς ποτε Θήβασδ᾽ ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
ἐς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμεΐωνας.
τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο
θαρσύνων ϝέπεσιν, μέγα δ᾽ αὐτῷ βούλετο νίκην.
ζῶμα δέ ϝοι πρῶτον παρακάμβαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
δῶκεν ἱμάντας ἐυτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.
τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
ἄντα δ᾽ ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῇσιν ἅμ᾽ ἄμφω

σύν ῥ' ἔπεσον, ξὺν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν.
δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἱδρώς
πάντοθεν ἐκ μελέων. ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ἐπειός,
κόψε δὲ παπτήναντα παρήιον. οὐδ' ἄρ' ἔτι δήν
ἑστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθύς
θίν' ἐν φυκιόεντι, μέλαν δέ ϝε κῦμα κάλυψεν,
ὣς πληγεὶς ἀνέπαλτο. ἀτὰρ μεγάθυμος Ἐπειός
χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι,
οἵ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν
αἷμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἑτέρωσε·
κὰδ δ' ἄλλο φρονέοντα μετὰ σφίσιν εἷσαν ἄγοντες,
αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
Πηλεΐδης δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαιμοσύνης ἀλεγεινῆς,
τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί·
ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκεν,
πολλὰ δ' ἐπίστατο ϝέργα, τίον δέ ϝε τεσσαράβοιον.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔϝειπεν.
"ὄρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον."
ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα ϝειδώς.
ζωσαμένω δ' ἄρα τώ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῇσιν
ὡς ὅτ' ἀμείβοντες, τούς τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων,
δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.
τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἑλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρώς,
πυκναὶ δὲ σμώδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεί
νίκης ϝιέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο.
οὔτ' Ὀδυσεὺς δύνατο σφῆλαι οὔδει τε πελάσσαι,
οὔτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχε ϝὶς Ὀδυσῆος.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζον ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς,
δὴ τότε μιν προσέϝειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἤ μ' ἀνάειρ' ἢ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει."
ὣς ϝειπὼν ἀνάειρε. δόλου δ' οὐ λήθετ' Ὀδυσσεύς·
κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα,

κὰδ δ' ἔπεσ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεύς
κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδέ τ' ἄειρεν,
ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίῃ.
καί νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντε πάλαιον,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκεν.
"μηκέτ' ἐρίζεσθον μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσιν.
νίκη δ' ἀμφοτέροιιν· ἄεθλα δὲ ϝῖσ' ἀνελόντες
ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
καί ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην δύσαντο χιτῶνας.
Πηλεΐδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθη ταχυτῆτος ἄεθλα,
ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἓξ δ' ἄρα μέτρα
χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροϝειδέα πόντον,
στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
υἷος δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκεν
Πατρόκλῳ ἥρωι Ἰησονίδης Ἐύνηος.
καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλια ϝοῦ ἑτάροιο,
ὅς τις ἐλαφρότατος ποσσὶν κραιπνοῖσι πέλοιτο·
δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ,
ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λοισθήι' ἔθηκεν.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔϝειπεν.
"ὄρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε."
ὣς ἔφατ', ὦρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας,
ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱός
Ἀντίλοχος· ὃ γὰρ αὖτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.
τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
ἔκφερ' Ὀιλιάδης, ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεύς
ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐυζώνοιο
στήθεός ἐστι κανών, ὅν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσῃ
πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
στήθεος. ὣς Ὀδυσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὄπισθεν
ἴχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
κὰδ δ' ἄρα ϝοι κεφαλῆς χέ' ἀυτμένα δῖος Ὀδυσσεύς

757 στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.

αἰεὶ ῥίμφα θέων. ϝίαχον δ᾽ ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί
νίκης ϝιεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ᾽ Ὀδυσσεύς
εὔχετ᾽ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ϝὸν κατὰ θυμόν·
"κλῦθι, θεά. ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἐλθὲ ποδοῖιν."
ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος· τοῦ δὲ κλύε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ᾽ ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τάχ᾽ ἔμελλον ἐπαΐξασθαι ἄεθλον,
ἔνθ᾽ Αἴας μὲν ὄλισθε θέων (βλάψεν γὰρ Ἀθήνη)
τῇ ῥα βοῶν κέχυτ᾽ ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἐν δ᾽ ὄνθου βοέου πλῆτο στόμα τε ῥῖνάς τε.
κρητῆρ᾽ αὖτ᾽ ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ὡς ἦλθε φθάμενος· ὃ δὲ βοῦν ἕλε φαίδιμος Αἴας.
στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ᾽ Ἀργείοισιν ἔϝειπεν
"ὢ πόποι, ἦ μ᾽ ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἣ τὸ πάρος περ
μήτηρ ὣς Ὀδυσῆι παρίσταται ἠδ᾽ ἐπαρήγει."
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπ᾽ αὐτῷ ϝηδὺ γέλασσαν.
Ἀντίλοχος δ᾽ ἄρα δὴ λοισθήιον ἔκφερ᾽ ἄεθλον
μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔϝειπεν.
"ϝειδόσιν ὔμμι ϝερέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους.
Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῦ ὀλίγον προγενέστερος ἐστίν,
οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ᾽ ἀνθρώπων·
ὠμογέροντα δέ μίν φασ᾽ ἔμμεναι· ἀργαλέον δέ
ποσσὶν ἐριζήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ."
ὣς φάτο, κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.
τὸν δ᾽ Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέϝειπεν
"Ἀντίλοχ᾽, οὐ μήν τοι μέλεος ϝειρήσεται αἶνος,
ἀλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω."
ὣς ϝειπὼν ἐν χερσὶ τίθη, ὃ δὲ δέξατο χαίρων.
αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
θῆκ᾽ ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ᾽ ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
τεύχεα Σαρπήδοντος, ἅ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα.
στῆ δ᾽ ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔϝειπεν.
"ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥ περ ἀρίστω,
τεύχεα ϝεσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἑλόντε,
ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι.
ὁππότερός κε φθῇσιν ὀρεξάμενος χρόα καλόν,

τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον
καλὸν Θρηίκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
τεύχεα δ᾽ ἀμφότεροι ξυνήια ταῦτα φερέσθων."
ὣς ἔφατ᾽, ὦρτο δ᾽ ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ἂν δ᾽ ἄρα Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης.
οἳ δ᾽ ἐπεὶ οὖν ϝεκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ᾽ ἔχε πάντας Ἀχαιούς.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τρὶς μὲν ἐπήιξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὡρμήθησαν.
ἔνθ᾽ Αἴας μὲν ἔπειτα κατ᾽ ἀσπίδα πάντοσ᾽ ἐϝίσην
νύξ᾽, οὐδὲ χρό᾽ ἵκανεν· ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ·
Τυδεΐδης δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο
αἰὲν ἐπ᾽ αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.
καὶ τότε δή ῥ᾽ Αἴαντι περιδείσαντες Ἀχαιοί
παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ϝῖσ᾽ ἀνελέσθαι.
αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἠετίωνος·
ἀλλ᾽ ἦ τοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
τὸν δ᾽ ἄγετ᾽ ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσιν.
στῆ δ᾽ ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔϝειπεν.
"ὄρνυσθ᾽ οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
εἴ ϝοι καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,
ἕξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτούς
χρεώμενος· οὐ μὴν γάρ ϝοι ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
ποιμὴν οὐδ᾽ ἀροτὴρ εἶσ᾽ ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει."
ὣς ἔφατ᾽, ὦρτο δ᾽ ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
ἂν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
ἂν δ᾽ Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἐπειός.
ἑξείης δ᾽ ἵσταντο, σόλον δ᾽ ἕλε δῖος Ἐπειός,
ἧκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ᾽ ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
δεύτερος αὖτ᾽ ἀφέηκε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος,
τὸ τρίτον αὖτ᾽ ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ σόλον εἷλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
ὅσσον τίς τ᾽ ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνήρ·

806 ψαύσῃ δ᾽ ἐνδίνων διά τ᾽ ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,
810 καί σφιν δαῖτ᾽ ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν.
824 αὐτὰρ Τυδεΐδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως
σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐυτμήτῳ τελαμῶνι.
843 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.

ἣ δὲ ϝελισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀϝελαίας·
τόσσον παντὸς ἀϝῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δὲ βόησαν.
ἀνστάντες δ᾽ ἕταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
νῆας ἔπι ϝλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
αὐτὰρ ὃ τοξευτῇσι τίθη ἰόεντα σίδηρον,
κὰδ δ᾽ ἐτίθη δέκα μὲν πελέκεας δέκα δ᾽ ἡμιπέλεκκα,
ἱστὸν δ᾽ ἔστησεν νηὸς κυανοπρῴροιο
τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ἧς ἄρ᾽ ἀνώϝειν
τοξεύειν. "ὃς μέν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,
πάντας ἀειράμενος πελέκεας ϝοικόνδε φερέσθω·
ὃς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθος ἁμαρτών,
(ἥσσων ϝὰρ δὴ κεῖνος) ὃ δ᾽ οἴσεται ἡμιπέλεκκα."
ὣς ἔφατ᾽, ὦρτο δ᾽ ἔπειτα βίη Τεύκροιο ϝάνακτος,
ἂν δ᾽ ἄρα Μηριόνης θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος.
κλήρους δ᾽ ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες,
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν. αὐτίκα δ᾽ ἰόν
ἧκεν ἐπικρατέως, οὐδ᾽ ἠπείλησε ϝάνακτι
ϝαρνῶν πρωτοϝόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
ὄρνιθος μὲν ἅμαρτε, μέϝηρε δέ ϝοι τό ϝ᾽ Ἀπόλλων·
αὐτὰρ ὃ μήρινθον βάλε πὰρ πόδα, τῇ δέδετ᾽ ὄρνις·
ἀντικρὺς δ᾽ ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς ὀιστός.
ἣ μὲν ἔπειτ᾽ ἤιξε πρὸς οὐρανόν, ἣ δὲ παρείθη
μήρινθος ποτὶ ϝαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
σπερχόμενος δ᾽ ἄρα Μηριόνης ἐκϝείρυσε χειρός
τόξον· ἀτὰρ δὴ ὀιστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν.
αὐτίκα δ᾽ ἠπείλησε ϝεκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
ϝαρνῶν πρωτοϝόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
ὕψι δ᾽ ὑπὸ νεφέων ϝεῖδεν τρήρωνα πέλειαν·
τῇ ῥ᾽ ὅ ϝε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυϝος βάλε μέσσην,
ἀντικρὺς δὲ διῆλθε βέλος. τὸ μὲν ἂψ ἐπὶ ϝαίῃ
πρόσθεν Μηριόναο πάϝη ποδός· αὐτὰρ ἣ ὄρνις
ἱστῷ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρῴροιο
αὐχέν᾽ ἀπεκρέμασεν, ξὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν,
ὠκὺς δ᾽ ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ᾽ ἀπ᾽ αὐτοῦ
κάππεσε· λαοὶ δ᾽ αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
ἂν δ᾽ ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρεν,
Τεῦκρος δ᾽ ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.
αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔϝχος
κὰδ δὲ λέβητ᾽ ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα

θῆκ᾽ ἐς ἀϝῶνα φέρων· καί ῥ᾽ ἥμονες ἄνδρες ἀνέσταν,
ἂν μὲν ἄρ᾽ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀϝαμέμνων,
ἂν δ᾽ ἄρα Μηριόνης θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
"Ἀτρεΐδη· ϝίδμεν ϝὰρ ὅσον προβέβηκας ἁπάντων
ἠδ᾽ ὅσσον δυνάμι τε καὶ ἥμασιν ἔπλευ ἄριστος·
ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ᾽ ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνῃ ἥρωι πόρωμεν,
εἰ σύ ϝε σῷ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι ϝὰρ ἐϝώ ϝε."
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀϝαμέμνων,
δῶκε δὲ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὅ ϝ᾽ ἥρως
Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδω περικαλλὲς ἄεθλον.

24 λῦτο δ᾽ ἀϝών, λαοὶ δὲ ϝεὴν ἐπὶ νῆα ϝέκαστος Ω
ἐσκίδναντ᾽ ἰέναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
ὕπνου τε ϝλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
κλαῖε φίλου ἑτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
ᾕρει πανδαμάτωρ, ἀλλ᾽ ἐστρέφετ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἄλλοτ᾽ ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνής· τοτὲ δ᾽ ὀρθὸς ἀναστάς
δινεύεσκ᾽ ἀλύων παρὰ θῖν᾽ ἁλός. οὐδέ μιν ἠώς
φαινομένη λήθεσκεν ὑπεὶρ ἅλα τ᾽ ἠιόνας τε,
ἀλλ᾽ ὅ ϝ᾽ ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ᾽ ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
Ἕκτορα δ᾽ ἕλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὄπισθεν,
τρὶς δ᾽ ἐρύσας περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο θανόντος
αὖτις ἐνὶ κλισίῃ πανέσκετο, τὸν δέ τ᾽ ἔασκεν
ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηνέα. τοῖο δ᾽ Ἀπόλλων
πᾶσαν ἀϝεικείην ἄπεχεν χροΐ, φῶτ᾽ ἐλεαίρων
καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ᾽ αἰϝίδι πάντα κάλυπτεν
χρυσείῃ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων.
ὣς ὃ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀϝείκιζεν μενεαίνων·
τὸν δ᾽ ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
κλέψαι δ᾽ ὀτρύνεσκον ἐύσκοπον ἀρϝεϊφόντην.
ἔνθ᾽ ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐϝήνδανεν, οὐδέ ποθ᾽ Ἥρῃ
οὐδὲ Ποσειδάων᾽ οὐδὲ ϝλαυκώπιδι κούρῃ,
ἀλλ᾽ ἔχον ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ϝίλιος ἱρή

6 Πατρόκλου ποθέων ἀρετῆτά τε καὶ μένος ἠύ
ἠδ᾽ ὁπόσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλϝεα,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεϝεινά τε κύματα πείρων.
τῶν μιμνησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,

καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς Ἀλεξάνδρου ἕνεκ᾽ ἄτης.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ᾽ ἠώς,
καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων
"σχέτλιοί ἐστε, θεοί, δηλήμονες. οὔ νύ ποθ᾽ ὕμιν
Ἕκτωρ μηρί᾽ ἔκηε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἐόντα σαῶσαι,
ϝῇ τ᾽ ἀλόχῳ ϝιδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ϝῷ
καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὦκα
ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν.
ἀλλ᾽ ὀλοῷ Ἀχιλῆι θεοὶ βούλεσθ᾽ ἐπαρήγειν,
ᾧ οὔτ᾽ ἂρ φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι οὔτε νόημα
γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ᾽ ὣς ἄγρια ϝοῖδεν,
ὅς τ᾽ ἐπεὶ ἂρ μεγάλῃ τε βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ
ϝείξας εἶσ᾽ ἐπὶ μῆλα, βροτῶν ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
ὣς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ ϝοι αἰδώς.
μέλλει μήν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
ἠὲ κασίγνητον ὁμογάστριον ἠὲ καὶ υἱόν·
ἀλλ᾽ ἦ τοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκεν·
τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
αὐτὰρ ὅ γ᾽ Ἕκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ᾽ ἑτάροιο φίλοιο
ἕλκει. οὐ μήν ϝοι τό γε κάλλιον οὐδέ τ᾽ ἄμεινον.
μὴ ἀγαθῷ περ ἐόντι νεμεσσηθείομεν ἡμεῖς·
κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀϝεικίζει μενεαίνων."
  τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη
"εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ϝέπος, ἀργυρότοξε,
εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆι καὶ Ἕκτορι θήσετε τιμήν.
Ἕκτωρ μὲν θνητός τε, γυναῖκά τε θήσατο μαζόν·
αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτή
θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν,
Πηλεῖ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ᾽ ἀθανάτοισιν.
πάντες δ᾽ ἠντιάασθε θεοὶ γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
δαίνυ᾽ ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἕταρ᾽, αἰὲν ἄπιστε."
  τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν·
οὐ μὴν γὰρ τιμή γε μί᾽ ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ Ἕκτωρ

29 ὃς νείκεσσε θεὰς ὅτε ϝοι μέσσαυλον ἵκοντο,
τὴν δ᾽ ᾔνησ᾽ ἥ ϝοι πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.
45 γίγνεται, ἥ τ᾽ ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ᾽ ὀνίνησιν.

φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν οἳ Ϝιλίῳ εἰσίν·
ὣς γὰρ ἐμοί γ᾽, ἐπεὶ οὔ τι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐϝίσης,
λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
ἀλλ᾽ ἦ τοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν — οὐδέ πῃ ἔστιν
λάθρῃ Ἀχιλλῆος — θρασὺν Ἕκτορα· ἦ τέ ϝοι αἰεί
μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ.
ἀλλ᾽ εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἆσσον ἐμεῖο,
ὄφρα τί ϝοι ϝείπω πυκινὸν ϝέπος, ὥς κεν Ἀχιλλεύς
δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπό θ᾽ Ἕκτορα λύσῃ."
  ὣς ἔφατ᾽, ὦρτο δὲ Ϝῖρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης
ἔνθορε μείλανι πόντῳ· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.
ἣ δὲ μολυβδαίνῃ ϝικέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν,
ἥ τε κατ᾽ ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα
ἔρχεται ὠμηστῇσιν ἐπ᾽ ἰχθῦσι κῆρα φέρουσα.
εὗρε δ᾽ ἐνὶ σπῆι γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ᾽ ἄλλαι
εἵαθ᾽ ὁμηγερέες ἅλιαι θεαί· ἣ δ᾽ ἐνὶ μέσσῃς
κλαῖε μόρον ϝοῦ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς ϝοι ἔμελλεν
φθίσεσθ᾽ ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ϝῖρις
"ὄρσο, Θέτι· καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα ϝειδώς."
τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
"τίπτε με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δέ
μίσγεσθ᾽ ἀθανάτοισιν, ἔχω δ᾽ ἄχε᾽ ἄκριτα θυμῷ.
εἶμι μέν, οὐδ᾽ ἅλιον ϝέπος ἔσσεται, ὅττι κε ϝείπῃ."
  ὣς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ᾽ ἕλε δῖα θεάων
κυάνεον· τοῦ δ᾽ οὔ τι μελάντερον ἔπλετο ϝέσθος·
βῆ δ᾽ ἰέναι. πρόσθεν δὲ ποδήνεμος ὠκέα Ϝῖρις
ἡγεῖτ᾽· ἀμφὶ δ᾽ ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
ἀκτὴν δ᾽ ἐξαναβᾶσαι ἐς οὐρανὸν ἀιχθήτην,
εὗρον δ᾽ εὐρύοπα Κρονίδην· περὶ δ᾽ ἄλλοι ἅπαντες
εἵαθ᾽ ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες.
ἣ δ᾽ ἄρα πὰρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, ϝεῖξε δ᾽ Ἀθήνη.
Ἥρη δὲ χρύσεον καλὸν δέπας ἐν χερὶ θῆκεν
καί ῥ᾽ εὔφρηνε ϝέπεσσι· Θέτις δ᾽ ὤρεξε πιοῦσα.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
"ἤλυθες Οὔλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσί· ϝοῖδα καὶ αὐτός·
ἀλλὰ καὶ ὣς ϝερέω τοῦ σ᾽ εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.

ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
Ἕκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῆι πτολιπόρθῳ,
κλέψαι δ᾽ ὀτρύνουσιν ἐΰσκοπον ἀργεϊφόντην.
αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆι προτιάπτω,
αἰδῶ καὶ φιλότητα τεὴν μετόπισθε φυλάσσων.
αἶψα μάλ᾽ ἐς στρατὸν ἐλθὲ καὶ υἱέι σῷ ἐπίτειλον.
σκύζεσθαί ϝοι ϝειπὲ θεούς, ἐμὲ δ᾽ ἔξοχα πάντων
ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
Ἕκτορ᾽ ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ᾽ ἀπέλυσεν,
εἴ κέν πως ἐμέ τε δείσῃ ἀπό θ᾽ Ἕκτορα λύσῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ϝῖριν ἐφήσω
λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ᾽ ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ᾽ Ἀχιλλῆι φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ."
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,
βῆ δὲ κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα,
ἷξεν δ᾽ ἐς κλισίην ϝοῦ υἱέος. ἔνθ᾽ ἄρα τόν γε
εὗρ᾽ ἁδινὰ στενάχοντα, φίλοι δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτὸν ἑταῖροι
ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντ᾽ ἄριστον·
τοῖσι δ᾽ ὄις λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευτο.
ἣ δὲ μάλ᾽ ἄγχ᾽ αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
χειρί τέ μιν κατέρεξε, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"τέκνον ἐμόν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
σὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου
οὔτ᾽ εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότητι
μίσγεσθ᾽· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
ἀλλ᾽ ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελος εἰμί.
σκύζεσθαι σοί φησι θεούς, ϝεὲ δ᾽ ἔξοχα πάντων
ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
Ἕκτορ᾽ ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ᾽ ἀπέλυσας.
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα."
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"τῇδ᾽ εἴη· ὃς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει."
ὣς οἵ γ᾽ ἐν νηῶν ἀγύρι μήτηρ τε καὶ υἱός
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ϝέπεα πτερόεντ᾽ ἀγόρευον.
Ϝῖριν δ᾽ ὤτρυνεν Κρονίδης ἐς Ϝίλιον ἱρήν.
"βάσκ᾽ ἴθι, Ϝῖρι ταχεῖα· λιποῦσ᾽ ἕδος Οὐλύμποιο
ἄγγειλον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ϝίλιον εἴσω
λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ᾽ ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

δῶρα δ᾽ Ἀχιλλῆι φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
κῆρύξ τίς ϝοι ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ᾽ ἰθύνοι
ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐΰτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ϝάστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
μηδέ τί ϝοι θάνατος μελέτω φρεσί, μηδέ τι τάρβος·
τοῖον γάρ ϝοι πομπὸν ὀπάσσομεν ἀργεϊφόντην,
ὃς ἄξει εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆι πελάσσῃ.
αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
οὔτ᾽ αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ᾽ ἄλλους πάντας ἐρύξει·
οὔτε γάρ ἐστ᾽ ἄφρων οὔτ᾽ ἄσκοπος οὔτ᾽ ἀλιτήμων,
ἀλλὰ μάλ᾽ ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός."
ὣς ἔφατ᾽, ὦρτο δὲ Ϝῖρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
ἷξεν δ᾽ ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ᾽ ἐνοπήν τε γόον τε.
παῖδες μὲν πατέρ᾽ ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς
δάκρυσι ϝείματ᾽ ἔφυρον, ὃ δ᾽ ἐν μέσσοισι γεραιός
ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλή
κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
τήν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶ ϝεῇσιν.
θυγατέρες δ᾽ ἀνὰ δῶμα ϝιδὲ νυοὶ ὠδύροντο,
τῶν μιμνησκόμεναι οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοί
χερσὶν ὑπ᾽ Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
στῆ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηύδα
τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα.
"θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσί, μηδέ τι τάρβει·
οὐ μὴν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ᾽ ἱκάνω,
ἀλλ᾽ ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελος εἰμί,
ὅς σευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ᾽ ἐλεαίρει.
λύσασθαί σ᾽ ἐκέλευεν Ὀλύμπιος Ἕκτορα δῖον,
δῶρα δ᾽ Ἀχιλλῆι φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
κῆρύξ τίς τοι ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ᾽ ἰθύνοι
ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐΰτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ϝάστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσί, μηδέ τι τάρβος·
τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ᾽ ἕψεται ἀργεϊφόντης,
ὅς σ᾽ ἄξει εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆι πελάσσῃ.
αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
οὔτ᾽ αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ᾽ ἄλλους πάντας ἐρύξει·
οὔτε γάρ ἐστ᾽ ἄφρων οὔτ᾽ ἄσκοπος οὔτ᾽ ἀλιτήμων,

ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός."
 ἣ μὲν ἄρ' ὣς ϝειποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ϝῖρις,
αὐτὰρ ὅ γ' υἷας ἄμαξαν ἐύτροχον ἡμιονείην
ὁπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς.
αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα
κέδρινον ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδειν.
ἐς δ' ἄλοχον Ϝεκάβην ἐκαλέσσατο, φώνησέν τε
"δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν
λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε ϝειπέ, τί τοι φρεσὶ ϝείδεται εἶναι;
αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγεν
κεῖσ' ἰέναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν."
 ὣς φάτο, κώκυσεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ
"ὤ μοι, πῇ δή τοι φρένες οἴχονθ', ᾗς τὸ πάρος περ
ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἠδ' οἷσι ϝανάσσεις.
πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλούς
υἱέας ἐξενάριξε. σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
εἰ γάρ σ' αἱρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
ὠμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅ γε, οὔ σ' ἐλεήσει
οὐδέ τί σ' αἰδέσσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν
ἥμενοι ἐν μεγάρῳ. τῷ δ' ὣς ποθὶ μοῖρα κραταιή
γιγνομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή,
ἀργίποδας κύνας ἆσαι, ἑϝῶν ἀπάνευθε τοκήων,
ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἧπαρ ἔχοιμι
ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἂν τιτὰ ϝέργα γένοιτο."
 τὴν δ' αὖτε προσέϝειπε γέρων Πρίαμος θεοϝειδής
"μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε, μηδέ μοι αὐτή
ὄρνις ἐν μεγάροισι κακὸς πέλευ· οὐδέ με πείσεις.
εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
ἢ οἳ μάντιές εἰσι, θυοσκόοι ἢ ἱερῆες,
ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
νῦν δ' — αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην —
εἶμι, καὶ οὐχ ἅλιον ϝέπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἶσα
τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

214 παιδὸς ἐμοῦ, ἐπεὶ οὔ ϝε κακιζόμενόν γε κατέκτα,
ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπων
ἑστεῶτ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆς."

βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεύς
ἀγκὰς ἑλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵην."
 ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέῳγεν,
ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,
ἐκ δὲ δύ' αἴθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὅ ϝοι Θρῇκες πόρον ἄνδρες
ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ
φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
λύσασθαι φίλον υἱόν. ὃ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
αἰθούσης ἀπέϝεργε ϝέπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων.
"ϝέρρετε, λωβητῆρες ἐλεγχέες. οὔ νυ καὶ ὑμῖν
ϝοίκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;
ἦ ὀνόσασθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὔμμες·
ῥηίτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν. αὐτὰρ ἐγώ γε,
πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραϊζομένην τε
ὀφθαλμοῖσι ϝιδεῖν, βαίην δόμον Ἄϝιδος εἴσω."
 ἦ, καὶ σκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας· οἳ δ' ἴσαν ἔξω
σπερχομένοιο γέροντος. ὃ δ' υἱάσι ϝοῖσιν ὁμόκλα,
νεικείων Ἕλενόν τε Πάριν τ' Ἀγάθωνά τε δῖον
Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην
Δηίφοβόν τε καὶ Ἱππόθοον καὶ Δῖον ἀγαυόν.
ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευεν
"σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες. εἴθ' ἅμα πάντες
Ἕκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῇς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.
ὤ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔ τινά φημι λελεῖφθαι,
Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωίλον ἱππιοχάρμην
Ἕκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ϝεϝῴκειν
ἀνδρός γε θνητοῦ πάις ἔμμεναι ἀλλὰ θεοῖο.
τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
ψεῦσταί τ' ὀρχησταί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι,
ϝαρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.
οὐκ ἂν δή μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;"
 ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδείσαντες ὁμοκλήν

ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν ἐύτροχον ἡμιονείην
καλὴν πρωτοπαγέα, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ᾽ αὐτῆς,
κὰδ δ᾽ ἀπὸ πασσαλόφι ζυϝὸν ᾕρεον ἡμιόνειον
πύξινον ὀμφαλόεν, εὖ ϝοιήκεσσιν ἀρηρός,
ἐκ δ᾽ ἔφερον ζυϝόδεσμον ἅμα ζυϝῷ ἐννεάπηχυ.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐυξέστῳ ἐπὶ ῥυμῷ,
πέζῃ ἔπι πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἕστορι βάλλον,
τρὶς δ᾽ ἑκάτερθεν ἔδησαν ἐπ᾽ ὀμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα
ἑξείης κατέδησαν, ὑπὸ ϝλωχῖνα δ᾽ ἔκαμψαν.
ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐυξέστης ἐπ᾽ ἀπήνης
νήεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι᾽ ἄποινα,
ζεῦξαν δ᾽ ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσιϝερϝούς,
τούς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀϝλαὰ δῶρα.
ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαϝον ζυϝόν, οὓς ὁ ϝεραιός
αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐυξέστῃ ἐπὶ φάτνῃ.
  τὼ μὲν ζευϝνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε᾽ ἔχοντες·
ἀϝχίμολον δέ σφ᾽ ἦλθ᾽ Ἑκάβη τετιηότι θυμῷ,
ϝοῖνον ἔχουσ᾽ ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφιν,
χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην.
στῆ δ᾽ ἵππων προπάροιθε, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"τῆ, σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὔχεο ϝοίκαδ᾽ ἱκέσθαι
ἂψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἂρ σέ ϝε θυμός
ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.
ἀλλ᾽ εὔχευ σύ ϝ᾽ ἔπειτα κελαινεφέι Κρονίωνι
Ἰδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται,
αἴτει δ᾽ οἰωνόν, ταχὺν ἄϝϝελον, ὅς τέ ϝοι αὐτῷ
φίλτατος οἰωνῶν καί ϝευ κράτος ἐστὶ μέϝιστον,
δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴῃς Δαναῶν ταχυπώλων.
εἰ δέ τοι οὐ δώσει ϝεὸν ἄϝϝελον εὐρύοπα Ζεύς,
οὐκ ἂν ἐϝώ ϝέ σ᾽ ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
νῆας ἐπ᾽ Ἀρϝείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα."
  τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοϝειδής
"ὦ ϝύναι, οὐ μήν τοι τόδ᾽ ἐφιεμένῃ ἀπιθήσω·
ἐσθλὸν ϝὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, εἴ κ᾽ ἐλεήσῃ."
  ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὤτρυν᾽ ὁ ϝεραιός
χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἣ δὲ παρέστη
χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ᾽ ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
νιψάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ϝῆς ἀλόχοιο·

εὔχετ᾽ ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ ϝοῖνον
οὐρανὸν εἰσανιδών, καὶ φωνήσας ϝέπος ηὔδα.
"Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε μέϝιστε,
δός μ᾽ ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθέμεν ἠδ᾽ ἐλεεινόν,
πέμψον δ᾽ οἰωνόν, ταχὺν ἄϝϝελον, ὅς τε σοὶ αὐτῷ
φίλτατος οἰωνῶν καί ϝευ κράτος ἐστὶ μέϝιστον,
δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπώλων."
  ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε μητιέτα Ζεύς.
αὐτίκα δ᾽ αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
μόρφνον θηρητῆρ᾽, ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν.
ὅσση δ᾽ ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
ἀνέρος ἀφνειοῖο, εὖ κληῖσ᾽ ἀραρυῖα,
τόσσ᾽ ἄρα τοῦ ϝεκάτερθεν ἔσαν πτερά· ϝείσατο δέ σφιν
δεξιὸς ἀίξας διὰ ϝάστεος. οἳ δὲ ϝιδόντες
ϝήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
σπερχόμενος δ᾽ ὁ ϝεραιὸς ἑϝοῦ ἐπεβήσετο δίφρου,
ἐκ δ᾽ ἔλασεν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἕλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων, αὐτὰρ ὄπισθεν
ἵπποι, τοὺς ὁ ϝέρων ἐφέπων μάστιϝι κέλευεν
καρπαλίμως κατὰ ϝάστυ. φίλοι δ᾽ ἅμα πάντες ἕποντο
πόλλ᾽ ὀλοφυρόμενοι ὡς εἰ θανατόνδε κιόντα.
οἳ δ᾽ ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ᾽ ἀφίκοντο,
οἳ μὲν ἄρ᾽ ἄψορροι προτὶ Ϝίλιον ἀπονέοντο,
παῖδες καὶ ϝαμβροί, τὼ δ᾽ οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν
ἐς πεδίον προφανέντε· ϝιδὼν δ᾽ ἐλέησε ϝέροντα.
αἶψα δ᾽ ἄρ᾽ Ἑρμείαν υἱὸν φίλον ἀντίον ηὔδα
"Ἑρμεία· σοὶ ϝάρ τε μάλιστά ϝε φίλτατον ἐστίν
ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καί τε κλύες ᾧ κ᾽ ἐθέλῃσθα·
βάσκ᾽ ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ὣς ἄϝαϝ᾽ ὡς μήτ᾽ ἄρ τις ἴδῃ μήτ᾽ ἄρ τε νοήσῃ
τῶν ἄλλων Δαναῶν πρὶν Πηλεΐωνάδ᾽ ἱκέσθαι."
  ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε διάκτορος ἀρϝεϊφόντης.
αὐτίκ᾽ ἔπειθ᾽ ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
ἀμβρόσια χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ᾽ ὑϝρήν
ἠδ᾽ ἐπ᾽ ἀπείρονα ϝαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο,
εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ᾽ ἀνδρῶν ὄμματα θέλϝει
ὧν ἐθέλει, τοὺς δ᾽ αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐϝείρει·
τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀρϝεϊφόντης.

αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανεν,
βῆ δ' ἰέναι κούρῳ αἰσυμνητῆρι ϝεϝοικώς,
πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦ περ χαριεστάτη ἥβη.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρὲξ Ϝίλοιο ἔλασσαν,
στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν,
ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν.
τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ϝιδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ
Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο, φώνησέν τε
"φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νοῦ ϝέργα τέτυκται.
ἄνδρ' ὁρόω, τάχα δ' ἄμμε διαρραίσεσθαι ὀίω.
ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἤ μιν ἔπειτα
γούνων ἁψάμενοι λιτανεύσομεν, εἴ κ' ἐλεήσῃ."
ὣς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δείδιε δ' αἰνῶς,
ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
στῆ δὲ ταφών. αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθών,
χεῖρα γέροντος ἑλὼν ἐξείρετο καὶ προσέϝειπεν.
"πῇ, πάτερ, ὧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὕδουσιν βροτοὶ ἄλλοι.
οὐδὲ σύ γ' ἔδεισας μένεα πνείοντας Ἀχαιούς,
οἵ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν.
τῶν εἴ τίς σε ϝίδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
τοσσάδ' ὀνείατ' ἄγοντα, τίς ἂν δή τοι νόος εἴη;
οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων δέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ,
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον
σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ ϝεϝίσκω."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοϝειδής
"οὕτω πῃ τάδε γ' ἐστί, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις.
ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
ὅς μοι τοιόνδ' ἧκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ ϝεῖδος ἀγητός,
πέπνυσαί τε νόῳ, μακάρων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε διάκτορος ἀργεϊφόντης
"ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔϝειπες.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε ϝειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἠέ πῃ ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά
ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, ἵνα τοι τάδε περ σόα μίμνῃ,
ἦ ἤδη πάντες καταλείπετε Ϝίλιον ἱρὴν
δειδιότες· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριστος ὄλωλεν
σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδεύετ' Ἀχαιῶν."

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοϝειδής
"τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων,
ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε διάκτορος ἀργεϊφόντης
"πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, καὶ εἴρεαι Ἕκτορα δῖον.
τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
Ἀργείους κτείνεσκε, δαΐζων ὀξέι χαλκῷ.
ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεύς
εἴα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι.
τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηῦς εὐϝεργής·
Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι, πατὴρ δέ μοί ἐστι Πολύκτωρ.
ἀφνειὸς μὲν ὅ γ' ἐστί, γέρων δὲ δὴ ὡς σύ περ ὧδε,
ἓξ δέ ϝοι υἷες ἔασιν, ἐγὼ δέ ϝοι ἕβδομός εἰμι·
τῶν μέτα παλλόμενος κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἕπεσθαι.
νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
θήσονται περὶ ϝάστυ μάχην ϝελίκωπες Ἀχαιοί.
ἀσχαλόωσι γὰρ οἵδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοϝειδής
"εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληιάδεω Ἀχιλῆος
εἴς, ἄγε δή μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
ἢ ἔτι πὰρ νήεσσιν ἐμὸς πάις, ἠέ μιν ἤδη
ϝῇσι κυσὶν μελεϊστὶ ταμὼν προύθηκεν Ἀχιλλεύς."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε διάκτορος ἀργεϊφόντης
"ὦ γέρον, οὔ πω τόν γε κύνες φάγον οὐδ' οἰωνοί,
ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηί
αὔτως ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ ϝοι ἠώς
κειμένῳ, οὐδέ τί ϝοι χρὼς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαί
ἔσθουσ', αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν.
ἦ μέν μιν περὶ σῆμα ϝεοῦ ἑτάροιο φίλοιο
ἕλκει ἀκηδέστως, Ἠὼς ὅτε δῖα φανήῃ,
οὐδέ μιν αἰσχύνει. θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν
οἷον ἐϝερσήεις κεῖται, περὶ δ' αἷμα νένιπται,
οὐδέ ποθι μιαρός· σὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν,
ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἷος ἑῆος
καὶ νέκυός περ ἐόντος, ἐπεί σφι φίλος περὶ κῆρι."
ὣς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρων καὶ ἀμείβετο μύθῳ
"ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι

ἀθανάτοις, ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐμὸς πάις, εἴ ποτ' ἔην γε,
λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
τῷ ϝοι ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.
ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον,
αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σύν γε θεοῖσιν
ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληιάδεω ἀφίκωμαι.”
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε διάκτορος ἀργεϊφόντης
“πειρᾷ ἐμεῖο γεραιὲ νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
ὅς με κέλεαι σέο δῶρα παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.
τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καί κεν κλυτὸν Ἄργος ἱκοίμην,
ἐνδυκέως ἐν νηὶ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
οὐκ ἄν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο.”
ἦ, καὶ ἀναΐξας ἐριούνιος ἅρμα καὶ ἵππους
καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἠύ.
ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,
οἳ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο·
τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος ἀργεϊφόντης
πᾶσιν, ἄφαρ δ' ὤιξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
ἐς δ' ἄγαγεν Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληιάδεω ἀφίκοντο
ὑψηλήν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
ἀμφὶ δέ ϝοι μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
σταυροῖσιν πυκινοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλής
εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοί,
τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος·
δή ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ᾦξε γέροντι,
ἐς δ' ἄγαγεν κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,
ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθόνα, φώνησέν τε
“ὦ γέρον, ἦ τοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα,
Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν.
ἀλλ' ἤ τοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, οὐδ' Ἀχιλῆος
ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη
ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
τύνη δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνος,

καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠυκόμοιο
λίσσεο καὶ τέκεος, ἵνα ϝοι σὺν θυμὸν ὀρίνῃς.”
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον
Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
Ἰδαῖον δὲ κατα῀υθι λίπεν· ὃ δὲ μίμνεν ἐρύκων
ἵππους ἡμιόνους τε. γέρων δ' ἰθὺς κίε ϝοίκου,
τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἵζεσκε διίφιλος. ἐν δέ μιν αὐτόν
εὗρ', ἕταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τὼ δὲ δύ' οἴω,
ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ὄζος Ἄρηος,
ποίπνυον παρεόντε. νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς
ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στάς
χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
δεινὰς ἀνδροφόνους, αἵ ϝοι πολέας κτάνον υἷας.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ
φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας,
ὣς Ἀχιλεὺς θάμβησε ϝιδὼν Πρίαμον θεοϝειδέα.
θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ϝίδοντο.
τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
“μνῆσαι πατρὸς σοῖο, θεοῖς ἐπιϝείκελ' Ἀχιλλεῦ,
τηλίκου ὥς περ ἐγών, ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ.
καὶ μήν που κεῖνον περιναιέται ἀμφὶς ἐόντες
τείρουσ', οὐδέ τις ἔστιν ἀρὴν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι.
ἀλλ' ἦ τοι κεῖνός γε σέθεν ζώοντος ἀκούων
χαίρει τ' ἐν θυμῷ, καὶ ϝέλπεται ἤματα πάντα
ὄψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίηθε μολόντα·
αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔ τινά φημι λελεῖφθαι.
πεντήκοντά μοι ἦσαν ὅτ' ἤλυθον υἷες Ἀχαιῶν·
ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
ὃς δέ μοι οἶος ἔην, ϝείρυτο δὲ ϝάστυ καὶ αὐτούς,
τὸν σὺ πρώην κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
Ἕκτορα. τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον
μνησάμενος σοῦ πατρός. ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
ἔτλην δ' οἷ' οὔ πώ τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,

ἀνδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ᾽ ὀρέγεσθαι."
ὣς φάτο, τῷ δ᾽ ἄρα πατρὸς ὑφ᾽ ἵμερον ὦρσε γόοιο·
ἁψάμενος δ᾽ ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ϝῆκα γέροντα.
τὼ δὲ μνησαμένω ὃ μὲν Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
κλαῖ᾽ ἁδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἐλυσθείς,
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖε ϝεὸν πατέρ᾽, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ᾽ ὀρώρειν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
αὐτίκ᾽ ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
οἰκτείρων πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ἆ δείλ᾽, ἦ δὴ πολλὰ κάκ᾽ ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλούς
υἱέας ἐξενάριξα· σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζευ ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ᾽ ἔμπης
ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
ὣς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν,
ζώειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ᾽ ἀκηδέες εἰσίν.
δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
δώρων οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἐάων.
ᾧ μέν κ᾽ ἀμμίξας δώῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,
ἄλλοτε μέν τε κακῷ ὅ γε κύρεται ἄλλοτε δ᾽ ἐσθλῷ·
ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δώῃ, λωβητὸν ἔθηκεν
καί ϝε κακὴ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει,
φοιτᾷ δ᾽ οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν.
ὣς μὲν καὶ Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ᾽ ἀνθρώπους ἐκέκαστο
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ϝάνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν,
καί ϝοι θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν.
ἀλλ᾽ ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅττι ϝοι οὔ τι
παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
ἀλλ᾽ ἕνα παῖδ᾽ ἔτεκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε
γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
ἧμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
ὅσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἕδος, ἐντὸς ἐϝέργει

514 καί ϝοι ἀπὸ πραπίδων ἦλθ᾽ ἵμερος ἠδ᾽ ἀπὸ γυίων,

καὶ Φρυγίη καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων,
τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι.
αὐτὰρ ἐπεί τοι πῆμα τόδ᾽ ἤγαγον Οὐρανίωνες,
αἰεί τοι περὶ ϝάστυ μάχαι τ᾽ ἀνδροκτασίαι τε.
ἄνσχεο, μηδ᾽ ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἷος ἑῆος,
οὐδέ μιν ἀνστήσεις· πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοϝειδής
"μή μέ πω ἐς θρόνον ἵζε, διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἕκτωρ
κῆται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής, ἀλλὰ τάχιστα
λῦσον, ἵν᾽ ὀφθαλμοῖσι ϝίδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα."
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"μηκέτι νῦν μ᾽ ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτός
Ἕκτορά τοι λῦσαι, Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν
μήτηρ ἥ μ᾽ ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
καὶ δὲ σὲ γιγνώσκω Πρίαμε φρεσίν, οὐδέ με λήθεις,
ὅττι θεῶν τίς σ᾽ ἦγε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
οὐ γάρ κεν τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ᾽ ἡβῶν,
ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ᾽ ὀχῆας
ῥεῖα μετοχλήσειε θυράων ἡμετεράων.
τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς,
μή σε, γέρον, οὐδ᾽ αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω
καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ᾽ ἀλίτωμαι ἐφετμάς."
ὣς ἔφατ᾽, ἔδεισεν δ᾽ ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
Πηλεΐδης δ᾽ οἴκοιο λέων ὣς ἆλτο θύραζε,
οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἕποντο,
ἥρως Αὐτομέδων ἠδ᾽ Ἄλκιμος, οὕς ῥα μάλιστα
τῖ᾽ Ἀχιλεὺς ἑτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
οἳ τόθ᾽ ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
ἐς δ᾽ ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
κὰδ δ᾽ ἐπὶ δίφρου εἷσαν· ἐυξέστης δ᾽ ἀπ᾽ ἀπήνης
ᾕρεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι᾽ ἄποινα.
κὰδ δ᾽ ἔλιπον δύο φάρε᾽ ἐύννητόν τε χιτῶνα,
ὄφρα νέκυν πυκάσας δοίη ϝοικόνδε φέρεσθαι.
δμωὰς δ᾽ ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ᾽ ἀμφί τ᾽ ἀλεῖψαι,
νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ϝίδοι υἱόν,

556 πολλά, τά τοι φέρομεν. σὺ δὲ τῶνδ᾽ ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεί με πρῶτον ἔασας
αὐτόν τε ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.

μὴ ὃ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ χόλον οὐ ϝερύσαιτο
παῖδα ϝιδών, Ἀχιλῆι δ᾽ ὀρινθείῃ φίλον ἦτορ
καί ϝε κατακτείνειε, Διὸς δ᾽ ἀλίτηται ἐφετμάς.
τὸν δ᾽ ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
αὐτὸς τόν γ᾽ Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
σὺν δ᾽ ἕταροι ἤειραν ἐυξέστην ἐπ᾽ ἀπήνην.
ᾤμωξέν τ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα, φίλον τ᾽ ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
"μή μοι Πάτροκλε σκυδμαινέμεν, εἴ κε πύθηαι
εἰν Ἄϝιδός περ ἐὼν ὅτι Ἕκτορα δῖον ἔλυσα
πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὔ μοι ἀϝεικέα δῶκεν ἄποινα.
σοὶ δ᾽ αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ᾽ ἀποδάσσομαι ὅσσ᾽ ἐπέϝοικεν."
ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἤιε δῖος Ἀχιλλεύς,
ἕζετο δ᾽ ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ ἔνθεν ἀνέστη,
τοίχου τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον.
"υἱὸς μὲν δή τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες,
κεῖται δ᾽ ἐν λεχέεσσ᾽· ἅμα δ᾽ ἠοῖ φαινομένηφιν
ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
καὶ γάρ τ᾽ ἠύκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
ἓξ μὲν θυγατέρες ἓξ δ᾽ υἱέες ἡβώοντες.
τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ᾽ ἀργυρέοιο βιοῖο
χωόμενος Νιόβῃ, τὰς δ᾽ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
οὕνεκ᾽ ἄρα Λητοῖ ϝεισάσκετο καλλιπαρῄῳ.
φῆ δοιὼ τεκέειν, ἣ δ᾽ αὐτὴ γείνατο πολλούς·
τὼ δ᾽ ἄρα καὶ δοιώ περ ἐόντ᾽ ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
οἳ μὲν ἄρ᾽ ἐννῆμαρ κέατ᾽ ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
τοὺς δ᾽ ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
ἣ δ᾽ ἄρα σίτου μνήσατ᾽, ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουσα.
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα, δῖε γεραιέ,
σίτου. ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα
Ϝίλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται."
ἦ, καὶ ἀναΐξας ὄιν ἄργυφον ὠκὺς Ἀχιλλεύς
σφάξ᾽· ἕταροι δ᾽ ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,

614 νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν,
ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνάς
νυμφάων, αἵ τ᾽ ἀμφ᾽ Ἀχελώιον ἐρρώσαντο,
ἔνθα λίθος περ ἐοῦσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.

μίστυλλόν τ᾽ ἄρ᾽ ἐπισταμένως, πεῖράν τ᾽ ὀβελοῖσιν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως, ϝερύσαντό τε πάντα.
Αὐτομέδων δ᾽ ἄρα σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
οἳ δ᾽ ἐπ᾽ ὀνείαθ᾽ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
ἦ τοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ᾽ Ἀχιλῆα,
ὅσσος ἔην οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ϝεϝῴκειν·
αὐτὰρ ὃ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
εἰσορόων ὄψιν τ᾽ ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
τὸν πρότερος προσέϝειπε γέρων Πρίαμος θεοϝειδής
"λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφές, ὄφρα κεν ἤδη
ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
οὐ γάρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν
ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάις ὤλεσε θυμόν,
ἀλλ᾽ αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἴθοπα ϝοῖνον
λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὔ τι πεπάσμην."
ἦ ῥ᾽, Ἀχιλεὺς δ᾽ ἑτάροισι ϝιδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
δέμνι᾽ ὑπ᾽ αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλά
πορφύρε᾽ ἐμβαλέειν, στορέσαι τ᾽ ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ᾽ ἐνθέμεναι ϝούλας καθύπερθε ϝέσασθαι.
αἳ δ᾽ ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
αἶψα δ᾽ ἄρα στόρεσαν δοιὼ λέχε᾽ ἐγκονέουσαι.
τὸν δ᾽ ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μή τις Ἀχαιῶν
ἐνθάδ᾽ ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἵ τέ μοι αἰεί
βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἣ θέμις ἐστίν.
τῶν εἴ τίς σε ϝίδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
αὐτίκ᾽ ἂν ἐκϝείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
καί κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται.
ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε ϝειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ποσσῆμαρ μέμονας κτερεϊζέμεν Ἕκτορα δῖον,
ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοϝειδής
"εἰ μὲν δή μ᾽ ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἕκτορι δίῳ,
ὧδέ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
ϝοῖσθα γὰρ ὡς κατὰ ϝάστυ ἐϝέλμεθα, τηλόθι δ᾽ ὕλη

ἀξέμεν ἐξ ὄρεος, μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
ἐννῆμαρ μέν κ᾽ αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοόωμεν,
τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινῦτό τε λαός,
ἑνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ᾽ αὐτῷ ποιήσαιμεν,
τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίξομεν, εἴ περ ἀνάγκη."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
"ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ᾽, ὡς σὺ κελεύεις·
σχήσω γὰρ πόλεμον τόσσον χρόνον ὅσσον ἄνωγας."
ὣς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
ἔλλαβε δεξιτερήν, μή πως δείσει᾽ ἐνὶ θυμῷ.
οἳ μὲν ἄρ᾽ ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε᾽ ἔχοντες,
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
τῷ δὲ Βρισηὶς παρελέξατο καλλιπάρῃος.
ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταί
εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
ἀλλ᾽ οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
ὁρμαίνοντ᾽ ἀνὰ θυμὸν ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
νηῶν ἐκπέμψειε, λαθὼν ἱεροὺς πυλαωρούς.
στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"ὦ γέρον, οὔ νύ τι σοί γε μέλει κακόν, οἷον ἔθ᾽ εὕδεις
ἀνδράσιν ἐν δηίοισιν, ἐπεί σ᾽ εἴασεν Ἀχιλλεύς.
καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ᾽ ἔδωκας·
σεῖο δέ κε ζωοῦ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα
παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, εἴ κ᾽ Ἀγαμέμνων
γνώῃ σ᾽ Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί."
ὣς ἔφατ᾽, ἔδεισεν δ᾽ ὁ γέρων, κήρυκα δ᾽ ἀνίστη.
τοῖσιν δ᾽ Ἑρμείας ζεῦξ᾽ ἵππους ἡμιόνους τε,
ῥίμφα δ᾽ ἄρ᾽ αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐυρρεῖος ποταμοῖο,
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ᾽ ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
Ἠὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ᾽ αἶαν,
οἳ δ᾽ ἐς ϝάστυ ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδέ τις ἄλλος
ἔγνω πρόσθ᾽ ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
ἀλλ᾽ ἄρα Κασσάνδρη, ϝικέλη χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
Πέργαμον εἰσαναβᾶσα φίλον πατέρ᾽ εἰσενόησεν
ἑστεῶτ᾽ ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ϝαστυβοώτην,

693 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,

τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ἐφ᾽ ἡμιόνων ϝίδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν.
κώκυσέν τ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ϝάστυ.
"ὄψεσθε, Τρῶες καὶ Τρῳάδες, Ἕκτορ᾽ ἰόντες,
εἴ ποτε καὶ ζώοντι μάχης ἐκνοστήσαντι
χαίρετ᾽, ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλι τ᾽ ἦν παντί τε δήμῳ."
ὣς ἔφατ᾽, οὐδέ τις αὐτόθ᾽ ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ᾽ ἀνήρ
οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος·
ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
πρῶται τόν γ᾽ ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
τιλλέσθην, ἐπ᾽ ἄμαξαν ἐύτροχον ἀίξασαι,
ἁπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ᾽ ἀμφίσταθ᾽ ὅμιλος.
καί νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἕκτορα δάκρυ χέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
εἰ μὴ ἄρ᾽ ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα
"ϝείξατέ μοι οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἄσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδε."
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δὲ διέστησαν καὶ ϝεῖξαν ἀπήνῃ.
οἳ δ᾽ ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ᾽ εἷσαν ἀοιδούς
θρήνων ἐξάρχους, οἵ τε στονόεσσαν ἀοιδήν
οἳ μὲν δὴ θρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
τῇσιν δ᾽ Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα.
"ἆνερ, ἀπ᾽ αἰῶνος νέος ὤλεο, κὰδ δέ με χήρην
λείπεις ἐν μεγάροισι· πάις δ᾽ ἔτι νήπιος αὔτως,
ὃν τέκομεν σύ τ᾽ ἐγώ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἴω
ἥβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἥδε κατ᾽ ἄκρης
πέρσεται. ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅς τέ μιν αὐτήν
ῥύσκευ, ἔχες δ᾽ ἀλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα.
αἳ δή τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσιν,
καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ᾽ αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
ἕψεαι, ἔνθα κε ϝέργα ἀϝεικέα ϝεργάζοιο
ἀθλεύων πρὸ ϝάνακτος ἀμειλίχου· ἤ τις Ἀχαιῶν
ῥίψει χειρὸς ἑλὼν ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον,
χωόμενος, ᾧ δή που ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἕκτωρ
ἢ πατέρ᾽ ἠὲ καὶ υἱόν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.
οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαῒ λυγρῇ·
τῷ καί μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ϝάστυ,
ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας,

Ἕκτορ. ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλϝεα λυϝρά·
οὐ ϝάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας,
οὐδέ τί μοι ϝεῖπας πυκινὸν ϝέπος, οὗ τέ κεν αἰεί
μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἤματα δάκρυ χέουσα."
  ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο ϝυναῖκες.
τῇσιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἁδινοῦ ἐξῆρχε ϝόοιο.
"Ἕκτορ ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
ἦ μήν μοι ζωός περ ἐὼν φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
οἳ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.
ἄλλους μὲν ϝὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
πέρνασχ', ὅν τιν' ἕλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυϝέτοιο,
ἐς Σάμον ἔς τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκεϊ χαλκῷ,
πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἑϝοῦ περὶ σῆμ' ἑτάροιο
Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὧς·
νῦν δέ μοι ἑρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεϝάροισιν
κεῖσαι, τῷ ϝίκελος ὅν τ' ἀρϝυρότοξος Ἀπόλλων
ϝοῖς ἀϝανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν."
  ὣς ἔφατο κλαίουσα, ϝόον δ' ἀλίαστον ὄρινεν.
τῇσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε ϝόοιο.
"Ἕκτορ ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
ἦ μήν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοϝειδής,
ὅς μ' ἄϝαϝεν Τροίηνδ'· ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.
ἤδη ϝὰρ νῦν μοι τόδ' ἐϝεικοστὸν ϝέτος ἐστίν
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
ἀλλ' οὔ πω σεῦ ἄκουσα κακὸν ϝέπος οὐδ' ἀσύφηλον·
ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεϝάροισιν ἐνίπτοι
δαέρων ἢ ϝαλόων ἢ ϝεινατέρων ἐυπέπλων,
ἢ ϝεκυρή (ϝεκυρὸς δὲ πατὴρ ὣς ἤπιος αἰεί),
ἀλλὰ σὺ τόν ϝε ϝέπεσσι παραιφάμενος κατέρυκες.
τῷ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον ἀχνυμένη κῆρ·
οὐ ϝάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
ἤπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασιν."
  ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στένε δῆμος ἀπείρων.
λαοῖσιν δ' ὁ ϝέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔϝειπεν.
"ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ϝάστυδε, μηδέ τι θυμῷ
δείσητ' Ἀρϝείων πυκινὸν λόχον· ἦ ϝὰρ Ἀχιλλεύς
πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,

772 σῇ τ' ἀϝανοφροσύνῃ καὶ σοῖς ἀϝανοῖς ϝεπέεσσιν.

μὴ πρὶν πημανέειν πρὶν δωδεκάτη μόλῃ ἠώς."
  ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
ζεύϝνυσαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ϝάστεος ἠϝερέθοντο.
ἐννῆμαρ μὲν τοί ϝε ἀϝίνεον ἄσπετον ὕλην·
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἕκτορα δάκρυ χέοντες,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
ἦμος δ' ἠριϝένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἕκτορος ἔϝρετο λαός.
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι ϝοίνῳ
πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὀστέα λεύκ' ἐλέϝοντο κασίϝνητοί θ' ἕταροί τε
μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
καὶ τά ϝε χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν ἑλόντες,
πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν, αὐτὰρ ὕπερθεν
πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεϝάλοισιν.
ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν· περὶ δὲ σκοποὶ εἵατο πάντῃ,
μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί.
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
εὖ συναϝειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
  ὣς οἵ ϝ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.

790 αὐταρ ἐπεί ῥ' ἤϝερθεν ὁμηϝερέες τ' ἐϝένοντο.

ANNOTATIO.

V vetus aliquis grammaticus, R auctor recentior.
diductae litterae vocum sunt semel lectarum

A

1. *μῆνιν: μηνὶν* V *ἄειδε: Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος "ἐννέπετε Κρονίδαο Διὸς μεϝάλοιο θύϝατρες"*
2. *ἥ: ῆ* V 3. *ψυχὰς: κεφαλὰς* Apollonius Rhodius. cf. *Λ* 55
4. 5. *ἀθετεῖ Ζηνόδοτος* 5. *πᾶσι: δαῖτα* Zenodotus ap. Athen. p. 12 f. Aeschylus Suppl. 801: *κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα κἀπιχωρίοις ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν*
βουλή: βουλῇ V. Stasinus: *ἦν ὅτε μυρία φῦλα κατὰ χθόνα πλαζόμεν' [ἀνδρῶν] . . . βαθυστέρνου πλάτος αἴης. Ζεὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε, καὶ ἐν πυκιναῖς πραπίδεσσι σύνθετο κουφίσαι ἀνθρώπων παμβώτορα ϝαῖαν, ῥιπίσσας πολέμου μεϝάλην ἔριν Ἰλιακοῖο, ὄφρα κενώσειεν θανάτῳ βάρος. οἱ δ' ἐνὶ Τροίῃ ἥρωες κτείνοντο, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή* (Hermann ad Eurip. Hel. 40). cf. *Τ* 273 et *Θ* 82 6. *διαστήτην ἐρίσαντες: διὰ στήτην ἐρίσαντο* schol. Dionysii Thracis (Bekk. Anecd. p. 735 2)
7.* *Ἀτρεΐδης: Ἀτρείδης*, sicut omnium patronymicorum soluta nunc est diphthongus 8. *τ' ἄρ: τάρ* V *σφωε: σφῶϊ* vel Zenodotus vel Dionysius Sidonius 9. *ὅ: ὁ* 11. *ἠτίμασεν: ἠτίμησ'* codices plurimi. legitur *ἀτιμάζειν* in Iliade semel, *Ι* 450, in Odyssea saepe 15. *λίσσετο* codex Venetus: ceteri *ἐλίσσετο*
16. *Ἀτρεΐδα: Ἀτρείδας* V 17. *Ἀτρείδα* Heynius: legebatur *Ἀτρεῖδαι* 19. *καὶ ϝοίκαδ'* Heynius: olim *εὖ δ' οἴκαδ'*. cf. *Ι* 393 20. sunt qui *λύσαιτε* et *δέχεσθε* legant
21.* *υἷα ϝεκηβόλον: υἱὸν ἑκηβόλον* 24. *Ἀτρεΐδῃ Ἀϝαμέμνονι: Ἀτρείδεω Ἀϝαμέμνονος* Zenodotus 25. **ἀφίῃ: ἀφίει* 28. *χραίσμῃ*: v. Buttmann Lexil. 1
29—31. *ἀθετοῦνται* (ab Aristarcho) 31. *ἀντιόωσαν*: v. Buttmann. Lexil. 2 33. * *ὧς: ὣς*, idque ubique *ἔδεισεν* Aristarchus; cf. schol. ad *Θ* 423, *Ο* 123, *Ψ*

417. ceteri ἔδδεισεν 34. ἀκέων: ἀχέων Zenodotus; cf. Buttmann. Lex. 3 39. εἴ: ὥς schol. ad Θ 203 41. τόδε Herodianus, τὸ δέ Aristarchus 42. τίσειαν: τίσαιεν Zenodotus 43. *δὲ κλύε: δ' ἔκλυε 46—47. ἠθέτηκε Ζηνόδοτος 47. ἐοικώς: ἑλυσθείς Zenodotus schol. ad Μ 463 51. ἐφιείς: ἀφιείς R 52. θαμεῖαι Pamphilus, θαμειαί Aristarchus 55. ἐπὶ φρεσὶ etiam Θ 218, ἐνὶ λ 146 et π 291, ἐν Π 83 et Τ 121 56. 98. ὁρᾶτο: ὁρῆτο Zenodotus 57. ὁμηϝερέες: ὁμηϝυρέες R 59 πάλιν πλαϝχθέντας: παλιμπλαϝχθέντας Aristarchus 60. εἴ: οἵ Zenodotus 62. ἐρείομεν: cf. ἐρέων Η 128 63. ἠθέτηκε Ζηνόδοτος 64. ὅς Bentleius: vulgo ὅς κ' εἴπῃ R: εἴποι. cf. Γ 287 et 460, σ 335 65. ἤτ' ἄρ' — ἤθ' Thierschius. εἴ ταρ — ἠδ' V, et v. 93. οὔ ταρ — οὐδ'; cf. Lehrs. Q. E. p. 131. legebatur εἴτ' ἄρ' — εἴθ' 66. *εἴ: αἴ κνίσης ante Aristarchum 68. κατ' ἄρ' ἕζετο: ἐκαθέζετο Zenodotus. idem v. 611 ἔνθ' ἐκάθευδεν 69. Κάλχας: μάντις Zenodotus ὅτι δέ τινές φασιν ἐν τῇ τοῦ Κάλχαντος Ὁμηρικῇ ϝενεαλοϝίᾳ στίχους ἐκλελοιπέναι Πορφύριος ἱστορεῖ, ἐκτιθέμενος καὶ στίχους δύο ἐν οἷς Εὐβοεύς τε φαίνεται εἶναι καὶ Ἄβαντος ἀπόϝονος. Eustathius 70. ϝήδη: ᾔδει R 73. Zenodotus ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα *ἐὺ φρονέων: εὐφρονέων 77. *ἦ μήν: ἠμέν V, ἦ μέν R. unus εἰ — ἀρήξεις 79. Ἀρϝείων: an Ἀρϝεΐων? 80. ἀθετεῖ Ζηνόδοτος: an cum 81—3? idem κρείσσω tam hoc loco quam Β 71 et 92, ϝλυκίω Α 249 82. τε codex Venetus et schol. Ξ 136; cf. Κ 225: ϝε 83. φράσαι: φράσον Zenodotus ἤ: εἴ 84. πόδας — 58 85. ϝοῖσθα: οἶσθας alii. cf. Lehrs. Q. E. p. 275, qui mavult ᾔδεις 86. Κάλχαν: Κάλχα Zenodotus, cui ad Μ 231 datur Πουλυδάμαν. cf. ad Ν 68 et 222 89. ἐποίσει: ἐφήσει R, ut ν 376 91. Ἀχαιῶν Zenodotus Aristophanes Aristarchus cum Sosigene, ἐνὶ στρατῷ reliqui. cf. 244, 412 96. ἀθετεῖται 97. Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιϝὸν ἀπώσει Aristarchus cum Massiliensi et Rhiano (cf. 456); λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει Zenodotus. pro χεῖρας Marklandus κῆρας; cf. Φ 548. ἐφέξει R 99. ἀπριάτην hic et ξ 317 ἀνάποινον 100. τότε: αἴ Zenodotus 101. = 68 102. *εὐρὶ

κρείων: εὐρυκρείων 104. λαμπετόωντι 106. τὸ κρήϝυον: τὰ κρήϝυα Bentleius εἶπας Aristarchus, εἶπες ceteri 108. οὔτε — οὔτε τέλεσσας: οὐδέ — οὐδ' ἐτέλεσσας Aristophanes et Aristarchus 110. ἀθετεῖται 113. προβέβουλα 114. οὔ ἕθεν Aristarchus: οὐ ἕθεν 116. ὥς: plerique ὣς ἄμεινον: ἄριστον R 117. ἠθέτηκε Ζηνόδοτος σόον: σῶν Aristarchus 119. ἀϝέραστος 120. λεύσσετε: λεύσετε V 122. κύδιστε: κέρδιστε Bentleius φιλοκτεανώτατε: φιλοκτεανέστατε Aristophanes 124. που: πω alii 126. ταῦτ': ταύτ' Tyrannion, i. e. τὰ αὐτὰ παλίλλοϝα 128. τριπλῇ τετραπλῇ εἴ: αἴ 129. Τροίην Zenodotus: Τροΐην Aristarchus, i. e. Τρωικήν 130. τὸν — προσέφη 84 131. *μὴ δή: μηδ'. cf. Α 545, Ε 684, Κ 447, Ρ 501, Υ 200, Ψ 7, Ω 65 133—4. ἀθετοῦνται 133. v. Hermann. Orph. p. 814. cf. Π 652 135. δώσουσι — 123 136. ἄρσαντες Herodianus, ἅρσαντες Aristarchus 137. δώωσιν: δώσουσιν R 139. ἀθετεῖται κεχολώσεται Υ 301 Ψ 543 142 et 309. ἐς: ἐν Aristarchus 142. ἐπίτηδες: ἐπιτηδὲς Aristarchus; cf. Buttmann. Lex. 14, Lehrs. Q. E. p. 141 143. ἠθέτηκε Ζηνόδοτος 148. προσέφη — 84 154. πώποτε, ὑφ' ἕν, Aristarchus 156. ἐπεὶ ἦ: ἐπειδὴ *μεσηϝύς: μεταξύ 157. σκιόεντα: σκιόωντα Aristarchus 159. τιμὴν: ποινὴν Etym. M. ἀρνύμενοι: ἀρνύμενος Zenodotus; cf. Ε 552 160. ἠθέτηκε Ζηνόδοτος 162. πόλλ' ἐμόϝησα: πολλὰ μόϝησα Aristarchus 163. *μὴν: μὲν ὁππότ': οὐδ' ὅτ' Zenodotus 164. *ἐὺ ναιόμενον: εὐναιόμενον 166. δασμὸς 168. ἐπεί κε κάμω Aristarchus et Herodianus, ἐπὴν κεκάμω alii 169. Φθίηνδ' Zenodotus et Aristarchus: alii Φθίην 170.* ξὺν: σὺν σ' i. e. σοι. sic μ' pro μοι Ζ 165, Ι 673, Κ 544, Ν 481, Ρ 100, Ψ 579, δ 367, ψ 21. 172. = 121 et 7 173. ἐπέσσυται: ἐέλδεται V; cf. Ι 42 173. 282. 296. 298. *ἐϝώ ϝε: ἔϝωϝε 174. παρ': πάρ' *ἐμοί ϝε: ἔμοιϝε 175. μητιέτα: μητίετα Aristarchus 176. διοτρεφέων βασιλήων: ἐκ ϝὰρ μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί, ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες Hesiodus Th. 94

177. ἐντεῦθεν μετενήνεκται ἐν τῇ α ῥαψῳδίᾳ ἐπὶ τὸν πρὸς Ἀχιλλέα ὑπὸ Ἀϝαμέμνονος λόϝον. schol. ad *E* 891
178. *ξὺν: σὺν 183. σὺν — 179 187. ὁμοιωθήμεναι hic et ϝ 120 ἄντην: ἄντα schol. *B* 153
189. μερμήριξεν: μερμήριζεν R 191. ἐναρίζοι schol. Ψ 679 et Apollonius Sophista: ἐναρίξοι. praestat fortasse ἐναρίξαι 192. ἀθετεῖται 193. *εἶος: ἕως
197. Πηλεΐωνα: Πηλείωνος V 198. φαινομένη: φαινομένην V 199. *δὲ τράπετ᾽: δ᾽ ἐτράπετ᾽
203. ἴδῃς: ἴδῃ Aristarchus; cf. *Δ* 205 et 195 204. τελέεσθαι ὀίω Aristarchus, τετελέσθαι ὀίω alii, τετελεσμένον ἔσται Zenodotus 205. ὑπεροπλίῃσι
207. *εἴ: αἴ 208—9. = 195-6. ἠθέτηκε Ζηνόδοτος
212. τετελεσμένον ἔσται: τετελέσθαι ὀίω Zenodotus
214. ἡμῖν: ἧμιν Aristarchus 215. = 84 216. * μὴν: μὲν 219—220. Ζηνόδοτος μεταϝράφει "ὣς εἰπὼν πάλιν ὦσε μέϝα ξίφος, οὐδ᾽ ἀπίθησεν" καὶ τοὺς δύο ἕνα ἐποίησεν
221. 394. *Οὔλυμπόνδε: Οὔλυμπόνδε 221. *βεβήκειν: βεβήκει 222. αἰϝιόχοιο Διὸς 202 223. *ἀταρτηροῖσι ϝέπεσσιν: ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν 225—233. Ζηνόδοτος τοῦτον τὸν τόπον ἠθέτηκεν 225. ϝοινοβαρές
230. ἀντία Bentleius: ἀντίον. cf. *Y* 80, 88, 113, 118. *Φ* 431, *ο* 377
231. δημοβόρος 235. τομὴν
241. * ξύμπαντας: σύμπαντας τότε Aristarchus: alii τοῖς
251. οἵ: αἵ Zenodotus * ἠδὲ ϝένοντο: ἠδ᾽ ἐϝένοντο 253. = 73 254. ὢ: ὦ apud Eustathium 258. βουλὴν: βουλῇ ante Aristarchum 260. ὑμῖν Zenodotus et Apollonius Sophista: ἡμῖν 261. ἀθέριζον Il.
264. τ᾽ Ἐξάδιον: τε Ξάδιον V 265. abest a Veneto
267. *καρτίστοισι μάχοντο: καρτίστοις ἐμάχοντο
268. ὀρεσκῴοισι hic et *ι* 155 269. μὴν: μὲν μεθομίλεον: μεθ᾽ ὁμίλεον Aristarchus 270. ἐξ ἀπίης ϝαίης *π* 18 271. ἔμ᾽ αὐτὸν: ἐμωυτὸν Zenodotus
273. μήν: μέν ξύνιεν Aristarchus: alii ξύνιον
275. ἀποαίρεο: ἀποαιρέο Schaeferus ad schol. Apollon. p. 176
277. Πηλεΐδη ἔθελ᾽: Πηλείδῃ ἔθελ᾽ Aristarchus
281. ὅδε: ὅϝε 285. = 130 288. πᾶσιν δὲ Bentleius: πάντεσσι δ᾽. cf. *ν* 25 291. προθέωσιν Freytagus: προθέουσιν 292. ὑποβλήδην 294. *ὅττι: ὅ ττι vel ὅ, ττι 295. ἐμοί ϝε: ἔμοιϝε 296. ἀθετεῖται ἐϝώ ϝ᾽: ἔϝωϝ᾽. sic ubicunque recurrit

298. μαχήσομαι Aristarchus post Massiliensem Argolicam Sinopensem, cum Antimacho et Aristophane: μαχέσσομαι Heracleon
299. ἐπεί μ᾽ ἀφέλεσθέ ϝε δόντες: ἐπεί ῥ᾽ ἐθέλεις ἀφελέσθαι Zenodotus
304. μαχησαμένω Aristarchus, non μαχεσσαμένω 310. καλλιπάρῃον 184 311. ἐν: ἂν R 314. λύματ᾽ ἔβαλλον: λύματα βάλλον Aristarchus 322. Πηληιάδεω — 1
323. ἑλόντ᾽: ἑλόντε Aristarchus; cf. Lehrs. Q. E. p. 49. Βρισηίδα — 184 324. = 137.
325.* ξὺν: σὺν 326.* προΐῃ: προΐει. item 336
327. ἀϝέκοντε βάτην: ἀέκοντ᾽ ἐβάτην Vindob., recte παρὰ — 316 336. σφῶι: σφῶιν Zenodotus
337.* Πατρόκλεες: Πατρόκλεις 340. ἀπηνέος: ἀναιδέος Seleucus * δὴ: δ᾽. cf. 394, 503 344. μαχέοιντο: μαχέονται Thierschius 346. Βρισηίδα — 323
350. θῖν᾽: θίν᾽ sch. Vict. *K* 277 ἐπ᾽ ἀπείρονα Aristarchus, non ἐπὶ οἴνοπα 351. ὀρεϝνύς: ἀναπτάς Zenodotus. alii ἀνασχών, quod est 450 355. = 102
357.* δάκρυ χέων: δακρυχέων. perinde 360 * δὲ κλύε: δ᾽ ἔκλυε 363. εἴδομεν: εἰδόμεν Pamphilus
364. βαρὺ στενάχων: βαρυστενάχων στενάχων Aristarchus, στεναχῶν Dionysius Sidonius. προσέφη — 215
365. τί ἦ V: τίη ταῦτα ἰδυίῃ: ταῦτ᾽ εἰδυίῃ ἀϝορεύω: ἀϝορεύσω R ἀλλότριοι οἱ ἐπιφερόμενοι στίχοι κζ' (366—92) 368. υἷες — 276
369. Χρυσηίδα — 143 371—75. = 12-16
374. λίσσετο Aristarchus: ἐλίσσετο 376—80. = 22-5
379. *ἀφίῃ: ἀφίει 381. ἐπεὶ μάλα: ἐπεί ῥά νύ Cypria et Cretensis 384. στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν 229
387. *Ἀτρεΐωνα: Ἀτρείωνα 393. ἑῆος: ἑοῖο Zenodotus; alii ἑῆος 395. ἠέ τι Heynius: ἠὲ καὶ. cf. *E* 879, ϝ 99, *δ* 163. 396. ϝάρ σεο Aristarchus: ϝὰρ σέο
396—406. ἀθετεῖ Ζηνόδοτος 398. ἀϝεικέα λοιϝὸν 97
400. καὶ Παλλὰς Ἀθήνη: καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων Zenodotus
402. ἑκατόϝχειρον: ἑκατόϝχειρα R 404. βίῃ Aristarchus: βίην. Zenodotus βίῃ πολὺ φέρτατος ἦεν πάντων οἳ ναίουσ᾽ ὑπὸ Τάρταρον εὐρώεντα. cf. Hermann. h. Cer. 66
406. ὑπέδεισαν Aristarchus: ὑπέδδεισαν

408. 420. *εἴ: αἴ 411. Ἀτρεΐδης — 355 414.* σε τρέφον: σ' ἔτρεφον 414. τεκοῦσα: παθοῦσα schol. Δ 31 415. *εἴθ': αἴθ' 421. νῦν: νὺν Tyrannion 423. μετ' ἀμύμονας: μετὰ Μέμνονας V 424. κατὰ: μετὰ V, vel ἐπὶ ἕποντο: ἕπονται Aristarchus 431. = 99 et 100 432. ἐντὸς: ἐϝϝὺς Aristarchus 433. στείλαντο, θέσαν δ': στεῖλάν τε θέσαν τ' Wakefieldus coll. ϝ 11, π 353 434. ἱστοδόκῃ προτόνοισιν Il. ὑφέντες Zenodotus, ἀφέντες vel ἐφέντες Aristarchus 435. προέρεσσαν cum Argolica et Sinopensi Sosigenes: προέρυσσαν
438. ϝεκηβόλῳ — 373 440. πολύμητις — 311
441.* τίθη: τίθει 442. ϝάναξ — 172
444. ἀθετεῖται. cf. schol. Φ 479 446. *δὲ δέξατο: δ' ἐδέξατο 446—7 ὣς εἰπών (immo εἶπεν), τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἑκατόμβην Zenodotus. ἱερὴν etiam Aristarchus: κλειτὴν. cf. 443, 431, 99 449. χερνίψαντο
451—52. = 37-8 453. ἦ μὲν δή Ξ 234 et Π 236: hic ἤδη μέν 456. ἀϝεικέα — 398 457. = 43 459.* ἀϝέρυσαν: αὐέρυσαν 463. πεμπώβολα hic et ϝ 460 464. et Β 427. μῆρα —: μῆρε κάη καὶ σπλάϝχνα πάσαντο Aristarchus, μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάϝχν' ἐπάσαντο ceteri 465. non τἄλλα Herodianus, sed τ' ἄλλα i. e. τε ἄλλα 474. ἀθετεῖται μέλποντες 478. στρατὸν — 384 482. στείρῃ Il. μέϝα ϝίαχε Bentleius: μεϝάλ' ἴαχε 483. κέλευθον: κέλευθα R 484. κατὰ Aristarchus: μετὰ. cf. 229
486. ὑπὸ: παρὰ apud Hermann. hymn. p. 43 487. *δὲ σκίδναντο: δ' ἐσκίδναντο 488—492. ἠθέτηκε Ζηνόδοτος 488. νηυσὶ — 421 489. πόδας — 364
491. οὐδ' ἔϝραφε Ζηνόδοτος ποτ' ἐς πόλεμον: ποτε πτόλεμόνδ' Bentleius, ποτ' ἐς πόλεμόν ϝ' R 493. ὅτε δή Pamphilus: Aristarchus ὁτεδή ut δηλαδή
500. καθέζετο — 407 504. τόδε — 41 506. ϝάναξ — 442 507. = 356 510. τιμῇ: τιμήν V apud Eustathium 513. ἐμπεφυυῖα εἴρετο: εἶρε τὸ Ixion 517. προσέφη — 511 518. ἐχθοδοπῆσαι 519. Ἥρῃ: Ἥρη Aristarchus ὀνειδείοισι ϝέπεσσιν: ὀνειδείοις ἐπέεσσιν 521. Τρώεσσιν — 408 522. τι Aristarchus: σε 523. με-

λήσεται: μελήσει R 524. κατανεύσομαι: ἐπινεύσομαι alii 526. παλινάϝρετον ἀπατηλόν
530. κρατὸς: κρητὸς Zenodotus 532. ἅλα: ἅλαδ' Bentleius coll. κ 351 *ἆλτο: ἆλτο 534 et 581. ἑδρέων: ἑδέων plerique 535. ἀντίοι: ἀντίον R
539. Δία Κρονίωνα 502 540.* δ' αὖ: cf. ad 340 δολομῆτα ξυμφράσσατο: συμφράσσατο
541. ἀπονόσφιν: ἀπὸ νόσφιν V 547. κ': σ' Wakefieldus 548. *τὸν: τόν ϝ' 549. ἐθέλωμι Hermannus Op. 2 p. 38: ἐθέλοιμι 552. ἔειπες: ἔειπας codices complures 553. οὔτε Aristophanes Aristarchus Rhianus: οὐδὲ. cf. 550 554. ἅττ' Aristarchus, ὅττι Sidonius 556. = 538
557. παρέζετο — 497 et 500 559. τιμήσῃς: τιμήσεις R πολέας: πολεῖς Zenodotus. an πολῦς? ut Β 4 ἐπὶ — 305 560. = 215 et 517 δ' ἀπαμειβόμενος: δὲ μέϝ' ὀχθήσας V 563. τὸ δέ — 325 567. ἰόντε Zenodotus (cf. schol. p. 249 a 45): ἰόντι ἀάπτους: ἀέϝπτους Aristophanes 568. = 33 et 551 569. ἐπιϝνάμψασα: ἐπιϝνάψασα R 572. ἐπὶ ϝῆρα: ἐπίηρα Aristarchus ἀντὶ τοῦ λευκωλένῳ Ἥρῃ ὤφειλεν εἶναι τετιημένῃ ἦτορ. schol. BL. id habent codices duo apud Heynium
573. ἦ δὴ λοίϝια ἔϝρα 518 573. οὐδ' ἔτ': οὐκέτ' schol. Θ 355. alii οὐδέτ' 575. κολωὸν Philoxenus: ceteri κολῳὸν
576. *ἔσται ϝῆδος: ἔσσεται ἦδος 581. *ἑδρέων: ἑδέων. cf. 534 582. τὸν: τόν ϝ' 585. = 441 χειρὶ Aristophanes Aristarchus Sosigenes cum Massiliensi: χερσὶ τίθη: τίθει 591. τεταϝών: τεταϝὼς Lucianus. cf. Buttmann. Lex. 41 2 4 βηλοῦ: βήλου Crates 593. ἐν Λήμνῳ: ἐς Λῆμνον V 595. θεὰ — 208
598. οἰνοχόει Zenodotus Aristophanes Aristarchus cum Antimachea Argolica Massiliensi: ᾠνοχόει 599. ϝέλος Bentleius: ϝέλως μακάρεσσι — 406
602. = 468 603. μὴν Heynius, δέ ϝε R: μὲν 606. κακκείοντες: δὴ κείοντες. οὕτω πᾶσαι. cf. Ψ 58 *ϝοικόνδε: οἰκόνδε. cf. ad 221 607. ἤχι Aristarchus et Dionysius: ἧχι 608. ποίησε ϝιδυίῃσι: ποίησ' εἰδυίῃσι 609. δὲ πρὸς ὃν: δὲ πρὸς ὃ (vel οὗ) Zenodotus. an δ' ἐπ' ἐϝόν? Ὀλύμπιος — 580 611. ἔνθα καθεῦδ': ἔνθ' ἐκάθευδ' Zenodotus

B

1. ἄλλοι: ὦλλοι Zenodotus 2. ἔχε ϝήδυμος: ἔχεν ἥδυμος Antimachus et Simonides, ἔχε νήδυμος Aristarchus. cf. Buttmann. Lex. 46 3. φρένα ὡς: φρένα πῶς Bentleius, φρένας ὡς Heynius ὡς — 4. = Α 558-9
4. τιμήσει᾽ ὀλέσαι: τιμήσῃ ὀλέσῃ alii πολέας: πολῦς Zenodotus 6. Ἀτρεΐδῃ Ἀϝαμέμνονι: Ἀτρείδην Ἀϝαμέμνονα R 7. = Α 201 8. βάσκ᾽ ἴθι: βάσκιθι ὡς ἄπιθι Tyrannion 11. *κάρη κομόωντας: καρηκομόωντας 12. 29. 66. πασσυδίῃ: πανσυδίῃ Aristarchus ἕλοι Zenodotus: alii ἕλοις 13. Ὀλύμπια — Α 18
14. ἐπέϝναμψεν: ἐπέϝναψεν apud Cramer. Ox. 1 p. 102 25
15. Τρώεσσι δὲ κήδε᾽ ἐφῆπται: δίδομεν δέ οἱ εὖχος ἀρέσθαι ante Hippiam Thasium, qui διδόμεν. v. Wolf. Prolegg. p. CLXVIII 17. θοὰς — Α 12 18. * δὲ κίχανεν: δ᾽ ἐκίχανεν 22. θεῖος: alii οὖλος 27. ὅς σευ: ὅς σεῦ schol. tam hoc loco quam ad Υ 334 28—32. = 11-15 28. σ᾽ ἐκέλευε Venetus: alii σε κέλευσε. sic etiam 61
35. = Α 428 ἀπεβήσετο Zenodotus: ceteri ἀπεβήσατο δ᾽ ἔλιπ᾽: δὲ λίπ᾽ Aristarchus 36. ῥ᾽ omittunt R ἔμελλον: ἔμελλεν Zenodotus 38. ϝήδη: ᾔδει alii 44. ὑπὸ: ὑπαὶ R 47. νῆας — Α 371
48. μακρὸν — 402 49. φόως: φάος R 51. κάρη — 11 53. βουλὴ Aristophanes et Aristarchus, βουλὴν Zenodotus ἶζε Aristarchus: ἷζε 54. πυλοιϝενέος: πυληϝενέος schol. ad Ε 741 55. τοὺς — βουλήν: αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἤϝερθεν ὁμηϝερέες τ᾽ ἐϝένοντο, τοῖσι δ᾽ ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἀϝαμέμνων Zenodotus 56. θεῖος: θεῖον Zenodotus 60—70. = 25-33 60. εὕδεις — 70 φρεσίν: ἀνώϝει σε πατὴρ ὑψίζυϝος, αἰθέρι ναίων, Τρωσὶ μαχήσασθαι προτὶ Ἴλιον Zenodotus 70.* ὅ ϝε: ὃ μὲν
72. 83. *εἴ: αἴ 72. υἷας — Α 240 74. *ξὺν: σὺν 76. = Α 101 76—83. ἀθετοῦνται
78. = Α 253 82. δὲ ἴδ᾽ Bentleius: libri δ᾽ ἴδεν
83. = 72 85. δ᾽ ἐπανέστησαν: δὲ πανέστησαν nonnulli, i. e. πάντες ἀνέστησαν 87. ἔθνεα εἶσι: ἔθνε᾽ ἴασι Bentleius *ἁδινάων: ἀδινάων 89. βοτρυδὸν 93. ϝιλαδὸν 94. Διὸς ἄϝϝελος 26 95. τετρήχει: τετρήϝει Etym. M. cf. Buttmann. Lex. 52 3 extr. στεναχίζετο: στοναχίζετο Buttmann Lex. 53 3

98. διοτρεφέων — Α 176
100. κρείων — Α 285 102. * ἔδωκε: δῶκε 103. ἀρϝεϊφόντῃ Augustus Nauckius: ἀρϝειφόντῃ 105. ποιμένι — 85 106. πολύϝαρνι 111. Ζεύς — 119. αἰσχρὸν ϝὰρ τάδε: pro his Zenodotus λώβη ϝὰρ τάδε 111. μέϝα: μέϝας Aristarchus 116. μέλλει φίλον εἶναι Α 564 121. *πολεμιζέμεν: πολεμίζειν 124. ἀθετεῖται 125. Τρῶες Aristarchus; cf. Lehrs. ap. Friedlaend. Aristonic. p. 61. plerique Τρῶας 126. 128. δεκάδας 126. διακοσμηθεῖμεν: διακοσμηθῆμεν codices aliquot cum scholiis BLV 127. δ᾽ ἄνδρα: αὖτε schol. p. 23 a 15 ἕκαστοι Ixion: ceteri ἕκαστον
129. υἷας — 83 130—3. ἀθετοῦνται 131. ἔνεισιν Callistratus cum altera Aristarchi: ceteri ἔασιν. cf. Ε 477
133. = Α 164 Ἴλιον Aristarchus: Ἰλίου 135. σέσηπε σπάρτα 137. εἵατ᾽ ἐνὶ: εἵαται ἐν alii 141. ἔν τισιν οὐ φέρεται εὐρυάϝυιαν 66 143. ἀθετεῖται 144. φὴ Zenodotus, ὡς Aristarchus 147. κινήσῃ Hermannus Opusc. 2 p. 46 post Bentleium et codices nonnullos. plerique κινήσει 148. ἐπαιϝίζων R. ἀσταχύεσσιν 152. εἰς — Α 141 153. οὐρούς οὐρανὸν — Α 317.
155. ὑπέρμορα 156—168. Ζηνόδοτος οὕτως ἐπισυντέτμηκεν "εἰ μὴ Ἀθηναίη λαοσσόος ἦλθ᾽ ἀπ᾽ Ὀλύμπου. εὗρεν ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆα", καθόλου τὸν τῆς Ἥρας λόϝον περιϝράψας 157. αἰϝιόχοιο Διὸς τέκος Α 202 158. φίλην — 140 160—2. ἀθετοῦνται 161. Ἀρϝείην Ἑλένην: Ἀρϝείην θ᾽ Ἑλένην Zenodotus 162. ἄπο Tyrannion et Ptolemaeus 163. κατὰ omnes, non μετὰ Ἀχαιῶν — 47 164. ἀθετεῖται σοῖς: σοῖς δ᾽ nonnulli, non Aristophanes neque αἱ χαριέσταται
165. μηδέ τ᾽ Heynius: libri μηδὲ 166. οὐδ᾽ ἀπίθησε Α 220 θεὰ ϝλαυκῶπις Ἀθήνη Α 206 167. βῆ — καρήνων Α 44 168. = 17. abest a Veneto et Vindob. uno 169. εὗρεν: εὗρε δ᾽ R 170. *ἑστεῶτ᾽: ἑσταότ᾽ 172. ϝλαυκῶπις Ἀθήνη 166 174—181. = 158 -165 179. κατὰ: μετὰ R 183. *δὲ κόμισσεν: δ᾽ ἐκόμισσε 185. ἀντίος: ἀντίον R
186. σκῆπτρον — 46 187. ἔβη: βὰς Zenodotus. cf. 17 et Ξ 169 189. cf. 180 ἐρητύσασκε: ἐρητύεσκε Baroccianus 190. οὔ σε: ἡ μὲν ἀκρίβεια ὀξύνει, ἐϝκλίνει

δὲ ἡ συνήθεια ὡς: ϝως Bentleius 192. Ἀτρείδαο V 193—197. ἀθετοῦνται 193. ἴψεται *Α* 454 υἷας — 129 196. διοτρεφέος βασιλῆος: διοτρεφέων βασιλήων Zenodotus. id laudat Aristoteles . 197. μητιέτα Ζεύς *Α* 175 198. δήμου ἄνδρα Venetus cum schol. p. 64 b 42 et Britannicis quattuor: δήμου τ᾽ ἄνδρα
202. ἐναρίθμιος Il. 204. πολυκοιρανίη 205. ἔδωκε: δῶκε Aristarchus *πάις: παῖς 206. omittit Venetus; cf. *I* 99 208. νεῶν — 91 209. πολυφλοίσβοιο — *Α* 34 211. ἕζοντο ἐρήτυθεν δὲ: ἕζοντό τ᾽ ἐρήτυθέν τε Bentleius. cf. 99 212. ἀμετροϝεπὴς ἐκολῴα 213. ὃς Bentleius: libri ὅς ῥ᾽ 215. ὅτι: ὅ τι vel ὅ, τι 215. ϝελοίιον 217. φολκὸς: v. Buttmann. Lex. 59 8 218. συνοχωκότες schol. ad *Ψ* 330; cf. Cramer. Oxon. 1 p. 390 1 219. φοξὸς ψεδνὴ 220—3. Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν 224. βοῶν: βιβὰς R 225.* δὴ αὖτ᾽: δ᾽ αὖτ᾽ 226. πολλαὶ δὲ ϝυναῖκες: πλεῖαι δὲ ϝυναικῶν Zenodotus, omissis 227-8 231—4. Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν 231. ἀϝάϝω: an *ἀϝάϝωμ᾽? 234. ἐπιβασκέμεν *Θ* 285 ψ 13 υἷας — 193 239. ἕο: ἑοῦ Zenodotus 240. = *Α* 507 242. = *Α* 232. 245. ὑπόδρα ϝιδὼν *Α* 148 246. λιϝὺς ἀϝορητής *Α* 248 252—6. ἀθετοῦνται 254. ποιμένι — 105 257. = *Α* 212 258. εἴ κ᾽ ἔτι: εἰ δέ τι Aristarchus κιχήσομαι: κιχείομαι Ptolemaeus ὥς νύ περ ὧδε: ὡς τὸ πάρος περ Sinopensis, ὕστερον αὖτις Massiliensis, ἐν Δαναοῖσιν Philemon 262. αἰδῶ Aristarchus, αἰδῶ Sidonius 264. πεπληϝὼν V, coll. *ϑ* 264 266. ἔκφυϝε: ἔκπεσε V 267. σμῶδιξ: σμῶδιϝξ Barnesius coll. *Ψ* 716 ἐξυπανέστη 269. ἀχρεῖον: ἄχρειον Dionysius et Tyrannion, ἀχρεῖα Bentleius ἰδὼν Philetas, οἷον τῶν ὀφθαλμῶν ἀπομόρξατο: ἀπεμόρξατο R 277. *ὀνειδείοισι ϝέπεσσιν: ὀνειδείοις ἐπέεσσιν. cf. *Α* 519 278. δ᾽ ὁ Aristarchus (cf. schol. p. 117 b 10): δὲ πτολίπορθος: πτολέπορθος V 279. ϝλαυκῶπις Ἀθήνη 172 283. = 78 284. δή: ϝάρ alii 287. ἐνθάδ᾽ ἔτι: ἐνθάδε ϝε R 288. = 113 291. v. Lehrs. Aristarch. p. 88 292. ἀπὸ: ἄπο V 293. σὺν: παρὰ R πολυζύϝῳ ὅνπερ: ἥνπερ) R 294. εἰλέωσι: v. Buttmann Lex.

88 9 extr. 297. παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν: μίμνοντ᾽ ἐπὶ νήεσσ᾽ Zenodotus, τὰ πληθυντικὰ δυϊκῶς ἐκφέρων νηυσὶ κορωνίσιν *Α* 170 299. ἐπὶ: ἔτι Zenodotus
300. ἢ et οὐκί Aristarchus: alii εἰ et οὐχί 302. μάρτυροι: μάρτυρες Zenodotus 303. v. Lehrs. Aristarch. p. 382 ima 305. *ἀμφιπερὶ: ἀμφὶ περὶ 306. = *Α* 315 307. 310. πλατανίστῳ 311. στρουθοῖο hic et 326: στρούθοιο Chaeris 314. τετριϝῶτας: τιτίζοντας Zenodotus. cf. schol. p. 138 a 37 316. πτέρυϝος: πτερύϝος Aristarchus 315. ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη: ἀμφεποτᾶτ᾽ ὀλοφυρομένη Bentleius ἀμφιαχυῖαν: ἀμφιαχουσαν Ambrosianus 317. 326. *τέκνα φάϝε: τέκν᾽ ἔφαϝε 318. ἀρίδηλον Zenodotus, ἀρίζηλον Aristarchus, ἀείζηλον Apollonius Sophista, ἀίζηλον Ambrosianus. cf. Buttmann. Lex. 60 8 ὅς περ: ὥσπερ schol. p. 529 b 10 319. ἀθετεῖται Κρόνου — 205 320. ἑσταότες: ἑστεῶτες schol. ad *N* 11 322. θεοπροπέων ἀϝόρευεν *Α* 109 323. κάρη κομόωντες Ἀχαιοί 65 324. μητιέτα Ζεύς 197 325. ὄψιμον ὀψιτέλεστον 328. *τοσσαῦτα ϝέτεα πολεμίξομεν: τοσσαῦτ᾽ ἔτεα πτολεμίξομεν 329. αἱρήσομεν — 141 330. τῶς: τὼς Aristarchus, vel τόσσ᾽ (Cramer. Ox. 1 p. 234, Etym. M. p. 508), θ᾽ ὣς Herodianus 331. ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί *Α* 17 . 333. δὲ μέϝ᾽ ἴαχον: δ᾽ ἐπιϝίαχον Bentleius 339. πῇ: ποῦ R. cf. *Θ* 229 οὕτως συνθεσίαι ὡς θυσίαι. ὅσοι δὲ προπαροξύνουσι, πταίουσι· τῆς ϝὰρ μεταϝενεστέρας Ἀτθίδος ἡ τοιάδε ἀνάϝνωσις 342. ϝὰρ: ϝάρ ῥ᾽ 345. κρατερὰς ὑσμίνας 40 347. βουλεύωσ᾽: βουλεύωσι Aristarchus. cf. Lehrs. Q. E. p. 49 349. ἠὲ καὶ οὐκί 238 351. ἐν Venetus: ἐπ᾽ νηυσὶν ὠκυπόροισιν *Α* 421 354. ϝοικόνδε — 290 355. πὰρ: περ Aristarchus 356. ὁρμήματα: οἰμήματα Apollonius Sophista v. οἴμησεν. cf. 590 et Buttmann. Lex. 65 358. νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης 170 362—3. φρήτρη 365. ϝνώσεαι Heynius: ϝνώσῃ. cf. 367 367. ἀλαπάξεις: nonne ἀλαπάζεις? 368. ἦ Ptolemaeus, ἢ Alexion 369. = *Α* 285 370. μὴν R: μὰν 371. *εἰ: αἲ Ζεῦ πάτερ *Α* 503 372. συμφράδμονες 373. τῷ Aristarchus, iota non subscripto 377. μαχησάμεθ᾽ Aristarchus: μαχεσσάμεθ᾽ 378. cf. *Α* 304 384. ἀμφὶς ante Heynium 386. παν-

σωλὴ οὐδ' ἠβαιόν 380 388. στήθεσσιν: στή-
θεσφιν codices aliquot 390. ἐύξοον: ἐύτροχον M 58
et Θ 438 391. δέ κ': δ' ἂν Ambrosianus, ut O 348
392. παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν 297 394. ἄρ-
κιον: v. Buttmann. Lex. 70 2 395. κινήσῃ Hermannus 2
p. 46 cum Ambros. et Vind. tribus: vulgo κινήσει 397. ϝέ-
νωνται Aristarchus: alii ϝένηται 398. ἀνστάντες: ἀ-
στάντες V 399. κάπνισσαν
400. ἔρεξε: ἔρεξε schol. ad E 372 402. ἄναξ ἀνδρῶν Ἀ-
ϝαμέμνων A 506 403. Διὶ ὑπερμενέι 116
407. Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον 169 409.* ϝήδη: ἤδεε
410. * περίστησάν τε: περιστήσαντο 411. μετέφη
— 369 412. Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων V 413. cf. A
475 415. πρῆσαι: πλῆσαι Aristarchus 416. στήθεσσι:
στήθεσφι schol. ad Σ 538 420. ἀλίαστον A: ἀμέϝαρτον
421-4. = A 458-61 421. προβάλοντο:
ἀνέλοντο R 422. * ἀϝέρυσαν: αὐέρυσαν 423. κνίση
Aristarchus, οὐδετέρως 426. ἀμπείραντες: ἐμπείραντες
schol. p. 44 b 25 cum Apollonio Sophista 427—32. = A
464 — 9 433. Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ 336
434. = A 122 et B 402 435. δὴ νῦν αὖθι
Callistratus, νῦν δήθ' αὖθι Aristarchus. νῦν ταῦτα Zenodotus. cf.
Buttmann. Lex. 78 2 436. ἐϝϝυαλίζει: ἐϝϝυαλίξει V
439. κατὰ — A 484 441. = 166 et 434
442-4. = 50-2 445. διοτρεφέες — 196
446. ϝλαυκῶπις Ἀθήνη 279 447. ἀϝήραον:
ἀϝήρων Aristophanes et Aristarchus 448. παγ-
χρύσεοι ἠερέθονται: ἠερέθοντο Zenodotus. cf. τέ-
τυκτο Ξ 214 452. * πολεμιζέμεν: πολεμίζειν
454. = 140 458. ἶκεν: ἦκεν schol. ad N 837; cf. 153
461. Ἀσίῳ: Ἀσίω Aristarchus, i. e. Ἀσίεω
462. ἀϝαλλόμενα Aristarchus: ἀϝαλλόμεναι 463. κλαγ-
γηδὸν σμαραϝεῖ —: cf. 210 λειμών: ϝαῖα
V 464. νεῶν — 208 465. Καμάνδριον Eu-
stathius cum codicibus Britannicis quattuor. ὁ Κοτιαεὺς "Ἀχι-
λῆος διὰ τὸ μέτρον ἓν λ ϝράφεται ὡς Κάμανδρος ἀντὶ τοῦ
Σκάμανδρος" schol. p. 1 b 43 466. cf. 334
467. Σκαμάνδρου schol. ad ι 51: καμανδρίῳ Vind. duo
ἀνθεμόεντι: ἀνθεμόωντι R; cf. 695 468. ϝίϝνεται:
ϝείνεται R 469. — cf. Π 641-3 471. ἐν tollit

Bentleius. cf. Θ 307, ε 485 475. διακρίνωσιν: διακρί-
νουσιν R 476. ἔνθα καὶ ἔνθα 462 478. Διὶ
τερπικεραύνῳ A 419 479. Ἄρει: Ἄρεϊ 484. Ὀλύμ-
πια δώματ' ἔχοντες (67): Ὀλυμπιάδες βαθύκολποι Zenodotus
485. πάρεστε: παρῆστε V 491-3. eiecit Hey-
nius 491. Διὸς αἰϝιόχοιο 348 496. οἵ θ' Ὑ-
ρίην: οἳ Θυρίην V 498. Μυκαλησσόν R
500. εἶχον ἠδ': similiter 504, 539, 574, 585, 634-5
502. 582 πολυτρήρωνα 502. Θίσβην: Μέσσην Zeno-
dotus 504. * Γλίσαντα νέμοντο: Γλίσαντ' ἐνέμοντο
506. Ὀϝχηστόν: Ὄϝχηστον 507. πολυστά-
φυλον hic et 537 Ἄρνην: Ἄσκρην Zenodotus.
alii Τάρνην, quae est E 44 508. Νῖσαν: Ἶσον vel Κρεῦ-
σαν Strabo ἐσχατόωσαν: ἐσχατόεσσαν schol. Apollon.
510. * ἐϝείκοσι: εἴκοσι 511. Ἀσπληδόν' ἔ-
ναιον R: Ἀσπληδόνα ναῖον 516. 733. τοῖς: τῶν V
518. * υἷες Ϝιφίτου: υἱέες Ἰφίτου 520. Δαυλίδα: Ἀνα-
κρίδα schol. Soph. O. R. 733 520. καὶ Πανοπῆα: καὶ
Πανοπτέων Zenodotus, ἄμετρον ποιῶν τὸν στίχον 524. δ'
deest R 525. ἵστασαν: ἕστασαν R 526. ἔμ-
πλην 527. Ὀιλῆος: ὁ Ἰλῆος τινὲς τῶν νεωτέρων
528. ἠθέτηκε Zenodotus 529—30. ἀθετοῦνται
529. 830. λινοθώρηξ 532. Βῆσσαν: Βῆσαν Zenodotus
534. = 524 τῇ: τῶν R 535. πέ-
ρην: v. Buttmann. Lex. 69 3 537. Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν
τε: Χαλκίδ' Ἐρέτρειάν τε Stephanus Byz. 538. * Δῖον:
Δίου. cf. 501, 505, 546, 569, 584 539. 841. ναιε-
τάασκον: ναιετάεσκον R 540. δ' deest R
544. στήθεσσιν: στήθεσφιν R; cf. 388 545. = 534
552. = 540 αὖθ': δ' αὖθ' R 553—5. ἠθέτηκε Zeno-
dotus 553. ἐπιχθόνιος: ἐπιχθονίων R 555. οἶος: δ'
οἶος R 556. = 545 πεντήκοντα: ἑξήκοντα Euri-
pides minor ap. Boeckh. de trag. Gr. p. 239 557. δυο-
καίδεκα: δύο καὶ δέκα Pamphilus ἀϝεννέας ἔκ τε Πο-
λίχνης ἔκ τ' Αἰϝειρούσης Νισαίης τε Τρίποδός τε Megarenses
558. a Solone suppositus; cf. schol. ad Γ 230 ἵσταν-
το: στήσαντο V 559. τειχιόεσσαν: τειχήεσσαν R; cf. 646
561. Τροιζῆν': Τροίζην' Herodianus apud Eustathium
562. οἵ τ' ἔχον: νῆσόν τ' apud Strabonem
κοῦροι — A 473 563. = 552 566. Μηκιστῆος:

Μηκιστέως plerique, alii *Μηκιστέος* 567. *βοὴν* — 563 568. = 556 post 568. *ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐστιχόωντο, Ἀρϝεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο* certam. Hom. et Hes. extr. 571. *Ἀραιθυρέην: Παραιθυρέην* Zenodotus 572. *ἐμβασίλευεν: ἐμβασίλευσεν* R 573. *Γονόεσσαν: Δονόεσσαν* Pellenenses apud Pausaniam 578. *ἐδύσετο* Aristarchus: *ἐδύσατο* 579. *πᾶσιν δὲ* Zenodotus et Aristarchus: alii *ὅτι πᾶσι*, codex unus *καὶ πᾶσι* 579—80. *ἠθέτηκε Ζηνόδοτος* 585. *Οἴτυλον: οἱ Τύλον* Tyrannion 586. *βοὴν* — 408 588. *προθυμίῃσι* 590. = 356 592. *Θρύον: θοὸν* vel *θεῖον* schol. *β* 319 p. 73 med. Buttm., *Φρύον* ϝ 7 592. *εὔκτιτον Αἰπυ* Herodianus, *εὔκτιτον Αἰπύ* Aristarchus Apollodorus Ptolemaeus, *Ἐύκτιτον αἰπύ* Pherecydes Atheniensis 599. *πηρὸν*
602. *ϝλαφυραὶ* — 516 605. *Φενεόν* Strabo et Stephanus Byz.: *Φένεόν* 609. cf. 576. schol. ad *E* 785: *τινὲς Ἀρκάδα φασὶν εἶναι τὸν Στέντορα, καὶ ἐν τῷ καταλόϝῳ πλάττουσι περὶ αὐτοῦ στίχους* 612—4. *ἠθέτηκε Ζηνόδοτος* 612. *ἔδωκε: δῶκε* plerique, et 628. *τίκτε* 616. *Ὑρμίνη: Ὑρμίνῃ* Zenodotus *ἐσχατόωσα: ἐσχατόεσσα* R 617. v. Buttmann. Lex. 94 5 extr. 621. *Ἀκτορίωνε: Ἀκτορίωνος* R 624. — *ἴδαο ϝάνακτος* 566 625. *Ἐχινάων: Ἐχινάδων* schol. ad *Ψ* 743 626. *αἵ: οἵ* Zenodotus; cf. *ι* 22 630. = 545 634. *Σάμον: Σάμην* Zenodotus *ἀμφενέμοντο: ἀμφεπένοντο* R 635. * *ἀντιπέραια νέμοντο: ἀντιπέραι' ἐνέμοντο* 636. *Διὶ* — *ἀτάλαντος* 407 641—2. *ἠθέτηκε Ζηνόδοτος* 641. *μεϝαλήτορος: μεϝαλήτορες* Herodianus de figuris Villoison. 2 p. 95 post 642. codex Mosq. *καὶ Τυδεύς, Θήβαις ὅτ' ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν* 644. = 630 646. *Κνωσόν* Venetus: *Κνωσσόν* 647. *Λύκτον πᾶσαι: Λυκτόν* V 648. *Ῥύτιον: Ῥυτίον* Tyrannion * *πόλις εὖ ναιεταοῦσας: πόλεις εὖ ναιεταώσας* 651. *ἀτάλαντος* 627 *ἀνδρεϊφόντῃ: ἀνδρειφόντῃ* 652. = 568 658. *Ἡρακληείῃ: Ἡρακλείῃ* Zenodotus? 661. *τράφ' ἐνὶ* Venetus. tuetur id Buttmannus Gr. Gr. 2 p. 307. ceteri *τράφη ἐν* 662. *κατέκτᾱ* Tyrannion, *κατέκτᾰ* Ptolemaeus 663. *ὄζον* — 540 665. *βῆ φεύϝων: τὸ Ὁμηρικὸν ἔθος βῆ φεύϝειν προφέρεται* *ϝὰρ οἱ: ϝάρ οἱ* vulgo, *δέ οἱ* Hermannus Orph. p. 778: cf. 674, *Γ* 73 et

94 666. *βίης* — 658 667. *αὐτὰρ: αἶψα δ'* Zenodotus 668. *καταφυλαδόν* * *ἠδὲ φίληθεν: ἠδ' ἐφίληθεν* 669. *ἀθετεῖται* 671. **αὖ: δ' αὖ* 672. *Χαρόποιό τ'* ante Heynium 673—5. *τῶν τριῶν τοὺς δύο ἠθέτηκε Ζηνόδοτος, τὸν δὲ μέσον οὐδὲ ἔϝραφεν* 678. *αὖ: δ' αὖ* R 679. — *ἴδαο ϝάνακτος* 624 680. = 516 681. *οἳ δ' Ἄρϝος τ' εἶχον τὸ Πελασϝικόν, οὖθαρ ἀρούρης* Zenodotus. *νῦν τοὺς φημὶ* — Vind. tres 682. *Τρηχῖνα νέμοντο* Aristarchus: *Τρηχῖν' ἐνέμοντο* 684. *δ' ἐκαλεῦντο: δὲ καλεῦντο* 686—94. *ἀθετεῖ Ζηνόδοτος* 686. **πολέμου δυσϝηχέος: πολέμοιο δυσηχέος* 688. *ποδάρκης* — *Α* 121 690. *ἐκ Λυρνησοῦ: ἐν Λυρνησσῷ* Zenodotus *πολλὰ μοϝήσας* *Α* 162 693. — *ἄδαο ϝάνακτος* 679 694. *ἀνστήσεσθαι: ἀστήσεσθαι* Zenodotus. cf. schol. ad *B* 12 697. *ἀϝχίαλον: ἀϝχιάλην* Zenodotus
700. *ἀμφιδρυφὴς* 701. *ἡμιτελής* 701. *Δάρδανος ἀνήρ: φαίδιμος Ἕκτωρ* Demetrius Scepsius apud schol. Lycophr. 531 704. *ὄζος Ἄρηος* 663 707. *ἅμα* Aristarchus: *ἄρα* 709. *ϝε μὲν* Venetus cum quinque aliis: reliqui *ϝέ μιν* 710. = 644 712. *καὶ Γλαφύρας: τε ϝλαφυρὴν* Stephanus Byz. 717. *Ὀλιζῶνα: Ὀλίζωνα* Nicias 718. *τῶν αὖθ' ἡϝεμόνευε Φιλοκτήτης ἀϝὸς ἀνδρῶν* Zenodotus 719. * *δὲ ϝεκάστῃ: δ' ἐν ἑκάστῃ* 723. *ἕλκει: ἕλκεϊ* 724—5. *ἠθέτηκε Ζηνόδοτος* 724. = 694 726. = 703 727. *Ζηνόδοτος ϝράφει "τοὺς δὲ Μέδων κόσμησεν," ἵνα συνδήσῃ τὴν φράσιν, ἠθετηκὼς τοὺς προειρημένους στίχους.* videtur igitur etiam v. 726 eiecisse. monet Friedlaender 730. cf. 596 731. *παῖδε: παῖδες* R 733. = 680 *τοῖς* Aristarchus: *τῶν* 734. *οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο ἰδὲ κρήνην* schol. Pind. Pyth. 4 221 737. = 710 741. *ἀθάνατον* Zenodotus 744. *Αἰθίκεσσι: Αἰθιόπεσσι* Democrines 745. *ὄζος Ἄρηος* 704 747. = 737 748. **δυωκαιεϝείκοσι: δύω καὶ εἴκοσι. δύω μὲν καὶ δέκα* Euripides minor ap. Boeckh. l. l. 750. *δυσχείμερα ϝοικί'* Bentleius: *δυσχείμερον οἰκί'* 751. *ἱμερτὸν* *ἔρϝα νέμοντο* Aristarchus: *ἔρϝ' ἐνέμοντο* 752.* *προϊεῖ: προΐει* 755. *ἀπορρώξ* Aristarchus: *ἀπόρρωξ* 759. = 747 762. *αὐτῶν ἠδ' ἵππων* 466

765. ὄτριχας ὀϝέτεας: οἰέτεας 766. Πηρείῃ: Πιερίῃ schol. ad Ψ 383 ἀργυρότοξος Α 451 769. φέρτατος Aristarchus, non φέρτερος 771. κορωνίσι 392 772. Ἀγαμέμνονι — 254 773. ῥηγμῖνι — Α 437 776. ἐλεόθρεπτον 779. ἔνθα καὶ ἔνθα 462 * οὐδὲ μάχοντο: οὐδ᾽ ἐμάχοντο 781. Διὶ — 478 782. ϝ᾽ ἀμφὶ Τυφωέα ϝαῖαν ἱμάσσει schol. ad Ο 17 post 783. Strabo 13 p. 929 C: χώρῳ ἐν δρυόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ. cf. Υ 385 785. διέπρησσον: v. Buttmann. Lex. 96 2 790. ἀϝχοῦ δ᾽ ἱσταμένη προσέφη 172 791—5. ἀθετοῦνται 792. πεποιθώς 588 795. = 22 et 790 * προσέφη: μετέφη 797. ποτ᾽: περ R 798. ἦ μὲν δὴ: ἦ δὴ (vel ἤδη) μὲν Aristarchus 799. τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν 120

801. προτὶ Zenodotus Aristophanes Aristarchus: περὶ

802. ἄστυ μέϝα Πριάμου 332 803. πολυσπερέων hic et λ 365 806. πολιήτας 808. δὲ λῦσ᾽ alii 811. προπάροιθε πόλεος Φ 567: πόλιος προπάροιθεν Apollonius Sophista. πόλιος etiam schol. ad Ζ 152 814. πολυσκάρθμοιο Μυρίννης R 817. ἅμα — λαοὶ 577 819. αὖτ᾽: δ᾽ αὖτ᾽ R 822. οὐκ οἶος, ἅμα τῷ ϝε 745 826. ἀϝλαὸς — 736 828. δ᾽: δ᾽ ἄρ᾽ R 831. περὶ πάντων Α 417 832 * ϝῄδη: ᾔδεε 834. κῆρες θανάτοιο 302 835. Περκώτην: Περκώπην R 839. ἄπο Ptolemaeus et Nicias, ἀπὸ Aristarchus; cf. 659 840. ἐϝχεσιμώρων 692 841. * Λάρισαν: Λάρισσαν 842. Πυλαῖος Lehrs. Arist. p. 307: scholia Πύλαιον ὄζος Ἄρηος 745 post 848. schol. ad Φ 140: Πηλεϝόνος θ᾽ υἱὸς περιδέξιος Ἀστεροπαῖος, ὕστερον ἀντιόων πολέμῳ, οὐδ᾽ ἤλυθε πρῶτον 849. * εὐρὺ ῥέοντος: εὐρυρέοντος 850. ᾧ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἶα Strabo 852. Ἐνετῆς Zenodotus 855. Κρῶμναν Κωβίαλόν τε Strabo 12 p. 544 post 855. Callisthenes apud Strabonem 12 p. 542: Καυκῶνας αὖτ᾽ ἦϝε Πολυκλέος υἱὸς ἀμύμων (Ἄμειβος Eustathio, Ἀμύντωρ Köchlio), οἳ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ᾽ ἔναιον. 856. Ἀμαζώνων Ephorus, et 857. ἐλθόντ᾽ ἐξ Ἀλόπης, ὅθ᾽ Ἀμαζονίδων ϝένος ἐστίν. 857. τηλόθεν ἐξ 849 860—1. ἀθετοῦνται 865. Πυλαιμένεος et Τελαιμένεος R ϝυραίως (Γυραίη an ϝηραιῷ Heynius) ἡ Μασσαλιωτική apud Eustathium. Γυϝαίῃ

τέκε λίμνῃ Chaeris et Diodorus post 866. Euripides ap. Strab. p. 626 Τμώλῳ ὑπὸ κρυόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ 867. βαρβαροφώνων 868. Φθιρῶν Herodianus (ap. Cramer. Ox. 2 p. 274 6) et Stephanus Byzantius: Φθειρῶν ἀκριτόφυλλον 870—1. non legisse videtur Simonides 874—5. = 860-1 877. τηλόθεν ἐξ 849 ἄπο — 839

Γ

1. αὐτὰρ Callimachus: alii αὖταρ 5. πέτανται schol. ad Ε 249, ποτῶνται Strabo 6. φόνον — Β 352 7. abest R 8. μένεα — Β 536 10. ηὖτε ὄρευς Chia et Massiliensis, ηὖτ᾽ ὄρεος Buttmann. Lex. 101 2, ὥστ᾽ ὄρεος Vind. 11. ἀμείνων alii 13. ὧς — ποσσὶ Β 784 κονισάλου ὤρνυτ᾽ ἀέλλης (ἀέλλῃ Wolf. Proleg. p. CCXXVI n. 2) Aristophanes 18. ὃ omittunt Aristophanes Aristarchus Callistratus Ixion 19. 20. ἀθετοῦνται 20. δηιοτῆτι Aristarchus, non δηιότητι 22. * βιβάντα: βιβῶντα 27. Ἀλέξανδρον — 16 θεοϝειδέα: θεοειδῆ R 28. τίσασθαι: τίσεσθαι Ven. ἀλείτην: ἀλείτας Zenodotus; ita legitur υ 121 29.* ξὺν: σὺν * ἄλτο: ἇλτο 30. τὸν — ἐνόησεν 21 32. * ἐς ϝέθνος: εἰς ἔθνος 35. παρειάς Aristophanes et Aristarchus, alii παρειά vel παρῃά. cf. Cramer. Ox. 1 p. 373 16 36. ὥς δ᾽ αὖτις ap. Cramer. p. 29 29 37. Ἀλέξανδρος — 27 38. * αἰσχροῖσι ϝέπεσσιν: αἰσχροῖς ἐπέεσσιν 39. καὶ Ἀλκμᾶν φησὶν "Δύσπαρις Αἰνόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείρῃ." post 40. Dionysius Scytobrachion apud Eustathium: μηδέ τι ϝούνασιν οἷσιν ἐφέσσασθαι φίλον υἱόν (Ι 455) 40. * εἴθ᾽: αἴθ᾽ ἄϝονος ἄϝαμος 42. ὑπόψιον: ἐπόψιον Aristophanes 46. τοιόσδε: τοιοῦτος Bentleius ἐν — Β 771 51. κατηφείη Zenodotus 54. χραίσμοι: χραίσμῃ κίθαρις: κίδαρις V 56. δειδήμονες: ἐλεήμονες Zenodotus 57. ἕσσο Zenodotus Aristophanes Aristarchus: εἷσονe alii? sed praestiterit λᾶνον ϝέσσο 59. ἐπεί: cf. Ν 68 et 776, Σ 101, 103, δ 204, ϑ 236. plene Ζ 334 60. * αἰεὶ σοὶ: αἰεί τοι. cf. 63 61. τέχνῃ Il. 65. ἀπόβλητ᾽ Β 361 67. πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι Β 452. hic quo-

que *πολεμίζειν* legebatur 69. *ἀρηίφιλον* — 52
70.* *ξυμβάλετ᾽: συμβάλετ᾽* 71. 92. *κρείσσω* Zenodotus
72. *ἐὺ πάντα:* sic 93, *Σ* 52, *δ* 494, *ϑ* 37 et 39, *κ*
452, *σ* 260. simile est *μάλα πάντα* *N* 741 et 829, *O* 546, *X*
115, *ε* 216, *ι* 238 et 338, *λ* 134, *π* 286, *ϱ* 217 et 346 et 547,
τ 5 et 558, *χ* 383, *ψ* 281, *ω* 122. *μάλα πάγχυ* *M* 165, *ξ* 367,
χ 195. *μάλα μύϱιοι* *ο* 556, *ϱ* 422, *τ* 78 73. *ὅϱκια* —
B 124 74. *ναίοιμεν* Zenodotus 75. *ἱππόβοτον*
B 287 *καλλιγύναικα* *B* 683 76. *ὣς* — *δ᾽*
B 807 **αὖτε χάϱη: αὖτ᾽ ἐχάϱη* 78. abest a
Veneto 79. *κάϱη* — *B* 472 81. *ϝάναξ* — *B*
612 82. *κοῦϱοι* — *B* 562 83. *κοϱυϑαίολος*
— *B* 816 84. **τε γένοντο: τ᾽ ἐγένοντο* 86. *καὶ*
— *B* 331 post 86. codices Britannici et Vind.: *ὄφϱ᾽ εἴπω*
τά με ϑυμὸς ἐνὶ στήϑεσσι κελεύει 88 – 94. = 68-73
94. = 73 96. *βοὴν* — *B* 586
99. *Ἀϱγεῖοι καὶ Τϱῶες* Zenodotus
100. *ἕνεκ᾽ ἄτης* Zenodotus: *ἕνεκ᾽ ἀϱχῆς*. cf. *Z* 356, *Ω* 28
103. **ϝάϱν᾽: δ᾽ ἄϱν᾽* 105. *ἄξατε* R 108 – 10. *ἀϑε-
τοῦνται* 109. *πϱόσσω* — *A* 343 112. *παύσε-
σϑαι: παύσασϑαι* schol. ad *B* 12 cum codicibus compluribus
115. *ἀμφὶς:* cf. Buttmann. Lex. 100 9
118. **πϱοΐη: πϱοΐει* 119. *ἰδὲ* Heynius: *ἠδ᾽*
**ϝάϱνα κέλευεν: ἄϱν᾽ ἐκέλευεν* 121. *ἄγγελος ἦλϑεν* *B*
786 123. *εἶχε: ἔσχε* schol. ad *Z* 282 124. *ϑυγα-
τϱῶν* — *B* 715 126. *ποϱφυϱέην* Zenodotus Aristophanes
Aristarchus: *μαϱμαϱέην* 127. = *B* 230 et *B* 437
129. = *B* 790 131. = 127 136. *ἀϱηίφιλος* — 90
140. *πϱοτέϱου* Heynius: *πϱοτέϱοιο* 142. *κατὰ*
— *A* 413 144. *ἀϑετητέον* 145. *ἵκανον: ἵκανεν*
R 147. *ὄζον* — *B* 842 149. *δημογέϱοντες* hic et
A 372 150. *γήϱαι: γήϱεϊ* V 152. *δένδϱει* Ze-
nodotus *λειϱιόεσσαν* cf. *N* 830 153. *πύϱγῳ:
πύϱγων* schol. ad *O* 10 p. 408 b 51 154. *εἴδονϑ᾽* codices ali-
quot, sicut *Θ* 251: *εἶδον* 155. *ϝῆκα: ὦκα* Zenodotus
157. *τοιῇδ᾽: τοίῃ δ᾽* schol. ad *δ* 665 158. *ϑεαῖς* schol. ad *T*
282 et Hermannus, quem cf. ad Aeschyl. 2 p. 80 160. *λίποιτο:
λίπηται* R 163. *ἴδῃ: ἴδῃς. χωϱὶς τοῦ σ̄ γϱάφειν ὁμηϱικώ-
τεϱον* 164. *οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί* *A* 153 165. *πολύ-
δακϱυν* 132 167. *ἠύς τε μέγας τε* *B* 653

170. *γεϱαϱόν*, 211. *γεϱαϱώτεϱος* 173. *ὡς: εἴϑ᾽* Vind.
174. **υἱεῖ: υἱέι* 178. *Ἀτϱεΐδης* — *A* 411
181. *φώνησέν τε* *A* 333 182. *μοιϱηγενές
ὀλβιόδαιμον* v. Lehrs Popul. Aufs. p. 166*)
183. *κοῦϱοι* — 82 185. *αἰολοπώλους*
187. **τότε στϱατόωντο: τότ᾽ ἐστϱατόωντο* 190. *ϝελίκω-
πες Ἀχαιοί* *A* 389 192. *φίλον τέκος* 162
193. *κεφαλῇ: κεφαλὴν* Aristarchus. cf. 168 195. *ἐπὶ* —
89 196. *κτίλος* hic et *N* 492 197. *πηγεσι-
μάλλῳ* 198. *ὀίων* Herodianus, *οἰῶν* Aristarchus
200. *πολύμητις* — *A* 440 201. *τϱάφη: τϱάφεν* Butt-
mannus 204. *ἔειπες: ἔειπας* R 206. *σεῦ: σῆς*
vel *ἧς* Zenodotus *ἀϱηιφίλῳ* — 136 211. *ἑζομένω: ἑζο-
μένων* Zenodotus 212. *ἔφαινον* Casaubonus (cf. *Σ* 295,
ϑ 499). probat Bentleius. vulgo *ὕφαινον* 213. *ἐπιτϱοχά-
δην* hic et *σ* 26 214. *πολύμυϑος* 215. *ἀφαμαϱ-
τοϝεπής* *ἢ: ἦ* alii, *εἰ* Etonensis 220. *ζάκοτον*
221. **δὴ ϝόπα: δή ϱ᾽ ὄπα. ϱ᾽* omittunt schol. ad *A*
462 **ἴη: ἵει* 225. = 191 226. *Ἀχαι-
ὸς* — 167 227. *τε καὶ* Aristophanes et Aristarchus: *ἠδ᾽*
228. *ἀμείβετο* — 171 229. *πελώϱιος* 166
234. *ϝελίκωπας* 190 236. *κοσμήτοϱε* *A* 16
237. *Πολυδεύκεα: Πολυδεύκην* R 240. *ἦ* He-
rodianus, *ἢ* Nicanor. cf. Lehrs. Q. E. p. 54 *νέεσσ᾽ ἔνι
ποντοπόϱοισιν:* cf. *B* 771 241. *αὖτ᾽: δ᾽ αὖτ᾽* R
μάχην: πόνον schol. br. et Eustathius 243. *κατέχεν* —
cf. *B* 699 244. *φίλῃ: ἑῇ* Zenodotus; cf. *B* 454
251. = 131 252. *τάμητε: τάμηαι* R 253 – 5. = 136
-8 256 – 8. = 73-5 257. *νέονται: νεέσϑων*
et *νέωνται* R 259. *ἑταίϱοις* Zenodotus et Aristarchus:
alii *ἑταίϱους* 262. *πϱοκϱίνει μὲν τὴν διὰ τοῦ ε̄ γϱα-
φὴν βήσετο, πλὴν οὐ μετατίϑησιν ἀλλὰ διὰ τοῦ ᾱ γϱάφει
Ἀϱίσταϱχος* 263. *πεδίονδ᾽: πεδίων* schol. ad *B* 67
265. *ἐπὶ* — 195 267. *ϝάναξ* — 81
269. **ξύναγον: σύναγον* 270. *ἔχευαν: ἔχευον* Aristarchus
272. *ἄωϱτο* Herodianus: *ἄοϱτο* R 273. *ϝαϱ-
νῶν: ἀϱνέων* Zenodotus 275. = *A* 450 276. *κύ-
διστε μέγιστε* *B* 412 278. *καὶ οἳ: καὶ οἵ ϑ᾽?* coll. *T*
259 279. **ὅτις: ὅ τις* 280. *μάϱτυϱοι: μάϱτυ-
ϱες* Zenodotus 283. *ἐν νήεσσι ποντοπόϱοισιν:* cf. 240

286. ἥν τιν᾿ ἔϝοικεν: ἥν τ᾿ ἐπέοικεν R
290. μαχήσομαι Aristarchus: μαχέσσομαι 292. ἀπὸ Aristarchus. αἱ δὲ πλείους διὰ τοῦ ε̄, ἐπί 295. ἀφυσσόμενοι Aristarchus: ἀφυσσάμενοι. cf. Ψ 220 296. θεοῖς — Β 400 297. ὧδε δέ τις ϝείπεσκε Β 271 εἴπασκεν V Ἀχαιῶν —: ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν R 298. Ζεῦ κύδιστε μέϝιστε 276
301. δαμεῖεν: μιϝεῖεν schol. ad Ε 486 cum R 302. = Β 419 304. = 86 308. καὶ — 298 311-2. = 260-1 318. θεοῖς, ἰδὲ Nicanor: θεοῖσι δὲ 319. = 297 320. = 276 323. φιλότητα — πιστὰ 256 324. μέϝας κορυθαίολος Ἕκτωρ Β 816 326. ἑκάστου Aristarchus: ἑκάστῳ 327. ἔκειτο: ἔκειντο schol. BLV 334. = Β 45 334—5. ἠθέτηκε Ζηνόδοτος 338. ὅ ϝοι παλάμηφιν ἀρήρειν: ἀκάχμενον ὀξέι χαλκῷ V 343. = 251 344. διαμετρητῷ Aristarchus: διαμετρήτῳ 345. κοτέοντε: κοτέοντες R 346. 355.* προΐη: προΐει 348. χαλκός Aristarchus, non χαλκόν ἀνεϝνάφθη apud Etym. M. v. ϝνάμπτω et Cramer. Ox. 1 p. 102 24 349. ἀσπίδ᾿ ἔνι: ἀσπίδι ἐν Venetus 352. ἀθετεῖται δάμασσον: δαμῆναι Aristarchus 355. προΐη δολιχόσκιον ἔϝχος 346 356. = 347 357.* ὄμβριμον: ὄβριμον
359. ἄντικρυς Bentleius, ἀντικρὺς Eustathius: ἀντικρὺ
360. δὲ κλίνθη: δ᾿ ἐκλίνθη 362. φάλον: v. Buttmann. Lex. 104 αὐτῷ: αὐτῇ Aristarchus 364. εὐρύν: αἰπύν Zenodotus 366. τίσασθαι: τίσεσθαι R. cf. 28 et Ν 666-8 367. χείρεσσι ϝάϝη: χείρεσσ᾿ ἐάϝη R 368. οὐδ᾿ ἐδάμασσα Ammonius: οὐδ᾿ ἔβαλόν μιν 371. πολύκεστος 373. ϝείρυσσέν τε: ἐξείρυσε Aristophanes 382. εἶσ᾿: ἶσ᾿ Apollonius de syntaxi p. 326 383. τὴν δὲ κίχανεν Β 18 387. * ναιεταούσῃ: ναιεταώσῃ 389. τῇ μιν ἐϝεισαμένη Β 795
390. ϝοικόνδε — Β 354 393. ἐλθέμεν: ἐλθεῖν
395. = Β 142 396—418. ἀθετοῦνται 398. τ᾿: δ᾿ R ϝέπος — Α 361
402. καὶ κεῖθι Aristarchus, non κἀκεῖθι 404. ϝοίκαδ᾿ — 72 406. ἀπόεικε κελεύθου Aristarchus: ἀπόειπε κελεύθους schol. p. 115 b 38 409. δούλην: v. schol. ad δ 12 411. πορσυνέουσα: πορσανέουσα R 412. μωμήσονται

415. * τῶς: τὼς ἔκπαϝλα φίλησα Aristarchus: ἔκπαϝλ᾿ ἐφίλησα 416. μέσσῳ: μέσσον R ἔχθεα: ἄχθεα Aristarchi editio altera; alii ἄλϝεα
418. Ἑλένη — 199 423—6. αὐτὴ δ᾿ ἀντίον ἷζεν Ἀλεξάνδροιο ἄνακτος Zenodotus 423. δῖα — 228
427. ἠνίπαπε μύθῳ Β 245 428. ὥς: εἴθ᾿ R
429. πρότερος: πρότερον apud Eustathium 432—6. ἀθετοῦνται 434. παύεσθαι Aristarchus, non παύσασθαι 435. πολεμιζέμεν — 67 436. δαμήῃς: δαμείῃς Aristarchus, alii δαμασθῇς 438. ἔνιπτε: ἔνισπε codices nonnulli 439. ξὺν: σὺν 441. εὐνηθέντε: εὐνηθέντες R 442. ἔρος apud Eustathium: ἔρως
443. Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς 239 444. ἔπλεον: ἔπλων R ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν 46
445. Κρανάῃ: κραναῇ alii 447. ἦρχε: ἄρχε ante Barnesium 450. θεοϝειδέα: θεοειδῆ R; cf. 27 453. * μὴν: μὲν 456. καὶ Δάρδανοι ἠδ᾿ ἐπίκουροι: καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί R 458. ὑμεῖς δ᾿: δεῦτ᾿ ἄϝετ᾿ Herodianus de fig. ap. Villois. 2 p. 96 459. ἀποτινέμεν: ἀποτίνετον Zenodotus ἥν τιν᾿ ἔοικεν: ἥν τ᾿ ἐπέοικεν R; cf. 286 460. = 287

Δ

3. ἐϝῳνοχόει: ἐνῳνοχόει Zenodotus 6. κερτομέων ἀϝορεύεις Β 256 παραβλήδην 7. ἀρηϝόνες 10. φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη Γ 424 13. νίκη — Γ 457 14. ὅπως — Β 252 17. αὖ πως Aristarchus. αὖ τὼς vel αὔτως Aristophanes ϝένοιτο Aristophanes, τέλοιτο Aristarchus 18. μὲν: κεν R πόλις — Β 373 24. Ἥρῃ: Ἥρη V οὐ κέχαδε Eustathius 25. = Α 552 27. ἱδρῶ θ᾿: ἱδρῶθ᾿. cf. 57 ἵπποι: ἵππω R 30. = Α 517 33. * Ϝίλιον: Ἰλίου 35. βεβρώθοις: cf. Buttmann. Gr. 2 p. 73 Πρίαμον — 31 38. ἔρισμα 39. = Α 297 43. δῶκα ϝεκὼν: δῶκ᾿ ἀέκων Tryphon
53. διαπέρσαι: διάπερσον R 54. οὔ τι: οὔ τοι R 55—6. ἀθετοῦνται. cf. Λ 515, Μ 450, Ξ 213, Ρ 172 56. ἐπεὶ ἦ — Α 169 φέρτερος: φέρτατος

V 57. *θέμεναι πόνον* — 26 59. *Κρόνος* —
B 319 60. *ἀμφότερον Γ* 179 65. *φύλοπιν αἰ-
νήν* 15 66. *κεν Τρῶες: κέντροισιν* schol. *Γ* p. 110 a 48
66. 71. *ὑπερκύδαντας* 68. *ὧς* — *ἀπίθησε*
= *B* 166 69. = *B* 109 71–72. = 66-7
74. = *B* 167 75. *ἀστέρ' ἕηκε* Barnesius et Bentleius:
ἀστέρα ἧκε *Κρόνου* — *B* 319 77. *σπινθῆ-
ρες* 79–80. *θάμβος* — *Ἀχαιούς Γ* 342-3
81. = *B* 271 82–3. = 15-6 86. *κατεδύσεθ'*:
κατεδύσαθ' R 88. *εὗρε δὲ τόνδε* Zenodotus, omisso 89
90. **ἑστεῶτ'*: *ἑσταότ'* 91. *ἀπ'*: *παρ'* Bent-
leius 92. *ἀϝχοῦ δ' ἱσταμένη Γ* 129 *ἔπεα* —
69. pro his *προσέφη ϝλαυκῶπις Ἀθήνη* R 94. *ἐπι-
προέμεν* Menecrates Milesius, *ἔπι προέμεν* Aristarchus
98. 170. * *εἴ*: *αἴ*
102. *ϝαρνῶν πρωτοϝόνων*: *ἄρνας πρωτοϝόνους* ap. Cramer. Ox. I
p. 33 18 103. 121. * *ἐς ϝάστυ*: *εἰς ἄστυ* 105. *ἰξάλου*
107. *προδοκῆσιν* 109. *ἑκκαιδεκάδωρα*
114. *υἷες* — *B* 722 115. abest ab Etonensi
Μενέλαον — 98 *Ἀτρέος υἱόν*: *ἀρχὸν ἀχαι-
ῶν* R. item 195 116. *ἕλετ'*: *ἕλεν* R 117. *ἀ-
θετεῖται* *ἀβλῆτ'* 118. *κατεκόσμεε* R: *κα-
τεκόσμει* 119–121. = 101-3 122. *ϝλυφίδας*
hic et *φ* 419 124. ante 123. ponit Zenodotus
κυκλοτερὲς hic et *ρ* 209 125. *λίϝξε* *ἄλτο*:
ἆλτο 126. *ἐπιπτέσθαι*: cf. Hermann. ad Soph. O. R.
p. 16 127. *θεοὶ μάκαρες Α* 406 129. *πρό-
σθε* Bentleius: *πρόσθεν* *βέλος ἐχεπευκὲς Α* 51
131. *ὃ ϝηδέι* Bentleius: *ὅθ' ἥδέι* 136. = *Γ* 358
137. *ἔρυμα*: *ἔλυμα* Zenodotus et Aristophanes
138. *δὲ εἴσατο*: *δ' ἐείσατο* Heynius coll. *O* 416, *χ* 89
139. *ἄρ' ὀιστὸς*: *ἄρα χαλκὸς* Zenodotus 140. *ἀθετεῖται*
142. *ἵππῳ* Aristophanes: *ἵππων*. cf. 145
143. *τέ μιν*: *δέ μιν* R 145. *ἀμφότερον* 60
ἵππῳ: *ἵππων* Apollonius S. p. 6 32 148. *δ'* Aristarchus:
τ' *ἄναξ* — *Γ* 455 149. *ἀθετεῖται*
151. *δὲ ἴδεν*: *δ' εἶδεν* V 151. 214. *ὄϝκους*
153. = *B* 411 155. *φῖλε* Barnesius: *φίλε*
158. * *μήν*: *μέν* 159. = *B* 341 161. *ἐκ δὲ*: *ἔκ
τε*. cf. 262, *Α* 82, *Μ* 246, *Τ* 165 *τελεῖ* — *ἀπέτισαν*:

τελέσει — *τίσουσιν* Zenodotus. v. Hermann. de emend. rat. p. 190
163. *κατὰ φρένα* — *Α* 193 164. *Ϝίλιος* —
165. = 46-7 166. *αἰθέρι ναίων B* 412
168. *τῆσδ'*: *τῆς* schol. ad *β* 315 p. 72 *οὐκ ἀτέλεσα* 57
169. *πότμον* Aristarchus: *μοῖραν* 171. et *ἐλέϝχι-
στος* et *ἐλέϝχιστον* Aristarchus *πολυδίψιον*
173–4. = *B* 160—1 176. *ὧδ' ἐρέει*: *ὧς ϝερέει* Hoff-
mannus 177. *Μενελάου* 100 178. **εἴθ'*: *αἴθ'*
180. *φίλην* = *B* 454 181. **ξὺν*: *σὺν*
νηυσὶ: *χερσὶ* R. probat Bentleius 183. *ξανθὸς* — *Γ*
284 184. *πως* Aristarchus, non *που* 185. *οὐκ
ἐν καιρίῳ*: *οὔ θην καίριον* Harlej. 188. = *B* 369
189. 249. 288. **εἰ*: *αἰ* 191. *παύσῃσι*: *παύσῃ σε* R
μελαινάων 117 194. *φῶτ'*: v. Hermann. Soph. Electr. 45
οὐ περιττὸς ὁ στίχος schol. BL 195. 205. *Ἀτρέος
υἱόν*: *ἀρχὸν Ἀχαιῶν* V; cf. 115 *νῦν παρέλκει ὁ στίχος*
199. *κατὰ* — *B* 163
200. * *δὲ νόησεν*: *δ' ἐνόησεν* 201–3. = 90-2 203. *προ-
σηύδα*: *ἀϝόρευεν* 205. *ἴδῃς*: *ἴδῃ* Aristarchus; cf. 195,
217, 223, 249 206. *τόξων ἐὺ ϝειδώς B* 718
208. = *Γ* 395 209. = 199 210. *ξανθὸς Μενέ-
λαος* 183 212. *κυκλόσ'* Nicias et Ptolemaeus, *κύκλος* Ari-
starchus 213. *ζωστῆρι ἀρηρότι* 134 *ἕλκεν*
Aristarchus, non *εἷλκεν* 215. *ζωστῆρα* — 216. = 186-7
218. *ἐκμυζήσας* 221. *στίχες ἀσπιστάων* 201
223. *βρίζοντα* 228. *Πειραΐδαο*: *Πειραί-
δαο* Tyrannion 232. *οὓς μὲν σπεύδοντας*: *ὃν μὲν σπεύ-
δοντα* Wakefieldus 235. *ψεύδεσσι* Hermappias, *ψευδέσσι*
Aristarchus et Ptolemaeus 236. *ὅρκια* — *Γ* 107
238. *αὖτ'* Aristarchus: *δ' αὖτ'* 242. *σέβεσθε*
243. 246. *ἕστητε*: *ἔστητε* Ptolemaeus 245. *τίς σφι* Ari-
starchus, *μετὰ τοῦ σ̄* 248. *εὔπρυμνοι* *πολιῆς*
— *Α* 350 250. = *B* 207 et *Δ* 231 255. *ϝά-
ναξ* — 148 257. *Δαναῶν* — 232 260. *κρητῆρι*
Aristarchus, non *κρητῆρσι* *κερῶνται*: *κέρωνται* V
261. 268. *κάρη* — *Γ* 79 262. *δαιτρὸν* 263. *ἀνώ-
ϝῃ*: *ἀνώϝοι* vel *ἀνώϝει* 264. *εὔχεαι* R (cf. *Μ* 346, *Π* 23,
Σ 386): *εὔχεο* 265. *τὸν δ' αὖτ'* — *ἀντίον ηὔδα Γ* 203
271. *πρότεροι* — 236 273. = 251
277. *ἐόντι* Aristarchus, *ἰόντι* Zenodotus *ἠύτε*: v. Coraes

Plutarch. 2 p. 75 17 *πίσσα* 279. *ῥίϝησέν τε*: *ῥίϝησεν δὲ* R; cf. 148 et 150 280. *ἀρηϊθόων*: *διοτρεφέων* Venetus, ut *B* 660 282. *κυάνεαι*: *ἡρώων* Zenodotus *πεφρικυῖαι*: *βεβριθυῖαι* altera Aristarchi 283. cf. 255 284. *ἔπεα* — 203 287. *ἀνώϝετε* Bentleius: *ἀνώϝετον* *ἶφι μάχεσθαι* *Α* 151 288—91. = *B* 371-4 293. *λιϝὺν* — *Α* 248 295. *μέϝαν Πελάϝοντα*: *Μέϝην Πελάϝοντά τ'* Bentleius 296. *Βίαντά τε ποιμένα λαῶν*: *Θέωνά τε Δηΐπυρόν τε* Apollonius Soph. ex *N* 92 299. *ἔλασσεν* Aristarchus, *ἔερϝεν* alii

300. *πολεμίζοι* Venetus: *πολεμίζῃ* 301. *πρῶτ'*: *πρώτοις* schol. ad *Α* 16 307. *ἐπεὶ ἦ* — *Α* 169 308. *πόλεας* Aristarchus, non *πολέας* *ἐπόρθουν*: *ἐπόρθεον* Townleianus 311. = 283 312. = *B* 7 315. *ὅτι οἱ γλωσσογράφοι ὁμοίιον τὸ κακόν* 316. *κουροτέροισι* hic et *φ* 310 317. *Γερήνιος* — *B* 601 318. *κεν*: *τοι* Venetus cum aliis 319. *κατέκταν* Aristarchus et Herodianus 321. *εἰ τότε*: *εἴ ποτε* schol. ad *E* 533 *ὀπάζει* Aristarchus; cf. schol. ad *Θ* 103. alii *ἱκάνει, ἐπείϝει, ἐλαύνει* 324. *αἰχμάσσουσι* 326. = 272 328. * *ἑστεῶτ'*: *ἑσταῶτ'* schol. p. 280 b 12 et 338 a 36. vulgo *ἑσταότ'* 329. *ἑστήκει* Aristarchus, non *εἱστήκει* *πολύμητις* — *Γ* 200 331. *ἀκούετο*: cf. *ἀκουάζεσθον* 343 332. **ξυνορινόμεναι*: *συνορινόμεναι* *κίνυντο* — 281 333. *Τρώων* — *Ἀχαιῶν* *Γ* 251 *Τρώων ἱπποδάμων* Aristarchus: alii *θ'* inserunt 334. *ὁππότε* — *πολέμοιο*: *ἐν τῇ πολυστίχῳ φέρεται "ὁππότε κέν τις ἐναντίον ἄλλος ἐπελθὼν Τρώων ὁρμήσειε καὶ ἄρξειεν πολέμοιο."* 336. = 255 337. = 284 339. *κερδαλεόφρον*: *φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ* Zenodotus 341. *σφῶιν*: *σφῶι* schol. p. 144 a 39 cum Apollonio Sophista 344. *ἐφοπλίζωμεν* Vind.: plerique *ἐφοπλίζοιμεν* 345—6. *οὗτοι ἐν μὲν τοῖς ὑπομνήμασιν οὐκ ἀθετοῦνται, ἐπαιτιῶνται δὲ αὐτοὺς οἱ ἡμέτεροι* 347. *φίλως* 348. *νηλέι χαλκῷ* *Γ* 292 349. = *Α* 148 et *Δ* 329 351. *φῇς*: *φῆς* apud Cramer. Ox. 1 p. 433 2 352. *ἐϝείρομεν* — *B* 440 353.* *εἴ*: *αἴ* 355. *Τρώων ἱπποδάμων* 333 356. *προσέφη* — 153 358. = *B* 173 360. *ὥς* — 313 361. *δήνεα*: *μήδεα* R 362. *ἀρεσσόμεθ'*: *ἀκεσσόμεθ'* Bentleius coll. *N* 115

363. *μεταμώνια* Apollonius Sophista: *μεταμώλια* 364. = 292 365. *Διομήδεα*: *Διομήδην* R 366. * *ἑστεῶτ'*: *ἑσταότ'* 368. = 336 369. = 312 370. *υἱὲ* — *B* 60 372. 396.* *μὴν*: *μὲν* 372. *πτωσκαζέμεν* Etym. M., Hesychius, Suidas, Venetus: *πτωκαζέμεν*, rectius 374. *ϝε* Bentleius: *μιν* 377. *ξεῖνος*: *κεῖνος* 378. *οἵ ῥα*: *οἱ δὲ* R; cf. *Γ* 187 381. *παραίσια* 383. *βαθύσχοινον* 385. * *Καδμεΐωνας*: *Καδμείωνας* 392. *ἂψ ἄρ'* Bentleius, *ἄψ οἱ* Barnesius: plerique *ἂψ* solum, Venetus cum *ἀναερχομένῳ*. *αὖτις* *α* 317 395. *Πολυφόντης*: *Λυκοφόντης* V 397. * *ἴη*: *ἴει*

400. *ἀμείνω*: *ἀμείνων* Aristarchus 401. *ὧς* — *προσέφη* *Α* 511 407. *παυρότερον λαὸν*: *παυροτέρους λαοὺς* Bentleius coll. *B* 580 407—9. *ἀθετοῦνται* 410. *ἔνθεο* Aristarchus, *ἒν θέο* Apollonius 411. = 349 et 401 412. *ἦσο* — *Α* 565 413. *Ἀϝαμέμνονι* — *B* 772 414. = 294 et 80 416. *Τρῶας* — *ἱρήν*: *Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιόμενον πτολίεθρον* schol. p. 34 a 7 419. *ἐξ* — *Γ* 29 420. **δὲ βράχε*: *δ' ἔβραχε* 423. *ὕπο κινήσαντος* Ptolemaeus Aristonici, Nicias, Tyrannion: alii *ὑποκινήσαντος* 426. *ἰὸν* Aristarchus, non *ἐὸν* *κορυφοῦται* 427. *κίνυντο* — 332 433. *πολυπάμονος*: *πολυπάμμονος* alii 435. *μεμακυῖαι*: *μεμακυῖαν* schol. ad *E* 137 436. *ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν* 209 439. *ϝλαυκῶπις* — *B* 446 440. * *Δειμός*: *Δεῖμός* 448. *χαλκεοθωρήκων* hic et *Θ* 62 449. *ἔπληντ'* hic et *Θ* 63 *πολὺς* — *B* 810 452. *χείμαρροι* Nicias, *χειμάρροι* Ptolemaeus 453. *μισϝάϝκειαν* * *ξυμβάλλετον*: *συμβάλλετον* * *ὄμβριμον*: *ὄβριμον* 456. *πόνος* Aristarchus: *φόβος* 459. *κόρυθος* — *Γ* 369 467. *ϝὰρ* R: *ϝάρ ῥ'* 472. *ἐδνοπάλιζεν* 478. *θρέπτρα*: *θρεπτὰ* Zenodotus 483. *πεφύκῃ* Hermannus 2 p. 44: *πεφύκει* 485. *ἁρματοπηϝὸς* 487. *ἀζομένη* 488. *Ἀνθεμίδην*: cf. *Λευκαλίδην* *M* 117 490. *ἐν ἄλλῳ "ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ"* 492. *βουβῶνα* *νέκυν ἑτέρωσ'*: *ἑτέρωσε νέκυν* Heynius 493. *ἔκπεσε*: *ἔκφυϝε* Eustathius. cf. *Γ* 363

502. *πέρησεν* 460 503. = 461 506. *Ἀρϝεῖοι* —

ἴαχον *B* 394 μέϝ᾽ ante Barnesium 509. * μὴ:
μηδ᾽ 512. *μὴν: μὰν 516. ἐρχομένη καθ᾽
ὅμιλον 445 μεθιέντας 240 517. μοῖρα πέδησε
Aristarchus: μοῖρ᾽ ἐπέδησε 524. περ: μιν R
527. ἀπεσσύμενον Aristarchus, non ἐπεσσύμενον 533. ἀ-
κρόκομοι 539. οὐκέτι: οὔ κέ τι 540. ἀ-
νούτατος 543—4. ἀθετεῖ Bentleius 544. πρη-
νέες ἐν κονίῃσι *B* 418 ἐν — 536

E

4. δαῖέ: δαῖε δέ Ambrosianus 5. ἀστέρ᾽ ὀπωρινῷ: v.
Coraes ad Hippocrat. de aëre t. 2 p. 198 6. παμφαίνῃσι:
v. Hermann. 2 p. 45 8. κλονέοντο: καὶ ἄριϛοι R
10. ἤστην: ἤτην et ἦσαν R 12. ἀποκρινθέντες Harlej.,
ἀποκριθέντε Ambros. ἐναντίω: ἐναντίον R
* ὠρμηθήτην: ὁρμηθήτην 14. = *Γ* 15 15. προΐῃ
— *Γ* 355 18. οὐχ ἅλιον βέλος *Δ* 498 19. με-
ταμάζιον 22. κῆρα μέλαιναν *Γ* 360 29. ϝλαυ-
κῶπις — *Δ* 439 30. χειρὸς ἑλοῦσα *Δ* 542
31. Ἆρες ἀρές Ixion: ceteri Ἆρες Ἄρες. cf. Πρόθοος θοός *B* 758, ἐν
προδόμῳ δόμου δ 302. Theocritus 7 99 Ἄριστις — μέϝ᾽ ἄριστος.
nec abludunt ϝούνων ϝουνάζεο *X* 345, κάκου κεκακωμένον δ 754
τειχεσιπλῆτα: τειχεσιβλῆτα Zenodotus 33. ὀ-
ρέξει schol. p. 207 b 23 35. θοῦρον — 30 36. ἠ-
ιόεντι 37. *δὲ κλῖναν: δ᾽ ἔκλιναν 38. ϝάναξ —
Δ 336 42. = *Δ* 504. abest a Veneto et aliis
43. Μήονος: τέκτονος R 45. μακρῷ: χαλκῷ R
47. σκότος: μόρος Harleianus 48. ἐσύλευον hic et *Ω* 436
49. αἵμονα 53. χραῖσμ᾽ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα:
χραῖσμεν θανάτοιο πέλωρα Zenodotus 54. * ϝε κέκαστο:
ϝ᾽ ἐκέκαστο 57. =41. abest a Veneto Townl. Lips.
58. δ᾽ ἐξ ὀχέων Harl. ut 47 ἀράβησε — 42
60. πάντα: πολλὰ altera Aristarchi 63. ἀρχεκάκους
64. ἀθετεῖται ἤδη Aristarchus, non ἤδει
66. ἡ δὲ: ἠδὲ schol. p. 415 a 14 67.74.100. ἀν-
τικρὺς Bentleius: ἀντικρὺ 69. Πήδαιον Aristarchus: Πη-
δαῖον 70. * δὲ τρέφε: δ᾽ ἔτρεφε 75. ἐν κο-
νίῃ: ἐν ἄλλῳ "δ᾽ ἐξ ὀχέων" ex 47 77. καμάνδρου R

80. μεταδρομάδην 83. ἔλλαβε: ἔλλαχε
schol. p. 198 a 48 89. τε om. Vind. τι Naegelsbachus
93. πυκιναὶ φάλαϝϝες *Δ* 281 95. = *Γ* 30
et *B* 826 96. cf. 87 99. *δὲ πτάτο: δ᾽ ἔ-
πτατο
101. Λυκάονος — 95 102. Τρῶες μεϝάθυμοι 27
κέντορες ἵππων *Δ* 391 104. ἀνσχήσεσθαι Aristarchus,
non ἀσχήσεσθαι 106. ἔφατ᾽ εὐχόμενος: φάτ᾽ ἐπευ-
χόμενος Harlej. cum Eustathio; cf. 119 108. Καπανή-
ιον υἱόν *Δ* 367 110. πικρὸν — *Δ* 118 111. ἄλτο
χαμᾶζε *Δ* 419 113. ἀνηκόντιζε 114. βοὴν
— *B* 567 115. μευ R: μοι αἰϝιόχοιο — *B*
157 118. δὸς δέ Herodianus: alii, cum schol. p. 414 b
39, τόνδε 120. λαμπρὸν — *Δ* 605 121. ὧς —
ἔκλινε *Δ* 457 123. = *Δ* 92 126. σακέσπαλος
128. ϝιϝνώσκῃς: ϝιϝνώσκοις R ἠδὲ καὶ
ἄνδρα: ἠδ᾽ ἄνθρωπον Zenodotus 129. *εἴ: αἴ
131. Διὸς — *Γ* 374 132. τήν ϝ᾽: τὴν altera Aristarchi
οὐτάμεν: οὐτάσαι Zenodotus 134. προμάχοι-
σιν — *Δ* 354 136. ἕλεν: ἔχεν Ptolemaeus Oroandae
137. εἰροπόκοις hic et ι 443 138. χραύσῃ
ὑπεράλμενον: ὕπερ ἄλμενον Dionysius
οὐδὲ: οὐ δὲ Schaeferus 140. de sententia recte Fried-
laender Aristonici sui p. 32, de interpunctione secus
142. ἐμμεμαὼς: ἐμμαπέως Bentleius coll. 836 ἐξάλ-
λεται Apollonius Dyscolus, non ἐξ ἅλλεται 143. κρατερὸς
— *Δ* 411 144. ποιμένα — *Δ* 296 145. ὑπὲρ
μαζοῖο *Δ* 528 146. τὸν δ᾽ ἕτερον: τοῦ δ᾽ ἑτέρου Ze-
nodotus 147. ἐϝέρϝαθεν 151. κρατερὸς Διο-
μήδης 143 152. βῆ δὲ μετὰ *Δ* 384 153. τηλυ-
ϝέτω: v. Buttmann. Lex. 97 *δ᾽ ἐτείρετο: δὲ τείρετο
154. τέκεν R 155. ἐξαίνυτο θυμόν *Δ* 531
156. ἀμφοτέρω: ἀμφοτέρων Zenodotus πα-
τέρι δὲ: πατρὶ μέν ϝε R 158. χηρωσταὶ
160. Ἐχήμονα Vindobon., Ἐχέμμονα Ven.: Ἐχέμονα
161. ϝάξῃ: ἄξει R 162. πόρτιος: βουκόλου Zenodotus
165. *δίδω: δίδου 166. *ϝίδεν: δ᾽ ἴδεν
168—9. = *Δ* 88-9 171. *τόξα ϝιδὲ: τόξον ἰδὲ. cf.
97, 205, 215 174. χεῖρας ἀνασχών *Γ* 275
178. ἔπι μῆνις Aristarchus: ἐπίμηνις 179. Λυκάονος —

101 181. et μίν et μέν Aristarchus 183. ἀθε-
τεῖται *ἦ: εἰ 187. ἠθέτηκε Ζηνόδοτος
190. Ἀϝιδωνῆι προϊάψειν: Ἄϝιδι προΐαψεν Α 3
191. τις: τοι R κοτήεις 194. μετέθηκε (ἠ-
θέτηκε?) Ζηνόδοτος νεοτευχέες 196. ἐρε-
πτόμενοι Β 776 197. *μήν: μέν μάλα πόλλ'
ἐπέτελλε Δ 229 198. ἔνι: εὖ R
= Β 345 201. πολὺ κέρδιον ἦεν Γ 41
203. ἅδην Aristarchus, ἄδδην Nicias 205. *ἄρα μέλλον:
ἄρ' ἔμελλον 211. Ἕκτορι δίῳ: τινὲς "ἱπποδάμοισιν"
217. = Δ 265 218. *μὴ δὴ: μηδ'
219. νῶ hoc loco et ο 474 legitur, non saepius σὺν —
Δ 297 222. Τρώιοι ἀπὸ Τρωὸς τοῦ ἥρωος Apollonius
Sophista. ita Νηλήιαι ἵπποι Λ 596 225. Ζεὺς κῦδος
ὀρέξῃ 33 226. νῦν: δὴ Harlej. ut 249 227. ἐπι-
βήσομαι Zenodotus, ἀποβήσομαι Aristarchus 229. = 179
231. εἰωθότι Aristarchus καὶ σχεδὸν ἅπαντες
235. μεϝαθύμου — 25 238. ὀξέι — 73 239. ἅρ-
ματα ποικίλα Δ 226 240. ἔχον — Γ 263
241. Καπανήιος υἱός 108 242. ἔπεα — 123
247. μεϝαλήτορος: ἐν ἄλλῳ "μὲν ἀμύμονος". v. Υ 218—9
248. abest a Vratislav. 249—50. δοκεῖ Ζηνόδοτος ἠθετη-
κέναι 251. = Δ 411 252. οὐδέ σε Ptolemaeus
Ascalonita: οὐδὲ σὲ 254. οὐδὲ καταπτώσσειν Δ 224
255. ἐπιβαινέμεν: ἐπιβήμεναι schol. Soph. Trach. 7
256. ἐᾷ: cf. Κ 344, φ 233 257. πάλιν αὖτις
Β 276 259. = Δ 39 260. *εἴ: αἴ πο-
λύβουλος Ἀθήνη hic et π 282 261. ὠκέας — 240
263. 323. Αἰνείαο: Αἰνείω Zenodotus 264. ἐυκνή-
μιδας — Δ 414 269. Θήλεας: θηλέας Hellanicus
272. μήστωρι: μήστωρε Aristarchus 273. ϝε I. H. Vossius:
κε ἀροίμεθα — 3 274. πρὸς ἀλλήλους —
Γ 155 276. = 229 277. cf. 181 et 284
278. = 106 279. *εἴ: αἴ τύχωμι Ven.: τύ-
χοιμι alii 280. ἦ — 281 ἀσπίδα Γ 355-6
282. αἰχμὴ χαλκείη Δ 503 283. = 101 286. προσ-
έφη — 251 287. *μὴν: μὲν 288. legebatur
πρίν ϝ' — πρίν ϝ': ϝ' prius omittit Vind., utrumque Bentleius
292. τάμε χαλκὸς 74 293. ἐξελύθη Aristar-
chus, ἐξεσύθη Zenodotus, ἐξεχύθη Vind., ἐξέσυτο alii codices.

fuit qui ἐξελάθη mallet 294. = 47 et 58
297. ἀπόρουσε 20
ἀσπίδα — Γ 347 302. ἰάχων: ἰαχῶν Tyrannion, et 343.
ἰαχοῦσα 304. οἷοι — εἰσι Α 272 306. ἐνστρέ-
φεται 309. ϝνὺξ ἐριπών: cf. 68 310. δὲ: δ' ἄρ'
Bentleius 312. = Γ 374 314. *δ' ἐϝὸν: δὲ ὃν. cf. Γ 307
315. *πτύϝμα κάλυψεν: πτύϝμ' ἐκάλυψεν
316. Δαναῶν — Δ 257 317. ἐκ: ἀπὸ R. cf. 673, 691
318. ὑπεξέφερεν πολέμοιο: ὑπεξέφερε πτολέμοιο
Harlej. ἑϝὸν φίλον υἱὸν 314 320. βοὴν — 114
322. ἐξ ἄντυϝος — 262 324. = 264
327. νηυσὶ ϝλαφυρῇσιν Β 454 328. λάβεν Grashofus:
ἔλαβ' ἡνία — 226 329. κρατερωνύχεσ' ἵπ-
ποις Zenodotus; cf. Π 724 330. νηλέι — Δ 348
332. κάτα κοιρανέουσι Ptolemaeus: κατακοιρανέουσι
335. ἐπορεξάμενος μεϝαθύμου — 235
336—635. a manu recentiore habet Venetus 336. δουρί:
χαλκῷ apud Plutarchum; cf. 238 337. ἀβληχρήν: ἀμ-
βληχρήν R. de accentu schol. ad Θ 178 ἀντετόρησεν
338. ὅν: ὅ Heynius, tam hoc loco quam Ζ 90, ut sit
τὸ πέπλον 339. θέναρος 340. 416. ἰχώρ
342. ἀναίμονες 343. κάμβαλεν Vindobon.
duo: κάββαλεν 345. μή — 346. = 316-7
347. = 283 et 320 350. εἰ δὲ σύ ϝ': εἰ δὲ καὶ V
ἐς πόλεμον πωλήσεαι: cf. Α 490 352. ἀ-
λύουσ' Il. 353. ἄρ' delet Thierschius. cf. 365
355. ἐπ' ἀριστερὰ Β 526 θοῦρον — 35
357. ϝνὺξ ἐριποῦσα 309 359. φῖλε: φίλε κα-
σίϝνητε κόμισαι: κασίϝνητ' ἐκκόμισαι Venetus δός τε
Bentleius: δὸς δέ 363. δ': δ' ἄρ' R χρυσάμ-
πυκας — 358 366. *ἀϝέκοντε: ἄκοντε 368. πο-
δήνεμος — Β 786 372. = Α 361 374. ϝρ.
ἐνιπῇ V 375. φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη Δ 10
376. Τυδέος — Δ 365 377. φίλον — 318
379. Τρώων — Δ 65 382. = Α 586 383. Ὀ-
λύμπια — Β 67 387. δ' deest R *τρεισκαί-
δεκα: τρισκαίδεκα 388. καί — ἀπόλοιτο 311
390. Ἑρμέῃ cum Barnesio Thierschius: Ἑρμέᾳ 394. ἐν
τῇ ἑτέρᾳ "τότε κέν μιν" 396. ωὑτὸς 397. Πύ-
λῳ: Aristarchus πύλῳ κατὰ μεταπλασμόν. cf. Apollodor. 2 7 3

398. *αὐτὰρ ὃ βῆ Δ 385* *δῶμα Διὸς Α 570* *μακρὸν Ὄλυμπον Β 48* 402. **μὴν: μὲν* **ϝε τέτυκτο: ϝ᾽ ἐτέτυκτο* 403. *αἰσυλοεργός* Aristarchus: *ὀβριμοεργός* *ὅς: ὅδ᾽* ap. Cramer. Ox. 1 p. 51 29 405. *θεὰ — Β 166* 406. *νήπιος: νήπιον* R *οἶδε κατὰ φρένα Δ 163* 407. *δηναιὸς* 408. *παππάζουσιν* 412. *μὴ δὴν: μή πως* R 416. *χειρὸς: χερσὶν* Zenodotus 417. *ἄλθετο* *κατηπιόωντο* 419. *κερτομίοις ϝεπέεσσι Δ 6* 420. = *Β* 433 et *Ε* 405 421. *Ζεῦ πάτερ Γ 365* 423. **ἅμα σπέσθαι: ἅμ᾽ ἑσπέσθαι* *νῦν — Γ 415* **ἔκπαϝλα φίλησεν: ἔκπαϝλ᾽ ἐφίλησεν* 424. *καρρέζουσα* 425. *καταμύξατο* Aristarchus: *κατεμύξατο* *ἀραιήν* idem: *ἀραιήν* 426. = *Α* 595 et *Δ* 68 431. = 274 432. *βοὴν — 347* 436. *ἐπόρουσε — Γ 379* 439. *ϝεκάϝεργος — Α 479* 443. *τυτθὸν: πολλὸν* alii, ut *Π* 710 444. *ϝεκατηβόλου — Α 370* 446. **ϝε τέτυκτο: ϝ᾽ ἐτέτυκτο* 447. *Ἄρτεμις — 53* 448. 512. *ἀδύτῳ* 449. *ἀργυρότοξος — Β 766* 450. *τοῖον: τοῖο* R 451. *δὲ ϝειδώλῳ* Bentleius: *δ᾽ ἄρ᾽ εἰδώλῳ* 452. *στήθεσσι: στήθεσφι* R 455. = 31 458. *πρῶτα* (cf. 883): *πρῶτον* *οὔτασε χεῖρα 336* 459. *ἐπέσσυτο — 438* 461. *Τρῴας* Sinopensis, Cypria, Antimachea: *Τρῶας* Ptolemaeus *οὖλος: ἠλὸς* ap. Cramer. Ox. 1 p. 442 15 463. *κέλευεν: κέλευσεν* R 464. *διοτρεφέος — Δ 338* 466. *ἐυποιήτησι: εὐποιήτοῖσι* Aristarchus 468. = 247 469. *ἐκ φλοίσβοιο 322* 470. *ὣς εἰπὼν ὤτρυνε Δ 73* *θυμόν τε* Bentleius coll. *Θ* 358: *καὶ θυμὸν* 473. *φής* ap. Cram. 1 p. 432 29 478. *καὶ — ἐὼν Γ 188* **ἵκω: ἥκω*. cf. *Σ* 406, *ν* 325, *ο* 328 480. *ἄλοχον — Δ 238* 481. **τὰ ϝέλδεται: τά τ᾽ ἔλδεται* 487. *ἁψῖσι: ἄψισι* apud Eustathium *ϝαλόντε πανάγρου: πανάγροιο ϝαλόντες* Bentleius 489. *ἐκπέρσουσ᾽: ἐκπέρσωσ᾽* Harlej. 492. *κρατερὴν: χαλεπὴν* R 494. = *Γ* 29 495. **δοῦρε: δοῦρα*. cf. *Γ* 18, *Α* 43, *μ* 220, *χ* 25 *κατὰ στρατὸν πάντῃ: πάντῃ ἀνὰ στρατὸν Α 384* 496. *φύλοπιν — Δ 65* 498. **οὐδὲ φόβηθεν: οὐδ᾽ ἐφόβηθεν*

500. *λικμώντων* *ὅτε τε: εὖτ᾽ ἂν* V 501. *κρίνῃ: κρίνει* R 502. *ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί* 503. *ὕπερθ᾽ ἐγένοντο* R: *ὕπερθε γένοντο* 505. **δὲ στρέφον: δ᾽ ἔστρεφον* 507. *μάχῃ — Α 521* 508. **δὲ κραίαινεν: δ᾽ ἐκραίαινεν* 510. *ἐγεῖραι: ἀγεῖραι* schol. ad *Θ* 2 p. 217 a 18 511. *ἀρηγών* Aristarchus 514. **δὲ χάρησαν: δ᾽ ἐχάρησαν* 517. *ἀργυρότοξος Α 37* 518. *Ἄρης βροτολοιγὸς 455* *Ἔρις — Δ 440* 523. *νηνεμίης* 525. *ζαχρηῶν: ζαχρειῶν* R 527. **οὐδὲ φέβοντο: οὐδ᾽ ἐφέβοντο* 530. *κατὰ — 200* 531. *αἰδομένων ἀνδρῶν* Aristarchus (schol. ad *O* 563): *αἰδομένων δ᾽ ἀνδρῶν* 534. *Δηικόωντα: Δημοκόωντα* schol. ad *E* 326 537. *κρείων — Δ 368* 538. = *Δ* 138 *χαλκός: καὶ τῆς* R 540. = 42 546. *Ὀρσίλοχον: Ὀρτίλοχον* V 549. *μάχης — 11* 552. *τιμὴν — Α 159* 553. *τέλος θανάτοιο Γ 309* 554. *ὄρεος — Γ 10* 557. *αὐτώ: αὐτοί* Eustathius 558. *ὀξέι — 132* 561. *Ἀρηίφιλος: βοὴν ἀγαθὸς* V; cf. *Δ* 150 562. = *Δ* 495 564. *χερσὶν — 559* 565. **ϝίδεν: δὲ ϝίδ᾽* Heynius; olim *δ᾽ ἴδεν* 566. *βῆ δὲ διὰ προμάχων 562* *ποιμένι — 513* 567. *ἀποσφήλειε* Il. 568. *ἔγχεα — 50* 575. *μετὰ — 536* 578. *Ἀτρεΐδης — 55* 579. *ἑστεῶτ᾽: ἑσταότ᾽* *κατὰ: παρὰ* R 583. *πέσον: πέσεν* R 586. *κύμβαχος* hic et *O* 536 *βρεχμόν* 587. *γάρ ῥ᾽ ἀμάθοιο: γὰρ ψαμάθοιο* R 588. *χαμαὶ — 583* 589. *τοὺς: τοὺς δ᾽* R. male post 595. R: *ἄλλοτε δ᾽ αὐτὸν ἔσω δῦνεν θεὸς ἄνδρα κορίσσων* 596. *τὸν: τοὺς* Harlej. *ἰδὼν ῥίγησε Δ 279* *βοὴν — 432* 597. *ἀπάλαμνος* *πολέος πεδίοιο Δ 244* 606. *μενεαίνετε* Heynius: *μενεαινέμεν* 609. *εἰν — ἐόντε 160* *Μενέσθην* (sive *Μενέστην*) *ὡς Ὀρέστην: Μενεσθῆν* Aristarchus *ὡς Ἀπελλῆν* 610. *τὼ — ἐλέησε 561* *Τελαμώνιος Αἴας Δ 473* 611. = *Δ* 496 612. *Παισῷ: Ἀπαισοῦ Β 828* 613. *πολυκτήμων, πολυλήιος* 616. *νειαίρῃ δ᾽ ἐν γαστρὶ 539* *δολιχόσκιον — 280* 617. *δούπησεν δὲ πεσών 540* 623. *ἀμφίβασιν* *κρατερὴν: κρατερῶν* Apollonius Sophista *Τρώων — Γ 36* 624. *πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ Δ 298* 625-6. = *Δ* 534-5

627. = 84 628. = *B* 653 629. *μοῖρα κραταιή* 83 630. = 14 *ἰόντες: ἰόντε* altera Aristarchi 633. *βουληφόρε* 180 638. *ἀλλοῖον* Tyrannion coll. *π* 181, *ἀλλ᾽ οἷον* Aristophanes et Aristarchus, *ἀλλ᾽ οἷον* Nicias et Parmeniscus *Ἡρακλείην* Zenodotus, *ἀμέτρως* 639. *θρασυμέμνονα* hic et *λ* 266 642. *χήρωσε* hic et *P* 36 644. *ἄλκαρ* hic et *Δ* 822 645. *οὐδ᾽ εἰ* — 410 646. *ἐμοὶ: ἐμοῦ* R 647. = 217 650. *ϝέρξαντα: ῥέξαντα* R *ἠνίπαπε μύθῳ Γ* 427 651. *ὤν: τῶν* R 652. *φόνον καὶ κῆρα Γ* 6 655. *ὣς φάτο Σαρπηδών* 493 656. *ἁμαρτῇ* Ptolemaeus et Herodianus, *ἁμαρτὴ* Aristarchus. alii *ὁμαρτῇ* 657. *ἤιξαν: ἤιξεν* Ambros. 659. *νὺξ ἐκάλυψεν* 310 660. *ἔϝγχεϊ μακρῷ* 45 661. *βεβλήκειν* Aristarchus, non *βεβλήκει* 662. *λοιϝὸν* — *Δ* 456 665. *ἔν τισι* "*τό οἱ*" (vel *τό τοι*) *οὐδὲ νόησεν: οὐδ᾽ ἐνόησεν* 668. *ἐϋκνήμιδες* — *Γ* 304 669. *ἐξέφερον πολέμοιο* 664 670. *μαίμησε* 671. *μερμήριζε* R. cf. *B* 3 673. *θυμὸν* — 317 675. *ὀξέι* — 558 678. = Virgil. Aen. 9 767 680. = *Γ* 374 et *Γ* 324 681. = 562 682-3. *Διὸς υἱὸς Σαρπηδὼν προσιόντι* Bentleius: *προσιόντι Σαρπηδὼν Διὸς υἱός* 686. **πόλι: πόλει* 686. *ἄρα μέλλον* Hermann. Orph. p. 694: *ἄρ᾽ ἔμελλον* 687. *ϝοικόνδε* — *Δ* 180 688. *ἄλοχόν* — 480 689. = *Δ* 411 et 680 690. *λελιημένος* — 465 691. *θυμὸν* — 673 692. *ἀντίθεον Σαρπηδόνα* 663 694. *δόρυ μείλινον* 666 695. *Πελάϝων: Σελάϝων* Ptolemaeus Oroandae 697. *ἀμπνύνθη: ἔν τισιν* "*ἐμπνύνθη*" 698. *κεκαφηότα* hic et *ε* 468
700. *προτρέποντο* et *ἐπὶ* Aristarchus: *προτράποντο* et *ἀπὸ*. cf. 550 703. *ἐξενάριξαν* Aristarchus, non *ἐξενάριξεν* 704. *Ἕκτωρ* — *πάις Γ* 314 706. *Αἰτώλιον Οἰνόμαον: Αἰτωλὸν Ϝοινόμαον* Bentleius 707. *αἰολομίτρην* 708. *Ὕλῃ: Ὕδῃ* Zenodotus. *ἔστι δὲ τῆς Λυδίας ἡ Ὕδη* 711. = 95 et *Δ* 595 712. *ἐνὶ* — *Δ* 462 713. = *Δ* 69 714. = *B* 157 716. = *B* 288 718. = *Δ* 415 719. = *B* 166 720. *χρυσάμπυκας* — 358 723. **χάλκει᾽: χάλκεα* *ὀκτάκνημα* 725. *ϝρ. ὀπίσσωτρα* V 733. *κούρη*—*Γ* 426 734—5. *ἀθετεῖ* Zenodotus 736. *ἡ δὲ: τινὲς* "*ἠδὲ*" *Διὸς* — 631 738. *ἀμφὶ*

— *βάλετο Γ* 334 * *θυσανόεσσαν: θυσσανόεσσαν* Aristarchus 739. *ἐστεφάνωται: ἐστεφάνωτο* schol. B; cf. *Λ* 36 743. cf. *Γ* 336 746. *δάμνησι* Sidonius, *δάμνῃσι* Aristarchus 747. *τοῖσιν: οἷσιν* R *ὀμβριμοπάτρη* Vindobon.: *ὀβριμοπάτρη* 750. *μέϝας* — *Λ* 497 753-4. = *Λ* 498-9 755. *ἔνθ᾽* — 368 *θεὰ* — 711 757. *Ζεῦ πάτερ* 421 *ὦ*, non *Ζεῦ*, et *ὁρῶν*, non *Ἄρει*, Apollonius Soph. p. 16 31. idem cum aliis *ἔρϝ᾽ ἀίδηλα*, ubi Aristarchus *καρτερὰ ἔρϝα*. v. Buttmann. Lex. 60 2 758. *ὁσσάτιόν τε καὶ οἷον: τοιόνδε τοσόνδε τε B* 120 *λαὸν* — 573 759. *μάψ* — *κόσμον B* 214 760. *ἀρϝυρότοξος* — 449 762. *Ζεῦ* — *κεχολώσεαι* 421 *εἴ: αἴ* 764. = *Λ* 560. *ἔνιοι ϝράφουσι* "*τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε*", Vind. *τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε* 765. *μήν ϝοι: μάν οἱ*. Apollonius Sophista *νῦν μοι* 767. = 719 768. = 366 *ἀέκοντε* R: *ἄκοντε* vel cum Veneto *ἄκοντ᾽ ἐπετέσθην* 771. *ἐπὶ* — *B* 613 772. *ὑψηχέες: ὑψαύχενες* apud Longinum, *ὑψαυχέες* Vindob. cf. *Ψ* 27 774. *Σκάμανδρος: Κάμανδρος* Vind. 775. = 368 et 755 776. *λύσασ᾽ ἐξ ὀχέων* 369 777. *ἀνέτειλε* 778. *αἱ: τὼ* schol. Soph. El. *ἴθματα* 779. *ἀλεξέμεναι* — *Λ* 590 780. *πλεῖστοι* — *B* 817 781. *Διομήδεος ἱπποδάμοιο* 415 784. *θεὰ* — 775 785. *εἰσαμένη: εἰδομένη* R *χαλκεοφώνῳ* 786. *ἔν τισιν οὐκ ἦν ὁ στίχος διὰ τὴν ὑπερβολὴν ταύτην τὴν ψυχράν* 787. *κάκ᾽ ἐλέϝχεα: κακελεϝχέες* Aristarchus (cf. *B* 235 et *Δ* 242), et mox tam *ἀϝητοί* quam *ἄριστοι* 788. *ἐς πόλεμον πωλέσκετο Λ* 490 791. *δὲ ϝεκὰς: δ᾽ ἕκαθεν* Aristarchus, *δὲ ἑκὰς* Aristophanes et Zenodotus *κοίλῃς νηυσὶ Λ* 89 792. = 470 793. = 432 794. *ἵπποισιν* — 219 797. *ἀσπίδος εὐκύκλου* 453 *τείρετο: αἱ κοιναὶ* "*τρίβετο*" 798. *κελαινεφὲς αἷμα Δ* 140 799. *φώνησέν τε Γ* 181 *πολεμιζέμεν* R: *πολεμίζειν* 803. *ἐκπαιφάσσειν* 807-8. = *Δ* 389-90 808. *ὑποτάσσει Ζηνόδοτος, οὐ καθόλου δὲ εὑρέθη παρ᾽ Ἀριστάρχῳ* *ἦα* 811. *σευ: σε* R *δέδυκεν: λέλυκεν* R 813. *Οἰνεΐδαο: ἱπποδάμοιο* Bentleius coll. *Δ* 813

814. = 761 et 251 ἔνιοι "τὴν δ' αὖτε προσέειπε" 815. θύϝατερ — 348 et 396 817. = 812 818. σῶν μέμνημαι ἐφετμέων: σὴν μέμνημαι ἐφετμήν schol. p. 181 b 33 819. θεοῖς — 821. χαλκῷ 130-2 821. ϝ' omittit Vindobon. 826. = 243 827. Ἄρεα τόνδε: Ἄρηα τόϝε Vind. 828. cf. Δ 390 829. μώνυχας — 581. cf. 240 830. θοῦρον — 451 831. 889. ἀλλοπρόσαλλον 832. πρώην: πρῶτον schol. ad Β 14 et Ρ 24, πρὶν ἔμοιϝε schol. ad Β 13. 14 834. μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ 86 λελασται: λέληστai R 836. ἐμμαπέως hic et ξ 485 838-9. ἀθετοῦνται 838. ἐμμεμαυῖα 142, 199, 240, 330 * δὲ βράχε: δ' ἔβραχε φήϝινος: πήδινος Etym. M. et Eustathius: πηδός ἐστιν εἶδος δένδρου 839. τ': δ' Aristarchus 841. = 829 842. ἐξενάριζεν: τινὲς "ἐξενάριξεν" 843. ἀϝλαὸν — 285 844. ἐξενάριξε R μιαίφονος 455 846. βροτολοιϝὸς Ἄρης 518 847. ἔασε κεῖσθαι 684-5 848. πρῶτον κτείνων: πρῶτα κτείνας R ἐξαίνυτο — 155 849. = 398 et 781 850. = 630 852. ἔϝχει χαλκείῳ Γ 380 ὀλέσθαι: ϝρ. ὀλέσσαι. cf. 673 853. θεὰ — 825 854. ἐτώσιον ἀιχθῆναι Γ 368 855. βοὴν — 596 856. ἔϝχει χαλκείῳ 852 857. μίτρην Herodianus (cf. Ξ 181, Ψ 130), μίτρῃ Aristarchus (cf. Κ 77). ἐν δέ τισι τῶν ὑπομνημάτων "στελλέσκετο μίτρῃ" 859. * δὲ βράχε: δ' ἔβραχε 859. 866. χάλκεος Ἄρης 704 860. ἐννεάχειλοι et δεκάχειλοι Aristarchus apud Eustathium. v. Wolf. Prolegg. p. CCL n. 35) 862. ὑπὸ: ὕπο 863. Ἄρης — 388 867. ἰὼν — Γ 364 868. = Β 17 et Ε 367 869. cf. Δ 405 870. ἄμβροτον αἷμα 339 καταρρέον — Δ 149 871. ἔπεα — 713 872. = 757 ϝέργ' ἀϝίδηλα: καρτερὰ ἔργα 873. cf. 383-4 τετληότες εἰμέν 874. δ' omittebant alii 876. οὐλομένην Α 2 ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν Β 614 877. ὅσοι — Α 566 879. * οὔτε ϝέπει: οὔτ' ἔπεϊ προϊβάλλεαι 880. * ἀνίης: ἀνιεῖς 881. ὑπερφίαλον: ὑπέρθυμον αἱ δημώδεις, sicut Δ 365 et Ε 376 882. μαρ-αίνειν 883. πρῶτα R; neque aliter 458: πρῶτον 883-4. = 458-9 886. νεκάδεσσιν

887. ζὼς: ζῶς Ptolemaeus Ascalonita ἀμενηνὸς Il. τυπῇσιν 888. = 251 et 764 889. ἀλλοπρόσαλλε 831 παρεζόμενος 869 μινύριζε Il. 890. = Α 176 et Ε 404 891. ἐντεῦθεν μετενήνεκται Α 177 893. δάμνημι ϝέπεσσι Heynius: δάμνημ' ἐπέεσσι 894. * πασχέμεν: πάσχειν ἐννεσίῃσιν 895. μήν: μάν 898. ἦσθα: ἦσθας Venetus ἐνέρτερος: ἐνέρτατος Zenodotus 899. ἀνώϝειν Townleianus: ἀνώϝει 900-1. = 401—2 900. φάρμακα πάσσων: φάρμακα πάσσεν vel φάρμακ' ἔπασσεν alii, omisso 901 901. * μὴν: μὲν * ϝε τέτυκτο: ϝ' ἐτέτυκτο 902. ὀπὸς ἐπειϝόμενος: ἐπειϝόμενον R. Empedocles: ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς ϝάλα λευκὸν ἐϝόμφωσεν καὶ ἔδησεν 903. περιτρέφεται Apollonius Soph., Herodianus apud Eustathium, schol. ad Ξ 308; cf. ξ 477. ceteri περιστρέφεται 904. θοῦρον — 830 905. * ϝείματ' ἔϝεσσεν: εἵματα ἕσσεν 906. ἀθετοῦσι Zenodotus et Aristarchus, ex Δ 405 iteratum 907. Διὸς μεϝάλοιο Β 134 908. = Δ 8 909. βροτολοιϝὸν Ἄρην 846

Z

1. cf. Ε 379 2. ἔνθα καὶ ἔνθα Ε 223 4. ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν Ἀρισταρχείων ἐϝέϝραπτο "μεσσηϝὺς ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ στομαλίμνης." ὕστερον δὲ περιπεσὼν ἔϝραψε "μεσσηϝὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων". Χάρης δὲ ϝράφει "μεσσηϝὺς ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ Σιμόεντος" 5. ἕρκος Ἀχαιῶν Γ 229 8. ἠΰν τε μέϝαν τε Ε 628 9-11. = Δ 459-61 10. μετώπῳ: τινὲς "μετώποιν" 12. βοὴν — Ε 855 13. ἔναιεν ἐυκτιμένῃ ἐνὶ Ε 543 14. ἀφνειὸς βιότοιο Ε 544 16. τότ' — Β 873 19. ὑφηνίοχος 21. βῆ δὲ μετ' Ε 152 Πήδασον: Πήρεχον vel Τήρεχον V 24. σκότιον 25. ἐπ' ὄεσσι Ε 137 μίϝη — Γ 445 27. μὴν R: μὲν 28. τεύχε' ἐσύλα Ε 164 29. μενεπτόλεμος — Β 740 31. ἔϝχει χαλκείῳ = Ε 856 οἱ μὲν Ἀρετάονα ἐξεδέξαντο, οἱ δὲ "ἄρ'", εἶτα "Ἐτάονα" 32. Ἄβληρον: ἄμβληρον R

δουρὶ — *E* 611 33. ἄναξ — *E* 38 34. ναῖε δέ:
ὃς ναῖε Zenodotus ἐυρρείταο hic et ξ 257
37. βοὴν — *Γ* 96 39. μυρικίνῳ 43. πρηνὴς ἐν
κονίῃσιν *B* 418 44. Ἀτρεΐδης Μενέλαος *E* 50
δολιχόσκιον — *E* 616 47. κεῖται: κεῖνται R
49. ἀπερείσι᾽ ἄποινα *Δ* 372 50. ἐπὶ — *B* 4
51. = *Δ* 208 ὄρινεν: ἔπειθεν Venetus 52. θοὰς
— *B* 168. cf. *E* 26 54. ἀντίος Aristarchus, ἀντίον Zenodotus ὁμοκλήσας *E* 439 55. οὕτως Ven. cum aliis: αὔτως 60. ἀκήδεστοι 61. παρέπεισεν Ven.; cf. *H* 120, *N* 788: ἔτρεψεν 63. κρείων — *E* 537
64. κατὰ: καταὶ schol. ad *E* 256 65. μείλινον — *E* 655 66. ἐκέκλετ᾽ ἀύσας *Δ* 508 67. = *B* 110 71. Τρώων ἀμπεδίον συλήσομεν ἔντεα νεκρῶν Zenodotus 72. = *E* 792 76. οἰωνοπόλων ὄχ᾽ ἄριστος: μάντις τ᾽ οἰωνοπόλος τε altera Aristarchi; cf. *Δ* 69
78. ἐϝκέκλιται 86. μετέρχεο: μετοίχεο Eustathius. cf. *K* 111 87. δὲ: δὴ R 87. 270. ϝεραιάς: τινὲς "ϝεραίρας" 88. *πόλι: πόλει 90. ὅ Hermannus Orph. p. 778 post Bentleium coll. 153: vulgo ὅς 91. μεϝάρῳ: μεϝάροις Eustathius 94. 275. 309. ἤνις ἠκέστας
94. ἠκέστας: ἀκέστας R 94. 96. *εἴ: αἴ. Aristarchus ὥς
95. ἀλόχους — *Δ* 238 97. μήστωρα — *E* 272
99. ὄρχαμον ἀνδρῶν *B* 837
101. ου τίς et ἀντιφερίζειν Bentleius: οὐδέ τις et ἰσοφαρίζειν. cf. *Φ* 357 102. cf. *B* 441 103—6. = *E* 494-7
104. δ᾽ ὀξέα: δύο schol. p. 115 a 19 *δοῦρε: δοῦρα 106. ἐναντίοι: ἐναντίον R 109. οὐρανοῦ ἀστεροέντος *E* 769 110. ἐκέκλετο — 66
111. Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀϝχιμαχηταί Vindobon.
112. ἀνέρες ἔστε θοοὶ καὶ ἀμύνετον ἄστεϊ λώβην Zenodotus. cf. 718 113. ὄφρ᾽ ἂν: etiam ὄφρα κ᾽ Aristarchus 114. βουλευτῇσι 116. = *B* 84 et *E* 689
118. ἀσπίδος — *Δ* 448 119—236. μετατιθέασί τινες ἀλλαχόσε ταύτην τὴν σύστασιν 120. ἀμφοτέρων: ἀμφοτέρω Venetus * ξυνίτην: συνίτην μεμαῶτε — *E* 569 121. ἰόντες: ἰόντε Zenodotus et Aristophanes; cf. *E* 850 122. = *E* 276 et *Z* 12
124. 125. *μὴν: μὲν 125. νῦν ϝε: νῦν μὲν R. νῦν πολλὸν alius codex 126. δολιχόσκιον ἔϝχος *E* 616

128. οὐρανοῦ: οὐρανὸν Aristarchus; cf. σ 218 129. 131. 527. θεοὶ ἐπουράνιοι etiam ρ 484. alibi non memorantur 130. Λυκόϝερϝος Bentleius: Λυκόορϝος 134. θύσθλα
135. βουπλῆϝι φοβηθείς: χολωθείς Zenodotus
138. ῥεῖα ζώοντες Il. 141. μακάρεσσι θεοῖς μάχεσθαι *E* 819 142. οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν: εὐρυεδοῦς ὅσοι καρπὸν αἰνύμεθα χθονός Simonides apud Platonem (Protag. 346 D) 145. ϝενεὴν: ϝενετὴν Plutarch. 2 p. 104 E
146. τοίη δὲ: τοιῆδε. v. Buttmann. et Hermann. ad Soph. Philoct. 86-7 148. τηλεθόωσα: τηλεθόωντα Aristophanes δ᾽ ἐπιϝίϝνεται: ὅτε ϝίϝνεται R. alius ἐπεϝείνατο ὥρῃ: ὥρη Aristophanes 149. ἡμὲν — ἠδ᾽ Alexion, ἣ μὲν — ἣ δ᾽ Apollonius Soph. et Plutarchus φύει: v. Meinek. ad Theocrit. 7 75 152. Ἄρϝεος ἱπποβότοιο *B* 287 153. ἔνθα δὲ: ἐνθάδε schol. p. 275 b 9 κέρδιστος
154. τέκεθ᾽: τέκεν Harlej. 155. ἔτικτεν: τίκτεν Aristarchus
157. κακὰ μήσατο Aristarchus, non κάκ᾽ ἐμήσατο. cf. Hermann. Orph. p. 694 159. οἱ: μιν V 160. δῖ᾽ Ἄντεια: Διάντεια V 165. φιλότητι μιϝήμεναι 161
169. πίνακι Il. πτυκτῷ θυμοφθόρα Il. 170. ἠνώϝειν ᾧ Aristarchus, non ἠνώϝει ᾧ
πενθερῷ Il. 171. αὐτὰρ ὃ βῆ *E* 849
ὑπ᾽: μετ᾽ apud Ixionem 173. *ἔτιε ϝάναξ: τῖεν ἄναξ
174. Ἀρίσταρχος καὶ ξείνισσε καὶ ξείνιζε 179. ἀμαιμακέτην hic et *Π* 329 ἐκέλευσεν: ϝε κέλευσεν?
181. v. Meinek. Theocrit. p. 496 183. θεῶν — *Δ* 398 185. μάχην — *Γ* 241 186. Ἀμαζόνας — *Γ* 189 187. ἀνερχομένῳ: ϝρ. ἀπερχομένῳ vel ἐπερχομένῳ δόλον: λόχον R 188. Λυκίης εὐρείης 173 φῶτας ἀρίστους: εἴκοσι φῶτας Townlej. et Lips. cf. δ 530 189. cf. *Δ* 392 190. ἀμύμων — 155
192. 219. * δίδω: δίδου 194. * μήν: μέν
195. πυροφόροιο Venetus; ita est *M* 314: ὄφρα νέμοιτο 196. δαΐφρονι — 162 198. μητιέτα Ζεύς *B* 324 199. ἀντίθεον Σαρπηδόνα *E* 692
200. ἀπήχθετο — 140 201. τὸ ἀλήιον οἱ μὲν ἐψίλωσαν οἱ δὲ ἐδάσυναν 203. Ἴσανδρον: Πείσανδρον Strabo
Ἄρης — *E* 863 205. τὴν δὲ χολωσαμένη *Γ* 413 χρυσήνιος Il. 207. μάλα — *Δ* 229
210. Λυκίῃ — 173 212. βοὴν — 122

213. ἐνὶ: ἐπὶ. cf. *H* 441, *Λ* 378 χθονὶ — *Δ* 195
214. ποιμένα — *E* 144 216. ἀμύμονα — 190
217. ξείνισ' ἐνὶ: ξείνισεν ἐν 220. δέπας ἀμφικύπελλον *A* 584 222—3. ἄτοποι οἱ δύο στίχοι
226. ἔγχεα: ἔγχεσι ἀλλήλους Zenodotus
228. τε R: γε 229. δύνηαι: δυνῆαι Tyrannion
230. ἐπαμείψομεν: ἐπαμειψόμεθ' R. cf. 339 231. ξεῖνοι πατρώιοι 215 233. πιστώσαντο: ἐπιστώσαντο Vrat. cum Eustathio 236. χρύσεα: cf. *B* 872 ἐννεαβοίων
237. φηγὸν: πύργον. cf. *I* 354, *Λ* 170
239. τὸ ετας ὁ μὲν Ἀσκαλωνίτης ψιλοῖ, Ἀλεξίων δὲ δασύνει. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος οὐδὲν ἄντικρυς περὶ τοῦ πνεύματος ἀπεφήνατο 241. πάσας: πᾶσι μάλ' δὲ — *B* 69 244. ἔνεσαν Aristarchus: ἐνέσαν 245. πλησίοι: πλησίον Vind. ita 249 Ven. cum aliis 246. παρὰ μνηστῇς: ἐν ἄλλῳ "παρ' αἰδοίῃς" 248. τέγεοι
250. ἐν ἄλλῳ "παρὰ μνηστῇς". legebatur enim παρ' αἰδοίῃς
251. ἠπιόδωρος 252. = *Γ* 124 Λαοδίκην: Λαοδίκηνδ' Bentleius, coll. Πηλειωνάδ' *Ω* 338
θυγατρῶν — *Γ* 124 253. ἔπος — *E* 372
255. υἷες — *B* 722 257. Διὶ — *E* 174 260. δὲ καὐτὸς: δέ κ' αὐτὸς Ptolemaeus Ascalonita: cf. ϝ 255, *H* 173
*εἴ: αἴ 265. δ' omittit Apollonius Sophista cum Veneto 266. ἀνίπτησιν Zenodotus, ἀνίπτῃσιν Herodianus, ἀνίπτοισιν Aristarchus λειβέμεν: λείβειν
αἴθοπα — *E* 341 267. κελαινεφέι — *A* 397 268. εὐχετάᾰσθαι Aristarchus, εὐχετάᾱσθαι alii
269 et 279. μὲν: γε Ven. 269. Ἀθηναίης — *E* 765 270. ἀολλίσσασα: ἀολλήσασα Suidas, qui et ἀολλεῖ 271—278. = 90-7 271. πέπλος codices duo, πέπλων tertius 273. = 92 277. 281. *εἴ: αἴ 279. = 269 281. ἐθέλῃ Heynius: ἐθέλῃσ'
*δέ: κέ 282. ἔτρεφε: ἔτραφε R
285. φίλον ἦτορ Zenodotus: ἄτερ που 288. κατεβήσετο: κατεβήσατο ἐν ταῖς Ἀριστάρχου φέρεται καὶ ἑτέρως "ἡ δ' εἰς οἶκον ἰοῦσα παρίστατο φωριαμοῖσιν". ita Ambros. cf. *o* 104 289. οἱ si pronomen est (cf. *Λ* 339), pro ἔσαν lege ἦν παμποίκιλα Bentleius: παμποίκιλοι
290. τὰς: ἃς Ambros. 291. ἐπιπλὼς
292. εὐπατέρειαν Il. 294. ποικίλμασιν hic et *o* 107

296. βῆ δ' ἰέναι *Δ* 199 297. αἳ δ': ἀλλ'
297. 317. *πόλι: πόλει. cf. 88
302. Θεανὼ — 298 303. = 273 304. Διὸς μεγάλοιο *E* 907 305. ἄμεινον "ῥυσίπτολι". legebatur ἐρυσίπτολι. cf. *I* 396 306. ἆξον schol. p. 511 a 39, Herodianus Cram. Ox. 3 p. 293 6: ἄξον 308—10. = 274-6 311. ἀθετεῖται ἀνένευε: ἀνένευσε R
312. Διὸς — 304 315. Τροίῃ ἐριβώλακι *Γ* 74 317. ἐν — 297 319. ἔχ' ἑνδεκάπηχυ: ἔχεν δεκάπηχυ V 320. αἰχμὴ χαλκείη *E* 282 321. *περὶ κάλλιμα: περικαλλέα. cf. *O* 555 ἕποντα: ἔχοντα apud Cram. Ox. 1 p. 435 4 322. ἀγκύλα τόξα *E* 209
τόξ' ἁφόωντα: τόξα φόωντα V, i. e. λαμπρύνοντα. cf. Lobeck. Ῥηματ. p. 9 12) 325. = *Γ* 38. cf. *B* 277
*αἰσχροῖσι ϝέπεσσιν: αἰσχροῖς ἐπέεσσι 326. *μὴν: μὲν
330. = *Δ* 240 ὅν Aristarchus: εἴ
332. = *Γ* 58 332—3. = *Γ* 58-9 334. = *A* 76
335. οὔ τι: οὔτοι Venetus νεμέσσι Etym. M. cum R: νεμέσσει 336. ἥμην: ἧμην V 337. *μαλακοῖσι ϝέπεσσιν: μαλακοῖς ἐπέεσσι 340. cf. *H* 193
342. = *E* 689 343. ἐν ἄλλῳ "προσηύδα δῖα γυναικῶν". cf. 214 347. ἐς: εἰς κῦμα — *B* 209
349. κακὰ τεκμήραντο: κάκ' ἐτεκμήραντο Apollonius Sophista et Hesychius. cf. 233 351. ὃς ϝήδη: ὅς ῥ' ἤδη complures; cf. *A* 70 356. ἄτης: ἀρχῆς Apollonius de syntaxi: cf. *Γ* 100 357. ἕπι Ptolemaeus Ascalonita, ἐπὶ Heracleon
359. = 263 360. οὐδέ — *Δ* 132
361. θυμὸς ἐπέσσυται *A* 173 364. ἔμ': μ'
365. ϝοικόνδ' ἐσελεύσομαι: οἶκόνδε ἐλεύσομαι, idque praefert I. H. Vossius 366. ἄλοχόν — *E* 688 367. *γὰρ ϝοῖδ': γάρ τ' οἶδ' ἔτι σφιν: ἔτί σφιν grammatici veteres plerique 369. = 116 370. *ἐὺ ναιετάοντας: εὐναιετάοντας 373. ἐφειστήκει ante Aristarchum
376. εἰ: εἶ' Bentleius cum Eustathio p. 1080 63 380. ἐυπλόκαμοι: εὐπλόκαμον Eustathius. cf. 303 381. αὖτ': αὖ R
383—4. = 379-80 383. *ἢ ϝεινατέρων: οὔτ' εἰνατέρων. cf. 378 390. ἦ: φῆ Passovius; v. Lehrs. Arist. p. 105
391. ἀγυιάς: ἀγυίας Thierschius. cf. schol. p. 196 a 20
394. πολύδωρος: πολύεδνος codex Mori 396. Ἠετίωνος ὃ ναῖεν Bentleius. εἰ μὲν τοῖς ἄνω συντάττοιμεν, ἐμφανέστερον

ποιεῖ τὸ ἀκατάλληλον τῆς ἐπαναλήψεως, ἥτις ὁμοιόπτωτος
ὀφείλει ϝίνεσθαι· εἰ δὲ τοῖς μετὰ ταῦτα, δύναται εἶναι ὁ λό-
ϝος καὶ τὸ ἑξῆς "μεϝαλήτορος Ἠετίωνος, ὅστις Ἠετίων ᾤκει ὑπὸ
Πλάκῳ." πλεονάζει ἡ ἐπανάληψις ἐν Ἰλιάδι
397. ὑποπλακίῃ 398. Ἕκτορι — Ε 699
400. ἀταλάφρονα 401. ἀϝαπητόν Il. ἀλίϝκιον hic
et Θ 174 403. οἶος: αὐτὸς schol. p. 405 a 12
406. = 253 408. ἔμ' ἄμμορον: τινὲς "ἐμὸν μόρον"
410. δέ κε: δ' ἂν Vindobon. 413. πότνια μήτηρ 264
414. τὸ ἁμὸν ἐν μὲν τῇ Ἰλιακῇ προσῳδίᾳ φησὶν ὁ Ἡρωδιανὸς Δωρι-
κώτερον εἶναι ἀντὶ τοῦ ἁμέτερον· ἐν δὲ ἐπιμερισμῷ φησὶν ὅτι
ἀπὸ τοῦ ἐμόν ἐκτέταται τὸ ε̄ εἰς ᾱ μακρόν 415. * εὐ-
ναιετάουσαν: εὐναιετόωσαν Aristarchus, alii εὐναιετάωσαν
417. σεβάσσατο — 167 418. κατέκηε: κατέθηκε R
420. ὀρεστιάδες κοῦραι — Β 588
422. ἰῷ ὡς σοφῷ Ἀρίσταρχος· καὶ ἐπεκράτησεν αὐ-
τοῦ ἡ ἀνάϝνωσις 423. = 190 et Β 688
424. εἰλιπόδεσσι: v. Buttmann. Lex. 88 15 425. ὑπὸ —
396 427. ἀπερείσι' ἄποινα 49 428. Ἄρτεμις
— Ε 447 429. πατὴρ — 413 430. θαλερὸς
παρακοίτης Γ 53 432. θήῃς Aristarchus, non θείῃς
433—9. ἀθετοῦνται 434. ἀμβατή Callistratus,
ἀμβατός Aristarchus 435. τῇ ϝ': τῇδ'
437. Ἀτρείδα Ixion, Ἀτρείδας reliqui 438. θεοπροπίων:
θεοπροπέων R, θεοπροπιῶν Nauckius 439. αὐτῶν: ἐν
ἐνίοις καὶ "αὐτοὺς" 440. μέϝας — 359
443. * εἴ: αἴ 444. ἀνώϝει Vindobon. cf. 439
447—9. = Δ 163-5 447. μὲν: ϝὰρ Eustathius
451. Πριάμοιο — Δ 290 452. πολέες — Ε 624
454. Ἀχαιῶν — Δ 199 456. ἐν Ἄρϝει ἐοῦσα: ἐν Ἄρϝεϊ
οὖσα V 459. τὸ εἴπῃσιν ἀντὶ τοῦ εἴποι ἄν
461. Τρώων ἱπποδάμων Δ 355 post 461. Vind. ἥρωες
Δαναοί, πάντες θεράποντες Ἄρηος 463. *χήτει: χή-
τεϊ δούλιον Il. 465. ϝέ τι Dionysius Sidonius,
Alexion, Heracleon: ϝ' ἔτι Ptolemaeus ἑλκηθμοῖο:
ἑλκυθμοῖο R 466. φαίδιμος — Δ 505 469. τε ἰδὲ:
τ' ἠδὲ Vind. ἱππιοχαίτην 470. κόρυθος: κο-
ρυφῆς R 471. πατὴρ — 429 472. φαίδιμος —
466 σημειοῦνταί τινες τοῦτον διὰ τὸ τὸν τραϝικὸν
Ἀστυδάμαντα παράϝειν τὸν Ἕκτορα λέϝοντα "δέξαι κυνῆν μοι,

πρόσπολε· πεφόβηθ' ὁ παῖς" 473. καὶ — χθονὶ Γ 293
474. ὅ ϝ' ὃν ante Bentleium; cf. ξ 413, ω 167
ὃν φίλον υἱὸν Ε 314 475. εἶπεν: εἶπε δ' Aristarchus
ἐπευξάμενος Διί Γ 350 478. ἄλλοι "ὧδε
βίην ἀϝαθόν τε" Ἰλίου: λαοῦ Bentleius
479. εἴπῃσι: εἴποι schol. p. 367 b 36 ϝ' ὅδε Aristar-
chus: δ' ὅϝε 483. κηώδεϊ 484. ἐλέησε: ἐλέ-
αιρε R 485. = Ε 372 χειρί τέ μιν κατέρεξε:
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί R 487. Ἄϝιδι προϊάψει Α 3
489. πρῶτα: τινὲς "πρωτά", ἵν' ᾖ τὰ πεπρωμένα.
cf. Cramer. Ox. 1 p. 340 9 493. πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί
Hoffmannus, coll. Χ 422, α 359, λ 353, θ 490, φ 353, ψ 61. le-
gebatur πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα 494. = 369 et 472
496. θαλερὸν — Γ 142 497. = 370
498. Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο Α 242
501. ὑπότροπον 367 505. ἀκοστήσας: v. Buttmann. Lex. 93
506. ἐπὶ φάτνῃ Ε 271 507. τὸ κροαίνων
οὐκ ἔστιν ἐπιθυμῶν, ὡς Ἀρχίλοχος ἐξέλαβεν. Στησίχορος
κοιλωνύχων ἵππων πρύτανιν τὸν Ποσειδῶνα φησίν
511. Ζηνόδοτος "ῥίμφ' ἑὰ ϝοῦνα φέρει", Ποσειδώνιος δὲ ὁ ἀνα-
ϝνωστὴς Ἀριστάρχου ἄνευ διαιρέσεως τὸ ε̄ ψιλῶς προφέρεται,
παρέλκειν αὐτὸ λέϝων ὡς ἐν τῷ "ἠὲ σὺ τόνδε δέδεξο" (Ε 228)
* μετὰ ϝήθεα: μετά τ' ἤθεα 512. Περϝάμου
— Ε 460 513. ἠλέκτωρ hic et Τ 398 514. τα-
χέες πόδες Ε 885 517. = 122 et 332 518. ἠθεῖε:
Ἀρίσταρχος προπερισπᾷ ὡς οἰκεῖε 520. = Ε 814 et Ζ
440 523. *μεθίῃς: μεθιεῖς vel μεθίεις 526. =
Δ 362 527. ἐπουρανίοισι θεοῖς 131. θεοῖς αἰειϝενέτῃ-
σιν Γ 296 528. ἐυκνήμιδας — Ε 324

H

1. φαίδιμος — Ζ 494 3. πολεμιζέμεν — Γ 435
πολεμιζέμεν R: πολεμίζειν 5. ἐπεί κε κάμωσιν Aristarchus,
ἐπὴν κεκάμωσιν Sidonius 6. ἐλαύνοντες: κατ' ἔνια τῶν
ὑπομνημάτων "ἐρέσσοντες" 7. τώ: τοὶ Ammonius
φανήτην: οὕτως Ἀρίσταρχος δυϊκῶς
10. Φυλομέδουσα: φιλομέδουσα R 11. ἔϝχεϊ ὀξυόεντι Ε 50
12. λῦσε: λύντο Aristarchus, ut 16; cf. Δ 469

13. = *Ζ* 118 et *Ε* 647 14. *κατὰ* — *Ε* 627 15. *Δεξιάδην: τινὲς δεξιάδην ἐπιάλμενον ἤτοι ἀπὸ τῶν δεξιῶν μερῶν ἐπιβαίνοντα* 17–8. = *Ε* 711-2 18. *ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ: ἀνὰ κρατερὴν ὑσμίνην* R 19. = *Δ* 74 20. 21. *Ἀπόλλων — δὲ Δ* 507-8 23. *ἄναξ Διὸς υἱὸς Ε* 108 24. * *δή: δ'* 25. *θυμὸς — Ζ* 256 28. *μοί τι πίθοιο Δ* 93 *κεν — Γ* 41 32. *ἀθανάτῃσι: ἀθανάτοισι* Zenodotus, *ἀμφοτέρῃσι* Aristophanes 33. = *Α* 206 *ϝρ. τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα* 35. *μετὰ — Δ* 70 37. *προσέϝειπε* — 23 39. 226. *οἰόθεν οἶος* 40. = *Γ* 20 41. *ἀϝασσάμενοι: ἀϝασσόμενοι* Aristarchus *χαλκοκνήμιδες* 42. * *πολεμιζέμεν: πολεμίζειν* 43. = *Ε* 719 45. *θεοῖσιν ἐϝήνδανε: θεοῖς ἐπιϝάνδανε* Hoffmannus coll. 407. vulgo *ἐφήνδανε* 46. *στῆ δὲ ἰὼν Δ* 496 *πρὸς — Ζ* 381 47. *Διὶ — Β* 169 48. *ἦ ῥά — πίθοιο Δ* 93 49. = *Γ* 68 50. *προκάλεσσαι: προκάλεσσον* R 51. = 40 52. *θάνατον — Β* 359 53. *ἀθετεῖται* 54–6. = *Γ* 76-8 54. * *αὖτε χάρη: αὖτ' ἐχάρη* 56. *ἱδρύνθησαν: ἱδρύθησαν* R 57. *ἐυκνήμιδας — Ζ* 529 58. *τε καὶ — Ε* 760 60. *ἐφ': ἐν* schol. p. 449 b 41 *Διὸς — Ε* 815 61. *τῶν: ἐν* schol. p. 312 a 4 62. *πεφρικυῖαι: ϝρ. καὶ βεβριθυῖαι*; cf. *Δ* 282 64. *μελάνει πόντον ὑπ' αὐτῇ* Aristarchus: alii *πόντος ὑπ' αὐτοῦ*. cf. *μ* 406 65. *Ἀχαιῶν — Δ* 85 66. *Ἕκτωρ — Γ* 85 67. = *Γ* 304 68. *ὄφρ': ὡς* Heynius, *ὄφρα ϝέπω* Hermannus Orph. p. XVI 69. *Κρονίδης ὑψίζυγος Δ* 166 71. *ἐύπυρϝον* 72. * *δαμήετε: δαμείετε* 73. *δ' ἐν* Aristarchus: *μὲν* *ἀριστῆες Παναχαιῶν Β* 404 76. *ἄμμ': ἄμ'* schol. ad *Γ* 280 * *ἐπὶ μάρτυρος: ἐπιμάρτυρος* 78. *κοίλας — Ε* 26 81. *εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν: αἴ κέν πώς μιν ἕλω* Apollonius Soph. 82. *τεύχεα συλήσας* 78 *προτὶ* — 20 83. *ποτὶ: προτὶ* et *ἐπὶ* R 84. *νῆας ἐυσσέλμους Β* 613 85. *κάρη — Δ* 261 87. = *Ζ* 479 et *Γ* 353 89. *τὸ μέν ἀντὶ τοῦ μήν.* id reposui et hoc loco et 97 90. *φαίδιμος* — 1 91. *ὣς — ϝερέει Δ* 182 *κλέος — Β* 325 92. = *Γ* 95 95. *νείκει: ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων "νείκε' ὀνειδίζων" ἔξω τοῦ ι* 96. *ἀπειλητῆρες* *Ἀχαιΐδες — Β* 235

97. *αἰνόθεν αἰνῶς.* cf. 39 99. *Ξενοφάνης "πάντες ϝὰρ ϝαίης τε καὶ ὕδατος ἐκϝενόμεσθα· ἐκ ϝῆς ϝὰρ πάντ' ἔστι καὶ ἐς ϝῆν πάντα τελευτᾷ"* 100. *ἀκλεὲς:* v. Buttmann. Lex. 14 3 102. *ἀθανάτοισι — Ε* 882 103. *ὣς ἄρα φωνήσας Ζ* 494 104. *βιότοιο: ϝρ. καὶ "θανάτοιο τελευτή", οἷον θανάσιμον τέλος* 105. *ἐν παλάμῃσιν Ε* 558 *ἐπεὶ — Ζ* 158 107. *Ἀτρεΐδης — Γ* 178 108. *δεξιτερὴν ἕλε χεῖρα* Bentleius (cf. *Ξ* 137): *δεξιτερῆς ἕλε χειρός* *ϝέπος — Ζ* 485 109. *χρή: χρεὼ* R 110. *δὲ σχέο* alii, *δ' ἴσχεο* Aristarchus et Herodianus. cf. *Ε* 382 112. *τόν τε: ϝρ. καὶ "τόν ϝε"* *τόν τε στυϝέουσι: τὸν ὑποτρομέουσι* Vind. 113. *κυδιανείρῃ: δηιανείρῃ* schol. p. 256 b 16. cf. *Ζ* 124 114. *ἀντιβολῆσαι: ϝρ. καὶ "ἀντιμολῆσαι"* *ἀμείνων: ἀμείνω* Zenodotus 117. *ἀδειής* *τ': ϝρ. ϝ'* 118. * *καμψέμεν: κάμψειν* * *εἴ: αἴ* 119. *ἐκ — Ε* 409 120–1. = *Ζ* 61-2 122. *ἀπ' ὤμων τεύχε' Ζ* 28 123. *ἀνίστατο* — 94 124. = *Α* 254 127. *μ' εἰρόμενος —: μειρόμενος* (i. e. *στερόμενος*) *μεϝάλ' ἔστενεν* Zenodotus. cf. Lehrs. Aristonici p. 129 *ϝῷ ἐνὶ ϝοίκῳ Ζ* 500 130. *φίλας: ἐν ταῖς ἐξητασμέναις Ἀριστάρχου "βαρείας" τὰς βεβαρημένας ὑπὸ ϝήρως νῦν καὶ δυσκινήτους* 131. *ἀπὸ: ἀπαὶ* R *δῦναι — Γ* 322 132. = *Δ* 288 * *εἰ: αἰ* 133. *ἐπ' ὠκυρόῳ Ε* 598 *Κελάδοντι: Ἀκίδοντι* Strabo p. 495 135. *Χάας* Strabo, *Φήρης* Didymus 136. *ἵστατο — Δ* 212 138. *πυκναὶ ἐν Ἰλιάδι αἱ ἐπαναλήψεις, ἅπαξ δὲ ἐν Ὀδυσσείᾳ* 140. *δουρί — Ε* 297 142. 144. 148. *Λυκόϝερϝος* Bentleius: *Λυκόορϝος* 144. *ὑποφθάς: Ἀρίσταρχός φησι καὶ ἀναστάς* 146. *δ'* Aristarchus: *τ'* *ϝοι πόρε Α* 72 *χάλκεος — Ε* 866 147. *ἔπειτα φόρει: ἔπειτ' ἐφόρει* R *μῶλον Ἄρηος Β* 401 149. *περιττὸς ὁ δέ. τινὲς δὲ ϝράφουσι "δῶκεν Ἐρευθαλίωνι".* sic Vindobon. 150. *τεύχε' ἔχων* 137 *προκαλίζετο — Γ* 19 151. * *μάλα τρόμεον: μάλ' ἐτρόμεον* 152. *θυμὸς ἀνῆκε* 25 *πολυτλήμων* hic et *σ* 318 153. *θάρσεϊ ᾧ: θάρσει ἐμῷ* Zenodotus 154. *Ἀθήνη: Ἀπόλλων* R ex 81 156. *ἔνθα καὶ ἔνθα Ζ* 2 157. *βίη — Δ* 314 158. *κορυθαίολος — Ζ* 520 159. = 73 162. *πρώ-*

τιστα ϝάναξ Bentleius: πρῶτος μὲν ἄναξ. cf. *B* 405 et *I* 168 ϝάναξ — *Z* 33 163. κρατερὸς — *E* 814 166. = *B* 651 167. Εὐρύπυλος — *E* 79 168. δῖος — *E* 679 169. πολεμιζέμεν — 42. erat πολεμίζειν Ἕκτορι — *H* 75 170. = *B* 336 171. πεπάλασθε Aristarchus et Herodianus, non πεπάλαχθε ὅς: γρ. ὥς 172. ἐυκνήμιδας — 57 173. εἴ — 174. = 118-9 176. Ἀγαμέμνονος — *Γ* 193 177. ἡ κατειθισμένη "θεοῖσι δὲ", quam retinent Alexion et Heracleon: θεοῖς ἰδὲ Ptolemaeus Ascalonita. cf. *Γ* 318 178. ὧδε — εἰς *Δ* 81 179. Ζεῦ πάτερ *E* 872 Τυδέος — *B* 406 181. = *Γ* 324 182. ἄρ᾽: ῥ᾽ R 184. ἀριστήεσσιν — *Λ* 227 186. διχῶς, "ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἵκοντο" καὶ "ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τὸν ἵκανε" φέρων — 183 187. φαίδιμος — *E* 617 188. ὑπέσχεθε: ὑπέσχετο R 190. φώνησέν τε *E* 799 192. Ἕκτορα — 169 193. δύνω Aristarchus: δύω. cf. *Z* 340 195—9. ἀθετοῦνται 195. ϝε πύθωνται: πεπύθωνται R 197. ἑκὼν: ἑλὼν Aristarchus cum plerisque 198. οὐδὲ μὲν ἰδρείῃ Aristophanes; cf. *Π* 359: οὐδέ τ᾽ αἰδρείῃ. αἰδρείῃ τῇ πολυπειρίᾳ, ἐπιτάσει τοῦ ᾱ 199. ϝενέσθαί τε: ἀλλεπάλληλοι ὀξεῖαι —, ἵνα ἐκφύϝωμεν τὸν διπλασιασμὸν τοῦ ῥήματος, λέϝω δὲ τοῦ τετραφέμεν

200. Διὶ — *B* 102 201. = 178 202. = *Γ* 320 206. ὣς ἄρ᾽ ἔφαν 181 210. cf. *Δ* 8 211. = *Γ* 229 212. προσώπασι: προσώποις R 213. βιβάς Aristarchus δολιχόσκιον — *Z* 126 214. μὲν Aristarchus: μέϝ᾽ 215. ἕκαστον: ἑκάστου R 218. χάρμην R 221. σκυτοτόμων ϝοικία ναίων *Z* 15 222. ὅς οἱ ἐποίησεν *Z* 316 224. Τελαμώνιος — *E* 615 229—30. = *B* 771-2 230. κεῖτ᾽ ἀπομηνίσας: κεῖται μηνίσας Vind. κεῖτ᾽ ἐπιμηνίσας Aristarchus cod. Victor. 233. = *Z* 440 234. Αἶαν ἁμαρτοεπές, βουϝάιε, ποῖον ἔειπες Vind. ex *N* 824 236. πολεμήια — *B* 338 238. οἶδ᾽ ἐπ᾽: ἠδ᾽ ἐπ᾽ Eustathius. utroque loco ἠδ᾽ schol. p. 510 b 15 βῶν Aristarchus (i. e. βοέην, βοῆν), βοῦν Aristophanes, βῶ Herodianus 239. ταλαύρινον πολεμίζειν *E* 289 240. ἐπαΐξαι: γρ. καὶ ἐπαΐσσειν ἵππων — *Δ* 500 241. δηΐῳ:

δηΐων Aristarchus. hunc versum ante 240 ponit Venetus 242. τοιοῦτον: τοῖόν περ Vind. 243. ὀπιπεύσας: -ὀπιπτεύσας 243. τύχωμι Venetus: τύχοιμι 244—5. = *Γ* 355-6 246. ὄϝδοος: cf. 223 247. χαλκὸς ἀτειρής *E* 292 249. = 234 et 244 250—4. = *Γ* 356-60 253. *ἀντικρὺς: ἀντικρὺ 254. *δὲ κλίνθη: δ᾽ ἐκλίνθη 255. δολίχ᾽ ἔϝχεα *Δ* 533 255—6. τοὺς στίχους τούτους οὐ προσίεται Ζηνόδοτος 256. λείουσιν -7. = *E* 782-3 258. οὔτασε — *E* 56 259. = *Γ* 348 262. τμήδην 263. κορυθαίολος — *Z* 369 264. χειρὶ — *E* 309 266. = 245 267. ἐπομφάλιον περιήχησεν 268. δεύτερος: δεύτερον R 269. ϝῖν᾽ — *E* 245 270. μυλοειδέι 272. ἀσπίδ᾽ ἐνιχριμφθείς Aristarchus, ἀσπίδι ἐϝχριμφθείς (vel ἐϝχριφθείς) alii αἶψ᾽ Aristarchus, non ἂψ 274. κήρυκες — *Δ* 334 275. Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων *Z* 454 276. πεπνυμένω — *Γ* 148 277. μέσσῳ: μέσσω Eustathius, μέσσον Harlej. cf. *Γ* 416 σχέθον: σχέθε Heynius εἶπέ τε: εἶπε δὲ R 279. μάχεσθον: μάχεσθε vel μάχεσθαι R 280. νεφεληϝερέτα — *E* 888 283. = *Z* 520 et *H* 224 284. Ἕκτορι: Ἕκτορα R 285. αὐτὸς: ἐν ἄλλῳ "οὗτος" χάρμῃ προκαλέσσατο 218 286. ἦ περ: εἴπερ R 287. = 233 290. νῦν: νῶ Harlej. ἐν ἄλλῳ "παύσωμεν πόλεμον καὶ δηιοτῆτα" ex 29 293. = 282 294. Ἀχαιούς: Ἀχαιῶν R ex *B* 4 295. ἀθετεῖται 296. κατὰ — *B* 803 297. Τρῶας ἐυφρανέω: Τρῶάς τ᾽ εὐφρανέω καὶ — *Z* 442 298. δύσονται: θύονται Herodianus; cf. *Σ* 376 299. δ᾽ ἄϝ᾽: δέ ϝ᾽ et δ᾽ ἅμ᾽ R 300. ὧς Bentleius: ὧδ᾽ 301. ἔριδος — 210 302. ἀρθμήσαντε: ἀρθμήσαντες R. alius ἁρμοσθέντε 303. ὣς ἄρα φωνήσας 103 ξίφος — *Γ* 361 304. ἐυτμήτῳ: ἐυκμήτῳ Aristarchus; cf. Meinek. Analect. Alex. p. 135 305. *δίδω: δίδου. ζωστῆρ᾽ ἐδίδου R φοίνικι φαεινόν *Z* 219 306. μετὰ — *E* 573 307. *δὲ χάρησαν: δ᾽ ἐχάρησαν 308. = *E* 515. unde addit Vind. καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα, μετάλλησάν ϝε μὲν οὔτι 309. χεῖρας ἀάπτους *Λ* 567 310. προτὶ ἄστυ: προτὶ ἄστυδ᾽ Bentleius, coll. εἰς ἅλαδε ἀελπτέοντες:

ἀέλποντες R 311. ἐυκνήμιδες — 67 312. κε-
χαρηότα: κεκαφηότα Etym. M. (i. e. πνευστιῶντα). cf. E 698,
ε 468 314–5. = B 402-3 317–20. = B 428
-31 321. νώτοισι διηνεκέεσσι: perpetui tergo bovis
Virg. 322. = Δ 102 323. = B 432
324. *ὑφαινέμεν: ὑφαίνειν 325. ἀρίστη — B 5
326. = B 283 327. = Δ 17 Ἀτρεΐδη: Ἀ-
τρεῖδαι plerique 328. ϝὰρ: μὲν R κάρη — 85
329. Σκάμανδρον: Κάμανδρον R 330. Ἀιδόσ-
δε — Z 284 332. κυκλήσομεν 333. κατα-
κήομεν: κατακείομεν complures. et 377. κείομεν 334–5. ἀθε-
τοῦνται. cf. schol. ad Δ 174 334. ἄπο πρὸ Aristarchus,
ἀπὸ πρὸ Herodianus 335. πατρίδα — E 687
336. δ᾽: τ᾽ Aristarchus ἀμφὶ πυρὴν: ϝρ. καὶ ἀμφίβολον
337. ἐκ πεδίου: ἐν πεδίῳ Aristophanes schol. p. 214
b 19 339. εὖ: ϝρ. ἕπτ᾽ 340. δι᾽ αὐτάων E
752 εἴη: εἴη vel ἤῃ Hermannus 2 p. 52
342. ἵππους: ἵππον R ἐοῦσα: ϝρ. ἔχουσα
343. Τρώων — E 623 344. ὧς — πάντες Γ 95
ἐπήνησαν: ἐπήνεσσαν R 345. αὖτ᾽: δ᾽ αὖτ᾽ Ven. cum
aliis *πόλι: πόλει. cf. Z 317 346. Πριάμοιο
θύρῃσιν B 788 347. ἦρχ᾽ ἀϝορεύειν: ἀντίον ηὔδα ex
Γ 203. cf. Α 571 348. = Γ 456 349. = 68
κελεύει: ἀνώϝει R 350. Ἀρϝείην — Γ 458
351. Ἀτρεΐδῃσιν: Ἀρϝείοισιν R ὅρκια —
Δ 157 353. ἀθετεῖται ἵν᾽: ἵν᾽ ἂν Aristarchus
354. = B 76 355. = Γ 329 356. ἔπεα
— E 871 358. ἀμείνονα: ἀμύμονα R 359. εἰ
δ᾽ Aristarchus: alii omittunt δ᾽ 364. ϝοίκοθεν Heynius:
ἔτ᾽ οἴκοθεν 365. = 354 366. Δαρδανίδης Πρία-
μος Γ 303 367. = 326 368–9. = 348-9. ἐν
ἄλλῳ ἐνταῦθα καὶ οὗτοι οἱ στίχοι κεῖνται. absunt a Veneto
370. κατὰ πτόλιν: κατὰ στρατόν ὥς —
E 806 372. κοίλας — E 26. ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν R
373. ϝειϝεῖν: εἰπέμεν. cf. 387 Ἀτρεΐδης — E 552
374. = Γ 87 375. τὸ Heynius: τόδ᾽ 375. 387. 394. *εἴ:
αἴ 376. 395. *πολέμου δυσϝηχέος: πολέμοιο δυσηχέος.
cf. B 686 377. ὕστερον — 8. = 291-2 379. ὧς
— ἄρα 344 *ἠδὲ πίθοντο: ἠδ᾽ ἐπίθοντο
380. ἐν ἄλλῳ καὶ οὗτος ὁ στίχος, qui abest a Veneto. cf. Α 729,

Σ 298 381. = 372 382. Δαναοὺς — Z 67
383. *πρυμνῇ: πρύμνῃ 384. ἠπύτα
385. = 327. ἐν ἄλλῳ "ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί" ex Δ 17
387. εἰϝεῖν: εἰπέμεν R φίλον — Δ 17
388. = 374 389–90. = 363-4 390. ὡς: ὃς R
392. = Α 114 et Δ 100 394–7. = 375-8
394. ἠνώϝεον: ἠνώϝην R 395. παύσασθαι:
παῦσαι δὴ R 398. = 92 399. = 94 et Z 212
401. ϝνωτὸν: ϝνώτω R 403. = 344, E 860, B 722
404. Διομήδεος = E 845 405. προσέφη — Δ 356
408. κατακαιέμεν Herodianus (v. Lobeck. Ῥηματ. p.
17 n. 28): alii κατακηέμεν vel κατακειέμεν 409. φειδὼ
Il. κατατεθνηώτων Aristarchus: κατατεθνειώτων
410. μειλισσέμεν Il. 413. προτὶ — 82
415. πάντες — B 789 417. στὰς ἐν μέσσοισιν 384
418. ἀμφότερον Δ 145 420. = ὀτρύνοντο
νέκυς Aristarchus: ὄτρυνον νέκυας. cf. 418 422. ἀκα-
λαρρείταο Il. 424. χαλεπῶς: χαλεπὸν Vind. cum Vict.
427. οἱ δὲ: ἀλλὰ V 428. πυρκαϊῆς Aristarchus,
πυρκαιῇ Zenodotus; καὶ ἔστι χαριέστερον 428. 431. *ἐπ-
ενήεον: ἐπενήνεον vel ἐπινήνεον 429. προτὶ — 413
431. = 428 432. κοίλας — 381
433. ἀμφιλύκη νύξ: ἅπαξ μόνον ἐνταῦθα τῇ λέξει κέχρηται
434. ἄρ᾽: δ᾽ R κριτὸς Il. λαὸς
— Z 223 435–440. = 336-41 436. cf. ad 337
441. ἐν: περὶ R 442. = E 627 et H 328
443–464. ἀθετοῦνται a Zenodoto et Aristophane ipso-
que Aristarcho 443. οἱ — καθήμενοι Δ 1
ἀστεροπητῇ Α 609 444. Ἀχαιῶν — 275
445. τοῖσι — ἦρχε E 420 446. Ζεῦ — τις E 762
448. ὅτι: ὅτε Ven. cum schol. p. 334 a 14 *δὴ: δ᾽
κάρη κομόωντες — 442 451. ὅσον Zenodotus, ὅσην Ari-
starchus 452. τὸ vel τὸ δ᾽ Aristarchus: alii τό τ᾽. sic
Ambros. et Vind. 454. = Δ 30 455. *ἐννοσί-
ϝαι᾽: ἐννοσίϝαι᾽ ἔειπες: ἔειπας R 457. χεῖράς —:
cf. Z 502 458. = 451 459. κάρη κομόωντες —
448 460. φίλην — E 687 463. ἀμαλδύνηται
464. = E 431 465. δ᾽: τ᾽ R ἔϝρον
Ἀχαιῶν 444 466. βουφόνεον δόρπον ἕλοντο
380 467. παρέσταν Bentleius cum Vind., παρέτρεσαν

schol. Vict. p. 435 a 35 469. *ποιμένι* — 230 470. *Ἀτρεΐδης* — 373 472. *ἔνθεν: ἔνθ'* Bentleius 472. 476. *κάρη* — 459 473. *αἴθωνι* — *Δ* 485 475. *ἀθετεῖται* *ἀνδραπόδεσσι: ἀνδραπόδοισι* Aristarchus 478. *παννύχιος: παννύχιον* schol. p. 216 b 44 *μητιέτα* — *Z* 198 481. *πιέμεναι πρὶν* Aristarchus: alii *πρὶν πιέειν* *ὑπερμενέι* — 315 482. *Ζηνόδοτος καὶ τοῦτον καὶ τὸν πρῶτον τῆς ἑξῆς ῥαψῳδίας ἦρκε στίχον*

Θ

1. *Ζηνόδοτος μετατίθησι τὴν ἀνατολὴν κάτω πρὸς τὸ "οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἕλοντο"* (53) 2. *τερπικέραυνος B* 781 3. = *E* 754 4. *ὑπὸ: ἅμα* R 5. *κέκλυτέ μευ H* 348 6. = *H* 349. abest a Veneto 7. *θεὸς: θεῶν* Aristarchus *τό γε: τόδε* schol. p. 510 b 42 8. *διακέρσαι* 10. = *B* 391 *ἀπάνευθε: μετόπισθε* Zenodotus, *ἀπάτερθε* Aristophanes 12. *οὐ κατὰ κόσμον E* 759 14. *βάθιστον βέρεθρον* Il. 16. = Hesiod. Th. 720 17. *γνώσετ' ἔπειτ' B* 365 20. **τ': δ'*. cf. 5 21. *ἄν: ἄν μ'* R 22. *μήστωρ': Κρονίδην* R, ex *E* 756 22. *κάμοιτε: γρ. καὶ πάθοιτε* 23. *πρόφρων: πρόσσω* Ptolemaeus Oroandae *ἐθέλοιμι: ἐθέλωμι* Aristarchus 25–6. *ἠθέτηκε Ζηνόδοτος* 26. *γένοιτο: γένηται* R 28–40. *ἀθετοῦνται* 28. = *H* 398 29. *ἀγασσάμενοι: γρ. καὶ φρασσάμενοι*. cf. *H* 404 30. = *H* 389 et *E* 853 32. *ἀλαπαδνόν: ἐπιεικτόν* V. cf. 463 34. *κακὸν οἶτον ὄλωνται Γ* 417 35. *ὡς* Aristarchus: ceteri *εἰ* 37. *τεεῖο: τεοῖο* 38. = *Δ* 356 et *H* 454 39–40. = *X* 183-4 42. *κομόωντε: κομόωντας* R 44. *ἐπιβήσετο: ἐπιβήσαιο* 45–6. = *E* 768-9 46. *ὅτι οὐδέποτε εἶπε "μεσσηγὺς γαίης τε καὶ Οὐλύμπου νιφόεντος"* 48. *τε* Hermannus h. Ven. 59: *δὲ* 49. *ἔνθ' ἵππους ἔστησε E* 775 *πατὴρ* — *E* 426 50. *κατὰ: περὶ* R. cf. *E* 776 51. *καθέζετο* — *E* 906 53. *κάρη κομόωντες H* 472 54. *ἀπὸ δ' αὐτοῦ: τινὲς "τοὶ δ' αὐτόθι"* 55. *ὡπλίζοντο: ὁπλίζοντο* Aristarchus

56. *μέμασαν* — *B* 863 57. *χρειοῖ: χρειῇ* R *πρό* — *Δ* 156 58–9. = *B* 809-10 60–65. = *Δ* 446-51 60. *ἵκοντο: ἵκανον* R 64. *ἔνθα δ' ἅμ': ἔνθ' ἅμα* et *ἔνθ' ἄρα* R 68. *τὸ ἀμφιβεβήκει γράφεται καὶ σὺν τῷ ν̄* 70. * *ἐτίθη: ἐτίθει* 71. = *Γ* 251 73–4. *ἀθετοῦνται* 73. *ἐπὶ* — *Z* 213 74. *ἑζέσθην: ἐν ἐνίοις "ἕζεσθεν"* *οὐρανὸν εὐρὺν H* 201 75. **μεγάλα κτύπε: μεγάλ' ἔκτυπε* 76. *μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν H* 306 77. *εἷλεν: ἐν ἄλλῳ "ᾗρει"*. cf. *H* 479 78. * *μιμνέμεν: μίμνειν* 79. *οὔτε δύ' Αἴαντες: οὐδ' Αἴαντε δύω* Bentleius cum Vind. *θεράποντες Ἄρηος H* 382 80. *οἶος: δ' οἶος* plerique 81. *ἐτείρετο: ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων "ἐδάμνατο"* 82. = *H* 355 84. *κρανίῳ* 85. *ἀλγήσας: ἀχρὴς* Etym. M. 87. *ἀπέταμνεν: ἀπέτεμνεν* 88. *φασγάνῳ ἀίξας E* 81 *ὠκέες* — *E* 257 89. *ἰωχμόν* 90. *ἀπὸ* — *E* 852 91. = *E* 680 et *H* 399 93. = *Δ* 358 95. *μεταφρένῳ* — *E* 40 97. *ἐσάκουσε* 98. *κοίλας ἐπὶ νῆας H* 432 99. = *E* 134 100. *στῆ δὲ πρόσθ' E* 170 101. = *Δ* 369 102. *ἦ μάλα* — *Z* 255 103. *ὀπάζει* Aristarchus, *ἐπείγει* Ixion, *ἱκάνει* alii. 104. *ἠπεδανὸς* hic et *Θ* 311 105–7. = *E* 221-3 108. *ἀθετεῖται* *τὸ μήστωρε τινὲς μήστωρα*. cf. *E* 272 110. *Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοις Δ* 352 111. *ἢ: εἰ* Eustathius 112. = *H* 43 et *H* 181 113. *θεράποντε* — 109 115. * *ἅρματ' ἐβήτην: ἅρματα βήτην* 116. *λάβεν ἡνία E* 328 116 et 137. *σιγαλόεντα: φοινικόεντα* V. sic schol. p. 446 a 44. cf. *E* 226 et 328 117. *μάστιξεν δ' ἵππους E* 768 119. *ἡνίοχον θεράποντα E* 580 120. *υἱὸν ὑπερθύμου B* 746 121. *βάλε* — *Δ* 480 *στῆθος: στήθεος* R 122. *ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων E* 294 *δέ οἱ* — 123. = *E* 295-6 124. *αἰνὸν ἄχος Δ* 169 125. *εἴασε* — *κεῖσθαι E* 847 *ἀχνύμενός περ Δ* 588 126. *οὐδ'* — *Z* 139 128. *Ἀρχεπτόλεμον: Ἐρασιπτόλεμον* Zenodotus hoc loco, non 312 129. **δίδω: δίδου* 131. * *κ' ἐσήκασθεν: κε σήκασθεν* post 131. *ἔν τισι τῶν παλαιῶν φέρονται δύο στίχοι "Τρῶες ὑπ' Ἀργείων, ἔλιπον δέ κεν Ἕκτορα δῖον χαλκῷ δηιόωντα, δάμασσε δέ μιν Διομήδης"*

schol. Vict. 132. = 91 et *E* 426. 136. *κατα-πτήτην* 137. *φύγον* Aristarchus: alii *φύγεν* *ἡνία — E* 328 139. **δὴ: δ'* *αὖτε: νῶι* Zenodotus *φόβονδε E* 252 141. *Κρονίδης Ζεύς B* 375 142. *σήμερον· ὕστερον αὖτε H* 290 **εἴ: αἴ* 143. *εἰρύσσαιτο B* 859 144 et 211. *φέρτερος: φέρτατος* Vind. et editiones. cf. *B* 579 145. = *Z* 359 et *Θ* 91 146. = *Δ* 286 146 et 152. *ἔειπες: ἔειπας* R 147. *τόδ': τόγ'* R *ἄχος — B* 171 150. = *Δ* 182 151. = *Δ* 317 152. *ὤ — δαΐφρονος Δ* 370 154. *Τρῶες — H* 414 155. = *H* 80 et *E* 577 156. *θαλεροὺς — Z* 430 157. *ὣς ἄρα φωνήσας Z* 116 *φύγαδε τράπε: φύγαδ' ἔτραπε* *τράπε* Aristarchus, non *τρέπε* *μώνυχας — E* 236 160. = *E* 347 et *H* 287 161. *περὶ — Δ* 257 163. *ἀντιτέτυξο* Aristarchus, *ἄντ' ἐτέτυξο* Herodianus 164—6. *ἀθετοῦνται*, etiam ab Aristophane 166. *δαίμονα δώσω: πότμον ἐφήσω* Zenodotus. cf. *Δ* 396 167. =*E* 443 et *Δ* 189 168. *ὑποτάσσουσιν "ἢ μήτε στρέψαι μήτ' ἀντίβιον μαχέσασθαι"* 169. *μερμήριξε — E* 671 170. *ἀπ': γρ. καὶ "ἐπ' Ἰδαίων"* *μητιέτα — Z* 198 171. *μάχης — H* 26 172. = *Z* 110 174. = *Z* 112 177. *οἷ: οἵ'* Sidonius *μηχανόωντο: μηχανόωνται* Townlej. 178. *ἀβλήχρ': ἄβληχρ'* Heraclides Milesius. *Ἀλκαῖος θ "βληχρῶν ἀνέμων ἀχείμαντοι πνοιαί". ἀμβλήχρ'* R *οὐδενόσωρα* 180. *νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν E* 327 181. *μνημοσύνη* 183. abest a Veneto 184. *φώνησέν τε H* 190 185. *ἀθετεῖται* 187. = *Z* 395 189. *καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἀθετεῖται* *ἐγκεράσασα* *πιεῖν — Δ* 263 191. *ὄφρα* Aristarchus: alii *αἴ κε*. cf. schol. ad *Ξ* 11 192. *ἵκει: ἥκει* R; cf. *B* 153 194. *Διομήδεος — H* 404 195. *τὸν — B* 101 196. *εἰ — λάβοιμεν E* 273 *γε* Thierschius: *κε* 197. *αὐτονυχὶ: αὐτονυχεὶ* alii 198. *ὣς ἔφατ' εὐχόμενος E* 121 *νεμέσησε δὲ Δ* 507 199. *ἐλέλιξε — Δ* 530

201. *ὢ — εὐρυσθενές H* 455 **εἰνοσίγαι': ἐννοσίγαι'* 203. *δέ τοι: δ' ἔτι* schol. Harlej. ad *σ* 89 **ἐς: εἰς* 204. *σφισι βούλεο νίκην*: cf. *H* 21 205. *εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν B* 123 206. *Ζῆν*: plerique *Ζῆ-ν'*, diviso inter duos

versus vocabulo. alii *Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν, εὐρύοπα Ζῆν (ἀντὶ τοῦ Ζεύς) αὐτοῦ.* cf. *Ξ* 265 207. *ἔνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος: ἔνθα κάθοιτ' ἀκαχήμενος* Zenodotus 208. = *H* 454 209. *ἀπτοεπές: ἀπτοεπὲς* Aristarchus *ποῖον — Δ* 25 210. *ἐγώ γ': ἐγὼν* R *ἐθέλοιμι μάχεσθαι Z* 141 211. *ἐπεὶ ἦ* — 144 212. = *H* 464 213. *ἀπὸ πύργου τάφρος: ἀπὸ τάφρου πύργος.* alii *καὶ πύργων τάφρος* *διχῶς αἱ Ἀριστάρχου, ἔεργεν καὶ ἔρυκεν* 215. *θοῷ: θοῶς* R 216. *Ἕκτωρ Πριαμίδης B* 817 217. *κεν ἔπρησεν: κ' ἐνέπρησεν* R *κηλέῳ: κηλεῷ* 218. *ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Δ* 55 219. *ποιπνύσαντι*: v. Buttmann. Lex. 45 3 220. *βῆ δ' ἰέναι Z* 296 *τε κλισίας καὶ νῆας Δ* 328 223. *ἀμφοτέρωσε: ἀμφοτέρωθεν* R 224-6. solus habet Eustathius, sumptos ex *Δ* 7-9 228. = *E* 787 229. cf. *B* 339 *οὐκ ἀναγκαῖον ὀξύνειν τὸν δή, ἵνα κρᾶσις γένηται ὁμοίως τῷ "μήτε σὺ Πηλείδῃθελε"* (*Δ* 277) 230. *ᾗς ὁπότ': ἄσσα ποτ'* Bentleius. cf. 306 *κενεαυχέες* *ἠγοράασθε: ἐν ἄλλῳ "εὐχετάασθε"* 231. *περιττὸς ὁ στίχος.* v. Prolegg. p. CCLXX n. 56 232. *ἐπιστεφέας* 233. *ἄνθ': τὸ πλῆρες μᾶλλον ἄντα, ὡς καὶ τῷ Ἡρωδιανῷ ἀρέσκει, οὐχὶ δὲ ἀντί, καθὼς Ἀριστάρχῳ ἔδοξεν* 235. *ἧττον ἂν φησιν Ἀρίσταρχος ὀνειδιστικὸν εἶναι, εἴπερ οὕτως ἐγέγραπτο "Ἕκτορος ᾧ δὴ κῦδος Ὀλύμπιος αὐτὸς ὀπάζει". ἠθέτητο δὲ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει.* cf. 217 236. *Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' H* 446 237. *ἄασας: ἄσας* Ambros. 238. **μὴν: μὲν* *δή: γάρ* R 239. *νηὶ πολυκλήιδι H* 88 240. *δημόν Ἀρίσταρχος κατ' ὀξεῖαν τάσιν ἐπὶ τοῦ λίπους· τὸ γὰρ ἐπὶ τοῦ πλήθους βαρύνει* *ἔκηα: ἔκηον.* Ambrosianus *ἔκαιον* 241. *Τροίην — Δ* 129 242. *τόδε — Δ* 455 244. omittit Ambros. cum Mor. 245. *ὣς φάτο, τὸν δὲ Γ* 181 *ὀλοφύρατο: ἐν ἄλλῳ ὀλοφύρετο* 246. *λαὸν — Δ* 117 *σόον: σῶν* *ἀπολέσθαι: ἀπολεῖσθαι* Aristarchus 249. *κάμβαλε: κάββαλε* 250. *πανομφαίῳ* 251. *οἳ — εἴδονθ' Γ* 154 *ἴδονθ'* Ambros. 252. *μνήσαντο — Δ* 222 254. *ὠκέας — E* 275 255. *καὶ* — 168 256. *πρῶτος — Δ* 457 257. *φύγαδε* — 157 258—9. = *E* 40-1 260. = *E* 294 *ἀράβησε —: ἐν ἄλλῳ "ὑπερώησαν

δέ οἱ ἵπποι" ex 122 261. Ἀτρεΐδαι — H 470 262-5. = H 164-7 267. δ' ἄρ' ὑπ': γρ. δὲ παρ' 269. ἐν ὁμίλῳ 94 270. βεβλήκοι Aristarchus, non βεβλήκει ὄλεσκεν R: ὄλεσσεν ex 90 272. κρύπτασκε 273. ἔνθα τίνα πρῶτον E 703 276. Ἀμοπάονα: ἅμ' ὀπάονα R 277. abest a Veneto et aliis 278. = Δ 255 280. = H 46 281. Τελαμώνιε — H 234 282. 287. *εἴ: αἴ 283. *ὅ σε τρέφε: alii ὅς ἔτρεφε et ὅ σ' ἔτρεφε 284. παρὰ Ζηνοδότῳ οὐδὲ ἦν, ἠθέτητο δὲ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει. cf. schol. ad M 371 285. ἐυκλείης Il. 286. καὶ τετελεσμένον ἔσται B 257 288. = Δ 33 289. πρεσβήιον 290. ἵππους: ἵππω Zenodotus et Aristophanes 292. = H 283 et Θ 273 293. Ἀτρεΐδη κύδιστε Δ 122 294. *μήν: μέν 296. ἐκ τοῦ: αἰεὶ R δεδεϝμένος Aristarchus, δεδεχμένος Herodianus 297. τανυϝλώχινας 298. ἀρηιθόων αἰζηῶν Δ 280 299. λυσσητῆρα 300. ἀπὸ: ἀπαὶ 302. τοῦ — δ' Δ 491 304. Αἰσύμηθεν Zenodotus Aristophanes Aristarchus: οἱ δὲ "αἰσύμνηθεν" ἀπὸ βασιλικοῦ ϝένους 305. ϝεικυῖα: οἰκυῖα Eustathius 309. ἄλλον—310. = 300-1 311. διχῶς, "τοῦ μὲν" καὶ "καὶ τόθ'" παρέσφηλεν 313. βάλε — 317. = 121-5 319. οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας Δ 198 320. βῆ δ' ἰθὺς E 849 321. = E 302 322. ἀνώϝει R: ἄνωϝεν 323. πικρὸν ὀιστόν E 110 325. *ἀϝερύοντα: αὐερύοντα 326. μάλιστα — 84 328. νάρκησε χεὶρ: τινὲς χεῖρα 329. στῆ — ἐριπών E 309 δέ — Δ 493 332—4. iterantur N 421-3 337. δὲ Aristarchus, non δ' ἐν 339. διώκων: πεποιθώς 340. τε δοκεύει: δὲ δοκεύει R 342. *δὲ φέβοντο: δ' ἐφέβοντο 348. ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους E 323 349. Γοργόνος Zenodotus οἴματ' ἔχων Aristarchus (cf. Φ 252), ὄμματ' ἔχων αἱ πλείους τῶν δημωδῶν ἠὲ Zenodotus: ceteri ἠδὲ 351. = E 242 352. ὢ πόποι 201 αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Δ 202 353. Δαναῶν: γρ. Ἀργείων. an forte Ἀργείων Δαναῶν? ut Θ 578 354. = 34 355. ἀνεκτῶς hic et ι 350 356. = 216 et E 175 357. = H 33 361. ἀπερωεύς

363. σώεσκον 371—2. ἀθετοῦνται. οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῳ ἦσαν 373. ἔσται μὴν ὅτ' ἂν: ἔσσεται ἦμαρ ὅτ' R ex Z 448 *μὴν: μὰν 376. ϝίδωμαι: γρ. ἴδωμεν 377 et 428. νῶι: νῶιν Zenodotus Πριάμοιο πάις E 704 κορυθαίολος Ἕκτωρ 160 378. προφανείσα vel προφανέντε (cf. 455) Aristarchus, προφανεῖσας Herodianus post Zenodotum. addebat Zenodotus ἰδὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων πτολέμοιο ϝεφύρας Δ 371 379. κορέει: κορέσει R 381. = E 767 382—3. = E 320-1 383. omittit Townlej. 384—8. = E 733-7 385—7. ἠθέτει καὶ Ἀριστοφάνης, Ζηνόδοτος δὲ οὐδὲ ἔϝραφεν 389—396. = E 745-52 390—1. ἀθετοῦνται 396. λάζετο: λάζυτο Ptolemaeus Oroandae 401. alii ὡς καὶ, ut 286, alii τὸ δὲ καὶ, ut Δ 212 et B 257 et schol. ad Θ 415 402. 416. ϝυιώσω 403. κατά θ': κατὰ δ' R 404. δεκάτους: δέκα τοὺς Bentleius περιτελλομένους ἐνιαυτούς B 551 405. ἀπαλθήσεσθον: ἀπαλθήσονται altera Aristarchi 406. ὄφρ' εἰδῇ: ὄφρα ἰδῇ Bentleius 408. ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἴπω Aristarchus, non ὅττι νοήσω 410. δ' ἐξ schol. ad Δ 196, δὲ κατ' ad Z 128: cf. O 79, 169, 237 412. σφ' Γ 300, Δ 807 415. ᾗ Aristarchus: alii εἰ 416—22. = 402-8 420—4. ἀθετοῦνται 420. ϝλαυκῶπι: ϝλαυκῶπις post Barnesium Heynius cum R 422. ὅττι νοήσῃ: ὅττι κεν εἴπῃ 423. ἀδεές δι' ἑνὸς δ Aristarchus: ἀδδεές 424. πελώριον ἔϝχος E 594 425. ἣ — ἀπέβη E 133 426. = B 156 427. = 352 430. τὰ ἃ φρονέων δικαζέτω: cf. Δ 542 432. τρέπε: τράπε R, ut 157 433. καλλίτριχας ἵππους 348 434. κάπῃσιν hic et δ 40 435. *δὲ κλῖναν: δ' ἔκλιναν 437. μιϝδά hic et ω 77 438. Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν 397 439. *Οὔλυμπόνδ' ἐδίωκε: Οὔλυμπόνδε δίωκε 440. *εἰνοσίϝαιος: ἐννοσίϝαιος 441. ἂμ βωμοῖσι: ἐν τοῖς Διοϝένους "ἀμβώνεσσιν". ἄλλως. Χρύσιππος ὑφ' ἓν προφέρεται, ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος δύο μέρη λόγου παραλαμβάνει καὶ προπερισπᾷ 443. ὑπὸ ποσσὶ μέγας B 784 444. Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη Δ 20 446. = Δ 333 447. τίφθ' οὕτω Δ 243 τετίησθον Ἀθηναίη — 444 448. *μὴν θην: μέν θην. μὲν δὴν schol. D

κάμετον: καμέτην Zenodotus μάχῃ — *H* 113 449. τοῖσιν: τοῖον Aristarchus 450. ἄαπτοι: ἄαπται schol. ad *β* 315 p. 72 452. τρόμος ἔλλαβε *Γ* 34 φαίδιμα ϝυῖα *Z* 27 453. *ϝιδέειν: τ' ἰδέειν 454. ἐν ἄλλῳ "καί κεν τετελεσμένον ἔπλεν" 456. ἂψ ἐς Ὄλυμπον: ἂψ οὔλυμπον R ἵν' — *E* 360 457—62. = *Δ* 20-5 463—8. = 32-7 463. ἀλαπαδνόν: ϝρ. ἐπιεικτόν 466—8. = 37-9. absunt a Ven. Lips. Townl. Vrat. 469. = *E* 764 470. ἠοῦς: ἄας Zenodotus; cf. Lobeck. Patholog. p. 253 ὑπερμενέα Κρονίωνα *B* 350 471. *εἴ κ': αἴ κ'. ἐν ἄλλῳ ἤν: cf. *Δ* 353 474. ὦρθαι R; cf. Buttmann. Gr. 2 p. 18 ''). alius codex ὄρσαι 475—6. ἀθετοῦνται 476. πεσόντος: θανόντος V 477. σέθεν — *Δ* 180 484. ὣς — προσέφη *Z* 342 485. λαμπρὸν — *E* 120 488. τρίλλιστος νὺξ ἐρεβεννή *E* 659 489. αὖτ' R: δ' αὖτ' 492. ἐξ — χθόνα *Γ* 265 493—6. περιϝράφει Ζηνόδοτος 493—5. = *Z* 318-20 496. = *B* 109 ἔπεα Τρώεσσι μετηύδα: ϝρ. ἔπεα πτερόεντ' ἀϝόρευεν 497. = *H* 368 499. ἂψ ἀπονοστήσειν *Α* 60 προτὶ Fίλιον ἠνεμόεσσαν *Γ* 305
500. κνέφας ἦλθεν *Α* 475 501. ἐπὶ ῥηϝμῖνι θαλάσσης (*Α* 437): ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν Zenodotus; cf. *K* 45 503. ἐφοπλισόμεσθα: ἐφοπλίζεσθον Zenodotus 505. ἄξεσθε etiam schol. p. 280 b 25: vulgo ἄξασθε 506. οἶνον μελίφρονα *Z* 264 507. τ' ἐκ: δ' ἐκ schol. l. l. et *ι* 166 508. μέσφα 509. ἵκῃ: ἥκῃ schol. p. 294 a 47 511. ὁρμήσωσιν R: ὁρμήσωνται ἐπ' εὐρέα — *B* 159 512. *μὴν: μὰν ἀσπουδί: ἀσπουδεί Ambros. ἐπιβαῖεν ἕκηλοι: ἐπιβῶσι ϝέκηλοι Bentleius coll. *ξ* 86 513. ὥς: ὅς Ambros. τούτων: κείνων Aristarchus Parmenisco teste. τούτων etiam schol. ad *Ξ* 439 πέσσῃ: πέσσοι Aristophanes, πέμπει apud Cramerum Ox. 1 p. 448 33 514. ἔϝχεϊ ὀξυόεντι *H* 11 515. νηὸς ἐπιθρώσκων: ϝρ. ἀποθρώσκων. at Vind. νηῶν ἐκθρώσκων στυϝέῃσι — *Α* 186 516. = 110 et *Γ* 132 518. πρωθήβας: πρωθήβους R πολιοκροτάφους 519. περὶ: προτὶ θεοδμήτων 520. θηλύτεραι. in Odyssea quinquies 524—5. ἀθετοῦνται 524. ὑϝιής 525. Τρώεσσι

— *H* 361 526. ἔλπομαι εὐχόμενος Zenodotus et schol. ad *Ξ* 45, Vict. ad *Θ* 498: Aristarchus εὔχομαι ἐλπόμενος 527. κηρεσσιφορήτους συνθέτως ἀνέϝνω ὁ Ἀρίσταρχος καὶ οἱ πλείους 528. ἀθετεῖται. ὁ δὲ Ζηνόδοτος οὐδὲ ἔϝραφεν αὐτόν μελαινάων ἐπὶ νηῶν *E* 700 529. ἐπὶ νυκτὶ: ἐπὶ νύκτα 530. τὸ πρωΐ ἀναλοϝώτερόν ἐστι παρὰ τῷ ποιητῇ βαρυνόμενον, οἷον "πρῶι δ' ὑπ' ἠοῖοι" Cramer. Ox. 1 p. 293 29 531. νηυσὶν ἔπι ϝλαφυρῇσιν 180 ἐϝείρομεν — *Δ* 352 532. ἤ: αἴ schol. ad *M* 118 bis. alii εἰ 534. φέρωμαι: ἐν ἄλλῳ "φεροίμην" 535—7. ἢ τούτους δεῖ τοὺς τρεῖς στίχους μένειν ἢ τοὺς ἑξῆς τρεῖς (τέσσαρας? 538-41)· εἰς ϝὰρ τὴν αὐτὴν ϝεϝραμμένοι εἰσὶ διάνοιαν. ἐϝκρίνει δὲ μᾶλλον ὁ Ἀρίσταρχος τοὺς δευτέρους διὰ τὸ καυχηματικωτέρους εἶναι τοὺς λόϝους· ὁ δὲ Ζηνόδοτος τοὺς πρώτους τρεῖς οὐδὲ ἔϝραφεν 536. μείνῃ ἐπερχόμενον ἀλλ' *Α* 535 537. οὐτηθείς πολέες — *B* 417 538. εἰ Aristarchus pro αἴ, et 539. ἀϝήρως pro ἀϝήραος 539. ἀϝήραος — *B* 447 543. ἔλυσαν: λῦσαν 544. παρ' ἅρμασι *B* 775 545. τὸ ἄξαντο [immo ἄξοντο] οὐ τὸν μέλλοντα σημαίνει, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἄϝοντο 548—52. inseruit Barnesius e Platonis Alcib. 2 p. 249 D 552. = *Δ* 47 553. ἀνὰ: ἐπὶ ϝεφύρας: ϝεφύρῃ 554. πυρὰ — 509 555. φαεινὴν: φάει νῆν (i. e. νέαν) Apion et Herodorus 556. ἀριπρεπέα: ἐριπρεπέα R 557—8. ἀθετοῦνται. οὐκ ἐφέροντο δὲ οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῳ. ἠθέτει δὲ καὶ Ἀριστοφάνης. cf. *Π* 299-300 558. νάπαι hic et *Π* 300 δὲ: vulgo δέ τ' 560. τόσσα: τινὲς "ὥς τὰ". alii τοῖα 562. χίλι': μυρί' Zenodotus πὰρ: ἐν V 564. = *E* 196 565. ἐύθρονον: ἐύθροον R Ἠῶ: ἠόα Barnesius

I

3. πένθει: πένθεϊ βεβολήατο: βεβλήατο Zenodotus. cf. 9 4. ἄνεμοι: ἀνέμω Aristophanes 6. ἐλθόντ' ἐξαπίνης *E* 91 ἄμυδις Ptolemaeus Ascalonita et Alexion, ἅμυδις Nicias et Pamphilus 7. κορθύεται πάρεξ Tyrannion: alii παρ' ἐξ ἔχευεν: καὶ

διὰ τοῦ $\overline{α}$, ἔχευαν 9. βεβολημένος: βεβλημένος R
10. κηρύκεσσι — *B* 442 11. κλήδην
14. Zenodotus μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν· ὦ φίλοι, omissis 15-6
16. ὃ βαρὺ στενάχων: τινὲς "ὣς ὅγε δάκρυ χέων"
ϝέπε' — *B* 109 17. = *B* 79 18-25. = *B* 111
-118 18. μέγα: μέγας Aristarchus 19. τότε
Aristarchus: ceteri πρὶν 21. ἄτην Ambros.
23-5. ἀθετοῦνται. παρὰ Ζηνοδότῳ οὐκ ἐφέροντο· καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἠθέτει 23-31. Ζηνόδοτος ἦρκε τοὺς στίχους πρὸς οὐδὲν ἀναγκαῖον, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ κατ' ἄλλους τόπους φέρεσθαι. τοιοῦτος δέ ἐστιν ἐπὶ τῶν διφορουμένων. τὴν δὲ συνέπειαν οὕτως ποιεῖ "δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι. ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, θυμὸν ἀχεύων· τοῖσι δ' ἀνιστάμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων" 26-8. = *B* 139-141
29. = *Θ* 28 30. τετιηότες 13 31. =
H 399 32. ἀφραδέοντι Il. 33. ἣ θέμις ἐστί
B 73. pro ἣ etiam ἦ legitur 34. ἀλκὴν: ἀκμὴν R
οὐ πρῶτον ἀλλὰ πρῶτος 35. φὰς 36. ἠμὲν νέοι
ἠδὲ γέροντες, ut *B* 789, Aristarchus: ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες Zenodotus 37. *διάνδιχ' ἔδωκε: διάνδιχα δῶκε
Κρόνου — *Δ* 75 38. σκήπτρῳ: σκῆπτρον R
περὶ πάντων *B* 831 39. κράτος — *B* 118
41. ἀπτολέμους — 35 42. εἰ — ἐπέσσυται *Α* 173
σοὶ: τοι Venetus cum vulgo ὥς τε νέεσθαι: ἀπονέεσθαι Lehrs. Arist. p. 160 43. ἄγχι θαλάσσης: ἀμφιέλισσαι V 44. ἀθετεῖται 46. τὸ εἴ παρακελευστικόν φησιν ὁ Νικάνωρ. cf. 262 47. = 27
48. 49. μαχησόμεθ' — εὕρωμεν *H* 30 49. εἰλήλουθμεν
hic et *Γ* 81 50. ἐπίαχον: ἐϝίαχον Bentleius
51. = *H* 404 52. δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν: ἐν ἄλλῳ
"τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος" 54. ἔπλευ: ἔπλες R
57. μήν: διὰ τοῦ $\overline{ε}$ αἱ Ἀριστάρχου, ἦ μὲν
58. ὁπλότατος: ὁπλότερος 59. exclusit Heynius
62. ἀτιμήσει' Bentleius: ἀτιμήσει. cf. 386 63. ἀφρήτωρ ἀνέστιος 65-6. = *Θ* 502-3
66. φυλακτῆρες: φυλακτῆρας Aristarchus et Bentleius.
cf. *Θ* 519 67. παρὰ: περὶ 69. βασιλεύτατος 71. πλεῖαί — *B* 226 73. ὑποδεξίη:
ὑποδεξείη V πολέσιν δὲ: πολέσιν γὰρ Aristarchus; alii
πολέεσσι δ' 77. καίουσιν πυρὰ πολλά *Θ* 509

78. δ' om. R διαρραίσει: δι' ἑνὸς $\overline{ρ}$ αἱ Ἀριστάρχου
79. = *H* 379 86. ἅμα στεῖχον Aristarchus:
ἅμ' ἔστειχον 88. δόρπα Aristarchus, non δόρπον. Zenodotus δαῖτα θάλειαν 89. ἀολλέας: ἀριστέας Aristarchus 92-5. = *H* 323-6 96. = *B* 434
100. τῷ σε χρὴ *H* 331 104. γρ. καὶ ἄλλον ἀντὶ τοῦ ἄλλος
106. διογενές: διογενεῦς V. cf. 229 Βρισηίδα κούρην *Α* 336,
B 689 107. ἔβαν κλισίηθεν *Α* 391 109. ἀπεμυθεόμην Aristarchus. γρ. ἀπεμεμυθευόμην, ἵν' ᾖ ἀπελογιζόμην.
Apollonius Sophista γρ. δὲ καὶ ἐπεμυθεόμην, ἵν' ᾖ ἐπετελλόμην
110. ἑλὼν γὰρ ἔχεις γέρας *Α* 507 112. πεπίθωμεν Aristarchus: alii πεπίθοιμεν. cf. *Α* 100
114. ἄναξ — *Θ* 278 116. νυ: γε 118. ἔτισεν:
γρ. ὄλεσσε post 118. Athenaeus p. 11: ἢ οἴνῳ μεθύων
ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί 120. ἀπερείσι' ἄποινα *Z* 427
121. ὑμῖν: ἡμῖν R 124. 266. πηγούς. in Odyssea
bis 125. 267. ἀλήιος 126. 268. ἀκτήμων
126. omittit Bentleius 128. 270. ἀμύμονα Aristarchus an
Zenodotus: ἀμύμονας ϝέργα ἰδυίας Bentleius: ἔργ' εἰδυίας 130. ἐξελόμην Aristarchus: ἐξ ἑλόμην
131. ἥν ποτ' Eustathius cum cod. Lips. 132. 274. κούρη
Βρισῆος, ἐπὶ δὲ Aristarchus, non κούρην Βρισῆος, καὶ ἐπὶ
καὶ ἐπὶ — *Α* 233 136. ϝάστυ μέγα Πριάμοιο *B* 803 δώωσ' ἀλαπάξαι: δῶσ' ἐξαλαπάξαι R.
cf. *Α* 129 post 140. τινὲς "τὴν γὰρ ἀπ' αὖτις ἐγὼ
δώσω ξανθῷ Μενελάῳ" 142. ϝε Heynius: vulgo μιν
144. ἐνὶ — *B* 661 146. ἀνέϝεδνον Bentleius:
ἀνάεδνον 147. ἐπὶ μείλια Apollodorus, Alexion, Apollonius Sophista: ἐπιμείλια Aristarchus. Τρύφων δὲ ζητεῖ περὶ τοῦ τόνου 150. Ἱρήν Aristarchus: alii Ἵρην
153. κέαται Apollonius vel Apollodorus. γρ. καὶ νάεται
154. διὰ τοῦ ἑτέρου $\overline{ρ}$ τὸ πολύρρηνες αἱ Ἀριστάρχου. cf. ad 78
154. 296. πολύρρηνες πολυβοῦται
155. 297. τιμήσουσιν: τιμήσονται Aristarchus, τιμήσωσιν R
156. ὑπὸ σκήπτρῳ *Z* 159 158. δμηθήτω: καμφθήτω Zenodotus et Aristophanes. cf. 496 ἀδάμαστος
159. φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος ὅτι ἔνιοι ὑποτάσσουσι τούτῳ "οὕνεκ' ἐπεί κε λάβησι πέλωρ ἔχει οὐδ' ἀνίησιν" 162. = *Θ* 151
163. = 96 164. ὀνοστὰ διδοῖς: διδοῖς ὡς
ὀρθοῖς. οὕτως καὶ Ἀρίσταρχος 165. κλητοὺς

166. κλισίην — Α 322 167. ἐϝὼν: ἐϝὼ Aristarchus
ἐπιόψομαι hic et β 294 οἳ δὲ: οἶδε V
169. τὸ ἔπειτα Ἀρίσταρχος ἀντὶ χρονικοῦ παραλαμβά-
νει, ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα· ὁ δὲ Κράτης τὸ ἔπειτα ἀντὶ τοῦ δὴ
συνδέσμου λαμβάνει 170. ἑπέσθων: ϝρ. καὶ χωρὶς τοῦ
ν̄ ἑπέσθω 171. φέρτε 172. εἴ κ' ἐλεήσῃ Ζ
275 173. ἐϝαδότα hic et σ 422 174. ὕδωρ —
Γ 270 175–6. = Α 470-1 177. *τε πίον: τ' ἔπιόν
178. κλισίης — Β 9 179. πόλλ' ἐπέτελλε Δ
229 Γερήνιος — 162 180. δενδίλλων
181. ἀμύμονα Πηλείωνα Β 770 182. = Α 34
185. = Α 328 ἱκέσθην: ἵκοντο 186. φρένα
τερπόμενον Α 474 187. ἀρϝύρεος ζυϝὸς R
190. ἐναντίος: ἐναντίον R. cf. 218 191. δέϝμενος: ϝρ. καὶ
δέχμενος ὁπότε: ὁπότ' ἂν R 194. θάασσεν:
κάθητο R 195. ὧς δ' αὐτῶς: ὣς δ' αὔτως
196. τὼ: ϝρ. καὶ τοὺς προσέφη — Α 215
197. Παρμενίσκος προφέρεται "ἱκάνετον ἡμετερόνδε"
198. φίλτατοι: τινὲς φιλτάτω
202. καθίστα: ἵστη Φ 313 203. κέραιε Aristophanes:
κέραιρε V ἔντυνε Bentleius: ἔντυνον 205. =
Α 345 206. Εὐφορίων κρεῖον τὸ κρέας ἐξεδέξατο
κάμβαλεν R: κάββαλεν 210. διὰ τοῦ ἑτέρου
λ τὸ μίστυλε 211. ϝισόθεος φώς Η 136
212. ἔνιοι ϝράφουσι "πυρὸς ἄνθος ἀπέπτατο (vel
κατὰ πῦρ ἐμαρήνατο), παύσατο δὲ φλόξ" 213. ἀν-
θρακιὴν 214. κρατευτάων ἐπαείρας: ἀπ-
αείρας Aristarchus 215. ἐλεοῖσιν ἔχευεν:
ἐν ἄλλῳ ἔθηκεν 218. ἀντίον: ἀντίος R
220. θυηλάς 221–2. = 91-2 222. ἐξ ἔρον
ἕντο: ἄμεινον εἶχεν ἄν, φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος, εἰ ἐϝέϝραπτο
"ἂψ ἐπάσαντο" 223. δῖος: θεῖος editiones
224. δ' οἴνοιο δέπας: δὲ δέπας ϝοίνου Hoffmannus
225. ἐπιδευεῖς: ἐπιδευέι Aristarchus 226. ἠμὲν: ἦμεν
i. e. ἐτυϝχάνομεν V κλισίῃ — 178 228. ἐπή-
ρατα Bentleius coll. Ε 429: ἐπηράτου ἔρϝα μέμηλεν
Ε 876 230. *σόας ἔμεν (cf. Θ 246, Ο 502): σαωσέμεν
231. νῆας ἐυσσέλμους Η 84 232. αὖλιν hic
et χ 470 233. = Ζ 111 234. κηάμενοι: κειά-
μενοι 236. ἐν δεξιὰ Ascalonita. cf. Β 353

237. σθένεϊ βλεμεαίνων Θ 337 238. Διί: βίῃ Bentleius
241. στεῦται ϝὰρ Γ 83 ἀποκοψέμεν: ἀπο-
κόψειν κόρυμβα 242. ἐμπρήσειν: ἐμπλήσειν
Aristarchus μαλεροῦ πυρὸς: σημειοῦνταί τινες ὅτι
ἀντὶ τοῦ μαλερῷ πυρί. cf. Ζ 331, Λ 667 243. ἀτυζο-
μένους editiones antiquae (cf. Ζ 41, Θ 183): ὀρινομένους
245. εἴη: εἴῃ Hermannus 246. ἐν ἄλλοις φθεῖσθαι
Ἄρϝεος ἱπποβότοιο Ζ 152 248. ὑπὸ: ὑπὲκ Ρ 461
249. μῆχος: μῆχαρ schol. Pindar. Ol. 1 31
254. Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη Θ 457 255. εἴ κ' ἐθέλωσι
Η 375 256. στήθεσσι: στήθεσφιν R φιλο-
φροσύνη 257–8. expungit Heynius 258. Ἀρ-
ϝείων — 36 260. παύε': παῦε R. cf. Meinek. Theocrit.
15 32 264–99. = 122-57 296. μεταλλήξαντι:
μεταλήξαντι Aristarchus
303. cf. Δ 95 307. = Α 215 308. = Θ 93
309. ἀπηλεϝέως hic et α 373 310. φρονέω:
ϝρ. καὶ κρανέω. sic Venetus τετελεσμένον ἔσται: τελέ-
εσθαι ὀΐω Plato: cf. Α 204 et 212 311. τρύζητε
παρήμενοι: παρήμενος ἄλλοθεν ἄλλος Β 75 314. ὥς
μοι δοκεῖ —: ἐν ἄλλῳ "ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται". cf. 103
317. ἐπ' Aristarchus: alii μετ' 318. πολεμίζῃ: πολεμίζει
et πολεμίζοι R 319. μιῇ Heynius: ἰῇ 320. su-
spectus Heynio 321. περίκειται: περὶ κεῖται Ascalonita
παραβαλλόμενος. cf. ψυχὰς παρθέμενοι β 237, ϝ
74, ι 255 322. πολεμίζειν Aristarchus. alii igitur πολε-
μίζων 323. ἀπτῆσι 324. οἱ ϝλωσσοϝράφοι
μάστακα τὴν ἀκρίδα δ' ἄρα Aristarcheae, δέ τε αἱ
εἰκαιότεραι 327. ὀάρων: ϝρ. καὶ ὀρέων (vel ὠρέων)
328. δὴ σὺν: δὲ ξὺν schol. ad Υ 89 *πόλις: πόλεις
334. *ἄσσα: ἄλλα *δίδω: δίδου
336. εἵλετ' ἔχει δ': εἵλετ' ἔχειν Herodianus θυμαρέα
Il. 337. δὲ δεῖ: δ' ἔδει Bentleius 339. Ἑλένης
ἠυκόμοιο Θ 82 340. μερόπων ἀνθρώπων Γ 402
341. ἐχέφρων Il. 342. αὐτοῦ: αὑτοῦ Ptolemaeus
φιλέει καὶ κήδεται Η 204 343. δουρικτήτην: δου-
ρικτητήν 345. οὐδέ με πείσει Ζ 360 349. ἐν
τῷ περὶ Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας ὁ Ἀρίσταρχος προφέρεται
"καὶ ἤλασεν ἐκτόθι τάφρον", καὶ ἐν τῷ ἑξῆς "περὶ δὲ σκό-
λοπας κατέπηξεν" 350. = Η 441 351. ἀν-

δροφόνοιο (*Z* 498): ἱπποδάμοιο (*H* 38) R 352. Ἀχαι-
οῖσιν πολέμιζον: Ἀχαιοῖσι πτολέμιζον Heynius 354. = *Z*
237 356. ἐθέλω — *H* 169 πολεμιζέμεν: γρ.
καὶ πολεμίζειν 359. = *Δ* 353 362. εὐπλοΐην
Heynius: εὐπλοίην 363. ἐρίβωλον 329 364. ἐν-
θάδε ϝέρρων *Θ* 239 367. ἄσσ᾽ ἔλαχόν γε: γρ. καὶ ἅσσα
(vel ὅσσα) λέλογχα ὅς περ: ὥσπερ V 368. ἐφυβρί-
ζων: γρ. καὶ ἐνυβρίζων 370. ἐπισκύζωνται
372. ἀναιδείην ἐπιϝειμένος *A* 149 373. κύνεος
374. βουλὰς συμφράσσομαι: cf. *A* 537 *οὐδέ τι: οὐδὲ μὲν
376. *ἐξαπάφοιτο ϝέπεσσι: ἐξαπάφοιτ᾽ ἐπέεσσι
377. ϝεν: οἱ V 378. ἑ Bentleius: vulgo μιν
379. καὶ ἐϝεικοσάκις Bentleius pro τε καὶ εἰκοσάκις
381. ἠδ᾽ — ἠδ᾽: γρ. οὐδ᾽ — οὐδ᾽ 382. ὅθι: γρ. καὶ ᾗ
383. ἑκατόμπυλοι *δὲ: δ᾽ ἀν᾽
ἑκάστας Aristarchus: ἑκάστην 384. ἐξοιχνεῦσι
385. ὅσα ψάμαθός —: ὅσα ψεύδονται ὄνειροι schol. Theocrit.
9 16 389. χρυσείῃ Ἀφροδίτῃ *E* 427 392. βα-
σιλεύτερος 160 393. σόωσι: σοῶσι Tyrannion, σάωσι
Apion et schol. ad *Π* 252. cf. σόῃ 424 394. γε μάσσε-
ται Aristarchus: γαμέσσεται 397. ἐθέλωμι Aristarchus,
non ἐθέλοιμι 398. ἐπέσσυτο θυμὸς *A* 173
399. γήμαντι Aristarchus: alii γήμαντα
401. ἐνίους φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος γράφειν "οὐ γὰρ ἐμῆς"
402. Ϝίλιον — *B* 133 403. ἐπ᾽ εἰρήνης *B* 797
ἐλθέμεν Mor.: ἐλθεῖν 404. ἡ διπλῆ πρὸς τοὺς γλωσ-
σογράφους, ἀφήτορος τοῦ στροφέως ἀποδιδόντας. καὶ Ζηνόδο-
τος δὲ οὕτως ἐκδέδεκται· τὸν γὰρ ἑξῆς μετέγραφε "νηοῦ Ἀ-
πόλλωνος" 405. Πυθοῖ ἔνι — *B* 519 406. ληι-
στοὶ 407. κτητοὶ 408. λεϊστή
409. ἑλετή ἕρκος ὀδόντων *Δ* 350 410. Θέτις
ἀργυρόπεζα *A* 556 411. κῆρας: μοίρας schol. ad *Π* 687
414. ἵκωμι: ἵκωμαι Venetus, ἵκοιμι alii
φίλην — *B* 454 416. ἀθετεῖται. οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῳ
ἐφέρετο 418. δήετε τέκμωρ: cf. 48 422. τὸ γὰρ
— *Δ* 323 425. νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆς *Θ* 531
430. = 29 431. = *Θ* 29 432. ὀψὲ δὲ δὴ μετ-
έϝειπε — 31 γέρων ἱππηλάτα *H* 125
433. ἀναπρήσας hic et β 81 438. γέρων — 432
443. ῥητῆρα πρηκτῆρα: πρηστῆρα schol. ad δ 818

446. ἀποξύσας] Ἀττική ἐστιν ἡ ἔκτασις. Παρθένιος
γοῦν ἐν Βίαντι συνέστειλεν· "ὅς τις ἐπ᾽ ἀνθρώπους ἔξυσεν
αἰγανέην" ἡβώοντα Aristarchus 447. οἷον:
τοῖον Zenodotus Ἑλλάδα καλλιγύναικα *B* 683
449. 452. παλλακίδος, παλλακίδι 449. περιχώσατο
Alexion: alii πέρι χώσατο 451. λισσέσκετο γούνων *Z* 45
452. προμιγῆναι τινὲς γέροντι
453. Ἀριστόδημος ὁ Νυσαιεύς, ῥήτωρ τε ἅμα καὶ γραμματικός,
φεύγων τὸ ἔγκλημα, ἐπενόησε γραφὴν τὴν "τῇ οὐ πιθόμην
οὐδ᾽ ἔρξα". καὶ οὐ μόνον γε ηὐδοκίμησεν, ἀλλὰ καὶ ἐτιμήθη
ὡς εὐσεβῆ τηρήσας τὸν ἥρωα. πρὸ δὲ αὐτοῦ Σωσιφάνης τὴν
τοιαύτην εὗρε γραφήν. καὶ Εὐριπίδης δὲ ἀναμάρτητον εἰσάγει
τὸν ἥρωα ἐν τῷ Φοίνικι. ταῦτα ἱστορεῖ Ἁρποκρατίων ὁ Δίου
(Divi Veri) διδάσκαλος ἐν ὑπομνήματι τῆς *I* 455. τινὲς
"ἐμοῖσιν" ἐφέσσεσθαι: ἐφέζεσθαι R φίλον
υἱόν *E* 314 457. καταχθόνιος ἐπαινή: γρ.
ἐπ᾽ αὐτῷ. cf. Buttmann. Lex. 2 p. 116 458—61. hos solus
servavit Plutarchus de aud. poetis p. 26 F: Ἀρίσταρχος ἐξεῖλε
ταῦτα τὰ ἔπη φοβηθείς. revocarunt Barnesius et Berglerus
461. πατροφόνος 462. ἔνθ᾽ ἐμοὶ: ἔνθα μοι
463. στρωφᾶσθαι: στροφάασθαι Thierschius 464. *μὴν:
μὲν Διονύσιος ὁ Θρᾷξ ἐν τῷ πρὸς Κράτητα διὰ τῆς
ἱπποδρομίας (*Ψ* 643) φησὶ γεγραμμένου "ἀντιόωντες" μετα-
θεῖναι τὸν Ἀρίσταρχον "ἀμφὶς ἐόντες". ἐν ἄλλῳ "ἐγγὺς ἐόν-
τες". 467. σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ: cf. 208
469. πολλὸν: πολλῶν Apollonius Sophista 470. εἰνάνυ-
χες νύκτας ἴαυον 325 472. ὑπ᾽: ἐν Aristar-
chus αἰθούσῃ: αἰθούσης schol. ad *A* 120
474. ἐπήλυθε — *Θ* 488 477. τ᾽ omittit schol. ad α 1
478. δι᾽ Ἑλλάδος εὐρυχόροιο: καθ᾽ Ἑλλάδα καλλι-
γύναικα schol. ad α 344 479. cf. *A* 155 486. ἐκ
θυμοῦ 343 488. γούνεσσι: ἔχει λόγον καὶ ἡ διὰ τοῦ ᾱ,
γούνασσιν 489. προταμὼν Il. 490. κατέδευσας
στήθεσσι: στήθεσφι R 491. ἀποβλύζων
492. πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα Aristarchus:
πόλλ᾽ ἔπαθον καὶ πόλλ᾽ ἐμόγησα 493. ἐξετέλειον: ἐξε-
τέλεσσαν R 494. θεοῖς — 485 495. ἀεικέα —
A 341 496. οὐδέ τι — *H* 109 497. στρεπτοὶ:
τρεπτοὶ R 499. μὴν: μὲν
500. ἐν ἄλλῳ "λοιβῆς τε κνίσης τε". παρατρωπῶσ᾽

502. τε: τοι R 503. ῥυσαί παραβλῶπες ὀφθαλμώ: ὀφθαλμῶν Ven. cum Etym. M. 505. σθεναρή 506. φθάνει: φθανέει Zenodotus 509. τε κλύον: τ᾽ ἔκλυον εὐχομένοιο Aristarchus, non εὐξαμένοιο 512. ἀποτίσῃ: ἀποτίνῃ 514. νόον: φρένας R 515. φέροι: διδοῖ schol. ad 164 516. ἐπιζαφέλως: ἐπιζαφελῶς. cf. 525
524. κλέα ἀνδρῶν: cf. 189. Bentleius κλεᾶ 525. ἐπιζάφελος ἵκοι: ἥκοι Apollonius Sophista 526. δωρητοί παράρρητοι: differt enim N 726
534. χωσαμένη: χωομένη R θαλύσια 535. ἔρξ᾽ Venetus: ῥέξ᾽ 536. Διὸς — Z 312 537. ἢ λάθετ᾽ ἢ οὐκ ἐνόησεν: ἐκλάθετ᾽ οὐδ᾽ ἐνόησεν Zenodotus
538. δῖον γένος 539. θρέψεν ἔπι χλούνην σῦν ἄγριον. οὐδὲ ἐῴκει θηρί γε σιτοφάγῳ ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι (ι 190-1) apud Eustathium 540. ἔρρεζεν Ammonius (cf. X 380): ἔρδεσκε οἱ γλωσσογράφοι τὸ ἔθων ἀποδιδόασι βλάπτων 541. προθέλυμνα: Ἀρίσταρχος τὸ συνεχὲς καὶ ἄλλο ἐπ᾽ ἄλλῳ δηλοῦσθαι φησίν. schol. Aristophan. Pac. 1176
544. πολλῶν ἐκ πολίων B 131 θηρήτορας
551. κακῶς 321 ἐθέλεσκον Aristophanes, non ἐδύναντο 558. γένετ᾽: τράφετ᾽ R. cf. A 266 561. πατὴρ — Z 429 562. ἐπώνυμον. in Odyssea bis, perinde ac 563. πολυπενθέος 564. ὅτε Zenodotus, ὅ Aristarchus; cf. 534 ἀφήρπασε: ἀνήρπασε
565. χόλον — A 513 567. κασιγνήτοιο: τινὲς κασιγνητοῖο, ἵνα γένηται κασιγνητικοῦ. cf. 632 568. πολυφόρβην: πολυφέρβην schol. λ 423. cf. Ξ 200 et 301 569. καὶ ἐπαινὴν — 457 570. κόλποι 571. ἠεροφοῖτις: γρ. καὶ ἱεροφοῖτις. cf. T 87 572. ἐρέβεσφιν Theognostus Crameri Ox. 2 p. 160 20: vulgo ἐρέβευσφιν 574. ἐλίσσοντο, δι᾽ ἑνὸς λ, Aristarchus 577. πιότατον Καλυδῶνος ἐραννῆς 531 579. πεντηκοντόγυον οἰνοπέδοιο. in Odyssea bis 580. ψιλὴν: ψιλῆς Aristarchus 581. γέρων — 438 583. κολλητὰς hic et ψ 194 584. κασίγνητοι alii, κασιγνήτη schol. p. 280 b 3 καὶ — 561 586. κεδνότατοι: κήδιστοι R 587. cf. 386 592. ὅσσα κάκ᾽ apud Aristotelem. apud eundem mox λαοὶ μὲν φθινύθουσι (Z 327)
593. ἀμαθύνει: Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ διαφθείρειν ψιλῶς τέταχε,

περὶ τοῦ Ἀκταίωνος λέγων "κύνες διημάθυνον ἄνδρα δεσπότην". 594. τ᾽ ἄλλοι: δῆοι Zenodotus 599. πολλά τε καὶ χαρίεντα Θ 204
601. χαλεπὸν: κάκιον 602. δώρων Aristarchus: alii δώροις, ut K 304 603. ἔρχεο: ἔρχευ R 604. πόλεμον φθισήνορα B 833 605. τιμῆς, non τιμῆς, Aristarchus
606. = 307 609—10. expungit Heynius 611. = E 259 612. ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων: ὀδυρόμενος κινυρίζων Zenodotus. alii ἐνὶ στήθεσσιν ἀχεύων 613. οὐδέ τι — 496 614. μή μοι: μὴ ᾽μοὶ Ptolemaeus Ascalonita. 615. κέ με: κ᾽ ἐμὲ Thierschius 616. expunxi cum Heynio et Jacobsio. cf. Z 193 619. ἠὲ μένωμεν schol. p. 272 a 22 621. = 358 post 627. R: εἰπέμεν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ (H 373)
629. μεγαλήτορα θυμόν 255 630. μετατρέπεται A 160 632. μήν Eustathius: μέν τε: γε Aristarchus φονῆος: φόνοιο 567 636. δεξαμένου: δεξαμένῳ R
640. ὑπωρόφιοι 641. πληθύος: ἀθρόοι Zenodotus ἔξοχον ἄλλων 631 643. = 606
644. = H 234 κοίρανε λαῶν: κοίραν᾽ ἀχαιῶν R
645. ἐείσαο ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων: ἐείσω 646. ἐκείνων: ἐκείνου R. alii κείνων 649. = 421-2
652. = 185 653. ἀμῦξαι: Ἀρίσταρχος οἶδε καὶ τὴν φλέξαι γραφήν 657. σπείσαντες: ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου λείψαντες, καὶ ἐν πολλαῖς τῶν ἀρχαίων
659. = 621 660. ὡς ἐκέλευσεν: ἐγκονέουσαι Zenodotus 661. κώεα Il. 664. τῷ δὲ γυνὴ παρέλεκτο Κάειρ᾽ ἣν Zenodotus 671. ἄλλοθεν ἄλλος 311 672. ἄναξ — 163 674. νήεσσιν — 147 ἀλεξέμεναι: ἀμυνέμεναι R 676. πολύτλας — Θ 97 677. = 163 679. πιμπλάνεται 680. αὐτόν σε: αὐτὸν σὲ Ptolemaeus ἐν: ἅμ᾽ R 681. σόῳς et σαῶς Aristarchus. cf. 393 682. ἅμ᾽ ἠοῖ φαινομένηφιν 618
683. νῆας ἐυσσέλμους 231 684—7. = 417-20
688—92. τούτους τοὺς στίχους Ἀριστοφάνης ἠθέτει· Ζηνόδοτος τὸν αὔριον μόνον 688. *τὰ ϝειπέμεν: τάδ᾽ εἰπέμεν 689. πεπνυμένω ἄμφω H 276 690. κατελέξατο: παρελέξατο R ὧς: τὼς R 691—4. = 428-31 694. ἀγασσάμενοι: φρασάμενοι V Ζηνόδοτος τὸν στίχον οὐκ ἔγραφεν 695—6. = 30-1

696. *μετέειπε: ἀπέειπε* R 697. = 677
698. *μηδ'* Aristarchus: *μὴ* *ἀμύμονα Πηλεΐωνα* 181
699. *ἄλλως: αὔτως* et *αὐτός* R
700. *ἐνῆκας: ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ ᾱ ἀνῆκας*
703. *ἀνώγῃ: κελεύει* R 704. = 26 707. *ῥοδο-
δάκτυλος Ἠώς Ζ* 175 708. *λαόν — Η* 342
710. = *Η* 344 711. = 51 712. *κλισίηνδε: κλι-
σίηθεν* R 713. = *Η* 482

K

*φασὶ τὴν ῥαψῳδίαν ὑφ' Ὁμήρου ἰδίᾳ τετάχθαι καὶ μὴ εἶναι
μέρος τῆς Ἰλιάδος, ὑπὸ δὲ Πεισιστράτου τετάχθαι εἰς τὴν
ποίησιν* 1–2. = *Β* 1-2 et *Η* 159. 1. *ὦλλοι*
Zenodotus, alii *ἄλλοι* 2. *παννύχιοι: πάντες ὁμοῦ* Tyr-
whittus 3. *Ἀγαμέμνονα — Β* 243 5. *πόσις
Ἥρης Η* 411 6. *ὄμβρον ἀθέσφατον Γ* 4
8. expungit Bentleius *πευκεδανοῖο* 10. *τρο-
μέοντο: φοβέοιτο* Zenodotus 12. *Ϝιλιόθι πρό Θ* 561
13. *τινὲς "αὐλῶν συρίγγων," ἵν' ᾖ εἶδος αὐλοῦ ἡ σύριγξ*
17. = *Β* 5. 18. *πρὸ ὀλίγου χωρισθείς, ὡς
ἂν εἰς ἰατροῦ νοσῶν, θέλει φοιτᾶν πάλιν, ὡς καὶ Εὐφορίων
φησὶ "πολλάκι οἱ κλισίῃσι πυληγενέεσσί τε νηυσὶν ἐννύχιοι
πίλναντο νόσων ἄπερ ἰηῆρος".* cf. Meinek. Analect. Alex. p. 102
19. *σὺν μῆτιν: σύμμητιν ὡς εὔμητιν* V
20. *ἀλεξίκακος* 21. cf. *Β* 42 22. = *Β* 44
25. *αὐτῷ: αὖ τῷ* Ptolemaeus Asc. 26. *ἐφί-
ζανεν: ἔπιπτεν* schol. ad *Δ* 194-5 *πάθοιεν: πά-
θωσι* R 27. *ἕθεν εἵνεκα Γ* 128 28. *πόλε-
μον θρασὺν Ζ* 254 31. *δ' εἵλετο — Η* 264
32. *βῆ δ' ἴμεν Ε* 167 *ἀνστήσων* Aristarchus, non
ἀστήσων 33. *θεὸς δ' ὥς — Ε* 78 35. *νηὶ
παρὰ πρυμνῇ Η* 383 36. = *Ζ* 122 37. *τίφθ'
οὕτως Θ* 447 38. *ὀτρυνέεις* Aristarchus, non *ὀτρύνεις*
ἔπι σκοπόν Nicias, *κατάσκοπον* Aristarchus (nisi po-
tius legendum *ἐπίσκοπον ὡς κατάσκοπον*). 41. *νύκτα δι'
ἀμβροσίην Β* 57 *ἔσται: ἐστίν* et *εἴη* V
42. = *Δ* 188 43. *διοτρεφὲς — Η* 109 44. v.
Hermann. 2 p. 24 46. *θῆκ': ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων*

"εἶχ' ἱεροῖσιν" 47. *οὐδὲ κλύον: οὐδ' ἔκλυον*
48. *ἐπ': ἐν* Aristarchus, coll. *ω* 118 51–2. *ἀθετοῦνται.
καὶ Ἀριστοφάνης προηθέτει* 53. *ὁ μὲν Δίδυμος τὴν Ἀρι-
σταρχείαν γραφὴν λέγει Αἴαντε δυϊκῶς, ὁ δὲ Τήλεφος λέγει κακῶς
εἰρηκέναι τὸν Δίδυμον· οὐ γὰρ ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς Αἴαντας ὁ
Μενέλαος πέμπεται* 54. *παρὰ* Aristarchus, non *ἐπὶ*
55. * *εἴ: αἴ* *κε πίθηται: κ' ἐθέλῃσιν* V
56. *οἱ γλωσσογράφοι ἱερὸν τέλος τὸ μέγα τάγμα*
60. *βοὴν — Ζ* 37 62. *μετὰ: παρὰ* R 63. *εὖ τοῖς:
αὐτοῖς* R 65. *ἀβροτάξομεν* 67. *τὸ ἐγρή-
γορθαι ἀνέγνωμεν προπαροξύνοντες, οὐκ ἐχρῆν δέ*
69. *μεγαλίζεο* Il. 70. *αὐτοί περ πονεώμεθα: αὐτώ περ
πονεώμεθον* Bentleius 71. * *ἴῃ: ἴει* *γιγνομέ-
νοισιν* R: *γεινομένοισιν* 72. *ἀπέπεμπεν: ἀπέπεμψεν* R
73. *αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' Ζ* 171 74. *παρά — Α*
329 77. *ᾧ: ὄν* V. cf. *Δ* 186 78. *πόλεμον φθι-
σήνορα Ι* 604 79. *οὐ μὲν: οὔ μιν* schol. ad *Α* 250
ἐπέτρεπε Aristarchus, non *ἐπέτραπε* *γή-
ραϊ λυγρῷ Ε* 153 81. *ἐξερεείνετο* 82. *ἔρ-
χεαι: ἔρχεται* Apollonius Alexandrinus 83. *ὀρφναίην:
ἀμβροσίην* R 84. *ἀθετεῖται* 86. = *Α* 172
88. *γνώσεαι: εἴσεαι* R 89. *εἰς ὅ κ' — 90*
= *Ι* 609-10 91. *ϝήδυμος ὕπνος: νήδυμος ὕπνος.* cf.
Β 2 94. *ἀλαλύκτημαι* 95. *ἐκ θρώσκει* Ni-
cias. idem *ὕπο* *φαίδιμα γυῖα Θ* 452 96. *δραί-
νεις* 98. *ἠδὲ καὶ: ἠδέι* Zenodotus
102. = *Θ* 151 103. = *Ι* 697 104. *μητιέτα Ζεύς Ι*
377 105. *που νῦν ἔλπεται* R: *πού νυν ἐέλπεται.* cf.
Ψ 485 108. *ποτὶ: προτὶ* R 113. *ἑκαστάτω*
115. *εἴ περ* Aristarchus: *εἰ καὶ* *νεμεσήσεαι:
νεμεσήσεται* V *οὐδ'* = *Ε* 816 119. — 64
124. *ὁ Ἰξίων "μέγ' ἐπέγρετο". καὶ μήποτε ἡ Ἀρι-
στάρχειος οὕτως εἶχεν* 127. *σφιν: μιν* Zenodotus
ἠγερέεσθαι: διὰ τοῦ θ αἱ Ἀριστάρχου, ἠγερέθεσθαι
128. = 102 129–30. videntur fuisse qui *οὔ τίς τοι* (vel
σοι) et *ἐποτρύνῃς καὶ ἀνώγῃς* legerent 131. *ἔνδυνε —*
132. = 21. 22 134. *ἐκταδίην* *οὔλη: οὐλή* Ni-
cias 135. *εἵλετο — ἔγχος Γ* 338 136. *βῆ —
κατὰ Δ* 199 137. *Ὀδυσῆα — Β* 407 138. *Γε-
ρήνιος* — 128 139. *ἤλυθ' ἰωή: ἦλθε ϝιωή* Bentleius

141. τίφθ' οὕτω 37 κατὰ: ἐπὶ V
142. ὀρφναίην: ἀμβροσίην V. cf. 83, 276, 386 143. = 128
144. = I 624 146. ἔπεν: Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ ν, "ἀλλ' ἕπε" 148. πολύμητις Ὀδυσσεύς Δ 349
149. βῆ — Z 21 150. τὸν δ' — B 18
153. ἐν τῇ Ἀριστοφάνους σαυρωτῆρας πληθυντικῶς. alii σαυρωτῆρος 154. ὥστε στεροπὴ, ut Λ 66: ὡς ἀστεροπὴ
155. ῥινὸν: ῥινὸς schol. ad Λ 731 156. ἐπὶ schol. ad ε 281. 157. ἀνέϝειρε = 138 159. διχῶς ὁ Ἀρίσταρχος, ἔϝρεο καὶ ὄρσεο ἀωτεῖς II.
161. "ὀλίϝος δέ τε" αἱ Ἀριστάρχειοι. ϝράφεται δὲ καὶ "ὀλίϝος δ' ἀπὸ χῶρος ἐέρϝει" 162. κραιπνῶς: σφοδρῶς R 163. = Θ 101 167. πάντῃ ἐποιχόμενοι Z 81 168. ἠμείβει' ἔπειτα, ut 128: αὖτε προσέειπε 169. = Θ 146 τέκος Aristophanes: alii φίλος ἔειπες: ἔειπας R 171. καὶ πολέες H 232 ἐποιχόμενος: ὑποσχόμενος R 172. βεβίηκεν — 145 173. ξυροῦ 175. Αἴαντα — 110
176. ἄνστησον Aristarchus, non ἄστησον
177. ἐϝέσσατο — 178. = 23-4 178. βῆ δ' ἰέναι 136
180. φυλάκεσσι συναϝρομένοισιν Bentleius coll. Λ 687 ἐν ἀϝρομένοισι ϝένοντο V 182. ἐϝρηϝορτὶ
183. δυσωρήσωσιν Apollonius Sophista: δυσωρήσονται. cf. Hermann. 2 p. 46 187. ϝήδυμος ὕπνος 91
188. φυλασσομένοισι: φυλασσομένων ϝε R 190. ϝήθησεν ἰδὼν Θ 278 191. = Λ 337. abest a Veneto
193. χάρμα δυσμενέεσσιν Γ 51 197. συμμητιάασθαι
198. ἐκδιαβάντες 199. = Θ 491
203. = B 433 μύθων ἦρχε: καὶ μετέειπε V
204. πεπίθοι ϝεῷ: πεπίθοιθ' ἑῷ 205. τολμήεντι. in Odyssea τολμήεις 209. ἀπόπροθεν: ἀπόπροθι R
216. ὑπόρρηνον 218. = I 693 219. μετέειπε — I 696 221. ἐόντα R: ἐόντων 223. θαλπωρὴ hic et α 167 224. ἐρχομένω: ἐρχομένων V
225. Ἀρίσταρχος εἴπερ τε, καὶ οἱ ἀπὸ τῆς σχολῆς
226. οἱ ϝλωσσοϝράφοι βράσσων ἀντὶ τοῦ ἐλάσσων
228. θεράποντες — Θ 79 230. Ἀτρεΐδης — E 578
233. = 219 et 64 234. = E 826
235. τὸν: τῶν R 236. πολλοί: πάντες R
239. βασιλεύτερος I 392 ἐστιν: εἴη R 240. ἀθετεῖται. οὐδὲ ἐν τῇ Ζηνοδότου δὲ ἦν

242. μ' Aristarchus cum Ascalonita, ἔμ' Alexion 246. ϝε σπομένοιο: ϝ' ἑσπομένοιο Aristarchus 248. = I 676 251. ἄνεται: ἄνυται R 252. παροίχωκεν Dorotheus et Apollonius Alexandrinus, παρῴχηκεν Aristonicus et Tryphon 253. ἀθετεῖται. Ζηνόδοτος οὐδὲ ἔϝραφεν, Ἀριστοφάνης ἠθέτει
255. ἔδωκε R: δῶκε 256. νηί: νηυσὶ R 258. ἄφαλον ἄλλοφον: ἄλοφον Aristarchus καταῖτυξ 260. *δίδω: δίδου 262. ἱμᾶσιν ἐντέτατο E 727 264. ἔνθα καὶ ἔνθα Θ 107
265. πῖλος ἀρήρει: ὀρώρει V 266. Ἐλεῶνος: Ἑλεῶνος Ptolemaeus Ascalonita 267. ἀντιτορήσας
268. Σκάνδειάνδ' R et Bentleius. cf. Φ 40
*ἄρ' ἔδωκε: ἄρα δῶκε 270. δῶκε φορῆναι H 270
272. ὅπλοισιν — 254 273. *καταυτόθι: κατ' αὐτόθι
274. ἐρωδιὸν 275. Παλλὰς: πελλὸν Zopyrus
278. — E 115 μευ: μοι R. cf. 284
279. ἐν πάντεσσι πόνοισι 245 οὐδέ σε λήθω Λ 561
280. νῦν — E 117 282. ὅ κε: ὃ καὶ V
μελήσει: μελήσῃ R 284. Διὸς — E 115 285. σπεῖο
286. πρὸ: πρὸς Bentleius 289. ἀπιών: ἀνιὼν schol. D. cf. Δ 392 μέρμερα ϝέρϝα Θ 453
290. δῖα: πότνα ν 391 291. παρίσταο Aristarchus et Zenodotus, χωρὶς τοῦ σ καί με φύλασσε: καὶ πόρε κῦδος Zenodotus 292. ἤνιν Tyrannion, ἦνιν Ptolemaeus Oroandae 293. ἥν οὔπω: τὴν οὔπω τις schol. p. 68 b 3
295. = E 121 296. Διὸς — I 536
300. πάντας ἀρίστους 273 301. ἡϝήτορες — I 17
302. = B 55 304. μισθὸς — Hesiod. O. 370
306. αὐτοὺς οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλείωνα Zenodotus et, qui καλοὺς, Aristophanes. cf. 323 ἄριστοι ἔωσι: ἀριστεύωσι R cum Eustathio 311. 398. 447. φύξιν 312. καμάτῳ ϝαδηκότες 98 313. = 218 315. πολύχρυσος πολύχαλκος: πολυχρύσου πολυχάλκου 317. κασιϝνήτῃσιν: κασιϝνήτοισιν Zenodotus 318. μῦθον ἔειπεν: εἶπε παραστάς R 319. = 220 320. = 308
321. διὰ τοῦ ο αἱ Ἀριστάρχου, ἀνάσχεο
322. *μήν: μέν ἵππους — Δ 226 323. *δώσειν: δωσέμεν ϝρ. καὶ ποδώκεα καὶ ἀμύμονα. cf B 770 327. = 147 328. λάβε: βάλε R

329. = *Η* 411 330. *μὴν: μὲν 332. διὰ τοῦ ε τὸ ἐπώμοσεν αἱ Ἀριστάρχου. alii ἀπώμοσεν 333. καμπύλα τόξα *Ε* 97 334. ϝέσσατο: εἵσατο vel εἴσατο Cramer. Ox. p. 162 18 et 382 7 πελίοιο Etym. M. 335. ἔπι Ascalonita κτιδέην: ἰκτιδέην V; cf. 458 336. βῆ δ' ἰέναι 136 προτὶ: ἐπὶ V 341. τις Aristarchus. ὡμολόγουν καὶ αἱ πλείους. ceteri τοι, ut 477 343. νεκύων — *Η* 409 346. παραφθαίησι: οὕτω σχεδὸν αἱ πᾶσαι. παραφθάνησι R 347. προτὶ: ἐπὶ Aristarchus. alii ποτὶ προτιειλεῖν R: ποτιειλεῖν 349. ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· ἐλθόντες δ' ἑκάτερθε παρὲξ — Aristophanes. cf. *Φ* 298 351. *ἐπὶ οὖρα: ἐπίουρα 354. ἐπιδραμέτην: ἐπεδραμέτην Aristarchus 357. δουρηνεκὲς 358. λαιψηρὰ: αἰψηρὰ Apollonius Soph. 359. τοὶ: τὸν R αἶψα: ὦκα V 360. καρχαρόδοντε hic et *Ν* 198 361. κεμάδ' 362. ὅ τέ σύνδεσμος οὐκ ἦν ἐν ταῖς Ἀριστάρχου. legebat igitur ὑλήεντα, ὃ 363. ἠδ' ὁ Venetus cum aliis: ἠδὲ 365. μιγήσεσθαι φυλάκεσσι 180 369. δουρὶ δ' ἐπαΐσσων 348 372. θέλοντες ζήτημα ποιεῖν μεταγράφουσι τὸ ἡμιστίχιον οὕτως "καὶ βάλεν οὐδ' ἀφάμαρτεν, ἑκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός". καὶ λύουσιν ἔξωθεν προσλαμβάνοντες τὸν ἂν σύνδεσμον 373. ἐύξου: ἐυξοῦ Ptolemaeus 374. τάρβησέν τε *Β* 268 375. βαμβαίνων ἄραβος 377. ἔπος ηὔδα *Ζ* 34 379—81. = *Ζ* 48-50 383. θάρσει. μηδέ τι *Θ* 184 384. κατάλεξον: ἀγόρευσον R 385. ποῦ V, ποῖ et τίφθ' R ἀπὸ — 341 386. = 83 387. ἐκ τῶν ἐπάνω (343) ὧδε μετάκειται. ἠθέτει καὶ Ἀριστοφάνης 389. νῆας ἔπι γλαφυράς *Θ* 334 ἀνῆκεν: ἀνώγει R. cf. *Η* 152 391. ἤγαγεν: ἤπαφεν Aristophanes 393. καὶ — 322 395—9. = 308-12 397. ἢ ἤδη: καὶ γραπτέον οὕτως, καὶ ἀθετητέον τοὺς τρεῖς στίχους, εἴ τι δεῖ πιστεύειν Ἀμμωνίῳ τῷ διαδεξαμένῳ τὴν σχολήν, ἐν τῷ περὶ τοῦ μὴ γεγονέναι πλείους ἐκδόσεις τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως τοῦτο φάσκοντι. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει δὲ ἠθετοῦντο. ἐν δὲ ταῖς Ἀριστάρχου ἐγέγραπτο "εἰ ἤδη". ταῦτα ὁ Δίδυμος περὶ τῶν στίχων τούτων 398. βουλεύουσι — ἐθέλουσιν: βουλεύοιτε — ἐθέλοιτε V 399. καμάτῳ ϝαδηκότες 312 400. τὸν — προσέφη *Θ* 38 405. = 384 407. κεῖται: κεῖτο schol. p. 280 b 29

408. δ' αἱ: δαὶ Aristarchus hoc loco et α 225, ω 299 409—11. ἀθετοῦνται 413. καταλέξω Aristarchus: alii ἀγορεύσω 415. βουλὰς βουλεύει 147 σήματι: σήματος schol. p. 308 a 21 et R 416. νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου = *Ε* 322 418. ἐσχάραι 421. ἐπιτραπέουσι 423. = 382 424. νῦν: δὴ R 426. = 390 427. = 413 428. Παίονες ἀγκυλότοξοι *Β* 848 431. ἱππόμαχοι Aristarchus, non ἱππόδαμοι 432. διεξερέεσθε: παρεξερέεσθαι schol. 21 b 41 433. Τρώων — 231 434. 558. νεήλυδες 438. εὖ ἤσκηται] v. Meinek. ad Theocrit. 7 7 439. θαῦμα ἰδέσθαι *Ε* 725 445. ἠὲ Aristarchus, alii ἦ ῥα 446. = *Ε* 251 447. ζητεῖται πῶς τὸ ὄνομα ἔγνω. διό τινες ἀνέγνωσαν δολῶν ὡς νοῶν 451. διοπτεύσων πολεμίξων: πολεμίζων vel πολεμίζειν R 452. δαμεὶς: τυπεὶς R ἀπὸ — *Θ* 270 456. φασγάνῳ — δ' *Ε* 81 457. φθεγγομένου: φθεγγομένη V 459. λυκέην τόξα παλίντονα *Θ* 266 460. ληίτιδι 461. ἀνέσχεθε: ἀνέσχετο ἔπος ηὔδα 377 463. ἐπιδωσόμεθα Aristarchus, ut *Χ* 254: alii ἐπιβωσόμεθα 464. ἵππους: ἄγριν V 465 et 505. διχῶς αἱ Ἀριστάρχου, ὑψόσε καὶ ὑψοῦ 466. δέελον σῆμά τ': an forte σῆμαρ? Bentleius δέ τε σῆμ' ἐπέθηκε 468. ἰόντε — 394 469. διά — 298 470. ἶξον: ἦξαν R 471. καμάτῳ ϝαδηκότες 399. id participium praeter hunc librum nonnisi μ 281 invenitur 472. κέκλιτο: κεκλίατ' Bentleius coll. *Π* 68 473. τριστοιχὶ παρὰ — *Ε* 195 475. ἐξ: ἒξ V ἐπιδιφριάδος 479. κρατερὸν μένος *Η* 38 οὐδέ τι — *Ι* 613 483. ἐπιστροφάδην hic et χ 308, ω 183 485. ἀσημάντοισιν 486. αἴγεσσ' Eustathius; v. Hermann. Orph. p. xxx: αἴγεσιν 489. πλήξειε Aristarchus, non πλήξασκε 493. ἀήθεσσον: ἀήθεσκον Hesychius 495. θυμὸν ἀπηύρα *Ζ* 17 497. ἀθετεῖται. οὔτε ἐν Ζηνοδότῳ οὔτε ἐν τῇ Ἀριστοφάνους ἐφέρετο 502. ῥοίζησεν 503. κύντατον: κύντερον R, ex *Θ* 483. malim κύντατα ϝέρδοι 506. = *Ε* 673 ἔτι: ὄγε R 507. = *Λ* 193 508. ἐγγύθεν — προσέφη *Γ*

129 509. μεϝαθύμου — E 335 510. νῆας ἐπι ϝλαφυρᾶς 389 512. = B 182 513. ἐπεβήσετο Aristarchus, non ἐπεβήσατο 514. θοὰς — 450 515. ἀλαὸν σκοπιὴν Zenodotus. cf. N 10 517. Τρώων — 433 522. ante 520 ponit Zenodotus φίλον τ᾽: φίλον δ᾽ Ψ 178 524. μέρμερα ϝέρϝα 289 525. ἔβαν — H 432 526. ἵκανον: ἵκοντο R. cf. E 780 527. ἔρυξε: ἔρυκε R 528. ἔναρα βροτόεντα Θ 534 529. *τίθη: τίθει δίδου V ἐπεβήσετο — 513 530. = E 768 ἐλάαν Bentleius coll. E 366, Θ 45, N 27, X 400: ἵππους vel Ὀδυσεύς V 531. = 510 et H 31 abest a Veneto 532. φώνησέν τε Θ 446 533. = I 17 534. παρὰ Ζηνοδότῳ οὐκ ἦν ὁ στίχος 536. *εἰ: αἴ 538. = I 244 μετὰ φρεσὶν Aristarchus, non κατὰ φρένα πάθοιεν V 539. ὤριστοι Aristarchus: alii οἱ ἄριστοι 542. ϝέπεσσί — I 113 543. = I 672 et K 203 544. = I 673 545. λάβετον: λαβέτην Zenodotus καταδύντες: καταδύντ᾽ ἐς R. cf. 517 546. σφωὲ πόρεν Aristarchus et Herodianus: alii σφὼ ἔπορεν, Zenodotus σφῶι πόρεν θεῶν πόρε R 547. αἰνῶς Γ 158, α 208 ἐοικότες: ἐοικότας R 548. ἐπιμίσϝομαι: ἀναμίσϝομαι Ixion 549. μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ B 293 550. *οὐδὲ νόησα: οὐδ᾽ ἐνόησα 552. νεφεληϝερέτα Ζεύς Θ 469 553. = Θ 384 554. = 423 555. = 87 557. ἐπεὶ ἦ — Θ 211 561. τρισκαιδέκατον: τετρακαιδέκατον V 562. διοπτῆρα 564. ὣς — τάφροιο 194 569. μελιηδέα πυρὸν: cf. Θ 188 570. *πρυμνῇ: πρύμνῃ. cf. 35 ἔναρα βροτόεντα 528 573. ἐσβάντες: ἐμβάντες R τε ἰδὲ: τ᾽ ἠδὲ ap. Cramer. Ox. 1 p. 172 7 ἰδ᾽ αὖ R 574. ἱδρῶ: an ἱδρόα? 575. ἀνέψυχθεν: ἀνέψυχεν R 576. ἀσαμίνθους Il. 579. ἀφυσσόμενοι Aristarchus: alii ἀφυσσάμενοι

Λ

3. θοὰς — K 511 5–9. = Θ 222-6 10. ἔνθα — θεὰ E 784 11. ὄρθι᾽ ὦρσε ϝεκάστῳ Bentleius coll. B 451 ἔμβαλ᾽ ἑκάστῳ 12–4. = B 452-4

13–4. ἀθετοῦνται. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει δὲ ἠθετοῦντο, παρὰ Ζηνοδότῳ δὲ οὐδὲ ἦσαν 16. ἐν δ᾽ — B 578 17–9. = Γ 330-2 20. δῶκε — K 269 23. *ἔδωκε: δῶκε 24. οἶμοι 25. χρυσοῦ Bentleius: χρυσοῖο 26. κυάνεοι — ὀρωρέχατο: σμερδαλέοι et ἐλειχμῶντο Aristophanes 27. ἴρισσιν: ἴρεσσιν Apollonius et Hesychius, ἐρίδεσσιν Zenodotus 28. νέφεσι V, νέφει ἐστήριξε Eustathius μερόπων ἀνθρώπων I 340 29. = B 45 31. ἀορτήρεσσι 32. ἀμφιβρότην B 389 33. ἦσαν: ᾖσαν V 35. λευκοί: λευκοῦ V 36. ἐστεφάνωτο E 739 37. Δειμός — Δ 440 38. αὐτοῦ Aristarchus, non αὐτῷ 40. ἀμφιστρεφέες Aristarchus: alii ἀμφιστεφέες ἐκπεφυυῖαι 41. = E 743 42. = Γ 337 43. δοῦρε — Γ 18 44. οὐρανὸν εἴσω Θ 549 45. *δὲ ϝδούπησαν: δ᾽ ἐϝδούπησαν Ἀθηναίη — I 254 46. βασιλῆα — H 180 48. εὖ κατὰ κόσμον K 472 49. σὺν — Θ 530 51. μέϝ᾽: μεθ᾽ V 54. μυδαλέας 55. = Δ 3 56. Τρῶες δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθεν Θ 55 ἐπὶ — K 160 58. θεὸς — K 33 60. ἐπιϝείκελον — Δ 265 61. ἀσπίδα — Π 250 62. οὔλιος: αὔλιος V, ὅ ἐστιν ἑσπέριος, πρὸς ὃν αὐλίζεται τὰ ζῶα. καὶ Καλλίμαχος "ὃς δυθμὴν εἶσι μετ᾽ ἠελίου." 63. νέφεα σκιόεντα E 525 64. ὁτὲ Herodianus schol. p. 39 a 37: alii ὅτε 66. λάμφ᾽ — Διὸς K 154 67. ἀμητῆρες 71. δῄουν οὐδ᾽: δήιον οἱ δ᾽ schol. p. 524 a 32 72. ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχεν Aristarchus: ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχον 76. σφοῖσιν: οἷσιν V καθείατο: καθήατο ante Barnesium 78–83. ἀθετοῦνται. τούτους καὶ Ἀριστοφάνης ἠθέτει, παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ οὐδὲ ἐγράφοντο 81. καθέζετο — 82. = Θ 51-2 83–5. = Θ 65-7 86. δόρπον Zenodotus et J. H. Vossius Demet. p. 47 coll. δ 716 μ 439 87. οὔρεος ἐν βήσσῃσιν Γ 34 ἄδος: v. Buttmann. Lex. 86 11 91. ἐν: ἐκ V 92. Βιήνορα: Βιάνορα Aristarchus 93. πλήξιππον Δ 327 94. κατεπάλμενος. cf. T 351 ἀντίος: ἀντίον Zenodotus et Aristophanes 97. ἐγκέφαλος δέ: ἐγκέφαλόνδε Apollonius, omisso 98. 98. πεπάλακτο: κεκίνητο (immo κεκύκητο cum Spitznero) V 99. ἄναξ — I 672

100. περίδυσε χιτῶνας: κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα (*P* 125) V
101. αὐτὰρ ὃ βῆ *Z* 171 βῆ Ἶσον Zenodotus, Βήρισον
Posidippus, βῆ Ῥῆσον schol. brev.: βῆ ῥ' Ἶσον 103. ἐόν-
τας: ἐόντε Aristophanes. cf. *E* 160 104. παρέβασκε
ὤ: ὅν Zenodotus 105. Ἴδης ἐν κνημοῖσι
B 821 δίδη μόσχοισι 106. ποι-
μαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι *Z* 25 107. δὴ: τῶν R
Ἀτρεΐδης — *H* 107 108. κατὰ στῆθος βάλε δουρί:
βάλεν χαλκήρεϊ δουρί R cum *E* 145 109. αὖτε παρ'
Heynius: αὖ παρὰ 110. ἐσύλα τεύχεα *Z* 28
112. πόδας — *I* 643 116. τε τύχησι: τετύχησι V
118. δρυμὰ Il. 123 et 138. δαΐφρονος: κακόφρονος Ze-
nodotus 126. λάβε παῖδε δύο R. cf. *E* 159
127. εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας 103 128. σφέας: σφέων R
χειρῶν — *Θ* 137 φύϝον: φύϝεν V
131–5. = *Z* 46-50 132. Ἀντιμάχοιο δόμοις: Ἀντιμάχοιο
πατρὸς Zenodotus, ἀφνειοῖο πατρὸς Eustathius 135. ζω-
οὺς: ζωὼ Aristophanes 138. Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος 123
142. τοῦ Aristarchus, οὗ Zenodotus, σφοῦ V
143. μὲν ἀφ' — *E* 815 144. ὃ δ' — *H* 145
οὔδει ἐρείσθη: οὖδας ἔρεισεν V. cf. *H* 145 145. δ' ἀπό-
ρουσε *E* 20 146. πλήξας Aristarchus: τμήξας
147. ὅλμον 148. ὅθι πλεῖσται κλονέοντο *E* 8
149. ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί: ἀριστῆες Παναχαιῶν schol. p. 280 b 14
151. vulgo ἱππεῖς δ' ἱππῆας, ὑπὸ δέ σφισιν: correxit
Lehrs. Q. E. p. 242 154. αἰὲν ἀποκτείνων *Θ* 342
155. πῦρ ἀϝίδηλον *I* 436 ἀξύλῳ 156. τ' εἰλυφόων:
ϝειλυφόων Heynius φέρει: στρέφει Eustathius
157. ἐπειϝόμενοι Aristarchus, ὡς τυπτόμενοι· κατὰ ϝὰρ τῶν θάμνων
κεῖται 160. κροτάλιζον ἀνὰ — *Θ* 378
167. παρ' ἐρινεὸν *Z* 433 169. χεῖρας ἀάπτους *H* 309
170. = *Z* 237 ἵκοντο: ἵκανον R
175. = *E* 161 et *Λ* 114 178. = *Θ* 342 179—80. ἀθε-
τοῦνται. Ζηνόδοτος οὐκ ἔϝραφεν, Ἀριστοφάνης δὲ ἠθέτει τὸν
Ἀτρείδεω ὑπὸ χερσίν. cf. *Π* 699. 181. πτόλιν — *Z* 327
182. πατὴρ — *Θ* 132 183. ἐν κορυφῇσι καθέζετο
Θ 51 πιδηέσσης 184. ἀστεροπὴν Aristarchus:
alii στεροπὴν 185—6. = *Θ* 398-9 186. βάσκιθι
Tyrannion, ὑφ' ἕν, ὡς ἄπιθι 187. Ἀϝαμέμνονα = *K* 3
190. κατὰ — *H* 14 191. βλήμενος ἰῷ *Θ* 514

193–4 et 208–9. expungit Lachmannus 193. νῆας ἐυσσέλ-
μους *I* 679 194. ἐπὶ — *B* 413 195. = *Θ* 381
et *E* 368 196. βῆ — εἰς *Θ* 410 197. = *I* 651
198. = *Δ* 366 199. = *Γ* 129
200. = *H* 47 202–9. = 187-94 210. = *Θ* 425
ἀπέβη — Ἶρις: ἀπεβήσετο μακρὸν Ὄλυμπον R
211–4. = *Z* 103-106 212. δοῦρε R: δοῦρα. cf. 43
215. δ' ἑτέρωθεν: δὲ καὶ αὐτοὶ V 216. ἐν:
ἐκ R. cf. 91 218. = *B* 484 219. ἀντίον Ari-
starchus, ἀντίος Zenodotus et Aristophanes 220. Τρώων
— *Γ* 451 221. ἠύς — *Γ* 226 222. τράφη: τρά-
φεν Buttmannus θηρῶν Zenodotus. cf. *I* 479
223. τυτθὸν ἐόντα *Θ* 283 224. μητροπάτωρ
ἔτικτε I. H. Vossius: τίκτε Θεανὼ καλλιπάρῃον *Z* 302
226. = *Z* 192 228. νηυσὶ κορωνίσι *I* 605
230. διχῶς, καὶ ἐών καὶ ἰών 231. ἀντίον R.
cf. 219, 553, *M* 44 232. = *Z* 121 236. ἔτορε
ζωστῆρα παναίολον *Δ* 215 239. λίς Aristar-
chus, λῖς Aeschrion 240. λῦσε δὲ ϝυῖα *H* 12
247. φέρων ἀν' ὅμιλον *H* 183 248. τὸν — ἐνόησε *Γ* 30
249. πρεσβυϝενὴς 252. ἔνερθεν: ὕπερθεν
Eustathius 253. = *E* 100 254. = *Δ* 148
255. ἀλλ' — μάχης *H* 263 256. ἀνεμοτρεφὲς: ἀνεμοτρε-
πὲς Apollonius Sophista 258. ἀρίστους: ἑταίρους R
259. ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης *Z* 118 260. = *Δ*
469 261. τοῦ δ' ἐπὶ Bentleius: τοῖο δ' ἐπ'
263. ἔβαν R. cf. *H* 131 264. = *Δ* 250
270. μοϝοστόκοι Aristarchus: μοϝόστοκοι 272. = 268
274. νηυσὶν ἔπι ϝλαφυρῇσιν *Θ* 531 ἐλαυνέ-
μεν: ἐλαύνειν Venetus 275. = *Θ* 227 276. = *K*
533 277. νηυσὶ ποντοπόροισιν *H* 72 278. μη-
τίετα Ζεύς *K* 104 281. = *K* 531 et *K* 530
282. ἄφρεον 285. ἐκέκλετο –7. = *Θ* 172-4
288. ἐμοὶ — *E* 285 289. Ζεὺς Κρονίδης *I* 236
290. ὑπέρτερον: ὑπέρτεροι Aristarchus 291. = *Z* 72
295. Ἕκτωρ Πριαμίδης *Θ* 356 297. ὑπερ-
αέι: ὑπερούρεος V 298. ἰοϝειδέα Il.
299. = *E* 703
= *Θ* 216 ὅτε — ἔδωκεν: βροτολοιϝῷ ἶσος Ἄρηι V ex
295 305. νέφεα Ζέφυρος: Ζέφυρος νέφεα R

307. τρόφι 308. πολυπλάϝκτοιο Il.
309. καρήαθ᾽: κάρηνα R 310. = Θ 130
313. Θούριδος ἀλκῆς Θ 174 315. εἴ: κεν Plutarchus
316. = E 814 317. τλήσομαι: στήσομαι R
318. ἔσται Bentleius: ἔσσεται 319. βόλεται.
cf. βόλεσθε π 387 320—1. = 143-4 325. διχῶς,
θηρητῆρσι καὶ θηρευτῆσι. cf. 292 326. πάλιν ὀρμένω Ty-
rannion, παλινορμένω Aristarchus. cf. 572 329—32. = B
831-4 334. κεκαδὼν 337. ἀλλήλους ἐνάριζον
I 530 339. οὐ ϝὰρ οἱ: οὐ ϝάρ οἱ V, vel οὐδέ οἱ
340. ἀάσατο — I 537 342. θῦνε διὰ προμάχων E 250
ὤλεσε θυμόν Δ 205 343—4 = E 590-1
345. = E 596 ῥίγησε: ἐνόησε V 346. = I 201
348. μένοντες: μένοντε Zenodotus 349. = H 241
353. τρίπτυχος τὴν — Δ 72 355-6. =
E309-10 προηθέτει Ἀριστοφάνης, Ζηνόδοτος δὲ οὐδὲ
ἔϝραφεν 357. = E 697 360. καὶ — H254
361. = K 369 366. εἴη V 367. ὃν —] cf. Z 228
368. ἐξενάριζεν: ἐξενάριξεν Zenodotus
369. Ἀλέξανδρος — Θ 82 371. ἀνδροκμήτῳ
376. ἔκφυϝε: ἔκπεσε R 377. 388. ταρσὸν
379. καὶ — K 461 380. οὐδ᾽ — 376 381. νεία-
τον ἐς κενεῶνα E 857 ἐλέσθαι: ὀλέσσαι Eustathius. v.
K 506 382. ἀνέπνευσαν 327 384. = E 286
385. τὸ κέρα σὺν τῷ ι ἡ παράδοσις, δοτικὴν ἐκδε-
χομένη· τινὲς δὲ πληθυντικῶς ἤκουσαν κέραι Thier-
schius: κέρᾳ παρθενοπῖπα Γ 39 388. ἐπι-
ϝράψας Δ 139 391. ἐπαίρῃ: ἐπαίρω V
392. πέλεται: πέτεται Eustathius. cf. Y 99 αἶψα: ἄν-
δρα Aristarchus 394. ἀμφίδρυφοι ἐρεύθων
395. περίπλεες Tyrannion, περὶ πλέες Ptolemaeus et
Alexion. πλέας est B 129 396. δουρικλυτὸς — E 72
397. ὠκὺ: ὀξύ Eustathius 399—400. = 273-4
399. ἐπέτελλε: ἐκέλευσε R
400. ἤχθετο ϝὰρ κῆρ: ὠκέας ἵππους V 402. παρέμεινεν:
παρέμιμνεν Eustathius 403. *ἄρα ϝεῖπε ϝεὸν: ἄρ᾽ ἔφη
πρὸς ϝὸν Heynius, εἶπε πρὸς ὃν vulgata. cf. M 60 et 210, P 237 et
334, Y 375 409. τὸν δὲ Tyrannion, τόνδε Alexion
411. = K 507 412. = Δ 221 413. μετὰ —: με-
τὰ σφίσι, πῆμα δὲ ἔλσαν Zenodotus 414. κύνες — Γ 26

416. ϝναμπτῆσι: ϝναπτῆσι Etym. M. 417. δέ τ᾽:
τε 421. ὕπερθεν ἐπάλμενος: ὕπερθε μετάλμενος V
422. Ἔννομον: ὄρμενον R 423. αἴξαντα:
ἀίσσοντα V. cf. Z 232 424. πρότμησιν. alii πρό-
τμηστιν vel πρόσμησιν ὑπ᾽ — 259 426. τοὺς
— δ᾽ 148 427. εὐηφενέος Aristophanes et Rhianus (ad
Ψ 81): εὐηϝενέος 428. ἰσόθεος φώς I 211
429. στῆ — ἰὼν E 611 430. ὦ — πολύαινε I 673
431. Ἱππασίδησιν: Ἱππασίδην V 433. =
K 452 434. κατ᾽ — 436. = H 250-2
437. χρόα Zenodotus, χροὸς Aristarchus ἔρϝαθεν E 147
439 et 451. τέλος Aristarchus, βέλος Zenodotus. cf. Lehrs.
p. 66 441 et 452. δειλέ Aristarchus, et 451. Σῶκε, non
δείλ᾽ aut Σῶχ᾽ αἰπὺς ὄλεθρος 174 443. Κῆρα
μέλαιναν 360 444 ἐμῷ- 5. = E 653-4
447-8 = Θ 258-9 449. δούπησεν δὲ πεσών E 617
450. υἱὲ — Δ 370 451. τέλος θανάτοιο: βέ-
λος Zenodotus. v. I 416 452. πατὴρ — Z 429
454. ὠμησταὶ Aristarchus, ὠμῆσται Tyrannion ϝερύου-
σιν: ἐρυοῦσιν Alexion 455. ἔμ᾽ εἴ Aristarchus: alii ἐπεί
457. τε: τ᾽ ἐκ V ἕλκε Aristarchus,. non εἷλκε
458. = E 400 οἱ: οὗ Zenodotus
459 δὲ: δ᾽ αὖ R ὅπως: ἐπεὶ V 462. χάδε
464. = 346 465. = I 644 466. ἵκετ᾽ ἀυτή Ari-
starchus, alii ἵκετο φωνή. cf. 461 et 462 468. ἐνὶ — H 18
470. ἐνὶ: μετὰ V 472. ἰσόθεος φώς 428
475. ἔλαφον κεραὸν Γ 24 476. ἀπὸ: ἀπαὶ R
477. καὶ — K 90 479. δαρδάπτουσιν Il.
480. σκιερῷ: ϝλαφυρῷ Zenodotus λὶν Ari-
starchus, λῖν Herodianus 483. ἕποντο R: cf. 474. quam-
obrem Bentleius πολεῖς 484. ἀΐσσων ϝῷ Θ 88
485. = H 219 post 485. V: χάλκεον ἑπταβόειον, ὅ οἱ
Τυχίος κάμε τεύχων (H 220) 487. ἔξαϝ᾽ ὁμίλου E 353
488. χειρὸς ἔχων Δ 154 492. κάτεισι: δίηται
Zenodotus 495. ἀφυσϝετὸν Aristarchus, ἀφύσϝετον Tyran-
nion 496. φαίδιμος Αἴας H 187 498. μάχης ἐπ᾽
ἀριστερὰ E 355
500. βοὴ ἄσβεστος 50 502. μὲν: ϝὰρ V μετὰ τοῖ-
σιν ὁμίλει E 834 503. *ἔϝχει: ἔϝχεϊ νέων:
νεῶν Aristarchus, Alexion, Ascalonita 505. Ἀλέξανδρος

— 369 507. = *Ε* 393 508. *μένεα* — *Γ* 8 509. *μετακλινθέντος* 511. = *Κ* 555 513. *ἔχε* — *Θ* 139 515. *ἀθετεῖται. καὶ Ἀριστοφάνης προηθέτει, Ζηνόδοτος δὲ οὐδὲ ἔϝραφεν* *ἐπί* — *Δ* 219 516. = *Θ* 112 517. *ϝῶν: δ' ὧν* ante Heynium 518. *Ἀσκληπιοῦ* — *Δ* 194 519—20. = *Κ* 530-1 519. *ἵππους: ἐλάαν* V 522. *πρὸς* — 440 523. *ὁμιλέομεν* 502 524. **πολέμου δυσϝηχέος*. v. ad *Η* 376 525. *αὐτοί: ἄνδρες* et *ἄλλοι* R 528. *κεῖσ': κεῖθ'* Zenodotus 529. *κακὴν ἔριδα Γ* 7 530. *βοὴ* — 500 531. *ὣς ἄρα φωνήσας Θ* 157 *ἵμασεν* — 280 532. *τοὶ δὲ: οὐδὲ* schol. ad *Δ* 343, i. e. *οἱ δὲ* 535. *ἅπας πεπάλακτο* 98 539. *δουρός: δουρί* Aristarchus 540—1. = 264-5. 543 insertus ex Aristotele et Plutarcho; quorum ille *νεμέσασχ'* 544. *ὑψίζυϝος Η* 69 *ἐν: ἐς* R 546. *ἐφ': δι'* Aristophanes 548—557. *ἀθετεῖ Ζηνόδοτος* 549. *ἐσσεύαντο* Hermann. 2 p. 49: *ἐσσεύοντο* 553. *ἀντίον* Aristarchus: *ἀντίοι* 554. *τρεῖ: τρομεῖ* apud Aristotelem 557. *περὶ* — *Ι* 433 559. *νωθής* **ἐϝάϝῃ: ἐάϝῃ* 560. *βαθὺ λήιον Β* 147 562. *σπουδῇ Β* 99, *Ε* 893 564. = *Ι* 233 *τηλέκλητοι: πολυηϝερέες* Aristarchus 566. *θούριδος ἀλκῆς* 313 567. *αὖτις ὑποστρεφθείς* 446 568. *Τρώων ἱπποδάμων Ζ* 461 569. *προέϝερϝε* 571. *θρασειάων* — 553 573. *λευκὸν: καλὸν* V, *χαλκὸν* Eustathius. cf. *Ν* 649 575. *Εὐδαίμονος* R. v. *Θ* 265 577. = *Ε* 611 581. = *Γ* 30 583. *ἕλκεν: εἷλκεν* V 585. = *Γ* 32 586—7. = 275-6 588. *ἀμύνετε* — 484 589. *Αἴανθ' ὅς: Αἴαντος* Zenodotus 590. **πολέμου δυσϝηχέος* 524 591. *Αἴαντα* — 563 594. *δ' ἀντίος: δὲ σχεδὸν* V 595. *ἔθνος ἑταίρων Η* 115 596. *πυρὸς αἰθομένοιο Θ* 563 597. *Νηλήιαι: Νηλήιον* V, *Νηλήιοι* R 598. **ἱδρώουσ': ἱδρῶσαι*. cf. 119 *Μαχάονα* — 506

600. = 5 601. *ἰῶκά τε δακρυόεσσαν: ἰῶ καταδακρυόεσσαν* 604. *ἔκμολεν* 607. *δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος* R. cf. *Ι* 643 608. *τῷ 'μῷ* — Κ 234 610. = *Κ* 118 *ἀνεκτός: ἀνεκτή* R 616. = *Ι* 205 617. *δὲ θέειν: δ' ἰέναι* V. cf. *Β* 183 et *Θ* 220 *Ἀχαιῶν: ϝίσας* R 619. *ἀπέβησαν* — *Γ* 265 622. *στάντε: στὰν δὲ* R

628. *ἐπιπροΐηλε* 629. *κυανόπεζαν: κυανόπεζον* R *αὐτῆς: αὐτῇ* V 630. *κρόμυον* 632. *ἦϝ': etiam εἶχ'* Aristarchus 633. *χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον Α* 246 635. *νεμέθοντο* *ὑπὸ πυθμένες: ὑποπύθμενες* V 636. *ἄλλος: ἄλλος* (i. e. *ὁ ἄλλος* sive Machaon) vel *ἀλλ' ὅς* V 637. *ἀμοϝητὶ* 638. *εἰκυῖα θεῇσιν Θ* 305 639. *Πραμνείῳ* hic et *κ* 235 *κνῆ: κνέε* Eustathius 640. *κνῆστι* *λευκὰ πάλυνε: λεύκ' ἐπάλυνε* Venetus 642. *πολυκαϝκέα* 644. *ἰσόθεος φώς* 472 647. *εἶπέ τε μῦθον Η* 277 648. *ϝεραιὲ* — *Ι* 607 et *Ζ* 360 649. *νεμεσητός* de persona 651. *Μαχάονα* — 598 652. *πάλιν ἄϝϝελος: παλινάϝϝελος* V 653. *ϝεραιὲ διοτρεφές* 648 655. = *Κ* 143 657. *βέλεσιν* Venetus et Harlejanus: *βελέεσσι* 659. *οὐτάμενοι* Aristarchus, *οὐταμένοι* Pamphilus 660. *ὁ* — *Θ* 532 662. abest a Veneto 667. *πυρὸς* — *Ζ* 331 668. *ἐμὴ: ἐμοὶ* R 670. = *Η* 157 672. *βοηλασίῃ: βοηλασίης* V 673. *ῥύσια* 676. *περίτρεσαν* 677. *ληΐδα* Aristarchus, *λήιδα* Menecrates *ἤλιθα* Il. 678. *οἰῶν: μήλων* Strabo 679. *συβόσια* hic et *ξ* 101 *αἰπόλια* — *Β* 474 680. *ἵππους ξανθὰς*] cf. *Ι* 407 681. *ὑπῆσαν: ὑπῆρχον* R 683. *ϝεϝήθει δὲ φρένα Θ* 559 685. *ἐλίϝαινον* *ἅμ'* — *Ι* 682 686. *χρεῖος: χρέως* Aristarchus 686 et 698. *ὀφέλλετ'* Buttmannus Gr. 2 p. 261 *): *ὀφείλετ'* 688. *ὄφελλον: ὄφειλον* Aristarchus, *ἀφεῖλον* V 689. *Πύλῳ: πόλει* V 691. *ἔκταθεν: ἔκτανεν* R 692. *ἀμύμονος: ἀμύμονες* R 694. *ὑπερηφανέοντες* *Ἐπειοί: Ἀχαιοί* V. et 737. *Ἀχαιῶν* 696. *πῶυ* — *Γ* 198 697. *κρινάμενος: κρίνας μῆλα* Bentleius 698. *δίῃ: ϝαίῃ* R 699. *ἵπποι* — *Θ* 290 …2. *ἀφίη: ἀφίει* 703. *ἠδὲ καὶ: ἠδέ τε* Bentleius 705. *Ζηνόδοτος οὐδὲ ἔϝραφεν* 706. *ἀμφί τε: ἀμφὶ δὲ* V 708. *μώνυχες ἵπποι Ι* 127 709. *πασσυδίῃ: πανσυδίῃ* Aristarchus *Μολίονε: Μολιόνης παῖδες. ἴσως δὲ μᾶλλον Μολίονας αὐτοὺς εἶπε πολεμικούς, ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν μάχην μολύνσεως· ἀπὸ μητρὸς ϝὰρ Ὅμηρος οὐδένα σημαίνει* 710. *θούριδος ἀλκῆς* 566 711. cf. *Β* 811 712. *Ἀλφειῷ: Ἀλφειοῦ* schol. ad *Ι* 153 *νεάτη* — *Ι* 295

713. ἀμφεστρατόωντο 714. *ἄλλο τε: ἀλλ' ὅτε 717. *πολεμιζέμεν: πολεμίζειν 719. πολεμήια ϝέργα *H* 236 725. σὺν — 49 727. Διὶ ὑπερμενεῖ *B* 116 729. ἀϝελαίη: ἀϝελείη R 730. δόρπον: δεῖπνον Zenodotus; cf. *H* 380 733. *ἀμφέσταν, ut Σ 233: ἀμφίσταντο διαρραῖσαι, ut 713: διαπραθέειν. cf. *H* 32, *I* 532 735. φαέθων Il. ϝαίης: ϝαῖαν Hesychius 736. συμφερόμεσθα: cf. Θ 400 737. Ἐπειῶν: Ἀχαιῶν 738. cf. Δ 457 741. ἤδη: ἤδει R εὐρεῖα χθὼν Δ 182 742. βάλον — *E* 145 743. = *E* 75 et Λ 359 744. ἀτὰρ — 732 745. ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος 486 746. ὃς — *Z* 460. cf. Λ 409 747. ἐνόρουσα R; cf. 149, 217: ἐπόρουσα 749. ὀδὰξ *B* 418 ἐμῷ — 444 751. κρείων — Θ 208 752. καλύψας — Γ 381 753. κράτος ἐϝϝυάλιξε 192 754. διὰ σπιδέος Zenodotus Amerias Herodianus: ceteri δι' ἀσπιδέος 757. Ἀλισίου Aristarchus, non Ἀλεισίου. cf. *B* 617 758. ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε *K* 200 760. ἀπὸ: ἐπὶ R Πύλονδ' — Γ 263 762. ἔον ϝε R, idque tuetur Buttmannus Gr. 1 p. 551*): vulgo ἔην γε 763. *ϝῆς: τῆς. v. Θ 535, Λ 90, *P* 25 764. μετακλαύσεσθαι 765—6. = *I* 252-3 767—85. ἀθετοῦνται. ἠθετοῦντο καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει 768. ἐπέτελλε: ἐκέλευε R 770. καλλιϝύναικα: πουλυβότειραν V. cf. Γ 75 et 258 772. ϝέρων — *I* 438 773. μηρί' ἔκαιε: μηρία καῖε Aristarchus, alii μηρί' ἔκηε. cf. Λ 40 777. ταφὼν — *I* 193 778. = 646 782. ἠθέλετον: ἠθελέτην Zenodotus 784. = *Z* 208 788. φάσθαι πυκινὸν ϝέπος *I* 100, *H* 375 790. = *I* 259 791. τὰ ϝείποις Heynius, ϝείποις ταῦτ' Bentleius: ταῦτ' εἴποις εἴ: αἴ. cf. Λ 420 792. *ϝοῖδ': δ' οἶδ' θυμὸν ὀρίναις Γ 395 794—5. περιέϝραψε Ζηνόδοτος 797. εἴ κέν: ἤν πού R. cf. Θ 282 799. ϝίσκοντες: ἴσκοντες Herodianus, εἴσκοντες Aristarchus, ϝ' ἴσκοντες schol. p. 104 b 36 800. ἀρήιοι — Δ 114 802—3. ἀθετοῦνται 804. = *Z* 51 805. βῆ — νῆας 617 παρὰ: ἐπὶ R 809. ἀντεβόλησεν: ἀντιβόλησεν Buttmann. Lex. 63 13 810. κατὰ — 662 814. Μενοιτίου — 605 ἄλ-

κιμος: ἀϝλαὸς R 815. = *E* 871 816. = 587 818. ἀρϝέτι δημῷ: ἠδ' οἰωνούς V 821. ἵπ' — 414 822. πεπνυμένος: βεβλημένος V 824. ἀλλ' — *I* 235 826. = 659 830 et 846. λιαρῷ: χλιαρῷ R 831. δεδιδάχθαι: δεδαάσθαι Zenodotus, quod est π 316 833. cf. Π 732 837. = 605 838. τ' ἄρ': κεν Cramer. Ox. 1 p. 367 29 ἔοι: ἔην Zenodotus 839. ἐνίσπω: ἐνίψω Cramer. Ox. 1 p. 141 27 840. Γερήνιος — Θ 80 841. σεῖο μεθήσω: σεῖ' ἀμελήσω Zenodotus 845. βέλος περιπευκές Λ 51 848. τὸ — 267

M

1. Μενοιτίου — Λ 837 2. *δὲ μάχοντο: δ' ἐμάχοντο 3. οὐδ' — *K* 336 5. νεῶν — 6. = *H* 449-50 ἀμφὶ δὲ: ἀμφί τε R 11. Πριάμοιο ϝάνακτος Δ 18 ἀπόρθητος ἔπλεν Aristarchus, ἔπλε(ἀποκοπὴ τοῦ ἔπλετο) Zenodotus, ἦεν R 14. *δὲ λίποντο: δ' ἐλίποντο 16. ἐν — πατρίδ' *B* 454 18. 32. ἀμαλδῦναι *H* 463 20. τε post ἑπτάπορος omittunt schol. Platon. Κάρησος Aristarchus, Καρησός Tyrannion: οὕτως ϝὰρ ὑπὸ Κυζικηνῶν ὀνομάζεσθαι τὸν ποταμόν 21. Σκάμανδρος: Κάμανδρος R, ut saepe 22. βοάϝρια hic et π 296 23. ἡμιθέων 24. *στόματα τράπε: στόματ' ἔτραπε 25. ἐννῆμαρ: ἐν δ' ἦμαρ Callistratus *ἵη: ἵει 26. συνεχές: συννεχές V ἁλίπλοα 27. *εἰνοσίϝαιος: ἐννοσίϝαιος 28. θεμείλια κύμασι πέμπε: θεμέθλια θῆκε θύραζε Phurnutus 23. cf. Φ 237 30. ἀϝάρροον — *B* 845 33. ἵεν: ἵη vel ἵει V; alii ἴεν καλλίρροον — *B* 752 34. ὣς ἄρ' ἔμελλον: ὣς ἤμελλον Zenodotus 35. ἀμφὶ — δεδήει *Z* 329 τ' post μάχη cum Eustathio Bentleius addidit 38. ἐϝελμένοι: ἐερϝμένοι R 39. κρατερὸν — *Z* 298 40. ἐμάρνατο: ἐμαίνετο Aristophanes 41. θηρητῆρσι: θηρευτῆσι V 42. σθένεϊ — *H* 337 44. ἀντίον Aristarchus: ἀντίοι ἵστανται: ἀίσσονται Aristarchus 45. κυδάλιμον κῆρ *K* 16 46. ἀϝηνορίη Aristarchus: ἀϝηνορίη 48. *ϝείκουσι: τ' εἴκουσι 49. εἱλίσσεθ' et ἑλλίσσεθ' V 50. διαβαινέμεν: διαβήμεναι Aelianus 51. χρεμέτιζον

54. περὶ: διὰ V 55. ἕστασαν, 56. ἕστασαν Aristarchus 58. ῥέα: ῥεῖ' Bentleius ἵππος — Β 390 ἐύτροχον: ἐύξοον R 59. καββαίη vel καμβαίη Zenodotus et Aristophanes 62. διὰ: περὶ V 63. ἐν αὐτῇ: ἀν' αὐτήν R 64. ποτὶ: προτὶ et περὶ R 66. ἱππεῦσι: ἱππῆας Zenodotus et Aristophanes 67. τοὺς: δὴ V 68. ἵετ'] οὕτως πᾶσαι, non βούλετ' 70. νωνύμνους: νωνύμους R 75. ὥς: τὼς Zenodotus; cf. Ι 704 76. τάφρῳ: τάφρον R; cf. 85 77. σὺν — Λ 49 79. πείρατ': πεῖραρ Zenodotus et Aristophanes; cf. Η 402 81. = Ζ 103 82. ἠϝερέθοντο: ἠερέθοντο R 84-5. = Λ 47-8 85. αὖθ': αὖτ' V 86. σφέας — 43 ἀρτύναντες: ἀρτύναντο R 87. ἕποντο: ἕλαστοι V 89. πλεῖστοι καὶ ἄριστοι Ε 780 90. τεῖχός τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας R; cf. 198 95. Πριάμοιο· τρίτος: Πριάμου· τρίτατος R 96-7. = Β 838-9
100. μάχης — Ε 549 101. ἠϝήσατ': ἠϝεῖτο R 104. *δὲ πρέπε: δ' ἔπρεπε. ἔπρεπε hic et σ 2 106. ante Barnesium οὐδέ τ'; cf. 125 et Ι 234 107. = Ι 235 108. Τρῶες — Λ 564 109. ἀμωμήτοιο 110. Ἄσιος — Β 837 111. ἡνίοχον — Θ 119 113. οὐδ' ἄρ' ἔμελλε 3 115. = Θ 499 116. δυσώνυμος: δυσώνυμον R; cf. Ζ 255 117. Δευκαλίωνος R. cf. Ρ 608 ἐπ' ἀριστερὰ Λ 498 119. σὺν — Ε 219; cf. 114 124. ἔχε· τοὶ: ἔχεν· οἱ R 125. κεκληϝῶτες: κεκλήϝοντες V 126. = 107 127. ἀνέρε et ἀρίστω Zenodotus et Aristophanes. iidem 128 υἷε ὑπερθύμω 128. ὑπερθύμους: ὑπερθύμων 130. βροτολοιϝῷ — Λ 295 post 130. τινὲς ἐπάϝουσιν "υἱὸν ὑπερθύμοιο Κορωνοῦ Καινείδαο" 131. πυλάων: θυράων V 136. οὐδὲ φέβοντο schol. ad Ν 389: οὐδ' ἐφέβοντο 137. βόας: cf. 105 αὔας: αὐάς Nicias 138. ὑψόσ' ἀνασχόμενοι Κ 461 ἔκιον: κιέτην Zenodotus et Aristophanes 141. δ' ἦ τοι: δή τοι R 142. ἐόντες Aristarchus, non ἐόντας 144. φόβος: πόνος R 146. ἐοικότε τώ: ἐοικότες οἵ R 147. ἐν ἁπάσαις δέχαται: δέχεται R κολοσυρτὸν hic et Ν 472 149. ὑπαὶ — Λ 417 150. βαλὼν — Ε 346 153. λαοῖσιν: λάεσσιν Zenodotus. cf. 135 157. νέφεα σκιόεντα Ε 525

158. ταρφείας Dionysius Thrax, ταρφειὰς Aristarchus. καὶ δῆλον ὅτι ἀναλόϝως μὲν ἀναϝινώσκει ὁ Θρᾷξ, ἐπεκράτησε δὲ ἡ Ἀριστάρχου 161. βαλλόμεναι: βαλλομένων Aristarchus μυλάκεσσι. cf. Η 270 162. καὶ ἐϝὼ Bentleius: τε καὶ ὣ 163. ϝέπος ηὔδα Λ 379 164. Ζεῦ — ῥά Θ 236 φιλοψευδὴς 166. μένος — Ζ 502 et Λ 169 167. σφῆκες hic et Π 259 171. οἵδ': οἵϝ' V ἐόντε: ἐόντες R 174. κῦδος ὀρέξαι Ε 33 175—81. ἀθετοῦνται. ἠθετοῦντο δὲ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει· παρὰ Ζηνοδότῳ δὲ οὐδὲ ἐϝράφοντο. Πῖος δὲ ἀπολοϝούμενος πρὸς τὰς ἀθετήσεις Ἀριστάρχου ταῦτά φησιν ὅτι — 178. λάινον: δήιον Bentleius. cf. αὐϝὴ χαλκείη Ν 341, σιδήρειος ὀρυμαϝδός Ρ 424 καὶ — περ Θ 317 179. ἀκαχήατο: ἀκαχείατο H. Stephanus 180. ἐπιτάρροθοι Ε 808 181. πόλεμον — Η 29 184—5. δι' αὐτῆς αἰχμὴ ἱεμένη R. cf. Ε 281 185. ἐϝκέφαλος — 186. = Λ 97 187. Πύλωνα: Πέλωρα R 188. ὄζος Ἄρηος Β 842 189. κατὰ — Ε 579 190. ἐρυσσάμενος — Δ 530 192. ὃ δ' — Λ 192 194. = Θ 277 197. = 89 198. ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν: ῥῆξαι καὶ ἐνιπρῆσαι R; cf. 200 et 218 199. παρὰ τάφρῳ: περὶ τάφρον R
201. ὑψιπέτης Aristarchus, non ὑψιπετῆς 202. 220. φοινήεντα 204. ϝὰρ αὐτὸν: ϝάρ αὑτον cum Aristarcho etiam Apollonius et Herodianus παρὰ: ποτὶ Eustathius 206. κάμβαλ' R: κάββαλ' 208. δὲ ῥίϝησαν: δ' ἐρρίϝησαν μύουρος ὁ στίχος. ὦφιν apud Eustathium, οὖφιν Bentleius, ὄπφιν Hermannus. cf. ζεφυρίη η 119 209. Διὸς — Ε 742 210. = 60 211. ἐπιπλήσσεις: ἐνιπλήσσεις R 212. οὐδὲ μὲν οὐδὲ Ζ 130 214. κράτος: κλέος V 215. αὖτ' R: δ' αὖτ' ὥς — Ι 314 218 21. = 200-3 218. ἦλθε Aristarchus: ἐπῆλθε 224. εἴξωσι: εἴξουσι R 229. πειθοίατο: πεπιθοίατο R 230. = Κ 446 et Λ 315 δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη: δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέϝας Zenodotus 231—4. = Η 357-60 231. Πουλύδαμαν Zenodotus et Chamaeleon, Πουλυδάμα Aristarchus 233. δ' omittit R 234. ἄρα: ἂρ Ambros. 236. ὑπέσχετο — Β 112 238. οὔ τι — Δ 160 239. ἠῶ — Μ 239 244. πόλεμον — 181 246. ἐπ': ὑπ' Ze-

nodotus 247. μενεδήιος hic et *N* 228 μαχή-
μων 249. ἀποτρέψεις: ἀποστρέψεις R πο-
λέμοιο: πολεμίζειν R 250. = *Λ* 433 252. ἠχῇ
θεσπεσίῃ *Θ* 159 Ζεὺς τερπικέραυνος *Θ* 2
253. ἀνέμοιο θύελλαν *Z* 346 255. κῦδος ὄπαζεν *Θ* 141
256. πεποιθότες — 153 258. κρόσσας et
444. κροσσάων 258. 263. *ἐπάλξις: ἐπάλξεις
259. ἐμόχλεον: ἐμόχλευον Apollonius Sophista 261. ἀϝέ-
ρυον: αὐέρυον 262. οὐδέ — *Λ* 504 265. κελευ-
τιόωντ᾽: κελευθιόωντ᾽ Eustathius πύρϝων: πύρϝῳ schol.
ad *N* 125 267. μειλιχίοις *Λ* 137 *στερεοῖσι
ϝέπεσσιν: στερεοῖς ἐπέεσσιν 269. μεσήεις
273. προτὶ R: ποτὶ ὁμοκλητῆρος hic et *Ψ* 452
ἀκούσας: ἀκούων V 274. πρόσσω: πρόσω R cum Eu-
stathio 275. Ὀλύμπιος — *Λ* 609 276. νεῖκος:
νῖκος Aristarchus et Herodianus 277. προβόωντε: κατ᾽
ἔνια τῶν ὑπομνημάτων "προβάοντε." 278. πίπτουσι
θαμειαί: πίπτουσιν (vel πίπτωσιν) ἔραζε R; cf. 156. Aristarchus
θαμειαί 279. 292. μητιέτα Ζεύς *Λ* 278 280. *νεί-
φειν: νιφέμεν πιφαυσκόμενος: πιφασκόμενος R
281. ἔμπεδον Aristarchus, ἄσπετον Massiliensis 283. λω-
τοῦντα Aristarchus cum Massiliensi, non λωτεῦντα 284. ἐφ᾽
ἁλὸς πολιῆς *Λ* 350 285. ἄλλα δὲ Heynius: ἄλλα τε
286. εἴλυται: εἰλῦται et εἰλύαται V ἐπι-
βρίσῃ *H* 343 Διὸς ὄμβρος *Λ* 493 287. ἀμ-
φοτέρωσε: ἀμφοτέρωθε Eustathius 289. δοῦπος ὀρώ-
ρειν *I* 573 294. = *E* 300 *πρόσθε σχέτο:
πρόσθ᾽ ἔσχετο 295. ἐξήλατον: ἐξήλατον Aristarchus
296. ἤλασεν: ἐξέλασ᾽ Zenodotus 297. περὶ
κύκλον: περίκυκλον V 299. βῆ ῥ᾽ ἴμεν *K* 32
κέλεται δέ ϝε θυμὸς *K* 534 301. ἐς: εἰς V
302. *παραυτόθι: παρ᾽ αὐτόφι. cf. *N* 42, *T* 255, *Y* 140, *Ψ* 147
et 640 βώτορας Il. 306. = *Λ* 675
307. ἀντίθεον Σαρπηδόνα *Z* 199 θυμὸς ἀνῆκε *K* 389
308. 375. *ἐπάλξις: ἐπάλξεις 311. τε ἰδὲ: τ᾽ ἠδὲ
R; cf. *Θ* 162 314. = *Z* 195 315. μετὰ —
316. = *Λ* 341-2 317. ὡς: ὧδ᾽ ante Bentleium
318. *μὴν: μὲν ἀκληεῖς schol. p. 280 b 31: ἀκλεες
Aristarchus (?). alii ἀκλειεῖς κάτα — *E* 332
322. φυϝόντε: φυϝόντες Palimpsestus Syriacus a Curetono editus

323. ἀϝήρω τ᾽ ἀθανάτω τε *Θ* 539 324. πρώ-
τοισι: προμάχοισι R 325. μάχην — *Λ* 225
330. ἰθὺς: εὐθὺς V ἄϝοντε Aristarchus, non ἄϝοντες
331. τοὺς — ῥίϝησε *Λ* 345 333. *τεῖχος: πύρ-
ϝον. quod quo tuerentur, Ἀχαιῶν εἴ τινα iungebant
336. *ἑστεῶτας: ἑσταότας 337. ϝεϝωνεῖν Aristarchus,
ϝεϝώνειν Ascalonita 338. ἀυτὴ — *B* 153 340. πᾶ-
σαι ϝὰρ ἐπώχατο: πάσας ϝὰρ ἐπῴχετο Zenodotus. sic Palimps
342–3. Αἴαντα: Αἴαντε Zenodotus *προΐῃ:
προΐει 345. αἰπὺς ὄλεθρος *Λ* 441 347. κατὰ
— *E* 530 348. καὶ κεῖθι: κἀκεῖσε Zenodotus
350 et 363. ἀθετεῖται 350. 363. ἅμα σπέσθω Palimps:
ἅμ᾽ ἑσπέσθω 350. τόξων — *B* 718 351. = *Δ*
198 352. βῆ — παρὰ *Λ* 805 θέειν: θέων R
παρὰ: κατὰ Palimps Ἀχαιῶν — *K* 367
353. = *Θ* 280 εἶθαρ: ἶθαρ Apollonius So-
phista 354. = *Δ* 285 357–62. = 344-9
359. ὧδε: κεῖσε Zenodotus 360. κρατερὰς ὑσμίνας: κρα-
τερὴν ὑσμίνην R 364. = 351 et *E* 610 365. = *E*
713 αὐτίκ᾽ Ὀιλιάδην: αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ Ἰλιάδην Zenodotus,
αὐτίκα δ᾽ Οἰλιάδην R 366. σφῶι: σφῶε Zenodotus
367. ὀτρύνετον ante Bentleium 368. κεῖσ᾽: κεῖ-
θι Zenodotus 371. κασίϝνητος — *Λ* 257 εἴ-
ρηται ὅτι διεσκεύασται 372. ἀθετεῖται ἅμα:
ἄρα V 374. omittit Palimps 375. ἐρεμνῇ — *Λ*
747 376. ἠϝήτορες — *Λ* 276 377. σὺν δ᾽ ἐβά-
λοντο μάχεσθαι: σύν τ᾽ ἔβαλον μαχέσασθαι R. cf. 181 et *Π* 565
382. χείρεσσ᾽ ἀμφοτέρῃς Aristarchus cum plerisque:
χειρί ϝε τῇ ἑτέρῃ recentiores 383. ὃ δ᾽ ἄρ᾽ ὑψόθεν
ἔμβαλ᾽ ἀείρας: ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος V ex *E* 304
384. θλάσσε *E* 307 et hic 385. δ᾽ ἀρνευτῆρι: δ᾽ αρανευτηρι Pa-
limps 386. ὑψηλοῦ: εὐερϝέος V 389. ϝίδε: ῥ᾽ ἴδε
393. οὐ — 203 394. δουρὶ τυχήσας 189
395. *δὲ σπόμενος: δ᾽ ἑσπόμενος. cf. 350
401. στήθεσσι: στήθεσφι R 402. ἀσπίδος ἀμφιβρότης *B*
389 κῆρας ἄμυνεν *Δ* 11 404–5. = *H* 260—1
οὐδὲ Aristarchus: ἡ κοινὴ "ἣ δὲ" 407. ἐϝέλ-
πετο: ἐέλδετο et ἐβούλετο V 409. μεθίετε — *Δ* 234
410. ἀργαλέον 176 411. θέσθαι κέλευθον
399 412. ἐφομαρτεῖτε: ἐφαμαρτεῖτε Aristarchus, ἐφο-

μαρτεῖτον alii *τοι: δέ τοι* ante Hoffmannum; cf. *N* 115 415. = *Λ* 215 417. *ἴφθιμοι* 376 418. *ῥηξάμενοι* — 411 420. *πρῶτα πέλασθεν* Aristarchus, non *πρῶτ' ἐπέλασθεν* 423. *ὀλίϝῳ ἐνὶ χώρῳ: ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ* Zenodotus *ἴσης: ἴσου* R 425—6. = *E* 452-3 427. *νηλέι χαλκῷ Δ* 348 428. *ὅτεῳ* Zenodotus: alii *ὅτῳ* 430. *δὴ: δ' ἦ* Tyrannion 432. abest ab Ambrosiano 433. *ὥς τε: ᾧ τε* apud Cramer. Ox. 1 p. 446 28, Eustath., Etym. M. *χερνῆτις ἀληθής: ἀλῆτις* Apollonius Sophista 435. *ϝισάζουσ' ἀϝεικέα: ἀνεικέα* et *ἀμεμφέα* V *ἄρηται: ἕληται* schol. p. 437 a 47 436. *ἐπὶ ἶσα — Λ* 336 437. *ὑπέρτερον: ὑπέρτατον* R. cf. *O* 491 439. *Τρώεσσι: Δαναοῖσι* R ex *Λ* 586 440. *ὄρνυσθ' — Τρῶες Δ* 509 441. *θεσπιδαὲς πῦρ* 177 443. *ἴθυσαν δὲ = Δ* 507 444. *ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες: ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυον αὐδήν* Zenodotus ex *O* 270 447. *ἀνέρε δήμου B* 198 448. *ὀχλήσειαν* R: *ὀχλίσσειαν.* cf. *ι* 242, *Φ* 261, *Ω* 567 449. = *E* 304. cf. 383 450. *καὶ Ἀριστοφάνης ἠθέτει, Ζηνόδοτος δὲ οὐδὲ ἔϝραφεν* 451. *πόκον* 452. *δέ: τέ* R cum Veneto 453. *λᾶαν ἀείρας H* 268 454. *στιβαρῶς* 456. *ἐπημοιβοί* Il. 457. *δὲ μάλ' ἐϝϝὺς: δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν* V. cf. *Λ* 429 459. *θαιρούς δὲ: δ' αὖ* R 460. *βριθοσύνῃ* hic et *E* 839 462. *ὑπὸ: ὕπο* Tyrannion, *ὑπαὶ* schol. p. 334 b 10 463. *ἰπώπια* 465. *οὔ κέν τίς μιν ἐρύκακεν* Aristarchus: alii *οὐκ ἄν τίς μιν ἐρυκάκοι* 467. = 408 468. *ὀτρύνοντι πίθοντο: ὀτρύνοντος ἄκουσαν* schol. p. 334 b 11. 470 * *δὲ φόβηθεν: δ' ἐφόβηθεν* 471. *νῆας ϝλαφυράς Λ* 520

N

2. *παρὰ: περὶ* Zenodotus et Aristophanes; alii *πρὸς* *ἐχέμεν: ὀχέμεν* Zenodotus? 4. *ἱπποπόλων* hic et *Ξ* 227 5. *Ἀϝαυῶν ἱππημολϝῶν* Apollonius Soph. p. 3 16 6. *ϝλακτοφάϝων* *δικαιοτάτων τ' ἀνθρώπων* ante Aristarchum 7. *τρέπεν* — 3 8. *ὅ ϝ' ἔτ'* Aristophanes *ἐϝέλπετο — K* 355 9. *ἀρηξέμεν: ἀρήξειν* V, *ἀρηϝέμεν* R ex *Θ* 11 10. = *K* 515

et *Θ* 208 12. *ἀκροτάτης κορυφῆς: ἀκροτάτης κορυφῆς* Aristophanes, *ἀκροτάτῃ κορυφῇ* R *Σάμου: Σάου* V 21. *τέ* Hermannus: *δέ* 22. *ἄφθιτα αἰεί B* 46 23—6. = *Θ* 41-4 27. *ἄταλλε κήτεα* Il. *αὐτοῦ: αὐτῷ* V. cf. 140, *B* 465, *Ξ* 285 28. *ἠϝνοίησε: ἠϝνοίησαν* Aristarchus 29. *ϝηθοσύνῃ δὲ* Aristarchus. Herodianus post Aristophanem *ϝηθοσύνῃ δὲ*, Herodicus *ϝηθόσυν' ἣ δὲ* *διίστατο*] cf. *Σ* 66 * *δὲ πέτοντο: δ' ἐπέτοντο* 33. *καὶ Ἴμβρου: Σάμοιό τε* schol. p. 87 a 44 34. = *Θ* 49 et *H* 445 35. *λύσας ἐξ ὀχέων Θ* 50. cf. *Θ* 504 36. *πέδας* 40. *ἄμοτον μεμαῶτες E* 518 41. *ἄβρομοι ἀϝίαχοι: αὐίαχοι* Chrysippus Stoicus et Dionysius Thrax. 42. *παραυτόθι* R: *παρ' αὐτόφι.* cf. ad *M* 302 *ἀρίστους: Ἀχαιούς* V 43. * *εἰνοσίϝαιος: ἐννοσίϝαιος* 49. *χεῖρας ἀάπτους M* 166 50. 87. *ὑπερκατέβησαν* 51. *σχήσουσιν* Aristophanes; cf. 151, *Λ* 820, *Ξ* 100: ceteri *ἕξουσιν* cum *Y* 27 *ἅπαντας: πάντας* R 53. *λυσσώδης* 56. *ἑστάμεναι κρατερῶς Λ* 410 59. *σκηπανίῳ* hic et *Ω* 247 *ϝαιήοχος* — 43 60. *διχῶς Ἀρίσταρχος, καὶ κεκοπώς καὶ κεκοφώς. ἐν δὲ τῇ Χίᾳ καὶ Ἀντιμάχου κεκοπών* 61. = *E* 122 62. *ὠκύπτερος* 63. *ἀπ' αἰϝίλιπος πέτρης I* 15 64. *ἄλλο*] cf. *Φ* 22 66. *Ὀιλῆος — B* 527 67. *προσέφη — E* 108 68. *θεῶν — E* 890 69. *μάντι* Heynius: *μάντεϊ* 71. *ἴχνια: ἴθματα* et *ἴχματα* V *ϝὰρ: δὲ* schol. p. 116 a 1 73. *θυμὸς — Δ* 360 74. * *πολεμιζέμεν: πολεμίζειν.* cf. *Λ* 12 76. = *H* 283 77. *χεῖρες ἄαπτοι* 49 78. *νέρθε δὲ ποσσίν: νέρθε πόδεσσιν* V 80. = 40 81. = *Θ* 212 82. *ἔμβαλε θυμῷ Γ* 139 84. *ἀνέψυχον — K* 575 85. *καμάτῳ — H* 6 87. = 50 90. *κρατερὰς φάλαϝϝας E* 591 92. *Πηνέλεών: Πηνέλεόν* Aristophanes 100. *φυζακινῆς* 103. *θώων: θωῶν* Pamphilus *παρδαλίων: πορδαλίων* V *ἤια* Il. 104. *ἠλάσκουσιν B* 470 *ἔπι χάρμῃ: ἐπὶ χάρμῃ* V. cf. *ξ* 92, *π* 315 105. *μένος — Z* 502 106. *οὐδ' ἠβαιόν B* 380 107. = *E* 791 *δὲ ϝεκὰς: δ' ἕκαθεν* V 108. 121. *μεθημοσύνῃσι* 109. *ἐρίσαντες:* Apollonii (p. 75

26) ἐρέθοντες huc refert Tollius 110. νηῶν ὠκυπόρων 57-8 112. = *Η* 322 113. ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα *Θ* 474 115. τοι: τε V 116. μεθίετε — *Λ* 234 125. κελευτιόων: κελευθιόων V; cf. *Μ* 265 132. δ': θ' schol. *Κ* 258 134. θρασειάων — *Λ* 571 135. ἰθὺς φρόνεον *Μ* 124 137. ὀλοοίτροχος Demetrius ὁ ϝονύπεσος, Hermapias, Nicias, Aristeas, Aristonicus: ὀλοοιτρόχος Comanus et Ptolemaeus Ascalonita. cf. Buttmann. Lex. 102 πέτρης: πέτρου schol. *Λ* 269 140. ὕψι: ὑψὶ V δ': τ' schol. *Φ* 126 πέτεται: πέταται R 141. ὄφρ' ἂν V (cf. *Μ* 281, *Χ* 192): ἕως 142. ϝισόπεδον 143. ἀπείλεε: ἀπείλει 144. ῥέα Heynius: ῥεῖα διελεύσεσθαι Townleianus: δ' ἐλεύσεσθαι κλισίας — *Λ* 617 145. ἐνέκυρσε 146. ἐϝχριμφθείς hic et *Η* 272 147. νύσσοντες *Λ* 565 148. = *Ε* 626 χασσάμενος πελεμίχθη: χάσσατο πολλὸν ὀπίσσω Zenodotus 149. πυρϝηδὸν — *Μ* 439 150. = *Θ* 173 152. = *Μ* 43 154. ὥριστος Bentleius: ὤριστος ἐρίϝδουπος — *Κ* 329 155. = *Λ* 291 156. ἐν — *Λ* 296 157. ἀσπίδα — *Μ* 294 159. δ' αὐτοῖο: ἐν τοῖσι Apollonius Sophista δουρὶ φαεινῷ *Λ* 577 160. = *Λ* 350 et *Ν* 157 163. σχέθ': σχέτ' R 165. ἂψ — ἐχάζετο *Λ* 585 166. ἀμφότερον *Η* 418 ξυνέϝαξε: ξυνέηξε V 167. = *Θ* 220 168. ὅ: ἅ V 169. βοὴ — *Λ* 500 171. πολυΐππου 172. ναῖε δὲ: ὃς νάε Zenodotus 174. ἀμφιέλισσαι hic et *Ο* 549; saepius in Odyssea 178. νύξ' — δ' *Μ* 394 *δὲ σπάσεν: δ' ἔσπασεν αὖτ': αἶψ' V 179. κορυφῇ: κορυφῆς V 180. ταμνομένη: τεμνομένη ante Barnesium πελάσσῃ: πετάσσῃ R 181. ἀμφὶ — *Μ* 396 183. ἀκόντισε — *Λ* 376 187. = *Ε* 540 189. ἀφαρπάξαι 190. ὀρέξατο: ἀκόντισε V; cf. 183 191. χρὼς Zenodotus, χρόος κατ' εὐθεῖαν πτῶσιν Aristarchus (cf. schol. Vict. p. 396 a 35); alii χροὸς χαλκῷ σμερδαλέῳ *Μ* 463 195. Στιχίος: Σχεδίος V 196. λαὸν: ἔθνος V 197. θούριδος ἀλκῆς *Μ* 409 198. αἶϝα: αἶϝε Zenodotus ὡς καὶ Αἰσχύλος περὶ Γλαύκου "εἷλκον ἄνω λυκηδόν, ὥστε διπλόοι λύκοι νεβρὸν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις"
200. ἔχοντε: ἔχοντες R 203. Ὀιλιάδης: ἄρ' Ἰλιάδης Zenodotus

204. *σφαιρηδὰ: σφαιρηδόν. cf. ἀμφαδά, ἀναφανδά, ἀποσταδά, αὐτοσχεδά, κρυβδά, μιϝδά et Hesiodi καναχηδά 207. ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι (*Η* 51): ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ Palimps 208. = 167 212. ἰϝνύην 214. ἐς κλισίην: ἐκ κλισίης R 216. φθοϝϝὴν (*Β* 791): φωνὴν R 218. ϝάνασσε — *Κ* 33 post 218. R τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη κρατερὸς (al. κρείων) ἐνοσίχθων (vel ἔπεα πτερόεντα προσηύδα) 219. Ἰδομενεῦ Κρητῶν βουληφόρε *Ε* 180 221. = *Δ* 265 222. ϝ' Aristarchus, δ' Aristophanes: alii omittunt 224. = *Ε* 817 οὔτε: οὐδέ V ὄκνῳ ϝείκων *Κ* 122 225. ἀνδύεται: ἀδδύεται V. cf. *Η* 217, ι 377 226. = *Β* 116 227. = *Μ* 70 ἐνθάδ' Ἀχαιούς: υἷας Ἀχαιῶν V 229. ὅτε V. Ζηνόδοτος δὲ "ὅτις μεθιῇσι πόνοιο." cf. *Δ* 516 231. Ποσειδάων — *Η* 445 234. ϝεκὼν *Ζ* 523 236. 260. *εἴ: αἴ 236. ἐόντε: ἐόντες R 237. συμφερτὴ δ' ἀρετὴ: συμφερτὸς δὲ βίη Zenodotus 238. ἐπισταίμεσθα: ἐπιστάμεθα Aristarchus 241. cf. 25 242. δ': ῥ' R; cf. *Μ* 299 243 ἀπ' — *Λ* 532 245. περὶ: ἐνὶ Zenodotus et Aristophanes στήθεσσι: στήθεσφι R 246. θεράπων ἐὺς: δουρικλυτὸς Zenodotus et Aristophanes. alii θεραπωνεὺς 250. πόλεμον — *Μ* 244 254. ἔν τισι μετὰ τοῦτον φέρεται "Ἰδομενεῦ — χαλκοχιτώνων" (255) 255. = 219 256. κλισίῃσι — 168 257. κατεάξαμεν: κατεήξαμεν Zenodotus. cf. 166 259. = 221 260. δ': τ' R; alii ϝ' εἴ κ' ἐθέλῃσθα *Θ* 471 δήεις: δήσεις apud Cramer. Ox. 1 p. 122 24 261. *ἑστεῶτ': ἑσταότ' πρὸς — *Θ* 435 263. ἀνδρῶν δυσμενέων *Κ* 221 264. τ' deest R 266. = 254 267. παρά — *Κ* 71 270. μάχην — *Μ* 325 271. cf. *Μ* 361 274. = 259 276. νῦν: δὴ R 277. ἀρετὴ διαϝείδεται *Θ* 535 ἀνδρῶν: ἀνδρός schol. ad *Λ* 227 279. ἄλλυδις ἄλλῃ *Μ* 461 280. ἐρητύετ' — *Ι* 462 281. μετοκλάζει 282. cf. *Η* 216 283. cf. *Κ* 375 285. *ἐπεί κεν: ἐπειδὰν 287. ϝε: τε R. cf. 105 μένος καὶ χεῖρας 105 288. τε: κε βλεῖο: βλῆο R 289. οὕτως Ἀρίσταρχος, οὐκ ἄν, διὰ τοῦ ᾱ· αἱ δὲ κοιναὶ οὔ κεν 291. πρόσσω ἱεμένοιο *Μ* 274 292. μηκέτι ταῦτα λεϝώμεθα *Β* 435 293. *ἑστεῶτες: ἑσταότες 294. κλισίηνδε κιὼν *Κ* 148 295. δὲ — *Θ* 215

297. = *Z* 21 et *E* 708 298. βροτολοιϝὸς Ἄρης *E* 846 299. φίλος υἱὸς *M* 355 ἀταρβής
300. ταλάφρονα 303. ἀμφοτέρων: ἀμφοτέροις R
305. κεκορυθμένοι — *E* 681 306. = *E* 632
307. καταδῦναι ὅμιλον *K* 231 308. ἐπὶ δεξιόφιν 309. ἐπ' ἀριστερόφιν ποθι: ποτε V
310. κάρη κομόωντας — *Θ* 341 311. = 274
314. ἐν σταδίῃ *H* 241 315. ἐλόωσι: ἐάσουσι Aristarchus. alii ἀσόωσι. v. Lobeck. Ῥηματ. p. 153 πολέμοιο: πολεμίζειν Zenodotus 316. abest a Veneto εἰ καὶ *E* 410: καὶ εἰ. cf. ν 292, π 98 et 116 318. κείνων: οὕτως πληθυντικῶς αἱ Ἀριστάρχου μένος — *M* 166 ἀάπτους: ἀέπτους Aristophanes 319. ὅτε: ὅτι R 321. μέϝας — *M* 364 323. μεϝάλοισί — *Λ* 541 324. Ἀχιλλῆι ῥηξήνορι *H* 228
325. αὐτοσταδίῃ 327. = *M* 328 328. = 295 329. ἀφίκοντο: ἀφίκοιτο R ἥ: οἵ?
330. φλοϝὶ ϝείκελον 53 331. δαιδαλέοισιν: μαρμαίροντας V, alii λευϝαλέοισιν: cf. *Z* 418 333. ὁμὸν: ὁμόσ' V; cf. 337 ἐπὶ — *M* 403 339. ἔφριξεν] cf. *Δ* 282 φθισίμβροτος 340. ταμεσίχροας *Δ* 511 ἄμερδεν: ἄμερσεν (quod est *ϑ* 64) schol. p. 366 b 13. ἄμερϝεν p. 158 a 3 342. νεοσμήκτων 343. μάλα — *K* 41 346. ἐτεύχετον: τετεύχετον V; cf. *K* 364 et Buttmann. Gr. 2 p. 301 347. μέν ῥα Aristarchus: μὲν ἄρα Τρώεσσι — *H* 21 348. κυδαίνων *E* 448 οὐδέ τι: οὐδ' ὅϝε Aristophanes et schol. *Θ* 36; cf. *I* 435, *M* 406 349. ὀλέσθαι: ὀλέσσαι R Ἀχαιικόν: Ἀχαιῶν Heynius coll. *Λ* 71 Ἰλιόθι πρό *K* 12 350. ἀθετεῖται 352. ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός *Λ* 359 ἤχθετο ϝάρ ῥα *Λ* 400. Εὔπολις ἐν Αὐτολύκοις "ἤδη ϝὰρ Ἀρίσταρχον στρατηϝοῦντ' ἄχθομαι" 353. = 16 354. *μὴν: μὰν
356. ἀμφαδίην: ἀμφαδίῃ R ἀλεξέμεναι ἀλέεινεν: ἀλεξέμεν ἐξαλέεινεν Bentleius 358. τοὶ Aristarchus: οἱ V, τὼ R ὁμοιίου πολέμοιο *I* 440 359. διχῶς Ἀρίσταρχος, καὶ "ἐπ' ἀλλήλοισι." 360. ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε 37 πολλῶν — *E* 176 361. μεσαιπόλιος 362. μετάλμενος: ἐπάλμενος V
363. Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα: ἐν τῇ Ἀρϝολικῇ "Ἑκάβης νόθον υἱὸν ἐόντα". οἱ δὲ "ἐνδονέοντα" κεκινημένον

364. μετὰ: κατὰ Aristophanes; cf. *Λ* 227 365. *ᾔτει: ᾔτεε Πριάμοιο — *Γ* 124 366. *ἀνέϝεδνον: ἀνάεδνον
367. ἀπωσέμεν: ἀνωσέμεν Aristarchus τινὲς ἐπάϝουσι "φοιτῶν ἔνθα καὶ ἔνθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν"
368. ὑπό — *M* 236 369. *δ' ἐμάρναθ': δὲ μάρναθ' ὑποσχεσίῃσι πιθήσας: πεποιθώς R 370. = 159 371. βιβάντα Aristarchus, non βιβῶντα 373. = *Λ* 449 et *K* 532. τινὲς δὲ "κερτομέων ἔπος ηὔδα" 374. αἰνίζομ' Il. αἰνίσσομ' vel αἰνίξομ' Zenodotus, δεινίζομ' Comanus ap. Hesychium
377. ταῦτα: ταὐτά V ὑποσχόμενοι — *K* 303
378. θυϝατρῶν — 365 380. = *Θ* 288 381. νηυσὶ ποντοπόροισιν *Λ* 277 382. ἐϝεδνωταὶ: ἑεδνῶται Tyrannion 383. κατὰ: διὰ R κρατερὴν ὑσμίνην: κρατερῆς ὑσμίνης V 384. ἦλθεν ἀμύντωρ: ἦλθ' ἐπαμύντωρ Aristarchus 387. φθάμενος βάλε *E* 119 389. ἀχερωίς: ἀχελωίς apud Eustathium; cf. *Δ* 482 390. βλωθρὴ hic et *Π* 483 οὐρεσιτέκτονας, ὑφ' ἕν, Nicias 391. νεηκέσι Ascalonita, νεήκεσι Alexion 396. ἵππους στρέψαι *Θ* 168 397—8. = *H* 145 et *N* 371-2 399. = *E* 585 ϝ' omittit Aristarchus
400. Ἀντίλοχος — *E* 565 401. = *E* 324 403. ἀκόντισε -4. = 183-4 405. ἀσπίδι — 160 406. ὅ ϝε: ὅ ϝ' ἐν R ῥινοῖσι βοῶν *M* 263 νώροπι χαλκῷ *H* 206 407. ἐκ πλήρους αἱ Ἀριστάρχου "κανόνεσσι"
409. ἐπιθρέξαντος 411—2. = *Λ* 578-9 414. *μὴν: μὰν ἕ φημί *Λ* 589 415. ἰόντα: διὰ τοῦ ῑ αἱ Ἀριστάρχου, non ἐόντα πυλάρταο κρατεροῖο *Θ* 367 419—23. = *Θ* 330-4 423. στενάχοντα Zenodotus, στενάχοντε Aristarchus; ϝελοῖον ϝὰρ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ. at non continuo mortuum esse οἱ ϝούνατ' ἐλύθη (412), multi demonstrant loci, *Π* 805, *Σ* 31, *Φ* 114 et 406-17, *X* 335-7, *Ψ* 726, δ 703, ϑ 233, υ 218, ω 335 424. Ἰδομενεὺς: Ἰδομενεῦς V. cf. Cramer. Ox. 3 p. 233 30 μένος: μένευς V. alii μένος· μέϝα ἵετο
425. ἐρεβεννῇ νυκτὶ *I* 474 426. οἱ ϝλωσσοϝράφοι ἓν ἀνθ' ἑνὸς ἐδέξαντο δεδουπότος ἀντὶ τοῦ τεθνηκότος (*Ψ* 679) Ἀχαιοῖς: Ἀχαιῶν R 427. φίλον υἱόν *I* 455 428. ἥρω': ἥρων τινὲς Ἀττικῶς· "ἀλλ' εἰς ἥρων τι

παρήμαρτον" Ἀριστοφάνης *ϝαμβρὸς δ' ἦν — Λ* 739-40 430. *πατὴρ — Ι* 561 433. *τινὲς ἄλλους ὑποτάσσουσι: "πρὶν Ἀντηνορίδας τραφέμεν καὶ Πανθόου υἷας Πριαμίδας θ', οἳ Τρωσὶ μετέπρεπον ἱπποδάμοισιν, αὐτόν τ' Αἰνείαν ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν, ἕως ἔθ' ἥβην εἶχεν, ὄφελλε δὲ κούριον ἄνθος"* 435. *ὄσσε φαεινὰ* 7 *φαίδιμα ϝυῖα Κ* 95 438. *οὔτασε δουρί Λ* 426 441. *τὸ αὖον δασυντέον* *αὖον ἄυσεν*] cf. 409 442. *δούπησεν δὲ πεσών Ε* 617 443. *πελέμιζεν* Aristophanes et Aristarchus: alii *πελέμιξεν* 444. **ἀφίῃ: ἀφίει* 445. = 413 446. *οὕτως Ἀρίσταρχος* (vel *Ζηνόδοτος*), "*δή τι ἐίσκομεν*", *χωρὶς τοῦ σ̄* 447. *οὕτως* Aristarchus, *αὔτως* Zenodotus; cf. 810 448. *ἐναντίον: ἐναντίος* V 449. *ἴδῃς* Zenodotus, *ἴδῃ* Aristarchus 450. *ἐπίουρον: ἔπι οὖρον* V 452. **ἔμ' ἔτικτε: ἐμὲ τίκτε* 455. = *Θ* 167 456. *ἤ* Aristarchus: alii *εἴ* 460. **ἑστεῶτ': ἑσταότ'* 461. *μετ' ἀνδράσιν Λ* 762 462. = *Λ* 203 463. *Αἰνεία Τρώων βουληφόρε Ε* 180 post 463 cod. Vrat. *αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρραλέον πολεμιστήν.* cf. *Ε* 602 465. *ἐπαμύνομεν: ἐπαμυνέμεν* R, *ἐπαμῦναι* V *περ: ϝε* R cum Veneto 466. *ἔθρεψε — Λ* 223 467. 476. *Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς* 210 468. = *Λ* 804 469. = 297 471. *ἀλκὶ πεποιθώς Ε* 299 472. *κολοσυρτὸν* hic et *Μ* 147 474. cf. *Λ* 104 et *Λ* 416 477. *αἶε — Λ* 461 479-80. = 93-4 480. *ἐν πολλοῖς οὐ φέρεται* 481. *ἀμύνετε: ἀμύνατε* R. cf. *Λ* 277 et 588 482. *Αἰνείαν ἐπιόντα* 477 484. *κράτος — Ι* 25 485. *ὁμηλικίη: ὁμηλικίην* Zenodotus *ἐπὶ: ἐνὶ* V cum schol. p. 151 a 15 486. *μέϝα κράτος Ζ* 387 *ἠὲ φεροίμην: ἤ κε φεροίμην* Palimps. cf. *Σ* 308 488. = *Λ* 593 490. *ἐσορῶν* 478 491. *οἵ ϝοι: τοί οἱ* Palimps. cf. 358 492. *κτίλον* hic et *Γ* 196 495. *ἔθνος: πλῆθος* R 498. *σμερδαλέον κονάβιζε Β* 466 *κονάβησε* R 499. *ἔξοχον: ἔξοχοι* V

501. *νηλέι χαλκῷ Μ* 427 502. *πρῶτος: πρόσθεν* Aristophanes *ἀκόντισεν* 183 503. = 404 507. *θώρηκος ϝύαλον Ε* 99 508. *ὃ δ' — Λ* 425 509. *δολιχόσκιον Λ* 349 *ἔϝχος* — 511. = *Ε* 620-2

510. *ἄρ' ἔτ' ἄλλα: ἄρα τἆλλα* V 512. *οὐ ϝὰρ: οὐδ' ἄρ'* R 513. *μετ' ἐϝὸν: μεθ' ἑὸν* et *μέθεον* (*τὸ ἀφεθὲν*) V 514. *ἐν σταδίῃ* 314 *ἀμύνετο — Λ* 484 515. *πόδες φέρον Ζ* 514 516. *ἀκόντισε* — 403 518. *ἀλλ' — ἅμαρτεν Θ* 311 520. *ὃ δ'* — 506 521. *βριήπυος* 522. cf. 207 523. *ὑπὸ: ἐπὶ* R 526. = 496 528. *Μηριόνης* — 328 529. **βραχίον' ἔτυψεν: βραχίονα τύψεν* 533. *ἂψ — ἐχάζετο* 165 535. **πολέμου δυσϝηχέος Λ* 590 538. *φέρον* — 423 540. = 169 541. *ἔνθ' Αἰνέας: Αἰνείας δ'* V 542. *δουρὶ: χαλκῷ* R 543. *ἑτέρωσε κάρη Θ* 308 *ἑάφθη*] v. Buttmann. Lex. 87 544. *ϝοι: μιν* schol. *δ* 793. sic est *Π* 414 546. *ἀπὸ: διὰ* Zenodotus 548-9. = *Λ* 522-3 550. = *Λ* 580 551. *περισταδὸν: παρασταδὸν* Zenodotus et Aristophanes. cf. *Ι* 671, *Ο* 22 552. **οὐδὲ δύναντο: οὐδ' ἐδύναντο* 553. *χρόα* — 501 554. *Ποσειδάων ἐνοσίχθων* 231 556. **μὴν: μὲν* 559. *σχεδὸν ὁρμηθῆναι* 496 561. *ὅ: ὅς* ante Bentleium *οὖτα — Η* 258 *μέσον σάκος: σάκος μέσον* R 562. *ἀμενήνωσεν* 564. *αὐτοῦ: αὐτόθι Ξ* 119 *σκῶλος πυρίκαυτος* *ϝαίης: ϝαίῃ* R. cf. 654 565. *μετασπόμενος* 566. = *Λ* 585 post 566. cod. Harlej. *πάντοσε παπταίνων, μή τις χρόα καλὸν ἐπαύρῃ* (649) 570. *σπόμενος: σχόμενος* V cum Apollonio Sophista. vulgo *δ' ἑσπόμενος.* cf. *Μ* 395 572. *ϝιλλάσιν* *δῄσαντες: δαμάσαντες* R 573. *ἤσπαιρε: ἔσπαιρε* R *μίνυνθά — Λ* 416 574. *ἀνεσπάσατ': ἀνεσπάσετ'* R 575. *τὸν — Ζ* 11 576. *ξίφει — Ε* 584 580. = *Ε* 659 581. *βοὴν — Λ* 220 582. *ἐπαπειλήσας* 583. *ὃ δὲ — Λ* 375 584. *ὁμαρτήδην* Aristarchus, non *ὁμαρτήτην* *ἔϝχεϊ ὀξυόεντι Θ* 514 585. *ἀπὸ νευρῆφιν Θ* 309 586. *κατὰ — Θ* 303 587. *ἀπὸ: διὰ* R ex *Ε* 99 **δὲ πτάτο: δ' ἔπτατο* 588. *πτυόφιν* 589. *κύαμοι* *μελανόχροες* hic et *τ* 246 *ἐρέβινθοι* 590. *λικμητῆρος* 591. *Μενελάου κυδαλίμοιο Η* 392 592. *ἀποπλαϝχθεὶς* 578 *ἔπτατο* 587 594. *ἦ: ἤ* V 596. = 565 597. *παρακρεμάσας* *μείλινον: χάλκεον* R 599. *ἐνστρεφεῖ* Aristarchus: alii *ἐυστρόφῳ*

600. σφενδόνῃ 601. Μενελάου κυδαλίμοιο 591
602. θανάτοιο τέλοσδε Ι 411 603. ἐν — 207
604—5. = Λ 232-3 608. ἔσχεθε: ἔσχετο V. cf. Μ 184, Υ 398, δ 284, π 430 ἐνὶ καυλῷ 162 609. καὶ ἐϝέλπετο: μέϝα δ' ἤλπετο Zenodotus 610. ξίφος ἀργυρόηλον: χείρεσσι μάχαιραν Zenodotus. cf. Γ 361 612. ἀξίνην hic et Ο 711 πελέκκῳ 613. ἐφίκοντο: ἐφικέσθην Aristophanes 614. κόρυθος — Ζ 9
617. αἱματόεντα: αἱματόεντε V. cf. 435 πέσον: πέσεν V. cf. 707 618. ἰδνώθη Β 266 ὃ δὲ — Ζ 65
619. = Η 146 et Λ 379 620. Δαναῶν ταχυπώλων Ε 345 623. κακαὶ: κακοὶ R 624. ἐριβρεμέτεω 626. πολλά: πάντα V; alii κτήμαθ' ἅμ' αὐτῷ 627. οἴχεσθ' ἀνάϝοντες: οἴχεσθον ἄϝοντες Zenodotus διχῶς αἱ Ἀριστάρχου, καὶ διὰ τοῦ ε, περ αὐτῇ
628. νηυσὶ ποντοπόροισιν 381 629. ἥρωας Ἀχαιούς Μ 165 630. ἐσσύμενοί περ 142
631. Ζεῦ πάτερ ἦ Μ 164 633. ὑβριστῇσι: ὑβριστῆρσι R 635. ὁμοιΐου πολέμοιο 358 637. περισσὸν αὐτὸν εἶναί φασί τινες 638. τῶν: ὧν Romana
641. δίδω: δίδου 642. = Θ 99 644. πτολεμίξων: πολεμίζων R, πολεμίζειν V 646. μέσον — Η 258
648. = 566 649. χαλκῷ: χαλκὸς R
650. *ἵῃ: ἵει 651. ἔβαλε — 2. = Ε 66 — ὀστέον 67
652. κατὰ: διὰ Venetus 653. *καταῦθι: καὶ αὖθι ἐν — Ε 574 654. θυμὸν ἀποπνείων Δ 524 σκώληξ 657. ἀνέσαντες: ἀναθέντες Apollonius Rhodius ἐν τῷ πρὸς Ζηνόδοτον προτὶ — Η 429
658—9. ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἀθετεῖ, ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἢ ἀθετεῖν φησὶ δεῖν ἢ ὁμωνυμίαν νομίζειν (cf. Ε 576). ἔνιοι δὲ πιθανῶς μεταϝράφουσιν "μετὰ δ' οὔ σφι." cf. ad Ι 453 658. μετὰ: παρὰ schol. p. 166 b 31 δάκρυα λείβων 88
659. = Ι 633 660. = Δ 494 661. πολέσιν] cf. Π 240, Ψ 60, λ 495 662. προΐῃ — 650 663. Πολυΐδου: Πολυείδου Eustathius cum Etym. M. cf. Ε 148
664. ϝοικία ναίων Η 221 668. ὑπὸ — 98
669. θωὴν hic et β 192 670. πάθοι — Ι 321
672. στυϝερὸς — Ε 47 673. = Λ 595 675. νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ Μ 118 677. ϝαιήοχος εἰνοσίϝαιος 59
680. στίχας ἀσπιστάων Λ 412 682. θῖν'

— πολιῆς Α 350 684. ζαχρηεῖς Μ 360 μάχῃ: μάχης Palimps 685. Ἰάονες 686. φαιδιμόεντες
687. *οὐδὲ δύναντο: οὐδ' ἐδύναντο. cf. ι 551
688. ὦσαι ἀπὸ σφείων 148 φλοϝὶ — 53
689. προλελεϝμένοι
Ὀιλῆος — 66 702. ἵστατ': χάζετ' Zenodotus
οὐδ' ἠβαιόν 106 703. πηκτὸν ἄροτρον Κ 353
705. ἀνακηκίει 707. τέμει (ἀντὶ τοῦ τέμνει): τεμεῖ. I. H. Vossius ταμέσθ' ἐπὶ coll. Σ 547 709. πολλοί — Ε 624 710. λαοὶ: ἄλλοι vel αἰὲν R 712. οὐδ' ἄρ' Ὀιλιάδῃ: ἀλλ' οὐκ Ἰλιάδῃ Zenodotus 713. σφι: σφιν Aristophanes σταδίῃ ὑσμίνῃ 314: σταδίης ὑσμίνης ἔρϝα μεμήλει Strabo 714. ἱπποδασείας 614 715. ἀσπίδας εὐκύκλους Ε 453 716. ἐυστρόφῳ — 599
717. ἔπειτα: μάλιστα R 718. ταρφέα Μ 47
719. σὺν — 331 720. Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ Ζ 398
722. συνεκλόνεον 723. λευϝαλέως 724. προτὶ — Μ 115 725. Πουλυδάμας — Μ 210 726. ἀμήχανός ἐσσι Ι 167 727. δῶκε θεός Η 288
πολεμήια ϝέρϝα Λ 719 728. περιϝίδμεναι: περιέμμεναι R; quo recepto βουλὴν malebat Bentleius. περίοιδε est Κ 247, περιϝήδῃ ρ 317 729. ἀλλ' — πάντα Δ 320, ubi schol. θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισι. αὐτὸς ἑλέσθαι Ι 281. cf. Γ 66 730. ἔδωκε — 727 731. Ζηνόδοτος προστίθησι τοῦτον 732. τιθεῖ νόον: νόον τιθεῖ Aristophanes εὐρύοπα Ζεύς Ι 686 733. πολλοὶ: πολλὸν Aristophanes 734. πολέας: πολεῖς et πόλεις V
τ' ξ 185: κ' 735. = Ι 314 ἄριστα: ἄριστον Eustathius 736. δέδιεν Μ 35 737. Τρῶες δὲ μεγάθυμοι Δ 159 738. 749. *ξὺν: σὺν 739. κεδασθέντες Β 398 740. ἀλλ' ἀναχασσάμενος Η 264
πάντας ἀρίστους Δ 258 742. ἐνὶ — Β 175
743. εἴ κ' ἐθέλῃσι Θ 142 745. ἀποστήσωνται: ἀποτίσωνται R 746. ἆτος πολέμοιο Ζ 203 747. *μάχης — Ι 655 748—9. = Μ 80-1 750. = Κ 163
751. *Πουλύδαμαν: Πουλυδάμα πάντας — 740 753. ἐπὴν — Κ 63 759. Ἀσιάδην Ἀκάμαντα 560-1 760. διζήμενος — Ε 168 761. ἀνολέθρους 762. νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσιν Μ 403
764. βεβλημένοι — Λ 826 765. εὗρε — ἀριστερὰ Ε 533

766. = *Θ* 82 768. = 462 et *Z* 325
769. = *Γ* 39 770. *Δηίφοβός* — 771. = 758-9
772. *κατ' ἄκρης: κατὰ κρῆς* V 773. *Ϝίλιος αἰπεινή* *I* 686
σόος: σῶς *αἰπὺς ὄλεθρος* *M* 358 774–5. =
Z 382-3 776. *ἐρωῆσαι: ἐρωήσειν* R 779. *ὁμιλέ-
ομεν* — *Λ* 523 780. *οὓς* — *K* 125 781. *Δηί-
φοβος* — 770 785. *ἐμμεμαῶτες* Aristarchus: *μεμαῶτες*
οὐδέ — *Λ* 589 787. *ἐσσύμενον* — *Λ* 717
788. = *H* 120 790. *καὶ* — *Λ* 57 791. *Πολυ-
φήτην: Πολυφοίτην* R 792. *Μόρυν: Μύρον* R
793. *ἀμοιβοὶ* 798. = *Z* 347 799. *φαληριόωντα*
801. *ἅμ'* — *M* 87 802. *βροτολοιϝῷ* — *Λ* 295
803. *πρόσθεν* R; cf. 157: *πρὸ ἕθεν* 806. *προποδίζων*
hic et 158 807. *προβιβάντι: προβιβῶντι*. cf. 158
808. *σύϝχει θυμὸν* *I* 612 *ἐνὶ* — *I* 8 post
hunc Zenodotus: *λίην ϝάρ σφιν πᾶσιν ἐκέκριτο θάρσεϊ πολλῷ*
809. *προκαλέσσατο: προκαλίζετο* R *βιβα-
σθῶν* Tyrannion, *βιβασθών* alii 810. *αὔτως: οὕτως* V
811. *μάχης* — *E* 634 813. *τοι θυμὸς ἐϝέλπεται* *M* 407
814. **ἀμυνέμεν: ἀμύνειν* 815. *ἐὺ* — *E* 489
816. = *Δ* 291 819. *καλλίτριχας ἵππους* *Λ*
531 822. *αἰετὸς ὑψιπέτης* *M* 219 823. *φαί-
διμος Ἕκτωρ* *M* 462 824. *ἁμαρτοϝεπές*
βουϝάιε: βουϝήιε Zenodotus *ποῖον ἔϝειπες: οἷον ἔει-
πας* R 825–8. = *Θ* 538-41 829. *κε ταλάσσης:
κ' ἐθελήσῃς* R 830. *λειριόεντα* hic et *Γ* 152
831–2. = *Θ* 379-80 832. *ἐπὶ: παρὰ* V 833–4. = *M*
251-2 834. = 822 835. **οὐδὲ λάθοντο: οὐδ'
ἐλάθοντο* 837. *αὐϝάς: αὐλάς* V

Ξ

2. *ϝέπεα* — *N* 750 3. *τάδε ϝέρϝα: τόδε ἔρϝον* R. cf.
B 252, *Δ* 14, *Ξ* 61 4. *θαλερῶν αἰζηῶν* *K* 259
5. *πῖνε* —: *μίμνε καθήμενος ἐν κλισίῃσιν* V 6. *ἐϋ-
πλόκαμος Ϝεκαμήδη* *Λ* 624 7. *ἀπὸ* — *H* 425
9 et 11. *ἑϝοῖο: ἕῆος* R 12. = *K* 135 16. *πορ-
φύρῃ: πορφύρει* Zenodotus *κωφῷ: πηϝῷ* V
17. *λιϝέων ἀνέμων* *N* 334 18. *ἄρα: ἄρ* schol. p. 311 b 37

τε Aristarchus *οὐδ' ἑτέρωσε*
19. *κεκριμένον οὖρον*] *εὐκρινέες αὖραι* Hesiod. O. 670
καταβήμεναι —] cf. *N* 796 20. *δαϊζόμενος* — *I* 8
21. *διχθάδι' ἤ: διχθαδίῃ ἤ* V *Δαναῶν τα-
χυπώλων* *N* 620 22. *Ἀτρεΐδην* — *K* 3 23. *ὧδε*
— 24. *ἐπ'* = *N* 458-9 24. *οἳ* — *Λ* 337
26. = *N* 147 27. *διοτρεφέες* — *B* 445 28. *βε-
βλήατο: βεβολήατο* schol. p. 239 b 47 30. *ϝὰρ*, omisso
δ', R 31. *θῖν'* — *πολιῆς* *N* 682 32. *πρύμνῃσιν:
πρυμνῇσιν* Crates 33. *οὐδὲ ϝὰρ οὐδ'* *M* 212
35. *προκρόσσας* *ἔρυσαν: ἔρυον* Apollonius Sophista
et schol. *M* 258 36. *διχῶς αἱ Ἀριστάρχου, μακρόν
καὶ πολλόν. Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης πολλόν
συνεϝέρϝαθον* 37. *ὀψείοντες: Ἀρίσταρχός φησι
Ζηνόδοτον ϝράφειν ὀψαιοντες* (i. e. aut *ὀψὰ ἰόντες* aut *ὄψ'
ἀίοντες*), *ὁ δ' ἐπιθέτης Πτολεμαῖος οὐ ψαύοντες*
38. *ἀθρόοι* Aristarchus, non *ἄθροοι* 39. *θυμὸς ἐνὶ ϛή-
θεσσιν* *I* 8 40. *ἀθετεῖται* *πτῆξε* Aristarchus
cum Aristophane, *πῆξε* Sidonius et Herodianus. alii *πλῆξε*
θυμὸν = *N* 808 *Ἀχαιῶν: ἑταίρων* Zenodotus
42. = *Λ* 511 43. cf. *N* 250 *πόλεμον φθι-
σήνορα* *Λ* 331 44. *δείδω: δείδια* Aristophanes
45. *ὥς: ὅς* Aristophanes *ἐνὶ* — *Θ* 148 47. *νῆας
ἐνιπρῆσαι* *N* 319 48. *τῶς: τὼς* et *ϝ' ὥς* V. cf. *B* 330
49. *ἄλλοι* — *Λ* 149 51. *ἐπὶ* — *N* 333
52. = *Λ* 654 54. *Ζεὺς ὑψιβρεμέτης* *Λ* 354
παρατεκτήναιτο hic et *ξ* 131 56. *νηῶν* —
εἶλαρ *H* 437 expungit Bentleius 57. *νηυσὶ θοῇσι*
V 84 58. *ϝνοίης: ϝνοίῃ* Aristophanes. cf. *E* 85
59. *ὁπποτέρωθεν* 60. *αὐτὴ* — *M* 338 61. =
Δ 14 62. *ῥέξει: ϝ' ἔρξει* vel *δ' ἔρξει* V
64. = *I* 111 67. *διήλλαττον αἱ Ἀριστάρχου, οἷς ἔπι
καὶ ᾗ ἔπι. ἐπὶ* eadem vi *Λ* 162 et *I* 488 68. = 56
69–70. = *N* 226-7 72. *ὅτε* Aristarchus, non
ὅτι 73. *μένος καὶ χεῖρας* *N* 287 74. = *M*
75 75. *νῆες: νῆας* R cum Veneto 78. *ἀβρότη
ἀπόσχωνται πολέμοιο* *Λ* 799 80. *οὐ νέμε-
σις* *Γ* 156 81. *ἠὲ: ἤπερ* 82–3. = *Δ* 349-
50 84. **εἴθ': αἴθ'* 86. *νεότητος* hic et *Ψ*
445 88. *πόλιν εὐρυάϝυιαν* *I* 28 89. *καλλεί-*

ψειν: ἐκπέρσειν Zenodotus 90. τ᾽: ἔτ᾽ R
91. διὰ στόμα ἄϝοιτο 92. φρεσὶν ἄρτια *E* 326
93. καί — *M* 229 94. τόσσοι ϝ᾽: τοσσοίδ᾽. cf. 396 et 398 95. ἀθετεῖται. καὶ Ἀριστοφάνης δὲ προηθέτει σευ: σε Zenodotus. cf. *P* 173
96. ὅς κέλεαι *M* 235 97. 106. νῆας ἐυσσέλμους *Λ* 208 98. εὐκτὰ ἐπικρατέουσι: ἐελδομένοισι apud Platonem 99. αἰπὺς ὄλεθρος *N* 773 ἐπιρρέπῃ
101. ἀποπαπτανέουσι 103. = *K* 86 104. καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ: καθίκετο θυμὸν ἐνιπὴ schol. p. 64 b 50
109. μετέειπε — *I* 696 110. *εἴ: αἴ
111. κότῳ: χόλῳ Eustathius 112. ϝενεῆφι νεώτατος *H* 153 114. Ζηνόδοτος ἠθέτει, παρὰ Ἀριστοφάνει δὲ οὐκ ἦν κάλυψε: καλύπτει V. cf. *Z* 464
116. Πλευρῶνι — *N* 237 118. ἐμοῖο: ἐμεῖο Zenodotus
119. αὐτόθι: αὐτοῦ et μεῖνε: μίμνε V. cf. *N* 217
122. ἀφνειὸν: ἀφνειὸς R ex *Z* 14 ϝάλις δέ ϝοι *I* 346 ἄρουραι πυροφόροι *M* 314 123. ὄρχατοι Il. 124. κέκαστο — *B* 530 125. εἰ Aristarchus, αἱ δὲ δημώδεις ὡς περ: ϝε R
126. = *B* 250 et *Θ* 153 131. ἐνήσομεν: ἀνήσομεν V, ὀνήσομεν Bentleius 132. ἀφεστᾶσ᾽ —] cf. *Δ* 246
133. = *I* 79 134. ϝάναξ — 64 135. ἀλαοσκοπίην: ἀλαὸν σκοπιὴν Zenodotus. cf. *K* 515, *N* 10 post 136. Zenodotus: ἀντιθέῳ Φοίνικι ὀπάονι Πηλείωνος 137. δεξιτερὴν ἕλε χεῖρα *H* 108 138. = *N* 750 140. ϝήθει: ϝηθεῖ Thierschius 141. δερκομένῳ: δερκομένου Venetus cum aliis. cf. *K* 187-8, ι 256 οὐδ᾽ ἠβαιαί *N* 702
142. περισσὸς ὁ στίχος, καὶ ἡ λέξις νεωτέρων σιφλώσειεν 144. Τρώων — *K* 301 145. δ᾽ ἐπόψεαι: δὲ ὄψεαι schol. D αὐτός: αὐτούς V
146. προτὶ — *Λ* 803 148–9. = *E* 860-1 δ᾽: τ᾽ schol. p. 171 b 33 ἐννεάχιλοι et δεκάχιλοι: ἐννεάχειλοι et δεκάχειλοι Aristarchus 150. κρείων — *N* 10
151–2. = *Λ* 11-2 153. χρυσόθρονος *Α* 611
154. αὐτίκα — *Λ* 199 155. μάχην — *N* 270
157. πολυπίδακος Aristarchus, non πολυπιδάκου. cf. *Θ* 47 158. θυμῷ: θυμός schol. p. 401 b 16
159. μερμήριξε δ᾽ ἔπειτα *E* 671 161. = *K* 17

162. ἐντύνασα Bentleius et Hermannus: ἐντύνασαν ϝε αὐτήν: ἑωυτήν Zenodotus 163. εἴ πως: ὅππως V ἱμείραιτο: ἱμείροιτο R 165. χεύῃ: an χεύει᾽? φρεσὶ πευκαλίμῃσιν *Θ* 366 166. δ᾽: ῥ᾽ Palimps. cf. *N* 242 φίλος υἱὸς *N* 299 168. τριχῶς ἡ ϝραφή ἐστι, τὴν δέ τὴν κλεῖν, τὸν δέ τὸν θάλαμον, τὰς δέ τὰς θύρας
169. θύρας: πύλας V ἐπιθεῖσα Zenodotus: ἐπέθηκε 171. λύματα *Α* 314 λίπ᾽ ἐλαίῳ: χρόα λευκόν apud Athenaeum. cf. *K* 577 172. τεθυωμένον 173. κατὰ Aristarchus: alii ποτὶ. cf. *Λ* 126
174. οὐρανὸν — 60 176. πεξαμένη πλοκάμους 177. ἀμβροσίους: καὶ μεϝάλους Zenodotus et Aristophanes. cf. σ 68 ἐκ κράατος — *Λ* 530
179. τίθη: τίθει πολλά: πάντα ex *E* 60
180. ἐνετῆσι 181. ζώνην ἀραρυῖαν: ζώνῃ ἀραρυίῃ Aristarchus. cf. *K* 77 182. ἐυτρήτοισι λοβοῖσιν
183. τρίϝληνα Il. μορόεντα Aristarchus, non ἀμορόεντα 185. λευκὸν: λαμπρὸν V 186. = *K* 132 ἐδήσατο: ἐδήσετο R 188. βῆ — θαλάμοιο 166 190. = *H* 48 193. = *E* 375
194. = *Θ* 382 195. ἄνωϝεν: ἀνώϝει V
198. νῦν μοι: μοι νῦν V, δή μοι R. cf. 508 199. "δάμνασαι numeros meliores redderet" Porson. ad λ 221. δάμνᾳ Thierschius. cf. *Φ* 459.
200. πολυφόρβου *I* 568 202. μ᾽ ἐν Aristarchus, non με
203. Ῥείης: Ῥείας Aristophanes et Aristarchus εὐρύοπα Ζεύς *N* 732 204. ἀτρυϝέτοιο *Α* 327 206. 305. δηρὸν χρόνον 207. ἐπεὶ — *I* 436 208. κείνω: κείνων Zenodotus et Aristophanes *ϝεπέεσσι: ϝ᾽ ἐπέεσσι 209. ὁμωθῆναι 211. φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη *E* 375 213. ἀθετεῖται 214. κεστὸν
215. τέ Hermannus: δέ θελκτήρια hic et α 337 τέτυκτο: τέτυκται R 216. ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων "ἠδ᾽ ὀαριστύς." cf. *Σ* 535 217. φρονεόντων: φρονέοντος apud Aristotelem 218. ϝέπος — *H* 108 220. οὐδέ — *N* 785 221. ϝε νέεσθαι: ϝενέεσθαι Demetrius 222. μείδησεν: ϝήθησεν R. cf. *Λ* 595-6 223. ϝεῷ: μέσῳ Zenodotus. cf. 219
224. Διὸς — 193 225. ῥίον Οὐλύμποιο *Θ* 25. cf. 154
227. σεύατ᾽: ἔσσυτ᾽ V. cf. *Z* 505, *H* 208

ἱπποπόλων: ἱππονόμων vel ἱπποκόμων V. cf. *N* 4
νιφόεντα: σκιόεντα R 229. Ἀθόω: Ἄθοω V, invito
Herodiano ἐς: ἐπὶ V 230. Θόαντος: ἄνα-
κτος R post 231. τινὲς "ἐρχομένῳ κατὰ φῦλα βροτῶν
ἐπ᾽ ἀπείρονα ϝαῖαν" 232. = *Z* 406 234. ἤ:
εἰ V ἐμὸν: ἐμεῦ R 235. Ἀρίσταρχος "χάριν εἰ-
δέω", αἱ δὲ δημώδεις "εἰδέω χάριν" 236. ὑπ᾽: ἐπ᾽ Ze-
nodotus. cf. *N* 88, *O* 608 238. ἄφθιτον αἰεί *B* 186
239. ἀμφιϝυήεις *Λ* 607 240. τεύξει: τεύχει
Palimps 241. ἐπισχοίης: ἐπισχοῖες Herodianus cum Ale-
xandro Cotiaensi, ἐπισχοίας Palimps post 241. τινὲς
ἐπάϝουσιν "αὐτὰρ ἐπὴν δὴ νῶι κατευνηθέντε ἴδηαι, ἀϝϝεῖλαι
τάδε πάντα Ποσειδάωνι ἄνακτι." cf. 354 242. ϝήδυ-
μος ὕπνος *K* 187 243. = 194 244. θεῶν —
H 53 246. = 202 post 246. Crates apud Plu-
tarchum ἀνδράσιν ἠδὲ θεοῖς, πλείστην δ᾽ ἐπὶ ϝαῖαν ἵησιν
249. ἤδη — ἄλλοτε = *Λ* 590. ἄλλοτε ἧ ἐπίνυσσεν
ἐφετμῇ Parmeniscus. cf. Cramer. Ox. 1 p. 63. ἄλλο τεῇ ἐπίνυσ-
σεν ἐφετμῇ Zenodotus et Ptolemaeus epitheta 252. ἔλεξα:
ἔθελξα Aldus 254. ἀργαλέων ἀνέμων *N* 795
255. Κόωνδ᾽: Κόονδ᾽ Callistratus 256. ἐπεϝρόμενος: ἀνε-
ϝρόμενος Eustathius 257. ῥιπτάζων 259. δμή-
τειρα: μήτειρα Zenodotus et Aristophanes, δὴ μήτηρ schol. p. 216
a 45 261. θοῇ: φίλῃ V ἀποθύμια
263. ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, χειρί τέ μιν
κατέρεξεν V 264. φρεσὶ — 221 265. ἦ: ἢ
Ascalonita ἀρηξέμεν: ἀρηϝέμεν R εὐρύοπα
203 266. περιχώσατο (*I* 449): ἐπιχώσατο R
ἑῆος: ἑοῖο 269. omittunt Palimps. Ven. alii
ἐέλδεαι: ἱμείρεαι R 270. χήρατο 274. μάρ-
τυροι: μάρτυρες Zenodotus ὦσ᾽ οἱ: ὦσιν et ὅσ-
σοι apud Eustathium 276. omittit Palimps
ἧς τ᾽: τῆς τ᾽ R. omittunt τ᾽ Zenodotus et Aristophanes
277. = *Θ* 381 θεὰ λευκώλενος: βοῶπις πότνια
Palimps 279. ὑποταρταρίους Τιτῆνες
post 279. nonnulli apud Eustathium ὤμνυε δ᾽ ἐκ
πέτρης καταλειβόμενον Στυϝὸς ὕδωρ 281. Λήμνου τε
καὶ Ἴμβρου: Λήμνοιο κατὰ μέϝα V λιπόντε: λι-
πόντες R 283. = *Θ* 47 285. ὕπο σείετο:
υπεσείετο V ὕλη: Ἴδη V 286. ὅσσε ἰδέ-

σθαι: ἄσσον ἱκέσθαι R 287. περιμήκετον hic et ζ 103
288. ἠέρος: ἀέρος schol. ad *E* 776 289. πε-
πυκασμένος: πεπυκνωμένος R 291. χαλκίδα
κύμινδιν 293. νεφεληϝερέτα Ζεύς *Λ* 318
294. *δὲ ϝίδ᾽: δ᾽ ἴδεν ἔρος Eustathius: ἔρως
295. οἷον: οἷος V πρῶτόν περ Aristarchus: πρώτιστον
297. ϝέπος — 218 298. πῇ: ποῖ R
299. κ᾽ omittunt Zenodotus et Aristophanes
300. = 197 301—6. = 200-7 ἀθετοῦνται
303. μ᾽ ἐν: με V 304—6. ἠθετοῦντο παρὰ Ζηνοδότῳ
307. πρυμνωρείῃ 308. ἐπὶ τραφερήν τε
καὶ ὑϝρήν hic et υ 98 310. μετέπειτα: μετόπισθε Ze-
nodotus et Aristophanes χολώσεαι: κοτέσσεαι R
εἴ: αἴ 311. βαθυρρόου Ὠκεανοῖο *H* 422
312. = *Θ* 469 314—5. = *Γ* 441-2 314. εὐνηθέντε:
εὐνηθέντες Palimps 316. περιπροχυθεὶς: περιπλεχ-
θεὶς Ixion 317—27. ἀθετοῦνται. καὶ Ἀριστοφάνης προ-
ηθέτει 318. θεόφιν — *H* 366 320. ἀριδείκε-
τον: πολὺ φίλτατον V. cf. *Λ* 248 322. Μίνων Aristar-
chus, Μίνω Zenodotus, Μίνωα Palimps 326. καλλι-
πλοκάμοιο Il. 328. = *Γ* 446 329. = 300
330. = *Θ* 462 333. θεῶν αἰειϝενετάων 244
335. ἐϝώ ϝε: ἔπειτα R τεὸν: θεῶν R
336. νεμεσσητὸν — *Γ* 410 337. φίλον — *Λ* 520
338. = 166 340. *ἔϝαδεν: εὔαδεν vel εὔαδεν
εὐνή: εὐνήν Zenodotus et Aristophanes 341. = 312
342. θεῶν: θεὸν V et Palimps ἀνδρῶν ὄψεσθαι: ἄλλον
ἀθανάτων Palimps 344. διαδράκοι 346. ἔμαρπτε:
ἔλαζε R. cf. *E* 371 347. νεοθηλέα 348. θ᾽ ἐρ-
σήεντα: an ἐϝερσήεντα? schol. ad *K* 75 τ᾽ ἐρσήεντα
ϝιδὲ: ἠδὲ Apollonius Sophista cum scholiis iisdem
κρόκον 349. ἔερϝε Aristarchus, alii ἄειρε vel ἔερπε,
Chia ἔκανε. Zenodotus ἵν᾽ ἀπὸ χθονὸς ἀϝκαζέσθην. cf. *P* 722
351. στιλπναὶ ἀπέπιπτον: ἀνέπιπτον vel
ἐπέπιπτον Zenodotus ἔϝερσαι: ἐέρσαι Ascalonita
ἐπάϝουσί τινες "δή ῥα τότ᾽ ὀφθαλμοῖσι Διὸς χύτο νήδυμος
ὕπνος" 354. βῆ δὲ θέειν *Λ* 805 ϝήδυμος
ὕπνος 242 355. ϝαιηόχῳ εἰνοσιϝαίῳ *I* 183
356. = *N* 462 357. νῦν: δὴ R ἐπάμυνε: ἐπά-
μυναι et ἐπάμυνον R 359. αὐτῷ: αὐτὸν schol. p. 46

b 15 κῶμα hic et σ 200 καλύψω V. vulgo ᾿κῶμ᾿ ἐκάλυψα 360. παρήπαφεν 363. ἐκέλευσεν: ἐκέλευε Palimps 364. *δὴ: δ᾿ 366. εὔχεται: ἔλπεται Zenodotus 367. νηυσὶν ἔπι ϝλαφυρῇσι M 38 368. ποθὴ: πόθος R 370. = 74 371. ἀσπίδες: ἀσπίδας R 372. παναίθῃσιν Euphranor: plerique παναιθῇσιν 373. τε: δὲ Palimps 374. οὐδ᾿ — 220 376–7. Ζηνόδοτος μὲν οὐδὲ ϝράφει, Ἀριστοφάνης δὲ ἀθετεῖ 376. ἔχει Aristarchus, non ἔχῃ 378. = 133 379. οὐτάμενοί περ 128 380. = 29 382. χέρηα δὲ χείρονι: χέρηι δὲ χείρονα R δόσκεν: δόσκον Eustathius, δῶκεν V, 383. ϝέσσαντο: ῥ᾿ ἕσσαντο νώροπα χαλκὸν Λ 16 385. = 134 et N 554 386. μιϝῆναι — N 286 387. δαΐ: δάι Ascalonita 388. ἐκόσμεε: ἐκόσμει Palimps cum aliis 389. τάνυσσαν: τάνυσσεν V. cf. N 358 390. = N 563 et Ξ 388 392. κλισίας — Λ 487 393. μεϝάλῳ ἀλαλητῷ M 138 394. Ζηνόδοτος τούτων τῶν ὁμοιώσεων τὴν πρώτην τρίτην τέταχεν 395. ποντόθεν: πάντοθεν R Βορέω: ἀνέμων R 396. τόσσος ϝε: τοσσόσϝε Tyrannion 397. = Λ 87 398. τόσσον: τόσσος Zenodotus ποτὶ: περὶ R ὑψικόμοισιν: ἰξοφόροισιν Agathocles apud Eustathium 400. ὅσσῃ Aristarchus, non τόσσῃ 403. οὐδ᾿ — N 160 406. ῥυσάσθην: ἐρυσάσθην Palimps 408. = N 648 411. cf. N 579 412. βεβλήκειν Zenodotus et Aristophanes, non βεβλήκει 413. στρόμβον 414. πληϝῆς: ῥιπῆς V 415. πρόρριζος hic et Λ 157 416. δ᾿ οὔ περ ἔχει θράσος ὅς κεν: δ᾿ οὔ τιν᾿ ἔχει θράσος ὅς τις Zenodotus 418. ἔπεσ᾿: πέσεν R. cf. N 181 ὦκα Massiliensis cum Chia, ὠκὺ Aristarchus 419. ἐπ᾿ — 420. ϝοι = N 543-4 420. ἀμφὶ — N 181 422. ϝερύεσθαι: ἐρύσασθαι Ambros. ἀκόντιζον — 423. αἰχμάς = M 44-5 423. ϝε δυνήσατο Hermann. Orph. p. 792: ἐδυνήσατο 424. ἄριστοι: ἅπαντες V 427. τ᾿ Zenodotus: δ᾿ διήλλαττον αἱ Ἀριστάρχου, "ἀκήδεσεν" καὶ "ἀκηδέσατο." ἀκήδησ᾿ R 428. ἀσπίδας εὐκύκλους N 715 429–32. = N 535-8 433. ἐυρρεῖος: ἐυρρῆος R 434. = B 877 et B 741 436. ἀνέδρακεν 437. ἀπέμεσσεν Aristarchus, ἀπέμασσεν Zenodotus (cf. E 798): alii ἀπέσεισεν 438. τῷ Aristarchus.

non κὰδ 440–1. = Θ 251-2 440. νόσφιν ἐόντα: νόσφι κιόντα V. sic est Λ 281 442. Ὀιλῆος — N 701 444. Οἰνοπίδην et 445. Οἴνοπι R νύμφη νηὶς Z 20-1 445. ὄχθας: ὄχθης Zenodotus Σατνιόεντος: Σαϝϝαρίοιο V 446. δουρικλυτὸς — Λ 396 447. οὖτα — ἀνετράπετ᾿ Z 64 448. κρατερὴν ὑσμίνην Λ 190 449. ἦλθεν: ἦεν V. cf. N 384 451. Ἀρηιλύκοιο: Εὐρυλύκοιο V 451–2. = N 519-20 453. = N 445 ἔκπαϝλον: ἔκπαϝλος V μακρὸν ἀύσας: μακρὰ βιβάσθων R 454. *μὴν: μὰν 456. οὕτως "κόμισε" χωρὶς τοῦ ν̄ 457. σκηπτόμενον Il. δόμον — Λ 263 458–9. = N 417-8 461. ἀπιόντος — N 516 462. ἀλεύατο — Λ 360 463. λικριφὶς hic et τ 451 464. Ἀρχέλοχος Aristarchus: Ἀρχίλοχος 465. συνεοχμῷ 466. τένοντε: τένοντας R 468. πλῆντ᾿ 469. ἀμύμονι Πουλυδάμαντι: ἀμύμονα Πουλυδάμαντα Zenodotus 470. Πουλύδαμαν Zenodotus: ceteri Πουλυδάμα ἐνίσπες Venetus: ἔνισπε 471. = N 447 472. *μήν: μέν 473. Ἀντήνορος — Z 299 474. ϝάρ ῥα φυὴν ἄϝχιστα ἔοικεν Aristophanes: ϝὰρ ϝενεὴν ἄϝχιστα ἐῴκει 475. θυμόν: θυμῷ Eustathius 476. οὔτασε δουρί N 646 477. ὕφελκε 478. = 453 479. = Λ 242 480. cf. N 2 483. ἵνα μή τι: μή τοί τι V 484. ἄτιτος ἔῃ: ἔῃ ἄτιτος Hermannus cum Clarkio. cf. N 414, Ω 213 et rursus Ψ 705 et 703 485. μεϝάροισιν ἀρῆς Zenodotus: ceteri μεϝάροις ἄρεως 486–7. = 458-9 489. Πηνελέωο: Πηνελέοιο plerique 495. ἰνίον E 73 χεῖρε — N 548 496. ϝερυσσάμενος — M 190 497. αὐχένα μέσσον ἔλασσεν K 455 499. ὁ μὲν Ζηνόδοτος καὶ τὸν δέ καὶ τὸν φή ἐϝκλίνει, ἵνα τὸ φή ταὐτὸν ὑπάρχῃ τῷ ὥς. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἐκδεξάμενος τὸ ἔφη ῥῆμα ὁμοίως τῷ ἔβη, δοκεῖ ἀθετεῖν τὸν δεύτερον στίχον, ὅπερ οὐκ ἀναϝκαῖον. πρὸς δὲ τὸν Ζηνόδοτον ὑγιῶς ἀποφαίνεται ἐκεῖνο, ὅτι ὁ ποιητὴς οὐδέποτε οἶδε τὸ φή ἀντὶ τοῦ ὥς, οἱ δὲ μετ᾿ αὐτόν, ὥσπερ Ἀντίμαχος ("φὴ ϝεράνοισιν" εἰπών) καὶ οἱ περὶ Καλλίμαχον 500. καὶ — N 619 503. δάμαρ: δάμαρς Bentleius 505. σὺν: ἐν Zenodotus et Aristophanes. cf. B 236 κοῦροι Ἀχαιῶν Λ 473 506. τρόμος —: χλωρὸν δέος εἷλεν V.

cf. *Γ* 34 508. = *Λ* 218 509. *ἀθετοῦσι διὰ τὸ ξένον τῆς λέξεως καὶ μὴ κείμενον ἀλλαχοῦ* *ἀνδράϝρια* 510. *ἦρατ᾽: ἦρετ᾽* Eustathius *κλυτὸς εἰνοσίϝαιος* 135 512. *καρτεροθύμων: βαρβαροφώνων* V 513. *Φάλκην: Φάλκυν* R 517. = 447 et *N* 507 *οὖτα κατὰ: οὔτασε κὰλ* V. cf. schol. p. 469 b 23 519. *τὸν* — *N* 575 520. *δ᾽ ἄνδρας εἷλεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας* schol. p. 278 a 43. cf. 442 522. *τε Ζεὺς: δὴ θεὸς* V *ὄρσῃ: ὦρσεν* R, vel *ὤρσῃ*

O

2–3. = *Θ* 344-5 4. *ὑπὸ: ὑπαὶ* Aristarchus, *ὕπαι* (i. e. *ὕπαιθα*) Tyrannion 5. *Ἴδης ἐν κορυφῇσι Λ* 183 post 5. *προστιθέασι καὶ τὸ "ἕζετο δ᾽ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ᾽ ἔνδυνε χιτῶνα"* (*B* 42). 7. = *Ξ* 14 10. *εἴαθ᾽* Herodianus, *εἶαθ᾽* Aristarchus (*ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον*). *κῆρ ἀπινύσκων* Aristophanes; alii *κῆρα πινύσσων* (i. e. *τὸν θάνατον προσδοκῶν*). cf. *ε* 342 12. = *Θ* 350 et *Λ* 544 13. *ὑπόδρα ϝιδὼν Ξ* 82 14. *κακότεχνος ἀμήχανε K* 167 15. *τινὲς "ἐφόβησε δ᾽ Ἀχαιούς" ἀντὶ τοῦ φοβεροὺς ἐποίησεν.* cf. *P* 596 16. * *μὴν: μὰν* 17. *πρώτη: πρῶτον* R 18. *διὰ τοῦ η μέμνῃ εἶχον πᾶσαι* *τε κρέμω: τ᾽ ἐκρέμω* ante Bentleium. cf. schol. p. 410 a 33 *Ζηνόδοτος οὐδὲ ὅλως τὴν κόλασιν τῆς Ἥρας ϝράφει* 21. *μακρὸν Ὄλυμπον Θ* 410 22. *τινὲς ϝράφουσι "πρίν ϝ᾽ ὅτε δή σ᾽ ἀπέλυσα πεδῶν, μύδρους δ᾽ ἐνὶ Τροίῃ κάββαλον, ὄφρα πέλοιτο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι." δείκνυνται ϝὰρ ὑπὸ τῶν περιηϝητῶν οἱ μύδροι* 23. = *Λ* 591 *βηλοῦ: βήλου* Crates 24. *θυμὸν* Aristarchus, non *θυμὸς* * *ἀνίη: ἀνίει* 28. = *Ξ* 255 29. *ῥυσάμην: ῥύμην* Heynius *ἀνήϝαϝον: ἀπήϝαϝον* V 30. *Ἄρϝος ἐς ἱππόβοτον Γ* 258 31. *ἀπολήξῃς* Aristarchus 32. *ϝίδῃς: ἴδῃ χωρὶς τοῦ σ* *φιλότης* — *Ξ* 207 et 209 33. *οὔτε παρὰ Ζηνοδότῳ οὔτε παρ᾽ Ἀριστοφάνει ἦν* 34. = *Γ* 259 et *Ξ* 263 35. = *Ξ* 138 36. *ϝίστω νῦν K* 329 41. *Ποσειδάων ἐνοσίχθων Ξ* 384 43. *αὐτὸν* — *Z* 439 44. *τειρομένους: κτεινομένους* Aristophanes cum Massiliensi et Argolica

45. *καὶ κείνῳ* Aristarchus, non *κἀκείνῳ* 47. = *E* 426 48. = *H* 356 49. *βοῶπις* Aristophanes: alii *βοῶπι* 50. *μετ᾽: ἐν* V *καθίζοις: θεοῖσι* V 53. *οὕτω διὰ τοῦ ϝέ καὶ Ἀριστοφάνης* 54. *κάλεσσον: κέλευσον* V. cf. *Δ* 193 55. *κλυτότοξον: κλυτὸν αὐδήν* V 56–77. *ἀθετοῦνται. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἠθέτηντο* 64–77. *Ζηνόδοτος οὐδ᾽ ὅλως ἔϝραφεν* 64. *ἀνστήσει ϝὸν: ἀνστήσειεν* V 69. 601. *παλίωξιν* hic et *M* 71 71. *νῦν μόνως οὐδετέρως εἴρηται Ἴλιον.* quamobrem *Ἴλιον αἰπὺν* R, *Ἴλιον ἐκπέρσωσιν* Aristarchus, *εἴπερ:* cf. enim Lehrs. p. 375 72. *παύω: παύσω* V 77. = *Θ* 372 78. *θεὰ λευκώλενος: βοῶπις πότνια* R. cf. *Ξ* 277 post hunc *τινὲς "Ζῆν᾽ ὑποταρβήσασα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα."* 79. = *Θ* 410 *δὲ κατ᾽: δ᾽ ἐξ* Zenodotus 80. *ἂν αἴξῃ: ἀναΐξῃ* R 81. *φρεσὶ πευκαλίμῃσι Ξ* 165 82. *εἴην* Aristarchus, non *εἴη* aut *ἤειν.* apud Eustathium *ἤην* *μενοινήῃσι* Aristarchus: alii *μενοινήσειε* 83. *πότνια Ἥρη Θ* 198 84. *αἰπὺν Ὄλυμπον E* 868 86. *δεικανόωντο* Il. *δέπασσιν: ἐπέεσσιν* Zenodotus 88. *θέουσα: φέρουσα* V. cf. *Z* 394 89. = 35 92. *βοῶπις πότνια: θεὰ λευκώλενος* V. cf. *Δ* 50 94. *κείνου* Aristarchus: *ἐκείνου* 95. *δαιτὸς ἐϝίσης H* 320 97. *πιφαύσκεται M* 280 *οὐδέ* — *N* 785 100. = *Λ* 101 101. *ὤχθησαν — θεοί Λ* 570 * *δὲ ϝέλασσεν: δ᾽ ἐϝέλασσεν* 104. *μενεαίνομεν ἀφρονέοντες: ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντι* V, *μενεαίνομεν ἀφραδέοντες* R 106. *ἀφήμενος* *οὐκ* — *Λ* 180-1 108. *διακριδὸν* — *M* 103 113. *πεπλήϝετο* — *M* 162 114. *οὕτως καὶ ἡ Ἀριστάρχου καὶ πᾶσαι, "ἔπος ηὔδα," οὐ "προσηύδα".* cf. *Λ* 815 115. *Ὀλύμπια* — *E* 383 117. *πληϝέντι* — *Θ* 455 119. *Δειμόν* — *Λ* 37 120. *δ᾽* — *I* 596 123. *περιδείσασα* Aristarchus, non *περιδδείσασα* 124. *δὲ: μὲν* Eustathius *ἔνθα* — *I* 194 126. * *δ᾽ ἔστησε:* immo *δὲ στῆσε* *στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς N* 505 127. * *ἢ δὲ ϝέπεσσι: ἢ δ᾽* (vel *ἤδ᾽*) *ἐπέεσσι* *θοῦρον Ἄρηα E* 904 128. *μαινόμενε: δαιμόνιε* Etym. M. *ἠλεέ* Apollonius Sophista cum schol. p. 532 b 49. cf. *β* 243 *διέφθορας*

130. θεὰ — 78 132. ἀναπλήσας Θ 34 133. καὶ ἀχνύμενός περ Θ 317 134. κακὸν μέϝα πᾶσι: θεοῖς μέϝα πῆμα Zenodotus 135. Τρῶας ὑπερθύμους Ξ 15 138. ἑῆος: ἑοῖο Zenodotus 139. τοῦ ϝε: τοῦδε Zenodotus et Aristophanes 140. πεφήσεται: πεφάσσεται R 141. = H 128 142. θοῦρον — 127 144. μετ' ἄϝϝελος: μετάϝϝελος R 145. = 89 147—8. καὶ Ἀριστοφάνης προηθέτει 147. εἰς ὦπα — I 373 148. ἐποτρύνῃ — K 130 149. = 100 151. = Ξ 283 152. ἀνὰ — Ξ 352 153. θυόεν 155. Διὸς — Θ 387 στήτην Λ 332 σφωε Heynius: σφῶιν. cf. Λ 330 156. ὦκα ϝέπεσσι: ὦκ' ἐπέεσσι 157. ϝέπεα — 145 158. = Λ 186 159. ψευδάϝϝελος 160. μάχης — N 536 161. ἔρχεσθαι: ἔρχεσθ' ἢ V 162. μοι: μου Ammonius ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται: ἐπέεσσι πεπείσεται R ἀλοϝήσει hic et 178 163. κατὰ φρένα — Λ 411 164. ταλάσσῃ: θελήσῃ V. cf. Λ 534, N 830 165. ἕο Palimps 166—7. ἀθετοῦνται 167. = Λ 187 et H 112 168-9. = Λ 195-6 169. δὲ κατ': δ' ἐξ Zenodotus 171. αἰθρηϝενέος hic et T 358 172. ὧς — διέπτατο 83 173. = Λ 199 et Ξ 510 176. σε κέλευε V, σ' ἐκέλευσε R 176—83. = 160-7 179. πολεμίξων V. cf. K 451 180. ἄνωϝε R 184. = Θ 208 185. ἀϝαθός περ ἐών Λ 275 186. ὁμότιμον 187. τ' ἐκ Aristarchus: alii τε τέκετο Ῥέα: τέκε Ῥείη R 189. δέδασται: δέδαστο Bentleius 191. *δὲ λάχε: δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα M 240 192. εὐρὺν: αἰπὺν Zenodotus ἐν — 20 νεφέλῃσιν: νεφέεσσιν schol. ad Π 365 195. κρατερός περ ἐὼν 161 196. δειδισσέσθω: δειδιξέσθω Palimps 197. υἱάσι: υἱέσι V βέλτερον Aristarchus, κάλλιον Aristophanes: οἱ δὲ εἰκαιότεροι "κέρδιον". cf. Cramer. Ox. 2 p. 331 11 198. ἐκπάϝλως Theognostus ap. Cramer. Ox. 2 p. 243 18 200. ποδήνεμος — Λ 195 201. ϝαιήοχε — 174 203. στρεπταὶ — N 115 205. Ποσειδάων ἐνοσίχθων 41 206. κατὰ — K 169 207. ϝειδῇ: εἴπῃ Zenodotus 208. = Θ 147 209. ὁππότε Bentleius: ὁππότ' ἂν ϝισόμορον 210. cf. Δ 241

211. ϝε: κε V μέϝα κράτος N 486 212—7. ἀθετοῦνται 213. * εἴ: αἴ 214. Ἥρης θ' Palimps: ceteri omittunt particulam Ἑρμείῳ τε καὶ Ἡφαίστοιο: Ἡφαίστου τε καὶ Ἑρμείαο V 216. δὲ: τε R 219. ἥρωες Ἀχαιοί N 629 220. προσέφη — Ξ 341 224. κε: τε R 225. νέρτεροι ap. Cramer. Ox. 1 p. 66 30, νέρτατοι Zenodotus: ἐνέρτεροι θεοί — Ξ 274 226. οἵ Ascalonita, ἐϝκλιτικῶς 228. ἀνιδρωτί * ϝε τελέσθη: ϝ' ἐτελέσθη 229. ἐν χείρεσσι λάβ' K 328 αἰϝίδα — E 738 230. τὴν: τῇ plerique 231—5. ἀθετοῦνται 232. μένος μέϝα N 424 ὄφρ': τόφρ' Aristarchus 236. ἀνηκούστησεν hic et Π 676 237. βῆ — ὀρέων 169 238. ὠκεῖ: ὠκέι φασσοφόνῳ 239. = Λ 197 240. *ἔτ' ἔκειτο: ἔτι κεῖτο ἐσαϝείρετο: ἐσαϝείρατο V 241. ἒ] Χρύσιππος ἐψίλου τὸ ε ὡς περισσεῦον, ut esset ἀμφιϝνοῶν 242. Διὸς — Ξ 252 243. = N 763 et E 439 244. Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο Λ 200 245. ὀλιϝηπελέων 24 τί σε — N 464 246. προσέφη — M 230 247. τίς — φέριστε Z 123 248. οὐκ ἀΐεις K 160 νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσιν M 403 252. ὄψεσθαι: ἵξεσθαι Aristarchus 253. Διὸς υἱὸς: ἑκάερϝος 256. Φοῖβον — ὅς E 509 περ: ϝε R 259. νηυσὶν ἔπι ϝλαφυρῇσιν Ξ 367 ἐλαυνέμεν: ἐλαύνειν V 261. ἥρωας Ἀχαιούς 219 262. ἔμπνευσε μένος K 482 263—8. = Z 506-11 265—8. ἀθετοῦνται Ζηνόδοτος τοῦτον (265) μόνον ϝράφει, Ἀρίσταρχος δὲ καὶ τοὺς ἄλλους τρεῖς 269. = K 358 ϝούνατ': ϝυῖα V 270. ὀτρύνων: ὀτρυνέων V 271. ἢ ἔλαφον — αἶϝα Γ 24 272. ἐσσεύαντο Aristarchus, non ἐσσεύοντο. cf. Hermann. 2 p. 49 273. ἠλίβατος] v. Buttmann. Lex. 94 274. τέ σφιν: ταῖσφιν V 277. τείως Zenodotus: εἵως 278. = N 147 283. δ' ἐν σταδίῃ N 314 285. = I 95 286. = N 99 288. ἢ θήν Λ 365, N 813 *μάλ' ἐϝέλπετο: μάλα ἔλπετο 289. θανέειν: θανέμεν R ὑπὸ — Λ 579 291. Δαναῶν: ἀνδρῶν R 293. πρόμος ἵσταται H 136 294. = Ξ 370 295. μὲν: δὲ schol. ad

Δ 287, Cramer. Ox. 1 p. 14 297. *ὥς κε: εἴ κεν* V, *εἴ ϝε* Bentleius 299. *καταδῦναι ὅμιλον N* 307 300. = *Ξ* 378 301. *Αἴαντα: Αἴαντε* Zenodotus et Aristophanes 302. *Μέϝην* Aristarchus, *Μεϝῆν* Ascalonita *ἀτάλαντον — E* 576 306. = *N* 136 307. *βιβῶν* Aristarchus, *βοῶν* Zenodotus. cf. *H* 213 308. *ὤμοιιν: ὤμοισιν* R 309. *ἀμφιδάσειαν* 313. *ἀπὸ — N* 585 314–7. = *Λ* 571-4 315. *πῆχθεν* R. cf. *Θ* 298 316. *πολλὰ: ἄλλα* R *λευκὸν: καλὸν* R 318. *ἀτρέμα* 319. = *Λ* 85 320. *κατενῶπα* Aristarchus, *κατένωπα* Alexion et Herodianus 322. *λάθοντο — N* 835 323. *βοῶν — Λ* 696 324. *νυκτὸς ἀμολϝῷ Λ* 173 325. *ἐλθόντ᾽ ἐξαπίνης I* 6 327. *ἧκε: θῆκε* R *Τρωσὶν — M* 255 330. *χαλκοχιτώνων: καρτεροθύμων* R 333–6. = *N* 694-7 333. *τὸν Ὀιλέα Ζηνόδοτος ἑπόμενος Ἡσιόδῳ καὶ Στησιχόρῳ χωρὶς τοῦ ō ὀνομάζει Ἰλέα, τὸ δὲ ō ἄρθρον φησί* 341. *Δηίοχον: Δηίλοχον* R 342. *προμάχοισι: πυμάτοισι* V *διὰ — N* 388 344. = *M* 72 345. *ἔνθα καὶ ἔνθα K* 264 **ἔνθ᾽ ἐφέβοντο: ἔνθα φέβοντο* 346. = *Θ* 172 347. *ἐπισσείεσθαι: ἐπισσείεσθον* Zenodotus 348. = *B* 391 350. = *H* 80 351. *ἐρύουσι Λ* 454 352. *ἤλασεν ἵππους Λ* 488 353. *κατὰ: ἐπὶ* R 354. *ϝερυσάρματας* hic et *Π* 370 355. *ϝηχῇ θεσπεσίῃ N* 834 356. *ποσσὶν: χερσὶν* Zenodotus *ἐρείπων: ἐρίπτων* schol. p. 384 a 26 357. *ϝεφύρωσεν* hic et *Φ* 245 361. *αἰϝίδ᾽ ἔχων ἐρίτιμον — B* 447 360. *φαλαϝϝηδόν* 363. *νηπιέῃσιν I* 487 365. *ἤιε* Aristarchus, *ἠιε* Crates et Herodianus *καὶ ὀιζὺν N* 2 366. **ξύϝχεας: σύϝχεας* 367–9. = *Θ* 345-7 370. *Γερήνιος — Λ* 840 373. *ὄιος: οἰὸς* V 374. *ὑπέσχεο — M* 236, *N* 368 376. = *Θ* 244 377. **δὲ κτύπε: δ᾽ ἔκλυε* Zenodotus; cf. *Θ* 170. vulgo *δ᾽ ἔκτυπε* 378. *Νηληιάδαο — Θ* 100 379. *κτύπον: νόον* Palimps cum aliis. idque tuetur cum Ernestio Vossius h. Dem. 3 380. = *Ξ* 441 381. *εὐρυπόροιο* Il. 386. *ἔϝχεσιν ἀμφιϝύοις Ξ* 26 387. *ἐπιβάντες: ἀποβάντες* Ambros. 388. *μακροῖσι ξυστοῖσι N* 497 389. *ναύμαχα* hic et 677 *κολλήεντα ϝειμένα χαλκῷ: ιμενα χαλκόν* Ambros. 393. *ἅπαξ*

ἐνταῦθα ἐν τῇ Ἰλιάδι τὸ λόϝοις. cf. *α* 56 *λοέων* V 394. *ἀκέσματα* Aristarchus, non *ἀκήματα* *μελαινάων ὀδυνάων Δ* 117 396. *ϝένετο — Δ* 456 397. *καὶ ϝῶ — M* 162 398. = 114 *δὲ προσηύδα: δ᾽ ἔπος ηὔδα* Aristarchus 399. *χατέοντι — I* 518 400. *δὴ — N* 122 401. *ποτιτερπέτω* 403–4. = *Λ* 792-3 405. *πόδες φέρον N* 515 406. *Τρῶας — ἔμπεδον E* 527 **οὐδὲ δύναντο: οὐδ᾽ ἐδύναντο*. item 416. cf. *ν* 687 407. *παρὰ: ἀπὸ* Eustathius 409. *ἠδὲ: οὐδὲ* V 412. *ἅπαξ ἐνταῦθα σοφίαν ὠνόμασε* *ὑποθημοσύνῃσιν* hic et *π* 233 413. = *M* 436 414. = *M* 175 417. *νῆας* V; cf. *M* 198 419. *φαίδιμος Αἴας Λ* 496 420. *κατὰ — Λ* 108 421. *δούπησεν δὲ πεσών N* 442 422. *Ἕκτωρ δ᾽ ὡς ἐνόησεν Λ* 284 424–5. = *Λ* 285-6 427. *σαώσατε: σαώσομεν* schol. p. 155 a 8, *σαώσετε* R 429. *ἀκόντισε — Ξ* 461 430. *τοῦ — δ᾽ Δ* 491 434. **ἑστεῶτ᾽: ἑσταότ᾽* 435. *χαμάδις — H* 16 436. 466. **δὲ ῥίϝησε: δ᾽ ἐρρίϝησε* 439. *τοκεῦσιν: τέκεσσιν* Zenodotus 440. cf. *E* 171 441. *πόρε — Λ* 72 442. *ὥς — ξυνέηκε K* 512 444. *ἰοδόκον* Alexion et Attalus: alii *ἰόδοκον* **ἐφίῃ: ἐφίει* 447. *ἡνία ἔχοντα Θ* 121 448. *πλεῖσται — E* 93 449–51. *ἀθετοῦνται* 450. *διχῶς αἱ Ἀριστάρχου, καὶ "ἱεμένῳ" καὶ "ἱεμένων"* 451. *πρόσθε* Aristophanes: *ὄπισθε* *ἔμπεσεν — Δ* 217 452. = *Θ* 314 453. *κείν᾽ ὄχεα Λ* 160 *κροτέοντε* Bentleius: *κροτέοντες* 454. *ἐναντίος: ἐναντίον* R 455. *ὁ Ϝαστυνόῳ: ὅ ϝ᾽ Ἀστυνόῳ* *Προτιάονος: προτιάνορος* R 456. **ἰσχέμεν: ἴσχειν* 457. *αὐτὸς — N* 642 458. *Ἕκτορι — N* 720 459. *μάχης* Zenodotus, *μάχην* Aristophanes 460. expungit Bentleius 461. **ῥα φύλασσεν: ῥ᾽ ἐφύλασσεν* 465. *τόξον — Θ* 329 466. = 436 467. *ὢ πόποι: ὦ πέπον* V, recte, ut *P* 171 469. *νεόστροφον: εὔστροφον* V, *νεοστρεφέ᾽* schol. p. 231 b 28 470. *ἀμφότερα ϝράφεσθαί φησιν ὁ Ἀρίσταρχος, "πρῴην" καὶ "πρώιον"*. *θρώσκοντας ὀιστούς*] cf. 313-4 472. *βιὸν καὶ — Λ* 387 474. *δολιχὸν δόρυ N* 162 476. **μὴν: μὰν* *ἀσπουδί ϝε Θ* 512 477. *νῆας ἐυσσέλμους Ξ*

106 478. δὲ: δ᾽ αὖ R 480. = Γ 336
481. = Λ 43. omittunt Venetus et alii. cf. N 714 482. =
Ξ 12 483. βῆ δ᾽ ἰέναι K 179 484. Τεύκρου:
Τεῦκρον apud Cramer. Ox. 1 p. 449 11 485–6. = 424
-5 487. = Λ 287 488. νῆας ἀνὰ ϝλαφυράς M
471 489. βλαφθέντα — 484 491. κῦδος ὑπέρ-
τερον M 437 492. μινύθησι καὶ Palimps: μινύθῃ τε
καὶ 494. νηυσὶν ἀολλέες: νηυσὶ διαμπερές Lycurgus
103 ὑμέων V, ἡμέων Bentleius 495. = Λ 206
et H 52 497. παῖδες ὀπίσσω: νήπια τέκνα Lycurgus
l. l. 499. σὺν — Λ 14
500. = N 155 501. = N 489 ϝοῖς ἑτάροισιν: μα-
κρὸν ἀύσας R 502. αἰδὼς Ἀργεῖοι N 95
504. κορυθαίολος — M 230 505. ἐμβαδὸν
507. νῆας ἐνιπρῆσαι N 319 508. *μὴν: μὰν
510. αὐτοσχεδίῃ: αὐτοσχεδίην V. cf. M 192, P 294, λ 536
512. στρεύϝεσθαι hic et μ 351 ἐν — N 603
514. = 500 516. Φωκήων: Ἀθηναίων V Λαο-
δάμαντα: Λαομέδοντα R 517. ἀϝλαὸν υἱόν 445
522. *Πανθόου: Πάνθοι προμάχοισι: Τρώεσσι R
δαμῆναι: μιϝῆναι R 523. στῆθος — N 438
424. = 421 et Z 28 526. φέρτατος ἀνδρῶν: φέρτατον
υἱόν Palimps. Ven. alii 527. εἰδότε — Λ 710
528. = N 646 529. ἐπϝύθεν ὁρμηθείς N 562
531. ἤπαπεν: ἠπάπετ᾽ V. cf. B 659 533. δηίων — M 57
534. περιττὸς ὁ στίχος. cf. N 440 535. ἱπ-
ποδασείης N 614 536. ἔϝχεϊ ὀξυόεντι H 11
538. φοίνικι φαεινός H 305 539. *εἶος: ἕως
ἔτι δ᾽: καὶ Hoffmannus coll. N 609; Bentleius μένων δ᾽ ἔτι
540. ἦλθ᾽ ἐπαμύντωρ V. cf. Ξ 449 541. στῆ — λαθών
Λ 251 542. = E 661 543. πρόσσω ἱεμένη N
293: ἱεμένω R ἐλιάσθη 520 544. τεύχε᾽ —
συλήσειν Z 28 546. ἐνένιπεν Palimps et Ven.: ἐνένι-
σπεν V, ἐνένιπτεν R 549–51. = N 174-6
551. omittit Palimps 552. ῥ᾽: δ᾽ Palimps ἔπος
— Ξ 297 555. περὶ Ptolemaeus: πέρι 556. ἀ-
ποσταδὸν 557. = M 172 et N 772-3 559. =
Λ 472 560. = N 44 561. ὦ — ἔστε E 529
αἰδῶ —] cf. N 121-2 562–4. = E 530-2
563. ἀνδρῶν Aristarchus, non δ᾽ ἀνδρῶν

565. ἀλέξασθαι: ἀλεξέμεναι R 572. = N 239 et K 352
573–5. = Δ 496-8 577. νισσόμενον N 186
πολεμόνδε — Θ 313 578. = 524 et Ξ 519
ἀράβησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ R 579. Ἀντίλοχος δ᾽ ἐπ-
όρουσε N 550 κύων: λέων R 581. ὑπέλυσε
— O 260 585. = E 571 586. *ἀλλ᾽ ὅ ϝ᾽ ἄρα
τρέσε: ἀλλ᾽ ὅϝ᾽ ἄρ᾽ ἔτρεσε V, ἀλλὰ παρέτρεσε R 587. ἀμ-
φὶ βόεσσιν: ἀμφί οἱ αὐτῷ Zenodotus 589 ἐπὶ — 590. = Θ
158-9 591. = Λ 595 592. δὲ: δ᾽ αὖ R
λείουσιν — H 256 593. = B 150 et Λ 5 594. ἔϝειρε
μένος μέϝα 232 θέλϝε M 255 595. τοὺς —
572 597. θεσπιδαὲς πῦρ M 177 598. Θέτιδος:
Θέτιος R 599. μητιέτα Ζεύς 377
601. ἐκ —] cf. 69 ἔμελλε: μέλλε Aristarchus 602. ὀρέ-
ξαι: ὀρέξειν R 603. τὰ φρονέων K 491 νή-
εσσιν ἔπι ϝλαφυρῇσεν 259 604. = Ξ 375
606. ἐν: ἐνὶ R τάρφεσιν: ταρφέσιν Tyrannion
607. ἀφλοισμὸς: ἄφλοισμος idem *στόμ᾽ ἐϝίϝνετο:
στόμα ϝίϝνετο 608. ἀμφὶ —] cf. N 805 609. σμερ-
δαλέον: σμερδαλέα R μαρναμένοιο: μαινομένοιο schol.
p. 566 b 51 610–4. ἀθετοῦνται. οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῳ
δὲ ἦσαν οἱ πέντε 613. ἐπώρνυε: ἐπήρτυε R
615. στίχας — M 47 618. *ἶσχον: ἴσχον. et 657. ἶσχε: ἴ-
σχε 618. πυργηδὸν N 152 619. τὸ ἠλίβατος ψι-
λοῖ ἡ παράδοσις. cf. O 273 620. λιϝέων — Ξ 17
621. τροφόεντα: τροφέοντα Ven. cum aliis οἱ μὲν "ἀ-
κτῇ", οἱ δὲ "αὐτήν". 622. ἔν τισιν "ἐξ ἁλός, ὣς Δα-
ναοί". cf. E 527 *οὐδὲ φέβοντο: οὐδ᾽ ἐφέβοντο
624. ἐν: ἐνὶ R 625. ἀνεμοτρεφές hic et Λ 256. καὶ Σι-
μωνίδης "ἀνεμοτρεφέων πυλάων" εἴρηκεν 626. ἄχνῃ
χωρὶς τοῦ ῑ Zenodotus. ἀρσενικῶς "δεινὸς ἀήτη"
ἀλλ᾽ οὐ "δεινή", ὡς "κλυτὸς Ἱπποδάμεια" (B 742) καὶ "κλυ-
τὸς Ἀμφιτρίτη" (ε 422). ἔνιοι δὲ ἀϝνοοῦντες ποιοῦσι "δεινὸς
ἀήτης". 627. ἐμβρέμεται 629. = I 8
631. εἱαμενῇ] δασυντέον. cf. Δ 483 633. φονῇσιν hic et
K 521 635. *ὁμοῦ στιχάει: ὁμοστιχάει. βάρβαρόν φη-
σιν εἶναι τὸ ὁμοστιχάει Διονύσιος. στιχάει habent Suidas et
Hesychius. cf. Lobeck. Ῥηματ. p. 171, 178, 186. Σ 577 est ἅμ᾽
ἐστιχόωντο, apud Theocritum 25 126 σύναμ᾽ ἐστιχόωντο
637. θεσπεσίως καὶ Διὶ πατρί: χαλκοκορυστῇ R

639. ἀέθλων Eustathius et schol. Pindar.: ἄνακτος. cf. Θ 363 640. ἀγγελίην Zenodotus. καὶ νῦν δὲ ἀγγελίης ἀντὶ τοῦ ἄγγελος. 642. παντοίας ἀρετάς: παντοίην ἀρετήν Plutarchus et Eustathius 644. κῦδος — 491 645. et στρεφθεὶς et στραφθεὶς V πάλτο: ἆλτο V 646. ποδηνεκέ᾽: ποδηνεκὲς Venetus et vulgata. cf. Δ 137 647. ἀμφὶ — 648. = 608 et B 334 649. = Λ 343 et O 442 651. καὶ ἀχνύμενοί περ M 178 Ἑλλάνικος Αἰολικῶς νομίζει τὴν περί πέρ εἰρῆσθαι 652. μάλ᾽ ἐδείδισαν R: μάλα δείδισαν 653. εἰσωποὶ 654. νῆες — εἰρύατο Ξ 75 656. προτέρω vel προτέρων V. τὸ πρωτέων μέμφεται Διονύσιος· οὐ γὰρ τὸ πρώτων, φησί, περισπᾶται ἔμειναν: ἔμιμνον R 659. = 370 661. = 561 664. ἠμὲν — καὶ] sic 670 666. ἑστάμεναι κρατερῶς N 56 τρωπᾶσθε: τροπάασθε R 667. = 514 668—73. ἀθετοῦνται 670. πρὸς: πὰρ Eustathius ὁμοιίου πολέμοιο N 635 672. οὐδ᾽ — B 779 673. μάχην ἐμάχοντο 614 674. ϝήνδανε θυμῷ Λ 378 675. ἀφέστασαν: ἐφέστασαν R 676. βιβάσθων: βιβάσκων R. cf. N 809 677. νώμα — E 594 678. βλήτροισι * δυωκαιεϝεικοσίπηχυ: δυωκαιεικοσίπηχυ 679. κεληΤίζειν. cf. ε 371 680. συναείρεται: συναγείρεται V. cf. K 499 681. δίηται: διώκη V, διώκει R 682. λαοφόρον 686. βιβάς: βιβῶν V. cf. 307 αἰθέρ᾽ ἵκανεν Ξ 288 688. τινὲς ἐπισυνάπτουσι τούτῳ τόνδε "ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων" (X 459) 689. πύκα — M 317 690. ὀρνίθων πετεηνῶν B 459 691. ποταμὸν: ποταμῷ R 692. = B 460 693. κυανοπρώροιο: κυανοπρωίρου Etym. M. 694. ἀντίος Aristarchus: ἀντίον ἀίξας: ἀίσσων V ὦσεν Aristarchus: ὦρσεν. coll. N 83 698. ἄντεσθ᾽: ἀντέσθ᾽ Tyrannion ὡς: ὧς ante Lehrsium

701. * Τρωσὶ δ᾽ ἐϝέλπετο: Τρωσὶν δ᾽ ἔλπετο. cf. 288 702. = Θ 182 ἥρωας Ἀχαιούς 261 705. ὠκυάλου Il. 706. ἀπήγαγε: ἀφίκετο V 708. δήιοι ἀλλήλους M 425 709. ἀικὰς 710. = K 508 et N 487 711. ἀξίνῃσι hic et N 612 712. ἀθετεῖ Aristarchus. cf. N 147 713. μελάνδετα

715. ῥέε — Θ 65 716. οὐκ ἐμεθίει Zenodotus: vulgati οὐχὶ μεθίει. negationem correxit Bentleius 717. ἄφλαστον 718. οἴσετε: οἴσατε R αὐτοὶ: ἄλλοι R 720. θεῶν ἀϝέκητι M 8 722. νέεσσιν: Ἀχαιῶν R 724. τότ᾽ ἔβλαπτε R: τότε βλάπτε εὐρύοπα Ζεύς Ξ 203 725. ἐποτρύνει — 43 726. μᾶλλον: πάντες R 728. = E 443 et Δ 12 729. ἑπταπόδην 731. ἀκάματον πῦρ E 4 732. = 687 733. = Z 67 734. = 487 736. ἀμύναι: ἀμύνῃ R 737. * μήν: μέν τι Aristarchus, τοι R: vulgo τις 738. ἀπαμυναίμεσθ᾽: ἀπαμυνώμεσθ᾽ R ἑτεραλκέα — Θ 171 739. πεδίῳ: ὁμάδῳ V ex 689 741. μειλιχίῃ Aristarchus, non μειλιχίη 742. ἔγχεϊ — 526 743. νηυσὶ φέροιτο: νηυσὶν ἄγοιτο R 744. Ἕκτορος — K 356 745. ἔγχεϊ μακρῷ: ὀξέι χαλκῷ R 746. αὐτοσχεδὸν — H 273

Π

1. νηὸς ἐυσσέλμοιο B 358 3–4. = H 426 et I 14-5 5. = Λ 814 et Λ 599 ᾤκτειρε: θάμβησε Aristarchus 6. = Ȯ 35 7. 20. 49. 126. 584. 707. 744. 754. 812. 839. 843. * Πατρόκλεες: Πατρόκλεις 9. καί — Z 518 10. ποτιδέρκεται: προσδέρκεται Zenodotus 16. ἀκαχήμεθα R 18. νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν O 259 19. = Λ 363 20. προσέφη Πατροκλῆς ἱππεύς R: προσέφης Πατρόκλεις ἱππεῦ 21. Πηλῆος: Πηλέως. οὕτως Πτολεμαῖος· οἱ δὲ ὑπομνηματισάμενοι Ἰακῶς (i. e. Πηλέος?) v. ad Λ 489 22. = K 145 23—4. = Λ 825-6 25—7. = Λ 660-62 25. μὲν Τυδείδης Aristophanes 28. πολυφάρμακοι hic et κ 276 29. ἕλκε᾽: ἕλκος Apollonius Sophista 31. αἰναρέτη Aristarchus: alii αἴν᾽ ἀρετῆς ὀνήσεται: ὀνόσσεται Apollonius Soph. 32. 41. 97. 445. 725. * εἴ: αἴ 32. ἀεικέα — I 495 34. γλαυκὴ 35. πέτραι τ᾽ ἠλίβατοι O 618 ὅτι: ὅτε Aristarchus 36.–45. = Λ 794-803 39. αἴ κέν R: ἤν που. cf. Λ 797 41. εἴσκοντες Aristarchus, ἴσκοντες Ptolemaeus

47. λιτέσθαι: λίτεσθαι Ptolemaeus 48. = Ο 184 50. ἦν: εἴ Aristarchus 51. = 37 52. = Ο 208 53. δή: τις Aristarchus 55. πάθον — Ν 670 57. κτεάτισσα Il. ἡ τετριμμένη ἀνάγνωσις προπαροξύνει τὸ εὐτείχεα, τοῦ λόγου ἀξιοῦντος παροξύνειν 58. ἐκ — Ι 344 κρείων — Ξ 41 59. ὡς εἴ — Ι 644 ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ καὶ τῇ Ῥιανοῦ μετανάστιν, καὶ ἀκούουσι τὴν Βρισηίδα 62. 202. 282. μηνιθμὸν 63. ἀυτή — Ζ 328 66. εἰ: ἤ V 70. μέτωπον: μέτωπα schol. ad Ζ 10 72. κρείων — 58 73. ἤπια εἰδείη Δ 361 74. ἐν — 75. ἐγχείη Θ 111 75. Δαναῶν — 32 76. ὀπὸς: ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων ἔπος ἔκλυον αὐδήσαντος Κ 47 77. Ἕκτορος — Ι 351 78. περιϝάγνυται οἳ — Β 149 80. ἀπὸ: ἄπο V. cf. 75 81. ἐπικρατέως 67 82. νῆας ἐνιπρήσωσι Θ 182. post hunc Barnesius (ex Diogenis Cynici apud Diogenem Laertium parodia) τοὺς ἄλλους ἐνάριζ', ἀπὸ δ' Ἕκτορος ἴσχεο χεῖρας 84. ἄρηαι: ἄροιο Eustathius 86. * ἀποδάσσωσιν: ἀπονάσσωσιν προτὶ R: ποτὶ 88. ἐρίγδουπος — Ν 154 89—91. μή σύ γ' ἀγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηιοτῆτι Zenodotus 90. δέ με: δ' ἐμὲ V θήσεις: θείης R. cf. 83 91. πολέμῳ — Ν 250. 92. προτὶ —: Ἴλιον αἰπὺ δίεσθαι Zenodotus 93—6. μή σ' ἀπομουνωθέντα λάβῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ Zenodotus. ὃν παρῳδεῖ Διονύσιος ὁ Θρᾷξ, ἀντὶ τοῦ λάβῃ δάκῃ λέγων 93. θεῶν — Ξ 333 94. ϝεκάϝεργος — Ο 253 95. Νικίας ὑφ' ἓν ἀνέγνω παλιντροπάασθαι, Ἀπολλόδωρος δὲ κατὰ διάλυσιν 97—100. ἀθετοῦνται 97. = Η 132 99. νῶιν: νῶι Heynius Hermannus Buttmannus. cf. ρ 354 ἐκδῦμεν Hermannus
100. λύοιμεν R: λύωμεν 101. = Ν 81 102. = Ο 727 104. δεινὴν Herodianus, σὺν τῷ ν̄ περὶ κροτάφοισι] cf. Ο 608 105. βάλλετο: τύπτετο V 106. ἄμεινον καὶ φάλαρα γράφειν, ὡς τῶν παλαιῶν οἱ πλείους ἔκαμνεν: ἔκαμψεν R 107. σάκος αἰόλον Η 219 * οὐδὲ δύναντο: οὐδ' ἐδύναντο 108. βελέεσσιν: τελέεσσιν R 109. ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι Ο 10 112. = Ξ 508 114. δόρυ

μείλινον Ε 694 117. κόλον 118. = Μ 185 et Ν 530 120. * μήδε' ἔκειρεν: μήδεα κεῖρεν Aristarchus. alii κείρει. cf. Ο 467 121. = Ξ 54 et Η 21 122. ἀκάματον πῦρ Ο 731 123. νηὶ θοῇ Λ 389 ἔστι μὲν ἐκ πλήρους λαβεῖν κατά, εἶτα σβεστή τὸ συμβαῖνον ἐπιθετικῶς· ἔστι δὲ καὶ κατὰ συναλοιφὴν ἀσβέστη, ὃ καὶ μᾶλλον 124. * πρυμνὴν: πρύμνην 125. 584. 839. ἱπποκέλευθε 127. ἰωήν: ἐρωήν Massiliensis et schol. p. 249 b 16 128. φυκτὰ Il. post 129. Μυρμιδόνων, ἤν πού τι φόως Δαναοῖσι (alii Τρώεσσι) γένηαι (39) R 130. = Λ 616 et Η 206 131—3. = Λ 17-9 133. ἔδυνε: ἔθηκε R 134. ποδώκεος Αἰακίδαο: κακῶν βελέων ἀλεωρήν V. cf. Β 860 135—6. = Γ 334-5 137—8. = Ο 480-1 137. ἰφθίμῳ —: ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον R ex Ε 743 εὔτυκτον: εὔθηκτον R 139. = Γ 338 140. Ζηνόδοτος τοῦτον ἀθετήσας τοὺς ἑξῆς τέσσαρας οὐκ ἔγραφεν 141. βριθὺ μέγα στιβαρόν Θ 390 143. διχῶς, καὶ τάμε καὶ πόρε. cf. schol. p. 311 a 21 et Δ 219 144. ἐκ κορυφῆς: ἐν κορυφῇς V 145. * ζευγνῦμεν: ζευγνύμεν 146. Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα Ν 324 150. Ἅρπυια πόδαργος Zenodotus. et "Τιμογένης ἐν ταῖς παραφράσεσιν ἔδοξεν ὅτι κύριον ὄνομα Ἅρπυια, τὸ δὲ ποδάργη ἐπίθετον, πλανηθείς· τοὐναντίον γὰρ φαίνεται" Apollonius Sophista 151. Ὠκεανοῖο: Ἠριδανοῖο Eustathius 152. ἵη R: ἵει 156. πάντας: πάντῃ Zenodotus 158. ἔλαφον κεραὸν Ο 271 160. ἀγεληδὸν κρήνης μελανύδρου 3 161. λάψοντες: λάψαντες Zenodotus, λάπτοντες Hesychius et Etym. M. μέλαν ὕδωρ Β 825 163. περιστένεται 164. ἡγήτορες — Ξ 144 165. ποδώκεος — 134 166. ῥώοντ' Λ 50 167. ἵππους — Β 554 169. * δὲ: δ' ἄρ' 173. αἰολοθώρηξ Δ 489 174. διιπετέος —: ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς schol. p. 566 a 41 175. ὃν, χωρὶς τοῦ τ, Aristarchus et Aristophanes Ζηνόδοτος Κλεοδώρην φησίν, Ἡσιόδου καὶ τῶν ἄλλων Πολυδώρην αὐτὴν καλούντων 178. ἀναφανδὸν * ἀπερείσι' ἔϝεδνα: ἀπερείσια ἕδνα 180. παρθένιος 181. κρατὺς: θρασὺς R 183. ἀθετεῖται· ἠδέσθη γὰρ ἂν τὴν θεόν 185. ἀκάκητα Aristarchus. οἱ δὲ ἄλλοι ἀναλογίᾳ πειθόμενοι προπερισπῶσιν.

ἀϝλαὸν — Ο 517 187. μοϝοστόκος — Λ 270
188. προφόωσδε Zenodotus: Aristarchus et Aristophanes
φώωσδε 189. κρατερὸν — Η 38 190. * μυρί'
ἔϝεδνα: μυρία ἕδνα 191. ἠῢ τρέφεν Hermann. ad Pindar. Ol. 5 37: εὖ ἔτρεφεν ἀτίταλλεν Ν 27
192. ἀμφαϝαπαζόμενος Il. * τ' ἑϝὸν: θ' ἑὸν
194. πᾶσι μετέπρεπε Β 579 Μυρμιδόνεσσιν: ἡϝεμόνεσσιν R 196. ϝέρων ἱππηλάτα: Γερήνιος ἱππότα V
199. κρατερὸν — Λ 326
201. νηυσὶ θοῇσιν Ν 84 202. μ' ἠτιάασθε: μητιάασθε Zenodotus 204. νηλεὲς 33 205. = Β 236 et Γ 283
206. ἐπεὶ χόλος — Ξ 306 207. ταῦθ' ἅμ' ἀϝειρόμενοι Palimps cum Hermia Crateteo θάμ' ἐβάζετε: θαμὰ βάζετε Aristarchus 208. μέϝα ϝέρϝον Η 440
ἕης 210. = Ο 667 211. ἄρθεν: ἄρθεν Aristarchus 214. ἀσπίδες — Ν 264
215—7. = Ν 131-3 215. κόρυθ' V 218. θωρήσσοντο V: θωρήσσεσθον. cf. Ν 301 219. ἕνα — Ο 710
220. πολεμιζέμεν: πολεμίζειν Ambros. 221. βῆ ῥ' ἴμεν Μ 299 222. καλῆς δαιδαλέης Ι 187 Θέτις — Ι 410 223. ἄϝεσθαι: ἰόντι Zenodotus et Aristophanes
224. ἀνεμοσκεπέων post 226. nescio quis ἀλλ' αὐτὸς μόνος ἠδὲ Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός 227. ὅτι Aristarchus: ὅτε. cf. Ν 319, Ξ 248 228. οὕτως Ἀρίσταρχος τό ῥα, διὰ τοῦ ἑνὸς ρ 229. * δ' ἔνιψ': δὲ νίψ'. Palimps δὲ νίζ'
230. ἀφύσσατο: ἀφύσσετο R 231. ἔπειτα στὰς: ἔπειτ' ἀνστὰς Palimps 232. Δωδωναῖε: φηϝωναῖε Zenodotus apud Stephanum Byzantium. alii βωδωναῖε Πελασϝικέ: πελαργικέ et πελαστικέ V 234. πολυπίδακος Zenodotus. cf. Β 750
οἱ μὲν Σελλοὺς οἱ δὲ Ἑλλοὺς ἐξεδέξαντο
235. ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι 236—8. = Λ 453-5, ubi ἐμεῦ πάρος, non ἐμὸν ϝέπος
237. ἀθετεῖται· Ζηνόδοτος οὐδὲ ϝράφει
239. νηῶν — Ο 428 240. πολέσιν Ν 661
241. εὐρύοπα — Ο 724 243. ἐπίστηται: ἐπιστέαται Zenodotus, ἐπίσταιτο R 245. μετὰ μῶλον Ἄρηος Η 147
247. θοὰς ἐπὶ νῆας Λ 569 ἵκοιτο: ἱκέσθω Palimps 248. ξὺν πᾶσι: ξύμπασι idem 249. = Ε 121 et Ο 599 251. νηῶν ἀπώσασθαι Ο 407 et 503
252. σόον: σάον V 254. κλισίην: κλισίηνδ' R

256. Τρώων — Δ 65 258. ἔστιχον Ι 86
260. εἰνοδίοις ἐριδμαίνωσι: ἐριδμαίνουσι R ϝέθοντες Ι 536 261. ἀθετεῖται. ἠθέτει καὶ Ἀριστοφάνης ἔχοντας: ἔχοντες V. cf. Μ 167
262. ὁδίτης Il. 263. δ' omittit Palimps
264. κινήσει: κινήσει' R ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες 209
267. βοὴ — Ν 540 268. ἐκέκλετο — Ο 485
270. = Ο 734 272. Σέλευκος ἀθετεῖ
273—4. = Λ 411-2 275. = 210 276. ἀμφὶ —
277. = Β 333-4 278. Μενοιτίου — Μ 1 280. πᾶσιν ὀρίνθη θυμός Ε 29 281. ἐλπόμενοι: ἐλπόμεναι Zenodotus. alii ἐλπομένοις ποδώκεα — Ν 113
282. μηνιθμὸν ἀπορρῖψαι Ι 513 283. = Ξ 507
284. ἀκόντισε — Ο 573 285. = Ε 8 κλονέοντο: καὶ ἄριστοι R ex Ε 780 286. μεϝαθύμου — Β 706
287. cf. Β 848-9. Μίμνερμος "Παίονας ἄνδρας ἄϝων, ἵνα τε κλειτὸν ϝένος ἵππων" 288. * εὐρὺ ῥέοντος: εὐρυρέοντος 289. ὃ — κάππεσεν Ν 548 290. ἀμφιφόβηθεν Aristarchus: ἀμφεφόβηθεν 292. ὃς — Λ 746 293. * δὲ σβέσεν: δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον: ἀκάματον V 294. ἡμιδαὴς * δὲ φόβηθεν: δ' ἐφόβηθεν 295. θεσπεσίῳ ὁμάδῳ Ν 397 Δαναοὶ — 296. = Μ 470-1 298. στεροπηϝερέτα
299—300. = Θ 557-8
301. νηῶν: νηὸς R 303. Τρῶες — Ζ 73 304. προτροπάδην φοβέοντο: ἐφέβοντο R μελαινάων — Ε 700 305. ἕν ἐστι τὸ ἀνθίσταντο, οὐχὶ ἄντα ἐπίρρημα καὶ ἵσταντο, ὥς τινές. 306. = Ο 328
307. Μενοιτίου — 278 309. = Ο 742 et Ο 342
312. λῦσε — Ο 581 313. ἐφορμηθέντα: ὑφορμηθέντα Aristophanes. cf. Ν 545 315. 324. μυὼν 315. αἰχμῇ: ἀκμῇ et ὁρμῇ R 316. διεσχίσθη Il. τὸν — Ξ 519 319. ἤριπε δὲ Ε 58 322. ἔφθη ὀρεξάμενος 314 οὐδ' ἀφάμαρτεν Ξ 403 323. δουρὸς ἀκωκή Λ 253 324. ἄχρις Δ 522 325. = Ο 578
328. ἀκοντισταὶ hic et σ 261 329. ἀμαιμακέτην Ζ 179 332. κωπήεντι Ο 713 333. ὑπεθερμάνθη hic et Υ 476 τὸν — 334. = Ε 82-3 338. = Ν 614
καυλόν: καυλῷ R 341. παρηέρθη ὑπέλυντο — Ο 435 343—4. = Ε 46-7 et Ε 696 345. Ἐρύ-

μαντα: Ὀρύμαντα V. cf. 415 νηλέι χαλκῷ N 553
346. ἀντικρὺ ἐξεπέρησεν N 652 347. κέασσε: κέδασε V
351. ἄνδρα ϝέκαστος: ἄνδρας ἀρίστους V
354. ἀφραδίῃσι E 649 357. δυσκελάδου
λάθοντο — O 322 358. ἐφ᾽ — O 458 362. μά-
χης — Θ 171 365. ἐν τοῖς ὑπομνήμασι κατὰ δοτικὴν
ἦν λαίλαπι 366. = Δ 456 367. cf. M 225
368. ἔκφερον 383 et E 234 369. ὀρυκτὴ τά-
φρος K 198 ἔρυκεν: ἔερϝε Palimps 370. ϝε-
ρυσάρματες O 354 371. ἄξαντ᾽ — ῥυμῷ Z 40
372. σφεδανὸν — Λ 165 373. ἰαχῇ — 366
374. ἄελλα: ἀέλλῃ Venetus cum compluribus 375. ὑπὸ:
ὑπαὶ apud Cramer. Ox. 1 p. 418 24. ita Palimps μώ-
νυχες — Λ 708 376. προτὶ — Ξ 146 νεῶν
—: ἑλιχθέντων ὑπ᾽ Ἀχαιῶν V ex M 74 379. ἀνε-
κυμβαλίαζον: ἀνακυμβαλίαζον Aristarchus, ἀνεκυμβαχίαζον
Hesychius et Eustathius 380. ἄρα: ἀνὰ R
381. omittit Venetus 382. πρόσσω ἱέμενοι O 543
384. βέβριθε: βέβρυχε R 385. ἤματ᾽ ὀπωρινῷ: ἤματι
χειμερίῳ R 386. ῥ᾽: τ᾽ R. omittit Palimps
κοτεσσάμενος E 177 387. σκολιὰς 390. κλι-
τῦς: κλιτὺς Herodianus, non constans sibi 392. ἐπὶ κάρ
ϝέρϝ᾽ ἀνθρώπων] ἀνδρῶν πίονα ϝέρϝα M 283
393. Τρῳαί: Τρωαὶ 394. ἐπέκερσε: ἐπέκυρσε R. πρώ-
ταις ἐνέκερσε φάλαϝξι Palimps 396. ἐπιβαινέμεν: ἐπι-
βαίνειν R 397. τείχεος — M 388 398. ἀπετί-
νυτο: ἀπετίννυτο R 399. Πρόνοον πρῶτον. πρῶτον
Πρόνοον δουρὶ φαεινῷ: ποιμένα λαῶν V
= 312 401. δούπησεν δὲ πεσών O 578
403. ἐκ — φρένας N 394 408. καὶ: ἐνὶ schol. ad Ω 81
410. λίπε θυμός Δ 470 411. Ἐρύλαον Hey-
nius: Ἐρύαλον ἐπεσσύμενον: ἐπεσσύμενος V
413. ὃ — 310 414. θυμοραϊστής: θυμορραίστης Glau-
cus. cf. 591 μιν: οἱ schol. p. 140 b 50 415. Ἐ-
ρύμαντα 345 εἰς διαστολὴν τὸ κύριον (Ἀμφοτερόν)
ὀξυτόνως ἀνέϝνω ὁ Ἀρίσταρχος ὡς Δεξιτερόν· καὶ ἐπείσθησαν
οἱ ϝραμματικοί 416. Πύριν: Πύρην et Πύρον R
418. = M 194 419. ἀμιτροχίτωνας 420. δα-
μέντας: θανόντας R 421. = M 408 καθα-
πτόμενος O 127 422. θοοὶ ἔστε: θοοί ἐστε; Buttmann.

Lex. 74 4 423. ὄφρα — K 425 424—5. = E
175-6 426. = Δ 419 428. ϝαμψώνυχες Il.
430. ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου κεκληϝῶτες. οὕ-
τως καὶ αἱ πλείους· οὐ ϝὰρ ἀναϝκαῖον τὸ Αἰολικὸν (κεκλή-
ϝοντες) μέτρου μὴ ἐπειϝοντος ἐπ᾽ — Ξ 401
431—61. παρὰ Ζηνοδότῳ οὐκ ἦν ὁ διάλοϝος τῆς Ἥρας καὶ τοῦ
Διός. cf. P 151, 153, 163 431. τοὺς — ἐλέησε O 12
Κρόνου — M 450: πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε R. cf.
458 433. φίλτατον — O 111 434. = 420
435. φρεσὶν — K 4 436. μάχης δακρυοέσσης N 765
439. = O 92 440. = Ξ 330 441. πε-
πρωμένον — O 209 442. δυσϝηχέος N 535
443. = Δ 29 444. = I 611 445. οὕτως Ἀρί-
σταρχος μονοσυλλάβως, ζών· ἄλλοι δὲ ζῳόν. cf. E 887
ϝόνδε δόμονδε Il. 447. ϝὸν φίλον υἱὸν E 314
κρατερῆς — Ξ 448 448. ϝάστυ μέϝα Πριάμοιο I 278
449. τοῖσιν κότον αἰνὸν Θ 449 450. φίλος
Aristarchus, non φίλον ὀλοφύρεται ἦτορ] cf. Θ 202
451. ἐνὶ — 447 452. = 420 et 434
453. ἐπεὶ: ἐπὴν V λίπῃ αἰών E 685 454. ϝή-
δυμον — Ξ 354 455. Λυκίης εὐρείης Z 188
ἵκωνται: ἵκοιτο V 456. ταρχύσωσι R cum Stobaeo, qui
ὄφρα ἑ. cf. H 85 κασίϝνητοί — Z 239 457. στή-
λῃ] cf. Λ 371, P 434 τὸ ϝὰρ — I 422 458. =
Δ 68 459. ψιάδας 461. ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι
Z 315 τηλόθι πάτρης Λ 30 462. = N 604
463. Θρασύδημον: Θρασύβουλον V, Θρασύμηλον vel
Θρασυμήδην R 464. ἠὺς θεράπων N 246
465. νείαιραν E 539 λῦσε = 400 466. αὐτοῦ
μὲν ἀπήμβροτε O 521 δουρὶ φαεινῷ O 573
467. οἱ ὑπομνηματισταὶ δεύτερον διὰ τοῦ ν̄. cf. 402
ἐν τῇ Φιλήμονος "ἤλασε" ϝράφει Ἀρίσταρχος "ὃ δὲ
Πήδασον, ἀϝλαὸν ἵππον, τόν ῥά ποτ᾽ Ἠετίωνος ἑλὼν πόλιν
ἤϝαϝ᾽ Ἀχιλλεύς, ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἕπεθ᾽ ἵπποις ἀθανάτοι-
σιν, τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον". cf. 153-4 468. * δὲ βράχε:
δ᾽ ἔβραχε θυμὸν ἀίσθων hic et Y 403 469. μα-
κών Il. 470. κρίκε: κρίϝε et τρίϝε V ζυϝόν:
ζυϝός R. ξύλον ap. Cramer. Ox. 1 p. 268 7 471. * ξύϝχυτ᾽:
σύϝχυτ᾽ κεῖτο παρήορος H 156 472. εὕρετο:
εὕρατο R 473—4. cf. Θ 87-8 474. ἐμάτησε] cf.

E 233 475. ῥυτῆρσι: ῥυτῆρι V 476. ἐρι-
δος — H 301 477. = 466 478—81. = E
16-9 482—6. = N 389-93 483. τ' omittit R
οὐρεσιτέκτονες, συνθέτως, Nicias 486. βε-
βρυχώς: βεβρυκώς V 488. ἐν: ἐπ' V 491. φί-
λον — K 522 492. ἄμεινον ϝράφειν “πάρος πολεμι-
στὰ” νῦν σε — N 463 493. = E 602
494. κακός: θρασύς V 496. πάντῃ: πάντας R. cf. K
167 497. περιμάρναο ὑφ' ἓν Ἀρίσταρχος
499. κέ μ': κεν V Ἀχαιοί — 500. = O 427-8
502. τέλος — E 553 503. ὃ — N 618 504. ἕποντο:
ἔχοντο Aristarchus 505. τε omittunt schol. p. 375 b 21
506. φυσιόωντες hic et Δ 227 507. λίπον
Zenodotus, non λίπεν i. e. ἐλείφθησαν. λίπον ἅρμα ϝάνακτες
Jortinus 510. δ' ἑλὼν: λαβὼν R αὐτόν: αἰνῶς
R 512. τείχεος ὑψηλοῖο 397 ἀρὴν — M 334
513. εὐχόμενος: εὐξάμενος R ἑκηβόλῳ — A
438. sed R ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα 514. Λυκίης — 437
515. παντὸς Zenodotus, alii πάντοθι 516. ἐμὲ
— O 245 518. ὀξείῃς ὀδύνῃσιν Λ 268 519. βα-
ρύθει 521. δ' ὥριστος: δ' ὤριστος, R δ' ὃς ἄριστος
522. οὗ παιδὸς Aristarchus (cf. schol. ad Σ 171): alii
ᾧ παιδὶ 523. με Bentleius: μοι ἕλκος: ἄλϝος R
ἄκεσσαι: ἀκέσσαι Aristarchus teste schol. Vict.
526. νέκυι κατατεθνηῶτι: νέκυν κατατεθνηῶτα R
527. = Λ 457 529. ἔμβαλε θυμῷ N 82
530. ἔϝνω — φρεσί Θ 446 531. ἤκουσεν εὐξαμένοιο
Λ 381 522—3. = 495-6 534. μακρὰ — O 676
535. καὶ — N 490 536. βῆ δὲ μετ' N 469
Ἕκτορα — O 221 537. = Ξ 356
539. τῆλε — Λ 817 540. ἐπαμῦναι R 541. Λυ-
κίων — 490 542. εἴρυτο Aristarchus, εἰρῦτο Tyrannion
δίκῃσι —] Αἰσχύλος “ὅπου ϝὰρ ἰσχὺς συζυϝοῦσι
καὶ δίκη, ποία ξυνωρὶς τῶνδε καρτερωτέρα;” 543. χάλ-
κεος — H 146 547. ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν Ξ 57
548. *κατ' ἄκρηθεν: κατὰ κρῆθεν Aristarchus. cf. κατ' ἄκρης
O 557 et 653, X 411 549. ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν E 892
551. ἀριστεύεσκε — 292 552. βὰν — λελιη-
μένοι M 106 554. Μενοιτιάδεω: Μενοιτιάδαο R
λάσιον κῆρ B 851 555. = N 46 556. φί-

λον: μένος V 558. κεῖται ἀνὴρ ὃς E 467 ἐσ-
ήλατο Aristarchus, ἐσήλατο Lysanias προσνέμων τὸ σ̄ τῷ η̄·
σάλασθαι ϝάρ φησι σημαίνειν τὸ ἀποσπᾶν καὶ σαλεύειν
559. εἰ: εὖ Rhianus. cf. O 571 561. νηλέι — 345
562. = O 565 563. ἀμφοτέρωθεν — M 415
565. ἀμφὶ — 526 566. = Ξ 401 et E 838
567. cf. E 506-7 569. ϝελίκωπας — Λ 369
574. Θέτιν — 222 575. ῥηξήνορι 146 576. Ἴλιον
εἰς εὔπωλον E 551 577. φαίδιμος — O 231
578—80. = 412-4 581. = M 392 583. κολοι-
ούς et ψῆρας hic et P 755 584. Πατρόκλεες — 126
586. καί ῥ' ἔβαλε O 445 587. τένοντας: τέ-
νοντε R 588. = Δ 505 590. ἀφέῃ: προέῃ R
593. Λυκίων — 541 595. φίλον υἱόν 586
ϝοικία — N 664 596. μετέπρεπε — 194
597. στῆθος — O 523 598. ὅτε — E 65
599. δούπησεν δὲ πεσών 401 πυκινὸν: δεινὸν V
ἄχος ἔλλαβε Ξ 475
602. μένος — E 506 603. Τρώων — Θ 256 604. θρα-
σὺν: φίλον V 605. ἐτέτυκτο — E 78 606—7. = N
671-2 607. ἔν τισιν ἐπεφέρετο “Μηριόνης δ' ἀνέ-
παλτο, φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη” 608. δόρυ χάλκεον
346 609. ὑπασπίδια — N 807 610. = N 503
612. ἐνισκίμφθῃ: ἐνισκήφθῃ schol. p. 140 b 15
ἐπὶ — N 443 613. ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου οὐκ
ἐφέρετο καθάπαξ· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὀβελὸς αὐτῷ παρέκειτο
ἀφίῃ R: ἀφίει 614—5. = N 504-5. omit-
tit Venetus cum aliis 616. θυμὸν ἐχώσατο O 155
φώνησέν τε N 373 618. περ: ϝε R 619. =
N 254 620. καὶ — E 625 623. ὀξέι χαλκῷ O
433 625. = Λ 445 δοίῃς: δῴης V
626. Μενοιτίου — 307 628. τοι: τι R
*ὀνειδείοισι ϝέπεσσιν: ὀνειδείοις ἐπέεσσι. cf. B 277
629. καθέξει: καλύψει R. cf. Σ 332 631. τι: τοι R
*ὀφελλέμεν: ὀφέλλειν 632. = O 559
633. ὀρυμαϝδὸς — Θ 63 ὀρώρῃ: ὀρώρει Aristarchus; alii
ὄρωρεν 634. οὔρεος ἐν βήσσῃς Ξ 397 ἀκουή Il.:
ἀυτή Aristophanes 635. εὐρυοδείης Il. 636. ῥινοῦ:
ῥινῶν V ἄμεινον εἶχε, φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος, εἰ ἐϝέϝραπτο
“βοῶν εὐποιητάων”, ἔξω τοῦ τέ συνδέσμου, ἵνα ᾖ ῥινὸς βοῶν.

cf. *M* 263, *N* 406 637. = *Ξ* 26 638. Σαρπηδόνα δῖον: Σαρπηδόνι δίῳ Aristarchus, ut φράδμων sit ὁ ϝνώριμος καὶ συνήθης 639. αἵματι — *O* 118
642. βρομέωσι περιϝλαϝέας: πολυϝλαϝέας Apollonius Sophista, ἐυϝλαϝέας Athenaeus 643. = *B* 471
645. cf. *N* 3 κρατερῆς ὑσμίνης 567, 648
649. ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι *E* 629 φαίδιμος — 588 650. χαλκῷ δηώσῃ *Θ* 534 ἀπ' ὤμων τεύχε' *O* 524 651. πόνον αἰπύν *Λ* 601 652. = *Ξ* 23 653. ἠὺς θεράπων 464 654. καὶ — 536
656. ἀνάλκιδα θυμὸν 355 θυμὸν ἐνῆκεν: φύζαν ἐνῶρσεν R. cf. *O* 62 657. *φύϝαδε τράπε: φύϝαδ' ἔτραπε. cf. *Θ* 257 659. ἀλλὰ φόβηθεν R: ἀλλ' ἐφόβηθεν
660. βεβλαμμένον: δεδαϊϝμένον V (cf. *P* 535), βεβλημένον R (cf. 481) 661. *ἀϝύρι: ἀϝύρει ἐπ': ἅμ' R
663. ἀπ' ὤμοιιν 560 664. μαρμαίροντα *N* 22 κοίλας — *K* 525 665. Μενοιτίου — 626 666. καὶ τότ' ἄρ' ἐξ Ἴδης προσέφη Ζεὺς ὃν φίλον υἱόν Zenodotus προσέφη — *Ξ* 341 667. κελαινεφὲς αἷμα *Ξ* 437 668. Σαρπηδόνα: Σαρπηδόνι Aristarchus. μή ποτε δὲ Ζηνόδοτος ὀρθῶς ἠθέτηκε τούτους· παράλοϝον ϝὰρ τὸν ἀπενθῆ τοιαῦτα διακονεῖσθαι 669. ἀποπρὸ: ἄπο πρὸ Ascalonita, ἀπὸ πρὸ Philoxenus. cf. *H* 334 672 et 682. οἵ ῥα: τοί ῥα R 673. θήσουσιν Λυκίης V. cf. 514
674—5. = 456-7 ταρχύσουσι: ταρχύσωσι schol. p. 430 a 27 676—7. = *O* 236-7 et *Π* 256 677. Ζηνόδοτος καὶ τοῦτον περιῄρηκεν. 679—83. = 669-73 686. Πηληιάδαο φύλαξεν: Πηληιάδεω ἐφύλαξεν R 687. κῆρα μέλανος θανάτοιο *Λ* 332 688. κρείσσω V ἀνδρῶν: ἀνδρός V cum Palimps et Ven.
689—90. omittit Venetus. cf. *P* 176 690. αὐτὸς: αὖτις Bentleius ἐποτρύνει μαχέσασθαι: ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι R 691. ἀνῆκεν: ἐνῆκεν R 692. = *E* 703
694. Αὐτόνοον καὶ Ἔχεκλον: Ἀντίνοον καὶ Ὀπίτην V
697. ἕλεν: ἕλες Zenodotus 699. ὑπὸ — *Λ* 180
700. ἐυδμήτου — *M* 154 702. ἐπ': ὑπ' Eustathius τείχεος — 512 703. ἀπεστυφέλιξεν hic et *Σ* 158
704. χείρεσσ': χείρεσιν R φαεινὴν ἀσπίδα *E* 437 705— δεινὰ δ' ὁμοκλήσας 706. = *E* 438-9
706. προσέφη ἑκάερϝος Ἀπόλλων. cf. 537 707. χάζεο: φράζεο R. cf. *E* 440 πω Aristarchus: alii τοι

708. πέρθαι: πέρσαι R Τρώων — *H* 343 709. ὅς — *H* 114 710—1. = *E* 443-4. unde τυτθὸν Zenodotus 711. ἀλευάμενος: ἀλευόμενος R 712. Σκαιῇσι πύλῃς *Γ* 149 ἔχε — *Λ* 513 713. δίζε
717. Ἕκτορος — *H* 38 719. Φρυϝίῃ: Φρυϝίην R
720. τῷ μιν ἐϝεισάμενος *B* 22 προσέφη —: προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων R 721. οὐδέ τι — *K* 479 722. *εἴθ': αἴθ' 723. πολέμου — *N* 776 724. ἔφεπε — *E* 329 725. = *H* 81
726. = *N* 239 727. Κεβριόνῃ δ' ἐκέλευσεν *Θ* 318 730. = *O* 327 732. ἔφεπε: ἔπεχε V. cf. 724 733. ἆλτο χαμᾶζε 426 735. μάρμαρον ὀκριόεντα *M* 380 ὀκριόενθ' ὅν Bentleius: ὀκριόεντα τόν 736. ἐρεισάμενος *M* 457 737. ἁλίωσε Il. 739. = *Θ* 121 et *Λ* 95 742. ὃ δ' — 743. = *M* 385-6 744. ἐπικερτομέων hic et *Ω* 649
745. ὡς: ὣς et ὃς R 746. πόντῳ ἰχθυόεντι *I* 4
747. τήθεα 748. νηὸς ἀποθρώσκων *B* 702 δυσπέμφελοι εἶεν Zenodotus. καὶ Ἡσίοδος δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης τέταχε· "καὶ τοῖς οἳ ϝλαυκὴν δυσπέμφελον ἐρϝάζονται" (Th. 440) 749. ὡς: ὃς R 752. σταθμοὺς κεραΐζων *E* 557 753. ἐϝή τε μιν ὤλεσεν ἀλκή] cf. *M* 46 ἀϝηνορίη δέ μιν ἔκτα 754. *Πατρόκλεες ἆλσο: Πατρόκλεις ἆλσο 755. ἑτέρωθεν — 733 756. δηρινθήτην: δηριθήτην Eustathius 758. μέϝα φρονέοντε *Λ* 325 759. μήστωρες ἀυτῆς *Δ* 328 761. = *N* 501 762. = *O* 716 οὐκὶ: οὐχὶ. R οὔτι
764. = *Ξ* 448 765. Εὖρός τε Νότος τε *B* 145 ἀλλήλοισιν schol. *Ξ* 394*) 766. = οὔρεος ἐν βήσσῃς 634 βαθέην: ζαθέην R 767. τανύφλοιον κράνειαν hic et κ 242 768. τανυήκεας: ταναήκεας R 769. ϝηχῇ θεσπεσίῃ *O* 590
770—1. = *Λ* 70-1 772. *δοῦρα πεπήϝειν: δοῦρ' ἐπεπήϝει 774. ἐστυφέλιξαν Aristarchus: ἐστυφέλιξεν
775. δ' ἐν Aristarchus: alii δὲ 777—8. = *Λ* 84-5
779. μετενίσσετο βουλυτόνδε hic et ι 58 782. ἀπ' — 650 783. δὲ: δ' ἐν R ἐνόρουσεν: ἐπόρουσεν R 784. = *E* 436 et *N* 528 ἐνόρουσε: ἐπόρουσε R
785. σμερδαλέα ϝιάχων *Θ* 321 786. = 705

787. = *Η* 104 789. ἰόντα: ἐόντα R 791. στῆ
δ' ὄπιθεν *Λ* 197 792. χειρὶ καταπρηνεῖ *Ο* 398
στρεφεδίνηθεν 794. κυλινδομένη *Ν* 579
καναχὴν ἔχε 105 795. αὐλῶπις τρυφάλεια *Ν* 530
797. ἱππόκομον *Μ* 539 798. κάρη ῥύετο *Κ*
259
801. = *Γ* 367 et *Ν* 509 802. βριθὺ μέϝα στιβαρόν 141
803. τερμιόεσσα 804. ϝάναξ — *Η* 37
805. φαίδιμα ϝυῖα *Ν* 435 806. στῆ — ὄπιθεν δὲ *Λ* 545
δουρὶ: χαλκῷ R 807. ὤμων μεσσηϝὺς *Λ* 448
σχεδόθεν βάλε: σχεδὸν οὔτασε Zenodotus Δάρδανος
ἀνήρ *Β* 701 808. ἡλικίην — *Ν* 431 809. ἔϝχει:
ἔϝχεϊ πόδεσσι καρπαλίμοισι 342 810. τότε
Aristarchus: ποτὲ βῆσεν ἀφ' ἵππων *Ε* 163-4
811. ξὺν: σὺν 813. οὐδ' ἐδάμασσ' Venetus: οὐδὲ δάμασσ'
ἀνέδραμε — *Λ* 354 814. οὐδ' ὑπέμεινεν *Ξ*
488 817. = *Ξ* 408 820. ῥά: δέ Palimps cum
aliis, ex *Δ* 529 821. = *Λ* 381 et *Ο* 342
822. = 599 824. ὥ τ': τώ τ' R. cf. 757 μέϝα
— 758 825. πίδακος πιέμεν: πινέμεν
R 827. πεφνόντα Tyrannion, πέφνοντα Aristarchus
Μενοιτίου — 278 828. ἔϝχεϊ: ἄορι schol. p. 444 a 22
θυμὸν — *Κ* 495 829. πτερόεντα προσηύδα:
πτερόεντ' ἀϝόρευεν R 830. κεραϊξέμεν: κεραϊζέμεν. cf.
752 ἀμήν: ἄμμιν R 831. ἐλεύθερον — *Ζ* 455
832. φίλην — *Ο* 499 834. πολεμιζέμεν Palimps: πολεμίζειν 836. ϝῦπες — *Δ* 237 838. ἐπέτελλεν R. cf. *Δ* 301 839. Πατρόκλεες — 584
840. ἔπι: ἀνὰ R ἀνδροφόνοιο: ἱπποδάμοιο Palimps
841. χιτῶνα — *Β* 416 842. σοὶ — *Δ* 104
843. = *Ο* 246 et *Π* 812 845. *με δάμασσαν:
μ' ἐδάμασσαν 846. ἀπ' — 782 848. κ': ἂν
R ἐμῷ — *Λ* 749 850. Εὔφορβος τρίτατος·
σὺ δέ μ' ἐξεναρίζεις apud Eustathium 851. = 444
852. οὐ ϝάρ μοι δηρὸν schol. p. 418 a 41
853. θάνατος — 334 854. ἐκ πλήρους ϝραπτέον τὸ
δαμέντι ἀμύμονος — 140 855. = 502
857. *ἀρετῆτα (i. e. ἀρετήν coll. πινυτή πινυτής, βιοτή βιοτής): ἀνδροτῆτα vel ἁδρότητα 860. = *Ο* 403 et *Δ* 512
861. = *Μ* 250 φθήῃ: φθαίῃ R

863. = *Ε* 620 865. = *Λ* 322 et *Π* 165 866. = 383
post 867. τινὲς ϝράφουσιν "ἤματι τῷ ὅτ' ἔϝημε Θέτιν λιπαροκρήδεμνον".

Ρ

1. ἀρηίφιλον — *Γ* 432 3. = *Ε* 681 4. πόρτακι 5. πρωτοτόκος κινυρή
6. ξανθὸς — *Δ* 210 7–8. = *Ε* 300-1 7. οἱ:
οὗ Zenodotus 8. ἀντίος: ἀντίον R 9. 24. 59. *Πανθόου: Πάνθου. cf. *Γ* 146 ἀμέλησεν *Θ* 330
12. = *Η* 109 et *Ξ* 102 13. ἔα — *Ο* 347 14. Τρώων — *Γ* 451 15. κατὰ — *Ν* 383 16. κλέος ἐσθλὸν ἀρέσθαι *Ε* 273 17. θυμὸν — *Κ* 506
18. = *Π* 48 et *Ρ* 6 19. *μὴν: μὲν 20. παρδάλιος Aristarchus, non πορδάλιος 21. συὸς κάπρου *Η*
257 μέϝιστος: μάλιστα R 22. περὶ: μέϝα
Eustathius σθένεϊ — *Μ* 42 23. Πανθόου υἷες
ἐυμμελίαι 9 φρονέουσιν: φορέουσιν V 24. μὲν:
ϝὰρ schol. p. 145 b 28 et 407 b 14 25. ὤνατο:
nonne ὤνοτο? ὑπέμεινεν *Π* 814 27. ἕ:
τε Aristarchus 33. = *Ξ* 270 34. Μενέλαε διοτρεφές 12 ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων "ἦ τάχα".
37. ἀρητὸν: ἄρρητον R 38. κατάπαυμα
40. Πανθόῳ: Πάνθῳ 41. μὴν: μὰν
κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ π, ἐπὶ δηρόν. cf. *Ι* 415
42. ἀδήριτος ἤ τ' — ἤ τε: ἠδ' — ἠδὲ Aristarchus 43. = *Λ* 434 43. κατ' — 6. = *Γ* 347
-50 48. = *Λ* 235 49. ἤλυθ' ἀκωκή *Π* 478
50. = *Ε* 540 51. ὁμοῖαι: μέλαιναι Zenodotus 52. πλοχμοί τε omittunt schol. p. 95 a 7
ἐσφήκωντο 54. χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ *Ν* 473
ὃ: ὅθ' ἀναβέβροχεν Zenodotus (cf. μ 240,
Buttmann. Lex. 85): ἀναβέβρυχεν 55. δονέουσι, et *Μ*
157 δονήσας 56. παντοίων ἀνέμων *Β* 397
βρύει 57. ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης *Ο* 325 δ': τ'
schol. *Λ* 256 58. ϝαίῃ: ϝαίην idem, ϝαίης Porphyrius
59. Πανθόου — ἐυμμελίην 9 60. τεύχε' ἐσύλα *Ο* 524 61. = *Μ* 299 et *Ν* 471 63–4. = *Λ*

175-6 65. τ᾽ addidit Hermannus coll. 110 et 658
66. ἰύζουσιν] ο 162 ἰύζοντες 67. δριμὺς χόλος Eusta-
thius. cf. *H* 479 68. ϑυμὸς — *K* 232 69. Μενε-
λάου — *N* 606 70. φέροι: φέρεν R 72. ϑοῷ
— *N* 328 73. ἀνέρι ϝεισάμενος *Π* 716 Μέντῃ:
Πείρῳ V 74. = *Π* 6 75. ἀκίχητα
76—8. = *K* 402-4 79. Μενέλαος — *Δ* 115
81. ἔπαυσε — *O* 250 82. = *Π* 726 83. = *Θ*
316 84. αὐτίκα — *Ξ* 154 86. ἔρρει: ἔρρεε Eustathius.
cf. *Δ* 110 κατ᾽ — *Ξ* 518 87. = 3
88. ὀξέα κεκληϝώς *B* 222 φλοϝὶ εἴκελος *N* 688
89. υἷα λάϑ᾽ Barnesius: ceteri υἱὸν λάϑεν. quod tenebat Bentleius
reposito ἀσπέτῳ pro ἀσβέστῳ 90. = *Δ* 403
91. ὤ μοι ἐϝών *Π* 433 95. περιστείωσι Cramer. Ox. 1
p. 202 24 et Venetus, περιστήωσι Aristarchus 96. κο-
ρυϑαίολος — *M* 230 97. = *Δ* 407
100. = 93 103. ἰόντες: ἰόντε Zenodotus ἐπιμνη-
σαίμεϑα: ἐπιμνησώμεϑα R 104. πρὸς δαίμονα 98
106—7. = *Δ* 411-2 108. = *Δ* 461 et *P* 13
109. ἐντροπαλιζόμενος *Δ* 547 λῖς ἠυϝένειος *O* 275
110. κύνες τε καὶ ἄνδρες *Δ* 549 δίωνται:
δίενται V. cf. *M* 304 112. παχνοῦται ἀπὸ
μεσσαύλοιο *Δ* 548 114. = *O* 591 115. = *Δ* 200
et *Δ* 591 116. μάχης ἐπ᾽ ἀριστερὰ *N* 765
117. = *N* 767 119. = *Ξ* 354 et *O* 398 121. ˙εἴ:
αἴ 123. = *Ξ* 458-9 124. βῆ δὲ διὰ προμάχων
87 125. κλυτὰ — *Δ* 334 128. = *Δ* 485
130. ἐς δίφρον δ᾽ ἀνόρουσε *Δ* 399 *δίδω: δίδου
132. = *Θ* 331 134—6. παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ ἐν τῇ Χίᾳ
οὐκ ἦσαν οἱ τρεῖς στίχοι 134. συναντήσωνται: συναν-
τήσονται R. malim συναντήσωσιν coll. *K* 183 135. ἐπα-
κτῆρες hic et τ 438 σϑένεϊ βλεμεαίνει 22
136. ἐπισκύνιον 138. ἀρηίφιλος — 1 140. =
H 13 141. = *B* 245 142. ϝεῖδος ἄριστε *Γ* 39
143. φύξηλιν 144. σαώσεις Aristarchus: alii
σαώσῃς 145. λαοῖς οἳ Hoffmannus coll. ϑ 495: λαοῖσι
τοὶ τοὶ — *Z* 493 147—8. ἐπεὶ = *I* 316-7
148. ἐπ᾽: μετ᾽ R νωλεμὲς αἰεί *I* 317
149. ὅμιλον: ὁμίλου Zenodotus 151. Ἀργείοισιν: οἰω-
νοῖσιν R ex ϝ 271 ϝέλωρ — *E* 488 152. ὄφε-

λος *N* 236 153. ζωὸς ἐών = *B* 699 κύνας: κύον Ze-
nodotus 155. ἴμεν: ἴω V αἰπὺς ὄλεϑρος *Ξ* 99
158. ἀνδράσι δυσμενέεσσι *E* 488 δῆριν hic et
ω 515 ἔϑεντο: ἔχουσιν R ex ω 160. ϝάστυ — *H*
296 161. χάρμης χάρμῃ R 164. ὃς — 165. = *Π* 271-2
165. Αἴαντος μεϝαλήτορος *O* 674 169. = *M* 230
171. ὢ πέπον Zenodotus: ὢ πόποι 172. = *B* 841.
μεμείωκε τὴν ἔμφασιν, καὶ τὰ τοιαῦτα εἴωϑεν ἀϑετεῖν ὁ Ἀρί-
σταρχος 173. σευ: σε Zenodotus. cf. *Ξ* 95
174. με φῄς Alexion, μ᾽ ἔφης Ascalonita Αἴαντα πε-
λώριον *H* 211 175. οὔ τοι: οὔτι Cramer. Ox. 1 p. 382
19 176—8. = *Π* 688-90 176. τε: ϝε Barnesius
αἰϝιόχοιο: ἠέ περ ἀνδρός V 178. ὁτὲ: τότε
Aristophanes 179. ἀλλ᾽ — ἵστασο *Δ* 314 180. ὡς
— *I* 41 181. μάλα: μέϝα R 183. = *Θ* 184
184—5. = *O* 486-7 186. ἀμύμονος: ἀμύμονα
R. cf. *Π* 854 188. = *Z* 369 190. ποσὶ κραι-
πνοῖσι *Z* 505 191. Πηλεΐωνος: Πηλείδαο V. cf. 208
192. πολυδάκρυος Bentleius: πολυδακρύτου. cf. 544
193. προτὶ — *N* 657 194. Τρωσὶ φιλοπτολέ-
μοισιν *Π* 835 τεύχε᾽ ἔδυνεν R: τεύχεα δῦνεν
195. ϑεοὶ — *Δ* 570 197. ϝηράς 198. νεφεληϝε-
ρέτα Ζεύς *Π* 666 199. Πηλεΐδαο —: λαμπόμενον με-
ϝαϑύμου Πηλείωνος R; cf. 214
201. τοι — *K* 383 202. εἶσι Aristarchus, non ἔστι
ἄμβροτα — 194 203. ἀνδρὸς ἀριστῆος *O* 489
τόν — *O* 183 205. οὐ κατὰ κόσμον *M* 85
ἀπὸ — *E* 7 206. εἵλευ: εἷλες R μέϝα — *Δ*
753 209. = *Δ* 528 210. ἥρμοσε *Γ* 333
211. πλῆσϑεν: πλῆϑε R 214. μεϝαϑύμῳ Πηλείωνι Ari-
starchus, Πηληιάδεω Ἀχιλῆος Zenodotus 217. Ἱππό-
ϑοον: Ἱππόνοον R 218. Φόρκυν τε: Φόρκυνα V. cf.
312 Χρομίον — *B* 858 219. = *N* 480
223. Τρώων — *Z* 95 224. ὑπ᾽: ἀπ᾽ R 225. τὰ
φρονέων *O* 603 227. ἢ ἀπολέσϑω —] cf. *O* 502
228. ϝοαριστύς *N* 291 230. Τρῶας ἱπποδάμους *Δ* 80
231. τῷ Aristarchus, non τῶν 233. ἰϑὺς Δα-
ναῶν *Π* 552 βρίσαντες] cf. *M* 346 et 359
234. ἔλπετο Aristarchus, ἤϑελε Aristophanes. cf. *O* 288
236. ϑυμὸν ἀπηύρα *Π* 828 237. βοὴν — *N* 581

238. ὦ — Μενέλαε Z 55 διοτρεφές 34 240. περιδείδια: πέρι δείδια Aristarchus 241. κορέει: κορέσει R. cf. N 831 244. ἀναφαίνεται Λ 174 246. = Π 458 et P 237 247. = N 149 248. = Λ 587 249. Ἀτρεΐδης — H 470 250. δήμια Il. ϝέκαστος: ἕκαστα V, ἕκαστοι R 251. λαῶν R 252. = M 410 et K 38 253. πολέμοιο — N 736 255. κυσὶν — N 233 256. Ὀιλῆος — Ξ 520 257. ἀντίος — O 584 258—9. = Θ 263-4 260—1. ἠθέτηκε Ζηνόδοτος 260. κεν ϝῇσιν φρεσὶν: ἂν ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶν V οὔνομα ϝείποι Hoffmannus coll. Γ 235, ζ 194: οὐνόματ᾽ εἴποι 262. = N 136 263. διιπετέος: διειπετέος Zenodorus (τοῦ διαυϝοῦς) 264. βεβρύχῃ Aristophanns: βέβρυχεν 266. Τρῶες ϝιαχῇ ἴσαν: Τρώων ἰαχὴ ϝένετ᾽ R 267. ἕνα — Π 219 268. φραχθέντες: ἀρθέντες Zenodotus. cf. Π 211, φ 45 269. πολλήν: πουλύν Eustathius. cf. E 776, Θ 50 270. ἔχθαιρε Aristarchus: ἤχθηρε 271. ζωὸς ἐὼν I 53 272. κῦρμα — E 488 273. Τρῳῇσιν: Τρῳῇσιν ἑταίρους: Ἀχαιούς V 274. = Π 569 276. Τρῶες ὑπέρθυμοι Λ 564 277—577. a manu recentiore habet Venetus 280. = B 674 281. ἴθυσεν — προμάχων Π 582 284. φαίδιμος Αἴας O 419 285. ῥεῖα μετεισάμενος N 90 287. κῦδος — Π 88 288. φαίδιμος — Z 144 289. ποδὸς — N 383 290. τένοντας: τένοντε R 291-2. = O 449-50 292. ἱεμένων: ἱεμένῳ V, ἱέμενος R 293. υἱὸς Τελαμῶνος 284 ἐπαΐξας — 294. = M 191-2 294. κυνέης — M 183 295. cf. N 441 296. χειρὶ παχείῃ Ξ 385 298. τοῦ δ᾽ αὖθι λύθη μένος Θ 315 299. μεϝαλήτορος Π 257 ἧκε χαμᾶζε M 205
300. πέσε — Π 579 301. Λαρίσης ἐριβώλακος B 841 301—3. = Δ 477-9 302. θρέπτρα: θρεπτὰ V 304. αὖτ᾽: ἄντ᾽ R ἀκόντισε — Π 284 305. = N 184 306. Σχεδίον] cf. O 515 μεϝαθύμου: μεϝάθυμον R. cf. B 518 307. Φωκήων: Φωκείων Apion apud Eustathium 310. αἰχμὴ χαλκείη Π 118 311. = 50 313. μέσην — Δ 531 314—5. = N 507-8 316—7. = Δ 505-6 317. ϝερύσαντο: ἐρίοντο R 318. Φόρκυν θ᾽: Φόρκυν᾽. cf. ad 218

319—20. = Z 73-4 322. 329. *κάρτει: κάρτεϊ 322. αὐτὸς: αὖτις Bentleius 324. cf. H 384 325. μήδεα ϝειδώς H 278 326. = Π 720 Διὸς υἱὸς: ἑκάερϝος R 328. Ϝίλιον αἰπεινήν O 558 329. κάρτει τε σθένεϊ τε O 108. cf. 322 330. *πλήθει: πλήθεϊ ὑπερδέα 331. βούλεται νίκην H 21 333. *δὲ ϝεκηβόλον: δ᾽ ἑκατηβόλον 334. Ἕκτορα: Ἕκτορι R 335. = M 61 336—7. ἀρηιφίλων = 319-20 339. = Θ 22 et M 180 340. ἰθὺς Δαναῶν 233 343. = Λ 214 344. Λειώκριτον: Λειόκριτον οὔτασε — Ξ 476 345. ἐσθλὸν — E 469 346. Λυκομήδης: Μενέλαος R ex E 561 347. = E 611 348—9. = N 411-2 348. Ἀπισάονα: Ἀμυθάονα R 350. ἐριβώλακος — E 44 351. μετ᾽ Ἀστεροπαῖον: μετὰ στεροπαῖον R ἀριστεύεσκε — Π 551 352. = 346 353. ἴθυσεν δὲ 281 354. ἔτι: ἄρ᾽ ἔτ᾽ Bentleius 358. ἔξοχον — I 641 359. 510. βεβάμεν 359. δὲ: τε Etym. M. 360. Αἴας πελώριος 174 361. τοὶ: οἱ Apollonius Sophista ἀϝχιστῖνοι E 141 363. *ϝε μάχοντο: ϝ᾽ ἐμάχοντο 365. cf. Γ 9 φόνον: πόνον V 366. ὣς — πυρός N 673 367. σόον: σῶν R 368. ἐπὶ τόσσον Zenodotus, μάχῃ ἔνι Aristophanes, μάχης ὅσσον τ᾽ ἐπ᾽ ἄριστοι Lachmannus 370. Τρῶες — H 67 373. μεταπανόμενοι *δὲ μάχοντο: δ᾽ ἐμάχοντο 374. βέλεα — O 590. cf. Z 226 377. πεπύσθην: πυθέσθην R 379. θανόντος: πεσόντος R 381. ἐπιοσσομένω 383. = B 589 et Π 304 384. μέϝα — O 400 385. νωλεμὲς αἰεί 148 387. παλάσσετο Z 268 μαρναμένοιιν: μαρναμένοισιν R 388. = Π 165 389. ταύροιο βοὸς B 480-1 392. κυκλόσ᾽: κύκλῳ Zenodotus ἰκμὰς 394. ἔνθα καὶ ἔνθα O 345 ὀλίϝῃ — M 423 395. μάλα — 231 ϝάρ: δέ R 397. νῆας ἐπὶ ϝλαφυράς Π 840 ἐπὶ: ἀνὰ R 398. cf. N 127-8 399. χόλος ἵκοι I 525 402. ϝήδη: ἤδεε 403. ῥ᾽ addiderunt R; cf. Ξ 30 404—25. Ζενόδοτος οὐ ϝράφει. Ἀρίσταρχος μόνον ἀθετεῖ "ὣς δέ τις" (420) 406. ἂψ ἀπονοστήσειν M 115 408. τό ϝε: τόδε R νόσφιν: χωρὶς R 412. ἀκαχ-

μένα — M 444 413. καὶ — I 530 414. = Γ
319 et O 56 415. μὴν R: μὰν 416. νῆας ἔπι
ϝλαφυράς 397 ϝαῖα χάνοι Z 282 417. τό κεν
— H 28 418. Τρώεσσιν ἱπποδάμοισιν K 424
419. = 287 ϝερύσειν: ἐρύειν R 420. ὧς δέ
τις: ὧδέ τις R Τρώων μεϝαθύμων N 456
αὐδήσασκεν 423. ὄρσασκεν 425. χάλκεον:
πολύχαλκον E 504 426. ἀπάνευθε μάχης B 391
428. ἐν — 315 ὑφ᾽ — Λ 242 429. * μὴν: μὰν
ἄλκιμος υἱός Π 665 430. = E 748
431. μειλιχίοισι προσηύδα Z 214 435. ἑστήκῃ Hermannus 2 p. 43: ἑστήκει 436. ἔχοντες: ἔχοντε R
437. ἐνισκίμψαντε: ἐνισκήψαντε R 438. μυρομένοισιν:
μυρομένοιιν R 439. ποθῇ: πόθῳ plerique; quae est
Odysseae forma δ᾽ ἐμιαίνετο Hermannus: δὲ μιαίνετο
440. ἀμφοτέρωθεν: ἀμφοτέρωσε et ἀμφοτέροισι R
441. μυρομένω δ᾽ ἄρα τώ: μυρομένους δ᾽ ἄρα τούς
R; cf. Π 431 442—3. = 200-1 444. ἀϝήρω —
M 323 445. ἔχητον: ἔχητε R, ἔχοιτον Ven. rec.
446. * μὴν: μὲν 448. * μὴν: μὰν 449. οὐ ϝὰρ
ἐάσω: οὐδέ τις ἄλλος V 450. ἦ οὐ ϝάλις E 349
αὔτως: ἄλλως R 451. ϝούνεσσι: ϝούνασσι V
* βαλέω: βαλῶ 453. ἔπι: ἀνὰ R; cf. 397
κῦδος — 455. = Λ 192-4 456. μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκε Zenodotus. cf. O 262 καὶ προστίθησιν
"αὐτὸς δ᾽ Οὔλυμπόνδε μετ᾽ ἀθανάτοισι βεβήκει" 458. =
Λ 533 459. ἀχνύμενός — Θ 317 460. ἵπποις
ἀίσσων] cf. Θ 88 462. ὀπάζων Θ 341 463. ὅτ᾽
ἐσσεύαιτο ante Heynium 465. * ἐπισχέμεν: ἐπίσχειν Aristarchus et Herodianus, ἐπισχεῖν Ascalonita 466. ὀψὲ δὲ
δὴ I 696 467. cf. Π 197 470. ἐξέλετο φρένας
Z 234 473. ὤμοισιν: ὤμοιιν R 476. δμῆσιν
477. θεόφιν — Ξ 318 478. ζωὸς ἐών 271
αὖ: δ᾽ αὖ R θάνατος καὶ μοῖρα Γ 101
κιχάνει: κάλυψεν R 479—80. = E 426-7
481. Ἀρίσταρχος ὑφ᾽ ἓν βοηθόον, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς σχολῆς διῃρημένως 482. καὶ — E 365 483. νόησε
δὲ I 223 φαίδιμος — 316 484. προσεφώνεεν
— Λ 464 485. = E 180 486. ποδώκεος —
388 488. τώ Eustathius: τῷ 489. ἐθέλοις R:

ἐθέλεις 491. = 246 et M 98 492. = M 330
et E 186 493. πολὺς — N 804 495. = 385
496. ἐριαύχενας — K 305 497. οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔμελλον M 113 ἀναιμωτί ϝε 363 498. εὐξάμενος
— Π 253 499. cf. Λ 103
500. πιστὸν — O 331 501. ἵππους: ἵππω R; cf. N 385
503. σχήσεσθαι — N 747 505. δὲ: τε V
506. ϝαλωῇ: ἁλῳῇ 507. ὧς — Αἴαντε
O 429 508. Αἴαντ᾽ Ἀρϝείων ἡϝήτορε M 354
509. οἵ περ: ὅσσοι R 510. ἀμύνεσθαι: ἀμύνασθαι R
511. ἀμύνετε: ἀμύνατε R; cf. Λ 588 512. ϝὰρ
ἔβρισαν M 359 515. πάντα — E 430 516. =
Λ 349 517. = N 160 518—9. = E 538-9
520. αἰζήιος hic et μ 83 521. βοὸς — K
155 524. νηδυίοισι 525. = 304
526—9. = Π 610-3 530. ὡρμηθήτην: ὡρμήθησαν et οὐτάζοντο R. cf. N 526 531. σφω᾽ schol. p. 299 a 51:
σφω μεμαῶτε: μεμαῶτας R 533. ὑποταρβήσαντες πάλιν — E 257 534. Ἕκτωρ: Ἕκτωρ
τ᾽ R τε ϝιδὲ: τ᾽ ἠδὲ θεοϝειδής 494
536. θοῷ — 72 537. = H 146 et Ξ 500
538. μὴν: μὰν ϝε: τι R θανόντος: δαμέντος
R; cf. 379 539. καταπεφνών: καταπέφνων Aristarchus
540. ἔναρα — 13 541. ἂν: ἀνὰ R
πόδας — E 122 542. καὶ Ἀνακρέων "διὰ δέρην κόψε
μέσην, κὰδ δὲ λῶπος ἐσχίσθη". ἐδηδώς
545. Ζηνόδοτος ἀθετεῖ. τινὲς οὐδὲ ϝράφουσι οὐρανόθεν καταβᾶσα Λ 184. cf. Λ 195 εὐρύοπα Ζεύς O 724
549. δυσθαλπέος: δυσταρπέος Ven 555. =
N 45 556. = Π 498 557. πιστὸν — 500
558. ταχέες κύνες Γ 26 559. = Π 501
560. = K 36 561. Φοῖνιξ — ϝεραιὲ I 607
562. βελέων — Δ 542 566. = Λ 153 et Θ 141
567. = Z 212 et E 853 570. ἐνῆκεν: ἔθηκεν schol. p. 144
a 27; cf. P 470 571. ἥ: ἥ τε ἐϝερϝομένη: plerique εἰρϝομένη vel ἐρϝομένη 573. = 499
574. ἀκόντισε — 525 575. ἦν δέ τις ἐν R cum K 314
et N 663: ἔσκε δ᾽ ἐνὶ 576. ἀφνειός τ᾽ ἀϝαθός τε N
664 577. εἰλαπιναστής: εἰλαπινιστής schol. p. 169 b 24.
579. διαπρὸ — O 342 580. δούπησεν δὲ πε-

σών *Π* 822 581. μετὰ — *H* 115 582. δὲ φρένα δῖος Ἄρης ὄτρυνε μετελθών Zenodotus; cf. *O* 710 ἐϝ-γύθεν ἱστάμενος *O* 710 584. Ἀβυδόθι — *N* 664 585. abest a Veneto Διὸς υἱὸς R (cf. 326): ϝεκάϝεργος 586. κέ σ' ἔτ': κέν σ' R 587. περ: γε R 589. *δὲ κτάνε: δ' ἔκτανε πιστὸν — 557 590. = *Δ* 458 et *P* 575 υἱὸν: υἷ'. Bentleius 592. = 87 593. ἕλετ' — *O* 229 595. *μεγάλα κτύπε: μεγάλ' ἔκτυπε τὴν: ϝῆν Zenodotus *δὲ τίναξεν: δ' ἐτίναξε 596. δίδω: δίδου 598. βλῆτο γὰρ *Π* 570 599. ἐπιλίγδην 600. ῥ' omittunt R 601. σχεδὸν — *E* 458 602. παῖσε — *M* 389 603. = *Δ* 546 et *P* 404 vel 406 606. στῆθος — *O* 577 607. ἐν — δόρυ *N* 162 δὲ βόησαν: δ' ἐφόβηθεν V 608. Δευκαλίδαο: δουρὶ φαεινῷ R; cf. *M* 117 612. ἀμφιϝελίσσας *I* 683 613. μέγα — 206 614. ἤλασεν — *O* 352 615. ἄμυνε — 511 616. = *Δ* 342 et *P* 428 617. τὸν — οὔατος *Π* 606 618. cf. *E* 292 619. = *Π* 344 et 459 622. μάστιε, et *Y* 171 μαστίεται θοὰς — *Π* 247 624. = *Δ* 280 625. = 453 et *Π* 206 626. οὐδ' ἔλαθ' 1 627. *δίδω: δίδου ἑτεραλκέα — *Θ* 171 628. = *Π* 445 et *O* 56 629. μάλα: μέγα R; cf. *H* 401 630. ἀρήγει: ἀμύνει V, κῦδος ὀπάζει R 631. ἀφείη: ἐφείη V 633. πίπτει ἔραζε *M* 156 637. οἵ: ἦ R δεῦρ' Aristarchus, non νῦν ἀκηχέδατ' 638. = 616 et *N* 318 639. = *I* 235 640. ὅς: ὥς R 641. πεπύσθαι: πυθέσθαι R 642. ὅτι — 411 643. πῃ: πω R 644. κεκάλυπται V. cf. 368 αὐτοί — *B* 762 645. υἷας — *Ξ* 106 646. ποίησον δ': ποίησόν τ' schol. p. 110 b 36 ἰδέσθαι: ὁρᾶσθαι V; cf. *O* 600 647. ἐπεί — *Ξ* 340 648. = *Θ* 245 δὲ: δ' ὁ R 651. = 237 652. νῦν: δὴ R Μενέλαε διοτρεφές 238 εἴ: αἴ 653. Ἀντίλοχον — *N* 400 654. Ἀχιλῆι δαΐφρονι *Δ* 839 655. ὅττι — 411 656. = 246 657. βῆ δ' ἰέναι *O* 483 ὥς -664. = *Δ* 547-55 662. ἀντίοι: ἀντίον R 664. τετιηότι θυμῷ: τετιημένος ἦτορ V 666. ἤιε —

δίε *Δ* 557 668. ἐπέτελλεν: κέλευεν R 669. Αἴαντ' — ἡγήτορε 508 670. ἐνηείης. cf. 204 Πατρόκλοιο schol. p. 104 b 47 671. ἐπίστατο] cf. *Z* 444 672. κιχάνει: κάλυψεν R; cf. 478 673. = 188 et 578 674. πάντοσε παπταίνων *N* 649 676. πτώξ 677. ἀμφικόμῳ 678. ἐξείλετο — *O* 460 679. Μενέλαε διοτρεφές 652 ὄσσε φαεινώ *Π* 645 681. ἴδοιτο Aristarchus, non ἴδοιντο. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς σχολῆς ἴδοιο 682-3. = 116-7. unde etiam v. 118 addunt codices nonnulli 684. = *O* 243 et *P* 673 ἔπεα πτερόεντα προσηύδα R 685. ἄγε δεῦρο 179 687. μέν σε Hermannus 1 p. 323: μὲν σὲ 688. κυλίνδει Aristarchus, non κυλινδεῖ. cf. 99 et *Δ* 347 691. θέων ἐπὶ νῆας *K* 54 693. ἀτὰρ: ἐπεὶ R. cf. 122 694. κατέστυγε 695. ἀμφασίη hic et δ 704 698. βῆ δὲ θέειν 119 700. πόδες — *O* 405 702. Μενέλαε διοτρεφές 679 ἤθελε — *I* 177 704. = 690 705. ἀνῆκεν: ἐνῆκεν R 706. Πατρόκλῳ ἥρωι: Πάτροκλον ἥρωα R; cf. *Π* 751 707. θέων: κιὼν R; cf. *M* 353 709. Ἀχιλῆα πόδας ταχὺν *N* 348 . 710. Ἕκτορι δίῳ: Ἀτρείωνι V 712-3. = 634-5 714. Τρώων ἐξ ἐνοπῆς *Π* 782 715. = *O* 471 716. κατ' αἶσαν ἔϝειπες *K* 445 718. ἀείραντες — πόνου *Ξ* 429 οπισθεν: ὀπίσσω R 720. ϝῖσον θυμὸν ἔχοντες 267 οἳ — *Ξ* 131 721. μίμνομεν ὀξὺν Ἄρηα *Δ* 836 μένοντες: μένοντε Aristophanes 722. ἀγκάζοντο 723. ἐπὶ — *N* 834 724. αἴροντας: αἴραντας R 725. ἴθυσαν δὲ *M* 443 727. ἕως: εἷος Lachmannus omisso mox γάρ διαρραῖσαι — *Δ* 713 728. ἀλκὶ — 61 729—61. a manu recentiore habet Venetus 729. ἔτρεσαν — *Δ* 745 ἄλλῃ: ἄλλοι R 730. = *O* 277-8 733. τρέπετο χρώς *N* 284 τράπετο R οὐδέ — *H* 480 734. δηριάασθαι: δηρίσασθαι R. cf. *M* 421, *Φ* 467 735. οἱ μὲν ἄρ' V, ὣς τώγ' R φέρον — 700 736. νῆας ἔπι γλαφυράς 625 τέτατο 543 738. μινύθουσι *Π* 392 739. ἐπιβρέμει *O* 627 ἶς ἀνέμοιο *O* 383 740. ἀνδρῶν αἰχμητάων *Γ* 49 ἀσπιστάων R; cf. *Θ* 214 744. δόρυ

νήιον Ο 410 745. καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ 385 746. = 735 747. ὥς τε: ὥσπερ R 751. τέ: τί Aristophanes 755. νέφος: ϝένος R; cf. Δ 274, Π 583 756. κεκληϝῶτες Π 430 757. ὅ τε σμικρῇσι: ὅτις μικροῖσι R 758. ἐπ᾽ Αἰνείαν τε καὶ Ἕκτορα R; cf. 706 759. λήθοντο — Μ 393 760. τάφρον: τάφρῳ R 761. πολέμου — Π 302

Σ

1. δέμας πυρὸς: πυρὸς μένος R; cf. P 366 2. ἄϝϝελος ἦλθεν Γ 121 3. ὀρθοκραιράων Θ 231 4. τὰ — ἅ Β 36 5. = P 90 6. ὤ μοι ἐϝώ P 91 τ᾽ ἄρ᾽: ϝὰρ R κάρη — Ι 45 7. ἐπικλονέονται (cf. ἐπιπροέηκα 58): ἔπι κλονέονται V, ἐπικλονέουσιν R ἀτυζόμενοι — Ζ 38 8. κήδεα θυμῷ: μήδεα θυμοῦ R 10—1. ἐν τῇ Ῥιανοῦ καὶ Ἀριστοφάνους οὐκ ἦσαν οἱ δύο 12. Μενοιτίου — Π 665 14. ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν: νῆας ἔπ᾽ ἂψ ἰέναι V 15. = P 106 17. δάκρυα — χέων Π 3 18—19. = P 686 20. κεῖται Π 541 21. = P 693 22. = P 591 25. ἀμφίζανε 26. = Π 776 27. φίλῃσι δὲ: φίλην δέ τε R 29. θυμὸν ἀκηχέμεναι Ε 364 32. δάκρυα — Ν 658 33. στένε — Κ 16 34. ἀπαμήσειε Aristarchus (cf. φ 301), ἀποτμήξειε Zenodotus 35. πότνια — Π 51 36. = Α 358 39—49. ὁ τῶν Νηρεΐδων χορὸς προηθέτηται καὶ παρὰ Ζηνοδότῳ ὡς Ἡσιόδειον ἔχων χαρακτῆρα. ὁ δὲ Καλλίστρατος οὐδὲ ἐν τῇ Ἀϝολικῇ φησὶν αὐτοὺς φέρεσθαι. cf. Hes. Th. 240-64 39. ἐνταῦθα ἐβάρυνεν ὁ Ἀρίσταρχος τὸ Γλαύκη εἰς ἀποφυϝὴν τοῦ ἐπιθετικοῦ τοῦ "ϝλαυκὴ δέ σ᾽ ἔτικτε θάλασσα" (Π 34). ἐπὶ δὲ τοῦ "Νημερτής τε καὶ Ἀψευδής" (46) οὐκ ἐποιήσατο μεταβολὴν τόνου 40. Θ᾽ Ἁλίη: Θαλίη Hesiodus Th. 245 44. Δεξαμένη: τινὲς ὀξυτόνως διὰ τὸ Δεξαμενός. ἀντιτάσσεται δὲ αὐτοῖς τὸ Δαναός Δανάη καὶ κολωνός κολώνη 47. Κλυμένη τ᾽ R 49. = 38 51. στήθεα πεπλήϝοντο 31 53. ἐνὶ: ἐπὶ Aristophanes 54. ὤ μοι ἐϝὼ 6 δυσαριστοτόκεια

55. υἱὸν — Ε 169 57. ϝουνῷ ἀλωῆς Ι 530 58. νηυσὶ κορωνίσιν Α 228 60. ϝοίκαδε νοστήσαντα Δ 121 61. ζώει: ζώῃ R 62. ἰοῦσα: ὄλεθρον R ex Α 120 63. ϝίδωμι: ἴδω τε R. vulgo ἴδοιμι 64. ἀπὸ Aristarchus, non ἄπο 67. Τροίην ἐρίβωλον Ι 329 68. εἰσανέβαινον: εἰσανέβησαν R 71. ἕῆος: ἑοῖο plerique; cf. Buttmann. Lex. 23 6 72. = Α 815 73—4. = Α 362-3 75. ὡς: ᾧ R χεῖρας — Ε 174 76. υἷας — P 645 78. = Α 364 80. φίλος ὤλεθ᾽ ἑταῖρος Πάτροκλος: φίλον ὤλεσ᾽ ἑταῖρον Πάτροκλον R. cf. P 642 81. περὶ πάντων Κ 88 83. ἀπέδυσε: ἀπέλυσε R πελώρια — Κ 439 84. Πηλῆι — Π 876 86. εἴθ᾽: ὡς V. plerique αἴθ᾽ 89. τὸν -90. = 59-60 90. ἄνωϝεν: ἀνώϝει R 92. = Π 861 93. Πατρόκλου δὲ: Πατρόκλοιο δ᾽ 94. δ᾽ αὖτε προσέϝειπε: δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα κατὰ — Ζ 496 97. τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς Aeschines c. Timarch. 150. cf. Π 48 98. *ἄρα μέλλον: ἄρ᾽ ἔμελλον. cf. Ε 686 99. ὅ μοι πολὺ φίλτατος ἔσκε Aeschines τηλόθι πάτρης Π 461
100. ἐμεῖο δ᾽ ἔδησεν Palimps cum Apollonio Sophista: δὲ δῆσεν. ἐμεῦ δ᾽ ἐδέησεν Grashofus. κῆται et scenicorum δῆ confert Lobeckius ἀρῆς Ascalonita, Ἄρεω Aristarchus. cf. Ω 489, ρ 537 101. φίλην — Π 832 102. ϝενόμην φάος Π 39 105. Ἀχαιῶν — P 414 111. ϝάναξ — Ξ 134 112. = Π 60 114. ὀλετῆρα 116. ἠδ᾽: καὶ R 118. Διὶ — Β 102 121. ἐπεί κε θάνω Α 455 κλέος — Ε 3 123. ἀμφοτέρησιν — ὀμορξαμένην] cf. Ε 416 125. δὴ δηρὸν: δηρὸν δὴ R πέπαυμαι: πεπαύμην R 126. οὐδέ — Α 648 127. θεὰ — Ι 410 128. ναὶ — ϝε Κ 169 ταῦτα: τοῦτο Stephanus 129. = Π 703 et Π 859 131. = Π 664 et Σ 21 132. = P 473 et P 27 133. ἐπαϝλαϊεῖσθαι 134. μῶλον — Π 245 135. ἐν ὀφθαλμοῖσιν — Α 587 136. ἠῶθεν: ἠῶθι R 138. ἑῆος: ἑοῖο V 141. ϝέρονθ᾽ ἅλιον Α 556 142. ἀϝορεῦσαι Zenodotus: ἀϝορεύσατ᾽ ἐς μακρὸν — Ο 79 143. Ἥφαιστον κλυτοτέχνην Α 571 146. αὖτ᾽: μὲν ἄρ᾽ Palimps θεὰ —

127 147. ἐνείκαι Palimps cum aliis: ἐνείκοι
148. πόδες φέρον *P* 700 149. ὑφ' Ἕκτορος — *P* 616
150. = *O* 233 151. οὐδέ κε: οὐδ' ἄρα V
ἐυκνήμιδες — *Ξ* 49 153. λαός — *I* 708
154. = *E* 704 et *N* 330 154–6. σὺ' εἴκελος ἀλκήν, ὅς μιν τρὶς μετόπισθε ποδῶν λάβε καὶ μέγ' ἀΰτει, ἑλκέμεναι μεμαώς, κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς Zenodotus 155. ποδῶν λάβε *Δ* 463 157. Αἴαντες: Αἴαντε R. cf. *Θ* 262
159. ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον *H* 240 160. ϝιάχων: ἀχέων Zenodotus 163. δύω — *N* 201
164. Ἕκτορα Πριαμίδην *P* 503 δειδίξασθαι: δειδίξεσθαι Palimps et Townlej. 165. = *Γ* 373
166. ποδήνεμος — *O* 168 167. = *Λ* 715
168. *κρυβδὰ: κρύβδα ἄλλων: πάντων R
πρὸ — *Λ* 195 169. = *Π* 537 170. Πηλεΐδη — *Λ* 146 171. Πατρόκλου Aristarchus; cf. *Π* 522. alii Πατρόκλῳ φύλοπις αἰνή *Z* 1 172. ἀλλήλους — *Λ* 530 174. Ϝίλιον ἠνεμόεσσαν (*N* 724): Ἴλιον αἰπὺ θέλοντες Zenodotus. καὶ τοὺς ἑξῆς (175-6) ἄνω μετατέθεικεν. v. ad 154-6 175. ἐπιθύουσι hic et π 297
176. ἑλκέμεναι μέμονεν 156 κεφαλὴν et 177. ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς *N* 202. ἄνωγεν V 178. μηδ' ἔτι: μηκέτι Apollonius Sophista 179. = *P* 255 181. = *Λ* 121
182. τάρ altera Aristarchi: γάρ 185. Κρονίδης ὑψίζυγος *H* 69 186. Ὄλυμπον ἀγάννιφον *Λ* 420
187. = *Λ* 607 190. = 135 191. στεῦτο *B* 597 πάρ' Aristarchus, πρὸς τὸ μὴ ἀμφιβάλλεσθαι τὸν λόγον, καίτοι τῶν συναλειφομένων μὴ ἀναστρεφομένων
192. οὔ θην οἶδα τοῦ R 193. Αἴαντος — *Θ* 267 194. * ὅ: ὅ γ' πρώτοισιν: Τρώεσσιν Eustathius 195. = *P* 566 et *P* 182 196. = 183
197. εὖ — τοι *Θ* 463 198. αὔτως: αὐτὸς Zenodotus et Aristophanes 199. = *Π* 41
200–1. = *Π* 42-3. omittit Palimps 202. = *Λ* 210
204. ἰφθίμοισι βάλ': ἰφθίμοις βάλεν schol. p. 419 b 32
207. οἱ περὶ Διονύσιον τὸν Θρᾷκά φασιν Ἀρίσταρχον πρώτῃ ταύτῃ χρώμενον τῇ γραφῇ μεταθέσθαι, καὶ γράψαι "ὡς δ' ὅτε πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὲς αἰθέρ' ἵκηται" 208. ἀμφιμάχωνται Hermannus 2 p. 55: ἀμφιμάχονται 209. =

B 385 210. ἄστυ ποτὶ (vel περὶ) σφέτερον Zenodotus
ἅμα — *Λ* 592 211. ἐπήτριμοι: ἐπητριμοὶ Ascalonita ὑψόσε: ὑψόθι R 213. ἀρῆς ἀλκτῆρες 100
Ἄρεω Aristarchus 215. στῆ δὲ ἰὼν *H* 46
ἐς: ἐπ' Eustathius 218. ἄσπετον — *K* 523
219. ϝίαχε Bentleius: τ' ἴαχε 220. δηΐων — *Π* 591
222. χάλκεον: χαλκέην Zenodotus 223. = *Π* 280 et *K* 491 224. τρόπεον 225. ἀκάματον πῦρ *Π* 122 227. θεὰ — *P* 567 228. μέγα ϝίαχε Heynius: μεγάλ' ἴαχε 229. Τρῶες — *Z* 227
230. δὲ κοῦροι ὄλοντο δυώδεκα πάντες ἄριστοι Zenodotus
231. οἷσιν ἐνὶ βελέεσσι Zenodotus; alii ἀμφὶ σφοῖς ξιφέεσσι
ἔγχεσιν: ἔντεσιν R 235. δάκρυα — χέων 17
236. ἅπαξ τὸ φέρτρον 237. σὺν — *I* 384
239. δ' ἀκάμαντα: μὲν ἔπειτα V. cf. 484 et *Π* 439
240. πέμψεν: πέμπεν R ῥοὰς: ῥοάων schol. p. 144 b 25 242. κρατερῆς — *N* 635
243. Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν *Λ* 56; unde non ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης, sed ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο V 244. ὑφ' — *Θ* 402
246. οὐδέ — *P* 733 247. ἔχεν: ἕλεν R
τρόμος: φόβος Zenodotus. cf. *K* 25 249. = *H* 347
250. πρόσσω — *Γ* 109 253. = *O* 285
255. μίμνειν — *I* 662 258. πολεμιζέμεν schol. D: πολεμίζειν 261. αἰνῶς δείδοικα *K* 538 ποδώκεα — *Π* 281 262. οἷος — ὑπέρβιος *O* 94 266. πίθεσθε: πιθέσθε Tyrannion ὧδε γὰρ ἔσται: ὣς γὰρ ἄμεινον R 267. ποδώκεα — 261 270. ἀσπασίως *H* 118 *Λ* 327 Ϝίλιον — *P* 193 271. γῦπες ἔδονται *Π* 836 272. ἀπ' οὔατος: ἀπούατος V, i. e. δειλός 273. πιθώμεθα: πιθοίμεθα V κηδόμενοί περ *H* 110 277. = *Θ* 530 καὶ Φιλήμων φησὶ "μεμίσθωνταί με δείλης πρωίας" ἀντὶ τοῦ ἀρχομένης δείλης 280. ἐριαύχενας ἵππους *P* 496
283. πρίν *Λ* 29 284. = *P* 169 285. = *M* 231
286. ὅς κέλεαι *Ξ* 96 287. κεκόρησθον Zenodotus, κεκόρεσθε R ἐϝελμένοι: ἐεργμένοι R
288. μέροπες — *Λ* 28 289. πολύχρυσον — *K* 315
290. καλά: πολλά R; cf. *I* 330, *Ω* 381 291. δή: καὶ Palimps 293. πέρ: δή R Κρόνου — *Π* 431 294. κῦδος ἀρέσθαι *P* 419 θαλάσσῃ τ':

καὶ ἀμφ' ἅλα Heynius 296. οὐ ϝὰρ — *P* 449
297. = *O* 294 298. = *H* 370 et *H* 380 299. =
H 371
300. ὑπερφιάλως: ὑπερφιάλοις R 301. καταδημοβορῆσαι
303. = 277 304. = *Θ* 531 305. δ' omittit
R 306. ἄλϝιον, εἴ κ' ἐθέλῃσι 278 οὔ μιν -308. στή-
σομαι *Λ* 589-91 308. φέροιτο Palimps: φέρῃσι. cf. *N* 486
310. = *Θ* 542 311. εἵλετο Παλλὰς Ἀθήνη: ἐξέ-
λετο Ζεύς Palimps ex *Z* 234 313. οὔ τις: οὔ τι V
314. δόρπον — στρατόν *H* 380 316. ἐξῆρχε ϝόοιο 51
317. ἀνδροφόνους: ἀνδροφόνου Eustathius. cf. *Ω* 478
318. πυκνὰ: πολλὰ Palimps ὥς τε — *P* 109
319. ᾧ ῥά θ' *P* 134 323. μετεφώνεε: μετε-
φώνει V 328. cf. *K* 104 329. ἐρεῦσαι: ἐρεύ-
θειν Aeschines c. Tim. 144, ἐρεύσειν R 331. ϝέρων —
Λ 772 332. ϝαῖα καθέξει *Π* 629 333. νῦν δ'
ἐπεὶ οὖν Πάτροκλε: ἀλλ' ἐπεὶ οὖν φίλ' ἑταῖρε Aeschines
334. ἐνεῖκαι: ἐνείκω Aeschines 335. σοῖο: σεῖο plerique
336. ἀποδειροτομήσω hic et *Ψ* 22 338. νηυσὶ
κορωνίσι 58 διὰ τοῦ ᾱ αὕτως πᾶσαι εἶχον
339. Τρωαὶ — 122 340. νύκτας τε καὶ ἤματα *E* 490
341. δουρί — *H* 140 342. πόλις — 288
343. ὥς — ἐκέκλετο *P* 183 345. Πάτροκλον:
Πατρόκλου R λούσειαν — *Ξ* 7 346. λοετρο-
χόον Il. πυρὶ κηλέῳ *Θ* 217 348. ϝάστρην hic
et *ϑ* 437 349. ἐνὶ: ἐν R 350. ἤλειψαν — *Ξ* 171
352. λιτὶ Aristarchus et Herodianus, non λῖτι
353. ἐς — κεφαλῆς *Π* 640 354—5. = 315 354. πό-
δας ταχὺν *P* 709 356. = *Π* 432 356—68. Ζη-
νόδωρος ὁ συϝϝράψας περὶ τῆς Ὁμήρου συνηθείας τὰ δέκα βι-
βλία πειρᾶται ἀποδεικνύναι διεσκευασμένον τοῦτον τὸν τόπον.
357. βοῶπι Venetus; cf. *O* 49 360—1. = *Π*
439-40 361. ἔϝειπες: ἔειπας R 364. ἐϝώ ϝ':
ἐϝὼν Zenodotus 365—6. = *Δ* 60-1 367. ῥά-
ψαι: ῥέξαι R 368. = *Π* 101 369. Ἡφαίστου:
Ἡφαίστοιο R Θέτις — 127 370. μεταπρε-
πέα 373. πάντας *H* 161 *K* 560 374. ἐυσταθέος
Il. 375. κύκλα *E* 722 376. δύσονται vel δύσων-
ται V et Apollonius Sophista cum R; cf. *H* 298. "κατὰ δῶμα νέ-
οιντο" αἱ εἰκαιότεραι. 377. θαῦμα ἰδέσθαι 83

378. δ' ἦ τοι: δή τοι R τόσον μὲν *X* 322, *Ψ* 454
379. προσέκειτο: προσέκειντο R δεσμούς:
δεσμά R 380. ϝιδυίῃσιν — *Λ* 608 381. ἐν ἄλ-
λῳ καὶ οὗτος εὑρέθη, ἀπέστραπτο δέ ἦλθε: ἦε R
θεὰ — 146 382. λιπαροκρήδεμνος
383. ὤπυιε *Θ* 304, *N* 379, *Ξ* 268, *Π* 178 περικλυτὸς
ἀμφιϝυήεις *Λ* 607 384. = *Ξ* 232 385. 424. Θέ-
τις τανύπεπλος ἱκάνεις ἡμέτερόνδε Zenodotus. cf. *H* 363. ceteri
Θέτι (vel θεὰ) τανύπεπλε 386. 425. θαμίζεις Il.
388. φωνήσασα πρόσω ἄϝε: φωνήσασ' ἡϝήσατο R
391. Ἥφαιστον κλυτοτέχνην 143 εἶπε — *Λ*
647 393. περικλυτὸς — 383 396. κυνώπιδος:
βοώπιδος V ἐθέλησεν: ἐθέλεσκε R 397. πά-
θον — *Π* 55 398. Θέτις — *Z* 136
400. εἰνάϝετες Il. χάλκευον πολλά: πάντα Ze-
nodotus et Aristophanes. cf. *Ξ* 179. 401. πόρπας τε:
πόρπακας R ϝέλικας κάλυκας
ὅρμους Il. 403. ἀφρῷ μορμύρων *E* 599
404. ἤδεεν: ἤδειν V οὔτε — *Λ* 339 405. ϝί-
σαν: ἔσαν R 406. ἢ νῦν *E* 881 ἵκει: ἥκει R
χρεώ: χρή R 407. μετὰ τοῦ ῑ τὸ ζωάϝρια ὁ Ἀρί-
σταρχος, ἐπεὶ καὶ Σιμωνίδης φησὶν "ὃ ζωίων κάκιστον ἔκτηται
βίον" 408. ξεινήια καλά *Z* 218 410. 476. ἀκμο-
θέτοιο 410. πέλωρ hic et *ι* 428 αἴητον Ascalonita.
alii igitur αἰητόν 411. 417. χωλεύων 411. δασύνε-
ται τὸ ἀραιαί 413. λάρνακα hic et *Ω* 795
414. σπόϝϝῳ Il. ἀπομόρϝνυ: ἀπεμόρϝνυ Cramer. Ox.
1 p. 440 31 418. νεήνισι Il. 423—5. = 384-6
426—7. = *Ξ* 195-6 426. ἄνωϝεν: ἀνώϝει V
427. omittit Palimps 428. = *Λ* 413
429. ἦ ἄρα δή τι *N* 446 430. κήδεα — *E* 156
431. ἔδωκεν: ἔθηκεν R 434. ϝήραϊ — *K* 79 436. ϝε-
νέσθαι — *H* 199 437—43. = 56-62 441. ἔν τισιν
οὐ κεῖται 444—56. ἀθετοῦνται 444. = *Π* 56
ἦν: δ' ἦν R 445. = *Π* 58 446. φρέ-
νας ἔφθιεν 448. τὸν — *I* 574 449. περικλυτὰ
— *I* 124 452. ἅμα: ὅϝε R 453. Σκαιῇσι —
Γ 149 455. ῥέξαντα: ῥέζοντα R Μενοιτίου
— *Π* 827 458. ἔξω τοῦ ῑ τὸ ἐμῶκυμόρῳ· συνεκτέθλι-
πται ϝὰρ τῷ ῶ τὸ ῑ. editiones ante Wolfium υἷ' ἐμῷ ὠκυμόρῳ,

Nauckius υἷί μοι ὠκυμόρῳ. cf. μητέρι μοι β 50 460. ὅ:
ἃ V 461. ϑυμὸν — Ε 869 462. = 393
464. ϑανάτου δυσϝηχέος Π 442 465. ἱκάνοι: ἱκάνει R
466. παρέσσεται: παρέξομαι Zenodotus et Aristophanes
467. ὅς — Ξ 416 468. ὧς — δ᾽ Δ 364
469. ἐς: ἐπὶ R ἔτρεψε: ἔστρεψε R 470. χόα-
νοισιν 471. ἐύπρηστον: εὔπρηκτον V 473. τ᾽:
ϝ᾽ R 476. ἐν: ἐπ᾽ Apollonius Sophista ἄ-
κμονα Il. 477. κρατερήν: κρατερόν Zenodotus
478. σάκος — Π 136 479. δαιδάλλων hic et ψ 200
480. τρίπλακα ἐκ: ἐν R. cf. Δ 38 482. =
400 et 380 483. Ζηνόδοτος ἠϑέτηκεν ἀπὸ τούτου τοῦ
στίχου τὰ λοιπά, ἀρκεσϑεὶς τῇ κεφαλαιώδει προεκϑέσει
485. δὲ τὰ: δέ τε R ἐστεφάνωται: ἐστήρικται Zeno-
dotus, ἐστεφάνωκεν Aristarchus 490. πόλις — 342
492. ἐκ ϑαλάμων: ἐς ϑαλάμους Zenodotus 494. ὀρχη-
στῆρες 495. ἐνϑάδε μόνον καὶ ἐν τῇ Κ (13) μέμνη-
ται αὐλῶν φόρμιϝϝες: σύριϝϝες schol. p. 274 a 10
βοὴν: βόων ib. 17 499. ἀποκταμένου Zeno-
dotus, καὶ ἐν ταῖς πλείσταις: ἀποφϑιμένου
501. ἴστορι hic et ψ 486 502. ἀμφοτέροισιν: ἀμφοτέρωϑεν
Zenodotus et Aristophanes cum Massiliensi, quae ἐποίπνυον
503. λαὸν ἐρήτυον Β 96 505. ἠεροφώνων] cf. Ο 686
506. τοῖσιν: τοῖσι δ᾽ R ἀμοιβηδὶς hic et σ
310: ἀμοιβηδὸν Aristarchus 508. ἰϑύντατα
510. τεύχεσι λαμπόμενοι Ρ 214. λαμπομένω R 512. ἐϝέρ-
ϝοι: ἔερϝεν vel ἐέρϝει vulgo. cf. Ι 404 513. ὑπὸ ϑω-
ρήσσοντο vel ὑποϑωρήσσοντο R 514. ἄλοχοί — Δ 238
517. ϝέσϑην: ἧστο R 518. ὥστε ϑεός Γ 381
519. ὀλίζονες 520. οἳ — ὅϑι Κ 526
521. βοτοῖσιν 522. ἶζον Bentleius: ἵζοντ᾽. cf. Ι 13 et
87, Ν 281, Υ 15 525. προϝένοντο Δ 382
526. τερπόμενοι: τερπομένω Aristophanes 528. πῶυ μέϝ᾽
οἰῶν Zenodotus 529. μηλοβοτῆρας 530. πα-
ρὰ: περὶ R 531. εἰράων: ἱράων Apollonius Sophista,
ἱράων R 532. ἀερσιπόδων Γ 127 533. ποτα-
μοῖο — Δ 487 536. νεούτατον hic et Ν 539
ἄουτον] cf. Δ 540 538. δαφοινεὸν 539. *ἠδὲ
μάχοντο: ἠδ᾽ ἐμάχοντο 540. νεκροὺς κατατεϑνηῶτας
Ζ 71, Η 409, Κ 343 541. 550. 561. 607. *ἐτίϑη: ἐτίϑει

542. τρίπολον Il. 543. ἐλάστρεον
544. στρέψαντες: τρέψαντες R τέλσον ἀρούρης Ν 707
546. στρέψασκον: τρέψασκον R ὄϝμους Λ 68
547. νειοῖο βαϑείης Κ 353 550. βασιλήιον: βαϑυλήιον
550. 560. ἔριϑοι 551. δρεπάνας
post 551. nonnulli apud Eustathium καρπὸν Ἐλευσινίης Δημητέ-
ρος ἀϝλαοδώρου 552. δράϝματα Λ 69 ἐπήτριμα
211 πῖπτον ἔραζε Μ 156 553—4. ἀμαλλοδετῆ-
ρες 553. ἐλλεδανοῖσι 555. δραϝμεύοντες
ἀϝκαλίδεσσι hic et Χ 503 557. ϝηϑόσυνος
κῆρ Δ 326 560. ἄλφιτα — Λ 640 562. βό-
τρυες ἀνὰ: ἄρα R 563. κάμαξι ἀρϝυρέῃσιν:
ἀρϝυρέοισιν Zenodotus 564. ἔλασσε Η 450 565. ἀταρ-
πιτὸς Il. ἐς Zenodotus: ἐπ᾽ 566. φορῆες
567. παρϑενικαὶ Il. ἀταλὰ —] cf. ἀταλάφρονα Ζ 400
568. πλεκτοῖσιν ταλάροισι V 570. λίνον: λί-
νος Zenodotus 571. λεπταλέῃ ῥήσσοντες: πρήσσον-
τες R. cf. Θ 264 ἁμαρτῇ Ε 656 572. ἰωϝμῷ V, i. e.
διώξει σκαίροντες. cf. εὔσκαρϑμος Ν 31
573. βοῶν — Θ 231 575. μυκηϑμῷ hic et μ 265
576. διὰ Zenodotus: παρὰ ῥοδανὸν: κραδαλὸν vel ῥα-
δαλὸν Zenodotus; alii ῥοανὸν δονακῆα: δονακῆεν V
577. *ἅμα στιχόωντο: ἅμ᾽ ἐστιχόωντο
579. σμερδαλέω: κυανέω Zenodotus δύο πρώτῃσι altera
Aristarchi πρώτοισι R 580. ἐρύϝμηλον
581. τὸν: τοὺς Zenodotus 583. λαφύσσετον Λ
176 584. αὔτως: οὕτως Zenodotus ἐνδίεσαν:
ἐνδΐεσαν Ptolemaeus, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ δ 586. cf.
Ρ 65-7 587. περικλυτὸς — 462 588. οἰῶν —
529 590. ποίκιλλε περικλυτὸς — 587
591. οἶον: οἷον V 592. Ἀριάδνῃ: Ἀριήδνῃ Zenodotus
593. ἀλφεσίβοιαι 595. λεπτὰς: καλὰς V
χιτῶνας: μαχαίρας schol. p. 50 b 10
597-8. ἀϑετοῦνται. οὐδὲ παρὰ Ἀριστοφάνει ἦσαν
599. 602. ϑρέξασκον
600. ἄρμενον —] cf. Π 139 601. κεραμεὺς ϑέῃ-
σιν: ϑέλῃσιν R 604. μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο ϑεῖος
ἀοιδὸς φορμίζων] absunt a Veneto. expunxit Aristarchus. cf. Athe-
naeus p. 181 C 606. ἐξάρχοντος: ἐξάρχοντες Aristarchus
μέσσους: μέσσον δ 19 609. σάκος — 478

611. κόρυθα: κυνέην R κροτάφοις — Ν 188
614. κλυτὸς — 590 617. τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος R ex 137

Τ

1–2. = Λ 1-2 4. περικείμενον: πέρι κείμενον V *υἱὸν ἐϝῆα: ὃν φίλον υἱόν ex Π 447 7. = Σ 384 8. ἐάσομεν —] cf. Θ 125 9. ἐπειδὴ πρῶτα Α 235 θεῶν ἰότητι: θεοῦ ὑπὸ χειρὶ V 10. τύνη Ε 485 13. ἀνέβραχε Δ 420, Ε 859 δαίδαλα: φαίδιμα R. cf. Ε 60 14. τρόμος: φόβος Zenodotus. cf. Σ 247 15. *ἐσϝιδέειν, ἀλλὰ τρέσαν: εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν 16. ἔδυ χόλος Ι 553 17. βλεφάρων: βλεφάροις R ἐξεφάανθεν Aristarchus; alii ἐξεφαάνθη et ἐξεφαάνθην 18. ἐν χείρεσσιν ἔχων (Ο 311): ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶν V 19. ϝῇσι τετάρπετο: ᾗσιν ἐτάρπετο R 20. = Μ 365 *μητέρ' ἐϝὴν: μητέρα ἣν 24. ἄλκιμον: ἀγλαὸν V. cf. Σ 455 25. χαλκοτύπους 26. ἐγγείνωνται: ἐγγίνωνται Zenodotus ἀϝεικίσσωσι — Π 545 27. σαπήῃ Aristarchus, non σαπείη 28. = Σ 127 29. = Σ 463 30. ἀλαλκέμεν Aristophanes: ἀλαλκεῖν 32. ἤν περ γὰρ κῆται: εἴπερ γὰρ κεῖταί R τελεσφόρον Il. 33. τῶγ' R: τῶδ' 34. ἥρωας Ἀχαιούς Ο 261 35. Ἀγαμέμνονι — Η 230 36. δύσεο — Ι 231 37. μένος — Ρ 156 post 39. R ἣ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξασ' ἀπέβη Θέτις ἀργυρόπεζα 40. αὐτὰρ ὁ βῆ Λ 101 θαλάσσης: ποδάρκης V 41. σμερδαλέα ϝιάχων Π 785 ἥρωας: ἐρίηρας Aristophanes et Rhianus. cf. 34 42. ῥ': θ' R νεῶν — Π 239 43. καὶ: καὶ οἳ R οἰήια 45. οὕνεκ' — 46. = Σ 247-8 47. Ἄρεος — Ο 733 49. ἔγχει ἐρειδομένω Ξ 38 ἕλκεα: ἄλγεα R 50. κιόντες: κιόντε R 51. ϝάναξ — Σ 111 52. ἐνὶ — Π 788 53. Κόων] Φερεκύδης Κύνωνα (vel Κόνωνα) φησίν. cf. Λ 248-9 χαλκήρεϊ — Λ 742 55. = Α 58 56. ἄρ τι: ἄρτι V τόδ': τόγ' R ἄρειον: ἄμεινον Massiliensis, ὄνειαρ Chia

ἀχνυμένω κῆρ Η 431 58. θυμοβόρῳ ἔριδι: θυμοβόρου ἔριδος R. cf. Η 210 εἵνεκα κούρης Ι 637 60. Λυρνησὸν: Λυρνησσὸν R 61. ὀδὰξ — Λ 749 62. ἄπο μηνίσαντος Nicias, ἐπιμηνίσαντος Chamaeleon. cf. Ι 426 65–6. = Σ 112-3 67. ἦ τοι: ἤδη Apollonius Sophista ἐγὼ παύω χόλον Ο 72 οὐδέ — Π 721 68. ἀσκελέως 69. πολεμόνδε — Β 443 70. ἀντίος: ἀντίον Aristarchus 71. *εἴ: αἴ *ἰαυέμεν: ἰαύειν ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν Σ 259 72–3. = Η 118-9 72. ὅς: αἴ R. cf. Η 118 73. δηΐου: φεύγων V 74. = Γ 111 et Σ 151 75. Ἀρίσταρχος ἔξω τοῦ ο, ἀπειπόντος, καὶ αἱ πλείους μεγαθύμου — Σ 226 76. τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων Zenodotus cum Chia et Massiliensi 77. μῆνιν ἀναστενάχων καὶ ὑφ' ἕλκεος ἄλγεα πάσχων Chia et Massiliensis. τοῦτον οὐκ ἔγραφε Ζηνόδοτος. παρενέθηκεν Ἀρίσταρχος 78. = Ο 733 79. ἑσταότος: ἑσταότως V ἀκουέμεν: ἀκούειν Aristarchus 80. ὑββάλλειν ἐπιστάμενόν περ ἐόντα: ἐπισταμένῳ περ ἐόντι Aristarchus 81. δ' omittunt R 82. λιγύς — Β 246 83. ἐνδείξομαι 84. σύνθεσθ' Α 76, Η 44 86. νεικείεσκον: νεικείουσιν Aristophanes cum Chia 87. ἠεροφοῖτις: ἡ ἐροφοῖτις vel εἰαροπῶτις V. cf. Ι 567 90. κε Aristarchus, non κεν θεοὺς διὰ πάντα τελευτᾷ vel τέτυκται V. alii θεόσδια i. e. θεόσδοτα, vel θεὸς δ' ἴα v. Buttmann. Lex. 55 6 91. πρέσβα —] cf. Ε 721 92. οὐλομένη Ξ 84 τῇ Aristarchus: alii τῆς 94. ἀθετεῖται 95. Ζεὺς Aristarchus: alii Ζῆν'. cf. Ι 116 et 119 96. φάσ': φαμεν Chia ἀλλ' ἄρα: ἀλλά νυ Aristophanes 97. θῆλυς ἐοῦσα Κ 216 δολοφροσύνης hic et 112 101–2. = Θ 5-6 102. ἀνώγει: κελεύει R 103. μογοστόκος Λ 270 105. οἵ, ἔξω τοῦ θ, Aristophanes 106. = Ξ 329 107. ψεύστης εἷς: ψευστήσεις Aristarchus. cf. Lobeck. Ῥηματ. p. 150 108. εἰ: αἰ V 109. = 104 *μὴν: μὲν 110. κεν: τις schol. δ 477 111. cf. 105 114. = Ξ 225 115. ἵκετ' Ἄργος Ἀχαιικὸν Ι 283 116. ἰφθίμην ἄλοχον Ε 415 117. φίλον υἱόν Π 595 μεῖς: μὴς Chia 118. ἠλιτόμηνον 119. τόκον: γόνον R

120. *Δία — Α* 539 121. *Ζεῦ πάτερ Ρ* 645 124. *οὔ οἱ ἀεικές Ο* 406 *ἐν Ἀρϝείοισι ϝανάσσειν* Bentleius coll. *η* 62: *ἀνασσέμεν Ἀρϝείοισιν* vel *ἀνθρώποισιν* 125. cf. *Σ* 22 *φρένα βαθεῖαν* 126—326. a recentiore manu habet Venetus 126. *λιπαροπλοκάμοιο* 127. *καρτερὸν* — 108 128. *οὐρανὸν — Ο* 371 131. *ἔρϝ' ἀνθρώπων Π* 392 132. **ὅτ' ἑϝὸν: ὅθ' ἑὸν* *ἑὸν φίλον υἱὸν Ε* 318 133. *ἔρϝον ἀεικὲς Ξ* 13 *ὑπ': πρὸς* R. cf. *Θ* 363 134. **δή: δ'* *μέϝας — Θ* 160 135. *ὀλέκεσκεν* Buttmannus cum R: *ὀλέεσκεν* vel *ὤλεσκεν* *ἐπὶ — Ο* 722 136. *ἥ: ἣν* vel *τὴν* Eustathius cum R 137-8. = *Ι* 119-29 137. *μευ: με* R post 137. Dioscorides Isocratis discipulus "*ἢ οἴνῳ μεθύων, ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί*" 139. = *Δ* 264 et *Ο* 475 140. *ἐϝὼν ὅδε: ἐϝὼ τάδε* Palimps. cf. *φ* 207 *παρασχέμεν* Palimps cum aliis: *παρασχεῖν* 143. *παρὰ: ἀπὸ* Palimps 144. *ὅ: ἅ* ll 145. *δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος* Palimps. cf. *Σ* 187 146. = *Κ* 103 147. *εἴ* (vel *αἴ*) *κ' ἐθέλησθα Ν* 260 148. *ἤ τ': εἴτ'* Eustathius *μνησώμεθα χάρμης Ο* 477 149. **κλοτοπευέμεν: κλοτοπεύειν* 150. *μέϝα ἔρϝον Π* 208 151. *κέ: δέ* R 152. = *Ζ* 31 et *Θ* 279 153. *ὧδέ: ὥς δέ* R 154. ≐ *Κ* 554 155. = *Α* 131 156. **νῆστις: νήστιας* *υἷας — Σ* 76 160. *θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Σ* 259 161. = *Ι* 706 162. *πρόπαν — Α* 601 163. 207. 320. 346. *ἄκμηνος* 166. *βλάβεται* hic et 82 168. = *Ρ* 158 et *Α* 279 *πανημέριος: πανημέριον* schol. ad *Ζ* 265 170. *ἐρωῆσαι πολέμοιο Ν* 776 171. *σκέδασον: κέδασον* R 172. *ὅπλεσθαι: ὁπλέεσθαι* R. cf. *ζ* 73 *ϝάναξ* — 146 173. *ἐς μέσσην ἀϝορήν: ἐν μέσσῃ ἀϝορῇ* R. cf. 249 174. *ὀφθαλμοῖσι ϝίδωσι Σ* 135 176—7. = *Ι* 275-6 177. omittunt multi 179. *δαιτὶ: δαίτῃ* R. cf. *Κ* 217 182. **μὴν: μὲν* 184. = *Ξ* 64 186. *διίκεο Ι* 61 187. *κέλεται — Κ* 534 188. *δαίμονος: δαίμονα* schol. p. 110 b 28, *δαίμονας* R 189. *αὖθι τέως ϝε: αὖθι τέως περ* R, *αὐτόθι τεῖος* Hermannus *ἐπειϝόμενος — Ι* 42 190. *πάντες ἀολλέες Μ* 78 *ὄφρα κε: εἰσόκε* R, *ὄφρα τὰ* Palimps

191. *ἔλθῃσι: ἔλθωσι* R *καὶ — Γ* 94 193. 248. *κούρητας* *ἀριστῆας — Β* 404 194. *τ'* addidit Heynius, *δ'* R *ἐμῆς: θοῆς* Strabo 195. *χθιζὸν: χθιζοὶ* Strabo 196. *κατὰ — Α* 484 198-9. = 145-6 200. *ταῦτα: πάντα* R 201. *μεταπαυσωλὴ* 204. = *Α* 300 205. *βρωτὺν* hic et *σ* 406 206. **πτολεμιζέμεν: πτολεμίζειν* 207. *ἅμα — Σ* 210 208. *τεύξεσθαι: τεύξασθαι* R *τισαίμεθα —*] cf. *Α* 142 209. *ἰείη* 210. *βρῶσις* ll. 211. *κλισίης* Palimps *δεδαϊϝμένος — Σ* 236 212. *πρόθυρον: προθύροισι* R 214. *φόνος: πόνος* R *στόνος ἀνδρῶν Δ* 445 215. = 154 216. = *Π* 21 *υἱέ: υἱεῦ* R *φέρϝατ': φίλτατ'* R 218. *προβαλοίμην, πολλὸν ἐπεὶ* Aristocles 219. *πρότερος — Ν* 355 222. *καλάμην* hic et *τ* 214 223. *ἄμητος* 224. = *Δ* 84 227. *ἀναπνεύσειε — Ο* 235 228. **καταθαπτέμεν: καταθάπτειν* vel *κατθάπτειν* 230. *πολέμοιο στυϝεροῖο Ζ* 330 231. *πόσιος καὶ ἐδητύος Ι* 222 232. *ἀνδράσι δυσμενέεσσι Ζ* 453 *νωλεμὲς — Ρ* 148 233. *χαλκὸν ἀτειρέα Σ* 474 234-5. *ὀτρυντύς* 236. *νηυσὶν ἐπ': νηυσὶ παρ'* R 237. = *Δ* 352 238. *Νέστορος υἷας: νεώτερον υἱὸν* schol. p. 157 b 8 239. *Φυλεΐδην: Φυλείδην* schol. p. 422 a 22 *Μέϝητα: Μέϝην τε* schol. p. 281 a 37 241. *ἐς — Ι* 226 245. *ἀμύμονα: ἀμύμονας* R. cf. *Ι* 131 246. *ἕπτ', ἀτὰρ ὀϝδοάτην: ἕξ, ἀτὰρ ἑβδομάτην* Zenodotus 249. *ἐν μέσσῃ ἀϝορῇ* 173 250. *αὐδήν: ἄντην* R 251. *χερσὶ: χειρὶ* R *παρίστατο — Ε* 570 252-3. = *Γ* 271-2 254. *Διὶ — Ε* 174 255. *ἄρα: ἅμα* Palimps *ἐπ': ὑπ'* V 256. *κατὰ μοῖραν Π* 367 257. *ἰδὼν — Η* 178 258. cf. *Γ* 276, *Κ* 329 259. *αἵ θ': οἵ θ'* V 260. *τίνυνται: τίνονται* R *ὅτις — Γ* 279 262. *οὔτ' — οὔτε: εἴτ' — εἴτε* Eustathius *πρόφασιν* hic et 302 263. *ἀπροτίμαστος* 266. = *Γ* 292 267. *λαῖτμα* ll. 268. *ῥῖψ' ἐπιδινήσας Γ* 378 *βόσιν* 270. **δίδωσθα: δίδοισθα* et *διδοῖσθα* V 271. *θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ν* 494 275. = *Β* 381 277. **ἄρα σκίδναντο: ἄρ' ἐσκίδναντο* *ϝειὴν: θοὴν* R 283. *δεδαϊϝμένον*

— 211 284. λίϝ᾽ ἐκώκυε: λίϝα κώκυε R 285. ἰδὲ]
καὶ R 286. ϝυνὴ — Λ 638 287. πλεῖστον:
πάντων R κεχαρισμένε — Λ 608 288. σε: σ᾽
ἄρ᾽? 289. ὄρχαμε λαῶν Ρ 12 292. δεδαϊϝμέ-
νον — 283 293. κασιϝνήτους — Γ 238 294. οἵ:
θ᾽ οἵ R 297. Ἀχιλλῆος — 279 298. κουριδίην
ἄλοχον Η 392 299. δαίσειν ϝάμον δ 3
304. στεναχίζων: στοναχίζων R 305. cf. Ρ 154 et Λ 345
307. ἄχος — Π 52 308. μενέω καὶ τλήσομαι
Λ 317 311. Νέστωρ: Νέστωρ τ᾽ R ϝέρων —
Ι 432 312. οὐδέ τι: οὐδ᾽ ὅϝε R 313. πολέμοιο
στόμα Κ 8 314 ἀνενείκατο φώνησέν τε Π
616 315. φίλταθ᾽ ἑταίρων Ν 249 316. λαρὸν
Ρ 572 318. = Θ 516 319. ἐμὸν: ἐμοὶ R
321. *μὴν: μὲν 323. τέρεν — Π 11
324. χήτει τοιοῦδ᾽ Ζ 463 325. ῥιϝεδανῆς Ζ 344
Τρωσὶν πολεμίζω: Τρωσὶ πτολεμίζω R 326. φίλος
υἱός Ξ 338 327. καὶ Ἀριστοφάνης προηθέτει τὸν στί-
χον, ὥς φησι Καλλίστρατος. τεκμήριον δὲ τῆς διασκευῆς τὸ
καὶ ἑτέρως φέρεσθαι τὸν στίχον, "εἴ που ἔτι ζώει ϝε Πυρῆς
ἐμός, ὃν κατέλειπον" 328. θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν 102
329. = Ι 246 331. ἐνὶ: σὺν V. cf. Λ 300,
Θ 161 333. δμῶας Aristarchus, ἔξω τοῦ ῑ
καὶ — Ε 213 335. ἀκάχησθαι: ἀκαχῆσθαι V
336. καὶ ἐμὴν ποτιδέϝμενος Κ 123 337. πύθηται: πύ-
θοιτο R 338. = 301 339. ἔλειπον: ἔλειπεν R
340. = Ρ 441 341. = Θ 351
342. τέκνον ἐμόν Λ 414 δὴ: τί δὲ R ἔῆος: ἑοῖο
Zenodotus 344. προπάροιθε — Σ 3 346. ἄπα-
στος Il. 347—8. = 38-9 349. = Δ 73
350. ἅρπῃ] cf. Σ 616 τανυπτέρυϝι: τανυπτερύϝῳ R
λιϝυφώνῳ 353—4. =347-8 354. ϝού-
ναθ᾽ — Ν 711 355. δὲ: δ᾽ αὖ V 356. ἀπάνευθε
νεῶν Ο 348 357. ταρφεῖαι: ταρφειαί Aristarchus. cf. Μ
158 λαμπρὸν — Ν 265 360. ἐκ νηῶν ἐφέροντο
R καὶ — Π 214 361. κραταιϝύαλοι
καὶ — Ν 715 post 361. R ἐκ νηῶν ἐχέοντο, βοὴ δ᾽
ἄσβεστος ὀρώρει ex Π 267 362. αἴϝλη — ἷκε Β 458
πᾶσα χθὼν Β 780 περὶ χθών: περίχθων V
365—8. ἀθετοῦνται. ὁ δὲ Σιδώνιος ἠθετηκέναι μὲν

τὸ πρῶτόν φησιν αὐτοὺς τὸν Ἀρίσταρχον, ὕϛερον δὲ περιελεῖν
τοὺς ὀβελούς, ποιητικὸν νομίσαντα τὸ τοιοῦτο. ὁ μέντοι Ἀμ-
μώνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἐπεκδοθείσης διορθώσεως οὐδὲν τοι-
οῦτο λέϝει, διπλῆν δὲ προσθετέον τῷ "δῦν᾽ ἄχος" (367), ὅτι
τὸ μενεαίνων νῦν θυμούμενος σημαίνει 365. τὼ -366.
λαμπέσθην Ο 607 368. κάμε τεύχων Η 220
369—73. = Π 131-6 374. μήνης hic et Ψ 455
375. σέλας: τέρας R. cf. Δ 76 376. τὸ δὲ: τό τε Ari-
starchus 377. οἰοπόλῳ Ν 473 οὐκ ἐθέλοντας
Ν 572 378. πόντον ἰχθυόεντα Ι 4 379. σάκεος:
κεφαλῆς Palimps ex Σ 214 380. καλοῦ δαιδαλέου Σ 612
τρυφάλειαν —] cf. Κ 30 381. ἀστὴρ ὥς —
Ζ 295 383. *ἵη: ἵει 384. δὲ ϝεῦ: δ᾽ ἑοῦ Ze-
nodotus, δ᾽ ἕο Aristarchus, δὲ οἷ Ascalonita. δέ οἱ plerique, pro-
batum Hermanno Orph. p. 780 385. ϝυῖα: δῶρα R
386. εὖτε (i. e. ἠύτε. cf. Γ 10) Aristarchus (ita schol. p. 163 b 10):
Aristophanes ὥϛε, alii αὖτε. v. Buttmann. Lex. 2 p. 229
387. ἐσπάσατ᾽ (ἐσπάσετ᾽ R) ἔϝχος: ἔϝχος ἔρυσσε Apollonius So-
phista 388—91. = Π 141-4 οὐδὲ ἐν ταῖς ἄλ-
λαις ἦσαν οἱ ἀθετούμενοι 390. πόρε: τάμε V
391. ἐκ κορυφῆς: ἐν κορυφῇς Aristarchus 393. ζεύϝνυον
Aristarchus: ζεύϝνυσαν λέπαδνα Ε 730 ἔσαν:
ante Barnesium ἔσαν. cf. 383, Σ 612, Ε 731 394. κατὰ
— Γ 261 395. μάστιϝα — Κ 500 396. ἵπ-
ποιιν: ἵπποισιν R 398. παμφαίνων: λαμπόμενος R.
cf. Ζ 513 399. ἵπποισιν ἐκέκλετο Θ 184
400. cf. Θ 186 Βαλίε: Βαλία Hesychius et Etym. M.
401. ἡνιοχῆα: ἡνιοχῆας Eustathius 402. Δαναῶν: λαῶν
V χ᾽ ἑῶμεν et χέομεν V, κ᾽ ἐῶμεν Apollonius Sophista,
κ᾽ ἔωμεν schol. p. 76 a 5. v. Buttmann. Lex. 86 6
403. αὐτόθι: αὐτοῦ V; cf. schol. p. 218 b 32 406. = Ρ
140 407. ἀθετεῖται αὐδήεντα Il.
θεὰ — Ο 130 409. ἦμαρ ὀλέθριον 294 τοι:
τι R 410. μοῖρα — Ε 629 411. νωχελίῃ
412. Πατρόκλου: Πάτροκλον Eustathius. cf. Η 122
413. ὃν — Λ 36 414. = Σ 456
416—7. ἀθετοῦνται 419. = Σ 97 420. οὐδέ —
Π 721 421. εὖ νυ τὸ: εὖ νύ τοι. cf. Θ 32, unde Hoff-
mannus εὖ νυ καὶ αὐτὸς οἶδα 423. cf. Ν 315
424. ἔχε — Π 712

Υ

1. παρὰ νηυσὶ κορωνίσι *B* 392 2. ἀκόρητον: ἀκόρητοι
V 3. = *Λ* 56 4. θέμιστι R ἀϝο-
ρῆνδε — *Λ* 54 5. ἀπ᾽: ἐπ᾽ Bentleius πολυ-
πτύχου *Θ* 411. 9. πίσεα: πείσεα V 10. Διὸς
— *O* 154 11. ξεστῇς αἰθούσῃσιν *Z* 243
ἐνίζανον: ἐφίζανον Zenodotus; alii ἐνίδρανον 12. ϝιδυίῃ-
σιν — *Σ* 482 14. νηκούστησε 16. ἀρϝικέ-
ραυνε *T* 121 θεοὺς — 4 18. δέδηεν *N* 736
19. = *Ξ* 341 22. πτυχὶ: πτυχῇ Bentleius. cf.
Λ 77 25. ϝεκάστου: ἑκάστῳ schol. p. 420 a 18
26. ἐπὶ — *E* 124 27. ἕξουσι *N* 51 ποδώκεα
— *Σ* 267 28. τε: τι Aristarchus 30. ὑπὲρ μόρον:
ὑπέρμορον Aristophanes cum plerisque. cf. *B* 155 τινὲς ϝρά-
φουσιν, ἀντὶ τοῦ δείδω μή, „οὐ μέντοι μοῖρ᾽ ἐστὶν ἔτι ζωοῦ Ἀχι-
λῆος Ἰλίου ἐκπέρθαι εὐναιόμενον πτολίεθρον. πέρσει δουράτεος
ἵππος καὶ μῆτις Ἐπειοῦ" 31. ἀλίαστον *B* 797
32. ἰέναι: ἴμεναι R 33. ἀϝῶνα νεῶν *T* 42 34. ἐρι-
ούνης et 72. ἐριούνιος 35. φρεσὶ πευκαλίμῃσι *O* 81
κέκασται Aristarchus, non κέκαστο 36. δ᾽: an
θ᾽? κίε — *Θ* 337 37. = *Σ* 411 39. ἀ-
κερσεκόμης Ἄρτεμις — *Z* 428 40. φιλομμει-
δής: Διὸς θυϝάτηρ V. cf. *Ξ* 211 42. τόφρα δ᾽ V: τέως
(i. e. τεῖος) οὕνεκ᾽ -43. = *T* 45-6 44. = *H* 215
46. = *P* 214 et *N* 802 48. λαοσσόος *P* 398
49. παρὰ — *I* 67 ἐκτός: ἐντός Venetus
51. αὖε: ὦρτο Strabo ἐρεμνῇ — *M* 375
53. θεῶν Aristarchus, θέων Herodicus 54. ὀτρύναντες
Venetus: ὀτρύνοντες 56. πατὴρ — *O* 47 57. ἔνερ-
θε: νέρθε Aristarchus 58. αἰπεινὰ — *B* 869
59. *δὲ σείοντο: δ᾽ ἐσσείοντο πολυπίδακος: πολυπι-
δάκου V. cf. *O* 151 60. πόλις: πόλεις R
νῆες: τεῖχος R 62. ἄλτο: ὦρτο Massiliensis
64. θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι *M* 242 65. εὐ-
ρώεντα τά τε — *O* 167 68. ἰὰ, quamobrem
Bentleius βέλεα 69. θεὰ — *Σ* 227 70. χρυση-
λάκατος — *Π* 183 71. ἰοχέαιρα: ἀϝροτέρη Apollonius
Sophista 72. σῶκος: σωκὸς Tyrannion 73. βα-

θυδίνης *B* 877 77. ϝε: ϝε V 78. = *E* 289
80. μένος ἠΰ *P* 456 82. = *P* 585
83. = *N* 463 et *N* 219 84. ὑπίσχεο: ὑπέσχεο R
ϝοινοποτάζων Il. 85. ἐναντίβιον — *O* 179
87. οὐκ ἐθέλοντα *T* 377 89. *μὴν: μὲν νῦν:
δὴ R 93. ἐπῶρσε: ἐνῶρσε R 94. ἐδάμην — Ἀχιλ-
λῆος *B* 860 95. τίθη φάος *Z* 6 ἠδὲ κέλευεν
R: ἠδ᾽ ἐκέλευεν 96. ἔϝχει χαλκείῳ = *T* 152
98. = *E* 603 99. ἰθὺ: ἰθὺς V
100. χροὸς ἀνδρομέοιο *P* 571 διελθέμεν: διελθεῖν V
101. ϝῖσον τείνειε *M* 436, *O* 413 πολέμου τέλος *Π* 630
ῥέα: ῥεῖα R. cf. *P* 461 102. νικήσει᾽ Bent-
leius: νικήσει 103. Διὸς υἱὸς: ἑκάερϝος Palimps. cf. *P*
585 104. θεοῖς — *Z* 527 105. δὲ σέ Ascalonita:
alii δέ σέ 107. ἁλίοιο — *Λ* 538 108. χαλκὸν
ἀτειρέα *T* 233 109. ἀρειῇ *P* 431 110. = *O*
262 111. = *P* 592 112. Ἀϝχίσαο πάις *P* 491
113. = 88 et *Δ* 273 114. ἢ: ἦ Zenodotus, qui
mox ῥεῖα ζώοντας, non μετὰ μῦθον ἔϝειπεν ἄμυδις
I 6 στήσασα: καλέσασα V 116. ὅπως — *Ξ* 61
117. κεκορυθμένος — 111 118. ἀντία Πηλεΐ-
ωνος 113 121. cf. *O* 216 123. ἀνεμώλιοι *E* 216
124. πόλεμον — *M* 244 125–8. ἀθετοῦνται
128. ἐπένησε hic et *Ω* 210 132. = *N* 231
133. παρὲκ νόον *K* 391 οὐδέ — *T* 420
134. = *Θ* 210 et *Λ* 8 135. = *Θ* 211
omittunt plerique, aut in margine ponunt 137. πόλεμος
— *Z* 492 138. ἄρχῃσι Zenodotus: ἄρχωσι. cf. Buttmann.
ad schol. Od. p. 353*) εἰ δέ κεν ὥς ἄρχωσιν Ἄρης καὶ
Φοῖβος V 140. παραυτόθι *Ψ* 147: παρ᾽ αὐτόφι
ὁρεῖται: ἐτύχθη V 142. ὁμήϝυριν 143. ἀναϝκαί-
ηφι: ἀνάϝκῃ ἶφι V, ἀνάϝκης ἶφι R. cf. *Σ* 113, *T* 417
144. ὧς — ἡϝήσατο *N* 833 145. Ἡρακλῆος θείοιο *O* 25
147. ἀλέαιτο: ἀλέοιτο R 148. σεύαιτο: σεύ-
οιτο R 152. ἤιε Φοῖβε *O* 365 Ἄρηα πτο-
λίπορθον 153. ϝεκάτερθε: ῥ᾽ ἑκάτερθε
154. δυσηλεϝέος hic et *χ* 325. cf. τανηλεϝέος *Θ* 70
156. λάμπετο Aristarchus, non ἐλάμπετο 157. κάρκαιρε
158. ἄμυδις. δύο δ᾽: ἄμυδις δὲ δύ᾽ V
159. = *Z* 120 160. ante 159 ponit Palimps

160. Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ P 754 162. νευστάζων
Π. κόρυθι βριαρῇ Π 579 ἀσπίδα — Λ 32
163. τίνασσε δὲ: τινάσσων V. cf. M 298, X 311
165. σίντης Λ 481 166. πρῶτον μὲν ἀτίζων: κρειῶν
ἐρατίζων R ex P 660 167. ἀρηιθόων — O 315
169. ἄλκιμον: ὄβριμον Palimps 170. ἰσχία: ἰσχίω Hey-
nius ἀμφοτέρωθεν: ἀμφοτέρωσε V 171. ἐπο-
τρύνει — P 178 172. γλαυκιόων 174. cf. K
319 176. = Π 462 177. = K 36 et Π 5
178. ἐπελθών: ἀπελθών R 179. θυμὸς — H 74
180—6. ἀθετοῦνται 180. ϝαναξέμεν: ἀνάξειν
181. ἔμ' ἐξεναρίξῃς: μ' ἐξεναρίζῃς R 182. ἐν — Θ 289
183. ἀεσίφρων: ἀασίφρων Apollonius Sophista
184—5. = Z 194-5 185. καλὸν: ἐσθλὸν V
186. εἴ: αἴ 187. μὴν: μὲν φοβῆσαι: φόβησα
Venetus 188. ἦ — ὅτε O 18 ἀπὸ: ἔπι Ari-
stophanes et Rhianus cum Chia 189. κατ' Ἰδαίων ὀρέων
Π 677 ταχέεσσι — Θ 339 190. μετατρο-
παλίζεο: μετετροπαλίζεο R. cf. Z 496, Λ 547, P 109
193. = Π 831 ληιάδας 194. καὶ — 149
195—8. ἀθετοῦνται 195. σε ῥύεσθαι: ἐρύε-
σθαι Aristarchus 196. βάλλεαι I 435 ἀλλά
— 198. = P 30-2 199. = 86 et T 314
200. * με ϝέπεσσι: μ' ἐπέεσσι νηπύτιον ὣς N 292
201. οἶδα — T 421 202. αἴσυλα E 403. fuit qui αἴσιμα
mallet coll. ε 9 et 10 204. πρόκλυτα θνη-
τῶν — Σ 404 205—9. ἀθετοῦνται 205. * ὄψι:
ὄψει 207. μητρὸς δ': μητρός τ' R ἁλοσύδ-
νης hic et δ 404 208—9. = E 247-8 211. *
φημι ϝέπεσσι: φημ' ἐπέεσσι 212. = H 306 et Π 252
213—4. = Z 150-1 215. αὖ: ἄρ R
νεφεληγερέτα Ζεύς 19 216. κτίσσε: κτίζε R
217. πεπόλιστο] cf. H 453 πόλις — Σ 490
218. ὑπωρείας πολυπίδακος — 59 220. θνη-
τῶν — 204 222. ἀταλῇσιν: ἀταλοῖσιν R. cf. 225-6
post 223. ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖ-
σιν R 224. ϝεισάμενος: δ' εἰσάμενος παρε-
λέξατο —: ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ V ex Z 25 225. αἳ
δ' ὑποκυσάμεναι Z 26 226. 228. σκιρτῷεν
226. ἐπὶ — Θ 486 227. ἀνθερίκων] Hesiodus apud

Eustathium de Iphiclo: ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέεν οὐδὲ
κατέκλα, ἀλλ' ἐπὶ πυραμίνων ἀθέρων δρομάασκε πόδεσσιν
228. δὴ: δὲ V ἐπ' — Θ 511 229. ῥη-
γμῖνος] an ῥηγμῖνα? 231. τρεῖς — Ξ 115
ἀμύμονες: ἀμύμονος R 233. θνητῶν — 220
234. καὶ: μὲν V ἂν ἠρείψαντο (εἰ ἔζη) Apollonius Theo-
nis 238. = Γ 147 241. = Z 211
243. γὰρ —: γάρ κ' ὄχ' ἄριστος V 244. = N 292
245. * ἑστεῶτ': ἑσταότ' ὑσμίνῃ δηιοτῆ-
τος 246. ὀνείδεα — Α 291 247. ἑκατόζυ-
γος 248. στρεπτὴ: τρεπτὴ R. cf. O 203
250. ὁπποῖον: ὁπποῖόν κ' ante Bentleium 251—5. ἀθε-
τοῦνται 251. νείκεα: ὀνείδεα V 252. γυναῖ-
κας: γυναῖκες R 253. ἔριδος — Π 476
254. ἄγυιαν: ἀγυιὰν ante Barnesium. cf. ὄργυιαν ι 325 et κ 167,
schol. p. 196 a 20 255. πόλλ' ἐτεά τε: πολλά τ' ἐόντα τὰ
δ' Aristarchus 256. * με ϝέπεσσιν: μ' ἐπέεσσιν
ἀποτρέψεις: ἀποστρέψεις et μεταστρέψεις V 257. ἀλλ'
ἄγε — T 68 258. ἀλλήλων — Σ 534 259. δει-
νῷ est H 245. alii δινῷ coll. N 407 σάκει ἤλασεν: σά-
κεϊ ἔλασ' Aristarchus 260. σμερδαλέῳ: σμερδαλέον R
μύκε E 749 ἀκωκῇ: ἀκωκή V
261. ϝέο: οὗ Zenodotus χειρὶ — P 296
262. δολιχόσκιον — P 516 263. ῥέα διελεύσεσθαι N
144. ῥεῖα διελεύσεσθαι schol. p. 318 a 20. vulgo δ' ἐλεύσε-
σθαι μεγαλήτορος — 175 264. νήπιος οὐδὲ
B 38, E 406 κατὰ φρένα — Σ 15 265. δῶ-
ρα: ἔργα V. cf. 268 269—272. ἀθετοῦνται
269. ἔλασσε: θλάσσε V διὰ πτύχας H 247
270. ἤλασε M 295 κυλλοποδίων Σ 371
272. χάλκεον Aristoteles. cf. H 248 273. προΐῃ — P 516
273—4. Ζηνόδοτος μετεποίησεν οὕτως “μελίην ἰθυπτίωνα
ἀσπίδα νύξ' ἐς χαλκὸν ἀμύμονος Αἰνείαο” 274. = H 250
275. πρώτην Z 40 θέε Z 320, Θ 495
277. λάκε N 616 281. ἀσπίδος ἀμφιβρότης M 402
282. κὰδ δ' ἄρ' ἄχος χύτο Hermannus Orph. p. 778, κὰδ δ'
ἀχλὺς χύτο Bentleius. cf. 421 284. ϝερυσσάμενος — Ξ
496 285—7. = E 302-4 288. ἐπεσσύμενον —
Π 411 289. τό ϝοι — Z 16 291. = Θ 132 et
Y 132 293. μεγαλήτορος — 263 295. Ἀπόλ-

λωνος — *Η* 83 296. λυϝρὸν ὄλεθρον 289
298. ἀχέων: ἀτέων Bentleius. cf. 332 299. οὐρανὸν εὐρὺν
Τ 257
301. εἴ: αἴ κεν: περ R 302. μόριμον
303. ἄσπερμος ἄφαντος ϝενεὴ δμηθέντος Aristarchus
304. περὶ πάντων Σ 81 306. ἤχθηρε: ἤχθαιρε
Aristophanes 307. μεταϝράφουσί τινες "Αἰνείω ϝενεὴ
(vel Αἰνείαο ϝένος) πάντεσσιν", ὡς προθεσπίζοντος τοῦ ποιη-
τοῦ τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν 308. ϝένωνται: αἱ διὰ τῶν
πόλεων "λίπωνται". sic Palimps 309. = Σ 360
310. *εἰνοσίϝαι': ἐννοσίϝαι' μετὰ φρεσὶ σῇσι *Τ* 29
311. μιν ἐρύσσεαι] an ϝε ϝερύσσεαι? ἐάσεις
Ε 148, *Λ* 148 312. abest a Veneto et aliis
313. πολέας: πολεῖς. v. Buttmann. Lex. 73 5 315. = *Ι*
251 316—7. absunt a Palimps 316. μαλερῷ *Ι*
242 317. Ἀρήιοι — Σ 200 318. Ποσειδάων
— 291 319. = *Ε* 167 320. ἦδ' ὅ: ἠδὲ R
321. κατ' — *Π* 344 322—4. ἀθετοῦνται
323. μεϝαλήτορος — 293 324. προπάροιθε ποδῶν *Ν*
205 325. ἔσσευεν: ἐπέσευεν R ἀπὸ — *Κ* 465
328. ἐσχατιὴν *Λ* 524 πολυάικος — *Α* 165
329. μέτα θωρήσσοντο Heynius: μεταθωρήσσοντο. cf. *Ν*
301 330. Ποσειδάων — 318 331. καί μιν
φωνήσας: καί μιν νεικείων Zenodotus, τὸν καὶ νεικείων Rhia-
nus. cf. *Ρ* 74 332. ἀτέοντα: χατέοντα et ἀέκητι R
333. ἀντί' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι V. sic
Palimps 337. θάνατον — *Ο* 495 338. μετὰ —
Ε 575 πρώτοισι: Τρώεσσι Palimps. cf. *Ε* 575
339. *μὴν: μὲν 340. ὧς — λίπεν Σ 468
341—2. = *Ο* 668-9 342. ἔξιδεν 343. = Σ 5
344. = *Ο* 286 346. τῷ: τῷ δ' V
κατακτάμεναι — *Ε* 436 347. ἀθανάτοισι — *Κ* 441
349. ἐρρέτω *Ι* 367 350. ὃς: ὡς R
352. Τρώων — *Τ* 70 354. δῖοι — Σ 241
355. ἀνὴρ — ἴτω] cf. 75 356. = *Μ* 410
357. τόσσους: τοσσούς δ' Aristarchus, τοσσοῦσδ' Ascalonita, τόσ-
σους ἀνθρώπων R 359. τόσσης Palimps cum aliis: τοσ-
σῆσδ' στόμα *Κ* 8 361. οὐδ' ἠβαιόν *Ν* 702
363. ἔϝχεος: ἀντίος R 364. = *Μ* 442
365. ἴμμεναι Hermannus: ἴμεναι 366. Τρῶες ὑπέρθυμοι

Ρ 276 370. κολούει: κολούσει R 371. τῷ: τοῦ
V 373. ὧς — ἐποτρύνων 364 ἔϝχε' ἄειραν:
ἔσταν Ἀχαιῶν V 374. ὦρτο — *Μ* 377
376. προμάχιζε *Γ* 16 377. φλοίσβοιο *Ε* 322
378. σχεδὸν ἄορι 290 379. ἐδύσατο plerique
380. θεοῦ — *Κ* 512 382. σμερδαλέα ϝιάχων 285
384. ὃν: ἔν τισι τῶν φαύλων ἀντιϝράφων "τόν" διὰ
τοῦ τ 385. Ὕδης: ὕλης R. cf. *Β* 500 ἐν —
Π 514 386. τὸν — μεμαῶτα *Λ* 95 387. =
Π 412 388. = *Ρ* 580 389. πάντων — Σ 170
393. φάτ' ἐπευχόμενος: ἔφατ' εὐχόμενος R
τὸν — *Π* 316 395. πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ *Ο* 340
Δημολέοντα: Δηιλέοντα V 396. ἀλεξητῆρα
397. κυνέης-400. = *Μ* 183-6
401. ἀίξαντα: ἀίσσοντα V. cf. *Λ* 423 402. = *Ε* 56
403. θυμὸν ἄισθε *Π* 468 405. ϝάνυται δέ *Ν* 493
406. λίπ' — *Π* 743 407. αὐτὰρ ὃ βῆ *Τ*
40 411. νηπιέῃσι *Ο* 363 412. = *Λ* 342
413. ποδάρκης — 177 414. παραΐσσοντος: παραΐσσοντα
R ὅθι-415. = *Δ* 132-3 416. ἀντικρὺς δὲ
διέσχε *Ε* 100 417. = *Ε* 68 418. *δὲ λάβ': δ'
ἔλαβ' λιασθείς *Ο* 520 421. κέχυτο χλόος
Palimps et Lips., κέχυτ' ἀχλόος R 422. δηρὸν: δηθὰ
Bentleius Ἀχιλῆι: Ἀχιλῆος R 423. ὀξὺ δόρυ
κραδάων — *Ν* 583 φλοϝὶ εἴκελος *Ν* 688
424. καὶ — *Ρ* 537 425. ἐϝϝὺς ἀνήρ Ξ 110
426. ἂν Aristarchus: alii ἄρ' 427. ἀνὰ — *Λ* 160
428. ὑπόδρα ϝιδὼν Σ 284 429. = *Ζ* 143
430. = *Λ* 384 et *Τ* 134 431—3. = 200-2
432. δειδίξεσθαι: δειδίξασθαι Palimps 435. ἐπὶ ϝού-
νασι κείσθω R. cf. *Ρ* 514 436. *εἴ: αἴ χειρό-
τερος hic et *Ο* 513 ἀπὸ — *Ρ* 17 437. δουρὶ
βαλὼν *Λ* 321 438. = *Ρ* 518 441. προπάροιθε
ποδῶν 324 αὐτὰρ — 283 442. = 284 et *Ε*
436 443. = 382 et *Γ* 380-1 445. = *Π* 784 et
Υ 413 446. ἔϝχει χαλκείῳ 96 447. = *Π* 705.
omittunt R 448. = *Π* 706 449—454. = *Λ* 362
-7 450. ἐρύσατο V: ἐρύσσατο 451. ἐν ἄλλοις
ὁ στίχος οὗτος οὐ κεῖται μέλλεις *Ν* 777
453. ἐστίν: εἴη R 454. αὖ τοὺς ἄλλους: δ' ἄλλους

Τρώων V 455. μέσσον ἄκοντι 413 456. = Π 319 et Υ 441 et Λ 148 457. ἠΰν — Ζ 8 458. κὰϝ δουρὶ βαλὼν 437 459. ἐξαίνυτο — Ε 848 461. ἵππων — Λ 320 462. δουρὶ βαλών 458 σχεδὸν ἄορι 290 464. ϝευ: οἱ R 466. νήπιος — ϝήδη Β 38 467. τι: τις vel ἔτι V, τοι R ϝλυκύθυμος ἀϝανόφρων 468. χείρεσι] v. Hermann. Orph. p. 821 471. ἐνέπλησεν: ἐνέπρησεν Aristarchus et Philoxenus τὸν — 393 472. θυμοῦ δευόμενον Γ 294 473. κατ᾽: παρ᾽ V. cf. Λ 109 474. αἰχμὴ χαλκείη Ρ 310 475. ξίφει ἤλασε Ε 584 κωπήεντι Π 332 476–7. = Π 333-4 478. τένοντες: τένοντε R 479. ϝε: τε V φίλης —: μέσης διὰ χειρὸς ἔλασσεν Palimps 480. αἰχμῇ χαλκείῃ 474 482. αὐτῇ πήληκι Ξ 498 483. σφονδυλίων κεῖτο — Ν 392 484. αὐτὰρ — μετ᾽ Κ 73 Πείρεω: Πείρεως Zenodotus 485. Ῥίϝμον: Ῥίϝμον᾽ schol. Vict Θρῄκης ἐριβώλακος Ε 44 coll. Λ 222 486. τὸν — ἄκοντι 413 πνεύμονι: νηδύι V 487. ἤριπε δ᾽ ἐξ ὀχέων Ρ 619 488. = Ν 396 et Π 806 489. κυκήθησαν Λ 129 490. ἀναμαιμάει θεσπιδαὲς — Ο 597 491. οὔρεος: ἄρεος schol. p. 403.*) 493. δαίμονι ϝῖσος 447 494. = Ο 715 496. ἐυκτιμένῃ: ἐυτροχάλῳ V 498. μώνυχες — Π 375 499–502. = Λ 534-7

502. κῦδος ἀρέσθαι Ρ 419 503. λύθρῳ — Λ 169

Φ

1–2. = Ξ 433-4 1. πόρον: ῥόον Aristophanes ἐυρρεῖος: ἐυρρῆος R 2. ἀθάνατον Zenodotus. cf. Β 741 4. Ἀχαιοὶ: οἱ ἄλλοι V. cf. Ζ 41 5. ἐμαίνετο: ἐμάρνατο V 7. πίτνα. πιτνάς legitur λ 392 9. ἐν: ἐς R αἰπὰ — Θ 369 10. ἀμφιπερὶ μέϝα ϝίαχον: μεϝάλ᾽ ἴαχον οἳ — Π 78 11. ἔννεον. ἔνιαι τῶν κατὰ πόλεις νήχοντ᾽ περὶ: κατὰ V 12. ἀκρίδες 13. ἀκάματον πῦρ Σ 225 14. ὄρμενον ἐξαίφνης Ρ 738

15. Ξάνθου — Ξ 434 16. ἐπιμὶξ — Θ 214 et Λ 525 17. ἐπ᾽: ἐν Palimps ὄχθῃ: ὄχθαις R 18. Πυθοκλῆς ὡς ἓν προφέρεται τὸ ὁδέ, ἵν᾽ ᾖ ἀντὶ τοῦ καί, ὡς ἠδέ καὶ ἰδέ ἔσθορε: ἔνθορε V. cf. Μ 462 δαίμονι — Υ 493 20–1. = Κ 483-4 22. δ᾽ omittit Palimps δελφῖνος hic et μ 96 μεϝακήτεος Θ 222 23. εὐόρμου Il. 24. κατεσθίει: κατέσθει R 25. δεινοῖο: δινοῖο Eustathius cum Veneto. cf. Υ 259 26. Ἑρμόδωρος ὁ ῥαψῳδὸς "χεῖρας ἐναίρων" ἤκουσε χειροκοπῶν 28. Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο Σ 434 29. τοὺς: τούσδ᾽ Eustathius τεθνηπότας — Δ 243 30. ἐυτμήτοισιν Κ 567 31. στρεπτοῖσι Ε 113 32. = Ε 26 33. αὐτὰρ —: αὐτὸς δ᾽ αἶψ᾽ ἐσόρουσε V κατακτάμεναι: δαιζέμεναι. cf. Υ 442 34. υἱεῖ: υἷι Hermannus 36. οὐκ — Υ 87 38. ὄρπηκας 39. ἀνώιστον 40. ἐπέρασσεν: ἐπέρησε R 44. ὑπεκπροφυϝὼν Υ 147 48. οὐκ ἐθέλοντα 36 49. ἐνόησε — Λ 599 51. τεῖρε — Ε 796 53. = Υ 343 54. = Υ 344 55. Τρῶες μεϝαλήτορες Θ 523 56. ζόφου — Ο 191 57. νηλεὲς — Ρ 615 58. Λῆμνον ἐς ἠϝαθέην Β 722 59. πόντος ἁλὸς 63. cf. Γ 243 φυσίζοος: φυσίζωος R, omissa mox κατὰ 65. ἤθελε — Π 255 66. θάνατόν — Π 47 et Ξ 462 67. ἀνέσχετο: ἀνέσχεθε Eustathius 68. ὑπέδραμε hic et κ 323 καὶ — Λ 500 69. κύψας Ρ 621 ἐϝχείη — Υ 279 70. ἄμεναι 71. ἑλὼν — Ζ 45 72. ἔϝχος ἀκάχμενον Ο 482 73. = Υ 331 καί μιν φωνήσας: καί μιν λισσόμενος vel καί ῥ᾽ ὀλοφυρόμενος V. τοῦτον προστιθέασί τινες οὐ φερόμενον ἐν ταῖς Ἀριστάρχου 76. Δημήτερος — Ν 322 77. ἐυκτιμένη — Υ 496 78. μ᾽ ἐπέρασσας: με πέρασας V 79. Λῆμνον — 58 80. * δ᾽ ἐλύμην: δὲ λύμην 81. ὅτε Bentleius: ὅτ᾽ ἐς 83. μοῖρ᾽ ὀλοή Π 849 84. ἔδωκε: δῶκε Aristarchus μινυνθάδιον Α 352 86. ἀνάσσει: ἔνιαι τῶν κατὰ πόλεις "ἄνασσε". sic Palimps 87. αἰπήεσσαν Ζ 35 ὑπὸ: ἐπὶ Strabo 88. πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας: πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων Massiliensis 91. ἀντίθεον Πολύδωρον Υ 407 δουρί: χαλκῷ R 92. ἔσσεται: ἔσσεαι V 93. ϝε: με R. cf. Ο

418 94. = *Π* 851 95. *οὐχ ὁμοϝάστριος: οὐκ ἰοϝάστριος* Zenodotus 96. = *Υ* 426 et *P* 204
post 96. Palimps *ᾧι σὺ μάλιστα χόλωαι ἐνὶ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός* 97. *φαίδιμος υἱός P* 288 98. *ϝεπέεσσιν — Δ* 137 99. *πιφαύσκεο: πιφάσκεο* R
100. **ἐπισπέμεν: ἐπισπεῖν* *αἴσιμον: μόρσιμον* R
101. *τι: δέ* V. cf. *Δ* 221, *Ι* 547, *κ* 126 103. *τις: κεν* R
105. *καὶ πάντων: συμπάντων* V 106. *οὕτως διὰ τοῦ ō ἅπασαι "οὕτως". αὕτως* mavult Buttmann. Lex. 13
4 cum uno Vindobonensi 110. *ϑάνατος — Π* 853
111. *δείλη: δείλης* V 112. *Ἄρει: Ἄρῃ* et *ἀρῇ* V
113. *δουρὶ βαλών Υ* 462 *ἀπὸ — Ν* 585
115. *ὃ — Ξ* 495-6 116. *ϝερυσσάμενος — Υ* 284
117. *πᾶν — Π* 340 118. *ἐπὶ* — 119. = *Ν* 655
120. *λαβὼν ποδὸς Κ* 490 121. *προσηύδα: ἀϝόρευεν* V. cf. *Π* 829 122. *ἐνταυϑοῖ: ἐνταῦϑοι* Dionysius Thrax *κεῖσο: ἧσο* V *ὠτειλήν: ὠτειλῆς* Palimps
123. *ἀπολιχμήσονται* 125. *εὐρέα κόλπον Σ* 140 126. *ὑπαΐξει* Aristophanes, *ἐπαΐξει* Aristarchus, *ὑπαλύξει* Philetas et Callistratus 127. *ὅς: ὥς* Aristophanes *ἀρϝέτα — Δ* 817 128. *κιχείομεν: κιχείω* Bentleius, *κιχῶμεν* Heynius 130—5. *Ἀριστοφάνης ἠϑέτηκεν* 130. *ἀρϝυροδίνης* 8 131. *πολέας: πολεῖς* V 135. *νηυσὶ ϑοῇσιν Ν* 84 136. *κηρόϑι — Ι* 300 137. *πόνοιο: φόνοιο* Aristophanes 138. *ἀλάλκοι: ἀμύνῃ* Eustathius 139. *ἔχων — Ζ* 44 140. *κατακτάμεναι* — 33 141. *Πηλεϝόνος* Ptolemaeus, non *Πηλέϝονος* *εὐρυρέεϑρος* 143. *ποταμὸς — Υ* 73 144. *τῷ — ἐπόρουσεν Ο* 520 *τῷ δ': τῷ ῥ'* Palimps 146. 301. *δαϊκταμένων* 147. *ἐδάιζε: ἐδάιξε* R
148—9. = *Υ* 176-7 149. *πρότερος: πρότερον* R
151. = *Ζ* 127 152. *φαίδιμος* — 97 153. *τί ἦ — Ζ* 145
155. *ἄϝων: ἔχων* V *δολιχεϝχέας* 156. = 81
157. *ἐμοὶ: ἐμὴ* R *Ἀξιοῦ — Π* 288 158. = *Β* 850 abest a Veneto 160. *ϝείνασϑαι: ϝείνεσϑαι* V *φαίδιμ' — Ι* 434 162. *Πηλιάδα μελίην Τ* 390 *ἁμαρτῇ* Aristarchus, *ὁμαρτη* Palimps *ἀμφίς: ἄμφω* Massiliensis 163. *περιδέξιος: πέρι δεξιὸς* Ptolemaeus Pindarion 165. = *Υ* 268 166. *ἐπιϝράβδην*
167. *σύτο: χύτο* R *αἷμα κελαινεφὲς Π* 667

168. = *Ο* 317 169. *ἰϑυπτίωνα: ἰϑυκτίωνα* Zenodotus. cf. *Υ* 99 170. *κατακτάμεναι* — 140
172. *καὶ — ἀφάμαρτεν Θ* 119 *μεσσοπαλὲς: μεσσοπαϝὲς* V *μείλινον — Ν* 597 173. *ἄορ — Δ* 190
174. *ἐπὶ ϝοῖ: ἐπί οἱ* V 175. *χειρὶ — Υ* 261
176. *ϝερύσσεσϑαι: ἐρύσασϑαι* R 177. *βίης* (*φ* 126): *βίῃ* *ἤϑελε* — 65 178. *δόρυ μείλινον Π* 814 179. *ἀλλὰ πρὶν: ἀλλά ἑ πρὶν* R *σχεδὸν ἄορι Υ* 290 180. **ἔτυψε: τύψε* *παρ' —*
181. = *Δ* 525-6 181. *τὸν — Υ* 471 182. *ὀρούσας: ὀρούων* R. cf. *Ζ* 65, *Π* 503 183. = *P* 537
ἐξενάριξε: ἐξενάριζε V 185. *ἐκϝεϝαῶτι: ἐκϝεϝαῶτα*
186. *φῆσϑα* Tyrannion 187. *ϝενεὴ: ϝενεῆς* Bentleius; ceteri *ϝενεὴν* 189. *Πηλεὺς Αἰακίδης Π* 15 190. *ἁλιμυρηέντων* Il.: *ἁλιμοιρηέντων* V 191. *αὖτε: δ' αὖτε* V
193. *Διὶ — Θ* 210 194. *οὐδὲ: οὔτε* V
**ἀντιφερίζει* (357): *ἰσοφαρίζει* 195. *Ζηνόδοτος αὐτὸν οὐκ ἔϝραφε* *σϑένος — Σ* 486 197. *φρείατα*
198. *Διὸς — Ξ* 417 199. **οὐρανόϑε: οὐρανόϑεν*
200. *ἐκ κρήμνοιο ϝερύσσατο* 175 *χάλκεον: ὄμβριμον* R
201. *καταυτόϑι: κατ' αὐτόϑι* 203. 353. *ἐϝχέλυες* 203. *ἀμφεπένοντο Δ* 200, *Π* 28 204. *ἐπινεφρίδιον* *κείροντες: κείραντες* R 205. = *Υ* 484 207. *ἐνὶ — Δ* 468 209. *ἕλε Θερσίλοχον: ἕλετ' ὀρσίλοχον* R 211. = *Ε* 679 212. *ποταμὸς: Ξάνϑος* Palimps. cf. 143, 228, 329 213. *εἰσάμενος: εἰδόμενος*. cf. *P* 73 *τὸ δὲ βαϑέης χωρὶς τοῦ δ*
217. *ϝ' ἐλάσας: πελάσας* V *ῥέζε: ῥέξαι* et *ῥέζειν* R
218. *ἐρατεινὰ: αἰπεινὰ* R. cf. 9 221. *ἔασον: ἕασον* V, *ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἵνα σημαίνῃ τὸ πληρώϑητι ἄϝη* Il. *ὄρχαμε — Τ* 289 222. = *Τ* 198
226. *ἀντιβίην Δ* 278, *Ε* 220 227. *ἐπέσσυτο — Π* 786
228. *ποταμὸς* — 143 230. *μάλα — Δ* 229
231. **ἀμυνέμεν: ἀμύνειν* 232. *ὀψὲ δύων: ὀψεδύων* V 234. *ἀπαΐξας: ὑπαΐξας* et *ἀπαΐσσων* R
236. *ἔσαν ἅλις* R: *ἅλις ἔσαν* 237. *ἔκβαλλε: ἐξῆϝε* V
240. *κῦμα: ῥεῦμα* R 242. *εἶχε: εἴα* R
245. *δέ μιν αὐτόν: δὲ κέλευϑον* V. cf. *Ο* 357, *Φ* 318
246. *δίνης: λίμνης* R, *ῥιπῆς* schol. Townlejana 247. *ἤιξεν πέτεσϑαι*. cf. *Ο* 150 *πεδίοιο: πεδίονδε* V

ποσὶ κραιπνοῖσι *P* 190 πέτεσθαι: φέρεσθαι V
248. μέϝας θεὸς: θεὸς μέϝας Palimps αὐτόν: αὐτῷ
Venetus cum aliis 249. ἀκροκελαινιόων παύ-
σειε — 250. = 137-8 πόνοιο: φόνοιο Aristophanes
251. ἐρωή: ἐρωήν R. cf. *Ο* 358 252. οἴματ᾽: οἴματα V,
Philetas ὄμματ᾽. cf. *Π* 752 μέλανος τοῦ: μέλανός του,
μελανόστου, μελανόσσου V 253. ὤκιστος — *Ο* 238
254. ἐπὶ — 255. κονάβιζεν = *Ν* 498 255. ὕπαι-
θα — *Ο* 520 257. ὀχετηϝὸς ἀπὸ — *Π* 160
259. μάκελλαν ἀμάρης ἔχματα *Μ* 260
260. τε: τοι R ψηφῖδες 261. κατ-
ειβόμενον *Ο* 37 κελαρύζει *Λ* 812 262. προ-
αλεῖ φθάνει: φθανέει Zenodotus 265. ὁρμή-
σειε Aristarchus: alii οἰμήσειε ποδάρκης = *Υ* 445
267. τοὶ — *Υ* 299 268. διιπετέος — *Ρ* 263
270. δ᾽ — 52 271. ὑπέρεπτε: ὑπέριπτε R. cf.
204 272. = *Γ* 364 274. ἔπειτα —] cf. *Ρ* 647
277. Τρώων — *Ο* 739 279. ϝ᾽ ἔτραφ᾽: ϝ᾽ ἐ-
τράφ᾽ et τέτραφ᾽ V. cf. *Ε* 555 281. λευϝαλέῳ θανάτῳ:
λευϝαλέον θάνατον schol. ad *Ι* 119 ἁλῶναι: ὀλέσθαι
R 282. ἐρχθέντ᾽: εἱρχθέντ᾽ Massiliensis συ-
φορβόν Il. 283. ἔναυλος *Π* 71 286. χειρὶ:
χερσὶ R ἐπιστώσαντ᾽ *Ζ* 233 287. = *Η* 445
289. cf. *Δ* 390, *Ε* 828, *Ο* 254, *Ω* 182
290. ἀθετεῖται 292. λωφήσει Il. 293. σοὶ Pa-
limps: τοι εἴ — *Λ* 207 294. ὁμοιίον — *Σ* 242
295. Ϝιλιόφιν 297. δίδομεν — *Β* 15 ex Hip-
piae lectione 299. αὐτὰρ ὃ βῆ 205 μέϝα: μάλα
Palimps
300. πλῆθ᾽ *Ρ* 499 301. δαϊκταμένων — 146 302. τοῦ
—] cf. 269 303. ἴσχεν: ἔσχεν V 305. ἔλη̣ϝε
Ν 424 306. κῦμα — 263 307. δὲ — *Δ* 508
308. φίλε κασίϝνητε = *Δ* 155 309. ϝάστυ —
Ρ 160 310. κατὰ μόθον: κακὸν θεὸν V 313. ὄρινε:
ἐπῆρε schol. p. 578 b 15 et Townlej. 314. φιτρῶν καὶ
λάων *Μ* 29 ἄϝριον — *Θ* 96 315. ὃς — κρα-
τέει *Π* 424 317. νειόθι 318. ἰλῦος: ἰλύοφιν
Bentleius 319. εἰλύσω: ἰλύσω V χέραδος: le-
gebatur etiam χεράδας 321. ἀλλέξαι: ἀνλέξαι Aristarchus.
cf. 347 ἄσιν 323. τυμβοχοῆσ᾽: τυμβοχόης

Crates 325. μορμύρων ἀφρῷ *Ε* 599 326. διι-
πετέος — 268 329. μέϝας — *Υ* 73 330. ϝὸν —
Τ 4 331. ἀθετεῖται ὄρσεο *Σ* 170
κυλλοπόδιον *Υ* 270 ἀλλ᾽ — τάχιστα 311
334. ἀρϝεστᾶο — *Λ* 306 335. ὄρσουσα: ὄρσασα Zeno-
dotus 336. κήαι: κῆαι V. ἔστι ϝὰρ ἀπαρέμφατον
337. φλέϝμα 338. μηδέ -339. = *Υ* 109
341. *ἐϝὼ ϝιάχουσα: ἐϝὼν ἰάχουσα *σχέ-
μεν: σχεῖν ἀκάματον — 13 342. θεσπιδαὲς
— *Υ* 490 343–4. = 235-6 344. αὐτὸν: αὐ-
τόθ᾽ V 345. σχέτο *Η* 248 346. νεοαρδέ᾽: νεοαλδέ᾽
Apollonius Sophista 347. αἶψ᾽ ἀνξηράνῃ Aristarchus, αἶψ᾽
ἐξαυαίνῃ Aristophanes, αἶψα ξηράνῃ R 349. φλόϝα —
Σ 206 350. *καὶ: τε καὶ 351. τε ἰδὲ: τ᾽ ἠδὲ
R αἱ ἐκ τῶν πόλεων "ἠδὲ κύπαιρον" 353. ἐϝ-
χέλυές τε καὶ ἰχθύες 203 354. κατὰ καλὰ ῥέεθρα 238
355. πνοιῇ: ῥιπῇ V 356. *καίετο ϝὶς: καίετο
δ᾽ ἶς. καί ἑ τόδ᾽ ἶς Ptolemaeus Pindarion 357. ἀντιφε-
ρίζειν: ἰσοφαρίζειν R 359. λῆϝ᾽ ἔριδος *Λ* 210
361. ἀνὰ: ἂν R δὲ φλύε: δ᾽ ἔφλυε. ἔβλυε Apollonius
Sophista 362. ἐπειϝόμενος *Ε* 902 363. κνίσην
Aristarchus: alii κνίσῃ et (οὐδετέρως) κνίσῃ μελδό-
μενος ἁπαλοτρεφέος: ἁπαλητρεφέος R
σιάλοιο hic et *Ι* 208 Il. 364. ἀμβολάδην
κάϝκανα hic et σ 307 366. οὐδ᾽: ἠδ᾽ R 368. = *Ε*
358 et *Φ* 73 370. *μήν: μέν τόσον — 275
371. ὅσοι — *Θ* 205 372. ἀποπαύσομαι: ἀπο-
παύομαι R εἰ — *Θ* 466 374–6. = *Υ* 315-7
376. δαιομένη, δαίωσι R: καιομένη, καίωσι
377. αὐτὰρ — ἄκουσε *Υ* 318 378. = 330 381. θε-
σπιδαὲς — 342 382. κατέσσυτο: κατέσχετο V
386. ἀρϝαλέη *Ρ* 385 δίχα *Σ* 510, *Υ* 32 387. σὺν
δ᾽ ἔπεσον *Η* 256 πατάϝῳ: ὁμάδῳ V εὐρεῖα
χθὼν *Λ* 740 388. σάλπιϝξεν μέϝας οὐρα-
νός *Θ* 394 390. θεοὺς — *Υ* 66 391. δηρὸν ἀφ-
έστασαν: πάμπαν ἀφεστᾶσιν schol. p. 186 a 12 393. ὀ-
νείδειον — *Λ* 519 394. 421. κυνάμυια: κυνόμυια R
θεοὺς — *Υ* 134 395. ἄητον] cf. *Σ* 410
ἀνῆκεν: ἀνώϝει Palimps 396. ἦ οὐ μέμνῃ
ὅτε *Υ* 188 397. πανόψιον Aristarchus, ὑπονόσφιον

Antimachus 399. ἀποτισέμεν: ἀποτινέμεν R
μ' omittit R. cf. Γ 57
400. ἀσπίδα: αἰϝίδα V. cf. Ρ 43 401. ἣν: τὴν schol. p. 419
b 27 402. ἔϝχεϊ μακρῷ Ν 177 403. χειρὶ πα-
χείῃ: Παλλὰς Ἀθήνη. cf. Η 264 404. = Η 265
405. ῥ' ἄνδρες πρότεροι: δ' ἄνδρες πρότερον Apol-
lonius Sophista 406. αὐχένα — Λ 240 407. πέ-
λεθρα hic et λ 576 408. δ' R: τ' ἀμφα-
ράβησε 409. καί μιν V. cf. 121 411. ἀντιφε-
ρίζεις: ἰσοφαρίζεις V 414. ἀρήϝεις: ἀμύνεις V
415. τράπεν: τρέπεν R. cf. Ν 3 416. Διὸς θυϝάτηρ:
φιλομμειδὴς V 417. = Σ 318 et Ο 240 ἐσα-
ϝείρετο: ἐσαϝείρατο V cum schol. p. 45 a 42 418. = Λ
248 et Φ 377 419. = Ε 713 420. = Β 157
421. *δὴ: δ' αὖθ': αὖ schol. p. 73 b 11
ἡ κυνάμυια: τὴν κυνάμυιαν V βροτολοιϝὸν
Ε 909 422. δηΐου ἐκ πολέμοιο Τ 73 424. χειρὶ
παχείῃ 403 425. τῆς — 114 426. ἐπὶ: ποτὶ V
χθονὶ — Π 418 427. προσηύδα: ἀϝόρευεν V.
cf. 121 428. πάντες — 371 429. θωρηκτῇσιν:
θωρηκτοῖσιν. cf. Ο 689 431. ἐπίκουρος: ἐπίουρος V
433. Ἴλιον V: Ἰλίου 434. φάτο, μείδησεν δὲ:
ἔφαθ', ἣ δ' ἐϝέλασσε R. cf. Ξ 223 θεὰ — 418
abest versus a Veneto et aliis 435. κρείων — Ξ 150
436. διέσταμεν: ἀφέσταμεν R 437. ἀμαχητὶ
438. Διὸς — Ξ 173 439. ϝενεῆφι νεώτερος Ξ 112
440. = Τ 219 441. νηπύτι' 410 ἄνοον
442. ἀμφίς R: ἀμφί 444. θητεύσαμεν Il.
445. ῥητῷ 446. πόλιν: πόλει Aristophanes
448. εἰλίποδας ϝέλικας βοῦς Ι 462 449. Ἴδης
ἐν κνημοῖσι Λ 105 πολυπτύχου Υ 5 450. πο-
λυϝηθέες 452. ἀπέπεμπεν: ἀπέπεμψεν
453. σοὶ: σὺν R πόδας — Ε 122 454. τηλεδα-
πάων: θηλυτεράων αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων 455. στεῦτο Σ
191 ἀπολεψέμεν: ἀποκοψέμεν vel ἀποκόψειν V
456. κεκοτηότι Il. 457. ὑποστὰς Ι 445 459. πει-
ρᾷ: πειρᾶς R Τρῶες ὑπερφίαλοι Ν 621
460. πρόχνυ κακῶς Ι 566 463. πτολεμίζω: πτολεμίξω R
464. cf. Ζ 146 465. ζαφλεϝέες
ἀρούρης — Ζ 142 466. δὲ: δ' αὖ V 467. παν-

σώμεσθα: πανώμεσθα R. cf. Η 290 468. ὧς — ἐτρά-
πετ' Σ 138 469. πατροκασιϝνήτοιο Il.
μιϝήμεναι: δαμήμεναι V. cf. Ξ 386 470. πότνια θη-
ρῶν 471. ἀθετεῖται Ἄρτεμις ἀϝροτέρη
καὶ — 393 474. νηπύτιε 441
475-7. ἀθετοῦνται 475. = Λ 396 476. ἐν — Ο
107 477. ἐναντίβιον — Υ 85 478. = Θ 484
et Φ 461 480. abest a Veneto. cf. Π 628
481. κύον ἀδεές Θ 481 482. cf. Λ 589 483. τό-
ξοφόρῳ λέοντα] οὐδέποτε παρ' Ὁμήρῳ εὕρηται τὸ
λέαινα 486. ἶφι — Σ 14 487. ὄφρ' -488. εἴμ'
Λ 185-6 488. μένος — 482 489. ἐπὶ
καρπῷ χεῖρας Σ 594 492. ἐντροπαλιζομένην: ἐντροπα-
λιζομένης R, ἐντροπαλιζομένη V. cf. Ζ 496 493. ὕπαιθα:
ἔπειτα V. cf. Ο 520, Φ 255 495. χηραμόν
ϝαλώμεναι — 291 497. διάκτορος — Β 103
498. ϝάρ Venetus cum aliis: δέ, sicut Ο 140 499. πλη-
κτίζεσθαι Διὸς — Υ 10
500. ἀθανάτοισι — 476 502. συναίνυτο καμπύλα
— Μ 372 503. στροφάλιϝϝι — Π 775 505. Διὸς
— Ξ 173 507. ἀμβρόσιος ἑανὸς Ξ 178 508. ϝηδὺ
— Λ 378 510. abest a Veneto 511. τὸν — προσέ-
ϝειπεν 461 ἐυστέφανος Il. κελαδεινή Υ 70
512. στυφέλιξε 380 513. νεῖκος: νείκεα V
ἐφῆπται: ἐτύχθη R. cf. Β 15 514. = Σ 368
516. μέμβλετο Τ 343 518. πρὸς — Λ 494 520. πὰρ
Ζηνὶ: παρὰ πατρὶ V 522. εἰς οὐρανὸν εὐρὺν 272
ἱκάνει: ἵκηται V 524. abest ab uno R ἐφῆκεν:
ἔτευξεν V. cf. Λ 445 525. πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν:
πολύστονα κήδεα θῆκεν R; alii φόνον καὶ κήδε' ἐφῆκεν
528. 532. πεφυζότες 6. ὅθεν ἄφυζαν τὸν λέοντα Ἡσίοδος φησίν
530. ὀτρύνων Aristarchus, non ὀτρυνέων
531. πεπταμένας Μ 122 535. ἐπανθέμεναι: τινὲς τῶν
κατὰ πόλεις "ἐπ' ἂψ θέμεναι", schol. p. 340 b 29 ἐπιθέμεναι
536. οὖλος: καὶ Καλλίμαχός φησιν "οὔλου μητέρ'
Ἄρηος". 538—9. Ζηνόδοτος ἠθέτηκε 539. ἀλάλ-
κοι: ἀμύναι V. cf. 250 540. καὶ — Π 397
541. καρχαλέοι: καρφαλέοι R 542. σφεδανὸν: σφεδα-
νῶν V 543. κῦδος — Υ 502 544. = Π 698
545. εἰ — Φοῖβος Π 700 546. υἱὸν — Σ 55

548. κῆρας Barnesius (X 202): χεῖρας. cf. Λ 97
549. κεκάλυπτο — Γ 381 550. Ἀχιλλῆα πτολίπορθον: Ἀχιλλέα Πηλείωνα. cf. O 77, I 328 551. πόρφυρε Il. μένοντι: κιόντι schol. p. 311 b 42 552. = 53
554. φοβέονται Eustathius (cf. 4 et Z 41): κλονέονται (Σ 7) 556. ὑποκλονέεσθαι 558. Ϝιλήιον: Ἰδήιον Crates 559. Ἴδης κνήμους 449 562. = P 97 563. ἀπαειρόμενον 564. ταχέεσσι — Y 189 565. ἔσται: ἔσεται R 566. περὶ πάντων Y 304 567. δέ κέ ϝοι: δ' αὐτῷ R προπάροιθε πόλεος B 811 κατεναντίον: κατεναντίος R 568. θην: τ' ἦν schol. p. 142 b 44 'ξέι — 37 569. ἴα: μία Heynius 570. ἀθετεῖται 572. *πτολεμιζέμεν: πτολεμίζειν
573. πάρδαλις: πόρδαλις V βαθείης — Λ 415
575. κεν ὑλαϝμὸν: κυνυλαϝμὸν Zenodotus. et Stesichorus ἀπειρεσίοιο κυνυλαϝμοῖο 576. μιν] αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων "τις"
581. ἀσπίδα — M 294 *πρόσθε σχέτο: προσθ' ἔσχετο 582. αὐτοῖο τιτύσκετο N 159
583. φαίδιμ' — 160 584. πόλιν — Π 708 πέρσειν: πέρσαι R 585. νηπύτι' — 474 τ' ἔτι: μάλα V τετεύξεται M 345 586. ϝοι: τοι R ἐν ταῖς πλείοσιν οὕτως ἐφέρετο "ἄνδρες ἔνειμεν": ἀνέρες εἰμέν 587. οἵ κε ἔν τισι τῶν εἰκαιοτέρων
589. ἔκπαϝλος 452 καὶ — Π 493 590. ὀξὺν ἄκοντα K 335 βαρείης: παχείης V 591. καί ῥ' ἔβαλε Π 586 οὐδ' — Ξ 403 592. δέ μιν: δέ οἱ R νεοτεύκτου 593. σμερδαλέον κονάβησε O 648 594. θεοῦ — 165 596. Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι: ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων V
597. = Y 443-4 598. ἡσύχιον
600. ϝὰρ Aristarchus, non ϝάρ ῥ' 601. πρόσθε ποδῶν Π 742
602. *εἷος: ἕως 603. τρέψας: στρέψας R βαθυδινήεντα 15 604. τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα] cf. I 506 * δ' ἄρα θέλϝεν: δ' ἄρ' ἔθελϝεν
607. πύλαι δ' ἔμπληντο Antimachus et Rhianus: πόλις δ' ἔμπλητο vel ἔπληστο 609. πεφεύϝειν: περ φεύϝει schol. p. 308 b 2. ceteri πεφεύϝοι 610. ἀσπασίως (sic etiam Palimps): ἐσσυμένως V ἐσέχυντο: ἐκέχυντο R. cf.

M 470 611. *σαώσαιν: Ἀρίσταρχος εὐκτικῶς σαώσαι ἀντὶ τοῦ σαώσειεν. legebatur σάωσαν

X

1. πεφυζότες Φ 532 ἠύτε — Δ 243 2. διχῶς, ἀνεψύχοντο καὶ ἀπεψύχοντο· χαριεστέρα δὲ ἡ διὰ τοῦ ν̄. cf. E 795, Λ 621, Φ 561 4. σάκε' — N 488
5. ὀλοιὴ (cf. Λ 342): ὀλωὴ R; alii ὀλοὴ μοῖρα — Δ 517 7. αὐτὰρ: αὐτὰρ ὃ Palimps et Ambros.
10. σὺ — Δ 32 post 10. Palimps Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐυκτίμενον πτολίεθρον 12. δή τοι: δ' ἤτοι Palimps
13. μήν: ϝάρ R. plerique μέν 14. = Σ 97
15. βλάψας με Bentleius: ἔβλαψας μ' ὀλοώτατε: δολιώτατε. cf. Γ 365 17. ϝαῖαν ὀδὰξ εἷλον Λ 749
18. ἀφείλεο: ἀφείλαο Ambros. *δὲ σάωσας: δ' ἐσάωσας 21. μέϝα — N 156 22. ἵππος ἀεθλοφόρος Λ 699 23. θέῃσι πεδίοιο Z 507
24. = O 269 26. ἐπεσσύμενον — Ξ 147
27. ἀρίζηλοι — N 244 28. νυκτὸς — Λ 173 ἀστράσι: ἄστρασι Philoxenus 29. κυνωρίωνος Sidonius, ὑφ' ἓν 30. ὅϝ' Palimps: ὅδ' 31. πουλὺν schol. p. 303 b 38 πυρετὸν 32. = N 245
33. κόψατο: λάζετο R 34. ἀνασχόμενος Γ 362
35. προπάροιθε — 6 36. ἄμοτον μεμαὼς N 40
37. χεῖρας — Λ 351 39. πότμον — Z 412
40. = Y 294 et Λ 169 42. ἔδοιεν Aristarchus, ἔδοιντο alii: vulgo ἔδονται. cf. Σ 271. 45. τηλεδαπάων: θηλυτεράων V. cf. Φ 454 47. οὐ δύναμαι ϝιδέειν Γ 237
48. τοὺς Aristarchus, non οὓς 50. ἀπολυσόμεθ': ἀπολύσομεν V 51. ϝέρων: φίλῃ αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων 56. τέκος: θάλος V. cf. 87 59. φρονέοντ': ζώοντ' V ἐλέησον: ἐλέαιρε R 60. πατὴρ Κρονίδης Φ 508 61. πόλλ' ἐπιδόντα: πολλὰ ϝιδόντα Bentleius 64. ἐν — O 512 67. ὠμησταὶ ἐρύουσι Λ 454 ὠμῆσται Tyrannion ἐρύσουσι R ὀξέι — Φ 568 68. τύψας ἠὲ βαλὼν Y 462 ἐκ — Λ 381 ἕληται: ἕλοιτο V 69. θυραωρούς Aristarchus et Herodianus: alii πυλαωρούς 70. ἀλύσ-

σοντες 72. δεδαϊϝμένῳ — Τ 292 76. δειλοῖσι — 31 79. ἑτέρωθεν — Σ 32 80. κόλπον: ὡς "ἀπὸ κόλπου μητρὸς Ἐλειθυίης ἤλθετε βουλομένης" schol. Vict. 81. ἔπεα — Φ 419 82. αἴδεο — Φ 74 83. αὐτήν: τινὲς παρ' Ἴωσιν αὐτήν τὴν μητέρα λέϝεσθαι· "τέκν' ἔφαϝε στρουθοῖο καὶ αὐτήν" (Β 317) 84. τῶν μνῆσαι Ο 375 85. ἐών Aristarchus, non ἰών. cf. 4 πρόμος ἵστασο Ο 293 86. κατακτάνῃ: κατακτάνοι et κατακτενεῖ R 87. θάλος: τέκος 88. ἄλοχος πολύδωρος Ζ 394 89. κύνες ταχέες Ρ 558 90. = Λ 136 et Χ 35 προσαυδήτην: προσηυδήτην R 91. πολλὰ λισσομένω Φ 368 92. Ἀχιλῆα πελώριον Φ 527 93. 95. χειῇ 93. ἔν τισι τῶν ἀπὸ τῶν πόλεων "ὀρέστερον ἄνδρα δοκεύῃ". et ὀρέστερον malebat Valckenarius Adon. p. 254 94. ἔδυ χόλος Τ 16 96. οὐχ — Ν 476 97. φαεινὴν ἀσπίδ' Ε 437 98. = Φ 552 99. ὤ — κε Ρ 91
100. πρῶτος: πρῶτον Eustathius 103. = Ε 201 104. ἀτασθαλίῃσιν Δ 409 105. = Ζ 422 106. ποτέ τις εἴπῃσι Η 87 108. κέρδιον: αἱ κατ' ἄνδρα κάλλιον. cf. Ρ 417 109. διχῶς, καὶ κατακτείναντι 110. αὐτῷ: αὐτὸν R εὐκλειῶς 111. ὀμφαλόεσσαν: ὅπλα τε πάντα Palimps 112. κόρυθα βριαρήν Σ 611 113. Ἀχιλῆος ἀμύμονος Ρ 186 ἀντίον R 114—6. = Η 389-90 117. cf. Ζ 53 *δώσειν: δωσέμεν V 118. ἀποδάσσεσθαι: ἀποδάσσασθαι ὅσα τε: ὅσσα V 119. ϝερούσιον Δ 259 ἕλωμαι: ὀμοῦμαι V 120. ἄνδιχα -121. = Σ 511-2 121. abest a Veneto 122. οὕτως χωρὶς τοῦ δ, "ἀλλὰ τίη μοι". cf. Δ 407 123. ἵκωμαι: ἱκῶμαι V. de vi verbi cf. Ξ 260 ἐλεήσει: ἐλεήσῃ R 124. ϝυμνὸν Φ 50 126. μήν: μέν 127-8. cf. Υ 371, Ψ 641 129. ἔριδι ξυνελαυνέμεν Φ 394 ὄττι: ὄφρα V 130. ὀρέξοι et ὀρέξει R 131. = Φ 64 132. κορυθάικι πτολεμιστῇ 133. Πηλιάδα μελίην Φ 162 κατὰ — Π 343 134. χαλκός: χαλκῷ schol. p. 367 a 35 135. πυρὸς αἰθομένοιο Σ 1 ἠελίου ἀνιόντος Θ 538 136. Ἕκτορα δ' ὡς ἐνόησεν Ο 422 ἕλε τρόμος Τ 14 οὐδ' — Υ 421 138. ποσὶ — Ζ 505 139. κίρκος Ρ 757

140. οἴμησε Π 752 τρήρωνα Ε 778 141. ὕπαιθα φοβεῖται Ο 525 142. ταρφέα Ν 718 θυμὸς ἀνώϝει Υ 179 143. ἰθὺς πέτετο Υ 99 ἔτρεσε: τρέε R, alii τρέσε 144. τεῖχος: τείχει et τείχη R λαιψηρὰ — Κ 358 145. παρ' ἐρινεὸν Λ 167 146. τείχεος: ἄστεος schol. p. 408 a 34 ἀμαξιτὸν 147. τε Hermannus: δὲ 148. δινήεντος Φ 603 149. λιαρῷ: χλιαρῷ R 150. πυρὸς — 135 152. κρυστάλλῳ Il. 153. πλυνοὶ Il. 155. Τρώων — Ζ 238 156. = Β 797 158. ἀμείνων: ἀρείων R ἐν ἐνίοις φέρεται στίχος ὑπὸ τοῦτον εὐτελής "φεῦϝ' υἱὸς Πριάμοιο, δίωκε δὲ δῖος Ἀχιλλεύς" 161. Ἕκτορος — Π 717 162. ἀεθλοφόροι Λ 698 μώνυχες — Υ 498 166. καρπαλίμοισι πόδεσσι Π 809 δέ τε: δ' ἐς R 167. = Φ 287 et Υ 56 168. τεῖχος: ἄστυ Plato 169. — Φ 54 et Π 450 171. Ἴδης — πολυπτύχου Ο 5 et Φ 449 173. ποσὶν — 8 177. = Θ 357 178. πάτερ ἀργικέραυνε Τ 121 κελαινεφές Ο 46 οἷον ἔϝειπες Ρ 173 179—81. = Π 441-3 182. = Υ 19 183—4. = Θ 39-40. ὁ νοῦς ἀσαφής, ὅντινα ἀϝνοήσαντες ἠθέτησαν τὰ ἔπη 185. ϝέρξον ὅπῃ Δ 37 μηδέ — Β 179 186. = Τ 349 187. = Η 19 188. κλονέων: μενεαίνων R. cf. 10 κλονέων ἔφεπ' Υ 492 190. διὰ βήσσας Ρ 283 192. ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον Ν 141 ποδώκεα — Υ 45 194. ὁρμήσειε: ὁρμήσαιτο R πυλάων — Ε 789 195. ἀντίον: ἀντίος R ὑπὸ: ἐπὶ editi plerique. cf. Π 700 197. ἀποστρέψασκε καὶ παραστρέψασκε, διχῶς παραφθάς: παραστάς R 198. οὕτως διὰ τοῦ ε̄ πέτετο 199—201. ἀθετοῦνται
200. *ὑποφευϝέμεν: ὑποφεύϝειν 201. ὃ: ῥα V 202. ὑπεξέφυϝεν: ὑπεξέφερεν Aristarchus. cf. Ο 628 204. ὅς — Υ 93 205. λαοῖσιν: ἄλλοισιν Palimps cum aliis 206. ἔα ἱέμεναι: εἴα ἔμεναι Eustathius 207. = Ι 307 et Ι 368 209—12. = Θ 69-72 211. ἱπποδάμοιο: ἀνδροφόνοιο Maximus Tyrius. cf. 161 212. μέσσα] Χρύσιππος ῥῦμα ϝράφει· τὴν ϝὰρ ῥοπὴν τοῦ ζυϝοῦ ῥύμην καλεῖσθαι 214. θεὰ — Υ 69 215. = Σ 169 216. νῶϊ ϝ': νῶιν Zenodotus Διὶ — Λ 610

et *Φ* 583 219. *ϝοι: τοι* R *πεφυϝμένον Z* 488
ἄμμε: ἄμμι V 220. *πάθοι: πάθῃ* R
221. *προπροκυλινδόμενος* hic et *ϱ* 525 *πα-*
τρὸς — Λ 66 223. *ἐναντίβιον Θ* 168 224. =
H 121 et *Φ* 423 225. *χαλκοϝλώχινος*
227. *δέμας — P* 555 228. = 215 229. *ἠθεῖ' —*
σε Z 518 *ὠκὺς* — 188 230. = 173
231. = *Λ* 348 232. = *H* 287 233. *μέν μοι:*
μὲν ἐμοὶ Thierschius coll. *Ξ* 275, *Ω* 749 et 763, *ν* 425, *ξ* 281
235. *τιμήσασθαι: τιμήσεσθαι* Eustathius. cf. *Ω* 560
236. *ὅς: ὥς* idem. non nemo *ὅς τλῆς εἵνεκ' ἐμεῖο*
ϝίδες ὀφθαλμοῖσιν. cf. 169 238. = 177
239. *πατὴρ — N* 430 243. *ἰθὺς μεμαῶτε Y*
386 244. *φειδωλή* 245. *ἔναρα βροτόεντα P*
540 246. *νῆας ἔπι ϝλαφυράς P* 397 247. *κερ-*
δοσύνῃ: κερδοσύνης V 248. = *Φ* 148 249. =
232 251. *ϝράφεται καὶ δίες· καὶ οὕτως εἶχον αἱ χα-*
ριέστεραι. ceterae *δίον* *οὐδὲ* — 252. *ἐπερχόμενον Λ* 535
252. *θυμὸς ἀνῆκεν M* 307 254. *ἐπιδώμεθα*
τοί: ἐπιδωσόμεθ' οἱ R. cf. *K* 463 255. *ἁρμονιάων*
256. * *εἴ: αἴ* 257. *δώῃ: δώσει* R
καμμονίην hic et *Ψ* 661 259. *ῥέζειν: ῥέζε* et *ῥέξῃς* R
260. = *Λ* 148 261. *ἀλαστέ* Doederleinus: *ἄ-*
λαστε *συνημοσύνας* 263. * *καὶ ϝάρνες: τε*
καὶ ἄρνες *ὁμόφρονα* 265. *οὐδέ* R: *οὔτε*
266. *ὅρκια ἔσσονται: ὅρκιον ἐσσεῖται* Bentleius
πρὶν Palimps: *πρίν ϝ'* 267. = *Y* 78 269. = *Π*
493 270. *ὑπάλυξις* Il. 271. *δαμάᾳ: δαμάσῃ*
R *δ'* omittunt R 273. = *P* 516 274. =
P 526 et *Φ* 5 275. *τὸ — N* 408 *χάλκεον: μεί-*
λινον V 276. *ἐν — ἐπάϝῃ K* 374 277. * *δίδω:*
δίδου *Ἕκτορα — K* 406 279. *θεοῖς — I* 494
281. *ἀρτιϝεπὴς* *ἐπίκλοπος* Il.
282. *μένεος — Z* 265 *λάθωμαι: λαθοίμην* Palimps
283. = *Θ* 95 284. *ἰθὺς μεμαῶτι* 243
μεμαῶτα R 286. *ὡς Σ* 107, *Φ* 279, *Ω* 764
287. *κεν: σφιν* V 288. *καταφθιμένοιο: κατακταμένοιο*
R. cf. *Σ* 499 289. = 273 290. = *Φ* 591
291. *χώσατο* — 292. = *Ξ* 406-7 293. *κατηφήσας* Il.
μείλινον — 275 294. *ἐκάλει: αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων "ἐ-*

βόα" *λευκάσπιδα* *μακρὸν — P* 183
295. * *ᾔτει: ᾔτεέ* 296. *ἔϝνω — Θ* 446 297. *δή*
— Π 693 298. * *ἐϝώ ϝε φάμην: ἔϝωϝ' ἐφάμην*
301. *ἀλέη* Il. *πάλαι τό ϝε: πάροιθέ ϝε* V 302. *υἷι:*
υἱεῖ V *ϝε: περ* R 303. *εἰρύατο: εἰρύαται*
304. *μὴ μὴν ἀσπουδί ϝε O* 476 305. *καὶ —*
B 119 306. *εἰρύσσατο — Λ* 190 308. *οἴμησεν*
140 *ὑψιπετήεις* hic et *ω* 537 310. *ἀμαλὴν*
Il.: *ἁπαλὴν* R *πτῶκα P* 676 313. *κάλυψεν Φ*
321 314. *καλὸν δαιδάλεον T* 380 315. *τετρα-*
φάλῳ E 743 *καλαί: αἱ πλείους δειναὶ* *πε-*
ρισσείοντο — T 382 316. * *ἵῃ: ἵει* 317. *μετ'*
— 28 318. *ϝέσπερος* Il. 319. *εὐήκεος*
320. *φρονέων κακὸν Π* 373 322. *τόσον Σ* 378
323. = *P* 187 324. *φαῖνον* vel *φαῖνεν* V: *φαίνετο*. cf.
schol. p. 302 a 23 *κληῖδες Θ* 325-7 325. *λαυ-*
κανίην: λαυκανίης Palimps 326. *μεμαῶτ': μεμαὼς* R
327. = *P* 49 328. *ἀπ' ἀσφαράϝου: ἀπὸ σφά-*
ραϝον Eustathius *μελίῃ τάμε χαλκοβάρεια: μελίῃ τάμε*
χαλκοβαρείᾳ Etym. M. 329. *ἀθετεῖται* 330. =
Λ 743 et *Y* 388 331. *ἀτὰρ: ἄφαρ* R *ἔφῃς:*
ἔφησθα R 334. *νηυσὶν ἔπι ϝλαφυρῇσιν Σ* 304
336. *ἑλκήσουσι κακῶς* V. alii *ἑλκύσουσι* 337. = *O* 246
339. *με ἔα: μ' ἐάα* Bentleius 340. *δέδεξο:*
δέχεσθαι R 341. *πατὴρ* — 239 342—3. = *H*
79-80 344. = 260 *ἄρ' ὑπόδρα ἰδών: ἀπα-*
μειβόμενος V 347. *οἷά: ὅσσα* R 348. *ὥς* Ari-
starchus, *χωρὶς τῆς βαρείας* 349. * *καὶ ἐϝεικοσινήριτα:*
τε καὶ εἰκοσινήριτα. ὑπερβολικῶς λέϝει· ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπ'
ἀληθείας ἀνθιστάμενον χρυσὸν πεποίηκε πρὸς τὸ Ἕκτορος
σῶμα ἐν Φρυξίν. cf. Meinek. ad Theocrit. 15 129 351. *ἀνώ-*
ϝῃ R: *ἀνώϝοι* 352. *Δαρδανίδης Πρίαμος H* 366
353. *ἐνθεμένη — ϝοήσεται Φ* 124 355. *δὲ καταθνήσκων:*
δ' ὀλιϝοδρανέων R. cf. 337 356. *οὐδ' ἄρ': οὐ ϝὰρ* R.
cf. *Σ* 98 357. *ἐν φρεσὶ: ἔνδοθι* R. cf. *Λ* 253, *X* 242
358. *μήνιμα* hic et *λ* 73 360. *ἐνὶ — Π* 712
361—4. = *Π* 855-8 365—6. = *Σ* 115-6
367. = *Φ* 200 368. *ἀπ' — O* 524
370. *ϝεῖδος — Θ* 228 371. *ἀνουτητί: ἀουτητί* R. cf. *ἄ-*
ουτον Σ 536 372. = *Λ* 271 373. *ὢ — δὴ* 297

374. ἐνέπρησεν: ἐνέπρηθεν R. cf. Θ 217 et 235, Ο 417
375. ἀθετεῖται schol. Vict. ὦς — εἴπεσκε
Ρ 423 376. ποδάρκης — Φ 265 377. πτερόεντ᾽
ἀϝόρευεν: πτερόεντα προσηύδα R 378. = Ρ 248
ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος editiones antiquae. cf. Ο 733.
Ζηνόδοτος ἀντὶ τούτου πεποίηκεν "Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀρι-
στῆες Παναχαιῶν" 380. ἔρρεξεν: ἔρδεσκεν V. cf. Ι 540
381. *ξὺν: σὺν *πειρηθέωμεν: πειρηθῶμεν
385. = 122 386. ἄκλαυτος: ἄκλαυστος R ἄ-
θαπτος Il. 388. ζωοῖσιν —: ζωὸς ἔτ᾽ Ἀρϝείοισι φι-
λοπτολέμοισι μετείω V καί — Κ 90 389. κα-
ταλήθοντ᾽ 390. φίλου: φίλος schol. p. 589 a 28
391. ἀείδοντες — Λ 473 392. νηυσὶν ἔπι ϝλα-
φυρῇσι 334 393—4. ἀθετοῦνται 394. cf. Λ 761
395. μήδετο — Φ 19 396. τένοντε: τένοντας
R 397. πτέρνης 399. ἐς — ἀναβάς Π 657
400. = Λ 519 δ᾽: ῥ᾽ R 402. πίλναντο: πίμπλαντο
V, πίτναντο R 403. χαρίεν Π 798 δυσμενέεσσι:
τερπικέραυνος V 404. ἐν — Θ 359 406. κα-
λύπτρην Il. 407. παῖδα ϝιδοῦσα Hermannus: παῖδ᾽
ἐσιδοῦσα. cf. Θ 526 410. ὡς εἰ: ὡς ἱ V, ἀντὶ τοῦ ὡς αὐτή
411. ὀφρυόεσσα σμύχοιτο: σμώχοιτο Ari-
starchus. cf. Ι 689 412. μόϝις: μόλις. cf. Ι 355, Φ 417
413. πυλάων — 194 414. δὲ λιτάνευε Heynius:
δ᾽ ἐλλιτάνευε 415. ἐξονομακλήδην hic et μ 250
ὀνομάζων — Κ 68 416. κηδόμενοί: κηδόμενόν V. cf. Σ
273 417. ἐπὶ — Ρ 691 418. ὀμβριμοϝερϝόν hic
et Ε 403 420. τῷϝε Eustathius: τῷδε 422. περὶ
πάντων Φ 566 ἄλϝε᾽ ἔθηκε Α 2 429. πολῖ-
ται: ϝέροντες. cf. Τ 338 430. ἁδινοῦ: ἁθρόου Aristar-
chus. cf. Σ 316 431. τέκνον ἐϝὼ δειλή: Ἕκτορ τέκνον
ἐμὸν schol. D ex 82 βείομαι: βήομαι vel βίομαι
Aristarchus παθοῦσα: τεκοῦσα Aristarchus
432. νύκτας — Ε 490 433. cf. 394 435. καί:
plerique κέ 436. = Ρ 672 αὖ: δ᾽ αὖ R
437. ὦς — κλαίουσ᾽ Τ 301 440. ἱστὸν ὕφαινε Γ 125
441. πορφυρέην: μαρμαρέην V. cf. Γ 126
θρόνα 442. κέκλετο ἀμφιπόλοισιν Ζ 286
443. = Σ 344 444. θερμὰ λοετρὰ Ξ 6 445. νη-
πίη οὐδ᾽ Υ 264 447. κωκυτοῦ καὶ οἰμωϝῆς 409

448. κερκίς Il. 450. ἕπεσθε Bentleius: ἕπεσθον
ϝίδω τίνα Hoffmannus: ἴδωμ᾽ ὅτιν᾽ 451. ϝοπὸς ἔκλυον
Π 76 452. cf. Κ 94 454. = Σ 272
457. καταπαύσῃ: καταπαύσει R 460. μαινάδι
461. ἅμα — Ζ 399 463. *δὲ νόησεν: δ᾽ ἐνόησε
465. κοίλας — Φ 32 466. = Ν 580 467. ἤριπε
Π 319 ἐκάπυσσε 468. βάλε Aristarchus: χέε
469. ἄμπυκα τε ϝιδὲ: τ᾽ ἠδὲ R ἀναδέσ-
μην 472. ἐπεὶ — Π 190 *μυρί᾽ ἔϝεδνα: μυρία
ἕδνα 473. *καὶ: τε καὶ. cf. Ζ 378 ἔσταν: ἦσαν V
474. ἀπολέσθαι: ὀλέεσθαι Eustathius 475. ἄμπνυ-
το: ἔμπνυτο Aristarchus. cf. Ε 697 καὶ — Δ 152
θυμὸς: θυμὸν schol. p. 602 a 28 476. ἀμβλήδην
μετὰ Τρῳῇσιν: κατὰ δμωῇσιν Apollonius Sophista 478. κα-
τὰ δῶμα: αἱ κοινότεραι "ἐνὶ οἴκῳ" 479. Θήβῃσιν: Θήβη-
φιν R ὑπὸ — Ζ 396 480. ὅ — Θ 283 481. αἰ-
νόμορον Il. 482. ῥ᾽ addidit Venetus cum aliis
484. νήπιος — Ζ 400 485. τέκομεν 53 486. ὄνειαρ
433 487—99. ἀθετοῦνται ἤν περ ϝὰρ: ἢν (vel
εἰ) ϝὰρ δὴ R 488. αἰεί τοι: ἀλλ᾽ ἤτοι καὶ
— Δ 270 489. ἀπουρήσουσιν: ἀπουρίσσουσιν R. v.
Buttmann. Lex. 22 2 2) 490. παναφήλικα] cf. Ζ 432
491. ὑπεμνήμυκε. παρειά Aristarchus, οὐδε-
τέρως 494. ἐπέσχε Ι 485 495. ὑπερῴην
496. ἀμφιθαλὴς δαιτύος 497. ἐνίσσων: ἐνί-
πτων R 498. οὕτως: οὗτος R 499. δέ — ἐς 492
502. νηπιαχεύων 503. ἐν ἀϝκαλίδεσσι Σ 555
505. ἁμαρτών Ζ 411 506—7. cf. Ζ 402-3 508. παρὰ
νηυσὶ κορωνίσι Υ 1 512. πυρὶ — 374 515. =
Τ 301

Ψ

2. ἐπειδὴ Χ 379 νῆάς — Σ 150 3. = Τ 277
4. ἀποσκίδνασθαι 6. ταχύπωλοι Δ
257 ἐρίϝηρες — Ν 421 9. ὃ — Π 675
16. μήστωρα — Θ 108 17—8. = Σ 316-7
19. καὶ — Χ 52 22—3. = Σ 336-7 24. = Χ
395 26. ἀφωπλίζοντο ϝέκαστος: ἕκαστοι

V. cf. 55 27. χάλκεα μαρμαίροντα Σ 131
λύον —: λύοντο δὲ μώνυχας V. ὑψηχέες ἵπποι Ε 772
28. ποδώκεος — Ρ 426 30. ὀρέχθεον
32—3. = Ι 467-8 34. κοτυλήρυτον ἔρρεεν
αἷμα Δ 140 35. ποδώκεα — Χ 193 36. =
Η 312 et Η 106 39. κηρύκεσσι — Ι 10 κέ-
λευσαν Aristarchus, non κέλευσεν 40. ἀμφὶ — μέϝαν
Χ 443 41. λούσασθαι — Σ 345 42. στερέως:
σἰερρῶς et στυϝερῶς R 43. οὐ μὰ Α 86
ὅςτις] v. Hermann. Oedip. R. p. XIII θεῶν — Τ 258
45. σῆμα — Η 86 46. μ' ἔτι: τι με V
48. = Θ 502 49. ὄτρυνε Bentleius: ὄτρυνον.
cf. Δ 268, Π 501, Ρ 559, ο 114, Μ 367, Τ 205 ἄναξ
— Τ 184 50. * σχέμεν: σχεῖν ὅσσ' Nitzschius:
ὡς 51. ὑπὸ — Φ 56 52. ἐπιφλέϝῃ Β 455
ἀκάματον — Φ 341 53. ἐπὶ — Γ 422
54. = Ο 300 56—7. = Β 602-3
58. = Α 606 59. θινὶ — Ι 182 60. βαρὺ
στενάχων Σ 323 πολέσιν — Π 240 61. ἐν —
ὅθι Κ 199 ἠιόνος: ἠιόνας R κλύζεσκον
62. μελεδήματα Il. 63. ϝήδυμος ἀμφιχυ-
θείς Ξ 253 φαίδιμα — Π 805 64. προτὶ —
Σ 174 66. καλὰ ϝικυῖα Hoffmannus: κάλ' εἰκυῖα
68. ≐ Β 20 69. ἔπλευ — Π 29
70. * μήν: μέν ἀκήδεις 71. ὄττι τάχιστα Δ
193 πύλας Ε 646 72. μ' ἐϝέργουσι Bentleius
(cf. Buttmann. Gr. Gr. 2 p. 170 i): με εἴργουσι καμόντων
Γ 278 74. ἀλάλημαι εὐρυπυλὲς Il.
76. νίσομαι: νίσσομαι R 77. ἔν τισι τῶν πολιτικῶν
"οὐ ϝὰρ ἔτι". ita Aeschines c. Tim. 149 * μὴν: μὲν
80. θεοῖς — Χ 279 post 80. Aeschines
μαρνάμενον δηΐοις Ἑλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο 81. τείχει
ὕπο Τρώων Ρ 558 εὐηφενέων Aristophanes et Rhianus
ceteri εὐηϝενέων 82. καὶ —: σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο
σῇσιν Aeschines ex Φ 94 * εἴ: αἴ 84. ἀλλ'
ἵνα πέρ σε καὶ αὐτὸν ὁμοίη ϝαῖα κεκεύθῃ, χρυσέῳ ἐν ἀμφι-
φορεῖ, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ, ὡς ὁμοῦ ἐτράφεμέν περ ἐν
ὑμετέροισι δόμοισιν Aeschines 84. ἐτράφημεν: ἐτράφην
περ Venetus cum Cramero Ox. 1 p. 28 6. cf. Buttmann. Gr. 2 p.
307 86. ὑμετερόνδ' 87. Ἀμφιδάμαντος:

Ἰφιδάμαντος R 88. οὐκ ἐθέλων Φ 36 ἀστρα-
ϝάλοισι χολωθείς: ἀστραϝάλῃσιν ἐρίσσας αἱ πλείους τῶν κατ'
ἄνδρα 89. ἱππότα — Π 33 90. ἔτραφε:
ἔτρεφε V 91. σοφὸς 92. ἀθετεῖται. μετενή-
νεκται ἐκ τῆς δευτέρας νεκυίας (ω 74) πότνια — Χ
341 93. = Φ 222 94. ἠθείη: ὦ θείη Cha-
maeleon. cf. Χ 229 96. ὡς σὺ κελεύεις: ὥς με κελεύεις
V. cf. Φ 223 97. ἀμφιβαλόντε: ἀμφιβαλόντες R
98. ὀλοοῖο: κρυεροῖο V. cf. 10 99. χερσὶ
φίλῃσιν Σ 27
ἠΰτε — Σ 110 101. ταφὼν — Λ 776 102. συμ-
πλατάϝησε: συμπατάϝησεν R ϝέπος — Ε 683
103. καὶ — 19 104. πάμπαν: πᾶσαι V
106. ἐφεστήκει — Ζ 373 108. = Ι 173 et Ψ 14
109. φάνη — Ζ 175 110. κρείων — Σ 445
111. κατὰ πολλὰ τῶν ἀντιϝράφων "οὐρῆας ὤτρυνεν"
ἔξω τοῦ τέ 112. ἀνὴρ ἐσθλὸς Τ 122
114. 123. ὑλοτόμους 115. τ' εὐπλέκτους: τε πλεκτάς
Hermannus coll. χ 175 et 192 116. ἄναντα
κάταντα πάραντα δόχμια
117. κνήμους: κρημνοὺς Eustathius. cf. Φ 559 πολυπί-
δακος — Υ 59 118. δρῦς ὑψικόμους Ξ 398
ταναήκεϊ — Η 77 120. διαπλήσσοντες: διαπλίσσοντες
V; alii διαρρήσσοντες 122. ῥωπήια — Ν 199
124. = 113 126. ϝηρίον 127. παρακάμβαλον
R: παρακάββαλον ἄσπετον — Β 455
129. Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι Π 65 κέλευσεν:
κέλευε R; alii μετηύδα 130. δ': θ' Palimps
131. καὶ — Κ 254 132. ἂν: ἐν R παραιβά-
ται 133. δὲ — Δ 274 135. καταείνυσαν Ari-
starchus: καταείνυον et καταείλυον 136. ἔχε: σχέθε R
137. Ἄιδόσδε Herodianus, non Ἄιδος δῶ
138. ἵκοντο: ἵκανον V 139. νήεον: νήνεον Eustathius
140. ἐνόησε — Φ 49 143. ὀχθήσαις — ϝεῖ-
πεν Χ 98; unde pro his ϝιδὼν — (Ε 771) R πρὸς ὃν μεϝαλή-
τορα θυμόν 145. φίλην — Σ 101 146. ῥέξειν
— Δ 120 147. ἔνορχα * παραυτόθι (cf. 163,
640): παραυτίκα V, παραυτόφι R 148. τοι — Θ 48
150. φίλην — 145 152. ὧς — χερσὶ Α 446
153. τοῖσι — 108 154. φάος — Σ 11

155. Ἀγαμέμνονα V: Ἀγαμέμνονι. cf. *Υ* 375 156. γάρ: μέν V 158. σκέδασον — ὅπλεσθαι *Τ* 171-2 160. κήδεος: κηδεός V οἵ τ' ἀγοὶ Dionysius: οἱ ταγοὶ Aristarchus. cf. *Μ* 269, *Ν* 278, *Τ* 43 161. = *Φ* 377 et *Τ* 184 162. νῆας — *Λ* 8 163. 674. κηδεμόνες 163. * παραῦθι: παρ' αὖθι νήεον — 139 164. ἑκατόμπεδον: ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα *Φ* 354 165. ἀχνύμενοι κῆρ *Η* 431 166. = *Ι* 466 168. μεγάθυμος *Υ* 498 169. ἐς — κεφαλῆς *Σ* 353 δρατὰ: τὰ πολλὰ τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ ε δρετά * σώματ' ἐνήειν: σώματα νήει 171. ἐριαύχενας — *Σ* 280 172. 225. στεναχίζων: στοναχίζων R 172. ἐσσυμένως 55 173. τραπεζῆες *Χ* 69 174. * μὴν: μὲν 175. Τρώων μεγαθύμων *Ρ* 420 176. = *Ρ* 566 et *Φ* 19 177. πυρὸς μένος *Ρ* 565 ὄφρα — *Ζ* 195 178. = *Κ* 522 φίλον τ': φίλον δ' 179—80. = 18-9 180. τετελεσμένα ὥσπερ ὑπέστην V 181. = 175 184. ὣς φάτ' ἀπειλήσας *Φ* 161 185. Διὸς — *Φ* 416 186. ῥοδόεντι χρῖεν: χρῖσεν R 187. ἑλκυστάζων hic et *Ω* 21 188. κυάνεον νέφος *Π* 66 191. σκήλει' 193. = 140 195. Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ *Ι* 5 ὑπέσχετο: ὑπίσχετο Eustathius ἱερὰ καλά *Λ* 727 197. ἐλθεῖν: ἐλθέμεν V. cf. 209 198. ὕλη τε σεύαιτο: ὕλην τ' ἐσσεύαιτο R. cf. *Ρ* 463 ὠκέα δ' Ἶρις: ὦκα δὲ Fῖρις Bentleius 199. ἀράων ἀίουσα *Ο* 378 μετάγγελος *Ο* 144

200. Ζεφύροιο: Βορέαο Apollonius Sophista 202. ϝίδον ὀφθαλμοῖσιν *Χ* 25 203. πάντες ἀνήιξαν *Ο* 86 τέ: δέ R 204. ἀνηνατο — *Λ* 647-8 205. οὐχ ἕδος *Λ* 648 εἶμι γὰρ *Ξ* 200 αὖτις V: αὖθι 206. γαῖαν: δῆμον αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων 211. ἀναστενάχουσιν 212. ἣ — ἀπεβήσετο *Σ* 202 213. ϝηχῇ θεσπεσίῃ *Π* 709 214. ἀήμεναι: ἀήμενοι Apollonius Sophista 25. = *Ν* 590 et *Σ* 67 216. μέγα δ' ἴαχε *Σ* 228 θεσπιδαὲς πῦρ *Φ* 381 219. ἔχων V: ἑλὼν ex *Ι* 656 et *Θ* 89 δέπας — *Ι* 656 220. ἀφυσσόμενος: ἀφυσσάμενος δεῦε — *Φ* 119 223. νυμφίον Il.

ὅς τε: ὅς ῥα Hesychius 226. Ἑωσφόρος φόως ἐρέων *Β* 49 227. cf. *Θ* 1 228. ἐμαραίνετο *Ι* 212 229. ϝοικόνδε — *Γ* 390 230. οἴδματι — *Φ* 232 232. κεκμηὼς: κεκμηκώς R γλυκὺς ὕπνος *Λ* 610 234. ὅμαδος καὶ δοῦπος *Ι* 573 235. ἕζετο δ' ὀρθωθεὶς *Β* 42 236. Ἀτρεΐδη: Ἀτρεῖδαι R. cf. *Η* 385 239. Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο *Φ* 28 242. ἐπιμὶξ — *Λ* 525 et *Φ* 16 244. ἐγὼν: ἰὼν V Ἄϝιδι: Ἀΐδῃ Barnesius κεύθωμαι: κλεύθωμαι V, i. e. πορεύωμαι 245. πολλὸν *Η* 156 248. ἐν νήεσσι πολυκλήισι *Ν* 742 249. ὣς — ἐπίθοντο 54 250. = 237 251. τέφρη: ὕλη V 253. ἄλλεγον: σύλλεγον R. cf. *Φ* 321 ἐς — 243 254. θέντες — *Σ* 352 256. χυτὴν γαῖαν *Ζ* 464, *Ξ* 114 259. καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἠθέτηται τοῦτο 261. = *Ι* 366 262. ἱππεῦσιν: ἵπποισιν V 263. γυναῖκα ἄγεσθαι: γυναῖκά τ' ἄγεσθαι Heynius, γυναῖκ' ἀγαγέσθαι Bentleius et I. H. Vossius ἀμύμονα — *Τ* 245 264. 513. ὠτώεντα 264. δυωκαιϝείκοσι — *Ο* 678 266. ἑξετέ': ἑξέτε' Ascalonita. cf. *Β* 765 βρέφος κυέουσαν: φορέουσαν schol. p. 246 a 8. quae mox αὖτις δὲ τὸ τρίτον 270. 616. ἀμφίθετον ἀπύρωτον . 272. Ἀτρεΐδη: Ἀτρεΐδα R ἀριστῆες Παναχαιῶν: ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί V. cf. 236 273. ἱππῆας: ἱππεῦσιν V διχῶς Ἀρίσταρχος, δεδεγμένα καὶ δεδεχμένα 277. αὐτούς: αὐτώ schol. p. 468 b 13 279. μώνυχες — *Χ* 162 280. σθένος V: κλέος 281. ὑγρὸν ἔλαιον Il. 282. ὕδατι λευκῷ hic et ε 70 284. ἀχνυμένω κῆρ 165 285. ἄλλοι δὲ: ἀλλ' ἄγε δὴ R 286. = *Λ* 198 287. ὣς φάτο Πηλεΐδης *Α* 245 ἔγερθεν: ἄγερθεν V 288. ὦρτο — ἀνδρῶν *Η* 162 πρώτιστα Bentleius: πρῶτος μὲν 289. φίλος υἱὸς *Τ* 326 ἱπποσύνῃ — *Π* 808-9 290. = *Η* 163 291. ἵππους ὕπαγε ζυγόν *Π* 148 292. ὑπεξεσάωσεν 293. ξανθὸς — *Ρ* 6 294. ὠκέας — *Σ* 244 297. Fίλιον — 64

300. ὅ γ': τόθ' V ἰσχανόωσαν *Ρ* 572 301. ἐύτριχας 13 302. ἀγλαὸς — *Λ* 575 303. πυλοιγενέες: πυληγενέες R, παλαιγενέες V. cf. *Β* 54 304. ὠ-

κύποδες (Π 368): λευκόποδες Bentleius coll. 310 305. εἰς ἀϝαθὰ Ι 102 306. ἐφίλησαν: ἐφίλησεν R 307. ἐδίδαξαν: ἐδίδαξεν Aristarchus 309. τέρμα Bentleius coll. 323 et 462: τέρμαθ' 310. 530. βάρδιστοι τ': ϝ' Palimps οἴω — Φ 533 311. ἀφάρτεροι οὐδὲ: οὔ ϝε R 313. ἐμβάλλεο — Κ 447 314. παντοίην 308, Χ 268, ν 45 παρεκπροφύϝησιν 317. ἐρεχθομένην (ε 83 et 157): ἐερϝομένην V 319. ἀλλ' ὃς: ἄλλως Antigonus, ἄλλος Bentleius πεποιθώς: πέποιθε Eustathius 326. ἀριφραδές: ἀριδηλὲς R 327. ὑπὲρ αἴης: ἐνὶ ϝαίῃ V 328. καταπύθεται 329. ἐρηρέδαται 284 330. ξυνοχῇσιν ἱππόδρομος 331. = Η 89 332—3. ἠὲ σκῖρος ἔην· νῦν αὖ θέτο τέρματ' Ἀχιλλεύς V. σκῖρος δὲ ἡ ῥίζα 332. * νύσσ' ἐτέτυκτο: νύσσα τέτυκτο ἐπὶ — Ε 637 333. ποδάρκης — 140 334. τῷ: ᾧ Eustathius 335. αὐτὸν δὲ κλινθῆναι ἐυξέστου ἐπὶ δίφρου Xenophon Sympos. 4 6, κλινθῆναι δὲ καὶ αὐτὸς ἐυξέστῳ ἐπὶ δίφρῳ Plato Ion. p. 537 336. τοῖιν: an τοῖον? 337. κένσαι 339. ἄν: μή Plato δοάσσεται Ν 458 340. ποιητοῖο Ε 198 341. κατά — Θ 403 342. ἐλεϝχείη: ἀεικίη Apollonius Sophista. cf. Λ 314, Χ 100 343. ἔσσεται: ἔσσεαι V 346. Ἀρείονα: Ἀρίονα multi 348. οἳ — Φ 279 ϝ' ἔτραφεν: τέτραφεν R vel τε τράφεν 351. = 301 352. = Η 176 353. = Η 181-2 355. Ἀτρεΐδης — Κ 230 358. μεταστοιχί σήμηνε: σήμαινε R 361. μεμνῆτο: μεμνέῳτο δρόμου: δρόμους Aristarchus 362. ἅμα: ἄρα V 363. τε ϝέπεσσιν: τ' ἐπέεσσιν 364. ἐσσυμένως 172 δ' ὦκα — Γ 14 366. ἵστατ' ἀειρομένη Φ 327 367. δὲ ῥώοντο Apollonius Sophista: δ' ἐρρώοντο μετὰ — Π 149 368. χθονὶ — Π 418 370. = Η 216 et Ν 282 372. κονίοντες — Ν 820 374. ἐφ': αἱ πλείους ἀφ'. cf. Μ 284 378. οὐδέ τι: οὐδ' ἔτι R 380. μετάφρενον — Π 791 382. 527. ἀμφήριστον 384. μάστιϝα — Τ 395 387. δέ οἱ: δ' ἑοὶ Ptolemaeus ἐβλάφθησαν Π 331 388. ἐλεφηράμενος Il. 389. μετέσσυτο Φ 423

390. ἵπποισιν: ἵπποιιν Eustathius 392. οἱ Hoffmannus coll. Ρ 51: δέ οἱ vulgo 394. = Ζ 42 395. περιδρύφθη στόμα — Ξ 467 396. θρυλίχθη τὼ — 397. = Ρ 695-6 398. ἔχε — Τ 424 400. 406. ἔθηκεν: ἔδωκεν R 401. = 293 402. δ' — Τ 399 404. οὔ τι — Δ 286 405—6. ἀθετοῦνται 406. καὶ — 400 410. = Λ 212, unde repositum τὸ δὲ καὶ pro καὶ μὴν. cf. 672 411. κομιδὴ: βιοτὴ V 412. καταλτενεῖ: κατακτανεῖ R (Ζ 409, Ξ 481, Σ 309) ὀξέι — Χ 72 413. ἀποκηδήσαντε 414. = Θ 191 et Χ 403 ἐφαμαρτεῖτον 416. στεινωπῷ ἐν ὁδῷ Η 143 παραδύμεναι 417. = Μ 413 419. Ἀντίλοχος — Ο 582 420. ῥωχμὸς: ῥωϝμὸς Herodianus 421. βάθυνε ἅπαντα: ἔνερθεν Aristophanes 422. τῇ: ᾗ Aristarchus ἁματροχιὰς 423. δὲ — 398 424. παρακλίνας: παρακλινθεὶς V 426. ἱππάζεαι 427. παρελάσσεις: παρελάσσαι 431. οὖρα Κ 351 κατωμαδίοιο 432. πειρώμενος Ο 359, Π 590, φ 282 434. δὲ Heynius: ϝὰρ μεθέηκε — Ν 234 435. συϝκύρσειαν μώνυχες — 279 436. ἀνστρέψειαν: ἀντρέψειαν Ernestius 437. cf. Δ 482, Ν 508 438. προσέφη — Ρ 684 439. = Γ 365 440. ϝέρρ' — Θ 164 441. * μὴν: μὰν οἴσῃ: ϝ' οἴσῃ R 442. = Θ 184 443. δ' ἔστατον 284 444. φθήσονται: φθίσονται R 445. ἀτέμβονται Λ 705 446—7. = 417-8 447. τάχα — Θ 117 449. = 372 450. Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀϝὸς Ν 311 452. ὁμοκλητῆρος — Μ 273 454. ἄλλο τόσον Χ 322: ἄλλο δέμας Apollonius Sophista 455. περίτροχον 456. = 271 457. = Χ 378 458. αὐϝάζομαι 459. 480. παροίτεροι 461. ἔβλαβεν 387 κεῖσε: κεῖθι Zenodotus et Aristophanes 462. βαλούσας: μολούσας R 463. πῃ Aristarchus: πω 464. παπταίνετον Aristarchus: παπταίνεται εἰσορόωντι: εἰσορόωντε R 465. * οὐδὲ δυνάσθη: οὐδ' ἐδυνάσθη 467. hunc post 468. ponunt R κατά V (cf. 341): σύν 468. μένος Χ 312 469. ἀνασταδόν Ι 671 471. ἀθε-

τεῖται 472. ἱππομάχου υἱὸς et ἱπποδάμοιο πάις R. cf. Δ 370 κρατερὸς — 290 473. αἰσχρῶς Il. Ὀιλῆος — P 256 474. 478. λαβρεύεαι 474. δ' ἔτ' R: δέ τ' 475. = Γ 327 et Δ 244 477. ἐκδέρκεται: ἐκδέρκετον R 478. οὐδέ — Υ 133 479. ἀθετεῖται λαβραϝόρην ἀμείνονες: ἀμύμονες R 480. αὐταὶ: αὖτε R 481. εὔληρα 482. Κρητῶν ἀϝὸς — N 259 483. νεῖκος: νείκει V, νείκη R κακοφραδές 485. περιδώμεθον] v. Hermann. Soph. El. 938 486. ἴστορα Σ 501 488. Ὀιλῆος — 473 491. φάτο μῦθον: κατέρυκε. cf. 734 492. = 489 493. ἐπεὶ — Δ 119 494. ῥέζοι: ῥέζῃ R 495. ἐν ἀϝῶνι — 448 496. ἐπειϝόμενοι — 437 497. ϝέκαστος: ἕκαστοι R 499. ὧς — δὲ Θ 167 σχεδὸν ἦλθε Φ 64

500. μάστι: μάστιϝι R κατωμαδόν O 352 501. ῥίμφα — Ξ 282 502. ῥαθάμιϝϝες — Υ 501 503. δὲ: δ' αὖ Plutarchus πεπυκασμένα B 777 504. ἵπποις ὠκυπόδεσσιν E 732 505. ἐπισσώτρων E 725 ἁρματροχιὴ 506. πετέσθην: πέτεσθον V 507. ἀνεκήκιεν H 262 509. = Θ 320 510. *οὐδὲ μάτησεν: οὐδ' ἐμάτησεν. cf. Π 474 511. ἴφθιμος Σθένελος Θ 114 ἐσσυμένως 364 513. ἔλκεν ὑφ' Ω 576 514. ἤλασεν — P 614 515. κέρδεσιν 322 517. *ῥα: ῥά τ' 520. οὐραῖαι 521. πολέος — 475 523. δίσκουρα] cf. 431 525. Ἀγαμεμνονέης 295 527. κέν: καί R οὐδ': ἢ Zenodotus. cf. 382 528. = N 246 529. δουρὸς — O 358 530. καλλίτριχες — Σ 223 531. ϝήκιστος 532. 547. πανύστατος Il. 533. ὠκέας Zenodotus: πρόσσοθεν enim singulare 534. = Π 5 535. = X 377 ἀϝόρευε: προσηύδα R 536. λοῖσθος ἐλαύνει: ἐλαύνειν Bentleius 537. ὡς — 50 post 538. ἔν τισιν "τὰ τρίτα δ' Ἀντίλοχος, τέτρατα ξανθὸς Μενέλαος, πέμπτα δὲ Μηριόνης θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος" 539. ὡς —: ἠδὲ κέλευον V. cf. Δ 380 540. Ἀχαιοί: οἱ ἄλλοι V 541. Ἀντίλοχος — N 400 543. *εἴ: αἴ 545. καὶ — E 356 547. τό κεν: τῷ κ' Bentleius cum R. cf. ϑ 332 548. καὶ — Ξ 337

οὕτως διὰ τοῦ σ̄, φίλος, πᾶσαι εἶχον 550. πρόβατα Ξ 124 μώνυχες — 435 551. μεῖζον: μείζον' Apollonius Sophista 553. τὴν δ' ἐϝὼ οὐ Δ 29 555. = Φ 434 et Ψ 333 556. οἱ — E 695 557. = O 48 προσηύδα: ἀϝόρευεν R 558. ϝοίκοθεν: καὶ οἴκοθεν R. quo recepto Bentleius κέλῃ 561. πέρι: περὶ Ptolemaeus χεῦμα 562. ἀμφιδεδίνηται hic et ϑ 405 565. = Δ 446 abest a Veneto 566. θυμὸν — Σ 461 568. χερσὶ: χειρὶ V. cf. K 328 *τε κέλευσεν: τ' ἐκέλευσεν 569. ϝισόθεος φώς Π 632 573. Ἀργείων — X 378 574. cf. Σ 502 575. = X 106 et Σ 105 581. ἀθετεῖται 583. ῥαδινὴν 584. ϝαιήοχον — I 183 585. τι (Θ 81): μὲν 586. = N 266 587. ἄνσχεο: ἴσχεο V 588. πρότερος — B 707 590. τε νόος — K 226 591. τῷ — κραδίῃ T 220 592. εἰ καί νύ κε: καί κ' εἴ νύ τι Hermannus 593. ἐπαιτήσειας: ἀπαιτήσειας V 594. διοτρεφές: διαμπερὲς R. cf. Π 499, δ 209 59?. ἀλιτρός Θ 361 596. μεϝαθύμου — 541 597. cf. 565 599. ἀλδήσκοντος φρίσσουσιν: φρίσσωσιν R 601. = Φ 73 603. οὐδ' — Υ 183 604. νόον: Antimachus νόημα νεοίη 605. δεύτερον: ὕστερον V ἀμείνονας: ἀμύμονας R 607. = I 492 609. ἐπιπείσομαι: ἐπιπείθομαι 610. ἵνα — Δ 302 611. ἐμὸς: ἐμοὶ ὑπερφίαλος — O 94 617. ϝεῖπε: ἔειπε. cf. Z 75, M 60 et 210, N 725, Υ 375, Ψ 155 618. τῆ νῦν Ξ 218 622. ἀκοντιστὺν ἐσδύσεαι: ἐνδύσεαι V 623. ἐπείϝει: et ὀπάζει et ἱκάνει et ἔπεισι. cf. Θ 103 624. ἐν — 565 625. προσηύδα: ἀϝόρευεν R. cf. 601 626. = K 169 627. οὐ — ϝῖα N 512 οὐδ' ἔτι: οὐδέ τι R 629. = Δ 670 633. Αἰτωλῶν — I 549 634. Ἤνοπος: Οἴνοπος R 635. πάλῃ: πάλην Aristarchus 638. οἴοισίν: οἴῃσίν R 639. πρόσθε βαλόντε 572 ἀϝασσάμενοι: ἀϝασσαμένω V 640. παρ' αὐτόθι R: οὕτως "παρ' αὐτόφι" διὰ τοῦ φ ἀντὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς 641-2. cf. X 127-8 643. ὥς ποτ' ἔον Δ 761 645. πείθεσθαι 48 648. ὅς: ὅς R οὐδέ — Δ 561 651. πολὺν καθ' ὅμιλον E 334 653. ἄ-

εθλα: ἄεθλον R 656. δέπας — 219 657. =
456 658. = 272 Ἀτρεΐδη: Ἀτρεῖδαι R
661. δώῃ καμμονίην X 257 662. ἀϝέσθω: φερέσθω V
663. ὅ: ὃ Hermannus δέπας — 656
664. = 488 et Γ 226 665. πυϝμαχίης 666. ἥψατο:
ἅψατο φώνησέν τε X 296 667. δέπας — 663
670. ἦ — ὅττι E 349 671. πᾶσιν Heynius: πάν-
τεσσ᾽ 672. = 410 τὸ δὲ καὶ: καὶ μὴν V
673. σύν — M 384 676. = K 313 677. ἀνίστατο
635 ϝισόθεος φώς-678. = B 565-6 679. δε-
δουπότος N 426 682. βούλετο — Π 121 683. πα-
ρακάμβαλεν R: plerique παρακάββαλεν. cf. 127 684. βο-
ὸς — Π 521 686. ἀνασχομένω Γ 362 χερσὶ
στιβαρῇσιν M 397 ἅμ᾽ ἄμφω σύν ῥ᾽ ἔπεσον H 255-6
688. χρόμαδος 689. δῖος: θεῖος editi
690. οὐδ᾽ — Y 426 691. φαίδιμα — 63
692. ὑπὸ φρικὸς: ὑπαὶ ῥιπῆς V 693. θίν᾽
ἐνὶ R, θινὶ ἔπι φρικόεντι schol. p. 571 b 11
φυκιόεντι μέλαν: μέϝα V δέ: τε
694. *ἀνέπαλτο. ἀτὰρ: ἀνέπαλτ᾽· αὐτὰρ
695. φίλοι — Σ 233 697. πτύοντα κάρη — Θ
306 698. *ἄλλο φρονέοντα: ἀλλοφρονέοντα
λαοῖσι V παλαιμοσύνης Aristarchus apud Eustathium:
παλαισμοσύνης. cf. Θ 103 702. ἐμπυριβήτην. cf. 267
et I 122 703. δυωδεκάβοιον 704. ἔθηκεν:
ἔθηκαν R 705. τεσσαράβοιον 706. = 657
708. μέϝας — P 715 709. Ὀδυσεὺς πολύμητις Ξ 82
κέρδεα — 322 710. = 685 711. ἀϝ-
κὰς Ξ 346 ἀλλήλων: ἀλλήλους R χερσὶ στι-
βαρῇσιν 686 712. ὅτ᾽: δ᾽ ὅτ᾽ R ἀμείβοντες
ἤραρε — Δ 110 713. = Π 213
714. θρασειάων — N 134 715. κατὰ — Δ 510
716. σμώδιϝϝες B 267 718. ποιητοῖο 340 719. σφῆ-
λαι Il. 721. ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς: ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
V cum Palimps. cf. Φ 270, δ 598 722. μέϝας — 708
723. = K 144 724. ἤ μ᾽: ἢ ᾽μ᾽. cf. Φ 226
726. ϝώληπα 727. ἔπεσ᾽: ἔβαλ᾽ V. cf. ζ 116
729. πολύτλας — K 248 731. ἐν: ἓν Leptines
ϝνάμψεν: ϝνάψεν R 733. *ἀναΐξαντε πάλαιον: ἀναΐ-
ξαντ᾽ ἐπάλαιον 734. = 491 735. ἐρίζεσθον R:

ἐρείδεσθον vel ἐρίδεσθον V. cf. E 172 736. *ἀμφοτέροιιν
(Δ 13, Σ 689): ἀμφοτέροισιν ἄεθλα δὲ Bentleius: ἀέθλια
δ᾽. cf. 740 737. ἀεθλεύωσιν: ἀεθλεύσωσιν R
738. = 54 740. ἄεθλα] cf. δῶρα Ξ 238 741. δ᾽
omittit R 742. πᾶσαν — I 506 744. ἠεροειδέα
E 770 746. ὦνον — Φ 41 747. Ἰησονίδης —
H 468 748. ἀέθλια (740): ἀέθλιον 749. ποσσὶ
κραιπνοῖσι X 138 750. καὶ πίονα: καταπίονα R ex Δ
40 et O 473 751. λοισθήι᾽: λοισθῆι V. ἡ συνήθεια
"λοισθήιον ἔκφερ᾽ ἄεθλον" (785). 751. 796. ἡμιτά-
λαντον 752. = 706 753. πειρήσεσθε: πειρή-
σεσθον Zenodotus 754. = 488 755. ἂν — πο-
λύμητις 708 756. ποσὶ — Y 410 757. μετε-
νήνεκται ἐνθάδε ἀπὸ τῆς ἁρματοδρομίας (358) 758. τέ-
τατο — 375 759. ἔκφερ᾽: ἔκθορ᾽ Zenodotus. cf. 376
ἐπὶ — δῖος 689 760. ϝυναικὸς ἐυζώνοιο Δ
429 761. χερσὶ: χειρὶ R 762. πηνίον
μίτον: μίτου Eustathius 765. οἱ: ἐκ V ἀυ-
τμένα hic et ϝ 289 766. ῥίμφα θέων K 54
767. ἱεμένῳ: ἱέμενοι V. cf. 371 768. ἀλλ᾽ — δρόμον 373
769. Ἀθηναίῃ ϝλαυκώπιδι Δ 729 771. = E
121 772. ἐπὶ Διομήδους ὀρθῶς ἐτέτακτο, E 122. cf. N
61 773. ἐπαΐξασθαι: ἐπαΐξεσθαι complures
775. ἐριμύκων Y 497 776. πόδας — 93 777. στόμα
— 395 778. πολύτλας — 729 779. φαίδιμος
— P 284 780. βοὸς — 684 781. ὄνθον: ὄνθου
Eustathius 784. ἐπ᾽ — B 270 785. δὴ: οἱ Pa-
limps 786. καὶ — 752 787. εἰδόσιν K 250
ὔμμι Hoffmannus: ὔμμ᾽ 789. ἐμεῦ Hermannus: ἐμεῖ᾽
790. πρότερος ϝενεῇ προτέρων δ᾽ schol. p. 372 b 30
προτέρων — 332 791. ὠμοϝέροντα
ἀρϝαλέον δέ Φ 498 792. ἐριζήσασθαι V: ceteri ἐριδή-
σεσθαι et ἐριδδήσασθαι 793. ποδώκεα — 35
794. μύθοισιν — Γ 437 795. *μήν: μέν μέ-
λεος K 480 797. = 624 798. δολιχόσκιον —
X 289 799. κατὰ δ᾽: ἠδ᾽ R
= 752 802. = 659 803. ταμεσίχροα χαλκὸν
Δ 511 804. hunc non habuisse videtur scholiasta A
προπάροιθεν ὁμίλου Γ 22 806. ἀθετεῖ-
ται. Ἀριστοφάνης δὲ οὕτω ϝράφει "ὁππότερός κεν πρόσθεν

ἐπιϝράψας χρόα καλὸν φθήῃ ἐπευξάμενος διά —" schol. Vict. φθήῃ etiam Cramer. Ox. 1 p. 430 21 διά — Κ 469 810. ἀθετεῖται 811. = 708 812. Τυδεΐδης — 290 813. = Γ 340 814. = Υ 159 815. = Γ 342, unde δερκόμενοι et εἰσορόωντας V 816. = Χ 248 ἰόντες: ἰόντε R 817. σχεδὸν — Ν 526 818. κατ' — Υ 274 821. φαεινοῦ — Λ 253 823. ἀέθλια — 736 824—5. ἠθέτηνται. προηθετοῦντο δὲ παρ' Ἀριστοφάνει 825. = Η 304 826. 839. 844. σόλον 826. αὐτοχόωνον 827. ὃν: τὸν R σθένος — Φ 195 828. ποδάρκης — 55. cf. Ζ 414 829. ἄϝετ': ἄϝαϝ' R 830. = 801 831. = 753 834. *μὴν: μὲν ἀτεμβόμενος Λ 704 836. ὡς — ἔπειτα 811 837. κρατερὸν μένος Π 189 838. δῖος — 689 Λεοντεὺς — Μ 188 842. μέϝας — 811 843. ἀθετεῖται. cf. Θ 192 844. μενεπτόλεμος 836 845. καλαύροπα] Ἀντίμαχος "πάντες δ' ἐν χείρεσσι καλαύροπας οὐατοέσσας εἷλον" 846. δὲ: δέ θ' ἀϝελαίας Il. 847. τοὶ — Ρ 607 849. νῆας ἔπι ϝλαφυρὰς Χ 246 851. πελέκεας: πελέκεις R. 851. 858. 883. ἡμιπέλεκκα 853. ἐπὶ ψαμάθοις Λ 486 τρήρωνα — Χ 140 854. ποδός: πόδα V ἧς ἄρ': ἧς ϝὰρ et ὣς ϝὰρ V 856. ϝοικόνδε: κλισίηνδε. cf. 275 859. ὣς — ἔπειτα 811 860. = 528 861. = Γ 316 πάλλον: βάλλον Apollonius Sophista 864. = Δ 102 865. μέϝηρε δέ οἱ Heynius: μέϝηρε ϝάρ οἱ. Hermannus Orph. p. 779 μέϝηρεν ϝὰρ. cf. Ω 72 867. πικρὸς — Ν 592 869. προτὶ: ποτὶ R 870—1. ἐπεθήκατ' ὀιστὸν τόξῳ· ἐν ϝὰρ χερσὶν ἔχεν Massiliensis. ἐξείλετο (vel ἐξείρυσε) Τεύκρου τόξον· χερσὶ δ' ὀιστὸν ἔχεν Antimachus 872. ϝεκηβόλῳ — Π 513 873. = Δ 120 874. ἴδετο Palimps 875. τῇ: τὴν R βάλε: λάβε Palimps 878. νηὸς — 852 879. ἀπεκρέμασεν ξὺν: σὺν λίασσεν Aristarchus et Buttmannus Lex. 21 2, λιάσθη Massiliensis 880. τῆλε — Π 117 881. = 728 882. πάντας Σ 573 883. κοίλας — Χ 466 884. = 798 885. λέβητ' ἄπυρον 267 ἀνθεμόεντα Β 467

886. θῆκ' — φέρων 799 ἥμονες: ῥήμονες V 887. Ἀτρεΐδης — Π 273 888. = 860 889. = Τ 76 et Ψ 828 890. προβέβηκας — Ζ 125 891. *δυνάμι: δυνάμει ἔπλευ — Ι 54 892. κοίλας — 883 894. κέλομαι — Σ 254 895. = Β 441 896. δόρυ χάλκεον Π 862

Ω

1. λῦτο: λύτο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος Heynius coll. Ψ 3, Τ 277: θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι 2. δόρποιο — Σ 245 5. πανδαμάτωρ Il. 6—9. ἀθετοῦνται. προηθετοῦντο δὲ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει 6. *ἀρετῆτα: ἀνδροτῆτα vel ἀδροτῆτα. cf. Χ 363 7. τολύπευσε Ξ 86 ἄλϝεα: αἱ δημώδεις "ἔρϝα" 8. πείρων Aristarchus, πειρῶν Pamphilus 9. κατὰ — Τ 323 14. ὅ ϝ' ἐπεὶ ζεύξειεν: ὅτ' ἐπιζεύξειεν R ὑφ' — Σ 244 16. Μενοιτιάδαο — Φ 28 17. τὸν δέ τ' ἔασκεν Palimps: τόνδε δ' ἔασκεν. τινὲς δὲ δέασκεν ἀντὶ τοῦ ἐδέσμευεν 18. κόνι ἐκτανύσας: κονίῃ τανύσας R 19. ἀεικείην: ἀεικίην schol. p. 460 a 33 20—1. ἀθετοῦνται. 20. αἰϝίδι — χρυσείῃ: αἰϝίδα — χρυσείην Aristarchus κάλυπτε: κάλυψε V 21. = Ψ 187 23—30. ἀθετοῦσι 24. 109. εὔσκοπον 28. = Δ 165 et Ζ 356 ἄτης: ἀρχῆς V 29. μέσσαυλον Λ 547 30. ἤνησ': ἤνεσσ' R παρ' Ἀριστοφάνει καί τισι τῶν πολιτικῶν "ἥ οἱ κεχαρισμένα δῶρ' ὀνόμηνεν". καὶ μᾶλλον οὕτως ἂν ἔχοι· ἀθετεῖ ϝὰρ Ἀρίσταρχος διὰ τὴν μαχλοσύνην τὸν στίχον. Hesiodus apud Suidam "εἵνεκα μαχλοσύνης στυϝερῆς ϝέρεν ὤλεσαν ἄνθος" (Proeti filiae) 31. = Λ 493 33. οὔ νύ: οὐδέ V 34. αἰϝῶν — Λ 66 38. κτερίσαιεν: κτερίσειαν V 40. οὔτ' ἄρ: οὔτε R ἐναίσιμοι Ζ 521 43. ϝείξας: μήποτε διὰ τοῦ η ἐϝέϝραπτο εἴξῃ 45. ἀθετεῖται, ὅτι ἐκ τῶν Ἡσιόδου (Ο. 316) μετενήνεκται ἠδ': ἦ δ' V 46. *μήν: μέν 47. ὁμοϝάστριον Φ 95 48. ὀδυράμενος: ὀδυρόμενος V 50. ἦτορ ἀπηύρα Λ 115 53. ἀθετεῖται νεμεσσηθείομεν ἡμεῖς Hermann. Orph.

p. 778: νεμεσσηθέωμέν οἱ 54. κωφὴν Δ 390, Ξ 16
ἀϝεικίζει — 22 55. = Z 206
56. ἀρϝυρότοξε Φ 229 59. ϝόνος: πάϊς V. cf. E 635
60. ἀτίτηλα E 271 62. ἠντιάασθε: ἀντιάασθε.
ἀντιάατε R 63. δαίνυ᾽: δαίνυσ᾽ R 64. = X
182 τινὲς "τὴν δὲ μέϝ᾽ ὀχθήσας" 65. ἀποσκύδ-
μαινε 592 66. 172. 385. 488. 749. 763. * μὴν: μὲν 67. *
οἱ Ϝιλίῳ: οἱ ἐν Ἰλίῳ. cf. Ψ 631 69—70. = Δ 48-9
71—3. ἀθετοῦνται 71. ἐάσομεν: ἀμήχανον An-
timachus 72. ἄμεινον ϝράφειν "νέκυν Ἕκτορος"
ἦ τε Hermannus: εὖ ϝὰρ et ἥ ϝάρ V 73. παρμέμβλωκε
Δ 11 νύκτας — X 432 74. ἀλλ᾽ — καλέσειε
K 111 θεῶν: θέων V 75. οἱ: τῇ R
εἴπω πυκινὸν ἔπος H 375 77. = Θ 409
78. Σάμου τε καὶ: Σάμοιο καὶ R Ἴμβρου παιπαλοέσσης
N 33 79. μείλανι πόντῳ 80. μολυβδαίνῃ
βυσσὸν: βυθὸν R ὄρουσεν: ἵκανεν Plato
81. ἀϝραύλοιο βοὸς κέρας Ψ 780 ἐμβεβαυῖα:
ἐμμεμαυῖα V 82. κῆρα: "πῆμα" ἔνιαι τῶν κατὰ πό-
λεις cum Platone 83. σπῆι ϝλαφυρῷ Σ 402
δέ τ᾽: δ᾽ ἄρ᾽ V 84. εἵαθ᾽ Aristophanes; εἴαθ᾽ Aristar-
chus. cf. H 414-5 et schol. O 10 85. ὅς οἱ: ὅς τάχ᾽
Rhianus 86. ἀθετεῖται φθίσεσθ᾽ ἐν: φθί-
σθαι ἐνὶ R. cf. I 246 et Π 461 87. = Δ 199
88. Θέτι: Θέτις R μήδεα ϝειδώς H 278
89. = T 28 91. ἔχω — Γ 412 92. ἄλιον ϝέπος
Σ 324 93. κάλυμμ᾽ 94. ϝέσθος
95. βῆ δ᾽ ἰέναι O 483 ποδήνεμος — Σ 166
96. λιάζετο Ψ 879 97. ἐξαναβᾶσαι Aristarchus: εἰσανα-
βᾶσαι 98. εὗρον — Κρονίδην Δ 498
99. εἵαθ᾽ ὁμηϝερέες 84 θεοὶ — Φ 518
100. πὰρ — καθέζετο E 906 102. ὤρεξε πιοῦσα: ὤρεξ᾽
ἐπιοῦσα R 103. = X 167 104. ἤλυθες Γ 428
κηδομένη περ E 382 105. ἀλαστὸν: ἄλα-
στον 109. = 24 ὀτρύνουσι Chia et Masssilien-
sis: ὠτρύνεσκον 110. προτιάπτω Apollodorus, Aretadas,
Neoteles, Dionysius Thrax, προϊάπτω (i. e. προϊάλλω) Aristarchus
cum Zenodoto 111. αἰδῶ καὶ φιλότητα Σ 425
113. σκύζεσθαι Δ 23 ἐμὲ — Ξ 257 115. παρὰ
νηυσὶ κορωνίσιν X 508 116. 301. 687. * εἰ: αἴ

117. Πριάμῳ μεϝαλήτορι Z 283 120. = Ψ 895
121. = X 187 122. ἔνθ᾽: ἐν δ᾽ V 123. ἁδινὰ στε-
νάχοντα Ψ 225 124. ἐντύνοντ᾽ Athenaeus: ceteri pleri-
que ἐντύνοντο ἅπαξ νῦν ἐν Ἰλιάδι καὶ ἅπαξ ἐν
Ὀδυσσείᾳ (π 2) τὸ ἄριστον 125. οὕτως Ἀρίσταρχος
ἑνικῶς "ἐν κλισίῃ" ἱέρευτο: ἱερᾶτο R 126. πό-
τνια μήτηρ Ψ 92 127. = Z 485. hinc Papyraceus (Philological
Museum 1) 129. σὴν ἔδεαι κραδίην. cf. Z 202 οὔτε:
οὐδέ V 130—2. ἀθετοῦνται 130. ἀϝαθὸν: καλὸν
R 132. = Π 852 133. ἐμέθεν — εἰμί B 63
134—6. = 113-5 137. δέξαι ἄποινα Δ 131
138. δ᾽ ἀπαμειβόμενος: δὲ μέϝ᾽ ὀχθήσας V. cf. Ψ 93
139. ἐν ἄλλῳ "τῇ εἴη· ὅς δῶρα φέρει" ἄϝοι-
το: ἄροιτο editi 140. πρόφρονι θυμῷ Θ 28
141. ἀϝύρι Papyr: ἀϝύρει. cf. Π 661 142. πρὸς — Γ 155
143. ἐς — O 169 144. βάσκ᾽ — ταχεῖα O
158 145. Πριάμῳ μεϝαλήτορι 117 Ϝίλιον
εἴσω Σ 58 146—7. = 118-9 148. οἶον: οἶος V
149. ϝεραίτερος I 60 ἰθύνοι: ἰθύνῃ R
150. ἠδὲ: ἥ κε R, ἤ κε V 152. μηδέ — θά-
νατος K 383 157. 186. ἄσκοπος ἀλιτήμων
159. = 77 163. ἐντυπὰς ἐν χλαί-
νῃ: ἡ χλαίνῃ schol. Vict. καὶ ἄμεινον 164. κεφαλῇ τε
καὶ αὐχένι: κεφαλήν τε καὶ αὐχένα R τοῖο ϝέροντος
I 469 165. καταμήσατο: κατεμήσατο Apollonius So-
phista cum Papyr et Veneto ϝεῇσιν: φίλῃσιν V
166. δῶμα ϝιδὲ Hermannus: δώματ᾽ ἰδὲ 167. τῶν μι-
μνησκόμεναι 9 πολέες Z 452 168. = N 763
170. τρόμος — Ξ 506 171. Δαρδανίδη Πρία-
με X 352 173. φρονέουσα: φορέουσα schol. p. 12 a 20
Διὸς — B 26 174. = B 27 175. σε
κέλευεν V: σ᾽ ἐκέλευσεν 176—87. = 147-58
179. ἠδὲ: ηε Papyr, ἥ κε R 181. τάρβος: τάρβει R
182. τοῖος ϝάρ τοι Φ 289 188. = Δ 210
189. ἅμαξαν ἐύτροχον 150 191. = Z 288
192. κέδρινον ϝλήνεα κεχάνδειν:
κεχάνδη Aristarchus, κεκεύθει Massiliensis 193. φώνησέν
τε Ψ 666 194. Διόθεν O 489 195—6. = 145-6
198. μένος καὶ θυμὸς X 346 ἄνωϝεν Ari-

starchus, ἔξω τοῦ ῑ: ἀνώϝει 199. ἔσω 145, 184
στρατὸν — *Τ* 196
200. ἀμείβετο: ἀνήρετο Aristarchus 201. cf. *Ε* 472
202. ἔκλε᾽: ἐκλέ᾽ Ptolemaeus 204. πολέας — *Δ* 298
205. ἐξενάριξε: τινὲς "ἐξήνεξε" τῆς ἀρχῆς ἐξέβαλε ὑποτάσσουσι στίχον ὡς ἐλλείποντος τοῦ λόϝου "ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες" vel "οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν" 207. ὅϝε Papyr: ὅδε 208. οὐδέ — αἰδέσεται *Χ* 124 209. μοῖρα — *Τ* 410
210. = *Υ* 128 211. = *Σ* 283, *Χ* 508 213. ἄν τιτὰ Apollodorus et Callistratus, ἄντιτα Ptolemaeus
214. οἵ ϝε: αἱ κοιναὶ "οὔτι" κακιζόμενον
215. πρὸ: πρὸς Papyr cum aliis. cf. *Δ* 156, *Θ* 57
217. ϝέρων Πρίαμος *Χ* 25 218. κατερύκανε: κατερύκακε R 219. ἐν: ἐνὶ R. cf. *Μ* 218 οὐδέ — *Σ* 126 220. ἐκέλευεν: ἐκέλευσεν R 221. ἢ οἳ: οἷοι Eustathius θυοσκόοι Il.: θυοσκόποι R. cf. *Α* 62 222. = *Β* 81 224. εἶμι — ἔσσεται 92 ἅλιον ἔπος: ἁλίη ὁδὸς Eustathius 225. Ἀχαιῶν — *Χ* 575 227. ἀϝκὰς *Ξ* 364 228. φωριαμῶν hic et ο 104 ἐπιθήματα ἀνέωϝεν *Π* 221 230. δ᾽ ἁπλοΐδας: διπλοΐδας R. cf. *Γ* 126 τάπητας *Κ* 156 231. καλὰ: λευκὰ Papyr cum aliis. cf. *Β* 43, *Θ* 22 232. = *Τ* 247 234. δὲ — ὅ *Α* 632 235. ἐξἐσίην Aristarchus et Nicias, ἐξἐσίην Neoptolemus Parianus, ἐξεσίηνδ᾽ R 236. ὁ ϝέρων 217
237. λύσασθαι — υἱόν 195 238. ἔπεσσ᾽ αἰσχροῖσιν *Ν* 768 239. λωβητῆρες *Β* 275, *Λ* 385 ἐλεϝχέες *Δ* 242 240. ὀνόσασθ᾽ Aristarchus: οὔνεσθ᾽, unde οὔνοσθ᾽ Buttmann. Gr. 2 p. 257**) 241. Κρονίδης Ζεὺς *Φ* 570 ἔδωκεν: ἔθηκεν R 243. δὴ ἔσεσθε: δησεσθαι Papyr 245. πόλιν κεραϊζομένην *Π* 830
246. δόμον — *Ξ* 457 248. ἢ καὶ σκηπανίῳ *Ν* 58
250. Ἀντίφονον: ἀμφίφονον Papyr a prima manu
252. ὁ ϝεραιὸς 236 ἐκέλευεν: ἐκέλευσεν R
253. κατηφόνες: κατηφέες Crates εἴθ᾽: αἴθ᾽
254. θοῆς ἐπὶ νηυσὶ *Φ* 135 256. Τροίῃ ἐν εὐρείῃ *Ν* 433 257. ἱππιοχάρμην *Ζ* 469 260. ἐλέϝχεα *Β* 235 262. ἁρπακτῆρες: ἁρπαστῆρες schol. p. 531 b 20 265. = *Ψ* 416 266. ἄμαξαν — 179

267. πείρινθα — 190 269. οὐκ ἦν παρὰ Ζηνοδότῳ πύξινον ὀμφαλόεν: ὀμφαλόεντ᾽ schol. D cum cod. Lips. qui etiam ἀρηρότα. Hermannus (Orph. p. 705) ὀμφαλόειν 270. ζυϝόδεσμον 272. πέζῃ κρίκον ἕστορι: ἕκτορι V
274. ϝλωχῖνα ἔκαμψαν: ἔϝναμψαν plerique, ἔϝαμψαν Heynius coll. ϝαμψώνυχες 276. ἀπερείσι᾽ — *Α* 134
277. κρατερώνυχας *Π* 732 ἐντεσιϝερϝούς
278. δόσαν — *Π* 381 279. ἵππους ὕπαϝον ζυϝῷ *Ψ* 291 ὁ ϝεραιός 252 280. ἐπὶ φάτνῃ *Ο* 263 282. ἔχοντες Papyr: ἔχοντε 283. ἀϝχίμολον — ἦλθε *Π* 820 τετιηότι — *Ρ* 664 286. = *Ξ* 297 287. τῇ *Ξ* 219 288. ἀνδρῶν: ἐχθρῶν R
290. εὔχευ: εὔχεο Papyr. Ven. alii κελαινεφέι — *Ζ* 267 292. ταχὺν: ἑὸν V. cf. 296
293. ϝευ: οὗ Zenodotus, οἱ R. cf. *Β* 118 μέϝιστον: μάλιστα 294. ἐν ὀφθαλμοῖσι *Α* 587 295. Δαναῶν ταχυπώλων (*Ο* 320): χαίρων ἐνὶ θυμῷ V
296. τοι: σοι Papyr εὐρύοπα Ζεύς *Ρ* 545
297. = *Ι* 517 298. μάλα — *Ξ* 375 299. = 64 et 217
300. τόδ᾽: τόϝ᾽ R ἐφιεμένῃ: ἀφείεμεν οὐδ᾽ Papyr
301. αἴ — *Ι* 172 304. ταμίη μετὰ χερσὶν Massiliensis ἀθετεῖται, ὅτι παρὰ τὸ σύνηθες αὐτῷ χέρνιβον τὸ ἀϝϝεῖον τὸ ὑποδεχόμενον τὸ ὕδωρ, ὡς ἡμεῖς· τοῦτο δὲ αὐτὸς εἴωθε καλεῖν λέβητα, τὸ δὲ κατὰ τῶν χειρῶν διδόμενον ὕδωρ χέρνιβα. (cf. Thiersch. Abhandl. der Münchner Akad. 6 2 p. 386). χέρνιβά τ᾽ Bentleius πρόχοον Il. 306. — εἰσανιδών 307. = *Π* 231-2 307. ϝέπος — *Ρ* 119
308. = *Η* 202 309. * ἐλθέμεν: ἐλθεῖν
310-3. = 292-5 314. = *Π* 249 315. = *Θ* 247
316. μόρφνον περκνὸν 318. ἐϋκλῃῖσ᾽ Tryphon, ἐυκλήις Aristarchus 320. διὰ V cum Papyr: ὑπὲρ. cf. *β* 154 321. φρεσὶ — *Ψ* 600
322. ϝεραιὸς ἑϝοῦ: ϝέρων ξεστοῦ V. ita Papyr. cf. *Ν* 26
326. μάστιϝι — *Ψ* 642 328. πόλλ᾽: οἴκτρ᾽ R ὡς εἰ θανατόνδε: ὡς εἰς θάνατόν ϝε R 329. οὖν: ἐκ schol. *Ε* 26 πόλιος: πόλεος V 330. = *Γ* 313
ἄψορροι: ἄψορρον Ambros 331. Ζη-ν᾽ Aristarchus. cf. *Ξ* 265. Ζῆν etiam Papyr 332. προφα-

νέντε: καταβάντε Chia. cf. *P* 487 333. υἱὸν φίλον 237 335. ἑταιρίσσαι: quidni ἑταιρῆσαι? cf. *N* 456 336. κοίλας ἐπὶ νῆας *Ψ* 892 337. μήτ᾽ ἄρ τις: μή τίς ϝε Bentleius τε: τι R 339. = 120 et *Φ* 497 340. = *Ξ* 186 341. ἐφ᾽ ὑϝρήν *Ξ* 308 342. = *H* 446 et *M* 207 344. ἐθέλει: αἱ κοιναὶ "ἐθέλῃ". omittit versum Papyr 345. κρατὺς — *Π* 181 346. ἄρα: ἄρ᾽ ἐς V 347. βῆ δ᾽ ἰέναι 95 αἰσυμνητῆρι Aristarchus, non αἰσυητῆρι 348. ὑπηνήτῃ hic et κ 279 351. ἐπὶ κνέφας ἤλυθε *Λ* 475 352. ἐξ ἀϝχιμόλοιο 353. ποτὶ: προτὶ R φώνησέν τε 193 354. φραδέος νοῦ Bentleius coll. κ 240: νόου 359. ἐνὶ: ἐπὶ Venetus cum aliis. cf. *Λ* 669 ϝναμπτοῖσι: ϝναπτοῖσι R 363. = *K* 386 364. μένεα — *Λ* 508 365. ἀνάρσιοι Il. 366. θοὴν — *K* 468 367. ὀνείατ᾽ *I* 91 ἄϝοντα: ἔχοντα R 369. = *T* 183 ἀπαμύνασθαι: ἐπαμύνασθαι R χαλεπήνῃ: χαλεπαίνῃ Papyr 370. κακά: κακὸν V cum secunda manu Papyr καὶ δέ: ἠδέ vel ἀλλά Eustathius 372. ϝέρων — 217 373. πῃ: δὴ V φίλον τέκος *X* 183 ὥς — *P* 180 374. ἔτι: εἴ V ὑπερέσχεθε — *I* 420 375. ὁδοιπόρον 376. αἴσιον: αἴσιος Papyr δέμας: μέϝας Papyr εἶδος — (*X* 370): ἀτειρέα φωνήν R ex *N* 45 377. πέπνυσαι νόῳ νόον R 378. = 217 et 339 379. = *Ψ* 626 ἔϝειπες: ἔειπας Papyr 380. = *K* 405 381. κειμήλια — *I* 330 382. τοι τάδε περ R: περ τάδε τοι 385. ἐπεδεύετ᾽ *N* 310, *P* 142, *Ψ* 483 386. = 372 387. τίς — φέριστε *O* 247 τέων δ᾽ ἐξ — 377 388 ὅς: ὥς Cramer. Ox. 1 p. 448 31 cum Veneto et Eustathio ἔνισπες: ἐνίσποις Cramerus 389. = 378 391. πολλὰ: πάϝχυ Papyr μάχῃ — *Θ* 448 392. νηυσὶν ἐλάσσας: νηυσὶ πελάσσας Papyr 394. ἡμεῖς — θαυμάζομεν *B* 320 396. ϝὰρ: μὲν Papyr 398. ὅ ϝ᾽: ὅδ᾽ plerique 399. ἐξ δέ ϝοι: ἐξ δὲ τῷ V 400. τῶν — κλήρῳ: μεταϝράφουσι "τοῖσι δὲ πρῶτον ὑπηνήτης" κλήρῳ λάχον *Ψ* 862 ἕπεσθαι: ἱκέσθαι R 402. ϝελίκωπες — *Λ* 389 403. οἶδε: οἶϝε

Papyr 404. ἐσσυμένους πολέμου *N* 315 βασιλῆες — *Ψ* 36 405—504. a recentiore manu habet Venetus 405. = 386 407. ἀληθείην *Ψ* 361 409. μελεϊστὶ Il. 410. = 389 413. δυωδέκατοι δέ τοι ἤδη Papyr 414. εὐλαί *T* 26 415. αἴ — *T* 31 417. ἕλκει ἀκηδέστως *X* 465 φανήῃ Papyr: φανείη 418. ἐπελθών: ἀπελθών Papyr 419. ἐϝερσήεις. cf. 757 420. μιαρός φησὶν Ἀριστοτέλης εἰρηκέναι Ὅμηρον "μύσεν δὲ περὶ βροτόεσσ᾽ ὠτειλή." τοῦτο δὲ τὸ ἡμιστίχιον οὐδὲ φέρεται. schol. Vict. 421. πολέες — [cf. *X* 371 ἐν: ἐπ᾽ schol. p. 560 a 7 cum Papyr. 422. ἑῆος: ἑοῖο Papyr 423. ἀθετεῖται 424. = *P* 567 et *Ω* 200 427. ἐνιμμεϝαροισι Papyr θεῶν — *N* 68 428. τῷ: τῶν V ἀπομνήσαντο Papyr, ἐπεμνήσαντο R. cf. *P* 103 429. δέξαι: δέξο R 430. τε: δὲ Papyr ῥῦσαι *P* 645 432. = 410 433. = 390 et 219 434. ὅς με κέλεαι = *Σ* 286, unde correctum quod vulgo erat κέλῃ 436. συλεύειν: μωμεύειν Papyr ϝένηται: ϝένοιτο idem 437. δ᾽ ἂν: μὲν Papyr 439. οὐκ ἄν: οὔ κέν Palimps et Papyr, οὔκουν R ὀνοσσάμενος] cf. *Δ* 539, *I* 55, *P* 398 440. ἦ καὶ ἀναΐξας *Λ* 584 441. = *P* 482 μαστειϝα prima manus Papyr, μαστιϝϝα secunda 442. = *P* 456 445. διάκτορος — 432 446. ὀχῆας: ὀχῆα R 447. ἐπ᾽ ἀπήνης: ἐπένησεν R 448. κλισίην — 431 449. 452. ποίησαν: δείμαντο Bentleius 451. ὄροφον: ὀροφόν V λειμωνόθεν 453. ἐπιβλής 454. ἐπιρρήσσεσκον: επερησεσκον Papyr. qui 456. επειρησεσκε 455. ἀναοίϝεσκον 457. ἐριούνιος *Y* 72 458. ποδώκεϊ — *Ψ* 249 459. χθόνα Palimps: χθονὶ. cf. *Γ* 265, *Λ* 619 φώνησέν τε 353 460. θεὸς ἄμβροτος *Y* 358 463. νεμεσσητὸν — *Ξ* 336 467. θυμὸν — *P* 123 468. ὥς — ἀπέβη *P* 673 μακρὸν — *Σ* 142 469. ἐξ — *Π* 733 470. καταῦθι: κατ᾽ αὖθι 471. ἵππους: ἵππους θ᾽ R 473. τὼ R: τῷ 474. ὄζος: υἱὸς Papyr. cf. *Ψ* 841 475. ποίπνυον] v. Buttmann. Lex. 45 20 extr. 478. λάβε ϝούνατα 465 479. ἀνδροφόνους: παιδοφόνους Papyr. cf. 506 482. ἔ-

χει: ἔχεν Papyr ex Δ 79 483. Πρίαμον — 386
486. μνῆσαι: μνήσεο Apollonius Sophista σοῖο: σεῖο Ze-
nodotus θεοῖς — Ψ 80 487. ὥς περ: οἷος Heraclides
ἐπὶ — X 60 488. περιναιέται: περιναέ-
ται R ἐόντες: ἐόντος V, ἵν' ᾖ χωρὶς σοῦ ὄντος
489. ἀρὴν — Π 512 491. καὶ ἔλπεται Bentleius coll. N
609: ἐπί τ' ἔλπεται. ἐπεὶ ἔλπεται schol. D 492. φί-
λον υἱὸν 333 Τροίηθε μολόντα: Τροίηθεν ἰόντα R
493—4. = 255-6 495. ἐννεακαίδεκα: ἐννέα
καὶ δέκα Pamphilus 498. θοῦρος Ἄρης E 507
ὑπὸ — P 349 499. οἷος — εἴρυτο X 507
500. ἀμυνόμενον O 496 501. νῆας -502. = Α 12-3
503. θεοὺς Ἀχιλεῦ: φέριστε θεοὺς R 505. ἐπιχθόνιος
βροτὸς Α 272 506. χεῖρ' ὀρέϝεσθαι: χεῖρας ὀρέξαι
Eustathius 507. ἵμερον — Ψ 153 509. Ἕκτορος
— Σ 149 510. προπάροιθε — Ἀχιλῆος Y 324
ἐλυσθείς: λιασθείς R. omittit Papyr. cf. Ψ 393 511. αὖτε:
αὖτις R 512. στοναχὴ: στεναχὴ Zenodotus
513. ϝόοιο τετάρπετο Ψ 10 514. ἀθετεῖ ὁ Θρᾷξ
516. πολιόν — X 74 517. = Ψ 625 518. ἆ δειλ'
P 201 δὴ: μάλα R 519—21. = 203-5 521. ἐξε-
νάριξα: ἐξενάριξε Papyr 522. ἄλϝεα: αλλαϝε Papyr
523. ἐάσομεν — T 65 524. τις πρῆξις: τίς τ' ἄνυσις V ex B
347. cf. 550 525. ἐπεκλώσαντο Il. 526. ἀχνυμέ-
νοις: ἀχνυμένους R 527. πίθοι Il. ἐν Διὸς οὔδει Θ
385 528. κηρῶν ἔμπλειοι, ὃ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὃ δειλῶν
Plato et Plutarchus δὲ: δέ τ' Bentleius 529. Ζεὺς —
M 252 531. λωβητὸν 532. βούβρωστις
534. Πηλῆι — Π 867 535. ϝενετῆς Il. ἐπ':
ἐς Papyr 536. ὄλβῳ τε πλούτῳ τε = Π 596
540. παῖδ' ἔτεκεν Apollonius Sophista: παῖδα τέκεν
παναώριον 541. τηλόθι — 86 544. ἄνω: ἔσω
Iulianus Μάκαρος: μακάρων Papyr ἕδος: πό-
λις Strabo ἐντὸς — X 121 546. τῶν Aristar-
chus: τῷ 549. ἄνσχεο: ἄσχεο Hesychius, ἴσχεο Stobaeus
550. υἷος ἑοῖο Zenodotus. υἱέος αἰνῶς Stobaeus
552. = 405 553. μή μέ πω: μήπω μ' schol. ad Y 464,
μηδέ πω R 554. κῆται Papyr: κεῖται 555. δέ-
ξαι — 137 556-8. ἀθετοῦνται 556. φέρομεν:
φέρομαι Tryphon 557. ἐς πατρίδα ϝαῖαν Ψ 145

ἔασας: ἕασας (i. e. ἥδυνας) Didymus et Hermappias. ἐπεί με
πρῶτ' ἐλέησας Dionysius 558. abest a Papyr
φάος ἠελίοιο Ψ 154 559. = X 344 561. Διό-
θεν — 194 562. = X 428 et Α 538 564. θεῶν
τίς σ': θεός σέ τις R θοὰς — P 622 565. κε
Aristarchus, non κεν. κεν Papyr οὐδὲ — M 382
566. οὐδὲ: οὔτε V φυλάκους: φυλακοὺς Ari-
starchus, φύλακας Papyr κ': τ' Venetus
ὀχῆας (446): ὀχῆα V, ὀχεῖα R 567. μετοχλήσειε:
μετοχλίσσειε 568. ἐν ἄλϝεσι: ἐνὶ φρεσὶ V
θυμὸν — 467 ὀρίνῃς: ορεινοις Papyr
570. Διὸς ἐφετμάς O 593. Hesiodus (O. 330) ὅς τέ τευ ἀφρα-
δίῃς ἀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα 571. = Α 30
572. δ' οἴκοιο: δὲ δόμοιο Hoffmannus 573. οὐκ — ϝε δίω
B 822 576. ἵππους: ἵππους θ' R 577. κα-
λήτορα τοῖο ϝέροντος 164 578. ἐυξέστης:
ἐυξέστου. cf. 275 et 590. ἐυσσώτρου V et Papyr 579. =
276 580. ἐύννητον — Σ 596 581. δοίη Papyr:
δῴη 584. χόλον: ϝόον Herodianus; alii κότον
οὐ ϝερύσαιτο: οὐ κατερύκοι V, οὐ κατερύξῃ R
585. φίλον ἦτορ 50 586. Διὸς — 570
591. = Ψ 178 φίλον τ' Eustathius: φίλον
δ' 593. εἰν Ἄϝιδός περ N 415 594—5. ἀ-
θετοῦνται 595. ἀποδάσσομαι P 231 ὅσσ': ὡς
Papyr 598. τοίχου τοῦ ἑτέρου = I 219
599. ἐκέλευες: ἐκέλευσας et σὺ κέλευες R
600. ἅμα δ' ἠοῖ: ἠοῖ δ' ἅμα R. cf. I 618 601. νῦν δὲ μνη-
σώμεθα T 148 603. τῇ περ: τῇσπερ et ᾗπερ R
603. 664. ενιμμεϝαροισιν Papyr 604. υἱέες: υἱεῖς V
605. ἀργυρέοιο — Α 49 606. Ἄρτεμις — Y
39 607. εἴσασκετο Papyr: ἰσάσκετο 610. φόνῳ
K 521 611. κατθάψαι: καθθαψαι Papyr
Κρονίων: κρονειων Papyr 612. θεοὶ — P 195
614—7. ἀθετοῦνται. προηθετοῦντο δὲ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει
615. ὅθι — B 783 616. Ἀχελώιον: ἀχελήιον
vel ἀχελήσιον V 622. σφάξ': σφάζ' R ἔδερόν
— ἄμφεπον Ψ 167 εὖ — M 85 623—4. = Α
465-6 625. σῖτον-626. = I 216-7 627—8. = I
91-2 629. Δαρδανίδης Πρίαμος X 352 634. =
Φ 149 et 386 635. νῦν: δή schol. ad T 398

κεν: καὶ Papyr 636. ταρπώμεθα: παυσώμεθα Aristarchus κοιμηθέντες: κοιμηθέντε Papyr 638. ὤλεσε — P 616 639. πέσσω: πάσχω R. cf. 617
640. = Λ 773 et X 414 643. λαυκανίης: λευκανίης R. cf. X 325 643. δ' — I 658 κέλευσεν: κέλευε R
644. δέμνια Il. ῥήγεα Il. 645. ενβαλεειν Papyr, et 648. ενκονεουσαι, 709. ξύνβληντο, 712. ανφισταθ' 649. = Π 744 et Ω 559 652. βουλὰς βουλεύουσι K 327 653. = 366 654. αὐτίκ' ἂν: αὐτίκα δ' Papyr Ἀγαμέμνονι — T 35
655. ἀνάβλησις B 380 γένηται] v. Buttmann. Lex. 2 p. 51 ima 656. = 380 κατάλεξον: ἀγόρευσον R
657. ποσσῆμαρ 659. = 552 661. ῥέζων: ῥέξας Eustathius θείης: θήσεις R 662. ἑέλμεθα M 38 663. ἀξέμεν] cf. ἄξειν Π 832 δὲ: γὰρ Aristarchus 664. γοόωμεν Papyr: γοάοιμεν
665. δαινῦτο Philoxenus: δαίνυτο 667. πολεμίξομεν: πτολεμίξομεν Papyr 668. = 432 et Φ 149
669. = Φ 223 670. πόλεμον τόσσον Papyr cum R: τόσσον πόλεμον ὅσσον: ὡς σὺ Eustathius
671. ὣς ἄρα φωνήσας 468 ἐπὶ καρπῷ χεῖρα Φ 489 672. δεξιτερήν: δεξιτερηι Papyr 673. προδόμῳ I 473 αὐτόθι: αὐτοῦ Papyr 674. = 282
675. = I 663 676. δὲ: δ' ἄρ V, δ' ἄρα R
677. = B 1 678. = K 2 εὗδον: ηυδον Papyr 679. Ἑρμείαν ἐριούνιον 457
ὕπνος ἔμαρπτεν = Ψ 62 681. ἱεροὺς K 56
682. = Ψ 68 683. σοί γε μέλει: σοι μέλλει R
685. ἀνδράσιν ἐν δηΐοισιν P 148 εἴασεν 557, 569
φίλον υἱὸν 492 686. κε: κεν Papyr
688. γνώῃ Papyr cum R: γνοίη γνώωσι — Ψ 661
689. ὣς — γέρων Λ 38 690. τοῖσιν δ': τοῖσι δ' ἄρ' R ἵππους — 576 692–3. = Φ 1-2
692. omittunt Papyr Venetus Harlejanus 694. ἀπέβη — 468 695. = Θ 1 696. στοναχῇ: στεναχῇ Papyr 697. φέρον: ἄγον V οὐδέ τις — 691 699. ϝικέλη — T 282
701. ἑστεῶτ' Aristarchus: ἑσταότ' ϝαστυβοώτην] cf. 577
702. ἡμιόνων: ημιονω Papyr 708. ἀάσχετον E 892 711. ἅμαξαν ἐύτροχον 266 713. πρό-

παν — T 162 717. ἄσεσθε: ἄσεσθαι Papyr. alii ἄσασθε ἀγάγωμι: ἀγάγοιμι et ἀγάγωμαι libri δόμονδε: πόλινδε V 719. οἱ δ': ἀλλ' R κλυτὰ δώματα N 21 720. τρητοῖς ἐν λεχέεσσι Γ 448 ἀοιδούς Il. 721. θρήνων: θρήνους Papyr. Ven. alii ἐξάρχους 722. δὴ θρήνεον V: ἄρ' ἐθρήνεον ἐπὶ — X 515 723. τῇσιν: τοῖσιν V Ἀνδρομάχη λευκώλενος Z 377 724. ἀνδροφόνοιο: ἱπποδάμοιο Papyr μετὰ — O 717 725. νέος: νέον Zenodotus ὤλεο: ᾤχεο schol. α 1 726–7 = X 484-5 726. δ' ἔτι: δέ τε V 728. κατ' ἄκρης N 772 730. ῥύσκευ X 507 καὶ — X 63
731. νηυσὶν ὀχήσονται: νηύσ' οἰχήσονται R γλαφυρῇσιν X 392 732. μὲν: δὴ R 735. ἑλών: ἔχων schol. ad T 126. cf. Λ 323 λυγρὸν — Y 296
738. ἄσπετον — T 61 739. ἐν — N 286
740. κατά: περι Papyr 741. = P 37 ἀρητὸν: ἄρρητον R 744. = 75 et Λ 108 εἶπας: εἶπες plerique 745. μεμνήμην Eustathius: μεμνοίμην R νύκτας — Σ 340 746. = X 515
747. τῇσιν: τοῖσιν R Ἑκάβη — X 430
749. ζωός X 436 750. οἱ δ': ηδ' Papyr καὶ — 428 751. πόδας — 649 752. ἕλεσκε: ἕλησι V ἁλὸς ἀτρυγέτοιο Λ 327 753. ἀμιχθαλόεσσαν: μιχθαλόεσσαν Antimachus 757. ἑρσήεις 419 758. ἀργυρότοξος — K 515 759. ἀγανοῖς βελέεσσιν: ἀγανοῖσι βέλεσσιν Papyr κατέπεφνεν: καταπέφνῃ V cum Papyr 760. ὣς — κλαίουσα 746 ὄρινεν: ἔγειρε Papyr 761–2. = 747-8 764. ἄγαγε: ἄγαγ' ἐς R ὤφελλ' ἀπολέσθαι V ex H 390
767. ἀσύφηλον I 643 768. ἐνίπτοι: ἐνίσσοι V, ἐνίσποι R 769. γαλόων — Z 378 770. αἰεί: ἦεν V cum Papyr 771. γε ϝέπεσσι: γ' ἐπέεσσι παραιφάμενος Λ 577 772. ἀγανοφροσύνῃ Il. καὶ — B 180 773. θ' ἅμα: μάλα R ἔμ' ἄμμορον: ἐμὸν μόρον V ἀχνυμένω — Ψ 443 774. τίς μοι: μοι τις Papyr ἐνὶ — N 433 775. πεφρίκασιν Λ 383 776. = 746 779. πυκινὸν λόχον Λ 392. cf. Z 187 780. μελαινάων — P 383
782. ὑπ': ὑφ' R 783. ζεύγνυσαν: ζεύγνυον R

784. τοί ϝε: δή σφιν Papyr 785. ῥοδοδάκτυλος V: φαε-
σίμβροτος. cf. Ζ 175 786. Θρασὺν Ἕκτορα 72
δακρυχέοντες: ἀχνύμενοι κῆρ V. cf. Ψ 165 788. = Α
477 789. πύρην: πυρη Papyr. cf. Η 34 κλυ-
τοῦ: κριτος Papyr 790. = Α 57. abest a Papyr. Ven. aliis
791—3. = Ψ 237-9 793. ὀστέα: ὄστεα V
λεύκ' ἐλέϝοντο Papyr: λευκὰ λέϝοντο 794. κα-
τείβετο — Ο 37 796. καλύψαντες: καθάψαντες V
798. καταστόρεσαν Papyr: κατεστόρεσαν
799. σῆμ' ἔχεαν Ψ 45 σκοποὶ εἵατο Σ 523
800. ἐφορμηθεῖεν: ἐφορμήσειαν R 801. = Ψ 257
802. συναϝειράμενοι: συναϝειρόμενοι R δαίνυντ' ἐρι-
κυδέα: δαινυν περικυδεα Papyr 803. διοτρεφέος — Δ
338 804. Ἕκτορος — Π 717. τινὲς ϝράφουσιν "ὣς οἵ
ϝ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος· ἦλθε δ' Ἀμαζών, Ἄρηος θυϝά-
τηρ μεϝαλήτορος ἀνδροφόνοιο".

Typis Caroli Schultzii Berolinensis.
Kommandanten Strasse 72.

DATE BORROWED	DATE DUE	DATE BORROWED	DATE DUE
	FEB 8 - 1949		

VOLUME 2

CARMINA HOMERICA

IMMANUEL BEKKER

EMENDABAT ET ANNOTABAT.

VOLUMEN ALTERUM.

ODYSSEA.

BONNAE.

APUD ADOLPHUM MARCUM

A. 1858.

ΟΔΥΣΣΕΙΑ

92945 1

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΚΑΙ ΥΟΘΕΣΕΙΣ.

Α. θεῶν ἀγορά. Ἀθηνᾶς παραίνεσις πρὸς Τηλέμαχον. 1

θεῶν ἀγορὰ γίνεται περὶ τοῦ τὸν Ὀδυσσέα εἰς Ἰθάκην πεμφθῆναι ἀπὸ τῆς Καλυψοῦς νήσου· μεθ᾽ ἣν ἡ Ἀθηνᾶ εἰς Ἰθάκην παραγίνεται πρὸς Τηλέμαχον ὁμοιωθεῖσα Μέντῃ βασιλεῖ Ταφίων. γενομένης δ᾽ ὁμιλίας παραινέσασα ἡ Ἀθηνᾶ Τηλεμάχῳ παραγενέσθαι διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ζήτησιν εἰς Πύλον μὲν πρὸς Νέστορα εἰς Σπάρτην δὲ πρὸς Μενέλαον, ἀπαίρει ἔμφασιν δοῦσα ὡς θεὸς εἴη. καὶ τῶν μνηστήρων γίνεται εὐωχία.

Β. Ἰθακησίων ἀγορά. Τηλεμάχου ἀποδημία. 2

συναγαγὼν ἐκκλησίαν Τηλέμαχος παραγγέλλει τοῖς μνηστῆρσιν ἐξιέναι τῆς οἰκίας τοῦ Ὀδυσσέως. λαβὼν δὲ παρὰ μὲν Εὐρυκλείας τὰ πρὸς τὴν ἀποδημίαν ἐπιτήδεια παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς ἑταίρους τε καὶ ναῦν, εἰς πλοῦν ἀνάγεται ἡλίου δύναντος.

Γ. τὰ ἐν Πύλῳ. 3

Τηλέμαχον ἐλθόντα σὺν Ἀθηνᾷ ξενίζει Νέστωρ, καὶ διηγεῖται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Ἕλλησι κατὰ τὸν ἀπόπλουν ἐκ Τροίας. πυθόμενος δὲ τὰ περὶ τοὺς μνηστῆρας καὶ γνωρίσας τὴν Ἀθηνᾶν ἀπιοῦσαν θυσίαν αὐτῇ ἐπιτελεῖ. λαβὼν δὲ ὁ Τηλέμαχος ἅρμα σὺν Πεισιστράτῳ Νέστορος υἱεῖ εἰς Σπάρτην ἀπαίρει. νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης ξενίζονται παρὰ Διοκλεῖ ἐν Φηραῖς.

Δ. τὰ ἐν Λακεδαίμονι. 4

παρὰ Μενελάῳ ξενισθεὶς σὺν Πεισιστράτῳ Τηλέμαχος ἀπαγγέλλει τὰ κατὰ τὴν Ἰθάκην ὑπὸ τῶν μνηστήρων πραττόμενα. ἔπειτα ἐξηγεῖται αὐτῷ ὁ Μενέλαος περὶ τοῦ νόστου τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Πρωτέως μαντείας, δι᾽ ἧς ἔγνω τὸν Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ ὡς Ὀδυσσεὺς παρὰ Καλυψοῖ εἴη. βουλὴ δὲ γίνεται τῶν μνηστήρων περὶ τοῦ τὸν Τηλέμαχον ἀνελεῖν. παραμυθεῖται δὲ Ἀθηνᾶ δι᾽ ὀνείρου τὴν Πηνελόπην ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀποδημίᾳ δυσχεραίνουσαν, δι᾽ εἰδώλου, ὁμοιωθεῖσα Ἰφθίμῃ τῇ τῆς Πηνελόπης ἀδελφῇ.

E. Καλυψοῦς ἄντρον. Ὀδυσσέως σχεδία. 5

ἐκκλησίαν τῶν θεῶν δευτέραν ποιησάμενος ὁ Ζεὺς Ἑρμῆν πέμπει πρὸς Καλυψὼ κελεύων ἀποπέμπειν τὸν Ὀδυσσέα. ἣ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ. τῇ δὲ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἰδὼν αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν καὶ χαλεπήνας λύει τὴν σχεδίαν. Ἰνὼ δὲ αὐτῷ δίδωσι κρήδεμνον, ἐντειλαμένη ἐπιβάντι τῆς γῆς ἀπορρῖψαι αὐτό. καὶ πολλὰ παθὼν εἰς τὴν τῶν Φαιάκων χώραν ἔρχεται διασωθείς.

Z. Ὀδυσσέως ἄφιξις εἰς Φαίακας. 6

Ναυσικάα ἡ Ἀλκίνου θυγάτηρ ὑπὸ ὀνείρου προτραπεῖσα ἐπὶ τὸν ποταμὸν κάτεισι πλυνοῦσα τὴν ἐσθῆτα. μετὰ δὲ τὸ πλῦναι παιδιά τις ὁποία εἰκὸς διὰ σφαίρας ταῖς κόραις γίνεται. Ὀδυσσεὺς δὲ θορύβου γενομένου διυπνίσθη, καὶ ἐσθῆτος τυχὼν μέχρι τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ἱεροῦ, ὃ πρὸ τῆς πόλεως ἦν, συνώδευε τῇ κόρῃ.

H. Ὀδυσσέως εἴσοδος πρὸς Ἀλκίνουν. 7

Ἀθηνᾶ εἰς τὴν πόλιν παραγενομένῳ Ὀδυσσεῖ ὑπαντᾷ καὶ ἀξιώσαντι δείκνυσι τὸν Ἀλκίνου οἶκον, εἰς ὃν εἰσελθὼν Ὀδυσσεὺς προσπίπτει τοῖς τῆς Ἀρήτης γόνασι, καὶ δεῖται αὐτῆς πέμψαι αὐτὸν εἰς τὴν πατρίδα. ἀναστήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἀλκίνους παρακαθίζει αὑτῷ καὶ δεῖπνον παρέχει. ἡ δὲ Ἀρήτη θεασαμένη τὴν ἐσθῆτα πυνθάνεται πόθεν ἔσχεν. ὃ δὲ διηγεῖται αὐτοῖς τὸν ἀπὸ Καλυψοῦς πλοῦν καὶ τὸ γενόμενον ναυάγιον καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἄφιξιν καὶ ὅτι δεηθεὶς Ναυσικάας ἔλαβε τὴν ἐσθῆτα.

Θ. Ὀδυσσέως σύστασις πρὸς Φαίακας. 8

ἐκκλησία γίνεται τῶν Φαιάκων περὶ τοῦ ξένου, καὶ ναῦς καθέλκεται πρὸς ἐκπομπὴν τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ ἑστιῶνται παρὰ τῷ Ἀλκίνῳ τῶν Φαιάκων οἱ ἄριστοι. καὶ μετὰ ταῦτα δίσκῳ ἀγωνίζονται Φαίακες καὶ Ὀδυσσεύς. καὶ ὁ Δημόδοκος ᾄδει πρῶτον μὲν τὰ περὶ τὴν μοιχείαν Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης, ἔπειτα δὲ τὰ περὶ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ δουρείου ἵππου. καὶ τοῦ Ὀδυσσέως κλαίοντος ὁ Ἀλκίνους πυνθάνεται διὰ τί κλαίει καὶ τίς καὶ πόθεν εἴη.

I — M. Ἀλκίνου ἀπόλογος. 9-12

I. Κυκλώπεια. 9

ἀρχὴ τῶν Ὀδυσσέως διηγημάτων, ἐν οἷς φησὶ πεπολεμηκέναι τοῖς Κίκοσι καὶ πρὸς τοὺς Λωτοφάγους παραγενέσθαι, καὶ ὅτι ἐτύφλωσε τὸν Κύκλωπα Πολύφημον, καὶ ὡς ἐκεῖνος κατέφαγεν αὐτοῦ ἓξ ἑταίρους ἀπὸ δώδεκα συνελθόντων.

K. τὰ περὶ Αἰόλου καὶ Λαιστρυγόνων καὶ Κίρκης. 10

τὰ περὶ τὸν Αἴολον ἀπαγγέλλει τὸν τῶν ἀνέμων φύλακα, ὡς ἔδωκεν Ὀδυσσεῖ ἐν ἀσκῷ ἀνέμους· λύσαντες δὲ οἱ ἑταῖροι κοιμωμένου Ὀδυσσέως ὑπονοστοῦσι πρὸς Αἴολον. καὶ ὡς εἰς Λαιστρυγονίαν ἀφίκοντο, ἔνθα ἕνδεκα ναῦς ἀπώλεσεν. καὶ ὅσα ἔπαθε παρὰ Κίρκῃ μεταμορφωσάσῃ αὐτοῦ τοὺς ἑταίρους εἰς σῦς καὶ πάλιν ἄνδρας ποιησάσῃ. καὶ ὅπως αὐτὸς ταύτην διέφυγε παρ'

Ἑρμοῦ φάρμακον λαβὼν τὸ μῶλυ, καὶ παρ' αὐτῇ τὸν ἐνιαυτὸν ἔμεινεν.

Λ. νέκυια. 11

ἀπαγγέλλει πῶς κατὰ Κίρκης ἐντολὰς εἰς ᾍδου κατῆλθεν, καὶ ὡς ἤκουσε Τειρεσίου τοῦ μάντεως περὶ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἑταίρων σωτηρίας, καὶ ὡς τοὺς ἥρωας καὶ τὰς ἡρωίδας εἶδεν ἐν ᾍδου καὶ τὴν μητέρα καὶ τῶν εἰς Ἴλιον στρατευσάντων ἐνίους καὶ τῶν ἐν ᾍδου κολαζομένων τινάς.

M. Σειρῆνες, Σκύλλα, Χάρυβδις, βόες ἡλίου. 12

διηγεῖται τὴν ἐξ ᾍδου γενομένην αὐτῷ ἐπάνοδον πρὸς Κίρκην, καὶ ὡς τὰς Σειρῆνας παρέπλευσε καὶ τὰς πλαγκτὰς πέτρας Σκύλλαν τε καὶ Χάρυβδιν, καὶ τὴν τῆς αὐτοῦ νεὼς καὶ τῶν ἑταίρων ἀπώλειαν ἀνελόντων τινὰς τῶν ἡλίου βοῶν, καὶ ὡς μόνος ἐπὶ ξύλου πρὸς Καλυψὼ διεσώθη.

N. Ὀδυσσέως ἀπόπλους παρὰ Φαιάκων καὶ ἄφιξις εἰς Ἰθάκην. 13

κοιμώμενον Ὀδυσσέα μετὰ τῶν δώρων ἐκτιθέασιν οἱ Φαίακες εἰς τὴν γῆν τῶν Ἰθακησίων· καὶ τὴν μὲν ναῦν αὐτῶν ὑποστρέφουσαν λίθον ποιεῖ Ποσειδῶν, Ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ ὄντι Ὀδυσσεῖ συμβουλεύει περὶ τῆς μνηστηροφονίας, καὶ τὰ χρήματα ἔν τινι σπηλαίῳ ἀποκρύπτει, καὶ εἰς γέροντα μεταμορφοῖ τὸν Ὀδυσσέα.

Ξ. Ὀδυσσέως πρὸς Εὔμαιον ὁμιλία. 14

ξενισμὸς Ὀδυσσέως γίνεται ἐν τῷ ἀγρῷ παρὰ Εὐμαίῳ τῷ συβώτῃ αὐτοῦ. διηγεῖται δὲ αὐτῷ Ὀδυσσεὺς πολλὰ ἃ πέπονθεν, ἀγγέλλων καὶ τὴν Ὀδυσσέως ἐπάνοδον.

O. Τηλεμάχου πρὸς Εὔμαιον ἄφιξις. 15

Τηλέμαχον Ἀθηνᾶ ὄναρ ἐπιστᾶσα εἰς Ἰθάκην ἐπανελθεῖν προτρέπεται· ὃς δῶρα παρὰ Μενελάου λαβὼν πέμπεται. καὶ ἐμβαίνειν μέλλων εἰς τὴν ναῦν Θεοκλύμενόν τινα Ἀργεῖον μάντιν ἀναλαμβάνει ἐπὶ φόνῳ φεύγοντα. καὶ Εὔμαιος Ὀδυσσεῖ διηγεῖται ὡς Φοίνικες αὐτὸν λῃσάμενοι ἐκ Συρίας νήσου ἀπέδοντο Λαέρτῃ. καὶ ἡ Τηλεμάχου ναῦς κατάγεται εἰς Ἰθάκην, καὶ ταύτην εἰς ἄστυ ἀποπέμψας αὐτὸς πρὸς Εὔμαιον ἔρχεται.

Π. ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως ὑπὸ Τηλεμάχου. 16

Τηλέμαχος πρὸς Εὔμαιον ἀφικόμενος τὸν μὲν ἀποπέμπει ἀγγέλλοντα τῇ μητρὶ Πηνελόπῃ, αὐτὸς δὲ γνωρίσας τὸν πατέρα Ἀθηνᾶς προαιρέσει σὺν ἐκείνῳ τὴν κατὰ τῶν μνηστήρων ἐπιβουλὴν σκέπτεται. καὶ νῆες κατάγονται εἰς Ἰθάκην ἥ τε τοῦ Τηλεμάχου καὶ τῶν ἐπιβουλευσάντων. καὶ τοὺς μνηστῆρας πάλιν ἐπιχειρεῖν τῷ Τηλεμάχῳ διανοουμένους ἐκώλυσεν Ἀμφίνομος. καὶ Εὔμαιος ἀπαγγείλας τῇ Πηνελόπῃ τὰ περὶ Τηλεμάχου εἰς τὸν ἀγρὸν ἐπανέρχεται.

Ρ. Τηλεμάχου ἐπάνοδος εἰς Ἰθάκην. 17

εἰς τὴν πόλιν ἐλθὼν Τηλέμαχος διηγεῖται τῇ μητρὶ Πηνελόπῃ τῆς ἀποδημίας τὰ κεφάλαια. ὕστερον δὲ Ὀδυσσεὺς ἀχθεὶς ὑπὸ τοῦ Εὐμαίου εἰς Ἰθάκην ἀπὸ τῶν ἀγρῶν εἰς τὸ συμπόσιον τῶν μνηστήρων εἰσέρχεται. ὁ δὲ κύων ἀναγνωρίζει τὸν δεσπότην. καὶ Εὔμαιος μὲν εἰς τοὺς ἀγροὺς ὑποστρέφει, Ὀδυσσεὺς δὲ ἐν αὐτοῖς μένει.

Σ. Ὀδυσσέως καὶ Ἴρου πυγμή. 18

γενομένης μάχης Ὀδυσσέως πρὸς ἕτερον πτωχὸν ἐλθόντα πρὸς τοὺς μνηστῆρας, Πηνελόπη λαμβάνει δῶρα παρὰ τῶν μνηστήρων. γίνεται δὲ καί τις κοινολογία ἐν τοῖς ἑξῆς Ὀδυσσέως πρὸς Εὐρύμαχον.

Τ. Ὀδυσσέως καὶ Πηνελόπης ὁμιλία. τὰ νίπτρα. 19

σὺν Τηλεμάχῳ ἔκθεσιν ποιεῖται τῶν ὅπλων Ὀδυσσεύς, καὶ πρὸς Πηνελόπην ἐκ Κρήτης εἶναι ὑποκρίνεται. γίνεται δὲ αὐτοῦ δι᾽ οὐλῆς ἀναγνωρισμὸς πρὸς Εὐρύκλειαν τοὺς πόδας αὐτοῦ νίπτουσαν. καὶ κατὰ παρέκβασιν ὁ ποιητὴς διηγεῖται ὡς ἐν Παρνασσῷ ὑπὸ συὸς ἐπλήγη κυνηγῶν.

Υ. τὰ πρὸ τῆς μνηστηροφονίας. 20

βουληθεὶς ἀνελεῖν ὁ Ὀδυσσεὺς τὰς μιγνυμένας τοῖς μνηστῆρσι θεραπαίνας, ὕστερον δὲ μεταγνούς, διὰ τῶν ἑξῆς πρὸς Εὔμαιον καὶ Φιλοίτιον διαλέγεται· ἐν ᾧ καὶ τῶν μνηστήρων γίνεται ὁμιλία.

Φ. τόξου θέσις. 21

Πηνελόπη τῷ τείνοντι τὸ τόξον ὁμολογεῖ τὸν αὐτῆς γάμον. Ὀδυσσεὺς δὲ Εὐμαίῳ καὶ Φιλοιτίῳ ἐντειλάμενος περὶ τῆς τῶν θυρῶν ἀσφαλείας αὐτὸς ἀφίησι τὸ βέλος διὰ τῶν πελέκεων, ἄλλου τεῖναι τὸ τόξον μὴ δυνηθέντος.

Χ. μνηστηροφονία. 22

τὰ περὶ τὴν μνηστηροφονίαν ἐργασάμενος Ὀδυσσεὺς παρούσης Ἀθηνᾶς ἐν τοῖς ἑξῆς τὰς θεραπαίνας διὰ Τηλεμάχου καὶ τῶν οἰκείων κολάζει ἅμα Μελανθίῳ.

Ψ. Ὀδυσσέως ὑπὸ Πηνελόπης ἀναγνωρισμός. 23

ἀγγελία Εὐρυκλείας Πηνελόπῃ περὶ τοῦ Ὀδυσσέως καὶ τῆς τῶν μνηστήρων ἀναιρέσεως, ἀναγνωρισμός τε αὐτῆς πρὸς Ὀδυσσέα, καὶ τῶν τῆς πλάνης διηγημάτων ἀνακεφαλαίωσις, καὶ Ὀδυσσέως καὶ Τηλεμάχου μετὰ τῶν οἰκείων ἔξοδος.

Ω. νέκυια δευτέρα. σπονδαί. 24

τὰς τῶν μνηστήρων ψυχὰς Ἑρμῆς εἰς Ἅδου κατάγει, καὶ ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως γίνεται πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Λαέρτην. καὶ ταραχὴν τοῖς Ἰθακησίοις γεγενημένην ἐπὶ τῇ τῶν μνηστήρων ἀναιρέσει Ἀθηνᾶ κωλύει.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλά
πλαγχθη ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν,
πολλῶν δ᾽ ἀνθρώπων ϝίδε ϝάστεα καὶ νόον ἔγνω,
πολλὰ δ᾽ ὅ γ᾽ ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ϝὸν κατὰ θυμόν,
ἀρνύμενος ϝήν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων.
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς ἑτάρους ἐρρύσατο, ϝιέμενός περ·
αὐτοὶ γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο,
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἠελίοιο
ἤσθιον· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
τῶν ἁμόθεν γε, θεὰ θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.
ἔνθ᾽ ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
ϝοίκοι ἔσαν πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν·
τὸν δ᾽ οἶον νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικός
νύμφη πότνι᾽ ἔρυκε, Καλυψὼ δῖα θεάων,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ ϝέτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν
τῷ ϝοι ἐπεκλώσαντο θεοὶ ϝοικόνδε νέεσθαι
εἰς Ἰθάκην, οὐδ᾽ ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων
καὶ μετὰ ϝοῖσι φίλοισι. θεοὶ δ᾽ ἐλέαιρον ἅπαντες
νόσφι Ποσειδάωνος· ὃ δ᾽ ἀσπερχὲς μενέαινεν
ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι πάρος ϝὴν γαῖαν ἱκέσθαι.
ἀλλ᾽ ὃ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ᾽ ἐόντας,
Αἰθίοπας τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἳ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος οἳ δ᾽ ἀνιόντος,
ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
ἔνθ᾽ ὅ γ᾽ ἐτέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἁθρόοι ἦσαν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
τόν ῥ᾽ Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν᾽ Ὀρέστης.

τοῦ ὅ γ' ἐπιμνησθεὶς ϝέπε' ἀθανάτοισι μετηύδα.
"ὢ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι, οἳ δὲ καὶ αὐτοί
σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν,
ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρεΐδαο
γῆμ' ἄλοχον μνηστήν, τὸν δὲ κτάνε νοστήσαντα,
ϝειδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρό ϝοι εἴπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες ἐΰσκοπον ἀργεϊφόντην,
μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο,
ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ καὶ ἑϝῆς ἱμείρεται αἴης.
ὣς ἔφαθ' Ἑρμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἁθρόα πάντ' ἀπέτισεν."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
καὶ λίην κεῖνός γε ϝεϝοικότι κεῖται ὀλέθρῳ,
ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλά μοι ἀμφ' Ὀδυσῆι δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,
δυσμόρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης,
νῆσος δενδρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναίει,
Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς τε θαλάσσης
πάσης βένθεα ϝοῖδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτός
μακράς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν.
τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει,
αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισιν
θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
ϝιέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
ϝῆς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοί περ
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε. οὔ νύ τ' Ὀδυσσεύς
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ ϝοι τόσον ὠδύσαο Ζεῦ;"
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ϝέπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν
ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰεί
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἔσκε μέγιστον

πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
Φόρκυνος θυγάτηρ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
οὔ τι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς οἵδε περιφραζώμεθα πάντες
νόστον, ὅπως ἔλθῃσι. Ποσειδάων δὲ μεθήσει
ϝὸν χόλον· οὐ μὴν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
ἀθανάτων ἀϝέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
νοστῆσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ϝόνδε δόμονδε,
Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον ἀργεϊφόντην
νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
νύμφῃ ἐυπλοκάμῳ ϝείπῃ νημερτέα βουλήν,
νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.
αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκην ἐσελεύσομαι, ὄφρα ϝοι υἱόν
μᾶλλον ἐποτρύνω, καί ϝοι μένος ἐν φρεσὶ θείω,
εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κάρη κομόωντας Ἀχαιούς
πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἵ τέ ϝοι αἰεί
μῆλ' ἁδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ϝέλικας βοῦς.
πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα
νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσῃ,
ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν."
ὣς ϝειποῦσ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
102 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα,
στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
ϝειδομένη ξείνῳ, Ταφίων ἡγήτορι Μέντῃ.
εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας. οἳ μὲν ἔπειτα
πεσσοῖσιν προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί·
κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες
οἳ μὲν ϝοῖνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,

97 ἀμβρόσια χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρήν
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο,
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.

οἳ δ᾽ αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
νίζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.
τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ϝίδε Τηλέμαχος θεοϝειδής·
ἧστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιημένος ἦτορ,
ὀσσόμενος πατέρ᾽ ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἴ ποθεν ἐλθὼν
μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
τιμὴν δ᾽ αὐτὸς ἔχοι καὶ κτήμασι ϝοῖσι ϝανάσσοι.
τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, ἔσϝιδ᾽ Ἀθήνην,
βῆ δ᾽ ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ᾽ ἐνὶ θυμῷ
ξεῖνον δηθὰ θύρῃσιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δὲ στάς
χεῖρ᾽ ἕλε δεξιτερήν, καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"χαῖρε, ξεῖνε. παρ᾽ ἄμμι φιλήσεαι, αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου πασσάμενος μυθήσεαι ὅττεό σε χρή."
ὣς ϝειπὼν ἡγεῖθ᾽, ἣ δ᾽ ἕσπετο Παλλὰς Ἀθήνη.
οἳ δ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
ἔγχος μέν ῥ᾽ ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
δουροδόκης ἔντοσθεν ἐυξόου, ἔνθα περ ἄλλα
ἔγχε᾽ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵστατο πολλά,
αὐτὴν δ᾽ ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσσας,
καλὸν δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
πὰρ δ᾽ αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
μνηστήρων, μὴ ξεῖνος ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ
δείπνῳ ϝαδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθών,
ἠδ᾽ ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο.
χέρνιβα δ᾽ ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ᾽ αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ᾽ ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
κῆρυξ δ᾽ αὐτοῖσιν θάμ᾽ ἐπῴχετο ϝοινοχοεύων.
ἐς δ᾽ ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες. οἳ μὲν ἔπειτα
ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
σῖτον δὲ δμῳαὶ παρενήεον ἐν κανέοισιν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
οἳ δ᾽ ἐπ᾽ ὀνείαθ᾽ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.

141 δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθη χρύσεια κύπελλα·

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο
μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλειν,
μολπή τ᾽ ὀρχηστύς τε· τὰ γάρ τ᾽ ἀναθήματα δαιτός·
κῆρυξ δ᾽ ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέ᾽ ἔθηκεν
Φημίῳ, ὅς ῥ᾽ ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.
ἦ τοι ὃ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν,
αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ᾽ οἱ ἄλλοι,
"ξεῖνε φίλ᾽, ἦ καί μοι νεμεσήσεαι ὅττι κε ϝείπω;
τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδή,
ῥεῖ᾽, ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν,
ἀνέρος οὗ δή που λεύκ᾽ ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ
κείμεν᾽ ἐπ᾽ ἠπείρου, ἢ εἰν ἁλὶ κῦμα κυλίνδει.
εἰ κεῖνόν γ᾽ Ἰθάκηνδε ϝιδοίατο νοστήσαντα,
πάντες κ᾽ ἀρησαίατ᾽ ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι
ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ϝεσθῆτός τε.
νῦν δ᾽ ὃ μὲν ὣς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις ἥμιν
θαλπωρή, εἴ πέρ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
φῇσιν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ᾽ ὤλετο νόστιμον ἦμαρ.
ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε ϝειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.
τίς πόθεν εἷς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
ὁπποίης δ᾽ ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὴν γάρ τί σε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ᾽ ἱκέσθαι.
καί μοι τοῦτ᾽ ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ᾽ εὺ ϝειδῶ,
ἠὲ νέον μεθέπεις ἦ καὶ πατρώιος ἐσσί
ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ᾽ ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι
υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισι ϝανάσσω.
νῦν δ᾽ ὧδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ἠδ᾽ ἑτάροισιν,
πλέων ἐπὶ ϝοίνοπα πόντον ἐπ᾽ ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ᾽ αἴθωνα σίδηρον.
νηῦς δέ μοι ἥδ᾽ ἕστηκεν ἐπ᾽ ἀγροῦ νόσφι πόληος,
ἐν λιμένι Ῥείθρῳ, ὑπὸ Νηίῳ ὑλήεντι.
ξεῖνοι δ᾽ ἀλλήλων πατρώιοι εὐχόμεθ᾽ εἶναι
ἐξ ἀρχῆς, εἴ πέρ τε γέροντ᾽ εἴρηαι ἐπελθὼν
Λαέρτην ἥρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε

ἔρχεσθ᾽, ἀλλ᾽ ἀπάνευθεν ἐπ᾽ ἀγροῦ πήματα πάσχειν
γρηῒ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ ϝοι βρῶσίν τε πόσιν τε
παρτιθεῖ, εὖτ᾽ ἄν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσιν
ἑρπύζοντ᾽ ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς ϝοινοπέδοιο.
νῦν δ᾽ ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ᾽ ἐπιδήμιον εἶναι,
σὸν πατέρ᾽. ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου·
οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλ᾽ ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέι πόντῳ
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν.
αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὡς τελέεσθαι ὀίω,
οὔτε τι μάντις ἐὼν οὔτ᾽ οἰωνῶν σάφα ϝειδώς.
οὔ τοι ἔτι δηρόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
ἔσσεται, οὐδ᾽ εἴ πέρ τε σιδήρεα δέσματ᾽ ἔχῃσιν·
φράσσεται ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε ϝειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος πάις εἶς Ὀδυσῆος.
αἰνῶς μὴν κεφαλήν τε καὶ ὄμματα καλὰ ϝέϝοικας
κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ᾽ ἀλλήλοισιν
πρίν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν·
ἐκ τοῦ δ᾽ οὔτ᾽ Ὀδυσῆα ἐγὼ ϝίδον οὔτ᾽ ἐμὲ κεῖνος."
τὴν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ᾽ ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
μήτηρ μέν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἐγώ γε
οὐ ϝοῖδ᾽· οὐ γάρ πώ τις ἑϝὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
ὡς δὴ ἐγώ γ᾽ ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱός
ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσι ϝεοῖς ἔπι γῆρας ἔτετμεν.
νῦν δ᾽, ὃς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
τοῦ μ᾽ ἔκ φασι γενέσθαι, ἐπεὶ σύ με τοῦτ᾽ ἐρεείνεις."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"οὐ μήν τοι γενεήν γε θεοὶ νώνυμνον ὀπίσσω
θῆκαν, ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε ϝειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς δαίς, τίς δὲ ὅμιλος ὅδ᾽ ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;
εἰλαπίνη ἦε γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ᾽ ἐστίν.
ὥς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσιν
δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσσήσαιτό κεν ἀνήρ

199 ἄγριοι, οἵ που κεῖνον ἐρυκανόωσ᾽ ἀϝέκοντα.

αἴσχεα πόλλ᾽ ὁρόων, ὅς τις πινυτός γε μετέλθοι."
τὴν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"ξεῖν᾽, ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ᾽ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
μέλλεν μέν ποτε ϝοῖκος ὅδ᾽ ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
ἔμμεναι, ὄφρ᾽ ἔτι κεῖνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·
νῦν δ᾽ ἑτέρως ἐβόλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες,
οἳ κεῖνον μὲν ἄϝιστον ἐποίησαν περὶ πάντων
ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὔ κε θανόντι περ ὧδ᾽ ἀκαχοίμην,
εἰ μετὰ ϝοῖς ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ
ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.
τῷ κέν ϝοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
ἠδέ κε καὶ ϝῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ᾽ ὀπίσσω.
νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο·
οἴχετ᾽ ἄϝιστος ἄπυστος, ἐμοὶ δ᾽ ὀδύνας τε γόους τε
κάλλιπεν. οὐδ᾽ ἔτι κεῖνον ὀδυρόμενος στεναχίζω
οἶον, ἐπεί νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε᾽ ἔτευξαν.
ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
ἠδ᾽ ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
τόσσοι μητέρ᾽ ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ ϝοῖκον.
ἣ δ᾽ οὔτ᾽ ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον οὔτε τελευτήν
ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
ϝοῖκον ἐμόν. τάχα δή με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν."
τὸν δ᾽ ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη
"ὢ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποιχομένου Ὀδυσῆος
δεύῃ, ὅ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσιν
σταίη, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
τοῖος ἐὼν οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτα νόησα
ϝοίκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ᾽ Ἴλου Μερμερίδαο·
ᾤχετο γὰρ καὶ κεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς
φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα ϝοι εἴη
ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ᾽ ὃ μὲν οὔ ϝοι
δῶκεν, ἐπεί ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας,
ἀλλὰ πατήρ ϝοι δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς.
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
πάντες κ᾽ ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ἀλλ᾽ ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
ἤ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἦε καὶ οὐκί,

ϝοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα
ὅππως κε μνηστῆρας ἀπώσεαι ἐκ μεγάροιο.
εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.
αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιούς
μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἔστων.
μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι,
μητέρα δ', εἴ ϝοι θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,
ἂψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο·
οἳ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔϝεδνα
πολλὰ μάλ', ὅσσα ϝέϝοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, εἴ κε πίθηαι.
νῆ' ἄρσας ἐρέτῃσιν ἐϝείκοσιν, ἥ τις ἀρίστη,
ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
ἤν τίς τοι ϝείπῃσι βροτῶν ἢ ϝόσσαν ἀκούσῃς
ἐκ Διός, ἥ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον,
κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
ἦ τ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·
εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσῃς μηδ' ἔτ' ἐόντος,
νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
σῆμά τέ ϝοι χεῦαι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξαι
πολλὰ μάλ', ὅσσα ϝέϝοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξῃς,
φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
ὅππως κε μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν
κτείνῃς ἠὲ δόλῳ ἢ ἀμφαδόν. οὐδέ τί σε χρή
νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐσσί.
ἦ οὐκ ἀίεις οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅ ϝοι πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
καὶ σύ, φίλος, (μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε)
ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ ϝείπῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη
ἠδ' ἑτάρους, οἵ πού με μάλ' ἀσχαλόωσι μένοντες·
σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων."
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"ξεῖν', ἦ τοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
ὥς τε πατὴρ ϝῷ παιδί, καὶ οὔ ποτε λήσομαι αὐτῶν.

ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
ὄφρα λοεσσάμενός τε ταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίῃς, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
τιμῆεν, μάλα καλόν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
ἐξ ἐμεῦ, οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσιν."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο.
δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγῃ,
αὖτις ἀνερχομένῳ δόμεναι ϝοικόνδε φέρεσθαι,
καὶ μάλα καλὸν ἑλών· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς."
ἡ μὲν ἄρ' ὣς ϝειποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὄρνις δ' ὣς ἀνοπαῖα διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ ϝε πατρός
μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν. ὁ δὲ φρεσὶ ϝῇσι νοήσας
θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὀίσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπῴχετο ϝισόθεος φώς.
τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός, οἳ δὲ σιωπῇ
εἵατ' ἀκούοντες. ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδεν
λυγρόν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
τοῦ δ' ὑπερωιόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδήν
κούρη Ϝικαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσετο ϝοῖο δόμοιο,
οὐκ οἴη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα ϝοι κεδνὴ ϝεκάτερθε παρέστη.
δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν
"Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια ϝήδῃς,
ϝέργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί·
τῶν ἕν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἳ δὲ σιωπῇ
ϝοῖνον πινόντων. ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς
λυγρῆς, ἥ τέ μοι αἰὲν ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
τείρει, ἐπεί με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον·
τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεί."
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"μῆτερ ἐμή, τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρίϝηρον ἀοιδόν
τέρπειν ὅππῃ ϝοι νόος ὄρνυται; οὔ νύ τ' ἀοιδοί

---

344 ἀνδρὸς τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

αἴτιοι, ἀλλά ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν
ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν, ὅπως ἐθέλῃσι, ϝεκάστῳ.
τούτῳ δ᾽ οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν·
τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ᾽ ἄνθρωποι
ἥ τις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
σοὶ δ᾽ ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ
ἐν Τροίῃ, πόλλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο."
ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν ϝοικόνδε βεβήκειν·
παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
ἐς δ᾽ ὑπερῷ᾽ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
κλαῖεν ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα ϝοι ὕπνον
ϝηδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
μνηστῆρες δ᾽ ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,
πάντες δ᾽ ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων.
"μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητύς
ἔστω, ἐπεὶ τό γε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
τοιοῦδ᾽ οἷος ὅδ᾽ ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
ἠῶθεν δ᾽ ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κιόντες
πάντες, ἵν᾽ ὕμιν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποϝείπω,
ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ᾽ ἀλεγύνετε δαῖτας
ὑμὰ κτήματ᾽ ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ ϝοίκους.
εἰ δ᾽ ὕμιν δοκέει τόδε λωίτερον καὶ ἄμεινον
ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
κείρετ᾽· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
εἴ κέ ποθι Ζεὺς δῷσι παλίντιτα ϝέργα γενέσθαι.
νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε."
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
"Τηλέμαχ᾽, ἦ μάλα δή σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοί
ὑψαγόρην τ᾽ ἔμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν.
μὴ σέ γ᾽ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
ποιήσειεν, ὃ τοι γενεῇ πατρώιον ἐστίν."

---

356 ἀλλ᾽ εἰς ϝοῖκον ἰοῦσα τὰ σ᾽ αὐτῆς ϝέργα κόμιζε,
ἱστόν τ᾽ ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ϝέργον ἐποίχεσθαι. μῦθος δ᾽ ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ᾽ ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ᾽ ἐνὶ ϝοίκῳ.

τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"Ἀντίνο᾽, ἦ καί μοι νεμεσήσεαι ὅττι κε ϝείπω;
καί κεν τοῦτ᾽ ἐθέλοιμι Διός γε διδόντος ἀρέσθαι.
ἦ φῄς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
οὐ μὴν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν· αἶψά τέ ϝοι δῶ
ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός.
ἀλλ᾽ ἦ τοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί,
τῶν κέν τις τόδ᾽ ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ἐγὼ ϝοίκοιο ϝάναξ ἔσομ᾽ ἡμετέροιο
καὶ δμώων, οὕς μοι λῄσσατο δῖος Ὀδυσσεύς."
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Εὐρύμαχος Πολύβου πάις ἀντίον ηὔδα
"Τηλέμαχ᾽, ἦ τοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
ὅς τις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·
κτήματα δ᾽ αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασι σοῖσι ϝανάσσοις.
μὴ γὰρ ὅ γ᾽ ἔλθοι ἀνὴρ ὅς τίς σ᾽ ἀϝέκοντα βίηφιν
κτήματ᾽ ἀπορραίσει᾽, Ἰθάκης ἔτι ναιεταούσης.
ἀλλ᾽ ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἐρέσθαι,
ὁππόθεν οὗτος ἀνήρ, ποίης δ᾽ ἐξ εὔχεται εἶναι
γαίης; ποῦ δέ νύ ϝοι γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα;
ἠέ τιν᾽ ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
ἦ ϝεὸν αὐτοῦ χρεῖος ἐϝελδόμενος τόδ᾽ ἱκάνει;
οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ᾽ ὑπέμεινεν
γνώμεναι· οὐ μὴν γάρ τι κακῷ εἰς ὦπα ϝεϝῴκειν."
τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"Εὐρύμαχ᾽, ἦ τοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο·
οὔτ᾽ οὖν ἀγγελίῃ ἔτι πείθομαι, εἴ ποθεν ἔλθοι,
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥν τινα μήτηρ
ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
ξεῖνος δ᾽ οὗτος ἐμὸς πατρώιος ἐκ Τάφου ἐστίν,
Μέντης δ᾽ Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχεται εἶναι
υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισι ϝανάσσει."
ὣς φάτο Τηλέμαχος, φρεσὶ δ᾽ ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
οἱ δ᾽ εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν
τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ᾽ ἐπὶ ϝέσπερον ἐλθεῖν.
τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ϝέσπερος ἦλθεν·
δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν ϝοικόνδε ϝέκαστος.
Τηλέμαχος δ᾽, ὅθι ϝοι θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς
ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
ἔνθ᾽ ἔβη εἰς εὐνὴν πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.

τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ἅμ᾽ αἰθομένας δαΐδας φέρε κεδνὰ ϝιδυῖα
Εὐρύκλει᾽ Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,
τήν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσι ϝεοῖσιν
πρωθήβην ἔτ᾽ ἐοῦσαν, ἐϝεικοσάβοια δ᾽ ἔδωκεν,
ϝῖσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν,
εὐνῇ δ᾽ οὔ ποτ᾽ ἔμικτο, χόλον δ᾽ ἀλέεινε γυναικός·
ἥ ϝοι ἅμ᾽ αἰθομένας δαΐδας φέρε, καί ϝε μάλιστα
δμωάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.
ὤιξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο,
ἕζετο δ᾽ ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ᾽ ἔκδυνε χιτῶνα·
καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
ἣ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσιν,
βῆ ῥ᾽ ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, θύρην δ᾽ ἐπέρυσσε κορώνῃ
ἀργυρέῃ, ἐπὶ δὲ κληῖδ᾽ ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
ἔνθ᾽ ὅ γε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ,
βούλευεν φρεσὶ ϝῇσιν ὁδὸν τὴν πέφραδ᾽ Ἀθήνη.

2 ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς, Β
ὤρνυτ᾽ ἄρ᾽ ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός
ϝείματα ϝεσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ᾽ ὤμῳ,
ποσσὶ δ᾽ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
βῆ δ᾽ ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην.
αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς.
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ᾽ ἠγείροντο μάλ᾽ ὦκα.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἤγερθεν ὁμηγερέες τε γένοντο,
βῆ ῥ᾽ ἴμεν εἰς ἀγορήν, παλάμῃ δ᾽ ἔχε χάλκεον ἔγχος,
οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο.
θεσπεσίην δ᾽ ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·
τὸν δ᾽ ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
ἕζετο δ᾽ ἐν πατρὸς θώκῳ, ϝεῖξαν δὲ γέροντες.
τοῖσι δ᾽ ἔπειθ᾽ ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ᾽ ἀγορεύειν,
ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην καὶ μυρία ϝῄδη.
καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἅμ᾽ ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι
Ϝίλιον εἰς εὔπωλον ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν,
Ἄντιφος αἰχμητής· τὸν δ᾽ ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
ἐν σπῆι γλαφυρῷ, πύματον δ᾽ ὡπλίσσατο δόρπον.
τρεῖς δέ ϝοι ἄλλοι ἔσαν, καὶ ὃ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλειν
Εὐρύνομος, δύο δ᾽ αἰὲν ἔχον πατρώια ϝέργα·
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς τοῦ λήθετ᾽ ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.

τοῦ ὅ γε δάκρυ χέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅττι κε ϝείπω.
οὔτε ποθ᾽ ἡμετέρη ἀγορὴ γένετ᾽ οὔτε θόωκος
ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν.
νῦν δὲ τίς ὧδ᾽ ἤγειρε; τίνα χρειὼ τόσον ἵκει
ἠὲ νέων ἀνδρῶν ἢ οἳ προγενέστεροι εἰσίν;
ἦέ τιν᾽ ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
ἥν χ᾽ ἡμῖν σάφα ϝείποι ὅτε πρότερός γε πύθοιτο,
ἦέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται ἠδ᾽ ἀγορεύει;
ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος. εἴθε ϝοι αὐτῷ
Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅτι φρεσὶ ϝῇσι μενοινᾷ."
ὣς φάτο, χαῖρε δὲ φήμῃ Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτι δὴν ἧστο, μενοίνησεν δ᾽ ἀγορεύειν,
στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δέ ϝοι ἔμβαλε χειρί
κῆρυξ Πεισήνωρ, πεπνυμένα μήδεα ϝειδώς.
πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέϝειπεν
"ὦ γέρον, οὐ ϝεκὰς οὗτος ἀνήρ (τάχα ϝείσεαι αὐτός)
ὃς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δέ μ᾽ ἄλγος ἱκάνει.
οὔτε τιν᾽ ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
ἥν χ᾽ ὑμῖν σάφα ϝείπω ὅτε πρότερός γε πυθοίμην,
οὔτε τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι οὐδ᾽ ἀγορεύω,
ἀλλ᾽ ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσε ϝοίκῳ,
δοιά· τὸ μέν, πατέρ᾽ ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ᾽ ἐν ὑμῖν
τοίσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ᾽ ὣς ἤπιος ἦεν·
νῦν δ᾽ αὖ καὶ πολὺ μεῖζον, ὃ δὴ τάχα ϝοῖκον ἅπαντα
πάγχυ διαρραίσει, βίοτον δ᾽ ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.
μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ,
τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἷες οἳ ἐνθάδε γ᾽ εἰσὶν ἄριστοι,
οἳ πατρὸς μὲν ϝοῖκον ἀπερρίγασι νέεσθαι
Ϝικαρίου, ὥς κ᾽ αὐτὸς ἐϝεδνώσαιτο θύγατρα,
δοίη δ᾽ ᾧ κ᾽ ἐθέλοι καί ϝοι κεχαρισμένος ἔλθοι·
οἳ δ᾽ εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄις καὶ πίονας αἶγας,
εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἴθοπα ϝοῖνον,
μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ᾽ ἀνήρ
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ ϝοίκου ἀμῦναι.
ἡμεῖς δ᾽ οὔ νύ τι τοῖοι ἀμυνέμεν· ἦ καὶ ἔπειτα
λευγαλέοι τ᾽ ἐσόμεσθα καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκήν.
ἦ τ᾽ ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἀνσχετὰ ϝέργα τετεύχαται, οὐδ᾽ ἔτι καλῶς

ϝοῖκος ἐμὸς διόλωλε. νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί,
ἄλλους τ᾽ αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους,
οἳ περιναιετάουσι· θεῶν δ᾽ ὑποδείσατε μῆνιν,
μή τι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ϝέργα.
λίσσομαι ἠμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἠδὲ Θέμιστος,
ἥ τ᾽ ἀνδρῶν ἀγορὰς ἠμὲν λύει ἠδὲ καθίζει·
σχέσθε, φίλοι, καί μ᾽ οἶον ἐάσατε πένθεϊ λυγρῷ
τείρεσθ᾽, εἰ μή πού τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς
δυσμενέων κάκ᾽ ἔρεξεν ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς,
τῶν μ᾽ ἀποτινύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
τούτους ὀτρύνοντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε.
εἴ χ᾽ ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ᾽ ἄν ποτε καὶ τίσις εἴη·
τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ϝάστυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ
χρήματ᾽ ἀπαιτίζοντες, ἕως κ᾽ ἀπὸ πάντα δοθείη.
νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ."
 ὣς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
δάκρυ ἀναπρήσας· οἶκτος δ᾽ ἕλε λαὸν ἅπαντα.
ἔνθ᾽ ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
Ἀντίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέϝειπεν
"Τηλέμαχ᾽ ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔϝειπες
ἡμέας αἰσχύνων, ἐθέλοις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
σοὶ δ᾽ οὔ τι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἴτιοι εἰσίν,
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ τοι περὶ κέρδεα ϝοῖδεν.
ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶ ϝέτος, τάχα δ᾽ εἶσι τέταρτον,
ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
πάντας μὲν ϝέλπει καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ϝεκάστῳ
ἀγγελίας προϊεῖσα, νόος δέ ϝοι ἄλλα μενοινᾷ.
ἣ δὲ δόλον τόνδ᾽ ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξεν.
στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινεν,
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ᾽ ἡμῖν μετέϝειπεν
'κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
μίμνετ᾽ ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον εἰς ὅ κε φᾶρος
ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ᾽ ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωι ταφήιον εἰς ὅτε κέν μιν
μοῖρ᾽ ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο,
μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιιάδων νεμεσήσῃ
εἴ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας.'
ὣς ἔφαθ᾽, ἡμῖν δ᾽ αὖτ᾽ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.

ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστόν,
νύκτας δ᾽ ἀλλύεσκεν, ἐπεὶ δαΐδας παραθεῖτο.
ὣς τρίϝετες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς·
ἀλλ᾽ ὅτε τέτρατον ἦλθε ϝέτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
καὶ τότε δή τις ἔϝειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ϝῄδη,
καὶ τήν γ᾽ ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ᾽, ὑπ᾽ ἀνάγκης·
σοὶ δ᾽ ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονθ᾽, ἵνα ϝειδῇς
αὐτὸς σῷ θυμῷ, ϝειδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
τῷ ὅτεῴ τε πατὴρ κέλεται καὶ ϝανδάνει αὐτῇ.
εἰ δ᾽ ἔτ᾽ ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν,
τὰ φρονέουσ᾽ ἀνὰ θυμὸν ἅ ϝοι περὶ δῶκεν Ἀθήνη,
ϝέργα τ᾽ ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλάς
κέρδεά θ᾽, οἷ᾽ οὔ πώ τιν᾽ ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
τάων αἳ πάρος ἦσαν ἐυπλοκάμιδες Ἀχαιαί,
Τυρώ τ᾽ Ἀλκμήνη τε ἐυστέφανός τε Μυκήνη.
τάων οὔ τις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείῃ
ϝῄδη. ἀτὰρ μὴν τοῦτό γ᾽ ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησεν·
τόφρα γὰρ οὖν βίοτόν τε τεὸν καὶ κτήματ᾽ ἔδονται,
ὄφρα κε κείνη τοῦτον ἔχῃ νόον ὅν τινά ϝοι νῦν
ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί. μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
ποιεῖτ᾽, αὐτὰρ σοί γε ποθὴν πολέος βιότοιο.
ἡμεῖς δ᾽ οὔτ᾽ ἐπὶ ϝέργα πάρος γ᾽ ἴμεν οὔτε πῃ ἄλλῃ
πρίν γ᾽ αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν ᾧ κ᾽ ἐθέλῃσιν."
 τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"Ἀντίνο᾽, οὔ πως ἔστι δόμων ἀϝέκουσαν ἀπῶσαι
ἥ μ᾽ ἔτεχ᾽, ἥ μ᾽ ἔθρεψε· πατὴρ δ᾽ ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
ζώει ὅ γ᾽ ἦ τέθνηκε· κακὸν δέ με πόλλ᾽ ἀποτίνειν
Ϝικαρίῳ, εἴ κ᾽ αὐτὸς ἐγὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
δώσει, ἐπεὶ μήτηρ στυγερὰς ἀρήσετ᾽ ἐρινῦς
ϝοίκου ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
ἔσσεται. ὣς οὐ τοῦτον ἐγώ ποτε μῦθον ἐνίψω.
ὑμέτερος δ᾽ εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ᾽ ἀλεγύνετε δαῖτας
ὑμὰ κτήματ᾽ ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ ϝοίκους.
εἰ δ᾽ ὔμιν δοκέει τόδε λωίτερον καὶ ἄμεινον
ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
κείρετ᾽· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,

εἴ κέ ποθι Ζεὺς δῷσι παλίντιτα ϝέργα γενέσθαι.
νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε."
 ὣς φάτο Τηλέμαχος, τῷ δ᾽ αἰετὼ εὐρύοπα Ζεύς
ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
τὼ δ᾽ ἕως μέν ῥ᾽ ἐπέτοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο,
πλησίω ἀλλήλοισι τιταινομένω πτερύγεσσιν·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἱκέσθην,
ἔνθ᾽ ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην πτερὰ πυκνά,
ἐς δ᾽ ἰδέτην πάντων κεφαλάς, ὄσσοντο δ᾽ ὄλεθρον,
δρυψαμένω δ᾽ ὀνύχεσσι παρειὰς ἀμφί τε δειράς
δεξιὼ ἤιξαν διὰ ϝοικία καὶ πόλιν αὐτῶν.
θάμβησαν δ᾽ ὄρνιθας ἐπεὶ ϝίδον ὀφθαλμοῖσιν,
ὥρμηναν δ᾽ ἀνὰ θυμὸν ἅ περ τελέεσθαι ἔμελλον.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε γέρων ἥρως Ἁλιθέρσης
Μαστορίδης· ὃ γὰρ οἶος ὁμηλικίην ἐκέκαστο
ὄρνιθας γνῶναι καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι·
ὅ σφιν ἐῢ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅττι κε ϝείπω.
μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος τάδε ϝείρω·
τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεύς
δὴν ἀπάνευθε φίλων ϝῶν ἔσσεται, ἀλλά που ἤδη
ἐγγὺς ἐὼν τοίσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει
πάντεσσιν. πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
οἳ νεμόμεσθ᾽ Ἰθάκην ἐυδείελον. ἀλλὰ πολὺ πρίν
φραζώμεσθ᾽ ὥς κεν καταπαύσομεν. οἳ δὲ καὶ αὐτοί
παυέσθων· καὶ γάρ σφιν ἄφαρ τόδε λώιον ἐστίν.
οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύομαι, ἀλλ᾽ ἐῢ ϝειδώς·
καὶ γὰρ κείνῳ φημὶ τελευτηθῆναι ἅπαντα
ὥς ϝοι ἐμυθεόμην, ὅτε Ϝίλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ᾽, ὀλέσαντ᾽ ἄπο πάντας ἑταίρους,
ἄγνωστον πάντεσσιν ἐϝεικοστῷ ἐνιαυτῷ
ϝοίκαδ᾽ ἐλεύσεσθαι· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται."
 τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Εὐρύμαχος Πολύβου πάις ἀντίον ηὔδα
"ὦ γέρον, εἰ δ᾽ ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν
ϝοίκαδ᾽ ἰών, μή πού τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
ταῦτα δ᾽ ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ᾽ αὐγὰς ἠελίοιο
φοιτῶσ᾽, οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ὤλετο τῆλ᾽, ὡς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ

ὤφελες. οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὧδ᾽ ἀνιείης,
σῷ ϝοίκῳ δῶρον ποτιδέγμενος, εἴ κε πόρῃσιν.
ἀλλ᾽ ἔκ τοι ϝερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἴ κε νεώτερον ἄνδρα παλαιά τε πολλά τε ϝειδώς
παρφάμενος ϝεπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
αὐτῷ μέν ϝοι πρῶτον ἀνιηρώτερον ἔσται,
σοὶ δέ, γέρον, θωὴν ἐπιθήσομεν ἥν κ᾽ ἐνὶ θυμῷ
τίνων ἀσχάλλῃς, χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται ἄλγος.
Τηλεμάχῳ δ᾽ ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός.
μητέρ᾽ ἐϝὴν ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι·
οἳ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔϝεδνα
πολλὰ μάλ᾽, ὅσσα ϝέϝοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
οὐ γὰρ πρὶν παύσεσθαι ὀίομαι υἷας Ἀχαιῶν
μνηστύος ἀργαλέης, ἐπεὶ οὔ τινα δείδιμεν ἔμπης,
οὔτ᾽ οὖν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον ἐόντα·
οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ᾽, ἣν σὺ γεραιέ
μυθέαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ᾽ ἔτι μᾶλλον.
χρήματα δ᾽ αὖτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέ ποτ᾽ ἶσα
ἔσσεται, ὄφρα κεν ἥ γε διατρίβῃσιν Ἀχαιούς
ϝὸν γάμον. ἡμεῖς δ᾽ αὖ ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα
εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ᾽ ἄλλας
ἐρχόμεθ᾽, ἃς ἐπιϝεικὲς ὀπυιέμεν ἐστὶ ϝεκάστῳ."
 τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"Εὐρύμαχ᾽ ἠδὲ καὶ ἄλλοι ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι οὐδ᾽ ἀγορεύω·
ἤδη γὰρ τὰ ϝίσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί·
ἀλλ᾽ ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ ϝείκοσ᾽ ἑταίρους,
οἵ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
νόστον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
ἤν τίς μοι ϝείπῃσι βροτῶν ἢ ϝόσσαν ἀκούσω
ἐκ Διός, ἥ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω,
ἦ τ᾽ ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·
εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσω μηδ᾽ ἔτ᾽ ἐόντος,
νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
σῆμά τέ ϝοι χεύω καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξω

191 πρῆξαι δ᾽ ἔμπης οὔ τι δυνήσεται εἵνεκα τῶνδε·

πολλὰ μάλ᾽, ὅσσα ϝέϝοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω."
ἦ τοι ὅ γ᾽ ὣς ϝειπὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο, τοῖσι δ᾽ ἀνέστη
Μέντωρ, ὅς ῥ᾽ Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
καί ϝοι ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπε ϝοῖκον ἅπαντα,
πείθεσθαί τε γέροντι καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅττι κε ϝείπω.
μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα ϝειδώς,
ἀλλ᾽ αἰεὶ χαλεπός τ᾽ εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζοι,
ὡς οὔ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
λαῶν οἷσι ϝάνασσε, πατὴρ δ᾽ ὣς ἤπιος ἦεν.
ἀλλ᾽ ἦ τοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὔ τι μεγαίρω
ϝέρδειν ϝέργα βίαια κακορραφίῃσι νόοιο·
σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς κατέδουσι βιαίως
ϝοῖκον Ὀδυσσῆος, τὸν δ᾽ οὐκέτι φασὶ νέεσθαι·
νῦν δ᾽ ἄλλῳ δήμῳ νεμεσίζομαι, οἷον ἅπαντες
ἧσθ᾽ ἄνεῳ, ἀτὰρ οὔ τι καθαπτόμενοι ϝεπέεσσιν
παύρους μνηστῆρας καταπαύετε πολλοὶ ἐόντες."
τὸν δ᾽ Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ηὔδα
"Μέντορ ἀταρτηρέ, φρένας ἠλεέ, ποῖον ἔϝειπες
ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν. ἀργαλέον δέ
ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
εἴ περ γάρ κ᾽ Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθών
δαινυμένους κατὰ δῶμα ϝεὸν μνηστῆρας ἀγαυούς
ἐξελάσαι μεγάροιο μενοινήσει᾽ ἐνὶ θυμῷ,
οὔ κέν ϝοι κεχάροιτο γυνὴ μάλα περ χατέουσα
ἐλθόντ᾽, ἀλλά κεν αὐτοῦ ἀϝεικέα πότμον ἐπίσποι,
εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ᾽ οὐ κατὰ μοῖραν ἔϝειπες.
ἀλλ᾽ ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ᾽ ἐπὶ ϝέργα ϝέκαστος,
τούτῳ δ᾽ ὀτρυνέει Μέντωρ ὁδὸν ἠδ᾽ Ἁλιθέρσης,
οἵ τέ ϝοι ἐξ ἀρχῆς πατρώιοί εἰσιν ἑταῖροι.
ἀλλ᾽ ὀίω, καὶ δηθὰ καθήμενος ἀγγελιάων
πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελέει δ᾽ ὁδὸν οὔ ποτε ταύτην."
ὣς ἄρ᾽ ἐφώνησεν, λῦσεν δ᾽ ἀγορὴν αἰψηρήν.
οἱ μὲν ἄρα σκίδναντο ϝεὸν πρὸς δῶμα ϝέκαστος,
μνηστῆρες δ᾽ ἐς δώματ᾽ ἴσαν θείου Ὀδυσῆος.
Τηλέμαχος δ᾽ ἀπάνευθε κιὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλός, εὔχετ᾽ Ἀθήνῃ.
"κλῦθί μευ, ὃ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ

καί μ᾽ ἐν νηὶ κέλευσας ἐπ᾽ ἠεροϝειδέα πόντον,
νόστον πευσόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
ἔρχεσθαι. τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί,
μνηστῆρες δὲ μάλιστα κακῶς ὑπερηνορέοντες."
ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος, σχεδόθεν δέ ϝοι ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι ϝειδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν,
καί μιν φωνήσασα ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Τηλέμαχ᾽, οὐδ᾽ ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ᾽ ἀνοήμων,
εἰ δή τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἠύ,
οἷος ἐκεῖνος ἔην τελέσαι ϝέργον τε ϝέπος τε·
οὔ τοι ἔπειθ᾽ ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται οὐδ᾽ ἀτέλεστος.
εἰ δ᾽ οὐ κείνου γ᾽ ἐσσὶ γόνος καὶ Πηνελοπείης,
οὐ σέ γ᾽ ἔπειτα ϝέϝολπα τελευτήσειν ἃ μενοινᾷς.
ἀλλ᾽ ἐπεὶ οὐδ᾽ ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ᾽ ἀνοήμων,
οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσῆος προλέλοιπεν,
ϝελπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ϝέργα.
τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε
ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι·
οὐδέ τι ϝίσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
ὃς δή σφι σχεδόν ἐστιν, ἐπ᾽ ἤματι πάντας ὀλέσθαι.
σοὶ δ᾽ ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἣν σὺ μενοινᾷς·
τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρώιος εἰμί,
ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω καὶ ἅμ᾽ ἕψομαι αὐτός.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ᾽ ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,
ὅπλισσόν τ᾽ ἤια καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα,
ϝοῖνον ἐν ἀμφιφορεῦσι καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν,
δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν· ἐγὼ δ᾽ ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
αἶψ᾽ ἐθελοντῆρας συλλέξομαι. εἰσὶ δὲ νῆες
πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέαι ἠδὲ παλαιαί·
τάων μήν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι ἥ τις ἀρίστη,
ὦκα δ᾽ ἐφοπλίσσαντες ἐνήσομεν εὐρέι πόντῳ."
ὣς φάτ᾽ Ἀθηναίη κούρη Διός· οὐδ᾽ ἄρ᾽-ἔτι δήν
Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν,
βῆ δ᾽ ἰέναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ.
εὗρε δ᾽ ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν,
αἶγας ἀνιεμένους σιάλους θ᾽ εὕοντας ἐν αὐλῇ.
Ἀντίνοος δ᾽ ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο,

276 παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται,
οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.

ἔν τ᾽ ἄρα ϝοι φῦ χειρί, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"Τηλέμαχ᾽ ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, μή τί τοι ἄλλο
ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ϝέργον τε ϝέπος τε,
ἀλλά μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ὡς τὸ πάρος περ.
ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί,
νῆα καὶ ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκηαι
ἐς Πύλον ἠγαθέην μετ᾽ ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν."
τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"Ἀντίνο᾽, οὔ πως ἔστιν ὑπερφιάλοισι μεθ᾽ ὑμῖν
δαίνυσθαί τ᾽ ἀκέοντα καὶ εὐφραίνεσθαι ἕκηλον.
ἦ οὐ ϝάλις ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλά
κτήματ᾽ ἐμά, μνηστῆρες, ἐγὼ δ᾽ ἔτι νήπιος ἦα;
νῦν δ᾽ ὅτε δὴ μέγας εἰμί, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
πυνθάνομαι, καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμός,
πειρήσω ὥς κ᾽ ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω,
ἠὲ Πύλονδ᾽ ἐλθὼν ἢ αὐτοῦ τῷδ᾽ ἐνὶ δήμῳ.
εἶμι μέν (οὐδ᾽ ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται ἣν ἀγορεύω)
ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ᾽ ἐρετάων
γίγνομαι, ὥς νύ που ὔμμιν ἐϝείσατο κέρδιον εἶναι."
ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσατ᾽ Ἀντινόοιο.
οἳ δ᾽ ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον ϝεπέεσσιν.
ὧδε δέ τις ϝείπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων.
"ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἥμιν μερμηρίζει.
ἤ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἠμαθόεντος,
ἢ ὅ γε καὶ Σπάρτηθεν, ἐπεί νύ περ ἵεται αἰνῶς·
ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πίειραν ἄρουραν,
ἐλθεῖν, ὄφρ᾽ ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ᾽ ἐνείκῃ,
ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσῃ."
ἄλλος δ᾽ αὖ ϝείπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων
"τίς ϝοῖδ᾽ εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηός
τῆλε φίλων ἀπόληται ἀλώμενος ὥς περ Ὀδυσσεύς;
οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμιν·
κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, ϝοικία δ᾽ αὖτε
τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἠδ᾽ ὅς τις ὀπυίοι."
ὣς φάν, ὁ δ᾽ ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσετο πατρός,
εὐρύν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο
ϝεσθής τ᾽ ἐν χηλοῖσι, ϝάλις τ᾽ εὐῶδες ἔλαιον.
ἐν δὲ πίθοι ϝοίνοιο παλαιοῦ ϝηδυπότοιο

---

322 ῥεῖα· μνηστῆρες δὲ δόμον κάτα δαῖτα πένοντο.

ἕστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
ἑξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες, εἴ ποτ᾽ Ὀδυσσεύς
ϝοίκαδε νοστήσειε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
κληισταὶ δ᾽ ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἦμαρ
ἔσχ᾽, ἣ πάντ᾽ ἐφύλασσε νόου πολυϝιδρείῃσιν,
Εὐρύκλει᾽ Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.
τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θαλαμόνδε καλέσσας.
"μαῖ᾽, ἄγε δή μοι ϝοῖνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
ϝηδύν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτατος ὃν σὺ φυλάσσεις
κεῖνον ὀιομένη τὸν κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι
διογενὴς Ὀδυσεὺς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
δώδεκα δ᾽ ἔμπλησον, καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας.
ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦον ἐυρραφέεσσι δοροῖσιν·
ϝείκοσι δ᾽ ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.
αὐτὴ δ᾽ οἴη ϝίσθι. τὰ δ᾽ ἁθρόα πάντα τετύχθω·
ϝεσπέριος γὰρ ἐγὼν αἱρήσομαι, ὁππότε κεν δή
μήτηρ εἰς ὑπερῷ᾽ ἀναβῇ κοίτου τε μέδηται.
εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσω."
ὣς φάτο, κώκυσεν δὲ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
καί ῥ᾽ ὀλοφυρομένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
ἔπλετο; πῇ δ᾽ ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν
μοῦνος ἐὼν ἀγαπητός, ὁ δ᾽ ὤλετο τηλόθι πάτρης
διογενὴς Ὀδυσεὺς ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.
οἱ δέ τοι αὐτίκ᾽ ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
ὥς κε δόλῳ φθίῃς, τάδε δ᾽ αὐτοὶ πάντα δάσονται.
ἀλλὰ μέν᾽ αὖθ᾽ ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρή
πόντον ἐπ᾽ ἀτρύγετον κακὰ πασχέμεν οὐδ᾽ ἀλάλησθαι."
τὴν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"θάρσει, μαῖ᾽, ἐπεὶ οὔ τοι ἄνευ θεοῦ ἥδε γε βουλή.
ἀλλ᾽ ὄμοσον μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
πρίν γ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται,
ἢ αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι,
ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃ."
ὣς ἄρ᾽ ἔφη, γρῆυς δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
αὐτίκ᾽ ἔπειτά ϝοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,
ἐν δέ ϝοι ἄλφιτα χεῦεν ἐυρραφέεσσι δοροῖσιν.

Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλειν.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τηλεμάχῳ ϝεικυῖα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντῃ,
καί ῥα ϝεκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
ϝεσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγερέσθαι ἀνώϝειν.
ἣ δ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα φαίδιμον υἱόν
ᾔτει νῆα θοήν· ὃ δέ ϝοι πρόφρων ὑπέδεκτο.
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί,
καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' εἴρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
ὅπλ' ἐτίθη τά τε νῆες ἐύσσελμοι φορέουσιν.
στῆσε δ' ἐπ' ἐσχατιῇ λιμένος, περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
ἁθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὤτρυνε ϝέκαστον.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
βῆ δ' ἰέναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο·
ἔνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
πλάζε δὲ πίνοντας, χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
οἳ δ' εὕδειν ὤρνυντο κατὰ πτόλιν, οὐδ' ἄρ' ἔτι δήν
εἵατ', ἐπεί σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὖ ναιεταόντων,
Μέντορι ϝειδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν,
"Τηλέμαχ', ἤδη μήν τοι ἐυκνήμιδες ἑταῖροι
εἵατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὁρμήν·
ἀλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο".
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ κάρη κομόωντας ἑταίρους.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειφ' ἱερὰ ϝὶς Τηλεμάχοιο
"δεῦτε, φίλοι, ἤια φερώμεθα· πάντα γὰρ ἤδη
ἁθρό' ἐνὶ μεγάρῳ. μήτηρ δ' ἐμὴ οὔ τι πέπυσται,
οὐδ' ἄλλαι δμωαί, μία δ' οἴη μῦθον ἄκουσεν."
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
οἳ δ' ἄρα πάντα φέροντες ἐυσσέλμῳ ἐπὶ νηί
κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ κατ' ἄρ' ἕζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
ἕζετο Τηλέμαχος. τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν,
ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

ἀκραῆ Ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ ϝοίνοπα πόντον.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν.
ἱστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
στῆσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν,
ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐυστρέπτοισι βοεῦσιν.
ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
στείρῃ πορφύρεον μέγα ϝίαχε νηὸς ἰούσης·
ἣ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας ϝοίνοιο,
λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσιν,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.
παννυχίη μέν ῥ' ἥ γε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον,

3 ἠέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην, Γ
οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνοι
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
οἳ δὲ Πύλον Νηλῆος ἐυκτίμενον πτολίεθρον
ἷξον. τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
ταύρους παμμέλανας, ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.
ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
εἵατο, καὶ προὔχοντο ϝεκάστοθι ἐννέα ταύρους.
εὖθ' οἳ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῷ δ' ἐπὶ μηρί' ἔκηαν,
οἳ δ' ἰθὺς κατάγοντο, ϝιδ' ἱστία νηὸς ἐϝίσης
στεῖλαν ἀείραντες, τὴν δ' ὥρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί.
ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη.
τὸν προτέρη προσέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"Τηλέμαχ', οὐ μήν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς, οὐδ' ἠβαιόν·
τούνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθηαι
πατρός, ὅπου κύθε γαῖα καὶ ὅν τινα πότμον ἐπέσπεν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἱπποδάμοιο·
ϝείδομεν ἥν τινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθεν".
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω; πῶς τ' ἂρ προσπτύξομαι αὐτόν;
οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινοῖσιν·
αἰδὼς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι".
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

---

19 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν ὅπως νημερτέα ϝείπῃ.
ψεῦδος δ' οὐ ϝερέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.

"Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νοήσεις,
ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ ὀίω
οὔ σε θεῶν ἀϝέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε".
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
ἶξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυρίν τε καὶ ἕδρας,
ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἧστο σὺν υἱάσιν, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
δαῖτ' ἐντυνόμενοι κρέατ' ὤπτων ἄλλα τ' ἔπειρον.
οἳ δ' ὡς οὖν ξείνους ϝίδον, ἁθρόοι ἦλθον ἅπαντες
χερσίν τ' ἠσπάζοντο καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγον.
πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἀμφοτέρων ἕλε χεῖρα, καὶ ἵδρυσεν παρὰ δαιτί
κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσιν,
πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ϝῷ.
δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
χρυσείῳ δέπαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο,
"εὔχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ϝάνακτι·
τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὔξεαι, ἣ θέμις ἐστίν,
δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιϝηδέος οἴνου
σπεῖσαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὀίομαι ἀθανάτοισιν
εὔχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι.
ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίη δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
τούνεκα σοὶ προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον".
ὣς ϝειπὼν ἐν χερσὶ τίθη δέπας ἡδέος οἴνου.
χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
οὕνεκα ϝοῖ προτέρῃ δῶκεν χρύσειον ἄλεισον.
αὐτίκα δ' εὔχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ϝάνακτι.
"κλῦθι, Ποσείδαον γαιήοχε, μηδὲ μεγήρῃς
ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ϝέργα.
Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ υἱάσι κῦδος ὄπαζε,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν
ξύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.
δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι
οὕνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ".
ὣς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα·
δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
ὣς δ' αὕτως ἠρᾶτο Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
οἳ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ϝερύσαντο,

μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
"νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
ξείνους, οἵ τινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
ἦ τι κατὰ πρῆξιν ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε,
οἷά τε ληιστῆρες, ὑπεὶρ ἅλα; τοί τ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
θαρσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο·
"ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
εἴρεαι ὁππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηίου εἰλήλουθμεν·
πρῆξις δ' ἥδ' ἰδίη, οὐ δήμιος, ἣν ἀγορεύω.
πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἤν που ἀκούσω,
δίου Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὅν ποτέ φασιν
ξὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
πευθόμεθ', ἧχι ϝέκαστος ἀπώλετο λυγρῷ ὀλέθρῳ·
κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
οὐ γάρ τις δύναται σάφα ϝειπέμεν ὁππόθ' ὄλωλεν,
ἤ θ' ὅ γ' ἐπ' ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
ἤ τε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
τούνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, εἴ κ' ἐθέλῃσθα
κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπέμεν, εἴ που ὄπωπας
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας.
μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
ἢ ϝέπος ἠέ τι ϝέργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσεν
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί·
τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"ὦ φίλ', ἐπεί μ' ἔμνησας ὀιζύος ἣν ἐν ἐκείνῳ
δήμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἷες Ἀχαιῶν,

---

78 ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν·
95 πλαζομένου· περὶ γάρ μιν ὀιζυρὸν τέκε μήτηρ.

ἠμὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ᾽ ἠεροϝειδέα πόντον
πλαζόμενοι κατὰ ληίδ᾽, ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,
ἠδ᾽ ὅσα καὶ περὶ ϝάστυ μέγα Πριάμοιο ϝάνακτος
μαρνάμεθ᾽· ἔνθα δ᾽ ἔπειτα κατέκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήιος, ἔνθα δ᾽ Ἀχιλλεύς,
ἔνθα δὲ Πάτροκλος θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
ἔνθα δ᾽ ἐμὸς φίλος υἱός, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θείειν ταχὺς ἠδὲ μαχητής.
ἄλλα τε πόλλ᾽ ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά· τίς κεν ἐκεῖνα
πάντα γε μυθήσαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐδ᾽ εἰ πεντάϝετές γε καὶ ἑξάϝετες παραμίμνων
ἐξερέοις ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
πρίν κεν ἀνιηθεὶς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκοιο.
εἰνάϝετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
παντοίοισι δόλοισι, μόγις δ᾽ ἐτέλεσσε Κρονίων.
ἔνθ᾽ οὔ τίς ποτε μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην
ἤθελ᾽, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεύς
παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός, εἰ ϝετεόν γε
κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ᾽ ἔχει εἰσορόωντα.
ἦ τοι γὰρ μῦθοί γε ϝεϝοικότες, οὐδέ κε φαίης
ἄνδρα νεώτερον ὧδε ϝεϝοικότα μυθήσασθαι.
ἔνθ᾽ ἦ τοι εἵως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
οὔτε ποτ᾽ εἰν ἀγορῇ δίχ᾽ ἐβάζομεν οὔτ᾽ ἐνὶ βουλῇ,
ἀλλ᾽ ἕνα θυμὸν ἔχοντε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
φραζόμεθ᾽ Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ᾽ ἄριστα γένοιτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
Ἀργείοις, ἐπεὶ οὔ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
πάντες ἔσαν· τῷ σφεων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον
μήνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκώπιδος ὀμβριμοπάτρης,
ἥ τ᾽ ἔριν Ἀτρεΐδῃσι μετ᾽ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
τὼ δὲ καλεσσαμένω ἀγορὴν ἐς πάντας Ἀχαιούς,
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἠέλιον καταδύντα
(οἱ δ᾽ ἦλθον ϝοίνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν),
μῦθον μυθείσθην τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
ἔνθ᾽ ἦ τοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιούς
νόστου μιμνήσκεσθαι ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
οὐδ᾽ Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐϝήνδανε· βούλετο γάρ ῥα

131 βῆμεν δ᾽ ἐν νήεσσι, θεος δ᾽ ἐκέδασσεν Ἀχαιούς,

λαὸν ἐρυκακέειν ῥέξαι θ᾽ ἱερὰς ἑκατόμβας,
ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο,
νήπιος, οὐδὲ τὸ ϝήδη ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
οὐ γάρ τ᾽ αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.
ὣς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ϝεπέεσσιν
ἕστασαν· οἱ δ᾽ ἀνόρουσαν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί
ϝηχῇ θεσπεσίῃ, δίχα δέ σφισι ϝήνδανε βουλή.
νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες
ἀλλήλοις· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο·
ἠῶθεν δ᾽ οἱ μὲν νέας ἕλκομεν εἰς ἅλα δῖαν
κτήματά τ᾽ ἐντιθέμεσθα βαθυζώνους τε γυναῖκας,
ἡμίσεες δ᾽ ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
αὖθι παρ᾽ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν.
ἡμίσεες δ᾽ ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ᾽ ὦκα
ἔπλεον, ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον.
ἐς Τένεδον δ᾽ ἐλθόντες ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
ϝοίκαδε ϝιέμενοι· Ζεὺς δ᾽ οὔ πω μήδετο νόστον,
σχέτλιος, ὅς ῥ᾽ ἔριν ὦρσε κακὴν ἔπι δεύτερον αὖτις.
οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιϝελίσσας
ἀμφ᾽ Ὀδυσῆα ϝάνακτα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
αὖτις ἐπ᾽ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ϝῆρα φέροντες·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἵ μοι ἕποντο,
φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων.
φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς ἀρήιος, ὦρσε δ᾽ ἑταίρους.
ὀψὲ δὲ δὴ μετὰ νῶι κίε ξανθὸς Μενέλαος,
ἐν Λέσβῳ δ᾽ ἔκιχεν δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντας,
ἢ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης,
νήσου ἔπι Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ᾽ ἀριστέρ᾽ ἔχοντες,
ἦ ὑπένερθε Χίοιο, παρ᾽ ἠνεμόεντα Μίμαντα.
ᾐτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἥμιν
δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὔβοιαν
τάμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν.
ὦρτο δ᾽ ἐπὶ λιγὺς οὖρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ᾽ ὦκα
ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον, ἐς δὲ Γεραιστόν
ἐννύχιαι κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
πόλλ᾽ ἐπὶ μῆρ᾽ ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
τέτρατον ἦμαρ ἔην ὅτ᾽ ἐν Ἄργεϊ νῆας ἐϝίσας
Τυδεΐδεω ἕταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
ἕστασαν· αὐτὰρ ἐγώ γε Πύλονδ᾽ ἔχον, οὐδέ ποτ᾽ ἔσβη
οὖρος, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀῆναι.

ὥς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθής, οὐδέ τι ϝοῖδα
κείνων, οἵ τ᾽ ἐσάωθεν Ἀχαιῶν οἵ τ᾽ ἀπόλοντο.
ὅσσα δ᾽ ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
πεύθομαι, ἣ θέμις ἐστί, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ᾽ ἐλθέμεν ἐγχεσιμώρους,
οὓς ἄγ᾽ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός,
εὖ δὲ Φιλοκτήτην Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν.
πάντας δ᾽ Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ᾽ ἑταίρους,
οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ ϝοι οὔ τιν᾽ ἀπηύρα.
Ἀτρεΐδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἐόντες,
ὥς τ᾽ ἦλθ᾽ ὥς τ᾽ Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
ἀλλ᾽ ἦ τοι κεῖνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν,
ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
ἀνδρός, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅ ϝοι πατέρα κλυτὸν ἔκτα."
τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐτίσατο, καί ϝοι Ἀχαιοί
οἴσουσιν κλέος εὐρὺ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
εἰ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν περιθεῖεν,
τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
οἵ τέ μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
ἀλλ᾽ οὔ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
πατρί τ᾽ ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"ὦ φίλ᾽, ἐπεὶ δὴ ταῦτά μ᾽ ἀνέμνησας καὶ ἔϝειπες,
φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλούς
ἐν μεγάροις, ἀϝέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάασθαι.
τίς ϝοῖδ᾽ εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθών,
ἢ ὅ γε μοῦνος ἐὼν ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί.
εἰ γάρ σ᾽ ὣς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη
ὡς τότ᾽ Ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε᾽ Ἀχαιοί,
(οὐ γάρ πω ϝίδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας
ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη),
εἴ σ᾽ οὕτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιτό τε θυμῷ,

---

199 καὶ σύ, φίλος, (μάλα γάρ σ᾽ ὁρόω καλόν τε μέγαν τε)
ἄλκιμος ἔσσ᾽, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ ϝείπῃ.
214 ϝειπέ μοι ἠὲ ϝεκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοί
ἐχθαίρουσ᾽ ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ.

τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο."
τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"ὦ γέρον, οὔ πω τοῦτο ϝέπος τελέεσθαι ὀίω·
λίην γὰρ μέγα ϝεῖπας· ἄγη μ᾽ ἔχει. οὐκ ἂν ἐμοί γε
ϝελπομένῳ τὰ γένοιτ᾽, οὐδ᾽ εἰ θεοὶ ὣς ἐθέλοιεν."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"Τηλέμαχε, ποῖόν σε ϝέπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
ῥεῖα θεός γ᾽ ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
βουλοίμην δ᾽ ἂν ἐγώ γε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
ϝοίκαδέ τ᾽ ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι
ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
ὤλεθ᾽ ὑπ᾽ Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ϝῆς ἀλόχοιο."
τὴν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα κηδόμενοί περ·
κείνῳ δ᾽ οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλά ϝοι ἤδη
φράσσαντ᾽ ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
νῦν δ᾽ ἐθέλω ϝέπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι.
ὦ Νέστορ Νηληιάδη, σὺ δ᾽ ἀληθὲς ἐνίσπες·
πῶς ἔθαν᾽ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων;
ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ᾽ αὐτῷ μήσατ᾽ ὄλεθρον
Αἴγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω.
ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιικοῦ, ἀλλά πῃ ἄλλῃ
πλάζετ᾽ ἐπ᾽ ἀνθρώπους, ὁ δὲ θαρσήσας κατέπεφνεν;"
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ᾽ ἀγορεύσω.
ἦ τοι μὲν τάδε καὐτὸς ὀίεαι, ὥς κεν ἐτύχθη
εἰ ζωόν γ᾽ Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
Ἀτρεΐδης Τροίηθεν ἰών, ξανθὸς Μενέλαος.
τῷ κέ ϝοι οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
ἀλλ᾽ ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
κείμενον ἐν πεδίῳ ϝεκὰ ϝάστεος, οὐδέ κέ τίς μιν
κλαῦσεν Ἀχαιιάδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ϝέργον.
ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
ἥμεθ᾽· ὁ δ᾽ εὔκηλος μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο

---

236 ἀλλ᾽ ἦ τοι θάνατον μὲν ὁμοίιον οὐδὲ θεοί περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὁππότε κεν δή
μοῖρ᾽ ὀλοὴ καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο."
244 Νέστορ᾽, ἐπεὶ περίϝοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων·
τρὶς γὰρ δή μίν φασι ϝανάξασθαι γένε᾽ ἀνδρῶν,
ὥς τέ μοι ἀθάνατος ϝινδάλλεται εἰσοράασθαι.

ὧς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθής, οὐδέ τι ϝοῖδα
κείνων, οἵ τ᾽ ἐσάωθεν Ἀχαιῶν οἵ τ᾽ ἀπόλοντο.
ὅσσα δ᾽ ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
πεύθομαι, ἣ θέμις ἐστί, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ᾽ ἐλθέμεν ἐγχεσιμώρους,
οὓς ἄγ᾽ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός,
εὖ δὲ Φιλοκτήτην Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν.
πάντας δ᾽ Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ᾽ ἑταίρους,
οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ ϝοι οὔ τιν᾽ ἀπηύρα.
Ἀτρεΐδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἐόντες,
ὥς τ᾽ ἦλθ᾽ ὥς τ᾽ Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
ἀλλ᾽ ἦ τοι κεῖνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν,
ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
ἀνδρός, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅ ϝοι πατέρα κλυτὸν ἔκτα."
τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐτίσατο, καί ϝοι Ἀχαιοί
οἴσουσιν κλέος εὐρὺ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
εἰ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν περιθεῖεν,
τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
οἵ τέ μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
ἀλλ᾽ οὔ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
πατρί τ᾽ ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"ὦ φίλ᾽, ἐπεὶ δὴ ταῦτά μ᾽ ἀνέμνησας καὶ ἔϝειπες,
φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλούς
ἐν μεγάροις, ἀϝέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάασθαι.
τίς ϝοῖδ᾽ εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθών,
ἢ ὅ γε μοῦνος ἐὼν ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί.
εἰ γάρ σ᾽ ὣς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη
ὡς τότ᾽ Ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε᾽ Ἀχαιοί,
(οὐ γάρ πω ϝίδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας
ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη),
εἴ σ᾽ οὕτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιτό τε θυμῷ,

199 καὶ σύ, φίλος, (μάλα γάρ σ᾽ ὁρόω καλόν τε μέγαν τε)
ἄλκιμος ἔσσ᾽, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων ἐὺ ϝείπῃ.
214 ϝειπέ μοι ἠὲ ϝεκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοί
ἐχθαίρουσ᾽ ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ.

τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο."
τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"ὦ γέρον, οὔ πω τοῦτο ϝέπος τελέεσθαι ὀίω·
λίην γὰρ μέγα ϝεῖπας· ἄγη μ᾽ ἔχει. οὐκ ἂν ἐμοί γε
ϝελπομένῳ τὰ γένοιτ᾽, οὐδ᾽ εἰ θεοὶ ὣς ἐθέλοιεν."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"Τηλέμαχε, ποῖόν σε ϝέπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
ῥεῖα θεός γ᾽ ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
βουλοίμην δ᾽ ἂν ἐγώ γε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
ϝοίκαδέ τ᾽ ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι
ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
ὤλεθ᾽ ὑπ᾽ Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ϝῆς ἀλόχοιο."
τὴν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα κηδόμενοί περ·
κείνῳ δ᾽ οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλά ϝοι ἤδη
φράσσαντ᾽ ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
νῦν δ᾽ ἐθέλω ϝέπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι.
ὦ Νέστορ Νηληιάδη, σὺ δ᾽ ἀληθὲς ἐνίσπες·
πῶς ἔθαν᾽ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων;
ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ᾽ αὐτῷ μήσατ᾽ ὄλεθρον
Αἴγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω.
ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιικοῦ, ἀλλά πῃ ἄλλῃ
πλάζετ᾽ ἐπ᾽ ἀνθρώπους, ὃ δὲ θαρσήσας κατέπεφνεν;"
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ᾽ ἀγορεύσω.
ἦ τοι μὲν τάδε καὐτὸς ὀίεαι, ὥς κεν ἐτύχθη
εἰ ζωόν γ᾽ Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
Ἀτρεΐδης Τροίηθεν ἰών, ξανθὸς Μενέλαος.
τῷ κέ ϝοι οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
ἀλλ᾽ ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
κείμενον ἐν πεδίῳ ϝεκὰ ϝάστεος, οὐδέ κέ τίς μιν
κλαῦσεν Ἀχαιιάδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ϝέργον.
ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
ἥμεθ᾽· ὃ δ᾽ εὔκηλος μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο

236 ἀλλ᾽ ἦ τοι θάνατον μὲν ὁμοίιον οὐδὲ θεοί περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὁππότε κεν δή
μοῖρ᾽ ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο."
244 Νέστορ᾽, ἐπεὶ περίϝοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων·
τρὶς γὰρ δή μίν φασι ϝανάξασθαι γένε᾽ ἀνδρῶν,
ὥς τέ μοι ἀθάνατος ϝινδάλλεται εἰσοράασθαι.

πόλλ᾽ Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσκε ϝέπεσσιν.
ἡ δ᾽ ἦ τοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίνετο ϝέργον ἀϝεικές,
δῖα Κλυταιμνήστρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ᾽ ἀγαθῇσιν.
πὰρ δ᾽ ἄρ᾽ ἔην καὶ ἀοιδὸς ἀνήρ, ᾧ πόλλ᾽ ἐπέτελλεν
Ἀτρεΐδης Τροίηνδε κιὼν ϝείρυσθαι ἄκοιτιν.
ἀλλ᾽ ὅτε δή μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
δὴ τότε τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην
κάλλιπεν οἰωνοῖσι ϝέλωρ καὶ κῦρμα γενέσθαι,
τὴν δ᾽ ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγε ϝόνδε δόμονδε.
πολλὰ δὲ μηρί᾽ ἔκηε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
πολλὰ δ᾽ ἀγάλματ᾽ ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε,
ἐκτελέσας μέγα ϝέργον, ὃ οὔ ποτε ϝέλπετο θυμῷ.
ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἀτρεΐδης καὶ ἐγώ, φίλα ϝειδότες ἀλλήλοισιν·
ἀλλ᾽ ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ᾽, ἄκρον Ἀθηνέων,
ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
ϝοῖς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν,
πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ᾽ ἀνθρώπων
νῆα κυβερνῆσαι, ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι.
ὣς ὃ μὲν ἔνθα κατέσχετ᾽ ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
ὄφρ᾽ ἕταρον θάπτοι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ καὶ κεῖνος, ἰὼν ἐπὶ ϝοίνοπα πόντον
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
ἷξε θέων, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεύς
ἐφράσατο, λιγέων δ᾽ ἀνέμων ἐπ᾽ ἀυτμένα χεῦεν
κύματά τε τροφόεντα πελώρια, ϝῖσα ὄρεσσιν.
ἔνθα διατμήξας τὰς μὲν Κρήτῃ ἐπέλασσεν,
ἧχι Κύδωνες ἔναιον Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
ἔστι δέ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη
ἐσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἠεροϝειδέι πόντῳ,
ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ,
ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ᾽ ἀποϝέργει.
αἳ μὲν ἄρ᾽ ἔνθ᾽ ἦλθον, σπουδῇ δ᾽ ἤλυξαν ὄλεθρον
ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔϝαξαν
κύματ᾽· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρείους
Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
ὣς ὃ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων
ἠλᾶτο ξὺν νηυσὶ κατ᾽ ἀλλοθρόους ἀνθρώπους·
τόφρα δὲ ταῦτ᾽ Αἴγισθος ἐμήσατο ϝοίκοθι λυγρά,

κτείνας Ἀτρεΐδην, δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ᾽ αὐτῷ.
ἑπτάϝετες ϝήνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης·
τῷ δέ ϝοι ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης
ἂψ ἀπ᾽ Ἀθηνάων, κατὰ δὲ κτάνε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅ ϝοι πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
ἦ τοι ὃ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο·
αὐτῆμαρ δέ ϝοι ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
πολλὰ κτήματ᾽ ἄγων, ὅσα ϝοι νέες ἄχθος ἄειραν.
καὶ σὺ φίλος μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ᾽ ἀλάλησο,
κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ᾽ ἐν σοῖσι δόμοισιν
οὕτω ὑπερφιάλους, μή τοι κατὰ πάντα φάγωσιν
κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηΰσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
ἀλλ᾽ ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν,
ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὅθεν οὐ ϝέλποιτό γε θυμῷ
ἐλθεῖν ὅν τινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι
ἐς πέλαγος μέγα τοῖον, ὅθεν τέ περ οὐδ᾽ οἰωνοί
αὐτόϝετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινόν τε.
ἀλλ᾽ ἴθι νῦν ξὺν νηί τε σῇ καὶ σοῖς ἑτάροισιν·
εἰ δ᾽ ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
πὰρ δέ τοι υἷες ἐμοί, οἵ τοι πομπῆες ἔσονται
ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ.
ψεῦδος δ᾽ οὐ ϝερέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν."
ὣς ἔφατ᾽, ἠέλιος δ᾽ ἄρ᾽ ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"ὦ γέρον, ἦ τοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
ἀλλ᾽ ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας κεράασθε δὲ ϝοῖνον,
ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
σπείσαντες κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὥρη.
ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ᾽ ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ϝέϝοικεν
δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι."
ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δὲ κλύον αὐδησάσης.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ᾽ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
γλώσσας δ᾽ ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ᾽ ἐπέλειβον.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ᾽ ὅσον ἤθελε θυμός,
δὴ τότ᾽ Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοϝειδής

ἄμφω ϝιέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι.
Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ϝεπέεσσιν.
"Ζεὺς τό γ' ἀλεξήσειε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε
ὥς τέ τευ ἢ παρὰ πάμπαν ἀϝείμονος ἠδὲ πενιχροῦ,
ᾧ οὔ τι χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ ϝοίκῳ,
οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς οὔτε ξείνοισιν ἐνεύδειν.
αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὴν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
οὔ θην δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱός
νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἐγώ γε
ζώω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
ξείνους ξεινίζειν, ὅς τίς κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ϝέϝοικεν
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως.
ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἅμ' ἕψεται, ὄφρα κεν εὕδῃ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
εἶμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἑτάρους ϝείπω τε ϝέκαστα.
οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὔχομαι εἶναι·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἕπονται,
πάντες ὁμηλικίη μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
ἔνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ
νῦν· ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
εἶμ', ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὔ τι νέον γε
οὐδ' ὀλίγον. σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
πέμψον ξὺν δίφρῳ τε καὶ υἱέι· δὸς δέ ϝοι ἵππους
οἵ τοι ἐλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι".
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
φήνῃ ϝειδομένη· θάμβος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας.
θαύμαζεν δ' ὁ γεραιός, ὅπως ϝίδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Τηλεμάχου δ' ἕλε χεῖρα, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"ὦ φίλος, οὔ σε ϝέϝολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι,
εἰ δή τοι νέῳ ὧδε θεοὶ πομπῆες ἕπονται.
οὐ μὴν γάρ τις ὅδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ κυδίστη τριτογένεια,
ἥ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
ἀλλὰ ϝάνασσ' ἵληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν,
αὐτῷ καὶ παίδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι.
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον
ἀδμήτην, ἣν οὔ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·

τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας."
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε Παλλὰς Ἀθήνη.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
υἱάσι καὶ γαμβροῖσι, ϝεὰ πρὸς δώματα καλά.
ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ϝάνακτος,
ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσεν
ϝοίνου ϝηδυπότοιο, τὸν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
ὤιξεν ταμίη καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσεν.
τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεράσσατο, πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν ϝοικόνδε ϝέκαστος,
τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τηλέμαχον φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,
τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
πὰρ δ' ἄρ' ἐυμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
ὅς ϝοι ἔτ' ἠίθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.
αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
οἵ ϝοι ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
λευκοί, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἔπι μὲν πρίν
Νηλεὺς ἵζεσκεν, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος·
ἀλλ' ὃ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς Ἀϝιδόσδε βεβήκειν,
Νέστωρ αὖ τότ' ἐφῖζε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
σκῆπτρον ἔχων. περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο
ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε Στρατίος τε
Περσεύς τ' Ἄρητός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.
τοῖσι δ' ἔπειθ' ἕκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἥρως,
πὰρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοϝείκελον εἷσαν ἄγοντες.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
"καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐϝέλδωρ,
ὄφρ' ἤ τοι πρώτιστα θεῶν ἱλάσσομ' Ἀθήνην,
ἥ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν.
ἀλλ' ἄγ' ὃ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα
ἔλθῃσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν

πάντας ἰὼν ἑτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους·
εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελέσθω
ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες, ϝείπατε δ' εἴσω
δμωῇσιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
ἕδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ."
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυον. ἦλθε μὲν ἂρ βοῦς
ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς ἐϝίσης
Τηλεμάχου ἕταροι μεγαλήτορος, ἦλθε δὲ χαλκεύς
ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήια, πείρατα τέχνης,
ἄκμονά τε σφῦράν τ' ἐυποίητόν τε πυράγρην,
οἷσίν τε χρυσὸν ϝειργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη
ἱρῶν ἀντιόωσα. γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
χρυσὸν ἔδωχ'· ὃ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περίχευεν
ἀσκήσας, ἵν' ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτο ϝιδοῦσα.
βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων.
χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
ἤλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἑτέρῃ δ' ἔχεν οὐλάς
ἐν κανέῳ. πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων.
Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε. γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο, πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
εὔχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐτίκα Νέστορος υἱὸς ὑπέρθυμος Θρασυμήδης
ἤλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος. αἱ δ' ὀλόλυξαν
θυγατέρες τε νυοί τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις
Νέστορος, Εὐρυδίκη πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος ὄρχαμος ἀνδρῶν.
τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὀστέα θυμός,
αἶψ' ἄρα μιν διέχευαν, ἄφαρ δ' ἐκ μηρί' ἔταμνον
πάντα κατὰ μοῖραν, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα ϝοῖνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὤπτων δ' ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες.

τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
Νέστορος ὁπλοτάτη θυγάτηρ Νηληιάδαο.
αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
πὰρ δ' ὅ γε Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, ποιμένα λαῶν.
οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ϝερύσαντο,
δαίνυνθ' ἑζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο
ϝοῖνον ϝοινοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
"παῖδες ἐμοί, ἄγε Τηλεμάχῳ καλλίτριχας ἵππους
ζεύξαθ' ὑφ' ἅρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσῃσιν ὁδοῖο."
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.
ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ ϝοῖνον ἔθηκεν
ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσετο δίφρον·
πὰρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
μάστιξεν δ' ἐλάαν. τὼ δ' οὐκ ἀϝέκοντε πετέσθην
ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί,
ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
υἱέος Ὀρσιλόχοιο τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὃ δὲ τοῖς πὰρ ξείνι' ἔθηκεν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ἵππους τε ζεύγνυντ' ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον,
ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
ἷξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον, ἔνθα δ' ἔπειτα
ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί,
4 οἱ δ' ἷξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν, Δ
πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
τὸν δ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσι ϝέτησιν
υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονα ϝῷ ἐνὶ ϝοίκῳ.
τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἱέι πέμπεν·

---

494 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀϝέκοντε πετέσθην

ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
δωσέμεναι, τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
τὴν ἄρ᾽ ὅ γ᾽ ἔνθ᾽ ἵπποισι καὶ ἅρμασι πέμπε νέεσθαι
Μυρμιδόνων προτὶ ϝάστυ περικλυτόν, οἷσι ϝάνασσεν.
υἱεῖ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην,
ὅς ϝοι τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
ἐκ δούλης· Ἑλένῃ δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ᾽ ἔφαινον
ἐπεὶ δὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ᾽ ἐρατεινήν,
Ἑρμιόνην, ἣ ϝεῖδος ἔχεν χρυσέης Ἀφροδίτης.
τὼ δ᾽ αὖτ᾽ ἐν προθύροισι δόμων αὐτώ τε καὶ ἵππω,
Τηλέμαχός θ᾽ ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,
στῆσαν. ὃ δὲ προμολὼν ϝίδετο κρείων Ἐτεωνεύς,
ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο,
βῆ δ᾽ ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν,
ἀγχοῦ δ᾽ ἱστάμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ξείνω δή τινε τώδε, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
ἄνδρε δύω, γενεῇ δὲ Διὸς μεγάλοιο ϝέϝικτον.
ἀλλ᾽ εἴπ᾽ ἤ σφωιν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
ἦ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ."
τὸν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
"οὐ μὴν νήπιος ἦσθα, Βοηθοΐδη Ἐτεωνεῦ,
τὸ πρίν· ἀτὰρ μὴν νῦν γε πάις ὣς νήπια βάζεις.
ἦ μὴν δὴ νῶι ξεινήια πολλὰ φαγόντες
ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ᾽ ἱκόμεθ᾽, εἴ κέ ποθι Ζεύς
ἐξοπίσω περ παύσῃ ὀιζύος. ἀλλὰ λύ᾽ ἵππους
ξείνων, ἐς δ᾽ αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι."
ὣς φάθ᾽, ὃ δ᾽ ἐκ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ᾽ ἄλλους
ὀτρηροὺς θεράποντας ἅμα σπέσθαι ϝεοῖ αὐτῷ.
οἳ δ᾽ ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας,
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ᾽ ἱππείῃσι κάπῃσιν,
πὰρ δ᾽ ἔβαλον ζειάς, ἀνὰ δὲ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν,
ἅρματα δὲ κλῖναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
αὐτοὺς δ᾽ εἰσῆγον θεῖον δόμον. οἳ δὲ ϝιδόντες
θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος·
ὥς τε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης

15 ὣς οἳ μὲν δαίνυντο καθ᾽ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
γείτονες ἠδὲ ϝέται Μενελάου κυδαλίμοιο,
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδός
φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ᾽ αὐτούς,
μολπῆς ἐξάρχοντος, ἐδίνευον κατὰ μέσσους.

δῶμα καθ᾽ ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
ἔς ῥ᾽ ἀσαμίνθους βάντες ἐυξέστας λούσαντο.
τοὺς δ᾽ ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ᾽ ἄρα χλαίνας ϝούλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
ἔς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ᾽ Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
χέρνιβα δ᾽ ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ᾽ αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ᾽ ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
"σίτου θ᾽ ἅπτεσθον καὶ χαίρετον. αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου πασσαμένω εἰρησόμεθ᾽ οἵ τινες ἐστόν."
ὣς φάτο, καί σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίον᾽ ἔθηκεν
ὄπτ᾽ ἐν χερσὶν ἑλών, τά ῥά ϝοι γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.
οἳ δ᾽ ἐπ᾽ ὀνείαθ᾽ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν,
ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ᾽ οἱ ἄλλοι,
"φράζεο, Νεστορίδη τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
χαλκοῦ τε στεροπὴν κατὰ δώματα ϝηχήεντα
χρυσοῦ τ᾽ ἠλέκτρου τε καὶ ἀργύρου ἠδ᾽ ἐλέφαντος.
Ζηνός που τοιήδε γ᾽ Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή,
ὅσσα τάδ᾽ ἄσπετα πολλά. σέβας μ᾽ ἔχει εἰσορόωντα."
τοῦ δ᾽ ἀγορεύοντος σύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
καί σφεας φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"τέκνα φίλ᾽, ἦ τοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι·
ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ᾽ ἔασιν·
ἀνδρῶν δ᾽ ἤ κέν τίς μοι ἐρίσσεται ἠὲ καὶ οὐκί
κτήμασιν. ἦ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ᾽ ἐπαληθείς
ἠγαγόμην ἐν νηυσί, καὶ ὀγδοάτῳ ϝέτει ἦλθον,
Κύπρον Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθείς,
Αἰθίοπάς θ᾽ ἱκόμην καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς
καὶ Λιβύην, ἵνα ϝάρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν.

57 δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθη χρύσεια κύπελλα.
62 ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῷν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων,
ἀλλ᾽ ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλήων
σκηπτούχων, ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιούσδε τέκοιεν.

ἔνθα μὲν οὔτε ϝάναξ ἐπιδευὴς οὔτε τι ποιμήν
τυροῦ καὶ κρειῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος,
ἀλλ᾽ αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηϝετανὸν γάλα θῆσθαι·
τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
εἶος ἐγὼ περὶ κεῖνα πολὺν βίοτον ξυναγείρων
ἠλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνεν
λάθρῃ, ἀνωιστί, δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο·
ὡς οὔ τοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσι ϝανάσσω,
ὧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
ναίειν, οἱ δ᾽ ἄνδρες σόοι ἔμμεναι οἳ τότ᾽ ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ϝεκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
ὡς ἑνός, ὅς τέ μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδήν
μνωομένῳ, ἐπεὶ οὔ τις Ἀχαιῶν τόσσα μόγησεν
ὅσσ᾽ Ὀδυσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο. τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ἔμελλεν
αὐτῷ κήδε᾽ ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ᾽ ἄχος αἰὲν ἄλαστόν
κείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται, οὐδέ τι ϝίδμεν,
ζώει ὅ γ᾽ ἦ τέθνηκεν. ὀδύρονταί νύ που αὐτόν
Λαέρτης θ᾽ ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια
Τηλέμαχός θ᾽, ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ᾽ ἐνὶ ϝοίκῳ."
  ὣς φάτο, τῷ δ᾽ ἄρα πατρὸς ὑφ᾽ ἵμερον ὦρσε γόοιο·
δάκρυ δ᾽ ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατρὸς ἀκούσας,
χλαῖναν πορφυρέην ἄντ᾽ ὀφθαλμοῖιν ἀνασχὼν
ἀμφοτέρῃσιν χερσί. νόησε δέ μιν Μενέλαος,
μερμήριξε δ᾽ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
ἠέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἐάσειε μνησθῆναι,
ἦ πρῶτ᾽ ἐξερέοιτο ϝέκαστά τε πειρήσαιτο.
  εἷος ὃ ταῦθ᾽ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἐκ δ᾽ Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο
ἤλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ ϝεικυῖα.
τῇ δ᾽ ἄρ᾽ ἅμ᾽ Ἀδρήστη κλισίην εὔπτυκτον ἔθηκεν,
Ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρεν μαλακοῦ ἐρίοιο,
Φυλὼ δ᾽ ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν ϝοι ἔδωκεν

94 καὶ πατέρων τάδε μέλλετ᾽ ἀκουέμεν, οἵ τινες ὔμιν
εἰσίν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ πάθον, καὶ ἀπώλεσα ϝοῖκον
εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
ἀλλ᾽ ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
ἄλλοτε μέν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
παύομαι· αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.

Ἀλκάνδρη Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι᾽ ἐνὶ Θήβῃς
Αἰγυπτίῃς, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
ὃς Μενελάῳ δῶκε δύ᾽ ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.
χωρὶς δ᾽ αὖθ᾽ Ἑλένῃ ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα·
χρυσέην τ᾽ ἠλακάτην τάλαρόν θ᾽ ὑπόκυκλον ὄπασσεν
ἀργύρεον, χρυσῷ δ᾽ ἐπὶ χείλεα κεκράαντο.
τόν ῥά ϝοι ἀμφίπολος Φυλὼ παρέθηκε φέρουσα
νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ᾽ αὐτῷ
ἠλακάτη τετάνυστο ϝιοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
ἕζετο δ᾽ ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
αὐτίκα δ᾽ ἥ γε ϝέπεσσι πόσιν ἐρέεινε ϝέκαστα.
"ϝίδμεν δή, Μενέλαε διοτρεφές, οἵ τινες οἵδε
ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
ψεύσομαι ἦ ἔτυμον ϝερέω; κέλεται δέ με θυμός.
οὐ γάρ πώ τινά φημι ϝεϝοικότα ὧδε ϝιδέσθαι
οὔτ᾽ ἄνδρ᾽ οὔτε γυναῖκα (σέβας μ᾽ ἔχει εἰσορόωσαν)
ὡς ὅδ᾽ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος υἷι ϝέϝοικεν,
Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ᾽ ἐνὶ ϝοίκῳ
κεῖνος ἀνήρ, ὅτ᾽ ἐμεῖο κυνώπιδος εἵνεκ᾽ Ἀχαιοί
ἤλθεθ᾽ ὑπὸ Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες".
  τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
"οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺ ϝεϝίσκεις·
κείνου γὰρ τοιοίδε πόδες τοιαίδε τε χεῖρες
ὀφθαλμῶν τε βολαὶ κεφαλή τ᾽ ἐφύπερθέ τε χαῖται.
καὶ νῦν ἦ τοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ᾽ Ὀδυσῆι
μυθεόμην ὅσα κεῖνος ὀιζύσας ἐμόγησεν
ἀμφ᾽ ἐμοί, αὐτὰρ ὃ πικρὸν ὑπ᾽ ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν,
χλαῖναν πορφυρέην ἄντ᾽ ὀφθαλμοῖιν ἀνασχών."
  τὸν δ᾽ αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα
"Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
κείνου μήν τοι ὅδ᾽ υἱὸς ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις·
ἀλλὰ σαόφρων ἐστί, νεμεσσᾶται δ᾽ ἐνὶ θυμῷ
ὧδ᾽ ἐλθὼν τὰ πρῶτα ϝεπεσβολίας ἀναφαίνειν
ἄντα σέθεν, τοῦ νῶι θεοῦ ὣς τερπόμεθ᾽ αὐδῇ.
αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
τῷ ἅμα πομπὸν ἕπεσθαι· ἐϝέλδετο γάρ σε ϝιδέσθαι,
ὄφρα ϝοι ἤ τι ϝέπος ὑποθήσεαι ἠέ τι ϝέργον.
πολλὰ γὰρ ἄλγε᾽ ἔχει πατρὸς πάις οἰχομένοιο
ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀϝοσσητῆρες ἔωσιν,

ὡς νῦν Τηλεμάχῳ ὃ μὲν οἴχεται, οὐδέ ϝοι ἄλλοι
εἴσ᾽ οἵ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
"ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
ἵκεθ᾽, ὃς εἵνεκ᾽ ἐμεῖο πολέας ἐμόϝησεν ἀέθλους·
καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
Ἀρϝείων, εἰ νῶιν ὑπεὶρ ἅλα νόστον ἔδωκεν
νηυσὶ θοῇσι ϝενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεύς.
καί κέ ϝοι Ἄρϝεϊ νάσσα πόλιν καὶ δώματ᾽ ἔτευξα,
ἐξ Ἰθάκης ἀϝαϝὼν ξὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ϝῷ
καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας
αἳ περιναιετάουσι, ϝανάσσονται δ᾽ ἐμοὶ αὐτῷ.
καί κε θάμ᾽ ἐνθάδ᾽ ἐόντες ἐμισϝόμεθ᾽· οὐδέ κεν ἡμέας
ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
πρίν ϝ᾽ ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
ἀλλὰ τὰ μέν που μέλλεν ἀϝάσσεσθαι θεὸς αὐτός,
ὃς κεῖνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν."
ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ᾽ ἵμερον ὦρσε ϝόοιο.
κλαῖε μὲν Ἀρϝείη Ἑλένη, Διὸς ἐκϝεϝαυῖα,
κλαῖε δὲ Τηλέμαχός τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος.
οὐδ᾽ ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὄσσε·
μνήσατο ϝὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
τόν ῥ᾽ Ἠοῦς ἔκτεινε φαεινῆς ἀϝλαὸς υἱός.
τοῦ ὅ ϝ᾽ ἐπιμνησθεὶς ϝέπεα πτερόεντ᾽ ἀϝόρευεν.
"Ἀτρεΐδη, περὶ μέν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
Νέστωρ φάσχ᾽ ὁ ϝέρων, ὅτ᾽ ἐπιμνησαίμεθα σεῖο,
καὶ νῦν, εἴ τί που ἔστι, πίθοιό μοι· οὐ ϝὰρ ἐϝώ ϝε
τέρπομ᾽ ὀδυρόμενος μεταδόρπιος, ἀλλὰ καὶ ἠώς
ἔσσεται ἠριϝένεια. νεμεσσῶμαί ϝε μὲν οὐδέν
κλαίειν ὅς κε θάνῃσι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
τοῦτό νυ καὶ ϝέρας οἶον ὀιζυροῖσι βροτοῖσιν,
κείρασθαί τε κόμην βαλέειν τ᾽ ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
καὶ ϝὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός, οὔ τι κάκιστος
Ἀρϝείων. μέλλεις δὲ σὺ ϝίδμεναι· οὐ ϝὰρ ἐϝώ ϝε
ἤντησ᾽ οὐδὲ ϝίδον· περὶ δ᾽ ἄλλων φασὶ ϝενέσθαι
Ἀντίλοχον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητήν."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
"ὦ φίλ᾽, ἐπεὶ τόσα ϝεῖπες ὅσ᾽ ἂν πεπνυμένος ἀνήρ

192 ϝοῖσιν ἐνὶ μεϝάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν.

ϝείποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὃς προϝενέστερος εἴη·
τοίου ϝὰρ καὶ πατρός, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις.
ῥεῖα δ᾽ ἀρίϝνωτος ϝόνος ἀνέρος ᾧ τε Κρονίων
ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε ϝιϝνομένῳ τε,
ὡς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερὲς ἤματα πάντα,
αὐτὸν μὲν λιπαρῶς ϝηρασκέμεν ἐν μεϝάροισιν,
υἱέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔϝχεσιν εἶναι ἀρίστους.
ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἐάσομεν ὃς πρὶν ἐτύχθη,
δόρπου δ᾽ ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ᾽ ἐφ᾽ ὕδωρ
χευάντων. μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται
Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ διαϝειπέμεν ἀλλήλοισιν."
ὣς ἔφατ᾽, Ἀσφαλίων δ᾽ ἄρ᾽ ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
οἳ δ᾽ ἐπ᾽ ὀνείαθ᾽ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
ἔνθ᾽ αὖτ᾽ ἄλλ᾽ ἐνόησ᾽ Ἑλένη Διὸς ἐκϝεϝαυῖα·
αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ ἐς ϝοῖνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον,
νηπενθές τ᾽ ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων.
ὃς τὸ καταβρόξειεν ἐπὴν κρητῆρι μιϝείη,
οὔ κεν ἐφημέριός ϝε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
οὐδ᾽ εἴ ϝοι κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε,
οὐδ᾽ εἴ ϝοι προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱόν
χαλκῷ δηιόῳεν, ὃ δ᾽ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο.
τοῖα Διὸς θυϝάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα
ἐσθλά, τά ϝοι Πολύδαμνα πόρεν, Θῶνος παράκοιτις
Αἰϝυπτίη, τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιϝμένα πολλὰ δὲ λυϝρά·
ἰητρὸς δὲ ϝέκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
ἀνθρώπων· ἦ ϝὰρ Παιήονός εἰσι ϝενέθλης.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐνέηκε κέλευσέ τε ϝοινοχοῆσαι,
ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέϝειπεν
"Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφές, ἠδὲ καὶ οἵδε
ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες (ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτε ἄλλῳ
Ζεὺς ἀϝαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται ϝὰρ ἅπαντα),
ἦ τοι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεϝάροισιν
καὶ μύθοις τέρπεσθε· ϝεϝοικότα ϝὰρ καταλέξω.
πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐϝὼ μυθήσομαι οὐδ᾽ ὀνομήνω,
ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι·
ἀλλ᾽ οἷον τόδ᾽ ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνήρ
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ᾽ Ἀχαιοί.
αὐτόν μιν πληϝῇσιν ἀϝεικελίῃσι δαμάσσας,

σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλών, ϝοικῆι ϝεϝοικώς
ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν· οἳ δ' ἀβάκησαν
πάντες. ἐγὼ δέ μιν οἴη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα,
καί μιν ἀνηρώτων· ὃ δὲ κερδοσύνῃ ἀλέεινεν.
ἀλλ' ὅτε δή μιν ἐγὼ λόεον καὶ χρῖον ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δὲ ϝείματα ϝέσσα, καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον
μὴ μὴν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι
πρίν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι,
καὶ τότε δή μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκεϊ χαλκῷ
ἦλθε μετ' Ἀργείους, κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
ἔνθ' ἄλλαι Τρωαὶ λίγ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
χαῖρ', ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
ἂψ ϝοικόνδ', ἄτην δὲ μετέστενον, ἣν Ἀφροδίτη
δῶχ' ὅτε μ' ἤγαγ' ἐκεῖσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,
παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένην θάλαμόν τε πόσιν τε
οὔ τευ δευόμενον, οὔτ' ἂρ φρένας οὔτε τι ϝεῖδος."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
"ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔϝειπες.
ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τε
ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
ἀλλ' οὔ πω τοιοῦτον ἐγὼ ϝίδον ὀφθαλμοῖσιν
οἷον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ.
οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνήρ
ἵππῳ ἔνι ξεστῷ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
Ἀργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
ἦλθες ἔπειτα σὺ κεῖσε· κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλεν
δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι·
καί τοι Δηίφοβος θεοϝείκελος ἕσπετ' ἰούσῃ.
τρὶς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα,
ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
πάντων Ἀργείων φωνὴν ϝίσκουσ' ἀλόχοισιν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ Τυδεΐδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
ἥμενοι ἐν μέσσοισιν ἀκούσαμεν ὡς ἐβόησας.
νῶι μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὁρμηθέντες

246 ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν·
ἄλλῳ δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἤϝισκεν,
δέκτῃ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
τῷ ϝίκελος κατέδυ Τρώων πόλιν, οἳ δ' ἀβάκησαν

ἢ ἐξελθέμεναι ἢ ἔνδοθεν αἶψ' ὑπακοῦσαι·
ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθε ϝιεμένω περ."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
ἄλγιον· οὐ γάρ ϝοί τι τά γ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
οὐδ' εἴ ϝοι κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἦεν.
ἀλλ' ἄγετ' εἰς εὐνὴν τράπεθ' ἡμέας, ὄφρα καὶ ἤδη
ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες."
ὣς ἔφατ', Ἀργείη δ' Ἑλένη δμωῇσι κέλευσεν
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλά
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι ϝούλας καθύπερθε ϝέσασθαι.
αἳ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
δέμνια δὲ στόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κῆρυξ.
οἳ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
Ἀτρεΐδης δὲ καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
πὰρ δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο, δῖα γυναικῶν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ϝείματα ϝεσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην,
Τηλεμάχῳ δὲ παρῖζε, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε, Τηλέμαχ' ἥρως,
ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
δήμιον ἦ ἴδιον; τὸ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπες."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
ἤλυθον εἴ τινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις.
ἐσθίεταί μοι ϝοῖκος, ὄλωλε δὲ πίονα ϝέργα,
δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἵ τέ μοι αἰεί
μῆλ' ἁδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ϝέλικας βοῦς,
μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
τούνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, εἴ κ' ἐθέλῃσθα

285 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἷες Ἀχαιῶν,
Ἄντικλος δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ϝεπέεσσιν
ἤθελεν. ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζεν
νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιούς,
τόφρα δ' ἔχ' ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.

κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας.
μηδέ τί μ᾽ αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ᾽ ἐλεαίρων,
ἀλλ᾽ εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς
ἢ ϝέπος ἠέ τι ϝέργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσεν
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ᾽ Ἀχαιοί·
τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες."
  τὸν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
"ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς
κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
βοσκομένη, ὃ δ᾽ ἔπειτα ϝεὴν εἰσήλυθεν εὐνήν,
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀϝεικέα πότμον ἐφῆκεν,
ὣς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀϝεικέα πότμον ἐφήσει.
εἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοῖος ἐὼν οἷός ποτ᾽ ἐυκτιμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ
ἐξ ἔριδος Φιλομηλεΐδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,
κὰδ δ᾽ ἔβαλεν κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
πάντες κ᾽ ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ταῦτα δ᾽ ἅ μ᾽ εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἐγώ γε
ἄλλα παρὲκ ϝείποιμι παρακλιδόν, οὐδ᾽ ἀπατήσω,
ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔϝειπε γέρων ἅλιος νημερτής,
τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ϝέπος οὐδ᾽ ἐπικεύσω.
  Αἰγύπτῳ μ᾽ ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
ἔσχον, ἐπεὶ οὔ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.
νῆσος ἔπειτά τις ἔστι πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ
Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δέ ϝε κικλήσκουσιν,
τόσσον ἄνευθ᾽ ὅσσον τε πανημερίη γλαφυρὴ νηῦς
ἤνυσεν, ᾗ λιγὺς οὖρος ἐπιπνείῃσιν ὄπισθεν·
ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ὅθεν τ᾽ ἀπὸ νῆας ἐϝίσας
ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
ἔνθα μ᾽ ἐϝείκοσιν ἤματ᾽ ἔχον θεοί, οὐδέ ποτ᾽ οὖροι
πνείοντες φαίνονθ᾽ ἁλιαέες, οἵ ῥά τε νηῶν

325 πλαζομένου· περὶ γάρ μιν ὀιζυρὸν τέκε μήτηρ.
353 οἱ δ᾽ αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων.

πομπῆες γίγνονται ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
καί νύ κεν ἤια πάντα κατέφθιτο καὶ μένε᾽ ἀνδρῶν,
εἰ μή τίς με θεῶν ὀλοφύρατο καί με σάωσεν,
Πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ, ἁλίοιο γέροντος,
Ϝειδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα.
ἥ μ᾽ οἴῳ ϝέρροντι συνήντετο νόσφιν ἑταίρων·
αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάασκον
γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα ϝέπος φάτο, φώνησέν τε
'νήπιός εἰς ὦ ξεῖνε λίην τόσον ἠδὲ χαλίφρων,
ἦε ϝεκὼν μεθίῃς καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων,
ὡς δὴ δήθ᾽ ἐνὶ νήσῳ ἐρύκεαι, οὐδέ τι τέκμωρ
εὑρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.'
  ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέϝειπον
'ἐκ μήν τοι ϝερέω, ἥ τις σύ πέρ ἐσσι θεάων,
ὡς ἐγὼ οὔ τι ϝεκὼν κατερύκομαι, ἀλλά νυ μέλλω
ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι ϝειπέ (θεοὶ δέ τε πάντα ϝίσασιν)
ὅς τίς μ᾽ ἀθανάτων πεδάᾳ καὶ ἔδησε κελεύθου,
νόστον θ᾽, ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.'
  ὣς ἐφάμην, ἡ δ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμείβετο δῖα θεάων
'τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ᾽ ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτής
ἀθάνατος Πρωτεὺς Αἰγύπτιος, ὅς τε θαλάσσης
πάσης βένθεα ϝοῖδε, Ποσειδάωνος ὑποδμώς.
τὸν δέ τ᾽ ἐμόν φασιν πατέρ᾽ ἔμμεναι ἠδὲ τεκέσθαι.
τόν γ᾽ εἴ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
ὅς κέν τοι ϝείπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
νόστον θ᾽, ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
καὶ δέ κέ τοι ϝείπῃσι, διοτρεφές, εἴ κ᾽ ἐθέλῃσθα,
ὅττι τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ᾽ ἀγαθόν τε τέτυκται
οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.'
  ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέϝειπον
'αὐτὴ νῦν φράζευ σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
μή πώς με προϝιδὼν ἠὲ προδαεὶς ἀλέηται·
ἀργαλέος γάρ τ᾽ ἐστὶ θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι.'
  ὣς ἐφάμην, ἡ δ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμείβετο δῖα θεάων
'τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ᾽ ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
ἦμος δ᾽ ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκῃ,
τῆμος ἄρ᾽ ἐξ ἁλὸς εἶσι γέρων ἅλιος νημερτής

πνοιῇ ὕπο Ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὶ καλυφθείς,
ἐκ δ᾽ ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν·
ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς ἁλοσύδνης
ἁθρόαι εὕδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι,
πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν.
ἔνθα σ᾽ ἐγὼν ἀγαγοῦσα ἅμ᾽ ἠοῖ φαινομένηφιν
εὐνάσω ἑξείης· σὺ δ᾽ ἐὺ κρίνασθαι ἑταίρους
τρεῖς, οἵ τοι παρὰ νηυσὶν ἐυσσέλμοισιν ἄριστοι.
πάντα δέ τοι ϝερέω ὀλοφώια τοῖο γέροντος.
φώκας μέν τοι πρῶτον ἀριθμήσει καὶ ἔπεισιν·
αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται ἠδὲ ϝίδηται,
λέξεται ἐν μέσσῃσι, νομεὺς ὣς πώεσι μήλων.
τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ϝίδησθε,
καὶ τότ᾽ ἔπειθ᾽ ὑμῖν μελέτω κάρτος τε βίη τε,
αὖθι δ᾽ ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσσ᾽ ἐπὶ γαῖαν
ἑρπετὰ γίγνονται, καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδαὲς πῦρ·
ὑμεῖς δ᾽ ἀστεμφέως ἐχέμεν μᾶλλόν τε πιέζειν.
ἀλλ᾽ ὅτε κεν δή σ᾽ αὐτὸς ἀνείρηται ϝεπέεσσιν,
τοῖος ἐὼν οἷόν κε κατευνηθέντα ϝίδησθε,
καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης λῦσαί τε γέροντα,
ἥρως, εἴρεσθαι δὲ θεῶν ὅς τίς σε χαλέπτει,
νόστον θ᾽, ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.᾽
  ὣς ϝειποῦσ᾽ ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ᾽ ἕστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
ἤια, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
δόρπον θ᾽ ὡπλισάμεσθ᾽, ἐπί τ᾽ ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
ἤια πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ᾽ ἰθύν.
τόφρα δ᾽ ἄρ᾽ ἥ γ᾽ ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον
τέσσαρα φωκάων ἐκ πόντου δέρματ᾽ ἔνεικεν
(πάντα δ᾽ ἔσαν νεόδαρτα), δόλον δ᾽ ἐπεμήδετο πατρί.
εὐνὰς δ᾽ ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ᾽ ἁλίῃσιν
ἧστο μένουσ᾽· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
ἑξείης δ᾽ εὔνησε, βάλεν δ᾽ ἐπὶ δέρμα ϝεκάστῳ.
ἔνθα κεν αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τεῖρε γὰρ αἰνῶς

φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή·
τίς γάρ κ᾽ εἰναλίῳ παρὰ κήτεϊ κοιμηθείη;
ἀλλ᾽ αὐτὴ ἐσάωσε, καὶ ἐφράσατο μέγ᾽ ὄνειαρ·
ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ϝεκάστῳ θῆκε φέρουσα
ϝηδὺ μάλα πνείουσαν, ὄλεσσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
πᾶσαν δ᾽ ἠοίην μένομεν τετληότι θυμῷ.
φῶκαι δ᾽ ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες. αἳ μὲν ἔπειτα
ἑξῆς εὐνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἔνδιος δ᾽ ὁ γέρων ἦλθ᾽ ἐξ ἁλός, εὗρε δὲ φώκας
ζατρεφέας, πάσας δ᾽ ἄρ᾽ ἐπῴχετο, λέκτο δ᾽ ἀριθμόν.
ἐν δ᾽ ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ὠίσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
ἡμεῖς δὲ ϝιάχοντες ἐπεσσύμεθ᾽, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
βάλλομεν. οὐδ᾽ ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης,
ἀλλ᾽ ἦ τοι πρώτιστα λέων γένετ᾽ ἠυγένειος,
αὐτὰρ ἔπειτα δράκων καὶ πάρδαλις ἠδὲ μέγας σῦς·
γίγνετο δ᾽ ὑγρὸν ὕδωρ καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.
ἡμεῖς δ᾽ ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἀνίαζ᾽ ὁ γέρων ὀλοφώια ϝειδώς,
καὶ τότε δή με ϝέπεσσιν ἀνειρόμενος προσέϝειπεν
᾽τίς νύ τοι, Ἀτρέος υἱέ, θεῶν ξυμφράσσατο βουλάς,
ὄφρα μ᾽ ἕλοις ἀϝέκοντα λοχησάμενος· τέο σε χρή;᾽
  ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέϝειπον
᾽ϝοῖσθα, γέρον· τί με ταῦτα παρατροπέων ἀγορεύεις;
ὡς δὴ δήθ᾽ ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
εὑρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι ϝειπέ (θεοὶ δέ τε πάντα ϝίσασιν)
ὅς τίς μ᾽ ἀθανάτων πεδάᾳ καὶ ἔδησε κελεύθου,
νόστον θ᾽, ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.᾽
  ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμειβόμενος προσέϝειπεν
᾽ἀλλὰ μάλ᾽ ὤφελλες Διί τ᾽ ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
ῥέξας ἱερὰ κάλ᾽ ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
σὴν ἐς πατρίδ᾽ ἵκοιο πλέων ἐπὶ ϝοίνοπα πόντον.
οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους ϝιδέειν καὶ ἱκέσθαι
ϝοῖκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
πρίν γ᾽ ὅτ᾽ ἂν Αἰγύπτοιο διιπετέος ποταμοῖο
αὖτις ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέξῃς θ᾽ ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοὶ ἣν σὺ μενοινᾷς.᾽
  ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,

οὕνεκά μ᾽ αὖτις ἄνωγεν ἐπ᾽ ἠεροϝειδέα πόντον
Αἴγυπτόνδ᾽ ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
ἀλλὰ καὶ ὣς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέϝειπον
'ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις·
ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε ϝειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἦ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοί
οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
ἦέ τις ὤλετ᾽ ὀλέθρῳ ἀδευκέι ϝῆς ἐπὶ νηός
ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.'
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμειβόμενος προσέϝειπεν
'Ἀτρεΐδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τί σε χρή
ϝίδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σέ φημι
δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπὴν εὖ πάντα πύθηαι.
πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν γε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο·
ἀρχοὶ δ᾽ αὖ δύο μοῦνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχῃ δέ τε καὶ σὺ παρῆσθα.
εἷς δ᾽ ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέι πόντῳ.
Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισιν.
Γυρῇσίν μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσεν
πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης·
καί νύ κεν ἔκφυγε κῆρα καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,
εἰ μὴ ὑπερφίαλον ϝέπος ἔκβαλε καὶ μέγ᾽ ἀάσθη.
φῆ ῥ᾽ ἀϝέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλα κλύεν αὐδήσαντος·
αὐτίκ᾽ ἔπειτα τρίαιναν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν
ἤλασε Γυραίην πέτρην, ἀπὸ δ᾽ ἔσχισεν αὐτήν·
καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μεῖνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ,
τῷ ῥ᾽ Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ᾽ ἀάσθη,
τὸν δ᾽ ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
σὸς δέ που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς ἠδ᾽ ὑπάλυξεν
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τάχ᾽ ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπύ
ἵξεσθαι, τότε δή μιν ἀναρπάξασα θύελλα
πόντον ἐπ᾽ ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
ἂψ δὲ θεοὶ οὖρον στρέψαν καὶ ϝοίκαδ᾽ ἵκοντο,
ἀγροῦ ἐπ᾽ ἐσχατιήν, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης
τὸ πρίν, ἀτὰρ τότ᾽ ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος,

511 ὣς ὁ μὲν ἔνθ᾽ ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ.

ἤ τοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης
καὶ κύνει ἁπτόμενος ϝὴν πατρίδα, πολλὰ δ᾽ ἀπ᾽ αὐτοῦ
δάκρυα θερμὰ χέοντ᾽, ἐπεὶ ἀσπασίως ϝίδε γαῖαν·
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ἀπὸ σκοπιῆς ϝεῖδε σκοπός, ὅν ῥα καθεῖσεν
Αἴγισθος δολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ᾽ ἔσχετο μισθόν
χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ᾽ ὅ γ᾽ εἰς ἐνιαυτόν,
μή ϝε λάθοι παριών, μνήσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
βῆ δ᾽ ἴμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν.
αὐτίκα δ᾽ Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·
κρινάμενος κατὰ δῆμον ἐϝείκοσι φῶτας ἀρίστους
εἷσε λόχον, ἑτέρωθι δ᾽ ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀϝεικέα μερμηρίζων.
τὸν δ᾽ οὐ ϝειδότ᾽ ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνεν
δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
οὐδέ τις Ἀτρεΐδεω ἑτάρων λίπεθ᾽ οἵ ϝοι ἕποντο,
οὐδέ τις Αἰγίσθου, ἀλλ᾽ ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.'
ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
κλαῖον δ᾽ ἐν ψαμάθοισι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
ἤθελ᾽ ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
δὴ τότε με προσέϝειπε γέρων ἅλιος νημερτής
'μηκέτι, Ἀτρέος υἱέ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτως
κλαῖ᾽, ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήομεν· ἀλλὰ τάχιστα
πείρα ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι.
ἢ γάρ μιν ζωόν γε κιχήσεαι, ἢ καὶ Ὀρέστης
κτεῖνεν ὑποφθάμενος, σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσαις.'
ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
αὖτις ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀχνυμένῳ περ ἰάνθη,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδων.
'τούτους μὲν δὴ ϝοῖδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ᾽ ὀνόμαζε,
ὅς τις ἔτι ζωὸς κατερύκεται εὐρέι πόντῳ.'
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμειβόμενος προσέϝειπεν
'υἱὸς Λαέρτεω Ἰθάκῃ ἔνι ϝοικία ναίων·
τὸν ϝίδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
ἴσχει. ὁ δ᾽ οὐ δύναται ϝὴν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
οὐ γάρ ϝοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,

553 ἠὲ θανών· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀκοῦσαι.

οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν,
ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
τῇ περ ῥηίστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
οὐ νιφετός, οὔτ' ἂρ χειμὼν πολὺς οὔτε ποτ' ὄμβρος,
ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγὺ πνείοντας ἀήτας
Ὠκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους·
οὕνεκ' ἔχεις Ἑλένην καί σφιν γαμβρὸς Διός ἐσσι.'
ὡς ϝειπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἑτάροισιν
ἤια, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
δόρπον θ' ὡπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
νῆας μὲν πάμπρωτα ϝερύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
ἐν δ' ἱστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηυσὶν ἐϝίσης,
ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθῖζον,
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτοιο διιπετέος ποταμοῖο
στῆσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.
ταῦτα τελευτήσας νεόμην, δίδοσαν δέ μοι οὖρον
ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
ὄφρα κεν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται·
καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα
τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον ἐύξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
ἀθανάτοις ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"Ἀτρεΐδη, μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην
ἥμενος, οὐδέ με ϝοίκου ἕλοι πόθος οὐδὲ τοκήων·
αἰνῶς γὰρ μύθοισι ϝέπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
τέρπομαι. ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.

δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω·
ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ϝανάσσεις
εὐρέος, ᾧ ἔνι μὲν λωτὸς πολύς, ἐν δὲ κύπειρον
πυροί τε ζειαί τε καὶ εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.
ἐν δ' Ἰθάκῃ οὔτ' ἂρ δρόμοι εὐρέες οὔτε τι λειμών·
αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο.
οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος οὐδ' ἐυλείμων,
αἵ θ' ἁλὶ κεκλίαται· Ἰθάκη δέ τε καὶ περὶ πασέων."
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
χειρί τέ μιν κατέρεξε, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"αἵματός εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ ϝοίκῳ κειμήλια κεῖται,
δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν.
δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δέ
ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται,
ϝέργον δ' Ἡφαίστοιο. πόρεν δέ ϝε Φαίδιμος ἥρως,
Σιδονίων βασιλεύς, ὅτ' ἐϝὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῒν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι."
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοϝειδής,
ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
τοῖς δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθών
Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέϝειπεν.
"Ἀντίνο', ἦ ῥά τι ϝίδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἦε καὶ οὐκί,
ὁππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος;
νῆά μοι οἴχετ' ἄγων, ἐμὲ δὲ χρεὼ γίγνεται αὐτῆς
Ἤλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι
δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαϝεργοί
ἀδμῆτες· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασαίμην."
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο

---

621 δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος.
οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα ϝοῖνον·
σῖτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔπεμπον.
ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.

ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηλήιον, ἀλλά που αὐτοῦ
ἀγρῶν ἢ μήλοισι παρέμμεναι ἠὲ συβώτῃ.
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
"νημερτές μοι ἔνισπε, πότ᾽ ᾤχετο καὶ τίνες αὐτῷ
κοῦροι ἕποντ᾽; Ἰθάκης ἐξαίρετοι, ἦ ϝεοὶ αὐτοῦ
θῆτές τε δμῶές τε; δύναιτό κε καὶ τὸ τελέσσαι.
καί μοι τοῦτ᾽ ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ᾽ ἐῢ ϝειδῶ,
ἤ σε βίῃ ἀϝέκοντος ἀπηύρα νῆα μέλαιναν,
ἦε ϝεκών ϝοι δῶκας, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳ."
τὸν δ᾽ υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἀντίον ηὔδα
"αὐτὸς ἐγώ ϝοι δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
ὁππότ᾽ ἀνὴρ τοιοῦτος ἔχων μελεδήματα θυμῷ
αἰτίζῃ; χαλεπόν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἴη.
κοῦροι δ᾽ οἳ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ᾽ ἡμέας,
οἵ ϝοι ἕποντ᾽· ἐν δ᾽ ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντα νόησα
Μέντορα ἠὲ θεόν, τῷ δ᾽ αὐτῷ πάντα ϝεϝῴκειν.
ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ϝίδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον
χθιζὸν ὑπηοῖον, τότε δ᾽ ἔμβη νηὶ Πύλονδε."
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός,
τοῖσιν δ᾽ ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγήνωρ.
μνηστῆρας δ᾽ ἄμυδις κάθισαν καὶ παῦσαν ἀέθλων.
τοῖσιν δ᾽ Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
"ὢ πόποι, ἦ μέγα ϝέργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ ϝοι οὐ τελέεσθαι.
ἐκ τοσσῶνδ᾽ ἀϝέκητι νέος πάις οἴχεται αὔτως,
νῆα ϝερυσσάμενος, κρίνας τ᾽ ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι· ἀλλά ϝοι αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσειε βίην πρὶν ἥβης μέτρον ἱκέσθαι.
ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ἐμοὶ δότε νῆα θοὴν καὶ ϝείκοσ᾽ ἑταίρους,
ὄφρα μιν αὖτις ἰόντα λοχήσομαι ἠδὲ φυλάξω
ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός."
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπῄνεον ἠδὲ κέλευον.
αὐτίκ᾽ ἔπειτ᾽ ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.
οὐδ᾽ ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
μύθων οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον·
κῆρυξ γάρ ϝοι ἔϝειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλάς

661 ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ᾽, ὄσσε δέ ϝοι πυρὶ λαμπετόωντι ϝεϝίκτην.

αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἳ δ᾽ ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
βῆ δ᾽ ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ.
τὸν δὲ κατ᾽ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια
"κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
ϝειπέμεναι δμωῇσιν Ὀδυσσῆος θείοιο
ϝέργων παύσασθαι, σφίσι δ᾽ αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
μὴ μνηστεύσαντες, μηδ᾽ ἄλλοθ᾽ ὁμιλήσαντες,
ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν.
οἳ θάμ᾽ ἀγειρόμενοι βίοτον κατακείρετε πολλόν,
κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἐόντες,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ᾽ ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαίσιον οὔτε τι ϝειπών
ἐν δήμῳ· ἥ τ᾽ ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων·
ἄλλον κ᾽ ἐχθαίρῃσι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίη.
κεῖνος δ᾽ οὔ ποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ϝεϝώργειν·
ἀλλ᾽ ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀϝεικέα ϝέργα
φαίνεται, οὐδέ τις ἔστι χάρις μετόπισθ᾽ εὐϝεργέων."
τὴν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε Μέδων πεπνυμένα ϝειδώς
"εἰ γὰρ δή, βασίλεια, τόδε πλεῖστον κακὸν εἴη.
ἀλλὰ πολὺ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων.
Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξέι χαλκῷ
ϝοίκαδε νισσόμενον· ὃ δ᾽ ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
ἐς Πύλον ἠγαθέην ἠδ᾽ ἐς Λακεδαίμονα δῖαν."
ὣς φάτο, τῆς δ᾽ αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
δὴν δέ μιν ἀμφασίη ϝεπέων λάβε, τὼ δέ ϝοι ὄσσε
δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ ϝοι ἔσχετο φωνή.
ὀψὲ δὲ δή ϝε ϝέπεσσιν ἀμειβομένη προσέϝειπεν
'κῆρυξ, τίπτε δέ μοι πάις οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεώ
νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἵ θ᾽ ἁλὸς ἵπποι
ἀνδράσι γίγνονται, περόωσι δὲ πουλὺν ἐφ᾽ ὑγρήν.
ἦ ἵνα μηδ᾽ ὄνομ᾽ αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;"
τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Μέδων πεπνυμένα ϝειδώς
"οὐ ϝοῖδ᾽ ἤ τίς μιν θεὸς ὤρορεν, ἦε καὶ αὐτοῦ
θυμὸς ἐφωρμήθη ἴμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθηται
πατρὸς ἑϝοῦ ἢ νόστον ἤ ὅν τινα πότμον ἐπέσπεν."
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ᾽ Ὀδυσῆος.
τὴν δ᾽ ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτ᾽ ἔτλη
δίφρῳ ἐφέζεσθαι πολλῶν κατὰ ϝοῖκον ἐόντων,

ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο
οἴκτρ' ὀλοφυρομένη. περὶ δὲ δμωαὶ μινύριζον
πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δώματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί.
τῇς δ' ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια
"κλῦτε, φίλαι· περὶ γάρ μοι Ὀλύμπιος ἄλγε' ἔδωκεν
ἐκ πασέων ὅσσαι μοι ὁμοῦ τράφεν ἠδὲ γένοντο,
ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν·
νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρείψαντο θύελλαι
ἀκλέα ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὁρμηθέντος ἄκουσα.
σχέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ϝεκάστη
ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ,
ὁππότ' ἐκεῖνος ἔβη κοίλην ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὁρμαίνοντα,
τῷ κε μάλ' ἤ κεν ἔμεινε καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
ἤ κέ με τεθνηυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
ἀλλά τις ὀτρηρῶς Δολίον καλέσειε γέροντα,
δμῶ' ἐμόν, ὅν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον, ὄφρα τάχιστα
Λαέρτῃ τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
εἰ δή πού τιν' ἐκεῖνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας
ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἳ μεμάασιν
ϝὸν καὶ Ὀδυσσῆος φθῖσαι γόνον ἀντιθέοιο."
τὴν δ' αὖτε προσέϝειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
"νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλέι χαλκῷ
ἢ ἔα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τοι οὐκ ἐπικεύσω.
ϝῄδε' ἐγὼ τάδε πάντα, πόρον δέ ϝοι ὅσσα κέλευεν,
σῖτον καὶ μέθυ ϝηδύ· ἐμεῦ δ' ἕλετο μέγαν ὅρκον
μὴ πρὶν σοὶ ϝερέειν πρὶν δωδεκάτην γε γενέσθαι
ἢ σ' αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι,
ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃς.
ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ ϝείμαθ' ἑλοῦσα,
εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
εὔχε' Ἀθηναίῃ κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο·
ἣ γάρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσαι.
μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον· οὐ γὰρ ὀίω
πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιάδαο
ἔχθεσθ', ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσεται ὅς κεν ἔχῃσιν

726 ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος·

δώματά θ' ὑψερεφέα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς."
ὣς φάτο, τῆς δ' εὔνησε γόον, σχέθε δ' ὄσσε γόοιο.
ἣ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ ϝείμαθ' ἑλοῦσα,
εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέῳ, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ
"κλῦθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη.
εἴ ποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
ἢ βοὸς ἢ ὄιος κατὰ πίονα μηρί' ἔκηεν,
τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι φίλον υἷα σάωσον,
μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας."
ὣς ϝειποῦσ' ὀλόλυξε, θεὰ δέ ϝοι ἔκλυεν ἀρῆς.
μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
ὧδε δέ τις ϝείπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων.
"ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασίλεια
ἀρτύει, οὐδέ τι ϝοῖδεν ὅ ϝοι φόνος υἷι τέτυκται."
ὣς ἄρα τις ϝείπεσκε, τὰ δ' οὐ ϝίσαν ὡς ἐτέτυκτο.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
πάντας ὁμῶς, μή πού τις ἀπαγγείλῃσι καὶ εἴσω.
ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
μῦθον ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν."
ὣς ϝειπὼν ἐκρίνατ' ἐϝείκοσι φῶτας ἀρίστους,
βὰν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
νῆα μὲν οὖν πάμπρωτον ἁλὸς βένθοσδε ϝέρυσσαν,
ἐν δ' ἱστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ,
ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισιν·
τεύχεα δέ σφιν ἔνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν, ἐν δ' ἔβαν αὐτοί·
ἔνθα δὲ δόρπον ἕλοντο, μένον δ' ἐπὶ ϝέσπερον ἐλθεῖν.
ἣ δ' ὑπερωίῳ αὖθι περίφρων Πηνελόπεια
κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
ὁρμαίνουσ' ἤ ϝοι θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,
ἦ ὅ γ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.
ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ
δείσας, ὁππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσιν,
τόσσα μιν ὁρμαίνουσαν ἐπήλυθε ϝήδυμος ὕπνος·
εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ ϝοι ἅψεα πάντα.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

783 πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν·

ϝείδωλον ποίησε, δέμας δ' ἤϝικτο γυναικί,
Ἰφθίμῃ κούρῃ μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο,
τὴν Εὔμηλος ὄπυιε Φερῇς ἔνι ϝοικία ναίων.
πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
εἵως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην γοόωσαν
παύσειεν κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα,
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"εὕδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιημένη ἦτορ.
οὐ μήν σ' οὐδὲ ἐῶσι θεοὶ ῥεῖα ζώοντες
κλαίειν οὐδ' ἀκάχησθαι, ἐπεί ῥ' ἔτι νόστιμος ἐστίν
σὸς παῖς· οὐ μὴν γάρ τι θεοῖς ἀλιτήμενος ἐστίν."
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
ϝηδὺ μάλα κνώσσουσ' ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσιν,
"τίπτε κασιγνήτη δεῦρ' ἤλυθες; οὔ τι πάρος γε
πωλέ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναίεις.
καί με κέλεαι παύσασθαι ὀιζύος ἠδ' ὀδυνάων
πολλέων, αἵ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν·
νῦν αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηός,
νήπιος, οὔτε πόνων εὖ ϝειδὼς οὔτ' ἀγοράων.
τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι ἤ περ ἐκείνου.
τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δείδια μή τι πάθῃσιν,
ἢ ὅ γε τῶν ἐνὶ δήμῳ ἵν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ·
δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,
ϝιέμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη ϝείδωλον ἀμαυρόν
"θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην·
τοίη γάρ ϝοι πομπὸς ἅμ' ἔρχεται, ἥν τε καὶ ἄλλοι
ἀνέρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι (δύναται γάρ),
Παλλὰς Ἀθηναίη. σὲ δ' ὀδυρομένην ἐλεαίρει,
ἣ νῦν με προέηκε τεῒν τάδε μυθήσασθαι."
τὴν δ' αὖτε προσέϝειπε περίφρων Πηνελόπεια
"εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδήν,
εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον ὀιζυρὸν κατάλεξον,
ἤ που ἔτι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
ἦ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀϝίδαο δόμοισιν."

816 ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη ϝείδωλον ἀμαυρόν
"οὐ μήν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
ζώει ὅ γ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν."
ὣς ϝειπὸν σταθμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη
ἐς πνοιὰς ἀνέμων. ἣ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσεν
κούρη Ϝικαρίοιο· φίλον δέ ϝοι ἦτορ ἰάνθη,
ὥς ϝοι ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῷ.
μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὁρμαίνοντες.
ἔστι δέ τις νῆσος μέσσῃ ἁλὶ πετρήεσσα,
μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἀστερίς, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ
ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.

5 Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο **E**
ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
οἱ δὲ θεοὶ θωκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὗ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος
μνησαμένη· μέλε γάρ ϝοι ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης.
"Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα ϝειδώς,
ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζοι,
ὡς οὔ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
λαῶν οἷσι ϝάνασσε, πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν.
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
ἴσχει· ὃ δ' οὐ δύναται ϝὴν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
οὐ γάρ ϝοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν
ϝοίκαδε νισσόμενον· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
ἐς Πύλον ἠγαθέην ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ϝέπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή,
ὡς ἦ τοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως (δύνασαι γάρ),
ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ϝὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηται,
μνηστῆρες δ' ἐν νηὶ παλιμπετὲς ἀπονέωνται."

ἦ ῥα, καὶ Ἑρμείαν υἱὸν φίλον ἀντίον ηὔδα
"Ἑρμεία· σὺ γὰρ αὖτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελος ἐσσί·
νύμφῃ ἐυπλοκάμῳ ϝειπεῖν νημερτέα βουλήν,
νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται
οὔτε θεῶν πομπῇ οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
ἀλλ' ὅ γ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων
ἤματι ϝεικοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἵκοιτο,
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν,
οἵ κέν μιν περὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσουσιν,
πέμψουσιν δ' ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
χαλκόν τε χρυσόν τε ϝάλις ϝεσθῆτά τε δόντες,
πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
εἴ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληίδος αἶσαν.
ὣς γάρ ϝοι μοῖρ' ἐστὶ φίλους ϝιδέειν καὶ ἱκέσθαι
ϝοῖκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐϝὴν ἐς πατρίδα γαῖαν."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργεϊφόντης.
αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
ἀμβρόσια χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρήν
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο,
εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργεϊφόντης.
Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ·
σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα λάρῳ ὄρνιθι ϝεϝοικώς,
ὅς τε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
ἰχθῦς ἀγρώσσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἅλμῃ·
τῷ ϝίκελος πολέεσσιν ὀχήσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν,
ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ϝιοϝειδέος ἤπειρόνδε
ᾔιεν ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι νύμφη
ναῖεν ἐυπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγ' ἐκαίετο, τηλόσε δ' ὀδμὴ
κέδρου τ' εὐκεάτοιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδειν
δαιομένων· ἣ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ,
ἱστὸν ἐποιχομένη χρυσείῃ κερκίδ' ὕφαινεν.
ὕλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθόωσα,
κλήθρη τ' αἴγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος·
ἔνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο,
σκῶπές τ' ἴρηκές τε τανύγλωσσοί τε κορῶναι
εἰνάλιαι, τῇσίν τε θαλάσσια ϝέργα μέμηλεν.

ἣ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο
ἡμερὶς ἡβώωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῇσιν.
κρῆναι δ' ἑξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
πλησίαι ἀλλήλων, τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη·
ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ϝίου ἠδὲ σελίνου
θήλεον. ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
θηήσαιτο ϝιδὼν καὶ ταρφθείη φρεσὶ ϝῇσιν.
ἔνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος ἀργεϊφόντης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ϝεῷ θηήσατο θυμῷ,
αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν. οὐδέ μιν ἄντην
ἠγνοίησε ϝιδοῦσα Καλυψὼ δῖα θεάων·
οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,
ἀλλ' ὅ γ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος, ἔνθα πάρος περ,
δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων.
Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ δῖα θεάων,
ἐν θρόνῳ ἱδρύσασα φαεινῷ σιγαλόεντι,
"τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόρραπι, εἰλήλουθας
αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις.
αὔδα ὅτι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν."
ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν
ἀμβροσίης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν·
αὐτὰρ ὃ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος ἀργεϊφόντης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
καὶ τότε δή ϝε ϝέπεσσιν ἀμειβόμενος προσέϝειπεν.
"εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν, αὐτὰρ ἐγώ τοι
νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.
Ζεὺς ἐμέ γ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
τίς δ' ἂν ἑκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἵ τε θεοῖσιν
ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἐξαίτους ἑκατόμβας.
ἀλλὰ μάλ' οὔ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἁλιῶσαι.
φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι ὀιζυρώτατον ἄλλων,
τῶν ἀνδρῶν οἳ ϝάστυ πέρι Πριάμοιο μάχοντο

84 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
91 ἀλλ' ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.

εἰνάϝετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
ϝοίκαδ᾽· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
ἥ σφιν ἐπῶρσ᾽ ἄνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
τὸν νῦν σ᾽ ἠνώγειν ἀποπεμπέμεν ὅττι τάχιστα·
οὐ γάρ ϝοι τῇδ᾽ αἶσα φίλων ἀπονόσφιν ὀλέσθαι,
ἀλλ᾽ ἔτι ϝοι μοῖρ᾽ ἐστὶ φίλους ϝιδέειν καὶ ἱκέσθαι
ϝοῖκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐϝὴν ἐς πατρίδα γαῖαν."
ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ δῖα θεάων,
καί μιν φωνήσασα ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"σχέτλιοί ἐστε, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
οἵ τε θεαῖς ἀγάασθε παρ᾽ ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
ἀμφαδίην, ἥν τίς τε φίλον ποιήσετ᾽ ἀκοίτην.
ὣς μὲν ὅτ᾽ Ὠρίων᾽ ἕλετο ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
τόφρα ϝοι ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνή
ϝοῖς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν.
ὣς δ᾽ ὁπότ᾽ Ἰασίωνι ἐυπλόκαμος Δημήτηρ,
ϝῷ θυμῷ ϝείξασα, μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ
νειῷ ἔνι τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
ὣς δ᾽ αὖ νῦν μοι ἀγᾶσθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα
οἶον, ἐπεί ϝοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ϝέλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ ϝοίνοπι πόντῳ.
τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
ἀλλ᾽ ἐπεὶ οὔ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ᾽ ἁλιῶσαι,
ϝερρέτω, εἴ μιν κεῖνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
πόντον ἐπ᾽ ἀτρύγετον. πέμψω δέ μιν οὔ πῃ ἐγώ γε·
οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
αὐτάρ ϝοι πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ᾽ ἐπικεύσω,
ὥς κε μάλ᾽ ἀσκηθὴς ϝὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηται."
τὴν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε διάκτορος ἀργεϊφόντης

110 ἔνθ᾽ ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
τὸν δ᾽ ἄρα δεῦρ᾽ ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν.
133 ἔνθ᾽ ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
τὸν δ᾽ ἄρα δεῦρ᾽ ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν.

"οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ᾽ ἐποπίζεο μῆνιν,
μή πώς τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ."
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς ἀργεϊφόντης·
ἣ δ᾽ ἐπ᾽ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
ἤι᾽, ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ ἀκτῆς εὗρε καθήμενον· οὐδέ ποτ᾽ ὄσσε
δακρυόφιν τέρσοντο, κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰών
νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ϝήνδανε νύμφη,
ἀλλ᾽ ἦ τοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκῃ
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ᾽ οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ,
ἤματα δ᾽ ἐν πέτρῃσι καὶ ἠιόνεσσι καθίζων
πόντον ἐπ᾽ ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱσταμένη προσεφώνεε δῖα θεάων
"κάμμορε, μή μοι ἔτ᾽ ἐνθάδ᾽ ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰών
φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ᾽ ἀποπέμψω.
ἀλλ᾽ ἄγε δούρατα μακρὰ ταμὼν ἁρμόζεο χαλκῷ
εὐρεῖαν σχεδίην, ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ᾽ αὐτῆς
ὑψοῦ, ὥς σε φέρῃσιν ἐπ᾽ ἠεροϝειδέα πόντον.
αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ ϝοῖνον ἐρυθρόν
ἐνθήσω μενοϝεικέ᾽, ἅ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
ϝείματά τ᾽ ἀμφιϝέσω· πέμψω δέ τοι οὖρον ὄπισθεν,
ὥς κε μάλ᾽ ἀσκηθὴς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι,
εἴ κε θεοί γ᾽ ἐθέλωσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οἵ μευ φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῆναί τε."
ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ἄλλο τι δὴ σὺ θεὰ τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπήν,
ἥ με κέλεαι σχεδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
δεινόν τ᾽ ἀργαλέον τε· τὸ δ᾽ οὐδ᾽ ἐπὶ νῆες ἔϝισαι
ὠκύποροι περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρῳ.
οὐδ᾽ ἂν ἐγὼν ἀϝέκητι σέθεν σχεδίης ἐπιβαίην,
εἰ μή μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι
μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο."
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ Καλυψὼ δῖα θεάων,
χειρί τέ μιν κατέρεξε, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"ἦ δὴ ἀλιτρός γ᾽ ἐσσὶ καὶ οὐκ ἀποφώλια ϝειδώς,
οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεῦσαι.
ϝίστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν

157 δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,

καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
μή τι σοὶ αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι ἅσσ' ἂν ἐμοί περ
αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρειὼ τόσον ἵκοι·
καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων."
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο δῖα θεάων
καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
ἷξον δὲ σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ,
καί ῥ' ὃ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη
Ἑρμείας, νύμφη δὲ τίθη πάρα πᾶσαν ἐδωδήν,
ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
αὐτὴ δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο,
τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψὼ δῖα θεάων.
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὕτω δὴ ϝοικόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.
εἰ μὴν ϝειδείης σῇσιν φρεσὶν ὅσσα τοι αἶσα
κήδε' ἀναπλῆσαι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
ἐνθάδε κ' αὖθι μένων ξὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις
ἀθάνατός τ' εἴης, ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐϝέλδεαι ἤματα πάντα.
οὐ μήν θην κείνης γε χερείων εὔχομαι εἶναι,
οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, ἐπεὶ οὔ πως οὐδὲ ϝέϝοικεν
θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας καὶ ϝεῖδος ἐρίζειν."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"πότνα θεά, μή μοι τόδε χώεο. ϝοῖδα καὶ αὐτός
πάντα μάλ', οὕνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
ϝεῖδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ' εἰσάντα ϝιδέσθαι·
ἣ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω καὶ ἐϝέλδομαι ἤματα πάντα
ϝοίκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
εἰ δ' αὖ τις ῥαίῃσι θεῶν ἐνὶ ϝοίνοπι πόντῳ,
τλήσομαι ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
ἤδη γὰρ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα
κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω."

ὣς ἔφατ', ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν·
ἐλθόντες δ' ἄρα τώ γε μυχῷ σπείους γλαφυροῖο
τερπέσθην φιλότητι, παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
αὐτίχ' ὃ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ϝέννυτ' Ὀδυσσεύς,
αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ϝέννυτο νύμφη,
λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
καλὴν χρυσείην, κεφαλῇ δ' ἐφύπερθε καλύπτρην·
καὶ τότ' Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μήδετο πομπήν.
δῶκέν ϝοι πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν,
χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
στειλειὸν περικαλλὲς ἐλάινον, εὖ ἐναρηρός·
δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐύξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
νήσου ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκειν,
κλήθρη τ' αἴγειρός τ', ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης,
αὖα πάλαι, περίκηλα, τά ϝοι πλώοιεν ἐλαφρῶς.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δεῖξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκειν,
ἣ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψὼ δῖα θεάων,
αὐτὰρ ὃ τάμνετο δοῦρα· θοῶς δέ ϝοι ἤνυτο ϝέργον.
ϝείκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
ξέσσε δ' ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν.
τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψὼ δῖα θεάων·
τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα καὶ ἥρμοσεν ἀλλήλοισιν,
γόμφοισιν δ' ἄρα τήν γε καὶ ἁρμονιῇσιν ἄρασσεν.
ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνήρ
φορτίδος εὐρείης, ἐὺ ϝειδὼς τεκτοσυνάων,
τόσσον ἔπ' εὐρεῖαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
ἴκρια δὲ στήσας, ἀραρὼν θαμέσι σταμίνεσσιν,
ποίει· ἀτὰρ μακρῇσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
ἐν δ' ἱστὸν ποίει καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῷ,
πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι.
φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσιν
κύματος εἶλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψὼ δῖα θεάων
ἱστία ποιήσασθαι· ὃ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
ἐν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ,
μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήν γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.
τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·
τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψώ,
ϝείματά τ' ἀμφιϝέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.

ἐν δέ ϝοι ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος ϝοίνοιο
τὸν ἕτερον, ἕτερον δ᾽ ὕδατος μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦα
κωρύκῳ· ἐν δέ ϝοι ὄψα τίθη μενοϝεικέα πολλά.
οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.
γηθόσυνος δ᾽ οὔρῳ πέτασ᾽ ἱστία δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτὰρ ὃ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως
ἥμενος· οὐδέ ϝοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν
Πληιάδας τ᾽ ἐσορῶντι καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην
ἄρκτον θ᾽, ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
ἥ τ᾽ αὐτοῦ στρέφεται καί τ᾽ Ὠρίωνα δοκεύει,
οἴη δ᾽ ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο·
τὴν γάρ δή μιν ἄνωγε Καλυψὼ δῖα θεάων
ποντοπορευέμεναι ἐπ᾽ ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορεύων,
ὀκτωκαιδεκάτῃ δὲ φάνη ὄρεα σκιόεντα
γαίης Φαιήκων, ὅθι τ᾽ ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ·
ϝείσατο δ᾽ ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροϝειδέι πόντῳ.
τὸν δ᾽ ἐξ Αἰθιόπων ἀνιὼν κρείων ἐνοσίχθων
τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ϝίδε· ϝείσατο γάρ ϝοι
πόντον ἐπιπλώων. ὃ δ᾽ ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ϝὸν μυθήσατο θυμόν
"ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
ἀμφ᾽ Ὀδυσῆι ἐμεῖο μετ᾽ Αἰθιόπεσσιν ἐόντος,
καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδόν, ἔνθα ϝοι αἶσα
ἐκφυγέειν μέγα πεῖραρ ὀιζύος ἥ μιν ἱκάνει.
ἀλλ᾽ ἔτι μήν μίν φημι ἅδην ἐλάαν κακότητος."
ὣς ϝειπὼν ξύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
χερσὶ τρίαιναν ἑλών, πάσας δ᾽ ὀρόθυνεν ἀέλλας
παντοίων ἀνέμων, ξὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ᾽ οὐρανόθεν νύξ.
σὺν δ᾽ Εὖρός τε Νότος τε πέσον Ζέφυρός τε δυσαής
καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.
καὶ τότ᾽ Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ᾽ ἄρα ϝεῖπεν ἑϝὸν μεγαλήτορα θυμόν
"ὤ μοι ἐγὼ δειλός. τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
δείδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα ϝεῖπεν,
ἥ μ᾽ ἔφατ᾽ ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
ἄλγε᾽ ἀναπλήσειν· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται,
οἵοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
Ζεύς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ᾽ ἄελλαι

παντοίων ἀνέμων. νῦν μοι σόος αἰπὺς ὄλεθρος.
τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότ᾽ ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
ὡς δὴ ἐγώ γ᾽ ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
ἤματι τῷ ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα
Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλεΐωνι θανόντι.
τῷ κ᾽ ἔλαχον κτερέων καί μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ ϝείμαρτο ϝαλῶναι."
ὣς ἄρα μιν ϝειπόντ᾽ ἔλασεν μέγα κῦμα κατ᾽ ἄκρης,
δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξεν.
τῆλε δ᾽ ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δέ
ἐκ χειρῶν προέηκε. μέσον δέ ϝοι ἱστὸν ἔϝαξεν
δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,
τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ.
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδὲ δυνάσθη
αἶψα μάλ᾽ ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὁρμῆς·
ϝείματα γάρ ῥ᾽ ἐβάρυνε, τά ϝοι πόρε δῖα Καλυψώ.
ὀψὲ δὲ δή ῥ᾽ ἀνέδυ, στόματος δ᾽ ἐξέπτυσεν ἅλμην
πικρήν, ἥ ϝοι πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς σχεδίης ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβετ᾽ αὐτῆς,
ἐν μέσσῃ δὲ καθῖζε τέλος θανάτου ἀλεείνων.
τὴν δ᾽ ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ὀπωρινὸς Βορέης φορέῃσιν ἀκάνθας
ἂμ πεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλῃσιν ἔχονται,
ὣς τὴν ἂμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
ἄλλοτε μέν τε Νότος Βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι,
ἄλλοτε δ᾽ αὖτ᾽ Εὖρος Ζεφύρῳ ϝείξασκε διώκειν.
τὸν δὲ ϝίδεν Κάδμου θυγάτηρ καλλίσφυρος Ἰνώ,
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα,
νῦν δ᾽ ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς.
ἥ ῥ᾽ Ὀδυσῆ᾽ ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε᾽ ἔχοντα,
ἷζε δ᾽ ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, ϝεῖπέ τε μῦθον.
"κάμμορε, τίπτε τοι ὧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ὠδύσατ᾽ ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει.
οὐ μὴν δή σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων,
ἀλλὰ μάλ᾽ ὧδ᾽ ἔρξαι· δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν.
ϝείματα ταῦτ᾽ ἀποδὺς σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι

337 αἰθυίῃ δ᾽ ἐϝικυῖα ποτῇ ἀνεδύσετο λίμνης

κάλλιπ᾽, ἀτὰρ χείρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου
γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ᾽ ἐστὶν ἀλύξαι.
τῆ δέ, τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοισι τανύσσαι
ἄμβροτον· οὐδέ τί τοι παθέειν δέος οὐδ᾽ ἀπολέσθαι.
αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο,
ἂψ ἀπολυσάμενος βαλέειν ἐς ϝοίνοπα πόντον
πολλὸν ἀπ᾽ ἠπείρου, αὐτὸς δ᾽ ἀπονόσφι τραπέσθαι."
ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,
αὐτὴ δ᾽ ἂψ ἐς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα
αἰθυίῃ ϝεικυῖα· μέλαν δέ ϝε κῦμα κάλυψεν.
αὐτὰρ ὃ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ὀχθήσας δ᾽ ἄρα ϝεῖπεν ἐϝὸν μεγαλήτορα θυμόν
"ὤ μοι ἐγώ, μή τίς μοι ὑφαίνῃσιν δόλον αὖτε
ἀθανάτων, ὅτε με σχεδίης ἀποβῆναι ἀνώγει.
ἀλλὰ μάλ᾽ οὔ πω πείσομ᾽, ἐπεὶ ϝεκὰς ὀφθαλμοῖσιν
γαῖαν ἐγὼ ϝιδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
ἀλλὰ μάλ᾽ ὧδ᾽ ἔρξω· δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον.
ὄφρ᾽ ἂν μέν κεν δούρατ᾽ ἐν ἁρμονίῃσιν ἀρήρῃ,
τόφρ᾽ αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
αὐτὰρ ἐπὴν δή μοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξῃ,
νήξομ᾽, ἐπεὶ οὐ μήν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον."
εἷος ὃ ταῦθ᾽ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ὦρσε δ᾽ ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
δεινόν τ᾽ ἀργαλέον τε, κατηρεφές, ἤλασε δ᾽ αὐτόν.
ὡς δ᾽ ἄνεμος ζαὴς ἠίων θημῶνα τινάξῃ
καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ᾽ ἄλλυδις ἄλλῃ,
ὣς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ᾽. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἀμφ᾽ ἑνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ᾽ ὡς ἵππον ἐλαύνων,
ϝείματα δ᾽ ἐξαπέδυνε τά ϝοι πόρε δῖα Καλυψώ.
αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοισι τάνυσσεν,
αὐτὸς δὲ πρηνὴς ἁλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
νηχέμεναι μεμαώς. ϝίδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων,
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ϝὸν μυθήσατο θυμόν
"οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,
εἰς ὅ κεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγήῃς.
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς σε ϝέϝολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος."
ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους,
ἵκετο δ᾽ εἰς Αἰγάς, ὅθι ϝοι κλυτὰ δώματ᾽ ἔασιν.
αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς ἄλλο νόησεν.
ἦ τοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,

παύσασθαι δ᾽ ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
ὦρσε δ᾽ ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ᾽ ἔϝαξεν,
ἕως ὅ γε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
διογενὴς Ὀδυσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
ἔνθα δύω νύκτας δύο τ᾽ ἤματα κύματι πηγῷ
πλάζετο, πολλὰ δέ ϝοι κραδίη προτιόσσετ᾽ ὄλεθρον.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐυπλόκαμος τέλεσ᾽ Ἠώς,
καὶ τότ᾽ ἔπειτ᾽ ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμίη, ὃ δ᾽ ἄρα σχεδὸν ἔσϝιδε γαῖαν
ὀξὺ μάλα προϝιδών, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἀσπάσιος βίοτος παίδεσσι φανήῃ
πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κῆται κρατέρ᾽ ἄλγεα πάσχων,
δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δέ ϝοι ἔχραε δαίμων,
ἀσπάσιον δ᾽ ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν,
ὣς Ὀδυσεῖ ἀσπαστὸν ἐϝείσατο γαῖα καὶ ὕλη,
νῆχε δ᾽ ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι.
ἀλλ᾽ ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης
(ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
δεινὸν ἐρευγόμενον, ϝείλυτο δὲ πάνθ᾽ ἁλὸς ἄχνῃ·
οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοι, οὐδ᾽ ἐπιωγαί,
ἀλλ᾽ ἀκταὶ προβλῆτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε),
καὶ τότ᾽ Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ᾽ ἄρα ϝεῖπεν ἐϝὸν μεγαλήτορα θυμόν
"ὤ μοι, ἐπεὶ δὴ γαῖαν ἀϝελπέα δῶκε ϝιδέσθαι
Ζεύς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐτέλεσσα,
ἔκβασις οὔ πῃ φαίνεθ᾽ ἁλὸς πολιοῖο θύραζε·
ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
βέβρυχεν ῥόθιον, λισσὴ δ᾽ ἀναδέδρομε πέτρη,
ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα, καὶ οὔ πως ἔστι πόδεσσιν
στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέειν κακότητα.
μή πώς μ᾽ ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθακι προτὶ πέτρῃ
κῦμα μέγ᾽ ἁρπάξαν· μελέη δέ μοι ἔσσεται ὁρμή.
εἰ δέ κ᾽ ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἤν που ἐφεύρω
ἠιόνας τε παραπλῆγας λιμένας τε θαλάσσης,
δείδω μή μ᾽ ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
πόντον ἐπ᾽ ἰχθυόεντα φέρῃ βαρέα στενάχοντα,
ἠέ τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
ἐξ ἁλός, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
ϝοῖδα γὰρ ὥς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς εἰνοσίγαιος."

εἷος ὃ ταῦθ᾽ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρεν τρηχεῖαν ἐπ᾽ ἀκτήν.
ἔνθα κ᾽ ἀπὸ ῥινοὺς δρύφθη, σὺν δ᾽ ὀστέ᾽ ἀράχθη,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
τῆς ἔχετο στενάχων, εἵως μέγα κῦμα παρῆλθεν.
καὶ τὸ μὲν ὣς ὑπάλυξε, παλιρρόθιον δέ μιν αὖτις
πλῆξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
ὡς δ᾽ ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάιγγες ἔχονται,
ὣς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν.
ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετ᾽ Ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
κύματος ἐξαναδύς, τά τ᾽ ἐρεύγεται ἤπειρόνδε,
νῆχε παρέξ, ἐς γαῖαν ὁρώμενος, εἴ που ἐφεύροι
ἠιόνας τε παραπλῆγας λιμένας τε θαλάσσης.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
ἶξε νέων, τῇ δή ϝοι ἐϝείσατο χῶρος ἄριστος,
λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
ἔγνω δὲ προρέοντα, καὶ εὔξατο ϝὸν κατὰ θυμόν
"κλῦθι ϝάναξ, ὅτις ἐσσί· πολύλλιστον δέ σ᾽ ἱκάνω,
φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς.
αἰδοῖος μέν τ᾽ ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἀνδρῶν ὅς τις ἵκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
σόν τε ῥόον σά τε γούναθ᾽ ἱκάνω πολλὰ μογήσας.
ἀλλ᾽ ἐλέαιρε ϝάναξ· ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι."
ὣς φάθ᾽, ὃ δ᾽ αὐτίκ᾽ ἔπαυσε ϝεὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα,
πρόσθε δέ ϝοι ποίησε γαλήνην, τὸν δὲ σάωσεν
ἐς ποταμοῦ προχοάς. ὃ δ᾽ ἄρ᾽ ἄμφω γούνατ᾽ ἔκαμψεν
χεῖράς τε στιβαράς· ἁλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
ᾤδεε δὲ χρόα πάντα, θάλασσα δὲ κήκιε πολλή
ἂν στόμα τε ῥῖνάς θ᾽· ὃ δ᾽ ἄρ᾽ ἄπνευστος καὶ ἄναυδος
κεῖτ᾽ ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανεν.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ϝέο λῦσε θεοῖο.
καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἁλιμυρήεντα μεθῆκεν,
ἂψ δ᾽ ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον, αἶψα δ᾽ ἄρ᾽ Ἰνὼ
δέξατο χερσὶ φίλῃσιν· ὃ δ᾽ ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν.

ὀχθήσας δ᾽ ἄρα ϝεῖπεν ἐϝὸν μεγαλήτορα θυμόν
"ὤ μοι ἐγώ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
εἰ μέν κ᾽ ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω,
μή μ᾽ ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐϝέρση
ἐξ ὀλιγηπελίης δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
αὔρη δ᾽ ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό.
εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην
θάμνοις ἐν πυκινοῖσι καταδράθω, εἴ με μεθήῃ
ῥῖγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
δείδω μὴ θήρεσσι ϝέλωρ καὶ κῦρμα γένωμαι."
ὣς ἄρα ϝοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
βῆ ῥ᾽ ἴμεν εἰς ὕλην. τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν
ἐν περιφαινομένῳ, δοιοὺς δ᾽ ἄρ᾽ ὑπήλυθε θάμνους
ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας· ὃ μὲν φυλίης, ὃ δ᾽ ἐλαίης.
τοὺς μὲν ἄρ᾽ οὔτ᾽ ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων,
οὔτε ποτ᾽ ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
οὔτ᾽ ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνοὶ
ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς, οὓς ὑπ᾽ Ὀδυσσεὺς
δύσετ᾽. ἄφαρ δ᾽ εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλῃσιν
εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἤλιθα πολλή,
ὅσσον τ᾽ ἠὲ δύω ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι
ὥρῃ χειμερίῃ, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαίνοι.
τὴν δὲ ϝιδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἐν δ᾽ ἄρα μέσσῃ λέκτο, χύσιν δ᾽ ἐπεχεύατο φύλλων.
ὡς δ᾽ ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ
ἀγροῦ ἐπ᾽ ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
σπέρμα πυρὸς σώων, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὔῃ,
ὣς Ὀδυσεὺς φύλλοισι καλύψατο. τῷ δ᾽ ἄρ᾽ Ἀθήνη
ὕπνον ἐπ᾽ ὄμμασι χεῦ᾽, ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
δυσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ᾽ ἀμφικαλύψας.

6 ὣς ὃ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς Z
ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
βῆ ῥ᾽ ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
οἳ πρὶν μέν ποτ᾽ ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων,
οἵ σφεας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοϝειδής,
εἷσεν δὲ Σχερίῃ, ϝεκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστάων,
ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλι, καὶ ἐδείματο ϝοίκους,
καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ᾽ ἀρούρας.

ἀλλ' ὃ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς Ἀϝιδόσδε βεβήκειν,
Ἀλκίνοος δὲ τότ' ἦρχε, θεῶν ἄπο μήδεα ϝειδώς.
τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
νόστον Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μητιόωσα.
βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον ᾧ ἔνι κούρη
κοιμᾶτ' ἀθανάτῃσι φυὴν καὶ ϝεῖδος ὁμοίη,
Ναυσικάα θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
πὰρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι, χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
σταθμοῖιν ϝεκάτερθε· θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.
ἣ δ' ἀνέμου ὡς πνοιὴ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης,
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔϝειπεν,
ϝειδομένη κούρῃ ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
ἥ ϝοι ὁμηλικίη μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ.
τῇ μιν ἐϝεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
"Ναυσικάα, τί νύ σ' ὧδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;
ϝείματα μέν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα,
σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτήν
ϝέννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχέμεν οἵ κέ σ' ἄγωνται·
ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
ἐσθλή, χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν·
καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἕψομαι, ὄφρα τάχιστα
ἐντύνεαι, ἐπεὶ οὔ τοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσεαι·
ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον.
ἀλλ' ἄγ' ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρό
ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγῃσιν
ζῶστρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
καὶ δὲ σοὶ ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον ἠὲ πόδεσσιν
ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόληος."
ἣ μὲν ἄρ' ὣς ϝειποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί
ἔμμεναι. οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται, ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·
τῷ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα.
ἔνθ' ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρῃ.
αὐτίκα δ' Ἠὼς ἦλθεν ἐύθρονος, ἥ μιν ἔγειρεν
Ναυσικάαν ἐύπεπλον. ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον,

---

35 πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.

βῆ δ' ἰέναι διὰ δώμαθ' ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσιν,
πατρὶ φίλῳ καὶ μητρί· κιχήσατο δ' ἔνδον ἐόντας.
ἣ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἧστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας
ἐς βουλήν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
ἣ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέϝειπεν
"πάππα φίλ', οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην
ὑψηλὴν ἐύκυκλον; ἵνα κλυτὰ ϝείματ' ἄγωμαι
ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται.
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔϝοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντα
βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροΐ ϝείματ' ἔχοντα.
πέντε δέ τοι φίλοι υἷες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
οἱ δύ' ὀπυίοντες, τρεῖς δ' ἠίθεοι θαλέθοντες·
οἳ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα ϝείματ' ἔχοντες
ἐς χορὸν ἔρχεσθαι. τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν."
ὣς ἔφατ'· αἴδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
πατρὶ φίλῳ. ὃ δὲ πάντα νόει, καὶ ἀμείβετο μύθῳ
"οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλου.
ἔρχευ· ἀτάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
ὑψηλὴν ἐύκυκλον, ὑπερτερίῃ ἀραρυῖαν."
ὣς ϝειπὼν δμώεσσιν ἐκέκλετο, τοὶ δὲ πίθοντο.
οἳ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν ἐύτροχον ἡμιονείην
ὥπλεον, ἡμιόνους θ' ὕπαγον ζεῦξάν θ' ὑπ' ἀπήνῃ·
κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ϝεσθῆτα φαεινήν.
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐυξέστῃ ἐπ' ἀπήνῃ,
μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθη μενοϝεικέ' ἐδωδήν
παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθη, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης.
δῶκεν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
εἵως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
ἣ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ἦν ἡμιόνοιιν.
αἳ δ' ἄμοτον τανύοντο, φέρον δ' ἐσθῆτα καὶ αὐτήν,
οὐκ οἴην· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
αἳ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἵκοντο,
ἔνθ' ἦ τοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηϝετανοί, πολὺ δ' ὕδωρ
καλὸν ὑπεκπρορέει μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι,
ἔνθ' αἵ γ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης.
καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα

τρώγειν ἄγρωστιν μελιϝηδέα· ταὶ δ᾽ ἀπ᾽ ἀπήνης
ϝείματα χερσὶν ἕλοντο καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ,
στεῖβον δ᾽ ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦνάν τε κάθηράν τε ῥύπα πάντα,
ἑξείης πέτασαν παρὰ θῖν᾽ ἁλός, ἧχι μάλιστα
λάιγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
αἳ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ᾽ ἐλαίῳ
δεῖπνον ἔπειθ᾽ εἵλοντο παρ᾽ ὄχθῃσιν ποταμοῖο,
ϝείματα δ᾽ ἠελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμωαί τε καὶ αὐτή,
σφαίρῃ ταί γ᾽ ἄρ᾽ ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
τῇσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.
οἵη δ᾽ Ἄρτεμις εἶσι κατ᾽ οὔρεος ἰοχέαιρα,
ἢ κατὰ Τηΰγετον περιμήκετον ἢ Ἐρύμανθον,
τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείῃς ἐλάφοισιν·
τῇ δέ θ᾽ ἅμα νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ἀγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ·
πασάων δ᾽ ὑπὲρ ἥ γε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
ῥεῖά τ᾽ ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
ὣς ἥ γ᾽ ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμής.
  ἀλλ᾽ ὅτε δὴ ἄρ᾽ ἔμελλε πάλιν ϝοικόνδε νέεσθαι
ζεύξασ᾽ ἡμιόνους πτύξασά τε ϝείματα καλά,
ἔνθ᾽ αὖτ᾽ ἄλλ᾽ ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὡς Ὀδυσεὺς ἔγροιτο, ϝίδοι τ᾽ ἐυώπιδα κούρην,
ἥ ϝοι Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιτο.
σφαῖραν ἔπειτ᾽ ἔρριψε μετ᾽ ἀμφίπολον βασίλεια·
ἀμφιπόλου μὲν ἅμαρτε, βαθείῃ δ᾽ ἔμβαλε δίνῃ,
αἳ δ᾽ ἐπὶ μακρὸν ἄυσαν. ὃ δ᾽ ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
ἑζόμενος δ᾽ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
"ὤ μοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
ἦ ῥ᾽ οἵ γ᾽ ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
ἦε φιλόξεινοι καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
ὥς τέ με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀυτή·
ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων.
ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ἠδὲ ϝίδωμαι."
  ὣς ϝειπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς,
ἐκ πυκινῆς δ᾽ ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ

123 νυμφάων, αἳ ἔχουσ᾽ ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.

φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροῒ μήδεα φωτός.
βῆ δ᾽ ἴμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθώς,
ὅς τ᾽ εἶσ᾽ ὑόμενος καὶ ἀήμενος, ἐν δέ ϝοι ὄσσε
δαίεται· αὐτὰρ ὃ βουσὶ μετέρχεται ἢ ὀίεσσιν
ἠὲ μετ᾽ ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ϝε γαστήρ
μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν.
ὣς Ὀδυσεὺς κούρῃσιν ἐυπλοκάμοισιν ἔμελλεν
μίξεσθαι γυμνός περ ἐών· χρειὼ γὰρ ἵκανεν.
σμερδαλέος δ᾽ αὐτῇσι φάνη κεκακωμένος ἅλμῃ,
τρέσσαν δ᾽ ἄλλυδις ἄλλη ἐπ᾽ ἠιόνας προυχούσας.
οἴη δ᾽ Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε καὶ ἐκ δέος εἵλετο γυίων.
στῆ δ᾽ ἄντα σχομένη· ὃ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεύς
ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν ἐυώπιδα κούρην,
ἦ αὔτως ϝεπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισιν.
ὣς ἄρα ϝοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
λίσσεσθαι ϝεπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισιν,
μή ϝοι γοῦνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη.
αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον.
"γουνοῦμαί σε, ϝάνασσα· θεός νύ τις ἦ βροτός ἐσσι;
εἰ μέν τις θεός ἐσσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἀρτέμιδί σε ἐγώ γε, Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
ϝεῖδός τε μέγεθός τε φυήν τ᾽ ἄγχιστα ϝεϝίσκω·
εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν,
τρὶς μάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
τρὶς μάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμός
αἰὲν ἐυφροσύνῃσιν ἰαίνεται εἵνεκα σεῖο,
λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
κεῖνος δ᾽ αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,
ὅς κέ σ᾽ ἐϝέδνοισιν βρίσας ϝοικόνδ᾽ ἀγάγηται.
οὐ γάρ πω τοῖον ϝεῖδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
οὔτ᾽ ἄνδρ᾽ οὔτε γυναῖκα· σέβας μ᾽ ἔχει εἰσορόωντα.
Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα·
ἦλθον γὰρ καὶ κεῖσε, πολὺς δέ μοι ἕσπετο λαός,
τὴν ὁδὸν ᾗ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε᾽ ἔσεσθαι.
ὣς δ᾽ αὔτως καὶ κεῖνο ϝιδὼν ἐτεθήπεα θυμῷ
δήν, ἐπεὶ οὔ πω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης,

144 λίσσοιτ᾽, εἰ δείξειε πόλιν καὶ ϝείματα δοίη.

ὥς σὲ γύναι ἄγαμαί τε τέθηπά τε, δείδιά τ' αἰνῶς
γούνων ἅψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἱκάνει.
χθιζὸς ἐϝεικοστῷ φύγον ἤματι ϝοίνοπα πόντον·
τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμα φόρει κραιπναί τε θύελλαι
νήσου ἀπ' Ὠγυγίης. νῦν δ' ἐνθάδε κάμβαλε δαίμων,
ὄφρ' ἔτι που καὶ τῇδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ ὀίω
παύσεσθ', ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.
ἀλλὰ ϝάνασσ' ἐλέαιρε· σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἐς πρώτην ἱκόμην, τῶν δ' ἄλλων οὔ τινα ϝοῖδα
ἀνθρώπων οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
ϝάστυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
εἴ τί που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰοῦσα.
σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
ἄνδρα τε καὶ ϝοῖκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
ἐσθλήν· οὐ μὴν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασι ϝοῖκον ἔχητον
ἀνὴρ ἠδὲ γυνή. πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσιν,
χάρματα δ' εὐμενέτῃσι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί."
τὸν δ' αὖ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ηὔδα
"ξεῖν', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ϝέϝοικας, —
Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσι, ϝεκάστῳ·
καί που σοὶ τάδ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
οὔτ' οὖν ϝεσθῆτος δευήσεαι οὔτε τευ ἄλλου
ὧν ἐπέϝοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
ϝάστυ δέ τοι δείξω, ϝερέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν,
εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε."
ἦ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐυπλοκάμοισι κέλευσεν
"στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε φῶτα ϝιδοῦσαι;
ἦ μή πού τινα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτός, οὐδὲ γένηται,
ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται
δηιοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
ϝοικέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος.
ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει,
τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες

ξεῖνοί τε πτωχοί τε, δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
ἀλλὰ δότ' ἀμφίπολοι ξείνῳ βρῶσίν τε πόσιν τε,
λούσατέ τ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο."
ὣς ἔφαθ', αἳ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσαν,
κὰδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆ' εἷσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσεν
Ναυσικάα θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
πὰρ δ' ἄρα ϝοι φᾶρός τε χιτῶνά τε ϝείματ' ἔθηκαν,
δῶκαν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
ἤνωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσιν.
δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος Ὀδυσσεύς
"ἀμφίπολοι, στῆθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτός
ἅλμην ὤμοιιν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
χρίσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή.
ἄντην δ' οὐκ ἂν ἐγώ γε λοέσσομαι· αἰδέομαι γάρ
γυμνοῦσθαι κούρῃσιν ἐυπλοκάμοισι μετελθών."
ὣς ἔφαθ', αἳ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, ϝεῖπον δ' ἄρα κούρῃ.
αὐτὰρ ὃ ἐκ ποταμοῦ χρόα νίζετο δῖος Ὀδυσσεύς
ἅλμην, ἥ ϝοι νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους,
ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
ἀμφὶ δὲ ϝείματα ϝέσσαθ' ἅ ϝοι πόρε παρθένος ἀδμής,
τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
μείζονά τ' ἐσϝιδέειν καὶ πάσσονα, κὰδ δὲ κάρητος
ϝούλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνήρ
ϝίδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ϝέργα τελείει,
ὣς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
κάλλει καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κούρη.
δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισιν ἐυπλοκάμοισι μετηύδα
"κλῦτέ μευ, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὄφρα τι ϝείπω.
οὐ πάντων ἀϝέκητι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Φαιήκεσσ' ὅδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισιν·
πρόσθεν μὲν γὰρ δή μοι ἀϝεικέλιος δέατ' εἶναι,
νῦν δὲ θεοῖσι ϝέϝοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
εἰ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη.
ἀλλὰ δότ' ἀμφίπολοι ξείνῳ βρῶσίν τε πόσιν τε."

245 ἐνθάδε ναιετάων, καί ϝοι ϝάδοι αὐτόθι μίμνειν.

ὣς ἔφαθ᾽, αἳ δ᾽ ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
πὰρ δ᾽ ἄρ᾽ Ὀδυσσῆι ἔθεσαν βρῶσίν τε πόσιν τε.
ἦ τοι ὃ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
ἁρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος·
αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλο νόησεν.
ϝείματ᾽ ἄρα πτύξασα τίθη καλῆς ἐπ᾽ ἀπήνης,
ζεῦξεν δ᾽ ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἂν δ᾽ ἔβη αὐτή,
ὤτρυνεν δ᾽ Ὀδυσῆα, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"ὄρσεο δὴ νῦν ξεῖνε πόλινδ᾽ ἴμεν, ὄφρα σε πέμψω
πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σέ φημι
πάντων Φαιήκων ϝειδησέμεν ὅσσοι ἄριστοι.
ἀλλὰ μάλ᾽ ὧδ᾽ ἔρδειν· δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν.
ὄφρ᾽ ἂν μέν κ᾽ ἀγροὺς ἴομεν καὶ ϝέργ᾽ ἀνθρώπων,
τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ᾽ ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν
καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ᾽ ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβείομεν, ἣν πέρι πύργος
ὑψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ϝεκάτερθε πόληος,
λεπτὴ δ᾽ εἰσίθμη· νῆες δ᾽ ὁδὸν ἀμφιϝέλισσαι
ϝειρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστι ϝεκάστῳ.
ἔνθα δέ τέ σφ᾽ ἀγορή, καλὸν ποσιδήιον ἀμφίς,
ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ᾽ ἀραρυῖα.
ἔνθα δὲ νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσιν,
πείσματα καὶ σπεῖρα, καὶ ἀποξύουσιν ἐρετμά.
οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς οὐδὲ φαρέτρη,
ἀλλ᾽ ἱστοὶ καὶ ἐρετμὰ νεῶν καὶ νῆες ἔϝισαι,
ᾗσιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν.
τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μή τις ὀπίσσω
μωμεύῃ· μάλα δ᾽ εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον,
καί νύ τις ὧς ϝείπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας
'τίς δ᾽ ὅδε Ναυσικάᾳ ἕπεται καλός τε μέγας τε
ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὗρε; πόσις νύ ϝοι ἔσσεται αὐτῇ.
ἦ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ϝῆς ἀπὸ νηός
ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὔ τινες ἐγγύθεν εἰσίν·
ἠέ τις εὐξαμένῃ πολυάρητος θεὸς ἦλθεν
οὐρανόθεν καταβάς, ἕξει δέ μιν ἤματα πάντα.
βέλτερον, εἰ καὐτή περ ἐποιχομένη πόσιν εὗρεν
ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τούσδε γ᾽ ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί.'
ὣς ϝερέουσιν, ἐμοὶ δέ κ᾽ ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο.
καὶ δ᾽ ἄλλῃ νεμεσῶ ἥ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι,

ἥ τ᾽ ἀϝέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
ἀνδράσι μίσγηται πρίν γ᾽ ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
ξεῖνε, σὺ δ᾽ ὧδ᾽ ἐμέθεν ξυνίει ϝέπος, ὄφρα τάχιστα
πομπῆς καὶ νόστοιο τύχῃς παρὰ πατρὸς ἐμοῖο.
δήεις ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης ἄγχι κελεύθου
αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνη νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών·
ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος τεθαλυῖά τ᾽ ἀλωή,
τόσσον ἀπὸ πτόλιος ὅσσον τε γέγωνε βοήσας.
ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰς ὅ κεν ἡμεῖς
ϝάστυδε ἔλθωμεν καὶ ἱκώμεθα δώματα πατρός.
αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ϝέλπῃ ποτὶ δώματ᾽ ἀφῖχθαι,
καὶ τότε Φαιήκων ἴμεν ἐς πόλιν, ἠδ᾽ ἐρέεσθαι
δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
ῥεῖα δ᾽ ἀρίγνωτ᾽ ἐστί· καὶ ἂν πάις ἡγήσαιτο
νήπιος· οὐ μὴν γάρ τι ϝεϝοικότα τοῖσι τέτυκται
δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
ἥρωος. ἀλλ᾽ ὁπότ᾽ ἄν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλή,
ὦκα μάλα μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ᾽ ἂν ἵκηαι
μητέρ᾽ ἐμήν. ἣ δ᾽ ἧσται ἐπ᾽ ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,
ἠλάκατα στρωφῶσ᾽ ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ϝιδέσθαι,
κίονι κεκλιμένη· δμωαὶ δέ ϝοι εἵατ᾽ ὄπισθεν.
ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,
τῷ ὅ γε ϝοινοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ὥς.
τὸν παραμειψάμενος μητρὸς περὶ γούνασι χεῖρας
βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδῃαι
χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί." ✓
ὣς ἄρα φωνήσασ᾽ ἵμασεν μάστιγι φαεινῇ
ἡμιόνους· αἳ δ᾽ ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα.
αἳ δ᾽ εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν·
ἣ δὲ μάλ᾽ ἡνιόχευεν ὅπως ἅμ᾽ ἑποίατο πεζοί
ἀμφίπολοί τ᾽ Ὀδυσεύς τε, νόῳ δ᾽ ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
δύσετό τ᾽ ἠέλιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
ἱρὸν Ἀθηναίης, ἵν᾽ ἄρ᾽ ἕζετο δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτίκ᾽ ἔπειτ᾽ ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο
"κλῦθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη.
νῦν δή πέρ μευ ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔ ποτ᾽ ἄκουσας

313 εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ᾽ ἐνὶ θυμῷ,
ϝελπωρή τοι ἔπειτα φίλους ϝιδέειν καὶ ἱκέσθαι
ϝοῖκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

ῥαιομένου, ὅτε μ᾽ ἔρραιεν κλυτὸς εἰνοσίγαιος.
δός μ᾽ ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθέμεν ἠδ᾽ ἐλεεινόν."
ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε Παλλὰς Ἀθήνη.
αὐτῷ δ᾽ οὔ πω φαίνετ᾽ ἐναντίη· αἴδετο γάρ ῥα
πατροκασίγνητον, ὃ δ᾽ ἐπιζαφέλως μενέαινεν
ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι πάρος ϝὴν γαῖαν ἱκέσθαι.
7 ὣς ὃ μὲν ἔνθ᾽ ἠρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, Η
κούρην δὲ προτὶ ϝάστυ φέρεν μένος ἡμιόνοιιν.
ἣ δ᾽ ὅτε δὴ ϝοῦ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ᾽ ἵκανεν,
στῆσεν ἄρ᾽ ἐν προθύροισι, κασίγνητοι δέ μιν ἀμφίς
ἵσταντ᾽ ἀθανάτοις ἐναλίγκιοι, οἵ ῥ᾽ ὑπ᾽ ἀπήνης
ἡμιόνους ἔλυον ϝεσθῆτά τε ἔσφερον εἴσω.
αὐτὴ δ᾽ ἐς θάλαμον ϝεὸν ἤιε· δαῖε δέ ϝοι πῦρ
γρῆυς Ἀπειραίη θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
τήν ποτ᾽ Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιϝέλισσαι·
Ἀλκινόῳ δ᾽ αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὕνεκα πᾶσιν
Φαιήκεσσι ϝάνασσε, θεοῦ δ᾽ ὣς δῆμος ἄκουεν·
ἣ τρέφε Ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
ἥ ϝοι πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμειν.
καὶ τότ᾽ Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ᾽ ἴμεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
πολλὴν ἠέρα χεῦε φίλα φρονέουσ᾽ Ὀδυσῆι,
μή τις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
κερτομέοι τε ϝέπεσσι καὶ ἐξερέοιθ᾽ ὅτις εἴη.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ ἄρ᾽ ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραννήν,
ἔνθα ϝοι ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
παρθενικῇ ϝεικυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούσῃ.
στῆ δὲ πρόσθ᾽ αὐτοῦ· ὃ δ᾽ ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς
"ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ᾽ ἀνθρώποισι ϝανάσσει;
καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ᾽ ἱκάνω
τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὔ τινα ϝοῖδα
ἀνθρώπων οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον ὅν με κελεύεις
δείξω, ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
ἀλλ᾽ ἴθι σιγῇ τοῖον, ἐγὼ δ᾽ ὁδὸν ἡγεμονεύσω,
μηδέ τιν᾽ ἀνθρώπων προτιόσσεο μηδ᾽ ἐρέεινε·
οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ᾽ ἀνθρώπους ἀνέχονται,
οὐδ᾽ ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ᾽ ὅς κ᾽ ἄλλοθεν ἔλθῃ.
νηυσὶ θοῇσιν τοί γε πεποιθότες ὠκείῃσιν

λαῖτμα μέγ᾽ ἐκπερόωσιν, ἐπεί σφισι δῶκ᾽ ἐνοσίχθων.
τῶν νέες ὠκεῖαι ὡς εἰ πτερὸν ἠὲ νόημα."
ὣς ἄρα φωνήσασ᾽ ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὃ δ᾽ ἔπειτα μετ᾽ ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
τὸν δ᾽ ἄρα Φαίηκες ναυσίκλυτοι οὐκ ἐνόησαν
ἐρχόμενον κατὰ ϝάστυ διὰ σφέας· οὐ γὰρ Ἀθήνη
εἴα ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἥ ῥά ϝοι ἀχλύν
θεσπεσίην κατέχευε φίλα φρονέουσ᾽ ἐνὶ θυμῷ.
θαύμαζεν δ᾽ Ὀδυσεὺς λιμένας καὶ νῆας ἐϝίσας
αὐτῶν θ᾽ ἡρώων ἀγορὰς καὶ τείχεα μακρά
ὑψηλά, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ϝιδέσθαι.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώμαθ᾽ ἵκοντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
"οὗτος δή τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος ὅν με κελεύεις
πεφραδέμεν· δήεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας
δαίτην δαινυμένους. σὺ δ᾽ ἔσω κίε, μηδέ τι θυμῷ
τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων.
δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεαι ἐν μεγάροισιν·
Ἀρήτη δ᾽ ὄνομ᾽ ἐστὶν ἐπώνυμον, ἐκ δὲ τοκήων
τῶν αὐτῶν οἵ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
γείνατο καὶ Περίβοια, γυναικῶν ϝεῖδος ἀρίστη,
ὁπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
ὅς ποθ᾽ ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν.
ἀλλ᾽ ὃ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ᾽ αὐτός,
τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίηξι ϝάνασσεν.
Ναυσίθοος δ᾽ ἔτεκεν Ῥηξήνορά τ᾽ Ἀλκίνοόν τε.
τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλ᾽ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα
Ἀρήτην· τὴν δ᾽ Ἀλκίνοος ποιήσατ᾽ ἄκοιτιν,
καί μιν ἔτισ᾽ ὡς οὔ τις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ᾽ ἀνδράσι ϝοῖκον ἔχουσιν.
ὣς κείνη περὶ κῆρι τετίμηταί τε καὶ ἔστιν
ἔκ τε φίλων παίδων ἔκ τ᾽ αὐτοῦ Ἀλκινόοιο
καὶ λαῶν, οἵ μίν ῥα θεὸν ὣς εἰσορόωντες
δειδέχαται μύθοισιν, ὅτε στείχῃσ᾽ ἀνὰ ϝάστυ.
οὐ μὴν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτὴ δεύεται ἐσθλοῦ·

---

52 ϝέργοισιν τελέθει, εἴ καί ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.

οἷσίν τ᾽ εὖ φρονέῃσι, καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.
εἴ κέν τοι κείνη ϝε φίλα φρονέῃσ᾽ ἐνὶ θυμῷ,
ϝελπωρή τοι ἔπειτα φίλους ϝιδέειν καὶ ἱκέσθαι
ϝοῖκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν."
ὣς ἄρα φωνήσασ᾽ ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
πόντον ἐπ᾽ ἀτρύγετον, λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινήν,
ἵκετο δ᾽ ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
δῦνε δ᾽ Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
Ἀλκινόου πρὸς δώματ᾽ ἴεν κλυτά· πολλὰ δέ ϝοι κῆρ
ὥρμαιν᾽ ἱσταμένῳ πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἱκέσθαι.
ὥς τε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
δῶμα καθ᾽ ὑψερεφὲς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλέδατ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ, περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο·
χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔϝεργον·
σταθμοὶ δ᾽ ἀργύρεοι ἐν χαλκέῳ ἕστασαν οὐδῷ,
ἀργύρεον δ᾽ ἐφ᾽ ὑπερθύριον, χρυσέη δὲ κορώνη.
χρύσειοι δ᾽ ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
οὓς Ἥφαιστος ἔτευξε ϝιδυίῃσιν πραπίδεσσιν
δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερές, ἔνθ᾽ ἐνὶ πέπλοι
λεπτοὶ ἐύννητοι βεβλήατο, ϝέργα γυναικῶν·
ἔνθα δὲ Φαιήκων ἡγήτορες ἑδριόωντο
πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηϝετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
χρύσειοι δ᾽ ἄρα κοῦροι ἐυδμήτων ἐπὶ βωμῶν
ἕστασαν αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσιν.
πεντήκοντα δέ ϝοι δμωαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες
αἳ μὲν ἀλετρεύουσι μύλῃς ἔπι μήλοπα καρπόν,
αἳ δ᾽ ἱστοὺς ὑφόωσι καὶ ἠλάκατα στρωφῶσιν
ἥμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·
καιροσέων δ᾽ ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
ὅσσον Φαίηκες περὶ πάντων ϝίδριες ἀνδρῶν
νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν, ὣς δὲ γυναῖκες
ἱστὸν τεχνῆσσαι· περὶ γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
ϝέργα τ᾽ ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλάς.
ἔκτοσθεν δ᾽ αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων

94 ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.

τετράγυος· περὶ δ᾽ ἕρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκασι τηλεθόωντα,
ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι
συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι.
τάων οὔ ποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ᾽ ἀπολείπει
χείματος οὐδὲ θέρευς, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ᾽ αἰεί
ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲν φύει ἄλλα δὲ πέσσει.
ὄγχνη ἐπ᾽ ὄγχνῃ γηράσκει, μῆλον δ᾽ ἐπὶ μήλῳ,
αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλή, σῦκον δ᾽ ἐπὶ σύκῳ.
ἔνθα δέ ϝοι πολύκαρπος ἀλωὴ ἐρρίζωται,
τῆς ἕτερον μέν θ᾽ εἱλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
τέρσεται ἠελίῳ, ἑτέρας δ᾽ ἄρα τε τρυγόωσιν,
ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δέ τ᾽ ὄμφακες εἰσίν
ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ᾽ ὑποπερκάζουσιν.
ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νείατον ὄρχον
παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηϝετανὸν γανόωσαι.
ἐν δὲ δύω κρῆναι ἣ μέν τ᾽ ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
σκίδναται, ἣ δ᾽ ἑτέρωθεν ὑπ᾽ αὐλῆς οὐδὸν ἵησιν
πρὸς δόμον ὑψηλόν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
τοῖ᾽ ἄρ᾽ ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.
ἔνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ϝεῷ θηήσατο θυμῷ,
καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δώματος εἴσω.
εὗρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
σπένδοντας δεπάεσσιν ἐυσκόπῳ ἀργεϊφόντῃ,
ᾧ πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
πολλὴν ἠέρ᾽ ἔχων, ἥν ϝοι περίχευεν Ἀθήνη,
ὄφρ᾽ ἵκετ᾽ Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς,
καὶ τότε δή ῥ᾽ αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
οἳ δ᾽ ἄνεῳ ἐγένοντο δόμον κάτα φῶτα ϝιδόντες,
θαύμαζον δ᾽ ὁρόωντες. ὃ δὲ λιτάνευεν Ὀδυσσεύς
"Ἀρήτη θύγατερ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
σόν τε πόσιν σά τε γούναθ᾽ ἱκάνω πολλὰ μογήσας,
τούσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
ζωέμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειε ϝέκαστος
κτήματ᾽ ἐνὶ μεγάροισι, γέρας θ᾽ ὅτι δῆμος ἔδωκεν.
αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ᾽ ἱκέσθαι
θᾶσσον, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω."

ὣς ϝειπὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετ᾽ ἐπ᾽ ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν
πὰρ πυρί· οἳ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέϝειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος,
ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστατος ἦεν
καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε πολλά τε ϝειδώς·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"Ἀλκίνο᾽, οὐ μήν τοι τόδε κάλλιον, οὐδὲ ϝέϝοικεν,
ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἧσθαι ἐπ᾽ ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν·
οἵδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
εἷσον ἀναστήσας, σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
ϝοῖνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
σπείσομεν, ὅς θ᾽ ἱκέτῃσιν ἅμ᾽ αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίη δότω ἔνδον ἐόντων."
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ᾽ ἄκουσ᾽ ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
χειρὸς ἑλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
ὦρσεν ἀπ᾽ ἐσχαρόφιν καὶ ἐπὶ θρόνου εἷσε φαεινοῦ,
υἱὸν ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
ὅς ϝοι πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν.
χέρνιβα δ᾽ ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ᾽ αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ᾽ ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
αὐτὰρ ὃ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο
"Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
σπείσομεν, ὅς θ᾽ ἱκέτῃσιν ἅμ᾽ αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ."
ὣς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα ϝοῖνον ἐκίρνα,
νώμησεν δ᾽ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ᾽ ὅσον ἤθελε θυμός,
τοῖσιν δ᾽ Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὄφρ᾽ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε ϝοίκαδ᾽ ἰόντες·
ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες
ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν ἠδὲ θεοῖσιν
ῥέξομεν ἱερὰ καλά, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
μνησόμεθ᾽, ὥς χ᾽ ὁ ξεῖνος ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης

πομπῇ ὑφ᾽ ἡμετέρῃ ϝὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηται
χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστίν,
μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσιν,
πρίν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ᾽ ἔπειτα
πείσεται ἅσσα ϝοι αἶσα κατὰ κλῶθές τε βαρεῖαι
γιγνομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ᾽ οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
ἄλλο τι δὴ τόδ᾽ ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται.
αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
ἡμῖν, εὖτ᾽ ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας,
δαίνυνταί τε παρ᾽ ἄμμι καθήμενοι ἔνθα περ ἡμεῖς.
εἰ δ᾽ ἄρα τις καὶ μοῦνος ἰὼν ξυμβλῆται ὁδίτης,
οὔ τι κατακρύπτουσιν, ἐπεί σφισιν ἐγγύθεν εἰμέν
ὥς περ Κύκλωπές τε καὶ αγρια φῦλα Γιγάντων."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"Ἀλκίνο᾽, ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσίν· οὐ γὰρ ἐγώ γε
ἀθανάτοισι ϝέϝοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν.
οὕς τινας ὑμεῖς ϝίστε μάλιστ᾽ ὀχέοντας ὀϊζύν
ἀνθρώπων, τοῖσίν κεν ἐν ἄλγεσι ϝισωσαίμην.
καὶ δ᾽ ἔτι κεν καὶ πλείον᾽ ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
ἀλλ᾽ ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ·
οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
ἔπλετο, ἥ τ᾽ ἐκέλευσε ϝέο μνήσασθαι ἀνάγκῃ
καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
ὥς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν, ἣ δὲ μάλ᾽ αἰεί
ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων
ληθάνει ὅσσ᾽ ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.
ὑμεῖς δ᾽ ὀτρύνεσθε ἅμ᾽ ἠοῖ φαινομένηφιν
ὥς κ᾽ ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,
καί περ πολλὰ παθόντα. ϝιδόντα με καὶ λίποι αἰών
κτῆσιν ἐμήν, δμῶάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα."
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπῄνεον ἠδὲ κέλευον
πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔϝειπεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ᾽ ὅσον ἤθελε θυμός,
οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν ϝοικόνδε ϝέκαστος,
αὐτὰρ ὃ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
πὰρ δέ ϝοι Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος θεοϝειδής
ἥσθην· ἀμφίπολοι δ᾽ ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.

τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε ϝείματ' ἰδοῦσα
καλά, τά ῥ' αὐτὴ τεῦξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
καί μιν φωνήσασα ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
τίς πόθεν εἶς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε ϝείματ' ἔδωκεν;
οὐ δὴ φῂς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκέσθαι;"
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεῦσαι,
κήδε' ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες·
τοῦτο δέ τοι ϝερέω ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
Ὠγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἁλὶ κεῖται,
ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ δολόεσσα Καλυψώ
ναίει ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
μίσγεται οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
οἶον, ἐπεί μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ϝέλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ ϝοίνοπι πόντῳ.
ἔνθα μὲν ἑπτάϝετες μένον ἔμπεδον, εἵματα δ' αἰεί
δάκρυσι δεύεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ·
ἀλλ' ὅτε δὴ ὀγδόατόν μοι ἐπιπλόμενον ϝέτος ἦλθεν,
καὶ τότε δή μ' ἐκέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι
Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἢ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
σῖτον καὶ μέθυ ϝηδύ, καὶ ἄμβροτα ϝείματα ϝέσσεν,
οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.
ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέον ἤματα ποντοπορεύων,
ὀκτωκαιδεκάτῃ δὲ φάνη ὄρεα σκιόεντα
γαίης ὑμετέρης, γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ
δυσμόρῳ· ἦ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι ὀιζυῖ
πολλῇ, τήν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους κατέδησε κέλευθα,

251 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιϝελίσσης
ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψώ
ναίει ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἥ με λαβοῦσα
ἐνδυκέως ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκεν
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα·
ἀλλ' ἐμὸν οὔ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.

ὤρινεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον, οὐδέ τι κῦμα
εἴα ἐπὶ σχεδίης ἁδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἐγώ γε
νηχόμενος μέγα λαῖτμα διέτμαγον, ὄφρα με γαίῃ
ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
πέτρῃς πρὸς μεγάλῃσι βαλὸν καὶ ἀτερπέι χώρῳ·
ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, εἷος ἐπῆλθον
ἐς ποταμόν, τῇ δή μοι ἐϝείσατο χῶρος ἄριστος,
λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων, ἐπὶ δ' ἀμβροσίη νύξ
ἤλυθ'. ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διιπετέος ποταμοῖο
ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον, ἀμφὶ δὲ φύλλα
ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρον' ἔχευεν.
ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιημένος ἦτορ,
εὗδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἠῶ καὶ μέσον ἦμαρ.
δύσετό τ' ἠέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν,
ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρός
παιζούσας, ἐν δ' αὐτὴ ἔην ϝεικυῖα θεῇσιν.
τὴν ἱκέτευσ'· ἣ δ' οὔ τι νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλοῦ,
ὡς οὐκ ἂν ϝέλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα·
ἥ μοι σῖτον ἔδωκε ϝάλις ἠδ' αἴθοπα ϝοῖνον,
καὶ λοῦσ' ἐν ποταμῷ, καί μοι τάδε ϝείματ' ἔδωκεν.
ταῦτά τοι, ἀχνύμενός περ, ἀληθείην κατέλεξα."
τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε
"ξεῖν', ἦ τοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησεν
παῖς ἐμή, οὕνεκά σ' οὔ τι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτην ἱκέτευσας."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ἥρως, μή μοι τοὔνεκ' ἀμύμονα νείκεε κούρην·
ἣ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι,
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον δείσας αἰσχυνόμενός τε,
μή πως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσσαιτο ϝιδόντι·
δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων."
τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε
"ξεῖν', οὔ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ,
μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
εἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,

294 ϝερξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.

τοῖος ἐὼν οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων ἅ τ' ἐγώ περ,
παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι
αὖθι μένων· ϝοῖκον δέ κ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
εἴ κ' ἐθέλων γε μένοις. ἀϝέκοντα δέ σ' οὔ τις ἐρύξει
Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ' ἐὺ ϝειδῇς,
αὔριον ἔς· τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
λέξεαι, οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνην, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν,
εἴ περ καὶ μάλα πολλὸν ἑκαστέρω ἔστ' Εὐβοίης,
τήν περ τηλοτάτω φάσ' ἔμμεναι οἵ ϝε ϝίδοντο
λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
ἦγον ἐποψόμενον Τιτυὸν Γαιήιον υἱόν.
καὶ μὲν οἱ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν
ἤματι τῷ αὐτῷ, καὶ ἀπήνυσαν οἴκαδ' ὀπίσσω.
ϝειδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὅσσον ἄρισται
νῆες ἐμαὶ καὶ κοῦροι ἀναρρίπτειν ἅλα πηδῷ."
ὣς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
εὐχόμενος δ' ἄρα ϝεῖπε, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"Ζεῦ πάτερ, εἴθ' ὅσα ϝεῖπε τελευτήσειεν ἅπαντα
Ἀλκίνοος· τοῦ μέν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν
ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἱκοίμην."
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλά
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι ϝούλας καθύπερθε ϝέσασθαι.
αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
ὤτρυνον Ὀδυσῆα παριστάμεναι ϝεπέεσσιν.
"ὄρσο κέων, ὦ ξεῖνε· πεποίηται δέ τοι εὐνή."
ὣς φάν, τῷ δ' ἀσπαστὸν ἐϝείσατο κοιμηθῆναι.
ὣς ὃ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
πὰρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

8 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς, Θ
ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
ἂν δ' ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο

Φαιήκων ἀγορήνδ', ἥ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο·
ἐλθόντες δὲ καθῖζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν
πλησίον. ἣ δ' ἀνὰ ϝάστυ μετῴχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
ϝειδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
νόστον Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μητιόωσα,
καί ῥα ϝεκάστῳ φωτὶ παριαταμένη φάτο μῦθον.
"δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,
ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα
πόντον ἐπιπλαγχθείς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος."
ὣς ϝειποῦσ' ὤτρυνε μένος θυμόν τε ϝεκάστου.
καρπαλίμως δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἕδραι
ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἐθηήσαντο ϝιδόντες
υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα. τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις,
καί μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκε ϝιδέσθαι,
ὥς κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο
δεινός τ' αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
πολλούς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τε γένοντο,
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ξεῖνος ὅδ', οὐ ϝοῖδ' ὅς τις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
ἠὲ πρὸς ἠοίων ἦ ϝεσπερίων ἀνθρώπων·
πομπὴν δ' ὀτρύνει καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
ἡμεῖς δ', ὡς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν·
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται,
ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει εἵνεκα πομπῆς.
ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν
πρωτόπλοον, κούρω δὲ δυωκαιπεντήκοντα
κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμά
ἔκβητ', αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα
ἡμετερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω.
κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλά
ἔρχεσθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροισι φιλέωμεν.
μηδέ τις ἀρνείσθω. καλέσασθε δὲ θεῖον ἀοιδόν
Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς περὶ δῶκεν ἀοιδήν,

τέρπειν ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν."
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
σκηπτοῦχοι· κῆρυξ δὲ μετῴχετο θεῖον ἀοιδόν.
κούρω δὲ κρινθέντε δυωκαιπεντήκοντα
βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἁλὸς βένθοσδε ϝέρυσσαν,
ἐν δ' ἱστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ,
ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισιν,
πάντα κατὰ μοῖραν, ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν,
ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε καὶ ἕρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν.
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν,
ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς·
τοὺς δέρον ἀμφί θ' ἕπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινήν.
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίϝηρον ἀοιδόν,
τὸν περὶ μοῦσ' ἐφίλησε, δίδω δ' ἀγαθόν τε κακόν τε·
ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδω δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.
τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκεν θρόνον ἀργυρόηλον
μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας,
κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασεν φόρμιγγα λιγεῖαν
αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι,
κῆρυξ· πὰρ δ' ἐτίθη κάνεον καλήν τε τράπεζαν,
πὰρ δὲ δέπας ϝοίνοιο, πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
οἴμης τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανεν,
νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος,
ὥς ποτε δηρίσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
ἐκπάγλοις ϝεπέεσσι, ϝάναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
χαῖρε νόῳ ὅ τ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο.
ὣς γάρ ϝοι χρείων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάινον οὐδόν
χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχή
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς

58 ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἠδὲ παλαιοί.

πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν
κὰκ κεφαλῆς ϝείρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·
αἴδετο γὰρ Φαίηκας ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
ἦ τοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος ἀοιδός,
δάκρυ ὀμορξάμενος κεφαλῆς ἄπο φᾶρος ἕλεσκεν,
καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν σπείσασκε θεοῖσιν·
αὐτὰρ ὅτ' ἂψ ἄρχοιτο καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν
Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντο ϝέπεσσιν,
ἂψ Ὀδυσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάασκεν.
ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδὲ νόησεν
ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα
"κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐϝίσης
φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ·
νῦν δ' ἐξέλθωμεν καὶ ἀέθλων πειρηθέωμεν
πάντων, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ ϝοῖσι φίλοισιν,
ϝοίκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων
πύξ τε παλαιμοσύνῃ τε καὶ ἅλμασιν ἠδὲ πόδεσσιν."
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασεν φόρμιγγα λιγεῖαν,
Δημοδόκου δ' ἕλε χεῖρα καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
κῆρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδὸν ἥν περ οἱ ἄλλοι
Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θαυμανέοντες.
βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, ἅμα δ' ἕσπετο πουλὺς ὅμιλος,
μυρίοι. ἂν δ' ἵσταντο νέοι πολλοί τε καὶ ἐσθλοί.
ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε καὶ Ὠκύαλος καὶ Ἐλατρεύς
Ναυτεύς τε Πρυμνεύς τε καὶ Ἀγχίαλος καὶ Ἐρετμεύς
Ποντεύς τε Πρωρεύς τε, Θόων Ἀναβησίνεώς τε
Ἀμφίαλός θ' υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος βροτολοιγῷ ϝῖσος Ἄρηι,
Ναυβολίδης, ὃς ἄριστος ἔην ϝεῖδός τε δέμας τε
πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα·
ἂν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
Λαοδάμας θ' Ἅλιός τε καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος.
οἳ δ' ἦ τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν.
τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἳ δ' ἅμα πάντες
καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
τῶν δὲ θέειν ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων·

ὅσσον τ' ἐν νειῷ οὖρον πέλει ἡμιόνοιιν,
τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἵκεθ', οἱ δὲ λίποντο.
οἱ δὲ παλαιμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο·
τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους.
ἅλματι δ' Ἀμφίαλος πάντων προφερέστατος ἦεν·
δίσκῳ δ' αὖ πάντων πολὺ φέρτατος ἦεν Ἐλατρεύς,
πὺξ δ' αὖ Λαοδάμας ἀγαθὸς πάις Ἀλκινόοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτάρφθησαν φρέν' ἀέθλοις,
τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη, πάις Ἀλκινόοιο,
"δεῦτε, φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα εἴ τιν' ἄεθλον
ϝοῖδέ τε καὶ δεδάηκε. φυήν γε μὲν οὐ κακός ἐστιν,
μηρούς τε κνήμας τε καὶ ἄμφω χεῖρας ὕπερθεν
αὐχένα τε στιβαρὸν μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης
δεύεται. ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσιν·
οὐ γὰρ ἐγώ γέ τί φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης
ἄνδρα γε συγχεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη."
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε
"Λαόδαμαν, μάλα τοῦτο ϝέπος κατὰ μοῖραν ἔϝειπες."
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἀγαθὸς πάις Ἀλκινόοιο,
στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν καὶ Ὀδυσσῆα προσέϝειπεν
"δεῦρ' ἄγε καὶ σύ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων,
εἴ τινά που δεδάηκας. ἔϝοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους·
οὐ μὴν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος, ὄφρα κ' ἔῃσιν,
ἢ ὅτι ποσσίν τε ῥέξῃ καὶ χερσὶ ϝεῇσιν.
ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ.
σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλά τοι ἤδη
νηῦς τε κατείρυσται καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"Λαόδαμαν, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;
κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἤ περ ἄεθλοι,
ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα,
νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων
ἧμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε πάντα τε δῆμον."
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο νείκεσέ τ' ἄντην.
"οὐ γάρ σ' οὐδέ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ ϝεϝίσκω
ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται,
ἀλλὰ τῷ ὅς θ' ἅμα νηὶ πολυκλήιδι θαμίζων,
ἀρχὸς ναυτάων οἵ τε πρηκτῆρες ἔασιν,

142 αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰὼν καὶ πέφραδε μῦθον.

φόρτου τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος εἶσιν ὁδαίων
κερδέων θ' ἁρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ϝέϝοικας."
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ξεῖν', οὐ καλὸν ἔϝειπες· ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ϝέϝοικας.
οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν
ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν οὔτ' ἂρ φρένας οὔτ' ἀγορητύν.
ἄλλος μὲν γὰρ ϝεῖδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνήρ,
ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ϝέπεσι στέφει, οἱ δέ τ' ἐς αὐτόν
τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν,
ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ϝάστυ θεὸν ὣς εἰσορόωσιν.
ἄλλος δ' αὖ ϝεῖδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν,
ἀλλ' οὔ ϝοι χάρις ἀμφιπεριστέφεται ϝεπέεσσιν,
ὡς καὶ σοὶ ϝεῖδος μὲν ἀριπρεπές, οὐδέ κεν ἄλλως
οὐδὲ θεὸς τεύξειε, νόον δ' ἀποφώλιός ἐσσι.
ὤρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
ϝειπὼν οὐ κατὰ κόσμον. ἐγὼ δ' οὐ νῆϊς ἀέθλων,
ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀίω
ἔμμεναι ὄφρ' ἥβῃ τε πεποίθεα χερσί τ' ἐμῇσιν.
νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
ἀλλὰ καὶ ὥς, κακὰ πολλὰ παθών, πειρήσομ' ἀέθλων·
θυμοδακὴς γὰρ μῦθος, ἐπώτρυνας δέ με ϝειπών."
ἦ ῥα, καὶ αὐτῷ φάρει ἀναΐξας λάβε δίσκον
μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ
ἢ οἵῳ Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισιν.
τόν ῥα περιστρέψας ἧκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός,
βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δὲ πτῆξαν ποτὶ γαίῃ
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς. ὃ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντα
ῥίμφα θέων ἀπὸ χειρός. ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη
ἀνδρὶ δέμας ϝεικυῖα, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"καί κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα
ἀμφαφόων, ἐπεὶ οὔ τι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ
ἀλλὰ πολὺ πρῶτον. σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
οὔ τις Φαιήκων τόν γ' ἵξεται, οὐδ' ὑπερήσει."
ὣς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
χαίρων οὕνεχ' ἑταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι.
καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσιν
"τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι. τάχα δ' ὕστερον ἄλλον

ἥσειν ἢ τοσσοῦτον ὀίομαι ἢ ἔτι μᾶσσον.
τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,
δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω, ἐπεί μ' ἐχολώσατε λίην,
ἢ πὺξ ἠὲ πάλῃ ἢ καὶ ποσίν, οὔ τι μεγαίρω,
πάντων Φαιήκων, πλήν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος.
ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστί· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνήρ,
ὅς τις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων
δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· ϝέο δ' αὐτοῦ πάντα κολούει.
τῶν δ' ἄλλων οὔ πέρ τιν' ἀναίνομαι οὐδ' ἀθερίζω,
ἀλλ' ἐθέλω ϝίδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἄντην.
πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι, μετ' ἀνδράσιν ὅσσοι ἄεθλοι.
εὖ μὲν τόξον ϝοῖδα ἐύξοον ἀμφαφάασθαι·
πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι ὀιστεύσας ἐν ὁμίλῳ
ἀνδρῶν δυσμενέων, εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
ἄγχι παρασταῖεν καὶ τοξαζοίατο φωτῶν.
οἶος δή με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί.
τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω,
οὔθ' Ἡρακλῆι οὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆι,
οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων.
τῷ ῥα καὶ αἶψ' ἔθανεν μέγας Εὔρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
ἵκετ' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
ἔκτανεν, οὕνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
δουρὶ δ' ἀκοντίζω ὅσον οὐκ ἄλλος τις ὀιστῷ.
οἴοισιν δείδοικα ποσὶν μή τίς με παρέλθῃ
Φαιήκων· λίην γὰρ ἀϝεικελίως ἐδαμάσθην
κύμασιν ἐν πολλοῖς· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται."
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέϝειπεν
"ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν ἥ τοι ὀπηδεῖ,
χωόμενος ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστάς
νείκεσεν, ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὔ τις ὄνοιτο
ὅς τις ἐπίσταιτο ϝῇσιν φρεσὶν ἄρτια βάζειν·

232 κύμασιν ἐν πολλοῖς, ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα ἦεν ἐπηϝετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται

ἀλλ' ἄγε νῦν ἐμέθεν ξυνίει ϝέπος, ὄφρα καὶ ἄλλῳ
ϝείπῃς ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισιν
δαινύῃ παρὰ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
Ζεὺς ἐπὶ ϝέργα τίθησι διαμπερὲς ἐξ ἔτι πατρῶν.
οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαισταί,
ἀλλὰ ποσὶν κραιπνῶς θέομεν καὶ νηυσὶν ἄριστοι,
αἰεὶ δ' ἥμιν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε
ϝείματά τ' ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
ἀλλ' ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες ὅσσοι ἄριστοι,
παίσατε, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ ϝοῖσι φίλοισιν,
ϝοίκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων
ναυτιλίῃ καὶ ποσσὶ καὶ ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ.
Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κιὼν φόρμιγγα λιγεῖαν
οἰσέτω, ἥ που κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν."
ὣς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοϝείκελος, ὦρτο δὲ κῆρυξ
οἴσων φόρμιγγα γλαφυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέσταν
δήμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας ἐὺ πρήσσεσκον ἕκαστα,
λείηναν δὲ χορόν, καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα.
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λιγεῖαν
Δημοδόκῳ. ὃ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον, ἀμφὶ δὲ κοῦροι
πρωθῆβαι ἵσταντο, δαήμονες ὀρχηθμοῖο,
πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.
αὐτὰρ ὃ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν
ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος ἐυστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
ὡς τὰ πρῶτ' ἐμίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισιν
λάθρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ᾔσχυνε καὶ εὐνήν
Ἡφαίστοιο ϝάνακτος. ἄφαρ δέ ϝοι ἄγγελος ἦλθεν
Ἥλιος, ὅ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότητι.
Ἥφαιστος δ' ὡς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσεν,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων,
ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμούς
ἀρρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε δόλον κεχολωμένος Ἄρει,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον ὅθι ϝοι φίλα δέμνι' ἔκειτο,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἁπάντῃ·
πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο,
ἠύτ' ἀράχνια λεπτά, τά γ' οὔ κέ τις οὐδὲ ϝίδοιτο,

οὐδὲ θεῶν μακάρων· περὶ ɼὰρ δολόεντα τέτυκτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα δόλον περὶ δέμνι᾽ ἔχευεν,
εἴσατ᾽ ἴμεν ἐς Λῆμνον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
ἥ ϝοι ɼαιάων πολὺ φιλτάτη ἐστὶν ἁπασέων.
οὐδ᾽ ἀλαοσκοπίην εἶχεν χρυσήνιος Ἄρης,
ὡς ϝίδεν Ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κιόντα·
βῆ δ᾽ ἰέναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
ἰσχανόων φιλότητος ἐυστεφάνου Κυθερείης.
ἣ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρονίωνος
ἐρχομένη κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζεθ᾽· ὃ δ᾽ εἴσω δώματος ᾔειν,
ἔν τ᾽ ἄρα ϝοι φῦ χειρί, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε· τραπείομεν εὐνηθέντες·
οὐ ɼὰρ ἔθ᾽ Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλά που ἤδη
οἴχεται ἐς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀɼριοφώνους."
ὣς φάτο, τῇ δ᾽ ἀσπαστὸν ἐϝείσατο κοιμηθῆναι.
τὼ δ᾽ ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοί
τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο,
οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν οὐδ᾽ ἀναεῖραι.
καὶ τότε δὴ ɼίɼνωσκον ὅ τ᾽ οὐκέτι φυκτὰ πέλοντο.
ἀɼχίμολον δέ σφ᾽ ἦλθε περικλυτὸς ἀμφιɼυήεις,
αὖτις ὑποστρέψας πρὶν Λήμνου ɼαῖαν ἱκέσθαι·
Ἠέλιος ɼάρ ϝοι σκοπιὴν ἔχε ϝεῖπέ τε μῦθον.
ἔστη δ᾽ ἐν προθύροισι, χόλος δέ μιν ἄɼριος ᾕρειν·
σμερδαλέον δ᾽ ἐβόησε, ɼέɼωνέ τε πᾶσι θεοῖσιν.
"Ζεῦ πάτερ ἠδ᾽ ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
δεῦθ᾽, ἵνα ϝέρɼα ɼελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιϝεικτὰ ϝίδησθε,
ὡς ἐμὲ χωλὸν ἐόντα Διὸς θυɼάτηρ Ἀφροδίτη
αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ᾽ ἀϝίδηλον Ἄρηα,
οὕνεχ᾽ ὃ μὲν καλός τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἐɼώ ɼε
ἠπεδανὸς ɼενόμην. ἀτὰρ οὔ τί μοι αἴτιος ἄλλος,
ἀλλὰ τοκῆε δύω, τὼ μὴ ɼείνασθαι ὄφελλον.
ἀλλ᾽ ὄψεσθ᾽ ἵνα τώ ɼε καθεύδετον ἐν φιλότητι,
εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐɼὼ δ᾽ ὁρόων ἀκάχημαι.
οὐ μήν σφεας ἔτ᾽ ἔϝολπα μίνυνθά ɼε κειέμεν οὕτως,
καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ᾽ οὐκ ἐθελήσετον ἄμφω
εὕδειν. ἀλλά σφωε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
εἰς ὅ κέ μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδῷσιν ἔϝεδνα,
ὅσσα ϝοι ἐɼɼυάλιξα κυνώπιδος εἵνεκα κούρης,

303 βῆ δ᾽ ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ·

οὕνεκά ϝοι καλὴ θυɼάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος."
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἀɼέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
ἦλθε Ποσειδάων ɼαιήοχος, ἦλθ᾽ ἐριούνης
Ἑρμείας, ἦλθεν δὲ ϝάναξ ϝεκάϝερɼος Ἀπόλλων.
θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ ϝοίκοι ἑκάστη.
ἔσταν δ᾽ ἐν προθύροισι θεοί, δωτῆρες ἑάων·
ἄσβεστος δ᾽ ἄρ᾽ ἐνῶρτο ɼέλος μακάρεσσι θεοῖσιν
τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο.
ὧδε δέ τις ϝείπεσκε ϝιδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
"οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ϝέρɼα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν,
ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἷλεν Ἄρηα,
ὠκύτατόν περ ἐόντα θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
χωλὸς ἐών, τέχνῃσι· τὸ καὶ μοιχάɼρι᾽ ὀφέλλει."
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀɼόρευον·
Ἑρμῆν δὲ προσέϝειπε ϝάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
"Ἑρμεία Διὸς υἱὲ διάκτορε, δῶτορ ἑάων,
ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθείς
εὕδειν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ;"
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα διάκτορος ἀρɼεϊφόντης
"εἰ ɼὰρ τοῦτο ɼένοιτο, ϝάναξ ϝεκατηβόλ᾽ Ἄπολλον.
δεσμοὶ μὲν τρὶς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν,
ὑμεῖς δ᾽ εἰσορόῳτε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
αὐτὰρ ἐɼὼν εὕδοιμι παρὰ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ."
ὣς ἔφατ᾽, ἐν δὲ ɼέλως ὦρτ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
οὐδὲ Ποσειδάωνα ɼέλως ἔχε, λίσσετο δ᾽ αἰεί
Ἥφαιστον κλυτοϝερɼὸν ὅπως λύσειεν Ἄρηα.
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"λῦσον· ἐɼὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὡς σὺ κελεύεις,
τίσειν αἴσιμα πάντα μετ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσιν."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε περικλυτὸς ἀμφιɼυήεις
"μή με, Ποσείδαον ɼαιήοχε, ταῦτα κέλευε·
δειλαί τοι δειλῶν ɼε καὶ ἐɼɼύαι ἐɼɼυάασθαι.
πῶς ἂν ἐɼώ σε δέοιμι μετ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
εἴ κεν Ἄρης οἴχοιτο χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας;"
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
"Ἥφαιστ᾽, εἴ περ ɼάρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας
οἴχηται φεύɼων, αὐτός τοι ἐɼὼ τάδε τίσω."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιɼυήεις
"οὐκ ἔστ᾽ οὐδὲ ϝέϝοικε τεὸν ϝέπος ἀρνήσασθαι."
ὣς ϝειπὼν δεσμὸν ἀνίη μένος Ἡφαίστοιο.

τὼ δ᾽ ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν κρατεροῦ περ ἐόντος,
αὐτίκ᾽ ἀναΐξαντε ὃ μὲν Θρῄκηνδε βεβήκειν,
ἣ δ᾽ ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
ἐς Πάφον, ἔνθα τέ ϝοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
ἔνθα δέ μιν χάριτες λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας,
ἀμφὶ δὲ ϝείματα ϝέσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ϝιδέσθαι.
ταῦτ᾽ ἄρ᾽ ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
τέρπετ᾽ ἐνὶ φρεσὶ ϝῇσιν ἀκούων, ἠδὲ καὶ ἄλλοι
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
Ἀλκίνοος δ᾽ Ἅλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν
μουνὰξ ὀρχήσασθαι, ἐπεί σφισιν οὔ τις ἔριζεν.
οἳ δ᾽ ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἕλοντο,
πορφυρέην, τήν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων,
τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα
ἰδνωθεὶς ὀπίσω, ὃ δ᾽ ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ᾽ ἀερθείς
ῥηιδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὖδας ἱκέσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σφαίρῃ ἀν᾽ ἰθὺν πειρήσαντο,
ὠρχείσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ταρφέ᾽ ἀμειβομένω. κοῦροι δ᾽ ἐπελήκεον ἄλλοι
ἑσταότες κατ᾽ ἀγῶνα, πολὺς δ᾽ ὑπὸ κόμπος ὀρώρειν.
δὴ τότ᾽ ἄρ᾽ Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς
"Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ἠμὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
ἠδ᾽ ἄρ᾽ ἑτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ᾽ ἔχει εἰσορόωντα."
ὣς φάτο, γήθησεν δ᾽ ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα
"κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
ὁ ξεῖνος μάλα μοι δοκέει πεπνυμένος εἶναι.
ἀλλ᾽ ἄγε ϝοι δῶμεν ξεινήιον, ὡς ἐπιϝεικές.
δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
ἀρχοὶ κραίνουσιν, τρισκαιδέκατος δ᾽ ἐγὼ αὐτός·
τῶν ϝοι φᾶρος ἕκαστος ἐυπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήεντος.
αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέες, ὄφρ᾽ ἐνὶ χερσίν
ξεῖνος ἔχων ἐπὶ δόρπον ἴῃ χαίρων ἐνὶ θυμῷ.
Εὐρύαλος δέ ϝε αὐτὸν ἀρεσσάσθω ϝεπέεσσιν
καὶ δώρῳ, ἐπεὶ οὔ τι ϝέπος κατὰ μοῖραν ἔϝειπεν."
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπῄνεον ἠδὲ κέλευον,
δῶρα δ᾽ ἄρ᾽ οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ϝέκαστος.

τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε
"Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
δώσω ϝοι τόδ᾽ ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη
ἀργυρέη, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ ϝοι ἄξιον ἔσται."
ὣς ϝειπὼν ἐν χερσὶ τίθη ξίφος ἀργυρόηλον,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε. ϝέπος δ᾽ εἴ πέρ τι βέβακται
δεινόν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.
σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχον ϝιδέειν καὶ πατρίδ᾽ ἱκέσθαι
δοῖεν, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχεις."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"καὶ σὺ φίλος μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
μηδέ τί τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
τούτου, ὃ δή μοι ἔδωκας ἀρεσσάμενος ϝεπέεσσιν."
ἦ ῥα, καὶ ἀμφ᾽ ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.
δύσετό τ᾽ ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν.
καὶ τά γ᾽ ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·
δεξάμενοι δ᾽ ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο
μητρὶ παρ᾽ αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα.
τοῖσιν δ᾽ ἡγεμόνευ᾽ ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
ἐλθόντες δὲ καθῖζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισιν.
δή ῥα τότ᾽ Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο
"δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ᾽, ἥ τις ἀρίστη,
ἐν δ᾽ αὐτὴ θὲς φᾶρος ἐυπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα.
ἀμφὶ δέ ϝοι πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ᾽ ὕδωρ,
ὄφρα λοεσσάμενός τε ϝιδών τ᾽ εὖ κείμενα πάντα
δῶρα, τά ϝοι Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ᾽ ἔνεικαν,
δαιτί τε τέρπηται καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων.
καί ϝοι ἐγὼ τόδ᾽ ἄλεισον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω
χρύσεον, ὄφρ᾽ ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
σπένδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Διί τ᾽ ἄλλοισίν τε θεοῖσιν."
ὣς ἔφατ᾽, Ἀρήτη δὲ μετὰ δμωῇσιν ἔϝειπεν
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.
αἳ δὲ λοετροχόον τρίποδ᾽ ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
ἐν δ᾽ ἄρ᾽ ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλοῦσαι.
γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ᾽ ὕδωρ·
τόφρα δ᾽ ἄρ᾽ Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλόν
ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθη δ᾽ ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,

ϝεσθῆτα χρυσόν τε, τά ϝοι Φαίηκες ἔδωκαν·
ἐν δ' αὐτὴ φᾶρος θῆκεν καλόν τε χιτῶνα,
καί μιν φωνήσασα ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"αὐτὸς νῦν ϝίδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
μή τίς τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὁππότ' ἂν αὖτε
εὕδῃσθα γλυκὺν ὕπνον ἰὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ."
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλεν
ποικίλον, ὅν ποτέ μιν δέδαεν φρεσὶ πότνια Κίρκη.
αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἀνώϝειν
ἔς ῥ' ἀσάμινθον βάνθ'· ὃ δ' ἄρ' ἀσπασίως ϝίδε θυμῳ
θερμὰ λοέτρ', ἐπεὶ οὔ τι κομιζόμενός γε θάμιζεν
ἐπεὶ δὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠυκόμοιο·
τόφρα δέ ϝοι κομιδή γε θεῷ ὣς ἔμπεδος ἦεν.
τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μέτα ϝοινοποτῆρας
ἤιε. Ναυσικάα δὲ θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα,
καί μιν φωνήσασα ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"χαῖρε, ξεῖν', ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
μνήσῃ ἐμεῦ, ὅτι μοι πρώτῃ ζωάγρι' ὀφέλλεις."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"Ναυσικάα θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
οὕτω νῦν Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
ϝοίκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῷ ὣς εὐχετοῴμην
αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιώσαο, κούρη."
ἦ ῥα, καὶ ἐς θρόνον ἷζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
οἳ δ' ἤδη μοίρας τε νέμον κερόωντό τε ϝοῖνον.
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίϝηρον ἀοιδόν,
Δημόδοκον λαοῖσι τετιμένον· εἷσε δ' ἄρ' αὐτόν
μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
νώτου ἀποπροταμών — ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο —
ἀργιόδοντος ὑός, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή,
"κῆρυξ, τῆ δή, τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγῃσιν,
Δημοδόκῳ, καί μιν προσπτύξομαι ἀχνύμενός περ·
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοί

τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὕνεκ' ἄρα σφέας
οἴμας μοῦσ' ἐδίδαξε, φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν."
ὣς ἄρ' ἔφη, κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
ἥρῳ Δημοδόκῳ· ὃ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"Δημόδοκ', ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων.
ἢ σέ γε μοῦσ' ἐδίδαξε Διὸς πάις, ἢ σέ γ' Ἀπόλλων·
λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,
ὥς τέ που ἢ αὐτὸς παρεὼν ἢ ἄλλου ἀκούσας.
ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι, καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν ξὺν Ἀθήνῃ,
ὅν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλῳ ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀνδρῶν ἐμπλήσας οἳ Ϝίλιον ἐξαλάπαξαν.
εἴ κεν δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν
ὡς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν."
ὣς φάθ', ὃ δ' ὁρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδήν
ἔνθεν ἑλὼν ὡς οἳ μὲν ἐυσσέλμων ἐπὶ νηῶν
βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
Ἀργεῖοι, τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
εἵατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ϝερύσαντο.
ὣς ὃ μὲν ἑστήκει, τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον
ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν. τρίχα δέ σφισι ϝήνδανε βουλή,
ἠὲ διαπλῆξαι κοῖλον δόρυ νηλέι χαλκῷ,
ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ϝερύσαντας ἐπ' ἄκρης,
ἢ ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν·
αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἵατο πάντες ἄριστοι
Ἀργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
ἤειδεν δ' ὡς ϝάστυ διέπραθον υἷες Ἀχαιῶν
ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες.
ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄειδε πόλιν κεραϊζέμεν αἰπήν,
αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Δηιφόβοιο
βήμεναι, ἠύτ' Ἄρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.

---

490 ὅσσ' ἔρξαν τ' ἔπαθόν τε καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί,

κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
νικῆσαι καὶ ἔπειτα διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
τήκετο, δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
ὅς τε ϝεῆς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν,
ϝάστει καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·
ἣ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντα ϝιδοῦσα
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἳ δέ τ' ὄπισθεν
κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμους
εἴρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀιζύν·
τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί·
ὣς Ὀδυσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδὲ νόησεν
ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα
"κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λιγεῖαν·
οὐ γάρ πω πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' ἀείδει.
ἐξ οὗ δορπέομέν τε καὶ ὤρορε θεῖος ἀοιδός,
ἐκ τοῦ δ' οὔ πω παύσατ' ὀιζυροῖο γόοιο
ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες,
ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως·
εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά ϝοι δίδομεν φιλέοντες.
ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
ἀνέρι ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιψαύῃ πραπίδεσσιν.
τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν
ὅττι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιον ἐστίν.
ϝείπ' ὄνομ' ὅττι σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε πατήρ τε
ἄλλοι θ' οἱ κατὰ ϝάστυ καὶ οἳ περιναιετάουσιν·
οὐ μὴν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
οὐ κακὸς οὐδὲ μὲν ἐσθλός, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεί κε τέκωσι, τοκῆες.
ϝειπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεὴν δῆμόν τε πόλιν τε,
ὄφρα σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
οὐδέ τι πηδάλι' ἔστι, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·

ἀλλ' αὐταὶ ϝίσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν,
καὶ πάντων ϝίσασι πόλις καὶ πίονας ἀγρούς
ἀνθρώπων, καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἁλὸς ἐκπερόωσιν
ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν
οὔτε τι πημανθῆναι ἔπι δέος οὔτ' ἀπολέσθαι.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε ϝειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ὅππῃ ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἅς τινας ἵκεο χώρας
ἀνθρώπων, αὐτούς τε πόλις τ' εὖ ναιεταούσας,
ἠμὲν ὅσοι χαλεποί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
οἵ τε φιλόξεινοι καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
ϝειπὲ δ' ὅτι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ
ἡρώων Δαναῶν καὶ Ϝιλίου οἶτον ἀκούων.
τὸν δὲ θεοὶ μὲν ἔτευξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
ἀνθρώποις, ἵνα ᾖσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή.
ἦ τίς τοι καὶ πηὸς ἀπέφθιτο Ϝιλιόθι πρό
ἐσθλὸς ἐών, γαμβρὸς ἢ πενθερός; οἵ τε μάλιστα
κήδιστοι τελέθουσι μεθ' αἷμά τε καὶ γένος αὐτῶν.
ἦ τίς που καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα ϝειδώς,
ἐσθλός; ἐπεὶ οὐ μήν τι κασιγνήτοιο χερείων
γίγνεται ὅς κεν ἑταῖρος ἐὼν πεπνυμένα ϝειδῇ."

9 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς I
"Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ἦ τοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
τοιοῦδ' οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
οὐ γὰρ ἐγώ γέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι
ἢ ὅτ' ἐυφροσύνη μὲν ἔχῃ κάτα δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ
ἥμενοι ἑξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
ϝοινοχόος φορέῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν·
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶ ϝείδεται εἶναι.
σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα

---

564 ἀλλὰ τόδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼ ϝειπόντος ἄκουσα
Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
ἡμῖν οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἁπάντων.
φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐυϝεργέα νῆα
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροϝειδέι πόντῳ
ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἧμιν ὄρος πόλι ἀμφικαλύψειν.
570 ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν
ἤ κ' ἀτέλεστ' εἴη, ὥς ϝοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.

εἴρεσθ᾽, ὄφρ᾽ ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.
τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ᾽ ὑστάτιον καταλέξω,
κήδε᾽ ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
νῦν δ᾽ ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
ϝείδετ᾽, ἐγὼ δ᾽ ἂν ἔπειτα, φυγὼν ὕπο νηλεὲς ἦμαρ,
ὑμῖν ξεῖνος ἔω καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.
εἴμ᾽ Ὀδυσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
ἀνθρώποισι μέλω, καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει.
ναιετάω δ᾽ Ἰθάκην ἐυδείελον· ἐν δ᾽ ὄρος αὐτῇ
Νήριτον εἰνοσίφυλλον ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλῃσιν,
Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται
πρὸς ζόφον — αἱ δέ τ᾽ ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ᾽ ἠέλιόν τε —,
τρηχεῖ᾽, ἀλλ᾽ ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔ τοι ἐγώ γε
ϝῆς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ϝιδέσθαι.
ἦ μέν μ᾽ αὐτόθ᾽ ἔρυκε Καλυψὼ δῖα θεάων
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
ὣς δ᾽ αὔτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
Αἰαίη δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
ἀλλ᾽ ἐμὸν οὔ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
εἰ δ᾽ ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ᾽ ἐνίσπω,
ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.
Ϝιλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
Ἰσμάρῳ. ἔνθα δ᾽ ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ᾽ αὐτούς·
ἐκ πόλιος δ᾽ ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
δασσάμεθ᾽, ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
ἔνθ᾽ ἦ τοι μὲν ἐγὼ διερῷ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
ἠνώγεα, τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
ἔσφαζον παρὰ θῖνα καὶ εἰλίποδας ϝέλικας βοῦς.
τόφρα δ᾽ ἄρ᾽ οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν,
οἵ σφιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους
ἤπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ᾽ ἵππων
ἀνδράσι μάρνασθαι, καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα.
ἦλθον ἔπειθ᾽ ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ,

34 ὧς οὐδὲν γλύκιον ϝῆς πατρίδος οὐδὲ τοκήων
γίγνεται, εἴ περ καί τις ἀπόπροθι πίονα ϝοῖκον
γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκήων.

ἠέριοι· τότε δή ῥα κακὴ Διὸς αἶσα παρέστη
ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν᾽ ἄλγεα πολλὰ πάθοιμεν.
στησάμενοι δ᾽ ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῇσιν,
βάλλον δ᾽ ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα δ᾽ ἀλεξόμενοι μένομεν πλέονάς περ ἐόντας·
ἦμος δ᾽ ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,
καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιούς.
ἓξ δ᾽ ἀφ᾽ ἑκάστης νηὸς ἐυκνήμιδες ἑταῖροι
ὤλονθ᾽· οἱ δ᾽ ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ϝάσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
οὐδ᾽ ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιϝέλισσαι
πρίν τινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρὶς ἕκαστον ἀῦσαι,
οἳ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὕπο δῃωθέντες.
νηυσὶ δ᾽ ἐπῶρσ᾽ ἄνεμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεύς
λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ᾽ οὐρανόθεν νύξ.
αἱ μὲν ἔπειτ᾽ ἐφέροντ᾽ ἐπικάρσιαι, ἱστία δέ σφιν
τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διέσχισε ϝὶς ἀνέμοιο.
καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν, δείσαντες ὄλεθρον,
αὐτὰς δ᾽ ἐσσυμένως προερέσσαμεν ἠπειρόνδε.
ἔνθα δύω νύκτας δύο τ᾽ ἤματα συνεχὲς αἰεί
κείμεθ᾽, ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐυπλόκαμος τέλεσ᾽ Ἠώς,
ἱστοὺς στησάμενοι ἀνά θ᾽ ἱστία λεύκ᾽ ἐρύσαντες
ἥμεθα, τὰς δ᾽ ἄνεμός τε κυβερνῆταί τ᾽ ἴθυνον.
καί νύ κεν ἀσκηθὴς ἱκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν·
ἀλλά με κῦμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα Μάλειαν
καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.
ἔνθεν δ᾽ ἐννῆμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν
πόντον ἐπ᾽ ἰχθυόεντα· ἀτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
γαίης Λωτοφάγων, οἵ τ᾽ ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.
ἔνθα δ᾽ ἐπ᾽ ἠπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ᾽ ὕδωρ,
αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ᾽ ἐπασσάμεθ᾽ ἠδὲ ποτῆτος,
δὴ τότ᾽ ἐγὼν ἑτάρους προΐην πεύθεσθαι ἰόντας
οἵ τινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ᾽ ἅμ᾽ ὀπάσσας.
οἳ δ᾽ αἶψ᾽ οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν.

οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μήδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
ἡμετέροις, ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
τῶν δ' ὅς τις λωτοῖο φάγοι μελιϝηδέα καρπόν,
οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν οὐδὲ νέεσθαι,
ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν
λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν νόστου τε λαθέσθαι.
τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκῃ,
νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ϝερύσσας·
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίϝηρας ἑταίρους
σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
μή πώ τις λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθηται.
οἱ δ' αἶψ' ἔσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον,
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων
ἱκόμεθ', οἵ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν
οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν οὔτ' ἀρόωσιν,
ἀλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
πυροὶ καὶ κριθαὶ ἠδ' ἄμπελοι, αἵ τε φέρουσιν
ϝοῖνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι οὔτε θέμιστες,
ἀλλ' οἵ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ϝέκαστος
παίδων ἠδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν.
νῆσος ἔπειτ' ἐλαχεῖα παρὲκ λιμένος τετάνυσται
γαίης Κυκλώπων, οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ,
ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει,
οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἵ τε καθ' ὕλην
ἄλγεα πάσχουσιν κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
οὔτ' ἄρα ποίμνῃσιν καταΐσχεται οὔτ' ἀρότοισιν,
ἀλλ' ἥ γ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα
ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.
οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρῃοι,
οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἔνι τέκτονες, οἵ κε κάμοιεν
νῆας ἐυσσέλμους, αἵ κεν τελέοιεν ἕκαστα
ϝάστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἱκνεύμεναι, οἷά τε πολλά
ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν·
οἵ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐυκτιμένην ἐκάμοντο.
οὐ μὲν γάρ τι κακή γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα·

ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
ὑδρηλοὶ μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν·
ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺ λήιον αἰεί
εἰς ὥρας ἀμῷεν, ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ' οὖδας.
ἐν δὲ λιμὴν ἐύορμος, ἵν' οὐ χρεὼ πείσματος ἐστίν,
οὔτ' εὐνὰς βαλέειν οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰς ὅ κε ναυτέων
θυμὸς ἐποτρύνῃ καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.
αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.
ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν
νύκτα δι' ὀρφναίην, οὐδὲ προυφαίνετ' ἰδέσθαι·
ἀὴρ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
οὐρανόθεν προύφαινε, κατείχετο δὲ νεφέεσσιν.
ἔνθ' οὔ τις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
οὔτ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
ἐσϝίδομεν πρὶν νῆας ἐυσσέλμους ἐπικέλσαι.
κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ καθείλομεν ἱστία πάντα,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἠῶ δῖαν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.
ὦρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
αἶγας ὀρεσκῴους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
εἱλόμεθ' ἐκ νηῶν, διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοϝεικέα θήρην.
νῆες μέν μοι ἕποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ϝεκάστην
ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἴῳ.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ϝηδύ.
οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο ϝοῖνος ἐρυθρός,
ἀλλ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσι ϝέκαστοι
ἠφύσαμεν Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἑλόντες.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντων,
καπνόν τ' αὐτῶν τε φθογγήν ὀίων τε καὶ αἰγῶν.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔϝειπον

"ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ', ἐμοὶ ἐρίϝηρες ἑταῖροι·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηί τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
ἐλθὼν τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵ τινες εἰσίν,
ἤ ῥ' οἵ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
ἦε φιλόξεινοι καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής."
ὣς ϝειπὼν ἀνὰ νηὸς ἔβην, ἐκέλευσα δ' ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
οἱ δ' αἶψ' ἔσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον,
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ' ἐγγὺς ἐόντα,
ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἴδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
ὑψηλόν, δάφνῃσι κατηρεφές. ἔνθα δὲ πολλά
μῆλ', ὄιές τε καὶ αἶγες, ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλή
ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισιν
μακρῇσίν τε πίτυσσι ϝιδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ϝῄδη.
καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον, οὐδὲ ϝεϝῴκειν
ἀνδρί γε σιτοφάγῳ ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.
δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίϝηρας ἑταίρους
αὐτοῦ πὰρ νηί τε μένειν καὶ νῆα ϝέρυσθαι,
αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἑτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
βῆν· ἀτὰρ αἴγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος ϝοίνοιο
ϝηδέος, ὅν μοι ἔδωκε Μάρων Εὐάνθεος υἱός,
ἱρεὺς Ἀπόλλωνος ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκειν,
οὕνεκά μιν ξὺν παιδὶ περισχόμεθ' ἠδὲ γυναικί
ἁζόμενοι· ϝῴκει γὰρ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι
Φοίβου Ἀπόλλωνος. ὃ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
χρυσοῦ μέν μοι ἔδωκ' ἐυϝεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον, αὐτὰρ ἔπειτα
ϝοῖνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσας
ϝηδὺν ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν. οὐδέ τις αὐτόν
ἠϝείδη δμώων οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ ϝοίκῳ,
ἀλλ' αὐτὸς ἄλοχός τε φίλη ταμίη τε μί' οἴη.
τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιϝηδέα ϝοῖνον ἐρυθρόν,
ἓν δέπας ἐμπλήσας ὕδατος ἀνὰ ϝείκοσι μέτρα
χεῦ', ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδειν,
θεσπεσίη· τότ' ἂν οὔ τοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.

τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦα
κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι ὀίσατο θυμὸς ἀγήνωρ
ἄνδρ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιϝειμένον ἀλκήν,
ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ ϝειδότα οὔτε θέμιστας.
καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
εὕρομεν, ἀλλ' ἐνόμευε νομὸν κάτα πίονα μῆλα.
ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηεύμεσθα ϝέκαστα.
ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, στείνοντο δὲ σηκοί
ϝαρνῶν ἠδ' ἐρίφων· διακεκριμέναι δὲ ϝέκασται
ϝέρχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι. ναῖον δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα,
γαυλοί τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν πρώτισθ' ἕταροι λίσσοντο ϝέπεσσιν
τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν, αὐτὰρ ἔπειτα
καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην — ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν —,
ὄφρ' αὐτόν τε ϝίδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη.
οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἑτάροισι φανεὶς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
ἔνθα δὲ πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν ἠδὲ καὶ αὐτοί
τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν, μένομέν τέ μιν ἔνδον
ἥμενοι, εἷος ἐπῆλθε νέμων. φέρε δ' ὄμβριμον ἄχθος
ὕλης ἀζαλέης, ἵνα ϝοι ποτιδόρπιον εἴη.
ἔντοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν·
ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
αὐτὰρ ὅ γ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
πάντα μάλ' ὅσσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφιν,
ἀρνειούς τε τράγους τε, βαθείης ἔντοθεν αὐλῆς.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
ὄμβριμον· οὐκ ἂν τόν γε δυωκαιϝείκοσ' ἅμαξαι
ἐσθλαὶ τετράκυκλοι ἀπ' οὔδεος ὀχλήσειαν·
τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρῃσιν.
ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄις καὶ μηκάδας αἶγας,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκε ϝεκάστῃ.
αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν,
ἥμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα ϝοι εἴη
πίνειν αἰνυμένῳ καί ϝοι ποτιδόρπιον εἴη.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ϝὰ ϝέργα,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ ἔσϝιδεν, εἴρετο δ' ἡμέας

"ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;"
ὣς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ
δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν αὐτόν τε πέλωρον.
ἀλλὰ καὶ ὣς ϝε ϝέπεσσιν ἀμειβόμενος προσέϝειπον.
"ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοί
παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
ϝοίκαδε ϝιέμενοι, ἄλλην ὁδὸν ἄλλα κέλευθα
ἤλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι.
λαοὶ δ' Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστίν·
τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν καὶ ἀπώλεσε λαούς
πολλούς. ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
ἱκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήιον ἠὲ καὶ ἄλλως
δοίης δωτίνην, ἥ τε ξείνων θέμις ἐστίν.
ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεούς· ἱκέται δέ τοι εἰμέν,
Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων τε ξείνων τε."
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλέι θυμῷ
"νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δειδίμεν ἢ ἀλέασθαι·
οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν
οὐδὲ θεῶν μακάρων, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροι εἰμέν.
οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην
οὔτε σεῦ οὔθ' ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύοι.
ἀλλά μοι εἴφ' ὅπῃ ἔσχες ἰὼν ἐυϝεργέα νῆα,
ἤ που ἐπ' ἐσχατιῆς ἦ καὶ σχεδόν, ὄφρα δαείω."
ὣς φάτο πειράζων, ἐμὲ δ' οὐ λάθε ϝειδότα πολλά,
ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην δολίοισι ϝέπεσσιν.
"νέα μέν μοι κατέϝαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
πρὸς πέτρῃσι βαλὼν ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
ἄκρῃ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον."
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλέι θυμῷ,
ἀλλ' ὅ γ' ἀναΐξας ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλεν,
σὺν δὲ δύω μάρψας ὥς τε σκύλακας ποτὶ γαίῃ
κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.

253 ἦ τι κατὰ πρῆξιν ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε
οἷά τε ληιστῆρες ὑπεὶρ ἅλα; τοί τ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες."
271 ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ."

τοὺς δὲ διὰ μελεϊστὶ ταμὼν ὡπλίσσατο δόρπον·
ἤσθιε δ' ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν,
ἔγκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.
ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας,
σχέτλια ϝέργ' ὁρόωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδύν
ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.
τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν
ἆσσον ἰών, ξίφος ὀξὺ ϝερυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
οὐτάμεναι πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν,
χείρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄμβριμον ὃν προσέθηκεν.
ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἠῶ δῖαν·
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ ἤμελγεν κλυτὰ μῆλα,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκε ϝεκάστῃ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ϝὰ ϝέργα,
σὺν δ' ὅ γε δὴ αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσσατο δεῖπνον.
δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
ῥηιδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἂψ ἐπέθηχ', ὡς εἴ τε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.
πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
εἴ πως τισαίμην, δοίη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ,
χλωρὸν ἐλαΐνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν ὄφρα φοροίη
αὐανθέν. τὸ μὲν ἄμμες ἐϝίσκομεν εἰσορόωντες
ὅσσον θ' ἱστὸν νηὸς ἐϝεικοσόροιο μελαίνης,
φορτίδος εὐρείης, ἥ τ' ἐκπεράᾳ μέγα λαῖτμα·
τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι.
τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς
καὶ παρέθηχ' ἑτάροισιν, ἀποξῦσαι δὲ κέλευσα·
οἳ δ' ὁμαλὸν ποίησαν. ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστάς
ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
ἥ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή·

αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλάσθαι ἄνωγον,
ὅς τις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας
τρῖψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
οἳ δ᾽ ἔλαχον τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἑλέσθαι,
τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.
ϝεσπέριος δ᾽ ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων.
αὐτίκα δ᾽ εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
πάντα μάλ᾽, οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔντοθεν αὐλῆς,
ἤ τι ὀισάμενος, ἢ καὶ θεὸς ὣς ἐκέλευσεν.
αὐτὰρ ἔπειτ᾽ ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ᾽ ἀείρας,
ἑζόμενος δ᾽ ἤμελγεν ὄις καὶ μηκάδας αἶγας,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ᾽ ἔμβρυον ἧκε ϝεκάστῃ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ϝὰ ϝέργα,
σὺν δ᾽ ὅ γε δὴ αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσσατο δόρπον.
καὶ τότ᾽ ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστάς,
κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος ϝοίνοιο,
"Κύκλωψ, τῆ, πίε ϝοῖνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα,
ὄφρ᾽ εἰδῇς οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθειν
ἡμετέρη. σοὶ δ᾽ αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ᾽ ἐλεήσας
ϝοίκαδε πέμψειας· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκέτ᾽ ἀνεκτῶς.
σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο;"
ὣς ἐφάμην, ὃ δ᾽ ἔδεκτο καὶ ἔκπιε. ϝήσατο δ᾽ αἰνῶς
ϝηδὺ ποτὸν πίνων, καί μ᾽ ᾔτεε δεύτερον αὖτις.
"δός μοι ἔτι πρόφρων, καί μοι τεὸν οὔνομα ϝειπέ,
αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίρῃς.
καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα
ϝοῖνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
ἀλλὰ τόδ᾽ ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ."
ὣς φάτ᾽, ἀτάρ ϝοι ἐγὼν αὖτις πόρον αἴθοπα ϝοῖνον.
τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ᾽ ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθε ϝοῖνος,
καὶ τότε δή ϝε ϝέπεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν.
"Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ᾽ ὄνομα κλυτόν, αὐτὰρ ἐγώ τοι
ἐκϝερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέστης.
Οὖτις ἐμοί γ᾽ ὄνομα· Οὖτιν δέ με κικλήσκουσιν
μήτηρ ἠδὲ πατὴρ ἠδ᾽ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι."
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμείβετο νηλέι θυμῷ
"Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ ϝοῖς ἑτάροισιν,

352 ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.

τοὺς δ᾽ ἄλλους πρόσθεν· τὸ δέ τοι ξεινήιον ἔσται."
ἦ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος, αὐτὰρ ἔπειτα
κεῖτ᾽ ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα, κὰδ δέ μιν ὕπνος
ᾕρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ᾽ ἐξέσσυτο ϝοῖνος
ψωμοί τ᾽ ἀνδρόμεοι· ὃ δ᾽ ἐρεύγετο ϝοινοβαρείων.
καὶ τότ᾽ ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,
εἵως θερμαίνοιτο· ϝέπεσσί τε πάντας ἑταίρους
θάρσυνον, μή τίς μοι ὑποδείσας ἀναδύῃ.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τάχ᾽ ὁ μοχλὸς ἐλάινος ἐν πυρὶ μέλλεν
ἅψεσθαι χλωρός περ ἐών, διεφαίνετο δ᾽ αἰνῶς,
καὶ τότ᾽ ἐγὼν ἆσσον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ᾽ ἑταῖροι
ἵσταντ᾽· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
οἳ μὲν μοχλὸν ἑλόντες ἐλάινον, ὀξὺν ἐπ᾽ ἄκρῳ,
ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ᾽ ἐφύπερθεν ἀερθεὶς
δίνεον, ὡς ὅτε τις τρυπῷ δόρυ νήιον ἀνὴρ
τρυπάνῳ· οἳ δέ τ᾽ ἔνερθεν ὑποσσείουσιν ἱμάντι
ἁψάμενοι ϝεκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεί.
ὣς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἔχοντες
δινέομεν, τὸν δ᾽ αἷμα περίρρεε θερμὸν ἰόντα.
πάντα δέ ϝοι βλέφαρ᾽ ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὗσεν ἀυτμὴ
γλήνης καιομένης, σφαραγεῦντο δέ ϝοι πυρὶ ῥίζαι.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρνον
εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ϝιάχοντα
φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν·
ὣς τοῦ σίζ᾽ ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.
σμερδαλέον δὲ μέγ᾽ ᾤμωξεν, περὶ δ᾽ ἴαχε πέτρη,
ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ᾽· αὐτὰρ ὃ μοχλὸν
ἐκϝέρυσ᾽ ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.
τὸν μὲν ἔπειτ᾽ ἔρριψεν ἀπὸ ϝέο χερσὶν ἀλύων,
αὐτὰρ ὃ Κύκλωπας μεγάλ᾽ ἤπυεν, οἵ ῥά μιν ἀμφὶς
ϝῴκεον ἐν σπήεσσι δι᾽ ἄκριας ἠνεμοέσσας.
οἳ δὲ βοῆς ἀίοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
ἱστάμενοι δ᾽ εἴροντο περὶ σπέος ὅττι ϝε κήδοι.
"τίπτε τόσον, Πολύφημ᾽, ἀρημένος ὧδε βόησας
νύκτα δι᾽ ἀμβροσίην, καὶ ἀύπνους ἄμμε τίθησθα;
ἦ μή τίς σευ μῆλα βροτῶν ἀϝέκοντος ἐλαύνει;
ἦ μή τις σ᾽ αὐτὸν κτείνει δόλῳ ἠὲ βίηφιν;"
τοὺς δ᾽ αὖτ᾽ ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος
"ὦ φίλοι, Οὖτίς με κτείνει δόλῳ οὐδὲ βίηφιν."
οἳ δ᾽ ἀπαμειβόμενοι ϝέπεα πτερόεντ᾽ ἀγόρευον

"εἰ μὲν δὴ μή τίς σε βιάζεται οἶον ἐόντα,
νοῦσόν γ᾽ οὔ πως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι,
ἀλλὰ σύ γ᾽ εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ϝάνακτι."
ὣς ἄρ᾽ ἔφαν ἀπιόντες· ἐμὸν δ᾽ ἐγέλασσε φίλον κῆρ
ὡς ὄνομ᾽ ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνῃσιν,
χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἷλε θυράων,
αὐτὸς δ᾽ εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσσας,
εἴ τινά που μετ᾽ ὄεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
οὕτω γάρ πού μ᾽ ἤλπετ᾽ ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον ὅπως ὄχ᾽ ἄριστα γένοιτο,
εἴ τιν᾽ ἑταίροισιν θανάτου λύσιν ἠδ᾽ ἐμοὶ αὐτῷ
εὑροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον
ὥς τε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
ἄρσενες ὄιες ἦσαν ἐυτρεφέες δασύμαλλοι,
καλοί τε μεγάλοι τε, ϝιοδνεφὲς εἶρος ἔχοντες·
τοὺς ἀκέων συνέϝεργον ἐυστρεφέεσσι λύγοισιν,
τῇς ἔπι Κύκλωψ εὗδε, πέλωρ ἀθεμίστια ϝειδός,
σύντρεις αἰνύμενος· ὃ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
τὼ δ᾽ ἑτέρω ϝεκάτερθεν ἴτην σώοντες ἑταίρους.
τρεῖς δὲ ϝέκαστον φῶτ᾽ ὄιες φέρον· αὐτὰρ ἐγώ γε,
ἀρνειὸς γὰρ ἔην μήλων ὄχ᾽ ἄριστος ἁπάντων,
τοῦ κατὰ νῶτα λαβών, λασίην ὑπὸ γαστέρ᾽ ἐλυσθείς
κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο
νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ.
ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἠῶ δῖαν·
ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότ᾽ ἔπειτα νομόνδ᾽ ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα,
θήλειαι δὲ μέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς·
οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο. ϝάναξ δ᾽ ὀδύνῃσι κακῇσιν
τειρόμενος πάντων ὀίων ἐπεμαίετο νῶτα
ὀρθῶν ἑσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
ὥς ϝοι ὑπ᾽ εἰροπόκων ὀίων στέρνοισι δέδεντο.
ὕστατος ἀρνειὸς μήλων ἔστειχε θύραζε,
λάχνῳ στεινόμενος καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.
τὸν δ᾽ ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος
"κριὲ πέπον, τί μοι ὧδε διὰ σπέος ἔσσυο μήλων
ὕστατος; οὔ τι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἰῶν,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν᾽ ἄνθεα ποίης

μακρὰ βιβάς, πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις,
πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
ϝεσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος. ἦ σὺ ϝάνακτος
ὀφθαλμὸν ποθέεις, τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσεν
ξὺν λυγροῖς ἑτάροισι, δαμασσάμενος φρένα ϝοίνῳ,
Οὖτις, ὃν οὔ πώ φημι πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον.
εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, ποτιφωνήεις τε γένοιο,
ϝειπεῖν ὅππῃ κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλυσκάζει·
τῷ κέ ϝοι ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλῃ
θεινομένου ῥαίοιτο πρὸς οὔδεϊ, κὰδ δέ κ᾽ ἐμὸν κῆρ
λωφήσειε κακῶν, τά μοι οὐτιδανὸς πόρεν Οὖτις."
ὣς ϝειπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ϝέο πέμπε θύραζε.
ἐλθόντες δ᾽ ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς
πρῶτος ὑπ᾽ ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ᾽ ἑταίρους.
καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῷ,
πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ᾽ ἐπὶ νῆα
ἱκόμεθ᾽. ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἑτάροισι φάνημεν,
οἳ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
ἀλλ᾽ ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δ᾽ ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ
κλαίειν· ἀλλ᾽ ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
πόλλ᾽ ἐν νηὶ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
οἱ δ᾽ αἶψ᾽ ἔσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον,
ἑξῆς δ᾽ ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ᾽ ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
καὶ τότ᾽ ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισιν.
"Κύκλωψ, οὐκ ἄρ᾽ ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
ἔδμεναι ἐν σπῆι γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφιν.
καὶ λίην σέ γ᾽ ἔμελλε κιχήσεσθαι κακὰ ϝέργα,
σχέτλι᾽, ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἅζεο σῷ ἐνὶ ϝοίκῳ
ἐσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι."
ὣς ἐφάμην· ὃ δ᾽ ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
ἧκε δ᾽ ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο,
κὰδ δ᾽ ἔβαλεν προπάροιθε νεὸς κυανοπρῴροιο.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δ᾽ ἂψ ἤπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κῦμα,
πλημυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν
ὦσα παρέξ, ἑτάροισι δ᾽ ἐποτρύνας ἐκέλευσα

483 τυτθὸν ἐδεύησεν δ᾽ οἰήιον ἄκρον ἱκέσθαι

ἐμβαλέειν κώπης, ἵν᾽ ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν,
κρατὶ κατανεύων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ δὶς τόσσον ἅλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
καὶ τότ᾽ ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ᾽ ἑταῖροι
μειλιχίοις ϝεπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος.
"σχέτλιε, τίπτ᾽ ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
ὃς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα
αὖτις ἐς ἤπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ᾽ ὀλέσθαι.
εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ ἢ αὐδήσαντος ἄκουσεν,
σύν κεν ἄραξ᾽ ἡμέων κεφαλὰς καὶ νήια δοῦρα
μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλών· τόσσον γὰρ ἵησιν."
ὣς φάσαν, ἀλλ᾽ οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμόν,
ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ
"Κύκλωψ, εἴ κέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀϝεικελίην ἀλαωτύν,
φάσθαι Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι ϝοικί᾽ ἔχοντα."
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ᾽ οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ
"ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ᾽ ἱκάνει.
ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε,
Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο
καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν·
ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
ἀλλ᾽ αἰεί τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
ἐνθάδ᾽ ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιϝειμένον ἀλκήν·
νῦν δέ μ᾽ ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικυς
ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεί μ᾽ ἐδαμάσσατο ϝοίνῳ.
ἀλλ᾽ ἄγε δεῦρ᾽ Ὀδυσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω,
πομπήν τ᾽ ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν εἰνοσίγαιον·
τοῦ γὰρ ἐγὼ πάις εἰμί, πατὴρ δ᾽ ἐμὸς εὔχεται εἶναι·
αὐτὸς δ᾽, εἴ κ᾽ ἐθέλῃσ᾽, ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων."
ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέϝειπον
"εἰ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϝιδος εἴσω,
ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ᾽ ἰήσεται οὐδ᾽ ἐνοσίχθων."
ὣς ἐφάμην· ὁ δ᾽ ἔπειτα Ποσειδάωνι ϝάνακτι
εὔχετο, χεῖρ᾽ ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα.
"κλῦθι, Ποσείδαον γαιήοχε κυανοχαῖτα.

εἰ ἐτεόν γε σός εἰμι, πατὴρ δ᾽ ἐμὸς ευχεαι εἶναι,
δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολίπορθον ϝοίκαδ᾽ ἱκέσθαι.
ἀλλ᾽ εἴ ϝοι μοῖρ᾽ ἐστὶ φίλους ϝιδέειν καὶ ἱκέσθαι
ϝοῖκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐϝὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
ὀψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
νηὸς ἐπ᾽ ἀλλοτρίης, εὕροι δ᾽ ἐν πήματα ϝοίκῳ."
ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε κυανοχαίτης.
αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας
ἧκ᾽ ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ϝῖν᾽ ἀπέλεθρον,
κὰδ δ᾽ ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο
τυτθόν, ἐδεύησεν δ᾽ οἰήιον ἄκρον ἱκέσθαι.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ᾽, ἔνθα περ ἄλλαι
νῆες ἐύσσελμοι μένον ἁθρόαι, ἀμφὶ δ᾽ ἑταῖροι
εἴατ᾽ ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεί,
νῆα μὲν ἔνθ᾽ ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες
δασσάμεθ᾽, ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
ἀρνειὸν δ᾽ ἐμοὶ οἴῳ ἐυκνήμιδες ἑταῖροι
μήλων δαιομένων δόσαν ἔξοχα. τὸν δ᾽ ἐπὶ θινὶ
Ζηνὶ κελαινεφέι Κρονίδῃ, ὃς πᾶσι ϝανάσσει,
ῥέξας μηρί᾽ ἔκαιον. ὁ δ᾽ οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
ἀλλ᾽ ὅ γε μερμήριζεν ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
νῆες ἐύσσελμοι καὶ ἐμοὶ ἐρίϝηρες ἑταῖροι.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ᾽ ἄσπετα καὶ μέθυ ϝηδύ·
ἦμος δ᾽ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
δὴ τότ᾽ ἐγὼν ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
αὐτούς τ᾽ ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
οἱ δ᾽ αἶψ᾽ ἔσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον,
ἑξῆς δ᾽ ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ϝάσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
10 Αἰολίην δ᾽ ἐς νῆσον ἀφικόμεθ᾽· ἔνθα δ᾽ ἔναιεν

531 υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι ϝοικί᾽ ἔχοντα.

Αἴολος Ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
χάλκεον ἄρρηκτον, λισσὴ δ᾽ ἀναδέδρομε πέτρη.
τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ᾽ υἱέες ἡβώοντες.
ἔνθ᾽ ὅ γε θυγατέρας πόρεν υἱάσιν εἶναι ἀκοίτις.
οἳ δ᾽ αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ
δαίνυνται, παρὰ δέ σφιν ὀνείατα μυρία κεῖται,
κνισῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὔλῃ
ἤματα· νύκτας δ᾽ αὖτε παρ᾽ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν
εὕδουσ᾽ ἔν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖς λεχέεσσιν.
καὶ μὴν τῶν ἱκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
μῆνα δὲ πάντ᾽ ἐφίλει με, καὶ ἐξερέεινε ϝέκαστα,
Ϝίλιον Ἀργείων τε νέας καὶ νόστον Ἀχαιῶν·
αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ᾔτεον ἠδὲ κέλευον
πέμπειν, οὐδέ τι κεῖνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν.
δῶκέ μοι ἐκδείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο,
ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
ἠμὲν παυέμεναι ἠδ᾽ ὀρνύμεν ὅν κ᾽ ἐθέλῃσιν.
νηὶ δ᾽ ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαεινῇ
ἀργυρέῃ, ἵνα μή τι παραπνεύσει᾽ ὀλίγον περ·
αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἀῆναι,
ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς. οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔμελλεν
ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ᾽ ἀφραδίῃσιν.
ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ,
τῇ δεκάτῃ δ᾽ ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα,
καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντες.
ἔνθ᾽ ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, οὐδέ τῳ ἄλλῳ
δῶχ᾽ ἑτάρων, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
οἱ δ᾽ ἕταροι ϝεπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
καί μ᾽ ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ᾽ ἄγεσθαι
δῶρα παρ᾽ Αἰόλου μεγαλήτορος Ἱπποτάδαο.
ὧδε δέ τις ϝείπεσκε ϝιδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
"ὢ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιος ἐστίν
ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλά
ληίδος, ἡμεῖς δ᾽ αὖτε ὁμὴν ὁδὸν ἐκτελέσαντες

ϝοίκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες·
καὶ νῦν ϝοι τάδ᾽ ἔδωκε χαριζόμενος φιλότητι
Αἴολος. ἀλλ᾽ ἄγε θᾶσσον ἰδώμεθα ὅττι τάδ᾽ ἐστίν,
ὅσσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῷ ἔνεστιν."
ὣς ἔφασαν, βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων·
ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ᾽ ἐκ πάντες ὄρουσαν,
τοὺς δ᾽ αἶψ᾽ ἁρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα
κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος. αὐτὰρ ἐγώ γε
ἐγρόμενος κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα
ἠὲ πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
ἦ ἀκέων τλαίην καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην.
ἀλλ᾽ ἔτλην καὶ ἔμεινα, καλυψάμενος δ᾽ ἐνὶ νηί
κείμην. αἳ δ᾽ ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
αὖτις ἐπ᾽ Αἰολίην νῆσον, στενάχοντο δ᾽ ἑταῖροι.
ἔνθα δ᾽ ἐπ᾽ ἠπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ᾽ ὕδωρ,
αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ᾽ ἐπασσάμεθ᾽ ἠδὲ ποτῆτος,
δὴ τότ᾽ ἐγὼ κήρυκά τ᾽ ὀπασσάμενος καὶ ἑταῖρον
βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δὲ κίχανον
δαινύμενον παρὰ ϝῇ τ᾽ ἀλόχῳ καὶ ϝοῖσι τέκεσσιν.
ἐλθόντες δ᾽ ἐς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ᾽ οὐδοῦ
ἑζόμεθ᾽· οἳ δ᾽ ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον, ἔκ τ᾽ ἐρέοντο
"πῶς ἦλθες Ὀδυσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
ἦ μήν σ᾽ ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ᾽ ἂν ἵκοιο
πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν."
ὣς φάσαν, αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον ἀχνύμενος κῆρ
"ἄασάν μ᾽ ἕταροί τε κακοί, πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
σχέτλιος. ἀλλ᾽ ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν."
ὣς ἐφάμην μαλακοῖσι καθαπτόμενος ϝεπέεσσιν,
οἳ δ᾽ ἄνεῳ ἐγένοντο. πατὴρ δ᾽ ἠμείβετο μύθῳ
"ϝέρρ᾽ ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων·
οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ᾽ ἀποπέμπειν
ἄνδρα τὸν ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.
ϝέρρ᾽, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ᾽ ἱκάνεις."
ὣς ϝειπὼν ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.
τείρετο δ᾽ ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ᾽ εἰρεσίης ἀλεγεινῆς
ἡμετέρῃ ματίῃ, ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.
ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ,
ἑβδομάτῃ δ᾽ ἱκόμεσθα Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον,

Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμήν
ἠπύει εἰσελάων, ὃ δέ τ᾽ ἐξελάων ὑπακούει.
ἔνθα κ᾽ ἄυπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθούς,
τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ᾽ ἄργυφα μῆλα νομεύων·
ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι.
ἔνθ᾽ ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν πέρι πέτρη
ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν,
ἀκταὶ δὲ προβλῆτες ἐναντίαι ἀλλήλῃσιν
ἐν στόματι προύχουσι, ϝαραιὴ δ᾽ εἴσοδος ἐστίν,
ἔνθ᾽ οἵ γ᾽ εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιϝελίσσας.
αἱ μὲν ἄρ᾽ ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
πλησίαι· οὐ μὴν γάρ ποτ᾽ ἀέξετο κῦμά γ᾽ ἐν αὐτῷ,
οὔτε μέγ᾽ οὔτ᾽ ὀλίγον, λευκὴ δ᾽ ἦν ἀμφὶ γαλήνη·
αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,
αὐτοῦ ἐπ᾽ ἐσχατιῇ, πέτρης ἐκ πείσματα δήσας,
ἔστην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών.
ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ᾽ ἀνδρῶν φαίνετο ϝέργα,
καπνὸν δ᾽ οἶον ὁρῶμεν ἀπὸ χθονὸς ἀίσσοντα.
δὴ τότ᾽ ἐγὼν ἑτάρους προΐην πεύθεσθαι ἰόντας
οἵ τινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ᾽ ἅμ᾽ ὀπάσσας.
οἱ δ᾽ ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδόν, ᾗ περ ἄμαξαι
ϝάστυδ᾽ ἀφ᾽ ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην,
κούρῃ δὲ ξύμβληντο πρὸ ϝάστεος ὑδρευούσῃ,
θυγατέρ᾽ ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.
ἡ μὲν ἄρ᾽ ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον
Ἀρτακίην· ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ϝάστυ φέρεσκον·
οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον, ἔκ τ᾽ ἐρέοντο
ὅς τις τῶνδ᾽ εἴη βασιλεύς, καὶ τοῖσι ϝανάσσοι.
ἡ δὲ μάλ᾽ αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ.
οἱ δ᾽ ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναῖκα
εὗρον ὅσην τ᾽ ὄρεος κορυφήν, κατὰ δ᾽ ἔστυγον αὐτήν.
ἡ δ᾽ αἶψ᾽ ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
ϝὸν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
αὐτίχ᾽ ἕνα μάρψας ἑτάρων ὡπλίσσατο δεῖπνον·
τὼ δὲ δύ᾽ ἀίξαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἱκέσθην.
αὐτὰρ ὃ τεῦχε βοὴν διὰ ϝάστεος· οἱ δ᾽ ἀίοντες
φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
μυρίοι, οὐκ ἄνδρεσσι ϝεϝοικότες ἀλλὰ Γίγασιν.
οἵ ῥ᾽ ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισιν

βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρειν
ἀνδρῶν τ᾽ ὀλλυμένων νηῶν θ᾽ ἅμα ϝαγνυμενάων,
ἰχθῦς δ᾽ ὣς πείροντες ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
ὄφρ᾽ οἳ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντός,
τόφρα δ᾽ ἐγὼν ἄορ ὀξὺ ϝερυσσάμενος παρὰ μηροῦ
τῷ ἀπὸ πείσματ᾽ ἔκοψα νεὸς κυανοπρῴροιο,
αἶψα δ᾽ ἐμοῖς ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπῃς, ἵν᾽ ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν·
οἱ δ᾽ ἅλα πάντες ἀνέρριψαν, δείσαντες ὄλεθρον.
ἀσπασίως δ᾽ ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
νηῦς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ᾽ ὄλοντο.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ϝάσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
Αἰαίην δ᾽ ἐς νῆσον ἀφικόμεθ᾽· ἔνθα δ᾽ ἔναιεν
Κίρκη ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο·
ἄμφω δ᾽ ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἠελίοιο
μητρός τ᾽ ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δ᾽ ἐπ᾽ ἀκτῆς νηὶ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ
ναύλοχον ἐς λιμένα, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
ἔνθα τότ᾽ ἐκβάντες δύο τ᾽ ἤματα καὶ δύο νύκτας
κείμεθ᾽, ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐυπλόκαμος τέλεσ᾽ Ἠώς,
καὶ τότ᾽ ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἑλὼν καὶ φάσγανον ὀξύ
καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήιον ἐς περιωπήν,
εἴ πως ϝέργα ϝίδοιμι βροτῶν ἐνοπήν τε πυθοίμην.
ἔστην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών,
καί μοι ἐϝείσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
μερμήριξα δ᾽ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
ἐλθεῖν ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ϝίδον αἴθοπα καπνόν.
ὧδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
πρῶτ᾽ ἐλθόντ᾽ ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
δεῖπνον ἑταίροισιν δόμεναι, προέμεν τε πυθέσθαι.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιϝελίσσης,
καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μοῦνον ἐόντα,
ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτήν
ἧκεν. ὃ μὲν ποταμόνδε κατήιεν ἐκ νομοῦ ὕλης
πιόμενος· δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο·
τὸν δ᾽ ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ᾽ ἄκνηστιν μέσα νῶτα

πλῆξα· τὸ δ᾽ ἀντικρὺς δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν,
κὰδ δ᾽ ἔπεσ᾽ ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ᾽ ἔπτατο θυμός.
τῷ δ᾽ ἐγὼ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
ϝειρυσάμην. τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
εἴασ᾽· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπάς τε λύγους τε,
πεῖσμα δ᾽, ὅσον τ᾽ ὄργυιαν, ἐυστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
πλεξάμενος συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου,
βῆν δὲ καταλοφάδεια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
ἔγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὔ πως ἦεν ἐπ᾽ ὤμου
χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
κὰδ δ᾽ ἔβαλον προπάροιθε νεός, ἀνέγειρα δ᾽ ἑταίρους
μειλιχίοις ϝεπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ϝέκαστον.
"ὦ φίλοι, οὐ γάρ πω καταδυσόμεθ᾽ ἀχνύμενοί περ
εἰς Ἀϝίδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ·
ἀλλ᾽ ἄγετ᾽, ὄφρ᾽ ἐν νηὶ θοῇ βρῶσίς τε πόσις τε,
μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ."
ὣς ἐφάμην, οἳ δ᾽ ὦκα ἐμοῖς ϝεπέεσσι πίθοντο,
ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν᾽ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
θηήσαντ᾽ ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ᾽ ἐρικυδέα δαῖτα.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ᾽ ἄσπετα καὶ μέθυ ϝηδύ·
ἦμος δ᾽ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότ᾽ ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔϝειπον
"ὦ φίλοι, οὐ γὰρ ϝίδμεν ὅπῃ ζόφος οὐδ᾽ ὅπῃ ἠώς,
οὐδ᾽ ὅπῃ ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ᾽ ὑπὸ γαῖαν
οὐδ᾽ ὅπῃ ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον
εἴ τις ἔτ᾽ ἔσται μῆτις. ἐγὼ δ᾽ οὐκ οἴομαι εἶναι.
ϝεῖδον γὰρ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν
νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται,
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ᾽ ἐνὶ μέσσῃ
ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην."
ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ
μνησαμένοις ϝέργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο
Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος ἀνδροφάγοιο.

189 *κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι.*

κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
ἀλλ᾽ οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.
αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐυκνήμιδας ἑταίρους
ἠρίθμεον, ἀρχὸν δὲ μετ᾽ ἀμφοτέροισιν ὄπασσα·
τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ᾽ Εὐρύλοχος θεοϝειδής.
κλήρους δ᾽ ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα·
ἐκ δ᾽ ἔθορεν κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
βῆ δ᾽ ἰέναι, ἅμα τῷ γε δυωκαιϝείκοσ᾽ ἑταῖροι
κλαίοντες· κατὰ δ᾽ ἄμμε λίπον γοόωντας ὄπισθεν.
εὗρον δ᾽ ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης
ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἠδὲ λέοντες,
τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ᾽ ἔδωκεν.
οὐδ᾽ οἵ γ᾽ ὡρμήθησαν ἐπ᾽ ἀνδράσιν, ἀλλ᾽ ἄρα τοί γε
οὐρῇσιν μακρῇσι περισσαίνοντες ἀνέσταν.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἀμφὶ ϝάνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
σαίνωσ᾽ (αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ),
ὣς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες ἠδὲ λέοντες
σαῖνον· τοὶ δ᾽ ἔδεισαν, ἐπεὶ ϝίδον αἰνὰ πέλωρα.
ἔσταν δ᾽ ἐν προθύροισι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο,
Κίρκης δ᾽ ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ϝοπὶ καλῇ,
ἱστὸν ἐποιχομένης μέγαν ἄμβροτον, οἷα θεάων
λεπτά τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ϝέργα πέλονται.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν κεδνότατός τε.
"ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἱστὸν
καλὸν ἀοιδιάει — δάπεδον δ᾽ ἅπαν ἀμφιμέμυκεν —
ἢ θεὸς ἠὲ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον."
ὣς ἄρ᾽ ἐφώνησεν, τοὶ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες.
ἣ δ᾽ αἶψ᾽ ἐξελθοῦσα θύρας ὤιξε φαεινάς
καὶ κάλει· οἳ δ᾽ ἅμα πάντες ἀϝιδρείῃσιν ἕποντο·
Εὐρύλοχος δ᾽ ὑπέμεινεν, ὀισάμενος δόλον εἶναι.
εἷσεν δ᾽ εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
ἐν δέ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρὸν
ϝοίνῳ Πραμνείῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτῳ
φάρμακα λύγρ᾽, ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ᾽ ἔπειτα
ῥάβδῳ πεπληγυῖα κατὰ συφεοῖσιν ἐϝέργνυ.
οἳ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε τρίχας τε
καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος ὡς τὸ πάρος περ.

ὣς οἱ μὲν κλαίοντες ἐϝέρχατο, τοῖσι δὲ Κίρκη
πάρ ῥ' ἄκυλον βάλανόν τε βάλεν καρπόν τε κρανείης
ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν·
Εὐρύλοχος δ' ἂψ ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
ἀγγελίην ἑτάρων ϝερέων καὶ ἀδευκέα πότμον.
οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ϝέπος ἱέμενός περ,
κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δέ ϝοι ὄσσε
δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὠίετο θυμός.
ἀλλ' ὅτε δή μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
καὶ τότε τῶν ἄλλων ἑτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον.
"ἤομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμά, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
εὕρομεν ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα καλά.
ἔνθα δέ τις μέγαν ἱστὸν ἐποιχομένη λίγ' ἄειδεν
ἢ θεὸς ἠὲ γυνή· τοὶ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες.
ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤιξε φαεινάς
καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀϝιδρείῃσιν ἕποντο·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, ὀισάμενος δόλον εἶναι.
οἱ δ' ἅμ' ἀϝιστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον."
ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
ὤμοιιν βαλόμην, μέγα χάλκεον, ἀμφὶ δὲ τόξα·
τὸν δ' ἂψ ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἡγήσασθαι.
αὐτὰρ ὅ γ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων.
"μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀϝέκοντα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ·
ϝοῖδα γὰρ ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι οὔτε τιν' ἄλλον
ἄξεις σῶν ἑτάρων. ἀλλὰ ξὺν τοίσδεσι θᾶσσον
φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἦμαρ."
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέϝειπον
"Εὐρύλοχ', ἦ τοι μὲν σὺ μέν' αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ χώρῳ
ἔσθων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη."
ὣς ϝειπὼν παρὰ νηὸς ἀνήιον ἠδὲ θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον, ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσσας,
Κίρκης ἵξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόρραπις ἀντεβόλησεν
ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ϝεϝοικώς,
πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦ περ χαριεστάτη ἥβη·

---

253 ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
265 καί μ' ὀλοφυρόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα·

ἔν τ' ἄρα μοι φῦ χειρί, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"πῇ δὴ αὖτ', ὦ δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος,
χώρου ἄϝιδρις ἐών; ἕταροι δέ τοι οἵδ' ἐνὶ Κίρκης
ϝέρχαται ὥς τε σύες πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχοντες.
ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σέ φημι
αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύ γ' ἔνθα περ ἄλλοι.
ἀλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδὲ σαώσω.
τῆ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων ἐς δώματα Κίρκης
ἔρχευ, ὅ κέν τοι κρατὸς ἀλάλκῃσιν κακὸν ἦμαρ.
πάντα δέ τοι ϝερέω ὀλοφώια δήνεα Κίρκης.
τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ' ἐνὶ φάρμακα σίτῳ.
ἀλλ' οὐδ' ὣς θέλξαι σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἐάσει
φάρμακον ἐσθλὸν ὅ τοι δώσω, ϝερέω δὲ ϝέκαστα.
ὁππότε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκεϊ ῥάβδῳ,
δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ϝερυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Κίρκῃ ἐπαΐξαι ὥς τε κτάμεναι μενεαίνων.
ἡ δέ σ' ὑποδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι.
ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνήν,
ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἑτάρους αὐτόν τε κομίσσῃ·
ἀλλὰ κέλεσθαί μιν μακάρων μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι
μή τι σοὶ αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο,
μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θήῃ."
ὣς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον ἀργεϊφόντης
ἐκ γαίης ϝερύσας, καί μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξεν.
ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ ϝείκελον ἄνθος·
μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί. χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον
νῆσον ἀν' ὑλήεσσαν, ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
ἤια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο.
ἔνθα στὰς ἤυσα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤιξε φαεινάς
καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
εἷσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
καλοῦ δαιδαλέου, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
τεῦχε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπαι, ὄφρα πίοιμι,
ἐν δέ τε φάρμακον ἧκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξεν,
ῥάβδῳ πεπληγυῖα ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.

"ἔρχεο νῦν συφεόνδε· μετ᾽ ἄλλων λέξε᾽ ἑταίρων."
ὣς φάτ᾽, ἐγὼ δ᾽ ἄορ ὀξὺ ϝερυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Κίρκῃ ἐπήιξα ὥς τε κτάμεναι μενεαίνων.
ἣ δὲ μέγα ϝιάχουσα ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,
καί μ᾽ ὀλοφυρομένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"τίς πόθεν εἶς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
θαῦμά μ᾽ ἔχει πῶς οὔ τι πιὼν τάδε φάρμακ᾽ ἐθέλχθης·
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ᾽ ἀνέτλη,
ὅς κε πίῃ καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.
ἦ σύ γ᾽ Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅν τέ μοι αἰεί
φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόρραπις ἀργεϊφόντης,
ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ.
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ κολεῷ μὲν ἄορ θέο, νῶι δ᾽ ἔπειτα
εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβείομεν, ὄφρα μιγέντε
εὐνῇ καὶ φιλότητι πεποίθομεν ἀλλήλοισιν."
ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέϝειπον
"ὦ Κίρκη, πῶς τ᾽ ἄρ με κέλεαι σοὶ ἤπιον εἶναι,
ἥ μοι σῦς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους,
αὐτὸν δ᾽ ἐνθάδ᾽ ἔχουσα δολοφρονέουσα κελεύεις
ἐς θάλαμόν τ᾽ ἰέναι καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
ὄφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θήῃς.
οὐδ᾽ ἂν ἐγώ γ᾽ ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
εἰ μή μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι
μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο."
ὣς ἐφάμην, ἣ δ᾽ αὐτίκ᾽ ἀπώμνυεν ὡς ἐκέλευον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
καὶ τότ᾽ ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.
ἀμφίπολοι δ᾽ ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
τέσσαρες, αἵ ϝοι δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν·
γίγνονται δ᾽ ἄρα ταί γ᾽ ἔκ τε κρηνέων ἀπό τ᾽ ἀλσέων
ἔκ θ᾽ ἱερῶν ποταμῶν, οἵ τ᾽ εἰς ἅλαδε προρέουσιν.
τάων ἣ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἔνι ῥήγεα καλά,
πορφύρεα καθύπερθ᾽, ὑπένερθε δὲ λῖθ᾽ ὑπέβαλλεν·
ἡ δ᾽ ἑτέρη προπάροιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθη χρύσεια κάνεια·
ἡ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα ϝοῖνον ἐκίρνα
ϝηδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιεν

329 σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.

πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ, ἰαίνετο δ᾽ ὕδωρ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ϝήνοπι χαλκῷ,
ἔς ῥ᾽ ἀσάμινθον ἕσασα λό᾽ ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
θυμῆρες κεράσασα, κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
ὄφρα μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἵλετο γυίων.
αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ᾽ ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
εἷσε δέ μ᾽ εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
καλοῦ δαιδαλέου, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
ἐσθέμεναι δ᾽ ἐκέλευεν. ἐμῷ δ᾽ οὐ ϝήνδανε θυμῷ,
ἀλλ᾽ ἥμην ἄλλο φρονέων, κακὰ δ᾽ ὄσσετο θυμός.
Κίρκη δ᾽ ὡς ἐνόησεν ἔμ᾽ ἥμενον οὐδ᾽ ἐπὶ σίτῳ
χεῖρας ἰάλλοντα, κρατερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
ἄγχι παρισταμένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"τίφθ᾽ οὕτως, Ὀδυσεῦ, κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζεαι ϝῖσος ἀναύδῳ,
θυμὸν ἔδων, βρώμης δ᾽ οὐχ ἅπτεαι οὐδὲ ποτῆτος.
ἦ τινά που δόλον ἄλλον ὀίεαι· οὐδέ τί σε χρή
δειδίμεν· ἤδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερὸν ὅρκον."
ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέϝειπον
"ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνήρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
πρὶν τλαίη πάσσασθαι ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος
πρὶν λύσασθ᾽ ἑτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσι ϝιδέσθαι;
ἀλλ᾽ εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις,
λῦσον, ἵν᾽ ὀφθαλμοῖσι ϝίδω ἐρίϝηρας ἑταίρους."
ὣς ἐφάμην· Κίρκη δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκειν
ῥάβδον ἔχουσ᾽ ἐν χειρί, θύρας δ᾽ ἀνέῳξε συφειοῦ,
ἐκ δ᾽ ἔλασεν σιάλοισι ϝεϝοικότας ἐννεώροισιν.
οἳ μὲν ἔπειτ᾽ ἔστησαν ἐναντίοι, ἣ δὲ δι᾽ αὐτῶν
ἐρχομένη προσάλειφε ϝεκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
τῶν δ᾽ ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυσεν
φάρμακον οὐλόμενον τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη,
ἄνδρες δ᾽ ἂψ ἐγένοντο νεώτεροι ἢ πάρος ἦσαν
καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι.
ἔγνωσαν δέ μ᾽ ἐκεῖνοι, ἔφυν τ᾽ ἐν χερσὶ ϝέκαστος·
πᾶσιν δ᾽ ἱμερόεις ὑπέδυ γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα

368 χέρνιβα δ᾽ ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ᾽ αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ᾽ ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·

σμερδαλέον κανάχιζε. θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή.
ἣ δέ μεν ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτα ϝερύσσατε ἤπειρόνδε,
κτήματα δὲ σπήεσσι πελάσσατε ὅπλα τε πάντα·
αὐτὸς δ' ἂψ ἰέναι καὶ ἄγειν ἐρίϝηρας ἑταίρους."
ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοί γ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ,
βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ νηὶ θοῇ ἐρίϝηρας ἑταίρους
οἴκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἄγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας,
ἐλθούσας ἐς κόπρον ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
πᾶσαι ἅμα σκαίρωσιν ἐναντίαι· οὐδ' ἔτι σηκοί
ἴσχουσ', ἀλλ' ἁδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσιν
μητέρας· ὣς ἔμ' ἐκεῖνοι ἐπεὶ ϝίδον ὀφθαλμοῖσιν,
δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμός
ὣς ἔμεν ὡς εἰ πατρίδ' ἱκοίατο καὶ πόλιν αὐτήν
τρηχείης Ἰθάκης, ἵνα τε τράφεν ἠδὲ γένοντο.
καί μ' ὀλοφυρόμενοι ϝέπεα πτερόεντα προσηύδων.
"σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφές, ὣς ἐχάρημεν
ὡς εἴ τ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἑτάρων κατάλεξον ὄλεθρον."
ὣς ἔφαν, αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖσι ϝέπεσσιν
"νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτα ϝερύσσομεν ἤπειρόνδε,
κτήματα δὲ σπήεσσι πελάσσομεν ὅπλα τε πάντα·
αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι,
ὄφρα ϝίδηθ' ἑτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηϝετανὸν γὰρ ἔχουσιν."
ὣς ἐφάμην, οἳ δ' ὦκα ἐμοῖς ϝεπέεσσι πίθοντο.
Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἑταίρους.
"ἆ δειλοί, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τούτων,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι, ἥ κεν ἅπαντας
ἢ σῦς ἠὲ λύκους ποιήσεται ἠὲ λέοντας,
οἵ κέν ϝοι μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκῃ,
ὥς περ Κύκλωψ ϝέρξ', ὅτε ϝοι μέσσαυλον ἵκοντο
ἡμέτεροι ἕταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἵπετ' Ὀδυσσεύς·
τούτου γὰρ καὶ κεῖνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο."

430 καί σφεας φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.

ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ γε μετὰ φρεσὶ μερμήριξα,
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
τῷ ϝοι ἀποπλήξας κεφαλὴν οὐδάσδε πελάσσαι,
καὶ πηῷ περ ἐόντι μάλα σχεδόν. ἀλλά μ' ἑταῖροι
μειλιχίοις ϝεπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος.
"διογενές, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
αὐτοῦ πὰρ νηί τε μένειν καὶ νῆα ϝέρυσθαι·
ἡμῖν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης."
ὣς φάμενοι παρὰ νηὸς ἀνήιον ἠδὲ θαλάσσης.
οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηὶ λέλειπτο,
ἀλλ' ἕπετ'· ἔδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπήν.
τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἑτάρους ἐν δώμασι Κίρκη
ἐνδυκέως λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ϝούλας βάλεν ἠδὲ χιτῶνας·
δαινυμένους δ' εὖ πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
οἳ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ϝεῖδον φράσσαντό τ' ἐσάντα,
κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στεναχίζετο δῶμα.
ἣ δέ μεν ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων
"μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· ϝοῖδα καὶ αὐτή
ἠμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντι,
ἠδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου.
ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε ϝοῖνον,
εἰς ὅ κεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε
οἷον ὅτε πρώτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
τρηχείης Ἰθάκης. νῦν δ' ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι,
αἰὲν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὕμιν
θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ πέποσθε."
ὣς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα μὲν ἤματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν
ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ϝηδύ·
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι,
καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρίϝηρες ἑταῖροι
"δαιμόνι', ἤδη νῦν μιμνήσκεο πατρίδος αἴης,
εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι καὶ ἱκέσθαι
ϝοῖκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν."

456 διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
470 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη,
475 ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ϝηδύ·

αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς
γούνων ἐλλιτάνευσα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
"ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέστης,
ϝοίκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἤδη,
ἠδ' ἄλλων ἑτάρων, οἵ μευ φθινύθουσι φίλον κῆρ
ἀμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύ γε νόσφι γένηαι."
ὣς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μηκέτι νῦν ἀϝέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνετε ϝοίκῳ.
ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, καὶ ἱκέσθαι
εἰς Ἀϝίδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
μάντηος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοι εἰσίν·
τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια,
οἴῳ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀίσσουσιν."
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
καὶ τότε δή ϝε ϝέπεσσιν ἀμειβόμενος προσέϝειπον
"ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
εἰς Ἄϝιδος δ' οὔ πώ τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ."
ὣς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηὶ μελέσθω,
ἱστὸν δὲ στήσας ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πετάσσας
ἧσθαι· τὴν δέ κέ τοι πνοιὴ Βορέαο φέρῃσιν.
ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ νηὶ δι' Ὠκεανοῖο περήσῃς,
ἔνθ' ἀκτή τ' ἐλαχεῖα καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,
μακραί τ' αἴγειροι καὶ ϝιτέαι ὠλεσίκαρποι,
νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' Ὠκεανῷ βαθυδίνῃ,
αὐτὸς δ' εἰς Ἀϝίδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα.
ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν
Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ,
πέτρη τε ξύνεσίς τε δύω ποταμῶν ἐριδούπων·
ἔνθα δ' ἔπειθ', ἥρως, χριμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω,

---

478 ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἳ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα,
482 καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδων.

βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσιν,
πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ϝηδέι ϝοίνῳ,
τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν.
πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν, ἥ τις ἀρίστη,
ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄιν ἱερευσέμεν οἴῳ
παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.
αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσῃ κλυτὰ ϝέθνεα νεκρῶν,
ἔνθ' ὄιν ἀρνειὸν ῥέζειν θῆλύν τε μέλαιναν
εἰς ἔρεβος στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι
ϝιέμενος ποταμοῖο ῥοάων. ἔνθα δὲ πολλαί
ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνηώτων.
δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι
μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλέι χαλκῷ,
δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
ἰφθίμῳ τ' Ἀϝίδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ϝερυσσάμενος παρὰ μηροῦ
ἧσθαι, μηδὲ ἐᾶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
αἵματος ἆσσον ἴμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
ὅς κέν τοι ϝείπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα."
ὣς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἠώς.
ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ϝείματα ϝέσσεν·
αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ϝέννυτο νύμφη,
λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
καλὴν χρυσείην, κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ὤτρυνον ἑταίρους
μειλιχίοις ϝεπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ϝέκαστον.
"μηκέτι νῦν εὕδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον,
ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη."
ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους.
Ϝελπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὔτε τι λίην
ἄλκιμος ἐν πολέμῳ οὔτε φρεσὶ ϝῇσιν ἀρηρώς,
ὅς μοι ἄνευθ' ἑτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
ψύχεος ἱμείρων, κατελέξατο ϝοινοβαρείων·
κινυμένων δ' ἑτάρων ὅμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας

ἐξαπίνης ἀνόρουσε, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶ ϝῇσιν
ἄψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν,
ἀλλὰ καταντικρὺς τέγεος πέσεν· ἐκ δέ ϝοι αὐχήν
ἀστραγάλων ἐϝάγη, ψυχὴ δ᾽ Ἀϝιδόσδε κατῆλθεν.
ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔϝειπον.
"φάσθε νύ που ϝοικόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
ἔρχεσθ᾽· ἄλλην δ᾽ ἧμιν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
εἰς Ἀϝίδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο."
ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
ἑζόμενοι δὲ καταῦθι γόων τίλλοντό τε χαίτας·
ἀλλ᾽ οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
ᾔομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
τόφρα δ᾽ ἄρ᾽ οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ
ἀρνειὸν κατέδησεν ὄιν θῆλύν τε μέλαιναν,
ῥεῖα παρεξελθοῦσα. τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
ὀφθαλμοῖσι ϝίδοιτ᾽ ἢ ἔνθ᾽ ἢ ἔνθα κιόντα;

11 αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν, Λ
νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτα ϝερύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
ἐν δ᾽ ἱστὸν τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ,
ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἂν δὲ καὶ αὐτοί
βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
ἡμῖν δ᾽ αὖ μετόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο
ἴκμενον οὖρον ἵη πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
ἡμεῖς δ᾽ ὅπλα ϝέκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἥμεθα· τὴν δ᾽ ἄνεμός τε κυβερνήτης τ᾽ ἴθυνεν.
τῆς δὲ πανημερίης τέταθ᾽ ἱστία ποντοπορούσης.
δύσετό τ᾽ ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί,
ἣ δ᾽ ἐς πείραθ᾽ ἵκανε βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.
ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε,
ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ᾽ αὐτούς
ἠέλιος φαέθων καταδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
οὔθ᾽ ὁπότ᾽ ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
οὔθ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ᾽ οὐρανόθεν προτράπηται,
ἀλλ᾽ ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
νῆα μὲν ἔνθ᾽ ἐλθόντες ἐκέλσαμεν, ἐκ δὲ τὰ μῆλα
εἱλόμεθ᾽· αὐτοὶ δ᾽ αὖτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
ᾔομεν, ὄφρ᾽ ἐς χῶρον ἀφικόμεθ᾽ ὃν φράσε Κίρκη.

ἔνθ᾽ ἱερήια μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
ἔσχον· ἐγὼ δ᾽ ἄορ ὀξὺ ϝερυσσάμενος παρὰ μηροῦ
βόθρον ὄρυξ᾽ ὅσσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀμφ᾽ αὐτῷ δὲ χοὴν χεόμην πᾶσιν νεκύεσσιν,
πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ϝηδέι ϝοίνῳ,
τὸ τρίτον αὖθ᾽ ὕδατι· ἐπὶ δ᾽ ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον.
πολλὰ δὲ γουνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν, ἥ τις ἀρίστη,
ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρήν τ᾽ ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
Τειρεσίῃ δ᾽ ἀπάνευθεν ὄιν ἱερευσέμεν οἴῳ
παμμέλαν᾽, ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισιν.
τοὺς δ᾽ ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσί τε, ϝέθνεα νεκρῶν,
ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
ἐς βόθρον, ῥέε δ᾽ αἷμα κελαινεφές· αἳ δ᾽ ἀγέροντο
ψυχαὶ ὑπὲξ ἐρέβευς νεκύων κατατεθνηώτων.
δὴ τότ᾽ ἔπειθ᾽ ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ᾽ ἐσφαγμένα νηλέι χαλκῷ,
δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
ἰφθίμῳ τ᾽ Ἀϝίδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ϝερυσσάμενος παρὰ μηροῦ
ἥμην, οὐδ᾽ εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
αἵματος ἆσσον ἴμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
πρώτη δὲ ψυχὴ Ϝελπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς
ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγεν.
τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ϝιδὼν ἐλέησά τε θυμῷ,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδων.
"Ϝελπῆνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;
ἔφθης πεζὸς ἐὼν ἢ ἐγὼ σὺν νηὶ μελαίνῃ."
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ᾽ οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ.
"ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ καὶ ἀθέσφατος οἶνος,
Κίρκης δ᾽ ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα

---

38 νύμφαι τ᾽ ἠίθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
παρθενικαί τ᾽ ἀταλαὶ νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι,
40 πολλοὶ δ᾽ οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν,
ἄνδρες ἀρηίφατοι βεβροτωμένα τεύχε᾽ ἔχοντες·
οἳ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
θεσπεσίῃ ϝιαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρειν.
60 διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,

ἄψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν,
ἀλλὰ καταντικρὺς τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχήν
ἀστραγάλων ἐϝάγη, ψυχὴ δ᾽ Ἀϝιδόσδε κατῆλθεν.
νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων,
πρός τ᾽ ἀλόχου καὶ πατρός, ὅ σε τρέφε τυτθὸν ἐόντα,
Τηλεμάχου θ᾽, ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
ϝοῖδα γὰρ ὡς ἐνθένδε κιὼν δόμου ἐξ Ἀϝίδαο
νῆσον ἐς Αἰαίην σχήσεις ἐυϝεργέα νῆα·
ἔνθα σ᾽ ἔπειτα, ϝάναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο.
μή μ᾽ ἄκλαυτον ἄθαπτον ἰὼν ὄπιθεν καταλείπειν,
νοσφισθείς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι,
ἀλλά με κακκῆαι σὺν τεύχεσιν ἅσσα μοι ἔστιν,
σῆμά τέ μοι χεῦαι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης
ἀνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
ταῦτά τέ μοι τελέσαι, πῆξαί τ᾽ ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμόν,
τῷ καὶ ζωὸς ἔρεσσον ἐὼν μετ᾽ ἐμοῖς ἑτάροισιν."
ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέϝειπον
"ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω."
νῶι μὲν ὣς ϝεπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν
ἥμεθ᾽, ἐγὼ μὲν ἄνευθεν ἐφ᾽ αἵματι φάσγανον ἴσχων,
ϝείδωλον δ᾽ ἑτέρωθεν ἑταίρου πόλλ᾽ ἀγόρευεν·
ἦλθε δ᾽ ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνηυίης,
Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,
τὴν ζωὴν κατέλειπον ἰὼν ἐς Ϝίλιον ἱρήν.
τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ϝιδὼν ἐλέησά τε θυμῷ·
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς εἴων προτέρην, πυκινόν περ ἀχεύων,
αἵματος ἇσσον ἴμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
ἦλθε δ᾽ ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
χρύσεον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ᾽ ἔγνω καὶ προσέϝειπεν
"τίπτ᾽ αὖτ᾽, ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἠελίοιο
ἤλυθες ὄφρα ϝίδῃ νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
ἀλλ᾽ ἀποχάζεο βόθρου, ἄπισχε δὲ φάσγανον ὀξύ,
αἵματος ὄφρα πίω καί τοι νημερτέα ϝείπω."
ὣς φάτ᾽, ἐγὼ δ᾽ ἀναχασσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
κουλεῷ ἐγκατέπηξ᾽. ὃ δ᾽ ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν,
καὶ τότε δή με ϝέπεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων.
"νόστον δίζηαι μελιϝηδέα, φαίδιμ᾽ Ὀδυσσεῦ.
τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ ὀίω

92 διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,

λήσειν εἰνοσίγαιον, ὅ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
χωόμενος ὅτι ϝοι υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
ἀλλ᾽ ἔτι μήν κε καὶ ὣς κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε,
εἴ κ᾽ ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων
ὁππότε κεν πρῶτον πελάσῃς ἐυϝεργέα νῆα
Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγὼν ϝιοϝειδέα πόντον,
βοσκομένας δ᾽ εὕρητε βόας καὶ ϝίφια μῆλα
Ἠελίου, ὃς πάντ᾽ ἐφορᾷ καὶ πάντ᾽ ἐπακούει.
τὰς εἰ μέν κ᾽ ἀσινέας ἐάᾳς νόστου τε μέδηαι,
καί κεν ἔτ᾽ εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε·
εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ᾽ ὄλεθρον
νηί τε καὶ ἑτάροις. αὐτὸς δ᾽ εἴ πέρ κεν ἀλύξῃς,
ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
νηὸς ἐπ᾽ ἀλλοτρίης· δήεις δ᾽ ἐν πήματα ϝοίκῳ,
ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν
μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ϝέδνα διδόντες.
ἀλλ᾽ ἦ τοι κείνων γε βίας ἀποτίσεαι ἐλθών·
αὐτὰρ ἐπὴν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν
κτείνῃς ἠὲ δόλῳ ἢ ἀμφαδὸν ὀξέι χαλκῷ,
ἔρχεσθαι δὴ ἔπειτα, λαβὼν ἐυῆρες ἐρετμόν,
εἰς ὅ κε τοὺς ἀφίκηαι οἳ οὐ ϝίσασι θάλασσαν
ἀνέρες, οὐδέ θ᾽ ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·
οὐδ᾽ ἄρα τοὶ ϝίσασι νέας φοινικοπαρῄους,
οὐδ᾽ ἐυήρε᾽ ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
σῆμα δέ τοι ϝερέω μάλ᾽ ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.
ὁππότε κεν δή τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
καὶ τότε δὴ γαίῃ πήξας ἐυῆρες ἐρετμόν,
ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ϝάνακτι,
ἀρνειὸν ταῦρόν τε συῶν τ᾽ ἐπιβήτορα κάπρον,
ϝοίκαδ᾽ ἀποστείχειν, ϝέρδειν θ᾽ ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
πᾶσι μάλ᾽ ἑξείης. θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται ὅς κέ σε πέφνῃ
γήραι ὕπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοί
ὄλβιοι ἔσσονται. τὰ δέ τοι νημερτέα ϝείρω."
ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέϝειπον
"Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί·
ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε ϝειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.
μητρὸς τήνδ᾽ ὁρόω ψυχὴν κατατεθνηυίης·

ἣ δ᾽ ἀκέουσ᾽ ἧσται σχεδὸν αἵματος, οὐδ᾽ ἐϝὸν υἱόν
ἔτλη ἐσάντα ϝιδεῖν οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.
ϝειπέ, ϝάναξ, πῶς κέν με ἀναγνοίη τὸν ἐόντα;"
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμειβόμενος προσέϝειπεν
"ῥηίδιόν τοι ἔπος ϝερέω καὶ ἐνὶ φρεσὶ θήσω.
ὅν τινα μέν κεν ἐᾷς νεκύων κατατεθνηώτων
αἵματος ἆσσον ἴμεν, ὃ δέ τοι νημερτὲς ἐνίψει·
ᾧ δέ κ᾽ ἐπιφθονέῃς, ὃ δέ τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω."
ὣς φαμένη ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϝιδος εἴσω
Τειρεσίαο ϝάνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ᾽ ἔλεξεν·
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ᾽ ἐπὶ μήτηρ
ἤλυθε καὶ πίεν αἷμα κελαινεφές. αὐτίκα δ᾽ ἔγνω,
καί μ᾽ ὀλοφυρομένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"τέκνον ἐμόν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα
ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι.
ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ᾽ ἱκάνεις
νηί τε καὶ ἑτάροισι πολὺν χρόνον, οὐδέ πω ἦλθες
εἰς Ἰθάκην, οὐδ᾽ εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;"
ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέϝειπον
"μῆτερ ἐμή, χρειώ με κατήγαγεν εἰς Ἀϝίδαο
ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο·
οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιίδος, οὐδέ πω ἁμῆς
γῆς ἐπέβην, ἀλλ᾽ αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι ὀιζύν,
ἐξ οὗ τὰ πρώτισθ᾽ ἑπόμην Ἀγαμέμνονι δίῳ
Ϝίλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.
ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε ϝειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
ἦ δολιχὴ νοῦσος, ἦ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
ϝοῖς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;
ϝειπὲ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος οὓς κατέλειπον,
ἢ ἔτι πὰρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἦέ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ᾽ οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
ϝειπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε,
ἠὲ μένει παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει,
ἦ ἤδη μιν ἔγημεν Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος."
ὣς ἐφάμην, ἣ δ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμείβετο πότνια μήτηρ

157 μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὔ πως ἔστι περῆσαι
πεζὸν ἐόντ᾽, ἢν μή τις ἔχῃ ἐυϝεργέα νῆα.

"καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀιζυραὶ δέ ϝοι αἰεί
φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δάκρυ χεούσῃ.
σὸν δ᾽ οὔ πώ τις ἔχει καλὸν γέρας, ἀλλὰ ϝέκηλος
Τηλέμαχος τεμένεα νέμεται καὶ δαῖτας ἐϝίσας
δαίνυται, ἃς ἐπέϝοικε δικασπόλον ἄνδρ᾽ ἀλεγύνειν·
πάντες γὰρ καλέουσι. πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει
ἀγρῷ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται. οὐδέ ϝοι εὐναί
δέμνια καὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
ἀλλ᾽ ὅ γε χεῖμα μὲν εὕδει ὅθι δμῶες ἐνὶ ϝοίκῳ,
ἐν κόνι ἄγχι πυρός, κακὰ δὲ χροῒ ϝείματα ϝεῖται·
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος τεθαλυῖά τ᾽ ὀπώρη,
πάντῃ ϝοι κατὰ γουνὸν ἀλωῆς ϝοινοπέδοιο
φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί.
ἔνθ᾽ ὅ γε κεῖτ᾽ ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει
σὸν νόστον ποθέων· χαλεπὸν δ᾽ ἐπὶ γῆρας ἱκάνει.
οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην καὶ πότμον ἐπέσπον·
οὔτ᾽ ἐμέ γ᾽ ἐν μεγάροισιν ἐύσκοπος ἰοχέαιρα
ϝοῖς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν,
οὔτε τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥ τε μάλιστα
τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
ἀλλά με σός τε πόθος σά τε μήδεα, φαίδιμ᾽ Ὀδυσσεῦ,
σή τ᾽ ἀγανοφροσύνη μελιϝηδέα θυμὸν ἀπηύρα."
ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ ἐγώ γ᾽ ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας
μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἑλέειν κατατεθνηυίης.
τρὶς μὲν ἐφωρμήθην, ἑλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγειν,
τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἴκελον ἢ καὶ ὀνείρῳ
ἔπτατ᾽. ἐμοὶ δ᾽ ἄχος ὀξὺ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδων.
"μῆτερ ἐμή, τί νύ μ᾽ οὐ μίμνεις ἑλέειν μεμαῶτα,
ὄφρα καὶ εἰν Ἀϝίδαο φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε
ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.
ἦέ τι ϝείδωλον τόδ᾽ ἀγαυὴ Περσεφόνεια
ὤτρυν᾽, ὄφρ᾽ ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;"
ὣς ἐφάμην, ἣ δ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμείβετο πότνια μήτηρ
"ὤ μοι, τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
οὔ τί σε Περσεφόνεια Διὸς θυγάτηρ ἀπαφίσκει,
ἀλλ᾽ αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν·
οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ϝῖνες ἔχουσιν,
ἀλλὰ τὰ μέν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο

δαμνᾷ, ἐπεί κεν πρῶτα λίπῃ λεύκ᾽ ὀστέα θυμός,
ψυχὴ δ᾽ ἠΰτ᾽ ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται.
ἀλλὰ φόωσδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
ϝίσθ᾽, ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ ϝείπῃσθα γυναικί."
νῶι μὲν ὣς ϝεπέεσσιν ἀμειβόμεθ᾽, αἱ δὲ γυναῖκες
ἤλυθον (ὤτρυνεν γὰρ ἀγαυὴ Περσεφόνεια)
ὅσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν ἠδὲ θύγατρες.
αἳ δ᾽ ἀμφ᾽ αἷμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο,
αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον ὅπως ἐρέοιμι ϝεκάστην.
ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ
οὐκ εἴων πιέειν ἅμα πάσας αἷμα κελαινόν.
αἳ δὲ προμνηστῖναι ἐπήισαν, ἠδὲ ϝεκάστη
ϝὸν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ᾽ ἐρέεινον ἁπάσας.
ἔνθ᾽ ἤ τοι πρώτην Τυρὼ ϝίδον εὐπατέρειαν,
ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
ἣ ποταμοῦ ἠράσσατ᾽ Ἐνιπῆος θείοιο,
ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,
καί ῥ᾽ ἐπ᾽ Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα.
τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ἐϝεισάμενος γαιήοχος εἰνοσίγαιος
ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος·
πορφύρεον δ᾽ ἄρα κῦμα περιστάθη, οὔρεϊ ϝῖσον,
κυρτωθέν, κρύψεν δὲ θεὸν θνητήν τε γυναῖκα.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ϝέργα,
ἔν τ᾽ ἄρα ϝοι φῦ χειρί, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"χαῖρε γύναι φιλότητι. περιπλομένου δ᾽ ἐνιαυτοῦ
τέξεαι ἀγλαὰ τέκνα, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναί
ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν ἀτιταλλέμεναί τε.
νῦν δ᾽ ἔρχευ πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο μηδ᾽ ὀνομήνῃς·
αὐτὰρ ἐγώ τοί εἰμι Ποσειδάων ἐνοσίχθων."
ὣς ϝειπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα,
ἣ δ᾽ ὑποκυσαμένη Πελίην τέκε καὶ Νηλῆα,
τὼ κρατερὼ θεράποντε Διὸς μεγάλοιο γενέσθην
ἀμφοτέρω· Πελίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαωλκῷ
ναῖε πολύρρηνος, ὃ δ᾽ ἄρ᾽ ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι.
τοὺς δ᾽ ἑτέρους Κρηθῆι τέκεν βασίλεια γυναικῶν,
Αἴσονά τ᾽ ἠδὲ Φέρητ᾽ Ἀμυθάονά θ᾽ ἱππιοχάρμην.

245 λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ᾽ ὕπνον ἔχευεν.

τὴν δὲ μετ᾽ Ἀντιόπην ϝίδον, Ἀσωποῖο θύγατρα,
ἣ δὴ καὶ Διὸς εὔχετ᾽ ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι
καί ῥ᾽ ἔτεκεν δύο παῖδ᾽, Ἀμφίονά τε Ζῆθόν τε,
οἳ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο
πύργωσάν τ᾽, ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γε δύναντο
ναιέιν εὐρύχορον Θήβην, κρατερώ περ ἐόντε.
τὴν δὲ μετ᾽ Ἀλκμήνην ϝίδον, Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
ἥ ῥ᾽ Ἡρακλῆα θρασυμέμνονα θυμολέοντα
γείνατ᾽ ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα,
καὶ Μεγάρην Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύωνος υἱὸς μένος αἰὲν ἀτειρής.
μητέρα τ᾽ Οἰδιπόδαο ϝίδον, καλὴν Ἐπικάστην,
ἣ μέγα ϝέργον ἔρεξεν ἀϝιδρείῃσι νόοιο
γημαμένη ϝῷ υἱεῖ· ὃ δ᾽ ὃν πατέρ᾽ ἐξεναρίξας
γῆμεν· ἄφαρ δ᾽ ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων
Καδμείων ϝήνασσε θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς·
ἣ δ᾽ ἔβη εἰς Ἀϝίδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
ἁψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ᾽ ὑψηλοῖο μελάθρου,
ϝῷ ἄχεϊ σχομένη. τῷ δ᾽ ἄλγεα κάλλιπ᾽ ὀπίσσω
πολλὰ μάλ᾽, ὅσσα τε μητρὸς ἐρινύες ἐκτελέουσιν.
καὶ Χλῶριν ϝεῖδον περικαλλέα, τήν ποτε Νηλεύς
γῆμεν ἐϝὸν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρί᾽ ἔϝεδνα,
ὁπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο,
ὅς ποτ᾽ ἐν Ὀρχομενῷ Μινυείῳ ϝῖφι ϝάνασσεν·
ἣ δὲ Πύλου βασίλευε, τέκεν δέ ϝοι ἀγλαὰ τέκνα,
Νέστορά τε Χρομίον τε Περικλύμενόν τ᾽ ἀγέρωχον.
τοῖσι δ᾽ ἐπ᾽ ἰφθίμην Πηρὼ τέκε, θαῦμα βροτοῖσιν,
τὴν πάντες μνώοντο περικτίται· οὐδέ τι Νηλεύς
τῷ ἐδίδω ὃς μὴ ϝέλικας βόας εὐρυμετώπους
ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ϝιφικληείης
ἀργαλέας. τὰς δ᾽ οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρα πέδησεν,
δεσμοί τ᾽ ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀγροιῶται.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
ἂψ περιτελλομένου ϝέτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
καὶ τότε δή μιν ἔλυσε βίη Ϝιφικληείη
θέσφατα πάντ᾽ εἰπόντα, Διὸς δ᾽ ἐτελείετο βουλή.
καὶ Λήδην ϝεῖδον τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν,
ἥ ῥ᾽ ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρονε γείνατο παῖδε,

Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι ἄλλοτε δ' αὖτε
τεθνᾶσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασι ϝῖσα θεοῖσιν.
τὴν δὲ μετ' Ἰφιμέδειαν Ἀλωῆος παράκοιτιν
ἔσϝιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι
καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυνθαδίω δὲ γενέσθην,
Ὦτόν τ' ἀντίθεον τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην,
οὓς δὴ μηκίστους θρέψε ζείδωρος ἄρουρα
καὶ πολὺ καλλίστους μετά γε κλυτὸν Ὠρίωνα·
ἐννέωροι γὰρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν Ὀλύμπῳ
φυλόπιδα στήσειν πολυάικος πολέμοιο.
καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἵκοντο·
ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱὸς ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ,
ἀμφοτέρω, πρίν σφωιν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
ἀνθῆσαι πυκάσαι τε γένυς ἐυανθέι λάχνῃ.
Φαίδρην τε Πρόκριν τε ϝίδον καλήν τ' Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἥν ποτε Θησεύς
ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηνάων ἱεράων
ἦγε μέν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔκτα
Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ Διονύσου μαρτυρίῃσιν.
Μαῖράν τε Κλυμένην τε ϝίδον στυγερήν τ' Ἐριφύλην,
ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.
πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
ὅσσας ἡρώων ἀλόχους ϝίδον ἠδὲ θύγατρας·
πρὶν γάρ κεν καὶ νὺξ φθῖτ' ἄμβροτος. ἀλλὰ καὶ ὥρη
εὕδειν, ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἑταίρους
ἢ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων.
"Φαίηκες, πῶς ὔμμιν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι
ϝεῖδός τε μέγεθός τε ϝιδὲ φρένας ἔνδον ἐϝίσας;
ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστι, ϝέκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.

301 τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίζοος αἶα·
315 Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.

τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
οὕτω χρηίζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὔμμιν
κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι κέονται."
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος
"ὦ φίλοι, οὐ μὴν ἧμιν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης
μυθεῖται βασίλεια περίφρων· ἀλλὰ πίθεσθε.
Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ϝέργον τε ϝέπος τε."
τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε
"τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ϝέπος ἔσσεται, εἴ κεν ἐγώ γε
ζωὸς Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι ϝανάσσω·
ξεῖνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,
ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὔριον, εἰς ὅ κε πᾶσαν
δωτίνην τελέσω. πομπὴ δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμῳ."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν,
πομπὴν δ' ὀτρύνοιτε καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι·
καί κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην
πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκηνδε ϝιδοίατο νοστήσαντα."
τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε
"ὦ Ὀδυσεῦ, τὸ μὲν οὔ τί σ' ἐϝίσκομεν εἰσορόωντες,
ἠπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἷά τε πολλούς
βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας ὅθεν κέ τις οὐδὲ ϝίδοιτο·
σοὶ δ' ἔπι μὲν μορφὴ ϝεπέων, ἔνι δὲ φρένες ἐσθλαί,
μῦθον δ', ὡς ὅτ' ἀοιδός, ἐπισταμένως κατέλεξας,
πάντων τ' Ἀργείων σέο τ' αὐτοῦ κήδεα λυγρά.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε ϝειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἴ τινας ἀντιθέων ἑτάρων ϝίδες, οἵ τοι ἅμ' αὐτῷ
Ϝίλιον εἰς ἅμ' ἕποντο καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
νὺξ δ' ἥδε μάλα μακρή, ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὥρη
εὕδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ϝέργα.
καί κεν ἐς ἠῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σύ
τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

343 ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν·

"Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη δὲ καὶ ὕπνου·
εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἐγώ γε
τούτων σοὶ φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεῦσαι,
κήδε' ἐμῶν ἑτάρων οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο,
οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν ἀυτήν,
ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο κακῆς ἰότητι γυναικός.
αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλην
ἁγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ
ϝοίκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
ἔγνω δ' αἶψ' ἔμ' ἐκεῖνος, ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν.
κλαῖε δ' ὅ γε λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων,
πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων·
ἀλλ' οὐ γάρ ϝοι ἔτ' ἦν ϝὶς ἔμπεδος, οὐδέ τι κῖκυς,
οἵη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ϝιδὼν ἐλέησά τε θυμῷ,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδων.
"Ἀτρεΐδη κύδιστε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
ἦε σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀυτμήν;
ἦέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
βοῦς περιταμνόμενον ἠδ' οἰῶν πώεα καλά,
ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενον ἠδὲ γυναικῶν;"
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέϝειπεν
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτ' ἐμέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀυτμήν,
οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε μόρον τε
ἔκτα σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ, ϝοικόνδε καλέσσας,
δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
ὣς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
νωλεμέως κτείνοντο σύες ὣς ἀργιόδοντες,
οἵ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
ἢ γάμῳ ἢ ἐράνῳ ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ.
ἤδη μὲν πολέων φόνῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας,
μουνὰξ κτεινομένων καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·

ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ϝιδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
ὡς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας
κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ϝόπα Πριάμοιο θυγατρός
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων
βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἡ δὲ κυνῶπις
νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη ἰόντι περ εἰς Ἀϝίδαο
χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἑλέειν ξύν τε στόμ' ἐρεῖσαι.
ὣς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός,
οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ϝέργον ἀϝεικές,
κουριδίῳ τεύξασα πόσι φόνον. ἦ τοι ἔφην γε
ἀσπάσιος παίδεσσι ϝιδὲ δμώεσσιν ἐμοῖσιν
ϝοίκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἡ δ' ἔξοχα λυγρὰ ϝιδυῖα
ϝοῖ τε κατ' αἶσχος ἔχευε καὶ ἐσσομένῃσιν ὀπίσσω
θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' ἐυϝεργὸς ἔῃσιν."
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέϝειπον
"ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρέος εὐρύοπα Ζεύς
ἐκπάγλως ἤχθηρε γυναικείας διὰ βουλάς
ἐξ ἀρχῆς. Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί,
σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι."
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέϝειπεν
"τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἤπιος εἶναι·
μή ϝοι μῦθον ἅπαντα πιφαυσκέμεν, ὅν κ' ἐὺ ϝειδῇς,
ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.
ἀλλ' οὐ σοί γ', Ὀδυσεῦ, φόνος ἔσσεται ἔκ γε γυναικός·
λίην γὰρ πινυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα ϝοῖδεν,
κούρη Ϝικαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια.
ἦ μήν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς
ἐρχόμενοι πολεμόνδε· πάις δέ ϝοι ἦν ἐπὶ μαζῷ
νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῷ,
ὄλβιος· ἦ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθών,
καὶ κεῖνος πατέρα προσπτύξεται, ἣ θέμις ἐστίν.
ἡ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἷος ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
ὀφθαλμοῖσιν ἔασε, πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.

---

428 ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶ ϝέργα βάληται·
454 ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
κρύβδην, μηδ' ἀναφανδά, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
νῆα κατισχέμεναι, ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν.

ἀλλ᾽ ἄϝε μοι τόδε ϝειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἴ που ἔτι ζώοντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,
ἤ που ἐν Ὀρχομενῷ ἢ ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι
ἤ που πὰρ Μενελάῳ ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ·
οὐ ϝάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης."
ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ ἐϝώ μιν ἀμειβόμενος προσέϝειπον
"Ἀτρεΐδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι ϝοῖδα,
ζώει ὅ ϝ᾽ ἦ τέθνηκε· κακὸν δ᾽ ἀνεμώλια βάζειν."
νῶι μὲν ὣς ϝεπέεσσιν ἀμειβομένω στυϝεροῖσιν
ἕσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
ἦλθε δ᾽ ἐπὶ ψυχὴ Πηληιάδεω Ἀχιλῆος
καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
Αἴαντός θ᾽, ὃς ἄριστος ἔην ϝεῖδός τε δέμας τε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ᾽ ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
ἔϝνω δὲ ψυχή με ποδώκεος Αἰακίδαο,
καί ῥ᾽ ὀλοφυρομένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"διοϝενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,
σχέτλιε, τίπτ᾽ ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ϝέρϝον;
πῶς ἔτλης Ἀϝιδόσδε κατελθέμεν; ἔνθα τε νεκροί
ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν ϝείδωλα καμόντων."
ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ ἐϝώ μιν ἀμειβόμενος προσέϝειπον
"ὦ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱέ, μέϝα φέρτατ᾽ Ἀχαιῶν,
ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλήν
ϝείποι ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἱκοίμην·
οὐ ϝάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιίδος, οὐδέ πω ἁμῆς
ϝῆς ἐπέβην, ἀλλ᾽ αἰὲν ἔχω κακά. σεῖο δ᾽ Ἀχιλλεῦ
οὔ τις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτερος οὔτ᾽ ἄρ᾽ ὀπίσσω·
πρὶν μὲν ϝάρ σε ζωὸν ἐτίομεν ἶσα θεοῖσιν
Ἀρϝεῖοι, νῦν αὖτε μέϝα κρατέεις νεκύεσσιν
ἐνθάδ᾽ ἐών. τῷ μή τι θανὼν ἀκαχίζε᾽, Ἀχιλλεῦ."
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμειβόμενος προσέϝειπεν
"μὴ δή μοι θάνατόν ϝε παραύδα, φαίδιμ᾽ Ὀδυσσεῦ.
βουλοίμην κ᾽ ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ,
ἀνδρὶ παρ᾽ ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,
ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισι ϝανάσσειν.
ἀλλ᾽ ἄϝε μοι τοῦ παιδὸς ἀϝαυοῦ μῦθον ἐνίσπες,
ἢ ἕπετ᾽ ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἦε καὶ οὐκί.
ϝειπὲ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι,
ἢ ἔτ᾽ ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
ἦ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν᾽ Ἑλλάδα τε Φθίην τε,

οὕνεκά μιν κατὰ ϝῆρας ἔχει χεῖράς τε πόδας τε.
οὐ ϝὰρ ἐϝὼν ἐπαρωϝὸς ὑπ᾽ αὐϝὰς ἠελίοιο,
τοῖος ἐὼν οἷός ποτ᾽ ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀρϝείοισιν.
εἰ τοιόσδ᾽ ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,
τῷ κέ τεῳ στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
οἳ κεῖνον βιόωνται ἐϝέρϝουσίν τ᾽ ἀπὸ τιμῆς."
ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ ἐϝώ μιν ἀμειβόμενος προσέϝειπον
"ἦ τοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὔ τι πέπυσμαι,
αὐτάρ τοι παιδός ϝε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
αὐτὸς ϝάρ μιν ἐϝὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς ἐϝίσης
ἤϝαϝον ἐκ Σκύρου μετ᾽ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
ἦ τοι ὅτ᾽ ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλάς,
αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·
Νέστωρ ἀντίθεος καὶ ἐϝὼ νικάσκομεν οἴω.
αὐτὰρ ὅτ᾽ ἐν πεδίῳ Τρώων μαρναίμεθα χαλκῷ,
οὔ ποτ᾽ ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν οὐδ᾽ ἐν ὁμίλῳ,
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ϝὸν μένος οὐδενὶ ϝείκων.
πολλοὺς δ᾽ ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
πάντας δ᾽ οὐκ ἂν ἐϝὼ μυθήσομαι οὐδ᾽ ὀνομήνω,
ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀρϝείοισιν,
ἀλλ᾽ οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ,
ἥρω᾽ Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτὸν ἑταῖροι
Κήτειοι κτείνοντο ϝυναίων εἵνεκα δώρων.
κεῖνον δὴ κάλλιστον ἴδον μετὰ Μέμνονα δῖον.
αὐτὰρ ὅτ᾽ εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ᾽ Ἐπειός,
Ἀρϝείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ᾽ ἐπὶ πάντα τέταλτο,
ἔνθ᾽ ἄλλοι Δαναῶν ἡϝήτορες ἠδὲ μέδοντες
δάκρυά τ᾽ ὠμόρϝνυντο, τρέμον θ᾽ ὑπὸ ϝυῖα ϝεκάστου·
κεῖνον δ᾽ οὔ ποτε πάμπαν ἐϝὼ ϝίδον ὀφθαλμοῖσιν
οὔτ᾽ ὠχρήσαντα χρόα κάλλιμον οὔτε παρειῶν
δάκρυ ὀμορξάμενον· ὃ δέ με μάλα πόλλ᾽ ἱκέτευεν
ἱππόθεν ἐξέμεναι, ξίφεος δ᾽ ἐπεμαίετο κώπην
καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
μοῖραν καὶ ϝέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν
ἀσκηθής, οὔτ᾽ ἂρ βεβλημένος ὀξέι χαλκῷ

---

525 ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον ἠδ᾽ ἐπιθεῖναι,

οὔτ᾽ αὐτοσχεδίην οὐτασμένος, οἷά τε πολλά
γίγνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεται Ἄρης."
ὣς ἐφάμην, ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
φοίτα μακρὰ βιβᾶσα κατ᾽ ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
γηθοσύνη ὅ ϝοι υἱὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι.
αἱ δ᾽ ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνηώτων
ἕστασαν ἀχνύμεναι, εἴροντο δὲ κήδε᾽ ἑκάστη.
οἴη δ᾽ Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης
τήν μιν ἐγὼ νίκησα δικαζόμενος παρὰ νηυσίν
τεύχεσιν ἀμφ᾽ Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ,
παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ᾽ ἐπ᾽ ἀέθλῳ·
τοίην γὰρ κεφαλὴν ἕνεκ᾽ αὐτῶν γαῖα κατέσχεν,
Αἴανθ᾽, ὃς περὶ μὲν ϝεῖδος περὶ δ᾽ ἔργα τέτυκτο
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ᾽ ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
τὸν μὲν ἐγὼ ϝεπέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν.
"Αἶαν παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ᾽ ἔμελλες
οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου εἵνεκα τευχέων
οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν·
τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο. σεῖο δ᾽ Ἀχαιοί
ϝῖσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληιάδαο
ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές. οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
ἐκπάγλως ἤχθηρε, τεῒν δ᾽ ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
ἀλλ᾽ ἄγε δεῦρο, ϝάναξ, ἵν᾽ ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν."
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ᾽ οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ᾽ ἄλλας
ψυχὰς εἰς ἔρεβος νεκύων κατατεθνηώτων.
ἔνθα χ᾽ ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, η κεν ἐγὼ τόν·
ἀλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
τῶν ἄλλων ψυχὰς ϝιδέειν κατατεθνηώτων.
ἔνθ᾽ ἦ τοι Μίνωα ϝίδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
χρύσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσσιν,
ἥμενον· οἳ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ϝάνακτα,
ἥμενοι ἑσταότες τε κατ᾽ εὐρυπυλὲς Ἄϝιδος δῶ.
τὸν δὲ μετ᾽ Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
θῆρας ὁμοῦ ϝειλεῦντα κατ᾽ ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσιν
χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν ἀϝαγές.

καὶ Τιτυὸν ϝεῖδον, Γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
κείμενον ἐν δαπέδῳ. ὃ δ᾽ ἐπ᾽ ἐννέα κεῖτο πέλεθρα,
γῦπε δέ μιν ϝεκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον,
δέρτρον ἔσω δύνοντες· ὃ δ᾽ οὐκ ἀπαμύνετο χερσίν·
Λητὼ γὰρ ἥλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν,
Πυθῶδ᾽ ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.
καὶ μὴν Τάνταλον ἐσϝεῖδον κρατέρ᾽ ἄλγε᾽ ἔχοντα,
ἑσταότ᾽ ἐν λίμνῃ· ἣ δὲ προσέπλαζε γενείῳ.
στεῦτο δὲ διψάων, πιέειν δ᾽ οὐκ εἶχεν ἑλέσθαι·
ὁσσάκι γὰρ κύψει᾽ ὁ γέρων πιέειν μενεαίνων,
τοσσάχ᾽ ὕδωρ ἀπολέσκετ᾽ ἀναβροχέν, ἀμφὶ δὲ ποσσίν
γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.
δένδρεα δ᾽ ὑψιπέτηλα κατ᾽ ἄκρηθεν χέε καρπόν,
ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι
συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι·
τῶν ὁπότ᾽ ἰθύσει᾽ ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
τὰς δ᾽ ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.
καὶ μὴν Σίσυφον ἐσϝεῖδον κρατέρ᾽ ἄλγε᾽ ἔχοντα,
λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσιν.
ἦ τοι ὃ μὲν σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε
λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ᾽ ὅτε μέλλοι
ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότ᾽ ἀποστρέψασκε κραταιίς·
αὖτις ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής.
αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἂψ ὤσασκε τιταινόμενος, κατὰ δ᾽ ἱδρώς
ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ᾽ ἐκ κρατὸς ὀρώρειν.
τὸν δὲ μετ᾽ εἰσενόησα βίην Ἡρακληείην,
ϝείδωλον· αὐτὸς δὲ μετ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
τέρπεται ἐν θαλίῃς καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.
ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν οἰωνῶν ὥς,
πάντοσ᾽ ἀτυζομένων· ὃ δ᾽ ἐρεμνῇ νυκτὶ ϝεϝοικώς,
γυμνὸν τόξον ἔχων καὶ ἐπὶ νευρῆφιν ὀιστόν,
δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ϝεϝοικώς.
σμερδαλέος δέ ϝοι ἀμφιπερὶ στήθεσσιν ἀορτήρ
χρύσεος ἦν τελαμών, ἵνα θέσκελα ϝέργα τέτυκτο,
ἄρκτοι τ᾽ ἀγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες,
ὑσμῖναί τε μάχαι τε φόνοι τ᾽ ἀνδροκτασίαι τε.
μὴ τεχνησάμενος μηδ᾽ ἄλλο τι τεχνήσαιτο
ὃς κεῖνον τελαμῶνα ϝεῇ ἐγκάτθετο τέχνῃ.

604 παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου.

ἔγνω δ᾽ αὐτίκα κεῖνος ἐπεὶ ϝίδεν ὀφθαλμοῖσιν,
καί μ᾽ ὀλοφυρόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,
ἆ δείλ᾽, ἦ τινὰ καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡγηλάζεις,
ὅν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ᾽ αὐγὰς ἠελίοιο.
Ζηνὸς μὲν πάις ἦα Κρονίονος, αὐτὰρ ὀιζὺν
εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χείρονι φωτί
δεδμήμην, ὃ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ᾽ ἀέθλους.
καί ποτέ μ᾽ ἐνθάδ᾽ ἔπεμψε κύν᾽ ἄξοντ᾽· οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἄλλον
φράζετο τοῦδέ γέ μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.
τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀϝίδαο,
Ἑρμείας δέ μ᾽ ἔπεμψε ϝιδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη."
ὣς ϝειπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἄϝιδος εἴσω,
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ᾽ ἔλθοι
ἀνδρῶν ἡρώων οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.
καί νύ κ᾽ ἔτι προτέρους ϝίδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ·
ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ϝέθνε᾽ ἀγείρετο μυρία νεκρῶν
ϝηχῇ θεσπεσίῃ, ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρειν
μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
ἐξ Ἀϝίδεω πέμψειεν ἀγαυὴ Περσεφόνεια.
αὐτίκ᾽ ἔπειτ᾽ ἐπὶ νῆα κιὼν ἐκέλευον ἑταίρους
αὐτούς τ᾽ ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἳ δ᾽ αἶψ᾽ ἔσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
τὴν δὲ κατ᾽ Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο,
πρῶτα μὲν εἰρεσίῃ, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος.

12 αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο M
νηῦς, ἀπὸ δ᾽ ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νῆσόν τ᾽ Αἰαίην, ὅθι τ᾽ Ἠοῦς ἠριγενείης
ϝοικία καὶ χοροί εἰσι καὶ ἀντολαὶ Ἠελίοιο,
νῆα μὲν ἔνθ᾽ ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
ἔνθα δ᾽ ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἠῶ δῖαν.
ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
δὴ τότ᾽ ἐγὼν ἑτάρους προΐην ἐς δώματα Κίρκης
οἰσέμεναι νεκρὸν Ϝελπήνορα τεθνηῶτα.
φιτροὺς δ᾽ αἶψα ταμόντες, ὅθ᾽ ἀκροτάτη πρόεχ᾽ ἀκτή,
θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τε κάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,

631 Θησέα Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·

τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ϝερύσαντες
πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐῆρες ἐρετμόν.
ἡμεῖς μὲν τὰ ϝέκαστα διείπομεν, οὐδ᾽ ἄρα Κίρκην
ἐξ Ἀϝίδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ᾽ ὦκα
ἦλθ᾽ ἐντυναμένη· ἅμα δ᾽ ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
σῖτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἴθοπα ϝοῖνον ἐρυθρόν.
ἣ δ᾽ ἐν μέσσῳ στᾶσα μετηύδα δῖα θεάων
"σχέτλιοι, οἳ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ᾽ Ἀϝίδαο,
δισθανέες, ὅτε τ᾽ ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ᾽ ἄνθρωποι.
ἀλλ᾽ ἄγετ᾽ ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε ϝοῖνον
αὖθι πανημέριοι· ἅμα δ᾽ ἠοῖ φαινομένηφιν
πλεύσεσθ᾽. αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν ἠδὲ ϝέκαστα
σημανέω, ἵνα μή τι κακορραφίῃ ἀλεγεινῇ
ἢ ἁλὸς ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες."
ὣς ἔφαθ᾽, ἡμῖν δ᾽ αὖτ᾽ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ᾽ ἄσπετα καὶ μέθυ ϝηδύ·
ἦμος δ᾽ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἳ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός,
ἣ δ᾽ ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα φίλων ἀπονόσφιν ἑταίρων
εἷσέ τε καὶ προσέλεκτο, καὶ ἐξερέεινε ϝέκαστα·
αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
καὶ τότε δή με ϝέπεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη.
"ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται, σὺ δ᾽ ἄκουσον
ὥς τοι ἐγὼ ϝερέω· μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἵ ῥά τε πάντας
ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.
ὅς τις ἀϝιδρείῃ πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
Σειρήνων, τῷ δ᾽ οὔ τι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα
ϝοίκαδε νοστήσαντι παρίσταται οὐδὲ γάνυνται,
ἀλλά τε Σειρῆνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ,
ἥμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ᾽ ἀμφ᾽ ὀστεόφιν θίς
ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.
ἀλλὰ παρεξελάαν, ἐπὶ δ᾽ οὔατ᾽ ἀλεῖψαι ἑταίρων
κηρὸν δεψήσας μελιϝηδέα, μή τις ἀκούσῃ
τῶν ἄλλων. ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν εἴ κ᾽ ἐθέλῃσθα,
δησάντων σ᾽ ἐν νηὶ θοῇ χεῖράς τε πόδας τε
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ᾽ αὐτοῦ πείρατ᾽ ἀνήφθω,
ὄφρα κε τερπόμενος ϝόπ᾽ ἀκούῃς Σειρήνοιιν.
εἰ δέ κε λίσσηαι ἑτάρους λῦσαί τε κελεύῃς,

οἳ δέ σ᾽ ἔτι πλεόνεσσι τότ᾽ ἐν δεσμοῖσι διδέντων.
  αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάς γε παρεξελάσωσιν ἑταῖροι,
ἔνθα τοι οὐκέτ᾽ ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω
ὁππποτέρη δή τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτός
θυμῷ βουλεύειν· ϝερέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες, προτὶ δ᾽ αὐτάς
κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·
Πλαγκτὰς δή τοι τάς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσιν.
τῇ μέν τ᾽ οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
τρήρωνες ταί τ᾽ ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
ἀλλά τε καὶ τῶν αἰὲν ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη·
ἀλλ᾽ ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
τῇ δ᾽ οὔ πώ τις νηῦς φύγεν ἀνδρῶν, ἥ τις ἵκηται,
ἀλλά θ᾽ ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
κύμαθ᾽ ἁλὸς φορέουσι πυρός τ᾽ ὀλοοῖο θύελλαι.
οἴη δὴ κείνῃ γε παρέπλω ποντοπόρος νηῦς
Ἀργὼ πᾶσι μέλουσα, παρ᾽ Αἰήταο πλέουσα.
καί νύ κε τὴν ἔνθ᾽ ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
ἀλλ᾽ Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
  οἳ δὲ δύω σκόπελοι ὃ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
ὀξείῃ κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκεν
κυανέη· τὸ μὲν οὔ ποτ᾽ ἐρωεῖ, οὐδέ ποτ᾽ αἴθρη
κείνου ἔχει κορυφήν, οὔτ᾽ ἐν θέρει οὔτ᾽ ἐν ὀπώρῃ.
οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνήρ, οὐ καταβαίη,
οὐδ᾽ εἴ ϝοι χεῖρές τε ἐϝείκοσι καὶ πόδες εἶεν·
πέτρη γὰρ λίς ἐστι, περιξέστῃ ϝεικυῖα.
μέσσῳ δ᾽ ἐν σκοπέλῳ ἔστι σπέος ἠεροϝειδές,
πρὸς ζόφον εἰς ἔρεβος τετραμμένον, ᾗ περ ἂν ὑμεῖς
νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθύνετε, φαίδιμ᾽ Ὀδυσσεῦ.
οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήιος ἀνήρ
τόξῳ ὀιστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
ἔνθα δ᾽ ἐνὶ Σκύλλη ναίει δεινὸν λελακυῖα.
τῆς ἦ τοι φωνὴ μὲν ὅση σκύλακος νεογιλῆς
γίγνεται, αὐτὴ δ᾽ αὖτε πέλωρ κακόν· οὐδέ κέ τίς μιν
γηθήσειε ϝιδών, οὐδ᾽ εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
τῆς ἦ τοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι,
ἓξ δέ τέ ϝοι δειραὶ περιμήκεες, ἐν δὲ ϝεκάστῃ
σμερδαλέη κεφαλή, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες
πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
μέσση μέν τε κατὰ σπείους κοίλοιο δέδυκεν,

ἔξω δ᾽ ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου,
αὐτοῦ δ᾽ ἰχθυάᾳ, σκόπελον περιμαιμώωσα,
δελφῖνάς τε κύνας τε, καὶ εἴ ποθι μεῖζον ἕλῃσιν
κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
τῇ δ᾽ οὔ πώ ποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
παρφυγέειν ξὺν νηί· φέρει δέ τε κρατὶ ϝεκάστῳ
φῶτ᾽ ἐξαρπάξασα νεὸς κυανοπρώροιο.
  τὸν δ᾽ ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψεαι, Ὀδυσσεῦ·
πλησίον ἀλλήλων· καί κεν διοϊστεύσειας.
τῷ δ᾽ ἐν ἐρινεὸς ἔστι μέγας, φύλλοισι τεθηλώς·
τῷ δ᾽ ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
τρὶς μὲν γάρ τ᾽ ἀνίησιν ἐπ᾽ ἤματι, τρὶς δ᾽ ἀναροιβδεῖ
δεινόν. μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις ὅτε ῥοιβδήσειεν·
οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ᾽ ὑπὲκ κακοῦ οὐδ᾽ ἐνοσίχθων.
ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος ὦκα
νῆα παρεξελάαν, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερον ἐστίν
ἓξ ἑτάρους ἐν νηὶ ποθήμεναι ἢ ἅμα πάντας."
  ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέϝειπον
"εἰ δ᾽ ἄγε δή μοι τοῦτο, θεά, νημερτὲς ἐνίσπες,
εἴ πως τὴν ὀλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
τὴν δέ κ᾽ ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ᾽ ἑταίρους."
  ὣς ἐφάμην, ἣ δ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμείβετο δῖα θεάων
"σχέτλιε, καὶ δὴ αὖ τοι πολεμήια ϝέργα μέμηλεν
καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν;
ἣ δέ τοι οὐ θνητὴ ἀλλ᾽ ἀθάνατον κακόν ἐστιν,
δεινόν τ᾽ ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον οὐδὲ μαχητόν.
οὐδέ τις ἔστ᾽ ἀλκή· φυγέειν κάρτιστον ἀπ᾽ αὐτῆς.
ἢν γὰρ δηθύνῃσθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
δείδω μή σ᾽ ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχῃσιν
τόσσῃσιν κεφαλῇσι, τόσους δ᾽ ἐκ φῶτας ἕληται.
ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κράταιιν
μητέρα τῆς Σκύλλης, ἥ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
ἥ μιν ἔπειτ᾽ ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι.
  Θρινακίην δ᾽ ἐς νῆσον ἀφίξεαι· ἔνθα δὲ πολλαί
βόσκοντ᾽ Ἠελίοιο βόες καὶ ϝίφια μῆλα,
ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ᾽ οἰῶν πώεα καλά,
πεντήκοντα ϝέκαστα. γόνος δ᾽ οὐ γίγνεται αὐτῶν,
οὐδέ ποτε φθινύθουσι. θεαὶ δ᾽ ἐπὶ ποιμένες εἰσίν,
νύμφαι ἐυπλόκαμοι, Φαέθουσά τε Λαμπετίη τε,
ἃς τέκεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι δῖα Νέαιρα.

τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ
Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπῴκισε τηλόθι ναίειν,
μῆλα φυλασσέμεναι πατρώια καὶ ϝέλικας βοῦς.
τὰς εἰ μέν κ᾽ ἀσινέας ἐάᾳς νόστου τε μέδηαι,
ἦ τ᾽ ἂν ἔτ᾽ εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε·
εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ᾽ ὄλεθρον
νηί τε καὶ ἑτάροις. αὐτὸς δ᾽ εἴ πέρ κεν ἀλύξῃς,
ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους."
ὣς ἔφατ᾽, αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἠώς.
ἣ μὲν ἔπειτ᾽ ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε δῖα θεάων,
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν ὤτρυνον ἑταίρους
αὐτούς τ᾽ ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἳ δ᾽ αἶψ᾽ ἔσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
ἡμῖν δ᾽ αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο
ἴκμενον οὖρον ἵη πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
αὐτίκα δ᾽ ὅπλα ϝέκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἥμεθα· τὴν δ᾽ ἄνεμός τε κυβερνήτης τ᾽ ἴθυνεν.
δὴ τότ᾽ ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ
"ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ϝίδμεναι, οὐδὲ δύ᾽ οἴους,
θέσφαθ᾽ ἅ μοι Κίρκη μυθήσατο, δῖα θεάων·
ἀλλὰ ϝερέω μὲν ἐγών, ἵνα ϝειδότες ἤ κε θάνωμεν
ἤ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.
Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων
φθόγγον ἀλεύασθαι καὶ λειμῶν᾽ ἀνθεμόεντα.
οἶον ἔμ᾽ ἠνώγει ϝόπ᾽ ἀκουέμεν· ἀλλά με δεσμῷ
δήσατ᾽ ἐν ἀργαλέῳ, ὄφρ᾽ ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ᾽ αὐτοῦ πείρατ᾽ ἀνήφθω.
εἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας λῦσαί τε κελεύω,
ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότ᾽ ἐν δεσμοῖσι πιέζειν."
ἦ τοι ἐγὼ τὰ ϝέκαστα λέγων ἑτάροισι πίφαυσκον,
τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς ἐυϝεργὴς
νῆσον Σειρήνοιιν· ἔπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.
αὐτίκ᾽ ἔπειτ᾽ ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμίη, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων·
ἀνστάντες δ᾽ ἕταροι νεὸς ἱστία μηρύσαντο,
καὶ τὰ μὲν ἐν νηὶ γλαφυρῇ θέσαν, οἳ δ᾽ ἐπ᾽ ἐρετμά
ἑζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ ξεστῇς ἐλάτῃσιν.

147 ἑξῆς δ᾽ ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.

αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξέι χαλκῷ
τυτθὰ διατμήξας χερσὶ στιβαρῇσι πίεζον.
αἶψα δ᾽ ἰαίνετο κηρός, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ϝίς
Ἠελίου τ᾽ αὐγὴ Ὑπεριονίδαο ϝάνακτος·
ἑξείης δ᾽ ἑτάροισιν ἐπ᾽ οὔατα πᾶσιν ἄλειψα.
οἳ δ᾽ ἐν νηί μ᾽ ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ᾽ αὐτοῦ πείρατ᾽ ἀνῆπτον·
αὐτοὶ δ᾽ ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ᾽ ὅτε τόσσον ἀπῆμεν ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
ῥίμφα διώκοντες, τὰς δ᾽ οὐ λάθεν ὠκύαλος νηῦς
ἐγγύθεν ὀρνυμένη, λιγυρὴν δ᾽ ἔντυνον ἀοιδήν.
"δεῦρ᾽ ἄγ᾽ ἰών, πολύαιν᾽ Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
νῆα κατάστησον, ἵνα νωιτέρην ϝόπ᾽ ἀκούσῃς.
οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νηὶ μελαίνῃ
πρίν γ᾽ ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ϝόπ᾽ ἀκοῦσαι,
ἀλλ᾽ ὅ γε τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα ϝειδώς·
ϝίδμεν γάρ τοι πάνθ᾽ ὅσ᾽ ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἀργεῖοι Τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν,
ϝίδμεν δ᾽ ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ."
ὣς φάσαν ἱεῖσαι ϝόπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
ἤθελ᾽ ἀκουέμεναι, λῦσαί τ᾽ ἐκέλευον ἑταίρους
ὀφρύσι νευστάζων· οἳ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
αὐτίκα δ᾽ ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
πλείοσί μ᾽ ἐν δεσμοῖσι δέον μᾶλλόν τε πίεζον.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τάς γε παρήλασαν, οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἔπειτα
φθογγῆς Σειρήνων ἠκούομεν οὐδέ τ᾽ ἀοιδῆς,
αἶψ᾽ ἀπὸ κηρὸν ἕλοντο ἐμοὶ ἐρίγηρες ἑταῖροι,
ὅν σφιν ἐπ᾽ ὠσὶν ἄλειψ᾽, ἐμέ τ᾽ ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ᾽ ἔπειτα
καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ϝίδον καὶ δοῦπον ἄκουσα.
τῶν δ᾽ ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ᾽ ἐρετμά,
βόμβησαν δ᾽ ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· ἔσχετο δ᾽ αὐτοῦ
νηῦς, ἐπεὶ οὐκέτ᾽ ἐρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἰὼν ὤτρυνον ἑταίρους
μειλιχίοις ϝεπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ϝέκαστον.
"ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονες εἰμέν·
οὐ μὴν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακὸν ἢ ὅτε Κύκλωψ
ϝείλει ἐνὶ σπῆι γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφιν·
ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ βουλῇ τε νόῳ τε
ἐκφύγομεν, καί που τῶνδε μνήσεσθαι ὀίω.

νῦν δ᾽ ἄγεθ᾽, ὡς ἂν ἐγὼ ϝείπω, πειθώμεθα πάντες.
ὑμεῖς μὲν κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
τύπτετε κληίδεσσιν ἐφήμενοι, εἴ κέ ποθι Ζεὺς
δώῃ τόνδε γ᾽ ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι·
σοὶ δὲ κυβερνῆθ᾽ ὧδ᾽ ἐπιτέλλομαι· ἀλλ᾽ ἐνὶ θυμῷ
βάλλευ, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς ϝοιήια νωμᾷς.
τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔϝεργε
νῆα, σὺ δὲ σκοπέλων ἐπιμαίεο, μή σε λάθῃσιν
κεῖσ᾽ ἐξορμήσασα καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλησθα."
ὣς ἐφάμην, οἱ δ᾽ ὦκα ἐμοῖς ϝεπέεσσι πίθοντο.
Σκύλλην δ᾽ οὐκέτ᾽ ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
μή πώς μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
λανθανόμην, ἐπεὶ οὔ τί μ᾽ ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δοῦρε
μάκρ᾽ ἐν χερσὶν ἑλών, εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον
πρῴρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι
Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ᾽ ἑτάροισιν.
οὐδέ πῃ ἀθρῆσαι δυνάμην, ἔκαμον δέ μοι ὄσσε
πάντῃ παπταίνοντι πρὸς ἠεροϝειδέα πέτρην.
ἡμεῖς μὲν στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·
ἔνθεν γὰρ Σκύλλη, ἑτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις
δεινὸν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
ἦ τοι ὅτ᾽ ἐξεμέσειε, λέβης ὣς ἐν πυρὶ πολλῷ,
πᾶσ᾽ ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη, ὑψόσε δ᾽ ἄχνη
ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ᾽ ἀμφοτέροισιν ἔπιπτεν·
ἀλλ᾽ ὅτ᾽ ἀναβρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
πᾶσ᾽ ἔντοσθε φάνεσκε κυκωμένη, ἀμφὶ δὲ πέτρη
δεινὸν ἐβεβρύχειν, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκεν
ψάμμῳ κυανέῃ, τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρειν.
ἡμεῖς μὲν πρὸς τὴν ϝίδομεν δείσαντες ὄλεθρον·
τόφρα δέ μοι Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑταίρους
ἓξ ἕλεθ᾽, οἳ χερσίν τε βίηφί τε φέρτατοι ἦσαν.
σκεψάμενος δ᾽ ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μεθ᾽ ἑταίρους
ἤδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
ὑψόσ᾽ ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες
ἐξονομακλήδην, τότε γ᾽ ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ
ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων

ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
ἀσπαίροντα δ᾽ ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε θύραζε,
ὣς οἵ γ᾽ ἀσπαίροντες ἀείροντο προτὶ πέτρας·
αὐτοῦ δ᾽ εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκληγῶτας,
χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
οἴκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ϝίδον ὀφθαλμοῖσιν
πάντων ὅσσ᾽ ἐμόγησα πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων.
αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν δεινήν τε Χάρυβδιν
Σκύλλην τ᾽, αὐτίκ᾽ ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
ἱκόμεθ᾽. ἔνθα δ᾽ ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι
πολλὰ δὲ ϝίφια μῆλ᾽ Ὑπερίονος Ἠελίοιο.
δὴ τότ᾽ ἐγὼν ἔτι πόντῳ ἐὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ
μυκηθμόν τ᾽ ἤκουσα βοῶν αὐλιζομενάων
οἰῶν τε βληχήν· καί μοι ϝέπος ἔμπεσε θυμῷ
μάντηος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
Κίρκης τ᾽ Αἰαίης, οἵ μοι μάλα πόλλ᾽ ἐπέτελλον
νῆσον ἀλεύασθαι φαεσιμβρότου Ἠελίοιο.
δὴ τότ᾽ ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ
"κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι,
ὄφρ᾽ ὕμιν ϝείπω μαντήια Τειρεσίαο
Κίρκης τ᾽ Αἰαίης, οἵ μοι μάλα πόλλ᾽ ἐπέτελλον
νῆσον ἀλεύασθαι φαεσιμβρότου Ἠελίοιο·
ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκον.
ἀλλὰ παρὲξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν."
ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
αὐτίκα δ᾽ Εὐρύλοχος στυγερῷ μ᾽ ἠμείβετο μύθῳ.
"σχέτλιός εἰς, Ὀδυσεῦ· περί τοι μένος, οὐδέ τι γυῖα
κάμνεις. ἦ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
ὅς ῥ᾽ ἑτάρους καμάτῳ ϝαδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνῳ
οὐκ ἐάᾳς γαίης ἐπιβήμεναι, ἔνθα κεν αὖτε
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον,
ἀλλ᾽ αὔτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
νήσου ἀποπλαγχθέντας, ἐν ἠεροϝειδέι πόντῳ.
ἐκ νυκτῶν δ᾽ ἄνεμοι χαλεποί, δηλήματα νηῶν,
γίγνονται· πῇ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
ἢ Νότου ἢ Ζεφύροιο δυσαέος, οἵ τε μάλιστα
νῆα διαρραίουσι θεῶν ἀϝέκητι ϝανάκτων.
ἀλλ᾽ ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
δόρπον θ᾽ ὁπλισόμεσθα θοῇ παρὰ νηὶ μένοντες·

ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέι πόντῳ."
ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
καὶ τότε δὴ ϝίγνωσκον ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδων·
"Εὐρύλοχ', ἦ μάλα δή με βιάζετε μοῦνον ἐόντα.
ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
εἴ κέ τιν' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶυ μέγ' οἰῶν
εὕρωμεν, μή πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν
ἢ βοῦν ἠέ τι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ϝέκηλοι
ἐσθίετε βρώμην τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη."
ὣς ἐφάμην, οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυον ὡς ἐκέλευον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ ἐυϝεργέα νῆα
ἄγχ' ὕδατος γλυκεροῖο, καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
νηός, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
οὓς ἔφαγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα·
κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε ϝήδυμος ὕπνος.
ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκειν,
ὦρσεν ἔπι ζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεύς
λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
νῆα μὲν ὡρμίσαμεν, κοῖλον σπέος ἐσϝερύσαντες·
ἔνθα δ' ἔσαν νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θόωκοι·
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ μῦθον ἔϝειπον.
"ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ θοῇ βρῶσίς τε πόσις τε
ἔστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·
δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἵδε βόες καὶ ϝίφια μῆλα,
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει."
ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἄη Νότος, οὐδέ τις ἄλλος
γίγνετ' ἔπειτ' ἀνέμων εἰ μὴ Εὖρός τε Νότος τε.
οἱ δ' εἵως μὲν σῖτον ἔχον καὶ ϝοῖνον ἐρυθρόν,
τόφρα βοῶν ἀπέχοντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἤια πάντα,
καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκῃ,
ἰχθῦς ὄρνιθάς τε, φίλας ὅτι χεῖρας ἵκοιτο,

δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους,
χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς.
"κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι.
πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσιν,
λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
ἀλλ' ἄγετ', Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
ῥέξομεν ἀθανάτοισι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν,
αἶψά κεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι πίονα νηόν
τεύξομεν, ἐν δέ κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων
νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δὲ σπῶνται θεοὶ ἄλλοι,
βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι
ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ."
ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
αὐτίκα δ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
ἐγγύθεν (οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρῴροιο
βοσκέσκονθ' ἕλικες καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι)
τὰς δὲ περίστησάν τε καὶ εὐχετόωντο θεοῖσιν,
φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν ἐυσσέλμου ἐπὶ νηός.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
οὐδ' εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν.
καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο ϝήδυμος ὕπνος,
βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιϝελίσσης,
καὶ τότε με κνίσης ἀμφήλυθε ϝηδὺς ἀυτμή.
οἰμώξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευν

---

332 γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός·

"Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
ἦ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλέι ὕπνῳ,
οἱ δ' ἕταροι μέγα ϝέργον ἐμητίσαντο μένοντες."
ὠκέα δ' Ἠελίῳ Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθεν,
Λαμπετίη τανύπεπλος, ὅ ϝοι βόας ἔκταμεν ἡμεῖς.
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα χωόμενος κῆρ
"Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
τῖσαι δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
οἵ μευ βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον, ᾗσιν ἐγώ γε
χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα
ἠδ' ὁπότ' ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιϝεικέ' ἀμοιβήν,
δύσομαι εἰς Ἀϝίδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"Ἠέλι', ἦ τοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσῳ ἐνὶ ϝοίνοπι πόντῳ."
ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠυκόμοιο·
ἣ δ' ἔφη Ἑρμείαο διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδόν, οὐδέ τι μῆχος
εὑρέμεναι δυνάμεσθα, βόες δ' ἀπετέθνασαν ἤδη.
τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέραα προύφαινον·
εἷρπον μὲν ῥινοί, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι μεμύκειν,
ὀπταλέα τε καὶ ὠμά, βοῶν δ' ὡς γίγνετο φωνή.
ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίϝηρες ἑταῖροι
δαίνυντ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
ἀλλ' ὅτε δὴ ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέι πόντῳ,
ἱστὸν στησάμενοι ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνετο γαιάων ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς, ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
ἣ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθεν
κεκληγὼς Ζέφυρος, μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων,
ἱστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
ἀμφοτέρους· ἱστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα

εἰς ἄντλον κατέχυνθ'. ὃ δ' ἄρα πρυμνῇ ἐνὶ νηί
πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλήν, ξὺν δ' ὀστέ' ἄραξεν
πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ϝεϝοικώς
κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν·
ἣ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
ἐν δὲ θεείου πλῆτο, πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
οἳ δὲ κορώνῃσιν ϝίκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
κύμασιν ἐμφορέοντο, θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους
λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα.
ἐκ δέ ϝοι ἱστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχώς.
τῷ ῥ' ἄμφω συνέϝεργον ὁμοῦ τρόπιν ἠδὲ καὶ ἱστόν,
ἑζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
ἔνθ' ἦ τοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὦκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
παννύχιος φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον δεινήν τε Χάρυβδιν.
ἣ μὲν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ·
αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθείς,
τῷ προσφὺς ἐχόμην ὡς νυκτερίς. οὐδέ πῃ εἶχον
οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον οὔτ' ἐπιβῆναι·
ῥίζαι γὰρ ϝεκὰς εἶχον, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι
μακροί τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
ἱστὸν καὶ τρόπιν αὖτις. ἐϝελδομένῳ δέ μοι ἦλθον
ὄψ'· ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη
κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
τῆμος δὴ τά γε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
ἧκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
μέσσῳ δ' ἐνδούπησα παρὲξ περιμήκεα δοῦρα,
ἑζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῇσιν.
447 ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτί
νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψώ
ναίει ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,

---

445 Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ἐσϝιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.

ἤ μ᾽ ἐφίλει τ᾽ ἐκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω;
ἤδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ ϝοίκῳ
σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἐστίν
αὖτις ἀριζήλως ϝειρημένα μυθολογεύειν.

13 ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, N
κηληθμῷ δ᾽ ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε
"ὦ Ὀδυσεῦ, ἐπεὶ ἵκευ ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
ὑψερεφές, τῷ σ᾽ οὔ τι πάλιν πλαγχθέντα γ᾽ ὀίω
ἂψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.
ὑμέων δ᾽ ἀνδρὶ ϝεκάστῳ ἐφιέμενος τάδε ϝείρω,
ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἴθοπα ϝοῖνον
αἰεὶ πίνετ᾽ ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ᾽ ἀοιδοῦ.
ϝείματα μὲν δὴ ξείνῳ ἐυξέστῃ ἐνὶ χηλῷ
κεῖται, καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος, ἄλλα τε πάντα
δῶρ᾽, ὅσα Φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ᾽ ἔνεικαν·
ἀλλ᾽ ἄγε ϝοι δῶμεν τρίποδα μέγαν ἠδὲ λέβητα
ἀνδρακάς. ἡμεῖς δ᾽ αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
τισόμεθ᾽· ἀργαλέον γὰρ ἕνα προικὸς χαρίσασθαι."
ὣς ἔφατ᾽ Ἀλκίνοος, τοῖσιν δ᾽ ἐπιϝήνδανε μῦθος.
οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν ϝοικόνδε ϝέκαστος,
ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
νῆάδ᾽ ἐπεσσεύοντο, φέρον δ᾽ εὐήνορα χαλκόν.
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ᾽ ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
αὐτὸς ἰὼν διὰ νηός, ὑπὸ ζυγά, μή τιν᾽ ἑταίρων
βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὁπότε σπερχοίατ᾽ ἐρετμοῖς·
οἳ δ᾽ εἰς Ἀλκινόοιο κίον καὶ δαῖτ᾽ ἀλέγυνον.
τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσ᾽ ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Ζηνὶ κελαινεφέι Κρονίδῃ, ὃς πᾶσι ϝανάσσει.
μῆρα δὲ κήαντες δαίνυντ᾽ ἐρικυδέα δαῖτα
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδός
Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
πολλὰ πρὸς ἠέλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,
δῦναι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ᾧ τε πανῆμαρ
νειὸν ἀν᾽ ἕλκητον βόε ϝοίνοπε πηκτὸν ἄροτρον·
ἀσπασίως δ᾽ ἄρα τῷ κατέδυ φάος ἠελίοιο
δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ᾽ ἰόντι·
ὣς Ὀδυσεῖ ἀσπαστὸν ἔδυ φάος ἠελίοιο.
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,

Ἀλκινόῳ δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος φάτο μῦθον.
"Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα, χαίρετε δ᾽ αὐτοί·
ἤδη γὰρ τετέλεσται ἅ μοι φίλος ἤθελε θυμός,
πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ Οὐρανίωνες
ὄλβια ποιήσειαν· ἀμύμονα δ᾽ οἴκοι ἄκοιτιν
νοστήσας εὕροιμι σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
ὑμεῖς δ᾽ αὖθι μένοντες ἐυφραίνοιτε γυναῖκας
κουριδίας καὶ τέκνα· θεοὶ δ᾽ ἀρετὴν ὀπάσειαν
παντοίην, καὶ μή τι κακὸν μεταδήμιον εἴη."
ὣς ἔφαθ᾽· οἳ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπῄνεον, ἠδὲ κέλευον
πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔϝειπεν.
καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο
"Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὄφρ᾽ εὐξάμενοι Διὶ πατρί
τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἐϝὴν ἐς πατρίδα γαῖαν."
ὣς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα ϝοῖνον ἐκίρνα,
νώμησεν δ᾽ ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἳ δὲ θεοῖσιν
ἔσπεισαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
αὐτόθεν ἐξ ἑδρέων. ἀνὰ δ᾽ ἵστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀρήτῃ δ᾽ ἐν χειρὶ τίθη δέπας ἀμφικύπελλον,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"χαῖρέ μοι ὦ βασίλεια διαμπερές, εἰς ὅ κε γῆρας
ἔλθῃ καὶ θάνατος, τά τ᾽ ἐπ᾽ ἀνθρώποισι πέλονται.
αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ᾽ ἐνὶ ϝοίκῳ
παισί τε καὶ λαοῖσι καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῆι."
ὣς ϝειπὼν ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεύς.
τῷ δ᾽ ἅμα κήρυκα προΐη μένος Ἀλκινόοιο,
ἡγεῖσθαι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
Ἀρήτη δ᾽ ἄρα ϝοι δμῳὰς ἅμ᾽ ἔπεμπε γυναῖκας,
τὴν μὲν φᾶρος ἔχουσαν ἐυπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα,
τὴν δ᾽ ἑτέρην χηλὸν πυκινὴν ἅμ᾽ ὄπασσε κομίζειν·
ἡ δ᾽ αλλη σῖτόν τε φέρεν καὶ ϝοῖνον ἐρυθρόν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
αἶψα τά γ᾽ ἐν νηὶ γλαφυρῇ πομπῆες ἀγαυοί
δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρῶσιν ἅπασαν·
κὰδ δ᾽ ἄρ᾽ Ὀδυσσῆι στόρεσαν ῥῆγός τε λίνον τε
νηὸς ἐπ᾽ ἰκριόφι γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὕδοι,
πρυμνῆς. ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσετο καὶ κατέλεκτο
σιγῇ· τοὶ δὲ καθῖζον ἐπὶ κληῖσι ϝέκαστοι

κόσμῳ, πεῖσμα δ᾽ ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο.
ἔνθ᾽ οἳ ἀνακλινθέντες ἀνερρίπτουν ἅλα πηδῷ,
καὶ τῷ ϝήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν,
νήγρετος ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ϝεϝοικώς.
ἣ δ᾽, ὥς τ᾽ ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι,
πάντες ἅμ᾽ ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάσθλης,
ὑψόσ᾽ ἀειρόμενοι ῥίμφα πρήσσουσι κέλευθον,
ὣς ἄρα τῆς πρύμνη μὲν ἀείρετο, κῦμα δ᾽ ὄπισθεν
πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
ἣ δὲ μάλ᾽ ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἴρηξ
κίρκος ὁμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
ὣς ἣ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης κύματ᾽ ἔταμνεν,
ἄνδρα φέρουσα θεοῖς ἐναλίγκια μήδε᾽ ἔχοντα,
ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ᾽ ἄλγεα ϝὸν κατὰ θυμόν
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
δὴ τότε γ᾽ ἀτρέμας εὗδε, λελασμένος ὅσσα πεπόνθειν.
εὖτ᾽ ἀστὴρ ὑπερέσχε φαάντατος, ὅς τε μάλιστα
ἔρχεται ἀγγέλλων φάος ἠοῦς ἠριγενείης,
τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο ποντοπόρος νηῦς.
Φόρκυνος δέ τις ἔστι λιμήν, ἁλίοιο γέροντος,
ἐν δήμῳ Ἰθάκης, δύο δὲ προβλῆτες ἐν αὐτῷ
ἀκταὶ ἀπορρῶγες λιμένος ποτιπεπτηυῖαι,
αἵ τ᾽ ἀνέμων σκεπόωσι δυσαήων μέγα κῦμα
ἔκτοθεν· ἔντοσθεν δέ τ᾽ ἄνευ δεσμοῖο μένουσιν
νῆες ἐύσσελμοι, ὅτ᾽ ἂν ὅρμου μέτρον ἵκωνται.
αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη,
ἀγχόθι δ᾽ αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἠεροϝειδές,
ἱρὸν νυμφάων αἳ νηιάδες καλέονται.
ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασιν
λάινοι· ἔνθα δ᾽ ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι·
ἐν δ᾽ ἱστοὶ λίθεοι περιμήκεες, ἔνθα τε νύμφαι
φάρε᾽ ὑφαίνουσιν ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ϝιδέσθαι,
ἐν δ᾽ ὕδατ᾽ αἰὲ νάοντα. δύω δέ τέ ϝοι θύραι εἰσίν,
αἳ μὲν πρὸς Βορέαο καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν,
αἳ δ᾽ αὖ πρὸς Νότου εἰσὶ θεώτεραι· οὐδέ τι κείνῃ
ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ᾽ ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.
ἔνθ᾽ οἵ γ᾽ εἰσέλασαν πρὶν ϝειδότες. ἣ μὲν ἔπειτα
ἠπείρῳ ἐπέκελσεν, ὅσον τ᾽ ἐπὶ ἥμισυ πάσης,
σπερχομένη· τοίων γὰρ ἐπείγετο χέρσ᾽ ἐρετάων·
οἳ δ᾽ ἐκ νηὸς βάντες ἐυζύγου ἠπειρόνδε

πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν
αὐτῷ σύν τε λίνῳ καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
κὰδ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ,
ἐκ δὲ κτήματ᾽ ἄειραν ἅ ϝοι Φαίηκες ἀγαυοί
ὤπασαν οἴκαδ᾽ ἰόντι διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πυθμέν᾽ ἐλαίης ἁθρό᾽ ἔθηκαν
ἐκτὸς ὁδοῦ, μή πού τις ὁδιτάων ἀνθρώπων,
πρὶν Ὀδυσῆ᾽ ἐγρέσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο·
αὐτοὶ δ᾽ αὖ ϝοικόνδε πάλιν κίον. οὐδ᾽ ἐνοσίχθων
λήθετ᾽ ἀπειλάων τὰς ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι
πρῶτον ἐπηπείλησε, Διὸς δ᾽ ἐξείρετο βουλήν.
"Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ᾽ ἐγώ γε μετ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
τιμήεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ οὔ τι τίουσιν,
Φαίηκες, τοί πέρ τοι ἐμῆς ἔξεισι γενέθλης.
καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆα φάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
ϝοίκαδ᾽ ἐλεύσεσθαι· νόστον δέ ϝοι οὔ ποτ᾽ ἀπηύρων
πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο καὶ κατένευσας.
οἳ δ᾽ εὕδοντ᾽ ἐν νηὶ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ ϝοι ἀγλαὰ δῶρα,
χαλκόν τε χρυσόν τε ϝάλις ϝεσθῆτά θ᾽ ὑφαντήν,
πόλλ᾽, ὅσ᾽ ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ᾽ Ὀδυσσεύς,
εἴ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληίδος αἶσαν."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"ὢ πόποι, εἰνοσίγαι᾽ εὐρυσθενές, οἷον ἔϝειπες.
οὔ τί σ᾽ ἀτιμάζουσι θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίῃσιν ἰάλλειν.
ἀνδρῶν δ᾽ εἴ πέρ τίς σε βίῃ καὶ κάρτεϊ ϝείκων
οὔ τι τίει, σοὶ δ᾽ ἔστι καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεί.
ϝέρξον ὅπως ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
"αἶψά κ᾽ ἐγὼ ϝέρξαιμι, κελαινεφές, ὡς ἀγορεύεις·
ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι ἠδ᾽ ἀλεείνω.
νῦν αὖ Φαιήκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροϝειδέι πόντῳ
ῥαῖσαι, ἵν᾽ ἤδη σχῶνται ἀπολλήξωσι δὲ πομπῆς
ἀνθρώπων, μέγα δέ σφιν ὄρος πόλι ἀμφικαλύψαι."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"ὦ πέπον, ὡς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
ὁππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προϝίδωνται
λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγύθι γαίης

νηὶ θοῇ ϝίκελον, ἵνα θαυμάζωσιν ἅπαντες
ἄνθρωποι, μέγα δέ σφιν ὄρος πόλι ἀμφικαλύψαι."
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν.
ἔνθ' ἔμεν', ἣ δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθε ποντοπόρος νηῦς
ῥίμφα διωκομένη. τῆς δὲ σχεδὸν ἦλθ' ἐνοσίχθων,
ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε καὶ ἐρρίζωσεν ἔνερθεν
χειρὶ καταπρηνεῖ ἐλάσας· ὃ δὲ νόσφι βεβήκειν.
οἳ δὲ πρὸς ἀλλήλους ϝέπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ανδρες.
ὧδε δέ τις ϝείπεσκε ϝιδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
"ὢ μοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ
ϝοίκαδ' ἐλαυνομένην; καὶ δὴ προυφαίνετο πᾶσα."
ὣς ἄρα τις ϝείπεσκε, τὰ δ' οὐ ϝίσαν ὡς ἐτέτυκτο.
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει
πατρὸς ἐμοῦ, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
ἡμῖν οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἁπάντων.
φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν εὐϝεργέα νῆα
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροϝειδέι πόντῳ
ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἧμιν ὄρος πόλι ἀμφικαλύψειν.
ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων, τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ ϝείπω, πειθώμεθα πάντες.
πομπῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἵκηται
ἡμέτερον προτὶ ϝάστυ· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, εἴ κ' ἐλεήσῃ
μηδ' ἧμιν περίμηκες ὄρος πόλι ἀμφικαλύψῃ."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἔδεισαν, ἑτοιμάσσαντο δὲ ταύρους.
ὣς οἳ μέν ῥ' εὔχοντο Ποσειδάωνι ϝάνακτι
δήμου Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ἑστεῶτες περὶ βωμόν. ὃ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς
εὕδων ἐν γαίῃ πατρωίῃ, οὐδέ μιν ἔγνω
ἤδη δὴν ἀπεών· περὶ γὰρ θεὸς ἠέρα χεῦεν
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός, ὄφρα μιν αὐτόν
ἄγνωστον τεύξειε ϝέκαστά τε μυθήσαιτο,
μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοίη ϝαστοί τε φίλοι τε
πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτῖσαι.
τούνεκ' ἄρ' ἀλλοειδέα φαινέσκετο πάντα ϝάνακτι,
ἀτραπιτοί τε διηνεκέες λιμένες τε πάνορμοι
πέτραι τ' ἠλίβατοι καὶ δένδρεα τηλεθόωντα.

στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, καί ῥ' ἔσϝιδε πατρίδα γαῖαν·
ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὢ πεπλήγετο μηρώ
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα.
"ὢ πόποι, οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
οἵ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον. ἦ τέ μ' ἔφαντο
ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, οὐδὲ τέλεσσαν.
Ζεὺς σφεῖας τίσαιθ' ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους ἐφορᾷ, καὶ τίνυται ὅς τις ἁμάρτῃ.
ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω καὶ ἴδωμαι,
μή τί μοι οἴχωνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες."
ὣς ϝειπὼν τρίποδας περικαλλέας ἠδὲ λέβητας
ἠρίθμει καὶ χρυσὸν ὑφαντά τε ϝείματα καλά.
τῶν μὲν ἄρ' οὔ τι πόθειν· ὃ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν
ἑρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
πόλλ' ὀλοφυρόμενος. σχεδόθεν δέ ϝοι ἦλθεν Ἀθήνη
ἀνδρὶ δέμας ϝεικυῖα νέῳ, ἐπιβώτορι μήλων,
παναπάλῳ, οἷοί τε ϝανάκτων παῖδες ἔασιν,
δίπτυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐϝεργέα λώπην·
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χερσὶ δ' ἄκοντα.
τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησε ϝιδών, καὶ ἐναντίος ἦλθεν,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὦ φίλ', ἐπεί σε πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
χαῖρέ τε καὶ μή μοί τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσαις,
ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα σάω δ' ἐμέ· σοὶ γάρ ἐγώ γε
εὔχομαι ὥς τε θεῷ, καί σευ φίλα γούναθ' ἱκάνω.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ ϝειδῶ·
τίς γῆ, τίς δῆμος; τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
ἦ πού τις νήσων εὐδείελος, ἦέ τις ἀκτή
κεῖθ' ἁλὶ κεκλιμένη ἐριβώλακος ἠπείροιο;"
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

"ὢ μοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
ἦ ῥ' οἵ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
ἦε φιλόξεινοι καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
πῇ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῇ τε καὶ αὐτός
πλάζομαι; εἴθ' ὄφελον μεῖναι παρὰ Φαιήκεσσιν
αὐτοῦ· ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
ἐξικόμην, ὅς κέν με φίλει καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
νῦν δ' οὔτ' ἄρ πῃ θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲν αὐτοῦ
καλλείψω, μή πώς μοι ἕλωρ ἄλλοισι γένηται.

“νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν’, ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
εἰ δὴ τήνδε γε γαῖαν ἀνείρεαι. οὐδέ τι λίην
οὕτω νώνυμός ἐστι· ϝίσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
ἠμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἠῶ τ’ ἠέλιόν τε
ἠδ’ ὅσσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
ἦ τοι μὲν τρηχεῖα καὶ οὐχ ἱππήλατος ἐστίν,
οὐδὲ λίην λυπρή, ἀτὰρ οὐδ’ εὐρεῖα τέτυκται.
ἐν μὲν γάρ ϝοι σῖτος ἀθέσφατος, ἐν δέ τε ϝοῖνος
γίγνεται· αἰεὶ δ’ ὄμβρος ἔχει τεθαλυῖά τ’ ἐϝέρση.
αἰγίβοτος δ’ ἀγαθὴ καὶ βούβοτος· ἔστι μὲν ὕλη
παντοίη, ἐν δ’ ἀρδμοὶ ἐπηϝετανοὶ παρέασιν.
τῷ τοι ξεῖν’ Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ’ ἵκει,
τήν περ τηλοῦ φασὶν Ἀχαιίδος ἔμμεναι αἴης.”
ὣς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
χαίρων ϝῇ γαίῃ πατρωίῃ, ὥς ϝοι ἔϝειπεν
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
οὐδ’ ὅ γ’ ἀληθέα ϝεῖπε, πάλιν δ’ ὅ γε λάζετο μῦθον,
αἰὲν ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν.
“πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ’ εἰλήλουθα καὶ αὐτός
χρήμασι σὺν τοίσδεσσι. λιπὼν δ’ ἔτι παισὶ τοσαῦτα
φεύγω, ἐπεὶ φίλον υἷα κατέκτανον Ἰδομενῆος,
Ὀρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
ἀνέρας ἀλφηστὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσιν,
οὕνεκά με στερέσαι τῆς ληίδος ἤθελε πάσης
Τρωιάδος, τῆς εἵνεκ’ ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
οὕνεκ’ ἄρ’ οὐ ϝῷ πατρὶ χαριζόμενος θεράπευον
δήμῳ ἔνι Τρώων, ἀλλ’ ἄλλων ἦρχον ἑταίρων.
τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρί
ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρῳ·
νὺξ δὲ μάλα δνοφερὴ κάτεχ’ οὐρανόν, οὐδέ τις ἡμέας
ἀνθρώπων ἐνόησε, λάθον δέ ϝε θυμὸν ἀπούρας.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε κατέκτανον ὀξέι χαλκῷ,
αὐτίκ’ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν Φοίνικας ἀγαυούς
ἐλλισάμην, καί σφιν μενοϝεικέα ληίδ’ ἔδωκα.
τούς μ’ ἐκέλευσα Πύλονδε καταστῆσαι καὶ ἐφέσσαι,
ἢ εἰς Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
ἀλλ’ ἦ τοι σφέας κεῖθεν ἀπώσατο ϝὶς ἀνέμοιο

πόλλ’ ἀϝεκαζομένους, οὐδ’ ἤθελον ἐξαπατῆσαι·
κεῖθεν δὲ πλαγχθέντες ἱκάνομεν ἐνθάδε νυκτός.
σπουδῇ δ’ ἐς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ τις ἥμιν
δόρπου μνῆστις ἔην, (μάλα περ χατέουσιν ἑλέσθαι,)
ἀλλ’ αὔτως ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἅπαντες.
ἔνθ’ ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα,
οἳ δὲ χρήματ’ ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες
κάτθεσαν ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.
οἳ δ’ ἐς Σιδονίην εὖ ναιομένην ἀναβάντες
ᾤχοντ’· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.”
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
χειρί τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ’ ἤϝικτο γυναικί
καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ϝέργα ϝιδυίῃ.
καί μιν φωνήσασα ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
“κερδαλέος κ’ εἴη καὶ ἐπίκλοπος ὅς σε παρέλθοι
ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
σχέτλιε, ποικιλομῆτα, δόλων ἆτ’, οὐκ ἄρ’ ἔμελλες
οὐδ’ ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ λήξειν ἀπατάων
μύθων τε κλοπίων, οἵ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν.
ἀλλ’ ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, ϝειδότες αμφω
κέρδε’, ἐπεὶ σὺ μέν ἐσσι βροτῶν ὄχ’ ἄριστος ἁπάντων
βουλῇ καὶ μύθοισιν, ἐγὼ δ’ ἐν πᾶσι θεοῖσιν
μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν. οὐδὲ σύ γ’ ἔγνως
Παλλάδ’ Ἀθηναίην, κούρην Διός, ἥ τέ τοι αἰεί
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
καὶ δέ σε Φαιήκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα.
νῦν αὖ δεῦρ’ ἱκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω,
χρήματά τε κρύψω ὅσα τοι Φαίηκες ἀγαυοί
ὤπασαν οἴκαδ’ ἰόντι ἐμῇ βουλῇ τε νόῳ τε,
ϝείπω θ’ ὅσσα τοι αἶσα δόμοις ἔνι ποιητοῖσιν
κήδε’ ἀνασχέσθαι. σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκῃ,
μηδέ τῳ ἐκφάσθαι μήτ’ ἀνδρῶν μήτε γυναικῶν,
πάντων, οὕνεκ’ ἄρ’ ἦλθες ἀλώμενος, ἀλλὰ σιωπῇ
πάσχειν ἄλγεα πολλά, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.”
τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
“ἀργαλέον σε, θεά, γνῶναι βροτῷ ἀντιάσαντι
καὶ μάλ’ ἐπισταμένῳ· σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ ϝεϝίσκεις.
τοῦτο δ’ ἐγὼν εὖ ϝοῖδ’, ὅτι μοι πάρος ἠπίη ἦσθα,
εἵως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,

βῆμεν δ᾽ ἐν νήεσσι, θεὸς δ᾽ ἐκέδασσεν Ἀχαιούς,
οὔ σέ γ᾽ ἔπειτα ϝίδον, κούρη Διός, οὐδὲ νόησα
νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις.
νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γουνάζομαι (οὐ γὰρ ὀίω
ἵκειν εἰς Ἰθάκην ἐνδείελον, ἀλλά τιν᾽ ἄλλην
γαῖαν ἀναστρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέουσαν ὀίω
ταῦτ᾽ ἀγορευέμεναι, ἵν᾽ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσῃς),
ϝειπέ μοι εἰ ϝετεόν γε φίλην ἐς πατρίδ᾽ ἱκάνω."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"αἰεί τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἐόντα,
οὕνεκ᾽ ἐπητής ἐσσι καὶ ἀγχίνοος καὶ ἐχέφρων.
ἀσπασίως γάρ κ᾽ ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθών
ϝίετ᾽ ἐνὶ μεγάροις ϝιδέειν παῖδάς τ᾽ ἄλοχόν τε·
σοὶ δ᾽ οὔ πω φίλον ἐστὶ δαήμεναι οὐδὲ πυθέσθαι,
πρίν γ᾽ ἔτι σῆς ἀλόχου πειρήσεαι, ἥ τέ τοι αὔτως
ἧσται ἐνὶ μεγάροισιν, ὀιζυραὶ δέ ϝοι αἰεί
φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δάκρυ χεούσῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὔ ποτ᾽ ἀπίστεον, ἀλλ᾽ ἐνὶ θυμῷ
ϝήδε᾽, ὃ νοστήσεις ὀλέσας απο πάντας ἑταίρους·
ἀλλά τοι οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
χωόμενος ὅτι ϝοι υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
ἀλλ᾽ ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἕδος, ὄφρα πεποίθῃς.
Φόρκυνος μὲν ὅδ᾽ ἐστὶ λιμήν, ἁλίοιο γέροντος,
ἥδε δ᾽ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
τοῦτο δέ τοι σπέος ἐστὶ κατηρεφές, ἔνθα σὺ πολλάς
ϝέρδεσκες νύμφῃσι τελεέσσας ἑκατόμβας·
τοῦτο δὲ Νήριτόν ἐστιν ὄρος καταϝειμένον ὕλῃ."
ὣς ϝειποῦσα θεὰ σκέδασ᾽ ἠέρα, ϝείσατο δὲ χθών.
γήθησέν τ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
χαίρων ϝῇ γαίῃ, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν.
αὐτίκα δὲ νύμφῃς ἠρήσατο χεῖρας ἀνασχών.
"νύμφαι νηιάδες, κοῦραι Διός, οὔ ποτ᾽ ἐγώ γε

---

320 ἀλλ᾽ αἰεὶ φρεσὶ ϝῇσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ
ἠλώμην, εἵως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
πρίν γ᾽ ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
θάρσυνάς τε ϝέπεσσι καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή.
347 ἀγχόθι δ᾽ αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἠεροϝειδές,
ἱρὸν νυμφάων αἳ νηιάδες καλέονται·

ὄψεσθ᾽ ὔμμ᾽ ἐφάμην· νῦν δ᾽ εὐχωλῇς ἀγανῇσιν
χαίρετ᾽. ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν ὡς τὸ πάρος περ,
εἴ κεν ἐᾷ πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη
αὐτόν τε ζώειν καί μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"θάρσει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
ἀλλὰ χρήματα μὲν μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι τάδε περ σόα μίμνῃ·
αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ᾽ ὅπως ὄχ᾽ ἄριστα γένηται."
ὣς ϝειποῦσα θεὰ δῦνε σπέος ἠεροϝειδές,
μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἆσσον πάντ᾽ ἐφόρει, χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκόν
ϝείματά τ᾽ εὐποίητα, τά ϝοι Φαίηκες ἔδωκαν.
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε, λίθον δ᾽ ἐπέθηκε θύρῃσιν
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο·
τὼ δὲ καθεζομένω ἱερῆς παρὰ πυθμέν᾽ ἐλαίης
φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,
φράζευ ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσεις,
οἳ δή τοι τρίϝετες μέγαρον κάτα κοιρανέουσιν,
μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ϝέδνα διδόντες·
ἡ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμόν
πάντας μὲν ϝέλπει καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ϝεκάστῳ
ἀγγελίας προϊεῖσα, νόος δέ ϝοι ἄλλα μενοινᾷ."
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
εἰ μή μοι σὺ ϝέκαστα, θεά, κατὰ μοῖραν ἔϝειπες.
ἀλλ᾽ ἄγε μῆτιν ὕφηνον ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς,
πὰρ δέ μοι αὐτὴ στῆθι, μένος πολυθαρσὲς ἐνεῖσα,
οἷον ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.
εἴ κέ μοι ὣς μεμαυῖα παρασταίης, γλαυκῶπι,
καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεσσι μαχοίμην."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"καὶ λίην τοι ἐγώ γε παρέσσομαι, οὐδέ με λήσεις,
ὁππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καί τιν᾽ ὀίω
αἵματί τ᾽ ἐγκεφάλῳ τε παλαξέμεν ἄσπετον οὖδας

---

391 σὺν σοί, πότνα θεά, ὅτε μοι πρόφρασσ᾽ ἐπαρήγοις."

ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσιν.
κάρψω μὲν χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
ϝέσσω ὅ κε στυγέῃσι ϝιδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα,
κνυζώσω δέ τοι ὄσσε πάρος περικαλλέ' ἐόντε,
ὡς ἂν ἀϝεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανείης
σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ παιδί, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἤπια ϝοῖδεν,
παῖδά τε σὸν φιλέει καὶ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
δήεις τόν γε σύεσσι παρήμενον· αἱ δὲ νέμονται
πὰρ Κόρακος πέτρῃ ἐπί τε κρήνῃ Ἀρεθούσῃ,
ἔσθουσαι βάλανον μενοϝεικέα καὶ μέλαν ὕδωρ
πίνουσαι, τά θ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν.
ἔνθα μένειν καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
ὄφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα
Τηλέμαχον καλέουσα, τεὸν φίλον υἱόν, Ὀδυσσεῦ,
ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα πὰρ Μενέλαον
ᾤχετο πευσόμενος μετὰ σὸν κλέος, ἤ που ἔτ' εἴης."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"τίπτε τ' ἄρ' οὔ ϝοι ἔϝειπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντα ϝιδυῖα.
ἦ ἵνα που καὶ κεῖνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχῃ
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· βίοτον δέ ϝοι ἄλλοι ἔδουσιν."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"μὴ δή τοι κεῖνός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω.
αὐτή μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο
κεῖσ' ἐλθών· ἀτὰρ οὔ τιν' ἔχει πόνον, ἀλλὰ ϝέκηλος
ἧσται ἐν Ἀτρεΐδαο δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται.
ἦ μέν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηὶ μελαίνῃ,
ϝιέμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
ἀλλὰ τά γ' οὐκ ὀίω· πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει."
ὣς ἄρα μιν φαμένη ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη.
κάρψεν μὲν χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσεν τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
πάντεσσιν μελέεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος,
κνύζωσεν δέ ϝοι ὄσσε πάρος περικαλλέ' ἐόντε.
ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα

428 ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.

ῥωγαλέα ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυχμένα καπνῷ·
ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ϝέσσ' ἐλάφοιο
ψιλόν. δῶκε δέ ϝοι σκῆπτρον καὶ ἀϝεικέα πήρην
πυκνὰ ῥωγαλέην, ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
τώ γ' ὣς βουλεύσαντε διέτμαγεν. ἣ μὲν ἔπειτα
ἐς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος·

14 Ξ

αὐτὰρ ὃ ἐκ λιμένος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπόν
χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἄκριας, ᾗ ϝοι Ἀθήνη
πέφραδε δῖον ὑφορβόν, ὅ ϝοι βιότοιο μάλιστα
κήδετο ϝοικήων οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὗρ' ἥμενον, ἔνθα ϝοι αὐλή
ὑψηλὴ δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
καλή τε μεγάλη τε, περίδρομος· ἥν ῥα συβώτης
αὐτὸς δείμαθ' ὕεσσιν ἀποιχομένοιο ϝάνακτος,
νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος,
ῥυτοῖσιν λάεσσι, καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ.
σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα
πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας.
ἐντοσθὲν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυοκαίδεκα ποίειν
πλησίον ἀλλήλων, εὐνὰς συσίν· ἐν δὲ ϝεκάστῳ
πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο,
θήλειαι τοκάδες. τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον,
πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
ἀντίθεοι μνηστῆρες, ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης
αἰεὶ ζατρεφέων σιάλων τὸν ἄριστον ἁπάντων·
οἱ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλοντο.
πὰρ δὲ κύνες θήρεσσι ϝεϝοικότες αἰὲν ἴαυον
τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν.
αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσι ϝεοῖς ἀράρισκε πέδιλα,
τάμνων δέρμα βόειον ἐυχροές. οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
ᾤχοντ' ἄλλυδις ἄλλος ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν,
οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε
σῦν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκῃ,
ὄφρ' ἱερεύσαντες κρειῶν κορεσαίατο θυμόν.
ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ϝίδον κύνες ὑλακόμωροι.
οἱ μὲν κεκληγῶτες ἐπέδραμον, αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἕζετο κερδοσύνῃ, σκῆπτρον δέ ϝοι ἔκπεσε χειρός.
ἔνθα κ' ἐϝῷ πὰρ σταθμῷ ἀϝεικέλιον πάθεν ἄλγος·
ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶν κραιπνοῖσι μετασπών
ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον, σκῦτος δέ ϝοι ἔκπεσε χειρός.

τοὺς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλον
πυκνῇσιν λιθάδεσσιν· ὃ δὲ προσέϝειπε ϝάνακτα
"ὦ γέρον, ἦ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο
ἐξαπίνης, καί κέν μοι ἐλεγχείην κατέχευας.
καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε στοναχάς τε·
ἀντιθέου γὰρ ἄνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
ἧμαι, ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλους ἀτιτάλλω
ἔδμεναι· αὐτὰρ κεῖνος ἐϝελδόμενός που ἐδωδῆς
πλάζετ' ἐπ' ἀλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
εἴ που ἔτι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
ἀλλ' ἕπεο, κλισίηνδ' ἴομεν, γέρον, ὄφρα καὶ αὐτός,
σίτου καὶ ϝοίνοιο κορεσσάμενος κατὰ θυμόν,
ϝείπῃς ὁππόθεν ἐσσὶ καὶ ὁππόσα κήδε' ἀνέτλης."
ὣς ϝειπὼν κλισίηνδ' ἡγήσατο δῖος ὑφορβός,
εἷσεν δ' εἰσαγαγών, ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας,
ἐστόρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ϝιονθάδος ἀγρίου αἰγός,
αὐτοῦ ἐνεύναιον, μέγα καὶ δασύ. χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς
ὅττι μιν ὣς ὑπέδεκτο, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"Ζεύς τοι δοίη-ξεῖνε-καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
"ξεῖν', οὔ μοι θέμις ἔστ', οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
ξεῖνοί τε πτωχοί τε. δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
γίγνεται ἡμετέρη· ἣ γὰρ δμώων δίκη ἐστίν,
αἰεὶ δειδιότων ὅτ' ἐπικρατέωσι ϝάνακτες
οἱ νέοι. ἦ γὰρ τοῦ γε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,
ὅς κεν ἔμ' ἐνδυκέως ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὄπασσεν,
οἷά τε ϝῷ ϝοικῆι ϝάναξ εὔθυμος ἔδωκεν,
ϝοῖκόν τε κλῆρόν τε πολυμνήστην τε γυναῖκα,
ὅς ϝοι πολλὰ κάμῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ϝέργον ἀέξῃ,
ὡς καὶ ἐμοὶ τόδε ϝέργον ἀέξεται ᾧ ἐπιμίμνω.
τῷ κέ με πόλλ' ὤνησε ϝάναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα.
ἀλλ' ὄλεθ'. ὡς ὤφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι
πρόχνυ, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
καὶ γὰρ κεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς
Ϝίλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο."
ὣς ϝειπὼν ζωστῆρι θοῶς συνέϝεργε χιτῶνα,
βῆ δ' ἴμεν ἐς συφεούς, ὅθι ϝέθνεα ϝέρχατο χοίρων.
ἔνθεν ἑλὼν δύ' ἔνεικε, καὶ ἀμφοτέρους ἱέρευσεν,

εὗσέ τε μίστυλλέν τε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν.
ὀπτήσας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέθηκ' Ὀδυσῆι
θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὃ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν.
ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιϝηδέα ϝοῖνον,
αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν, ἐποτρύνων δὲ προσηύδα
"ἔσθιε νῦν, ὦ ξεῖνε, τά τε δμώεσσι πάρεστιν,
χοίρε'· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν,
οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν οὐδ' ἐλεητύν.
οὐ μὴν σχέτλια ϝέργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
ἀλλὰ δίκην τίουσι καὶ αἴσιμα ϝέργ' ἀνθρώπων.
καὶ μὴν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἵ τ' ἐπὶ γαίης
ἀλλοτρίης βῶσιν καί σφι Ζεὺς ληίδα δώῃ,
πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν ϝοικόνδε νέεσθαι,
καὶ μὴν τοῖς ὄπιδος κρατερὸν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει.
οἵδε δὲ καί τι ϝίσασι, θεοῦ δέ τιν' ἔκλυον αὐδήν,
κείνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὅ τ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως
μνᾶσθαι οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ', ἀλλὰ ϝέκηλοι
κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔπι φειδώ.
ὅσσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκ Διός εἰσιν,
οὔ ποθ' ἓν ἱρεύουσ' ἱερήιον, οὐδὲ δύ' οἴω·
ϝοῖνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
ἦ γάρ ϝοι ζωή γ' ἦν ἄσπετος· οὔ τινι τόσση
ἀνδρῶν ἡρώων, οὔτ' ἠπείροιο μελαίνης
οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης. οὐδὲ ξυνεϝείκοσι φωτῶν
ἔστ' ἄφενος τοσσοῦτον· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
δώδεκ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πώεα οἰῶν,
τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
βόσκουσι ξεῖνοί τε καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες.
ἐνθάδε τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἕνδεκα πάντα
ἐσχατιῇ βόσκοντ', ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρονται.
τῶν αἰεί σφι ϝέκαστος ἐπ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ,
ζατρεφέων αἰγῶν ὅς τις φαίνηται ἄριστος.
αὐτὰρ ἐγὼ σῦς τάσδε φυλάσσω τε ῥύομαί τε,
καί σφι συῶν τὸν ἄριστον εὖ κρίνας ἀποπέμπω."
ὣς φάθ', ὃ δ' ἐνδυκέως κρέα τ' ἤσθιε πῖνέ τε ϝοῖνον
ἁρπαλέως ἀκέων, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
καί ϝοι πλησάμενος δῶκε σκύφον ᾧ περ ἔπινεν,
ϝοίνου ἐνίπλειον. ὃ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.

"ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσι ϝεοῖσιν,
ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερὸς ὡς ἀγορεύεις.
φῂς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς.
ϝειπέ μοι, εἴ κέ ποθι γνώω τοιοῦτον ἐόντα.
Ζεὺς γάρ που τό γε ϝοῖδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
εἴ κέ μιν ἀγγείλαιμι ϝιδών· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν
"ὦ γέρον, οὔ τις κεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
ἀγγέλλων πείσειε γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν,
ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
ψεύδοντ', οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
ὃς δέ κ' ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν ἀπατήλια βάζει·
ἣ δ' εὖ δεξαμένη φιλέει καὶ ἕκαστα μεταλλᾷ,
καί ϝοι ὀδυρομένῃ βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει,
ἣ θέμις ἐστὶ γυναικός, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὄληται.
αἶψά κε καὶ σὺ γεραιὲ ϝέπος παρατεκτήναιο.
τοῦ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες ταχέες τ' οἰωνοὶ
ῥινὸν ἀπ' ὀστεόφιν ϝερύσαι, ψυχὴ δὲ λέλοιπεν·
ἢ τόν γ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὀστέα δ' αὐτοῦ
κεῖται ἐπ' ἠπείρου ψαμάθῳ ϝειλυμένα πολλῇ.
ὣς ὃ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλε, φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσσω
πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχαται· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
ἤπιον ὧδε ϝάνακτα κιχήσομαι, ὁππόσ' ἐπέλθω,
οὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητέρος αὖτις ἵκωμαι
ϝοῖκον, ὅθι πρῶτον γενόμην καί μ' ἔτρεφον αὐτοί.
οὐδέ νυ τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι, ἱέμενός περ
ὀφθαλμοῖσι ϝιδέσθαι ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλά μ' Ὀδυσσῆος πόθος αἴνυται οἰχομένοιο.
τὸν μὲν ἐγών, ὦ ξεῖνε, καὶ οὐ παρεόντ' ὀνομάζειν
αἰδέομαι· περὶ γάρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῷ·
ἀλλά μιν ἠθεῖον καλέω καὶ νόσφιν ἐόντα."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
"ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδ' ἔτι φῇσθα
κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὔτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὅρκῳ,
ὡς νεῖται Ὀδυσεύς. ἐυαγγέλιον δέ μοι ἔστω
αὐτίκ' ἐπεί κεν κεῖνος ἰὼν τὰ ϝὰ δώμαθ' ἵκηται.

132 εἴ τίς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ϝείματα δοίη.

πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχρημένος, οὔ τι δεχοίμην·
ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀϝίδαο πύλῃσιν
γίγνεται ὃς πενίῃ ϝείκων ἀπατήλια βάζει.
ϝίστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἣν ἀφικάνω,
ἦ μήν τοι τάδε πάντα τελείεται ὡς ἀγορεύω.
τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
"ὦ γέρον, οὔτ' ἄρ' ἐγὼν ἐυαγγέλιον τόδε τίσω
οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι ϝοῖκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ϝέκηλος
πῖνε, καὶ ἄλλα παρὲξ μεμνώμεθα, μηδέ με τούτων
μίμνησκ'· ἦ γὰρ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
ἄχνυται, ὁππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ϝάνακτος.
ἀλλ' ἦ τοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν, αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἔλθοι ὅπως μιν ἐγώ γ' ἐθέλω καὶ Πηνελόπεια
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ Τηλέμαχος θεοϝειδής.
νῦν αὖ παιδὸς ἀλαστὸν ὀδύρομαι ὃν τέκ' Ὀδυσσεύς,
Τηλεμάχου. τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ ἔρνεϊ ϝῖσον,
καί μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν οὔ τι χέρηα
πατρὸς ἑϝοῖο φίλοιο, δέμας καὶ ϝεῖδος ἀγητόν,
τοῦ δέ τις ἀθανάτων βλάψεν φρένας ἔνδον ἐϝίσας
ἠέ τις ἀνθρώπων· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
ἐς Πύλον ἠγαθέην· τὸν δὲ μνηστῆρες ἀγαυοί
ϝοίκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὄληται
νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκεισίου ἀντιθέοιο.
ἀλλ' ἦ τοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἁλώῃ
ἤ κε φύγοι καί κέν ϝοι ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων·
ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γεραιὲ τὰ σ' αὐτοῦ κήδε' ἐνίσπες,
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ ϝειδῶ·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
ὁπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὴν γάρ τί σε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
εἴη μὲν νῦν νῶιν ἐπὶ χρόνον ἠμὲν ἐδωδή

154 ϝέσσαι με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, ϝείματα καλά
162 τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς τοῦ δ' ἱσταμένοιο
ϝοίκαδε νοστήσει, καὶ τίσεται ὅς τις ἐκείνου
ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἄλοχον καὶ φαίδιμον υἱόν.

ἠδὲ μέθυ γλυκερὸν κλισίης ἔντοσθεν ἐοῦσιν,
δαίνυσθαι ἀκέοντ᾽, ἄλλοι δ᾽ ἐπὶ ϝέργον ἕποιεν·
ῥηιδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
οὔ τι διαπρήξαιμι λέγων ἐμὰ κήδεα θυμοῦ,
ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων,
ἀνέρος ἀφνειοῖο πάις· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
υἷες ἐνὶ μεγάρῳ ἠμὲν τράφεν ἠδὲ γένοντο
γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ᾽ ὠνητὴ τέκε μήτηρ
παλλακίς, ἀλλά με ϝῖσον ἰθαιγενέεσσιν ἐτίμα
Κάστωρ Ὑλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι,
ὃς τότ᾽ ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὣς τίετο δήμῳ
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε καὶ υἱάσι κυδαλίμοισιν.
ἀλλ᾽ ἦ τοι τὸν κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι
εἰς Ἀϝίδαο δόμους· τοὶ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο
παῖδες ὑπέρθυμοι, καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο,
αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν καὶ ϝοικί᾽ ἔνειμαν.
ἠγαγόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων
εἵνεκ᾽ ἐμῆς ἀρετῆς, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα
οὐδὲ φυγοπτόλεμος. νῦν δ᾽ ἤδη πάντα λέλοιπεν,
ἀλλ᾽ ἔμπης καλάμην γέ σ᾽ ὀίομαι εἰσορόωντα
γιγνώσκειν· ἦ γάρ με δύη ἔχει ἤλιθα πολλή.
ἦ μὴν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ᾽ ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη
καὶ ῥηξηνορίην· ὁπότε κρίνοιμι λόχονδε
ἄνδρας ἀριστῆας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων,
οὔ ποτέ μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγήνωρ,
ἀλλὰ πολὺ πρώτιστος ἐπάλμενος ἔγχει ἕλεσκον
ἀνδρῶν δυσμενέων ὅ τέ μοι ϝείξειε πόδεσσιν.
τοῖος ἔα ἐν πολέμῳ· ϝέργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν
οὐδ᾽ οἰκωφελίη, ἥ τε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα,
ἀλλά μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν
καὶ πόλεμοι καὶ ἄκοντες ἐύξεστοι καὶ ὀιστοί,
λυγρά, τά τ᾽ ἄλλοισίν γε καταρριγηλὰ πέλονται.
πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι υἷας Ἀχαιῶν
εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν
ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, καί μοι μάλα τύγχανε πολλά.
τῶν ἐξαιρεύμην μενοϝεικέα, πολλὰ δ᾽ ὀπίσσω

227 αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ᾽ ἔσκε τά που θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
ἄλλος γάρ τ᾽ ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.

λάγχανον· αἶψα δὲ ϝοῖκος ὀφέλλετο, καί σφιν ἔπειτα
δεινός τ᾽ αἰδοῖός τε μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τήν γε στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
ἐφράσαθ᾽, ἣ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ᾽ ἔλυσεν,
δὴ τότ᾽ ἔμ᾽ ἤνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
νήεσσ᾽ ἡγήσασθ᾽ ἐς Ϝίλιον· οὐδέ τι μῆχος
ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ᾽ ἔχε δήμου φῆμις.
ἔνθα μὲν εἰνάϝετες πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν,
τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
ϝοίκαδε σὺν νήεσσι, θεὸς δ᾽ ἐκέδασσεν Ἀχαιούς.
αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κάκ᾽ ἐμήδετο μητιέτα Ζεύς·
μῆνα γὰρ οἶον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσιν
κουριδίῃ τ᾽ ἀλόχῳ καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Αἴγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
νῆας ἐὺ στείλαντα, σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
ἐννέα νῆας στεῖλα, θοῶς δ᾽ ἐσαγείρετο λαός.
ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίϝηρες ἑταῖροι
δαίνυντ᾽, αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήια πολλὰ παρεῖχον
θεοῖσίν τε ῥέζειν αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι·
ἑβδομάτῃ δ᾽ ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης
ἐπλέομεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέι καλῷ
ῥηιδίως, ὡς εἴ τε κατὰ ῥόον. οὐδέ τις οὖν μοι
νηῶν πημάνθη, ἀλλ᾽ ἀσκηθέες καὶ ἄνουσοι
ἥμεθα, τὰς δ᾽ ἄνεμός τε κυβερνῆταί τ᾽ ἴθυνον.
πεμπταῖοι δ᾽ Αἴγυπτον ἐυρρείτην ἱκόμεσθα,
στῆσα δ᾽ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιϝελίσσας.
ἔνθ᾽ ἦ τοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίϝηρας ἑταίρους
αὐτοῦ πὰρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι,
ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι·
οἳ δ᾽ ὕβρι ϝείξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
αἶψα μάλ᾽ Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρούς
πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
αὐτούς τε κτεῖνον. τάχα δ᾽ ἐς πόλιν ἵκετ᾽ ἀυτή,
οἳ δὲ βοῆς ἀίοντες ἅμ᾽ ἠοῖ φαινομένηφιν
ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων
χαλκοῦ τε στεροπῆς. ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
μεῖναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
ἔνθ᾽ ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέι χαλκῷ,
τοὺς δ᾽ ἄναγον ζωούς, σφίσι ϝεργάζεσθαι ἀνάγκῃ.

αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
ποίησ' — ὡς ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γάρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο.
αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὔτυκτον ἔθηκα
καὶ σάκος ὤμοιιν, δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων
καὶ κύσα γούναθ' ἑλών· ὃ δ' ἐρύσατο καί μ' ἐλέησεν,
ἐς δίφρον δέ μ' ἕσας ἄγε ϝοίκαδε δάκρυ χέοντα.
ἦ μήν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήισσον μελίῃσιν
ϝιέμενοι κτεῖναι· δὴ γὰρ κεχολώατο λίην·
ἀλλ' ἀπὸ κεῖνος ἔρυκε, Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
ξεινίου, ὅς τε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ϝέργα.
ἔνθα μὲν ἑπτάϝετες μένον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγειρα
χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίους ἄνδρας· δίδοσαν γὰρ ἅπαντες·
ἀλλ' ὅτε δὴ ὀγδόατόν μοι ἐπιπλόμενον ϝέτος ἦλθεν,
δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια ϝειδώς,
τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώπους εἰϝώργειν,
ὅς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ϝῇσιν φρεσὶν ὄφρ' ἱκόμεσθα
Φοινίκην, ὅθι τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
ἔνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
ἂψ περιτελλομένου ϝέτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
ἐς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐφέσσατο ποντοπόροιο
ψεύδεα βουλεύσας, ἵνα ϝοι σὺν φόρτον ἄγοιμι,
κεῖθι δέ μ' ὡς περάσειε καὶ ἄσπετον ὦνον ἕλοιτο.
τῷ ἑπόμην ἐπὶ νηός, ὀιόμενός περ, ἀνάγκῃ.
ἣ δ' ἔθεεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέι καλῷ,
μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφισι μήδετ' ὄλεθρον.
ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνετο γαιάων ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς, ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν·
ἣ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
ἐν δὲ θεείου πλῆτο, πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
οἳ δὲ κορώνῃσιν ϝίκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
κύμασιν ἐμφορέοντο, θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτός, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ,
ἱστὸν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρῴροιο
ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.

τῷ ῥα περιπλεχθεὶς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον.
ἔνθα με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φείδων
ἥρως ἀπριάτην· τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
αἴθρῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,
χειρὸς ἀναστήσας, ὄφρ' ἵκετο δώματα πατρός·
ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ϝείματα ϝέσσεν.
ἔνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κεῖνος γὰρ ἔφασκεν
ξεινίσαι ἠδὲ φιλῆσαι ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
καί μοι κτήματ' ἔδειξεν ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς,
χαλκόν τε χρυσόν τε πολύκμητόν τε σίδηρον.
καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι·
τόσσα ϝοι ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ϝάνακτος.
τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσαι,
ὅππως νοστήσει' Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον
ἤδη δὴν ἀπεών, ἢ ἀμφαδὸν ἦε κρυφηδόν.
ὤμοσε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτόν, ἀποσπένδων ἐνὶ ϝοίκῳ,
νῆα κατειρύσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
οἳ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
ἔνθ' ὅ γέ μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆι Ἀκάστῳ
ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶ ϝήνδανε βουλή
ἀμφ' ἐμοί, ὄφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νηῦς,
αὐτίκα δούλιον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο.
ἐκ μέν με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ϝείματ' ἔδυσαν,
ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὅρηαι·
ϝεσπέριοι δ' Ἰθάκης ἐνδειέλου ἔργ' ἀφίκοντο.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἐυσσέλμῳ ἐνὶ νηί
ὅπλῳ ἐυστρεφέι στερεῶς, αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
ἐσσυμένως παρὰ θῖνα θαλάσσης δόρπον ἕλοντο.
αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοί
ῥηιδίως· κεφαλῇ δὲ κακὸν ῥάκος ἀμφικαλύψας,
ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσσῃ
στῆθος, ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσσ' ἀμφοτέρῃσιν
νηχόμενος, μάλα δ' ὦκα θύρηθ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων.

ἔνθ᾽ ἀναβάς, ὅθι τε δρίος ἦν πολυανθέος ὕλη
κείμην πεπτηώς. οἳ δὲ μεγάλα στενάχοντες
φοίτων· ἀλλ᾽ οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
μαίεσθαι προτέρω, τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
νηὸς ἔπι γλαφυρῆς, ἐμὲ δὲ κρύψαν θεοὶ αὐτοί
ῥηιδίως, καί με σταθμῷ ἐπέλασσαν ἄγοντες
ἀνδρὸς ἐπισταμένου· ἔτι γάρ νύ μοι αἶσα βιῶναι."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
"ἆ δειλὲ ξείνων, ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας
ταῦτα ϝέκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἠδ᾽ ὅσ᾽ ἀλήθης.
ἀλλὰ τά γ᾽ οὐ κατὰ κόσμον ὀίομαι, οὐδέ με πείσεις
ϝειπὼν ἀμφ᾽ Ὀδυσῆι. τί σὲ χρὴ τοῖον ἐόντα
μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ᾽ ἐὺ ϝοῖδα καὶ αὐτός
νόστον ἐμοῖο ϝάνακτος, ὅ τ᾽ ἤχθετο πᾶσι θεοῖσιν
πάγχυ μάλ᾽, ὅττι μιν οὔ τι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν
ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.
τῷ κέν ϝοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
ἠδέ κε καὶ ϝῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ᾽ ὀπίσσω·
νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.
αὐτὰρ ἐγὼ παρ᾽ ὕεσσιν ἀπότροπος· οὐδὲ πόλινδε
ἔρχομαι, εἰ μή πού τι περίφρων Πηνελόπεια
ἐλθεῖν ὀτρύνῃσιν, ὅτ᾽ ἀγγελίη ποθὲν ἔλθῃ.
ἀλλ᾽ οἳ μὲν τὰ ϝέκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν,
ἠμὲν οἳ ἄχνυνται δὴν οἰχομένοιο ϝάνακτος
ἠδ᾽ οἳ χαίρουσιν βίοτον νήποινον ἔδοντες·
ἀλλ᾽ ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
ἐξ οὗ δή μ᾽ Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,
ὅς ῥ᾽ ἄνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀληθείς,
ἤλυθ᾽ ἐμὸν πρὸς σταθμόν, ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.
φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ᾽ Ἰδομενῆι ϝιδέσθαι
νῆας ἀκειόμενον, τάς ϝοι συνέϝαξαν ἄελλαι·
καὶ φάτ᾽ ἐλεύσεσθαι ἢ ἐς θέρος ἢ ἐς ὀπώρην,
πολλὰ χρήματ᾽ ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
καὶ σύ, γέρον πολυπενθές, ἐπεί σέ μοι ἤγαγε δαίμων,
μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο μήτε τι θέλγε·
οὐ γὰρ τοὔνεκ᾽ ἐγώ σ᾽ αἰδέσσομαι οὐδὲ φιλήσω,
ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας αὐτόν τ᾽ ἐλεαίρων."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος,
οἷόν σ᾽ οὐδ᾽ ὀμόσας περ ἐπήγαγον, οὐδέ σε πείθω.

ἀλλ᾽ ἄγε νῦν ῥήτρην ποιησόμεθ᾽· αὐτὰρ ὄπισθεν
μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
εἰ μέν κεν νοστήσῃ αναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα,
ϝέσσας με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ϝείματα πέμψαι
Δουλιχιόνδ᾽ ἰέναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσι ϝάναξ τεὸς ὡς ἀγορεύω,
δμῶας ἐπισσεύας βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἠπεροπεύειν."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος ὑφορβός
"ξεῖν᾽, οὕτω γάρ κέν μοι ἐυκλείη τ᾽ ἀρετή τε
εἴη ἐπ᾽ ἀνθρώπους, ἅμα τ᾽ αὐτίκα καὶ μετέπειτα,
ὅς σ᾽ ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον καὶ ξείνι᾽ ἔδωκα,
αὖτις δὲ κτείναιμι φίλον τ᾽ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην.
πρόφρων κεν δὴ ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.
νῦν δ᾽ ὥρη δόρποιο· τάχιστά μοι ἔνδον ἑταῖροι
εἶεν, ἵν᾽ ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον."
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἀγχίμολον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί.
τὰς μὲν ἄρα ϝέρξαν κατὰ ϝήθεα κοιμηθῆναι,
κλαγγὴ δ᾽ ἄσπετος ὦρτο συῶν αὐλιζομενάων·
αὐτὰρ ὃ ϝοῖς ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός
"ἄξεθ᾽ ὑῶν τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω
τηλεδαπῷ· πρὸς δ᾽ αὐτοὶ ὀνησόμεθ᾽, οἵ περ ὀιζύν
δὴν ἔχομεν πάσχοντες ὑῶν ἕνεκ᾽ ἀργιοδόντων.
ἄλλοι δ᾽ ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν."
ὣς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλέι χαλκῷ,
οἳ δ᾽ ὗν εἰσῆγον μάλα πίονα πενταϝέτηρον.
τὸν μὲν ἔπειτ᾽ ἔστησαν ἐπ᾽ ἐσχάρῃ· οὐδὲ συβώτης
λήθετ᾽ ἄρ᾽ ἀθανάτων (φρεσὶ γὰρ κέχρητ᾽ ἀγαθῇσιν),
ἀλλ᾽ ὅ γ᾽ ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν
ἀργιόδοντος ὑός, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσιν
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ϝόνδε δόμονδε.
κόψε δ᾽ ἀνασχόμενος σχίζῃ δρυός, ἣν λίπε κείων·
τὸν δ᾽ ἔλιπε ψυχή. τοὶ δὲ σφάξαν τε καὶ εὗσαν,
αἶψα δέ μιν διέχευαν· ὃ δ᾽ ὠμοθετεῖτο συβώτης,
πάντων ἀρχόμενος μελέων, ἐς πίονα δημόν.
καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτου ἀκτῇ,
μίστυλλόν τ᾽ ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ᾽ ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως, ϝερύσαντό τε πάντα,
βάλλον δ᾽ εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα. ἂν δὲ συβώτης

ἵστατο δαιτρεύσων· περὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ϝῄδη.
καὶ τὰ μὲν ἕπταχα πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων·
τὴν μὲν ἴαν νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ Μαιάδος υἱεῖ
θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμε ϝεκάστῳ·
νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρεν
ἀργιόδοντος ὑός, κύδαινε δὲ θυμὸν ἄνακτος.
καί μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"εἴθ' οὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο
ὡς ἐμοί, ὅττι με τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
"ἔσθιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,
οἷα πάρεστι. θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει τὸ δ' ἐάσει,
ὅττι κε ϝῷ θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα."
ἦ ῥα, καὶ ἄργματα θῦσε θεοῖς αἰειγενέτῃσιν,
σπείσας δ' αἴθοπα ϝοῖνον Ὀδυσσῆι πτολιπόρθῳ
ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν· ὃ δ' ἕζετο ϝῇ παρὰ μοίρῃ.
σῖτον δέ σφιν ἔνειμε Μεσαύλιος, ὅν ῥα συβώτης
αὐτὸς κτήσατο οἶος ἀποιχομένοιο ϝάνακτος,
νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος·
πὰρ δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσι ϝεοῖσιν.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
σῖτον μέν σφιν ἀφεῖλε Μεσαύλιος, οἳ δ' ἐπὶ κοῖτον,
σίτου καὶ κρειῶν κεκορημένοι, ἐσσεύοντο.
νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὗε δ' ἄρα Ζεύς
πάννυχος, αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας, αἰὲν ἔφυδρος.
τοῖς δ' Ὀδυσεὺς μετέϝειπε, συβώτεω πειρητίζων,
εἴ πώς ϝοι ἐκδὺς χλαῖναν πόροι ἤ τιν' ἑταίρων
ἄλλον ἐποτρύνειεν, ἐπεί ϝεο κήδετο λίην.
"κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
εὐξάμενός τι ϝέπος ϝερέω· ϝοῖνος γὰρ ἀνώγει
ἠλεός, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι
καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι, καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν,
καί τι ϝέπος προέηκεν ὅ πέρ τ' ἄρρητον ἄμεινον.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπικεύσω.
εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίην λόχον ἤγομεν ἀρτύναντες.
ἡγείσθην δ' Ὀδυσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος,
τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγών· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἱκόμεσθα ποτὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος,

ἡμεῖς μὲν περὶ ϝάστυ κατὰ ῥωπήια πυκνά,
ἂν δόνακας καὶ ἕλος, ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες
κείμεθα, νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ Βορέαο πεσόντος,
πηγυλίς· αὐτὰρ ὕπερθε χιὼν γένετ' ἠύτε πάχνη,
ψυχρή, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.
ἔνθ' ἄλλοι πάντες χλαίνας ἔχον ἠδὲ χιτῶνας,
εὗδον δ' εὔκηλοι, σάκεσιν ϝειλυμένοι ὤμους·
αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἑτάροισιν ἔλειπον
ἀφραδέως, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγωσέμεν ἔμπης,
ἀλλ' ἑπόμην σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκειν,
καὶ τότ' ἐγὼν Ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγὺς ἐόντα
ἀγκῶνι νύξας· ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσεν·
'διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔ τοι ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλά με χεῖμα
δάμναται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν. παρά μ' ἤπαφε δαίμων
οἰοχίτων' ἰέναι· νῦν δ' οὐκέτι φυκτὰ πέλονται.'
ὣς ἐφάμην, ὃ δ' ἔπειτα νόον σχέθε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ,
οἷος ἐκεῖνος ἔην βουλευέμεν ἠδὲ μάχεσθαι·
φθεγξάμενος δ' ὀλίγῃ ϝοπί με πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
'σίγα νῦν, μή τίς σευ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ.'
ἦ, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθε, ϝεῖπέ τε μῦθον.
'κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.
λίην γὰρ νηῶν ϝεκὰς ἤλθομεν· ἀλλά τις εἴη
ϝειπεῖν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
εἰ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι.'
ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας Ἀνδραίμονος υἱός
καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας. ἐγὼ δ' ἐνὶ ϝείματι κείνου
κείμην ἀσπασίως, φάε δὲ χρυσόθρονος Ἠώς."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
"ὦ γέρον, αἶνος μήν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,
οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔϝειπες·
τῷ οὔτ' ἐσθῆτος δευήσεαι οὔτε τευ ἄλλου,
ὧν ἐπέϝοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα,

503 ὣς νῦν ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη·
δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,
ἀμφότερον, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἑῆος.
νῦν δέ μ' ἀτιμάζουσι κακὰ χροῒ ϝείματ' ἔχοντα."

νῦν· ἀτὰρ ἠῶθέν γε τὰ σὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις.
οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι ἐπημοιβοί τε χιτῶνες
ἐνθάδε ϝέννυσθαι, μία δ' οἴη φωτὶ ϝεκάστῳ."
ὣς ϝειπὼν ἀνόρουσε, τίθη δ' ἄρα ϝοι πυρὸς ἐγγύς
εὐνήν, ἐν δ' ὀίων τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.
ἔνθ' Ὀδυσεὺς κατέλεκτ'· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἥ ϝοι παρεκέσκετ' ἀμοιβάς,
ϝέννυσθαι ὅτε τις χειμὼν ἔκπαγλος ὄροιτο.
ὣς ὁ μὲν ἔνθ' Ὀδυσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ' αὐτόν
ἄνδρες κοιμήσαντο νεηνίαι· οὐδὲ συβώτῃ
ϝήνδανεν αὐτόθι κοῖτος, ὑῶν ἄπο κοιμηθῆναι,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὡπλίζετο. χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς
ὅττι ῥά ϝοι βιότου περικήδετο νόσφιν ἐόντος.
πρῶτον μὲν ξίφος ὀξὺ περὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις,
ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἐϝέσσατ' ἀλεξάνεμον, μάλα πυκνήν,
ἂν δὲ νάκην ἕλετ' αἰγὸς ἐυτρεφέος μεγάλοιο,
εἵλετο δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
βῆ δ' ἰέναι κείων ὅθι περ σύες ἀργιόδοντες
πέτρῃ ὕπο γλαφυρῇ εὗδον, Βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

15 ἣ δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη O
ᾤχετ', Ὀδυσσῆος μεγαθύμου φαίδιμον υἱόν
νόστου ὑπομνήσουσα καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
εὗρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱόν
εὕδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο,
ἤ τοι Νεστορίδην μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ·
Τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκύς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
"Τηλέμαχ', οὐκέτι καλὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησαι,
κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
οὕτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσιν
κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηΰσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
ἀλλ' ὄτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον
πέμπειν, ὄφρ' ἔτι ϝοίκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμῃς.
ηδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
Εὐρυμάχῳ γήμασθαι· ὃ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας

515 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
αὐτός τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ϝείματα δώσει,
πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει."

μνηστῆρας δώροισι καὶ ἐξώφελλεν ἔϝεδνα.
μή νύ τι σεῦ ἀϝέκητι δόμων ἐκ κτῆμα φέρηται.
ϝοῖσθα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός·
κείνου βούλεται οἶκον ὀφελλέμεν ὅς κεν ὀπυίῃ,
παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίοιο φίλοιο
οὐκέτι μέμνηται τεθνηότος, οὐδὲ μεταλλᾷ.
ἀλλὰ σύ γ' ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψειας ἕκαστα
δμωάων ἥ τίς τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι,
εἰς ὅ κέ τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
ἄλλο δέ τοί τι ϝέπος ϝερέω, σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ.
μνηστήρων σ' ἐπίτηδες ἀριστῆες λοχόωσιν
ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
ϝιέμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
ἀλλὰ ϝεκὰς νήσων ἀπέχειν ἐυϝεργέα νῆα,
νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμψει δέ τοι οὖρον ὄπισθεν
ἀθανάτων ὅς τίς σε φυλάσσει τε ῥύεταί τε.
αὐτὰρ ἐπὴν πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρῦναι καὶ πάντας ἑταίρους,
αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἤπια ϝοῖδεν.
ἔνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι· τὸν δ' ὀτρῦναι πόλιν εἴσω
ἀγγελίην ϝερέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
οὕνεκά ϝοι σῶς ἐσσὶ καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας."
ἣ μὲν ἄρ' ὣς ϝειποῦσ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
αὐτὰρ ὃ Νεστορίδην ἐκ ϝηδέος ὕπνου ἔγειρεν.
"ἔγρεο, Νεστορίδη Πεισίστρατε. μώνυχας ἵππους
ζεῦξον ὑφ' ἅρματ' ἄγων, ὄφρα πρήσσωμεν ὁδοῖο."
τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα
"Τηλέμαχ', οὔ πως ἔστιν ἐπειγομένους περ ὁδοῖο
νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ' ἔσσεται ἠώς.
ἀλλὰ μέν' εἰς ὅ κε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θήῃ
ἥρως Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος,
καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ·
τοῦ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται ἤματα πάντα,
ἀνδρὸς ξεινοδόκου ὅς κεν φιλότητα παράσχῃ."
ὣς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἠώς,

31 ἀλλὰ τά γ' οὐκ ὀίω· πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
45 λὰξ ποδὶ κινήσας, καί μιν πρὸς μῦθον ἔϝειπεν·

ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης πάρα καλλικόμοιο.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῒ σιγαλόεντα
δῦνεν καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις
ἥρως, βῆ δὲ θύραζε, παριστάμενος δὲ προσηύδα
"Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
ἤδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐϝέλδεται οἴκαδ' ἱκέσθαι."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
"Τηλέμαχ', οὔ τί σ' ἐγώ γε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
ϝιέμενον νόστοιο· νεμεσσῶμαι δὲ καὶ ἄλλῳ
ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν
ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
ἀλλὰ μέν' εἰς ὅ κε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείω
καλά, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσι ϝίδῃς, ϝείπω δὲ γυναιξίν
δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ϝάλις ἔνδον ἐόντων."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
βούλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· οὐ γὰρ ὄπισθεν
οὖρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσιν·
μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὄλωμαι,
ἤ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὄληται."
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
αὐτίκα ϝῇ ἀλόχῳ ἠδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ϝάλις ἔνδον ἐόντων.
ἀγχίμολον δέ ϝοι ἦλθε Βοηθοΐδης Ἐτεωνεύς,
ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ οὐ πολὺ ναῖεν ἀπ' αὐτοῦ·
τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος

63 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
72 ϝῖσόν τοι κακόν ἐσθ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
ξεῖνον ἐποτρύνει καὶ ὃς ἐσσύμενον κατερύκει.
χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
78 ἀμφότερον, κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη καὶ ὄνειαρ,
δειπνήσαντας ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
80 εἰ δ' ἐθέλεις τραφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
ὄφρα τοι αὐτὸς ἕπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους,
ϝάστεα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· οὐδέ τις ἡμέας
αὔτως ἀππέμψει, δώσει δέ τι ἕν γε φέρεσθαι,
ἠέ τινα τριπόδων εὐχάλκων ἠὲ λεβήτων
85 ἠὲ δύ' ἡμιόνους ἠὲ χρύσειον ἄλεισον."

ὀπτῆσαί τε κρεῶν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,
οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθης.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι κειμήλια κεῖτο,
Ἀτρεΐδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
υἱὸν δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
ἀργύρεον. Ἑλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσιν,
ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, οὓς κάμεν αὐτή.
τῶν ἕν' ἀειραμένη Ἑλένη φέρε δῖα γυναικῶν,
ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
ἀστὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
βὰν δ' ἰέναι προτέρω διὰ δώματος εἷος ἵκοντο
Τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
"Τηλέμαχ', ἦ τοι νόστον, ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
ὧς τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης·
δῶρον δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ ϝοίκῳ κειμήλια κεῖται,
δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατον ἐστίν.
δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δέ
ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται,
ϝέργον δ' Ἡφαίστοιο. πόρεν δέ ϝε Φαίδιμος ἥρως,
Σιδονίων βασιλεύς, ὅτ' ἐϝὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
κεῖσ' ἐμὲ νοστήσαντα· τεῒν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι."
ὧς ϝειπὼν ἐν χειρὶ τίθη δέπας ἀμφικύπελλον
ἥρως Ἀτρεΐδης· ὃ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινόν
θῆκ' αὐτοῦ προπάροιθε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης,
ἀργύρεον. Ἑλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρῃος
πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσί, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"δῶρόν τοι καὶ ἐγώ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι,
μνῆμ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην,
σῇ ἀλόχῳ φορέειν· τείως δὲ φίλῃ παρὰ μητρί
κείσθω ἐνὶ μεγάρῳ. σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο
ϝοῖκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν."
ὧς ϝειποῦσ' ἐν χερσὶ τίθη, ὃ δὲ δέξατο χαίρων.
καὶ τὰ μὲν ἐς πείρινθα τίθη Πεισίστρατος ἥρως
δεξάμενος, καὶ πάντα ϝεῷ θηήσατο θυμῷ·
τοὺς δ' ἦγεν πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος.
ἑζέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

σῖτον δ᾽ αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα·
πὰρ δὲ Βοηθοΐδης κρέα δαίετο καὶ νέμε μοίρας,
ϝοινοχόει δ᾽ υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο.
οἱ δ᾽ ἐπ᾽ ὀνείαθ᾽ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός
ἵππους τε ζεύγνυντ᾽ ἀνά θ᾽ ἅρματα ποικίλ᾽ ἔβαινον,
ἐκ δ᾽ ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
τοὺς δὲ μετ᾽ Ἀτρεΐδης ἔκιε ξανθὸς Μενέλαος,
ϝοῖνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφιν,
χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην.
στῆ δ᾽ ἵππων προπάροιθε, δεδισκόμενος δὲ προσηύδα
“χαίρετον ὦ κούρω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν
ϝειπεῖν· ἦ γὰρ ἐμοί γε πατὴρ ὣς ἤπιος ἦεν,
εἵως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν.”
τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
“καὶ λίην κείνῳ γε, διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις,
πάντα τάδ᾽ ἐλθόντες καταλέξομεν. εἰ γὰρ ἐγὼν ὣς
νοστήσας Ἰθάκηνδε, κιχὼν Ὀδυσῆ᾽ ἐνὶ ϝοίκῳ,
ϝείποιμ᾽ ὡς παρὰ σεῖο τυχὼν φιλότητος ἁπάσης
ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.”
ὣς ἄρα ϝοι ϝειπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
ἥμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ᾽ ἰύζοντες ἕποντο
ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὃ δέ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθών
δεξιὸς ἤιξεν πρόσθ᾽ ἵππων. οἱ δὲ ϝιδόντες
γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἤρχετο μύθων.
“φράζεο δή, Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
ἢ νῶιν τόδ᾽ ἔφηνε θεὸς τέρας ἦε σοὶ αὐτῷ.”
ὣς φάτο, μερμήριξε δ᾽ ἀρηίφιλος Μενέλαος
ὅππως ϝοι κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας.
τὸν δ᾽ Ἑλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον.
“κλῦτέ μευ, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὡς τελέεσθαι ὀίω.
ὡς ὅδε χῆν᾽ ἥρπαξ᾽ ἀτιταλλομένην ἐνὶ ϝοίκῳ
ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι ϝοι γενεή τε τόκος τε,
ὣς Ὀδυσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ᾽ ἐπαληθείς

139 εἴδατα πόλλ᾽ ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·

ϝοίκαδε νοστήσει καὶ τίσεται· ἠὲ καὶ ἤδη
ϝοίκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.”
τὴν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
“οὕτω νῦν Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης·
τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῷ ὣς εὐχετοῴμην.”
ἦ, καὶ ἐφ᾽ ἵπποιιν μάστιν βάλεν· οἱ δὲ μάλ᾽ ὦκα
ἤιξαν πεδίονδε διὰ πτόλιος μεμαῶτες.
οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
δύσετό τ᾽ ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί,
ἐς Φηρὰς δ᾽ ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
υἱέος Ὀρσιλόχοιο τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δὲ νύκτ᾽ ἄεσαν, ὃ δὲ τοῖς πὰρ ξείνι᾽ ἔθηκεν.
ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ἵππους τε ζεύγνυντ᾽ ἀνά θ᾽ ἅρματα ποικίλ᾽ ἔβαινον,
ἐκ δ᾽ ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
αἶψα δ᾽ ἔπειθ᾽ ἵκοντο Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον·
καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν
“Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας
μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ᾽ εἶναι
ἐκ πατέρων φιλότητος, ἀτὰρ καὶ ὁμήλικες εἰμέν·
ἥδε δ᾽ ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνῃσιν ἐνήσει.
μή με παρὲξ ἄγε νῆα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ᾽ αὐτοῦ,
μή μ᾽ ὁ γέρων ἀϝέκοντα κατάσχῃ ϝῷ ἐνὶ ϝοίκῳ
ϝιέμενος φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεὼ θᾶσσον ἱκέσθαι.”
ὣς φάτο, Νεστορίδης δ᾽ ἄρ᾽ ἑϝῷ συμφράσσατο θυμῷ
ὅππως ϝοι κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσειεν.
ὧδε δέ ϝοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
στρέψ᾽ ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,
νηὶ δ᾽ ἐνὶ πρυμνῇ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,
ϝεσθῆτα χρυσόν τε, τά ϝοι Μενέλαος ἔδωκεν·
καί μιν ἐποτρύνων ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
“σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε, κέλευέ τε πάντας ἑταίρους,
πρὶν ἐμὲ ϝοίκαδ᾽ ἱκέσθαι ἀπαγγεῖλαί τε γέροντι.
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε ϝοῖδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
οἷος κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὔ σε μεθήσει,
ἀλλ᾽ αὐτὸς καλέων δεῦρ᾽ εἴσεται, οὐδέ ϝέ φημι
ἂψ ἰέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.”
ὣς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλίτριχας ἵππους

192 μάστιξεν δ᾽ ἐλάαν, τὼ δ᾽ οὐκ ἀϝέκοντε πετέσθην.

ἂψ Πυλίων ἐς ϝάστυ, θοῶς δ' ἄρα δώμαθ' ἵκανεν.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
"ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε', ἑταῖροι, νηὶ μελαίνῃ,
αὐτοί τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
αἶψα δ' ἄρ' ἔσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
ἦ τοι ὃ μὲν τὰ πονεῖτο καὶ εὔχετο, θῦε δ' Ἀθήνῃ
νηὶ πάρα πρυμνῇ· σχεδόθεν δέ ϝοι ἤλυθεν ἀνήρ
τηλεδαπός, φεύγων ἐξ Ἄργεος ἄνδρα κατακτάς,
μάντις· ἀτὰρ γενεήν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν,
ὃς πρὶν μέν ποτ' ἔναιε Πύλῳ ἔνι, μητέρι μήλων,
ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων·
δὴ τότε γ' ἄλλων δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων
Νηλέα τε μεγάθυμον, ἀγαυότατον ζωόντων,
ὅς ϝοι χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν
εἶχε βίῃ. ὃ δὲ τέως μὲν ἐνὶ μεγάροις Φυλάκοιο
δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
εἵνεκα Νηλῆος κούρης ἄτης τε βαρείης,
τήν ϝοι ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλῆτις ἐρινύς.
ἀλλ' ὃ μὲν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἤλασε βοῦς ἐριμύκους
ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης, καὶ ἐτίσατο ϝέργον ἀϝεικές
ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτῳ δὲ γυναῖκα
ἠγάγετο πρὸς δώμαθ'· ὃ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον· τόθι γάρ νύ ϝοι αἴσιμον ἦεν
ναιέμεναι πολλοῖσι ϝανάσσοντ' Ἀργείοισιν.
ἔνθα δ' ἔγημε γυναῖκα καὶ ὑψερεφὲς θέτο δῶμα,
γείνατο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον υἷε κραταιώ.
Ἀντιφάτης μὲν ἔτικτεν Ὀικλῆα μεγάθυμον,
αὐτὰρ Ὀικλείης λαοσσόον Ἀμφιάραον,
ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεύς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων
παντοίην φιλότητ'· οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν,
ἀλλ' ὄλετ' ἐν Θήβῃσι γυναίων εἵνεκα δώρων.
τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντ' Ἀλκμαίων Ἀμφίλοχός τε.
Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφείδεά τε Κλεῖτόν τε·
ἀλλ' ἦ τοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠώς
κάλλεος εἵνεκα ϝοῖο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη·
αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων
θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάραος·
ὅς ῥ' Ὑπερησίηνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς,
ἔνθ' ὅ γε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσιν.

τοῦ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
ὃς τότε Τηλεμάχου πέλας ἵστατο. τὸν δὲ κίχανεν
σπένδοντ' εὐχόμενόν τε θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὦ φίλ', ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
λίσσομ' ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς καὶ ἑταίρων οἵ τοι ἕπονται,
ϝειπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα, μηδ' ἐπικεύσῃς·
τίς πόθεν εἷς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;"
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμί, πατὴρ δέ μοί ἐστιν Ὀδυσσεύς,
εἴ ποτ' ἔην· νῦν δ' ἤδη ἀπέφθιτο λυγρὸν ὄλεθρον.
τούνεκα νῦν ἑτάρους τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν
ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε Θεοκλύμενος θεοϝειδής
"οὕτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς
ἔμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε ϝέται τε
Ἄργος ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιῶν.
τῶν ὑπαλευάμενος θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν
φεύγω, ἐπεί νύ μοι αἶσα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.
ἀλλά με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεί σε φυγὼν ἱκέτευσα,
μή με κατακτείνωσι· διωκέμεναι γὰρ ὀίω."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"οὐ μὴν δή σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς ἐϝίσης,
ἀλλ' ἕπευ· αὐτὰρ κεῖθι φιλήσεαι οἷά κ' ἔχωμεν."
ὣς ἄρα φωνήσας ϝοι ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
καὶ τό γ' ἐπ' ἰκριόφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιϝελίσσης·
ἂν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσετο ποντοπόροιο,
ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο, πὰρ δὲ ϝοῖ αὐτῷ
εἷσε Θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐπίθοντο.
ἱστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
στῆσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν,
ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐυστρέπτοισι βοεῦσιν.
τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.

δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί,
ἡ δὲ Φεὰς ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς οὔρῳ,
ἠδὲ παρ' Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσιν,
ὁρμαίνων ἤ κεν θάνατον φύγοι ἦ κεν ἁλώῃ.
τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
δορπήτην· παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἀνέρες ἄλλοι.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς δ' Ὀδυσεὺς μετέϝειπε, συβώτεω πειρητίζων,
ἤ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φιλέοι μεῖναί τε κελεύοι
αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῷ, ἦ ὀτρύνειε πόλινδε.
"κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
ἠῶθεν προτὶ ϝάστυ λιλαίομαι ἀπονέεσθαι
πτωχεύσων, ἵνα μή σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους.
ἀλλά μοι εὖ θ' ὑπόθευ, καὶ ἅμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὄπασσον,
ὅς κέ με κεῖσ' ἀγάγῃ· κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκῃ
πλάγξομαι, εἴ κέν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ.
καί κ' ἐλθὼν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο
ἀγγελίην ϝείποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ,
καί κε μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην,
εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν ὀνείατα μυρί' ἔχοντες.
αἶψά κεν εὖ δρώοιμι μετὰ σφίσιν, ὅττ' ἐθέλοιεν.
ἐκ γάρ τοι ϝερέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον·
Ἑρμείαο ϝέκητι διακτόρου, ὅς ῥά τε πάντων
ἀνθρώπων ϝέργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει,
δρηστοσύνῃ οὐκ ἄν μοι ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος,
πῦρ τ' εὖ νῆσαι, διά τε ξύλα δανὰ κεάσσαι,
δαιτρεῦσαί τε καὶ ὀπτῆσαι καὶ ϝοινοχοῆσαι,
οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηες."
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
"ὤ μοι, ξεῖνε, τί ἦ τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
ἔπλετο; ἦ σύ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις καταδῦναι ὅμιλον,
τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
οὔ τοι τοιοίδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,
ἀλλὰ νέοι, χλαίνας εὖ ϝειμένοι ἠδὲ χιτῶνας,
αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα
οἵ σφιν ὑποδρώωσιν· ἐΰξεσται δὲ τράπεζαι

295 βὰν δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον.

σίτου καὶ κρειῶν ἠδ' οἴνου βεβρίθασιν.
ἀλλὰ μέν'· οὐ γάρ τίς τοι ἀνιᾶται παρεόντι,
οὔτ' ἐγὼ οὔτε τις ἄλλος ἑταίρων οἵ μοι ἔασιν.
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
κεῖνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ϝείματα ϝέσσει,
πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
"εἴθ' οὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο
ὡς ἐμοί, ὅττι μ' ἔπαυσας ἄλης καὶ ὀιζύος αἰνῆς.
πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·
ἀλλ' ἕνεκ' οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
ἀνέρες, ὅν κεν ἵκηται ἄλη καὶ πῆμα καὶ ἄλγος.
νῦν δ' ἐπεὶ ἰσχανάᾳς, μεῖναί τέ με κεῖνον ἄνωγας,
ϝείπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο
πατρός θ', ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῷ,
ἤ που ἔτι ζώουσιν ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
ἦ ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν Ἀϝίδαο δόμοισιν."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν
"τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
Λαέρτης μὲν ἔτι ζώει, Διὶ δ' εὔχεται αἰεί
θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι ϝοῖς ἐν μεγάροισιν·
ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο
κουριδίης τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἥ ϝε μάλιστα
ἤκαχ' ἀποφθιμένη καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.
ἡ δ' ἄχεϊ ϝοῦ παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,
λευγαλέῳ θανάτῳ, ὡς μὴ θάνοι ὅς τις ἐμοί γε
ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη καὶ φίλα ϝέρδοι.
ὄφρα μὲν οὖν δὴ κείνη ἔην, ἀχέουσά περ ἔμπης,
τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένῃ τανυπέπλῳ,
θυγατέρ' ἰφθίμῃ, τὴν ὁπλοτάτην τέκε παίδων·
τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἧσσον ἐτίμα.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβην πολυήρατον ἱκόμεθ' ἄμφω,
τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδε δόσαν καὶ μυρί' ἕλοντο,
αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ϝείματ' ἐκείνη
καλὰ μάλ' ἀμφιϝέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦσα,
ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλει δέ με κηρόθι μᾶλλον.
νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδεύομαι· ἀλλά μοι αὐτῷ
ϝέργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοὶ ᾧ ἐπιμίμνω·
τῶν ἔφαγόν τ' ἔπιόν τε καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.

ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης οὐ μείλιχον ἔστιν ἀκοῦσαι
οὔτ' ἔπος οὔτε τι ϝέργον, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσε ϝοίκῳ,
ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ δμῶες χατέουσιν
ἀντία δεσποίνης φάσθαι καὶ ἕκαστα πυθέσθαι
καὶ φαγέμεν πιέμεν τε, ἔπειτα δὲ καί τι φέρεσθαι
ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν ἀεὶ δμώεσσιν ἰαίνει."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ὢ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐών, Εὔμαιε συβῶτα,
πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκήων.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε ϝειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἠὲ διεπράθετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγυια
ᾗ ἔνι ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
ἦ σέ γε μουνωθέντα παρ' οἴεσιν ἢ παρὰ βουσίν
ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον ἠδὲ πέρασσαν
τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ', ὃ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν
"ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο, πῖνέ τε ϝοῖνον
ἥμενος. αἵδε δὲ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὕδειν,
ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουέμεν. οὐδέ τί σε χρή,
πρὶν ὥρη, καταλέχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει,
εὑδέτω ἐξελθών· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
δειπνήσας ἅμ' ὕεσσι ϝανακτορίῃσιν ἑπέσθω.
νῶι δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε δαινυμένω τε
κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλέοισιν,
μνωομένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνήρ,
ὅς τις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πόλλ' ἐπαληθῇ.
τοῦτο δέ τοι ϝερέω ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἴ που ἀκούεις,
Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο,
οὔ τι περιπληθὴς λίην τόσον, ἀλλ' ἀγαθὴ μέν,
εὔβοτος εὔμηλος ϝοινοπληθὴς πολύπυρος.
πείνη δ' οὔ ποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
νοῦσος ἐπὶ στυγερὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κάτα φῦλ' ἀνθρώπων,
ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξύν
ϝοῖς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
ἔνθα δύω πόλιες, δίχα δέ σφισι πάντα δέδασται·
τῇσιν δ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευεν,

Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιϝείκελος ἀθανάτοισιν.
ἔνθα δὲ Φοίνικες ναυσίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες,
τρῶκται, μυρί' ἄγοντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ.
ἔσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' ἐνὶ ϝοίκῳ,
καλή τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ϝέργα ϝιδυῖα·
τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἠπερόπευον.
πλυνούσῃ τις πρῶτα μίγη κοίλῃ παρὰ νηί
εὐνῇ καὶ φιλότητι, τά τε φρένας ἠπεροπεύει
θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐϝεργὸς ἔῃσιν.
εἰρώτα δὴ ἔπειτα τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι·
ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ.
'ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὔχομαι εἶναι,
κούρη δ' εἴμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο·
ἀλλά μ' ἀνήρπαξαν Τάφιοι ληίστορες ἄνδρες
ἀγρόθεν ἐρχομένην, πέρασαν δέ με δεῦρ' ἀγαγόντες
τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ', ὃ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.'
τὴν δ' αὖτε προσέϝειπεν ἀνὴρ ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ
'ἦ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἅμ' ἡμῖν ϝοίκαδ' ἕποιο,
ὄφρα ϝίδῃ πατρὸς καὶ μητέρος ὑψερεφὲς δῶ
αὐτούς τ'; ἦ γὰρ ἔτ' εἰσὶ καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.'
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ
'εἴη κεν καὶ τοῦτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται,
ὅρκῳ πιστωθῆναι ἀπήμονα ϝοίκαδ' ἀπάξειν.'
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπώμνυον ὡς ἐκέλευεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
τοῖς δ' αὖτις μετέϝειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ.
'σιγῇ νῦν. μή τίς με προσαυδάτω ϝεπέεσσιν
ὑμετέρων ἑτάρων, ξυμβλήμενος ἢ ἐν ἀγυιῇ
ἤ που ἐπὶ κρήνῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
ἐλθὼν ἐκϝείπῃ, ὃ δ' ὀισάμενος καταδήσῃ
δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ, ὑμῖν δ' ἐπιφράσσετ' ὄλεθρον.
ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ὦνον ὁδαίων.
ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηῦς πλείη βιότοιο γένηται,
ἀγγελίη μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δώμαθ' ἱκέσθω·
οἴσω γὰρ καὶ χρυσόν, ὅτις χ' ὑποχείριος ἔλθῃ.
καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην.
παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἔῆος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω,
κερδαλέον δὴ τοῖον, ἅμα τρωχῶντα θύραζε·
τόν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός, ὃ δ' ὕμιν μυρίον ὦνον
ἄλφοι, ὅπῃ περάσητε κατ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.'

ἣ μὲν ἄρ᾽ ὣς ϝειποῦσ᾽ ἀπέβη πρὸς δώματα καλά,
οἳ δ᾽ ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ᾽ ἡμῖν αὖθι μένοντες
ἐν νηὶ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολόωντο.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κοίλη νηῦς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ ἄγγελον ἧκαν, ὃς ἀγγείλειε γυναικί.
ἤλυθ᾽ ἀνὴρ πολύϝιδρις ἐμοῦ πρὸς δώματα πατρός
χρύσεον ὅρμον ἔχων, μετὰ δ᾽ ἠλέκτροισιν ἔϝερτο.
τὸν μὲν ἄρ᾽ ἐν μεγάρῳ δμωαὶ καὶ πότνια μήτηρ
χερσίν τ᾽ ἀμφαφόωντο καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο,
ὦνον ὑπισχόμεναι· ὃ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.
ἦ τοι ὃ καννεύσας κοίλην ἐπὶ νῆα βεβήκειν,
ἣ δ᾽ ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε.
εὗρε δ᾽ ἐνὶ προδόμῳ ἠμὲν δέπα ἠδὲ τραπέζας
ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἵ μευ πατέρ᾽ ἀμφεπένοντο.
οἳ μὲν ἄρ᾽ ἐς θῶκον πρόμολον δήμοιό τε φῆμιν,
ἣ δ᾽ αἶψα τρί᾽ ἄλεισα κατακρύψασ᾽ ὑπὸ κόλπῳ
ἔκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀεσιφροσύνῃσιν.
δύσετό τ᾽ ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί,
ἡμεῖς δ᾽ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν ὦκα κιόντες,
ἔνθ᾽ ἄρα Φοινίκων ἀνδρῶν ἦν ὠκύαλος νηῦς.
οἳ μὲν ἔπειτ᾽ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
νὼ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὖρον ἴαλλεν.
ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
τὴν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλ᾽ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
ἄντλῳ δ᾽ ἐνδούπησε πεσοῦσ᾽ ὡς εἰναλίη κήξ.
καὶ τὴν μὲν φώκῃσι καὶ ἰχθύσι κῦρμα γενέσθαι
ἔκβαλον, αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ·
τοὺς δ᾽ Ἰθάκῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ,
ἔνθα με Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσι ϝεοῖσιν.
οὕτω τήνδε γε γαῖαν ἐγὼ ϝίδον ὀφθαλμοῖσιν."
τὸν δ᾽ αὖ διογενὴς Ὀδυσεὺς ἠμείβετο μύθῳ
"Εὔμαι᾽, ἦ μάλα δή μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας
ταῦτα ϝέκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
ἀλλ᾽ ἦ τοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκεν
Ζεύς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ᾽ ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
ἠπίου, ὃς δή τοι παρέχει βρῶσίν τε πόσιν τε
ἐνδυκέως, ζώεις δ᾽ ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἐγώ γε
πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ϝάστε᾽ ἀλώμενος ἐνθάδ᾽ ἱκάνω."
ως οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,

καδδραθέτην δ᾽ οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀλλὰ μίνυνθα·
αἶψα γὰρ Ἠὼς ἦλθεν ἐύθρονος· οἳ δ᾽ ἐπὶ χέρσου
Τηλεμάχου ἕταροι λύον ἱστία, κὰδ δ᾽ ἕλον ἱστόν
καρπαλίμως, τὴν δ᾽ εἰς ὅρμον προέρεσσαν ἐρετμοῖς.
ἐκ δ᾽ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι᾽ ἔδησαν·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
δεῖπνόν τ᾽ ἐντύνοντο, κερῶντό τε αἴθοπα ϝοῖνον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων.
"ὑμεῖς μὲν νῦν ϝάστυδ᾽ ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν,
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγροὺς ἐπιείσομαι ἠδὲ βοτῆρας·
ϝεσπέριος δ᾽ ἐς ϝάστυ ϝιδὼν ἐμὰ ϝέργα κάτειμι.
ἠῶθεν δέ κεν ὔμμιν ὁδοιπόριον παραθείμην,
δαῖτ᾽ ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ ϝοίνου ϝηδυπότοιο."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε Θεοκλύμενος θεοϝειδής
"πῇ τ᾽ ἄρ᾽ ἐγώ, φίλε τέκνον, ἴω; τεῦ δώμαθ᾽ ἵκωμαι
ἀνδρῶν οἳ κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν;
ἦ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;"
τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"ἄλλως μέν σ᾽ ἂν ἐγώ γε καὶ ἡμετερόνδε κελοίμην
ἔρχεσθ᾽· οὐ γάρ τι ξενίων ποθή· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
χεῖρον, ἐπεί τοι ἐγὼ μὲν ἀπέσσομαι, οὐδέ σε μήτηρ
ὄψεται· οὐ μὴν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ᾽ ἐνὶ ϝοίκῳ
φαίνεται, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν ὑπερωίῳ ἱστὸν ὑφαίνει.
ἀλλά τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι ὅν κεν ἵκοιο,
Εὐρύμαχον Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,
τὸν νῦν ϝῖσα θεῷ Ἰθακήσιοι εἰσορόωσιν·
καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνήρ, μέμονέν τε μάλιστα
μητέρ᾽ ἐμὴν γαμέειν καὶ Ὀδυσσῆος γέρας ἕξειν.
ἀλλὰ τά γε Ζεὺς ϝοῖδεν Ὀλύμπιος, αἰθέρι ναίων,
εἴ κέ σφιν πρὸ γάμοιο τελευτήσει κακὸν ἦμαρ."
ὣς ἄρα ϝοι ϝειπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσιν
τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε
μεσσηγὺς νηός τε καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.
τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἑτάρων ἀπονόσφι καλέσσας
ἔν τ᾽ ἄρα ϝοι φῦ χειρί, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"Τηλέμαχ᾽, οὔ τοι ἄνευ θεοῦ ἔπτατο δεξιὸς ὄρνις·
ἔγνων γάρ μιν ἐσάντα ϝιδὼν οἰωνὸν ἐόντα.
ὑμετέρου δ᾽ οὐκ ἔστι γένος βασιλεύτερον ἄλλο

ἐν δήμῳ Ἰθάκης, ἀλλ᾽ ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεί."
τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"εἰ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ϝέπος τετελεσμένον εἴη·
τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι."
ἦ, καὶ Πείραιον προσεφώνεε, πιστὸν ἑταῖρον,
"Πείραιε Κλυτίδη, σὺ δέ μοι τά περ ἄλλα μάλιστα
πείθῃ ἐμῶν ἑτάρων, οἵ μοι Πύλον εἰς ἅμ᾽ ἕποντο·
καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν
ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰς ὅ κεν ἔλθω."
τὸν δ᾽ αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα
"Τηλέμαχ᾽, εἰ γὰρ καὶ σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνοις,
τόνδε δ᾽ ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ ϝοι οὐ ποθὴ ἔσται."
ὣς ϝειπὼν ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ᾽ ἑταίρους
αὐτούς τ᾽ ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
οἱ δ᾽ αἶψ᾽ ἔσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
Τηλέμαχος δ᾽ ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
εἵλετο δ᾽ ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
νηὸς ἀπ᾽ ἰκριόφιν· τοὶ δὲ πρυμνήσι᾽ ἔλυσαν.
οἱ μὲν ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὡς ἐκέλευσεν
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
τὸν δ᾽ ὦκα προβιβάντα πόδες φέρον ὄφρ᾽ ἵκετ᾽ αὐλήν,
ἔνθα ϝοι ἦσαν ὕες μάλα μυρίαι, ᾗσι συβώτης
ἐσθλὸς ἐὼν ἐνίαυε, ϝανάκτεσιν ἤπια ϝειδώς.

16 τὼ δ᾽ αὖτ᾽ ἐν κλισίῃ Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβός Π
ἐντύνοντ᾽ ἄριστον ἅμ᾽ ἠοῖ, κηαμένω πῦρ,
ἔκπεμψάν τε νομῆας ἅμ᾽ ἀγρομένοισι σύεσσιν·
Τηλέμαχον δὲ περίσσαινον κύνες ὑλακόμωροι,
οὐδ᾽ ὕλαον προσιόντα. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
σαίνοντάς τε κύνας, περί τε κτύπος ἦλθε ποδοῖιν·
αἶψα δ᾽ ἄρ᾽ Εὔμαιον ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Εὔμαι᾽, ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ᾽ ἑταῖρος
ἢ καὶ γνώριμος ἄλλος, ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν
ἀλλὰ περισσαίνουσι· ποδῶν δ᾽ ὑπὸ δοῦπον ἀκούω."
οὔ πω πᾶν ϝείρητο ϝέπος ὅτε ϝοι φίλος υἱός
ἔστη ἐνὶ προθύροισι. ταφὼν δ᾽ ἀνόρουσε συβώτης,
ἐκ δ᾽ ἄρα ϝοι χειρῶν πέσον ἄγγεα τοῖς ἐπονεῖτο
κιρνὰς αἴθοπα ϝοῖνον. ὃ δ᾽ ἀντίος ἦλθε ϝάνακτος,
κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά
χεῖράς τ᾽ ἀμφοτέρας· θαλερὸν δέ ϝοι ἔκπεσε δάκρυ.

ὡς δὲ πατὴρ ϝὸν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζει
ἐλθόντ᾽ ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
μοῦνον τηλύγετον, τῷ ἔπ᾽ ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ,
ὣς τότε Τηλέμαχον θεοϝειδέα δῖος ὑφορβός
πάντα κύσεν περιφύς, ὡς ἐκ θανάτοιο φυγόντα.
καί ῥ᾽ ὀλοφυρόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. οὔ σ᾽ ἔτ᾽ ἐγώ γε
ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηὶ Πύλονδε.
ἀλλ᾽ ἄγε νῦν εἴσελθε, φίλον τέκος, ὄφρα σε θυμῷ
τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἐόντα.
οὐ μὲν γάρ τι θάμ᾽ ἀγρὸν ἐπέρχεαι οὐδὲ νομῆας,
ἀλλ᾽ ἐπιδημεύεις· ὣς γάρ νύ τοι ἔϝαδε θυμῷ,
ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορᾶν ἀϝίδηλον ὅμιλον."
τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σέθεν δ᾽ ἕνεκ᾽ ἐνθάδ᾽ ἱκάνω,
ὄφρα σέ τ᾽ ὀφθαλμοῖσι ϝίδω καὶ μῦθον ἀκούσω,
εἴ μοι ἔτ᾽ ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἦέ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλος ἔγημεν, Ὀδυσσῆος δέ που εὐνή
χήτει ἐνευναίων κάκ᾽ ἀράχνια κεῖται ἔχουσα."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν
"καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀιζυραὶ δέ ϝοι αἰεί
φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δάκρυ χεούσῃ."
ὣς ἄρα φωνήσας ϝοι ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
αὐτὰρ ὅ γ᾽ εἴσω ἴεν καὶ ὑπέρβη λάινον οὐδόν.
τῷ δ᾽ ἕδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόϝειξεν Ὀδυσσεύς·
Τηλέμαχος δ᾽ ἑτέρωθεν ἐρήτυε, φώνησέν τε
"ἧσ᾽ ὦ ξεῖν᾽· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην
σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ. πάρα δ᾽ ἀνὴρ ὃς καταθήσει."
ὣς φάθ᾽, ὃ δ᾽ αὖτις ἰὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο. τῷ δὲ συβώτης
χεῦεν ὕπο χλωρὰς ῥῶπας καὶ κῶας ὕπερθεν·
ἔνθα καθέζετ᾽ ἔπειτα Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
τοῖσιν δ᾽ αὖ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης
ὀπταλέων, ἅ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες,
σῖτον δ᾽ ἐσσυμένως παρενήεεν ἐν κανέοισιν,
ἐν δ᾽ ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιϝηδέα ϝοῖνον,
αὐτὸς δ᾽ ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο.
οἱ δ᾽ ἐπ᾽ ὀνείαθ᾽ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὑφορβόν

"ἄττα, πόθεν τοι ξεῖνος ὅδ᾽ ἵκετο; πῶς δέ ϝε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὴν γάρ τί ϝε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ᾽ ἱκέσθαι."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
"τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ᾽ ἀγορεύσω.
ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχεται εὐρειάων,
φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ϝάστεα δινηθῆναι
πλαζόμενος· ὣς γάρ ϝοι ἐπέκλωσεν τά γε δαίμων.
νῦν αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδράς
ἤλυθ᾽ ἐμὸν πρὸς σταθμόν, ἐγὼ δέ τοι ἐγγυαλίξω.
ϝέρξον ὅπως ἐθέλεις· ἱκέτης δέ τοι εὔχεται εἶναι."
τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"Εὔμαι᾽, ἦ μάλα τοῦτο ϝέπος θυμαλγὲς ἔϝειπες·
πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;
αὐτὸς μὲν νέος εἰμί, καὶ οὔ πω χερσὶ πέποιθα
ἄνδρ᾽ ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
μητρὶ δ᾽ ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
ἢ αὐτοῦ παρ᾽ ἐμοί τε μένῃ καὶ δῶμα κομίζῃ,
εὐνήν τ᾽ αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν,
ἦ ἤδη ἅμ᾽ ἕπηται Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος
μνᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν.
ἀλλ᾽ ἦ τοι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
ϝέσσω μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, ϝείματα καλά,
δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσσὶ πέδιλα,
πέμψω δ᾽ ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.
εἰ δ᾽ ἐθέλεις, σὺ κόμισσον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας·
ϝείματα δ᾽ ἐνθάδ᾽ ἐγὼ πέμψω καὶ σῖτον ἅπαντα
ἔδμεναι, ὡς ἂν μή σε κατατρύχῃ καὶ ἑταίρους.
κεῖσε δ᾽ ἂν οὔ μιν ἐγώ γε μετὰ μνηστῆρας ἐῷμι
ἔρχεσθαι· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσιν·
μή μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ᾽ ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
πρῆξαι δ᾽ ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἐόντα
ἄνδρα καὶ ἴφθιμον, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροι εἰσίν."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
"ὦ φίλ᾽, ἐπεί θήν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστίν,
ἦ μάλα μευ καταδάπτετ᾽ ἀκούοντος φίλον ἦτορ,
οἷά φατε μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάασθαι
ἐν μεγάροις, ἀϝέκητι σέθεν τοιούτου ἐόντος.
ϝειπέ μοι ἠέ ϝεκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοί
ἐχθαίρουσ᾽ ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ,

ἦ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι, οἷσί περ ἀνήρ
μαρναμένοισι πέποιθε καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἴην τῷδ᾽ ἐπὶ θυμῷ,
ἢ πάις ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἠὲ καὶ αὐτός·
αὐτίκ᾽ ἔπειτ᾽ ἀπ᾽ ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς,
εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην.
εἰ δ᾽ αὖ με πληθυῖ δαμασαίατο μοῦνον ἐόντα,
βουλοίμην κ᾽ ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισιν
τεθνάμεν ἢ τάδε γ᾽ αἰὲν ἀϝεικέα ϝέργ᾽ ὁράασθαι,
ξείνους τε στυφελιζομένους, δμωάς τε γυναῖκας
ῥυστάζοντας ἀϝεικελίως κατὰ δώματα καλά,
καὶ ϝοῖνον διαφυσσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας
μὰψ αὔτως, ἀτέλεστον, ἀνηνύστῳ ἐπὶ ϝέργῳ."
τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ᾽ ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσί περ ἀνήρ
μαρναμένοισι πέποιθε καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
ὧδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μούνωσε Κρονίων·
μοῦνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτεν,
μοῦνον δ᾽ αὖτ᾽ Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
μοῦνον ἔμ᾽ ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν, οὐδ᾽ ἀπόνητο.
τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἴσ᾽ ἐνὶ ϝοίκῳ.
ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
ἠδ᾽ ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
τόσσοι μητέρ᾽ ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ ϝοῖκον.
ἡ δ᾽ οὔτ᾽ ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον οὔτε τελευτήν
ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
ϝοῖκον ἐμόν· τάχα δή με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.
ἀλλ᾽ ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
ἄττα, σὺ δ᾽ ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
ϝείφ᾽ ὅτι ϝοι σῶς εἰμὶ καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μενέω, σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι
οἴῃ ἀπαγγείλας. τῶν δ᾽ ἄλλων μή τις Ἀχαιῶν
πευθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,

---

101 ἔλθοι ἀλητεύων· ἔτι γὰρ καὶ ϝελπίδος αἶσα·
104 ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.

“γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
ἀλλ’ ἄγε μοι τόδε ϝειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἢ καὶ Λαέρτῃ αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
δυσμόρῳ, ὃς τείως μὲν Ὀδυσσῆος μέγ’ ἀχεύων
ϝέργα τ’ ἐποπτεύεσκε, μετὰ δμώων τ’ ἐνὶ ϝοίκῳ
πῖνε καὶ ἦσθ’ ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγοι·
αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σύ γε ᾤχεο νηὶ Πύλονδε,
οὔ πώ μίν φασιν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὔτως,
οὐδ’ ἐπὶ ϝέργα ϝιδεῖν, ἀλλὰ στοναχῇ τε γόῳ τε
ἧσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ’ ἀμφ’ ὀστεόφιν χρώς.”
  τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
“ἄλγιον, ἀλλ’ ἔμπης μιν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
εἰ γάρ πως εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσιν,
πρῶτόν κεν τοῦ πατρὸς ἑλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ.
ἀλλὰ σύ γ’ ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ’ ἀγρούς
πλάζεσθαι μετ’ ἐκεῖνον· ἀτὰρ πρὸς μητέρα ϝειπεῖν
ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅττι τάχιστα
κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλειε γέροντι.”
  ἦ ῥα, καὶ ὦρσε συφορβόν· ὃ δ’ εἵλετο χερσὶ πέδιλα,
δησάμενος δ’ ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ’ ἴεν. οὐδ’ ἄρ’ Ἀθήνην
λῆθεν ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν Εὔμαιος ὑφορβός,
ἀλλ’ ἥ γε σχεδὸν ἦλθε· δέμας δ’ ἤϊκτο γυναικί
καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ϝέργα ϝιδυίῃ.
στῆ δὲ κατ’ ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆι φανεῖσα.
οὐδ’ ἄρα Τηλέμαχος ϝίδεν ἀντίον, οὐδὲ νόησεν·
οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς·
ἀλλ’ Ὀδυσεύς τε κύνες τε ϝίδον, καί ῥ’ οὐχ ὑλάοντο,
κνυζηθμῷ δ’ ἑτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν.
ἣ δ’ ἄρ’ ἐπ’ ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
ἐκ δ’ ἦλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
στῆ δὲ πάροιθ’ αὐτῆς. τὸν δὲ προσέϝειπεν Ἀθήνη
“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,
ἤδη νῦν σῷ παιδὶ ϝέπος φάο μηδ’ ἐπίκευθε,
ὡς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ’ ἀραρόντε
ἔρχησθον προτὶ ϝάστυ περικλυτόν. οὐδ’ ἐγὼ αὐτή
δηρὸν ἀπὸ σφῶιν ἔσομαι μεμαυῖα μάχεσθαι.”
  ἦ, καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ’ Ἀθήνη.
φᾶρος μέν ϝοι πρῶτον ἐυπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
θῆκ’ ἀμφὶ στήθεσσι, δέμας δ’ ὤφελλε καὶ ἥβην.
ἂψ δὲ μελαγχροιὴς γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν,

κυάνεαι δ’ ἐγένοντο γενειάδες ἀμφὶ γένειον.
ἣ μὲν ἄρ’ ὣς ϝέρξασα πάλιν κίεν, αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἤιεν ἐς κλισίην. θάμβησε δέ μιν φίλος υἱός,
ταρβήσας δ’ ἑτέρωσε βάλ’ ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη.
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
“ἀλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον ἠὲ πάροιθεν,
ἄλλα δὲ ϝείματ’ ἔχεις, καί τοι χρὼς οὐκέθ’ ὁμοῖος.
ἦ μάλα τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ἀλλ’ ἵληθ’, ἵνα τοι κεχαρισμένα δώομεν ἱρά
ἠδὲ χρύσεα δῶρα, τετυγμένα· φείδεο δ’ ἡμέων.”
  τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
“οὔ τίς τοι θεός εἰμι· τί μ’ ἀθανάτοισι ϝεϝίσκεις;
ἀλλὰ πατὴρ τεός εἰμι, τοῦ εἵνεκα σὺ στεναχίζων
πάσχεις ἄλγεα πολλά, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.”
  ὣς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, κὰδ δὲ παρειῶν
δάκρυον ἧκε χαμᾶζε· πάρος δ’ ἔχε νωλεμὲς αἰεί.
Τηλέμαχος δ’ (οὐ γάρ πω ἐπείθετο ϝὸν πατέρ’ εἶναι)
ἐξαῦτίς ϝε ϝέπεσσιν ἀμειβόμενος προσέϝειπεν.
“οὐ σύ γ’ Ὀδυσσεύς ἐσσι, πατὴρ ἐμός, ἀλλά με δαίμων
θέλγεις, ὄφρ’ ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.
οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο
ϝῷ αὐτοῦ γε νόῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθών
ῥηιδίως ἐθέλων θείη νέον ἠὲ γέροντα.
ἦ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρων καὶ ἀϝεικέα ϝέσσο·
νῦν δὲ θεοῖσι ϝέϝοικας, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.”
  τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
“Τηλέμαχ’, οὔ σε ϝέϝοικε φίλον πατέρ’ ἔνδον ἐόντα
οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον οὔτ’ ἀγάασθαι·
οὐ μὴν γάρ τοι ἔτ’ ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ’ Ὀδυσσεύς,
ἀλλ’ ὅδ’ ἐγὼ τοιόσδε, παθὼν κακά, πολλὰ δ’ ἀληθείς,
ἤλυθον ἐϝεικοστῷ ϝέτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
αὐτάρ τοι τόδε ϝέργον Ἀθηναίης ἀγελείης,
ἥ τέ με τοῖον ἔθηκεν ὅπως ἐθέλει (δύναται γάρ),
ἄλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ’ αὖτε
ἀνδρὶ νέῳ καὶ καλὰ περὶ χροῒ ϝείματ’ ἔχοντι.
ῥηίδιον δὲ θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν
ἠμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν ἠδὲ κακῶσαι.”
  ὣς ἄρα φωνήσας κατ’ ἄρ’ ἕζετο, Τηλέμαχος δέ
ἀμφιχυθεὶς πατέρ’ ἐσθλὸν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ’ ἵμερος ὦρτο γόοιο,

κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον ἤ τ' οἰωνοί,
φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα
ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι·
ὣς ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.
καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεε ϝὸν πατέρ' αἶψα
"ποίῃ τ' ἂρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νηί σε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
"τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω.
Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἵ τε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται·
καί μ' εὕδοντ' ἐν νηὶ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην, ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
χαλκόν τε χρυσόν τε ϝάλις ϝεσθῆτά θ' ὑφαντήν.
καὶ τὰ μὲν ἐν σπήεσσι θεῶν ἰότητι κέονται·
νῦν αὖ δεῦρ' ἱκόμην ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης,
ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλεύσωμεν.
ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον,
ὄφρα ϝιδέω ὅσσοι τε καὶ οἵ τινες ἀνέρες εἰσίν·
καί κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίξας
φράσσομαι, ἤ κεν νῶι δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι
μούνω ἄνευθ' ἄλλων, ἦ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"ὦ πάτερ, ἦ τοι σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
χεῖράς τ' αἰχμητὴν ἔμεναι καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
ἀλλὰ λίην μέγα ϝεῖπας, ἄγη μ' ἔχει· οὐδέ κεν εἴη
ἄνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
μνηστήρων δ' οὔτ' ἂρ δεκὰς ἀτρεκὲς οὔτε δύ' οἶαι,
ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα ϝείσεαι ἐνθάδ' ἀριθμόν.
ἐκ μὲν Δουλιχίοιο δυωκαιπεντήκοντα
κοῦροι κεκριμένοι, ἓξ δὲ δρηστῆρες ἕπονται·
ἐκ δὲ Σάμης πισυρεσκαιϝείκοσι φῶτες ἔασιν,
ἐκ δὲ Ζακύνθου ἔασιν ἐϝείκοσι κοῦροι Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι,
καί σφιν ἅμ' ἔστι Μέδων κῆρυξ καὶ θεῖος ἀοιδός
καὶ δοιὼ θεράποντε, δαήμονε δαιτροσυνάων.
τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,
μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσεαι ἐλθών.

ἀλλὰ σύ γ', εἰ δύνασαί τιν' ἀμύντορα μερμηρίξαι,
φράζευ, ὅ κέν τις νῶιν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
"τοιγὰρ ἐγὼ ϝερέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον,
καὶ φράσαι ἤ κεν νῶιν Ἀθήνη σὺν Διὶ πατρὶ
ἀρκέσει, ἦέ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίξω."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"ἐσθλώ τοι τούτω γ' ἐπαμύντορε τοὺς ἀγορεύεις,
ὕψι περ ἐν νεφέεσσι καθημένω· ὤ τε καὶ ἄλλοις
ἀνδράσι τε κρατέουσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
"οὐ μήν τοι κείνω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
φυλόπιδος κρατερῆς, ὁπότε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν
ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρίνηται Ἄρηος.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχευ ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
ϝοίκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει·
αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ϝάστυ συβώτης ὕστερον ἄξει,
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι.
εἰ δέ μ' ἀτιμήσουσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
τετλάτω ἐν στήθεσσι κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο,
ἤν περ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἕλκωσι θύραζε
ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι.
ἀλλ' ἦ τοι παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
μειλιχίοις ϝεπέεσσι παραυδῶν· οἱ δέ τοι οὔ τι
πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ.

ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
ὁππότε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θῇσιν Ἀθήνη,
νεύσω μέν τοι ἐγὼ κεφαλῇ, σὺ δ' ἔπειτα νοήσας,
ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν ἀρήια τεύχεα κεῖται,
ἐς μυχὸν ὑψηλοῦ θαλάμου καταθεῖναι ἀείρας
πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖσι ϝέπεσσιν
παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
'ἐκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσι ϝεϝῴκει
οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ κατῄκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀυτμή.
πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
μή πως ϝοινωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
ἀλλήλους τρώσητε, καταισχύνητέ τε δαῖτα
καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.'
νῶιν δ' οἴοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε
καλλιπέειν καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἑλέσθαι.

ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
εἰ ϝετεόν γ᾽ ἐμός ἐσσι καὶ αἵματος ἡμετέροιο,
μή τις ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος.
μήτ᾽ οὖν Λαέρτης ϝίστω τό γε μήτε συβώτης
μήτε τις οἰκήων μήτ᾽ αὐτὴ Πηνελόπεια,
ἀλλ᾽ οἶοι σύ τ᾽ ἐγώ τε γυναικῶν γνώομεν ἰθύν.
καί κέ τεο δμώων ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν,
ἠμὲν ὅπου τις νῶι τίει καὶ δείδιε θυμῷ,
ἠδ᾽ ὅ τις οὐκ ἀλέγει, σὲ δ᾽ ἀτιμᾷ τοῖον ἐόντα."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός
"ὦ πάτερ, ἦ τοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ᾽, ὀίω,
γνώσεαι· οὐ μὴν γάρ τι χαλιφροσύναι γέ μ᾽ ἔχουσιν·
ἀλλ᾽ οὔ τοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι ὀίω
ἡμῖν ἀμφοτέροισι, σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
δηθὰ γὰρ αὔτως εἴσῃ ἑκάστου πειρητίζων,
ϝέργα μετερχόμενος· τοὶ δ᾽ ἐν μεγάροισι ϝέκηλοι
χρήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ᾽ ἔπι φειδώ.
ἀλλ᾽ ἦ τοί σε γυναῖκας ἐγὼ δεδάασθαι ἄνωγα,
αἵ τέ σ᾽ ἀτιμάζουσι καὶ αἳ νηλείτιδες εἰσίν·
ἀνδρῶν δ᾽ οὐκ ἂν ἐγώ γε κατὰ σταθμοὺς ἐθέλοιμι
ἡμέας πειράζειν, ἀλλ᾽ ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
εἰ ϝετεόν γέ τι ϝοῖσθα Διὸς τέρας αἰγιόχοιο."
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἡ δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτ᾽ Ἰθάκηνδε κατήγετο νηῦς εὐϝεργής,
ἣ φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἑταίρους.
οἱ δ᾽ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ᾽ ἠπείροιο ϝέρυσσαν,
τεύχεα δέ σφ᾽ ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες,
αὐτίκα δ᾽ ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
ἀγγελίην ϝερέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
οὕνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ᾽ ἀγροῦ, νῆα δ᾽ ἀνώγειν
ϝάστυδ᾽ ἀποπλείειν, ἵνα μὴ δείσασ᾽ ἐνὶ θυμῷ
ἰφθίμη βασίλεια τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβοι.
τὼ δὲ συναντήτην κῆρυξ καὶ δῖος ὑφορβός
τῆς αὐτῆς ἕνεκ᾽ ἀγγελίης, ϝερέοντε γυναικί.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἵκοντο δόμον θείου βασιλῆος,

ὡς ἂν ἐπιθύσαντες ἑλοίμεθα· τοὺς δέ κ᾽ ἔπειτα
Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξει καὶ μητιέτα Ζεύς.

κῆρυξ μέν ῥα μέσῃσι μετὰ δμωῇσιν ἔϝειπεν
"ἤδη τοι, βασίλεια, φίλος πάις εἰλήλουθεν,"
Πηνελοπείῃ δ᾽ εἶπε συβώτης ἄγχι παραστάς
πάνθ᾽ ὅσα ϝοι φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέϝειπεν,
βῆ ῥ᾽ ἰέναι μεθ᾽ ὕας, λίπε δ᾽ ἕρκεά τε μέγαρόν τε
μνηστῆρες δ᾽ ἀκάχοντο κατήφησάν τ᾽ ἐνὶ θυμῷ,
ἐκ δ᾽ ἦλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
αὐτοῦ δὲ προπάροιθε θυράων ἑδριόωντο.
τοῖσιν δ᾽ Εὐρύμαχος Πολύβου πάις ἦρχ᾽ ἀγορεύειν.
"ὦ φίλοι, ἦ μέγα ϝέργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ ϝοι οὐ τελέεσθαι.
ἀλλ᾽ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἥ τις ἀρίστη,
ἐς δ᾽ ἐρέτας ἁλιῆας ἀγείρομεν, οἵ κε τάχιστα
κείνοις ἀγγείλωσι θοῶς ϝοικόνδε νέεσθαι."
οὔ πω πᾶν ϝείρηθ᾽ ὅτ᾽ ἄρ᾽ Ἀμφίνομος ϝίδε νῆα,
στρεφθεὶς ἐκ χώρης, λιμένος πολυβενθέος ἐντός,
ἱστία τε στέλλοντας ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
ϝηδὺ δ᾽ ἄρ᾽ ἐκγελάσας μετεφώνεε ϝοῖς ἑτάροισιν
"μή τιν᾽ ἔτ᾽ ἀγγελίην ὀτρύνομεν· οἵδε γὰρ ἔνδον.
ἤ τίς σφιν τόδ᾽ ἔϝειπε θεῶν, ἢ ἔσϝιδον αὐτοί
νῆα παρερχομένην, τὴν δ᾽ οὐκ ἐδύναντο κιχῆναι."
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ᾽ ἠπείροιο ϝέρυσσαν.
τεύχεα δέ σφ᾽ ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
αὐτοὶ δ᾽ εἰς ἀγορὴν κίον ἁθρόοι, οὐδέ τιν᾽ ἄλλον
εἴων οὔτε νέων μεταΐζειν οὔτε γερόντων.
τοῖσιν δ᾽ Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
"ὢ πόποι, ὡς τόνδ᾽ ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
ἤματα μὲν σκοποὶ ἷζον ἐπ᾽ ἄκριας ἠνεμοέσσας
αἰὲν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ᾽ ἠελίῳ καταδύντι
οὔ ποτ᾽ ἐπ᾽ ἠπείρου νύκτ᾽ ἄσαμεν, ἀλλ᾽ ἐνὶ πόντῳ
νηὶ θοῇ πλείοντες ἐμίμνομεν ἠῶ δῖαν,
Τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἑλόντες
αὐτόν. τὸν δ᾽ ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγε ϝοίκαδε δαίμων,
ἡμεῖς δ᾽ ἐνθάδε ϝοι φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
Τηλεμάχῳ, μηδ᾽ ἧμας ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ ὀίω
τούτου γε ζώοντος ἀνύσσεσθαι τάδε ϝέργα.
αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλῇ τε νόῳ τε,
λαοὶ δ᾽ οὐκέτι πάμπαν ἐφ᾽ ἡμῖν ϝῆρα φέρουσιν.

ἀλλ' ἄγετε πρὶν κεῖνον ὁμηγυρίσασθαι Ἀχαιούς
εἰς ἀγορήν· οὐ γάρ τι μεθησέμεναί μιν ὀίω,
ἀλλ' ἀπομηνίσει, ϝερέει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστάς
οὕνεκά ϝοι φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν οὐδὲ κίχημεν.
οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ϝέργα·
μή τι κακὸν ῥέξωσι καὶ ἡμέας ἐξελάσωσιν
γαίης ἡμετέρης, ἄλλων δ' ἀφικώμεθα δῆμον.
ἀλλὰ φθέωμεν ἑλόντες ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος
ἢ ἐν ὁδῷ· βίοτον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,
δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, ϝοικία δ' αὖτε
κείνου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἠδ' ὅς τις ὀπυίοι.
εἰ δ' ὔμιν ὅδε μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βόλεσθε
αὐτόν τε ζώειν καὶ ἔχειν πατρώια πάντα,
μή ϝοι χρήματ' ἔπειτα ϝάλις θυμήρε' ἔδωμεν
ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάροιο ϝέκαστος
μνάσθω ἐϝέδνοισιν διζήμενος· ἡ δέ κ' ἔπειτα
γήμαιθ' ὅς κεν πλεῖστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι."
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν,
Νίσου φαίδιμος υἱὸς Ἀρητιάδαο ϝάνακτος,
ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίου πολυπύρου ποιήεντος
ἡγεῖτο μνηστῆρσι, μάλιστα δὲ Πηνελοπείῃ
ϝήνδανε μύθοισιν· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν.
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἐγώ γε κατακτείνειν ἐθέλοιμι
Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλήιον ἐστίν
κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς.
εἰ μέν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμιστες,
αὐτός τε κτενέω τούς τ' ἄλλους πάντας ἀνώξω·
εἰ δέ κ' ἀποτρωπῶσι θεοί, παύσασθαι ἄνωγα."
ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπιϝήνδανε μῦθος.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
ἐλθόντες δὲ καθῖζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.
ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
μνηστήρεσσι φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσιν.
πεύθετο γὰρ ϝοῦ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον·
κῆρυξ γάρ ϝοι ἔϝειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλάς.
βῆ δ' ἰέναι μεγαρόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,

ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα,
Ἀντίνοον δ' ἐνένιπε, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"Ἀντίνο' ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, καὶ δέ σέ φασιν
ἐν δήμῳ Ἰθάκης μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν ἄριστον
βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα.
μάργε, τί ἦ δὲ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
ῥάπτεις; οὐδ' ὁσίη κακὰ ῥαπτέμεν ἀλλήλοισιν.
ἦ οὐ ϝοῖσθ' ὅτε δεῦρο πατὴρ τεὸς ἵκετο φεύγων,
δῆμον ὑποδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λίην,
οὕνεκα ληιστῆρσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν
ἤκαχε Θεσπρωτούς· οἱ δ' ἥμιν ἄρθμιοι ἦσαν.
τόν ῥ' ἔθελον φθῖσαι, καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ,
ἠδὲ κατὰ ζωὴν φαγέειν μενοϝεικέα πολλήν·
ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθε ϝιεμένους περ.
τοῦ νῦν ϝοῖκον ἄτιμον ἔδεις, μνάᾳ δὲ γυναῖκα
παῖδά τ' ἀποκτείνεις, ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζεις.
ἀλλά σε παύσασθαι κέλομαι καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους."
τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάις ἀντίον ηὔδα
"κούρη Ϝικαρίοιο περίφρον Πηνελόπεια,
θάρσει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνήρ, οὐδ' ἔσσεται, οὐδὲ γένηται,
ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῷ υἱέι χεῖρας ἐποίσει
ζώοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
ὧδε γὰρ ἐκϝερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἶψά ϝοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί
ἡμετέρῳ, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς
πολλάκι γούνασι ϝοῖσιν ἐφεσσάμενος κρέας ὀπτόν
ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε ϝοῖνον ἐρυθρόν.
τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατος ἐστίν
ἀνδρῶν, οὐδέ τί μιν θάνατον τρομέεσθαι ἄνωγα
ἔκ γε μνηστήρων· θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι."
ὣς φάτο θαρσύνων, τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
ἡ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερώια σιγαλόεντα
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα ϝοι ὕπνον
ϝηδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ϝεσπέριος δ' Ὀδυσῆι καὶ υἱέι δῖος ὑφορβός
ἤλυθεν. οἱ δ' ἄρα δόρπον ἐπισταδὸν ὡπλίζοντο,

422 ῥάπτεις; οὐδ' ἱκέτας ἐμπάζεαι, οἷσιν ἄρα Ζεύς
μάρτυρος· οὐδ' ὁσίη κακὰ ῥαπτέμεν ἀλλήλοισιν.

σῦν ἱερεύσαντες ἐνιαύσιον. αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
ῥάβδῳ πεπληγυῖα πάλιν ποίησε γέροντα,
λυγρὰ δὲ ϝείματα ϝέσσε περὶ χροΐ, μή ϝε συβώτης
γνοίη ἐσάντα ϝιδὼν καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶ ϝειρύσσαιτο.
τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"ἦλθες, δῖ' Εὔμαιε. τί δὴ κλέος ἔστ' ἀνὰ ϝάστυ;
ἦ ῥ' ἤδη μνηστῆρες ἀγήνορες ἔνδον ἔασιν
ἐκ λόχου, ἦ ἔτι μ' αὖθ' εἰρύαται οἴκαδ' ἰόντα;"
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
"οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
ϝάστυ καταβλώσκοντα· τάχιστά με θυμὸς ἀνώγειν
ἀγγελίην ϝειπόντα πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.
ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκύς,
κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτα ϝέπος σῇ μητρὶ ἔϝειπεν.
ἄλλο δέ τοι τό γε ϝοῖδα· τὸ γὰρ ϝίδον ὀφθαλμοῖσιν.
ἤδη ὑπὲρ πόλιος, ὅθι Ἕρμαιος λόφος ἔστιν,
ἦα κιών, ὅτε νῆα θοὴν ϝιδόμην κατιοῦσαν
ἐς λιμέν' ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ,
βεβρίθει δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
καί σφεας ᾠίσθην τοὺς ἔμμεναι, οὐδέ τι ϝοῖδα."
ὣς φάτο, μείδησεν δ' ἱερὴ ϝὶς Τηλεμάχοιο
ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσι ϝιδών, ἀλέεινε δ' ὑφορβόν.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐϝίσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
κοίτου τε μνήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

17 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς, Ρ
δὴ τότ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ ϝοι παλάμηφιν ἀρήρειν,
ϝάστυδε ϝιέμενος, καὶ ἑϝὸν προσέϝειπε συβώτην
"ἄττ', ἦ τοι μὲν ἐγὼν εἶμ' ἐς πόλιν, ὄφρα με μήτηρ
ὄψεται· οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι ὀίω
κλαυθμοῦ τε στυγεροῖο γόοιό τε δακρυόεντος,
πρίν γ' αὐτόν με ϝίδηται· ἀτὰρ σοί γ' ὧδ' ἐπιτέλλω.
τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι
δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ ϝοι ὅς κ' ἐθέλῃσιν
πύρνον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' οὔ πως ἔστιν ἅπαντας

ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
ὁ ξεῖνος δ' εἴ περ μάλα μηνίει, ἄλγιον αὐτῷ
ἔσσεται· ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω.
πτωχῷ βέλτερόν ἐστι κατὰ πτόλιν ἠὲ κατ' ἀγρούς
δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί,
ὥς τ' ἐπιτειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε τὸν σὺ κελεύεις,
αὐτίκ' ἐπεί κε πυρὸς θερέω ἀλέη τε γένηται
(αἰνῶς γὰρ τάδε ϝείματ' ἔχω κακά), μή με δαμάσσῃ
στίβη ὑπηοίη· ϝέκαθεν δέ τε ϝάστυ φάτ' εἶναι."
ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῖο βεβήκειν
κραιπνὰ ποσὶν προβιβάς, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
ἔγχος μέν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρήν,
αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν καὶ ὑπέρβη λάινον οὐδόν.
τὸν δὲ πολὺ πρώτη ϝεῖδεν τροφὸς Εὐρύκλεια,
κώεα καστορνῦσα θρόνοις ἔνι δαιδαλέοισιν,
δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν. ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι
δμωαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠγερέθοντο,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους.
ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ϝικέλη ἠὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα,
κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. οὔ σ' ἔτ' ἐγώ γε
ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηὶ Πύλονδε
λάθρῃ, ἐμεῦ ἀϝέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν.
ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς."
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"μῆτερ ἐμή, μή μοι γόον ὄρνυθι, μηδέ μοι ἦτορ
ἐν στήθεσσιν ὄρινε φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·
ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροΐ ϝείμαθ' ἑλοῦσα,
εὔχεο πᾶσι θεοῖσι τελήεσσας ἑκατόμβας
ῥέξειν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ϝέργα τελέσσῃ.

49 εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,

αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα καλέσσω
ξεῖνον, ὅτις μοι κεῖθεν ἅμ' ἕσπετο δεῦρο κιόντι.
τὸν μὲν ἐγὼ προύπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν,
Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ ϝοῖκον ἄγοντα
ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰς ὅ κεν ἔλθω."
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ ϝείμαθ' ἑλοῦσα,
εὔχετο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας
ῥέξειν, εἴ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ϝέργα τελέσσῃ.
Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα διὲκ μεγάροιο βεβήκειν
ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο.
θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·
τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο
ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πουλὺν ὅμιλον,
ἀλλ' ἵνα Μέντωρ ἧστο καὶ Ἄντιφος ἠδ' Ἁλιθέρσης,
οἵ τέ ϝοι ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι ἦσαν ἑταῖροι,
ἔνθα καθέζετ' ἰών· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα.
τοῖσι δὲ Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν
ξεῖνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δήν
Τηλέμαχος ξείνοιο ϝεκὰς τράπετ', ἀλλὰ παρέστη.
τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"Τηλέμαχ', αἶψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναῖκας,
ὥς τοι δῶρ' ἀποπέμψω ἅ τοι Μενέλαος ἔδωκεν."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"Πείραι', οὐ γὰρ ϝίδμεν ὅπως ἔσται τάδε ϝέργα.
εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισιν
λάθρῃ κτείναντες πατρώια πάντα δάσωνται,
αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν ἤ τινα τῶνδε·
εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,
δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων."
ὣς ϝειπὼν ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες ἐυξέστας λούσαντο.
τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ϝούλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθων βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθῖζον.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα

καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
μήτηρ δ' ἀντίον ἷζε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο
κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ' ἠλάκατα στρωφῶσα.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια.
"Τηλέμαχ', ἦ τοι ἐγὼν ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα
λέξομαι εἰς εὐνήν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεύς
ᾤχεθ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃς ἐς Ϝίλιον· οὐδέ μοι ἔτλης,
πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας ἐς τόδε δῶμα,
νόστον σοῦ πατρὸς σάφα ϝειπέμεν, εἴ που ἄκουσας."
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"τοιγὰρ ἐγώ τοι, μῆτερ, ἀληθείην καταλέξω.
ᾠχόμεθ' ἔς τε Πύλον καὶ Νέστορα ποιμένα λαῶν·
δεξάμενος δέ με κεῖνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν
ἐνδυκέως ἐφίλει, ὡς εἴ τε πατὴρ ϝεὸν υἱόν
ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν· ὣς ἔμ' ἐκεῖνος
ἐνδυκέως ἐκόμιζε σὺν υἱάσι κυδαλίμοισιν.
αὐτὰρ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος οὔ ποτ' ἔφασκεν,
ζωοῦ οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦσαι,
ἀλλά μ' ἐς Ἀτρεΐδην δουρικλειτὸν Μενέλαον
ἵπποισιν προύπεμψε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
ἔνθ' Ἑλένην ϝίδον Ἀργείην, ἧς εἵνεκα πολλά
Ἀργεῖοι Τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν.
εἴρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ὅττευ χρηίζων ἱκόμην Λακεδαίμονα δῖαν·
αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθείην κατέλεξα.
καὶ τότε δή με ϝέπεσσιν ἀμειβόμενος προσέϝειπεν
'ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
νεβροὺς κοιμήσασα νηγενέας γαλαθηνούς
κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
βοσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα ϝεὴν εἰσήλυθεν εὐνήν,
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀϝεικέα πότμον ἐφῆκεν,
ὣς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀϝεικέα πότμον ἐφήσει.

εἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοῖος ἐὼν οἷός ποτ᾽ ἐυκτιμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ
ἐξ ἔριδος Φιλομηλεΐδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,
κὰδ δ᾽ ἔβαλεν κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
πάντες κ᾽ ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ταῦτα δ᾽ ἅ μ᾽ εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἐγώ γε
ἄλλα παρὲκ ϝείποιμι παρακλιδόν, οὐδ᾽ ἀπατήσω,
ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔϝειπε γέρων ἅλιος νημερτής,
τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ϝέπος οὐδ᾽ ἐπικεύσω.
φῆ μιν ὅ γ᾽ ἐν νήσῳ ϝιδέειν κρατέρ᾽ ἄλγε᾽ ἔχοντα,
νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
ἴσχει. ὃ δ᾽ οὐ δύναται ϝὴν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
οὐ γάρ ϝοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάσσης.᾽
ὣς ἔφατ᾽ Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος.
ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
ἀθάνατοι, τοί μ᾽ ὦκα φίλην ἐς πατρίδ᾽ ἔπεμψαν."
ὣς φάτο, τῇ δ᾽ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε Θεοκλύμενος θεοϝειδής
"ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
ἦ τοι ὅ γ᾽ οὐ σάφα ϝοῖδεν, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
ἀτρεκέως γάρ τοι μαντεύσομαι οὐδ᾽ ἐπικεύσω.
ϝίστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
ἱστίη τ᾽ Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἣν ἀφικάνω,
ὡς ἦ τοι Ὀδυσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ,
ἥμενος ἢ ἕρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ϝέργα,
ἔστιν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε περίφρων Πηνελόπεια
"εἰ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ϝέπος τετελεσμένον εἴη·
τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι."
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ δείπνηστος ἔην καὶ ἐπήλυθε μῆλα

---

160 τοῖον ἐγὼν οἰωνὸν ἐυσσέλμου ἐπὶ νηός
ἥμενος ἐφρασάμην καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.

πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἳ δ᾽ ἤγαγον οἳ τὸ πάρος περ,
καὶ τότε δή σφιν ἔϝειπε Μέδων (ὃς γάρ ῥα μάλιστα
ϝήνδανε κηρύκων, καί σφιν παρεγίγνετο δαιτί)
"κοῦροι, ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτάρφθητε φρέν᾽ ἀέθλοις,
ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ᾽, ἵν᾽ ἐντυνώμεθα δαῖτα·
οὐ μὴν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἑλέσθαι."
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἀνστάντες ἔβαν πείθοντό τε μύθῳ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
οἳ δ᾽ ἵρευον ὄις μεγάλους καὶ πίονας αἶγας,
ἵρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην,
δαῖτ᾽ ἐντυνόμενοι. τοὶ δ᾽ ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
ὠτρύνοντ᾽ Ὀδυσεύς τ᾽ ἰέναι καὶ δῖος ὑφορβός.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν.
"ξεῖν᾽, ἐπεὶ ἂρ δὴ ἔπειτα πόλινδ᾽ ἰέναι μενεαίνεις
σήμερον, ὡς ἐπέτελλε ϝάναξ ἐμός, — ἦ σ᾽ ἂν ἐγώ γε
αὐτοῦ βουλοίμην σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι·
ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι καὶ δείδια, μή μοι ὀπίσσω
νεικείῃ· χαλεπαὶ δὲ ϝανάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.
ἀλλ᾽ ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
ἦμαρ, ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ϝέσπερα ῥίγιον ἔσται."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
ἀλλ᾽ ἴομεν, σὺ δ᾽ ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.
δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἔστιν,
σκηρίπτεσθ᾽, ἐπεὶ ἦ φάτ᾽ ἀρισφαλέ᾽ ἔμμεναι οὐδόν."
ἦ ῥα, καὶ ἀμφ᾽ ὤμοισιν ἀϝεικέα βάλλετο πήρην
πυκνὰ ῥωγαλέην, ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ·
Εὔμαιος δ᾽ ἄρα ϝοι σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκεν.
τὼ βήτην, σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες
ῥύατ᾽ ὄπισθε μένοντες. ὃ δ᾽ ἐς πόλιν ἦγε ϝάνακτα
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,
σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ ϝείματα ϝέστο.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ στείχοντες ὁδὸν κάτα παιπαλόεσσαν
ϝάστεος ἐγγὺς ἔσαν, καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο
τυκτὴν καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
τὴν ποίησ᾽ Ἴθακος καὶ Νήριτος ἠδὲ Πολύκτωρ·
ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος
πάντοσε κυκλοτερές, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ᾽ ἐφύπερθε τέτυκτο

νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρρέζεσκον ὁδῖται·
ἔνθα σφέας ἐκίχαν᾽ υἱὸς Δολίοιο Μελανθεύς,
αἶγας ἄγων αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν,
δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ᾽ ἅμ᾽ ἕποντο νομῆες.
τοὺς δὲ ϝιδὼν νείκεσσε, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει,
ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.
πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
πτωχὸν ἀνιηρόν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;
ὃς πολλῇς φλιῇσι παραστὰς θλίψεται ὤμους,
αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας.
τόν γ᾽ εἴ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι,
σηκοκόρον τ᾽ ἔμεναι θαλλόν τ᾽ ἐρίφοισι φορῆναι,
καί κεν ὀρὸν πίνων μεγάλην ἐπιγουνίδα θεῖτο.
ἀλλ᾽ ἐπεὶ οὖν δὴ ϝέργα κάκ᾽ ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσει
ϝέργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσων κατὰ δῆμον
βούλεται αἰτίζων βόσκειν ϝὴν γαστέρ᾽ ἄναλτον.
ἀλλ᾽ ἔκ τοι ϝερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἴ κ᾽ ἔλθῃ πρὸς δώματ᾽ Ὀδυσσῆος θείοιο,
πολλά ϝοι ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
πλευραὶ ἀποτρίψουσι δόμον κάτα βαλλομένοιο."
ὣς φάτο, καὶ παριὼν λὰξ ἔνθορεν ἀφραδίῃσιν
ἰσχίῳ· οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐστυφέλιξεν,
ἀλλ᾽ ἔμεν᾽ ἀσφαλέως. ὃ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεύς
ἠὲ μεταΐξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἕλοιτο,
ἦ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη ἀμφουδὶς ἀείρας.
ἀλλ᾽ ἐπετόλμησεν, φρεσὶ δὲ σχέτο. τὸν δὲ συβώτης
νείκεσ᾽ ἐσάντα ϝιδών, μέγα δ᾽ εὔξατο χεῖρας ἀνασχών.
"νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διός, εἴ ποτ᾽ Ὀδυσσεύς
ὔμμ᾽ ἐπὶ μηρί᾽ ἔκηε, καλύψας πίονι δημῷ,
ϝαρνῶν ἠδ᾽ ἐρίφων, τόδε μοι κρηήνατ᾽ ἐϝέλδωρ,
ὡς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνήρ, ἀγάγοι δέ ϝε δαίμων.
τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἁπάσας,
τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμενος αἰεί
ϝάστυ κάτ᾽· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν
"ὢ πόποι, οἷον ἔϝειπε κύων ὀλοφώια ϝειδώς,
τόν ποτ᾽ ἐγὼν ἐπὶ νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης

216 ἔκπαγλον καὶ ἀϝεικές· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος.

ἄξω τῆλ᾽ Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι.
εἰ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
ὡς Ὀδυσῆί γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ."
ὣς ϝειπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ ϝῆκα κιόντας,
αὐτὰρ ὃ βῆ, μάλα δ᾽ ὦκα δόμους ἵκανε ϝάνακτος.
αὐτίκα δ᾽ εἴσω ἴεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι καθῖζεν,
ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.
τῷ παρὰ μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν οἳ πονέοντο,
σῖτον δ᾽ αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα
ἔδμεναι. ἀγχίμολον δ᾽ Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβός
στήτην ἐρχομένω, περὶ δέ σφεας ἤλυθ᾽ ἰωή
φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γάρ σφισι βάλλετ᾽ ἀείδειν
Φήμιος. αὐτὰρ ὃ χειρὸς ἑλὼν προσέϝειπε συβώτην
"Εὔμαι᾽, ἦ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ᾽ Ὀδυσῆος.
ῥεῖα δ᾽ ἀρίγνωτ᾽ ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσι ϝιδέσθαι.
ἐξ ἑτέρων ἕτερ᾽ ἐστίν, ἐπήσκηται δέ ϝοι αὐλή
τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ᾽ ἐυερκέες εἰσίν
δικλίδες· οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο.
γιγνώσκω δ᾽ ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
ἄνδρες, ἐπεὶ κνίση μὲν ἀνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ
ἠπύει, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
"ῥεῖ᾽ ἔγνως, ἐπεὶ οὐδὲ τά τ᾽ ἄλλα πέρ ἐσσ᾽ ἀνοήμων.
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ φραζώμεθ᾽ ὅπως ἔσται τάδε ϝέργα.
ἠὲ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους ἐὺ ναιετάοντας,
δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ᾽ ὑπολείψομαι αὐτοῦ·
εἰ δ᾽ ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ᾽ εἶμι προπάροιθεν.
μηδὲ σὺ δηθύνειν, μή τίς σ᾽ ἔκτοσθε νοήσας
ἢ βάλῃ ἢ ἐλάσῃ. τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
"γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
ἀλλ᾽ ἔρχευ προπάροιθεν, ἐγὼ δ᾽ ὑπολείψομαι αὐτοῦ·
οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων οὐδὲ βολάων.
τολμήεις μοι θυμός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
γαστέρα δ᾽ οὔ πως ἔστιν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν,
οὐλομένην, ἣ πολλὰ κάκ᾽ ἀνθρώποισι δίδωσιν,
τῆς ἕνεκεν καὶ νῆες ἐύζυγοι ὁπλίζονται
πόντον ἐπ᾽ ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι."

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
ἂν δὲ κύων κεφαλήν τε καὶ οὔατα κείμενος ἔσχεν,
Ἄργος, Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὅν ῥά ποτ᾽ αὐτός
θρέψε μέν, οὐδ᾽ ἀπόνητο, πάρος δ᾽ ἐς Ϝίλιον ἱρήν
ᾤχετο. τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
αἶγας ἐπ᾽ ἀγροτέρας ἠδὲ πρόκας ἠδὲ λαγωούς·
δὴ τότε κεῖτ᾽ ἀπόθεστος ἀποιχομένοιο ϝάνακτος,
ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἥ ϝοι προπάροιθε θυράων
ἡμιόνων τε βοῶν τε ϝάλις κέχυτ᾽, ὄφρ᾽ ἂν ἄγοιεν
δμῶες Ὀδυσσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντες.
ἔνθα κύων κεῖτ᾽ Ἄργος ἐνίπλειος κυνοραιστέων.
δὴ τότε γ᾽, ὡς ἐνόησεν Ὀδυσσέα ἐγγὺς ἐόντα,
οὐρῇ μέν ῥ᾽ ὅ γ᾽ ἔσηνε καὶ οὔατα κάμβαλεν ἄμφω,
ἆσσον δ᾽ οὐκέτ᾽ ἔπειτα δυνήσατο ϝοῖο ϝάνακτος
ἐλθεῖν. αὐτὰρ ὁ νόσφι ϝιδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
ῥεῖα λαθὼν Εὔμαιον, ἄφαρ δ᾽ ἐρεείνετο μύθῳ
"Εὔμαι᾽, ἦ μάλα θαῦμα κύων ὅδε κεῖτ᾽ ἐνὶ κόπρῳ.
καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἀτὰρ τόδε γ᾽ οὐ σάφα ϝοῖδα,
ἢ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ ϝείδεϊ τῷδε,
ἦ αὔτως οἷοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
γίγνοντ᾽· ἀγλαΐης δ᾽ ἕνεκεν κομέουσι ϝάνακτες."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
"καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος
εἰ τοιόσδ᾽ εἴη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ ἔργα
οἷόν μιν Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
αἶψά κε θηήσαιο ϝιδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκήν·
οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
κνώδαλον, ὅττι δίοιτο· καὶ ἴχνεσι γὰρ περιϝῄδη.
νῦν δ᾽ ἔχεται κακότητι, ϝάναξ δέ ϝοι ἄλλοθι πάτρης
ὤλετο, τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσιν.
δμῶες δ᾽, εὖτ᾽ ἂν μηκέτ᾽ ἐπικρατέωσι ϝάνακτες,
οὐκέτ᾽ ἔπειτ᾽ ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ϝεργάζεσθαι·
ἥμισυ γάρ τ᾽ ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεύς
ἀνέρος, εὖτ᾽ ἄν μιν κατὰ δούλιον ἦμαρ ἕλῃσιν."
ὣς ϝειπὼν εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
βῆ δ᾽ ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.
Ἄργον δ᾽ αὖ κατὰ μοῖρα λάβεν μέλανος θανάτοιο
αὐτίκ᾽ ἰδόντ᾽ Ὀδυσῆα ἐϝεικοστῷ ἐνιαυτῷ.
τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ϝίδε Τηλέμαχος θεοϝειδής
ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώτην, ὦκα δ᾽ ἔπειτα

νεῦσ᾽ ἐπὶ ϝοῖ καλέσας. ὁ δὲ παπτήνας ἕλε δίφρον
κείμενον, ἔνθα τε δαιτρὸς ἐφίζεσκεν κρέα πολλά
δαιόμενος μνηστῆρσι δόμον κάτα δαινυμένοισιν·
τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
ἀντίον, ἔνθα δ᾽ ἄρ᾽ αὐτὸς ἐφέζετο. τῷ δ᾽ ἄρα κῆρυξ
μοῖραν ἑλὼν ἐτίθη, κανέου τ᾽ ἐκ σῖτον ἀείρας.
ἀγχίμολον δὲ μετ᾽ αὐτὸν ἐδύσετο δώματ᾽ Ὀδυσσεύς,
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιος ἠδὲ γέροντι,
σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ ϝείματα ϝέστο.
ἷζε δ᾽ ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ ἔντοσθε θυράων,
κλινάμενος σταθμῷ κυπαρισσίνῳ, ὅν ποτε τέκτων
ξέσσεν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν.
Τηλέμαχος δ᾽ ἐπὶ ϝοῖ καλέσας προσέϝειπε συβώτην,
ἄρτον τ᾽ οὖλον ἑλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο
καὶ κρέας, ὥς ϝοι χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι,
"δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων, αὐτόν τε κέλευε
αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδὼς δ᾽ οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι."
ὣς φάτο, βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
ἀγχοῦ δ᾽ ἱστάμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Τηλέμαχός τοι ξεῖνε διδοῖ τάδε, καί σε κελεύει
αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδῶ δ᾽ οὐκ ἀγαθήν φησ᾽ ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτῃ."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"Ζεῦ ϝάνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
καί ϝοι πάντα γένοιθ᾽ ὅσσα φρεσὶ ϝῇσι μενοινᾷ."
ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν
αὖθι ποδῶν προπάροιθεν, ἀϝεικελίης ἐπὶ πήρης,
ἤσθιε δ᾽ ἕως ὅτ᾽ ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν·
εὖθ᾽ ὁ δεδειπνήκειν, ὁ δ᾽ ἐπαύετο θεῖος ἀοιδός.
μνηστῆρες δ᾽ ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ᾽. αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
ὤτρυν᾽, ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
γνοίη θ᾽ οἵ τινές εἰσιν ἐναίσιμοι οἵ τ᾽ ἀθέμιστοι·
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς τιν᾽ ἔμελλ᾽ ἀπαλεξήσειν κακότητος.
βῆ δ᾽ ἴμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ϝέκαστον,
πάντοσε χεῖρ᾽ ὀρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
οἱ δ᾽ ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν,
ἀλλήλους τ᾽ εἴροντο τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν

"κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
τοῦδε περὶ ξείνου· ἦ γάρ μιν πρόσθεν ὄπωπα.
ἦ τοι μέν ϝοι δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν,
αὐτὸν δ᾽ οὐ σάφα ϝοῖδα, πόθεν γένος εὔχεται εἶναι."
ὣς ἔφατ᾽, Ἀντίνοος δ᾽ ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην.
"ὦ ἀρίγνωτε συβῶτα, τί ἦ δὲ σὺ τόνδε πόλινδε
ἤγαγες; ἦ οὐ ϝάλις ἧμιν ἀλήμονες εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
πτωχοὶ ἀνιηροί, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;
ἦ ὄνοσαι ὅτι τοι βίοτον κατέδουσι ϝάνακτος
ἐνθάδ᾽ ἀγειρόμενοι, σὺ δὲ καὶ προτὶ τόνδε κάλεσσας;"
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
"Ἀντίνο᾽, οὐ μὴν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
ἄλλον γ᾽, εἰ μὴ τῶν οἳ δημιοϝεργοὶ ἔασιν,
μάντιν ἢ ἰητῆρα κακῶν ἢ τέκτονα δούρων,
ἢ καὶ θέσπιν ἀοιδόν, ὅ κεν τέρπῃσιν ἀείδων.
οὗτοι γὰρ κλητοί γε βροτῶν ἐπ᾽ ἀπείρονα γαῖαν·
πτωχὸν δ᾽ οὐκ ἄν τις καλέοι τρύξοντα ϝὲ αὐτόν.
ἀλλ᾽ αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἷς μνηστήρων
δμωσὶν Ὀδυσσῆος, περὶ δ᾽ αὖτ᾽ ἐμοί. αὐτὰρ ἐγώ γε
οὐκ ἀλέγω, εἵως μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια
ζώει ἐνὶ μεγάροις καὶ Τηλέμαχος θεοϝειδής."
τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"σίγα, μή μοι τοῦτον ἀμείβεο πολλὰ ϝέπεσσιν·
Ἀντίνοος δ᾽ εἴϝωθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεί
μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους."
ἦ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Ἀντίνο᾽, ἦ μευ καλὰ πατὴρ ὣς κήδεαι υἷος,
ὃς τὸν ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.
δός ϝοι ἑλών· οὔ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἐγώ γε.
μήτ᾽ οὖν μητέρ᾽ ἐμὴν ἅζευ τό γε μήτε τιν᾽ ἄλλον
δμώων, οἳ κατὰ δώματ᾽ Ὀδυσσῆος θείοιο.
ἀλλ᾽ οὔ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βούλεαι ἢ δόμεν ἄλλῳ."
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέϝειπεν
"Τηλέμαχ᾽ ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔϝειπες.
εἴ ϝοι τόσσον ἅπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,
καί κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθι ϝοῖκος ἐρύκοι."
ὣς ἄρ᾽ ἔφη, καὶ θρῆνυν ἑλὼν ὑπέφηνε τραπέζης

κείμενον, ᾧ ῥ᾽ ἔπεχεν λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.
οἱ δ᾽ ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ᾽ ἄρα πήρην
σίτου καὶ κρειῶν. τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεὺς
αὖτις ἐπ᾽ οὐδὸν ἰὼν προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν·
στῆ δὲ παρ᾽ Ἀντίνοον, καί μιν πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"δός, φίλος· οὐ μήν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν
ἔμμεναι, ἀλλ᾽ ὤριστος, ἐπεὶ βασιλῆι ϝέϝοικας.
τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λώιον ἠέ περ ἄλλοι
σίτου· ἐγὼ δέ κέ σε κλείω κατ᾽ ἀπείρονα γαῖαν.
καὶ γὰρ ἐγώ ποτε ϝοῖκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
ὄλβιος ἀφνειόν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ,
τοίῳ ὁποῖος ἔοι καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι·
ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλά
οἷσίν τ᾽ εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων (ἤθελε γάρ που),
ὅς μ᾽ ἅμα ληιστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν
Αἴγυπτόνδ᾽ ἰέναι, δολιχὴν ὁδόν, ὄφρ᾽ ἀπολοίμην.
στῆσα δ᾽ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιϝελίσσας.
ἔνθ᾽ ἦ τοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίϝηρας ἑταίρους
αὐτοῦ πὰρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι,
ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι·
οἳ δ᾽ ὕβρι ϝείξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
αἶψα μάλ᾽ Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρούς
πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
αὐτούς τε κτεῖνον. τάχα δ᾽ ἐς πόλιν ἵκετ᾽ ἀυτή,
οἳ δὲ βοῆς ἀίοντες ἅμ᾽ ἠοῖ φαινομένηφιν
ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων
χαλκοῦ τε στεροπῆς. ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
στῆναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
ἔνθ᾽ ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέι χαλκῷ,
τοὺς δ᾽ ἄναγον ζωούς, σφίσι ϝεργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
αὐτὰρ ἔμ᾽ ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι,
Δμήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρου ϝῖφι ϝάνασσεν.
ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ᾽ ἵκω πήματα πάσχων."
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀντίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε
"τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε δαιτὸς ἀνίην;
στῆθ᾽ οὕτως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἵκηαι,
ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδής ἐσσι προΐκτης."

τὸν δ᾽ ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ὢ πόποι, οὐκ ἄρα σοί γ᾽ ἐπὶ ϝείδεϊ καὶ φρένες ἦσαν.
οὐ σύ γ᾽ ἂν ἐκ ϝοίκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ᾽ ἅλα δοίης,
ὃς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος οὔ τί μοι ἔτλης
σίτου ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν."
ὣς ἔφατ᾽, Ἀντίνοος δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
καί μιν ὑπόδρα ϝιδὼν ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"νῦν δή σ᾽ οὐκέτι καλὰ διὲκ μεγάροιό γ᾽ ὀίω
ἂψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὀνείδεα βάζεις."
ὣς ἄρ᾽ ἔφη, καὶ θρῆνυν ἑλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,
πρυμνότατον κατὰ νῶτον. ὃ δ᾽ ἐστάθη ἠύτε πέτρη
ἔμπεδον, οὐδ᾽ ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο·
ἀλλ᾽ ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
ἂψ δ᾽ ὅ γ᾽ ἐπ᾽ οὐδὸν ἰὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο, κὰδ δ᾽ ἄρα πήρην
θῆκεν ἐυπλείην, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔϝειπεν
"κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
ὄφρ᾽ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
οὐ μὴν οὔτ᾽ ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν οὔτε τι πένθος,
ὁππότ᾽ ἀνὴρ περὶ ϝοῖσι μαχειόμενος κτεάτεσσιν
βλήεται, ἢ περὶ βουσὶν ἢ ἀργεννῇς ὀίεσσιν·
αὐτὰρ ἔμ᾽ Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς.
ἀλλ᾽ εἴ που πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐρινύες εἰσίν,
Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη."
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
"ἔσθε ϝέκηλος ξεῖνε καθήμενος, ἢ ἄπιθ᾽ ἄλλῃ,
μή σε νέοι διὰ δῶμα ϝερύσσωσ᾽, οἷ᾽ ἀγορεύεις,
ἢ ποδὸς ἢ καὶ χειρός, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα."
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν.
ὧδε δέ τις ϝείπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων.
"Ἀντίνο᾽, οὐ μὴν καλὰ βάλες δύστηνον ἀλήτην,
οὐλόμεν᾽, εἰ δή πού τις ἐπουράνιος θεός ἐστιν.
καί τε θεοὶ ξείνοισι ϝεϝοικότες ἀλλοδαποῖσιν,
παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες."
ὣς ἄρ᾽ ἔφαν μνηστῆρες, ὃ δ᾽ οὐκ ἐμπάζετο μύθων.

450 ἐξείης πάντεσσι παρίστασαι· οἳ δὲ διδοῦσιν
μαψιδίως, ἐπεὶ οὔ τις ἐπίσχεσις οὐδ᾽ ἐλεητύς
ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ϝεκάστῳ."
474 οὐλομένης, ἣ πολλὰ κάκ᾽ ἀνθρώποισι δίδωσιν.

Τηλέμαχος δ᾽ ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξεν
βλημένου, οὐδ᾽ ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροιιν,
ἀλλ᾽ ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
τοῦ δ᾽ ὡς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια
βλημένου ἐν μεγάρῳ, μετ᾽ ἄρα δμωῇσιν ἔϝειπεν
"εἴθ᾽ οὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων."
τὴν δ᾽ αὖτ᾽ Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔϝειπεν
"εἰ γὰρ ἐπ᾽ ἀρῇσιν τέλος ἡμετέρῃσι γένοιτο·
οὐκ ἄν τις τούτων γε ἐύθρονον Ἠῶ ἵκοιτο."
τὴν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε περίφρων Πηνελόπεια
"μαῖ᾽, ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·
Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ϝέϝοικεν."
ἣ μὲν ἄρ᾽ ὣς ἀγόρευε μετὰ δμωῇσι γυναιξίν,
ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὃ δ᾽ ἐδείπνεε δῖος Ὀδυσσεύς.
ἣ δ᾽ ἐπὶ ϝοῖ καλέσασα προσηύδα δῖον ὑφορβόν
"ἔρχεο, δῖ᾽ Εὔμαιε, κιὼν τὸν ξεῖνον ἄνωχθι
ἐλθεῖν, ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι, ἠδ᾽ ἐρέωμαι
εἴ που Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠὲ πέπυσται
ἢ ϝίδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔϝοικεν."
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
"εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσειαν Ἀχαιοί·
οἷ᾽ ὅ γε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
τρεῖς γὰρ δή μιν νύκτας ἔχον, τρία δ᾽ ἤματ᾽ ἔρυξα
ἐν κλισίῃ· πρῶτον γὰρ ἔμ᾽ ἵκετο νηὸς ἀποδράς·
ἀλλ᾽ οὔ πω κακότητα διήνυσε ϝὴν ἀγορεύων.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρκεται, ὅς τε θεῶν ἔξ
ἀείδῃ δεδαὼς ϝέπε᾽ ἱμερόεντα βροτοῖσιν·
τοῦ δ᾽ ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν, ὁππότ᾽ ἀείδῃ·
ὣς ἐμὲ κεῖνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισιν.
φησὶ δ᾽ Ὀδυσσῆος ξεῖνος πατρώιος εἶναι,
Κρήτῃ ναιετάων, ὅθι Μίνωος γένος ἐστίν.
ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ᾽ ἵκετο πήματα πάσχων,
προπροκυλινδόμενος· στεῦται δ᾽ Ὀδυσῆος ἀκοῦσαι
ἀγχοῦ, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
ζωοῦ· πολλὰ δ᾽ ἄγει κειμήλια ϝόνδε δόμονδε."

501 ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα
ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·
ἔνθ᾽ ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τε δόσαν τε,
οὗτος δὲ θρήνυι πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον."

τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε περίφρων Πηνελόπεια
"ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.
οὗτοι δ' ἠὲ θύρῃσι καθήμενοι ἑψιαάσθων
ἢ αὐτοῦ κατὰ δώματ', ἐπεί σφισι θυμὸς ἐΰφρων.
αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ ϝοίκῳ,
σῖτος καὶ μέθυ ϝηδύ· τὰ μὲν ϝοικῆες ἔδουσιν,
οἳ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄις καὶ πίονας αἶγας,
εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἴθοπα ϝοῖνον,
μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνήρ
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ ϝοίκου ἀμῦναι.
εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
αἶψά κε σὺν ϝῷ παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν."
ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπταρεν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον κονάβησε. γέλασσε δὲ Πηνελόπεια,
αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ἔρχεό μοι, τὸν ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.
οὐχ ὁράᾳς ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσι ϝέπεσσιν;
τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξοι.
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
εἴ κ' αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
ϝέσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, ϝείματα καλά."
ὣς φάτο, βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ξεῖνε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια,
μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τί ϝε θυμός
ἀμφὶ πόσι κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυίῃ.
εἰ δέ κέ σε γνώῃ νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
ϝέσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
χρηίζεις. σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον
γαστέρα βοσκήσεις· δώσει δέ τοι ὅς κ' ἐθέλῃσιν."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
"Εὔμαι', αἶψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
κούρῃ Ϝικαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ·
ϝοῖδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὁμὴν δ' ἀνεδέγμεθ' ὀιζύν.
ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὅμιλον,
τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' οὗτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κιόντα
οὔ τι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν,

ουτε τι Τηλέμαχος τό γ' ἐπήρκεσεν οὔτε τις ἄλλος.
τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
μεῖναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἠέλιον καταδύντα·
καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ,
ἀσσοτέρω καθίσασα παραὶ πυρί· ϝείματα γάρ τοι
λύγρ' ἔχω. οἶσθα καὶ αὐτός, ἐπεί σε πρῶθ' ἱκέτευσα."
ὣς φάτο, βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια
"οὐ σύ γ' ἄγεις, Εὔμαιε· τί τοῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
ἦ τινά που δείσας ἐξαίσιον, ἦε καὶ ἄλλως
αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
"μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅ πέρ κ' οἴοιτο καὶ ἄλλος,
ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.
ἀλλά σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἠέλιον καταδύντα.
καὶ δὲ σοὶ ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὦ βασίλεια,
οἴην πρὸς ξεῖνον φάσθαι ϝέπος ἠδ' ἐπακοῦσαι."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε περίφρων Πηνελόπεια
"οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος ὀίεται, ὅς περ ἂν εἴη·
οὐ γάρ πού τινες ὧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται."
ἣ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευεν, ὃ δ' ᾤχετο δῖος ὑφορβός
μνηστήρων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα,
ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι.
"ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σύας καὶ κεῖνα φυλάξων,
σὸν καὶ ἐμὸν βίοτον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεό θυμῷ
μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν,
τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας·
ἠῶθεν δ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἱερήια καλά.
αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει."
ὣς φάθ', ὃ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐυξέστου ἐπὶ δίφρου,
πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος
βῆ ῥ' ἰέναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἕρκεά τε μέγαρόν τε
πλεῖον δαιτυμόνων. οἳ δ' ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ
τέρποντ'· ἤδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ.
18 ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ϝάστυ Σ

πτωχεύεσκ᾽ Ἰθάκης, μετὰ δ᾽ ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ
ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν· οὐδέ ϝοι ἦν ϝίς
οὐδὲ βίη, ϝεῖδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὁράασθαι.
Ἀρναῖος δ᾽ ὄνομ᾽ ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ
ἐκ γενετῆς· Ϝῖρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
οὕνεκ᾽ ἀπαγγέλλεσκε κιών, ὅτε πού τις ἀνώγοι.
ὅς ῥ᾽ ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκετο ϝοῖο δόμοιο,
καί μιν νεικείων ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ϝεῖκε γέρον προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἕλκῃ.
οὐκ ἀίεις ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
ἑλκέμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ᾽ αἰσχύνομαι ἔμπης.
ἀλλ᾽ ἄνα, μὴ τάχα νῶιν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται."
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"δαιμόνι᾽, οὔτε τί σε ῥέζω κακὸν οὔτ᾽ ἀγορεύω,
οὔτε τινὰ φθονέω δόμεναι καὶ πόλλ᾽ ἀνελόντα.
οὐδὸς δ᾽ ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται, οὐδέ τί σε χρὴ
ἀλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης
ὥς περ ἐγών, ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
χερσὶ δὲ μή τι λίην προκαλίζεο, μή με χολώσῃς,
μή σε γέρων περ ἐὼν στῆθος καὶ χείλεα φύρσω
αἵματος. ἡσυχίη δ᾽ ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ᾽ εἴη
αὔριον· οὐ μὴν γάρ τί σ᾽ ὑποστρέψεσθαι ὀίω
δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος."
τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεε Ϝῖρος ἀλήτης
"ὢ πόποι, ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
γρηὶ καμινοῖ ϝῖσος· ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην
κόπτων ἀμφοτέρῃσι, χαμαὶ δέ κε πάντας ὀδόντας
γναθμῶν ἐξελάσαιμι, συὸς ὣς ληιβοτείρης.
ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἵδε
μαρναμένους. πῶς δ᾽ ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;"
ὣς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
οὐδοῦ ἔπι ξεστοῦ πανθυμαδὸν ὀκριόωντο·
τοῖιν δὲ ξυνέηχ᾽ ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο,
ϝηδὺ δ᾽ ἄρ᾽ ἐκγελάσας μετεφώνει μνηστήρεσσιν
"ὦ φίλοι, οὐ μήν πώ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη
οἵην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα.
ὁ ξεῖνος καὶ Ϝῖρος ἐρίζετον ἀλλήλοιιν
χερσὶ μαχήσασθαι. ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὦκα."
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀνήιξαν γελόωντες,
ἀμφὶ δ᾽ ἄρα πτωχοὺς κακοϝείμονας ἠγερέθοντο.

τοῖσιν δ᾽ Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
"κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι ϝείπω.
γαστέρες αἵδ᾽ αἰγῶν κέατ᾽ ἐν πυρί, τὰς ἐπὶ δόρπῳ
κατθέμεθα κνίσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες.
ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
τάων ἥν κ᾽ ἐθέλῃσιν ἀναστὰς αὐτὸς ἑλέσθω·
αἰεὶ δ᾽ αὖθ᾽ ἥμιν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν᾽ ἄλλον
πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα."
ὣς ἔφατ᾽ Ἀντίνοος, τοῖσιν δ᾽ ἐπιϝήνδανε μῦθος.
τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ὦ φίλοι, οὔ πως ἔστι νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
ἄνδρα γέροντα, δύῃ ἀρημένον· ἀλλά με γαστὴρ
ὀτρύνει κακοϝεργός, ἵνα πληγῇσι δαμείω.
ἀλλ᾽ ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
μή τις Ϝίρῳ ϝῆρα φέρων ἐμὲ χειρὶ βαρείῃ
πλήξῃ ἀτασθάλλων, τούτῳ δέ με ϝῖφι δαμάσσῃ."
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀπώμνυον ὡς ἐκέλευεν.
τοῖς δ᾽ αὖτις μετέϝειφ᾽ ἱερὴ ϝὶς Τηλεμάχοιο
"ξεῖν᾽, εἴ σ᾽ ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
τοῦτον ἀλέξασθαι, τῶν δ᾽ ἄλλων μή τιν᾽ Ἀχαιῶν
δείδιθ᾽, ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχήσεται ὅς κέ σε θείνῃ.
ξεινοδόκος μὲν ἐγών, ἐπὶ δ᾽ αἰνεῖτον βασιλῆες,
Ἀντίνοός τε καὶ Εὐρύμαχος, πεπνυμένω ἄμφω."
ὣς ἔφαθ᾽; οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπήνεον. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δὲ μηρούς
καλούς τε μεγάλους τε, φάνεν δέ ϝοι εὐρέες ὦμοι
στήθεά τε στιβαροί τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη μέλε᾽ ἤλδανε ποιμένι λαῶν.
μνηστῆρες δ᾽ ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο.
ὧδε δέ τις ϝείπεσκε ϝιδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
"ἦ τάχα Ϝῖρος Ἄϝιρος ἐπίσπαστον κακὸν ἕξει,
οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει."
ὣς ἄρ᾽ ἔφαν, Ϝίρῳ δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός.
ἀλλὰ καὶ ὣς δρηστῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκῃ
δειδιότα· σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν.
Ἀντίνοος δ᾽ ἐνένιπε, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"νῦν μὲν μήτ᾽ εἴης, βουγάιε, μήτε γένοιο,
εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις καὶ δείδιας αἰνῶς,

59 αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,

ἄνδρα ϝέροντα, δύῃ ἀρημένον ἥ μιν ἱκάνει.
ἀλλ᾽ ἔκ τοι ϝερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἴ κέν σ᾽ οὗτος νικήσῃ κρείσσων τε ϝένηται,
πέμψω σ᾽ ἤπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ,
εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
ὅς κ᾽ ἀπὸ ῥῖνα τάμῃσι καὶ οὔατα νηλέι χαλκῷ,
μήδεά τ᾽ ἐκϝερύσας δώῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι."
ὣς φάτο, τῷ δ᾽ ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε ϝυῖα.
ἐς μέσσον δ᾽ ἄναϝον· τὼ δ᾽ ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.
δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
ἢ ἐλάσει᾽ ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὖθι πεσόντα,
ἦέ ϝε ϝῆκ᾽ ἐλάσειε τανύσσειέν τ᾽ ἐπὶ ϝαίῃ.
ὧδε δέ ϝοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
ϝῆκ᾽ ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίατ᾽ Ἀχαιοί.
δὴ τότ᾽ ἀνασχομένω ὃ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
Ϝῖρος, ὃ δ᾽ αὐχέν᾽ ἔλασσεν ὑπ᾽ οὔατος, ὀστέα δ᾽ εἴσω
ἔθλασεν· αὐτίκα δ᾽ ἦλθεν ἀνὰ στόμα φοίνιον αἷμα,
κὰδ δ᾽ ἔπεσ᾽ ἐν κονίῃσι μακών, ξὺν δ᾽ ἤλασ᾽ ὀδόντας
λακτίζων ποσὶ ϝαῖαν. ἀτὰρ μνηστῆρες ἀϝαυοί
χεῖρας ἀνασχόμενοι ϝέλῳ ἔκθανον. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἕλκε διὲκ προθύροιο λαβὼν ποδός, ὄφρ᾽ ἵκετ᾽ αὐλήν
αἰθούσης τε θύρας· καί μιν ποτὶ ἑρκίον αὐλῆς
εἷσεν ἀνακλίνας, σκῆπτρον δέ ϝοι ἔμβαλε χειρί,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο σύας τε κύνας τ᾽ ἀπερύκων,
μηδὲ σύ ϝε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι
λυϝρὸς ἐών, μή πού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃς."
ἦ ῥα, καὶ ἀμφ᾽ ὤμοισιν ἀϝεικέα βάλλετο πήρην
πυκνὰ ῥωϝαλέην, ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ·
ἂψ δ᾽ ὅ ϝ᾽ ἐπ᾽ οὐδὸν ἰὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο. τοὶ δ᾽ ἴσαν εἴσω
ϝηδὺ ϝελώοντες, καὶ δεικανόωντο ϝέπεσσιν.
"Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
ὅττι μάλιστ᾽ ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
ὃς τοῦτον τὸν ἄναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας."
117 ὣς ἄρ᾽ ἔφαν, χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἀντίνοος δ᾽ ἄρα ϝοι μεϝάλην παρὰ ϝαστέρα θῆκεν,
ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δέ

115 ἐν δήμῳ· τάχα ϝάρ μιν ἀνάξομεν ἤπειρόνδε
εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων."

ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν ἀείρας,
καὶ δέπαϊ χρυσέῳ δειδίσκετο, φώνησέν τε
"χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε. ϝένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν ϝε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"Ἀμφίνομ᾽, ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
τοίου ϝὰρ καὶ πατρός, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
Νῖσον Δουλιχιῆα ἐύν τ᾽ ἔμεν ἀφνειόν τε·
τοῦ σ᾽ ἔκ φασι ϝενέσθαι, ἐπητῇ δ᾽ ἀνδρὶ ϝέϝοικας.
τοὔνεκά τοι ϝερέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον.
οὐδὲν ἀκιδνότερον ϝαῖα τρέφει ἀνθρώποιο
πάντων ὅσσα τε ϝαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει.
οὐ μὲν ϝάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
ὄφρ᾽ ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ καὶ ϝούνατ᾽ ὀρώρῃ·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ καὶ λυϝρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσιν,
καὶ τὰ φέρει ἀϝεκαζόμενος τετληότι θυμῷ.
τοῖος ϝὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
οἷον ἐπ᾽ ἦμαρ ἄϝῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
καὶ ϝὰρ ἐϝώ ποτ᾽ ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,
πολλὰ δ᾽ ἀτάσθαλ᾽ ἔρεξα βίῃ καὶ κάρτεϊ ϝείκων,
πατρί τ᾽ ἐμῷ πίσυνος καὶ ἐμοῖσι κασιϝνήτοισιν.
τῷ μή τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη,
ἀλλ᾽ ὅ ϝε σιϝῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅττι διδοῖεν.
οἷ᾽ ὁρόω μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας,
κτήματα κείροντας καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν
ἀνδρὸς ὃν οὐκέτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
δηρὸν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδόν. ἀλλά σε δαίμων
ϝοίκαδ᾽ ὑπεξαϝάϝοι, μηδ᾽ ἀντιάσειας ἐκείνῳ,
ὁππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα ϝαῖαν·
οὐ ϝὰρ ἀναιμωτί ϝε διακρινέεσθαι ὀίω
μνηστῆρας καὶ κεῖνον, ἐπεί κε μέλαθρον ὑπέλθῃ."
ὣς φάτο, καὶ σπείσας ἔπιεν μελιϝηδέα ϝοῖνον,
ἂψ δ᾽ ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
αὐτὰρ ὃ βῆ διὰ δῶμα φίλον τετιημένος ἦτορ,
νευστάζων κεφαλῇ· δὴ ϝὰρ κακὸν ὄσσετο θυμός.
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς φύϝε κῆρα, πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη
Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔϝχεϊ ϝῖφι δαμῆναι.
ἂψ δ᾽ αὖτις κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετ᾽ ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
τῇ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ ϝλαυκῶπις Ἀθήνη,
κούρῃ Ϝικαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ,

μνηστήρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα
θυμὸν μνηστήρων, ϝιδὲ τιμήεσσα γένοιτο
μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ υἱέος ἢ πάρος ἦεν.
ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσε, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐϝέλδεται, οὔ τι πάρος γε,
μνηστήρεσσι φανῆναι ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης·
παιδὶ δέ κεν ϝείποιμι ϝέπος τό κε κέρδιον εἴη,
μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν,
οἵ τ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὄπιθεν φρονέουσιν."
τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔϝειπες.
ἀλλ' ἴθι καὶ σῷ παιδὶ ϝέπος φάο μηδ' ἐπίκευθε
χρῶτ' ἀπονιψαμένη καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς,
μηδ' οὕτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
ἔρχευ, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί.
ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα
ἠρῶ ἀθανάτοισι γενειήσαντα ϝιδέσθαι."
τὴν δ' αὖτε προσέϝειπε περίφρων Πηνελόπεια
"Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα κηδομένη περ,
χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ·
ἀγλαΐην γὰρ ἐμοί γε θεοί, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
ὤλεσαν, ἐξ οὗ κεῖνος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν.
ἀλλά μοι Αὐτονόην τε καὶ Ἱπποδάμειαν ἄνωχθι
ἐλθεῖν, ὄφρα κέ μοι παρστήετον ἐν μεγάροισιν.
οἴη δ' οὐκ εἴσειμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ."
ὣς ἄρ' ἔφη, γρῆυς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκειν
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
κούρῃ Ϝικαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ ϝοι ἅψεα πάντα.
αὐτοῦ ἐνὶ κλιντῆρι· τέως δ' ἄρα δῖα θεάων
ἄμβροτα δῶρα δίδω, ἵνα μιν θησαίατ' Ἀχαιοί.
κάλλει μέν ϝοι πρῶτα προσώπατα καλὰ κάθηρεν
ἀμβροσίῳ, οἵῳ περ ἐυστέφανος Κυθέρεια
χρίεται, εὖτ' ἂν ἴῃ χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα·
καί μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκε ϝιδέσθαι,
λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκεν πριστοῦ ἐλέφαντος.
ἣ μὲν ἄρ' ὣς ϝέρξασ' ἀπεβήσετο δῖα θεάων,
ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο
φθόγγῳ ἐπερχόμεναι. τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν,

καί ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειάς, φώνησέν τε
"ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψεν.
εἴθε μοι ὣς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἁγνή
αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμόν
αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέουσα φίλοιο
παντοίην ἀρετήν, ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν."
ὣς φαμένη κατέβαιν' ὑπερώια σιγαλόεντα,
οὐκ οἴη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
ἣ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα ϝοι κεδνὴ ϝεκάτερθε παρέστη.
τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατ', ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν,
πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
ἣ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεε, ϝὸν φίλον υἱόν,
"Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι οὐδὲ νόημα.
παῖς ἔτ' ἐὼν καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας.
νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσσὶ καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις,
καί κέν τις φαίη γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρός
ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὁρώμενος, ἀλλότριος φώς,
οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι οὐδὲ νόημα.
οἷον δὴ τόδε ϝέργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
ὃς τὸν ξεῖνον ἔασας ἀϝεικισθήμεναι οὕτως.
πῶς νῦν εἴ τι ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
ἥμενος ὧδε πάθοι ῥυστακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς;
σοί κ' αἶσχος λώβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο."
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"μῆτερ ἐμή, τὸ μὲν οὔ σε νεμεσσῶμαι κεχολῶσθαι,
αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ ϝοῖδα ϝέκαστα.
ἀλλά τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
ἐκ γάρ με πλήσσουσι παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος
οἵδε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ' οὐκ εἰσὶν ἀρωγοί.
οὐ μήν τοι ξείνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη
μνηστήρων ἰότητι, βίῃ δ' ὅ γε φέρτερος ἦεν.
εἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
οὕτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ
οἱ δ' ἔντοσθε δόμοιο, λελῦντο δὲ γυῖα ϝεκάστου,

229 ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρηα· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.

ὡς νῦν Ϝῖρος ἐκεῖνος ἐπ᾽ αὐλείῃσι θύρῃσιν
ἧσται νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ϝεϝοικώς,
οὐδ᾽ ὀρθὸς στῆναι δύναται ποσίν, οὐδὲ νέεσθαι
ϝοίκαδ᾽, ὅπῃ ϝοι νόστος, ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται."
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Εὐρύμαχος δὲ ϝέπεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν.
"κούρη Ϝικαρίοιο περίφρον Πηνελόπεια,
εἰ πάντες σε ϝίδοιεν ἀν᾽ Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοί,
πλέονές κε μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
ἠῶθεν δαινύατ᾽, ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν
ϝεῖδός τε μέγεθός τε ϝιδὲ φρένας ἔνδον ἐϝίσας."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια
"Εὐρύμαχ᾽, ἦ τοι ἐμὴν ἀρετὴν ϝεῖδός τε δέμας τε
ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ϝίλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ᾽ ἐμὸς πόσις ᾖεν Ὀδυσσεύς.
εἰ κεῖνός γ᾽ ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
μεῖζόν κεν κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτως.
νῦν δ᾽ ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
ἦ μὴν δὴ ὅτε τ᾽ ᾖε λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν,
δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἑλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα
'ὦ γύναι, οὐ γὰρ ὀίω ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς
ἐκ Τροίης εὐ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
καὶ γὰρ Τρῶάς φασι μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
ἠμὲν ἀκοντιστὰς ἠδὲ ῥυτῆρας ὀιστῶν
ἵππων τ᾽ ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἵ κε τάχιστα
ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοιίου πολέμοιο.
τῷ οὐ ϝοῖδ᾽ ἤ κέν μ᾽ ἀνέσει θεὸς ἦ κεν ἁλώω
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ᾽ ἐνθάδε πάντα μελόντων.
μεμνῆσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν
ὡς νῦν, ἢ ἔτι μᾶλλον, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα ϝίδηαι,
γήμασθ᾽ ᾧ κ᾽ ἐθέλῃσθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιποῦσα.'
κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται,
νὺξ δ᾽ ἔσται ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος ἀντιβολήσει
οὐλομένης ἐμέθεν, τῆς τε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα.
ἀλλὰ τόδ᾽ αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
μνηστήρων οὐχ ἥδε δίκη τὸ πάροιθε τέτυκτο.
οἵ τ᾽ ἀγαθήν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θύγατρα
μνηστεύειν ἐθέλωσι καὶ ἀλλήλοις ἐρίσωσιν,
αὐτοὶ τοί γ᾽ ἀπάγουσι βόας καὶ ϝίφια μῆλα

κούρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν,
ἀλλ᾽ οὐκ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν."
ὣς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
οὕνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμόν
μειλιχίοις ϝεπέεσσι, νόος δέ ϝοι ἄλλα μενοίνα.
τὴν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
"κούρη Ϝικαρίοιο περίφρον Πηνελόπεια,
δῶρα μὲν ὅς κ᾽ ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ᾽ ἐνεῖκαι,
δέξασθ᾽· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν·
ἡμεῖς δ᾽ οὔτ᾽ ἐπὶ ϝέργα πάρος γ᾽ ἴμεν οὔτε πῃ ἄλλῃ
πρίν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος."
ὣς ἔφατ᾽ Ἀντίνοος, τοῖσιν δ᾽ ἐπιϝήνδανε μῦθος,
δῶρα δ᾽ ἄρ᾽ οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ϝέκαστος.
Ἀντινόῳ μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον
ποικίλον· ἐν δ᾽ ἄρ᾽ ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
χρύσειαι, κληῖσιν ἐυγνάμπτοις ἀραρυῖαι·
ὅρμον δ᾽ Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ᾽ ἔνεικεν,
χρύσεον, ἠλέκτροισιν ἐϝερμένον, ἠέλιον ὥς.
ἕρματα δ᾽ Εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν
τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ᾽ ἀπελάμπετο πολλή.
ἐκ δ᾽ ἄρα Πεισάνδροιο Πολυκτορίδαο ϝάνακτος
ἴσθμιον ἤνεικεν θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα.
ἄλλο δ᾽ ἄρ᾽ ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
ἡ μὲν ἔπειτ᾽ ἀνέβαιν᾽ ὑπερώια δῖα γυναικῶν,
τῇ δ᾽ ἄρ᾽ ἅμ᾽ ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα·
οἱ δ᾽ εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν
τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ᾽ ἐπὶ ϝέσπερον ἐλθεῖν.
τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ϝέσπερος ἦλθεν.
αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἵστασαν ἐν μεγάροισιν,
ὄφρα φαείνοιεν· περὶ δὲ ξύλα κάγκαν᾽ ἔθηκαν,
αὖα πάλαι, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ,
καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ᾽ ἀνέφαινον
δμωαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος. αὐτὰρ ὁ τῇσιν
αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"δμωαὶ Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο ϝάνακτος,
ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ᾽ ἵν᾽ αἰδοίη βασίλεια,
τῇ δὲ παρ᾽ ἠλάκατα στροφαλίζετε, τέρπετε δ᾽ αὐτήν
ἥμεναι ἐν μεγάρῳ, ἢ εἴρια πείκετε χερσίν·
αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.
ἤν περ γάρ κ᾽ ἐθέλωσιν ἐύθρονον Ἠῶ μίμνειν,

οὔ τί με νικήσουσι· πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί."
ὣς ἔφαθ', αἳ δ' ἐγέλασσαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ϝίδοντο.
τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένιπε Μελανθὼ καλλιπάρῃος,
τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
παῖδα δὲ ὣς ἀτίταλλε, δίδω δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ·
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἔχε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης,
ἀλλ' ἥ γ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο καὶ φιλέεσκεν.
ἥ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπεν ὀνειδείοισι ϝέπεσσιν.
"ξεῖνε τάλαν, σύ γέ τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσί,
οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκήιον ἐς δόμον ἐλθὼν
ἠέ που ἐς λέσχην, ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις.
ἦ ἀλύεις ὅτι Ϝῖρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;
μή τίς τοι τάχα Ϝίρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
ὅς τίς σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσὶ στιβαρῇσιν
δώματος ἐκπέμψῃσι, φορύξας αἵματι πολλῷ."
τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ϝερέω, κύον, οἷ' ἀγορεύεις,
κεῖσ' ἐλθών, ἵνα σ' αὖθι διὰ μελεϊστὶ τάμῃσιν."
ὣς ϝειπὼν ϝεπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας.
βὰν δ' ἰέναι διὰ δῶμα, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ϝεκάστης
ταρβοσύνῃ· φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ὃ πὰρ λαμπτῆρσι φαείνων αἰθομένοισιν
ἑστήκειν ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δέ ϝοι κῆρ
ὥρμαινεν φρεσὶ ϝῇσιν, ἅ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.
μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἴα Ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάις ἦρχ' ἀγορεύειν,
κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλον δ' ἑτάροισιν ἔτευχεν.
"κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
οὐκ ἀθεεὶ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσήιον ἐς δόμον ἵκει·
ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ
καὶ κεφαλῆς, ἐπεὶ οὔ ϝοι ἔνι τρίχες, οὐδ' ἠβαιαί."
ἦ ῥ', ἅμα τε προσέϝειπεν Ὀδυσσῆα πτολίπορθον
"ξεῖν', ἦ ἄρ κ' ἐθέλοις θητευέμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην,

330 θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ ταρβεῖς. ἦ ῥά σε ϝοῖνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεί τοιοῦτος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μεταμώνια βάζεις.

ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς — μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται —
αἱμασιάς τε λέγων καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
ἔνθα κ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηϝετανὸν παρέχοιμι,
ϝείματα δ' ἀμφιϝέσαιμι ποσίν θ' ὑποδήματα δοίην.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ϝέργα κάκ' ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις
ϝέργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσειν κατὰ δῆμον
βούλεαι, ὄφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ' ἄναλτον."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶιν ἔρις ϝέργοιο γένοιτο
ὥρῃ ἐν ϝειαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
ἐν ποίῃ· δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα πειρησαίμεθα ϝέργου
νήστιες ἄχρι μάλα κνέφαος, ποίη δὲ παρείη.
εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἵ περ ἄριστοι,
αἴθωνες μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίης,
ἥλικε ϝισοφόρω, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
τετράγυον δ' εἴη, ϝείκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ·
τῷ κε ϝίδοις εἰ ϝῶλκα διηνεκέα προταμοίμην.
εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὁρμήσειε Κρονίων
σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη καὶ δύο δοῦρε
καὶ κυνέη πάγχαλκος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα,
τῷ κε ϝίδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα,
οὐδ' ἄν μοι τὴν γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγορεύοις.
ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καί τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
καί πού τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἠδὲ κραταιός,
οὕνεκα πὰρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς.
εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
αἶψά κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα,
φεύγοντι στείνοιτο διὲκ προθύροιο θύραζε."
ὣς ἔφατ', Εὐρύμαχος δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
καί μιν ὑπόδρα ϝιδὼν ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ἆ δείλ', ἦ τάχα τοι τελέω κακόν, οἷ' ἀγορεύεις
θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ταρβεῖς. ἦ ῥά σε ϝοῖνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεί
τοιοῦτος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μεταμώνια βάζεις."
ὣς ἄρα φωνήσας σφέλας ἔλλαβεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
Ἀμφινόμου πρὸς γοῦνα καθέζετο Δουλιχιῆος,
Εὐρύμαχον δείσας. ὃ δὲ ϝοινοχόον βάλε χεῖρα

393 ἦ ἀλύεις, ὅτι Ϝῖρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;

δεξιτερήν· πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα,
αὐτὰρ ὅ γ᾽ οἰμώξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσιν.
μνηστῆρες δ᾽ ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,
ὧδε δέ τις ϝείπεσκε ϝιδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
"εἴθ᾽ ὤφελλ᾽ ὁ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ᾽ ὀλέσθαι
πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ᾽ οὔ τι τόσον κέλαδον μετέθηκεν.
νῦν δὲ περὶ πτωχῶν ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι δαιτός
ἐσθλῆς ἔσται ϝῆδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ."
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειφ᾽ ἱερὴ ϝὶς Τηλεμάχοιο
"δαιμόνιοι, μαίνεσθε, καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
βρωτὺν οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὔμμ᾽ ὀροθύνει.
ἀλλ᾽ εὖ δαισάμενοι κατακείετε ϝοίκαδ᾽ ἰόντες,
ὁππότε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ᾽ οὔ τιν᾽ ἐγώ γε."
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
τοῖσιν δ᾽ Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
ἀντιβίοις ϝεπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι.
μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε μήτε τιν᾽ ἄλλον
δμώων οἳ κατὰ δώματ᾽ Ὀδυσσῆος θείοιο.
ἀλλ᾽ ἄγε, ϝοινοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκαδ᾽ ἰόντες.
τὸν ξεῖνον δ᾽ εἰῶμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος
Τηλεμάχῳ μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα."
ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐϝαδότα μῦθον ἔϝειπεν.
τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μούλιος ἥρως,
κῆρυξ Δουλιχιεύς, θεράπων δ᾽ ἦν Ἀμφινόμοιο·
νώμησεν δ᾽ ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἳ δὲ θεοῖσιν
σπείσαντες μακάρεσσι πίον μελιϝηδέα ϝοῖνον.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ᾽ ὅσον ἤθελε θυμός,
βάν ῥ᾽ ἰέναι κείοντες ἐϝὸν πρὸς δῶμα ϝέκαστος.

19 αὐτὰρ ὃ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς, T
μνηστήρεσσι φόνον ξὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε᾽ ἀρήια κατθέμεν εἴσω
πάντα μάλ᾽, αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖσι ϝέπεσσιν
παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες.
'ἐκ καπνοῦ κατέθηκ᾽, ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσι ϝεϝῴκειν

413 Νίσου φαίδιμος υἱός, Ἀρητιάδαο ϝάνακτος·

οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ κατῄκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ᾽ ἀυτμή.
πρὸς δ᾽ ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,
μή πως ϝοινωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
ἀλλήλους τρώσητε, καταισχύνητέ τε δαῖτα
καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος."
ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί,
ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν
"μαῖ᾽, ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρός
καλά, τά μοι κατὰ ϝοῖκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει
πατρὸς ἀποιχομένοιο· ἐγὼ δ᾽ ἔτι νήπιος ἦα.
νῦν δ᾽ ἐθέλω καταθέσθαι ἵν᾽ οὐ πυρὸς ἵξετ᾽ ἀυτμή."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
"εἰ γὰρ δή ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο
ϝοίκου κήδεσθαι καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
ἀλλ᾽ ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένη φάος οἴσει;
δμωὰς δ᾽ οὐκ εἴας προβλωσκέμεν, αἵ κεν ἔφαινον."
τὴν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"ξεῖνος ὅδ᾽· οὐ γὰρ ἀϝεργὸν ἀνέξομαι ὅς κεν ἐμῆς γε
χοίνικος ἅπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθώς."
ὣς ἄρ᾽ ἐφώνησεν, τῇ δ᾽ ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
κλήισεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.
τὼ δ᾽ ἄρ᾽ ἀναΐξαντ᾽ Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός
ἐσφόρεον κόρυθάς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας
ἔγχεά τ᾽ ὀξυόεντα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἐποίειν.
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε ϝὸν πατέρ᾽ αἶψα
"ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ᾽ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.
ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων καλαί τε μεσόδμαι
εἰλάτιναί τε δοκοὶ καὶ κίονες ὑψόσ᾽ ἔχοντες
φαίνοντ᾽ ὀφθαλμοῖς ὡς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο.
ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"σίγα καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μηδ᾽ ἐρέεινε·
αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι, ἐγὼ δ᾽ ὑπολείψομαι αὐτοῦ,
ὄφρα κ᾽ ἔτι δμωὰς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω·
ἣ δέ μ᾽ ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶ ϝέκαστα."
ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκειν

κείων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὕπο λαμπομενάων,
ἔνθα πάρος κοιμᾶθ᾽ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
ἔνθ᾽ ἄρα καὶ τότ᾽ ἔλεκτο καὶ Ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
αὐτὰρ ὃ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
μνηστήρεσσι φόνον ξὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
ἣ δ᾽ ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ϝικέλη ἠὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ.
τῇ παρὰ μὲν κλισίην πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ᾽ ἄρ᾽ ἐφῖζεν,
δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἥν ποτε τέκτων
ποίησ᾽ Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρῆνυν ποσὶν ἧκεν
προσφυέ᾽ ἐξ αὐτῆς, ὅθ᾽ ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
ἔνθα καθέζετ᾽ ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.
ἦλθον δὲ δμωαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο·
αἳ δ᾽ ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ᾕρεον ἠδὲ τραπέζας
καὶ δέπα, ἔνθεν ἄρ᾽ ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον,
πῦρ δ᾽ ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλον, ἄλλα δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῶν
νήησαν ξύλα πολλά, φόως ἔμεν ἠδὲ θέρεσθαι.
ἣ δ᾽ Ὀδυσῆ᾽ ἐνένιπε Μελανθὼ δεύτερον αὖτις.
"ξεῖν᾽, ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ᾽ ἀνιήσεις διὰ νύκτα
δινεύων κατὰ ϝοῖκον, ὀπιπεύσεις δὲ γυναῖκας;
ἀλλ᾽ ἔξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
ἦ τάχα καὶ δαλῷ βεβλημένος εἶσθα θύραζε."
τὴν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"δαιμονίη, τί μοι ὧδ᾽ ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ;
ἦ ὅτι δὴ ῥυπόω, κακὰ δὲ χροῒ ϝείματα ϝεῖμαι,
πτωχεύω δ᾽ ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασιν.
καὶ γὰρ ἐγώ ποτε ϝοῖκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
ὄλβιος ἀφνειόν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ,
τοίῳ ὁποῖος ἔοι καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι·
ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλά
οἷσίν τ᾽ εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἤθελε γάρ που.
τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ γύναι ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσῃς
ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετὰ δμωῇσι κέκασσαι,
ἤν πώς τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνῃ
ἢ Ὀδυσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ϝελπίδος αἶσα.
εἰ δ᾽ ὃ μὲν ὣς ἀπόλωλε καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν,
ἀλλ᾽ ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ϝέκητι,
Τηλέμαχος· τὸν δ᾽ οὔ τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν

λήθει ἀτασθάλλουσ᾽, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν."
ὣς φάτο, τοῦ δ᾽ ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια,
ἀμφίπολον δ᾽ ἐνένιπε, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδεές, οὔ τί με λήθεις
ϝέρδουσα μέγα ϝέργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις·
πάντα γὰρ εὖ ϝήδησθ᾽, ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς
ὡς τὸν ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
ἀμφὶ πόσι εἴρεσθαι, ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι."
ἦ ῥα, καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ᾽ αὐτοῦ,
ὄφρα καθεζόμενος ϝείπῃ ϝέπος ἠδ᾽ ἐπακούσῃ
ὁ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι."
ὣς ἔφαθ᾽, ἣ δὲ μάλ᾽ ὀτραλέως κατέθηκε φέρουσα
δίφρον ἐΰξεστον, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·
ἔνθα καθέζετ᾽ ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια.
"ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;"
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ὦ γύναι, οὐκ ἄν τίς σε βροτῶν ἐπ᾽ ἀπείρονα γαῖαν
νεικέοι· ἦ γάρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει,
ὥς τέ τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεουδής
ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι ϝανάσσων
εὐδικίας ἀνέχῃσι, φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
πυροὺς καὶ κριθάς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ,
τίκτῃ δ᾽ ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχῃ ἰχθῦς
ἐξ εὐηγεσίης, ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ᾽ αὐτοῦ.
τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα σῷ ἐνὶ ϝοίκῳ,
μηδ᾽ ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων
μνησαμένῳ· μάλα δ᾽ εἰμὶ πολύστονος. οὐδέ τί με χρή
ϝοίκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γοόωντά τε μυρόμενόν τε
ἧσθαι, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί·
μή τίς μοι δμωῶν νεμεσήσεται, ἠὲ σύ γ᾽ αὐτή,
φῇ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα με φρένας οἴνῳ."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια
"ξεῖν᾽, ἦ τοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν ϝεῖδός τε δέμας τε
ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ϝίλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ᾽ ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
εἰ κεῖνός γ᾽ ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,

μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτως.
νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
τῷ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι οὔθ' ἱκετάων
οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημιοϝεργοὶ ἔασιν·
ἀλλ' Ὀδυσῆ ποθέουσα φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
οἳ δὲ γάμον σπεύδουσιν, ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω.
φᾶρος μέν μοι πρῶτον ἐνέπνευσεν φρεσὶ δαίμων,
στησαμένῃ μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν, ὑφαίνειν
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέϝειπον
'κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον εἰς ὅ κε φᾶρος
ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωι ταφήιον εἰς ὅτε κέν μιν
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο,
μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιιάδων νεμεσήσῃ
εἴ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας.'
ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστόν,
νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπεὶ δαΐδας παραθείμην.
ὣς τρίϝετες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἔπειθον Ἀχαιούς·
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθε ϝέτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
καὶ τότε δή με διὰ δμωάς, κύνας οὐκ ἀλεγούσας,
εἷλον ἐπελθόντες καὶ ὁμόκλησαν ϝεπέεσσιν.
ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης·
νῦν δ' οὔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, οὔτε τιν' ἄλλην
μῆτιν ἔθ' εὑρίσκω. μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες
γήμασθ', ἀσχαλάᾳ δὲ πάις βίοτον κατεδόντων,
γιγνώσκων· ἤδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μάλιστα
ϝοίκου κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
ἀλλὰ καὶ ὥς μοι ϝειπὲ τεὸν γένος, ὁππόθεν ἐσσί·
οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
οὐκέτ' ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐκϝερέουσα.
ἀλλ' ἔκ τοι ϝερέω· ἦ μήν μ' ἀχέεσσί γε δώσεις

130 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
οἵ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
οἵ μ' ἀϝεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ ϝοῖκον.
153 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πολλὰ τελέσθη,

πλείοσιν ἢ ἔχομαι· ἣ γὰρ δίκη, ὁππότε πάτρης
ϝῆς ἀπέῃσιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον ὅσσον ἐγὼ νῦν,
πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ϝάστε' ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.
ἀλλὰ καὶ ὣς ϝερέω ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
Κρήτη τις γαῖ' ἔστι, μέσῳ ἐνὶ ϝοίνοπι πόντῳ,
καλὴ καὶ πίειρα, περίρρυτος· ἐν δ' ἄνθρωποι
πολλοί, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόληες,
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοί,
ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες
Δωριέες τε τριχάικες δῖοί τε Πελασγοί.
τῇσι δ' ἔνι Κνωσὸς μεγάλη πόλις, ἔνθα τε Μίνως
ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ϝοαριστής,
πατρὸς ἐμοῖο πατήρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος.
Δευκαλίων δ' ἔμ' ἔτικτε καὶ Ἰδομενῆα ϝάνακτα·
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι Ϝίλιον εἴσω
ᾤχεθ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων,
ὁπλότερος γενεῇ· ὃ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.
ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼ ϝιδόμην καὶ ξείνι' ἔδωκα.
καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγε ϝὶς ἀνέμοιο,
ϝιέμενον Τροίηνδε παραπλάγξασα Μαλειῶν·
στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυίης,
ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι, μόγις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μετάλλα ϝάστυδ' ἀνελθών·
ξεῖνον γάρ ϝοι ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν αἰδοῖόν τε.
τῷ δ' ἤδη δεκάτη ἢ ἑνδεκάτη πέλεν ἠώς
οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κορωνίσι Ϝίλιον εἴσω.
τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ ϝοῖκον ἐόντων·
καὶ ϝοῖ τοῖς τ' ἄλλοις ἑτάροις, οἳ ἅμ' αὐτῷ ἕποντο,
δημόθεν ἄλφιτ' ἔδωκα καὶ αἴθοπα ϝοῖνον ἀγείρας
καὶ βοῦς ἱρεύσασθαι, ἵνα πλησαίατο θυμόν.
ἔνθα δυώδεκα μὲν μένον ἤματα δῖοι Ἀχαιοί·
ϝείλει γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας, οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
εἴα ἵστασθαι, χαλεπὸς δέ τις ὦρορε δαίμων·
τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε, τοὶ δ' ἀνάγοντο."
ϝίσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρώς.
ὡς δὲ χιὼν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
ἥν τ' Εὖρος κατέτηξεν ἐπὴν Ζέφυρος καταχεύῃ·
τηκομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·

ὣς τῆς τήκετο καλὰ παρήια δάκρυ χεούσης,
κλαιούσης ϝεὸν ἄνδρα παρήμενον. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
θυμῷ μὲν γοόωσαν ἐϝὴν ἐλέαιρε γυναῖκα,
ὀφθαλμοὶ δ᾽ ὡς εἰ κέρα ἕστασαν ἠὲ σίδηρος
ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ᾽ ὅ γε δάκρυ᾽ ἔκευθεν.
ἡ δ᾽ ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
ἐξαῦτίς ϝε ϝέπεσσιν ἀμειβομένη προσέϝειπεν
"νῦν μὲν δή σευ ξεῖνέ γ᾽ ὀίω πειρήσεσθαι,
εἰ ϝετεὸν δὴ κεῖθι σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν
ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὡς ἀγορεύεις.
ϝειπέ μοι ὁπποῖ᾽ ἄσσα περὶ χροῒ ϝείματ᾽ ἔϝεστο,
αὐτός θ᾽ οἷος ἔην, καὶ ἑταίρους οἵ ϝοι ἕποντο."
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ὦ γύναι, ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα
ϝειπεῖν· ἤδη γάρ ϝοι ἐϝεικοστὸν ϝέτος ἔστιν
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης·
ἀλλὰ καὶ ὣς ϝερέω ὥς μοι ϝινδάλλεται ἦτορ.
χλαῖναν πορφυρέην ϝούλην ἔχε δῖος Ὀδυσσεύς
διπλῆν· αὐτάρ ϝοι περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
αὐλοῖσιν διδύμοισι. πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἐλλόν,
ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
ὡς οἱ χρύσεοι ἐόντες ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων,
αὐτὰρ ὃ ἐκφυγέειν μεμαὼς ἤσπαιρε πόδεσσιν.
τὸν δὲ χιτῶν᾽ ἐνόησα περὶ χροῒ σιγαλόεντα,
οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν κάτα ἰσχαλέοιο.
τὼς μὲν ἔην μαλακός, λαμπρὸς δ᾽ ἦν ἠέλιος ὥς·
ἦ μὴν πολλαί γ᾽ αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναῖκες.
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
οὐ ϝοῖδ᾽ ἢ τάδ᾽ ἔϝεστο περὶ χροῒ ϝοίκοθ᾽ Ὀδυσσεύς,
ἤ τις ἑταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
ἤ τίς που καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεύς
ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.
καί ϝοι ἐγὼ χάλκειον ἄορ καὶ δίπλακ᾽ ἔδωκα
καλὴν πορφυρέην καὶ τερμιόεντα χιτῶνα,
αἰδοίως δ᾽ ἀπέπεμπον ἐυσσέλμου ἐπὶ νηός.
καὶ μήν ϝοι κῆρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ
εἵπετο· καὶ τόν τοι μυθήσομαι, οἷος ἔην περ.
γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, οὐλοκάρηνος,
Εὐρυβάτης δ᾽ ὄνομ᾽ ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων

ϝῶν ἑτάρων Ὀδυσεύς, ὅτι ϝοι φρεσὶν ἄρτια ϝήδη."
ὣς φάτο, τῇ δ᾽ ἔτι μᾶλλον ὑφ᾽ ἵμερον ὦρσε γόοιο,
σήματ᾽ ἀναγνούσῃ τά ϝοι ἔμπεδα πέφραδ᾽ Ὀδυσσεύς.
ἡ δ᾽ ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέϝειπεν
"νῦν μὲν δή μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἐλεεινός,
ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι φίλος τ᾽ ἔσῃ αἰδοῖός τε·
αὐτὴ γὰρ τάδε ϝείματ᾽ ἐγὼ πόρον οἷ᾽ ἀγορεύεις,
πτύξασ᾽ ἐκ θαλάμου, περόνην τ᾽ ἐπέθηκα φαεινήν
κείνῳ ἄγαλμ᾽ ἔμεναι. τὸν δ᾽ οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
ϝοίκαδε νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς
ᾤχετ᾽ ἐποψόμενος Κακοϝίλιον οὐκ ὀνομαστήν."
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμόν
τῆκε, πόσιν γοόωσα. νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδέν·
καὶ γάρ τίς τ᾽ ἀλλοῖον ὀδύρεται ἄνδρ᾽ ὀλέσασα
κουρίδιον, τῷ τέκνα τέκῃ φιλότητι μιγεῖσα,
ἢ Ὀδυσῆ᾽, ὅν φασι θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.
ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι οὐδ᾽ ἐπικεύσω
ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα
ἀγχοῦ, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
ζωοῦ· αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά
αἰτίζων ἀνὰ δῆμον. ἀτὰρ ἐρίϝηρας ἑταίρους
ὤλεσε καὶ νῆα γλαφυρὴν ἐνὶ ϝοίνοπι πόντῳ,
Θρινακίης ἄπο νήσου ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ
Ζεύς τε καὶ Ἠέλιος· τοῦ γὰρ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ἐπὶ τρόπιος νεὸς ἔκβαλε κῦμ᾽ ἐπὶ χέρσου,
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν,
οἳ δή μιν περὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσαντο
καί ϝοι πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοί
ϝοίκαδ᾽ ἀπήμαντον. καί κεν πάλαι ἐνθάδ᾽ Ὀδυσσεύς
ἤην· ἀλλ᾽ ἄρα ϝοι τό γε κέρδιον εἴσατο θυμῷ,
χρήματ᾽ ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι,
ὣς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων
ϝοῖδ᾽ Ὀδυσεύς, οὐδ᾽ ἄν τις ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος.
ὥς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φείδων·

ὤμνυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτόν, ἀποσπένδων ἐνὶ ϝοίκῳ,
νῆα κατειρύσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
οἳ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
καί μοι κτήματ' ἔδειξεν ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς·
καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι,
ὅσσα ϝοι ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ϝάνακτος.
τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσαι,
ὅππως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
ἤδη δὴν ἀπεών, ἢ ἀμφαδὸν ἦε κρυφηδόν.
ὣς ὃ μὲν οὕτως ἐστὶ σόος, καὶ ἐλεύσεται ἤδη
ἄγχι μάλ', οὐδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
δηρὸν ἀπεσσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὅρκια δώσω.
ϝίστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἣν ἀφικάνω,
ἦ μήν τοι τάδε πάντα τελείεται ὡς ἀγορεύω.
τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἱσταμένοιο."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε περίφρων Πηνελόπεια
"εἰ γὰρ τοῦτο ξεῖνε ϝέπος τετελεσμένον εἴη·
τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
ἀλλά μοι ὧδ' ἀνὰ θυμὸν ὀίεται ὡς ἔσεταί περ·
οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι ϝοῖκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
τεύξῃ, ἐπεὶ οὐ τοῖοι σημάντορές εἰσ' ἐνὶ ϝοίκῳ
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, εἴ ποτ' ἔην γε,
ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.
ἀλλά μιν ἀμφίπολοι ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνήν,
δέμνια καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
ὥς κ' εὖ θαλπιόων χρυσόθρονον Ἠῶ ἵκηται.
ἠῶθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαι τε χρῖσαί τε,
ὥς κ' ἔνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδηται
ἥμενος ἐν μεγάρῳ. τῷ δ' ἄλγιον ὅς κεν ἐκείνων
τοῦτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος· οὐδέ τι ϝέργον
ἐνθάδ' ἔτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
πῶς γὰρ ἐμεῦ σὺ ξεῖνε δαήσεαι ἤ τι γυναικῶν
ἀλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
εἴ κεν ἀυσταλέος, κακὰ ϝειμένος ἐν μεγάροισιν

δαινύῃ· ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
ὃς μὲν ἀπηνὴς αὐτὸς ἔῃ καὶ ἀπηνέα ϝειδῇ,
τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω
ζωῷ, ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες·
ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ καὶ ἀμύμονα ϝειδῇ,
τοῦ μέν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσιν
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, πολλοὶ δέ μιν ἐσθλὸν ἔϝειπον."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
ἦ τοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
ἤχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο,
κείω δ' ὡς τὸ πάρος περ ἀύπνους νύκτας ἴαυον·
πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀϝεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ
ἄεσα καί τ' ἀνέμεινα ἐύθρονον Ἠῶ δῖαν.
οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιϝήρανα θυμῷ
γίγνεται· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἅψεται ἡμετέροιο
τάων αἵ τοι δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν,
εἰ μή τις γρηῦς ἔστι παλαιή, κεδνὰ ϝιδυῖα,
ἥ τις δὴ τέτληκε τόσα φρεσὶν ὅσσα τ' ἐγώ περ·
τῇ δ' οὐκ ἂν φθονέοιμι ποδῶν ἅψασθαι ἐμεῖο."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε περίφρων Πηνελόπεια
"ξεῖνε φίλ'· οὐ γάρ πώ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε
ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις·
ἔστι δέ μοι γρῆυς πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα,
ἣ κεῖνον δύστηνον ἐὺ τρέφεν ἠδ' ἀτίταλλεν,
δεξαμένη χείρεσσ' ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
ἥ σε πόδας νίψει ὀλιγηπελέουσά περ ἔμπης.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστᾶσα, περίφρων Εὐρύκλεια,
νίψον σοῖο ϝάνακτος ὁμήλικα. καί που Ὀδυσσεύς
ἤδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας τοιόσδε τε χεῖρας·
αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν."
ὣς ἄρ' ἔφη, γρῆυς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμά, ϝέπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔϝειπεν.
"ὤ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος. ἦ σε περὶ Ζεύς
ἀνθρώπων ἤχθηρε θεουδέα θυμὸν ἔχοντα.
οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῳ
πίονα μηρί' ἔκη', οὐδ' ἐξαίτους ἑκατόμβας,
ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδως ἀρώμενος εἷος ἵκοιο

γῆράς τε λιπαρὸν θρέψαιό τε φαίδιμον υἱόν·
νῦν δέ τοι οἴῳ πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
οὕτω που καὶ κείνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες
ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δώμαθ᾽ ἵκοιτο,
ὡς σέθεν αἱ κύνες αἵδε καθεψιόωνται ἅπασαι,
τάων νῦν λώβην τε καὶ αἴσχεα πόλλ᾽ ἀλεείνων
οὐκ ἐάᾳς νίζειν· ἐμὲ δ᾽ οὐκ ἀϝέκουσαν ἄνωγεν
κούρη Ϝικαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια.
τῷ σε πόδας νίψω, ἅμα τ᾽ αὐτῆς Πηνελοπείης
καὶ σέθεν εἵνεκ᾽, ἐπεί μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμός
κήδεσιν. ἀλλ᾽ ἄγε νῦν ξυνίει ϝέπος, ὅττι κε ϝείπω.
πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ᾽ ἵκοντο,
ἀλλ᾽ οὔ πώ τινά φημι ϝεϝοικότα ὧδε ϝιδέσθαι
ὡς σὺ δέμας φωνήν τε πόδας τ᾽ Ὀδυσῆι ϝέϝοικας."
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ὦ γρηῦ, οὕτω φασὶν ὅσοι ϝίδον ὀφθαλμοῖσιν
ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα ϝεικέλω ἀλλήλοιιν
ἔμμεναι, ὡς σύ περ αὐτὴ ἐπιφρονέουσ᾽ ἀγορεύεις."
ὣς ἄρ᾽ ἔφη, γρῆυς δὲ λέβηθ᾽ ἕλε παμφανόωντα,
τοῦ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ᾽ ἐνεχεύατο πουλύ
ψυχρόν, ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἷζεν ἐπ᾽ ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ᾽ αἶψα·
αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὀίσατο μή ϝε λαβοῦσα
οὐλὴν ἀμφράσσαιτο καὶ ἀμφαδὰ ϝέργα γένοιτο.
νίζε δ᾽ ἄρ᾽ ἆσσον ἰοῦσα ϝάνακτ᾽ ἐϝόν· αὐτίκα δ᾽ ἔγνω
οὐλὴν τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ᾽ ἐλθόντα μετ᾽ Αὐτόλυκόν τε καὶ υἷας,
μητρὸς ἐϝῆς πατέρ᾽ ἐσθλόν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο
κλεπτοσύνῃ θ᾽ ὅρκῳ τε. θεὸς δέ ϝοι αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρί᾽ ἔκαιεν
ϝαρνῶν ἠδ᾽ ἐρίφων, ὃ δέ ϝοι πρόφρων ἅμ᾽ ὀπήδει.
Αὐτόλυκος δ᾽ ἐλθὼν Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον
παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ϝῆς·
τόν ῥά ϝοι Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκεν
παυομένῳ δόρποιο, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"Αὐτόλυκ᾽, αὐτὸς νῦν ὄνομ᾽ εὕρεο ὅττι κε θῆαι
παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοι ἐστίν."
τὴν δ᾽ αὖτ᾽ Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε
"γαμβρὸς ἐμὸς θύγατέρ τε, τίθεσθ᾽ ὄνομ᾽ ὅττι κε ϝείπω.
πολλοῖσιν γὰρ ἐγώ γε ὀδυσσάμενος τόδ᾽ ἱκάνω,

ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν·
τῷ δ᾽ Ὀδυσεὺς ὄνομ᾽ ἔστω ἐπώνυμον. αὐτὰρ ἐγώ γε,
ὁππότ᾽ ἂν ἡβήσας μητρώιον ἐς μέγα δῶμα
ἔλθῃ Παρνησόνδ᾽, ὅθι πού μοι κτήματ᾽ ἔασιν,
τῶν ϝοι ἐγὼ δώσω καί μιν χαίροντ᾽ ἀποπέμψω."
τῶν ἕνεκ᾽ ἦλθ᾽ Ὀδυσεύς, ἵνα ϝοι πόροι ἀγλαὰ δῶρα.
τὸν μὲν ἄρ᾽ Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
χερσίν τ᾽ ἠσπάζοντο ϝέπεσσί τε μειλιχίοισιν·
μήτηρ δ᾽ Ἀμφιθέη μητρὸς περιφῦσ᾽ Ὀδυσῆι
κύσσ᾽ ἄρα μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά.
Αὐτόλυκος δ᾽ υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισιν
δεῖπνον ἐφοπλίσσαι· τοὶ δ᾽ ὀτρύνοντος ἄκουσαν,
αὐτίκα δ᾽ εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενα πενταϝέτηρον,
τὸν δέρον ἀμφί θ᾽ ἕπον καί μιν διέχευαν ἅπαντα,
μίστυλλόν τ᾽ ἄρ᾽ ἐπισταμένως, πεῖράν τ᾽ ὀβελοῖσιν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως, δάσσαντό τε μοίρας.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
δαίνυντ᾽, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐϝίσης·
ἦμος δ᾽ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.
ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
βάν ῥ᾽ ἴμεν ἐς θήρην, ἠμὲν κύνες ἠδὲ καὶ αὐτοί
υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
ἤιεν. αἰπὺ δ᾽ ὄρος προσέβαν καταϝειμένον ὕλῃ
Παρνησοῦ, τάχα δ᾽ ἵκανον πτύχας ἠνεμοέσσας.
ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο,
οἱ δ᾽ ἐς βῆσσαν ἵκανον ἐπακτῆρες· πρὸ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῶν
ἴχνι᾽ ἐρευνῶντες κύνες ἤισαν, αὐτὰρ ὄπισθεν
υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
ἤιεν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
ἔνθα δ᾽ αρ᾽ ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς.
τὴν μὲν ἄρ᾽ οὔτ᾽ ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων,
οὔτε μιν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
οὔτ᾽ ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνή
ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἤλιθα πολλή.
τὸν δ᾽ ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἦλθε ποδοῖιν,
ὡς ἐπάγοντες ἐπῇσαν· ὃ δ᾽ ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο,
φρίξας εὖ λοφιήν, πῦρ δ᾽ ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς,
στῆ ῥ᾽ αὐτῶν σχεδόθεν. ὃ δ᾽ ἄρα πρώτιστος Ὀδυσσεύς

ἔσσυτ᾽ ἀνασχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
οὐτάμεναι μεμαώς· ὃ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
γουνὸς ὕπερ, πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι
λικριφὶς ἀίξας, οὐδ᾽ ὀστέον ἵκετο φωτός.
τὸν δ᾽ Ὀδυσεὺς οὔτησε τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
ἀντικρὺς δὲ διῆλθε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή,
κὰδ δ᾽ ἔπεσ᾽ ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ᾽ ἔπτατο θυμός.
τὸν μὲν ἄρ᾽ Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο,
ὠτειλὴν δ᾽ Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
δῆσαν ἐπισταμένως, ἐπαοιδῇ δ᾽ αἷμα κελαινόν
ἔσχεθον, αἶψα δ᾽ ἵκοντο φίλου πρὸς δώματα πατρός.
τὸν μὲν ἄρ᾽ Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
εὖ ἰησάμενοι ἠδ᾽ ἀγλαὰ δῶρα πορόντες
καρπαλίμως χαίροντα φίλην χαίροντες ἔπεμπον
εἰς Ἰθάκην. τῷ μέν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
χαῖρον νοστήσαντι, καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
οὐλὴν ὅττι πάθοι· ὃ δ᾽ ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν
ὥς μιν θηρεύοντ᾽ ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι,
Παρνησόνδ᾽ ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
 τὴν γρῆυς χείρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα
γνῶ ῥ᾽ ἐπιμασσαμένη, πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι.
ἐν δὲ λέβητι πέσεν κνήμη, κανάχησε δὲ χαλκός,
ἂψ δ᾽ ἑτέρωσ᾽ ἐκλίθη· τὸ δ᾽ ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ᾽ ὕδωρ.
τὴν δ᾽ ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλεν φρένα, τὼ δέ ϝοι ὄσσε
δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ ϝοι ἔσχετο φωνή.
ἁψαμένη δὲ γενείου Ὀδυσσῆα προσέϝειπεν
"ἦ μάλ᾽ Ὀδυσσεύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ᾽ ἐγώ γε
πρὶν ἔγνων πρὶν πάντα ϝάνακτ᾽ ἐμὸν ἀμφαφάασθαι."
 ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα.
ἣ δ᾽ οὔτ᾽ ἀθρῆσαι δύνατ᾽ ἀντίη οὔτε νοῆσαι·
τῇ γὰρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
χείρ᾽ ἐπιμασσάμενος φάρυγος λάβε δεξιτερῆφιν,
τῇ δ᾽ ἑτέρῃ ϝέθεν ἆσσον ἐρύσσατο, φώνησέν τε
"μαῖα, τί ἦ μ᾽ ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ᾽ ἔτρεφες αὐτή
τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ· νῦν δ᾽ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
ἦλθον ἐϝεικοστῷ ϝέτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἐφράσθης καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
σίγα, μή τίς τ᾽ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.
ὧδε γὰρ ἐκϝερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

εἴ χ᾽ ὑπ᾽ ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
οὐδὲ τροφοῦ οὔσης σεῦ ἀφέξομαι, ὁππότ᾽ ἂν ἄλλας
δμωὰς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείνωμι γυναῖκας."
 τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε περίφρων Εὐρύκλεια
"τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ϝέπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
ϝοῖσθα μὲν οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον, οὐκ ἐπιϝεικτόν,
ἕξω δ᾽ ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος ἠὲ σίδηρος.
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
εἴ χ᾽ ὑπὸ σοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
αἵ τέ σ᾽ ἀτιμάζουσι καὶ αἳ νηλείτιδες εἰσίν."
 τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"μαῖα, τί ἦ δὲ σὺ τὰς μυθήσεαι; οὐδέ τί σε χρή.
εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ ϝείσομ᾽ ἑκάστην.
ἀλλ᾽ ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν."
 ὣς ἄρ᾽ ἔφη, γρῆυς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκειν
οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερ᾽ ἔκχυτο πάντα·
αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε καὶ ἤλειψεν λίπ᾽ ἐλαίῳ,
αὖτις ἄρ᾽ ἀσσοτέρω πυρὸς ἕλκετο δίφρον Ὀδυσσεύς
θερσόμενος, οὐλὴν δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψεν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια.
"ξεῖνε, τὸ μέν σ᾽ ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ᾽ ἔσσεται ἡδέος ὥρη,
ὅν τινά γ᾽ ὕπνος ἕλοι γλυκερὸς καὶ κηδόμενόν περ.
αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
ἤματα μὲν γὰρ τέρπομ᾽ ὀδυρομένη γοόωσα,
ἔς τ᾽ ἐμὰ ϝέργ᾽ ὁρόωσα καὶ ἀμφιπόλων ἐνὶ ϝοίκῳ·
αὐτὰρ ἐπὴν νὺξ ἔλθῃ, ἕλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας,
κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ᾽ ἁδινὸν κῆρ
ὀξεῖαι μελεδῶνες ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
ὡς δ᾽ ὅτε Πανδαρέου κούρη χλωρηὶς ἀηδών
καλὸν ἀείδῃσιν ϝέαρος νέον ἱσταμένοιο,
δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν,
ἥ τε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυϝηχέα φωνήν,
παῖδ᾽ ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὅν ποτε χαλκῷ
κτεῖνε δι᾽ ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθοιο ϝάνακτος,
ὣς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἠὲ μένω παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,
κτῆσιν ἐμήν, δμῶάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
εὐνήν τ᾽ αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν,

ἦ ἤδη ἅμ᾽ ἕπωμαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος
μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι, πορὼν ἀπερείσι᾽ ἔϝεδνα.
παῖς δ᾽ ἐμὸς ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος ἠδὲ χαλίφρων,
γήμασθ᾽ οὔ μ᾽ εἴα πόσιος κατὰ δῶμα λιποῦσαν·
νῦν δ᾽ ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνει,
καὶ δή μ᾽ ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
κτήσιος ἀσχαλόων τήν ϝοι κατέδουσιν Ἀχαιοί.
ἀλλ᾽ ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι καὶ ἄκουσον.
χῆνές μοι κατὰ ϝοῖκον ἐϝείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
ἐξ ὕδατος, καί τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα·
ἐλθὼν δ᾽ ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
πᾶσι κατ᾽ αὐχένας ἦξε καὶ ἔκτανεν· οἱ δὲ κέχυντο
ἀθρόοι ἐν μεγάροις, ὃ δ᾽ ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη.
αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον ἔν περ ὀνείρῳ,
ἀμφὶ δ᾽ ἔμ᾽ ἠγερέθοντο ἐυπλοκάμιδες Ἀχαιαί,
οἴκτρ᾽ ὀλοφυρομένην ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
ἂψ δ᾽ ἐλθὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετ᾽ ἐπὶ προύχοντι μελάθρῳ,
φωνῇ δὲ βροτέῃ κατερήτυε, φώνησέν τε
'θάρσει, Ϝικαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·
οὐκ ὄναρ, ἀλλ᾽ ὕπαρ ἐσθλόν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
χῆνες μὲν μνηστῆρες, ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀϝεικέα πότμον ἐφήσω.'
ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ ἐμὲ μελιϝηδὴς ὕπνος ἀνῆκεν·
παπτήνασα δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα
πυρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον, ἧχι πάρος περ."
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ὦ γύναι, οὔ πως ἔστιν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον
ἄλλῃ ἀποκλίναντ᾽, ἐπεὶ ἦ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεύς
πέφραδ᾽ ὅπως τελέει. μνηστῆρσι δὲ φαίνετ᾽ ὄλεθρος
πᾶσι μάλ᾽, οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε περίφρων Πηνελόπεια
"ξεῖν᾽, ἦ τοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι ἀκριτόμυθοι
γίγνοντ᾽, οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισιν.
δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων·
αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ᾽ ἐλέφαντι.
τῶν οἱ μέν κ᾽ ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,
οἵ ῥ᾽ ἐλεφαίρονται, ϝέπε᾽ ἀκράαντα φέροντες·
οἱ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
οἵ ῥ᾽ ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται.

ἀλλ᾽ ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὀίομαι αἰνὸν ὄνειρον
ἐλθεῖν· ἦ κ᾽ ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
ἥδε δὴ ἠὼς εἶσι δυσώνυμος, ἥ μ᾽ Ὀδυσῆος
ϝοίκου ἀποσχήσει· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
τοὺς πελέκεας τοὺς κεῖνος ἐνὶ μεγάροισι ϝεοῖσιν
ἵστασχ᾽ ἑξείης, δρυόχους ὥς, δώδεκα πάντας·
στὰς δ᾽ ὅ γε πολλὸν ἄνευθε διαρρίπτασκεν ὀιστόν.
νῦν δὲ μνηστήρεσσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω·
ὃς δέ κε ῥηίτατ᾽ ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσιν
καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
τῷ κεν ἅμα σποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
κουρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο,
τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι ὀίομαι ἔν περ ὀνείρῳ."
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἔνι τοῦτον ἄεθλον·
πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ᾽ Ὀδυσσεύς
πρὶν τούτους τόδε τόξον ἐύξοον ἀμφαφόωντας
νευρήν τ᾽ ἐντανύσαι διοϊστεῦσαί τε σιδήρου."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε περίφρων Πηνελόπεια
"εἴ κ᾽ ἐθέλοις μοι ξεῖνε παρήμενος ἐν μεγάροισιν
τέρπειν, οὔ κέ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη.
ἀλλ᾽ οὐ γάρ πως ἔστιν ἀύπνους ἔμμεναι αἰεί
ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τε ϝεκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν
ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
ἀλλ᾽ ἦ τοι μὲν ἐγὼν ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα
λέξομαι εἰς εὐνήν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
αἰεὶ δάκρυσ᾽ ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεύς
ᾤχετ᾽ ἐποψόμενος Κακοϝίλιον οὐκ ὀνομαστήν.
ἔνθα κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῷδ᾽ ἐνὶ ϝοίκῳ,
ἢ χαμάδις στορέσας, ἤ τοι κατὰ δέμνια θέντων."
ὣς ϝειποῦσ᾽ ἀνέβαιν᾽ ὑπερώια σιγαλόεντα,
οὐκ οἴη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
ἐς δ᾽ ὑπερῷ᾽ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
κλαῖεν ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα ϝοι ὕπνον
ϝηδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
20 αὐτὰρ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς· Υ
κὰμ μὲν ἀδέψητον βοέην στόρεσ᾽, αὐτὰρ ὕπερθεν
κώεα πόλλ᾽ ὀίων τοὺς ἱρεύεσκον Ἀχαιοί·

Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
ἔνθ' Ὀδυσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ
κεῖτ' ἐγρηγορόων· ταὶ δ' ἐκ μεγάροιο γυναῖκες
ἤισαν, αἳ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
ἀλλήλῃσι γέλον καὶ ἐυφροσύνην παρέχουσαι.
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν·
πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
ἠὲ μεταΐξας θάνατον τεύξειε ϝεκάστῃ,
ἦ ἔτ' ἐῷ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
ὕστατα καὶ πύματα· κραδίη δέ ϝοι ἔνδον ὑλάκτει.
ὡς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα
ἄνδρ' ἀγνοιήσασ' ὑλάει, μέμονέν τε μάχεσθαι,
ὣς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένου κακὰ ϝέργα.
στῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ.
"τέτλαθι δή, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης,
ἤματι τῷ ὅτε μοι μένος ἄσχετος ἤσθιε Κύκλωψ
ἰφθίμους ἑτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις
ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο οἰόμενον θανέεσθαι."
ὣς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ.
τῷ δ' ἄρα τ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἑλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.
ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἰθομένοιο,
ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
αἰόλλῃ, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι,
ὣς ἄρ' ὅ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα ϝελίσσετο, μερμηρίζων
ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει
μοῦνος ἐὼν πολέσι. σχεδόθεν δέ ϝοι ἦλθεν Ἀθήνη
οὐρανόθεν καταβᾶσα· δέμας δ' ἤϝικτο γυναικί·
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"τίπτ' αὖτ' ἐγρήσσεις, πάντων περὶ κάμμορε φωτῶν;
ϝοῖκος μήν τοι ὅδ' ἐστί, γυνὴ δέ τοι ἥδ' ἐνὶ ϝοίκῳ,
καὶ πάις, οἷόν πού τις ἐϝέλδεται ἔμμεναι υἱόν."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα θεὰ κατὰ μοῖραν ἔϝειπες·
ἀλλά τέ μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω
μοῦνος ἐών· οἳ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασιν.
πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω·
εἴ περ γὰρ κτείναιμι Διός τε σέθεν τε ϝέκητι,
πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τά σε φράζεσθαι ἄνωγα."

τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"σχέτλιε, καὶ μήν τίς τε χερείονι πείθεθ' ἑταίρῳ,
ὅς περ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μήδεα ϝοῖδεν·
αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, διαμπερὲς ἥ σε φυλάσσω
ἐν πάντεσσι πόνοις. ϝερέω δέ τοι ἐξαναφανδόν·
εἴ περ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
νῶι περισταῖεν, κτεῖναι μεμαῶτες Ἄρηι,
καί κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ϝίφια μῆλα.
ἀλλ' ἑλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
πάννυχον ἐγρήσσοντα, κακῶν δ' ὑποδύσεαι ἤδη."
ὣς φάτο, καί ῥά ϝοι ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευεν,
αὐτὴ δ' ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἀφίκετο δῖα θεάων.
εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
λυσιμελής, ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κεδνὰ ϝιδυῖα,
κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ϝὸν κατὰ θυμόν,
Ἀρτέμιδι πρώτιστον ἐπεύξατο δῖα γυναικῶν.
"Ἄρτεμι πότνα θεά, θύγατερ Διός, εἴθε μοι ἤδη
ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦσ' ἐκ θυμὸν ἕλοιο
αὐτίκα νῦν, ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἠερόεντα κέλευθα,
ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.
ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι,
τῇσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοί, αἳ δὲ λίποντο
ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δῖ' Ἀφροδίτη
τυρῷ καὶ μέλιτι γλυκερῷ καὶ ϝηδέι ϝοίνῳ·
Ἥρη δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν
ϝεῖδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἁγνή,
ϝέργα δ' Ἀθηναίη δέδαεν κλυτὰ ϝεργάζεσθαι.
εὖτ' Ἀφροδίτη δῖα προσέστιχε μακρὸν Ὄλυμπον
κούρῃς αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
ἐς Δία τερπικέραυνον (ὃ γάρ τ' εὖ ϝοῖδεν ἅπαντα,
μοῖράν τ' ἀμμορίην τε καταθνητῶν ἀνθρώπων),
τόφρα δὲ τὰς κούρας ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο
καί ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν ἐρινύσιν ἀμφιπολεύειν.
ὣς ἔμ' ἀϝιστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
ἠέ μ' ἐυπλόκαμος βάλοι Ἄρτεμις, ὄφρ' Ὀδυσῆα
ὀσσομένη καὶ γαῖαν ὕπο στυγερὴν ἀφικοίμην,
μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς ἐυφραίνοιμι νόημα.
ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακόν, ὁππότε κέν τις

ἤματα μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
νύκτας δ᾽ ὕπνος ἔχῃσιν· ὃ γάρ τ᾽ ἐπέλησεν ἁπάντων,
ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἂρ βλέφαρ᾽ ἀμφικαλύψῃ.
αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ᾽ ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθε ϝείκελος αὐτῷ,
τοῖος ἐὼν οἷος ᾖεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
χαῖρ᾽, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι ἀλλ᾽ ὕπαρ ἤδη."
ὣς ἔφατ᾽, αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἠώς.
τῆς δ᾽ ἄρα κλαιούσης ϝόπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
μερμήριζε δ᾽ ἔπειτα, δόκησε δέ ϝοι κατὰ θυμόν
ἤδη γιγνώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῆφιν.
χλαῖναν μὲν ξυνελὼν καὶ κώεα, τοῖσιν ἐνεῦδεν,
ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου, ἐκ δὲ βοείην
θῆκε θύραζε φέρων, Διὶ δ᾽ εὔξατο χεῖρας ἀνασχών.
"Ζεῦ πάτερ, εἴ μ᾽ ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν
ἤγετ᾽ ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεί μ᾽ ἐκακώσατε λίην,
φήμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
ἔνδοθεν, ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω."
ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος· τοῦ δὲ κλύε μητιέτα Ζεύς,
αὐτίκα δὲ βρόντησεν ἀπ᾽ αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.
φήμην δ᾽ ἐκ ϝοίκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρίς
πλησίον, ἔνθ᾽ ἄρα ϝοι μύλαι εἵατο ποιμένι λαῶν,
τῇσιν δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες
ἄλφιτα τεύχουσαι καὶ ἀλείατα μυελὸν ἀνδρῶν.
αἱ μὲν ἄρ᾽ ἄλλαι εὗδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσσαν,
ἡ δὲ μί᾽ οὔ πω παύετ᾽, ἀφαυροτάτη δὲ τέτυκτο·
ἥ ῥα μύλην στήσασα ϝέπος φάτο σῆμα ϝάνακτι.
"Ζεῦ πάτερ, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι ϝανάσσεις,
ἦ μεγάλα βρόντησας ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
οὐδέ ποθι νέφος ἔστι· τέρας νύ τεῳ τόδε φαίνεις.
κρῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ϝέπος, ὅττι κε ϝείπω·
μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤματι τῷδε
ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἑλοίατο δαῖτ᾽ ἐρατεινήν,
οἳ δή μοι καμάτῳ θυμαλγέι γούνατ᾽ ἔλυσαν
ἄλφιτα τευχούσῃ. νῦν ὕστατα δειπνήσειαν."
ὣς ἄρ᾽ ἔφη, χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς
Ζηνός τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας.
αἱ δ᾽ ἄλλαι δμωαὶ κατὰ δώματα κάλ᾽ Ὀδυσῆος
ἀγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ᾽ ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.

Τηλέμαχος δ᾽ εὐνῆθεν ἀνίστατο, ϝισόθεος φώς,
ϝείματα ϝεσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ᾽ ὤμῳ,
ποσσὶ δ᾽ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
εἵλετο δ᾽ ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ.
στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ οὐδὸν ἰών, πρὸς δ᾽ Εὐρύκλειαν ἔϝειπεν
"μαῖα φίλη, τὸν ξεῖνον ἐτιμήσασθ᾽ ἐνὶ ϝοίκῳ
εὐνῇ καὶ σίτῳ, ἦ αὔτως κεῖται ἀκηδής;
τοιαύτη γὰρ ἐμὴ μήτηρ πινυτή περ ἐοῦσα·
ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
χείρονα, τὸν δέ τ᾽ ἀρείον᾽ ἀτιμήσασ᾽ ἀποπέμπει."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε περίφρων Εὐρύκλεια
"οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόῳο.
ϝοῖνον μὲν γὰρ ἔπινε καθήμενος ὄφρ᾽ ἔθελ᾽ αὐτός,
σίτου δ᾽ οὐκέτ᾽ ἔφη πεινήμεναι· εἴρετο γάρ μιν.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο,
ἣ μὲν δέμνι᾽ ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμῳῇσιν,
αὐτὰρ ὅ γ᾽, ὥς τις πάμπαν ὀιζυρὸς καὶ ἄποτμος,
οὐκ ἔθελ᾽ ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,
ἀλλ᾽ ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἰῶν
ἔδραθ᾽ ἐνὶ προδόμῳ· χλαῖναν δ᾽ ἐπιϝέσσαμεν ἡμεῖς."
ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκειν
ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο·
βῆ δ᾽ ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ᾽ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
ἣ δ᾽ αὖτε δμῳῇσιν ἐκέκλετο δῖα γυναικῶν,
Εὐρύκλει᾽ Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,
"ἀγρεῖθ᾽, αἳ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,
ῥάσσατέ τ᾽, ἔν τε θρόνοις ἐυποιήτοισι τάπητας
βάλλετε πορφυρέους· αἳ δὲ σπόγγοισι τραπέζας
πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ κρητῆρας
καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ δὲ μεθ᾽ ὕδωρ
ἔρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἴσετε θᾶσσον ἰοῦσαι.
οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο,
ἀλλὰ μάλ᾽ ἦρι νέονται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή."
ὣς ἔφαθ᾽, αἳ δ᾽ ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
αἳ μὲν ἐϝείκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον,
αἳ δ᾽ αὐτοῦ κατὰ δώματ᾽ ἐπισταμένως πονέοντο.
ἐς δ᾽ ἦλθον δρηστῆρες Ἀχαιῶν. οἳ μὲν ἔπειτα
εὖ καὶ ἐπισταμένως κέασαν ξύλα, ταὶ δὲ γυναῖκες
ἦλθον ἀπὸ κρήνης. ἐπὶ δέ σφισιν ἦλθε συβώτης
τρεῖς σιάλους κατάγων, οἳ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι.

καὶ τοὺς μέν ῥ' εἴασε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,
αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μειλιχίοισιν
"ξεῖν', ἦ ἄρ τί σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,
ἦέ σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ' ὡς τὸ πάρος περ;"
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"εἰ γὰρ δὴ Εὔμαιε θεοὶ τισαίατο λώβην,
ἣν οἵδ' ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται
ϝοίκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν."
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
αἶγας ἄγων αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν,
δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίοισιν
"ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κατὰ δῶμα
ἀνέρας αἰτίζων, ἀτὰρ οὐκ ἔξεισθα θύραζε;
πάντως οὐκέτι νῶι διακρινέεσθαι ὀίω
πρὶν χειρῶν γεύσασθαι, ἐπεὶ σύ περ οὐ κατὰ κόσμον
αἰτίζεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν."
ὣς φάτο· τὸν δ' οὔ τι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
βοῦν στεῖραν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας·
πορθμῆες δ' ἄρα τούς γε διήγαγον, οἵ τε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτην ἄγχι παραστάς
"τίς δὴ ὅδε ξεῖνος νέον εἰλήλουθε, συβῶτα,
ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὔχεται εἶναι
ἀνδρῶν; ποῦ δέ νύ ϝοι γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα;
δύσμορος. ἦ τε ϝέϝοικε δέμας βασιλῆι ϝάνακτι·
ἀλλὰ θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
ὁππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσωνται ὀιζύν."
ἦ, καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παραστάς,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε. γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν.
Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτός,
μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλέοισιν.

ἴδιον ὡς ἐνόησα, δεδάκρυνται δέ μοι ὄσσε
μνησαμένῳ Ὀδυσῆος, ἐπεὶ καὶ κεῖνον ὀίω
τοιάδε λαίφε' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,
εἴ που ἔτι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
εἰ δ' ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀϝίδαο δόμοισιν,
ὤ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσίν
εἷσ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ.
νῦν δ' αἱ μὲν γίγνονται ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
ἀνδρί γ' ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·
τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγινέμεναι σφίσιν αὐτοῖς
ἔδμεναι. οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,
οὐδ' ὄπιδα τρομέουσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη
κτήματα δάσσασθαι δὴν οἰχομένοιο ϝάνακτος.
αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
πόλλ' ἐπιδινεῖται· μάλα μὲν κακὸν υἷος ἐόντος
ἄλλων δῆμον ἱκέσθαι ἰόντ' αὐτῇσι βόεσσιν,
ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· τὸ δὲ ῥίγιον, αὖθι μένοντα
βουσὶν ἐπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.
καί κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
ἐξικόμην φεύγων, ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται·
ἀλλ' ἔτι τὸν δύστηνον ὀίομαι, εἴ ποθεν ἐλθών
ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θείη."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ϝέϝοικας,
γιγνώσκω δὲ καὶ αὐτὸς ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἵκει,
τούνεκά τοι ϝερέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι.
ϝίστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἣν ἀφικάνω,
ἦ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἴκαδ' Ὀδυσσεύς,
σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι, εἴ κ' ἐθέλῃσθα,
κτεινομένους μνηστῆρας οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσιν."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ
"εἰ γὰρ τοῦτο ξεῖνε ϝέπος τελέσειε Κρονίων·
γνοίης χ' οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται."
ὣς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσιν
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ϝόνδε δόμονδε.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
ἤρτυον. αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἤλυθεν ὄρνις,
αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.

τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"ὦ φίλοι, οὐχ ἥμιν συνθεύσεται ἥδε γε βουλή,
Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός."
ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπιϝήνδανε μῦθος.
ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο
χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
οἳ δ' ἵρευον ὄις μεγάλους καὶ πίονας αἶγας,
ἵρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην,
σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων, ἐν δέ τε ϝοῖνον
κρητῆρσιν κερόωντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης.
σῖτον δέ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος ὄρχαμος ἀνδρῶν
καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἐϝῳνοχόει δὲ Μελανθεύς.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
ἐντὸς ἐυσταθέος μεγάρου, παρὰ λάινον οὐδόν,
δίφρον ἀϝεικέλιον καταθεὶς ὀλίγην τε τράπεζαν·
πὰρ δ' ἐτίθη σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, καί μιν πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο μετ' ἀνδράσι ϝοινοποτάζων.
κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
πάντων μνηστήρων, ἐπεὶ οὔ τοι δήμιος ἐστίν
ϝοῖκος ὅδ' ἀλλ' Ὀδυσῆος, ἐμοὶ δὲ κτήσατ' ἐκεῖνος.
ὑμεῖς δὲ μνηστῆρες ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
καὶ χειρῶν, ἵνα μή τις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται."
ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
"καὶ χαλεπόν περ ἐόντα δεχώμεθα μῦθον, Ἀχαιοί,
Τηλεμάχου· μάλα δ' ἧμιν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε Κρονίων· τῷ κέ μιν ἤδη
παύσαμεν ἐν μεγάροισι λιγύν περ ἐόντ' ἀγορητήν."
ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.

276 κήρυκες δ' ἀνὰ ϝάστυ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
ἄλσος ὕπο σκιερὸν ϝεκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
οἳ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ϝερύσαντο,
μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι μοῖραν θέσαν οἳ πονέοντο
ϝίσην, ὡς αὐτοί περ ἐλάγχανον· ὣς γὰρ ἀνώγειν
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.

μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἴα Ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.
ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ ἀθεμίστια ϝειδώς,
Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἐνὶ ϝοικία ναῖεν·
ὃς δή τοι κτεάτεσσι πεποιθὼς θεσπεσίοισιν
μνάσκετ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα.
ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα
"κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι ϝείπω.
μοῖραν μὲν δὴ ξεῖνος ἔχει πάλαι, ὡς ἐπέϝοικεν,
ϝίσην· οὐ γὰρ καλὸν ἀτεμβέμεν, οὐδὲ δίκαιον,
ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
ἀλλ' ἄγε ϝοι καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον, ὄφρα καὶ αὐτός
ἠὲ λοετροχόῳ δώῃ γέρας ἠέ τῳ ἄλλῳ
δμώων οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο."
ὣς ϝειπὼν ἔρριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,
κείμενον ἐκ κανέοιο λαβών. ὃ δ' ἀλεύατ' Ὀδυσσεύς
ϝῆκα παρακλίνας κεφαλήν, μείδησε δὲ θυμῷ
σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὃ δ' ευδμητον βάλε τοῖχον.
Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ.
"Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ·
οὐκ ἔβαλες τὸν ξεῖνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός.
ἦ γάρ κέν σε μέσον βάλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
καί κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο
ἐνθάδε. τῷ μή τίς μοι ἀϝεικείας ἐνὶ ϝοίκῳ
φαινέτω· ἤδη γὰρ νοέω καὶ ϝοῖδα ϝέκαστα,
ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρηα· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέϝειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος
"ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
ἀντιβίοις ϝεπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι·

311 ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τέτλαμεν εἰσορόωντες,
μήλων σφαζομένων ϝοίνοιό τε πινομένοιο
καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες·
εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ,
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη
τεθνάμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀϝεικέα ϝέργ' ὁράασθαι,
ξείνους τε στυφελιζομένους, δμωάς τε γυναῖκας
ῥυστάζοντας ἀϝεικελίως κατὰ δώματα καλά."

μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε μήτε τιν᾽ ἄλλον
δμώων οἳ κατὰ δώματ᾽ Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
ἤπιον, εἴ σφωιν κραδίῃ ϝάδοι ἀμφοτέροιιν.
ὄφρα μὲν ὕμιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐϝώλπειν
νοστήσειν Ὀδυσῆα πολύφρονα ϝόνδε δόμονδε,
τόφρ᾽ οὔ τις νέμεσις μενέμεν τ᾽ ἦν ἰσχέμεναί τε
μνηστῆρας κατὰ δώματ᾽, ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
εἰ νόστησ᾽ Ὀδυσεὺς καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα·
νῦν δ᾽ ἤδη τόδε δῆλον, ὅ τ᾽ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
ἀλλ᾽ ἄγε, σῇ τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον,
γήμασθ᾽ ὅς τις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν,
ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώια πάντα νέμηαι,
ἔσθων καὶ πίνων, ἣ δ᾽ ἄλλου δῶμα κομίζῃ."
τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"οὐ μὰ Ζῆν᾽ Ἀγέλαε καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
ὅς που τῆλ᾽ Ἰθάκης ἢ ἔφθιται ἢ ἀλάληται,
οὔ τι διατρίβω μητρὸς γάμον, ἀλλὰ κελεύω
γήμασθ᾽ ᾧ κ᾽ ἐθέλῃ, ποτὶ δ᾽ ἄσπετα δῶρα δίδωμι.
αἰδέομαι δ᾽ ἀϝέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν."
ὣς φάτο Τηλέμαχος, μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
ἄσβεστον γέλον ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
οἳ δ᾽ ἤδη γναθμοῖσι γελώων ἀλλοτρίοισιν,
αἱμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον· ὄσσε δ᾽ ἄρα σφέων
δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ᾽ ὠίετο θυμός.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε Θεοκλύμενος θεοϝειδής
"ἆ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
ϝειλύαται κεφαλαί τε πρόσωπά τε νέρθε τε γοῦνα,
οἰμωγὴ δὲ δέδηε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί,
αἵματι δ᾽ ἐρράδαται τοῖχοι καλαί τε μεσόδμαι.
ϝειδώλων δὲ πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλή,
ϝιεμένων ἔρεβόσδε ὑπὸ ζόφον· ἠέλιος δέ
οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ᾽ ἐπιδέδρομεν ἀχλύς."
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπ᾽ αὐτῷ ϝηδὺ γέλασσαν.
τοῖσιν δ᾽ Εὐρύμαχος Πολύβου πάις ἦρχ᾽ ἀγορεύειν.
"ἀφραίνει ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς.
ἀλλά μιν αἶψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε
εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι, ἐπεὶ τάδε νυκτὶ ϝεϝίσκει."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε Θεοκλύμενος θεοϝειδής

"Εὐρύμαχ᾽, οὔ τί σ᾽ ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν·
εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὔατα καὶ πόδες ἄμφω
καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος, οὐδὲν ἀϝεικής.
τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὔμμιν
ἐρχόμενον, τό κεν οὔ τις ὑπεκφύγοι οὐδ᾽ ἀλέαιτο
μνηστήρων, οἳ δῶμα κατ᾽ ἀντιθέου Ὀδυσῆος
ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάασθε."
ὣς ϝειπὼν ἐξῆλθε δόμων εὖ ναιεταόντων,
ἵκετο δ᾽ ἐς Πείραιον, ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
μνηστῆρες δ᾽ ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες
Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελόωντες.
ὧδε δέ τις ϝείπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων.
"Τηλέμαχ᾽, οὔ τις σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος.
οἷον μέν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
σίτου καὶ ϝοίνου κεχρημένον, οὐδέ τι ϝέργων
ἔμπαιον οὐδὲ βίης, ἀλλ᾽ αὔτως ἄχθος ἀρούρης·
ἄλλος δ᾽ αὖτέ τις οὗτος ἀνέστη μαντεύεσθαι.
ἀλλ᾽ εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
τοὺς ξείνους ἐν νηὶ πολυκλήιδι βαλόντες
ἐς Σικελοὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι."
ὣς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ᾽ οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
ἀλλ᾽ ἀκέων πατέρα προσεδέρκετο, δέγμενος αἰεί
ὁππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει.
21 τῇ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη, Φ
κούρῃ Ϝικαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ,
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον
ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
κλίμακα δ᾽ ὑψηλὴν προσεβήσετο ϝοῖο δόμοιο,
εἵλετο δὲ κληῖδ᾽ εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
καλὴν χαλκείην· κώπη δ᾽ ἐλέφαντος ἐπῆεν.
βῆ δ᾽ ἰέναι θαλαμόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
ἔσχατον· ἔνθα δέ ϝοι κειμήλια κεῖτο ϝάνακτος,

---

387 ἣ δὲ κατ᾽ ἄντηστιν θεμένη περικαλλέα δίφρον,
κούρη Ϝικαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
ἀνδρῶν ἐν μεγάροισι ϝεκάστου μῦθον ἄκουεν.
390 δεῖπνον μὲν γάρ τοί γε γελώοντες τετύκοντο
ϝηδύ τε καὶ μενοϝεικές, ἐπεὶ μάλα πόλλ᾽ ἱέρευσαν·
δόρπου δ᾽ οὐκ ἄν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
οἷον δὴ τάχ᾽ ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνήρ
θησέμεναι· πρότεροι γὰρ ἀϝεικέα μηχανόωντο.

χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος.
ἔνθα δὲ τόξον κεῖτο παλίντονον ἠδὲ φαρέτρη
ἰοδόκος, πολλοὶ δ᾽ ἔνεσαν στονόεντες ὀιστοί,
δῶρα τά ϝοι ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας
Ϝίφιτος Εὐρυτίδης ἐπιϝείκελος ἀθανάτοισιν.
τὼ δ᾽ ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιιν,
ϝοίκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο δαΐφρονος. ἦ τοι Ὀδυσσεύς
ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ῥά ϝοι πᾶς δῆμος ὄφελλεν·
μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
νηυσὶ πολυκλήισι τριηκόσι᾽ ἠδὲ νομῆας.
τῶν ἕνεκ᾽ ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεύς
παιδνὸς ἐών· πρὸ γὰρ ἧκε πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες.
Ϝίφιτος αὖθ᾽ ἵππους διζήμενος, αἵ ϝοι ὄλοντο
δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ᾽ ἡμίονοι ταλαϝεργοί·
αἳ δή ϝοι καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γένοντο,
ἐπεὶ δὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον,
φῶθ᾽ Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπιϝίστορα ϝέργων,
ὅς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανε ϝῷ ἐνὶ ϝοίκῳ,
σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ᾽, οὐδὲ τράπεζαν
τὴν δή ϝοι παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν,
ἵππους δ᾽ αὐτὸς ἔχεν κρατερώνυχας ἐν μεγάροισιν.
τὰς ἐρέων Ὀδυσῆι συνήντετο, δῶκε δὲ τόξον,
τὸ πρὶν μέν ῥ᾽ ἐφόρει μέγας Εὔρυτος, αὐτὰρ ὃ παιδί
κάλλιπ᾽ ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
τῷ δ᾽ Ὀδυσεὺς ξίφος ὀξὺ καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος. οὐδὲ τραπέζῃ
γνώτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνεν
Ϝίφιτον Εὐρυτίδην ἐπιϝείκελον ἀθανάτοισιν,
ὅς ϝοι τόξον ἔδωκε. τὸ δ᾽ οὔ ποτε δῖος Ὀδυσσεύς
ἐρχόμενος πολεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
ᾕρειτ᾽, ἀλλ᾽ αὐτοῦ μνῆμα ξείνοιο φίλοιο
κέσκετ᾽ ἐνὶ μεγάροισι, φόρει δέ ϝε ϝῆς ἐπὶ γαίης.
ἣ δ᾽ ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
οὐδόν τε δρύινον προσεβήσετο, τόν ποτε τέκτων
ξέσσεν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,
ἐν δὲ σταθμοὺς ἄρσε, θύρας δ᾽ ἐπέθηκε φαεινάς,
αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ ἥ γ᾽ ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης,
ἐν δὲ κληῖδ᾽ ἧκε, θυρέων δ᾽ ἀνέκοπτεν ὀχῆας
ἄντα τιτυσκομένη. τὰ δ᾽ ἀνέβραχεν ἠύτε ταῦρος
βοσκόμενος λειμῶνι· τόσα βράχε καλὰ θύρετρα

πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δέ ϝοι ὦκα.
η δ᾽ ἄρ᾽ ἐφ᾽ ὑψηλῆς σανίδος βῆ· ἔνθα δὲ χηλοί
ἕστασαν, ἐν δ᾽ ἄρα τῇσι θυώδεα ϝείματ᾽ ἔκειτο.
ἔνθεν ὀρεξαμένη ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον
αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς ϝοι περίκειτο φαεινός.
ἑζομένη δὲ καταῦθι, φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα,
κλαῖε μάλα λιγέως, ἐκ δ᾽ ᾕρεε τόξα ϝάνακτος.
ἣ δ᾽ ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο;
βῆ ῥ᾽ ἰέναι μεγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς
τόξον ἔχουσ᾽ ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
ἰοδόκον· πολλοὶ δ᾽ ἔνεσαν στονόεντες ὀιστοί.
τῇ δ᾽ ἄρ᾽ ἅμ᾽ ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος
κεῖτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ϝάνακτος.
ἣ δ᾽ ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα,
αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα καὶ φάτο μῦθον.
"κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, οἳ τόδε δῶμα
ἐχράετ᾽ ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεί
ἀνδρὸς ἀποιχομένοιο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν᾽ ἄλλην
μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε,
ἀλλ᾽ ἐμὲ ϝιέμενοι γῆμαι θέσθαι τε γυναῖκα.
ἀλλ᾽ ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ᾽ ἄεθλον.
θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θείοιο·
ὃς δέ κε ῥηίτατ᾽ ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσιν
καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
τῷ κεν ἅμα σποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
κουρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο,
τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι ὀίομαι ἔν περ ὀνείρῳ."
ὣς φάτο, καί ῥ᾽ Εὔμαιον ἀνώγει, δῖον ὑφορβόν,
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον.
δακρύσας δ᾽ Εὔμαιος ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν.
κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ᾽, ἐπεὶ ϝίδε τόξα ϝάνακτος.
Ἀντίνοος δ᾽ ἐνένιπε, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"νήπιοι ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες,
ἆ δειλώ, τί νυ δάκρυ κατείβετον ἠδὲ γυναικί
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνετον; ἧ τε καὶ ἄλλως
κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμός, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ᾽ ἀκοίτην.

66 ἀμφίπολος δ᾽ ἄρα ϝοι κεδνὴ ϝεκάτερθε παρέστη.

ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἠὲ θύραζε
κλαίετον ἐξελθόντε, καταυτόθι τόξα λιπόντε,
μνηστήρεσσιν ἄεθλον ἀάατον· οὐ γὰρ ὀίω
ῥηιδίως τόδε τόξον ἐύξοον ἐντανύεσθαι.
οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοίσδεσι πᾶσιν
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα
(καὶ γὰρ μνήμων εἰμί), πάις δ' ἔτι νήπιος ἦα."
ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐϝώλπειν
νευρὴν ἐντανύσειν διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
ἦ τοι ὀιστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν τότ' ἀτίμα
ἥμενος ἐν μεγάροις, ἐπὶ δ' ὤρνυε πάντας ἑταίρους.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειφ' ἱερὴ ϝὶς Τηλεμάχοιο
"ὢ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων.
μήτηρ μέν μοί φησι φίλη, πινυτή περ ἐοῦσα,
ἄλλῳ ἅμ' ἕψεσθαι νοσφισσαμένη τόδε δῶμα·
αὐτὰρ ἐγὼ γελόω καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ.
ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον,
οἵη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιίδα γαῖαν,
οὔτε Πύλου ἱερῆς οὔτ' Ἄργεος οὔτε Μυκήνης·
καὶ δ' αὐτοὶ τό γε ϝίστε· τί με χρὴ μητέρος αἴνου;
ἀλλ' ἄγε μὴ μύνῃσι παρέλκετε, μηδ' ἔτι τόξου
δηρὸν ἀποτρωπᾶσθε τανυστύος, ὄφρα ϝίδωμεν.
καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·
εἰ δέ κεν ἐντανύσω διοϊστεύσω τε σιδήρου,
οὔ κέ μοι ἀχνυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ
λείποι ἅμ' ἄλλῳ ἰοῦσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην
οἷός τ' ἤδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι."
ἦ, καὶ ἀπ' ὤμοιιν χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν
ὀρθὸς ἀναΐξας, ἀπὸ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμων.
πρῶτον μὲν πελέκεας στῆσεν, διὰ τάφρον ὀρύξας
πᾶσι μίαν μακρήν, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,
ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε. τάφος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας
ὡς εὐκόσμως στῆσε· πάρος δ' οὔ πώ ποτ' ὀπώπειν.
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, καὶ τόξου πειρήτιζεν.
τρὶς μέν μιν πελέμιξε ϝερύσσεσθαι μενεαίνων,
τρὶς δὲ μεθῆκε βίης, ἐπιϝελπόμενος τό γε θυμῷ,
νευρὴν ἐντανύσειν διοϊστεύσειν τε σιδήρου.

109 οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης οὔτ' ἠπείροιο μελαίνης·

καί νύ κε δή ῥ' ἐτάνυσσε βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἀνένευε καὶ ἔσχεθε ϝιέμενόν περ.
τοῖς δ' αὖτις μετέϝειφ' ἱερὴ ϝὶς Τηλεμάχοιο
"ὢ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσομαι καὶ ἄκικυς,
ἠὲ νεώτερός εἰμι καὶ οὔ πω χερσὶ πέποιθα
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
ἀλλ' ἄγεθ', οἵ περ ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροι ἐστέ,
τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον."
ὣς ϝειπὼν τόξον μὲν ἀπὸ ϝέο θῆκε χαμᾶζε,
κλίνας κολλητῇσιν ἐυξέστῃς σανίδεσσιν,
αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ,
ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
"ὄρνυσθ' ἑξείης ἐπιδέξια πάντες ἑταῖροι,
ἀρξάμενοι τοῦ χώρου ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύει."
ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιϝήνδανε μῦθος.
Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Ϝοίνοπος υἱός,
ὅ σφι θυοσκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλόν
ἷζε μυχοίτατος αἰεί· ἀτασθαλίαι δέ ϝοι οἴῳ
ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν.
ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ.
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, καὶ τόξου πειρήτιζεν,
οὐδέ μιν ἐντάνυσεν· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων
ἀτρίπτους ἁπαλάς. μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔϝειπεν
"ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος·
πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
τεθνάμεν ἢ ζώοντας ἁμαρτεῖν οὗ θ' ἕνεκ' αἰεί
ἐνθάδ' ὁμιλέομεν, ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα."
163 ὣς ἄρ' ἐφώνησεν καὶ ἀπὸ ϝέο τόξον ἔθηκεν,
κλίνας κολλητῇσιν ἐυξέστῃς σανίδεσσιν,
αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ,
ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπε, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.

157 νῦν μέν τις καὶ ϝέλπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ μενοινᾷ
γῆμαι Πηνελόπειαν Ὀδυσσῆος παράκοιτιν·
αὐτὰρ ἐπὴν τόξου πειρήσεται ἠδὲ ϝίδηται,
ἄλλην δή τιν' ἔπειτα Ἀχαιιάδων ἐυπέπλων
μνάσθω ἐϝέδνοισιν διζήμενος· ἡ δέ κ' ἔπειτα
γήμαιθ' ὅς κεν πλεῖστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι."

“Λειῶδες, ποῖόν σε ϝέπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
δεινόν τ᾽ ἀργαλέον τε. νεμεσσῶμαι δέ τ᾽ ἀκούων,
εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ τανύσσαι.
οὐ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ
οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ᾽ ἔμεναι καὶ ὀιστῶν·
ἀλλ᾽ ἄλλοι τανύουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί.”
ὣς φάτο, καί ῥ᾽ ἐκέλευσε Μελάνθιον αἰπόλον αἰγῶν
“ἄγρει δή, πῦρ κῆον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
πὰρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν καὶ κῶας ἐπ᾽ αὐτοῦ,
ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος,
ὄφρα νέοι θάλποντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ,
τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.”
ὣς φάθ᾽, ὃ δ᾽ αἶψ᾽ ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον πῦρ,
πὰρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν καὶ κῶας ἐπ᾽ αὐτοῦ,
ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος.
τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ᾽, οὐδὲ δύναντο
ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν.
Ἀντίνοος δ᾽ ἔτ᾽ ἐπεῖχε καὶ Εὐρύμαχος θεοϝειδής,
ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ᾽ ἔσαν ἔξοχ᾽ ἄριστοι.
τὼ δ᾽ ἐκ ϝοίκου βῆσαν ὁμαρτήσαντες ἅμ᾽ ἄμφω
βουκόλος ἠδὲ συφορβὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
ἐκ δ᾽ αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμου ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐκτὸς θυρέων ἔσαν ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
φθεγξάμενός σφε ϝέπεσσι προσηύδα μειλιχίοισιν
“βουκόλε καὶ σὺ συφορβέ, ϝέπος τί κε μυθησαίμην,
ἦ αὐτὸς κεύθω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.
ποῖοί κ᾽ εἶτ᾽ Ὀδυσῆι ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι
ὧδε μάλ᾽ ἐξαπίνης καί τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκαι.
ἦ κε μνηστήρεσσιν ἀμύνοιτ᾽ ἦ Ὀδυσῆι;
ϝείπαθ᾽ ὅπως ὑμέας κραδίη θυμός τε κελεύει.”
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ
“Ζεῦ πάτερ, εἰ γὰρ τοῦτο τελευτήσειας ἐϝέλδωρ,
ὡς ἔλθοι μὲν ἐκεῖνος ἀνήρ, ἀγάγοι δέ ϝε δαίμων·
γνοίης χ᾽ οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται.”
ὣς δ᾽ αὔτως Εὔμαιος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσιν
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ϝόνδε δόμονδε.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τῶν γε νόον νημερτέ᾽ ἀνέγνω,
ἐξαῦτίς σφε ϝέπεσσιν ἀμειβόμενος προσέϝειπεν
“ἔνδον μὲν δὴ ὅδ᾽ αὐτὸς ἐγώ, κακὰ πολλὰ μογήσας,

ἤλθον ϝεικοστῷ ϝέτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
γιγνώσκω δ᾽ ὡς σφῶιν ἐϝελδομένοισιν ἱκάνω
οἴοισι δμώων· τῶν δ᾽ ἄλλων οὔ τευ ἄκουσα
εὐξαμένου ἐμὲ αὖτις ὑπότροπον οἴκαδ᾽ ἱκέσθαι.
σφῶιν δ᾽, ὡς ἔσεταί περ, ἀληθείην καταλέξω.
εἴ χ᾽ ὑπ᾽ ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους, καὶ κτήματ᾽ ὀπάσσω
ϝοικία τ᾽ ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα, καί μοι ἔπειτα
Τηλεμάχου ἑτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσεσθον.
εἰ δ᾽ ἄγε δή, καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,
ὄφρα μ᾽ εὖ γνῶτον πιστωθῆτόν τ᾽ ἐνὶ θυμῷ,
οὐλὴν τήν ποτέ με σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ᾽ ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.”
ὣς ϝειπὼν ῥάκεα μεγάλης ἀποϝέργαθεν οὐλῆς.
τὼ δ᾽ ἐπεὶ ἐσϝιδέτην εὖ τ᾽ ἐφράσσαντο ϝέκαστα,
κλαῖον ἄρ᾽ ἀμφ᾽ Ὀδυσῆι δαΐφρονι χεῖρε βαλόντες,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλήν τε καὶ ὤμους.
ὣς δ᾽ αὔτως Ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσεν.
καί νύ κ᾽ ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φώνησέν τε
“παύεσθον κλαυθμοῖο γόοιό τε, μή τις ἴδηται
ἐξελθὼν μεγάροιο, ἀτὰρ ϝείπῃσι καὶ εἴσω.
ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μηδ᾽ ἅμα πάντες,
πρῶτος ἐγώ, μετὰ δ᾽ ὔμμες. ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω.
ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην·
ἀλλὰ σύ, δῖ᾽ Εὔμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον
ἐν χείρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι, ϝειπεῖν τε γυναιξὶν
κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας,
ἢν δέ τις ἢ στοναχῆς ἠὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
προβλώσκειν, ἀλλ᾽ αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ϝέργῳ.
σοὶ δέ, Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
κληῖσαι κληῖδι, θοῶς δ᾽ ἐπὶ δεσμὸν ἰῆλαι.”
ὣς ϝειπὼν εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
ἕζετ᾽ ἔπειτ᾽ ἐπὶ δίφρον ἰὼν ἔνθεν περ ἀνέστη.
ἐς δ᾽ ἄρα καὶ τὼ δμῶε ἴτην θείου Ὀδυσῆος.
Εὐρύμαχος δ᾽ ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλαι πυρός. ἀλλά μιν οὐδ᾽ ὧς
ἐντανύσαι δύνατο, μέγα δὲ στένε κυδάλιμον κῆρ.

ὀχθήσας δ' ἄρα ϝεῖπε, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος περί τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων.
οὔ τι γάμου τοσσοῦτον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ·
εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιίδες, αἱ μὲν ἐν αὐτῇ
ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ αἱ δ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν·
ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμέν
ἀντιθέου Ὀδυσῆος ὅ τ' οὐ δυνάμεσθα τανύσσαι
τόξον· ἐλεγχείη δὲ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι."
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
"Εὐρύμαχ', οὐχ οὕτως ἔσται· νοέεις δὲ καὶ αὐτός.
νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο
ἁγνή· τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ'; ἀλλὰ ϝέκηλοι
κάτθετ'. ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἴ κ' εἰῶμεν ἅπαντας
ἑστάμεν· οὐ μὴν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι ὀίω,
ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
ἀλλ' ἄγε, ϝοινοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
ὄφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα·
ἠῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον αἰπόλον αἰγῶν
αἶγας ἄγειν, αἳ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,
ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ
τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον."
ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιϝήνδανε μῦθος.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπεῖσάν τε πίον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης·
Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοϝειδέα
λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ϝέπος κατὰ μοῖραν ἔϝειπεν,
νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·
ἠῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.
ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε τόξον ἐύξοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν
χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, ἤ μοι ἔτ' ἔστιν
ϝὶς οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
ἦ ἤδη μοι ὄλεσσεν ἄλη τ' ἀκομιστίη τε."
ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν,
δείσαντες μὴ τόξον ἐύξοον ἐντανύσειεν.

276 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·

Ἀντίνοος δ' ἐνένιπε, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"ἆ δειλὲ ξείνων, ἔνι τοι φρένες οὐδ' ἠβαιαί.
οὐκ ἀγαπᾷς ὃ ϝέκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν
δαίνυσαι, οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι, αὐτὰρ ἀκούεις
μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος
ἡμετέρων μύθων ξεῖνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.
ϝοῖνός σε τρώει μελιϝηδής, ὅς τε καὶ ἄλλους
βλάπτει, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ μηδ' αἴσιμα πίνῃ.
ϝοῖνος καὶ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα
ἄασ' ἐνὶ μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,
ἐς Λαπίθας ἐλθόνθ'. ὃ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασε ϝοίνῳ,
μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμον κάτα Πειριθόοιο.
ἥρωας δ' ἄχος εἷλε, διὲκ προθύρου δὲ θύραζε
ἕλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' οὔατα νηλέι χαλκῷ
ῥῖνάς τ' ἀμήσαντες· ὃ δὲ φρεσὶ ϝῇσιν ἀασθείς
ἤιε ϝὴν ἄτην ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ.
ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,
ϝοῖ δ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὕρετο ϝοινοβαρείων.
ὣς καὶ σοὶ μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, εἴ κε τὸ τόξον
ἐντανύσῃς· οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις
ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δέ σε νηὶ μελαίνῃ
εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
πέμψομεν· ἔνθεν δ' οὔ τι σαώσεαι. ἀλλὰ ϝέκηλος
πῖνέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισιν."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε περίφρων Πηνελόπεια
"Ἀντίνο', οὐ μὴν καλὸν ἀτεμβέμεν, οὐδὲ δίκαιον,
ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
ϝέλπεαι, εἴ χ' ὁ ξεῖνος Ὀδυσσῆος μέγα τόξον
ἐντανύσῃ χερσίν τε βίηφί τε ϝῆφι πιθήσας,
ϝοίκαδέ μ' ἄξεσθαι καὶ ἐϝὴν θήσεσθαι ἄκοιτιν;
οὐδ' αὐτός που τοῦτό γ' ἐνὶ στήθεσσιν ἔϝολπεν·
μηδέ τις ὑμείων τοῦ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
ἐνθάδε δαινύσθω, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ϝέϝοικεν."
τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάις ἀντίον ηὔδα
"κούρη Ϝικαρίοιο περίφρον Πηνελόπεια,
οὔ τί σε τόνδ' ἄξεσθαι ὀιόμεθ', οὐδὲ ϝέϝοικεν·
ἀλλ' αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν,
μή ποτέ τις ϝείπῃσι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν
'ἦ πολὺ χείρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν
μνῶνται, οὐδέ τι τόξον ἐύξοον ἐντανύουσιν·

ἀλλ᾽ ἄλλος τις πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθών
ῥηιδίως ἐτάνυσσε βιόν, διὰ δ᾽ ἧκε σιδήρου.
ὣς ϝερέουσ᾽, ἡμῖν δ᾽ ἂν ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο."
  τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε περίφρων Πηνελόπεια
"Εὐρύμαχ᾽, οὔ πως ἔστιν ἐυκλεῖας κατὰ δῆμον
ἔμμεναι οἳ δὴ ϝοῖκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος· τί δ᾽ ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;
οὗτος δὲ ξεῖνος μάλα μὲν μέγας ἠδ᾽ ἐυπηγής,
πατρὸς δ᾽ ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὔχεται ἔμμεναι υἱός.
ἀλλ᾽ ἄγε ϝοι δότε τόξον ἐύξοον, ὄφρα ϝίδωμεν.
ὧδε γὰρ ἐκϝερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἴ κέ μιν ἐντανύσῃ, δώῃ δέ ϝοι εὖχος Ἀπόλλων,
ϝέσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, ϝείματα καλά,
δώσω δ᾽ ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
καὶ ξίφος ἄμφηκες· δώσω δ᾽ ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα,
πέμψω δ᾽ ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει."
  τὴν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὔ τις ἐμεῖο
κρείσσων, ᾧ κ᾽ ἐθέλω, δόμεναί τε καὶ ἀρνήσασθαι,
οὔθ᾽ ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
οὔθ᾽ ὅσσοι νήσοισι πρὸς Ἤλιδος ἱπποβότοιο·
τῶν οὔ τίς μ᾽ ἀϝέκοντα βιήσεται, εἴ κ᾽ ἐθέλωμι
καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.
ἀλλ᾽ ἐς ϝοῖκον ἰοῦσα τὰ σ᾽ αὐτῆς ϝέργα κόμιζε,
ἱστόν τ᾽ ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ϝέργον ἐποίχεσθαι. τόξον δ᾽ ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ᾽ ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ᾽ ἐνὶ ϝοίκῳ."
  ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν ϝοικόνδε βεβήκειν·
παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
ἐς δ᾽ ὑπερῷ᾽ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
κλαῖεν ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα ϝοι ὕπνον
ϝηδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
  αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὑφορβός.
μνηστῆρες δ᾽ ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
ὧδε δέ τις ϝείπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων.
"πῇ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
πλαγκτέ. τάχ᾽ αὖ σ᾽ ἐφ᾽ ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδονται
οἶον ἀπ᾽ ἀνθρώπων, οὓς ἔτρεφες, εἴ κεν Ἀπόλλων
ἡμῖν ἱλήκῃσι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι."
  ὣς φάσαν, αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ,

δείσας οὕνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν.
Τηλέμαχος δ᾽ ἑτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνειν
"ἄττα, πρόσω φέρε τόξα· τάχ᾽ οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσεις·
μή σε καὶ ὁπλότερός περ ἐὼν ἀγρόνδε δίωμαι,
βάλλων χερμαδίοισι· βίηφι δὲ φέρτερός εἰμι.
εἰ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δώματ᾽ ἔασιν,
μνηστήρων χερσίν τε βίηφί τε φέρτερος εἴην·
τῷ κε τάχα στυγερῶς τιν᾽ ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
ἡμετέρου ἐκ ϝοίκου, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται."
  ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπ᾽ αὐτῷ ϝηδὺ γέλασσαν
μνηστῆρες, καὶ δὴ μέθιεν χαλεποῖο χόλοιο
Τηλεμάχῳ. τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
ἐν χείρεσσ᾽ Ὀδυσῆι δαΐφρονι θῆκε παραστάς.
ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν
"Τηλέμαχος κέλεταί σε, περίφρων Εὐρύκλεια,
κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας,
ἢν δέ τις ἢ στοναχῆς ἠὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
προβλώσκειν, ἀλλ᾽ αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ϝέργῳ."
  ὣς ἄρ᾽ ἐφώνησεν, τῇ δ᾽ ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
κλήισεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.
  σιγῇ δ᾽ ἐκ ϝοίκοιο Φιλοίτιος ἆλτο θύραζε,
κλήισεν δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα θύρας ἐυερκέος αὐλῆς.
κεῖτο δ᾽ ὑπ᾽ αἰθούσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιϝελίσσης
βύβλινον, ᾧ ῥ᾽ ἐπέδησε θύρας, ἐς δ᾽ ἤιεν αὐτός.
ἕζετ᾽ ἔπειτ᾽ ἐπὶ δίφρον ἰὼν ἔνθεν περ ἀνέστη,
εἰσορόων Ὀδυσῆα. ὁ δ᾽ ἤδη τόξον ἐνώμα
πάντῃ ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν ἀποιχομένοιο ϝάνακτος.
ὧδε δέ τις ϝείπεσκε ϝιδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
"ἦ τις θηρητὴρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων.
ἤ ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ ϝοίκοθι κεῖται,
ἢ ὅ γ᾽ ἐφορμᾶται ποιησέμεν, ὡς ἐνὶ χερσίν
νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης."
  ἄλλος δ᾽ αὖ ϝείπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων
"εἰ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν
ὡς οὗτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι."
  ὣς ἄρ᾽ ἔφαν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
αὐτίκ᾽ ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ϝίδε πάντῃ,
ὡς ὅτ᾽ ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς

ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέῳ περὶ κόλλοπι χορδήν,
ἅψας ἀμφοτέρωθεν ἐυστρεφὲς ἔντερον οἰός,
ὣς ἄρ᾽ ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς.
δεξιτερῇ δ᾽ ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς·
ἣ δ᾽ ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι ϝεικέλη αὐδήν.
μνηστῆρσιν δ᾽ ἄρ᾽ ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ᾽ ἄρα χρώς
ἐτράπετο. Ζεὺς δὲ μεγάλα κτύπε σήματα φαίνων·
γήθησέν τ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
ὅττι ῥά ϝοι τέρας ἧκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω.
εἵλετο δ᾽ ὠκὺν ὀιστόν, ὅ ϝοι παρέκειτο τραπέζῃ
γυμνός· τοὶ δ᾽ ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
κείατο, τῶν τάχ᾽ ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
τόν ῥ᾽ ἐπὶ πήχει ἑλὼν ἕλκεν νευρὴν γλυφίδας τε,
αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, ἧκε δ᾽ ὀιστόν
ἄντα τιτυσκόμενος, πελέκεων δ᾽ οὐκ ἤμβροτε πάντων
πρώτης στειλειῆς, διὰ δ᾽ ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε
ἰὸς χαλκοβαρής. ὃ δὲ Τηλέμαχον προσέϝειπεν
“Τηλέμαχ᾽, οὔ σ᾽ ὁ ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
ἥμενος, οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἤμβροτον, οὐδέ τι τόξον
δὴν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδον ἐστίν,
οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνονται.
νῦν δ᾽ ὥρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι
ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἑψιάασθαι
μολπῇ καὶ φόρμιγγι· τὰ γάρ τ᾽ ἀναθήματα δαιτός.”
ἦ, καὶ ἐπ᾽ ὀφρύσι νεῦσεν. ὃ δ᾽ ἀμφέθετο ξίφος ὀξύ
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχεϊ, ἄγχι δ᾽ ἄρ᾽ αὐτοῦ
πὰρ θρόνον ἑστήκει κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.

22 αὐτὰρ ὃ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς, **X**
ἆλτο δ᾽ ἐπὶ μέγαν οὐδὸν ἔχων βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
ἰῶν ἐμπλείην, ταχέας δ᾽ ἐκχεύατ᾽ ὀιστούς
αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔϝειπεν
“οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται·
νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔ πώ τις βάλεν ἀνήρ,
ϝείσομαι εἴ κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.”
ἦ, καὶ ἐπ᾽ Ἀντινόῳ ἰθύνετο πικρὸν ὀιστόν.
ἦ τοι ὃ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλεν
χρύσεον ἄμφωτον, καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
ὄφρα πίοι ϝοίνοιο· φόνος δέ ϝοι οὐκ ἐνὶ θυμῷ
μέμβλετο· τίς κ᾽ οἴοιτο μετ᾽ ἀνδράσι δαιτυμόνεσσιν

μοῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερὸς εἴη,
ϝοῖ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
τὸν δ᾽ Ὀδυσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῷ,
ἀντικρὺς δ᾽ ἁπαλοῖο δι᾽ αὐχένος ἤλυθ᾽ ἀκωκή.
ἐκλίνθη δ᾽ ἑτέρωσε, δέπας δέ ϝοι ἔκπεσε χειρός
βλημένου, αὐτίκα δ᾽ αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν
αἵματος ἀνδρομέοιο. θοῶς δ᾽ ἀπὸ ϝεῖο τράπεζαν
ὦσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ᾽ εἴδατα χεῦεν ἔραζε·
σῖτός τε κρέα τ᾽ ὀπτὰ φορύνετο. τοὶ δ᾽ ὁμάδησαν
μνηστῆρες κατὰ δώμαθ᾽ ὅπως ϝίδον ἄνδρα πεσόντα,
ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν ὀρινθέντες κατὰ δῶμα,
πάντοσε παπταίνοντες ἐυδμήτους ποτὶ τοίχους·
οὐδέ πῃ ἀσπὶς ἔην, οὐδ᾽ ἄλκιμον ἔγχος ἑλέσθαι.
νείκειον δ᾽ Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ϝεπέεσσιν.
“ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι. οὐκέτ᾽ ἀέθλων
ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σόος αἰπὺς ὄλεθρος.
καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες ὃς μέγ᾽ ἄριστος
κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ᾽ ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.”
ἴσκε ϝέκαστος ἀνήρ, ἐπεὶ ἦ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
ὡς δή σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ᾽ ἐφῆπτο.
τοὺς δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
“ὦ κύνες, οὔ μ᾽ ἔτ᾽ ἐφάσκεθ᾽ ὑπότροπον οἴκαδ᾽ ἱκέσθαι
δήμου ἄπο Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε ϝοῖκον,
δμωῇσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως,
αὐτοῦ τε ζώοντος ὑπεμνάασθε γυναῖκα,
οὔτε θεοὺς δείσαντες οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οὔτε τιν᾽ ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι.
νῦν ὕμιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ᾽ ἐφῆπται.”
ὣς φάτο, τοὺς δ᾽ ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν.
Εὐρύμαχος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέϝειπεν
“εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλουθας,
ταῦτα μὲν αἴσιμα ϝεῖπας, ὅσα ῥέζεσκον Ἀχαιοί,
πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα πολλὰ δ᾽ ἐπ᾽ ἀγροῦ.
ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἤδη κεῖται ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ϝέργα,
οὔ τι γάμου τόσσον κεχρημένος οὐδὲ χατίζων,
ἀλλ᾽ ἄλλα φρονέων, τά ϝοι οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων,

---

43 πάπτηνεν δὲ ϝέκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

ὄφρ᾽ Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐυκτιμένης βασιλεύοι
αὐτός, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχήσας.
νῦν δ᾽ ὃ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται, σὺ δὲ φείδεο λαῶν
σῶν. ἀτὰρ ἄμμες ὄπισθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον,
ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν,
τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἐϝεικοσάβοιον ἕκαστος,
χαλκόν τε χρυσόν τ᾽ ἀποδώσομεν, εἰς ὅ κε σὸν κῆρ
ἰανθῇ. πρὶν δ᾽ οὔ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι."
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"Εὐρύμαχ᾽, οὐδ᾽ εἴ μοι πατρώια πάντ᾽ ἀποδοῖτε,
ὅσσα τε νῦν ὔμμ᾽ ἔστι καὶ εἴ ποθεν ἄλλ᾽ ἐπιθεῖτε,
οὐδέ κεν ὧς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο
πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτῖσαι.
νῦν ὔμιν παράκειται ἐναντίον ἠὲ μάχεσθαι
ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ.
ἀλλά τιν᾽ οὐ φεύξεσθαι ὀίομαι αἰπὺν ὄλεθρον."
ὧς φάτο, τῶν δ᾽ αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
τοῖσιν δ᾽ Εὐρύμαχος προσεφώνεε δεύτερον αὖτις
"ὦ φίλοι, οὐ γὰρ σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους,
ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐύξοον ἠδὲ φαρέτρην,
οὐδοῦ ἄπο ξεστοῦ τοξάσσεται εἰς ὅ κε πάντας
αμμε κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
φάσγανά τε σπάσσασθε, καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
ἰῶν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ᾽ αὐτῷ πάντες ἔχωμεν
ἀθρόοι, εἴ κέ μιν οὐδοῦ ἀπώσομεν ἠδὲ θυράων,
ἔλθωμεν δ᾽ ἀνὰ ϝάστυ· βοὴ δ᾽ ὤκιστα γένοιτο.
τῷ κε τάχ᾽ οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο."
ὧς ἄρα φωνήσας ϝειρύσσατο φάσγανον ὀξύ
χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον, ἆλτο δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ
σμερδαλέα ϝιάχων. ὃ δ᾽ ἁμαρτῇ δῖος Ὀδυσσεύς
ἰὸν ἀποπροϊεὶς βάλλε στῆθος παρὰ μαζόν,
ἐν δέ ϝοι ἥπατι πῆξε θοὸν βέλος. ἐκ δ᾽ ἄρα χειρός
φάσγανον ἧκε χαμᾶζε, περιρρηδὴς δὲ τραπέζῃ
κάππεσεν ἰδνωθείς, ἀπὸ δ᾽ εἴδατα χεῦεν ἔραζε
καὶ δέπας ἀμφικύπελλον. ὃ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ
θυμῷ ἀνιάζων, ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισιν
λακτίζων ἐτίνασσε· κατ᾽ ὀφθαλμῶν δ᾽ ἔχυτ᾽ ἀχλύς.
Ἀμφίνομος δ᾽ Ὀδυσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο
ἀντίος ἀίξας, ϝείρυτο δὲ φάσγανον ὀξύ,
εἴ πώς ϝοι ϝείξειε θυράων. ἀλλ᾽ ἄρα μιν φθῆ

Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρεϊ δουρί
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
δούπησεν δὲ πεσών, χθόνα δ᾽ ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
Τηλέμαχος δ᾽ ἀπόρουσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος
αὐτοῦ ἐν Ἀμφινόμῳ· περὶ γὰρ δίε μή τις Ἀχαιῶν
ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον ἢ ἐλάσειεν
φασγάνῳ ἀίξας ἠὲ προπρηνέα τύψαι.
βῆ δὲ θέειν, μάλα δ᾽ ὦκα φίλον πατέρ᾽ εἰσαφίκανεν,
ἀγχοῦ δ᾽ ἱστάμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὦ πάτερ, ἤδη τοι σάκος οἴσω καὶ δύο δοῦρε
καὶ κυνέην πάγχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
αὐτός τ᾽ ἀμφιβαλεῦμαι ἰών, δώσω δὲ συβώτῃ
καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"οἶσε θέων, εἵως μοι ἀμύνεσθαι πάρ᾽ ὀιστοί,
μή μ᾽ ἀποκινήσωσι θυράων μοῦνον ἐόντα."
ὧς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί,
βῆ δ᾽ ἰέναι θαλαμόνδ᾽, ὅθι ϝοι κλυτὰ τεύχε᾽ ἔκειτο.
ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε᾽ ἔξελε δούρατα δ᾽ ὀκτώ
καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
βῆ δὲ φέρων, μάλα δ᾽ ὦκα φίλον πατέρ᾽ εἰσαφίκανεν,
αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χροῒ δύσετο χαλκόν.
ὧς δ᾽ αὔτως τὼ δμῶε δυέσθην τεύχεα καλά,
ἔσταν δ᾽ ἀμφ᾽ Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.
αὐτὰρ ὅ γ᾽, ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοί,
τόφρα μνηστήρων ἕνα γ᾽ αἰεὶ ϝῷ ἐνὶ ϝοίκῳ
βάλλε τιτυσκόμενος, τοὶ δ᾽ ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον·
αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ ὀιστεύοντα ϝάνακτα,
τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν ἐυσταθέος μεγάροιο
ἔκλιν᾽ ἑστάμεναι, πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
αὐτὸς δ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
κρατὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
εἵλετο δ᾽ ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.
ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκεν ἐυδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ,
ἀκρότατον δὲ παρ᾽ οὐδὸν ἐυσταθέος μεγάροιο
ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ᾽ ἔχον εὖ ἀραρυῖαι.
τὴν δ᾽ Ὀδυσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβόν
ἑστεῶτ᾽ ἄγχ᾽ αὐτῆς· μία δ᾽ οἴη γίγνετ᾽ ἐφορμή.
τοῖς δ᾽ Ἀγέλεως μετέϝειπε, ϝέπος πάντεσσι πιφαύσκων,

“ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀν᾽ ὀρσοθύρην ἀναβαίη
καὶ ϝείποι λαοῖσι, βοὴ δ᾽ ὤκιστα γένοιτο;
τῷ κε τάχ᾽ οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.”
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν
“οὔ πως ἔστ᾽, Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης·
καί χ᾽ εἷς πάντας ἐρύκοι ἀνήρ, ὅς τ᾽ ἄλκιμος εἴη.
ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽, ὑμῖν τεύχε᾽ ἐνείκω θωρηχθῆναι
ἐκ θαλάμου· ἔνδον γάρ, ὀίομαι, οὐδέ πῃ ἄλλῃ
τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.”
ὣς ϝειπὼν ἀνέβαινε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν
ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος, ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο.
ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε᾽ ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα
καὶ τόσσας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
βῆ δ᾽ ἰέναι, μάλα δ᾽ ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκεν.
καὶ τότ᾽ Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὡς περιβαλλομένους ϝίδε τεύχεα χερσί τε δοῦρα
μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ᾽ αὐτῷ φαίνετο ϝέργον.
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
“Τηλέμαχ᾽, ἦ μάλα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
νῶιν ἐποτρύνει πόλεμον κακόν, ἠὲ Μελανθεύς.”
τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
“ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ᾽ ἤμβροτον — οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος — ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν
κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
ἀλλ᾽ ἴθι, δῖ᾽ Εὔμαιε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο,
καὶ φράσαι η τις ἄρ᾽ ἐστὶ γυναικῶν ἣ τάδε ῥέζει,
ἦ υἱὸς Δολίοιο Μελανθεύς, τόν περ ὀίω.”
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
βῆ δ᾽ αὖτις θαλαμόνδε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν
οἴσων τεύχεα καλά. νόησε δὲ δῖος ὑφορβός,
αἶψα δ᾽ Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα
“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,
κεῖνος δὴ αὖτ᾽ ἀϝίδηλος ἀνήρ, ὃν ὀιόμεθ᾽ αὐτοί,
ἔρχεται ἐς θάλαμον. σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπες
ἤ μιν ἀποκτείνω, εἴ κε κρείσσων γε γένωμαι,
ἦε σοὶ ἐνθάδ᾽ ἄγω, ἵν᾽ ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
πολλάς, ὅσσας οὗτος ἐμήσατο σῷ ἐνὶ ϝοίκῳ.”
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
“ἦ τοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυούς

σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας·
σφῶι δ᾽ ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ᾽ ἐκδῆσαι ὄπισθεν,
σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
κίον᾽ ἀν᾽ ὑψηλὴν ϝερύσαι πελάσαι τε δοκοῖσιν,
ὥς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν χαλέπ᾽ ἄλγεα πάσχῃ.”
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
βὰν δ᾽ ἴμεν ἐς θάλαμον, λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα.
ἦ τοι ὃ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε᾽ ἐρεύνα,
τὼ δ᾽ ἔσταν ϝεκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε.
εὖθ᾽ ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
τῇ ἑτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
τῇ δ᾽ ἑτέρῃ σάκος εὐρὺ γέρον, πεπαλαγμένον ἄζῃ,
Λαέρτεω ἥρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκεν·
δὴ τότε γ᾽ ἤδη κεῖτο, ῥαφαὶ δ᾽ ἐλέλυντο ἱμάντων·
τὼ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπαΐξανθ᾽ ἑλέτην, ϝέρυσάν τέ μιν εἴσω
κουρίξ, ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ,
σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγέι δεσμῷ
εὖ μάλ᾽ ἀποστρέψαντε διαμπερές, ὡς ἐκέλευσεν
υἱὸς Λαέρταο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
κίον᾽ ἀν᾽ ὑψηλὴν ϝέρυσαν πέλασάν τε δοκοῖσιν.
τὸν δ᾽ ἐπικερτομέων προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
“νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ Μελάνθιε νύκτα φυλάξεις,
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ καταλέγμενος, ὥς σε ϝέϝοικεν·
οὐδὲ σέ γ᾽ ἠριγένεια παρ᾽ Ὠκεανοῖο ῥοάων
λήσει ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἡνίκ᾽ ἀγινεῖς
αἶγας μνηστήρεσσι, δόμον κάτα δαῖτα πένεσθαι.”
ὣς ὃ μὲν αὖθι λέλειπτο ταθεὶς ὀλοῷ ἐνὶ δεσμῷ,
τὼ δ᾽ ἐς τεύχεα δύντε, θύρην ἐπιθέντε φαεινήν,
βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.
ἔνθα μένος πνείοντες ἐφέστασαν, οἱ μὲν ἐπ᾽ οὐδοῦ
τέσσαρες, οἱ δ᾽ ἔντοσθε δόμων πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
τοῖσι δ᾽ ἐπ᾽ ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι ϝειδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.
τὴν δ᾽ Ὀδυσεὺς γήθησε ϝιδών, καὶ μῦθον ἔϝειπεν.
“Μέντορ, ἄμυνον ἀρήν, μνῆσαι δ᾽ ἑτάροιο φίλοιο,
ὅς σ᾽ ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικίη δέ μοι ἐσσί.”
ὣς φάτ᾽ ὀιόμενος λαοσσόον ἔμμεν Ἀθήνην.
μνηστῆρες δ᾽ ἑτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν.

πρῶτος τήν γ᾽ ἐνένιπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος.
"Μέντορ, μή σε ϝέπεσσι παραιπεπίθῃσιν Ὀδυσσεύς
μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δὲ ϝοῖ αὐτῷ.
ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ὀίω·
ὁππότε κεν τούτους κτέωμεν, πατέρ᾽ ἠδὲ καὶ υἱόν,
ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι, οἷα μενοινᾷς
ϝέρδειν ἐν μεγάροις· σῷ δ᾽ αὐτοῦ κράατι τίσεις.
αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,
κτήμαθ᾽ ὁπόσσα τοι ἔστι, τά τ᾽ ἔνδοθι καὶ τὰ θύρηφιν,
τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμίξομεν· οὐδέ τοι υἷας
ζώειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν, οὐδὲ θύγατρας,
οὐδ᾽ ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ϝάστυ πολεύειν."
ὣς φάτ᾽, Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
νείκεσσεν δ᾽ Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ϝεπέεσσιν.
"οὐκέτι σοί γ᾽ Ὀδυσεῦ μένος ἔμπεδον, οὐδέ τις ἀλκή,
οἵη ὅτ᾽ ἀμφ᾽ Ἑλένῃ λευκωλένῳ εὐπατερείῃ
εἰνάϝετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμὲς αἰεί,
πολλοὺς δ᾽ ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
σῇ δ᾽ ἤλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.
πῶς δὴ νῦν, ὅτε σόν γε δόμον καὶ κτήμαθ᾽ ἱκάνεις,
ἄντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
ἀλλ᾽ ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ᾽ ἔμ᾽ ἵστασο καὶ ϝίδε ϝέργον,
ὄφρ᾽ εἰδῇς οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσιν
Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐϝεργεσίας ἀποτίνειν."
ἦ ῥα, καὶ οὔ πω πάγχυ δίδω ἑτεραλκέα νίκην,
ἀλλ᾽ ἔτ᾽ ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν
ἠμὲν Ὀδυσσῆος ἠδ᾽ υἱοῦ κυδαλίμοιο.
αὐτὴ δ᾽ αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
ἕζετ᾽ ἀναΐξασα, χελιδόνι ϝεικέλη ἄντην.
μνηστῆρας δ᾽ ὤτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος
Εὐρύνομός τε καὶ Ἀμφιμέδων Δημοπτόλεμός τε
Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης Πόλυβός τε δαΐφρων·
οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ᾽ ἄριστοι,
ὅσσοι ἔτ᾽ ἔζωον περί τε ψυχέων ἐμάχοντο·
τοὺς δ᾽ ἤδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
τοῖς δ᾽ Ἀγέλεως μετέϝειπε, ϝέπος πάντεσσι πιφαύσκων,
"ὦ φίλοι, ἤδη σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
καὶ δή ϝοι Μέντωρ μὲν ἔβη κενὲ᾽ εὔγματα ϝειπών,
οἱ δ᾽ οἶοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσιν.
τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δούρατα μακρά,

ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽ οἱ ἓξ πρῶτον ἀκοντίσατ᾽, εἴ κέ ποθι Ζεύς
δώῃ Ὀδυσσῆα βλῆσθαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
τῶν δ᾽ ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπὴν οὗτός γε πέσῃσιν."
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὡς ἐκέλευεν,
ϝιέμενοι· τὰ δὲ πάντα ϝετώσια θῆκεν Ἀθήνη.
τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐυσταθέος μεγάροιο
βεβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
ἄλλου δ᾽ ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δούρατ᾽ ἀλεύαντο μνηστήρων,
τοῖς δ᾽ ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
"ὦ φίλοι, ἤδη μέν κεν ἐγὼ ϝείποιμι καὶ ἄμμιν
μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκοντίσαι, οἳ μεμάασιν
ἡμέας ἐξεναρίξαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν."
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα
ἄντα τιτυσκόμενοι. Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,
Εὐρυάδην δ᾽ ἄρα Τηλέμαχος, Ἔλατον δὲ συβώτης,
Πείσανδρον δ᾽ ἄρ᾽ ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.
οἱ μὲν ἔπειθ᾽ ἅμα πάντες ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας,
μνηστῆρες δ᾽ ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε.
τοὶ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπήιξαν, νεκύων δ᾽ ἐξ ἔγχε᾽ ἕλοντο.
αὖτις δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα
ϝιέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ϝετώσια θῆκεν Ἀθήνη.
τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐυσταθέος μεγάροιο
βεβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
ἄλλου δ᾽ ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Ἀμφιμέδων δ᾽ ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ᾽ ἐπὶ καρπῷ
λίγδην, ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.
Κτήσιππος δ᾽ Εὔμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχεϊ μακρῷ
ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ᾽ ὑπέρπτατο, πῖπτε δ᾽ ἔραζε.
τοὶ δ᾽ αὖτ᾽ ἀμφ᾽ Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα.
ἔνθ᾽ αὖτ᾽ Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,
Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης·
Κτήσιππον δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ
βεβλήκει πρὸς στῆθος, ἐπευχόμενος δὲ προσηύδα
"ὦ Πολυθερσεΐδη φιλοκέρτομε, μή ποτε πάμπαν
ϝείκων ἀφραδίῃς μέγα ϝειπέμεν, ἀλλὰ θεοῖσιν
μῦθον ἐπιτρέψαι, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήιον, ὅν ποτ᾽ ἔδωκας
ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι δόμον κατ᾽ ἀλητεύοντι."

ἦ ῥα βοῶν ϝελίκων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
οὖτα Δαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ.
Τηλέμαχος δ᾽ Εὐηνορίδην Λειώκριτον οὖτα
δουρὶ μέσον κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
ἤριπε δὲ πρηνής, χθόνα δ᾽ ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
δὴ τότ᾽ Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ᾽ ἀνέσχεν
ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηθεν.
οἱ δ᾽ ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον βόες ὣς ἀγελαῖαι·
τὰς μέν τ᾽ αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν
ὥρῃ ἐν ϝειαρινῇ, ὅτε τ᾽ ἤματα μακρὰ πέλονται.
οἱ δ᾽ ὥς τ᾽ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ᾽ ὀρνίθεσσι θόρωσιν·
ταὶ μέν τ᾽ ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἵενται,
οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκή
γίγνεται οὐδὲ φυγή, χαίρουσι δέ τ᾽ ἀνέρες ἄγρῃ·
ὣς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσσύμενοι κατὰ δῶμα
τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ᾽ ἀϝεικής
κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ᾽ ἅπαν αἵματι θῦεν.
Λειώδης δ᾽ Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων,
καί μιν λισσόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"γουνοῦμαί σ᾽ Ὀδυσεῦ, σὺ δέ μ᾽ αἴδεο καί μ᾽ ἐλέησον·
οὐ γάρ πώ τινά φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
ϝειπεῖν οὐδέ τι ῥέξαι ἀτάσθαλον, ἀλλὰ καὶ ἄλλους
παύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλά μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἄπο χεῖρας ἔχεσθαι·
τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀϝεικέα πότμον ἐπέσπον.
αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος οὐδὲν ἐϝοργώς
κείσομαι, ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ᾽ εὐϝεργέων."
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόος εὔχεαι εἶναι,
πολλάκι που μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισιν
τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
σοὶ δ᾽ ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι καὶ τέκνα τεκέσθαι.
τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοισθα."
ως ἄρα φωνήσας ξίφος εἵλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον, ὅ ῥ᾽ Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμᾶζε
κτεινόμενος· τῷ τόν γε κατ᾽ αὐχένα μέσσον ἔλασσεν.
φθεγγομένου δ᾽ ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
Τερπιάδης δ᾽ ἔτ᾽ ἀοιδὸς ἀλύσκανε κῆρα μέλαιναν,
Φήμιος, ὅς ῥ᾽ ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.

ἔστη δ᾽ ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λιγεῖαν
ἄγχι παρ᾽ ὀρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
ἢ ἐκδὺς μεγάροιο Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν
ἑρκείου ἵζοιτο τετυγμένον, ἔνθ᾽ ἄρα πολλά
Λαέρτης Ὀδυσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρί᾽ ἔκηαν,
ἦ γούνων λίσσοιτο προσαΐξας Ὀδυσῆα.
ὧδε δέ ϝοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
γούνων ἅψασθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
ἦ τοι ὃ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε
κρητῆρος μεσσηγὺ ϝιδὲ θρόνου ἀργυροήλου,
αὐτὸς δ᾽ αὖτ᾽ Ὀδυσῆα προσαΐξας λάβε γούνων,
καί μιν λισσόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"γουνοῦμαί σ᾽ Ὀδυσεῦ, σὺ δέ μ᾽ αἴδεο καί μ᾽ ἐλέησον.
αὐτῷ τοι μετόπισθ᾽ ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν ἀοιδόν
πέφνῃς, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω.
αὐτοδίδακτος δ᾽ εἰμί, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας
παντοίας ἐνέφυσεν· ἔϝοικα δέ τοι παραείδειν
ὥς τε θεῷ· τῷ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι.
καί κεν Τηλέμαχος τάδε ϝείποι, σὸς φίλος υἱός,
ὡς ἐγὼ οὔ τι ϝεκὼν ἐς σὸν δόμον, οὐδὲ χατίζων,
πωλεύμην μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαῖτας,
ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκῃ."
ὣς φάτο, τοῦ δ᾽ ἤκουσ᾽ ἱερὴ ϝὶς Τηλεμάχοιο,
αἶψα δ᾽ ἑϝὸν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα
"ἴσχεο, μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔταε χαλκῷ.
καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅς τέ μευ αἰεί
ϝοίκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἐόντος,
εἰ δὴ μή μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος ἠὲ συβώτης,
ἠὲ σοὶ ἀντεβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα."
ὣς φάτο, τοῦ δ᾽ ἤκουσε Μέδων πεπνυμένα ϝειδώς·
πεπτηὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
ϝέστο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
αἶψα δ᾽ ὑπὸ θρόνου ὦρτο, θοῶς δ᾽ ἀπέδυνε βοείην,
Τηλέμαχον δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα προσαΐξας λάβε γούνων,
καί μιν λισσόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὦ φίλ᾽, ἐγὼ μὲν ὅδ᾽ εἰμί, σὺ δ᾽ ἴσχεο· ϝειπὲ δὲ πατρί
μή με περισθενέων δηλήσεται ὀξέι χαλκῷ,
ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος, οἵ ϝοι ἔκειρον
κτήματ᾽ ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιοι οὐδὲν ἔτιον."
τὸν δ᾽ ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

"θάρσει, ἐπεὶ δή σ' οὗτος ἐρύσατο καὶ ἐσάωσεν,
ὄφρα γνῷς κατὰ θυμόν, ἀτὰρ ϝείπῃσθα καὶ ἄλλῳ,
ὡς κακοϝεργίης εὐϝεργεσίη μέγ' ἀμείνων.
ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἕζεσθε θύραζε
ἐκ φόνου εἰς αὐλήν, σύ τε καὶ πολύφημος ἀοιδός,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι ὅττεό με χρή."
ὣς φάτο, τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κιόντε,
ἑζέσθην δ' ἄρα τώ γε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν,
πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένω αἰεί.
πάπτηνεν δ' Ὀδυσεὺς κατ' ἑϝὸν δόμον, εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν
ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
τοὺς δὲ ϝίδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίῃσιν
πεπτεῶτας πολλούς, ὥς τ' ἰχθύας, οὕς θ' ἁλιῆες
κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης
δικτύῳ ἐκϝέρυσαν πολυωπῷ· οἱ δέ τε πάντες
κύμαθ' ἁλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται·
τῶν μέν τ' ἠέλιος φαέθων ἐξείλετο θυμόν.
ὣς τότ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"Τηλέμαχ', εἰ δ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
ὄφρα ϝέπος ϝείπωμι τό μοι καταθύμιον ἐστίν."
ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί,
κινήσας δὲ θύρην προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν
"δεῦρο δὴ ὄρσο, γρῆυ παλαιγενές, ἥ τε γυναικῶν
δμωάων σκοπός ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων.
ἔρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμός, ὄφρα τι ϝείπῃ."
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
ὤιξεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων,
βῆ δ' ἴμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν,
αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥς τε λέοντα,
ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο·
πᾶν δ' ἄρα ϝοι στῆθός τε παρήιά τ' ἀμφοτέρωθεν
αἱματόεντα πέλει, δεινὸς δ' εἰς ὦπα ϝιδέσθαι·
ὣς Ὀδυσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
ἡ δ' ὡς οὖν νέκυάς τε καὶ ἄσπετον ἔσϝιδεν αἷμα,
ἴθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα ἔσϝιδε ϝέργον·
ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθε ϝιεμένην περ,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ἐν θυμῷ γρηῦ χαῖρε, καὶ ἴσχεο μηδ' ὀλόλυζε·

οὐχ ὁσίη κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.
τούσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν καὶ σχέτλια ϝέργα·
οὔ τινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀϝεικέα πότμον ἐπέσπον.
ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροις κατάλεξον,
αἵ τέ μ' ἀτιμάζουσι καὶ αἳ νηλείτιδες εἰσίν."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
"τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω.
πεντήκοντά τοί εἰσιν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες
δμωαί, τὰς μέν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
ϝείριά τε ξαίνειν καὶ δουλοσύνην ἀνέχεσθαι.
τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
οὔτ' ἐμὲ τίουσαι οὔτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν.
Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ϝε μήτηρ
σημαίνειν εἴασκεν ἐπὶ δμωῇσι γυναιξίν.
ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερώια σιγαλόεντα
ϝείπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσεν."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"μή πω τήν γ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε ϝειπὲ γυναιξίν
ἐλθεῖν, αἵ περ πρόσθεν ἀϝεικέα μηχανόωντο."
ὣς ἄρ' ἔφη, γρῆυς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκειν
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
αὐτὰρ ὃ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
ἐς ϝὲ καλεσσάμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ἄρχετε νῦν νέκυας φορέειν, καὶ ἄνωχθε γυναῖκας·
αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσησθε,
δμωὰς ἐξαγαγόντες ἐυσταθέος μεγάροιο,
μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς,
θεινέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰς ὅ κε πασέων
ψυχὰς ἐξαφέλησθε, καὶ ἐκλελάθοιντ' Ἀφροδίτης,
τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάθρῃ."
ὣς ἔφαθ', αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
αἴν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
πρῶτα μὲν οὖν νέκυας φόρεον κατατεθνηῶτας,
κὰδ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ τίθεσαν ἐυερκέος αὐλῆς,
ἀλλήλοισιν ἐρείδουσαι. σήμαινε δ' Ὀδυσσεύς
αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκῃ.

αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.
αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο
ξῦον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμωαί, τίθεσαν δὲ θύραζε.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
δμωὰς δ' ἐξαγαγόντες ἐυσταθέος μεγάροιο,
μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς,
ϝείλεον ἐν στείνει, ὅθεν οὔ πως ἦεν ἀλύξαι.
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν.
"μὴ μὴν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην
τάων, αἳ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδεα χεῦαν
μητέρι θ' ἡμετέρῃ, παρά τε μνηστῆρσιν ἴαυον."
ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ πεῖσμα νεὸς κυανοπρῴροιο
κίονος ἐξάψας μεγάλης περίβαλλε θόλοιο,
ὑψόσ' ἐπεντανύσας, μή τις ποσὶν οὖδας ἵκοιτο.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι ἠὲ πέλειαι
ἕρκει ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἑστήκῃ ἐνὶ θάμνῳ,
αὖλιν ἐσιέμεναι, στυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτος,
ὣς αἵ γ' ἑξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
δειρῇσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν.
ἤσπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν.
ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε καὶ οὔατα νηλέι χαλκῷ
τάμνον, μήδεά τ' ἐκϝέρυσαν, κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
χεῖρας δ' ἠδὲ πόδας κόπτον κεκοτηότι θυμῷ.
οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χεῖράς τε πόδας τε
εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον, τετέλεστο δὲ ϝέργον·
αὐτὰρ ὅ γε προσέϝειπε φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν
"οἶσε θέειον γρῆυ, κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,
ὄφρα θεειώσω μέγαρον. σὺ δὲ Πηνελόπειαν
ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἄνωχθι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
πάσας δ' ὄτρυνον δμωὰς κατὰ δῶμα νέεσθαι."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
"ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμόν, κατὰ μοῖραν ἔϝειπες.
ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ϝείματ' ἐνείκω,
μηδ' οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους
ἕσταθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"πῦρ νῦν μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω."

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
ἤνεικεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήιον. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
εὖ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.
γρῆυς δ' αὖτ' ἀπέβη διὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·
αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο καὶ ἠσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους
χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἵμερος ᾕρειν
κλαυθμοῦ καὶ στοναχῆς, γίγνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.
23 γρῆυς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσετο καγχαλόωσα, Ψ
δεσποίνῃ ϝερέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα·
γούνατα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ϝίδηαι
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι τὰ ϝέλδεαι ἤματα πάντα.
ἦλθ' Ὀδυσεὺς καὶ ϝοῖκον ἱκάνεται ὀψέ περ ἐλθών,
μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγήνορας, οἵ τέ ϝοι οἶκον
κήδεσκον καὶ κτήματ' ἔδον βιόωντό τε παῖδα."
τὴν δ' αὖτε προσέϝειπε περίφρων Πηνελόπεια
"μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν, οἵ τε δύνανται
ἄφρονα ποιῆσαι καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα,
καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν·
οἱ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦσθα.
τίπτε με λωβεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν
ταῦτα παρὲκ ϝερέουσα, καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
ϝηδέος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας·
οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον ἐξ οὗ Ὀδυσσεύς
ᾤχετ' ἐποψόμενος Κακοϝίλιον οὐκ ὀνομαστήν.
ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι καὶ ἂψ ἔρχευ μεγαρόνδε.
εἰ γάρ τίς μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἵ μοι ἔασιν,
ταῦτ' ἐλθοῦσ' ἤγγειλε καὶ ἐξ ὕπνου ἀνέγειρεν,
τῷ κε τάχα στυγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
αὖτις ἔσω μέγαρον· σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει."
τὴν δ' αὖτε προσέϝειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
"οὔ τί σε λωβεύω, τέκνον φίλον, ἀλλ' ἔτυμόν τοι
ἦλθ' Ὀδυσεὺς καὶ ϝοῖκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύω,
ὁ ξεῖνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισιν.
Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ᾔδεεν ἔνδον ἐόντα,
ἀλλὰ σαοφροσύνῃσι νοήματα πατρὸς ἔκευθεν,

ὄφρ᾽ ἀνδρῶν τίσαιτο βίην ὑπερηνορεόντων."
ὣς ἔφαθ᾽, ἣ δ᾽ ἐχάρη, καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
γρηῒ περιπλέχθη, βλεφάρων δ᾽ ἀπὸ δάκρυον ἧκεν,
καί μιν φωνήσασα ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"εἰ δ᾽ ἄγε δή μοι, μαῖα φίλη, νημερτὲς ἐνίσπες,
εἰ ϝετεὸν δὴ ϝοῖκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύεις,
ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκεν
μοῦνος ἐών, οἳ δ᾽ αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον."
τὴν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
"οὐ ϝίδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἶον ἄκουσα
κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων
ἥμεθ᾽ ἀτυζόμεναι, σανίδες δ᾽ ἔχον εὖ ἀραρυῖαι,
πρίν γ᾽ ὅτε δή με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσεν
Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
εὗρον ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν
ἑστεῶθ᾽· οἳ δέ μιν ἀμφί, κραταίπεδον οὖδας ἔχοντες,
κείατ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοισι· ϝιδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης.
νῦν δ᾽ οἳ μὲν δὴ πάντες ἐπ᾽ αὐλείῃσι θύρῃσιν
ἁθρόοι, αὐτὰρ ὃ δῶμα θεειοῦται περικαλλές,
πῦρ μέγα κηάμενος· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
ἀλλ᾽ ἕπευ, ὄφρα σφῶιν ἐυφροσύνης ἐπιβῆτον
ἀμφοτέρων φίλον ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
νῦν δ᾽ ἤδη τόδε μακρὸν ἐϝέλδωρ ἐκτετέλεσται·
ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, εὗρε δὲ καὶ σέ
καὶ παῖδ᾽ ἐν μεγάροισι· κακῶς δ᾽ οἵ πέρ μιν ἔρεζον
μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐτίσατο ϝῷ ἐνὶ ϝοίκῳ."
τὴν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε περίφρων Πηνελόπεια
"μαῖα φίλη, μή πω μέγ᾽ ἐπεύχεο καγχαλόωσα.
ϝοῖσθα γὰρ ὥς κ᾽ ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
πᾶσι, μάλιστα δ᾽ ἐμοί τε καὶ υἱέι, τὸν τεκόμεσθα·
ἀλλ᾽ οὐκ ἔσθ᾽ ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγορεύεις,
ἀλλά τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγαυούς,
ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ϝέργα.
οὔ τινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
τῷ δι᾽ ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιίδος, ὤλετο δ᾽ αὐτός."
τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια

48 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥς τε λέοντα.

"τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ϝέπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
ἣ πόσιν ἔνδον ἐόντα παρ᾽ ἐσχάρῃ οὔ ποτ᾽ ἔφησθα
ϝοίκαδ᾽ ἐλεύσεσθαι· θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
ἀλλ᾽ ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι ϝείπω,
οὐλὴν τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι.
τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην, ἔθελον δὲ σοὶ αὐτῇ
ϝειπεῖν· ἀλλά με κεῖνος ἑλὼν ἐπὶ μάστακα χερσίν
οὐκ ἔα ϝειπέμεναι πολυϝιδρείῃσι νόοιο.
ἀλλ᾽ ἕπευ· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς,
αἴ κέν σ᾽ ἐξαπάφω, κτεῖναί μ᾽ οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ."
τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια
"μαῖα φίλη, χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων
δήνεα ϝείρυσθαι, μάλα περ πολύϝιδριν ἐοῦσαν·
ἀλλ᾽ ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ᾽ ἐμόν, ὄφρα ϝίδωμαι
ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἠδ᾽ ὃς ἔπεφνεν."
ὣς φαμένη κατέβαιν᾽ ὑπερώια· πολλὰ δέ ϝοι κῆρ
ὥρμαιν᾽ ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεείνοι,
ἦ παρστᾶσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
ἣ δ᾽ ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρβη λάινον οὐδόν,
ἕζετ᾽ ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆος ἐναντίη, ἐν πυρὸς αὐγῇ,
τοίχου τοῦ ἑτέρου· ὃ δ᾽ ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν
ἧστο κάτω ὁρόων, ποτιδέγμενος εἴ τί μιν εἴποι
ἰφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ϝίδεν ὀφθαλμοῖσιν.
ἣ δ᾽ ἄνεω δὴν ἧστο, τάφος δέ ϝοι ἦτορ ἵκανεν·
ὄψι δ᾽ ἄλλοτε μέν μιν ἐνωπαδίως ἐσίδεσκεν,
ἄλλοτε δ᾽ ἀγνώσασκε κακὰ χροῒ ϝείματ᾽ ἔχοντα.
Τηλέμαχος δ᾽ ἐνένιπε, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
τίφθ᾽ οὕτω πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ᾽ αὐτόν
ἑζομένη μύθοισιν ἀνείρεαι οὐδὲ μεταλλᾷς;
οὐ μήν κ᾽ ἄλλη γ᾽ ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς ϝοι κακὰ πολλὰ μογήσας
ἔλθοι ἐϝεικοστῷ ϝέτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν·
σοὶ δ᾽ αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε περίφρων Πηνελόπεια
"τέκνον ἐμόν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν,
οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ϝέπος οὐδ᾽ ἐρέεσθαι
οὐδ᾽ εἰς ὦπα ϝιδέσθαι ἐναντίον. εἰ δ᾽ ἐτεὸν δή
ἔστ᾽ Ὀδυσεὺς καὶ ϝοῖκον ἱκάνεται, ἦ μάλα νῶι
γνωσόμεθ᾽ ἀλλήλων καὶ λώιον· ἔστι γὰρ ἥμιν

σήμαθ᾽, ἃ δὴ καὶ νῶι κεκρυμμένα ϝίδμεν ἀπ᾽ ἄλλων."
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Τηλέμαχ᾽, ἦ τοι μητέρ᾽ ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
πειράζειν ἐμέθεν· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον.
νῦν δ᾽ ὅττι ῥυπόω, κακὰ δὲ χροῒ ϝείματα ϝεῖμαι,
τούνεκ᾽ ἀτιμάζει με καὶ οὔ πώ φησι τὸν εἶναι.
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ᾽ ὅπως ὄχ᾽ ἄριστα γένηται.
καὶ γάρ τίς θ᾽ ἕνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,
ᾧ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀϝοσσητῆρες ὀπίσσω,
φεύγει πηούς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν·
ἡμεῖς δ᾽ ἕρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἳ μέγ᾽ ἄριστοι
κούρων εἰν Ἰθάκῃ. τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα."
τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην
μῆτιν ἐπ᾽ ἀνθρώπους φάσ᾽ ἔμμεναι, οὐδέ κέ τίς τοι
ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"τοιγὰρ ἐγὼ ϝερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
πρῶτα μὲν ἂρ λούσασθε καὶ ἀμφιϝέσασθε χιτῶνας,
δμωὰς δ᾽ ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε ϝείμαθ᾽ ἑλέσθαι·
αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λιγεῖαν
ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο,
ὥς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι ἐκτὸς ἀκούων,
ἢ ἀν᾽ ὁδὸν στείχων ἢ οἳ περιναιετάουσιν·
μὴ πρόσθεν κλέος εὐρὺ φόνου κατὰ ϝάστυ γένηται
ἀνδρῶν μνηστήρων, πρίν γ᾽ ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον. ἔνθα δ᾽ ἔπειτα
φρασσόμεθ᾽ ὅττι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ."
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
πρῶτα μὲν ἂρ λούσαντο καὶ ἀμφιϝέσαντο χιτῶνας,
ὥπλισθεν δὲ γυναῖκες· ὃ δ᾽ εἵλετο θεῖος ἀοιδός
φόρμιγγα γλαφυρήν, ἐν δέ σφισιν ἵμερον ὦρσεν
μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστεναχίζετο ποσσίν
ἀνδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυναικῶν.
ὧδε δέ τις ϝείπεσκε δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων.

---

127 ἡμεῖς δ᾽ ἐμμεμαῶτες ἅμ᾽ ἑψόμεθ᾽, οὐδέ τί φημι
ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστιν."

"ἦ μάλα δή τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν.
σχετλίη, οὐδ᾽ ἔτλη πόσιος ϝοῦ κουριδίοιο
ϝείρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερές, εἷος ἵκοιτο."
ὣς ἄρα τις ϝείπεσκε, τὰ δ᾽ οὐ ϝίσαν ὡς ἐτέτυκτο.
αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ϝῷ ἐνὶ ϝοίκῳ
Εὐρυνόμη ταμίη λοῦσεν καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα·
αὐτὰρ κὰκ κεφαλῆς κάλλος πολὺ χεῦεν Ἀθήνη,
ἐκ δ᾽ ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
ἂψ δ᾽ αὖτις κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετ᾽ ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη,
ἀντία ϝῆς ἀλόχου, καί μιν πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες·
οὐ μήν κ᾽ ἄλλη γ᾽ ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς ϝοι κακὰ πολλὰ μογήσας
ἔλθοι ἐϝεικοστῷ ϝέτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ᾽ ἄγε μοι, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτός
λέξομαι· ἦ γὰρ τῇ γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε περίφρων Πηνελόπεια
"δαιμόνι᾽, οὔτ᾽ ἄρ τι μεγαλίζομαι οὔτ᾽ ἀθερίζω
οὔτε λίην ἄγαμαι, μάλα δ᾽ εὖ ϝοῖδ᾽ οἷος ἔησθα
ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
ἀλλ᾽ ἄγε ϝοι στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
ἐκτὸς ἐυσταθέος θαλάμου, τόν ῥ᾽ αὐτὸς ἐποίειν·
ἔνθα ϝοι ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ᾽ εὐνήν,
κώεα καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα."
ὣς ἄρ᾽ ἔφη πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ὀχθήσας ἄλοχον προσεφώνεε κεδνὰ ϝιδυῖαν
"ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ϝέπος θυμαλγὲς ἔϝειπες.
τίς δέ μοι ἄλλοσ᾽ ἔθηκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
καὶ μάλ᾽ ἐπισταμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθών
ῥηιδίως ἐθέλων θείη ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ.
ἀνδρῶν δ᾽ οὔ κέν τις ζωὸς βροτός, οὐδὲ μάλ᾽ ἡβῶν,
ῥεῖα μετοχλήσειεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται

---

157 μείζονά τ᾽ ἐσϝιδέειν καὶ πάσσονα· κὰδ δὲ κάρητος
οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
ὡς δ᾽ ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνήρ
ϝίδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ϝέργα τελείει,
ως μὲν τῷ περίχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις,

ἐν λέχει ἀσκητῷ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον, οὐδέ τις ἄλλος.
θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης ἕρκεος ἐντός,
ἀκμηνὸς θαλέθων· πάχετος δ' ἦν ἠύτε κίων.
τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρα τέλεσσα,
πυκνῇσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα,
κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἀραρυίας.
καὶ τότ' ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης,
κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμὼν ἀμφέξεσα χαλκῷ
εὖ καὶ ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνα,
ἑρμῖν' ἀσκήσας, τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.
ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρα τέλεσσα,
δαιδάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἠδ' ἐλέφαντι·
ἐν δ' ἐτάνυσσ' ἱμάντα βοὸς φοίνικι φαεινόν.
οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· οὐδέ.τι ϝοῖδα
ἤ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι γύναι λέχος, ἦέ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλοσ' ἔθηκε, ταμὼν ὕπο πυθμέν' ἐλαίης."
ὧς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
σήματ' ἀναγνούσης τά ϝοι ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆι, κάρη δ' ἔκυσ', ἠδὲ προσηύδα
"μή μοι Ὀδυσσεῦ σκύζευ, ἐπεὶ τά περ ἄλλα μάλιστα
ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὤπαζον ὀιζύν,
οἳ νῶιν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
ἥβης ταρπῆναι καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χώεο μηδὲ νεμέσσα,
οὕνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ϝίδον, ὧδ' ἀγάπησα.
αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
ἐρρίγει μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτο ϝέπεσσιν
ἐλθών· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν.
νῦν δ', ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀριφραδέα κατέλεξας
εὐνῆς ἡμετέρης, ἣν οὐ βροτὸς ἄλλος ὀπώπειν,
ἀλλ' οἶοι σύ τ' ἐγώ τε, καὶ ἀμφίπολος μία μούνη,
Ἀκτορίς, ἥν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,

218 οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
220 εἰ ϝῄδη ὅ μιν αὖτις ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
ἀξέμεναι ϝοικόνδε φίλην ἐς πατρίδ' ἔμελλον.
τὴν δ' ἦ τοι ῥέξαι θεὸς ὤρορε ϝέργον ἀϝεικές·
τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἐϝῷ ἐγκάτθετο θυμῷ
λυγρήν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.

ἣ νῶιν ϝείρυτο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο,
πείθεις δή μευ θυμὸν ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα."
ὧς φάτο, τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κεδνὰ ϝιδυῖαν.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπάσιος γῆ νηχομένοισι φανήῃ,
ὧν τε Ποσειδάων εὐϝεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
ῥαίσῃ, ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῷ·
παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἤπειρόνδε
νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροῒ τέτροφεν ἅλμη,
ἀσπάσιοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες·
ὧς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔην πόσις εἰσοροώσῃ,
δειρῆς δ' οὔ πω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκώ.
καί νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν, Ἠῶ δ' αὖτε
ῥύσατ' ἐπ' Ὠκεανῷ χρυσόθρονον, οὐδ' ἔα ἵππους
ζεύγνυσθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας,
Λάμπον καὶ Φαέθονθ', οἵ τ' Ἠῶ πῶλοι ἄγουσιν.
καὶ τότ' ἐϝὴν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
ἤλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὄπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται,
πολλὸς καὶ χαλεπός, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι.
ὧς γάρ μοι ψυχὴ μαντεύσατο Τειρεσίαο
ἤματι τῷ ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἄϝιδος εἴσω,
νόστον ἑταίροισιν διζήμενος ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἤδη
ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε περίφρων Πηνελόπεια
"εὐνὴ μὲν δὴ σοί γε τότ' ἔσσεται ὁππότε θυμῷ
σῷ ἐθέλῃς, ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἱκέσθαι
ϝοῖκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν·
ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
ϝείπ' ἄγε μοι τὸν ἄεθλον, ἐπεὶ καὶ ὄπισθεν, ὀίω,
πεύσομαι, αὐτίκα δ' ἐστὶ δαήμεναι οὔ τι χέρειον."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρύνουσα κελεύεις
ϝειπεῖν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω.
οὐ μήν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτός
χαίρω, ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ϝάστε' ἄνωγεν
ἐλθεῖν, ἐν χείρεσσιν ἔχοντ' εὐῆρες ἐρετμόν,

εἰς ὅ κε τοὺς ἀφίκωμαι οἳ οὐ ϝίσασι θάλασσαν
ἀνέρες, οὐδέ θ᾽ ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·
οὐδ᾽ ἄρα τοὶ ϝίσασι νέας φοινικοπαρῄους,
οὐδ᾽ εὐήρε᾽ ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
σῆμα δέ μοι τόδ᾽ ἔϝειπεν ἀριφραδές, οὐδέ σε κεύσω.
ὁππότε κεν δή μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
καὶ τότε μ᾽ ἐν γαίῃ πήξαντ᾽ ἐκέλευεν ἐρετμόν,
ϝέρξανθ᾽ ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ϝάνακτι,
ἀρνειὸν ταῦρόν τε συῶν τ᾽ ἐπιβήτορα κάπρον,
ϝοίκαδ᾽ ἀποστείχειν, ϝέρδειν θ᾽ ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
πᾶσι μάλ᾽ ἑξείης. θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται ὅς κέ με πέφνῃ
γήραι ὕπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοί
ὄλβιοι ἔσσονται. τὰ δέ μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε περίφρων Πηνελόπεια
"εἰ μὲν δὴ γῆράς γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
ϝελπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι."
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
τόφρα δ᾽ ἄρ᾽ Εὐρυνόμη τε ϝιδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνήν
ϝεσθῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὕπο λαμπομενάων.
αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
γρῆυς μὲν κείουσα πάλιν ϝοικόνδε βεβήκειν,
τοῖσιν δ᾽ Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
ἐρχομένοισι λέχοσδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
ἐς θάλαμον δ᾽ ἀγαγοῦσα πάλιν κίεν. οἳ μὲν ἔπειτα
ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο·
αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
παῦσαν ἄρ᾽ ὀρχηθμοῖο πόδας παῦσαν δὲ γυναῖκας,
αὐτοὶ δ᾽ εὐνάζοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
τὼ δ᾽ ἐπεὶ οὖν φιλότητος ἐταρπήτην ἐρατεινῆς,
τερπέσθην μύθοισι, πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες
ἣ μὲν ὅσ᾽ ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο δῖα γυναικῶν,
ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ᾽ ἀϝίδηλον ὅμιλον,
οἳ ϝέθεν εἵνεκα πολλά, βόας καὶ ϝίφια μῆλα,
ἔσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσσετο ϝοῖνος·
αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσεύς, ὅσα κήδε᾽ ἔθηκεν
ἀνθρώποις, ὅσα τ᾽ αὐτὸς ὀιζύσας ἐμόγησεν,
πάντ᾽ ἔλεγ᾽. ἣ δ᾽ ἄρ᾽ ἐτέρπετ᾽ ἀκούουσ᾽, οὐδέ ϝοι ὕπνος

πῖπτεν ἐπὶ βλεφάροισι πάρος καταλέξαι ἅπαντα.
ἤρξατο δ᾽ ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ᾽, αὐτὰρ ἔπειτα
ἦλθ᾽ ἐς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πίειραν ἄρουραν·
ἠδ᾽ ὅσα Κύκλωψ ϝέρξε, καὶ ὡς ἀπετίσατο ποινήν
ἰφθίμων ἑτάρων, οὓς ἤσθιεν οὐδ᾽ ἐλέαιρεν·
ἠδ᾽ ὡς Αἴολον ἵκεθ᾽, ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο
καὶ πέμπ᾽, οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ᾽ ἱκέσθαι
ἦην, ἀλλά μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα
πόντον ἐπ᾽ ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα·
ἠδ᾽ ὡς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανεν,
οἳ νῆάς τ᾽ ὄλεσαν καὶ ἐυκνήμιδας ἑταίρους.
321 καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε,
ἠδ᾽ ὡς εἰς Ἀϝίδεω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα,
ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο,
νηὶ πολυκλήιδι, καὶ ἔσϝιδε πάντας ἑταίρους
μητέρα θ᾽, ἥ μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα·
ἠδ᾽ ὡς Σειρήνων ἁδινάων φθόγγον ἄκουσεν,
ὥς θ᾽ ἵκετο Πλαγκτὰς πέτρας δεινήν τε Χάρυβδιν
Σκύλλην θ᾽, ἣν οὔ πώ ποτ᾽ ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·
ἠδ᾽ ὡς Ἠελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι·
ἠδ᾽ ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ἀπὸ δ᾽ ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι
πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν·
ὥς θ᾽ ἵκετ᾽ Ὠγυγίην νῆσον νύμφην τε Καλυψώ,
ἣ δή μιν κατέρυκε λιλαιομένη πόσιν εἶναι
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκεν
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα,
ἀλλὰ τῷ οὔ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·
ἠδ᾽ ὡς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο πολλὰ μογήσας,
οἳ δή μιν περὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσαντο
καὶ πέμψαν ξὺν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
χαλκόν τε χρυσόν τε ϝάλις ϝεσθῆτά τε δόντες.
τοῦτ᾽ ἄρα δεύτατα ϝεῖπε ϝέπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
λυσιμελὴς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ.
ἣ δ᾽ αὖτ᾽ ἄλλ᾽ ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
ὁππότε δή ῥ᾽ Ὀδυσῆα ἐϝέλπετο ϝὸν κατὰ θυμόν
εὐνῆς ϝῆς ἀλόχου ταρπήμεναι ἠδὲ καὶ ὕπνου,
αὐτίκ᾽ ἀπ᾽ Ὠκεανοῦ χρυσόθρονον ἠριγένειαν

320 πάντας· Ὀδυσσεὺς δ᾽ οἶος ὑπέκφυγε νηὶ μελαίνῃ.

ὦρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέροι. ὦρτο δ' Ὀδυσσεύς
εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
"ὦ γύναι, ἤδη μὲν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων
ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
ϝιέμενον πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης.
νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἱκόμεθ' εὐνήν,
κτήματα μὲν τά μοι ἔστι, κομιζέμεν ἐν μεγάροισιν,
μῆλα δ' ἅ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,
πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληίσσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοί
δώσουσ', εἰς ὅ κε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἀγρὸν ἔπειμι,
ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλόν, ὅ μοι πυκινῶς ἀκάχηται·
σοὶ δὲ γύναι τάδ' ἐπιτέλλω πινυτῇ περ ἐούσῃ.
αὐτίκα γὰρ φάτις εἶσιν ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
ἧσθαι, μηδέ τινα προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε."
ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλά,
ὦρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
πάντας δ' ἔντε' ἄνωγεν ἀρήια χερσὶν ἑλέσθαι.
οἳ δέ ϝοι οὐκ ἀπίθησαν, ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ,
ὤιξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἤιον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
ἤδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα, τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
νυκτὶ κατακρύψασα θοῶς ἐξῆγε πόλιος.

24 Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσίν
καλὴν χρυσείην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
τῇ ῥ' ἄγε κινήσας, ταὶ δὲ τρίζουσαι ἕποντο.
ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεί κέ τις ἀποπέσῃσιν
ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλῃσιν ἔχονται,
ὣς αἳ τετριγυῖαι ἅμ' ἤισαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώεντα κέλευθα.
πὰρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην,
ἠδὲ παρ' ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων
ἤισαν· αἶψα δ' ἵκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
ἔνθα τε ναίουσι ψυχαί, ϝείδωλα καμόντων.
εὗρον δὲ ψυχὴν Πηληιάδεω Ἀχιλῆος

καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην ϝεῖδός τε δέμας τε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
ὣς οἳ μὲν περὶ κεῖνον ὁμίλεον, ἀγχίμολον δέ
ἤλυθ' ἔπι ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ
ϝοίκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλεΐωνος
"Ἀτρεΐδη, περὶ μέν σε φάμεν Διὶ τερπικεραύνῳ
ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἤματα πάντα,
οὕνεκα πολλοῖσίν τε καὶ ἰφθίμοισι ϝάνασσες
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.
ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα παραστήσεσθαι ἔμελλεν
μοῖρ' ὀλοή, τὴν οὔ τις ἀλεύεται ὅς κε γένηται.
ὡς ὄφελες τιμῆς ἀπονήμενος, ἧς περ ἄνασσες,
δήμῳ ἔνι Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
ἠδέ κε καὶ σῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρα' ὀπίσσω.
νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστῳ θανάτῳ ϝείμαρτο ϝαλῶναι."
τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο
"ὄλβιε Πηλέος υἱέ, θεοῖς ἐπιϝείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ὃς θάνες ἐν Τροίῃ ϝεκὰς Ἄργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἷες ἄριστοι,
μαρνάμενοι περὶ σεῖο· σὺ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
κεῖσο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἱπποσυνάων.
ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἦμαρ ἐμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
παυσάμεθα πτολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
αὐτὰρ ἐπεί σ' ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χρόα καλόν
ὕδατί τε λιαρῷ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφίς
δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοί, κείροντό τε χαίτας.
μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃς ἁλίῃσιν
ἀγγελίης ἀίουσα· βοὴ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρειν
θεσπεσίη, ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιούς.
καί νύ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε παλαιά τε πολλά τε ϝειδώς,
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
'ἴσχεσθ' Ἀργεῖοι· μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν.
μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἥδε σὺν ἀθανάτῃς ἁλίῃσιν

ἔρχετ᾽, ἑϝοῦ παιδὸς τεθνηότος ἀντιόωσα.᾽
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἔσχοντο φόβου μεγάθυμοι Ἀχαιοί.
ἀμφὶ δέ σ᾽ ἔστησαν κοῦραι ἁλίοιο γέροντος
οἴκτρ᾽ ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ᾽ ἄμβροτα ϝείματα ϝέσσαν.
μοῦσαι δ᾽ ἐννέα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ϝοπὶ καλῇ
θρήνεον. ἔνθα κεν οὔ τιν᾽ ἀδάκρυτόν γε νόησας
Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε μοῦσα λιγεῖα.
ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μέν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ
κλαίομεν ἀθάνατοί τε θεοὶ θνητοί τ᾽ ἄνθρωποι·
ὀκτωκαιδεκάτῃ δὲ δόμεν πυρί, πολλὰ δὲ σ᾽ ἀμφίς
μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πίονα καὶ ϝέλικας βοῦς.
καίεο δ᾽ ἐν ϝεσθῆτι θεῶν καὶ ἀλείφατι πολλῷ
καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ᾽ ἥρωες Ἀχαιοί
τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
πεζοί θ᾽ ἱππῆές τε· πολὺς δ᾽ ὀρυμαγδὸς ὀρώρειν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δή σε φλὸξ ἤνυσεν Ἡφαίστοιο,
ἠῶθεν δή τοι λέγομεν λεύκ᾽ ὀστέ᾽, Ἀχιλλεῦ,
ϝοίνῳ ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι. δῶκε δὲ μήτηρ
χρύσεον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
φάσκ᾽ ἔμεναι, ϝέργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
ἐν τῷ τοι κεῖται λεύκ᾽ ὀστέα, φαίδιμ᾽ Ἀχιλλεῦ,
μιγδὰ δὲ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος,
χωρὶς δ᾽ Ἀντιλόχοιο, τὸν ἔξοχα τῖες ἁπάντων
τῶν ἄλλων ἑτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
ἀμφ᾽ αὐτοῖσι δ᾽ ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
χεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητάων,
ἀκτῇ ἔπι προυχούσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ,
ὥς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη
τοῖς οἱ νῦν γεγάασι καὶ οἱ μετόπισθεν ἔσονται.
μήτηρ δ᾽ αἰτήσασα θεοὺς περικαλλέ᾽ ἄεθλα
θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
ἤδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας
ἡρώων, ὅτε κέν ποτ᾽ ἀποφθιμένου βασιλῆος
ζώννυνταί τε νέοι καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα·
ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ϝιδὼν θηήσαο θυμῷ,
οἷ᾽ ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ᾽ ἄεθλα,
ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
ὣς σὺ μὲν οὐδὲ θανὼν ὄνομ᾽ ὤλεσας, ἀλλά τοι αἰεί
πάντας ἐπ᾽ ἀνθρώπους κλέος ἔσσεται ἐσθλόν, Ἀχιλλεῦ·
αὐτὰρ ἐμοὶ τί τὸ ϝῆδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα;

ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον
Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο."
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἀγχίμολον δέ σφ᾽ ἦλθε διάκτορος ἀργεϊφόντης
ψυχὰς μνηστήρων κατάγων Ὀδυσῆι δαμέντων.
τὼ δ᾽ ἄρα θαμβήσαντ᾽ ἰθὺς κίον, ὡς ἐσιδέσθην.
ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
παῖδα φίλον Μελανῆος, ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
ξεῖνος γάρ ϝοι ἔην Ἰθάκῃ ἔνι ϝοικία ναίων.
τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο
"Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε
πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
ἦ ὔμμ᾽ ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρά;
ἦ που ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ᾽ ἐπὶ χέρσου
βοῦς περιταμνομένους ἠδ᾽ οἰῶν πώεα καλά,
ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενοι ἠδὲ γυναικῶν;
ϝειπέ μοι εἰρομένῳ· ξεῖνος δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
ὀτρυνέων Ὀδυσῆα σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ
Ϝίλιον εἰς ἅμ᾽ ἕπεσθαι ἐυσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
μηνὶ δ᾽ ἄρ᾽ οὔλῳ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον,
σπουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσσῆα πτολίπορθον."
τὸν δ᾽ αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος
"μέμνημαι τάδε πάντα, διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις·
σοὶ δ᾽ ἐγὼ εὖ μάλα πάντα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
μνώμεθ᾽ Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
ἡ δ᾽ οὔτ᾽ ἠρνεῖτο στυγερὸν γάμον οὔτε τελεύτα,
ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
ἀλλὰ δόλον τόνδ᾽ ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξεν.
στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινεν,
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ᾽ ἡμῖν μετέϝειπεν
'κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
μίμνετ᾽ ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον εἰς ὅ κε φᾶρος
ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ᾽ ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωι ταφήιον εἰς ὅτε κέν μιν

---

121 Ἀτρεΐδη κύδιστε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

μοῖρ' ὀλοὴ καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο,
μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιιάδων νεμεσήσῃ
εἴ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας.'
ὣς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστόν,
νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπεὶ δαΐδας παραθεῖτο.
ὣς τρίϝετες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς·
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθε ϝέτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
καὶ τότε δή τις ἔϝειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ϝῄδη,
καὶ τήν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
εὖθ' ἣ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἱστόν,
πλύνασ', ἠελίῳ ἐναλίγκιον ἠὲ σελήνῃ,
καὶ τότε δή ῥ' Ὀδυσῆα κακός ποθεν ἤγαγε δαίμων
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης.
ἔνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος ἰὼν ξὺν νηὶ μελαίνῃ·
τὼ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντες
ἵκοντο προτὶ ϝάστυ περικλυτόν, ἦ τοι Ὀδυσσεύς
ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
τὸν δὲ συβώτης ἦγε κακὰ χροῒ ϝείματ' ἔχοντα,
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι.
οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γνῶναι τὸν ἐόντα
ἐξαπίνης προφανέντ', οὐδ' οἳ προγενέστεροι ἦσαν,
ἀλλ' ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίσσομεν ἠδὲ βολῇσιν.
αὐτὰρ ὃ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισι ϝεοῖσιν
βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος τετληότι θυμῷ·
ἀλλ' ὅτε δή μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο,
σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' ἀείρας
ἐς θάλαμον κατέθηκε καὶ ἐκλήισεν ὀχῆας,
αὐτὰρ ὃ ϝὴν ἄλοχον πολυκερδείῃσιν ἄνωγεν
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον,
ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο
νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν.
ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἵκανεν Ὀδυσσῆος μέγα τόξον,
ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ϝεπέεσσιν

143 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πολλὰ τελέσθη.
158 σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ ϝείματα ϝέστο·

τόξον μὴ δόμεναι, μηδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι,
Τηλέμαχος δέ μιν οἶος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν.
αὐτὰρ ὃ δέξατο χειρὶ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ῥηιδίως δ' ἐτάνυσσε βιόν, διὰ δ' ἧκε σιδήρου,
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀιστούς
δεινὸν παπταίνων, βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίη βέλεα στονόεντα
ἄντα τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
γνωτὸν δ' ἦν ὅ ῥά τίς σφι θεῶν ἐπιτάρροθος ἦεν·
αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ
κτεῖνον ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀϝεικής
κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
ὣς ἡμεῖς Ἀγάμεμνον ἀπωλόμεθ', ὧν ἔτι καὶ νῦν
σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
οὐ γάρ πω ϝίσασι φίλοι κατὰ δῶμα ϝεκάστου,
οἵ κ' ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων
κατθέμενοι γοόφεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων."
τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο
"ὄλβιε Λαέρταο πάι, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἦ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτήσω ἄκοιτιν,
ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
κούρῃ Ϝικαρίου· ὡς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος,
ἀνδρὸς κουριδίου. τῷ ϝοι κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται
ϝῆς ἀρετῆς, τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδήν
ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ,
οὐχ ὡς Τυνδαρέου κούρη κακὰ μήσατο ϝέργα,
κουρίδιον κτείνασα πόσιν, στυγερὴ δέ τ' ἀοιδή
ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους, χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὄπασσεν
θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐϝεργὸς ἔῃσιν."
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἑστεῶτ' εἰν Ἀϝίδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης·
οἳ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὅν ῥά ποτ' αὐτός
Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ μόγησεν.
ἔνθα ϝοι οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντῃ,
ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἵζανον ἠδὲ ἴαυον
δμῶες ἀναγκαῖοι, τοί ϝοι φίλα ϝεργάζοντο.
ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρῆυς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
ἐνδυκέως κομέεσκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόληος.
ἔνθ' Ὀδυσεὺς δμώεσσι καὶ υἱέι μῦθον ἔϝειπεν.

“ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ’ ἐυκτίμενον δόμον εἴσω,
δεῖπνον δ’ αἶψα συῶν ἱερεύσατε ὅς τις ἄριστος·
αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο,
εἴ κέ μ’ ἐπιγνώῃ καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,
ἦέ κεν ἀγνοιῇσι πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.”
ὣς ϝειπὼν δμώεσσιν ἀρήια τεύχε’ ἔδωκεν.
οἳ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον, αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἆσσον ἴεν πολυκάρπου ἀλωῆς πειρητίζων.
οὐδ’ εὗρεν Δολίον, μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων,
οὐδέ τινα δμώων οὐδ’ υἱῶν· ἀλλ’ ἄρα τοί γε
αἱμασιὰς λέξοντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος
ᾤχοντ’, αὐτὰρ ὃ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευεν.
τὸν δ’ οἶον πατέρ’ εὗρεν ἐυκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
λιστρεύοντα φυτόν· ῥυπόωντα δὲ ϝέστο χιτῶνα
ῥαπτὸν ἀϝεικέλιον, περὶ δὲ κνήμῃσι βοείας
κνημῖδας ῥαπτὰς δέδετο, γραπτῦς ἀλεείνων,
χειρῖδάς τ’ ἐπὶ χερσὶ βάτων ἕνεκ’· αὐτὰρ ὕπερθεν
αἰγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέξων.
τὸν δ’ ὡς οὖν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
γήραι τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
στὰς ἄρ’ ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχνην κατὰ δάκρυον εἶβεν.
μερμήριξε δ’ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
κύσσαι καὶ περιφῦναι ἐϝὸν πατέρ’, ἠδὲ ϝέκαστα
ϝειπεῖν, ὡς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ’ ἐς πατρίδα γαῖαν,
ἦ πρῶτ’ ἐξερέοιτο ϝέκαστά τε πειρήσαιτο.
ὧδε δέ ϝοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
πρῶτον κερτομίοις ϝεπέεσσιν πειρηθῆναι.
τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτοῦ δῖος Ὀδυσσεύς.
ἦ τοι ὃ μὲν κατέχων κεφαλὴν φυτὸν ἀμφελάχαινεν·
τὸν δὲ παριστάμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός
“ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ’ ἔχει ἀμφιπολεύειν
ὄρχατον, ἀλλ’ εὔ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν,
οὐ φυτόν, οὐ συκῆ, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἐλαίη,
οὐκ ὄγχνη, οὐ πρασιή τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ·
αὐτόν σ’ οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ’ ἅμα γῆρας
λυγρὸν ἔχεις αὐχμεῖς τε κακῶς καὶ ἀϝεικέα ϝέσσαι.
οὐ μὲν ἀϝεργίης γε ϝάναξ ἕνεκ’ οὔ σε κομίζει,
οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσοράασθαι
ϝεῖδος καὶ μέγεθος· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ϝέϝοικας.

τοιούτῳ δὲ ϝέϝοικας, ἐπεὶ λούσαιτο φάγοι τε,
εὑδέμεναι μαλακῶς· ἣ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
ἀλλ’ ἄγε μοι τόδε ϝειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τεῦ δμώς εἰς ἀνδρῶν; τεῦ δ’ ὄρχατον ἀμφιπολεύεις;
καί μοι τοῦτ’ ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ’ ἐὺ ϝειδῶ,
εἰ ϝετεόν γ’ Ἰθάκην τήνδ’ ἱκόμεθ’, ὥς μοι ἔϝειπεν
οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ’ ἰόντι,
οὔ τι μάλ’ ἀρτίφρων, ἐπεὶ οὐ τόλμησε ϝέκαστα
ϝειπεῖν ἠδ’ ἐπακοῦσαι ἐμὸν ϝέπος, ὡς ἐρέεινον
ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, ἤ που ζώει τε καὶ ἔστιν,
ἦ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀϝίδαο δόμοισιν.
ἐκ γάρ τοι ϝερέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον·
ἄνδρα ποτὲ ξείνισσα φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ
ἡμετερόνδ’ ἐλθόντα, καὶ οὔ πώ τις βροτὸς ἄλλος
ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα·
εὔχετο δ’ ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκεν
Λαέρτην Ἀρκεισιάδην πατέρ’ ἔμμεναι αὐτῷ.
τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ’ ἄγων ἐὺ ἐξείνισσα,
ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ ϝοῖκον ἐόντων,
καί ϝοι δῶρα πόρον ξεινήια, οἷα ϝεϝῴκειν.
χρυσοῦ μέν ϝοι ἔδωκ’ ἐυϝεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
δῶκα δέ ϝοι κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα,
δώδεκα δ’ ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ’ ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας,
χωρὶς δ’ αὖτε γυναῖκας ἀμύμονα ϝέργα ϝιδυίας,
τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι.”
τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα πατὴρ κατὰ δάκρυον εἴβων
“ξεῖν’, ἦ τοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις ἣν ἐρεείνεις,
ὑβρισταὶ δ’ αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσιν.
δῶρα δ’ ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο, μυρί’ ὀπάζων·
εἰ γάρ μιν ζωόν γε κίχης Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
τῷ κέν σ’ εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψεν
καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἣ γὰρ θέμις, ὅς τις ὑπάρξῃ.
ἀλλ’ ἄγε μοι τόδε ϝειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
πόστον δὴ ϝέτος ἐστὶν ὅτε ξείνισσας ἐκεῖνον
σὸν ξεῖνον δύστηνον, ἐμὸν παῖδ’, εἴ ποτ’ ἔην γε,
δύσμορον· ὅν που τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἠέ που ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσου
θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσι ϝέλωρ γένετ’. οὐδέ ϝε μήτηρ
κλαῦσε περιστείλασα πατήρ θ’, οἵ μιν τεκόμεσθα·

οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος, ἐχέφρων Πηνελόπεια,
κώκυσ' ἐν λεχέεσσι ϝεὸν πόσιν, ὡς ἐπεϝῴκειν,
ὀφθαλμοὺς καθελοῦσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ ϝειδῶ·
τίς πόθεν εἷς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
ποῦ δὲ νηῦς ἕστηκε θοὴ ἥ σ' ἤγαγε δεῦρο
ἀντιθέους θ' ἑτάρους; ἦ ἔμπορος εἰλήλουθας
νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;"
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"τοιγὰρ ἐγώ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
εἰμὶ μὲν ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,
υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ϝάνακτος·
αὐτὰρ ἐμοί γ' ὄνομ' ἐσιὶν Ἐπήριτος· ἀλλά με δαίμων
πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος.
αὐτὰρ Ὀδυσσῆι τόδε δὴ πέμπτον ϝέτος ἐστίν
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,
δύσμορος. ἦ τέ ϝοι ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι,
δεξιοί, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκεῖνον,
χαῖρε δ' ἐκεῖνος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νῶιν ἐϝώλπειν
μίξεσθαι ξενίῃ ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν."
ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα,
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
χεύατο κὰκ κεφαλῆς πολιῆς, ἁδινὰ στεναχίζων.
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμός, ἀνὰ ῥῖνας δέ ϝοι ἤδη
δριμὺ μένος προύτυψε φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
κύσσε δέ μιν περιφὺς ἐπιάλμενος, ἠδὲ προσηύδα
"κεῖνος μήν τοι ὅδ' αὐτὸς ἐγώ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλᾷς,
ἤλθον ἐϝεικοστῷ ϝέτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
ἐκ γάρ τοι ϝερέω· μάλα δὲ χρὴ σπευδέμεν ἔμπης·
μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν,
λώβην τινύμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ϝέργα."
τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο, φώνησέν τε
"εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεύς γε ἐμὸς πάις ἐνθάδ' ἱκάνεις,
σῆμά τί μοι νῦν ϝειπὲ ἀριφραδές, ὄφρα πεποίθω."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"οὐλὴν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσιν,
τὴν ἐν Παρνησῷ μ' ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι
οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐης καὶ πότνια μήτηρ

ἐς πατέρ' Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ' ἀνελοίμην
δῶρα, τὰ δεῦρο μολών μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν.
εἰ δ' ἄγε τοι καὶ δένδρε' ἐυκτιμένην κατ' ἀλωήν
ϝείπω, ἅ μοί ποτ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ᾔτεόν σε ϝέκαστα
παιδνὸς ἐών, κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν
ἱκνεύμεσθα, σὺ δ' ὠνόμασας ϝεῖπές τε ϝέκαστα.
ὄγχνας μοι δῶκας τρεισκαίδεκα καὶ δέκα μηλέας,
συκέας τεσσαράκοντ'· ὄρχους δέ μοι ὧδ' ὀνόμηνας
δώσειν πεντήκοντα, διατρύγιος δὲ ϝέκαστος
ἤην· ἔνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
ὁππότε δὴ Διὸς ὧραι ἐπιβρίσειαν ὕπερθεν."
ὣς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
σήματ' ἀναγνόντος τά ϝοι ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε· τὸν δὲ ποτὶ ϝοῖ
εἷλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέϝειπεν
"Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἔστε θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,
εἰ ϝετεὸν μνηστῆρες ἀτάσθαλον ὕβριν ἔτισαν.
νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μὴ τάχα πάντες
ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δέ
πάντῃ ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσιν."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"θάρσει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
ἀλλ' ἴομεν προτὶ ϝοῖκον, ὃς ὀρχάτου ἐγγύθι κεῖται·
ἔνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
προὔπεμψ', ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα."
ὣς ἄρα φωνήσαντε βάτην πρὸς δώματα καλά.
οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο δόμους ἐὺ ναιετάοντας,
εὗρον Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
ταμνομένους κρέα πολλὰ κερῶντάς τ' αἴθοπα ϝοῖνον.
τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα ϝῷ ἐνὶ ϝοίκῳ
ἀμφίπολος Σικελὴ λοῦσεν καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,
μείζονα δ' ἠὲ πάρος καὶ πάσσονα θῆκε ϝιδέσθαι.
ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱός,
ὡς ϝίδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην.
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετάων

ϝεῖδός τε μέγεθός τε ἀμείνονα θῆκε ϝιδέσθαι."
τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ηὖδα
"εἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
οἷος Νήρικον εἷλον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
ἀκτὴν ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσι ϝανάσσων,
τοῖος ἐών τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν,
τεύχε' ἔχων ὤμοισιν, ἐφεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
ἄνδρας μνηστῆρας. τῷ κε σφέων γούνατ' ἔλυσα
πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθης."
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
ἔνθ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρεον, ἀγχίμολον δέ
ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος, σὺν δ' υἱεῖς τοῖο γέροντος,
ἐκ ϝέργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολοῦσα κάλεσσεν
μήτηρ γρηῦς Σικελή, ἥ σφεας τρέφε καί ῥα γέροντα
ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρψεν.
οἱ δ' ὡς οὖν Ὀδυσῆα ϝίδον φράσσαντό τε θυμῷ,
ἔσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
μειλιχίοις ϝεπέεσσι καθαπτόμενος προσέϝειπεν
"ὦ γέρον, ἵζ' ἐπὶ δεῖπνον, ἀπεκλελάθεσθε δὲ θάμβευς·
δηρὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες
μίμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεί."
ὣς ἄρ' ἔφη· Δολίος δ' ἰθὺς κίε χεῖρε πετάσσας
ἀμφοτέρας, Ὀδυσεῦς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐϝελδομένοισι μάλ' ἡμῖν
οὐδ' ἔτ' ὀιομένοισι, θεοὶ δέ σ' ἀνήγαγον αὐτοί,
οὖλέ τε καὶ μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ ϝειδῶ,
ἢ ἤδη σάφα ϝοῖδε περίφρων Πηνελόπεια
νοστήσαντά σε δεῦρ', ἦ ἄγγελον ὀτρύνωμεν."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ὦ γέρον, ἤδη ϝοῖδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;"
ὣς φάθ', ὃ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐυξέστου ἐπὶ δίφρου.
ὣς δ' αὔτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
δεικανόωντο ϝέπεσσι καὶ ἐν χείρεσσι φύοντο,
ἑξείης δ' ἕζοντο παραὶ Δολίον πατέρα σφόν.
ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο·
ϝόσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντῃ,

μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα.
οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς ἀίοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
μυχμῷ τε στοναχῇ τε δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος,
ἐκ δὲ νέκυς ϝοίκων φόρεον θάπτον τε ϝέκαστοι,
τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων ϝοικόνδε ϝέκαστον
πέμπον ἄγειν ἁλιεῦσι θοῇς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·
αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἁθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τε γένοντο,
τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνά θ' ἵστατο καὶ μετέϝειπεν·
παιδὸς γάρ ϝοι ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος Ὀδυσσεύς.
τοῦ ὅ γε δάκρυ χέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"ὦ φίλοι, ἦ μέγα ϝέργον ἀνὴρ ὅ γε μήσατ' Ἀχαιοῖς·
τοὺς μὲν ξὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλούς
ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαούς,
τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.
ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ὦκ' ἀφικέσθαι
ἢ καὶ ἐς Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί,
ἴομεν. ἢ καὶ ἔπειτα κατηφέες ἐσσόμεθ' αἰεί·
λώβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας
τισόμεθ'. οὐκ ἂν ἐμοί γε μετὰ φρεσὶ ϝηδὺ γένοιτο
ζώειν, ἀλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετείην.
ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι."
ὣς φάτο δάκρυ χέων, οἶκτος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιούς.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων καὶ θεῖος ἀοιδός
ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεί σφεας ὕπνος ἀνῆκεν,
ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἕλεν ἄνδρα ϝέκαστον.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε Μέδων πεπνυμένα ϝειδώς
"κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι· οὐ γὰρ Ὀδυσσεύς
ἀθανάτων ἀϝέκητι θεῶν τάδε μήσατο ϝέργα·
αὐτὸς ἐγὼ ϝεῖδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆι
ἐγγύθεν ἑστήκει καὶ Μέντορι πάντα ϝεϝῴκειν."
ὣς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ᾕρειν.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε γέρων ἥρως Ἁλιθέρσης
Μαστορίδης· ὃ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·

---

447 ἀθάνατος δὲ θεὸς τοτὲ μὲν προπάροιθ' Ὀδυσῆος
φαίνετο θαρσύνων, τοτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίνων
θῦνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον."

ὅ σφιν ἐῢ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅττι κε ϝείπω.
ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ϝέργα γένοντο·
οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
ὑμετέρους παῖδας καταπαυέμεν ἀφροσυνάων,
οἳ μέγα ϝέργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν,
κτήματα κείροντες καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος· τὸν δ' οὐκέτι φάντο νέεσθαι.
καὶ νῦν ὧδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι ὡς ἀγορεύω·
μὴ ἴομεν, μή πού τις ἐπίσπαστον κακὸν εὕρῃ."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρ' ἀνήιξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ
ἡμίσεων πλείους. τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μίμνον·
οὐ γάρ σφιν ϝάδε μῦθος ἐνὶ φρεσίν, ἀλλ' Εὐπείθει
πείθοντ'· αἶψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ ϝέσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκόν,
ἁθρόοι ἠγερέθοντο πρὸ ϝάστεος εὐρυχόροιο.
τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἡγήσατο νηπιέῃσιν·
φῆ δ' ὅ γε τίσεσθαι παιδὸς φόνον, οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἂψ ἀπονοστήσειν ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐφέψειν.
αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα
"ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
ϝειπέ μοι εἰρομένῃ· τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεύθει;
ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνήν
τεύξεις, ἦ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθα;"
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"τέκνον ἐμόν, τί με ταῦτα διείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς;
οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή,
ὡς ἦ τοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
ϝέρξον ὅπως ἐθέλεις· ϝερέω δέ τοι ὡς ἐπέϝοικεν.
ἐπεὶ δὴ μνηστῆρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσσεύς,
ὅρκια πιστὰ ταμόντες ὃ μὲν βασιλευέτω αἰεί,
ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε φόνοιο
ἔκλησιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων
ὡς τὸ πάρος, πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ϝάλις ἔστω."
ὣς ϝειπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς δ' ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
"ἐξελθών τις ἴδοι μὴ δὴ σχεδὸν ὦσι κιόντες."
ὣς ἔφατ', ἐκ δ' υἱὸς Δολίου κίεν ὡς ἐκέλευεν,

στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, τοὺς δὲ σχεδὸν ἔσϝιδε πάντας.
αἶψα δ' Ὀδυσσῆα ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"οἵδε δὴ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὁπλιζώμεθα θᾶσσον."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ὤρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον,
τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ', ἓξ δ' υἱέες οἱ Δολίοιο·
ἐν δ' ἄρα Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,
καὶ πολιοί περ ἐόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
αὐτὰρ ἐπεὶ ϝέσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκόν,
ὤιξάν ῥα θύρας, ἐκ δ' ἤιον, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι ϝειδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.
τὴν δὲ ϝιδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεε ϝὸν φίλον υἱόν
"Τηλέμαχ', ἤδη μὲν τόδε ϝείσεαι αὐτὸς ἐπελθών,
ἀνδρῶν μαρναμένων ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι,
μή τι καταισχύνειν πατέρων γένος, οἳ τὸ πάρος περ
ἀλκῇ τ' ἠνορέῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"ὄψεαι, εἴ κ' ἐθέλῃσθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐπὶ θυμῷ
οὔ τι καταισχύνοντα τεὸν γένος, ὡς ἀγορεύεις."
ὣς φάτο, Λαέρτης δὲ χάρη καὶ μῦθον ἔϝειπεν
"τίς νύ μοι ἡμέρη ἥδε, θεοὶ φίλοι· ἦ μάλα χαίρω.
υἱός θ' υἱωνός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσιν."
τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
"ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἑταίρων,
εὐξάμενος κούρῃ γλαυκώπιδι καὶ Διὶ πατρί,
αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος."
ὣς φάτο, καί ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη.
εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Εὐπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρῄου.
ἣ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός·
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
ἐν δ' ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός,
τύπτον δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
καὶ νύ κε δὴ πάντας ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
εἰ μὴ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
ἤυσεν φωνῇ, κατὰ δὲ σχέθε λαὸν ἅπαντα.
"ἴσχεσθε πτολέμου, Ἰθακήσιοι, ἀργαλέοιο,
ὥς κεν ἀναιμωτί γε διακρινθῆτε τάχιστα."

ὣς φάτ' Ἀθηναίη, τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἷλεν.
τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα,
πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πῖπτε θεᾶς ϝόπα φωνησάσης·
πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
οἴμησεν δὲ ϝαλεὶς ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις.
καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίη ψολόεντα κεραυνόν,
κὰδ δ' ἔπεσεν πρόσθε γλαυκώπιδος ὀμβριμοπάτρης.
δὴ τότ' Ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοιίου πολέμοιο,
μή πώς τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεύς."
ὣς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
ὅρκια δ' αὖ κατόπισθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Μέντορι ϝειδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.

ANNOTATIO

Α

1. πολύτροπον hic et κ 330. οὐκ ἐπαινεῖν φησὶν Ἀντισθένης Ὅμηρον τὸν Ὀδυσσέα μᾶλλον ἢ ψέϝειν, λέϝοντα αὐτὸν πολύτροπον πολλὰ: πάντων R 3. νόον: νόμον Zenodotus 4. πάθεν ἄλϝεα Ω 7 ϝὸν κατὰ θυμόν Ψ 769 7. αὐτοὶ R (cf. 33): αὐτῶν schol. Κ 204. cf. π 197 σφετέρῃσιν — Δ 409 8. Ὑπερίονος — Θ 480 10. ἁμόθεν: ἀμόθεν 11. φύϝον — Ξ 507 15. σπέσσι: σπέεσι R 16. περιπλομένων ἐνιαυτῶν Ψ 833 17. ἐπεκλώσαντο θεοὶ Ω 525 ϝοικόνδε νέεσθαι Ψ 229 19. μετὰ ϝοῖσι: σὺν (vel ξὺν) ἑοῖσι 20. νόσφι Υ 20 ἀσπερχὲς — Χ 10 21. ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι Λ 140 22. μετεκίαθε: μετεκείαθε, διὰ τὸ μέτρον 23. Αἰθίοπας: Αἰθίοπες schol. Ζ 154. cf. Ζ 396 25. ἀρνειῶν: αἰϝῶν Cramer Ox. 1 p. 22 26. παρήμενος: κεχρημένος R 27. Ζηνὸς Ὀλυμπίου Ο 131 28. = Ω 103 31. ϝέπε' ἀθανάτοισι μετηύδα: ἔπεα πτερόεντα προσηύδα R 34. ἔχουσιν: ἔχοντες R 35. ὑπὲρ μόρον Heliodorus apud Apollonium Sophistam, ὑπέρμορον Aristarchus 37. αἰπὺν: ἐὸν R. cf. 11 οἱ tollit Hoffmannus 38. Ἑρμείαν: Ἑρμείην R πέμψαντες: πέμψαντε δυϊκῶς Ἀριστοφάνης καὶ Ζηνόδοτος. ἡ Μασσαλιωτικὴ “πέμψαντες Μαίας ἐρικυδέος ἀϝλαὸν υἱόν” ἐύσκοπον: διάκτορον R. cf. Ω 109 39. αὐτὸν: Ἀϝαμέμνονα R κτείνειν: κτεῖναι R 40. τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο: Ἀτρείδαο τίσις ἔσται R 41. ἡβήσῃ Augustanus, ἡβήσειε Vind.: ἡβήσῃ τε ἐϝῆς: ἧς ἱμείρεται: ἐπιβήσεται R 43. νῦν — Χ 271 44. = Ε 825

45. = *Θ* 31 47. *ὅτις — Ψ* 494
γε abest R *ῥέζοι: ῥέζει* R. cf. Hermann. Soph. El. 1498
49. *πήματα πάσχει: τῆλ' ἀλάληται* schol. *ε* 8
50. *ἀμφιρύτη* (198): *ὠγυγίῃ* Strabo ex 85 51. *δώματα:*
δώμασι R 52. *Ἄτλαντος θυγάτηρ*] *Ἡσίοδος δὲ ἐν*
θεογονίᾳ (359) *φησὶ τὴν Καλυψὼ θυγατέρα Ὠκεανοῦ καὶ Τη-*
θύος *ὀλοόφρονος: ὁλοόφρονος Κλεάνθης, τοῦ περὶ*
τῶν ὅλων φρονοῦντος. ὀλοόφρων schol. ex coniectura
56. *δὲ: δ' ἐν* R *αἱμυλίοισι* 60. *οὔ νύ τ':*
οὕνεκ' R. *τ'* esse *τοι* monebat Hermannus 61. *Ἀργείων*
παρὰ νηυσὶ Π 272 62. *Τροίῃ ἐν εὐρείῃ N* 433
ὠδύσαο — Σ 292 63. = *Ω* 64 64. = *Α* 414
et *Ξ* 83 65. = *Κ* 243. cf. schol. *Ο* 15 67. =
Φ 267 69. *Ποσειδάων γαιήοχος Υ* 34
70. *κράτος — Ω* 311 *ἔσκε* schol.: *ἐστὶ* 71. *νύμ-*
φη: μήτηρ R 72. *μέδοντος: μέδοντι* Aristophanes
73. *ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι* 15 74. *Ποσειδάων*
— *Υ* 330 76. *οἶδε: ὧδε* R 79. *ἀϝέκητι θεῶν*
Ο 720 80. = 44. *ἠμείβετ' ἔπειτα: αὖτε προσέειπε*
R 81. = 45 82. *μακάρεσσι — Ο* 38
83. *Ὀδυσῆα δαΐφρονα* 48 *ϝόνδε — Π* 445
84. *διάκτορον — Ω* 339 85. *ἐν τῇ κατ' Ἀντίμαχον*
ὠγυλίην γράφεται. διαφέρουσι δὲ οἱ τόποι· τὴν μὲν γὰρ Ὠγυ-
γίαν ἐκτὸς εἶναι πρὸς ἑσπέραν, τὴν δὲ Ὠγυλίαν κατὰ Κρήτην
Ἡσίοδός φησι κεῖσθαι. 87. *Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος*
Λ 466 *κε νέηται: κεν ἵκηται* R 88. *Ἰθάκην:*
Ἰθάκηνδ' R *ἐσελεύσομαι: ἐπελεύσομαι* et *διελεύσομαι* R
89. *μένος — Φ* 145 *θείω: θήσω* R
90. *εἰς — καλέσαντα Τ* 34 *κάρη — Τ* 69
92. *καὶ — Ψ* 166 93. *ἠμαθόεντα: ἠμαθόεσσαν* R
post v. 93 codd. Ambros. Harlej. Vind. *κεῖθεν δὲ Κρήτηνδε παρ'*
Ἰδομενῆα ἄνακτα· ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώ-
νων. schol. *γ* 313: *οὗτος ὁ τόπος ἀνέπεισε Ζηνόδοτον ἐν τοῖς*
περὶ ἀποδημίας Τηλεμάχου διόλου τὴν Κρήτην ἔναντι τῆς
Σπάρτης ποιεῖν· οἴεται γὰρ ἐκ τούτων τῶν λόγων κατὰ τὸ
σιωπώμενον ἀκηκοέναι τὸν Νέστορα παρὰ τοῦ Τηλεμάχου ὅτι
καὶ ἀλλαχόσε περὶ τοῦ πατρὸς πευσόμενος παρεσκεύαστο πλεῖν.
διὸ καὶ ἐν τῇ Α ῥαψῳδίᾳ ἔγραψε „πέμψω δ' ἐς Κρήτην τε
καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα.“ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἀλλαχοῦ (284)
„πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθέ, κεῖθεν δ' ἐς Κρήτην παρ' Ἰδομενῆα

ἄνακτα.“ idem *β* 359: *ὅτι οὐδὲ ἐνταῦθα μνήμη τίς ἐστι τῆς*
Κρήτης, et *δ* 702: *οὐδ' ἐνταῦθα ἡ Κρήτη οὐδὲ Ἰδομενεὺς ὀνο-*
μάζεται 95. *ἔχῃσιν: ἕλῃσιν* R. *ἐν τῇ κατὰ Ῥιανὸν γρ.*
λάβῃσιν. cf. *Ρ* 143 96. *ὑπὸ* — 98. = *Ω* 340-2, ubi scho-
liasta: *ἐνταῦθα ὀρθῶς κεῖνται καὶ ἐπὶ τοῦ πρὸς Καλυψὼ δια-*
περαιουμένου Ἑρμοῦ, ἐν δὲ τῇ Α ῥαψῳδίᾳ τῆς Ὀδυσσείας οὐκ-
έτι. cf. schol. *ε* 43, Cramer Par. 3 p. 392 99—101. *προη-*
θετοῦντο 99. = *Ο* 482
100—1. = *Θ* 390-1 102. = *Ω* 121 105. = *Ρ* 73
107. *πεσσοῖσιν* 109 cf. *Α* 321
αὐτοῖσι Aristarchus, *αὖ τοῖσι* Nicias 110. *ϝοῖνον: ἄρ'*
οἶνον *ἔμισγον*] cf. *Γ* 269 112. *νίζον: νῖζον* et
νίψον R *πρότιθεν τοὶ δὲ* Herodianus: *προτίθεντο ἰδὲ*
114. *γὰρ ἐν: δ' ἐνὶ* R *τετιημένος — Λ* 556
115. *ὀσσόμενος Ξ* 17 117. *κτήμασιν: δώμασιν*
R 118. *ἔσϝιδ': εἴσιδ'* 119. *βῆ δ' ἰθὺς Θ* 322
νεμεσσήθη — Π 544 121. *δεξιτερήν: δεξι-*
τερῇ R. cf. *Ξ* 137 122. = *Ω* 517 124. *μυθή-*
σεαι: γρ. μυθήσεο 126. *δόμου — Χ* 440
127. *ἔγχος μέν ῥ' ἔστησε Ο* 126 *μακρήν: μακρόν* R
128. *δουροδόκης* 129. *Ὀδυσσῆος ταλασί-*
φρονος 87 130. *ὑπὸ: κατὰ* Cramer Ox. 1 p. 271 6
131. = *Χ* 314 134. *ϝαδήσειεν: ἀδδήσειεν,* Vind.
ἀηδήσειεν et *ἀηδίσσειεν* 140 et *ο* 139. delet Nitzschius pro-
bante Hermanno 142. *τίθη: τίθει* *χρύσεια — Γ* 248
143. *αὐτοῖσιν: ἐν τοῖσιν* R 146. *ὕδωρ — Γ* 270
post 146 nonnulli codices 149 habent, tum *νώμησαν δ' ἄρα*
πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν (v. Voss. krit. blaett. 1 p. 208), tum
147, 148, 150. Harleianus illi *νώμησαν* —, post 148 posito, subiun-
git 147 et 149 148 = *Ι* 175 149—50. = *Ω* 627-8
151. cf. *Τ* 213 153. *περικαλλέ' ἔθηκεν: περικαλλέα*
θῆκεν 154. *παρὰ: μετὰ χ* 331 158. *ἦ καὶ: εἴ κεν* R.
cf. *Ε* 421. non liquet schol. *Ζ* 150 166. *κακὸν μόρον Φ* 133
167. *θαλπωρή: ἐλπωρή* 167. *ἐπιχθονίων — Δ* 45
168. *φῇσιν* schol. *Α* 129 p. 14 b 26: codices *φήσει* vel *φη-*
σίν. cf. 188, 204 *νόστιμον* — 9 169. = *Ω* 656
171. *δ': τ'* Aristarchus *σε: τε* R
171—3. *οἰκειότερον ὑπ' Εὐμαίου* (*ξ* 188) *ἂν λέγοιντο· διὸ ἔν τι-*
σιν οὐκ ἐφέροντο 172. *εὐχετόωντο: εὐχετόωνται* R
174. *ὄφρ' — Α* 515 *εἰδῶ* Aristarchus, *εἴδω*

Tyrannion 175. ἠὲ — ἦ: de accentu schol. *Y* 17
μεθέπεις: ϝρ. μεθέπῃ πατρώιος — *Z* 215
176. ἴσαν: ϝρ. ἔσαν 178. = *X* 238 179. = *K*
427 τοι: σοι R 183. πλέων — πόντον *H* 88
ἐπ᾽: ϝρ. ἐς 184. αἴθωνα: αἴθωπα R
185–6. προηθετοῦντο ὑπ᾽ Ἀριστοφάνους. κατ᾽ ἔνια δὲ τῶν ἀν-
τιϝράφων οὐδ᾽ ἐφέροντο 185. πόληος: πόλιος R
187. = *Z* 231 190. ἐπ᾽: ἀπ᾽ R πήματα: ϝρ. ἄλϝεα.
cf. 49 191. βρῶσίν — *T* 210 192. εὖτ᾽ — *Δ* 229-30
193. ἑρπύζοντ᾽ *Ω* 225 ϝουνὸν ἀλωῆς *Σ* 57
195. κελεύθου: κελεύθους R 198. νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ 50
201. τελέεσθαι: τετελέσθαι R 203. φίλης — *B* 178
204. οὐδ᾽: ἀλλ᾽ R 206. = 169 208. αἰνῶς *Γ*
158, *K* 547 μὴν: μὲν Aristophanes et Aristarchus, ϝὰρ
schol. *Γ* 156 τε καὶ — *Ψ* 66 211. ἐνὶ (*β* 27):
ἐπὶ R ex *N* 107 212. τοῦ δ᾽: τοῦδ᾽ 213. =
Ψ 586 214. = 179 ἀϝορεύσω: καταλέξω R
ex 206 215. τέ μέ: τ᾽ ἐμέ. cf. schol. *Φ* 159. ὁμοίως
Εὐριπίδης "μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός· ἣ μὲν ϝὰρ αὑ-
τῆς ὄντας οἶδ᾽, ὃ δ᾽ οἴεται." καὶ Μένανδρος "αὑτὸν ϝὰρ οὐ-
δεὶς οἶδε τοῦ ποτ᾽ ἐϝένετο, ἀλλ᾽ ὑπονοοῦμεν πάντες ἢ πι-
στεύομεν" 219. ϝένετο — *Y* 233 221. = 178
222. μήν: μέν 224. = 206 225. δὲ:
δαὶ Apollonius Sophista, idque hoc loco ferri posse existimabat
Hermannus, non *K* 408 aut *ω* 248 τίπτε — *K* 85. ϝρ.
τίς δέ σε χρεία 227. εἰλαπίν᾽ R 230. = 213
231. μ᾽ ἀνείρεαι — *Γ* 177 232. ἀφνειὸς —
E 9 234. ἐβόλοντο Harleianus: alii ἑόλοντο, ἐβούλοντο,
ἐβάλοντο (ἀντὶ τοῦ μετέβαλον), βούλοντο. cf. Buttmann. Lex. 11
8 extr. 235. περὶ πάντων *Δ* 417 236. κε: δὲ
vel τι R 242. οἴχετ᾽ Apollonius Sophista: ᾤχετ᾽
243. οὐδ᾽ ἔτι: οὐδέ τι R στεναχίζω: στοναχίζω R
244. κήδε᾽: μήδε᾽ R 245. = *K* 214
246. Σάμῃ: Σάμῳ R 247. κάτα κοιρανέουσιν: κατακοι-
ρανέουσιν schol. *E* 332 250. ἔδοντες: ἕκαστος R
251 δή με: δὴ ᾽μὲ schol. *I* 614 252. ἐπαλαστήσα *M* 163
254. δεύῃ Aristophanes: δεύει i. e. ἐνδεῖ, λείπει
ἐφείη: ἐφείῃ Hermannus coll. *Δ* 191
258. ϝοίκῳ ἐν ἡμετέρῳ *Γ* 233 259. Ἶλου: Ἴλλου et
Ἶρου R 261. ϝοι εἴη: δαείη Zenodotus. alii ἥν που

ἐφεύροι 267. = *Y* 435 268. ἠὲ — *B* 238
270. κε: καὶ schol. 272. εἷς — *T* 34
273. θεοὶ —] cf. *H* 76 ἐπὶ μάρτυροι: ἐπιμάρτυροι vel
ἐπιμάρτυρες 274. σφέτερα: σφετέροις et σφετέρας R
ἄνωχθι: ἄνωϝε R 275. μητέρα: τῇ ἀρχαίᾳ συ-
νηθείᾳ ἐϝέϝραπτο μῆρ᾽ (vel *METEP*). τοῦτο ἀϝνοήσας τις προ-
σέθηκε τὸ α. ἢ δεῖ ὑποστίζειν εἰς τὸ μητέρα δέ, καὶ ὑποκρίνεσθαι
τὸν διασκεπτόμενον 278. ἕπεσθαι: ϝρ. ἔσεσθαι
ἐν τῇ κατὰ Ῥιανὸν οὐκ ἦν ὁ στίχος 280. ἥ τις ἀρίστη
P 62 282. ἀκούσῃς: ἀκούσας schol. *Δ* 105
285. δὲ Σπάρτηνδε: δ᾽ ἐς Σπάρτην τε R 286. δεύτατος:
δεύτερος R Ἀχαιῶν — *Ω* 225 289. τεθνηῶ-
τος: τεθνειῶτος R 290. δὴ ἔπειτα: δ᾽ ἤπειτα et δ᾽
ἔπειτα R φίλην — *Ψ* 145 291. χεῦαι: χεῦσαι R
ἐπὶ κτέρεα: ἐπικτέρεα κτερεΐξαι: κτερέιξον R
292. πολλὰ μάλ᾽ ὅσσα ϝέϝοικε 278 293. ταῦτα:
πάντα schol. *X* 468 294. = *O* 163 295. κε: δὴ R
297. νηπιάας: νηπιάχοις et νηπιάχοντα R
298. οὐκ ἀΐεις *O* 248 299. πάντας ἐπ᾽ ἀνθρώπους *K* 213
300. ὅ Aristarchus: ὅς ἔκτα: πολλοὶ συστέλλουσι τὸ α τοῦ
ἔκτα, νομίζοντες ἀποκοπὴν εἶναι τοῦ ἔκτανεν· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος
ἐκτείνει 305. αὐτῷ: αὐτῶν R καὶ — 271
306. = 230 307. φίλα φρονέων *Δ* 219 309. ἀλλ᾽
— περ *Z* 340 et *T* 142 313. διδοῦσιν: ἀπὸ τοῦ διδῶ.
οἶδε δὲ αὐτοῦ τὴν κλίσιν ὁ ποιητής (*I* 164), οἶδε δὲ καὶ τὸ
δίδωμι 314. = 80 ἠμείβετ᾽ ἔπειτα: αὖτε
προσέειπε et ἀπαμειβομένη προσέφη R 315. μ᾽ ἔτι:
μέ τι Hermannus ἀνώϝῃ Vossius: ἀνώϝει
318. ἔσται: ἔσσετ᾽ R 319. = *E* 133 320. ἀνο-
παῖα Herodianus (ἀντὶ τοῦ ἀοράτως), ἀνόπαια Aristarchus (ὄνομα
ὄρνιθος λέϝων), ἀν᾽ ὀπαῖα Vossius 321. μένος καὶ θάρ-
σος *E* 2 324. ϝισόθεος — *Ψ* 677 post 329. Vind.:
ἐξ ποσὶν ἐμβεβαυῖα τριδάκτυλος ἐξεφαάνθη. 331. = *Γ*
143 337. ϝῄδης: Ζηνόδοτος ϝράφει ἤδεις, καὶ Ἀρί-
σταρχος οὐ δυσχεραίνει τῇ ϝραφῇ. ceteri οἶδας 338. ἀοι-
δοί: ϝρ. ἀοιδούς 342. ἀλαστόν: ἄλαστον
344. ἠθέτει Ἀρίσταρχος. v. Wolf. Prolegg. p. CCLXXI n. 56
345. = 306 346. ἄρα: ἄρ᾽ αὖ R
φθονέεις: φρενόεις V 351. ἐπικλείουσ᾽: ἐπικλύουσ᾽ R
352. ἥ τις] v. Hermann. Oedip. R. p. IX

353. cf. *Τ* 220 354. νόστιμον — 168 356 — ἐμοί 359. = *Ζ* 490-3 Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ, ἄμεινον λέγων αὐτοὺς ἔχειν ἐν Ἰλιάδι (*Ζ* 490) καὶ ἐν τῇ τοξείᾳ τῶν μνηστήρων (φ 350). ἐν δὲ ταῖς χαριεστέραις γραφαῖς οὐκ ἦσαν 356. μεταγράφουσιν "ἀλλὰ σύ γ' εἰσελθοῦσα" καὶ (360) "θαλαμόνδε βεβήκει" 363. φίλε τέκνον *Χ* 84 369. βοητύς 370. τό γε: τόδε V ἀοιδοῦ: ἀοιδήν R 371. θεοῖς — *Τ* 250 372. καθεζώμεσθα — *Υ* 136 73. ὑμῖν: ὔμμιν R μῦθον — *Ι* 309 376. ὕμιν Cramer Ox. 1 p. 188 3: ὑμῖν vel ὔμμιν 377. βίοτον νήποινον 160 378. θεοὺς αἰὲν ἐόντας 263 379. εἴ: αἴ ποθι: γρ. ποτε. cf. *Ζ* 527 παλίντιτα: παλίντροπα schol. 394 388. = 345 389. = 158 ἢ καί μοι: εἴ πέρ μοι R ex *Κ* 115 νεμεσήσεαι: καὶ ἀγάσσεαι R 390. τοῦτ' ἐθέλοιμι: τοῦτο θέλοιμι R 392. μὴν: μὲν 395. ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ 386 398. cf. *Σ* 28 399. = 388
400. ταῦτα — 267 401. ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ 395 402. σοῖσι: οἷσι R. v. Buttmann. Lex. 23 5 4) 403. ὅ γ': ὅδ' R 404. ἀπορραίσει' Vossius: ἀπορραίσει ναιεταούσης: ναιεταώσης R 408. τιν': τοι R ἐρχομένοιο: γρ. οἰχομένοιο 409. τόδ' — *Ω* 172 411. μὴν: μὲν 412. = 388 413. ἐμοῖο: ἀγνοοῦντές τινες ἐμεῖο γράφουσιν. ὁμοίως ἐν Ἰλιάδι (*Ω* 486) "μνῆσαι πατρὸς σεῖο," δέον κτητικῶς 414. ἀγγελίῃ: ἀγγελίης vel ἀγγελίης ἔτι πείθομαι: ἐπιπείθομαι R εἴ ποθεν: ὁππόθεν R 415. οὔτε — ἥν τινα *Π* 50 τοῦτο ψιλοῦσι τὸ ἥν τινα, ἵν' ᾖ εἴ τινα 416. καλέσασα: καλέουσα R 418—9. = 180-1 420. θεὸν: θεὰν R 424. = *Α* 606. ἔνιοι "δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο" (*Ι* 713). μεταποιηθῆναι δέ φασιν ὑπὸ Ἀριστοφάνους τὸν στίχον. ἐν δὲ τῇ Ἀργολικῇ προστέθειται 426. περισκέπτῳ — *Κ* 253 427. πολλὰ μερμηρίζων *Π* 647 428. κεδνὰ ϝιδυῖα: κέδν' εἰδυῖα 429. Ὦπος ὄνομα γενικῆς πτώσεως· διὸ καί τινες ἠξίωσαν ἀναγινώσκειν Ὠπός ὡς Θρᾳκός Hesychius 434. ἅμ' — φέρε 428 435. ἔτρεφε — *Θ* 283 437. = *Β* 42 438. γραίης: γρηὸς R πυκιμήδεος 439. ἀσκήσασα *Ξ* 179 440. τρητοῖσι λέχεσσιν Harleianus: τρητοῖς λεχέεσσιν 441. βῆ — θαλάμοιο *Ξ* 188 443. οἰὸς ἀώτῳ *Ν* 599

B

1. = *Ω* 788 2. φίλος υἱός *Ψ* 289 3. ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ: μέγα βάλλετο φᾶρος R ex *Β* 43. idem addit ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισι βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον (*Β* 45) 4. = *Ξ* 186 5. = α 441 et 371 6. κηρύκεσσι -8. = *Β* 50-2 κέλευσεν: κέλευε R 9. = *Ω* 790 10. = 5 et α 104 11. οὐκ — γε *Γ* 143 δύω κύνες: κύνες πόδας Harleianus ex *Σ* 578 13. ἄρα: ἂρ R 15. = *Σ* 249 16. κυφὸς 17. φίλος υἱὸς 2 ἀντιθέῳ — *Λ* 140 18. = *Π* 576 et α 211 ἐνὶ: ἐπὶ R 19. δ' omittit R 26. ἐν σπῆι γλαφυρῷ *Ω* 83 22. διχῶς Ἀρίσταρχος, δύο δ' ἄλλοι ἔχον καὶ δύο δ' αἰὲν ἔχον. alii δύω δ' εἶχον τὰ πατρώια 23. ὀδυρόμενος — *Ω* 128 24. τοῦ: τινὲς τοῖς (vel τοὺς). cf. ω 425 ὅ γε: ὅδε R δάκρυ χέων: δακρυχέων ἀγορήσατο — *Σ* 253 25. ὅττι — α 389 26. οὔτε — οὔτε: οὐδὲ — οὐδὲ R 27. ἔβη — 18 28. τίνα — *Κ* 142 ἵκει: ἥκει R 31. ὅτε: γρ. ὅτι 32. πιφαύσκεται — *Φ* 99 33. ὀνήμενος 34. ὅτι — *Ξ* 221 35. Ὀδυσῆος — 2 36. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν *Ψ* 690 39. = *Η* 278 40. οὐ ϝεκὰς —] cf. *Ξ* 110 τάχα: γρ. τῇδ' ϝείσεαι: δ' εἴσεαι. cf. *Φ* 292 41. ἤγειρα: ἤγειρε Zenodotus 42. ἀγγελίην: γελοίως γράφει Ζηνόδοτος ἠιόνα, ἀπὸ τοῦ ἀίειν, ὅ ἐστιν ἀκούειν. inde Hesychius: ἠιόεντι· καλὰς ἔχοντι φωνάς 42—4. = 30-2 44. οὐδ': ἠδ' R 45. ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος α 409 κακὸν: Ἀριστοφάνης "ὅ μοι κακὰ ἔμπεσε." τὸ δὲ ὅ μοι ἀντὶ τοῦ ὅτι μοι 46. Ἀρίσταρχος τὸ δοιά ἀντὶ τοῦ διχῶς 50. μητέρι μοι: γρ. μητρί τ' ἐμῇ ἐπέχραον (*Π* 352): ἐπέχρων Aristophanes 52. ϝοῖκον: ἐς οἶκον 53. ὥς: γρ. ὅς 54. δοίη: δώῃ R ἐθέλοι: ἐθέλῃ R ἔλθοι: ἔλθῃ R 55. ἡμέτερον: γρ. ἡμετέρου. cf. Hermann. h. in Merc. 370 60. ἡμεῖς δ' οὔ νύ τι: ἡμεῖς οὔ τι νυ R, et οὔ νύ τοι ἡμεῖς καὶ: κεν schol. 63. δ' ἔτι: δέ τι R καλῶς. Heynius (ad *Θ* 400) καλά, coll. *Ζ* 326 et *Ν* 116 70. καί μ': Ἀριστοφάνης γράφει μή μ' οἶον. Ἀρίσταρχος δὲ τὴν γραφὴν οὐκ

ἀμείβει. cf. *X* 242 73. ἀποτινύμενοι: ἀποτιννύμενοι R
74. ἐμοὶ — *Z* 410 76. v. Lehrs. Arist. p. 102
77. ποτιπτυσσοίμεθα: προτιπτυσσοίμεθα R
ἔδει μὲν ἡμᾶς ὑποστίζειν εἰς αὐτό, τὸ δὲ μύθῳ τοῖς ἑξῆς ἀποδιδόναι· ἀλλ᾽ οὐδέποτε ὁ εἰκοστὸς χρόνος τοῦ ἡρωικοῦ στιγμὴν ἐπιδέχεται 80. = *Α* 245 81. δάκρυ ἀναπρήσας *Ι* 433 Ζηνόδοτος δὲ γράφων "δάκρυα θερμὰ χέων" ἐκλέλυκε τὴν μεγαλειότητα τοῦ στίχου 82. οὐδὲ Hermannus: οὔτε 85. ὑψαγόρη α 385 86. ἐθέλοις Harlej.: ἐθέλεις. quapropter Hermannus δ᾽ ἔκ μῶμον
87. Ἀχαιῶν: γρ. καὶ ἀχέων ἤγουν τῶν θλίψεων. ἡ ὀξεῖα παρὰ τῷ ποιητῇ ἐκτείνει 88. τοι: τις R 90. θυμὸν — *Ξ* 40 91. ϝέλπει: ϱ᾽ ἔλπει 92. οὐδέ — *Σ* 246 93. μερμήριξεν: μερμήριζεν R 93—110. Hermannus "iidem versus XIX 139 praeter primum, cum primo XXIV 127. iusti videntur in XIX. hic alius poeta eos posuerat omissis 89. 90. quos qui scripsit, versus omisit 93—110. sic tolluntur repugnantia." 94. φασὶ μὴ ἐξεῖναι μνηστεύεσθαι ἱστοῦ ἑστῶτος 96. Δημήτριος ὁ Ἰξίων μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν
100. ἔστιξεν, ἵνα, φησίν, τὸ ἀπρεπὲς αὐτῶν ὀνειδίζηται
μοῖρ᾽ ὀλοή *Φ* 83 τανηλεγέος — *X* 210
102. 133. 144. 186. εἴ: αἴ 102. κῆται: κεῖται R 103. θυμὸς ἀγήνωρ *Y* 406 105. νύκτας: γρ. νύκτωρ
106. τινὲς μετεποίησαν "ὡς διετὲς — ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τρίτον" coll. 89 post 107. nonnulli: μηνῶν φθινόντων, περὶ δ᾽ ἤματα πόλλ᾽ ἐτελέσθη (τ 153 et ω 143) 111. ὑποκρίνονται ἵν᾽ εἰδῇς: an ὑποκρίνονθ᾽ ἵνα ϝειδῇς? 114. ὅτεῳ: alii ὅτεῳ̃ et ὁτεῷ αὐτῇ: γρ. αὐτῷ 115. δ᾽ ἔτ᾽: δέ τ᾽ R ἀνιήσει γε: ἀνίησίν γε (185) et ἀνιήσειε R, ἀνιήσῃσι Hermannus 120. ἐυστέφανος: γρ. ἐυπλόκαμος
122. μὴν: μὲν 123. videntur fuisse qui βίοτον τὸν σὸν (vel βιότοιο τεοῦ) μνηστῆρες ἔδονται legerent
125. αὐτῇ: γρ. αὐτῆς 126. ποθὴν: ποθὴ Aristarchus. v. Lehrs. Q. E. p. 115 127. πῃ: δὴ R 129. = α 412 133. ἐγὼν: ἑκὼν R 137. ἀθετεῖται
139—145. = α 374-80 146. τῷ: τὼ R εὐρύοπα Ζεύς *Ω* 296 147. πέτεσθαι: γρ. φέρεσθαι
148. ἕως: εἵως schol. *Α* 193 μετὰ — *Ω* 342
149. πλησίω: πλησίον 150. πολύφημον
151. τιναξάσθην: τιναξέσθην R πυκνά: γρ. πολλά

152. ὄσσοντο (*Σ* 224): ἐν τῇ Ῥιανοῦ ἔσσατο (Porsonus ὄσσαντο) ἀντὶ τοῦ ὄσσαν καὶ κληδόνα ἐποίουν 154. δεξιὼ — διὰ *Ω* 320 ϝοικία: τ᾽ οἰκία αὐτῶν: Aristophanes οὕτως (αὖτις Cobetus) 155. ἴδον — *Ο* 488
156. ὥρμηναν δ᾽ ἀνὰ θυμὸν *Φ* 137 ἔμελλον: ἔμελλεν 157. τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε *Ψ* 889
158. ὁμηλικίην — *Ν* 431 160. = *Σ* 253 161. = 25
163. πῆμα κυλίνδεται *Α* 347 168. οἱ δὲ: ἠδὲ schol. *Κ* 167 p. 280 b 36 169. λώιον: λωίτερον R
170. ἀπείρητος: ἀπειρήτως R cum Cramero Ox. 1 p. 245 17 μαντεύομαι: μαντεύσομαι R 171. κείνῳ: ἐκείνῳ 172. ὅτε: ὅτ᾽ ἐς 173. πολύμητις — *Τ* 215 176. τὰ — *Ξ* 48 177. = α 399
180. ἀμείνων: γρ. ἀμείνω 182. φοιτῶσ᾽: πωτῶντ᾽ schol. τε: περισσὸς ὁ τέ. ἐν δὲ ταῖς εἰκαιοτέραις γράφεται οὐδέ τι 184. θεοπροπέων — *Α* 109
185. ἀνιείης: δασυντέον. ψιλοῖ δὲ Ἑλλάνικος, παρὰ τὴν ἀνίαν, ἐκδεχόμενος τὸ λυποίης. εἰ δὲ τοῦτο, ἐχρῆν γράφειν ἀνιῴης
187. = *B* 257 190. ἀνιηρώτερον: ἀνιηρέστερον
191. omittunt nonnulli πρῆξαι — δυνήσεται *Α* 562 εἵνεκα τῶνδε (vel τῶν γε): οἷος ἀπ᾽ ἄλλων R
192. ἐπιθήσομεν: ἐπιθήσομαι R 195. μητέρ᾽ ἑϝὴν: μητέρα ἣν R 196-7. = α 277-8 198. παύσεσθαι: παύσασθαι et παύεσθαι R 199. ἐπεὶ — *Η* 196
201. οὔτε — ἣν *Α* 415 202. μυθέαι: μυθέῃ Thierschius. Hermannus Ἀσίω comparat 205. ποτιδέγμενοι: προτιδέγμενοι R 206. μετ᾽: ἐπὶ schol. ε 211 ὁ Ἀρίσταρχος λείπειν φησὶ τὸ ἄρθρον, ἵν᾽ ᾖ εἵνεκα τῆς ταύτης ἀρετῆς· Ἰακὸν δὲ τὸ ἔθος εἶναι. Ἀριστοφάνης δὲ ὑπώπτευε τὸν στίχον, νεωτερικὸν λέγων ὄνομα τὸ τῆς ἀρετῆς. πιθανὸν δὲ συναθετεῖν αὐτῷ καὶ τὸν πρὸ αὐτοῦ καὶ τὸν μετ᾽ αὐτόν
208. = 129 209. ἀγανοί: γρ. ἀγανοί et Ἀχαιοί
210. οὐδ᾽ — 44 211. τὰ: τὸ R 213. διαπρήσσωσι: διαπρήσωσι R κέλευθον: κέλευθα R
214. ἐς — 215. πατρὸς = α 93-4 214. ἠμαθόεντα: ἠμαθόεσσαν R 215. δὴν — 21 = α 281-3 218—223. = α 287-92 221. δὴ ἔπειτα: δὴ ῎πειτα, δ᾽ ἤπειτα, δ᾽ ἔπειτα 222. χεύω Herodianus, χείω Aristarchus. alii χεύσω καὶ — *Ω* 38 ἐπὶ κτέρεα: ἐπικτέρεα Hesychius 223. ὅσσα ϝέϝοικε: ὅσσ᾽ ἐπέοικε R

224. = *H* 365 228—9. = 160-1 231. σκηπτοῦχος βασιλεύς *Α* 279 αἴσιμα — *Ο* 207 232. ῥέζοι: ῥέζων R 236. κακορραφίῃσι: γρ. κακοφραδίῃσι 241. καταπαύετε Rhianus: κατερύκετε 242. Λειώκριτος: Λειόκριτος R 243. ἀταρτηρέ *Α* 223 ποῖον — 85 244. ἀργαλέον δέ *Ψ* 791 245. ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι: γρ. ἀνδράσι καὶ παύροισιν. Hermannus ἄνδρεσσιν πλεόνεσσιν 247. ϝεὸν: ἕο R 251. εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο: εἰ πλέονές οἱ ἕποιντο V 256. τελέει: τελέσει R 257—8. = *T* 276-7 λῦσεν: λῦσαν Apollonius Sophista αἰψηρήν: λαιψηρήν R 258. ἄρα σκίδναντο ϝεὸν πρὸς δῶμα: ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὰ πρὸς δῶμαϑ' 259. ἐς: ἀνὰ R 260. ἀπάνευϑε κιὼν *Α* 35 ἰὼν R ϑῖνα Aristarchus: ϑινὶ 262. μευ: μοι plerique ἡμέτερον δῶ α 176 263. ἐπ' — *Ψ* 744 264. = 215 267. ὣς ἔφατ' εὐχόμενος *Ω* 314 269. = α 122 273. cf. *Δ* 26 275. ϝ': τ' 281. τῷ: τὼ 283. ϑάνατον — *Φ* 66 284. ὅς — ἐστιν *P* 202 288. μνηστῆρσιν — 21 289. ὅπλισσον: ὅπλισσαι R ἦια κυρίως αἱ ὀσπρίων καλάμαι, καὶ δισυλλάβως ἐν συναιρέσει, ὡς Φερεκράτης "τὴν γαστέρ' ἦων κἀχύρων σεσαγμένος" 292. αἶψ': ἆψ R ἐϑελοντῆρας εἰσὶ — 293. = α 394-5 294. ἐγὼν ἐπιόψομαι *I* 167 ἥ τις ἀρίστη α 280 296. Ἀϑηναίη κούρη Διὸς *Θ* 384 οὐδ' — 36 297. παρέμιμνεν: παρέμεινεν R ἐπεὶ — *Ο* 270 298. ἰέναι: plerique ἴμεναι φίλον — α 114 299. εὗρε — ἀγήνορας α 106 ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν: ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν R

300. εὕοντας: εὕδοντας R 302. = *T* 7 303. Τηλέμαχ' — ἄσχετε 85 304. ϝέργον — 272 305. μοι: γρ. μάλ' 308. ἐς Πύλον ἠγαϑέην *Λ* 252 311. ἀκέοντα Rhianus: ἀέκοντα εὐφραίνεσϑαι ἕκηλον: εὐφραίνεσϑ' εὔκηλον Maldenus 312. ἦ — ὡς *P* 450 319. ἐπήβολος. Ἄρχιππος "νῦν δ' ὡς ἐγενόμην χρημάτων ἐπήβολος" 320. νύ που: νύ περ et νῦν R 321. σπάσατ' Aristarchus: σπάσεν et σπάσετ' 322. ἀϑετεῖται ὡς περιττός. προηϑέτει δὲ καὶ Ἀριστοφάνης δαῖτα πένοντο Σ 558 323. ἐπελώβευον

ἐκερτόμεον: κερτόμεον 324. ὧδε δέ τις ϝείπεσκε *X* 372 327. ἢ ὅ γε καὶ Σπάρτηϑεν: ἤ νυ καὶ ἐκ Σπάρτης Dionysius Halic. ἐπεί νύ περ ἵεται: ἐπὴν ὑπερίεται R 328. πίειραν — Σ 541 331. αὖ ϝείπεσκε: αὖτ' εἴπεσκε εἴπεσκε — 324 332. τίς — κε *Π* 860 ϝοῖδ': δ' οἶδ' vel ϝ' οἶδ' 333. ἀπόληται: ἀπόλοιτο schol. *K* 204 extr. 338. ὅϑι νητὸς: ὅϑιννητὸς Aristophanes, et supra (94) ἐνὶμμεγάροισιν 343. πολλὰ — *B* 690 344. σανίδες — *Φ* 535 345. ἐν: ἐβ Hermannus, i. e. ἐπὶ νύκτας — *Ω* 73 347. = α 429 350. λαρώτατος: λαρώτερος R 352. ϑάνατον — *Φ* 565 354. χεῦον: χεῦσον R 355. μυληφάτου 358. ἀναβῇ: ἀμβῇ R τε: δὲ R 359—60. = 214-5 361. ὧς — δὲ *Ω* 200 362. = Σ 72 363. φίλε τέκνον *X* 84 366. διογενὴς Ὀδυσεὺς *K* 340 ἀλλογνώτῳ: ἀλλογνώτων Apollonius, ἀλλ' ἀγνώτῳ R 368. φϑίῃς: φϑείης R δάσονται: δάσωνται R 369. οὐδέ — α 296 370. πόντον ἐπ' ἀτρύγετον *Ο* 27 πασχέμεν: πάσχειν οὐδ': ἠδ' R 371. = 208 372. τοι: τι R 373. μυϑήσασϑαι: γρ. μυϑήσεσϑαι 376. ἰάπτῃ: ἰάψῃ Apollonius 378. = Ξ 280 379. = 349 380. = 354 382. = *Ψ* 193 383. ϝεικυῖα: δ' εἰκυῖα complures κατὰ — *E* 495 385. ἀγερέσϑαι Thierschius et Buttmannus: ἀγέρεσϑαι 386. φαίδιμον — *Φ* 152 387. ἤτει: ἤτεε ὁ δέ — *I* 480 390. ἐτίϑη: ἐτίϑει τε: γε R 391. ἐσχατιῇ: γρ. ἐσχατιῆς 392. ἁϑρόοι: γρ. αὐτὴν 393. = 382 394. = 298 397. οὐδ' — 296 398. ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν *K* 26

401. = 268 402. μήν: μέν ἑταῖροι: ἀχαιοί R 403. σὴν — *K* 123 404. Ζηνόδοτος ἀϑετεῖ 408. εὗρον: εὗρεν R ἑταίρους: ἀχαιούς R 410. δεῦτε φίλοι *N* 481 ἦια (289 et *Λ* 103): ὄφρ' ᾖα (ε 266 et 368, ι 212) Callistratus 411. ἐμὴ: ἐμοὶ R πέπυσται: πέπυστο R 413. ὡς — ἡγήσατο 405 414. ἄρα: ἅμα R ἐπὶ: ἐνὶ R 415. Ὀδυσσῆος — 35 417. νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ *K* 570 420. τοῖσιν — ἵη *Λ* 479 ἵη: ἵει 421. ἀκραῆ: τινὲς εὐκραῆ ἐπὶ — α 183 422. ἐποτρύνας: γρ. καὶ ἐποτρύνων 427—9. = *Λ* 481-3

428. μέϝα ϝίαχε: μεϝάλ' ἴαχε 430. δησάμενοι: ϝρ. δήσαντες 431. κρητῆρας — Θ 232 432. θεοῖς — Υ 104 433. ϝλαυκώπιδι — Ω 26 434. ἀθετεῖται (schol. Ψ 8 p. 628 a 10) ϱ': ἄϱ' schol. Λ 433 et Ζ 201

Γ

2. φαείνοι: φαείνῃ et φανείῃ 3. ἐπὶ — Υ 226 4. ἐυκτίμενον — Φ 433 7. πεντηκόσιοι: Aristarchus et Herodianus πεντακόσιοι. alii πεντήκοντα. ἐν: schol. Θ 563 ἀν' 8. προύχοντο Aristarchus: προύθεντο ἑκαστόθι: ἑκαστόθεν 9. εὖθ': ἔνθ' ἐπάσαντο: ἐδάσαντο μηρί' ἔκηαν: μηρί' ἔκηον, μηρία καῖον 10. ἰθὺς: εὐθὺς κατάϝοντο ἰδὲ Herodianus: κατάϝον τοὶ δ' Aristarchus. cf. α 112 ἐϝίσης: ἰούσης 11. στεῖλαν: σεῖσαν Zenodotus 12. = β 416 13. = α 221 14. μήν: μέν χρὴ: ϝρ. χρεί' οὐδ' ἠβαιόν Υ 361 15. ἐπέπλως Ζ 291 17. ἱπποδάμοιο: ὄφρα τάχιστα 19. αὐτὸς Aristarchus 327: αὐτὸν 20. ψεῦδος: ψεύδεα 21. = β 371 22. πῶς τ' ἄϱ' ἴω Σ 188 τ' ἂϱ: δ' ἂϱ et ϝὰϱ 24. νέον ἄνδρα: νέῳ ἀνδρὶ Rhianus 25. = 13 28. οὔ σε: οὐδὲ σὲ Maximus Tyrius θεῶν ἀϝέκητι α 79 ϝενέσθαι — Σ 436 29—30. = β 405-6 31. ἄϝυριν: ἀϝορήν 33. κρέατ' Harl. cum aliis: κρέα 34. μετὰ τὸ ἴδον ἡ ὑποστιϝμὴ παράσημος· οὐδέποτε ϝὰρ τὸ ἔπος εἰς δύο διαιρεῖται τῇ στιϝμῇ, ὅ ἐστιν εἰς τὸν ιβ' χρόνον. Harl. Crameri 35. ἠσπάζοντο Κ 542 καὶ — Λ 778 36. πρῶτος: πρῶτον 41. χρυσείῳ: χρυσέῳ ἐν. χωρὶς τῆς ἐν αἱ Ἀριστάρχου καὶ σχεδὸν ἅπασαι 42. Παλλάδ' Ἀθηναίην Λ 200 45. ἣ θέμις — Ω 652 46. δέπας — Σ 545 49. δ' ἐμοὶ: δέ μοι 50. σοὶ: τοι Zenodotus προτέρῳ δώσω: δώσω προτέρῳ 51. δέπας ἡδέος οἴνου: ο δὲ δέξατο χαίρων ex Ψ 797 56. τελευτῆσαι — β 280 61. = Β 138 et Τ 331 63. δέπας — Ψ 699 64. Ὀδυσσῆος — Β 415 δαίνυντ' — Ω 802 67. = α 150 68. = Κ 203 71. τοὺς μετ' αὐτὸν τρεῖς στίχους ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐνθάδε σημειοῦται τοῖς ἀστερίσκοις, ὅτε δὲ ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος λέϝονται (ι 252), καὶ ὀβελίσκους τοῖς ἀστερίσκοις παρατίθησιν ὡς ἐντεῦθεν μετενηνεϝμένων τῶν στίχων. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος οἰκειότερον αὐτοὺς τετάχθαι ἐν τῷ λόϝῳ τοῦ Κύκλωπος φησί, δοτέον δέ φησι τῷ ποιητῇ τὰ τοιαῦτα

73. ὑπεὶρ: ὑπὲρ τ': ϝ' 74. παρθέμενοι β 237 75. = 21 78. = α 95. deest compluribus 79. = Ξ 42 82. οὐ δήμιος: ἐκδήμιος Aristophanes ἣν ἀϝορεύω β 318. nonnulli ἀϝορεύσω 85. Τρώων — Ξ 251 87. λυϝρῷ ὀλέθρῳ: λυϝρὸν ὄλεθρον 88. 184. ἀπευθέα 89. ὁππόθ': ὁππότ' 90-1. ἤ: εἴ. cf. Λ 65 90. ἀνδράσι — Ζ 453 92. = Σ 457 93. λυϝρὸν ὄλεθρον Ω 735 95. = δ 325 97. ὀπωπῆς: ἀκουῆς 99. ὑποστὰς — Φ 457 100. πήματ': ἄλϝε' 101. καί — Ξ 470 ἔνισπες Harl.: ἔνισπε 102. = Λ 654 104. μένος ἄσχετοι β 303 υἷες Ἀχαιῶν Ω 495 105. ἐπ' — Ψ 744 107. ἠδ' ὅσα: ἔνθα δὲ 108. ὅσσοι — Ρ 368 110. Πάτροκλος — Ρ 477 111. φίλος υἱὸς 64 ἀμύμων: ἀταρβής 112. περὶ — Π 186 113. τε: ϝε 114. καταθνητῶν — Ζ 123 115. πεντάϝετες ἑξάϝετες 120. τίς ποτε: πώ τις ὁμοιωθήμεναι — Λ 182 128. ἕνα θυμὸν ἔχοντε Ρ 267 ἐπίφρονι βουλῇ: ἐπίφρονα βουλήν 129. ὅπως — Γ 110 130. πόλιν αἰπήν· Ν 625 131. aberravit ex ν 317 134. κακὸν οἶτον α 350 135. μήνιος: μήνιδος 138. = Ε 759 et Ω 713 139. βεβαρηότες: βεβαρηκότες et βεβαρημένοι 141. Ἀχαιούς: ἑταίρους 142. ἐπ' — Υ 228 146. = Υ 466 147. τ' deest schol. Ι 497 148. χαλεποῖσιν — Ψ 489 149. ἐυκνήμιδες — Ω 800 150. = Ψ 213 et Σ 510 151. τὸ ἀέσαμεν οὐκ ἐκοιμήθημεν ἀλλ' ἀνεπνεύσαμεν. ἐν δὲ ταῖς χαριεστέραις ϝέϝραπται εἰάσαμεν φρεσὶν — Κ 4 153. εἰς ἅλα δῖαν (Φ 219): ἀμφιελίσσας ex 162 154. βαθυζώνους — Ι 598 155. ἐρητύοντο — Θ 345 156. Ἀτρεΐδῃ — Β 254 159. ἱρὰ — Λ 66 160. ϝοικάδε ϝιέμενοι Β 154 μήδετο — 132 161. ϱ': an τ'? 163. = Λ 482 ποικιλομήτην: ποικιλόμητιν 164. ϝῆρα — Ξ 132 166. κακὰ

μήδετο Θ 478 168. ξανθὸς — Ψ 438 169. ἐν
Λέσβῳ δ': Λέσβῳ δ' αὖ πλόον 171. ἐπ':
δ' ἐπ' 175. τάμνειν: τέμνειν. cf. 332 et 456
178. ἐννύχιαι: ἐννύχιοι Rhianus κατάϝοντο 10
180. Διομήδεος — I 711 182. οὐδέ — I 471
184. φίλε τέκνον β 363 187. ἣ θέμις ἐστί 45
189. Ἀχιλλῆος μεϝαθύμου Υ 498 φαίδιμος — Φ 152
190. Ποιάντιον ἀϝλαὸν — Π 185
194. λυϝρὸν — 93 196. καταφθιμένοιο: ἀποφθιμένοιο schol.
Λ 793 197. πατροφονῆα -198. = α 299-300 198. ὅ
ϝοι Hermannus: ὅς οἱ 199. 200. προηθέτει Ἀριστοφάνης
201. = 75 202. = 79 203. μὲν: μιν 204. καὶ
— X 305 πυθέσθαι: ἀοιδήν 205. εἰ: αἲ
περιθεῖεν schol. Harl.: παραθεῖεν 207. μοι: με
ὑβρίζοντες — Λ 695 209. περιττός· ἀρκεῖ ϝὰρ ὁ πρὸ
αὐτοῦ 210. = 102 211. ἀνέμνησας: ἄρ' ἔμνη-
σας et ἐπέμνησας ἔειπες: ἔειπας 213. μη-
τιάασθαι: μηχανάασθαι 214—5. = π 95-6
216. τίς — κε β 332 ἀποτίσεται: ἀποτίσεαι Zenodotus
217. ὅ ϝε: σύ ϝε Zenodotus 219. ὑφ' ἓν τὸ πε-
ρικήδετο Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρωδιανός 220. = 100
223. φιλέειν κήδοιτό τε I 342 225. = 201
227. ἄϝη μ' ἔχει Φ 221 228. οὐδ' εἰ: εἰ μὴ
Zenodotus 229. = 25 230. Τηλέμαχε: Τηλέ-
μαχος Barnesius cum Vindob. duobus; id in solo φίλος usurpari
monet Hermannus. λαϝαρός ἐστιν ὁ στίχος· διὸ Ζηνόδοτος
μετέϝραφε "Τηλέμαχ' ὑψαϝόρη, μέϝα νήπιε, ποῖον ἔειπες." τὸν
δὲ δεύτερον περιαιρεῖ τελέως διὰ τὸ μαχόμενον αὐτῷ "εἰ μὴ
θεοὶ ὥς ἐθέλοιεν." 231. ῥεῖα — καὶ K 556
ϝ': κ' 232—8. ἀθετοῦνται 232. καὶ — β 343
233. νόστιμον ἦμαρ α 354 238. = β 100
239. = 225 τὴν: τὸν 240. μηκέτι
ταῦτα λεϝώμεθα Υ 244 κηδόμενοί περ X 416
241—2. ὀβελίζονται 242. θάνατον — β 283 243. μετ-
αλλῆσαι — 69 244—6. περιϝραφομένων τῶν τριῶν στίχων
τὰ τῆς διανοίας χαρίεντα 244. φρόνιν hic et δ 258
245. ἀνδρῶν: ἄλλων 246. ἀθάνατος Aristophanes (P 213):
ἀθανάτοις 247. ὦ Νέστορ Νηληιάδη 202. inde Vind. unus
etiam μέϝα κῦδος Ἀχαιῶν ἐνίσπες schol. Ω p. 641 b 38 cum
Harl.: ἔνισπε 248. Ἀτρεΐδης — Ψ 887 250. Αἴ-

ϝισθος δολόμητις 200 251. Ἄρϝεος ἦεν Ἀχαιικοῦ:
Ἄρϝει ἔην ἐν Ἀχαιικῷ, alius Ἄρϝος ἔην ἐπ' Ἀχαιικόν
253. = 210 255. τάδε: τόδε κεν: περ
257. ξανθὸς — 168 258. χυτὴν — Ψ 256 ἐπὶ:
ὅτι ἔχευαν: ἔχευεν 259. κύνες τε καὶ οἰωνοί
X 354 260. κείμενον ἐν πεδίῳ Φ 404 *ϝεκὰ: ἑκὰς
ϝάστεος: Ἄρϝεος 262. πολέας: πολεῖς 263. μυ-
χῷ — Z 152 264. θέλϝεσκε ϝέπεσσιν: θέλϝεσκ' ἐπέεσ-
σιν 265. ἔρϝον — Ξ 13 266. φρεσὶν ἀϝαθῇσι Θ
360 κέχρητο: κέκρητο 268. Ἀτρεΐδης — κιὼν
257 269. μοῖρα ἐπέδησε X 5 271. = P 151
272. ϝόνδε — α 83 276. ἅμα πλέομεν: ἀνα-
πλέομεν Zenodotus Τροίηθεν — 257 278. Ἀθη-
νέων: Ἀθηναίων et Ἀθηνάων 279. Ἀπόλλων -280. =
Ω 758-9 283. κυβερνῆσαι σπέρχοιεν (N 334,
ε 304): σπέρχωσιν et σπερχοίατ' 284. κατέσχετ': κατ-
έσχεν ἐπειϝόμενός — α 309 285. καὶ — β
222 286. ἐπὶ — β 421 287. νηυσὶ ϝλαφυρῇσι
Ξ 367 288. ἷξε θέων Λ 807 εὐρύοπα — β
146 289. δ': τ', διχῶς Ἀρίσταρχος χεῦεν:
χεύας, omisso δ' vel τ' 290. τροφόεντα (O 621): τρο-
φέοντα schol. Λ 307. Ἀρίσταρχος τροφέοντο ἀντὶ τοῦ ηὐξά-
νοντο 291. ἔνθα — μὲν Φ 3 292. Ἰαρδάνου —
H 135 294. ἠεροειδέι — 105 293. λισσή: λισ-
σήν Crates 295. ἔνθα νότος πόντοιο κλυδῶνα εἰς λά-
αν ὠθεῖ Gellius 2 30 296. μικρὸς: Μαλέου Zenodotus.
Μάλειον ϝὰρ ὀνομάζεται τὸ πρὸ τοῦ Φαιστίων λιμένος ἀκρω-
τήριον 297. αἱ: οἱ 299. κυανοπρωρείους: κυα-
νοπρωείρους Bergkius
301. ὧς: ἕως Bergkius 302. νηυσὶ κατ': νηυσὶν ἐπ'
ἀλλοθρόους — α 183 303. οἴκοθι: πήματα
ἐν τισι τῶν ἐκδόσεων οὐκ ἦσαν (303-4?) 304. δέ-
δμητο: δέδμηντο Aristarchus 306. δέ οἱ ὀϝδοάτῳ: δ'
ἄρ' ἀνώιστον Apollonius Sophista ex Φ 39 307. ἀπ'
Ἀθηνάων: ἀπὸ Φωκήων Zenodotus, ἀπ' Ἀθηναίης Aristarchus
coll. η 80, ἀπ' Ἀθηναίων schol. Harl. πατροφονῆα -
308. = 197-8 309—10. ἐν τισι τῶν ἐκδόσεων οὐκ ἦσαν
311. βοὴν — P 665 315. τοι: δὴ
322. αὐτόϝετες 324. πάρα: πάρ 325. ἔσον-
ται: ἕπονται. cf. 376 326. ξανθὸς — 257

327-8. = 19. 20. 327. Ἀρίσταρχος αὐτός, οὐκ αὐτόν 329. ἠέλιος — Α 475 330. μετέϝειπε — Θ 30 331. ταῦτα: πάντα ex Τ 186 335. οἴχεθ᾽: ἔρχεθ᾽, Zenodotus ᾤχετο οὐδὲ: οὐ ϝὰρ schol. Α 475 337. τοὶ: οἱ 338. κήρυκες -340. = Ι 174-6 342. = Ι 177 343. Τηλέμαχος — α 113 346. = Χ 366 τό ϝ᾽: τόδ᾽ 347. ἐπὶ νῆα θοὴν β 385 348. ἦ: ἢ. cf. τ 109 ἀϝειμονος: ἀνείμονος *ἠδὲ: ἠὲ 349. οὔτι Aristarchus: οὔτε. cf. 367 ϝῥήϝεα: κτήματα Zenodotus 352. Ὀδυσσῆος — 64 353. ὄφρ: εὖτ᾽ 356. = 229 357. ϝ᾽ ἔφησθα: ϝε φῆσθα Apollonius Sophista 358. Τηλέμαχον: Τηλέμαχε 360. νῆα — β 430 365. νηὶ — 61 367. Ἀρίσταρχος χρείως, δύναται δὲ καὶ χρεῖος 368. τεὸν ἵκετο δῶμα: τὰ σὰ ϝούναθ᾽ ἱκάνει Zenodotus 370. = 29 et α 319 371. ἀπέβη — α 319 372. ἰδόντας: Ἀχαιούς 373. ἴδεν — β 155 374. ἕλε χεῖρα 37 ϝέπος — Φ 356 375. οὔ σε: οὔ τι σ᾽ κακὸν καὶ ἄναλκιν Ξ 126 377. Ὀλύμπια — Ο 115 378. Διὸς — Δ 515 κυδίστη Zenodotus, alii ἀϝελείη (Δ 128)

380. ἵληθι: ἐλέαιρε Zenodotus κλέος — 78

381. αἰδοίη — Φ 479 382-5. = Κ 292-5

386. ἡϝεμόνευε — Β 601 389. = α 145 391. ϝοίνου ϝηδυπότοιο β 340 393. τοῦ: τοῦδ᾽ 394. ἀποσπένδων: ἐπισπένδων 395. = 342 396. = α 424 397. Γερήνιος — 386 399. τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν α 440

400. δ᾽ ἄρ᾽ ἐυμμελίην: δέ οἱ εὐμελίην ἐυμμελίην Od. ὄρχαμον — Ζ 99 ἀνδρῶν: ἄνδρα 401. οἱ ἄλλοι ϝυναῖκας ἔχουσι. διόπερ οὐ συνιδὼν ὁ Ζηνόδοτος τὸ φιλότεκ[χ]νον τοῦ ποιητοῦ τοὺς δύο στίχους περιέϝραψε

402. μυχῷ Χ 472 403. ἄλοχος] cf. 450-2

404-5. = β 1-2 406. ἐπὶ — Σ 504 407. προπάροιθε — Μ 131 409. θεόφιν — 110

410. Ἀιδόσδε — Χ 362 411. = Ο 659 412. σκῆπτρον ἔχων Β 101 ἀολλέες — Ψ 233 414. ἀντίθεος — Π 321 post 416. nonnulli αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ (vel οἱ δ᾽ ἐπεὶ οὖν (ἤϝερθεν ὁμηϝερέες τ᾽ ἐϝένοντο (β 9)

417. = 68 419. ἀλλ᾽ ἄϝ᾽: ἀλλά ϝ᾽ 420. δαῖτα

— Η 475 426. χρυσὸν — 384 428. δαῖτα — β 322 431. νηὸς — 10 435. ἦλθε — Α 194 436. ἀντιόωσα: ἀντήσουσα Athenaeus 437. βοὸς — 426 440. ἀνθεμόεντι Ψ 885 442. μενεπτόλεμος — Κ 255 443. ὀξὺν ἔχων Ρ 520 ἑνικῶς χειρί αἱ Ἀριστάρχου ἐπικόψων 444. ἀμνίον. Κρῆτες αἵμνιον αὐτό φασι. Ζηνόδοτος δὲ ἐν ταῖς ἀπὸ τοῦ δ ϝλώσσαις τίθησι τὴν λέξιν. καὶ Νίκανδρος δὲ καὶ Θεοδωρίδας ἀπὸ τοῦ δάμνασθαι προφέρονται ἀσυνδέτως δάμνιον ϝέρον — 436 447. = Α 458

450. αὐχενίους 451. αἰδοίη — 381 453. ἀνελόντες: ἀνέχοντες Aristarchus ἀπὸ — Π 635

454. ὄρχαμος — 400 455. λίπε — Π 743

456. διέχευαν Η 316 μηρί᾽ ἔταμνον: μηρία τάμνον 457. πάντα κατὰ μοῖραν Ω 379 κατὰ -462. = Α 460-5 463. ἀκροπόρους 469. δ᾽ ὅ ϝε: δέ ϝε ποιμένα: ποιμένι. cf. δ 51, θ 469, ω 411 470. = 65 471. ἐπὶ — Ψ 112

472. ϝοινοχοεῦντες: ἐνοινοχοεῦντες schol. Α 470 et Ι 470

473. = 67 474. = 417 475. καλλίτριχας — Ρ 624 476. ἵνα — Ω 264 πρήσσῃσιν: πρήσσωσιν 47 . = Ψ 738 478. ἔζευξαν — Ω 14

479. ἐν — ταμίη β 345 ἐν: ἂν ἔθηκεν: ἔχευεν 481. βήσετο: βήσατο 482. Πεισίστρατος — 454 483. ἀνέβαινε -484. = Ε 365-6 484. ἐλάαν: ἵππους 485. αἰπὺ — Β 538 486. σεῖον Callistratus, θεῖον (i. e. ἔθεον) Aristophanes 487. = β 388 489. Ὀρσιλόχοιο: Ὀρτιλόχοιο. cf. schol. Ε 542 τέκε — Υ 239 490. νύκτ᾽ ἄεσαν: νύκτα ἔσαν δὲ τοῖς πὰρ ξείνι᾽ ἔθηκεν (vel ξείνια θῆκεν): δ᾽ ἄρα ξεινήια δῶκεν

491. = 404 492. τε: μὲν ἅρματα ποικίλ᾽ Ε 239 493. = Ω 323. omittunt codices complures

494. = 484 495. πυρηφόρον 497. = 487

Δ

1. = Β 581 κητώεσσαν: Ζηνόδοτος ϝράφει καιετάεσσαν, ἀντὶ τοῦ καλαμινθώδη. δοκεῖ δὲ Καλλίμαχος ἐντετυχηκέναι τῇ ϝραφῇ δι᾽ ὧν φησὶν ἵππους καιετάεντας ἀπ᾽ Εὐρώταο

κομίσσαι 2. Μενελάου — *P* 69 3—20. delebat Diodorus Aristophaneus. v. Wolf. Prolegg. p. CCLXIV n. 49
4. *ἀμύμονα: ἀμύμονος ϝῷ — *H* 127
5. Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος *Π* 575 6. ὑπέσχετο — *M* 236 8. ἵπποισι καὶ ἅρμασι *Ψ* 319
9. προτὶ: περὶ 12. δούλης] αὕτη, ὡς μὲν Ἀλεξίων, Τειρίς (vel Τηρίς), ὡς δὲ ὁ τῶν νόστων ποιητής, Γέτις. τινὲς δὲ τὸ δούλης κύριόν φασι διὰ τὸ μηδέποτε οὕτω λέγειν τὸν ποιητὴν τὴν θεράπαιναν· διὸ καὶ τὸ "εἰς ὅ κεν ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ γε δούλην" (*Γ* 409) ἀθετοῦσιν
Ἑλένῃ: Ἑλένης Aristophanes et Rhianus 14. χρυσέης — *Γ* 64 15—9. v. Wolf. l. l. Friedlaender Aristonici p. 53. φασὶ τοὺς έ στίχους τούτους μὴ εἶναι τοῦ Ὁμήρου ἀλλὰ τοῦ Ἀριστάρχου
15. ὑψερεφὲς — *T* 333 16. 23. Μενελάου — 2
17—9. = *Σ* 604-6 17. σφιν ἐμέλπετο: σφισι μέλπετο 19. μέσσους: μέσσον 20. αὐτώ τε καὶ ἵππω: αὐτοί τε καὶ ἵπποι (*N* 684) 21. καὶ — *K* 196 24. ποιμένι — γ 469 26. διοτρεφὲς — *P* 702 27. γενεῇ: γενεήν Διὸς μεγάλοιο *Φ* 198 ϝέϝικτον: ἔϊκτην 28. ὠκέας — γ 478
30. = *P* 18 31. 32. 33. μὴν: μὲν
32. μὴν νῦν: νῦν μὲν 34. εἴ: αἴ ποθι: ποτε
36. θοινηθῆναι 37. δ' ἐκ: δὲ Aristarchus
κέκλετο — *Π* 657 38. ἅμα σπέσθαι schol. χ 324 cum R: ἅμ' ἑσπέσθαι 39. = *Θ* 543
ἔλυσαν: λῦσαν Aristarchus ἱδρώοντας: ἱδρώωντας R
40. = *Θ* 434 41. κρῖ λευκὸν *Y* 496
42. = *Θ* 435 43. αὐτοὺς δ' εἰσῆγον: αὐτοὶ δ' εἰσῆλθον Athenaeus 44. διοτρεφέος — *Ω* 803
46. = 15 et 16 47. = *Ω* 633 et *X* 169
48. = *K* 576 49. = *Ω* 587 51. παρ' Ἀτρεΐδην: ἐν ἄλλῳ παρὰ ξανθὸν Harl. 52—58. = α 136-142
54. ξεστὴν: χρυσῆν Harl. 57—8. omittit Harl.
59. προσέφη — 30 61. δείπνου] v. Lehrs. Arist. p. 134 πασσαμένω: πανσαμένω εἰρησόμεθ': μυθήσετον οἵ τινες: ὥτινε 62—4. προηθέτουν Ἀριστοφάνης καὶ Ζηνόδοτος 62. σφῶν Aristarchus et Herodianus, σφῷν Apollonius 65. πίον' ἔθηκεν: πίονα θῆκεν 66. χερσὶν ἑλὼν *O* 474
67—8. = α 148-9 70. = α 157 πευθοίαθ'

οἱ: πευθοίατο Aristarchus 71. = *Ω* 354 et *Λ* 608
72. χαλκοῦ τε στεροπὴν *Λ* 83 κατὰ schol. *Ω* 323: κὰδ. cf. *Ω* 512, α 116, δ 44, ρ 402, υ 122 et 331
74. τοιήδε —: τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται Seleucus apud Athenaeum 75. ἄσπετα πολλὰ *Λ* 704 σέβας — *Γ* 123 76. ξύνετο: ξύνθετο ξανθὸς — 59
77. = *O* 145 79. τοῦ γε: τοῦδε
80. ἠὲ — α 268 83. ἐπαληθείς: ἐπ' ἀληθεῖς, ὅτι μαντικῆς ἔμπειροι 84. Ἐρέμβους: Crates Ἐρέμνους i. e. τοὺς Ἰνδούς, παρὰ τὸ ἔρεβος· μέλανες γάρ. alii Ἀράμβους vel mutata particula Ἄραβάς τε 85. ἵνα: ὅθι Herodotus
ϝάρνες Heynius: τ' ἄρνες 86. τρὶς: δὶς, γελοίως
*qui nunc 89 est, erat 86 90. εἷος: ἕως
ἐγὼ: γὰρ πολὺν — *Γ* 301 ξυναγείρων: συναγείρων 93. τοι: τι addunt nonnulli οὐδέ τι βουλόμενος ἀλλὰ κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης 94. τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν *Ξ* 125 95. μάλα πολλὰ πάθον *I* 492
97. περ ἔχων: παρέχων 99. = α 62 et *I* 246. ὀβελίζουσί τινες τὸν στίχον
100. ὀδυρόμενος — β 23 102. φρένα τέρπομαι *Y* 23
103. κρυεροῖο — *Ω* 524 104. = *X* 424-5
106. τόσσα μόγησεν: τόσσ' ἐμόγησεν 110. ζώει — τέθνηκεν β 132 113. = *Ω* 507 114. ἀπὸ: ἐκ. cf. *P* 437 115. ὀφθαλμοῖιν: ὀφθαλμοῖσιν 117. = *Θ* 169 118. ἐάσειε μνησθῆναι: ἐάσει ἐπιμνησθῆναι
119. τε πειρήσαιτο: τ' ἐπειρήσαιτο (ἀντὶ τοῦ ἐπερωτήσειεν). alii μυθήσαιτο 120. = *Σ* 15
εἷος: ἕως 121. θαλάμοιο ὑψορόφοιο *Ω* 317
122. χρυσηλακάτῳ *Y* 70 123. ἅμ' Ἀδρήστη Aristarchus et Herodianus: ἅμα δραστὴ (οἱονεὶ θεράπαινα) εὔπτυκτον: εὔκτυκτον Harl. ceteri εὔτυκτον ex *K* 566 et *N* 240
126. Θήβης — 127. = *E* 381-2 128. ἀργυρέας: ἀργυρέους
129. τρίποδας — *I* 122 131. ὑπόκυκλον
134. βεβυσμένον αὐτῷ: αὐτοῦ et αὐτόν
136. = *Ω* 597 et α 131 137. δ': ῥ'
138. Μενέλαε διοτρεφές *P* 702 139. εὐχετόωνται: εὐχετόωντο ἱκανέμεν — *Σ* 385 140. = *K* 534. Ἀριστοφάνης οὐκ ἀποφαντικῶς ἀλλ' ἐν ἤθει. οὐκ ἀναγκαῖον δὲ περισπᾶσθαι τὸν ἤ 141. ϝιδέσθαι: γενέσθαι
142. σέβας — 75 143. ὅδ': ὅγ'

ταλασίφρονος Harl.: μεϝαλήτορος 144. = 112
145. κυνώπιδος Γ 180 146. = Κ 28 ἦλθεθ':
ἦλθον 147. = α 63 et δ 30 148. νῦν: δὴ
149. ϝὰρ: τοι τοιαίδε τε χεῖρες: ἐφύπερθε
δὲ χαῖται et ἐφύπερθε χέρες τε 153. πικρὸν: πυκνὸν
154. = 115 155. = ϝ 239 et 482
156. = Ρ 12 λαῶν: ἀνδρῶν 157. ὡς — Ρ 180
158—60. οὐκ ἐφέροντο ἐν τῇ Ῥιανοῦ οἱ τρεῖς
ἀθετοῦνται πέντε στίχοι 159. *πρῶτα: πρῶτον
ἐπεσβολίας: ἐπιστομίας Zenodotus 161. Γερήνιος —
Γ 474 162. ἐϝέλδετο: ἵετο Zenodotus 163 —. τι-
νὲς ἠθέτησαν τὰ ἔπη 163. ἠέ τι — Α 395 165. ἄλ-
λοι: πολλοὶ 168. = 147 δ' ἀπαμειβόμενος: δὲ
μέϝ' ὀχθήσας ex 30 169. ὢ — δὴ Χ 373
170. πολέας: πολεῖς 171. ἔξοχον ἄλλων (Ρ 358): ἔξοχα
πάντων (Ω 134) 173. εὐρύοπα — ϝ 288
175. καὶ — Ω 36 176. πόλιν — Ξ 251 177. αἳ
περιναιετάουσι β 66 178. ἡμέας: ἄμμε. apud Plutar-
chum ἄλλο ἄμμε (179) 180. πρὶν ϝ' ὅτε β 374
θανάτοιο — Π 350 181. μέλλεν: μέλλει
182. ἀνόστιμον 183. = 113 184. Ἑλένη —
Γ 418 187. μνήσατο — α 29 188. ἀϝλαὸς — 21
189. = α 31 et δ 77 πτερόεντ' ἀϝόρευεν:
πτερόεντα προσηύδα 192. Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ
ϝοῖσιν ἐνὶ μεϝάροισι α 269 194. μεταδόρπιος: με-
ταδόρπιον 196. πότμον — Χ 39 198. κείρα-
σθαί τε κόμην Ψ 46 κείρεσθαι
200. οὐ -201. = Δ 374-5 202. = ϝ 112 203. = 168
206. πεπνυμένα — Ι 58 207. ῥεῖα δ' ἀρί-
ϝνωτος Ο 490 ἀρίϝνωτον ϝένος 208. ὄλβον
ἐπικλώσῃ ϝ 208 209. διαμπερὲς — Π 499
210. αὐτὸν μὲν: αὐτῷ μὴν 212. ὃς: ὡς 213. δόρ-
που μνησώμεθα Ω 601 δείπνου schol. Ο 1
215. διαειπέμεν 216. ὕδωρ — ϝ 338 217. =
23 218. = 67 219. = β 393 et δ 184
220. ἔνθεν ἔπινον: ἔνθ' ἐνέπινον 221. νηπενθές
ἐπίληθον Aristarchus, ἐπιλῆθον Ascalonita. R ἐπίλη-
θες 222. καταβρόξειεν: καταβρώξειεν 223. οὔ
κεν: οὐκ ἂν βάλοι — 198 224. abest a qui-
busdam 225. φίλον υἱόν β 398 226. δηιόῳεν:

δηιόοιεν ὀφθαλμοῖσιν — Γ 306 227. μητιό-
εντα: μητιόωντα 228. κύριον ὄνομα ἡ Πολύδαμνα κατ'
Ἀρίσταρχον. καὶ Ἡρωδιανὸς ἄμεινον εἶναι φησίν. καὶ Εὐ-
φορίων ἐν Διονύσῳ φησὶν "βλαψίφρονα φάρμακα χεῦεν ὅσσ'
ἐδάη Πολύδαμνα Κυτηιὰς ἢ ὅσα Μήδη." alii enim τὰ φάρ-
μακα τὰ πολλοὺς δαμάζοντα ita vocari putabant 229. ζεί-
δωρος — Β 548 231. ἐπιστάμενος — ἦ ϝὰρ: Ἀρίσταρ-
χος ϝράφει οὕτως "ἐπεί σφισι δῶκεν Ἀπόλλων ἰᾶσθαι· καὶ
ϝὰρ —. κακῶς. διαφέρει ὁ Παιήων Ἀπόλλωνος, ὡς καὶ Ἡσίο-
δος μαρτυρεῖ "εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπὲκ θανάτοιο σαώσαι,
ἢ καὶ Παιήων, ὃς ἁπάντων φάρμακα οἶδεν." 232. ἀν-
θρώπων: φαρμακέων schol. 234. μύθοισιν — Ω 794
235. Ἀτρεΐδη — διοτρεφές 156 236. ἄλλοτε:
ἄλλοτ' ἐπ' 240. μυθήσομαι — Β 488 242. οἷον:
οἶον Parmeniscus, ἵν' ᾖ τοῦτο μόνον ἐρῶ 243. = ϝ 100
ἐνὶ — ἐν 246. = Κ 221 et Ξ 88
πόλιν: πτόλιν εὐρυάϝυιαν -249. πόλιν expunxit etiam
Friedlaender 248. δέκτῃ ὁ κυκλικὸς τὸ δέκτῃ
ὀνοματικῶς ἀκούει ἐπὶ — Ο 459 249. ἀβά-
κησαν 251. ἀνηρώτων: ἀνηρώτευν κερδοσύνῃ
Χ 247 252. ἐϝὼ λόεον: ἐϝὼν ἐλόευν schol. Ε 905 et
Π 668, ἔϝωϝ' ἐλόευν R χροῖον: ἔχριον 253. καὶ
— Τ 127 254. μὴν: μὲν 257. ταναήκεϊ — Ω
754 260. ἤδη Aristarchus, ἦ δὴ Crates 261. μετ-
έστενον 262. φίλης — Β 178 263. νοσφισ-
σαμένην: νοσφισσαμένη 264. δευόμενον: δευομένην
ϝεῖδος: ἔρϝον vel ἐρϝῶν 265. = 208
ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς: αὖτε προσέειπε βοὴν ἀϝαθὸς
266. = Ω 379 268. ἀνδρῶν ἡρώων α 100
269. ἴδον — Ο 488 270. Ὀδυσσῆος ταλασί-
φρονος 143 φίλον — α 341 271. = 242
272. πάντες ἄριστοι Ι 3 273. Ἀρϝείων: Ἀρ-
ϝεῖοι Τρώεσσι — Β 352 275. Τρώεσσιν —
Δ 79 276. προηθετεῖτο κατ' ἐνίους, καὶ εἴη ἂν ἐϝκείμενος
ὑπὸ τῶν ἱστορούντων τρίτον Δηίφοβον ϝεϝαμηκέναι τὴν Ἑλένην
θεοϝείκελος: θεοειδὴς Μ 94 ἕσπετ': εἵπετ'
277. περίστειξας: περίστιξας Aristarchus. cf. schol. Ο 740
279. ἴσκουσ': εἴσκουσ' 281. ἀκούσαμεν — Λ 768
282. ὁρμηθέντες: ὁρμηθέντε 283. αἶψ': ἂψ
284. ἱεμένω: ἱεμένους 285—9. Ἀρίσταρχος

τοὺς ε' ἀθετεῖ 285. = β 82 et Π 56 286. ὁ
Ἄντικλος ἐκ τοῦ κύκλου ἀμείψασθαι — Χ 489
290. = ϝ 225 291. = 156 292. ἄλ-
ϝιον Σ 306 τά ϝ': τό ϝ' et τάδ' ἤρκεσε —
Ζ 16 294. τράπεθ': τρέπεθ' ἀπόλυτος ἡ ἡ-
μεας· διὸ τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα καὶ: κεν. cf. Ω
635-6 295. ταρπώμεθα: πανσώμεθα
297—301. = Ω 644-9 302. = Ω 673 303. = 21
304—5. cf. Ω 675-6 306—7. = ϝ 404-5
307. βοὴν — ϝ 311 308—10. = β 2-5 311. ϝέπος
— ϝ 374 313. ἐπ' — ϝ 142 314. μοι — ϝ 101
315—16. = 290-1 317. εἴ: ἤν κλη-
δόνα: καὶ κληδόνα schol. Δ 105 318. πίονα ϝέρϝα Μ
283 319. δυσμενέων ἀνδρῶν Ω 288 οἵ — 320.
= α 91-2 321. = α 368 322—31. = ϝ 92-101
332. = 80 ὢ — δὴ 169 336. νεβρὸν
— νεηϝενέα ϝαλαθηνόν Aristophanes Nauck. p. 23. ὁ ϝὰρ Ἀρι-
στοτέλης (hist. anim. 6 29) ἕν φησι τίκτειν τὴν ἔλαφον. τὸ δὲ
ἀμφοτέροισιν ἐπὶ τῆς ἐλάφου καὶ τῶν νεβρῶν λαμβάνει
νεηϝενέας: νεοϝενέας Aristarchus 337. κνήμους: κρημνοὺς
338 δ' ἔπειτα: δέ τ' ὦκα schol. Δ 115
339. τοῖσιν — Δ 396 341. = Ψ 629 εἰ: αἲ
342. ἐνὶ Λέσβῳ: ἐν Ἀρίσβῃ 343. Φιλομη-
λεΐδῃ: Φιλομηδιάδῃ. v. Lobeck. Paralip. 1 p. 6 344. κὰδ:
καὶ 345—6. = α 265-6 348. παρακλιδὸν hic
et ρ 139 349. ϝέρων ἅλιος Δ 538 350. οὐδέν
τοι ἐϝώ: ἐϝὼ οὐδέν τι ϝέπος — Ε 816
352. τελήεσσας — Β 306 353. Ζηνόδοτος ἠθέτει
μεμνῆσθαι — Ε 818 356. ἄνευθ' ὅσσον: ἄνευθεν ὅσον
357. λιϝὺς οὖρος ϝ 176 359. ἀφυσσάμενοι:
ἀφυσσόμενοι. cf. Κ 579 360. καὶ χωρὶς τοῦ ν τὸ εἴκοσι
362. ἐπ' — ϝ 142 363. μένε': μένος
364. ὀλοφύρατο Θ 245, Λ 656, Ρ 648 ἐσάωσεν: ἐλέησεν
366. Αἰσχύλος ἐν Πρωτεῖ Εἰδοθέαν αὐτὴν καλεῖ, ὁ
δὲ Ζηνόδοτος ϝράφει Εὐρυνόμη 367. συνήντετο: συν-
ήντεε 369. ϝναμπτοῖς: ϝαμπτοῖς 370. μει
ἄϝχι στᾶσα: μοι ἀντομένη Zenodotus φώνησέν τε Ω
459 371. *ἠδὲ: ἠὲ. cf. τ 530 372. μεθίῃς R:
μεθίεις, schol. Κ 122 μεθιεῖ 374. ἦτορ ἑταίρων: ἔνδο-

θεν ητορ 376. μήν: μέν 378. ἀθανάτους οἳ —
α 67 379. ϝειπέ: εἶπε. Ζηνόδοτος ἔειπε κακῶς· τὴν
διαφορὰν ϝὰρ ἠϝνόησεν. cf. 468 380. κελεύθου: κε-
λεύθους et κέλευθον 381. πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα Τ 378
382. ἀμείβετο — Γ 228 383. = Δ 214
ἀϝορεύσω: ἀϝορεύω et καταλέξω 384. ϝέρων — 349
385. ὅς τε — 386. ϝοῖδε α 52-3 386. ὑπο-
δμώς 387. φασιν πατέρ': πατέρα φασ' schol. p. (Buttm.)
28 388. ϝ': δ' λελαβέσθαι: λελαθέσθαι
389. ὅς: ὥς Hesychius κελεύθου: θαλάσσης
390. = 381 391. εἴ — 322 394. = 375
396. προδαεὶς 397. βροτῷ ἀνδρὶ Ε 604
398—9. = 382-3 399. ξεῖνε: ταῦτα
ἐϝὼ — ἀϝορεύσω: ἐϝὼν ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν
400. ἀμφιβεβήκῃ: ἀμφιβεβήκει, ἀμφιβεβήκειν, ἀμφιβεβήκοι
401. ϝέρων — 384 403. σπέσσι — α 73 404. νέ-
ποδες ἁλοσύδνης Υ 207 405. πολιῆς ἁλὸς
β 261 πολλῆς Cramer Ox. 1 p. 344 14
406. πικρὸν: πικρὰν πολυβενθέος Δ 432
407. ἅμ' — Ι 682 408. δ' ἐὺ: δέ ϝ' εὖ 410. τοῖο
— Ω 577 412. πεμπάσσεται 13. μέσσῃσι:
μέσσοισι 414. ϝίδησθε: ἴδῃσθα vel ἴδηαι
415. ἔπειθ' ὑμῖν: ἔπειτ' ὔμμιν κάρτος τε βίη τε: ἔρ-
ϝον τε ϝέπος τε 418. ἑρπετά. cf. Ρ 447
θεσπιδαὲς — Ψ 216 419. πιέζειν: πιεζεῖν Apion
420. αὐτὸς Aristarchus: αὖτις 421. κατευνη-
θέντα — 414 ἴδησθε: ἴδηαι 423. χαλέπτει
424. = 390 425. πόντον κυμαίνοντα Ξ 229
427. πολλὰ — Φ 551 428. = β 407
429. θ': ἄρ' ἀμβροσίη νύξ Σ 267-8 430. ἐπὶ
— Θ 501 431. = 306 432. παρὰ θῖνα θα-
λάσσης Τ 40 εὐρυπόροιο Ο 381 435. μάλι-
στα πεποίθεα: μάλιστ' ἐπεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν
Ζ 79 435. θαλάσσης — Σ 140 437. νεόδαρτα
hic et χ 363 438. ψαμάθοισι ἁλίῃσιν ϝ 38
διαϝλάψασ': διαϝνάμψασ' Apollonius Sophista, διαϝλύψασ' alii
441. κεῖθι δὴ: αἱ πλεῖσται ἔνθα κεν, ὡς τὸ ἔνθα κε
λοιϝὸς ἔην (Δ 310) 442. ἁλιοτρεφέων
443. κ': ἂν 449. παρὰ — Β 773 450. ἔνδιος:
εὔδιος et ἔνδειος 454. δὲ: δ' αἶψ' 456. ἠυϝέ-

νειος Σ 318 457. πάρδαλις: πόρδαλις 460. ἀνίαζ᾽ δ: ἀνίαζε Apollonius Sophista 461. ἀνειρόμενος: ἀμειβόμενος 462. = Λ 540 βουλάς: βουλήν 463. ἕλοις: ἕλῃς 464. = 375 465. παρατροπέων ἀϝορεύεις: ἐρεείνεις 466–7. = 373-4 468–70. = 379-81 471. = 382 et 464 αὐτίκ᾽: αὖτις 472. ὤφελλες: ὤφειλες 473. ἱερὰ καλὰ Λ 726 474. πλέων — Η 88 476. ὑψόροφον: ἐυκτίμενον σὴν — ϝ 117 477. διιπετέος — Φ 268. Ζηνόδοτος διιπετῆ τὸν διαυϝῆ ἐκδίδωσι. διὰ τοῦτο καὶ ϝράφει διειπετέος διὰ τῆς ει διφθόϝϝου 478. ῥέξῃς — ϝ 144 479. = 378 480. ἣν — ϝ 285 482. ἐπ᾽ — ϝ 105 483. δολιχὴν — 393 484. μύθοισιν: μιν ἔπεσσιν 485. δή: τοι ὡς — Ω 669 486. = α 224 τό ϝε: τόδε 487. ἦ: εἰ 488. Τροίηθεν — ϝ 276 490. = α 238 491. = 471 492. οὐδέ — β 369 493. οὐδέ σε φημί: οὐδέ σ᾽ ὀίω 494. ἐπεί κ᾽: ἐπὴν 495. ϝε: δὲ δάμεν Aristarchus: θάνον (cf. Μ 14) δὲ λίποντο: δ᾽ ἐλίποντο 496. Ἀχαιῶν — α 286 497. παρῆσθα: παρῇας 498. = α 197. Ζηνόδοτος τοῦτον περιϝράφει 499. δολιχηρέτμοισιν: δολιχηρέτμῃσιν
500. μιν: μὲν ἐπέλασσεν: ἐδάμασσεν 502. ἐχθόμενος 503. καὶ — Π 685 504. ἀϝέκητι θεῶν α 79 505. ἔκλιεν — Π 76 506. ἑλὼν — Μ 397 507. ἤλασε Γυραίην: ἤλασσεν ϝυρέην αὐτήν: αὐτόν 508. μεῖνε: μίμνε τρύφος 509. μέϝ᾽ — 503 510. πόντον κυμαίνοντα Ξ 229 511. ἐν οὐδεμιᾷ ἐφέρετο· καὶ λίαν ϝάρ ἐστιν εὐτελής. θαυμάσαιμεν δ᾽ ἂν πῶς παρέλαθε τὸν Ἀρίσταρχον ὀβελίσαι αὐτόν 512. κῆρας: χεῖρας 513. ἐν — ϝλαφυρῇσι ϝ 287 514. = Κ 365 et ϝ 287 515. τάχ᾽: ῥα schol. ι 80 516. πόντον ἐπ᾽ ἰχθυόεντα Τ 378 μεϝάλα: βαρέα. id legitur ε 420 517–20. horum versuum mutavi ordinem, ut qui 319 et 320 erant, iam sint 317 et 318 517. ἐσχατιήν: ἐσχατιῆς 520. στρέψαν: τρέψαν 521. ἐπεβήσετο: ἐπεβήσατο πατρίδος αἴης 262 523. δάκρυα — ἐπεὶ Σ 235 524. καθεῖσεν:

καθῆκε 525. Αἴϝισθος δολόμητις ϝ 250 527. παριών: παρεών μνήσαιτο — Λ 287 528. = 24 529. δολίην τέχνην 455 530–1. = Ζ 188-9 531. δαῖτα πένεσθαι ϝ 428 532. = Υ 407 et Ξ 22 533. ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν Μ 114 535. δειπνίσσας: δειπνήσας τίς τε: εἴ ϝε 538. = 481 539. νύ μοι κῆρ: μοι ἦτορ 540. ζώειν — Ω 558 541. τε κορέσθην R: τ᾽ ἐκορέσθην 542. ϝέρων — 384 543. οὕτως: αἰεὶ ex α 68 545. πεῖρα: πειρᾶν, omisso δὴ 546. *καὶ: κεν 548. κραδίη — Κ 220 550. προσηύδων: προσηύδα ex β 269 551. ὀνόμαζε: ὀνόμασσον 552. = 498 553. ἐν ἁπάσαις ἠθετεῖτο 554. = 471 αὐτίκ᾽: αὖτις 555. ἔνι — Η 221 556. ϝίδον Hoffmannus: δ᾽ ἴδον θαλερὸν — Ζ 496 558. ϝὴν — 545 560. ἐπ᾽ — 362 561. διοτρεφὲς — 26 562. θανέειν — Η 362 563. πείρατα — Ξ 301 565–8. cf. Wolf. Prolegg. p. CCLIV n. 565. ῥηίστη: ῥηιδίη 566. πολύς: ποτε schol. Ξ 143 567. πνείοντας: πνείοντος 569. Διός ἐσσι: φίλος ἐσσίν. ἐν ἐνίοις δὲ οὐ φέρεται ὁ στίχος 570–6. = 425-31 573. κατήλθομεν: κατήλυθον 578. τιθέμεσθα: τ᾽ ἐθέμεσθα νηυσὶν ἐϝίσῃς: νηυσὶν ἑῇσι, νηὶ μελαίνῃ 579. = β 419 ἂν: ἐν. cf. 785 581. διιπετέος — 477 582. τελῃέσσας — Β 306 385. δίδοσαν: ἔδοσαν 587. ἀλλ᾽ — ἐπίμεινον α 309 593. = 315 596. με ϝοίκου: κέ μ᾽ οἴκου 597. σοῖσιν: οἷσιν Apollonius Sophista 599. ἐν Πύλῳ ἠϝαθέῃ Λ 252 με: Aristarchus κε ἐρύκεις: ἐρύκοις
600. ἔστω: ἔσται 603. κύπειρον Φ 351 604. καὶ: ἰδ᾽ 606. Ἀρίσταρχος αἰϝίβοτον καὶ μᾶλλον ἐπήρατον τὸ πεδίον 607. οὐ ϝάρ: ἀλλ᾽ οὔ schol. Χ 45 608. δέ τε: δ᾽ ἔτι 609. = Ψ 555 et δ 307 μείδησεν: ϝήθησεν 610. = Ω 127 611. ἀϝαθοῖο: ὀλοοῖο Crates 613. *δῶρον: δώρων κειμήλια κεῖται Λ 132 615. κρητῆρα τετυϝμένον Ψ 741 616. χρυσῷ — 132 617. ἄδηλον εἰ κύριον τὸ φαίδιμος 619. κεῖσέ με νοστήσαντα Ψ 145 ὀρθοτονητέον τὸ μέ 620. = Φ 514 621. ἐς: ἂν vel ἀνὰ 623. ἔπεμπον: ἔνεικαν, ἔνειμαν 626. = Β

774 627. ἔχεσκον: ἔχοντες Aristarchus 631. ἀνειρόμενος — 461 632. ἠὲ — 80 633. ἐκ — 326
634. χρεὼ γίγνεται] cf. χρεὼ ἔσται Φ 322
635. εὐρύχορον: εὔιππον 641. = α 383 προσέφη —: ἀπαμείβετο φώνησέν τε 642. νημερτές μοι ἔνισπε 331 644. θῆτες 645. = α 174
646. ἤ: εἴ 647. προσπτύξατο — β 77 649. *ἐγὼ: ἑκὼν 650. μελεδήματα Ψ 62 652. ἡμέας: ὑμέας
659. μνηστῆρας: μνηστῆρες 660. = 641
661—2. μετηνέχθησαν οὐ δεόντως οἱ στίχοι (ex Δ 103-4) 663. v. Buttmann. Lex. 99 7 664. τινὲς φάμεν δέ μιν, κακῶς 665. τοσσῶνδ' Ascalonita: τόσσων δ' 667. ἐχρῆν ὀρθοτονεῖν τὴν οἱ· ἔστι γὰρ ἀντιδιασταλτικὴ καὶ προηγεῖται τῆς αὐτός· ἀλλ' ὅμως ἐγκλιτικῶς ἀνεγνώσθη schol. Harl. cf. ad ο 285. οἷ schol. Ο 226, οἱ Ω 292
668. πρὶν ἥβης μέτρον ἱκέσθαι αἱ Ἀριστάρχου· αἱ δὲ κοινότεραι πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι vel φυτεῦσαι (Ο 134)
669. = β 212 671. πορθμῷ hic et ο 29
*αὖτις: αὐτὸν λοχήσομαι: λοχήσω, τυχήσομαι 673. = Ψ 539 679. βῆ — δώματα 528
682. ϝειπέμεναι: ἢ εἰπέμεναι. σημειοῦνται διὰ τὴν ἐν τῷ μέτρῳ συνίζησιν 683. δαῖτα — 531
685. δειπνήσειαν: δειπνήσαιτε 686. θάμ': θ' ἅμ'
688. τὸ: τῶν 696. πεπνυμένα — β 38 697. εἰ: τινὲς γρ. αἳ
701. νισσόμενον: νεισόμενον μετὰ — 702. ἠγαθέην β 308
702. Ῥιανὸς ἠμαθίην ἐς — γ 326
703. τῆς — Φ 425 704—5. = Ρ 695-6 705. ἔσχετο: αἱ Ἀριστάρχου ἔσκετο ἀντὶ τοῦ ἐγένετο 706. = Ρ 466 et δ 484 ϝε ϝέπεσσιν: μιν ἔπεσσιν
707. οὐδὲ: ἠὲ 708. νηῶν ὠκυπόρων Ν 110
711. Μέδων — 696 712. ἤ Aristarchus: εἴ
713. ὄφρα — 714. = γ 15-6 715. ὣς — ἀπέβη — 657
716. οὐδ' — Χ 136 717. δίφρῳ: δίφροι
720. νέαι — β 293 721. τῆς — μετηύδα: τὰς — προσηύδα δ' expungit Thierschius
722. κλῦτε φίλαι Β 56 Ὀλύμπιος — ἔδωκεν: Ὀλύμπιοι — ἔδωκαν 723. ὁμοῦ — Δ 251 725. παντοίῃς ἀρετῇσιν Ο 642 726. = α 344. περιττὸς ὁ στίχος
727. ἀνηρείψαντο θύελλαι· ἡ χαριεστέρα τῶν Ἀρι-

στάρχου καὶ ἄλλαι πολλαὶ οὕτως. ceteri ἀποκτεῖναι μεμάασιν
729. ἐνὶ — Ν 121 730. σάφα: μάλα. cf. Δ 404. μάλα est ν 313 et ψ 185 731. ὁππότ' ἐκεῖνος: ὁππότε κεῖνος κοίλην — γ 365 732. ὁρμαίνοντα: ὁρμηθέντα 734. τεθνηυῖαν Thierschius: τεθνηκυῖαν. cf. λ 84, 141, 205 735. ὀτρηρῶς: ὀτρηρὸς 736. δῶκε: ἔδωκε 739. *τιν' ἐκεῖνος: τινα κεῖνος μῆτιν — 678 741. φθῖσαι γόνον: φθίσθαι δόμον
742. φίλη — β 361 743. νύμφα φίλη Γ 130
νηλέι — Τ 266 745. ἐκέλευεν: ἐκέλευσε
748—9. = β 375-6 752. Ἀθηναίῃ — Θ 384
753. σαώσαι: σαώσει 755. θεοῖς μακάρεσσι Ζ 141
756. ἔχθεσθ': ἄχθεσθ' 757. ἀπόπροθι — Ψ 832 758. γόον — γόοιο vix recte 759—60. = 750-1 762. = Ε 115 764. = Ο 373
765. τῶν — μοι 331 767. ἀρῆς: αὐδῆς 768. = α 365 769. = β 324 771. ἀρτύει: ἀρτύνει
773. ἀγορήσατο — β 24 775. ἀπαγγείλησι: ἐπαγγείλησι
777. ἤραρεν: εὔαδεν 778. ἐείκοσι — 530
780—1. = 577-8 782. ἠρτύναντο: ἠρτύνοντο
783. = Ω 379 et Δ 480 abest a nonnullis. περιττὸς δοκεῖ 784. σφιν ἔνεικαν: σφ' ἤνεικαν
785. ἐν νοτίῳ: εἰνοδίῳ (vel cum Lehrsio εἰνόδιον) Ἀριστοφάνης, ὡς ἄν τις εἴποι ἐν ὁδῷ, ἑτοίμην εἰς τὸ πλεῖν 786. μένον — α 422 787. ὑπερωίῳ αὖθι: ὑπερῷ' ἀναβᾶσα
περίφρων — α 329 788. ἄσιτος: ἄναυδος Rhianus ἐδητύος — Λ 780. 792. ἄγωσιν: ἄγουσιν 793. ἐπήλυθε: ἐπέλλαβε ϝήδυμος — Π 454 794. ἄψεα hic et σ 189 795. = 219 et Γ 356 796. δέμας: Μέδῃ Hemsterhusius ad Lucian. d. d. p. 270 post 796. Vindobon. καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ 797. ἀμφιβάλλει Ἀρίσταρχος πότερον ἐπίθετον τὸ ἰφθίμῃ ἢ κύριον 798. ὄπυιε: ὄπυε ἔνι — 555 799. Ὀδυσσῆος — 682
800. εἵως: ὅππως et εἴ πως 803. = Ψ 68 804. φίλον — β 298 805. θεοὶ — Ζ 138 806. ἀκάχησθαι: ἀκαχῆσθαι Ascalonita 807. ἀλιτήμενος 808. περίφρων — 787 809. κνώσσουσ' ὀνειρείῃσι
811. πωλέ' Barnesius, πωλέῃ Thierschius, πώλε' Clarkius, πώλεαι Harlej. 813. κατὰ — 120 814. — ἀ-

ϝαπητὸς 817. = 724-7 817. κοίλης — β 332
820. ἀμφιτρομέω 822. μηχανόωνται: μηχανόωσιν
823. πατρίδα — 558 824. 835. ἀμαυρόν
826. ἔρχεται: ἕσπεται 827. δύναται ϝάρ: καὶ
ἀμύνειν 828. Παλλὰς Ἀθηναίη: Παλλάδ᾽ Ἀθηναίην
831. θεοῖό τε: θεοῦ τέ τιν᾽ (ξ 89) Grashofus
αὐδήν (β 297 et ξ 89): αὐδῆς 833. ζώει — Σ 442
834. ἤδη — Χ 52 835. = 824 837. ζώει — τέ-
θνηκε 110 ἀνεμώλια — Δ 355 839. ἐξ — Κ
162 840. κούρη Ἰκαρίοιο α 329 841. νυκτὸς
— Χ 28 842. ἀναβάντες — Δ 312 843. φρεσὶν
— ϝ 151 845. = Ω 78 et δ 671 847. ἀμφίδυμοι

Ε

1–2. = Δ 1-2 2. φόως: φάος 4. = Π 121
et Ι 25 7. μάκαρες — Ω 99 8–12. = β 230-4
11. Ὀδυσσῆος — δ 799 13. οἰκειότερον ἐν
Ἰλιάδι (Β 721) κεῖται περὶ Φιλοκτήτου. νῦν δὲ ἔδει τετιη-
μένος ἦτορ εἶναι 14–17. = δ 557-60 18. = δ
727 19–20. = δ 701-2 21–2. = α 63-4
25. δύναται ϝάρ δ 827 26. ἦν — δ 558 27. πα-
λιμπετὲς Π 395: παλιμπατὲς et παλίμπατες 28. Ἑρ-
μείαν — Ω 333 φίλον υἱὸν ante Barnesium
30–1. = α 86-7 32. θνητῶν — α 219 34. = Ι
363 χωρὶς τοῦ κέ αἱ κοινότεραι. legebatur enim κ᾽
εἰκοστῷ 39. ποτε: ποτ᾽ ἐκ 40. λαχὼν — Σ
327 41–2. = δ 475-6 43–9. v. ad α 96
50. Πιερίην ἐπιβὰς Ξ 226 ἔμπεσε πόντῳ δ 508
52. ἁλὸς — Δ 72 53. ἀϝρώσσων: ἀϝρεύων
54. προσέθηκέ τις οὐ δεόντως τὸν στίχον 55. τηλόθ᾽
ἐοῦσαν: τηλόθεν οὖσαν 59. μέϝ᾽ ἐκαίετο: μέϝα καίετο
vel μέϝα δαίετο τηλόσε Harl.: τηλόθι 60. ὀ-
δώδειν: ὀρώρει 61. ἣ —: νύμφη δὲ ἐυπλοκαμοῦσα
καλυψώ Harl. ὀπὶ καλῇ Δ 604 62. ἱστὸν
ἐποιχομένη Δ 31 63. τηλεθόωσα: τηλεθάουσα, τηλε-
θάωσα 66. σκῶπες: κῶπες Alexander Myndius ap.
schol. Theocrit. 1 136 τανύϝλωσσοι
67. θαλάσσια — Β 614 μέμηλεν: μεμήλει

68. ἣ δ᾽: ἠδ᾽ 70. ὕδατι — Ψ 282 71. ἄλλη:
ἄλλαι et ἄλλῃ 72. μαλακοὶ: μαλακοῦ ἴου: σίου
Ptolemaeus Euergetes 74. θηήσαιτο: ϝηθήσειεν schol. μ 88
ex Ν 344 ταρφθείη (ζ 99, τ 213 et 251, φ 57): τερ-
φθείη 75. διάκτορος — Ω 445 77–8. οὐδέ μιν
— Δ 537-8 78. δῖα — δ 398 79. ἀϝνῶτες
80. εἴ: ἤ Aristarchus ἀπόπροθι — δ 811
ναίει Aristarchus: ναίοι 82. περ: ϝε
83. στοναχῆσι: στεναχῆσι Aristophanes 84. ὁ στίχος
οὗτος περιττός πόντον ἐπ᾽ ἀτρύϝετον β 370
δερκέσκετο: δερδέσκετο δάκρυα — Σ 32
85. Καλυψὼ — 78 88. = Σ 386 89–90. = Σ
426-7 91. = Σ 387. abest a multis 92. ὧς
— θεὰ Τ 12 93. νέκταρ — Τ 38 94–5. εὐτε-
λεῖς κατὰ τὴν σύνθεσιν καὶ κατὰ τὴν διάνοιαν οἱ στίχοι
94. διάκτορος 75 96. δή — δ 706 ϝε ϝέπεσ-
σιν: μιν ἔπεσσιν 97. τοι: ϝε 99. ἐμέ ϝ᾽: ἐμὲ.
schol. Ο 175 με ϝὰρ
100. δ᾽ ἂν ἑκὼν: κε ϝεκὼν? 105–11. περιττοὶ οἱ στίχοι καὶ
πρὸς τὴν ἱστορίαν μαχόμενοι 109. κύματα — Β 144
110. ἀπέφθιθεν (ὡς κόσμηθεν): ἀπέφθιθον
111. = ϝ 300 112. ἠνώϝειν σὺν τῷ ν ἀντὶ τοῦ ἠνώϝεεν
114–5. = 41-2 115. ἑὴν: ἣν
116. = Ο 34 et ε 85 117. = δ 550 118. = Ω
33 et δ 171 ζηλήμονες: δηλήμονες 120. ἤν: ἤ
τε: ποτε 121. ὧς] cf. Hermann. h. in Ven. 219
μὲν ὅτ᾽ Ὠρίων᾽ ἕλετο: μέντ᾽ ὠρίωνα ἕλε
122. θεοὶ — δ 805 123. ἕως: ὡς ἁϝνή: ἁϝνῇ Apion
οὐδέποτε παρ᾽ Ὁμήρῳ ἡ Ἄρτεμις ἄρσενας φονεύει·
διό τινες ἀθετοῦσι τοὺς στίχους 124. = δ 280
126. = Ι 598 et Ζ 25 127 τριπόλῳ Σ 542: τριπύλῳ
129. ἀϝᾶσθε: ἀϝάασθε Apollonius Soph. p. 4 35 130. ἐϝὼν:
ἐϝὼ et ἔϝωϝ᾽ περὶ τρόπιος: περιτρόπιον
131. ἀρϝῆτι — Θ 133 132. ϝέλσας: ἐλάσας Zenodotus
ἐνὶ — Ψ 316 133–4. = 110-1. non habet
Eustathius 135. φίλεον: φιλέεσκον ἠδὲ: ἠδ᾽
ἔϊ᾽. an ἠδέ ϝε φάσκον? 136. ἀϝήραον: ἀϝήρων Aristar-
chus 137–8. = 103-4 139. ἐποτρύνει — Ο 725
140. πόντον ἐπ᾽ ἀτρύϝετον β 370 141–2. =
16-7 143. οὐδ᾽ — δ 350 144. = 26

145. = Ω 389 146. ἐποπίζεο 147. κοτεσσά-
μενος — Π 386 148. = δ 715 et ε 49 149. με-
γαλήτορα 81 150. ἤι᾽: ᾖεν et ἤιεν. cf. Α 609
152. κατείβετο — Ω 794 155. ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι α
73 156. ἐν: ἀμ αἱ Ἀριστάρχου 157—8. = 83-4
157. abest a compluribus 159. ἀγχοῦ δ᾽ ἱστα-
μένη Ω 87 163. εὐρεῖαν: εὐρείην ἀτὰρ: ἐν δ᾽
πῆξαι: πῆξον ἐπ᾽ αὐτῆς: ἐν αὐτῇ
164. ἐπ᾽ — δ 482 167. τ᾽: δ᾽ 168. = 144
ἵκηαι: ἵκοιο Aristophanes 169. τοὶ — δ 479
170. κρῆναι: κρᾶναι 171. = 116 et Ψ 778
172. = 117 173. τόδε μήδεαι: ἐπιμήδεαι
177. ἀϝέκηθι σέθεν γ 213 178. ἥ με κέλεαι
Ω 434 μέγα — δ 504 179. ἄλλο: ἄλλοις Ari-
stophanes (οἷον σώζειν μὲν ἐμέ, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις κακόν μοί
τι βουλεύειν) 180. = δ 609 et ε 116 181. = δ
610 182. γ᾽: τ᾽. omittunt alii 184—6. = Ο 36-8
185. ὕδωρ: γρ. καὶ ὕδατος, πρὸς ὃ ἐσημειοῦτο Ἀρι-
στοφάνης 187. = 179 188. ἅσσ᾽: ὅσσ᾽
189. με: μοι χρειὼ τόσον ἵκοι (β 28): χρεὼ τόσσον
ἵκοιτο 190. οὐδέ μοι: οὐδ᾽ ἐμοὶ 191. θυμὸς
σιδήρεος Χ 357 192—3. = γ 29-30 194. ἷξον:
ἷζον δὲ: δ᾽ ἐς 195. ὃ — θρόνου Α 536
θρόνου: θρόνον ἔνθεν — Ω 597
197. οἷα ἔδουσιν γ 480 198. Ὀδυσσῆος — 11
200. = δ 218 201. = Λ 780 202. = γ 474 et ε 180
203. = Ψ 723 204. φίλην — ε 37
205. ἰέναι: ἴμεναι 206. *εἰ μὴν: εἴ γε μὲν
207. ἀναπλῆσαι: ἀνατλῆναι. cf. 302 πρὶν — δ 823
208. παρ᾽: σὺν 211. μήν: μέν θην:
ἐγὼ 212. οὐ — φυήν Α 115 οὔ πως: οὕτως
schol. Α 115 214. = Τ 215 215. πότνα: πότ-
νια οἶδα — Υ 201 216. περίφρων — δ 830
217. ἀκιδνοτέρη] οἱ μὲν γλωσσογράφοι ἀσθενεστέρα,
οἱ δὲ εὐτελεστέρα Ἀρίσταρχος εἰς ἄντα, αἱ κοινότεραι
εἰσῶπα 219. ἤματα — 210 220. = γ 233
221. ῥαίησι: ῥαίσειε ἐνὶ — 132
222. ταλαπενθέα 223. = Ι 492 224. καὶ
τόδε τοῖσι: τοῖσι δὲ καὶ τὸ 225. = γ 329
226. σπείους — 68 227. παρ᾽ — Ε 572 μέ-

νοντες: μένοντε 228. = δ 576 230. ἀργύφεον:
ἀργύρεον 232. αἱ Ἀριστάρχου ἐφύπερθε, αἱ εἰκαιότεραι
ἐπέθηκε 234. δῶκέν ϝοι Hermannus: δῶκε μέν οἱ
ἄρμενον — Σ 600 235. ἐν: ἐπ᾽ 238. ἐσχατιήν:
ἐσχατιῆς. cf. δ 517, ω 150 239. κλήθρη τ᾽ αἴγειρός τ᾽
64 οὐρανομήκης 240. περίκηλα Aristarchus,
περὶ κῆλα Chrysippus 241. ὅθι 238 242. Κα-
λυψὼ — 202 δῖα θεάων: πότνια νύμφη
247—8. Ἀριστοφάνης τοὺς δύο τούτους στίχους τὸ αὐτὸ ᾤετο
περιέχειν 248. γόμφοισιν ἁρμονιῇσιν προ-
περισπωμένως· ἔστι γὰρ Ἰώνων ὁ ὑπερβιβασμός
ἄρηρεν etiam Apollonius Sophista: ἄρασσεν multi, Buttmannus ἄ-
ραρεν 249. τορνώσεται Ψ 255 250. τεκτοσυ-
νάων 251. ποιήσατ᾽: τορνώσατ᾽ 252. στα-
μίνεσσιν 253. ἐπηγκενίδεσσι: ἐπεκτανίδεσσι (vel
ἐπητανίδεσσι) Rhianus 254. 318. ἐπίκριον
256. ῥίπεσσι οἰσυΐνῃσιν 258. = 246
259. ποιήσασθαι: ποιήσεσθαι 260. ὑπέρας
κάλους ἐν αὐτῇ: ἐπ᾽ αὐτῆς
261. εἰς — δ 577 262. τέτρατον: ἕβδομον Clemens Ale-
xandrinus et Eusebius 263. πέμπ᾽: πέμψ᾽
264. καὶ λούσασα: σιγαλόεντα Macrobius 268. ἀπήμονά
— Ξ 164 270. τεχνηέντως 271. ὕπνος — β 398
272. Πληιάδας τ᾽ ἐσορῶντι: Πληάδας εἰσορόωντι
schol. Κ p. 286 a 31, Πληιάδας θ᾽ ὁρόωντι schol. Θ 93
γρ. καὶ εἰσορόωντα. διχῶς αἱ Ἀριστάρχου
273—5. = Σ 487-9 276. Καλυψὼ 258 277. χει-
ρὸς: νηὸς 278. δὲ omittunt nonnulli 281. εἴσατο]
cf. schol. Μ p. 339 b 23 et 340 a 45 ὡσανεὶ δέρμα
βοὸς ἐφηπλωμένον τοῖς ὕδασιν, οὕτως εἶδε τὰ ὄρη. τινὲς δὲ
κακῶς ῥινόν φασιν ἀντὶ τοῦ τὴν ἀσπίδα. οἱ δὲ ἐρινὸν τὸν
καρπὸν τῆς ἀγρίας συκῆς. ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος ἐρινὸν αὐτὴν
τὴν συκῆν, κατὰ μεταβολὴν γένους, ὡς ὁ δίφρος τὸ δίφρον·
τὸν γὰρ καρπὸν μὴ νοεῖσθαι, ἐπεὶ βραχύς ἐστι πάνυ. ἔνιοι
δὲ ῥινὸν κατὰ Οἰνωτροὺς τὸ νέφος. οὐ μέντοι Ἡρωδιανὸς
Ἀριστάρχῳ συγκατατίθεται. οἱ δὲ λέγουσιν Ἰλλυριοὺς ῥινὸν
λέγειν τὴν ἀχλύν· ἐφάνη οὖν ὡς ἀχλὺς ἡ γῆ ἐν —
γ 294 282. κρείων — Φ 435 284. ἐπι-
πλώων: ἐπιπλείων. cf. Γ 47 ὃ — Φ 136
285. = Ρ 442 δὲ: ῥα 286. ὢ — δὴ δ 169

μετεβούλευσαν 289. *πεῖραρ: πεῖρας,*
Apion apud Apollonium *πεῖαρ* 290. **μήν: μέν*
δασέως τὸ ἅδην *ἐλάαν: ἐάαν* schol. *N* 315. cf. *T* 423
292. *πάσας δ' ὀρόθυνεν Φ* 312 *ἀέλλας: θυέλλας*
Lucianus 293. *παντοίων ἀνέμων B* 397 294. *οὐ-*
ρανόθεν: οὐρανόθι 295. *ἔπεσον* Harl. cum schol. *I* p.
239 b 5: *ἔπεσεν* *δυσαής Ψ* 200: *δισαής (καὶ ϝὰρ ἀ-*
ναψύχει τοὺς ἀνθρώπους) 296. *αἰθρηϝενέτης: αἰ-*
θρηϝενέης Rhianus et Aristophanes *κῦμα: πῆμα*
297. *λύτο — δ* 703 298. 355. 407. 464. = *X* 98
ϝεῖπεν ἐϝὸν: εἶπε πρὸς ὃν 299. *μήκιστα: μήχιστα (ἵν'*
ᾗ τίς μοι ϝένηται μηχανή) et *μάλιστα* *ϝένηται: ϝέ-*
νοιτο
300. *δὴ: μοι* *εἶπεν: εἴπῃ* 301. *πρὶν* — 207
302. *ἀναπλήσειν: ἀνατλήσειν* 305. = 293 et
N 773 *σόος: σῶς* 306. *οἳ — δ* 98
307. *χάριν — E* 874 308. *θανέειν — δ* 562
310. *θανόντι: δαμέντι* 312. = *Φ* 281 *ϝαλῶναι:*
ὁ Ἰξίων ὀλέσθαι 314. *ἐπεσσύμενον: ἐπισσύμενον* Ari-
starchus 315. *αὐτὸς πέσε: αὐτὸν βάλε* Rhianus
317. *δεινὴ: τινὲς δίνῃ ϝράφουσιν, ἵν' ᾖ οὕτω· σὺν τῇ δίνῃ τῶν*
ὑδάτων ἐλθοῦσα ἡ τῆς συμμίξεως τῶν ἀνέμων θύελλα
322. *ἀνέδυ: ἀνέβη* 326. *καθῖζε: καθῆστο*
328. *ὀπωρινὸς Βορέης Φ* 346 330. *δὲ ἴδεν* schol. *Δ* p.
128 a 9: *δ' εἶδεν* 334. *αὐδήεσσα: οὐδήεσσα (οἱονεὶ ἐπί-*
ϝειος) Aristoteles et Chamaeleon. Aristoteles etiam *αὐλήεσσα* i. e.
μονώδης 337. *οὐκ ἐνεφέρετο ἐν ταῖς πλείοσιν. Ἀρί-*
σταρχος δὲ περὶ μὲν τῆς ἀθετήσεως διστάζει, ϝράφει δὲ διὰ
τοῦ υ, ὑπεδύσατο. ἔοικε δὲ ὁ στίχος ἐκ τῶν ὕστερον εἰρημένων
ὑπό τινος παρεμβεβλῆσθαι. cf. 353 *ποτῇ: ποτὴν*
338. *ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου* 33 *πολυδέ-*
σμου —: καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε *εἰπέ — Σ* 391
339. *Ποσειδάων — α* 74 340. *φυτεύει β* 165
342. *ὧδ' ἔρξαι: ὡς ϝέρξαι* Hoffmannus. legitur etiam *ἔρ-*
δειν 345. *ϝαίης — ὅθι* 280 346. *στέρνοισι* etiam
schol. *O* p. 416 b 8: *στέρνοιο. διχῶς αἱ Ἀριστάρχου*
τανύσσαι: τάνυσσαι 347. *οὐδέ τι: οὐδέν* 349. *ἀ-*
πολυσάμενος: ἀποδυσάμενος 351. *ὥς — θεὰ* 92
352. *ἂψ: αἶψ'* *πόντον — δ* 570 354. *μερμήριξε:*
μερμήριζε *πολύτλας* — 171 355—6. = 298-9

356. *αὖτε: ἄλλον* et *ἄλλος* 357. *ὅτε: ὅ τε* i.
e. *διὸ* 360. = 342 361. *ὄφρ' ἂν μέν κεν Λ*
187, *N* 127, *ζ* 259 365. = *δ* 120 *καὶ κατὰ*
θυμόν: δῖος Ὀδυσσεύς 366. *ὦρσε δ': ὦρσεν*
Ποσειδάων — 339 367. *δεινόν τ' ἀρϝαλέον τε* 175
368. *τινάξῃ: τινάξει* 370. *δούρατα μακρὰ* 162
372. *τά* — 321 373. *κρήδεμνον* — 346
374. *κάππεσε — Λ* 523, *Φ* 115 375. *κρείων* — 282
376. = 285 378. *ἀνθρώποισι: Φαιήκεσσι*
μιϝήῃς: μιϝείῃς 379. *κακότητος: κακότητα*
380. = *Λ* 531 381. cf. *N* 21 382. =
E 733 et *δ* 795 385. *πρὸ: τὰ* *ἔαξεν: ἔαϝεν*
386. *ἕως ὅ ϝε: ὅππως.* Lachmannus *εἷος ὃ*
387. = *β* 352 388. *πηϝῷ: κωφῷ. οἱ μὲν ϝλωσσοϝρά-*
φοι μέλανι καὶ ἰσχυρῷ, ψυχρῷ, ἀδιαλύτῳ. τινὲς δὲ ϝαληναίῳ.
κρεῖσσον δὲ εὐπαϝεῖ, εὐτραφεῖ καὶ εὐμεϝέθει 389. *πλᾱ-*
ζετο (i. e. *ἐπλήσσετο,* sicut *Φ* 269) Aristarchus, *πλᾰζετο* (i. e.
ἐπλανᾶτο) ἡ κοινή ap. Cramer. Ox. 1 p. 149 8 391. *ἠδὲ:*
ἡ δὲ Aristarchus. cf. schol. *O* 127 393. *ὑπὸ: ἐπὶ* Ari-
stophanes et Rhianus 394. *ἀσπάσιος: ἀσπασίως*
395. *ἐν* — 13 *κῆται* Hermannus: *κεῖται*
397. *ἀσπάσιον: ἀσπασίως* 398. *Ὀδυσεῖ: Ὀδυσῆ'.* cf.
ν 35
402. *ξερὸν* 404. *ὄχοι: ὀχοὶ* apud Apollonium Soph.
ἐπιωϝαί 406—7. = 297-8 408. *ἀϝελπέα:*
ἀνελπέα et *ἀελπτέα* *ἰδέσθαι: ἱκέσθαι*
409. *λαῖτμα: κῦμα* *ἐτέλεσσα: ἐπέρησα* 410. *ἔκ-*
βασις *ἁλὸς πολιοῖο Y* 229 413. *ἀϝχιβαθὴς*
415. *λίθακι* 418. 440. *παραπλῆϝας*
419. *ἀναρπάξασα — δ* 515-6 420. *βαρέα — Ξ* 432
421. *ἠέ τι: ἢ ἔτι* 422. *ἐξ ἁλὸς οἶα: εἰνάλιον*
ἅ (vel *εἰν ἁλὶ οἶά*) Aristarchus 423. *κλυτὸς — Ξ* 135
424. = 365 426. *ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινοὺς: ἔνθ'*
ἀπὸ ῥινός τε 427. *ἐπὶ — θεὰ Α* 55 *ϝλαυ-*
κῶπις — ϝ 371 431. *ἐπεσσύμενον: ἀπεσσύμενον* Ixion
432. *πουλύποδος* *θαλάμης*
433. *κοτυληδονόφιν* 434. *θρασειάων — Ψ* 714
437. *ἐπιφροσύνην δῶκε: ἐπὶ φρεσὶ θῆκε* ex 427 438. *τά:*
τό 439. *εἴ* -440. = 417-8 441. *Σώσωνά φασι*
τοῦτον λέϝεσθαι τὸν ποταμόν 445. *κλῦθι ἄναξ Π* 514

ὅτις: ὅς τ' schol. Θ 1 p. 216 b 20 πολύλλιστον: πολύλλιστος 449. σὰ ϝούναθ' ἱκάνω δ 322 πολλὰ — Β 690 456. στόμα τε ῥινάς θ' Ψ 777 θ' ὃ δ' ἄρ': τε ὃ δ'. cf. Buttmann. Gr. 2 p. 466***) 457. ὀλιϝηπελέων Ο 245 458. ἄμπνυτο — Χ 475 ἔμπνυτο Aristarchus 459. ἕο Zenodotus, ἕθεν ἡ κοινή 460. ἁλιμυρήεντα Φ 190 461. ἂψ — ῥόον 327 462. χερσὶ φίλῃσιν Ψ 99 463. σχοίνῳ ζείδωρον — ϝ 3 464. = 407 465. = 299 466. δυσκηδέα φυλάσσω Aristarchus: φυλάξω 468. ὀλιϝηπελίης κεκαφηότα — Ε 698 469. δ' ἐκ: ϝὰρ πνέει: πέλει schol. Apollon. Rhod. 4 111 ἠῶθι πρό Λ 50 471. μεθίῃ: μεθείῃ vel μεθείη 473. ἕλωρ — ϝ 271 474. = Π 652 475. βῆ — εἰς β 10 δ': ῥ' 477. πεφυῶτας: πεφυῶτε schol. Ε 245, πεφυῶτες schol. Δ 127. ἐν τοῖς ὑπομνήμασι ϝεϝαῶτας φυλίης: δάφνης schol. Ε 245 478. διάη Augustanus: διάει ἀνέμων μένος — Hesiod. O et D 627 479. οὔτε ποτ': οὔτε μὲν vel μιν (τ 441). alii οὐδ' αὖ ἠέλιος φαέθων Λ 735 481. ἐπαμοιβαδίς: ἐπαμοιβαδόν schol. Δ 222 482. καταμήσατο — Ω 165 483. ϝὰρ: ϝάρ οἱ, unde Hermannus δέ οἱ ἤλιθα πολλή Λ 677 486. δὲ ϝιδὼν: μὲν ἰδὼν πολύτλας — 354 488. σποδιῇ ἐνέκρυψε: ἔκρυψε Hermannus 489. ἀϝροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς δ 517 490. σώων Buttmannus: σώζων αὔῃ Ixion: αὔοι 493. δυσπονέος: δυσπραϝέος Dionysius Halicarn.

Z

1. καθεῦδε Zenodotus, non κάθευδε πολύτλας — ε 486 2. ἀρημένος Σ 435: βεβαρημένος 7. ἔνθεν — ἄϝε Κ 179 8. δὲ Σχερίῃ Aristarchus (cf. 162): δ' ἐν Σχερίῃ. δ' ἐς Σχερίην Apollonius Soph. ἀνδρῶν: ἄλλων 10. θεῶν: θεοῖς Rhianus 11. = ϝ 410 12. μήδεα — Ρ 325 13. = δ 242 et ε 427 14. Ὀδυσσῆι μεϝαλήτορι ε 233 15. βῆ — θάλαμον δ 310 16. ϝυὴν καὶ εἶδος Χ 370

21. = Ψ 68 22. τινὲς δύο μέρη, ναυσί καὶ κλειτοῖο. τινὲς δὲ τῇ Ναυσικλειτοῖ ὡς Καλυψοῖ 24. = Β 795 et ε 437 25. ϝείνατο — Τ 293 26. τοι κεῖται: δὴ κεῖνται schol. Ο 9 29. τοι τούτων: τοιούτων Καλλίστρατος χάρις ἀντὶ τοῦ χαρά, μεταποιῆσαι δέ φησιν Ἀριστοφάνην φάτις ἀναβαίνει] v. Hermann. ad Oedip. R. 492 30. πατὴρ — Χ 431 31. ἅμ' — δ 407 32. συνέριθος 33. ἐντύνεαι: ἐντυνέαι et ἐντύνεο ἔτι δὴν: δὴν ἔτι 34. κατὰ: ἀνὰ 35. ἐστὶ καὶ αὐτῇ: ἐσσὶ καὶ αὐτή 36. ἠῶθι πρό ε 469 37. ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν Ω 179 40. ἀπὸ: ἄπο schol. Σ 64 41. = α 319 42. cf. Ε 360 ἀσφαλὲς αἰεί (Ο 683): ἔμμεναι ἐσθλόν Herodianus de fig. ap. Villoison. 2 p. 94 43. οὔτε: οὐδέ schol. Θ 13 44. ἐπιπίλναται: ἐπικίδναται Herodianus αἴθρη: αἰθήρ Rhianus 45. ἀνέφελος: ἀννέφελος schol. Α 420 46. τῷ: τῇ Rhianus μάκαρες θεοὶ ε 7 47. ἀπέβη ϝλαυκῶπις ϝ 371 ἐπεὶ — Υ 340 κούρῃ: πάντα 48. εὔθρονος Θ 565 49. ἀπεθαύμασ' 50. διὰ: κατὰ 52. σὺν — Α 362 57. πάππα ἐφοπλίσσειας: ἐφοπλήσειας, Rhianus ἐφοπλίσειαν (οἱ δμῶες δηλονότι) 60. ἐόντα: ἐόντι 61. βουλὰς βουλεύειν Κ 327 ἔχοντα: ἔχοντι 63. θαλέθοντες: θαλέοντες et τελέθοντες 64. νεόπλυτα: εὔπλυτα 65. τὰ] cf. Τ 213 67. πατρὶ φίλῳ 51 69. ἐφοπλίσσουσιν -70. εὔκυκλον = 57-8 70. ὑπερτερίῃ 71. ὣς — ἐκέκλετο Σ 343 72. ἄμαξαν — Ω 189 74. φέρον Aristophanes, et 75. κατέθηκαν 75. καὶ — κατέθηκεν Ζ 473 76. κίστῃ 77. ἐν — ϝ 40 78. ἀσκῷ ἐν αἰϝείῳ Γ 247 79. δῶκεν δὲ χρυσέῃ: δῶκε δὲ χρυσείῃ ληκύθῳ 80. χυτλώσαιτο σὺν — 52 81 μάστιϝα — Ρ 479 82. μάστιξεν δ' ἐλάαν ϝ 494 84. ἅμα — κίον Χ 461 87. ῥυπόωντα: ῥυπόεντα 88. ἀπήνης: ἁμάξης 90. ἄϝρωστιν 95. ἀποπλύνεσκε: ἀποπτύεσκε 96. χρισάμεναι: ἀλειψάμεναι. cf. Ξ 171 99. δμωαί: δμῶές 100. [illegible]' ἄρ': τ' ἄρ' et δ' ἄρ'. cf. Γ 5 et κ 350 102. δ': τ' schol. ε p. 202 4 οὔρεος: οὔρεα 103. περι-

μήκετον Ξ 187 105. νύμφαι — Ζ 420 106. ἀγρονόμοι Μεγακλείδης “ἀγρόμεναι παίζουσιν ἀνὰ δρία παιπαλόεντα” γέγηθε — Θ 559 δέ τε: δ᾽ ἄρα Apollonius Sophista 108. ῥεῖα ἀριγνώτη δ 207 τ᾽: οὕτω διὰ τοῦ τέ αἱ Ἀριστάρχειοι καὶ σχεδὸν πᾶσαι 110. πάλιν — Ζ 189 112. = δ 795 113. ἐυώπιδα 116. ἔμβαλε: ἔμπεσε δίνῃ: λίμνῃ 117. ἐπὶ — ἄυσαν Θ 160 118. ὤρμαινε — ε 424 122. ἀυτή: ἀυτμή 124. = Υ 9 126. ἄγ᾽ ἐγὼν: ἄγε τῶν 128. πτόρθον χειρὶ — Φ 403 130. = Μ 299 et Ρ 61 131. ἐκ πλήρους τὸ εἶσιν αἱ Ἀριστάρχου ἐν: ἐκ 132. δαίεται: αἴθεται ὃ omittebat Rhianus μετέρχεται: ἐπέρχεται 133. κέλεται -134. = Μ 300-1 135. ἐυπλοκάμοισιν: εὐπλοκάμῃσιν 137. σμερδαλέος: λευγαλέος vel cum Zenodoto ἀργαλέος 138. φεῦγον — ἄλλῃ Λ 745 140. θάρσος — θῆκε γ 76 142. γούνων λίσσοιτο λαβὼν Ζ 45 ἐυώπιδα — 113 143. ἀποσταδά: ἐπισταδὰ 144. περιττὸς ὁ στίχος. καὶ Ἀθηνοκλῆς δὲ ὑπώπτευσε τὸν στίχον 145. = ε 474 ὧς ἄρα: ὧδε δέ 149. γουνοῦμαί σε Φ 74 ἢ: ἦ Ascalonita 150. τοὶ — ε 169 151. Διὸς μεγάλοιο δ 27 152. = Β 58 153. εἰ δ᾽ αὖ γε βροτὸς ἐσσὶ οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν Harl. 154. πατὴρ — 30 156. ἐυφροσύνῃσιν: ἐν εὐφροσύνῃσιν 158. ἔξοχον — ε 118 160. τοῖον εἶδον schol. α 1 p. 8 16: τοιοῦτον ἴδον. Phillipsiensis τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον, omisso βροτὸν 161. = δ 142 164. πολὺς — Β 675 ἕσπετο: ἔπλετο 165. ἦ: ᾗ ἔμελλεν κήδε᾽ ἔσεσθαι δ 108. οὐκ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὸ ἤμελλεν· Ἀττικῶν γὰρ τῶν μεταγενεστέρων ἐστίν ἔσεσθαι: ἕπεσθαι 168. τ᾽: δ᾽ schol. Il. p. 281 a 3 170. οἴνοπα — ε 349 172. κάμβαλε: κάββαλε, schol. μ᾽ ἤγαγε 173. ὄφρ᾽ ἔτι: ὄφρα τι 174. παύσεσθ᾽: παύσασθ᾽ 175. ἀλλὰ ἄνασσ᾽ γ 380 πολλὰ — ε 449 180. φρεσὶ σῇσι: φρεσὶν ᾗσι. cf. Ξ 264 185. ἐυμενέτῃσι τ᾽: γ᾽ Apollonius Sophista. cf. Α 218 ἔκλυον] v. Lobeck. Ῥηματ. p. 336 186. Ναυσικάα λευκώλενος 101 188. δ᾽ deest 190. τάδ᾽: τά γ᾽

191. πόλιν καὶ γαῖαν 717 195. τήνδε — 177 197. κάρτος — δ 415 198. ἀμφιπόλοισιν ἐυπλοκάμοισι Χ 442 200. φάσθ᾽: φᾶσθ᾽. Τυραννίων συστέλλει 201. διερὸς (ὁ ζῶν) Aristarchus, δυερὸς (ὁ ἐπίπονος) Callistratus 203. ἀθανάτοισιν: ἀνθρώποισι 204. πολυκλύστῳ — δ 354 205. βροτῶν: βροτὸς ἐπιμίσγεται Κ 548 207. τὸν νῦν: τῷ μιν Callistratus πρὸς: παρὰ 209. βρῶσίν — α 191 210. τ᾽: δ᾽ ὅθ᾽: ἵν᾽ ἐπὶ — ε 443 211. ἔσταν τε: ἵσταντο κέλευσαν: κέλευον 212. Ὀδυσσῆ᾽: Ὀδυσσέα, Ὀδυσσῆ 213. = 17 215. = 79 δῶκαν δὲ: δῶκε δέ οἱ 216. λοῦσθαι — Π 669 220. ἀλοιφή: ἄλειφαρ 222. κούρῃσιν ἐυπλοκάμοισι 115 226. ἔσμηχεν χνόον 228. ἅ — ε 372 et ζ 109 229. Διὸς — δ 184 232. περιχεύεται: περιχεύῃ 236. ἀπάνευθε — β 260 237. κάλλει στίλβων Γ 392 238. ἀμφιπόλοισιν ἐυπλοκάμοισι 198 239. μευ: μοι ὄφρα τι: ὅττι κεν 240. ἀϝέκητι θεῶν δ 504 οἳ — Ω 427 241. ἐπιμίσγεται 205: ἐπιμίξεται 242. δέατ᾽: δόατ᾽ 243. τοὶ — ε 169 244—5. ἄμφω μὲν ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος, διστάζει δὲ περὶ τοῦ πρώτου, ἐπεὶ καὶ Ἀλκμὰν αὐτὸν μετέλαβεν, παρθένους λεγούσας εἰσάγων “Ζεῦ πάτερ, αἲ γὰρ ἐμὸς πόσις εἴη.” 244 κεκλημένος εἴη Β 260 Ἔφορος ἐπαινεῖ τὸν λόγον ὡς ἐξ εὐφυοῦς πρὸς ἀρετὴν ψυχῆς. ἐγὼ δὲ τοῦτο πρὸς τὸ ἁβροδίαιτον τῶν Φαιάκων δίδωμι 246. = 209 247. = Χ 133 248. ἔθεσαν: θέσσαν βρῶσίν — 246 249. = ε 94 et ζ 1 251. = ε 382 et ζ 186 252. εἵματα πτύξασα 111 253. ζεῦξεν δ᾽: ζεῦξε δ᾽ ὑφ᾽. cf. Ω 277 254. ἔπος — δ 610 255. δὴ νῦν: νῦν δὴ et νῦν ὦ 256. ἐν πᾶσιν ἐμοῦ, ἀλλ᾽ οὐκ ἐμεῦ ἔνθα σε: ἔνθαδε 258. δοκέεις — ε 342 259. ἔργ᾽ — Τ 131 262. ἐπιβείομεν: ἐπιβήσομαι 264. εἰσίθμη: εἰσίσθμη Aristophanes 265. ἐπίστιον: ἐφέστιον schol. Il. p. 294 b 28. cf. p. 56 a 42 269. ἀποξύουσιν Buttmann. Lex. 75 4: ἀποξύνουσιν 271. νῆες ἐϝῖσαι ε 175 275. ὧς ϝείπησι: ὧδ᾽ εἴπησι εἴπῃσι κακώτερος Χ 106. cf. Η 87 et 300

νύ: κέ 275–288. ἀθετοῦνται στίχοι ιδ'
276. δ' omittunt nonnulli καλός — Φ 108
280. ἠέ τις: ἤ τίς οἱ. Hermannus ἤ νύ οἱ 281. οὐρανόθεν καταβάς Λ 184 ἤματα — ε 219 282. βέλτερον: βέλτιον 284. πολέες — Ω 167 285. δέ κ': δ' ἂν 286. = Ψ 494 et α 47 289. ὧδ': ὦκ' Aristarchus 290. ἐμοῖο: ἐμεῖο Zenodotus
291. δήεις αἱ χαριέστεραι: δήομεν ἀγλαὸν ἄλσος Β 506
κελεύθου: θαλάσσης 294. ὅσσον — ε 400
297. ἀπόλυτος ἡ ἡμέας δώματα ἶχθαι Aristophanes 298. ἐρέεσθαι: ἔρχεσθαι 299. μεγαλήτορος — 213
300. ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' 108 301. μὴν: μὲν 303. ἥρωος: ἥρως δόμοι: δόμοις et δόμῳ αὐλή: αὐλῇ 304. μάλα: μάλ' ἐκ 305. ἧσται ἐπ' ἐσχάρῃ 52 ἐν — Ι 206 306. = 53 et Σ 377
308. αὐτῇ: αὐγῇ 309. ϝοινοποτάζει Υ 84
310. περὶ: ποτὶ. cf. η 142 311. νόστιμον — ε 220 313–5. omittunt August. et Vind., in margine ponit Harl. cf. η 75-7 313. κέν: γάρ 314. φίλους —
315. = δ 475-6 316. ὧς — ἵμασεν ε 380
318. τρώχων: τρεχέτην Callistratus 321. δύσετό τ' ἠέλιος γ 497 323. Διὸς — 151 324. = δ 762
μευ: μοι 326. κλυτὸς — ε 423 εἰνοσίγαιος Vind.: ἐννοσίγαιος 327. = Ω 309 328. = γ 385
329. ἐναντίη: ἐναντίον αἴδετο: ἅζετο. cf. Φ 468-9 330. Ἀρίσταρχος περισπᾷ τὸ ζαφελῶς, καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν· ἔδει δὲ βαρυτόνως 331. = α 21

Η

1. πολύτλας — ζ 249 3. ἀγακλυτὰ δώμαθ' γ 428
5. ὑπ': ἀπ' 10. γέρας ἔξελον Π 56
12. Ναυσικάαν λευκώλενον ζ 251 13. ἀθετεῖ Ζηνόδοτος
14. αὐτὰρ: an ἀμφὶ δ'? cf. Ρ 269 18. δύσεσθαι ἐραννήν: δύεσθ' ἐρατεινήν 19. θεὰ — ζ 112
20. κάλπιν 22. οὐκ ἄν: ἦ ῥα Aristophanes
24. ταλαπείριος] Ἀρίσταρχος μὲν ἀντὶ τοῦ ταλαίπωρος, τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ξένος καὶ πόρρωθεν πεπερακὼς ἢ

μακρόθεν ἀφιγμένος 25. τηλόθεν — γαίης Α 270
οὐ — 26. = ζ 176-7 26. γαῖαν ἔχουσιν: ἔργα νέμονται 27. = α 221 30. ἐγὼ — ζ 261
31. προτίοσσεο: ποτιόσσεο 32. οἶδε: οἶγε
33. ὅς —: ὅτε κέν τις ἵκηται ἔλθῃ: ἔλθοι
35. δῶκ' ἐνοσίχθων: δῶκε Κρονίων 37–8. — γ 29-30 39. ἡ ναυσί δοτικὴ ἀεὶ παρὰ τῷ ποιητῇ διὰ τοῦ η, νηυσί, ἐν δὲ συνθέσει διὰ τοῦ α 41. ῥά οἱ: σφισιν Zenodotus ἀχλύν] cf. Ο 669 42. φίλα φρονέουσ' 15 45. θαῦμα — ζ 306 46. ἀγακλυτὰ 3
47. = Ε 420 τοῖσι δὲ: τοῖς ἄρα, αὐτίκα
48. τοι — 28 49. διοτρεφέας — γ 480
50. δαίτην: ἔνδον 52. ποθεν ἄλλοθεν: μάλα τηλόθεν. cf. 33 54. Ἡσίοδος ἀδελφὴν Ἀλκινόου τὴν Ἀρήτην ὑπέλαβεν 57. εἶδος — Β 715 64. ἄκουρον: ἄγουρον Aristophanes (ἄϝωρον?) ἀργυρότοξος — Ω 758 65. νυμφίον hic et Ψ 223 7. ἐπὶ χθονὶ τίεται: ἐπιχθόνιος τίετ' 68. ὑπ': ἐπ'
73. μὴν: μὲν 74. οἷσίν τ': αἱ χαριέστεραι ᾗσί τ', ed. Rom. ᾗσίν τ' εὐφροσύνῃσι, Vossius ᾗσί τ' ἐπιφροσύνῃσι
λύει: λύειν 75. φίλα — 42 76–7. = ζ 314-5
78. = γ 371 79. πόντον ἐπ' ἀτρύγετον ε 140
80. ὑποπτεύεται ὁ τόπος, ὡς καὶ Χαῖρίς φησιν ἐν τοῖς διορθωτικοῖς 84. — ὑψερεφὲς 85. = δ 45-6
85. μεγαλήτορος — ζ 299 86. 95. ἐρηρέδατ': ἐληλάατ', ἐληλέδατ', ἐληλάδατ' 88. ἐντὸς ἔεργον Ω 544
90. χρυσέη κορώνη Δ 111 92. = Υ 12 93. = 85 94. ὄντας] cf. τ 230 et 489 96. ἐς — οὐδοῖο 87
100. βωμῶν: πύργων ex Μ 154. κακῶς οἱ βουνῶν γράφοντες
101. αἰθομένας δαΐδας α 434 μετὰ — Λ 4
103. δέ οἱ: δ' ἔσαν 104. ἀλετρεύουσι μύλης: μύλης, μύλοις μήλοπα 105. ὑφόωσι ἠλάκατα — ζ 306 106. φύλλα ἤτοι διὰ τὸ πλῆθος, ἢ διὰ τὸ εὐκίνητον τῶν χειρῶν ἐν τῷ στρέφειν τὴν κρόκην, ὡς καὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου ἀντεστραμμένα ἀλλήλοις καὶ εὐκίνητα ῥᾳδίως καὶ ὑπὸ τυχούσης αὔρας, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεῖ "ὥσπερ γὰρ ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς, κἂν ἄλλο μηδέν, ἀλλὰ τἀκείνης κάρα κινεῖ τις αὔρα κἀνακουφίζει πτερόν."
μακεδνῆς 107. καιροσέων

108. ὅσσον: τόσσον 110. περὶ — 111. = β 116-7
113. ἐλήλαται: ἐρειρέδατ᾽ 114. δένδρεα μακρὰ πεφ. ε
241 μακρὰ: καλὰ πεφύκασι Herodianus περὶ
διχρόνων p. 367 Lehrs. cf. Buttmann. Gr. 1 p. 352*): πεφύκει
τηλεθόωντα: τηλεθάοντα 116. συκέαι: συκαῖ
117. ἀπολείπει: ἐπιλείπει et ἀπολήϝει
118. χείματος 119. Ζεφυρίη 121. σῦκον
123. τῆς: τῆς δ᾽ θ᾽ εἱλόπεδον Toup. ad
Hesych. 3 p. 401: θειλόπεδον 125. τραπέουσι
ὄμφακες 126. ὑποπερκάζουσιν
127. κοσμηταὶ 131. ὑδρεύοντο: ὑδρεύονται. potest ὑ-
δρεύουσι coll. κ 105 132. ἀϝλαὰ — δ 589
133. = ε 75 et η 1 134. = ε 76 136. ἡϝήτορας
— Ψ 573 137. ἐυσκόπῳ — α 38 138. κοίτου:
κοίτης 139. = δ 532 et η 133 144. ἄνεῳ ἐϝέ-
νοντο Γ 84 147. ϝούναθ᾽ ἱκάνω δ 322 πολλὰ
— ε 449 149. ἐπιτρέψειεν Aristarchus: ἐπιτρέψειαν
150. κτήματ᾽ ἐνὶ: κτήματά τ᾽ ἐν 152. δὴ —
α 49 δηθὰ: δηρὰ 153. ὧς — ἕζετ᾽ β 224
154. οἳ — Ψ 676 155. ὀψὲ — μετέειπε Ι 696
Ἐχένηος: Ἁλιθέρσης ex β 157 156. προϝε-
νέστατος: προϝενέστερος, ut Β 555 157. παλαιά — β
188 158. = β 228 159. μήν: μέν
τόδε: τό ϝε 160. ἐπ᾽ — 153 161. οἵδε: οἵ ϝε
162. ἐπὶ — Σ 389 164. ἐπικρῆσαι
Διὶ — Λ 773 166. δόρπον: δεῖπνον schol. Ν 363
167. αὐτὰρ — ἄκουσ᾽ Ψ 161 168. = Λ 646 et 482
169. ἐπὶ — Σ 422 171. ἷζε: ἧστο Plutarchus
μάλιστα — Γ 388 172—6. = δ 52-6
174. ἀθετεῖται τὸ ἔπος 177. = ζ 249 180. ἵνα
— 181. = 164-5 182. μελίφρονα οἶνον Ω 284
183. = ϝ 340 184. = ϝ 395 185. = δ 173
186. Φαιήκων — 136 187. = Η 368
192. μνησόμεθ᾽: φρασσόμεθ᾽ 193. ϝὴν — ε 26
197. πείσεται — αἶσα Υ 127 ἅσσα: ὅσσα
κατὰ κλῶθες: κατακλῶθες. cf. Buttmann. Mytholog. 1 p. 293*)
198. = Υ 128 ϝιϝνομένῳ: ϝεινομένῳ
199. = Ζ 128 οὐρανοῦ: οὐρανὸν
204. ξυμβλῆται: ξύμβληται vel ξύμβλητο 207. = ε 214
209. ἔοικα — ζ 243 210. = 212 et ϝ 3 212. ϝισω-

σαίμην 213. πλείον᾽: μᾶλλον 215. δορπῆσαι:
δειπνῆσαι ἐάσατε — Χ 416 217. ἕο Zenodo-
tus. cf. ε 459 218. ἐνὶ —: ἐνιπλησθῆναι ἀνώϝει Athe-
naeus 221. ληθάνει ἐνιπλήσασθαι: ἐμπλη-
σθῆναι ἡ Ἀριστάρχου 222. ὀτρύνεσθε Zenodotus: ὀ-
τρύνεσθαι 223. ἐμὲ τὸν δύστηνον Χ 59 224. με
— Ε 685 225. = Τ 333 διχῶς, δμωάς καὶ
δμῶας 226. = δ 673 227. κατὰ — δ 266
228. = 184 229. = ϝ 396 232. ἀπ-
εκόσμεον 233. ἤρχετο — α 367 234. φᾶρός —
ϝείματ᾽ ζ 214 235. σὺν — ζ 80 236. = ε 172
238. τίς — ἀνδρῶν α 170 239. φῇς: φὴς
240. = 207 241. διηνεκέως — δ 836
242. θεοὶ — Ω 612 243. = Γ 177 244. ἀπό-
προθεν: ἀπόπροθι 246. ἐυπλόκαμος — θεός 41
247. οὔτε — Σ 404 248. ἐμὲ τὸν δύστηνον 223
249—51. = ε 131-3 251—8. ἀθετοῦνται 253. δέ
με: δ᾽ ἐν 254. νῆσον ἐς Ὠϝυϝίην α 85 255. ἐυ-
πλόκαμος — ἥ 41 256. ἐφίλει — 257. = ε 135-6
ἠδὲ: ἠδέ μ᾽? 257. θυμὸν — Ι 587 259. ἔμπε-
δον, εἵματα: ἔμπεδα, ϝείματα? cf. τ 113 261. ὀϝδό-
ατον: ὄϝδοον ἐπιπλόμενον 263. νόος — Ρ
546 264. ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου ε 338
265. = δ 746 et Π 670 266. = ε 268 267. —
ϝαίης 269. = ε 278-80 269. ὑμετέρης: Φαιήκων ex ε 280
271. Ποσειδάων — Ο 41 272. κατέδησε — ε 383
274. ἁδινὰ στενάχοντα Ω 123 277. ἐπέλασσε
— ϝ 300 278. κέ: δέ 281. τῇ — 282. = ε 442-3
283. θυμηϝερέων 284. διιπετέος — δ 581
287. φίλον — β 298 288. μέσον ἦμαρ Φ 111
289. δύσετό τ᾽ ἠέλιος ζ 321 Ἀρίσταρχος ϝρά-
φει δείλετο, ὅ ἐστιν εἰς δείλην ἐκλίνετο 291. θεῇσιν: θε-
οῖσιν 292. τὴν: τὴν δ᾽ 295. αἴθοπα — ϝ 459
296. λοῦσ᾽ ἐν: λοῦσε schol. Ε 905 298. φώ-
νησέν τε δ 370
300. ἐμὴ: ἡ ᾽μὴ μετ᾽: σὺν ἀμφιπόλοισι — α 362
301. ἡμέτερον: ἡμετέρου. Ἀττικὸν τὸ σχῆμα ὡς εἰς
διδασκάλου 302. = 240 303. νείκεε: νείκεο
306. ἐπισκύσσαιτο: ἐπισκύζοιτο 307. δύσζη-
λοι φῦλ᾽ — ϝ 282 308. = 298

309. *φίλον κῆρ: νόημα* 311. = δ 341 311–6. *τοὺς*
ἓξ Ἀρίσταρχος διστάζει Ὁμήρου εἶναι. εἰ δὲ καὶ Ὁμηρικοί, εἰ-
κότως αὐτοὺς περιαιρεθῆναι φησίν 314. *δέ τ᾽: δὲ*
317. *τόδ᾽: τότ᾽* *ὄφρ᾽* — Φ 487 318. *δε-*
δμημένος — Ω 678 319. *ἐλάσουσι: ἐλάωσι*
322. *τήν περ: ἥνπερ* schol. ν 119, *τὴν ϝὰρ* alii 323. *λαῶν*
ἡμετέρων: ἡμετέρων προϝόνων schol. l. l. *ξανθὸν* —
δ 564 324. *Γαιήιον* 326. *ἀπήνυσαν: ἀπήϝαϝον*
329. = *P* 567 et η 177 330. *ἔπος* — ζ 254.
alii *πρὸς ὃν μεϝαλήτορα θυμόν*, vel *ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν*
331. *ὅσα: ὡς* 332. *ζείδωρον* — ε 463
333. *ἄσβεστον κλέος εἴη* δ 584 334. = δ 620
335. *Ἀρήτη λευκώλενος* 233 *ἀμφιπόλοισιν: ἐν μεϝά-*
ροισιν 336–9. = δ 297-300 340. *στόρεσαν* —
I 659 341. *ὤτρυνον: ὤτρυνόν τ᾽* 342. *ὄρσο κέ-*
ων ὦ: ὄρσεο κείων 344. = ζ 1 345. = ϝ 399
346. *μυχῷ* — 347. = ϝ 402-3 347. *πόρσυνε:*
πόρσαινε ἐν ταῖς Ἀριστάρχου

Θ

1. — *εὐνῆς* 2. = δ 306-7 2. *ἱερὸν* — η 167
3. *πτολίπορθος* — *K* 363 4. = ϝ 386 et ϑ 2
5. *τέτυκτο: τέτυκται* 6. = ϝ 406 8. *ϝειδο-*
μένη κήρυκι B 280 9. = ζ 14 post 9. Vindo-
bon. *ἢ λαοὺς μὲν ἄνωϝ᾽ ἀϝορήνδ᾽ ἰέναι Φαιήκων*
11. *Φαιήκων* — η 186 13. *Ἀλκινόοιο δαΐφρονος* 8
14. *δέμας* — ϝ 468 15. = *Π* 275
16. *ἔμπληντο: ἔπληντο* *βροτῶν* — ϝ 31 17. *δ᾽*
ἄρα: ϝὰρ 18. *τῷ* -19. = β 11-2 et ζ 235
22–3. *ἀθετεῖ Ζηνόδοτος* 22. *δεινός τ᾽ αἰδοῖός τε Σ*
394 23. *τοὺς: οὓς* 24. = β 9 25–7. =
η 185-7 30. *πομπὴν δ᾽ ὀτρύνει* η 151
32. *οὐδὲ ϝὰρ οὐδέ*] cf. *E* 22, *Z* 130, *M* 212 *ὅτις*
ϝ 355 33. *δηρὸν: δηθὰ* 34. *ἄϝε* — *A* 141
35. *πρωτόπλοον* 35. 48. *κούρω: κοῦροι*
36. *εἰσὶν: ἦσαν* 37. *δησάμενοι δ᾽* β 430
38. *ἀλεϝύνετε* — α 374 39. *πᾶσι: πάντα*
40. = *I* 68 41. = *B* 86 et ϝ 387
42. *μεϝάροισι: μεϝάροις* 45. *τέρπειν ὅππῃ* α 347

46. *ὧς* — *ἡϝήσατο* ε 192 48. = 35
49. *ἐκέλευσ᾽: ἐκέλευ᾽* *ἐπὶ* —: *ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο*
θῖν᾽ — *A* 327 50. = δ 428 51–4. =
δ 780-3 53. *ἠρτύναντο: ἠρτύνοντο* 54. *ἀνά:*
παρά *πέτασσαν: τάνυσσαν* 55. *ὑψοῦ* — *ὥρμι-*
σαν δ 785 *νοτίῳ: νοδίῳ* Aristophanes *αὐτὰρ*
ἔπειτα: ἐκ δ᾽ ἔβαν αὐτοί ex δ 785 56. *ῥ᾽: δ᾽*
Ἀλκινόοιο δαΐφρονος 13 *μέϝα* — δ 15
58. abest a nonnullis *νέοι* — α 395 61. *τοὺς*
— *ἕπον H* 316 62. *ἦλθεν ἄϝων: ἦλθε φέρων*
post 62. Vindobon. *Δημόδοκον λιϝύφωνον ἐόντα θεῖον ἀοιδόν*
63. *ἀϝαθόν* — δ 257 64. *ὀφθαλμῶν: ὀ-*
φθαλμώ, schol. *N* 340 *ὀφθαλμοῦ* 66. *πρὸς κίονα μα-*
κρὸν α 127 67. *κρέμασεν: δῆσεν* Aristophanes
λιϝεῖαν: λίϝειαν et *λιϝείην* 68. *ἐπέφραδε: ὑπέφραδε*
70. *πιεῖν Θ* 189 71–2. = δ 67-8
73. *ἀνῆκεν: ἐνῆκεν* *ἀειδέμεναι* — *I* 189 74. *κλέος*
— *Θ* 192 75. *νεῖκος*] cf. schol. *I* 347 77. = *O*
198 et *Ψ* 895 81–2. *ἐν ἐνίαις τῶν ἐκδόσεων οὐκ ἐφέ-*
ροντο· διὸ ἀθετοῦνται 82. *Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι Θ*
431 *μεϝάλου διὰ βουλάς: μεϝάλοιο ἕκητι*
83. *ἀοιδὸς* — *περικλυτός* α 325 84. = *Θ* 221 et δ 506
86. *ὑπ᾽* — *N* 88 87. = *I* 191 et δ 17
θεῖος: δῖος 88. *δάκρυ ὀμορξάμενος Σ* 124
οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν ἀπό 89. *δέπας* — *ἑλὼν I* 656
91. *Φαιήκων οἱ ἄριστοι* ζ 257 92. *ἂψ: αἶψ᾽*
Aristophanes 93. *δάκρυα* — ε 158 94. *ἐπε-*
φράσατ᾽ — *E* 665 96. *Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι* ε 386
97. = 26 98. *δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν*
Aristarchus: *θυμὸν κεκορήμεθα δαιτός* 99. *συνήορος*
100. *πειρηθέωμεν: πειρήσωμεν* schol. *Δ* 389 102. *ϝοίκαδε*
νοστήσας Δ 121 103. *παλαιμοσύνη* Aristarchus: *παλαισ-*
μοσύνῃ 104. = 46 105. = 67 106. *δ᾽*
ἕλε χεῖρα ϝ 374 108. *Φαιήκων οἱ ἄριστοι* 91
θαυμανέοντες: θαῦμα νέοντες apud Eustathium 109. *βὰν*
— *ἀϝορήν* β 10 110. *μυρίοι Ψ* 134 *πολλοί*
— *E* 624 112. *Ναυτεύς*: an *Ναύτης*? 115. *βρο-*
τολοιϝῷ — *Y* 46 116. *ὃς: θ᾽ ὅς*. correxit Grashofus
εἶδός τε — ε 213 117. = *P* 280
118. *ἀμύμονος: ἀμύμονες* 120. *τοι: τὸ* 121. *τοῖσι*

— δρόμος Ψ 758 122. ἐπέτοντο — Ψ 372 123. τῶν
ὄχ᾽ ἄριστος ἔην Β 761 124. οὖρον: οὖρος. cf. Κ 351
125. δὲ λίποντο δ 495 126. παλαιμοσύνης
ἀλεϝεινῆς Ω 701 127. πάντας — Ν 751 128. προ-
φερέστατος: προφερέστερος 129. πολὺ φέρτατος: προ-
φερέστατος et προφερέστερος Ἐλατρεύς: ἀλετρεύς
133. δεῦτε φίλοι β 410 135. χεῖρας — Ψ 772
136. αὐχένα τε στιβαρὸν Σ 415 137. συνέρ-
ρηκται 139. ϝε: τε εἰ — Ε 410
140. ἀπαμείβετο — η 308 141. 153. Λαόδαμαν: Λαοδάμα
141. μάλα — Ο 206 κατὰ μοῖραν: νημερτὲς
142. οὔτε Ἀρίσταρχος οὔτε Ἀριστοφάνης οὔτε Ζη-
νόδοτος ἐπίστανται τοῦτον τὸν στίχον πέφραδε — α
273 143. = η 167 et ϑ 130 145. ξεῖνε πάτερ
η 28 148. ῥέξῃ: ῥέξει et ῥέζῃ 151. κατείρυσται:
κατείρυται 152. = η 302 153. cf. Υ 87
155. μάλα — ε 223 158. = 140 et Κ 158 νεί-
κεσέ τ᾽ ἄντην: φώνησέν τε 159. οὐδὲ: ουτι
161. ϑ᾽ ἅμα: ϑαμὰ νηὶ πολυκλήιδι Θ 239
163. ἐπίσκοπος: ἐπίστροφος Apollonius Sophista ἦσιν:
εἶσιν ὁδαίων: ὁδάων, schol. Κ p. 275 a 29 ἑταίρων
164. ἀϑλητῆρι 165. = Ξ 82
166. ἔειπες: ἔειπας 167. ϑεοὶ — διδοῦσι: ϑεὸς — δί-
δωσι 168. οὔτε — φρένας Δ 115 169. ϝὰρ
ϝεῖδος: ϝάρ τ᾽ εἶδος εἶδος ἀκιδνότερος ε 217
173. = η 40 et Μ 312 175. ἀμφιπεριστέφεται: ἀμφι-
περιστρέφεται 176. οὐδέ — Ξ 53 177. ἐσσί:
ἐσσίν 178. ϑυμὸν — Δ 313 179. οὐ κακὰ κό-
σμον Θ 12 180. ἀλλ᾽ — Θ 536 183. = Ω 8
184. κακὰ πολλὰ παϑὼν ε 377 185. ϑυμο-
δακὴς 186. λάβε: ἕλε 187. οἰκ — Τ 217
188. ἐδίσκεον 189. περιστρέψας Τ 131
στιβαρῆς ἀπὸ χειρός Π 615 190. λίϑος] ὁ
δίσκος λίϑος ἦν. καὶ Ἐρατοσϑένης ἐν Ὀλυμπιονίκαις ἱστορεῖ,
τὸν μὲν σόλον λέϝων σιδηροῦν ἢ ξύλινον ἢ χαλκοῦν, τετρημένον
κατὰ τὸ μέσον καὶ ἔχοντα καλώδιον ἐξημμένον, οὗ ἐχόμενοι
βάλλουσιν οἱ ἀϝωνιζόμενοι. οὕτω καὶ ἐπὶ Πατρόκλῳ κέχρηται
(Ψ 826) 192. λᾶος — δ᾽ Μ 462 σήματα — Ψ
843, ubi πάντων 193. ῥίμφα ϑέων Κ 54
ἔϑηκε τέρματα Ψ 333 194. ἔπος — η 330

198. τόν: τόδε Ἀρίσταρχος 199. = η 329
202. ἀφίκεσϑε: ἐφίκεσϑε 203. ἢ τοσσοῦτον: ἠὲ τοσοῦτον
204. κραδίη — Ν 784 205. δεῦρ᾽ ἄϝε 145
207. πάντων Φαιήκων 117 209. ἀνήρ: ἀνδρῶν
210. ἔριδα προφέρηται Γ 7 211. δήμῳ ἐν
ἀλλοδαπῷ Τ 324 δ᾽: τ᾽ 214. ὅσσοι: οἷσιν
217. ἀνδρῶν δυσμενέων δ 246 220. ὅτε: ὅϑι
221. προφερέστερον: προφερέστατον 222. νῦν
— εἰσι Υ 287 225. ὁ Εὔρυτος Ἀπόλλωνι ἤρισεν, ὡς
Ἀπολλώνιός φησιν (1 88) “Εὐρύτου, ᾧ πόρε τόξον ἑκηβόλος·
οὐδ᾽ ἀπόνητο δωτίνης· αὐτῷ ϝὰρ ἑκὼν ἐρίδηνε δοτῆρι”
230. παρέλϑῃ: παρέλϑοι 233. ϝυῖα λέλυνται Η 6: ϝοῦνα
λέλυντο 234. = η 154 235. = β 84
236. ἀχάριστα μεϑ᾽: παρ᾽ Apollonius Sophista
240. = Ξ 92 ἐπίσταιτο: ἐπισταίη schol.
241. ἐμέϑεν — ὄφρα ζ 289 ἄλλῳ: ἄλλοις
243. σοῖσι — β 178 246. πυϝμάχοι εἰμὲν:
ἐσμὲν παλαισταί 248. φίλη: μέλει schol.
ν 119, et χοροί τε: καὶ ᾠδαί. cf. 253 249. ἐξημοιβὰ
250. 383. βητάρμονες 251. παίσατε: παί-
ξατε, Zenodotus παίσατον ὡς — 252. = 101-2
254. φόρμιϝϝα — 105 257. ϝλαφυρὴν: λιϝυρὴν
258. αἰσυμνῆται Ω 347 δὲ κριτοὶ: δ᾽ ἔκκριτοι schol.
Κ p. 277 a 2 ἐννέα — Η 161 260. εὔρυναν:
εὔρυνον 261. = 62 et 67. 265. μαρμαρυϝὰς
ϑηεῖτο: ϑηῆτο ap. Cramer. Ox. 1 p. 386 10
266. ὃ — α 155 268. δόμοισιν: ἄνακτος schol. cf. 270
270. ἄϝϝελος — Γ 121 271. ἥλιος. I. H. Vos-
sius ἠέλιος ὃ νόησε μιϝαζομένους 273. βῆ
— ἐς ε 475 χαλκεῶνα φρεσὶ — δ 676
274. ἀκμοϑέτῳ μέϝαν ἄκμονα Σ 476 δε-
σμούς: δεσμά 275. = Ν 37 277. βῆ — ϑάλα-
μον ζ 15 δέμνι᾽ ἔκειτο: δέμνια κεῖτο 280. τά
ϝ᾽: τὰ κ᾽. an τά τ᾽? 282. * δέμνι᾽ ἔχευεν: δέμνια χεῦεν
283. Λῆμνον ἐυκτιμένην Φ 40 284. ἐστὶν
ἁπασέων: ἔσκεν ἁπασέων et ἔπλετο πασέων 285. οὐδ᾽
— εἶχε Ξ 135 χρυσήνιος Ζ 205 286. Ἥφαι-
στον κλυτοτέχνην Σ 391 287. βῆ = δῶμα β 394
288. Κυϑερείης (σ 192): Ἀφροδίτης 289. ἐρισϑενέος —
Φ 184 291. = β 302 292. φίλη: ϝύναι. cf. 424

τραπείομεν = Ξ 314 294. ἀγριοφώνους] huc Porsonus Apollonii et Hesychii ἀκριτοφώνους referebat 295. = η 343 297. πολύφρονος — Φ 367 299. οὐκέτι — Π 128 πέλοντο: πέλονται, Rhianus πέλοιτο 300. = Ω 283 et Σ 393 301. αὖτις ὑποστρέψας Λ 446 302. εἶπέ — ε 338 303. = β 298 304. ἔστη δ' ἐν προθύροισι α 103 προθύροισι: προθύρῃσι χόλος — Λ 23 305. σμερδαλέον δ' ἐβόησε Θ 92 306. = ε 7 307. γελαστά: οὕτως ὀξυτόνως Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρωδιανός. sed ἀγέλαστα Apollonius Sophista ϝίδησθε: ἴδητε 308. Διὸς — Ψ 185 310. ἀρτίπος Ι 505: ἄλκιμος 315. σφέας: σφας κειέμεν: κεισέμεν 318. ἀποδῷσιν schol. A p. 14 b 27: ἀποδώσει et ἀποδώσοι 320. ἐχέθυμος 321. οἳ δ' ἀγέροντο Β 94 ποτὶ — Φ 438 322–3. = Υ 34-5 323. ἄναξ — Ο 253 324. θηλύτεραι δὲ Θ 520 325. ἔσταν δ' ἐν προθύροισι Λ 777 ἐν ποθύροισι: εἰνὶ θύρῃσι δωτῆρες 326. = Λ 599 327. πολύφρονος 297 328. = Χ 372 329. ἀρετᾷ 331. θεῶν — ζ 240 332. τέχνῃσι τὸ: τέχνῃ τῷ Athenaeus μοιχάγρι' 333. = η 334 334–42. ἐν ἐνίοις ἀπογράφοις οἱ δέκα στίχοι οὐ φέρονται διὰ τὸ ἀπρέπειαν ἐμφαίνειν 334. προσέειπε — Υ 103 335. δῶτορ 337. χρυσέῃ — Ω 699 338. = δ 808 et ε 145 340. ἀμφὶς: ἐντὸς 341. πᾶσαί — Τ 101 342. παρὰ — 337 343. = 326 ἀθανάτοισι: μακάρεσσι 344. ἔχε: ἕλε 345. κλυτοεργὸν 346. = η 236 347. αὐτὸν: αὐτὸς ὡς — Ω 669 348. ἀθανάτοισι — ε 447 349. περικλυτὸς — Σ 587 351. ἐγγύαι ἐγγυάασθαι 352. ἐγώ σε δέοιμι: σ' εὐθύνοιμι Aristarchus δέοιμι: φέριστε schol. θεοῖσιν: δέοιμι schol. μετ' — 348 353. χρέος: χρεὼς et χρεῖος δεσμὸν: Aristarchus δασμὸν 354. = Ο 205 355. χρεῖος: χρείως 357. = Σ 462 358. δεσμὸν: δεσμῶν Eustathius 362. φιλομμειδὴς — Υ 40 363. ἔνθα — Θ 48 τέ Hermannus: δέ 364. λοῦσαν — δ 49 365. αἰὲν — 306 366. θαῦμα — η 45 368. τέρπετ' —] cf. Λ 474

369. = 191 370. Ἅλιον: Ἀλίον Ptolemaeus schol. Ε 59 371. μουνὰξ hic et λ 417 374. νέφεα — Μ 157 375. = Μ 205 et Υ 325 377. σφαίρῃ: σφαῖραν Eustathius ἀν' ἰθὺν Φ 303 378. ποτὶ: ἐπὶ Γ 89 et 195, Ζ 213, Θ 73, Μ 158, Φ 426, μ 191 379. ταρφέ' Χ 142 ἐπελήκεον: ἐπιλήκεον schol. Λ 473 380. ἑστεῶτες: ἑσταότες ὑπὸ κόμπος: ἀπὸ δοῦπος 384. ἑτοῖμα τέτυκτο Ξ 53 σέβας — ζ 161 385. = 199 et 4 386–7. = 96-7 389. = Ψ 537 390. κατὰ —: βασιλῆες ἀριπρεπέες κατὰ δῆμον schol. Υ 84 392. φᾶρος ἕκαστος: ἕκαστος φᾶρος 393. ἐνείκατε: ἐνέγκατε 394. ἀολλέες: ἀολλέα 395. = α 311 396. Ἀρίσταρχος τὴν ἑ ἐγκλίνει καὶ Ἡρωδιανός ἀρεσάσθω Τ 179 397. ἔπος — 141 398. = η 226 399. πρόεσαν δ 681 400. = 140 401. = 382 402. ὡς — 347 404. κολεὸν: κολεὸς νεοπρίστου 405. = Ψ 562 406. = γ 51 et Τ 372 ξίφος ἀργυρόηλον: ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων ex Ψ 797 407. = 346 409. ἄελλαι: θύελλαι schol. Apollon. 1 1334 410. πατρίδ' — η 151 411. ἐπειδὴ — η 152 412. = 152 413. θεοὶ — η 448 415. ἔδωκας: δῶκας ἀρεσσάμενος — 396 416. ἀμφ' ὤμοισι θέτο Ο 479 et Τ 372 417. δύσετό τ' ἠέλιος η 289 418. κήρυκες — Γ 268 419. παῖδες — 118 421. = 4 422. ἐλθόντες δὲ καθῖζον 6 ἐν ὑψηλοῖσι: ἐπὶ ξεστοῖσι π 408 423. προσέφη — η 178 424. ἤ — β 294 425. 441. *αὐτὴ: αὐτῇ φᾶρος — 392 427. ὄφρα — τε α 310 429. ὕμνον 431–2. ὄφρ' — δ 391-2 434. = Σ 344 435–7. = 346-8 435. ἵστασαν: ἔστασαν 442. = 407 445. νηὶ — 52 447. πῶμα — 443 448. δέδαεν ζ 233 449. αὐτόδιον λούσασθαι: λοέσασθαι ἀνώγειν: ἄνωγεν 450. ἔς — βάνθ' δ 48 ἀσπασίως ϝίδε δ 523 451. θάμιζεν 161 454. = δ 49 455. χλαῖναν: χλαίνην 456. ἔκ — βάς γ 468 ϝοινοποτῆρας 458. = α 333 459. ἐν —: ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν 460. = 442 462. ἐμεῦ:

ἐμεῖ' ζωάϝρια Σ 407 463. = 412
464. θύϝατερ — ζ 196 ἐρίϝδουπος — Π 88
466. = ε 220 467. θεῷ — Χ 394 468. ἤματα
πάντα — ζ 281 ἐβιώσαο: ἐβιόσσαο Apollonius Sophista. alii βιώσω 469. Ἀλκίνοον — η 141
470. τ' abest a duobus κερόωντό — ϝ 332
471. = 62 473. = 66 474. προσέφη — 463
475. νώτου: αὐτοῦ ἀποπροταμών
476. ἀρϝιόδοντος ὑός Κ 264 478. ἀχνύμενός περ η 305
480. ἔμμοροι 484—5. = 71-2
486. = 474 487. δή — Ν 374 489. Ἀχαιῶν
οἶτον α 350 494. 504. ἀκρόπολιν 494. δόλῳ Aristophanes et Aristarchus: δόλον 495. οἵ: οἵ ῥ'
496. ταῦτα — ϝ 331 497. αὐτίκ' ἐϝὼ: αὐτίκα καὶ
498. θέσπιν — α 328 499. δ': τ'
500. ἔνθεν ἑλών] cf. Toup. ad Longin. 34 p. 214 ἐυσσέλμων — Η 419 506. ἀμφ' αὐτόν: ἄϝχ' αὐτοῦ 507. διαπλῆξαι Aristarchus coll. Ψ 120, διατμῆξαι Suidas et Photius
νηλέϊ — δ 743 508. ἐρύσαντας: ἐρύσαντες
ἄκρης: ἄκρας 509. ἢ ἐάαν: ἠὲ ἐᾶν 512. πάντες -513. = δ 272-3 513. Ἀρϝείων: Ἀρϝεῖοι
514. υἷες Ἀχαιῶν δ 285 515. κοῖλον λόχον δ 277
516. πόλιν κεραϊζέμεν Π 830 519. κεῖθι δὴ αἰνότατον δ 441 521. = 83 524. πρόσθεν: προπάροιθε
πόλιος: πόληος. an πόλεος? 525. τεκέεσσιν: ὤρεσσιν Rhianus coll. Ε 486 ἀμύνων — Ρ 615
526. ἀσπαίροντα ἰδοῦσα: ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα. cf. Χ 407
528. μετάφρενον — Β 265 529. εἴρερον: ἴρερον Apollonius Sophista πόνον — Ν 2 530. φθινύθουσι: φθίνουσι 531. ὑπ' — δ 153 532—4. = 93-5 535—6. = 386-7 539. δορπέομεν: δορπεῦμεν θεῖος: δῖος. cf. 87 541. μάλα: μέϝα
φρένας — Ζ 355 543. ἐπεὶ — ϝ 358
οὕτως: ἐστίν 546. ξεῖνος: φίλος 547. ἐπιψαύῃ: ἐπιψαύει 549. ἔστιν: οὕτω. cf. 543
550. μήτηρ — δ 224 551. οἵ — β 66 352. ἀνώνυμος 553. = Ζ 489 554. τοκῆες: ϝονῆες
555. δῆμόν — Ζ 3 557. κυβερνητῆρες
560. πόλις: πόλιας καὶ — δ 757
563. οὔτ': οὐδ' 564—72. μετάκεινται ex ν 172, teste ibi

scholiasta 564. τόδ': τό ϝ' 566. ἀπήμονες: ἀμύμονες εἶμεν: an εἶμεν? 567. ἐυϝερϝέα: περικαλλέα. cf. Ω 396 568. ἐν — ε 281 569. ῥαισέμεναι: ῥαίσεσθαι δ' ἧμιν: δ' ἡμὶν et δή μιν
ἀμφικαλύψειν: ἀμφικαλύψαι 571. οἱ — Ξ 337 οἱ: σοὶ 572. = δ 486 573. ἀπεπλάϝχθης: ἀποπλάϝχθης 574. αὐτούς: αὐτάς
πόλις: πόλεις vel πόλιας ναιεταούσας: ναιεταώσας
575. τε -576. = ζ 120-1 578. *ἡρώων: Ἀρϝείων. cf. Θ 353 καὶ: ἠδ' 579. ἔτευξαν: τεῦξαν 580. ἀνθρώποισιν ἅπασι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδήν
editiones antiquae ἵνα ἦσι: an ἵν' ἔῃσι?
581. Ϝιλιόθι πρό Ν 349 583. αἷμά τε: αἵματα
αὐτῶν: ἀνδρῶν 584. τίς που: πού τις κεχαρισμένα: πεπνυμένα ex 586

I

1. = ϑ 463 2. = 401 3. τόδε -4. = α 370-1
4. αὐδήν: ἄντην 6. ὅτ': ὅτ' ἂν
ἔχῃ: ἔχει 7. ἀκουάζωνται: ἀκουάζονται
8. πλήθωσι: πλήθουσι 9. κρητῆρος — Λ 598
10. φορέῃσι: προχέῃσι Maximus Tyrius 13. ὀδυρόμενος — α 243 14. τοι: τί δ' 15. = η 242
17. φυϝὼν — Φ 57 18. καὶ — ε 80 20. κλέος — Θ 192 ἵκει: ἥκει 21. Ἰθάκην εὐδείελον β 167 22. Νήριτον εἰνοσίφυλλον Β 632 Νήιον Philoxenus coll. η 81 25. εἰν — η 244 26. πρὸς — Μ 239 27. κουροτρόφος τοι: τι
29. ἔρυκε -30. = α 14-5 31. κατερήτυεν — Ι 465
32. δολόεσσα η 245 33. = η 258 ἐμὸν: ἐμοὶ
ἔπειθον: ἔπειθεν 34—6. ὀβελίζονται
35. 36. omittit codex Phillipps. 35. εἴ περ — ε 80
36. ἀπάνευθε — Ω 211 37. ἐνίσπω: ἐνίψω
38. Τροίηθεν — δ 488 39. cf. η 277 40. πόλιν ἔπραθον Σ 454 ἐπεὶ οἱ Κίκονες τῷ Πριάμῳ συνεμάχησαν (Ρ 73) 42. μή — Λ 705 ἶσης: αἴσης Bentleius coll. ν 138 45. πολλὸν — πίνετο Ι 469
μῆλα -46. = Ι 466-7 48. σφιν: σφισι
51. ὅσα — Β 468 52. Διὸς αἶσα Ρ 321

54. στησάμενοι — μάχην Σ 533 νηυσὶ — η
34 55. = Σ 534 56. = Λ 84 57. ἀλε-
ξόμενοι: ἀλεξάμενοι 58—9. δὴ = Π 779-80
59. κλῖναν Ε 37 60. ἐυκνήμιδες — β 402
πολλοὶ κατηγόρουν τοῦ ἀπιθάνου, ὧν εἷς ἐστὶ καὶ ὁ Ζωΐλος
. . . . λύει δὲ ὁ Κράτης 64. νῆες κίον: νέες ἤιον
ἀμφιϝέλισσαι ζ 264 67. ἐπῶρσ' ἄνεμον ε
109 νεφεληγερέτα — ε 21 68. σὺν -69. = ε
293-4 71. τριχθά τε καὶ τετραχθὰ Γ 363
ϝὶς ἀνέμοιο Ρ 739 72. κάθεμεν: κάτθεμεν
73. προερέσσαμεν Aristarchus: προερύσσαμεν 74. ἔνθα
— ἤματα ε 388 συνεχὲς: συννεχὲς 76. = ε
390 77. ἀνά θ' ἱστία λευκὰ δ 783 79. cf. ε
168 80. περιγνάμπτοντα: περιγνάπτοντα
83. πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα ε 420 ἰχθυόεντα ἀτὰρ Vindobon.: ἰχθυόεντ' αὐτὰρ 86. δεῖπνον ἕλοντο Β 399
θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Τ 160 87. τ' ἐπασσάμεθ':
τε πασσάμεθ' ἠδὲ — Τ 306 88. προΐην
edd. ant.: προΐειν 89. hunc multi post 90. ponunt
94. μελιϝηδέα — Σ 568 97. λωτὸν ἐρεπτόμενοι Β 776
98. ἄγον: ἄγων 99. νηυσὶ δ': νηυσὶν
γλαφυρῇσιν δ 513
101. νηῶν — Θ 197 102. πώ: πώς 103. ἔσβαινον:
ἔμβαινον καὶ —104. = δ 579-80 105. = 62
106. ζητεῖ Ἀριστοτέλης πῶς ὁ Κύκλωψ ὁ Πολύφημος, μήτε πατρὸς ὢν Κύκλωπος (Ποσειδῶνος γὰρ ἦν) μήτε μητρός, Κύκλωψ ἐγένετο. αὐτὸς δὲ ἑτέρῳ μύθῳ ἐπιλύεται· καὶ γὰρ ἐκ Βορέου ἵπποι γίνονται, καὶ ἐκ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Μεδούσης ὁ Πήγασος ἵππος 108. ἀρόωσιν
109. 123. ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα 111. 358. ἐριστάφυλον
113. ὑψηλῶν ὀρέων Μ 282 114. ἐν σπέσσι
γλαφυροῖσι 30 116. ἐλάχεια Zenodotus: λάχεια (λαχαίνεσθαι καὶ σκάπτεσθαι δυναμένη) παρὲκ λιμένος:
παρακλιμένη 119. πάτος ἀνθρώπων Ζ 202
120 κυνηγέται 123. ἤματα — Θ 468 124. χηρεύει 125. μιλτοπάρῃοι Β 637 127. νῆας
ἐυσσέλμους Ρ 454 129. περόωσι — ζ 272
131. ὥρια 132. ἁλὸς πολιοῖο ε 410 133. ὑδρηλοί 134. βαθὺ λήιον Λ 560 135. ἀμῷεν: ἀμόῳεν ὑπ' Buttmann. Lex. 2 p. 47: ἐπ'

137. = Λ 436 138. κε ναυτέων: κεν αὐτῶν
139. θυμὸς ἐποτρύνῃ Ο 43 140. ἀγλαὸν — Γ 429
143. νύκτα δι' ὀρφναίην Κ 386 προυφαίνετ' ἰδέσθαι: an προύφαινε ϝιδέσθαι? 144. περὶ:
παρὰ βαθεῖα: βαθὺς Plutarchus 145. δὲ: γὰρ
148. νῆας ἐυσσέλμους 127 150. ἐπὶ — δ 579
151. ἀποβρίξαντες hic et μ 7 152. = Θ 1
153. ἐδινεόμεσθα: ἐδινεύμεσθα schol. 154. ὦρσαν: ὦσαν
νύμφαι — ζ 105 155. ὀρεσκῴους Λ 268
ἵνα: ὄφρα schol. Χ 328 156. καμπύλα τόξα
Φ 502 δολιχαύλους 157. διὰ — Β 655
159. ἐς δὲ ἑκάστην: ἐν δὲ ἑκάστῃ 161. = Α
601 163. οἶνος — ε 165 164. ἕκαστοι: ἕκαστος
165. ἱερὸν πτολίεθρον α 2 166. ἐλεύσσομεν:
ἐλεύσαμεν schol. Γ 327 168—9. = Λ 475-6
170. = 152 172. ἐμοὶ — Ψ 6 173. ἐγὼ — Α
183 175—6. = ζ 120-1 179—80. = 103-4
182. ἐσχατιῇ: ἐσχατιῆς ἄγχι θαλάσσης Ο
362 183. δάφνῃσι 185. δέδμητο Aristarchus,
βέβλητο Aristophanes κατωρυχέεσσι ζ 267
186. δρυσὶν — Ξ 398 190. οὐδὲ: οὐ γὰρ Apollonius Sophista 191. σιτοφάγῳ 192. ὑψηλῶν ὀρέων 113
193. τοὺς — 100 195. ἑτάρων: ἑτάρους
196. αἴγεον ἀσκὸν ζ 78 197. ἔδωκε: δῶκε
198. ἀμφιβεβήκειν: ἀμφιβέβηκεν Nitzschius
199. παιδὶ Aristarchus et Aristophanes: παισὶ περισχόμεθ' Α 393
[20]1. ἀγλαὰ — η 132 204. οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι β 290
208. μελιϝηδέα ϝοῖνον Κ 579 ἐρυθρόν ε 165
211. τοι: τι 212. μέγαν -213. κωρύκῳ ε 256
213. θυμὸς — δ 658 214. ἐπιϝειμένον — Σ 157
216. μιν: τιν' 217. πίονα — Μ 319
219. στείνοντο Ξ 34 220. ϝαρνῶν ἠδ' ἐρίφων Ω 262
221. μέτασσαι 222. ναῖον Aristarchus: νᾶον
223. γαυλοί σκαφίδες 225. αἰνυμένους: ἀχθομένους 226. τε καὶ ἄρνας: ϝάρνας τε Heynius 227. ἁλμυρὸν — ε 100 228. = Χ 103 231. κήαντες:
κείαντες ἐθύσαμεν (cf. schol. Ι 219): ἐμείναμεν
233. εἷος: ἕως νέμων: ἐπ' ὤμων 234. 249. ποτιδόρπιον 235. ἔντοσθεν: ἔκτοσθεν 237. σπέος

ἤλασε μῆλα Δ 279 239. 338. ἔντοθεν Rumpfius: ἔκτο-
θεν. cf. Cramer Ox. 1 p. 177 31, Bekker Anecd. p. 945 22
242. τετράκυκλοι: τεσσαράκυκλοι Barnesius. cf. Ω 324
ὀχλήσειαν: ὀχλίσσειαν 243. ἠλίβατον] v. Butt-
mann. Lex. 94 5 θύρησιν: θύρηφιν 244. μη-
κάδας — 124 245. πάντα κατὰ μοῖραν Θ 54
ἧκεν: ἧϝεν 247. πλεκτοῖς ἐν: πλεκτοῖσιν. cf. Σ 568
ἀμησάμενος: πονησάμενος ex 250 249. αἰ-
νυμένῳ: δαινυμένῳ 252—5. = ϝ 71-4 252. ὑϝρὰ
— δ 842 253—5. ἀθετεῖ Ἀριστοφάνης 254. τοί
τ᾽ ἀλόωνται: μηχανόωνται 256. κατεκλάσθη — δ 481
258. ϝε ϝέπεσσιν: μιν ἔπεσσιν. cf. ε 96
260. μέϝα — ε 174 261. ϝοίκαδε ϝιέμενοι ϝ 160
262. μητίσασθαι: μητιάασθαι. alii καὶ θεοὶ ἄλλοι ex Ξ 120
263. εὐχόμεθ᾽ — α 187 264. ὑπουράνιον κλέος
Κ 212 265. διέπερσε: δὴ ἔπερσε 266. ϝοῦνα:
ϝούναθ᾽ 267. ἱκόμεθ᾽: ἤλθομεν πόροις ξει-
νήιον Ζ 418 269. ἀλλ᾽ αἰδεῖο θεούς Ω 503
εἶμεν: εὐχόμεθ᾽ εἶναι 270. ἐπιτιμήτωρ
271. ὃς ξείνοισιν: ὅς θ᾽ ἱκέτησιν ex η 181 273. νήπιος
— ξεῖν᾽ δ 371 274. ὅς με κέλεαι ε 174 275. Διὸς
αἰϝιόχου ζ 324: μεϝάλου Apollonius Sophista 276. = Θ 281
et Υ 135 277. ἔχθος: ἄχθος 278. με: ϝε
κελεύοι: κελεύει 279. εὐϝερϝέα — Θ 567
280. abest a Rom. ὄφρα — Π 423 283. νέα
Aristarchus: νῆα Ποσειδάων — Θ 354 284. πρὸς
— βαλὼν η 279 πείρασι: πείρατα 286. ὑπέκ-
φυϝον — Ζ 57 287. = 272 288. ὅϝ᾽: ἄρ᾽
χεῖρας — Θ 484 290. δεῦε — Ψ 220
291. μελεϊστὶ Ω 409: διαμελεϊστὶ 292. ὥστε — ὀρεσίτρο-
φος ζ 30 293. μυελόεντα 294. Διὶ χεῖρας Ω 301
296. ἐμπλήσατο: ἐπλήσατο 299. μεϝαλήτορα
— ε 464
300. ὀξὺ — Φ 173 303. αἰπὺν — 286 304. θυράων
— ϝ 407 305. προσέθηκεν: προέθηκεν 306—7.
= 151-2 309. = 245 310. = 250
311. = 289 et 291 δὴ αὖτε: δ᾽ αὖτε et αὖτε
δεῖπνον: δόρπον 315. πολλῇ: πολλῷ 316. κακὰ
— Θ 273 317. δοίη — Η 81 318. = Ξ 161
320. ἐλαΐνεον: ἐλατίναιον ἔκταμεν: ἔσπασεν

οἱ ἀκριβέστεροι Eustathius 322. ἐϝεικοσόροιο
325. φορτίδος εὐρείης ε 250 μέϝα λαῖτμα 260
ὄρϝυιαν] cf. ἄϝυιαν Υ 254 326. ἀποξῦσαι Buttmann.
Lex. 75: ἀποξῦναι 327. ἐθόωσα 328. ἐπυ-
ράκτεον ἐν — Θ 435 329. κόπρῳ: κόπρου
Aristophanes 330. ἤλιθα — ε 483 331. πεπα-
λάσθαι Aristarchus (Η 171): πεπαλάχθαι 333. πῶς
οὐκ ἐδεδίει τοὺς ἐκϝόνους Ποσειδῶνος Φαίακας, τὴν πήρωσιν
λέϝων Κύκλωπος. Ἀριστοτέλης οὖν φησὶν ὅτι ᾔδει ἐχθροὺς
ὄντας αὐτούς· "οἵ σφεας σινέσκοντο" (ζ 6) ἐν: ἐπ᾽ Ari-
starchus ὅτε — Α 610 334. ἤθελον αὐτὸς Η
182 335. ἐλέϝμην: ἐλέχμην et ἐλέχθην 337—8.
= 237-8 339. τι: τοι ἐκέλευσεν: ἐκέλευεν
340. = 240 341. = 244 342—4. =
309-11 346. ἔχων: φέρων. cf. ε 49 μέλανος
— ε 265 347. πίε: πῖ᾽ Suidas ἀνδρόμεα κρέα
297 349. φέρον: φέρω 350. δὲ — Θ 355
351. κέν: ἄν 356. χαίρῃς: χαίροις 357. φέρει —
δ 229 358. = 111 360. φάτ᾽ ἀτάρ ϝοι ἐϝὼν
αὖτις Hermannus: ἔφατ᾽ αὐτάρ οἱ αὖτις ἐϝὼ 363. ϝε
ϝέπεσσιν: μιν ἔπεσσιν. cf. 258 ἔπεσσι μειλιχίοισι ζ
146 364. κλυτὸν οὐκ ἔνδοξον, ἀλλ᾽ ἐξ οὗ καλοῦμαι,
ὅ ἐστιν ἐπώνυμον, ὡς καὶ Ἴβυκος "κλυτὸς ὄρθρος" ὁ καλού-
μενος 366. ὄνομα: ὄνομ᾽. ἔστ᾽ δέ — δ 355
367. = Θ 550-1 368. = 272 αὐτίκ᾽:
αὖτις 370. ἔσται: ἔστω Apollonius de pronom. p. 291
C. 372. ἀποδοχμώσας καδ — 373. πανδα-
μάτωρ Ω 5 374. ψωμοί 376. τε: δὲ
377. ἀναδύῃ: ἀναδύῃ et ἀναδυίη 383. ἀερθείς: ἐρεισθείς
Aristarchus 384. ὅτε: δ᾽ ὅτε τρυπῷ
δόρυ νήιον Ο 410 385. τρυπάνῳ 387. πυρι-
ήκεα ἔχοντες: ἑλόντες Aristarchus 388. ἰόντα:
ἐόντα. v. I. H. Voss. Dem. p. 110 390. 440. σφαραϝεῦντο
391. σκέπαρνον: κέπαρνον 393. φαρμάσσων
394. σίζ᾽ 395. σμερδαλέον — ᾤμωξεν Σ 35
397. ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον: ὀφθαλμὸν περιφυρμένον
398. ἀλύων: ἀλυίων τινὲς apud Eustathium
404. ἀμβροσίην: ὀρφναίην ex 143 406. κτείνει: κτείνῃ
409. ἀϝόρευον: προσηύδων. cf. Θ 460 411. Διὸς
μεϝάλου Θ 82 412. ϝ᾽: δ᾽ Ποσειδάωνι — ϝ

54 post 412. Harleianus τοῦ ϝὰρ δὴ παῖς ἐσσί, πατὴρ δὲ σὸς εὔχεται εἶναι 413. ἐμὸν —] cf. Φ 398 416. ψηλαφόων 417. αὐτὸς: αὐτοῦ Cramer Ox. 1 p. 170 13 καθέζετο — Φ 115 420. ὅπως — ϝ 129 422. μῆτιν — δ 678 424. = 318 425. ὄιες: οἴιες Aristarchus ἐντρεφέες: ἐντραφέες δασύμαλλοι: βαθύμαλλοι 426. ἰοδνεφὲς — δ 135 428. τῆς: τοῖς ἀθεμίστια 189 *εἰδός: εἰδώς. cf. Β 321, Σ 410, κ 219, μ 87 429. σύντρεις 433. τοῦ: τὸν ἐλυσθείς: ἑλιχθείς vel ἐρεισθείς 435. ἐχόμην — δ 459 436—7. = 306-7 439. ἀνήμελκτοι 444. ἔστειχε — 418 445. λάχνῳ Herodianus: λαχμῷ στεινόμενος: τεινόμενος 447. 461. κριὲ 448. ἔρχεαι: ἔρχεο οἰῶν: ἀρνῶν 450. μακρὰ βιβάς Ο 307 454. φρένα: φρένας 455. εἶναι: ἔμμεν. an ex Ζ 488? 456. ποτιφωνήεις 457. ὅππῃ: ὅπποι ἠλυσκάζει Hermannus: ἠλασκάζει 459. δέ κ᾽ ἐμὸν: δὲ ἐμὸν et δ᾽ αὖ ἐμὸν 460. λωφήσειε Φ 292 464. ταναύποδα πίονα — Ψ 750 467. φύϝομεν θάνατον 61 στενάχοντο — Σ 355 469. καλλίτριχα — 336 470. ἐπιπλεῖν — 227 471—2. = 179-80 473. = ε 400 474. προσηύδων — Α 539 476. ἐν σπῆι ϝλαφυρῷ β 20 κρατερῆφι — Φ 501 479. καὶ θεοὶ ἄλλοι Θ 306 480. = 272 et Φ 136 482. νεὸς — Ο 693 483. ἀθετεῖται. cf. 540 485. αἶψ᾽: ἆψ 486. πλημυρὶς Eustathius: πλημμυρὶς θέμωσε] ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀποδέδωκεν οὕτως, ἤϝισε δὲ τῇ χέρσῳ· Καλλίστρατος δὲ ἀντὶ τοῦ ἐποίησε, παρὰ τὸ θεῖναι, παραϝώϝως 487. κοντόν 488. ἐποτρύνας — β 422 489. ὑπὲκ — ϝ 175 491. πρήσσοντες: πλήσσοντες Rhianus. cf. Buttmann. Lex. 96 2 492. τότ᾽ ἐϝὼ: τότε δὴ Aristarchus 493. ἐπέεσσιν — Β 75 496. αὐτόθ᾽ — Γ 428 499. μαρμάρῳ — βαλὼν Μ 380
500. μεϝαλήτορα — 299 501. = 282 et Φ 456 502. εἴ κέν τίς σε καταθνητῶν: εἰ καί τίς σε καταχθονίων schol. 106 καταθνητῶν — Ζ 123 503. ἀλαωτύν 504. πτολιπόρθιον hic et 530 505. οἰκί᾽ — Π 261 507. ὢ — δή ε 286 508. ἀνὴρ — Ψ

664 509. ὁ Τήλεμος ὁ παρ᾽ Ὁμήρῳ Εὐρυμέδης ἢ Εὐρύμαχος καλούμενος schol. Theocrit. 6 23 ὃς — Ψ 289 513. μέϝαν καὶ καλὸν ϝ 199 514. = 214 515. ἄκικυς hic et φ 131: ἀεικής 516. ἀλάωσεν ἐπεί μ᾽ ἐδαμάσσατο: ἀλάωσας ἐπεί μ᾽ ἐδαμάσσαο 517. ἵνα — ε 91 518. κλυτὸν — Ο 173 520. ἐθέλησ᾽: ἐθέλῃσιν 521. = Α 339 523. ψυχῆς τε καὶ αἰῶνος Π 453 τε: ϝε 524. εὖνιν Χ 44 δόμον — Ω 246 525. διὰ τί Ὀδυσσεὺς οὕτως ἀνοήτως εἰς τὸν Ποσειδῶνα ὠλιϝώρησεν; Ἀντισθένης μέν φησι διὰ τὸ εἰδέναι ὅτι οὐκ ἦν ἰατρὸς ὁ Ποσειδῶν ἀλλ᾽ ὁ Ἀπόλλων, Ἀριστοτέλης δὲ οὐχ ὅτι οὐ δυνήσεται ἀλλ᾽ ὅτι οὐ βουληθήσεται διὰ τὴν πονηρίαν τοῦ Κύκλωπος 526. = 480 et 412 527. = Ο 371 528. = ϝ 55 529. εἰ ἐτεόν ϝε ϝ 122 εἰμί — 519 530. πτολίπορθον ϝοίκαδ᾽: πτολιπόρθιον οἴκαδ᾽ οἴκαδ᾽ — Ω 287 531. = 505 532. φίλους — 533. = ζ 314-5 534. ὀλέσας — α 374 536. = ϝ 385 et Υ 144 537. ἐξαῦτις — 538. = Η 268-9 539—42. = 482-5 539. μετόπισθε: προπάροιθε 547. = 150 549. = 42 550. ἐυκνήμιδες 60 552. Ζηνὶ κελαινεφέι Φ 520 553. ῥέξας: ἔρξας ἔκηα: ἔκηον et ἔκαιον 554. ὅ ϝε: ἄρα 555. = 544 et 172 556—7. = 161-2 558—60. = 168-70 559. ἐπὶ —: παρὰ πρυμνήσια νηός 561. ἑτάροισιν — 488 562—4. = 178-80 565-6. = 62-3

Κ

2. ἀθανάτοισι — ε 447 3. πλωτῇ. de Delo Pindarus fr. 58 "ἦν ϝὰρ τὸ πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσιν παντοδαπῶν τ᾽ ἀνέμων ῥιπαῖσιν" 5. τοῦ: τῷ ἐνὶ — ζ 62 6. = Ω 604 ἡβώοντες: ἡβώωντες 7. ἀκοίτις: ἀκοίτας ἀρχαῖον ἔθος, ὡς Ἀρχῖνος ἐν Θεσσαλικοῖς. πρῶτα δὲ Αἴολον ὁμομητρίας κόρας ἀδελφοῖς συνοικίσαι 10. κνισῆεν *αὔλῃ (i. e. αὐλήσει) αὐλῇ, αὐδῇ, αὐλῷ 11. παρ᾽ — Ζ 250 12. ἐν — Γ 448 13. δώματα — Θ 41: καὶ τείχεα μακρά

(η 44) 16. = ϑ 496 19. δῶκέ μοι ἐκδείρας: δῶκε δέ μοι δείρας 20. βυκτάων ἀνέμων — ε 383 23. ϝλαφυρῇ: πρύμνῃ Apollonius Sophista μέρμιϑι 24. παραπνεύσῃ 27. cf. α 7 28. πατρὶς — α 407 νύκτας — β 345 30. πυρπολέοντας ἐόντες schol.: ἐόντας 31. ἐπήλυϑε: ἐπέλλαβε. cf. δ 793 et ε 472 34. πρὸς — Ε 431 37. = ϑ 328 38. τίμιος: τιμῆς 39. πόλιν — ζ 195 ϝαῖαν: δῶμαϑ' 40. κειμήλια — Σ 290 41. δ' omittunt nonnulli ἐκτελέσαντες: ἐκτελέοντες Zenodotus 43. οἴκαδε νισσόμεϑα ε 19 τάδ' ἔδωκε Aristarchus: τά ϝ' ἔδωκε et τὰ δέδωκε 44. τάδ': τόδ' 45. τις: τε 48. cf. δ 515-6 49. ϝαίης ἄπο πατρίδος Ο 335 50. κατὰ ϑυμὸν ἀμύμονα Π 119 52. ζώοισι — Ψ 47 56. — ἐϝὼ 59. = ι 85-8 59. ἑταῖρον: ἑταίρους 60. ὁ στίχος σφηκώδης κλυτὰ δώματα Ω 719 τὸν — Κ 150 61. = ϑ 243 62. ἐς δῶμα παρὰ: ἀνὰ δώματ' ἐπὶ 63. οἱ — ἐϑάμβεον δ 638 ἔκ τ': ἠδ' 64. πῶς ἦλϑες Ὀδυσεῦ: πῶς Ὀδυσεὺς ἦλϑες ἔχραε — ε 396 65. ὄφρ' — 66 = 319-20 ἂν ἵκοιο: ἂν ἵκηαι, ἀφίκοιο 67. φάσαν: ἔφαν ἀχνύμενος — Ψ 165 70. καϑαπτόμενος: ἀμειβόμενος Zenodotus. cf. Α 582 71. οἱ — ἐϝένοντο η 144 ἠμείβετο — ι 506 73. οὐδ' — 74. ἢ ἐλεαίρειν ἀνέρας οἵ καὶ ϑεοῖσιν ἀπέχϑοντ' ἀϑανάτοισιν Julianus 75. ἐπεὶ ἀϑανάτοισιν: ἐπειή ῥα (vel ἐπεὶ ἄρα) ϑεοῖσιν τόδ' ἱκάνεις Ξ 298 76. ὥς — ἀπέπεμπε Κ 72 βαρέα — ε 420 77. = ι 105 79. ματίῃ 80. = 28 81. αἰπὺ — ϝ 485 82. Τηλέπυλον: τηλέκλυτον 83. ἐξελάων ὑπακούει: ἐξελάει ὑπακούων 84. ἄυπνος: ἄοκνος 85. μῆλα — ι 336 87. πέτρη ἠλίβατος Ο 618 91. πάντες: βάντες νέας — ι 64 93. κῦμά ϝ': κύματ' Apollonius Soph. 95. νῆα — ϑ 51 96. ἐπ' ἐσχατιῇ β 391 100—2. = ι 88-90 103. περ: κεν 104. ὑψηλῶν ὀρέων ι 192 106. ϑυϝατέρ': ϑυϝατρὶ Ἀντιφάταο: Ἀντιφάτοιο 110. τῶν: τῶνδ' καὶ

τοῖσιν Aristarchus ἀντὶ τοῦ τίνων: ἠδ' οἷσιν 112. οἱ — δώματα Ω 719 115. ἐμήσατο — ϝ 194 116. ὡπλίσσατο — ι 291 δεῖπνον: δόρπον 118. οἱ — 119. = ι 400-1 120. μυρίοι ϑ 110 οὐκ — ι 190-1 121. ἀνδραχϑέσι 124. πείροντες: εἴροντες Aristophanes. alii σπαίροντας vel ἀσπαίροντας ἀτερπέα: ἀταρπέα φέροντο Aristarchus: πένοντο 125. λιμένος — Α 432 126. ξίφος — ι 300 ἐϝὼ ξίφος: ἐϝὼν ἄορ (Φ 173, κ 321, λ 24) 127. νεὸς — ι 539 128. ἑτάροισιν — 129. = ι 488-9 129. φύϝοιμεν: φύϝωμεν 130. ἅλα Callistratus et Rhianus: ἅμα vel ἄρα 131. ἐπηρεφέας Μ 54 133—4. = ι 565-6 δὲ: μὲν 135. = 1 136. ἐυπλόκαμος — ϑεός η 41 αὐδήεσσα: οὐδήεσσα Aristophanes vel Aristoteles. cf. Lehrs. Arist. p. 50**) 137. ὀλοόφρονος α 52 138. φαεσιμβρότου Ω 785 139. τέκε παῖδα ϝ 489 140. νηὶ: νῆα 141. ναύλοχον δ 846 142—4. = ι 74-6 145. φάσϝανον — Χ 311 146. παρὰ: ἀπὸ ἐς περιωπήν Ξ 8 148. = 97 149. ἐείσατο: εἴσατο ἀπὸ — Π 635 151. = δ 117 152. αἴϑοπα Ἀρίσταρχος τὸν ἐκ τοῦ αἴϑεσϑαι, ὅ ἐστι καίεσϑαι, ἀναδιδόμενον 153. = ζ 145 κέρδιον: βέλτιον 154. ἐπὶ — δ 779 156. νεὸς — 91 157. τίς — ὀλοφύρατο δ 364 158. ὑψίκερων 160. δὴ: δὴν Zenodotus 161. ἄκνηστιν 162. τὸ — Π 346 163. = Π 469 164. δόρυ — 165. εἰρυσάμην = Π 862 167. ὅσον τ' ὄρϝυιαν ι 325 168. δεινοῖο — Ε 741 169. καταλοφάδεια: καταλλοφάδεια vel κατὰ λοφάδια. cf. Theognost. Cramer. Ox. 2 p. 164 25 νῆα — 95 170. ἔϝχει ἐρειδόμενος Τ 49 ἦεν: εἶχον Aristophanes 172. κὰδ — νεός ι 482 νεός: νεώς 173. μειλιχίοις ϝεπέεσσι Φ 339 174. πω: πως ἀχνύμενοί — Ω 523 175. Ἀίδαο δόμους Χ 482 μόρσιμον ἦμαρ Ο 613 ἐπέλϑῃ: ἐπελϑεῖν 176. ἐν νηὶ ϑοῇ Ω 438 βρῶσις — Τ 210 178. δοκεῖ ἐναντίον εἶναι τοῖς ἠϑυμηκόσι τὸ ὦκα· διὸ ἔν τισι τὸ οὕτως φέρεται. an τὸ οὔπω? 179. ϑῖν' — ϑ 49 180. μάλα — 171 181. = δ 47 182. = β 261 et ϝ 66 183—8. = ι 556-61

188. = ι 171 καὶ — πᾶσιν: δὴ — μῦθον Rhianus
189. Καλλίστρατός φησιν ὡς ὑπό τινος ὁ στίχος προ-
τέτακται ἀϝνοοῦντος τὸ Ὁμηρικὸν ἔθος, ὡς θέλει ἄρχεσθαι
ἀπὸ τοῦ ϝάρ 190. τ᾽: ποι schol. β p. 48 1
191. Ἠέλιος φαεσίμβροτος 138 194. σκοπιὴν — 148
195. ἐστεφάνωται Ο 153 196. χθαμαλὴ κεῖται
ι 25 197. διὰ — 150 198. κατεκλάσθη — ι 256
200. ἀνδροφάϝοιο: ἀνδροφόνοιο 201. θαλερὸν — δ 556
202. cf. Ω 524 203. ἐυκνήμιδες — ι 550
206. = Γ 316. unde πάλλον ἑλόντες Vindobon. ὦκα:
ἦκα 207. ἐκ — κλῆρος Ψ 353 208. βῆ δ᾽ ἰέναι
Θ 303 ἅμα τῷ ϝε δύω β 11 211. περισκέπτῳ
— α 426 212. ὀρέστεροι Χ 93 214. τοί: τῇ et
τούς 215. περισσαίνοντες 217. μειλίϝματα
θυμοῦ: θυμῷ 219. αἰνὰ: δεινὰ Β 321
220. ἐν προθύροισι Aristarchus: εἰνὶ θύρῃσι καλλιπλο-
κάμοιο Ξ 326 221. ἔνδον — 222. ἐποιχομένης ε 61-2
223. λεπτά τε καὶ χαρίεντα Χ 511 ἔϱϝα:
δῶρα 224. = ε 202 et δ 482 225. κήδιστος:
κήδιστός θ᾽ 227. ἀμφιμέμυκεν 229. ὣς ἄρ᾽
ἐφώνησεν β 257 230. = Ξ 169 232. ὀισάμενος
(258): ὀίσατο ϝὰρ ex α 323 233. κατὰ — α 145
addunt Harl. et Vind. τεῦχεν δὲ (vel δέ οἱ) κυκεῷ χρυσέῳ δέπαι
ὄφρα πίοιεν ex 316 234. μέλι χλωρὸν Λ 631
235. ϝοίνῳ Πραμνείῳ Λ 639 236. φάρμακα λυϝρά δ
230 239. τρίχας: δέμας 240. δέμας: τρίχας,
Zenodotus πόδας 242. ἄκυλον βάλανον: βα-
λάνου Apollonius Soph. Ἀρίσταρχος οὐκ οἶδε τὸν στί-
χον, ὁ δὲ Καλλίστρατος ἀντ᾽ αὐτοῦ ϝράφει "παντοίης ὕλης
ἐτίθει μελιηδέα καρπόν" 244. ἂψ Barnesius: αἶψ᾽
θοὴν — β 430 246. ἱέμενός περ α 6
247. ἄχεϊ μεϝάλῳ βεβολημένος Ι 9 δέ — 248. πίμπλαντο
δ 704-5 248. ᾠίετο Ν 283 249. ἀϝασσάμεθ᾽:
ἀϝαζόμεθ᾽, Apollonius Soph. ἀϝαπαζόμεθ᾽ 251. ὡς ἐκέ-
λευες Ω 599 φαίδιμ᾽ — Χ 216 252—3. = 210
-1 252. καλά: apud Dionysium et Longinum Κίρκης
253. omittunt complures. eius loco Apollonius de pron.
p. 368 iterum ponit 212 255. ἢ — ϝυνή 228
τοὶ — 258. εἶναι = 229-32 261. ξίφος — Τ 372
263. ἠνώϝεα: ἤνωϝον, ἠνώϝειν 264. λαβὼν: ἑλὼν. cf. Ζ

45 265. = β 362 abest a multis
266. ἄϝε κεῖσ᾽: ἄϝ᾽ ἐκεῖσ᾽ 268. ἄξεις: ἕξεις
σῶν Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ σῶον 269. κακὸν — Φ 374
270. = ι 522 272. = Ω 476 et ϝ 365
274. παρὰ νηὸς ἀνήιον 146 277. Ἑρμείας χρυσόρραπις
ε 87 279. = Ω 348 περ: δὴ 280. =
θ 291 281. *δὴ: δ᾽ αὖτ᾽ ὦ: αὔτως
288. ἀλάλκῃσιν: ἀλαλκήσει κακὸν — 269
289. πάντα — ὀλοφώια δ 410 290. ἐνὶ: ἐν
294. ξίφος — ι 300 299. μέϝαν — ε 178
300. σοι: τοι 301. 341. ἀνήνορα 306. ἀνδράσι ϝε
θνητοῖσι Υ 266 δύνανται: ἴσασιν 307. = Ω
694 ἀπέβη: ἀνέβη 309. = δ 572
310. = 220 addit Vindobon. 221 311. ἔνθα —
θεὰ Λ 10 ἤυσα: ἐβόησα θεὰ — δ 767
312—313. κάλει = 256-7 313. ἀκαχήμενος —
133 314—5. = 233 et Σ 389-90 post 315. Phil-
lipps. η 172-3 316. τεῦχε (Λ 623): τεῦξε
317. κακὰ — η 42 318. αὐτὰρ — ἔκπιον 237
319. = 238 et 280 post 319. Phillipps. η 175-6
320. λέξε᾽ Ι 617: λέξο Aristarchus, λέξαι 321. ἄορ — Φ
173 322. = 295 ἐπήιξα ὥστε κτάμεναι: ἐπάϊξ᾽
ὥστε κατακτάμεναι 323. = Ε 343 et Φ 68
ὑπέδραμε: ὑπέκδραμε 324. = 265 μ᾽ ὀλο-
φυρομένη: με λισσομένη Aristophanes. καὶ ἔστιν οὐκ ἄχαρις ἡ
ϝραφή 325. = η 238 326. πῶς: ὡς
328. ἀμείψεται Ι 409 329. ὁ Σιδώνιός φησιν ἀθετεῖ-
σθαι τὸν στίχον 332. = α 259 et κ 244 334. μι-
ϝέντε: μιϝέντες 335. εὐνῇ καὶ φιλότητι ε 126
336. = 270 337. ϝάρ: τ᾽ ἄρ 341. = 301
342—5. = ε 177-9 346. = β 378 348. τέως μὲν:
κεδναὶ ἐνὶ — δ 621 350. ἀπό: ἔκ
351. ἄλαδε — Μ 19 352. καθύπερθ᾽ ὑπένερθε: καθύ-
περθεν ἔνερθε 355. κάνεια: κύπελλα 356. με-
λίφρονα — η 182 357. χρύσεια — δ 58 360. =
Σ 349 361. ἔς ῥ᾽ ἀσάμινθον Θ 450 362. θυ-
μῆρες: θυμαρὲς κρατός — Ε 7 363. εἵλετο
— ζ 140 364—5. = ϝ 466-7 366—7. = 314-5
368—372. = η 172-6 absunt a multis
373. ἐκέλευεν: ἐκέλευσεν 374. ἄλλο φρονέων Ψ 698: ἀλ-

λοφρονέων et ἀλαοφρονέων 375. οὐδ' ἐπὶ: οὐδέτι
σίτῳ: σῖτον 376. κρατερὸν: στυϝερὸν. cf. Λ
249 377. ἄϝχι παρισταμένη: ἀϝχοῦ δ' ἱσταμένη. cf.
δ 25 378. τίφθ' οὕτως Κ 141 379. θυμὸν
ἔδων ι 75 οὐδὲ — ι 87 380. οὐδέ — δ 492:
οὐδ' ἔτι 381. ἀπώμοσα — δ 253 382. = 336
383. ἀνήρ — Ζ 521 384. πάσσασθαι — 58
385. ἐν — Α 587 387. ἐρίϝηρας — ι 193
388. ἐφάμην: ἄρ' ἔφην 389. θύρας — 256
ἀνέῳξε: ἀνέῳϝε συφειοῦ: φαεινάς
393. τῶν: τοῖς Aristophanes 394. πότνια Κίρκη: δῖα
θεάων 395. ἂψ Aristarchus: αἶψ' 399. σμερ-
δαλέον κονάβησε Β 466 et ϱ 542: κανάχιζε
400. ἣ — στᾶσα δ 370 δῖα θεάων: πότνια Κίρκη. cf. 394
401. = ε 203 402. ἐπὶ — 154
403. = δ 577 * πάμπρωτα: πάμπρωτον ἐρύσ-
σατε — ι 73 404. δὲ: δ' ἐν ὅπλα — Σ 412
405. ἂψ Barnesius: αἶψ' 406. = β 103
407. = 208 et 402 408. νηὶ θοῇ 176
ἐρίηρας — 405 409. = δ 719 et κ 201 410. πό-
ριες Apollonius Sophista cum schol. Ρ p. 469 a 2 et 470 b 16:
πόρτιες vel πρότιες 411. κόπρον Σ 575
βοτάνης Ν 493 412. * σκαίρωσιν: σκαίρουσιν vel (cum
schol. Ε 137 p. 149 b 42) σπαίρουσιν οὐδ' ἔτι: οὐδέ
τι 413. ἀμφιθέουσιν 414. ἔμ' ἐκεῖνοι: ἐμὲ
κεῖνοι ἐπεὶ — β 155 416. ἱκοίατο: ἱκοίμεθα
αὐτῶν: αὐτήν Aristarchus 417. τράφεν — δ 723
τε τράφεν: τέτραφεν et ἔτραφον (Φ 279)
418. = 324 422. μαλακοῖσι ϝέπεσσιν: μαλακοῖς ϝεπέεσ-
σιν. cf. Ζ 337 423–4. = 403-4 425. ὀτρύνε-
σθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι: ὀτρύνεσθ' ἵνα μοι ἅμα πάν-
τες ἕπησθε (vel ἕποισθε) 426. ἴδηθ': ἴδησθ'
427. = η 99 428. = 178 430. = δ 77
abest a compluribus 431. ἆ: ὦ cf. Λ
816 433. ἠὲ λύκους: ἢ ἐλάφους 434. καὶ
— ε 154 437. ἀτασθαλίῃσιν — α 7 438. φρεσὶ
— β 93 439. = Π 473 τανύηκες: τανάηκες
440. ἀποπλήξας schol. Ψ 120: ἀποτμήξας
441. μι' -442. = ι 492-3 443. εἰ — Φ 372
444 = ι 194 445. ἡμῖν δ' ἡϝεμόνευ' ϝ 386

ἱερὰ — 426 446. = 274 447. κοίλῃ παρὰ νηὶ
272 450. λοῦσεν — 364 451. = δ 50
οὔλας: καλὰς 452. εὖ πάντας: ἄρα τούσδε (vel τούς ϝε)
453. ϝεῖδον φράσσαντό: ἴδον ἐφράσσαντό τε
πάντα: τ' ἐσάντα et δὲ θυμῷ 454. περὶ — 10
455. = 400 456. = 401 abest a quibusdam
457. θαλερὸν: στυϝερὸν Aristophanes 438. ἐν πόντῳ
ἰχθυόεντι Π 746 459. ἀνάρσιοι Ω 365 post 459.
Vindobon. βοῦς περιταμνομένους καὶ οἰῶν πώεα καλά ex λ 402
463. τρηχείης Ἰθάκης 417 464. αἰὲν: αἰεὶ
465. πολλὰ — Γ 99 466. = β 103
467. ἤματα πάντα ι 123 τελεσφόρον — δ 86
468. = 184 470. abest a multis 473. θέσφατόν
ἐστι δ 561 καὶ -474. = ε 41-2 475–9. absunt
ab Eustathio 475. = 406 476–8. = 183-5
479. οἱ μὲν: δὴ τότε κατὰ: ἀνὰ
480. ἐϝὼ — 347 481. θεὰ — 311 ἐκ νυκτέρων
δὲ μεϝίστη ϝίϝνεται βροτοῖς χάρις, φησὶν Εὐριπίδης
482. = θ 460 omittunt Vindobon. 483. τέλεσον
— Β 286 485. μευ: με 487. ὣς — ἀμείβετο
ι 368 488. = 456 491. = 175 et Ι 569
493. μάντηος Hermannus: μάντιος φρένες ἔμπεδοι Ζ
352 495. τοὶ: ταὶ 496–9. = δ 538-41
497. οὐδέ νύ μοι κῆρ: οὐδέ τι θυμός
500. ϝε ϝέπεσσιν: μιν ἔπεσσιν. cf. ι 258 501. ὁδὸν — η 30
post 502. Vindobon. λ 156 503. = 487
504. = 488 omittit Phillipps. 505. μελέσθω:
ϝενέσθω (θ 414) 506. ἀνά — 54 509. τ' ἐλα-
χεῖα: τε λάχεια Περσεφονείης: Φερσεφονείης
510. ὠλεσίκαρποι 511. νῆα μὲν κέλσαι ι 546
512. εὐρώεντα Υ 65 513. τὸ σχῆμα καλεῖται Ἀλκμανι-
κόν, οὐχ ὅτι Ἀλκμὰν πρῶτος αὐτῷ ἐχρήσατο, ἀλλ' ὅτι πολύ
ἐστι παρ' αὐτῷ, οἷον "Κάστωρ ὠκέων πώλων ἐλατῆρες καὶ
Πολυδεύκης" 514. Στυϝὸς — Β 755 515. ξύν-
εσις ἐριδούπων: ἐριμύκων 516. κελεύω: κε-
λεύσω 517. πυϝούσιον 519. et λ 27. μελι-
κρήτῳ 520. ἄλφιτα — Σ 560 παλύνειν: πα-
λῦναι 521. κάρηνα: κάρητα 522. ἤ — θ 424
525. μεταπρέπει — Λ 720 ὑμετέροισιν: ἀ-
ϝρομένοισιν 527. οἶν Heynius: ὄιν 528. στρέ-

ψας: τρέψας 531. ἐποτρῦναι — ε 139 532. κατέκειτ᾽: κατάκειτ᾽ 534. Ἀίδῃ — 491 535. ξίφος — 294 536. νεκύων — 521 538. ορχαμε — δ 316 539—40. = δ 389-90 542. χλαῖνάν -545. = ε 229-32 546. δώματ᾽ ἰὼν: δῶμα κιὼν ἑταίρους -546. = 172-3 548. ἀωτεῖτε Κ 159 549. πότνια: θέσφατα 550. = 475 551. οὐδὲ μὲν οὐδ᾽ Μ 212 περ: δὲ 554. ἑτάρων — 426 555. οἰνοβαρείων ι 374 556. ὅμαδον — Ψ 234, Κ 354, Ι 573 560. ψυχὴ — 560 562. φίλην — ε 204 564—5. = 491-2 566. = 198 567. καταῦθι: κατ᾽ αὖθι 568. = 202 569. ἐπὶ — 402 570. θαλερὸν — 409 571. νηὶ — 502 574. ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ᾽ Ρ 646

Λ

1. = δ 573 2. 3. = δ 577-8 4. ἐβήσαμεν: ἐδήσαμεν ἂν: ἐν 5. ἀχνύμενοι — κ 570 6. μετόπισθε — ι 539 7. ἴκμενον — ἴκ β 421 8. = κ 136 10. = ι 78. unde κυβερνῆται Vindobon. 12. = Γ 497 13. ἐς: ἐπὶ βαθυρρόου — Ξ 311 14. Κιμμερίων: Κερβερίων vel Κερβερέων Aristarchus ap. schol. Aristophan. Ran. 187 et Etym. M. hic etiam χειμερίους habet et κεμμερίους δῆμος — θ 555 15. = θ 562 16. Ἠέλιος φαέθων ε 479 καταδέρκεται Aristarchus et Aristophanes: ἐπιδέρκεται 17. 18. οὔθ᾽: οὐδ᾽ 17. οὐρανὸν — ι 527 19. δειλοῖσι — Ω 525 20. νῆα — ι 546 21. παρὰ — Π 151 24. ἔσχον: εἶχον ἄορ — κ 321 25—33. = κ 517-525 26. χοὴν χεόμην: χοὰς χέομεν 36. ῥέε — κελαινεφές Δ 140 37. ὑπὲξ: ὑπεὶρ νεκύων — κ 530 38—43. οἱ ἓξ παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ Ἀριστοφάνει ἠθετοῦντο ὡς ἀσύμφωνοι πρὸς τὰ ἑξῆς 38. πολύτλητοι 39. ἀταλαί: ἁπαλαί νεοπενθέα 40. χαλκήρεσιν ι 55 41. βεβροτωμένα 42. ἐφοίτων — ι 401 ἄλλοθεν ἄλλος: ἔνθα καὶ ἔνθα 43. δὲ — Η 479 44—50. = κ 531-7

52—4. ἀθετεῖ Καλλίστρατος 52. χθονὸς — κ 149 53. ἡμεῖς: αὖθις ἡμεῖς, omisso μεϝάρῳ, schol. Α p. 13 a 38 54. ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον Χ 386 56. = κ 482 57. ὑπὸ — Ψ 51 58. πεζὸς ἐὼν: ποσσὶν ἰὼν νηὶ — 3 59. = ι 506 60. = κ 504 omittunt multi 63—5. = κ 558-60 65. κατῆλθεν: βεβήκει 66. ϝουνάζομαι — Ο 665 67. ὅ — Θ 283 70. σχήσεις — ι 279 71. δ᾽: σ᾽ schol. Δ 380 72. ἄκλαυτον: ἄκλαυστον. cf. 54 καταλείπειν: καταλείπῃς 73. μή — Χ 358 74. κακκῆαι Aristarchus: κακκεῖαι ἅσσα: ὅσσα 75. πολιῆς — Δ 248 76. καὶ — δ 204 78. ἐὼν: ἐϝὼ 79. = κ 382 80. τελευτήσω — α 293 81. ἀμειβομένω: ἀμειβόμενοι 83. ἀϝόρευεν: ἀϝορεῦον 84. ἦλθε — ψυχὴ Ψ 65 κατατεθνηυίης: κατατεθνηκυίης 86. κατέλειπον ἰὼν Ζ 221 87. = 55 89. = κ 537 90. = 84 et ι 492 92. = 60. paenitet expuncti: tam enim aptus quam 473 et 617 93. αὖτ᾽ ὦ: αὔτως Zenodotus 94. ἀτερπέα — η 279 97. ξίφος — κ 261 98. αἷμα — Λ 844 99. μάντις — Λ 92
100. φαίδιμ᾽ — κ 251 104. μήν: μέν κακά περ πάσχοντες κ 189 106. κεν: δὴ ἐυϝερϝέα — 70 107. ἰοειδέα — Λ 298 108. βόας — Θ 545 109. = Γ 277 110. νόστου: νόστον 111. κακά — 104 114—5. = ι 534-5 118. βίας — ϝ 216 119. ἐπὴν: ἐπεὶ μνηστῆρας -120. ἀμφαδὸν = α 295-6 123. εἶδαρ — ι 84 ἔδουσιν: ἔχουσιν 124. τοὶ Vindobon.: τοίϝ᾽ φοινικοπαρῄους hic et Ψ 271 126. = Ψ 326 128 et ψ 275. ἀθηρηλοιϝόν. ὁ Σοφοκλῆς ἀπεδέξατο τῆς ἀθήρας κίνηθρον, λέϝων οὕτως "ὤμοις ἀθηρόβρωτον ὄρϝανον φέρων" 129. εὐῆρες = 121 130. = δ 473 et ι 526 133. = δ 479 134. ἐξ ἁλὸς: ἔξαλος

οἱ νεώτεροι τὰ περὶ Τηλέϝονον ἀνέπλασαν τὸν Κίρκης καὶ Ὀδυσσέως, ὃς δοκεῖ κατὰ ζήτησιν τοῦ πατρὸς εἰς Ἰθάκην ἐλθὼν ὑπ᾽ ἀϝνοίας τὸν πατέρα διαχρήσασθαι τρυϝόνος κέντρῳ. Αἰσχύλος δὲ ἐν Ψυχαϝωϝοῖς ἰδίως λέϝει "ἐρωδιὸς ϝὰρ ὑψόθεν ποτώμενος ὄνθῳ σε πλήξει, νηδύος χιλώμασιν.

ἐκ τοῦ δ' ἄκανθα ποντίου βοσκήματος σήψει παλαιὸν δέρμα
καὶ τριχορρυές" 135. ἀβληχρὸς: ἀμβληχρὸς
μάλα: ἅμα Apollonius Sophista 136. ϝήραι σὺν τῷ ῑ
schol. *Δ* p. 316 a 8: ϝήρα' vel ϝήρα 138. = 79
139. ἐπέκλωσαν θεοὶ ϝ 208 140. = θ 572
144. με ἀναϝνοίη: μ' ἀναϝνοίη τοῖον 146. ἔπος τί τοι
ἐν φρεσὶ θήσω *Τ* 121 ἐνὶ: ἐπὶ 148. αἵματος
ἆσσον ἵμεν κ 537 149. ἐπιφθονέῃς: ἐπιφθονέοις et
ἐπιφθονέεις 150. δόμον — ι 524 152. μένον
ἔμπεδον *Ο* 622 153. αὐτίκα — *Ρ* 84 154. =
κ 418 157—9. ἀθετοῦνται τρεῖς 158. πρῶτα
τὸν: πρῶτος ὃν 159. ἐόντ': ἰόντ' ἐνϝερϝέα —
105 160. ἦ νῦν δὴ: η δὴ νῦν ἀλώμενος —
ζ 206 161—2. Ἀριστοφάνης ἀθετεῖ 162. νηί
τε καὶ ἑτάροισι 113 163. = 138 165. =
κ 492 169. = *Π* 576 170. = 140
171. κὴρ τανηλεϝέος — *Χ* 210 172. ἦ-ἦ: ἢ-ἦ schol. *Ξ*
265-6 et *Υ* 17. alii ἦ-ἢ Ἄρτεμις — ζ 102
173. = ε 124 ἀϝανοῖς βελέεσσιν: ἀϝανοῖσι βέλεσσιν
174. οὓς Aristophanes: ὃν 177. βουλήν — δ
267 post 178. nonnulli *Τ* 526-7 ponunt 179. Ἀ-
χαιῶν — *Η* 50 180. = κ 503 et ζ 154 181. καὶ
— ϝε α 46 τετληότι — ι 435 182. σοῖσιν ἐνὶ
μεϝάροισιν ϝ 360 183. νύκτες — *Ω* 745 185. τε-
μένη schol. *Β* 423 et *Φ* 363. σεσημείωται τὸ ὄνομα ἀδιαιρέ-
τως ἐξενεχθέν. Ἀρίσταρχος τεμένεα 189. καὶ ῥήϝεα
— ζ 38 190. κόνι: κόνει εἶται: ἧσται Zeno-
dotus, ἧστο Aristarchus 193. ϝουνὸν — α 193
194. βεβλήαται: βεβλήατο Harl., βεβολήατο Cramer Ox. 1 p. 95
13 195. κεῖτ' ἀχέων *Σ* 461 πένθος — *Ρ* 139
196. σὸν πότμον ϝοόων *Χ* 363: αἱ χαριέστεραι ϝρα-
φαὶ ἔχουσι "σὸν νόστον ποθέων," quibus obsequendum
χαλεπὸν — *Θ* 103 197. ὀλόμην — δ 562 198. οὔτ'
ἐμέ ϝ' (399): οὔτε μ' ἐνὶ ἰοχέαιρα -199. = 172-3
200. αὖ: οὖν 201. τηκεδόνι ἐξείλετο — *Ρ* 678
202. φαίδιμ' — 100 203. μελιϝηδέα — *Κ* 495
206. ἀνώϝειν: ἄνωϝε 207. εἴκελον: ἰκέλη
208. κηρόθι — ι 480 209. = 56 211. βαλόντε —
212. = *Ω* 97-8 212. ἀμφοτέρω: ἀμφότεροι 213. ἦέ
τι ϝείδωλον: ἢ τί μοι εἴδωλον 214. ὄφρ' — ι 13

215. = 180 216. περὶ πάντων: περὶ θνητῶν. cf. *Χ* 422
κάμμορε ε 339 217. ἀπαφίσκει
218. κέν τε θάνωσιν: τίς κε θάνῃσιν 220. πυρὸς — *Ζ* 128
221. δαμνᾷ (*Ξ* 199) ὡς κιρνᾷ: δάμνατ' (ξ 488)
λίπῃ — ϝ 455 223. φόωσδε: φάοσδε 226. ἀ-
ϝαυὴ — 213 228. αἷμα κελαινὸν 98 230. =
ι 424 231. = κ 439 232. πιέειν: πίνειν
αἷμα — 228 233. τὸ ηδε Ἀρίσταρχος ψιλοῖ: ἡ δὲ. cf. μ
25 236. ἀμύμονος: τινὲς ἀτασθάλου ϝράφουσι. πῶς
οὖν οὐχὶ καὶ τὴν εὐπατέρειαν μετέθηκαν; 239. = *Φ*
158 241. ϝαιηόχος — *Ξ* 355 243. πορφύρεον
— κῦμα *Φ* 326 244. κυρτωθέν 245. Ζηνό-
δοτος ἀϝνοεῖ τὸν στίχον παρθενίην: παρθενικὴν
246. φιλοτήσια 247. = κ 280
248. περιπλομένου — α 16 249. τέξεις Aristarchus, Ze-
nodotus τέξεαι, schol. *Κ* p. 285 a 46 τέξῃ ἀποφώλιοι:
ἀνεμώλιοι 252. Ποσειδάων — ι 283 253. =
δ 425 254. ἣ δ' ὑποκυσσαμένη *Ζ* 26 256. Ἰαωλ-
κῷ: Ἰαολκῷ 257. πολύρρηνος 260. οὐκ ἀ-
ναστρεπτέον τὴν μετά πρόθεσιν 261. ἰαῦσαι: ἰαύειν
263. Θήβης ἕδος ἑπταπύλοιο *Δ* 406 264. πύρ-
ϝωσαν οὐ μὲν: οὔ μιν Aristophanes ἀπύρ-
ϝωτον 267. θρασυμέμνονα — *Ε* 639 θρασυ-
μέμνονα: κρατερόφρονα 268. ἐν ἀϝκοίνῃσι *Δ*ιὸς 261
273. υἱεῖ: υἷι Hermannus ὃν: αὖ?
274. ἀνάπυστα 275. ἄλϝεα — ε 362 277. εἰς
— πυλάρταο *Θ* 367 282. ἐπεὶ — *Χ* 472
284. Μινυείῳ editiones antiquae: Μινυηίῳ 285. ἣ δὲ He-
rodianus: ἠδὲ Aristarchus ἀϝλαὰ — *Ψ* 23
288. μνώοντο: μνώωντο περικτίται οὐδέ
τι: οὐδ' ἄρα Aristophanes an Aristarchus 292. μοῖρ' —
Δ 517 et ϝ 269 295. καὶ — β 107 296. βίη —
290 297. πάντ' εἰπόντα: ϝοῖ ϝειπόντα? *Δ*ιὸς
— *Α* 5 ἐτελείετο βουλή = ἐτέλεσσεν ἐφετμήν
298. οὐ Τυνδαρέου ὀφείλει ϝράφειν ἀλλὰ Τυνδάρεω
299. κρατερόφρονε: κρατερόφρονι ϝείνατο — *Ζ* 26
300. = *Γ* 237 Πολυδεύκεα: Πολυδεύκην 301. =
Γ 243 302. πρὸς: πὰρ 303. ἑτερήμεροι
304. λελόϝχασιν schol. *Γ* 243 cum Eustathio: λελόϝχασ'
305. Ἰφιμέδειαν: Ἀμφιμέδειαν 308. Ἐφιάλ-

την: Ἐπιάλτην. cf. Meinek. Com. 1 p. 153 309. οὓς:
τοὺς ζείδωρος — ι 357 310. μετά ϝε κλυτὸν:
μετ' ἀϝάκλυτον 314. πολυάικος — Υ 328
317. ἥβης — Λ 225 318. ὃν — Τ 413 319. ἰ-
ούλους 320. ϝένυς: ϝένυν Eustathius 321. Πρό-
κριν: Πρόκνην 324. ἀπόνητο: ἐτέλεσσε ἔκτα:
ἔσχεν Aristophanes 328. δ' — Β 488 330. φθῖτ':
φθεῖτ' 333. = ϑ 234 334. κηληθμῷ
κατὰ — κ 479 335. = η 233 336. ὅδε: ὅϝε
337. εἶδος — τε ζ 152 338. ἔμμορε — Λ 278
342. τοῖσι — ἥρως β 157 343. = η 156
abest a tribus post 343. Augustanus: καὶ μύθοισι κέκα-
στο, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς 344. *μὴν: μὰν
ἧμιν: ὔμμιν 347. = η 308 348. ϝέπος ἔσσεται:
ἔσται ἔπος et ἔσται ϝέρον 349. Φαιήκεσσι φιληρέτμοι-
σι ϑ 535 350. νόστοιο — ϑ 156 352. πομπὴ
— 332 et α 358 353. = α 359 δήμῳ: οἴκῳ
354—5. = ι 1-2 357. πομπὴν δ' ὀτρύνοιτε:
πομπήν τ' ὀτρύνοιτε et πομπὴ δ' ὀτρύνοιτο 358. =
Γ 41 ἦεν: εἴη 359. πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ: πλει-
οτέρῃσιν χερσὶ Aristophanes 360. αἰδοιότερος] ὅθεν
Ἡσίοδος (O et D 311) "πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ"
361. Ἰθάκηνδε — α 163 362. = 347
364. ἠπεροπῆα 365. πολυσπερέας — Β 804
367. ἔπι: ἔνι 370. = 170 372. Ἴλιον — ἕποντο
Ε 551 πότμον — 197 374. μεϝάρῳ: μεϝάροις
377—8. = 354-5 380. ἔϝωϝε: ἔπειτα
381. ἀϝορεύειν: ἀϝορεῦσαι 385. ἄλλην Aristophanes, ἄλ-
λῃ Aristarchus. cf. ι 458 386. ἁϝνὴ: αἰνὴ
387. ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ 84 389. θάνον — Η 52
390. ἔμ' ἐκεῖνος: ἐμὲ κεῖνος ἐπεὶ — 98. ϝρ. ἐπεὶ ἴδεν
ὀφθαλμοῖσι 391. = κ 201 et Ω 9 394. = Λ
669 395. = 57 396. = 209 397. =
Τ 146 398. = 171 τανηλεϝέος: τανηλυϝέος
(τοῦ ἔχοντος τεταμένην τὴν ἠλύϝην ἤτοι τὴν νύκτα)
399—403. ἀθετοῦνται ὑπὸ Ἀριστοφάνους ὡς ἀπὸ τῶν εἰρησομέ-
νων μετενεχθέντες
400. ἀϱϝαλέων: λευϝαλέων Aristophanes 401. ἀνάρσιοι — κ
459 404. =180 et 163 405. = 60
406—8. = 399 — 401 409. θάνατόν = ι 61

411. = δ 535 414. μέϝα — α 276 416. ἀντεβόλη-
σας Aristarchus: ἀντεβόλησα 417. ἐνὶ — Φ 207
423. ἀείρων: ἀείρας 428. ἐν πολλαῖς οὐ φέρεται. ex-
pungit Porsonus. an cum 427? 429. ἐμήσατο — Ψ 24
430. πόσει φόνον: φόνον πόσει 432. οἴκαδ'
ἐλεύσεσθαι β 176 λύϝρ': ἔρϝ' 433. καὶ
ἐσσομένῃσιν 76 435. = 138 435—440. ἀθε
τοῦνται παρὰ Ἀριστοφάνει 436. ὢ — δὴ ι 507
εὐρύοπα — δ 173 438. εἵνεκα: οὕνεκα
439. δόλον: φόνον et χόλον 440. = 404 post
439. Barnesius (ex schol. Eurip. Orest. 249) hos inserit: ὡς δὲ
Κλυταιμνήστρη, λείπουσ' Ἀϝαμέμνονα δῖον, Αἰϝίσθῳ παρέ-
λεκτο καὶ εἵλετο χείρον' ἀκοίτην, ὡς Ἑλένη ᾔσχυνε λέχος ξαν-
θοῦ Μενελάου 442. μή ϝοι Hermannus: μηδ' οἱ
443. τὸ —: ἔπος, τὸ δ' ἐνὶ φρεσὶ κεύθειν schol. Α
545 446. = α 329 451. ἣ — ϝ 187
452—3. οὐδὲ οὗτοι ἐφέροντο ἐν τοῖς πλείστοις 454. =
Φ 94 455. φίλην — κ 562 457. = 370
458. ἀθετεῖται. cum 457 et 459 — 464? 459. ἐν Πύλῳ
— 257 461. πω: που Aristarchus 462. = 435
464. = δ' 837 465. = 81 466. ἀχ-
νύμενα — 5 467. ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ 387
468. ἀμύμονος — δ 187 469. ὃς — ϑ 116
470. = Β 674 471. ποδώκεος — Ψ 28 472. =
154 473. = 405 476. ἀφραδέες: ἀδρανέες
εἴδωλα — Ψ 72 καμόντων: καμόντες
477. = 462 478. = Τ 216 481. —
αἰὲν 482. = 166-7 483. προπάροιθε: τὸ πάροιθε
*μακάρτερος: μακάρτατος 484. ἶσα — 304
486. ἀκαχίζε': ἀκαχίζευ 487. = 440 αὐτίκ':
αὖτις 488. φαίδιμ' — 202 489. κ' ἐπάρουρος:
κε πάρουρος apud Eustathium θητευέμεν Φ 444, σ 357
490. ἀκλήρῳ 493. πρόμος ἔμμεναι Η 75
ἠὲ — δ 632 495. πολέσιν — Ψ 40
496. ἀν' — Ι 395 498. οὐ: εἰ Zenodotus ὑπ'
— Β 181 499. ἐνὶ — Ω 774
500. Ἀρίσταρχος τὸν σὺν τῷ Μέμνονι ἀκούει 502. τεῳ:
τεων Aristarchus μένος — Ρ 638 504. = 477
507. πᾶσαν ἀληθείην Ω 407 ὡς — ϑ 402
508. κοίλης ἐπὶ νηὸς δ 817 509. ἐυκνήμιδας

— β 72 510. *Τροίην: Τροΐην* Aristarchus schol. *Α* 129,
Τρώων Eustathius *βουλάς: βουλήν* *Νέστωρ:*
Νέστωρ τ' 512. *νικάσκομεν: νεικέσκομεν*
513. *ἐν πεδίῳ Τρώων: ἀμφὶ πόλιν Τροίην* *μαρναί-*
μεθα χαλκῷ: μαρνοίμεθ' Ἀχαιοί 514–5. = *Χ* 458-9
οὔ ποτ' ἐνὶ: οὐδέ ποτ' ἐν et *οὔ ποτε ἐς πληθύν*
516. *ἐν* — *Χ* 64 517. = 328
519. *κατενήρατο* 520. *πολλοὶ* — *Β* 417 521. *Κή-*
τειοι] *κήτειοι προπαροξυτόνως, καὶ τοὺς μεγάλους ἀκουστέον,*
παρὰ τὸ κῆτος, ὡς καὶ Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ ἔθνος Μυσίας,
τοὺς νῦν Ἐλεάτας καλουμένους. καὶ Ἀλκαῖος δέ φησι τὸν
Κήτειον ἀντὶ τοῦ Μυσόν. ἔνιοι δὲ γράφουσι κήδειοι οἱ συγ-
γενεῖς. οἱ δὲ χήτειοι οἷον ἐστερημένοι (*Ρ* 225). *ἄμεινον δὲ*
τῷ Ἀριστάρχῳ πείθεσθαι 524. *πάντα τέταλτο: πάντ'*
ἐτέταλτο 525. *περιγραπτέον ὡς ἀπρεπῆ· θυρωροῦ*
γὰρ ἔργον. Ἀρίσταρχος οὐκ οἶδε τὸν στίχον, ἔνια δὲ τῶν ὑπο-
μνημάτων = *Ε* 751 et *Ω* 779 526. *Δαναῶν*
—: *πάντες κατὰ δούριον ἵππον Ἀχαιοί* Aristarchus
ἡγήτορες — *Ψ* 573 527. *τρέμον* — *γυῖα Κ* 390
τρέμον: τρέμεν 528. *ἐγὼν* — *δ* 269 529. *ὠχρή-*
σαντα *παρειῶν* — 530. *ὀμορξάμενον Σ* 123-4
530. *με* — *ἱκέτευεν: μοι* — *ἐπέτελλεν* vel *ἐκέλευεν*
531. *ἐξίμεναι: ἐξιέναι. ἐμφατικώτερον δὲ τὸ ἐξέμεναι*
533. *Πριάμοιο* — *γ* 130 535. *βεβλημένος* — *Π* 819
536. *αὐτοσχεδίην οὐτασμένος Η* 273, *Ο* 746
538. *ψυχὴ* — 471 539. *φοίτα* — *βιβᾶσα Ο* 686
φοίτα: ᾤχετο *κατ' ἀσφοδελὸν: κατὰ σφοδελὸν* vel *σπο-*
δελὸν, διὰ τὴν σποδὸν τῶν καιομένων νεκρῶν 540. *γηθο-*
σύνη: γηθοσύνῃ 541 *ψυχαὶ* — *κ* 530 543. *Αἴαντος*
Τελαμωνιάδαο Σ 193 544. *ἀφεστήκει* Aristarchus: *ἀφει-*
στήκει 547. *ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος. ἡ δὲ ἱστορία ἐκ τῶν*
κυκλικῶν 548. *τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ: τοιῶνδ' ἐπ' ἀέθλων*
549. *τοίην γὰρ κεφαλὴν α* 343 550–1. = *Ρ*
279-80 552. = *Ζ* 343 553. *οὐκ* — *ι* 475
559. *αἴτιος ἀλλὰ α* 348 *Δαναῶν αἰχμητάων*
Θ 464 560. *ἐκπάγλως ἤχθηρε* 437 561. *ἀλλ'*
ἄγε δεῦρο Δ 314 563. *βῆ* — *Δ* 292 564. *νεκύων*
— 541 565–627. *νοθεύονται, καίτοι οὐκ ὄντες ἀγενεῖς*
περὶ τὴν φράσιν. cf. schol. Pindar. Ol. 1 97 566. *θυμὸς*
— *θ* 178 568. *ἀγλαὸν* — *γ* 190 569. *χρύσεον* —

ἔχοντα 91 571. *εὐρυπυλὲς* — *Ψ* 74 573. *κατ'*
— 539 574. *ἐν* — *Ω* 614 575. *ἀϝαγές*
579. *δέρτρον: δέστρον, δέντρον, δαῖτρον*
τὸ δέρτρον Ἀντίμαχος μὲν ὁ Κολοφώνιος τὸν ἐπίπλουν ἀκούει
τὸν ἐν τοῖς καλουμένοις ἐγκάτοις· λέγει γὰρ "οὐδέ τι θερμὸν
ἀναπνείων χολάδας δέρτροισι καλύψεις". ὁ δὲ ἐπίπλους, φησὶν
Ἀπολλόδωρος, ὃν ἀργέτα δημὸν καλεῖ (*Λ* 818, *Φ* 126), *οὐ*
περὶ τὸ ἧπαρ ἀλλὰ περὶ τὴν κοιλίαν ἐστίν 580. *εἵλ-*
κησε: ἥλκησε et *εἵλκυσε* 581. *Πυθῶδ': Πυθώδ'*
καλλιχόρου: καλλιρόου 582. *κρατέρ': χαλέπ'.* cf. *Β* 721,
ε 13 et 395, *λ* 593, *ο* 232, *ρ* 142 583. *προσέπλαζε:*
προσεπέλαζε, S. Empiricus 9 69 *προσέκλυζε* 584. *στεῦ-*
το] *ἵστατο νῦν ἐπὶ τῶν ποδῶν. κέχρηται δὲ τῇ λέξει ὁ δια-*
σκευαστὴς παρὰ τὴν τοῦ ποιητοῦ συνήθειαν *πιέειν δ'*
οὐκ: πιέειν, οὐδ' Bothius 585. *ὁ γέρων πιέειν: πιέειν*
ὁ γέρων 586. *ἀναβρυχέν, ἀναβροχθέν, ἀναβροθέν*
587. *καταζήνασκε: κατεξήραινε* 588. *δένδρεα*
ὑψιπέτηλα δ 458 *κατ' ἄκρηθεν Π* 548: *κατὰ κρῆθεν*
589–90. = *η* 115-6 592. *ῥίπτασκε* — *θ* 374
593. *κρατέρ': χαλέπ'* *πῶς δύναται σὺν τῷ*
λίθῳ καὶ τῇ ἀκρωρείᾳ, ἐφ' ᾗ ἀνεκύλιε τὸν λίθον, ἥκειν ἐπὶ
τὰ σφάγια; πῶς τε κολάζεται ὁ ἐν Ἰλιάδι (*Ζ* 153) *κέρδιστος*
ὢν καὶ συνετώτατος; 595. *χερσίν* — *Υ* 360
597. *ὁ μὲν Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρωδιανὸς ὀξυτόνως κατὰ συστο-*
λήν, ὡς λικριφίς ἀμφουδίς, ἐπιρρηματικῶς· ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης
τὸ πλῆρες κραταιὰ ἴς, οἷον ἰσχυρὰ δύναμις, ᾧ ἐπείσθη καὶ ἡ
συνήθεια 598. *λᾶας* — *Δ* 521 *ἔπειτα πέδον-*
δε: ἐπὶ δάπεδον δὲ Aristoteles Rhetor. 3 11 599. *ὤσασκε:*
ὤθεσκε *κατὰ* — 600. = *Π* 109-10
601. *καὶ τοῦτο νεωτερικόν. οὐ γὰρ οἶδε τὸν Ἡρακλέα ἀπηθανα-*
τισμένον, οὐδὲ τὴν Ἥβην γεγαμημένην ἀλλὰ παρθένον, διὸ καὶ
παρθενικὰ ἔργα ἀποτελεῖ· οἰνοχοεῖ γὰρ καὶ λούει
602. *ἀθανάτοισι* — 133 603. *θαλίης: θαλίῃ*
καλλίσφυρον 604. *τοῦτον ὑπὸ Ὀνομακρίτου πεποιῆ-*
σθαι φασίν, ἠθέτηται δέ *χρυσοπεδίλου*
606. *ϝεϝοικώς: ἐῴκει* 611. *χάροποι: χαλεποί*
612. = Hesiod. Th. 228 614. *τινὲς "ὃς κείνῳ τελαμῶνι ἐὴν*
ἐγκάτθετο τέχνην" *ϝεῇ ἐγκάτθετο Ξ* 223 615. =
390, unde Vindobon. *αἶψ' ἐμὲ* *ϝίδεν* — 528
616–7. = 472-3 618. *ἆ: ὢ* *ἠγηλάζεις* hic

et ϱ 217 619. ὑπ' — 498 620. ὀιζὺν εἶχον 167 624. ϝέ: τί χαλεπώτερον: κρατερώτερον 626. ἔπεμψεν: ἔπεμπεν ἰδὲ: ἠδὲ ϝλαυκῶπις — η 78 627. = P 82 et λ 150 ἔβη: ἔδυ schol. 565 628. αὐτὰρ — ἔμπεδον 152 629. = δ 268 et λ 382 630. καί νυ: ἔνθα schol. Γ p. 103 b 4 631. ἐρικυδέα: ἀριδείκετα Plutarchus Thesei c. 2, ubi Pisistratum inseruisse hunc versum tradit 632. ἔθνεα νεκρῶν 34 633. ἠχῇ θεσπεσίῃ ϝ 150 ἐμὲ — 43 634. Γορϝείην — E 741 φησὶν Ἀριστοτέλης ὅτι μή ποτε ἐν τῇ ἀσπίδι οὐκ αὐτὴν εἶχε τὴν κεφαλὴν τῆς Γορϝόνης, ὥσπερ οὐδὲ τὴν ἔριν καὶ τὴν κρυόεσσαν ἰωκήν, ἀλλὰ τὸ ἐκ τῆς Γορϝόνης ϝινόμενον τοῖς ἐνορῶσι πάθος καταπληκτικόν 635. Ἀϝίδεω Aristarchus: Ἄιδος ἀϝαυὴ: ἐπαινὴ S. Empiricus. cf. 226 Περσεφόνεια: Φερσεφόνεια 636. ἐπὶ — 638. = ι 177-9 ἐκέλευον: ὤτρυνον post 638 Aug. et Vindobon. ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς 639. κῦμα ῥόοιο Φ 306

M

1. ῥόον — λ 21 2. θαλάσσης — δ 432 3. νῆσόν τ' Αἰαίην λ 70 Ἠοῦς — Θ 508 4. ἀντολαὶ 5. = ι 546 6. abest ab Aug. et Vindobon. 6–8. = ι 150-2 9. προΐην: προΐειν ἐς — κ 308 12. ἀχνύμενοι — λ 466 15. ἐυῆρες ἐρετμόν λ 129: ἵνα σῆμα πέλοιτο Zenodotus 16. ἡμεῖς — διείπομεν Λ 706 19. κρέα πολλὰ Θ 231 αἴθοπα ϝοῖνον ι 360 20. δῖα θεάων κ 503 22. δισθανέες: δὶς θανέες, οὕτως ἐν δυσὶ μέρεσι λόϝου. φησὶ ϝὰρ Ἀπολλώνιος ὡς ὅτι δίς καὶ τρίς ἐν ταῖς συνθέσεσιν ἐκβάλλει τὸ σ̄, δίπους, τρίπους 23. = κ 460 24. ἅμα — η 222 26. κακορραφίῃ ἀλεϝεινῇ (O 16): κακορραφίης ἀλεϝεινῆς 28. = κ 466 29–31. = κ 183-5 32. κοιμήσαντο — Λ 476 33. χειρὸς ἑλοῦσα Δ 542 φίλων ἀπονόσφιν ε 113 34. καὶ ἐξερέεινε κ 14 35. = κ 16 36. = λ 99 et κ 549 πότνια Κίρκη: δῖα θεάων 42. καὶ — Ω 730 43. ὁ μὲν Ἀριστοφάνης φησὶ κατα-

τηκομένους τῇ ᾠδῇ καὶ αἰφνιδίως ἐκλείποντας ἀπολέσθαι, ὁ δὲ Ἀρίσταρχος διὰ τὴν τῶν ἀναϝκαίων σπάνιν 45. ὀστεόφιν: ὀστέοφιν 50. χεῖράς — λ 497 51. 162. 179. ἱστοπέδῃ 52. ἀκούῃς: ἀκούσῃς Σειρήνοιιν: Σειρηνείην 53. κελεύῃς: κελεύσῃς 53–4. ἀθετεῖ Ἀριστοφάνης 54. ἔτι: ἐνὶ διδέντων Aristarchus: δεόντων 55. ἐπὴν δὴ: ἐπειδὴ παρεξελάσωσιν: παρεξέλθωσιν (62) 56. διηνεκέως — δ 836 58. πέτραι ἐπηρεφέες κ 131 προτὶ Aristarchus: ποτὶ 60. κῦμα μέϝα ῥοχθεῖ ε 402 κυανώπιδος 61. πλαϝκτὰς: πλακτὰς ὁ μὲν Κράτης, ὅτι πλάζεται περὶ αὐτὰς τὸ κῦμα, οἱ δὲ ὡς τὴν Δῆλον κινεῖσθαι καὶ φέρεσθαι θεοὶ μάκαρες Θ 306 62. ποτητὰ 64. 79. λὶς πέτρη 66. τῇ δ': τήνδ' ἥ: ἥν, εἴ, ὅς (40) 68. ὀλοὸν πῦρ O 605 69. κείνῃ A. Matthiae coll. τῇ 62, 66, 98: κείνη et κείνην ποντοπόρος = O 704 70. πᾶσι μέλουσα: πασιμέλουσα Aristarchus. νεωτερικὸν τὸ φασιμέλουσα, ἡ τοῖς ἐν Φάσιδι πολλὴν φροντίδα ποιήσασα 73. οὐρανὸν — Θ 74 75. τὸ μὲν] Ἀρίσταρχος οὐ λέϝει πρὸς τὸ νέφος τὴν ἀπότασιν εἶναι, ἀλλά φησιν ὅτι τοῦτο οὐδέποτε λήϝει, τὸ κεκαλύφθαι τὸν σκόπελον τῷ νέφει 77. οὐ καταβαίη: οὐκ (vel οὐδ') ἐπιβαίη Aristarchus 78. τε: ϝε 79. περιξεστῇ: περιξέστῃ malit Eustathius (ν 10) 82. νῆα ϝλαφυρὴν κ 23 φαίδιμ' — λ 488 83. αἰζήιος — P 520 84. εἰσαφίκοιτο: εἰσαφίκηται 85. λελακυῖα X 141 86. νεοϝιλῆς: νεοϝιλλῆς ἀθετοῦνται στίχοι τρεῖς (86-88)· πῶς ϝὰρ ἡ δεινὸν λελακυῖα δύναται νεοϝνοῦ σκύλακος φωνὴν ἔχειν; 87. κακόν: κακός 88. ϝηθήσειεν ἰδών N 344 89. ἄωροι Ἀρίσταρχος ἀκώλους· τοὺς ϝὰρ Ἴωνας λέϝειν φησὶ τὴν κωλῆν ὤρην καὶ ὡραίαν· οὐκ ἔχοντας οὖν ὀστᾶ ἀκώλους καὶ ἀνάρθρους λέϝεσθαι. ἔνιοι δὲ ἀώρους τοὺς ἐμπροσθίους, ὡς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ (Φιλήμονι) "οὐ τοὺς ἀώρους εἶπά σοι, μαστιϝία, πόδας πρίασθαι; σὺ δὲ φέρεις ὀπισθίους". ἢ δυσφύλακτοι, οὓς οὐδεὶς ἂν δυνηθείη φυλάξασθαι 91. τρίστοιχοι 92. μέλανος — Π 687 94. ἐξίσχει: ἐξ ἴσχει βερέθρου: βαράθρου 97. ἀϝάστονος 98. τῇ: τὴν Aristophanes 99. ἑκάστῳ: ἑκάστῃ

100. νεὸς — λ 6 102. πλησίον ἀλλήλων Γ 115, Ζ 245, ε 71, ξ 14 ἐγὼ εἰς τὸ πλησίον στίζων οἶμαι μηδὲν λείπειν πλησίον: πλησίοι 104. ὑποπτεύει αὐτὸν Καλλίστρατος ὡς μαχόμενον τοῖς ἔπειτα 105. ἤματι: ἤμασι 106. δεινόν: δεινῶς 108. ὦκα: εἶναι Cramer Ox. 1. p. 148 21 et 164 5 109. ἐπειὴ — Λ 169 111. = λ 435 ἀμειβόμενος: ἀτυζόμενος 112. νημερτές — δ 642 114. ἀμυναίμην: ἀμυνοίμην 115. = λ 503 116. *δὴ: δ' πολεμήια — Ν 727, Ι 228 117. θεοῖσιν ὑπείξεαι: θεοῖς ὑποϝείξεαι Friedlaender. cf. Λ 294 124—6. ἀθετοῦνται τρεῖς, ὅτι διὰ τούτων σημαίνει μὴ εἶναι τὴν Σκύλλαν σύμφυτον τῇ πέτρᾳ 124. Κράταιιν schol. Λ p. 327 a 9: Κραταιίν. ἄμεινον γράφειν κραταιίς ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς

125. τῆς: τὴν 128. = λ 108 129. ἑπτὰ] Ἀριστοτέλης φυσικῶς τὰς κατὰ σελήνην ἡμέρας αὐτὸν λέγειν φησί, τν' οὔσας οἰῶν — λ 402. cf. Λ 678 130. ϝέκαστα: δ' ἕκαστα 131. ἐπὶ ποιμένες: ἐπιποιμένες post 133. Vindobon. αὐτοκασιγνήτη Θέτιδος λιπαροπλοκάμοιο 134. πότνια — ζ 154 135. Θρινακίην ἐς νῆσον 127

136. ἕλικας — ι 46 137—141. = λ 110-4 138. ἤ τ' ἂν: καί κεν 140—1. absunt a duobus 141. νεῖαι: νῆαι 142. = κ 541 145—7. = ι 562-4

148—152. = λ 6-10 153. ἀχνύμενος — κ 67 post 153. codices tres: κέκλυτέ μευ μύθων κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι 156. ἀλλὰ ϝερέω: ἀλλ' ἐρέω 157. θάνατον καὶ κῆρα ε 387 159. λειμῶν' — Β 467 162. = 51 163—4. = 53-4 καὶ ἐνταῦθα ὀβελίζονται οἱ δύο ὡς ἀδικώτατοι 164. δὲ: με 165. πίφαυσκον: πίφασκον 166. νηῦς — Ω 396 167. ἀπήμων: ἀμύμων. cf. η 266 168. ἔπειτ' — 169. νηνεμίη = ε 390-1 168. ἠδὲ: ἣ δὲ 171. ἐν νηὶ γλαφυρῇ κ 23 θέσαν: βάλον ἐρετμά: ἐρετμοῖς

172. λεύκαινον 174. χερσὶ στιβαρῇσι Ψ 711 πίεζον schol. Π 510: πιέζευν 176. Ὑπεριονίδαο 177. cf. 47 178—9. = 50-1 179. ἀνῆπτον: ἀνῆψαν. an ἀνῆπτο? 180. = ι 564

181. = ι 473 ἀπῆμεν ὅσον: ἀπῆν ὅσσον

182. ὠκύαλος Ο 705 184. πολύαιν' — Ι 673

186. νηὶ — κ 272 187. μελίγηρυν ἀκοῦσαι: ἀκούσῃ 189. ἐνὶ — Λ 499 191. χθονὶ — Θ 378 193. τ': δ' 194. οἵ — ι 490 οἵ — τοὶ 195. αὐτίκα δ' ἀνστάντες: αὐτίκ' ἀναστάντες

196. = 164 τε πίεζον: δὲ πιέζευν 197. παρήλασαν: παρήλασεν 198. φθογγῆς: φθόγγον ἀοιδῆς: ἀοιδήν 199. ἐμοὶ — Κ 155

200. ἐπ' ὠσὶν: πᾶσιν apud Eustathium τ': δ' ἀνέλυσαν: ἀπέλυσαν 204. βόμβησαν: βόμβησεν ἔσχετο: εἴχετο 205. προήκεα 206. = 144 207. = κ 547 208. ἀδαήμονες — Ν 811

209. τόδε: τό γε ἔπι: ἔπει, Zenodotus ἔχει

210. ἐνὶ σπῆι γλαφυρῷ Ω 83 κρατερῆφι — Φ 501 212. μνήσεσθαι — Τ 64 213. = Σ 297

214. ἁλὸς ῥηγμῖνα Υ 229 215. εἰ — δώῃ Ζ 527

216. ὑπεκφυγέειν — Θ 243 ὑπεκπροφυγεῖν Harl.

220. σκοπέλου: σκοπέλων et σκόπελον 222. = κ 428 223. οὐκέτ' ἐμυθεόμην: οὐκέτι μυθεόμην

226. τότε δὴ: τότ' ἐγὼ 228. καταδὺς κλυτὰ τεύχεα Ζ 504 231. πετραίην 234. μὲν schol. Ο 29: δὲ 235. γὰρ: μὲν γὰρ plerique, et mox non Σκύλλη sed Σκύλλ' 236. ἁλμυρὸν — ι 470 238. ἀναμορμύρεσκε: ἀνεμορμύρεσκε κυκωμένη: μυκωμένη

240. θαλάσσης — 236 241. πέτρῃ: πέτρῃ

243. κυανέῃ: κυανέη, ὡς "φοίνικι φαεινός" τοὺς — Λ 633 244. τὴν: τήνδ' ϝίδομεν: ἴομεν δείσαντες — ι 72 245. γλαφυρῆς: κοίλης. cf. 310

246. ἓξ] οἱ ἀπολόμενοι ὑπὸ τῆς Σκύλλης Στήσιος Ὀρμένιος Ἄγχιμος Ὄρνυτος Σίνωπος Ἀμφίνομος. οὕτω Φερεκύδης βίηφι — ζ 6 φέρτατοι: φέρτεροι

248. πόδας — Φ 453 249. ὑψόσ': ὕψοθεν et ὑψόθι 250. ἐξονομακλήδην δ 278 τότε γ': τότ' ἐς ἀχνύμενοι — 153 Καλλίστρατος ὑπονοεῖ τὸν στίχον, λέγων ἐκλύεσθαι τὸ τάχος τῆς ἁρπαγῆς

251. ἐπὶ: ἐνὶ περιμήκεϊ — ι 487 252. εἴδατα Aristarchus, δείλατα Callistratus. quo usus est Callimachus fr. 458 253. βοὸς — Ω 81 κέρας Ἀρίσταρχος τὸ κεράτινον συρίγγιον, ὃ ἐπιτιθέασι πρὸς τὸ μὴ ἐσθίεσθαι ὑπο τοῦ ἰχθύος τὴν ὁρμιάν 255. προτὶ: ποτὶ

256. κεκληγῶτας: κεκλήγοντας 257. ἐν — λ 516

258. ἐμοῖς: ἐϝῶ Cramer Ox. 1 p. 175 22 ex λ 615 263. ἴφια μῆλα 128 264. ἑὼν: ἰὼν 265. *μυκηθμόν: μυκηθμοῦ. cf. 41 266. βληχὴν ἔμπεσε — P 625 267. = κ 493 et 492 268. Κίρκης Αἰαίης ι 30 et 31 οἵ — ἐπέτελλον: ἥ — ἐπέτελλεν μάλα — Z 207 269. 274. φαεσιμβρότου — κ 138: τερψιμβρότου, τερψιβρότου 270. = 153 271. = κ 189 272. ὑμῖν: ὔμμιν μαντήια 273–4. = 268-9 275. ἔνθα — αἰνότατον δ 441 ἔφασκον: ἔφασκεν, ἔφησαν 277. = κ 560 278. ἠμείβετο — κ 71 279. σχέτλιος K 164 μένος: βία ϝυῖα: θυμῷ. cf. Ψ 63 281. καμάτῳ — K 98 ϝαδηκότας: ἀδδηκότας 283. νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ α 198 δόρπον: δόρπνον. δεῖπνον est T 316 284. αὔτως: οὕτως Zenodotus. καὶ ἔστιν ἠθικόν διὰ: ἀνὰ. cf. Ω 653 ἀλάλησθαι: ἀλαλῆσθαι Ascalonita 285. ἐν — ϑ 568 286. νυκτῶν: νυκτὸς schol. Θ 1 p. 216 a 44 δηλήματα 287. ὑπεκφύϝοι — ι 286 288. ἔλθῃ —] cf. ε 317 289. Ζεφύροιο δυσαέος Ψ 200 290. διαρραίουσι: διαρραίσουσι θεῶν —: φίλων ἀέκητι ἑταίρων Zenodotus ἀέκητι: ἰότητι Phillipps. 291. = Θ 502 293. ἐνήσομεν — β 295 294. = Γ 461, unde Ἀχαιοί schol. Harl., non ἑταῖροι 295. = ϑ 299 et ϝ 166 296. = λ 396 297. βιάζετε μοῦνον: βιάζεσθ' οἶον Zenodotus 298. νῦν: δή ὀμόσσατε — δ 253 299. ἠέ — O 323
301. ἀποκτάνῃ: ἀποκτανεῖ 302. ἐσθίετε βρώμην 28 303–4. = κ 345-6 303. ἀπώμνυον: ἐπώμνυον. cf. ο 437, σ 58 307. ἐνεργέα — λ 159 308. = ϑ 485 310. ϝλαφυρῆς ἐκ νηὸς 245 311. ἐπήλυθε — δ 793. cf. κ 31 312. ἦμος δὲ: ἀλλ' ὅτε δὴ schol. K p. 286 a 45 et b 13 313–5. = ι 67-9 313. ὦρσεν Aristarchus: ὦρσε δ' ζαῆν: ζαὴν. ἔδει χωρὶς τοῦ ν ζαῆ, ὡς ἀκραῆ Ζέφυρον (β 421). ἔστιν οὖν Αἰολικὸν τὸ μετὰ τοῦ ν, καὶ ἔδει αὐτὸ Αἰολικῶς βαρύνεσθαι, ὡς τὸ αἰνοπάθη πατρίδ' ἐπόψομαι παρὰ Ἀνακρέοντι. ὁ δὲ Ἀρίσταρχός φησι περισπᾶσθαι, καὶ οὕτως ἔχει ἡ παράδοσις. cf. schol. M 157 316. = 8 317. ὡρμίσαμεν: ἑλκύσαμεν 319. = κ 189 πᾶσιν: μῦθον 320. ἐν — κ 176

322. βόες — 128 323. = λ 109 324. = κ 550 325. ἄη: αει 326. Εὖρός — ε 295 327. δ' εἵως: δὲ ἕως οἶνον — 19 329. ἐξέφθιτο δ 363 330. ἐφέπεσκον: ἐφέποντο ὅτι: θ' ὅτι 331. φίλας χεῖρας H 130 332. = δ 369 333. ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον 143 336. = β 261 et ζ 210 337. θεοῖς — E 404 338. = β 395 et 398 340. = 271 342. θανέειν — ε 308 344. = η 191 et λ 133 τοὶ —: τεληέσσας ἑκατόμβας 345. πατρίδα — κ 562 346. Ἠελίῳ Ὑπερίονι 133 πίονα — B 549 347. ἐν δέ: ἔνθα πολλὰ — δ 96 348. βοῶν — Θ 231 ὀρθοκραιράων: ἕνεκ' ὀρθοκεράων 349. ἐθέλῃ: ἐθέλει ἐπὶ — Δ 63 *δὲ σπῶνται: δ' ἕσπωνται vel δ' ἕσπονται 350. ἀπὸ — Π 861 351. ἢ δηθὰ στρεύϝεσθαι O 512 352. = 294 353. = 343 354. νεὸς — 148 355. καλαὶ — 252 356. *περίστησάν τε: περιστήσαντο. cf. B 410 357. φύλλα: φύλλα δὲ δρεψάμενοι: ἐρεψάμενοι i. e. στεφανωσάμενοι 358. κρῖ λευκὸν δ 604 359. καὶ ἔσφαξαν — 361. = B 422-4 362. ἐπ' — Δ 775 363. ἐπώπτων 364–5. = ϝ 461-2 post 365 Phill. ὠπτήσαντο δὲ περιφραδέως, ἐρύσαντο δὲ πάντα 366. ϝήδυμος — 311 367. = κ 208 et κ 402 368. -τότε 369. = κ 156-7 369. με: μοι ἡδὺς: ἡδεῖ' schol. Φ p. 580 a 48 370. οἰμώξας ϝεϝώνευν X 34 371. = ϑ 306 372. με μάλ': μάλα μ' 373. μέϝα ϝέργον λ 272 374–90. ἀθετοῦνται schol. Γ 277 374. ὠκέα: ὠκὺς Ἠελίῳ Ὑπερίονι 346 375. τανύπεπλος δ 305 ἔκταμεν ἡμεῖς Aristarchus: ἔκταν ἑταῖροι. cf. 378 376. ἀθανάτοισι μετηύδα Ω 32 χωόμενος — Δ 44 377. = 371 380. εἰς — ι 527 381. = λ 18 384. = ε 21 385. φάεινε: φάειναι 386. = ϝ 3 387. νῆα — η 249 388. τυτθὰ 174: τριχθὰ Zenodotus κεάσαιμι — η 250 389. Καλυψοῦς — ϑ 452 390. διακτόρου: διάκτορος schol. ε 79 αὐτὴ: αὐτοῦ 391. = ϑ 50 392. ἄλλοθεν — ἐπισταδόν Π 671 ἄλλον: ἄλλος οὐδέ — δυνάμεσθα B 342-3 μῆχος: μῆχαρ schol.

Pindar. 393. ἀποτέθνασαν: ἀπετέθνασαν
394. τέραα: τέρατα, τέρεα 395. *ὀβελοῖσι μεμύκει: ὀβε-
λοῖς ἐμεμύκει 397. = κ 80 et ι 172 398. ἐλά-
σαντες: ἐλόωντες. cf. 353 399. ὅτε δὴ: ὅτ᾽ ἄρ᾽ et ὅτε
δ᾽. cf. ι 76 ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Ζ 357
400 ἔπειτ᾽ — ἐπαύσατο 168 401. ἀναβάντες — 293
402. = ι 77 407. ἔθει: ἔθε᾽ 408. λαίλαπι —
400 409. ἀνέμοιο — Ζ 346 412. σὺν -414. θυ-
μὸς = Μ 384-6 414. θυμὸς — 324 415. ἄμυ-
δις: ἅμα δὶς 416. Διὸς — Ο 117 422. ἄραξε
Aristarchus: ἔαξε Zenodotus ποτὶ: περὶ αὐτῷ:
αὐτήν 423. βέβλητο —: τετάνυστο βοὸς ἶφι κταμένοιο
Athenaeus 425. φερόμην — ι 82 426. Ζέφυρος
— 400 428. ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν:
θάλασσαν Apollonius Sophista 429. ἅμα — Σ 136
ἀνιόντι: καταδύντι 431. = 236
433. προσφὺς Ω 213 435. εἶχον: ἦσαν ἀπή-
ωροι 436. μακροί: καλοί Apollonius Sophista
437. νωλεμέως ἐχόμην ι 435 438. ἦλθον: ἦλθεν
439. ἐν πολλοῖς ἐδιστάχθησαν οἱ στίχοι διὰ τὸ "τρὶς μὲν γάρ
τ᾽ ἀνίησιν ἐπ᾽ ἤματι" (105). 441. τῆμος: καὶ τότε
Strabo τά γε: τάδε Aristarchus, μοι Strabo
442. ἧκα φέρεσθαι Φ 120 445—6. νοθεύονται
πατὴρ — Ο 47 446. ὑπέκφυγον — 287 447. ἐν-
νῆμαρ -449. θεός = η 253-5 449. αὐδήεσσα 150
450. 453. μυθολογεύω 452. ἰφθίμῃ: ἰφθίμῳ

N

1—2. = λ 333-4 3. = λ 362 4. ποτὶ — θ 321
5. πάλιν -6. εἰ = Α 59-60 σ᾽: γ᾽ μάλα
— κ 465 7. τάδε εἴρω β 62 8. γερούσιον — Δ
259 11. πάντα -12. = ι 427-8 13. ἀλλ᾽ — δῶ-
μεν θ 389 τρίποδα μέγαν θ 434 14. ἀνδρα-
κάς: τινὲς γράφουσιν ἄνδρα κάτα. ὁ δὲ Φρύνιχος ἀνδρακάδα
φησὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν δεκάδα 15. προικὸς] cf. ρ 413
16. μῦθος: θυμός, θυμῷ 17. = η 229
18. = μ 316 19. νηάδ᾽: νῆα δὲ Aristarchus; alii
νῆά τ᾽ et νῆ᾽ ἄρ᾽. cf. Β 150 et Σ 575 20. καὶ — κα-

τέθηχ᾽ Δ 112 ἱερὸν — θ 421 22. ὁπότε —
Τ 317 24. ἱερὸν — 20 25. = ι 552
26. κήαντες Aristarchus: κείαντες δαίνυντ᾽ — γ 66
27. ἐμέλπετο] v. Friedlaender Aristonic. p. 54
θεῖος: δῖος 28. Δημόδοκος λαοῖσι τετιμένος θ 472
31. πανῆμαρ: πὰν ἦμαρ Aristophanes 32. βόε
— Ν 703 33. ἀσπασίως δ᾽ ἄρα τῷ] cf. ε 397
ἔδυ — Ψ 154. cf. Θ 487 34. βλάβεται — Τ 166
35. Ὀδυσεῖ (ε 398): τὸ πλῆρες Ὀδυσσῆι, ὡς ἥρωι
Λαομέδοντι 36. = θ 535 37. δὲ — πιφαυ-
σκόμενος β 162 38. = λ 378 41. θεοὶ — ι
15 47—8. = η 226-7 49—51. μέγαρον = η
178-80 51. εὐξάμενοι — Ρ 498 52. ἑὴν — η
193 53. -πᾶσιν 54. = θ 182-3 55. τοὶ — η
209 56. αὐτόθεν ἐξ ἑδρέων Τ 77 δῖος: θεῖος
57. χερσὶ: χειρὶ. cf. Α 584-5 58. = μ 296
61. οἴκῳ: χώρῳ 63. ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο η
135 δῖος — 56 64. μένος — θ 423
65. ἐπὶ — μ 367 66. γυναῖκας: ἡ ἑτέρα τῶν Ἀριστάρ-
χου νέεσθαι εἶχε 67. φᾶρος — θ 425 68. ὄ-
πασσε: ἔπεμπε 69. καὶ — μ 327 70. = μ 391
71. ἐν νηὶ γλαφυρῇ μ 171 72. πόσιν καὶ
βρῶσιν ζ 248 74. νηὸς ἐπ᾽ ἰκριόφιν γ 353
75. *πρυμνῆς: πρύμνης 76. καθῖζον ἐπὶ κληῖσι ι 563
ἕκαστοι: ἕκαστος 78. ἔνθ᾽: εὖθ᾽
ἀνερρίπτουν κ 130 79. νήδυμος ὕπνος μ 366
ὕπνος — ε 271 81. τετράοροι 83. = Ψ 501
84. πρύμνη: πρώρη Rochefort 85. πολυφλοίσ-
βοιο Ν 798 87. cf. Χ 139 88. ἔταμνεν: ἔτεμνεν
89. μήδε᾽ — Ω 674 90. πολλὰ — α 4
91. = θ 183 92. δὴ τότε] cf. ο 228, ρ 295
ἀτρέμας εὗδε Ξ 352 *ὅσσα πεπόνθειν:
ὅσσ᾽ ἐπεπόνθει 93. φαάντατος 94. ἀγγέλ-
λων: ἀγγελέων schol. ad Χ 318. cf. Ψ 226 95. ποντοπό-
ρος — μ 69 96. ἁλίοιο — δ 365 99. σκεπόωσι
102. αὐτὰρ — λιμένος ι 140 106. τιθαιβώσσουσι
107. τε: δὲ 108. ἁλιπόρφυρα — ζ 306
109. αἰὲ νάοντα: αἰενάοντα, ἀενάοντα 110. καταιβαταὶ
111. θεώτεραι 112. ἄνδρες ἐπέρχονται: ἀνέ-
ρες ἔρχονται 114. ἥμισυ — Ζ 193 115. ἐπεί-

ϝετο μ 205 117. ϝλαφυρῆς 74 118. cf. 73
119. δεδμημένον — η 318 120. ἅ: ὅσ᾽. cf.
304 121. διὰ — ϑ 520 123. που: πω Aristar-
chus. cf. 208 124. πρὶν: πρίν ϝ᾽ 125. οὐδ᾽]
cf. Α 318-9 126. ἀντιϑέῳ — ζ 331 127. Διὸς
— Υ 15 128. μετ᾽ — λ 602 130. τοι: τε
131. Ὀδυσῆα φάμην: Ὀδυσῆ᾽ ἐφάμην 132. οἴ-
καδ᾽ ἐλεύσεσϑαι β 176 ἀπηύρων: ἀπηύρα
133. ὑπέσχεο — Ο 374 134. ἐν νηὶ ϑοῇ κ 408
135. ἀϝλαὰ: ἄσπετα. cf. π 220 136—8. = ε 38-40
139. = μ 384 140. = Η 455 142. ἀτι-
μίῃσιν 145. ἐϑέλεις — Ξ 337 146. = Ν 231
147. κελαινεφές Ο 46: διοτρεφές Nicanor schol. Ι 538
ὡς ἀϝορεύεις δ 157: ὡς σὺ κελεύεις
149—51. = ϑ 567-9 152. μέϝα: μὴ Aristophanes, invito
Aristarcho *πόλι: πόλει vel πόλιν 153. = 139
154. ὡς: ὣς et ᾗ δοκεῖ — Ν 735
155. προΐδωνται: προσίδωνται, ἐσίδωνται 157. ϑαυμά-
ζωσιν: ϑαυμάσσωσιν 158. = 151 μέϝα: μετὰ
159. -ίμεν 160. = Υ 318-9 161. ποντοπόρος
— 95 163. λᾶαν ἔϑηκε Β 319 164. χειρὶ κα-
ταπρηνεῖ Π 792 165. πρὸς — Ω 142 166. = ϑ
369 167. = κ 37 170—1. = δ 772-3
172. = ι 507 173—8. = ϑ 565-570 173. ἀϝά-
σασϑαι: ἀϝάασϑαι 174. ἀπήμονες: ἀμύμονες
175. ἐυερϝέα: περικαλλέα 179. = μ 213 180. παύ-
σασϑε: παύεσϑε 184. οἱ δ᾽ ἔδεισαν κ 219
ἑτοιμάσσαντο Κ 571, Τ 197 185. = Ζ 312 et λ 130
186. Φαιήκων — η 186 187. ἑστεῶτες: ἑσταότες
ὃ — ζ 117 188. 251. ϝαίῃ πατρωΐῃ
πατρωΐῃ: πατρώῃ 189. ἠέρα — η 15 190. Παλ-
λὰς — Διός ϝ 42 αὐτόν: Ἀριστοφάνης αὐτῷ ϝράφει,
καὶ τὸ μίν ἐπὶ τῆς Ἰϑάκης τίϑησιν. rectius A. Rhodes: Διὸς
αἰϝιόχοιο, omissis 191-3 192. ϝαστοί hic et Α 242
193. μνηστῆρας: μνηστῆρσιν 194. ἀλλοειδέα:
ἀλλοιδέα, nescio an recte, si scribas ἀλλοϝιδέα φαινέ-
σκετο: φαίνετο 195. ἀτραπιτοί πάνορμοι
196. = Π 35 et η 114 198—9. = Ο 397-8
199. προσηύδα: ἔπος ηὔδα
200—8. expunxi cum F. Meistero 200—2. = ζ 119-21

203. χρήματα: κτήματα 204. πλάζομαι: πλάϝξομαι
ὄφελον: ὄφελεν. τὸ ὄφελον πληϑυντικόν ἐστι
205. ὑπερμενέων — Θ 236 206. ἔπεμπε —
66 208. ϝένηται: ϝένωνται νοήμονες — β 282
210. Φαιήκων — 186 212. Ἰϑάκην ἐνδείελον
ι 21 213. σφεῖας: σφείας et, quod praestat si τίσαιτο
revoces, σφεας. Zenodotus τίσασϑαι ἱκετήσιος
215. ἀριϑμήσω — δ 411 216. οἴχωνται: οἴχονται
ἄϝοντες: ἔχοντες 220. ἑρπύζων Ψ 225 παρὰ
— Ι 182 221. πόλλ᾽ ὀλοφυρόμενος Ω 328
σχεδόϑεν — β 267 222. ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα ϑ 194
ἐπιβώτορι: ἐπιβήτορι 223. παναπάλῳ
224. ἔχουσ᾽: ἔχων λώπην 225. ποσσὶ
— λιπαροῖσι δ 309 χερσὶ: χειρὶ 226. τὴν —
ἰδών Κ 190 ἐναντίος: ἐναντίον 227. = 58
228. ἐπεί σε: ἐπεὶ σὲ Herodianus τῷδ᾽ —
κ 271 231. ϝούναϑ᾽ — ε 449 232. = δ 645
τοῦτ᾽: ταῦτ᾽ 233. ἐϝϝεϝάασιν: ἐκϝεϝάασιν
234. ἐνδείελος Buttmann. Lex. 95 7 236. =
η 27 237. = ι 273 238. τήνδε ϝε: τήνδε τε,
τὴν δὴ 240. πρὸς — Μ 239 242. ἱππήλατος
δ 607 243. λυπρή 244. ἀϑέσφατος λ 61
245. τ᾽ ἐέρσῃ: ϑ᾽ ἐέρσῃ, τ᾽ ὀπώρῃ 246. βού-
βοτος 247. ἀρδμοί Σ 521 παρέασιν: ϝεϝό-
νασιν 248. ἵκει: ἵκοι, ἥκει 250. = ϑ 199
251. ϝαίῃ πατρωίῃ 188 252. = 190
253. = 227 254. πάλιν — Δ 357 255. πολυ-
κερδέα 256. 260. ἐν — Ν 453 Κρήτῃ: Τροίῃ
261. ταχέεσσι — φ 564 262. στερέσαι
263. πάϑον — Σ 397 264. = 91
265. ϑεράπευον 266. δήμῳ ἔνι Τρώων ϑ 220
267. βάλον — Λ 742 270. λάϑον-ἀπούρας: λαϑὼν-ἀπ-
ηύραν 271. ὀξέι — μ 173 272. κιὼν: ϑοὴν
273. ληίδα: ἤια Aristophanes (τὰ βρώματα)
274. ἐφέσσαι: ἡ Ῥιανοῦ ἀποφάσσαι, ἀποπέμψαι
276. ϝίς — ι 71 277. πόλλ᾽ ἀεκαζομένους Ζ 458
279. προερέσσαμεν ι 73 280. μνῆστις μάλα —
β 249 282. = κ 31 283. ϝλαφυρῆς ἐκ νηὸς 117
286. ἀκαχήμενος — κ 313 287. = ε 180 et
ζ 112 288. = ε 181 et δ 796 289. ϝέρϝα —

Ψ 263 290. = 253 291. ἐπίκλοπος λ 364
292. εἰ — μ 88 293. δόλων ἄτ' Λ 430: δό-
λων ἄτερ οὐκ — λ 553 295. κλοπίων: πλο-
κίων πεδόθεν: παιδόθεν 296. ἀλλ' — λε-
ϝώμεθα Ν 292 εἰδότες: εἰδότε 297. ὄχ' —
Μ 344 299. μήτι: μήτει κλέομαι Ω 202
300. Παλλάδ' — Διός ϝ 42 ἥ -301. = Κ 278-9
αἰεί: ἄϝχι 303. αὖ: δ' αὖ ὑφήνω: ὑφαίνω
304. ὅσα -305. ἰόντι = 120-1 305. βουλῇ —
δ 267 306. ϑ': δ' ὅσσα — ε 206
δόμοις — Ε 198 ποιητοῖσιν: τυκτοῖσιν
307. σὺ: σὲ 308. μήτ' — Τ 177 310. = λ 377
313. σὲ: σὺ αὐτὴν: αὐτῇ παντὶ:
πάντη ἐίσκεις: ἐίσκω 315. εἵως ἐν: ἕως ἐνὶ
υἷες — Θ 514 316. Πριάμοιο -317. = ϝ 130-1
318. οὔ σ' ἔτ': οὐ σέ ϝ', οὐδέ σ' ἴδον οὐδ'
ἐνόησα Κ 552 κούρη Διός 252 320–3. νο-
θεύονται 320. δεδαϊϝμένον — Ρ 535 321. θεοὶ —
ε 397 322. ἐν — Υ 385 324. cf. λ 66
325. εἰς — εὐδείελον 212 326. ϝαῖαν ἀναστρέφομαι
κερτομέουσαν Β 256 328. φίλην ἐς πατρίδα
λ 455 329. = α 314 332. ἐπητής hic et σ
128: ἐπήτης ἐσσι: τ' ἐσσι ἀϝχίνοος
333–8. ἀθετοῦνται στίχοι ἕξ 336. ϝ' ἔτι: ϝέ
τι τέ τοι: τ' ἔτι 337–8. = λ182-3
339. ἀπίστεον 340. ὀλέσας — μ 141 • 341. cf.
Φ 468 342. ὅς -343. = λ 102-3 κότον: χόλον
344. ὄφρα — Α 524 345. = 96
346–8. = 102-4 346. ἥδε δ': αὐτὰρ 347–8. ab-
sunt a multis 349. ἐστὶ: εὐρὺ κατηρεφές:
ἐπηρεφές Apollonius Sophista. cf. ι 183 350. = Β 306
353. -ϝαίῃ 354. = 250-1 354. κύσε — ε 463
355. ἠρήσατο — Α 351 et Ε 174 356. κοῦραι
Διός ι 154 358. διδώσομεν: παρέξομεν Aristophanes.
καὶ τὸ ἐν Ἰλιάδι διδοῦναι παρέκοπτε 359. Διὸς — Δ
128 360. φίλον υἱὸν δ 225 ἀέξῃ: ἀέξειν
361. = 236 362. = Σ 463 σῇσι: ᾗσι
363. ἀλλὰ: ἀλλ' ἄϝε 364. ἵνα — Ω 382 365. φρα-
ζώμεθ' — ϝ 129. alii ὅπως ἔσται τάδε ἔρϝα ex Ξ 61
366. ὧς — θεὰ 352 σπέος — μ 80 368. ἀτει-

ρέα — Υ 108 369. ἔδωκαν: ἀϝαυοὶ ὤπασαν οἴκαδ'
ἰόντι διὰ μεϝάθυμον Ἀθήνην (121) 370. καὶ — κατέ-
θηκε 20 ἐπέθηκε — ι 243 371. = 252
372. παρὰ — 122 373. μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν δ 790
374. = η 47 375. = λ 473 376. φρά-
ζευ —: φράζεο νῦν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον (373)
377. κάτα — α 247 378. = λ 117
380–1. = β 91-2 382. = 311 383. = λ 436
et λ 387 384. φθίσεσθαι: πείσεσθαι κακὸν
οἶτον ϝ 134 385. κατὰ — δ 266 387. μένος
— Τ 37 388. Τροίης — Π 100 389. ϝλαυκῶ-
πι: ϝλαυκῶπις ὑπονοοῖτο ἂν ὁ στίχος. aut
hunc aut 391 delebat Ernestius 391. = Κ 290
πότνα θεά ε 215 392. = 329 393. καὶ λίην
ι 477 395. ἄσπετον — Ω 738 398–401. ἀθε-
τοῦνται ὡς ἐκ τῶν ἑξῆς μετενηνεϝμένοι (430) 398. 430.
κάρψω 398. ἐνὶ — λ 394
400. στυϝέῃσιν ἰδὼν ἄνθρωπος: στυϝέῃ τις ἰδὼν ἄνθρωπον apud
Eustathium 401. 433. κνυζώσω 403. τὸν — λ 68
405. ἤπια οἶδεν Π 73, Δ 361 406. ἐχέφρονα
δ 111 408. Κόρακος: κόρακος Lobeck. Path. p. 67
ἐπί: παρά Cramer Ox. 1 p. 394 2 κρήνῃ Ἀρεθούσῃ:
κρήνης μελανύδρου Crates Herodian. Lehrs. p. 38. alii ἀρεθούσῃ
adiective 415. μετὰ κλέος Ν 364 *ἤ: εἴ et ἤν
416. = 382 417. τ' ἄρ': ϝὰρ 418. ἀ-
λώμενος — Β 667 419. πόντον ἐπ' ἀτρύϝετον η 79
βίοτον] cf. α 160 · 420. = 392
421. ἐνθύμιος 422. πόμπευον ἵνα — Ε 3
425. *μήν: μέν νηὶ — μ 264 426. =
δ 823 427. πρὶν — Π 629 428. = 396
omittunt nonnulli cum Eustathio 430–1. = 398-9
430. κάρψεν οἱ Hermannus: κάρψε μέν οἱ, καρψαμένη. cf. ε 234
433. = 400 434. κακὸν βάλεν: βάλεν κακὸν
435. ῥυπόωντα: ῥυπόεντα μεμορυχμένα
cum Eustathio Thierschius: μεμορυϝμένα 439. = Α 531
διέτμαϝεν: διέτμαϝον 440. ἐς — δῖαν ε 20

Ξ

2. χῶρον ἀν᾽ ὑλήεντα *K* 362 δι᾽ ἄκριας ι 400
5. αὐλὴ ὑψηλὴ δέδμητο ι 154 6. περισκέπτῳ — α 426
7. καλή τε μεϝάλη τε ν 289 8. δείμαθ᾽
ὕεσσιν: δείματο οἶος Zenodotus. cf. 450 10. ῥυτοῖσιν
λάεσσι ζ 267 ἐθρίϝκωσεν ἀχέρδῳ
11. ἔλασσε Σ 564 12. πυκνοὺς καὶ θαμέας μ 92. μεϝά-
λους apud Eustathium τὸ μέλαν δρυὸς τὴν ἐντεριώνην
φασὶν οὕτω καλουμένην, ὁ δ᾽ Ἀρίσταρχος τὸν φλοῦν. ὁ δὲ
Κράτης τὴν δασύτητα τῶν φύλλων μελάνδρυόν φησιν, ὡς καὶ
Αἰσχύλος φησὶ Φιλοκτήτῃ "κρεμάσασα τόξον πίτυος ἐκ μελαν-
δρύου" ἀμφικεάσσας 15. σύες χαμαιευ-
νάδες κ 243 ἐρχατόωντο 16. τοκάδες
18. ἀντίθεοι μνηστῆρες 20. ὑπωπτεύετο
παρὰ Ζηνοδότῳ 22. Καλλίστρατος ὑπώπτευε τὸν στί-
χον ὄρχαμος ἀνδρῶν κ 224 23. ἀράρισκε
24. τάμνων: τέμνων εὐχροές: εὔχροον
25. ἄλλυδις ἄλλος *Λ* 745 27. μνηστῆρσιν
ὑπερφιάλοισιν ν 373 30. κεκληϝῶτες: κεκλήϝοντες. δι-
χῶς αἱ Ἀριστάρχου 31. κερδοσύνῃ δ 251
δέ — *O* 465 33. ὦκα — *P* 190 34. σκῦτος
δέ — 30 35. ἄλλον: ἄλλῃ. cf. ε 369
37. διεδηλήσαντο 38. ἐλεϝχείην — Ψ 408
39. ἄλϝεά — *B* 39 40. ὀδυρόμενος — δ 100
43. ἀλλοθρόων ἀνθρώπων ϝ 302 δῆμόν — ϑ 555
44. = δ 833 45. ἴομεν: αὐτοῦ
46. σίτου καὶ οἴνοιο *T* 161 οἴνοιο κορεσσάμενος *T*
167 49. εἶσεν δ᾽ εἰσαϝαϝών κ 233 50. ἰον-
θάδος 52. ὑπέδεκτο: ὑπεδέξατο ϝέπος —
λ 247 omittit versum August. 53. = ϝ 346
56. οὔ — ἐστ᾽ κ 73 ἔλθοι: ἔλθῃ
57. πρὸς — 58. = ζ 207-8 60. ἐπικρατέωσιν: ἐπικρα-
τέουσιν 62. ἐνδυκέως ἐφίλει η 256 63. εὔ-
θυμος 65. ἐπὶ ἔϱϝον: εὔμορφον Aristarchus
ἀέξῃ: ἀέξει 68. ὤφελλ᾽: ὤφειλ᾽ 69. πολλῶν
— *O* 291 ὑπὸ: ἐπὶ schol. *I* 570 71. = *Π* 576
72. συνέερϝε: ἐπέερϝε 73. βῆ δ᾽ ἴμεν ν 160
75. εὖσέ τε: εὖσεν 77. ἄλφιτα — λ 28

78. μελιηδέα — ι 208 79. ἐποτρύνων: ἐποτρύνας. cf.
P 219 81. χοίρεα 82. φρονέοντες: τρομέον-
τες (υ 215) 83. 85. 88. *μὴν: μὲν 85. δυσμε-
νέες καὶ ἀνάρσιοι Ω 365 87. οἰκόνδε — α 17
νέεσθαι: ἕκαστος 89. οἵδε: οἶδε 90. κείνου
λυϝρὸν ὄλεθρον δ 323 92. δαρδάπτουσιν *Λ* 479
οὐδ᾽ ἔπι *N* 104 94. *ἱρεύουσ᾽: ἱερεύουσ᾽. cf. τ 198
οὐδὲ — μ 154 οἴω: οἶα 95. ὑπέρ-
βιον: ἀκήριον ἐξαφύοντες 96. ϝάρ οἱ: ϝὰρ
τοῦ 97. ἀνδρῶν ἡρώων λ 628 98. *οὐδὲ:
οὔτε
100–1. = *Λ* 678-9 103. ἐνθάδε δ᾽: ἔνθα δέ τ᾽
αἰπόλια — αἰϝῶν 101 104. ἐσχατιῇ: ἐσχατιὴν αἱ Ἀρι-
στάρχου ἐπὶ — ϝ 471 110. ἁρπαλέως ζ 250
κακὰ φυτεύει ε 340 111. = ε 95
112. πλησάμενος *I* 224 σκύφον Aristarchus: σκύφος
ᾧπερ: ἔνθεν δ 220 113. ὅ — ϑ 483
114. = ν 290 115. ϝάρ: τ᾽ ἄρ᾽? πρίατο — α
430 116. ὡς — ν 147 119. = ξ 53
τό ϝε: τόδε 121. = ν 420 et ξ 22 122. ἐκεῖνον:
κεῖνον ἀνὴρ — ν 333 123. φίλον — ν 413
126. δέ κ᾽: δ᾽ ἂν 127. 157. 288. ἀπατήλια
130. ἣ: ᾗ. cf. λ 450 131. παρατεκτήναιο Ξ
54 132. Διοκλῆς ἀθετεῖ χλαῖνάν τε χιτῶνά
τε ε 229 133. κύνες τε καὶ οἰωνοὶ ϝ 259
134. ἐρύσαι: ἐρύειν 140. πατρὸς καὶ μητέρος *T* 422
142. οὐδέ νυ: οὐδέ τι, οὐδ᾽ ἄρα ἱέμενος:
ἀχνύμενος 143. ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι *O* 600
146. ἐφίλει — ϝ 223 147. νόσφιν — ϝ 193
148. = *K* 248 152. 166. εὐαϝϝέλιον 153. δώ-
μαθ᾽ — ϑ 32 154. abest a multis χλαῖναν —
εἵματα 132 εἵματα — ν 218 156. = *I* 312
157. πενίῃ ἀπατήλια — 127 159. ἱ-
στίη: ἑστίη schol. *K* p. 294 b 14 et *O* p. 411 a 47
160. τοι: τῇ (ἀντὶ τοῦ οὕτως). cf. schol. τ 305 161 et
τ 306. λυκάβαντος 162–4. ὑποπτεύονται οἱ τρεῖς
163. νοστήσει: νοστήσας ex ϑ 252 165. = 55
169. 170. θυμὸς — ἄχνυται: θυμὸν — ἄχνυμαι
171. ὅρκον: κεῖνον Zenodotus 173. = δ 111 et ϝ 343
174. ἀλαστὸν Doederlinus: ἄλαστον 175. ἔρνεϊ

— Σ 437 176. χέρηα: χέρεια, χερείω 177. δέ-
μας — Ω 376 178. τοῦ: τὸν 179. ὃ — 180. ἰ-
ϝαθέην = ε 19-20 183. ἀλλ' — ἐάσομεν 171
ἀλώῃ Hermannus: ἀλῴη 184. ἤ κε: εἴ κε, ἤτε
φύϝῃ: φύϝοι κέν — Δ 249 185. ἐνίσπες: ἔνι-
σπες, ἔνισπον 186. = ν 232 187—90. = α 170
-3 190. *μὴν: μὲν 191. = ν 416
192. = δ 383 193. ἠμὲν: ἦμιν Eustathius 195. δαί-
νυσθαι: δαίνυσθαί τ' ἔϝργον ἔποιεν: ἔϝργα τράποιντο
198. = η 214
201. υἷες ἐνὶ: υἱέες ἐν ἠμὲν — κ 417 202. ϝνήσιοι
Λ 102 ἀλόχου: ἀλόχων ὠνητὴ
203. ἰθαιϝενέεσσιν: ἰθαϝενέεσσιν. cf. Cramer Ox. 1 p. 61 6
204. Καλλίστρατος ἐν τῇ ἐκ μουσείων Κάστωρ φησὶ
ϝεϝράφθαι. an Κάτωρ? ἐϝὼ — Ξ 113 ϝένος:
πάις 205. τότ': ποτ' θεὸς — Λ 58
206. ὄλβῳ τε πλούτῳ τε Ω 536 207. κῆρες — Β 302
208. εἰς Ἀίδαο δόμους κ 491 209. κλήρους
— Ψ 352 211. πολυκλήρων 213. φυϝο-
πτόλεμος λέλοιπεν 134 214. καλάμην Τ 222
215. ἤλιθα — ι 330 217. ῥηξηνορίην
κρίνοιμι — δ 530 218. φυτεύων 110 219. θυ-
μὸς — μ 414 220. ἔλεσκον: ὄλεσκον 221. ἀν-
δρῶν δυσμενέων Θ 217 222. ἔα (ut 352) schol. Ε 533 p.
165 b 41: ἔον (τῶς ἔον Λ 762, Ψ 643), ἔ" ἔσκεν: ἦεν
schol. Ε et Plutarchus 223. οἰκωφελίη .ἀϝλαὰ —
λ 285 224. νῆες ἐπήρετμοι ε 141 226. καταρρι-
ϝηλὰ: καταριϝηλὰ, καὶ ῥιϝηλὰ 228. ἐπιτέρπεται
τοῦτο Ἀρχίλοχος μετέφρασεν "ὡς ἄλλος ἄλλῳ καρ-
δίην ἰαίνεται" 229. υἷας — ν 315 230. εἰνάκις
ὠκυπόροισι — Κ 442 231. ἄνδρας ἐς ἀλλο-
δαπούς Ω 382 μοι: σφιν Zenodotus πολλά:
πάντα 233. σφιν Zenodotus: ῥα 234. δεινός
τ' αἰδοῖός τε Θ 22 τετύϝμην: τετάϝμην
235. τήν ϝε: τήνδε στυϝερὴν — 236. ἐφράσαθ' = ϝ 288
236. πολλῶν — 69 237. τότ' ἔμ': τότε μ'
καὶ — Ζ 436 238. νήεσσ': νήεσιν
*ἠϝήσασθ' ἐς Ϝίλιον: ἠϝήσασθαι ἐς Ἴλιον οὐδέ —
μ 392 239. φῆμις: φήμη schol. Α p. 12 a 47
240. πολεμίζομεν — ν 315 241. = ε 107 242. νή-

εσσι — ϝ 131 243. κακὰ — Η 478 247. ἀντι-
θέοις — δ 571 248. ἐσαϝείρετο: ἐσαϝείρατο
λαός: θυμός ex Φ 417 249. = μ 397 μὲν
ἔπειτα: δ' ἤπειτα 251. αὐτοῖσί — δ 683
254. κατὰ ῥόον: καταρρόον, κατάρροον 255. ἀσκηθέες:
ἀσκεθέες ἄνουσοι 256. = ι 78
257. πεμπταῖοι ἐυρρείτην Ζ 34 258. cf. δ
582 στῆσα δ' ἐν: στήσαμεν νέας — κ 91
259. κελόμην — 260. = ι 193-4 261. ὀπτῆρας
hic et ρ 430 262. ὕβρι: ὕβρει 264. καὶ — μ
42 265. ἵκετ' — Λ 466 266. = ι 401 et μ 24
268. = Τ 363 et Μ 242 269. οὐδέ τις — β
82 271. ἀπέκτανον — ν 271 272. σφίσιν schol.
Δ 2 p. 119 b 26 273. ἐνὶ — β 363 τοῦτο: ὧδε
274. ὥς — ε 308 276. = Ζ 472 et Ο 480
277. ἔκτοσε: ἔκτοθι 278. ἐναντίον — Ο 454
280. δέ μ' ἕσας: δ' ἀνέσας (ἡ Αἰολική)
282. ἱέμενοι κτεῖναι ν 426 283. μῆνιν: μῆτιν
285. ἔνθα — μένον η 259 286. χρήματ': κτήματ'
287. = η 261 289. τρώκτης hic et ο 416 ἀν-
θρώπους εἰϝώρϝειν: ἀνθρώπους ἐεώρϝει, ἀνθρώποισιν ἐώρϝει
291. κτήματ' ἔκειτο: κτήματα κεῖτο 292. τε-
λεσφόρον — κ 467 293—4. = λ 294-5 295. ἐφέσ-
σατο Rhianus: ἐφείσατο Zenodotus, alii ἐέσσατο πον-
τοπόροιο Ο 704 297. περάσειε: περάσῃσι ἕλοι-
το: ἄροιτο 299. = β 429 et ξ 253 ἀκραέι: εὐκραέι
301—4. = μ 403-6 301. Κρήτην μὲν: τὴν νῆσον
304. ϝλαφυρῆς: κεφαλῆς 305—9. = μ 415-9
311. νηὸς — μ 425 313. φερόμην — μ 425
314. = η 253 315. πέλασεν: κόμισεν 317. ἀ-
πριάτην: ἀπριάδην Rhianus, ἀπριάτης Crates φίλος
υἱὸς ϝ 111 318. αἴθρῳ: λύθρῳ apud Apollonium So-
phistam 320. = 154 322. ξεινίσαι ἠδὲ φιλῆσαι]
cf. Γ 207 ξεινίσαι: ξεινίσσ' ἐς — κ 474
324. = Λ 133 326. τόσσα: ὅσσα
κεῖτο: κεῖται 328. δρυὸς ὑψικόμοιο μ 357
ἐπακούσαι Aristophanes, ἐπακούσῃ Aristarchus, ἐσακούσαι schol. Α
5. 6 p. 2 b 42 329. νοστήσει' I. H. Vossius cum τ 298: νοστή-
σῃ Hermannus, νοστήσει reliqui ἐς — ν 322
330. ἤδη δὴν ἀπεών ν 189 331. ἀποσπένδων Aristar-

chus, ἐπισπένδων ἡ Αἰολίς 332. = ϑ 151
333 = ε 37 334. ἀλλ' ἐμὲ: ἀλλά με 335. πο-
λύπυρον: πολύμηλον 338. δύης ἐπὶ πῆμα ϝενοίμην:
δύῃ (vel δύῃς) ἔπι πῆμα ϝένηται Aristophanes 339. ποντοπόρος — ν 161 340. δούλιον ἦμαρ Ζ 463
περιμηχανόωντο η 200 341. = 320 342. — ῥωϝαλέα
343. = ν 434-5 343. ῥωϝαλέα: ῥωϝαλέον Rhianus
ἐν — ϑ 459 344. Ἰθάκης εὐδειέλου ν 212. an ἐνδείελα ϝέρϝ'? 345. ἐυσσέλμῳ — β 414 ἐνὶ: ἐπὶ
347. παρὰ ϑῖνα ϑαλάσσης δ 432 δόρπον — δ 786
348. ἀνέϝναμψαν: ἀνέϝναψαν 349. κεφαλῇ:
κεφαλὴν Aristophanes *κακὸν: κατὰ 350. ἐφόλκαιον 351. διήρεσσ': διήρεσα 352. ϑύρηϑ' Apollonius Sophista: ϑύρηφ', ϑύρηϑεν 353. δρίος
πολυανϑέος 355. ἐφαίνετο — β 320
357. νηὸς ἔπι ϝλαφυρῆς ν 74 360. = 165
361. ἇ: ὦ ϑυμὸν — δ 366 363. οὐ κατὰ κόσμον ϑ 179 οὐδέ — Ω 433 365. εὖ — Τ 421
366. ὅ τ': ὃ δ' ἤχϑετο — Ζ 200
368–71. = α 238-41 369–70. absunt a tribus
372. ἀπότροπος 373. περίφρων — λ 446
374. *ἐλϑεῖν: ἐλϑέμεν ἔλϑῃ: ἔλϑοι 376. δὴν
οἰχομένοιο β 264 377. νήποινον — α 160
378. ἔστι — ϝ 69 380. ῥ': τ' 381. ἤλυϑ': ἦλϑεν
ἐμὸν πρὸς σταϑμόν (π 66): ἐμὰ πρὸς δώματ'
ἀμφαϝάπαζον Π 192 383. ἀκειόμενον: ἀκειάμενον
384. ἢ — μ 76 385. σὺν — 247
386. ἤϝαϝε — η 248 388. αἰδέσσομαι: αἰδήσομαι
οὐδὲ: ἠδὲ 389. ἐλεαίρων: ἐλεήσας 390. = 191
391. ϑυμὸς ἄπιστος 150 392. οὐδέ — 363
393. ῥήτρην ὄπισϑεν: ὕπερϑεν, rectius iudice Hermanno 394. ϑεοὶ — μ 337 τοὶ: οἳ
396. = 154 397. μοι — ν 145
398. ὡς — 160 399. ἐπισσεύας: ἐπισεύας, ἐπισσείσας
400. ἀλεύεται — Ψ 605 401. = 360 et 48 402. ἐυκλείῃ Θ 285 405. κτείναιμι: κτείνοιμι τ': δ'
ἀπὸ — Υ 436 406. κεν δὴ: δή κε
Δία Κρονίωνα Τ 120 λιτοίμην: ἀλιτοίμην
408. λαρὸν — μ 283 409. = ϑ 333 411. ψιλωτέον τὸ ἔρξαν ἀντὶ τοῦ κατέκλεισαν· τὸ ϝὰρ δασυνόμενον ἔϑυσαν

412. αὐλιζομενάων μ 265 413. ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Σ 343 414. συῶν τὸν ἄριστον 108
415. ὀιζύν λ 620 416. ἀρϝιοδόντων λ 413
417. νήποινον — 377 418. νηλέι — λ 45 419. πίονα — Β 403 421. φρεσὶ — ϝ 266 422. ἀπαρχόμενος — ϝ 444 424. ὅνδε — ϝ 272 425. ἀνασχόμενος Ψ 660 426. τὸν — ψυχή Ε 696
428. Ἀρίσταρχος πάντων, αἱ δὲ εἰκαιότεραι πάντοϑεν
πίονα — Χ 501 429. ἀκτῇ: ἀκτὴν 430. = μ
365 431. = Ω 624 432. εἰν ἐλεοῖσιν Ι 215
433. δαιτρεύων: δαιτρεύσων φρεσὶν: σφίσιν.
cf. β 231 434. ἕπταχα διεμοιρᾶτο
435. υἱεῖ: υἷι καὶ Σιμωνίδης ϑύειν αὐτούς φησι νύμφαις καὶ Μαιάδος τόκῳ· οὗτοι ϝὰρ ἀνδρῶν αἷμ' ἔχουσι ποιμένων 436. ἐπευξάμενος: ἐπαρξάμενος 437. =
Η 321 438. ἀρϝιόδοντος ὑός 423 439. = 114
et 390 442. = 360 443. = 80-1
444. ϑεὸς —] cf. δ 236-7 τὸ — τὸ: τὰ — τὰ
446. ἄρϝματα ϑεοῖς Υ 104 448. ἐν χείρεσσιν
ἔϑηκε 312 449. ὅν — 451. = 7-9 452. πρίατο
— 115 453–4. = ϑ 484-5 456. σίτου καὶ κρειῶν ι 9 457. σκοτομήνιος 458. ἔφυδρος
464. ὅς — περ Σ 108 466. προέηκεν Aristarchus, προέϑηκεν Aristophanes . ἄρρητον 467. οὐκ
— ε 143 468. = Λ 670 469. Τροίην: Τροίῃ
470. τε — δ 185 473. ῥωπήια — Ψ 122
474. δόνακας: δοκάνας Hesychius (Ruhnken. praef. p. VIII) τεύχεσι ϝραπτέον, οὐ τείχεσι 475. νὺξ
— κακὴ 457 Βορέαο — Hesiod. O et D 549
476. πηϝυλίς ὕπερϑε: ἔπειτα πάχνη
477. ψυχρή: λεπτή κρύσταλλος hic et Χ
152 479. εἰλυμένοι — Ε 186 481. ἀφραδέως:
ἀφραδίῃ, ἀφραδίαις ῥιϝωσέμεν 483. τρίχα
— μ 312 485. ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπέως Ε 836
486. = ν 375 487. τοι: τι ζώοισι μετέσσομαι
κ 52 488. ἥπαφε: ἤλασε Callistratus 489. οἰοχίτων' *ἰέναι: ἴμεναι Callistratus, ἔμεναι alii
οὐκέτι — ϑ 299 490. νόον σχέϑε] cf. Δ 309, β 124
491. οἷος ἐκεῖνος ἔην β 272 492. πρὸς — ζ
21 494. καὶ — σχέϑεν] cf. Κ 80 et Η 270

εἶπε — Ψ 204 495. = Β 56 ἀθετεῖται ὡς
ἐκ τῆς Ἰλιάδος (Β 56) μετενηνεϝμένος 497. Ἀτρεΐδη
— ϝ 146 499. Θόας — Ο 281
500. χλαῖναν φοινικόεσσαν Κ 133 θέτο: βάλε
501. βῆ — νῆας Ξ 501 502. φάε χρυσόθρονος
— μ 142 503. = 468 504–6. ἠθέτει Ἀθηνοκλῆς
505. ἀμφότερον Σ 365 φιλότητι καὶ
αἰδοῖ Ω 111 506. κακὰ χροῒ ϝείματα λ 191
507. = 442 508. αἶνος] καὶ Ἀρχίλοχος δὲ λέϝει "αἶνός
τις ἀνθρώπων ὡς ἄρ' ἀλώπηξ κἀετὸς ξυνωνίαν ἔμιξαν"
*μήν: μέν 509. ἔειπες: ἔνισπες
510–1. = ζ 192-3 512. δνοπαλίξεις Δ 472
513. ἐπημοιβοί Μ 456 515–7. absunt a multis. cf. ο 337
515. Ὀδυσσῆος — ϝ 352 516. χλαῖνάν — εἵματα 396
519. ὀίων τε καὶ αἰϝῶν: αἰϝῶν τε καὶ οἰῶν
520. ἔνθα κατέλεκτο Ι 662 521. μεϝάλην: μαλακήν
παρεκέσκετ': παρεχέσκετ'. Apollonius Sophista
παρακέκλετ' ἀμοιβάς 522. ἕννυσθαι: εἴνυσθαι (Ψ 135) Aristophanes et Rhianus ὄροιτο: ὄρηται
523. ὣς ὃ μὲν κοιμήσατο Λ 241 528. ξίφος
ὀξὺ λ 48 529. ἀλεξάνεμον 530. νάκην
ἕλετ': βάλετ' Cramer Ox. 1 p. 94 20 531. εἵλετο — ἄκοντα Κ 335 532. σύες — λ 413
533. πέτρῃ ὑπὸ ϝλαφυρῇ Β 88 Βορέω] cf. Orus schol.
Β 461 ὑπ' ἰωϝῇ: ὑπιωϝῇ. ἐπιωϝή schol. ε 404

Ο

1. εἰς — Λακεδαίμονα ν 414 2. φαίδιμον — ξ 164
4. Τηλέμαχον — δ 303 5. ἐν προδόμῳ δ
302 Μενελάου — δ 217 7. μαλακῷ — Ω
678 οὐχ — ϝλυκύς Β 2, Κ 4 8. νύκτα δι'
ἀμβροσίην ι 404 9. = Β 172 10. οὐκέτι:
οὐ μὲν δόμων — 13. = ϝ 313-6 τῆλ': δὴν
13. κτήματα: χρήματα 14. βοὴν — Ρ 651
15. *πέμπειν: πεμπέμεν 16. ῥα: τε
17. περιβάλλει Ψ 276 18. ἐξώφελλεν 19. ἀθετεῖ Ἀριστοφάνης. ἔνιοι τοὺς ϝ' νοθεύουσιν 20. θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι Τ 328 21. ὀπυίῃ: ὀπυίοι

22. κουριδίοιο substantive 24. ἐλθὼν αὐτὸς: αὐτὸς
ἰὼν 26. κυδρὴν — Σ 184 27. τι: ϝε
σὺ δὲ σύνθεο Ζ 334 29. = δ 671 30–2. = ν
426-8 31–2. ὑποπτεύει Διονύσιος 33. ἐνερϝέα — λ 159 35. φυλάσσει — ξ 107 36. πρώτην: πρῶτον?
37. ὀτρῦναι: ὄτρυνε 38–9. =
ν 404-5 41. περίφρονι — ξ 373 43. = ζ 41
et κ 307 45. νοθεύεται ὡς διαπεπλασμένος ἐξ ἡμιστιχίου τῆς Κ Ἰλιάδος (Κ 158) 46. μώνυχας — ϝ 475
47. = ϝ 476 48. = δ 155 49. ἐπειϝομένους — ϝ 284: ἐπειϝόμενόν 51. 75. ἐπιδίφρια
52. = Α 102 et Ψ 355 54. ἤματα — ζ 281
55. ξεινοδόκου — Γ 354 56. = μ 142
57. = ϑ 300 et δ 609 58. καλλικόμοιο: ἠυκόμοιο Ν
766 59. Ὀδυσσῆος — ξ 515 61. μέϝα φᾶρος
ϑ 84 στιβαροῖς — ξ 528 62. βῆ δὲ θύραζε
Σ 416 προσηύδα: ἔπος ηὔδα ex Ρ 119 63. abest a
multis φίλος — 59 64. = δ 316
65. φίλην — λ 455 66. οἴκαδ' ι 530 67. = Κ
60 69. 70. καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσῶ ὅς — Dionysius Halicarnassensis 71. ἀμείνω — η 310 73. ἐσσύμενον
— Ζ 518 74. ἐν πολλοῖς οὐκ ἐφέρετο, καὶ ἔστιν Ἡσιόδειος τῆς φράσεως ὁ χαρακτήρ δὲ πέμπειν: νέεσθαι
75. = 51 76. ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς λ 615
77. ἔνδον — Τ 320 78–85. οἱ η' ἠθετοῦντο 78. ἀμφότερον ξ 505 79. ἐπ' — ε 46 80. τραφθῆναι: ταρφθῆναι, τερφθῆναι, στραφῆναι ἀν' — δ 816
83. ἀππέμψει: ἀμπέμψει. I. H. Vossius αὔτω ἀποπέμψει 85. χρύσειον — ϝ 53 86. = δ 593
87. = 64 λαῶν: ἀνδρῶν 91. videtur Aristophanes spurium censuisse ἤ: εἴ
92. = ν 159 et ο 67 93. *αὐτίκα ϝῇ: αὐτίκ' ἄρ' ᾗ
94. = 77 95. = 57 et δ 31 96. ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς 58 οὐκ ἀναϝκαῖον ἀθετεῖν· οὐ ϝὰρ
δοῦλοι οἱ θεράποντες, ὥστε ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ οἰκεῖν
97. κῆαι: κεῖαι βοὴν — 92 98. ὃ — Θ 319
99. = Ω 191
100. οὐκ — ϝ' β 11 101. ἀλλ' — ὅθι Ε 780 ὅθι:
ὅθ' οἱ. quapropter Hermannus ἵκονθ' ὅθι οἱ κειμήλι'
ἔκειτο ξ 326: κειμήλια κεῖτο 102. δέπας ἀμφικύπελλον

ν 57 104. φωριαμοῖσιν Ω 228 105. ἔνθ' — παμποίκιλοι Z 289: ἔνθα δ' ἔσαν πέπλοι Thierschius οὓς κάμεν αὐτή: ἔϱϝα ϝυναικῶν 106—8. = Z 293-5 109. ἰέναι: ἴμεναι δώματος: δώματα Eustathius *εἷος: ἕως, εἵως 110. προσέφη — Ψ 438 111. φρεσὶ — ζ 180: φρεσὶν ᾗσι 112. ἐρίϝδουπος — H 411 113—9. = δ 613-9. omittit Vindobon. unus 113. *δῶρον: δώρων, δῶρα 114. omittunt tres 120. = ϝ 51 et ο 102 121. ἥρως Ἀτρεΐδης ο 52 122. κρατερὸς — δ 11 123. ἀρϝύρεον — παρίστατο 104 124. χερσίν: χειρί ἔπος — ν 52 125. τέκνον φίλε: φίλε τέκνον. cf. ϝ 184 128. κείσθω: κεῖσθαι Aristarchus 129. = ι 533 130. = ϑ 406 et Ψ 797 131. ῥείρινθα Ω 267 Πεισίστρατος — ϝ 415 132. πάντα — η 134 133. κάρη ξανθὸς 134. = α 145 135—9. = κ 368-72 137. παρὰ: πὰρ 139. abest a tribus 141. ᾠνοχόει schol. Δ 3 et Y 234: οἰνοχόει schol. Harl. cum schol. Δ 470 142—3. = ϑ 484-5 144. Τηλέμαχος — 4 145—6. = ϝ 492-3 147. ξανθὸς — 110 148. — προπάροιθεν 150. = Ω 284-6 150. δεδισκόμενος 151. Νέστορι — Ψ 411 152. οὕτως εἰπεῖν, οὐκ εἴπατον πατὴρ — ε 12 153. = ν 315 154. = 86 155. καὶ λίην ν 293 διοτρεφές 87 ὡς — ξ 116 157. κιχὼν Thierschius cum August.: κιὼν Ὀδυσῆ': Ὀδυσεῖ Hermannus 159. ἄϝω: ἔχω κειμήλια — Ω 381 160. = N 821 161. φέρων — M 202 162. ἥμερον 164. = Ω 320 et β 154 165. = Ω 321 166. Νεστορίδης Πεισίστρατος 48 ἤρχετο — λ 335 167. Μενέλαε — 87 169. ἀρηίφιλος — P 138 171. Ἑλένη τανύπεπλος δ 305 ὑποφθαμένη δ 547 φάτο — ϑ 10 172. κλῦτέ μευ ζ 239 αὐτὰρ — 173. = α 200-1 175. ϝενεή — O 141 176. πολλὰ — δ 81 177. οἴκαδε — τίσεται ξ 163 178. κακὸν: κακὰ editiones ante Barnesium ex ξ 110 179. = 154 180. = ϑ 465 181. = ϑ 467 182. μάστιν βάλεν οἱ: βάλε οἱ 184—92. = ϝ 486-94 193. Πύλον ϝ 485 194. = δ 69 195. ὑποσχόμενος — K

303 97. εἰμέν: ἐσμέν 199. = κ 266 200. μ' ὁ: με 201. χρεὼ: χρεὼν 203. = 170 et 195 204. = κ 153 205. ἐπὶ — ν 65 206. νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ β 417 κάλλιμα ϑ 439-40 207. = ϑ 440 208. = P 219 211. = Z 447 212. οἷος — θυμὸς O 94 213. εἴσεται: ἵξεται ϝε: σε 215. = ε 380. unde non ἔλασεν nonnulli, sed ἵμασεν 217. = β 422 ἐποτρύνας: ἐποτρύνων 218. ἐϝκοσμεῖτε ἑταῖροι —: ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι 219. ἵνα — 47 220. = ϝ 477 221. = ι 563 223. = 206 et ν 221 224. ἄνδρα — O 335. cf. ξ 380 226. μητέρι — Λ 222 227. μέϝ': μετ' δώματα — δ 811 230. τελεσφόρον — ξ 292 232. δεσμῷ ἐν ἀρϝαλέῳ μ 160-1 κρατέρ' — ε 395 234. ἐπὶ — θεὰ Λ 55 δασπλῆτις 235. ἔκφυϝε κῆρα δ 502 ἐριμύκους Y 497 236. ἔρϝον — λ 429 237. δὲ: τε 238. = Π 101 et ο 228 ἄλλων ἵκετο: ἄλλον ἀφίκετο. cf. Ω 481 239. Ἄρϝος ἐς ἱππόβοτον O 30 241. ὑψερεφές κ 111 244. 253. Ἀμφιάραον Aristarchus, Ἀμφιάρηον Zenodotus cum Pindaro 245. = N 430 et Θ 287. unde Ἀθήνη nonnulli 246. τούτῳ ὁ Μένανδρος οὐ προσεσχηκὼς εἶπεν "ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος" 247. ϝυναίων — λ 521 248. Ἀλκμαίων: ἀλκμάων 250. χρυσόθρονος 56 251. = Y 235, ubi schol. τοῦτον ϝράφουσι τὸν στίχον καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ἐπὶ τοῦ Κλείτου οὐ δεόντως 254. ἀπενάσσατο — B 629 257. τὸν — B 18 258. θοῇ — κ 244 259. = ξ 114 260. τῷδ' — 271 261. αὐτὰρ ἔπειτα: ἠδὲ ϝονήων vel τοκήων 264. = ξ 187 265. = 179 266. = ξ 192 ἀϝορεύσω: καταλέξω 268. λυϝρῷ — ϝ 87 et ο 359: αἱ χαριέστεραι λυϝρὸν ὄλεθρον (ι 303) 270. = α 281 272. τοι: δὴ 273. κασίϝνητοί — Π 456 274. Ἄρϝος ἀν' ἱππόβοτον 239 275. θάνατον — ϝ 242 277. ἔφεσσαι ν 274 279. = 265 282. = 215 et α 121 οἱ: οὗ 283. νεὸς — μ 368 284. νηὸς ποντοπόροιο ξ 295 286. τοὶ — β 418 287—8. = β 422-3 288. τοὶ — Γ 260 289—91. = β 424-6 292. = β 420

293. ἐπαιϝίζοντα: ἐπαΐσσοντα Aristophanes. cf. *B* 148
294. ϑαλάσσης — μ 236 295. recepit Barnesius e Strabone, qui alio loco πετρήεσσαν 296. = 185
297. Φεὰς (*H* 135): Φεαῖς schol. *H*, Φερὰς schol. *Ξ* p. 394 b 5. τὰς Φηρὰς Φερὰς εἶπε διὰ τὸ μέτρον schol. ad h. l.
ἐπειϝομένη: ἀϝαλλομένη hymn. in Apoll. 427 298. Ἦλιδα — ν 275 299. v. Buttmann. Lex. 2 p. 63
300. ἢ — ξ 183-4 ἢ — ἦ: εἴ — εἴ 301. κλισίῃ: κλισίης δῖος — ξ 413 302. δορπήτην: δορπείτην 303. = 143 304. = ξ 459
307. = ξ 462 309. ἀπολύτως ἥ σέ κατατρύχω *P* 225 310. καὶ ἄμ᾽: καί μ᾽ 312. κοτύλην *X* 494 313. πρὸς — δ 799 314. = 41
315. μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι ξ 27 316. ὀνείατα μυρία κ 9 317. ὅττ᾽ ἐϑέλοιεν Aristarchus: ὅττι ϑέλοιεν 318. τοι — 27 319. Ἑρμείαο διακτόρου μ 390 320. χάριν καὶ κῦδος *Δ* 95 321. δρηστοσύνῃ οὐκ: δ᾽ οὐκ schol. *N* 29 323. καὶ: τε καὶ 324. ἀναστρεπτέον τὴν παρά. cf. 333
325. = δ 332 et ξ 507 326—7. τί ἦ — β 363-4
327. αὐτόϑ᾽ — ι 496 328. καταδῦναι — *K* 433
329. ἵκει: ἥκει 330. ὑποδρηστῆρες 332. καλὰ — *T* 285 333—4. τράπεζαι — κρειῶν ι 8-9
334. δισυλλάβως μετρητέον καὶ τοῦτον τὸν στίχον
337—9. = ξ 515-7 340. = 67 et ξ 148
341—2. = ξ 440-1 343. πλαϝκτοσύνης
344. κήδε᾽: μήδε᾽ 345. κεν: τιν᾽ 347. Ὀδυσσῆος — 313 348. ἐπὶ — *X* 60 349. ὑπ᾽ — λ 619 350. = *X* 52 351. = 271 et ξ 121
352. = 266 354. ϑυμὸν — μελέων *H* 131
357. καὶ ἐν — ϑῆκεν: καὶ — δῶκε Eustathius 359. λευϝαλέῳ ϑανάτῳ ε 312 362. = ξ 378 364. Ἰφϑίμη Apollonius Soph. 368. χλαῖνάν — εἵματα ξ 516 370. κηρόϑι — λ 208 371. ᾧ — ζ 66
375. κακὸν — β 45 379. ἀεὶ δμώεσσιν: ἐνὶ στήϑεσσιν. cf. δ 549 380. = ξ 390 381. ὢ πόποι ὡς κ 38 Εὔμαιε — 325 382. σῆς — ι 34
383. = λ 457 385. ναιετάασκε: ναιετάεσκε πατὴρ — ζ 154 386. cf. *Δ* 106 387. ἄνδρες δυσμενέες *K* 100 388. ὦνον — *Ψ* 746 389. = 351 390. μ᾽ — *Γ* 177 392. νύκτες ἀϑέσφατοι λ 373 393. ἀκουέμεν schol. ϝ 296: Ἀρίσταρχος ἀκούειν ὡς εὕδειν οὐδέ — κ 380 395. ὅτινα: ὅντε ἀνώϝει: κελεύει ex *N* 784 396. ἅμα — μ 24
397. ἀνακτορίῃσιν
400. μετὰ: μέϝα schol. *T* 284 401. μνήμενος ὅστις πολλὰ πάϑῃ καὶ πολλὰ ἐόρϝῃ Aristoteles πολλὰ — 176 402. = η 243 405. περιπληϑὴς
406. εὔβοτος οἰνοπληϑής 407. ἐσέρχεται: ἐπέρχεται 408. δειλοῖσι — μ 341 409. φῦλ᾽ — ϝ 282 410. ἀρϝυρότοξος — 411. = *Ω* 758-9 et ϝ 280 412. πάντα — *O* 189 414. ἐπιείκελος — *Δ* 394 415. Φοίνικες ναυσίκλυτοι ν 166. cf. ξ 288-9 416. ἀϑύρματα *O* 363 νηὶ — ο 258
418. = ν 289 419. πολυπαίπαλοι 420. κοίλη — κ 447 421. εὐνῇ καὶ φιλότητι κ 335 422. = λ 434 424. = κ 111 425. εὔχομαι — ξ 204
426. ῥυδὸν 427. ληίστορες 429. = 388
430. τὴν — προσέειπε 351 432. ὄφρα ἴδῃ: ὄφρα ἴδῃς, ὄφρ᾽ εἰδῇς ὑψερεφὲς — 424 433. αὐτούς τ᾽: αὐτοῦ 434. = 430 et *Ω* 200 προσέειπε: μετέειπε. cf. 439 ἀμείβετο: ἀμείψατο 435. εἴη — τοῦτο *Ω* 56 436. πιστωϑῆναι *Φ* 286 ϝοίκαδ᾽: μ᾽ οἴκαδ᾽, δ᾽ οἴκαδ᾽ 437—8. = μ 303-4
439. = 434 442. ποτὶ: προτὶ et πρὸς 444. δεσμῷ ἐν ἀρϝαλέῳ 232 445. ἔχετ᾽ ἐν: ἔχετε
446. ϝένηται: ϝένοιτο 447. ἐς: πρὸς 448. ὅτις χ᾽: ὅτις ἔλϑῃ: ἔλϑοι, εἴη 449. ἐπίβαϑρον 451. ἅμα τρωχῶντα schol. (cf. *X* 63, ζ 318): ἁματροχόωντα, ὁμοτροχόωντα 453. κατ᾽ — ϝ 302 κατ᾽: πρὸς 454. = 43 et κ 252 456. ἐν — ϝλαφυρῇ ν 71 459. πρὸς — δ 657 460. μετὰ δ᾽: ἀτὰρ schol. *N* 543 ἠλέκτροισιν: ἠλέκτορσιν ἔερτο: ἔερκτο Eustathius 461. καὶ — 385
462. χερσίν τ᾽: χείρεσιν ὀφϑαλμοῖσιν — ξ 343
464. καννεύσας κοίλην ἐπὶ νῆα δ 731
465. ἣ — ἑλοῦσα μ 33 ἐξῆϝε — *Φ* 29 466. δέπα: δέπας, δέπατ᾽ 469. κατακρύψας ὑπὸ ι 329
470. ἀεσιφροσύνῃσιν 471. = 296 473. ἀνδρῶν ἦν: ἦν ἀνδρῶν ὠκύαλος — μ 182: ὠκυπόρος

474. = Α 312 475. νῶ ἀναβησάμε-
νοι: ἀναβησόμενοι 476. = κ 80 477. = μ 399
478. βάλ᾽ — Ζ 428 479. ἐνδούπησε μ 443
κήξ: κῆυξ 480. κῦμα — ϝ 271 481. αὐτὰρ
— κ 313 482. ἐπέλασσε — η 277 483. Λαέρ-
της — α 430 484. τήνδε ϝε ϝαῖαν ν 238 *ϝε:
τε ἐϝῶ — δ 269 485. ε 387 et μ 178
486. θυμὸν — Λ 792 487. πάθες —] cf. ν 90
ἄλϝεα θυμῷ: ἤδ᾽ ὅσ᾽ ἀλήθης 488. ἔθηκε: ἔδωκε
489. πολλὰ — η 147 490. βρῶσίν — ζ 248
493. = ξ 409 494. ἀλλὰ — Λ 317
495. ἠὼς ἦλθεν ἐύθρονος ζ 48 497—9. = Λ 435-7
497. ὅρμον: λιμένα
500. κερόωντο θ 470 501. = 303 502. = α 367
503. νῆα — 269 504. ἀϝροὺς: ἀϝρόνδ᾽
ἐπιείσομαι: ἐπελεύσομαι βοτῆρας 506. ὁδοι-
πόριον 507. οἴνου — ϝ 391 508. = 271
509. *τ᾽ ἄρ: ϝὰρ φίλε τέκνον ϝ 184
510. κραναὴν — α 247 512. = 279 517. ἱστὸν
— Γ 125 518. ἵκοιο: ἵκηαι 519. ἀϝλαὸν — 4
520. cf. θ 173 523. Ζεὺς Ὀλύμπιος ζ 188
αἰθέρι — Δ 166 524. κέ: καί κακὸν
— κ 288 525. = 160 526. ταχὺς ἄϝϝελος Ω
292 527. κατὰ — Ρ 619 530. = λ 247
531. ἔπτατο — 525: ἤλυθε 533. ϝένος: ϝένευς schol. Ο
4 534. καρτεροί ἐϝκρατεῖς, τὸ κάρτος ἔχοντες. καὶ Ἀρχί-
λοχος "ὁ δ᾽ Ἀσίης καρτερὸς μηλοτρόφου" 535. = 511
539. πιστὸν — Ρ 500 543. ἐνδυκέως φιλέειν ξ 62
545. καὶ Hermannus: κεν 546. τόνδε δ᾽ schol. Λ 454
et Ω 17: τόνδε τ᾽ et τὸν δέ τ᾽ ξενίων — 514 547—9. =
ι 177-9 550. ὑπὸ — ε 44 551. = α 99 552. =
ν 74 et ο 286 553. ἀνώσαντες ἐκέλευσεν: ἐκέλευε
554. = 63 555. προβιβάντα: προβιβῶντα
πόδες φέρον Ρ 700 557. ἐνίαυεν: ἐπίαυεν ἤπια — Π 73

Π

1. = ο 301 2. ἐντύνοντ᾽ Athenaeus (cf. Ω 124): ἐντύνον-
το κηάμενοι — Ι 234: κειάμενοι 3. ἀϝρομέ-
νοισι — ξ 25 4. κύνες — ξ 129 5. νόησε —

Ε 669 6. περί τε: ὑπὸ δὲ Dionysius Halicarnassensis
7. = Τ 341 9. ϝνώριμος 11. =
Κ 540 et ξ 317 12. = θ 304 et Ψ 101
13. πέσον: πέσεν τοῖς — Σ 413 14. ἦλθεν:
ἤλυθ᾽ 16. θαλερὸν — Β 266: θαλερὸν κατὰ δάκρυον
εἴβων 17. φίλα φρονέων: φιλοφρονέων H. Stephanus
ἀϝαπάζει: ἀϝαπάζῃ 18. ἐξ ἀπίης ϝαίης Α
270 19. = Ι 482 et Λ 162, ϝ 232 22. = λ
472 26. νέον ἄλλοθεν ϝ 318 2 . ἐπιδημεύ-
εις νύ τοι ἔϝαδε sive εὔαδε Ρ 647 29. ἀν-
δρῶν μνηστήρων ο 32 ἐσορᾶν: προσορᾶν
30. = ο 543 31. ἐνθάδ᾽ — 492 32. ὀφθαλ-
μοῖσιν ἴδω ο 76 μῦθον — Ω 632 35. ἐνευ-
ναίων: ἐνευναίῳ, ἄμφω δοτικαί 36. = ο 389
37—9. = λ 181-3 40. = ο 282 41. ὑπέρβη —
θ 80 42. ὑπόειξεν: ὑπέειξεν Aristarchus. cf. Cramer
Ox. 1 p. 394 28 43. φώνησέν — Ν 373
44. ἦσ᾽ ὦ: ἦσο 47. cf. ξ 49 48. ἔνθα καθέ-
ζετ᾽ ε 195 Ὀδυσσῆος — ο 336 49. δ᾽ αὖ: δὲ
κρειῶν πίνακας: πίνακας κρειῶν. cf. δ 57 50. ὑπέλειπον:
κατέλειπον 51. = α 147 *παρενήεεν: παρενήνεεν,
παρενήνεον 52—3. = ξ 78-9 54—5. = ο 142-3
56. = ο 194 δῖον: θεῖον 57. πῶς
— 59. = ξ 188-90 60. = ξ 507 61. = ϝ 254
62. = ξ 199 εὐρειάων: εὐρειτάων
63. πολλὰ — ἄστεα ο 492 65. αὖ: δ᾽ αὖ ἐκ:
ἀπὸ et παρὰ 67. ἔρξον ὅπως ἐθέλεις ν 145
68. = 30 70. ἐϝὼν: ἐμῷ οἴκῳ: οἴκοι
71. χερσὶ — Π 624 72. = Ω 369 ἀπαμύνα-
σθαι: ἀπαλέξασθαι schol. Τ 326 73. δ᾽ ἐμῇ: δέ μοι
δίχα —] cf. Α 189 75. δήμοιό — ο 468
φῆμιν: φήμην schol. Α 105 p. 12 a 46 76. Ἀχαιῶν —
λ 179 78. ἐπεὶ — ϝ 368 79. = ξ 154
μιν: μὲν 80. ξίφος ἄμφηκες Φ 118 81. = ο
339 84. μή — ο 309 85. ἐῶμι: ἐάσω
89. ἐπεὶ — ι 276 90. = ξ 148 93. ἀτάσθαλα
— ϝ 207 94—6. = ϝ 213-5 98. μέϝα — Ρ
384 99. εἰ schol. Ν 485: αἰ ἐπὶ Aristarchus: ἐνὶ
100. νοθεύεται ὡς περιττός 102—3. ἐϝὼ = Ε 214-5
103. κακὸν — Ε 61 104. ἀθετεῖ Ζηνόδοτος. cf. τ 84

105. με: μ᾽ ἐν 108. δμωάς — ν 66
110. διαφυσσόμενον: διαφυσσομένους 111. μὰψ αὔτως
Υ 348 ἀνηνύστῳ. cf. Δ 175 112. = 68
113. = ο 352 ἀϝορεύσω: καταλέξω
115—6. = 97-8 119. αὖτ᾽: αὖ 120. ἔμ᾽ ἐν: ἐνὶ
οὐδ᾽ — λ 324 121. τῷ: τῶν
122—8. = α 245-51 129. = α 267 130. ἐχέ-
φρονι — 131. = ο 41-2 135. = 60 136. νοέον-
τι Ψ 305 137. = ο 383 138. ἦ: εἰ
140. ἐποπτεύεσκε: ἐπωπτεύεσκε τ᾽: δ᾽
141. πῖνε καὶ ἦσθε η 177 ἀνώϝοι: ἀνώϝει et κελεύοι.
cf. Δ 263 142. ᾤχεο — 24 143. μίν: μέν schol.
Κ p. 281 a 12 αὔτως: ἔμπης 144. οὐδ᾽: ἠδ᾽
schol. Ρ 32 ἰδεῖν: τραπέσθαι 145. ἦσται ὀδυ-
ρόμενος: ἦσθαι ὀδυρόμενον 146. = 112 147. ἄλϝιον
δ 292 ἀχνύμενοί: ἀχνύμενόν. cf. κ 174 148. αὐτά-
ϝρετα 149. νόστιμον — Θ 466 152—3. νοθεύονται
152. ἀμφίπολον ταμίην Ω 302 157. δέμας — 158 = ν
288-9 159. ἀντίθυρον 160. οὐδ᾽ ἄρα: οὐ ϝὰρ
ἀντίον: ἀντίος 161. cf. Υ 131
163. κνυζηθμῷ διὰ: ἀπὸ 164. ἐπ᾽ — νεῦσε
Α 528 ἐπ᾽: ὑπ᾽ νόησε — Ε 669
165. παρὲκ: παρὰ τειχίον hic et 343: θριϝκίον. id quod
praefert Thierschius 166. στῆ — αὐτῆς Ξ 297
167. = ξ 486 168. cf. ο 263 169. θάνατον καὶ κῆρα
ο 275 170. προτὶ ἄστυ περίκλυτον δ 9 172. ῥάβ-
δῳ — Ν 429 173. cf. ν 67 174. στήθεσσι: στή-
θεσφι 175. μελαϝχροιὴς 176. ϝενειάδες:
ἐθειράδες. cf. schol. Theocrit. 1 34, Lehrs. Arist. p. 51**)
177. ἢ — κίεν Ο 149 179. v. Jodrell. illustrations of Euri-
pid. p. 192 ἑτέρωσε: ἑτέρωθι 180. = λ 396
183. τοὶ — ν 55 184. κεχαρισμένα: κεχρησ-
μένα δώομεν: δώσομεν 186. = ο 340
189. = ν 310 191. νωλεμὲς — Τ 232 193. μιν
— κ 500 195. ἡ κυκλικὴ θέλϝεις: θέλϝει ὄφρ᾽
— λ 214 198. ἠὲ: ἠδὲ ϝέροντα: παλαιόν
200. οἳ — 183 201. = ο 380 203. περιώσιον Δ 359
205. δ᾽ ἀληθείς: τ᾽ ἀνατλάς 207. Ἀθηναίης
Ο 213 208. δύναται — δ 827 210. χροῒ — ξ 506
211. = 200 214. ὀδύρετο — Σ 32

215. ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν δ 339 ὦρτο: ὦρσε ex δ 183
216. κλαῖον δὲ λιϝέως κ 201 ἤ τ᾽ schol. Δ 277:
ηὔτ᾽ vel ηὖτ᾽ οἰωνοί: οἰωνῶν 217. φήνοι αἰϝυ-
πτιακοὶ Apollonius Sophista αἰϝυπιοὶ ϝαμψώνυχες Π 428
218. ἀϝρόται πετεηνὰ: πετεεινὰ 219. ἐλε-
εινὸν — Θ 531 220. = Ψ 154 222. *τ᾽ ἂρ: ϝὰρ
σε — 224. = ξ 188-90 225. = 90
226. = λ 507 227. Φαίηκες ναυσίκλυτοι ν 166
228. = μ 40 229. = ν 134 230. ἀϝλαὰ — λ 356
231. = ξ 324 233. ὑποθημοσύνῃσιν — Ο 412
236. ὄφρα ἰδέω: ὄφρ᾽ εἰδέω. cf. Ξ 235
237. κατὰ — κ 50 239. ἀθετεῖ Διονύσιος
240. = 146 241. ἦ τοι: οὕτω 242. καὶ — ϝ 128
243. ἄϝη μ᾽ ἔχει ϝ 227 245. οὔτ᾽ ἂρ: οὐκ ἂν,
Cramer Ox. 1 p. 59 21 οὐ ϝὰρ 246. πλέονες: πλεῖον
τάχα δ᾽ εἴσεαι β 40 τοὺς μνηστῆρας ρή
Ἀρίσταρχός φησι. συμφωνεῖ δὲ τῷ ἀριθμῷ καὶ τὰ ἔπη
249. καὶ ἐείκοσι Thierschius: τε καὶ εἴκοσι. cf. Hermann. ad Soph.
El. 873 φῶτες: κοῦροι ἔασιν: Ἀχαιῶν
250. κοῦροι: φῶτες 252. θεῖος — ν 27
253. δαιτροσυνάων 254. ἔνδον — ο 94
255. πολύπικρα βίας — λ 118
257. πρόφρονι — Ω 140 258. = 225 259. =
Ζ 334 et ο 318 262. = 240 263. ἐπαμύντορε
264. ὥ: οἵ 265. cf. Μ 242 266. =
258 267. κείνω: κεῖνοί 268. φυλόπιδος — Σ
242 270. ἅμ᾽ ο 396 271. μνηστῆρσιν ὁμίλει
β 228 273. ἐναλίϝκιον: ἐπιείκελον ἠδὲ: ἠὲ
274. εἰ: οἱ 275. κακῶς πάσχοντος
278. παύεσθαι: παύσασθαι, ut 405 et 433 279. μειλι-
χίοις ἐπέεσσι ι 493 παραυδῶν: παρασταδόν
οὔτι: οὐκί vel οὐχί 280. αἴσιμον — χ 212
281—98. ιη᾽ νοθεύονται. aliud scholium: ἀθετεῖ Ζηνόδοτος. cf.
τ 4-13 281. = λ 454 πολύβουλος Ἀθήνη Ε
260 282. θῆσιν: θήσει et θείῃ 286. μαλακοῖς
— κ 422 289. Τροίηνδε — ϝ 268 et ο 348
290. κατήκισται hic et τ 9 291. θῆκε Κρονίων: ἔμβαλε
δαίμων 292. οἰνωθέντες hic et τ 11 295. δοῦρε:
δοῦρα 296. βοάϝρια Μ 22 298. μητιέτα —
243 299. = 281

300. καὶ —: ἐμοὶ δέ σε ϝείνατο μήτηρ Dionysius Halicarn.
302. μήτ᾽ οὖν: μήτε τι idem 303. οἰκήων: οἰκείων
304. ἰθύν: οὕτως αἱ Ἀριστάρχου 305. τεο: τεω. ὁ Ἀσκαλω-
νίτης ἐτεοδμώων τῶν ἀϝαθῶν θεραπόντων. τινὲς δὲ οὕτως ὅτεο
δμώων πειρηθεῖμεν: πειρηθῶμεν 306. ὅπου: ὅπως
νῶι: νὼ 308. = ξ 401 et ϝ 189 310. χα-
λιφροσύναι ϝέ μ᾽: ϝ᾽ ἔμ᾽ schol. τ 530, μέ τ᾽ et μέ ϝ᾽
314. ἔκηλοι —315. = ξ 91-2 315. χρήματα:
κτήματα οὐδ᾽ ἔπι: οὐδέ τι 316. δεδάασθαι
317. νηλείτιδες: νηλίτιδες Hesychius, Suidas, schol. τ
498; alii νηλειτεῖς, νηλητεῖς, νηλιτεῖς. cf. schol. Ι 571 p. 268 a
26. Ἀρίσταρχος τὰς πολυαμαρτήτους, τοῦ νή ἐπιτατικοῦ ὄντος·
ἄμεινον δὲ τοὺς ἀναμαρτήτους 320. Διὸς τέρας Μ 209
321. = ξ 409 322. νηῦς — μ 166
324. = Α 432 325. = Α 485 326. = δ 784
327. περικαλλέα — θ 420 328. κήρυκα πρό-
εσαν θ 399 329. = ο 41 331. ἄστυδ᾽ ἀπο-
πλείειν: ἄστυ ποτιπλείειν 332. τέρεν — Τ 323
335. θείου — δ 621 336. μετὰ — θ 433 337. εἰλή-
λουθεν: ἐκ Πύλου ἦλθε 338. ἄϝχι — ι 345
339. φίλος υἱὸς 178 342. τ᾽: δ᾽ 343. = 165
344. αὐτοῦ: ἀϝχοῦ προπάροιθε θυράων ϝ
407 345. = β 15 et Α 399, unde nonnulli ἀντίον ηὔδα
346–7. = δ 663-4 τετέλεσται: ἐτελέσθη
347. de φάμεν v. schol. Θ p. 228 b 25 οἱ:
μιν 348. ἄϝε — ἐρύσσομεν Α 141 ἥ — α 280
349. ἐς — ἀϝείρομεν Α 142 350. οἰκόνδε —
ξ 87 351. οὔπω — ἄρ᾽ Κ 540 352. λιμένος
— κ 125 354. δ᾽: ϝ᾽ μετεφώνεε: προσεφώνεε
οἷς ἑτάροισιν: μνηστήρεσσιν ex σ 34 358. ἐπὶ
— ζ 236 359–60. = 325-6 361. ἄλλον: ἄλλων
362. μεταΐζειν 363. = δ 660 364. ὢ
— ὡς ο 381 θεοὶ — ν 321 365. ἄκριας — ι
406 366. ἅμα — Τ 207 367. νύκτ᾽ ἄσαμεν ο
188 368. ἐμίμνομεν — Λ 722 370. μὲν omit-
tunt duo 371. λυϝρὸν — ξ 90 374. ἐπιστήμων
βουλῇ — ν 305 376. ὁμηϝυρίσασθαι
380. ἀκούοντες — Ι 595 381. ῥέξωσι: ἔρξωσι
382. ἄλλων: ἄλλον. cf. ο 238 384. ἔχωμεν:
ἔχοιμεν 385. μοῖραν: δῆμον οἰκία —386. =

β 335-6 387. ὅδε: ὅδ᾽ ὁ ἀφανδάνει
βόλεσθε: βούλεσθε 389. θυμήρε᾽: θυμηδέ᾽
391. δέ κ᾽: δ᾽ ἂν 392. πλεῖστα πόροι 77 393. =
ν 1 394. = ν 171 395. φαίδιμος υἱός 308
398. φρεσὶ — ξ 421 399. = η 158
403. θέμιστες: τομοῦροι (qui sunt Iovis in monte Tmaro prophetae) qui-
dam apud Strabonem 404. κτενέω: κτανέω Strabo
ἀνώξω: ἀνάξω 406. = ν 16 407. δόμον — 328
408. = θ 422 δὲ καθῖζον: δ᾽ ἐκάθιζον
θρόνοισι: λίθοισι. cf. θ 6 409. = ζ 112
et ξ 373 410. ὑπέρβιον — (δ 321): ἀπεχθομένοισί περ
ἔμπης (Σ 165) 412. = δ 677. cui 678 addunt complu-
res cum schol. Ε p. 150 a 28 413. ἰέναι: ἴμεναι
σὺν — ζ 80 414–6. = α 332-4 414. ἀλλ᾽: ἣ
δ᾽ 417. ἐνένιπεν: ἐνένιπτεν, ἐνένειπεν, ἐνέειπεν
ἔπος — ο 124 418. ἄμεινόν ἐστιν ὀρθοτονεῖν τὴν σέ
419. ἐν δήμῳ Ἰθάκης ο 534 420. βουλῇ καὶ
μύθοισι Δ 323 421. βαρυτονητέον τὸ μάρϝε, ἔδει δὲ
ὀξύνεσθαι ἦ: δὴ θάνατόν τε μόρον τε λ 409
425. δὴ — ξ 282 427. πολλοὶ ὀρθοτονοῦσι τὴν
ἥμιν, κακῶς ἄρθμιοι 428. φθῖσαι: κτεῖναι
429. φαϝέειν: φαϝέμεν 430. = δ 284
432. τε: δὲ μεϝάλως Ρ 723: ἐκπάϝλως 433. ἀλλά
— κέλομαι Γ 434 παύσασθαι: παύεσθαι
καὶ — Ν 56 434. = β 177 Πολύβου πάις:
πεπνυμένος 435. = λ 446 436. = ν 362
μελόντων: μελέσθων 437. = ζ 201-2 438. χεῖ-
ρας — Α 89 439. = Α 88 440. = Ψ 672
τὸ δὲ καὶ: καὶ μὴν 441. = Α 303
442. πτολίπορθος — θ 3 443. ϝούνασι — ἐφεσσάμενος
Ι 455 444. ἐν — ἔθηκεν ξ 448 ἐπέσχε —]
cf. Ι 489 447. θεόθεν ἔστ᾽ ἀλέασθαι: ἔστιν
ἀλύξαι 449. εἰσαναβᾶσ᾽ ὑπερώια α 362
450–1. = α 363-4 452. δῖος — 333 453. οὕτως
διὰ τοῦ ο ὁπλίζοντο 454. ἐνιαύσιον 455. ἄϝχι
παρισταμένη κ 377 456. ῥάβδῳ πεπληϝυῖα κ 319
458. ἐσάντα ἰδὼν ο 532 ἐχέφρονι — 130
459. ἔλθοι ἀπαϝϝέλλων: ἐλθὼν ἀϝϝεῖλαι
460. = Ε 632 462. μνηστῆρες ἀϝήνορες α 144
463. αὖθ᾽: αὖτ᾽ εἰρύαται οἴκαδ᾽: εἴρυνται

ϝοίκαδ'? 464. = 135 465. μεταλλῆσαι — ο
362 466. καταβλώσκοντα ἀναστρεπτέον
τὴν κατά ἀνώϝειν: ἄνωϝεν 468. ὡμήρησε
469. * πρῶτα: πρῶτος. cf. ϱ 155 573 595
470. τό ϝε: τόδε ἴδον ὀφθαλμοῖσιν ο 484
471. ὅθι: ὅθι δ' Ἕρμαιος ὡς εἰς ἰδιότητα schol. Ν
791 cum Theognosto Crameri Ox. 2 p. 127 9 476. = ν
287 et β 409 477. ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν 32
478-9. = Η 319-20 480. = 55 481. κοίτου
τε μνήσαντο: δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ — Ι 713

Ρ

1. = ο 189 ὑπὸ — β 4 3. = ο 554
4. = Γ 338 5. ἄστυδε ἱέμενος] cf. ι 261
7. παύσεσθαι: παύεσθαι, παύσασθαι 8. = δ 801
9. με: μ' ἐς 12. πύρνον καὶ κοτύλην ο 312
13. ἄλϝεα — ο 487 15. ἀληθέα — ξ 125
16. = π 201 17. οὐδέ τοι αὐτὸς: οὐδ' αὐ-
τός τοι vel τι ἐρύκεσθαι π 82 18. βέλτερον:
βέλτιον 19. = 11 21. ὥστ'] cf. Lehrs. Ari-
starch. p. 160 25. στίβη ε 467 ὑπηοίη: ἡ
κυκλικὴ ἐπηοίη 26. διὰ σταθμοῖο: διὲκ μεϝάροιο.
cf. 61 27. = Ν 18 et ξ 110 28. ἵκανε — Ζ
497 29. = α 127 ῥ' ἔστησε φέρων —: στῆ-
σεν πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας. cf. ϑ 473 30. εἴσω
— π 41 32. καστορνῦσα: καστρωνῦσα
34. Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ε 31 36. περίφρων — π
435 37. χρυσέῃ — ϑ 337 39. = π 15
40—2. = π 22-4 42. ὄψεσθαι ἐφάμην: ἂψ ἐφάμην
ὄψεσθ'. cf. ν 357 43. μετὰ — ξ 179 44. κα-
τάλεξον — δ 327 45. = π 262 47. φυϝόντι
— α 11 48—9. = δ 750-1 49. abest a multis
50. τεληέσσας ν 350 51. ποθι: ποτε
ἄντιτα ἔϱϝα β 144 52. ἀϝορήνδε ἐλεύσομαι Aristophanes:
ἀϝορὴν ἐσελεύσομαι vel ἐπελεύσομαι 54. σὺν — ξ 385
55. ἠνώϝεα: ἤνωϝον 56. = ο 543 57. ἄ-
πτερος: ἔμμονος 58. = 48 59—60. = 50-1
61. διὲκ — κ 388 62. ἅμα —64. = β 11-3
65. μνηστῆρες ἀϝήνορες π 462 66. κακὰ —: νόος δέ

οἵ ἄλλα μενοίνα (σ 283) φρεσὶ — δ 676
68—9. = β 253-4 70. ἔνθα καθέζετ' π 48
ἐξερέεινον — λ 34 71. τοῖσι δὲ: τοῖς δ' ἐπὶ
72. οὐδ' — β 397 74. = Π 460 77. = 45
78. οὐ ϝάρ τ' ἴδμεν κ 190 ὅπως — Υ 116
79. μνηστῆρες ἀϝήνορες 65 81. ἐχρῆν ὀρθο-
τονεῖν τὴν σέ 82. τούτοισι — β 165 83. χαί-
ρων: πατρός 84. ξεῖνον ταλαπείριον η 24
ἦϝεν — ξ 318 85. = 28 86. χλαίνας: χλαῖναν
κατὰ — ο 134 87. = δ 48 ἐυξέ-
στας λούσαντο: ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον (90) 88. = ϑ
454 89. = κ 451 90. = ϑ 456 et Λ 623
91—5. = ο 135-9 97. ἠλάκατα — ζ 306
98-9. = π 54-5
100. = ν 374 104. Ἀτρεΐδης ἐς Ϝίλιον: Ἀτρείδῃσιν ἐς Ἴλιον
106. που: του 107. = 77 108. =
π 226 109. Νέστορα — Κ 73 110. με κεῖνος:
μ' ἐκεῖνος ἐν — Ζ 503 111. ἐνδυκέως ἐφίλει
ξ 62 υἱόν: υἷα, Zenodotus παῖδα 112. χρό-
νιον νέον ἄλλοθεν η 26 ἔμ' ἐκεῖνος: ἐμὲ
κεῖνος 113. υἱάσι — ξ 206 114. ταλασίφρο-
νος: μεϝαλήτορος. cf. 34 115. οὐδὲ θανόντος: οὐδ' ἐλ-
θόντος 116. Ἀτρεΐδην — ο 52 117. = Ψ 286
118. Ἑλένην ϝίδον Ἀρϝείην Grashofus: ἴδον Ἀρϝείην
Ἑλένην 119. = μ 190 μόϝησαν: δάμησαν
120. βοὴν — ο 97 121. Λακεδαίμονα — ν 440
122. = η 297 123. ἐπέεσσιν — π 193
124—41. = δ 333-50 128. νεηϝενέας: νεηϝονέας
129. δ' ἔπειτα: δέ τ' ὦκα schol. Λ 115 141. τῶν: ὧν
τοι: τι 142. = δ 556 φῆ μιν: φησὶν
ὅϝ': ὅδ' 143—6. = ε 14-7 147. Ἀτρεΐ-
δης — 116 148—9. = δ 585-6 150—65. ἀθετοῦν-
ται ιϛ' στίχοι 150. = Γ 395 151. Θεοκλύμενος
— ο 508 152. Λαερτιάδεω — π 104 154. οὐδ' —
141 155—6. = ξ 158-9 159. ἀτὰρ — ο 178
161—0. ἐν τοῖς χαριεστέροις οὗτοι μόνοι οἱ β' ἀθετοῦνται
160. τοῖον: οἷον ἐϝὼν: ἐϝὼ ἐυσσέλμου — μ 358
162. = δ 830 163—5. = ο 536-8 166. = π
321 167—9. = δ 625-7 170. δειπνηστὸς
174. ἐπειδὴ — ϑ 131 177. ἀνστάντες ἔβαν π 407

πείθοντό τε μύθῳ: οἶκόνδε ἕκαστος 178-9. = 85-6 180. ἀθετεῖ καὶ Ἀριστοφάνης cf. β 56 *ἴρευον: ἱέρευον 181. σύας σιάλους ξ 41 βοῦν ἀϝελείην Λ 729 182. δαῖτ᾽ ἐντυνόμενοι 175 184. = 100 et π 36 185. ἰέναι: ἴμεναι 187. σταθμῶν: σταθμῷ λιπέσθαι: ϝενέσθαι schol. Σ 589 189. δὲ ϝανάκτων: δέ τ᾽ ἀνάκτων ὁμοκλαί: ἀπειλαί schol. Aeschyl. 191. ἕσπερα: ἕσπερον ῥίϝιον — Α 563: ἄλϝιον 192. = 16 193. = π 136 νοέοντι: φρονέοντι 197. ἀεικέα βάλλετο: ἐβάλλετ᾽ ἀεικέα 198. = ν 438 199. θυμαρὲς: θυμηρὲς

200. βήτην: βάτην βώτορες — ξ 102 202. = π 273 203. λυϝρὰ — π 457 206. ὅθεν — η 131 208. ὑδατοτρεφέων: ὑδατοτροφέων ἦν: ἔεν 214. δύω — Σ 525 215. = Δ 336 et π 417 217. μάλα πάϝχυ Ξ 143 ἠϝηλάζει: ἀϝηλάζει οὕτως Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης, χωρὶς τοῦ σ̄. perinde Apollonius Sophista 218. ὡς αἰεὶ: αἰεί τοι Plato et Aristoteles 219. τόνδε: τόνϝε 220. 377. ἀπολυμαντῆρα 221. θλίψεται: φλίψεται διὰ τοῦ θ, ὡς καὶ Ζηνόδοτος ὤμους: ἦτορ 222. ἀκόλους ἄορας: ἄορα 223. σταθμῶν — 187 224. σηκοκόρον 225 et σ 73. ἐπιϝουνίδα 227. ἔρϝον ἐποίχεσθαι α 358 229. = π 440 230. = ο 313 231. ἀμφὶ κάρη: ἀμφικαρῆ 232. πλευραὶ: πλευρὰς, πλευραὶ δ᾽ 235. ἔμεν᾽ ἀσφαλέως Ρ 436 ὃ δὲ — ε 354 237. ἀμφουδὶς: ἀμφοῦδας vel ἀμφ᾽ οὖδας ἀείρας: ἐρείσας 239. νείκεσ᾽ ἐσάντα: νείκεσσ᾽ (vel νείκεσεν) ἄντα μέϝα — Γ 275 240. κρηναῖαι κοῦραι Διός ι 154 εἴ — 241. cf. Α 40 241. πίονι (Χ 501): ἀρϝέτι (Λ 818) 242. ἀρνῶν ἠδ᾽ ἐρίφων ι 220 κρηήνατ᾽ — ϝ 418 243. κεῖνος: ἐκεῖνος 245. ὑβρίζων φορέεις: ὑβρίζεις φορέων 247. τὸν — προσέειπε 162 248. ὀλοφώια — δ 460 249—50. = ο 452-3 251. βάλοι — η 64 253. ἀπώλετο — α 165 254. ὡς — αὐτοῦ Σ 468 αὐτοῦ: αὐτόθι 255. αὐτὰρ ὁ βῆ η 139 δόμους ἵκανε 28 256. δ᾽ εἴσω ἴεν 30 257. ἀντίον: ἀντίος

259. = 94 260. Ὀδυσεὺς — ο 301 262. φόρμιϝϝος ϝλαφυρῆς θ 257 ϝὰρ: δέ σφίσι: σφιν 263. χειρὸς ἑλὼν η 168 265. ῥεῖα δ᾽ — ἐστὶ ζ 300 267. ἐνερκέες: εὐερϝέες 268. ὑπεροπλίσσαιτο 269. τίθενται: πένονται 270. ἀνήνοθεν: ἐνήνοθεν Aristarchus φόρμιϝξ: φόρμιξ 272. = π 464 274. φραζώμεθ᾽ — Ξ 61 275. πρῶτος: πρῶτον schol. Ξ 255 extr. δόμους — 178 276. δύσεο: δῦσε vel δῦσαι 277. εἰ — ἐπίμεινον Τ 142 280. = π 186 281. = 193 282. ἐϝὼ — 276 284. πολλὰ — ν 6 285. = ε 224 286. ἀποκρύψαι: ἀποπλῆσαι Clemens Alexandrinus 287. οὐλομένην ο 344 288. νῆες ἐύζυϝοι ν 116 289. πόντον ἐπ᾽ ἀτρύϝετον ν 419 φέρουσαι: φυτεῦσαι 290. = 166 292. Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος 34 293. cf. λ 324 295. πρόκας: πτῶκας 296. ἀπόθεστος: ἀπόθητος ἀποιχομένοιο ἄνακτος (ξ 450): ἀποιχομένου Ὀδυσῆος (α 253) 297. προπάροιθε — π 344 299. κοπρήσοντες schol. Π 747 extr.: κοπρίσσοντες. longius aberrat schol. Ω 164

300. κυνοραιστέων 302. κάμβαλεν: κάββαλεν 304. ἐλθεῖν: ἐλθέμεν ἰδὼν — Β 269 305. ῥεῖα λαθὼν Ι 477 ἐρεείνετο: ἐρεείνατο μύθῳ: μῦθον 306. ἐνὶ: ἐπὶ 309. τραπεζῆες κύνες Ψ 173 311. = 272 312. καὶ λίην π 37 314. = π 289 316. βένθεσιν: τάρφεσιν, ἔντοθεν 317. κνώδαλον δίοιτο schol. Ψ 476 cum Eustathio et Harlej.: ἴδοιτο 318. ἔχεται κακότητι θ 182 οἱ: που πάτρης: ϝαίης 320—4. nuncne his locus? 320. ἐπικρατέωσι — ξ 60 322. ἀποαίνυται: ἀπαμείρεται Plato et Athenaeus 323. δούλιον ἦμαρ ξ 340 324. εἰσῆλθε — 275 325. βῆ δ᾽ ἰθὺς α 119 μνηστῆρας — β 247 326. μοῖρα λάβεν: μοῖρ᾽ ἔλαβεν μέλανος — μ 92 327. αὐτίκ᾽ ἰδόντ᾽: αὖθι, ϝιδόντ᾽? Ἀριστοτέλης φησὶ τέσσαρα καὶ εἴκοσι ζῆν ἔτη κύνα 328. = α 113 331. *τε: δὲ 334. ἀντίον: πλησίον δ᾽ ἄρ᾽: περ ἐφέζετο: ἐφίζετο ἄρα: ἅμα 335. ἐτίθη: προτίθει schol. 336. δώματ᾽ Ὀδυσσεύς: δῶμ᾽ Ὀδυσῆος schol.

Vict. *Π* 820 337–8. = 202-3 339. cf. κ 62 ἷζε: ἷξε μελίνου 340. κυπαρισσίνῳ 341. = ε 245 342. ἐπὶ — 330 et 263 343. τ' om. schol. *B* 410 cum Cramer. Ox. 1 p. 67 14 et 317 3: δ' ἐκ κανέοιο: ἐν κανέοισιν 344. κρέας: κρέα ἀμφιβαλόντι: ἀμφιβαλόντε 347. παρεῖιαι: προϊκτῇ. cf. Hesiod. O et D 315 348. = *B* 16 349. = κ 377 πτερόεντα προσηύδα: πτερόεντ' ἀϝόρευεν 351–2. = 346-7 353. = 192 355. ϝένοιθ' ὅσσα: ϝένοιτο ὅσα 357. ποδῶν προπάροιθεν *N* 205 358. δ' ἕως ὅτ': δὲ ὡς ὅτ'. cf. λ 368. Lachmannus δ' εἷος 359. δεδεικήκειν (οὕτω ἀντὶ τοῦ δεδειπνήκει, ὡς τὸ ἤσκειν εἴρια) ἐπαύετο: ἐπαύσατο 360–1. = δ 768 et π 454-5 363. ϑ': δ' 365. βῆ — αἰτήσων δ 679 369. μετέειπε — 247 371. μιν πρόσθεν: πρόσθεν μιν 373. οὐ σάφα οἶδα 307 ϝένος — ξ 204 374. ἔπεσιν: αἰσχρῶς? cf. *Ψ* 473, σ 320 cum *N* 768 νείκεσσε: νείκεσκε 375. ὦ ἀρίϝνωτε: ἀρίϝνωτε, ὠρίϝνωτε, ὠρίϝνωτι 377. = 220 378. βίοτον κατέδουσι ν 396 379. ἐνθάδ' ἀϝειρόμενοι π 390 προτὶ: ποθὶ τόνδε κάλεσσας: τόνδ' ἐκάλεσσας 380. = 311 381. καὶ — *Π* 627 382. ἀλλοῖον μέν ϝ' ἔστι καλεῖν ἐπὶ δαῖτα θαλείην Aristoteles 383. ἄλλον: ἄλλων 385. ὅ κεν: ὃς ἂν ἀείδων: ἅπαντας Aristoteles 386. ἐπ' — ο 79 387. τρύξοντα ϝὲ Hermannus: τρύξοντά ἑ 390. ἐχέφρων — δ 111 391. Τηλέμαχος — 328 393. σίϝα: ἄττα πολλὰ ϝέπεσσιν: πόλλ' ἐπέεσσιν 395. μύθοισιν χαλεποῖσιν β 83 396. ἔπεα — 349 397. υἷος: υἱοῦ
400. τοι: τι κέλομαι — *Ψ* 894 403. τοι — ν 330 405. ἀπαμειβόμενος — β 34: ἀπαμείβετο φώνησέν τε (445) 406. = β 85 ἔειπες: ἔειπας 408. ἀπόπροθι Augustanus: ἀπόπροθεν ἐρύκοι: ἐρύξει, ἐρύξοι 409. ὑπέφηνε: ὑπέθηκε τραπέζης: τραπέζῃ 410. ἔπεχεν — *Ξ* 241 422. σίτου καὶ κρειῶν ο 334 413. ἐπ' οὐδὸν ἰὼν *Z* 375 ϝεύσασθαι: ϝεύσεσθαι 414. στῆ δὲ παρ' *M* 353 415. δὸς: ὦ μήν: ϝάρ schol. *O* 11 416. ἔμμεναι: εἶναι 418. δέ κέ: δ' ἂν ἀπείρονα — 386

419. cf. *Ξ* 121 420. ὄλβιος ἀφνειόν: ὄλβιον ἀφνειός 426. Αἰϝυπτόνδ' — ὁδόν δ 483 δολιχὴν: χαλεπὴν 427–41. = ξ 258-72 439. στῆναι: μεῖναι ξ 270 442. ἐς Κύπρον δόσαν] cf. ο 367 ἶφι ἄνασσεν λ 284 ἄνασσεν: ἀνάσσει ὅτι ἀεὶ πολλοὺς εἶχεν ἡ Κύπρος βασιλεῖς ἐν ταὐτῷ φησὶ καὶ ὁ Μένανδρος ἐν Μισουμένῳ "ὡς ἐν παραβάσει ἐκ Κύπρου λαμπρῶς πάνυ πράττων· ἐκεῖ ϝὰρ ὑπό τιν' ἦν τῶν βασιλέων." cf. *Λ* 20 444. πήματα πάσχων ε 33 445. = ν 3 448. ἵκηαι: ἴδηαι. cf. *O* 252 450–2. τρεῖς νοθεύονται 453. = 353 454. ὢ — ἄρα ν 209 455. οὐδ' ἅλα: οὕτως Ἀρίσταρχος. ὁ δὲ Καλλίστρατος οὐδάλα τὰ κόπρια 458. χολώσατο ι 480 459. ὑπόδρα — ϑ 165 et ρ 396 462. βάλε — *Π* 289 465. = *Λ* 512 et ε 376 et ι 316 466. ἂψ δ' ὅ ϝ': αἶψα δ' ὅϝ', ἂψ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν 413 467. ἐνιπλείην (300): ἐυπλείην 468. = 370 469. = η 187 472. βλήεται: βλήσεται ἀρϝεννῆς *Z* 424 474. = 287 475–80. νοθεύονται ϛ' 476. τέλος — *I* 416 477. = δ 641 478. ἔσθε: ἔσθ', ἔσθιε 479. οἷ' δ 611 481. ὑπερφιάλως — *N* 293 482. = δ 769 484. ἐπουράνιος θεός *Z* 129 487. εὐνομίην ἐφορῶντες: ἐσορῶντες Diodorus Siculus 488. ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο ι 553 489. πένθος — λ 195 491. = 465 493. μετ' — π 336 494. κλυτότοξος — *O* 55 496. τέλος: τέκος 497. ἐύθρονον Ἠῶ ο 495 498. = 162 499. κακὰ — π 134
500. μελαίνῃ κηρὶ *Γ* 454 501–4. νοθεύει Ἀρίσταρχος τέσσαρας 502. ἀχρημοσύνη 504. βάλε — 462 505. μετὰ — *Z* 323 506. ἐδείπνεε: ἐδείπνει 507. ἐπὶ οἷ καλέσασα 342 509. προσπτύξομαι: προσφθέϝξομαι 510. Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος 292 512. = 380 514. ὅ ϝε: ὅδε 516. νηὸς — π 65 518. ποτιδέρκεται: προτιδέρκεται 519. 520. ἀείδῃ: ἀείδει 524. = 444 525. προπροκυλινδόμενος *X* 221: πρόχνυ κυλινδόμενος 526. ἀνδρῶν = ν 322 527. πολλὰ —] cf. ο 159 ὅϝδε — ξ 424 528. = 498 529. δεῦρο κάλεσσον *O*

54 533. *σῖτος — ἠδὺ δ 746* 534—8. = *β* 55-9
540. *ἀνδρῶν: ἐλθὼν* ex *ϝ* 216 542. *σμερδα-
λέον κονάβησε κ* 399: *κανάχησε* 543. = *π* 7
545. *πᾶσιν: οἷσιν* 547. *θάνατον — ε* 387
ἀλύξαι: ἀλύξει, ἀλύξοι omittunt hunc versum nonnulli.
cf. *τ* 558 548. = *π* 299 550. = *π* 79
551—2. = 348-9 553. *ξεῖνε πάτερ η* 28 555. *πόσι:
πόσιν* *κήδεά περ πεπαθυίῃ: κήδε᾽ ἅ περ πεπαθοί-
ης. ἐντεῦθεν δῆλον ὡς καὶ τὸ Ἰλιακὸν διὰ τοῦ α ἐστίν, ἐπεὶ
μάλα πολλὰ πέπασθε* (*Γ* 99) 356—7. = 349-50
559. *δώσει* — 19 560. = *π* 258 561. *νημερτέα*
— 549 562. = *π* 435 564. *χαλεπῶν: χαλεπὸν*
565. = *ο* 329 omittunt complures
567. *ῥέξαντα: ῥέζοντα* *βαλὼν — Ε* 397 568. *τό
ϝ᾽ ἐπήρκεσεν Β* 873 570. = *α* 309 et *μ* 29
571. *νόστιμον ἦμαρ* 253 572. *παραὶ: παρὰ
τοι: δή* 573. *οἶσθα καὶ αὐτός Ο* 93 *ἐπεί*
— *ο* 277 574. = 551 577. *ἐξαίσιον δ* 690
578. *δ᾽: ϝ᾽* 579. = 512 581. *ἀνδρῶν*
— *ε* 5 582. = 570 583. *καὶ — κάλλιον ζ* 39
584. *φάσθαι — Ι* 100 585. = 528
586. *ὅς: ὥς* *εἴη: εἴῃ* Hermannus 387. *πού:
πώ* *καταθνητῶν — Ζ* 123 589. *ὑβρίζοντες*
— *ϝ* 207 590. *ἐπεὶ — Υ* 340 591. = 543
592. = *δ* 70 *πευθοίαθ᾽ οἱ: πευθοίατο*
596. *Ἀχαιῶν: Ἀχαιοί* 597. = *δ* 668
598. = 392 599. *δειλιήσας. Καλλίμαχος* “*δείελον
αἰτίζουσι* (vel *δειελίην αἰτοῦσιν*), *ἔχουσι δὲ χεῖρας ἀπ᾽ ἔργου.*”
v. Buttmann. Lex. 95 12
602. *ἐυξέστου ἐπὶ δίφρου: ἐυξέστῳ ἐπὶ δίφρῳ.* alii *ἐπὶ θρόνον ἔν-
θεν ἀνέστη* 603. *ἐδητύος — κ* 384 post 603. Ambros.
αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ, in margine *πε-
ρισσὸς ὁ εἷς τῶν β′* 604. *βῆ δ᾽ ἰέναι Θ* 303
605. *οἱ: τοὶ* cf. *α* 421

Σ

2. *ἔπρεπε Μ* 104 3. *ἀζηχὲς Δ* 135 *πιέμεν:
πινέμεν* 5. *πότνια* (*μ* 134): *οἵ ποτε* Etym. M.
6. *ϝενετῆς: ϝενεῆς* 7. *πού: κέν* 9. *ἔπεα* —

ϱ 591 10. *μὴ* —] cf. *ϱ* 479-80 11. *οὐκ ἀίεις*
(*α* 298): *οὐχ ὁράᾳς* Apollonius Sophista *ἅπαντες: Ἀ-
χαιοί* Etym. M. 14. = *Θ* 165 *ἄρ᾽ ὑπόδρα
ἰδὼν: ἀπαμειβόμενος* 15. *ῥέζω: ῥέξω* *ἀϝο-
ρεύω: ἀϝορεύσω* 17. *οὐδέ — ο* 393 24. *δεύ-
τερον ἐς μέϝαρον: αὖτις ἔσω μεϝάρου* *Λαερτιάδεω —
ϱ* 152 25. = *Γ* 413 et *σ* 18 26. = *π* 364 et
ϱ 219 et *Γ* 213 27. *καμινοῖ τῇ καμινοκαυστρίᾳ, τῇ
φρυττούσῃ τὰς κριθὰς πρὸς τὸ ποιῆσαι ἄλευρα. οὕτως Ἀρί-
σταρχος καὶ Ἡρωδιανός. ὃ Ἀττικοὶ κοδομεύειν φασίν. ὁ δὲ
Κομανὸς τῇ καμούσῃ τὰς ἶνας διὰ τὸ ϝῆρας* 28. *δέ
κε: δ᾽ ἐκ* 29. *ληιβοτείρης* 30. *ἵνα πάντες:
ἵν᾽ ἅπαντες* 31. *μαρναμένους: μαρναμένω*
32. *προπάροιθε — ϝ* 407 33. *πανθυμαδὸν
ὀκριόωντο* 34. *ἱερὸν μένος ν* 24 35. = *π*
354 37. *τερπωλὴν* 40. *ϝελόωντες: ϝελά-
σαντες* 41. *κακοείμονας* 42. = *π* 363
43. = *ϱ* 468 44. *κέατ᾽ ἐν: κέαται* *ἐν πυρί
ἀντὶ τοῦ παρὰ πυρί. οὕτως Ἀρίσταρχος. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης
ἐν πυρί ἐν τῷ καταφωτιζομένῳ τόπῳ*, coll. *Ι* 206
τὰς: τάσδ᾽ et *τὰς δ᾽* 46. = *Γ* 71 50. = *π*
406 51. *μετέφη: προσέφη* ex 14 55. = *μ* 298
56. **Ϝίρῳ: ἐπ᾽ Ἴρῳ* *βαρείῃ: παχείῃ*
58—60. *μετέειφ᾽* = *ο* 437-9 60. *ἱερὴ — π* 476
61. = *Κ* 319 63. *θείνῃ: δείρῃ* 65. *Ἀντίνοός
τε καὶ Εὐρύμαχος: Εὐρύμαχός τε καὶ Ἀντίνοος* *πε-
πνυμένω — Ι* 689 66. *ὡς — ἐπήνεον ν* 47 70. *ἄϝχι
παρισταμένῃ ϱ* 361 *μέλε᾽: μέλη* schol. *Φ* 363 bis
71. *ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ϱ* 481 72. = *ν*
167 73. *τάχα: μάλα* schol. *Ν* 824 *ἔξει: ἄξει*
75. *κακῶς: κακὸς* *ὠρίνετο — Ι* 595
76. *δρηστῆρες: μνηστῆρες* 77. *περιτρομέοντο*
78. = *Π* 417 79. *βουϝάιε Ν* 824 81. = 53
et *ε* 289 82. = *ϱ* 229 83. = 46
85. *νηὶ — ο* 416 86. *νηλέι — ξ* 418 87. *ἐξε-
ρύσας — Ψ* 21 88. *ὑπὸ — Γ* 34 *ἔλλαβε: ἤ-
λυθε* 89. *ἄναϝον*] *οἱ Ἴωνες τὸ ἄϝειν ἀνάϝειν λέϝουσιν*
(*Θ* 203) 90. *μερμήριξε — ε* 354 92. **ϝε ϝῆκ᾽:
μιν ἧκ᾽* 93. = *ο* 204 95. *ἀνασχομένω: ἀνα-
σχόμενοι* 96. *αὐχέν᾽ ὑπ᾽ οὔατος Π* 339 97. *ἀνὰ:*

κατὰ 98. κὰδ — μακών κ 163: ἥ Αἰολὶς χανών
99. ποσὶ: ποτὶ μνηστῆρες — ξ 180
101. ἕλκε: εἷλκε διὲκ: διὰ λαβὼν ποδὸς Φ 120
103. σκῆπτρον — β 37 104. = λ 396
107. ἐπαύρῃς: ἐπαύρῃ. alii ἄλλο πάθησθα. cf. Buttmann. Lex.
22 11 extr. 108—9. = ξ 197-8 110. ἂψ — ἕ-
ζετο ρ 466 ἴσαν: ἴον 111. καὶ: καί ἑ
112—3. = ξ 53-4 et ν 145 114. ὃς: ὡς 115. ἤπει-
ρόνδε — 116. = 84-5 οὗτοι οἱ δύο ἐκ τῶν ἄνωθεν μετ-
ηνέχθησαν· ἐκεῖ μὲν ϝὰρ προτρέπων φοβεῖ, ἐνταῦθα δὲ ἀπ-
άνθρωπον τελέως τὸ ἡμιθνῆτι ἀπειλεῖν 119. κνίσης
τε καὶ αἵματος 45 121. φώνησέν τε ρ 445
122. χαῖρε — ξεῖνε ϑ 408 123. μὲν νῦν: νῦν μέν
124. = ρ 353 125. μάλα — ϑ 388 126. τοίου
ϝὰρ καὶ: τοιούτου ϝὰρ 128. τοῦ — ϝενέσθαι α 220
129. = Z 334 130—1. = P 446-7
οὐδὲν: οὐθὲν Zenodotus 131. omittit unus
133. καὶ — Λ 477 134. ϑεοὶ μάκαρες ο 372
τελέσωσιν: τελέωσιν et τελέουσιν 135. τετληότι — π
37 136. ἐπιχθονίων — α 167 137. πατὴρ —
μ 445 139. βίη — ν 143 141. ποτε: τοι
143. μνηστῆρας — π 93 145. cf. α 203 148. νο-
στήσειε — Ψ 145 149. ἀναιμωτί: ἀναιμωτεί
150. καὶ κεῖνος: κἀκεῖνος ὑπέλθῃ: ἐπέλθῃ
151. μελιηδέα — π 52 152. κοσμήτορι — Α 16
153. = η 139 et ϑ 303 154. κακὸν — κ 374
155. πέδησε ϝ 269 156. cf. Y 143 157. κατ᾽ —
ε 195 158. ἐπὶ — Α 55 et ν 420 159. = ρ 562
160. 165. μνηστήρεσσι φανῆναι π 410 πε-
τάσειε: θέλξειε 162. ἦ — κ 395 163. ἔπος —
78 167. μνηστῆρσιν — π 271 ὁμιλεῖν: ἐπαι-
νεῖν 168. cf. ρ 66 170. = ν 385
171. σῷ — π 168 173. δακρύοισι πεφυρμένη ρ 103:
δακρῦσι πρόσωπα: πρόσωπον 177. = ρ 585
179. = 172 ἀπονίπτεσθαι καὶ ἐπιχρίεσθαι:
ἀπονίψασθαι καὶ ἐπιχρίσασθαι Apollonius Sophista
180. ϑεοὶ — ξ 394 181. ἐξ — B 27 182. Αὐ-
τονόην: Αὐτονόμην 183. *ἐλθεῖν: ἐλθέμεν
ὄφρα κέ μοι: ὄφρ᾽ ἂν ἐμοὶ 184. οὐκ εἴσειμι: οὐ
κεῖσ᾽ εἶμι αἰδέομαι — ζ 221 post 184. Au-

gust. cum Vind. uno μίσϝεσθαι μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀ-
νάϝκῃ 185. δὲ — ρ 61 187. = π 409
188. = 159 et β 395 189. = δ 794 190. κλιν-
τῆρι δ᾽ ἄρα: ἄρα δῖα — μ 155
192. προσώπατα: πρόσωπα τὰ, πρόσωπά τε, πρόσωπα. cf. H
212 193. οἴῳ: ϑείῳ ὦ ἐυστέφανος — ϑ 288
194. χορὸν — Σ 603 195. = ϑ 20
196. πριστοῦ — ϑ 404: λευκοῦ 197. ἥ — ἔρξασ᾽ π 177
δῖα ϑεάων (190): δῖ᾽ Ἀφροδίτη vel ϝλαυκῶπις Ἀ-
ϑήνη 198. ἀμφίπολοι λευκώλενοι ζ 239 199. ϝλυ-
κὺς — B 71
200. φώνησέν τε (121): εἶπέ τε μῦθον 201. αἰνοπαθῆ
μαλακὸν Ξ 339 202. Ἄρτεμις — ε 123
203. ὀδυρομένη — ν 379 204. αἰῶνα φθινύ-
θω ε 160 205. παντοίην ἀρετήν ν 45-6 206. ὑ-
περώια — π 449 207—11. = α 331-5 211. ἀμ-
φίπολος — κεδνὴ — παρέστη: ἀμφίπολοι — κεδναὶ — παρέ-
σταν 212. τῶν — ϝούνατ᾽ δ 703 ἔρῳ — ἔ-
θελχθεν: ἔρως — ἔθελϝεν 213. = α 366
214. προσεφώνεε — Φ 330 215. φρένες ἔμπεδοι κ 493
217. ἥβης = λ 317 219. ἀλλότριος — π 102
220. = Ω 40 221. τό ϝε: τόδε 223. νῦν schol. Ω p.
629 a 13, οὖν idem 24 τι: τις ἐν — ϑ 255
224. ῥυστακτύος 225. πέλοιτο: ϝένοιτο schol. p. 629 a 15
226. = ρ 588 229. ἠθέτει καὶ Ἀριστοφάνης
χέρηα: χέρεια πάρος —: μέϝας δέ κε νή-
πιος εἴην 230. πεπνυμένα ϑ 586 231. παρή-
μενοι — I 311 233. μήν: μέν 235. = ρ 132
236. ἐν — 223 238. λελῦντο: λέλυντο, λελῦτο
239. νῦν: ϝοῦν ἐκεῖνος: κεῖνος
ἐπ᾽: ἐν αὐλείῃσι: αὐλείοισι 240. νευστάζων
κεφαλῇ 154 241. δύναται στῆναι: στῆναι δύναται
φίλα — ϑ 233 243. = P 290
245. = π 435 249. = λ 337 250. = δ 808
251—3. cf. 180-1 251. εἶδός τε δέμας τε ε 213
252. Ἴλιον — P 337 τοῖσι δ᾽: τοῖσιν ἦεν σὺν
τῷ ι Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης 256. ἐπέσσευεν:
ἐπέσπευεν, ἐπέχευεν, ἐπέκλωσεν 257. *μὴν: μὲν, καὶ
258. cf. Ω 671 259. ἐυκνήμιδας — λ 509
261. ἄνδρας: ἀνδρῶν 263. ἵππων ὠκυπόδων

Κ 535 264. ὁμοιίου 265. ἤ: εἴ 266. σοὶ
— ϱ 594 269. ϝενειήσαντα — 176 271. = Ξ
48 τῶς: ϑ᾽ ὥς 273 τε: ϝε 274. =
Π 52 278. ἀπάϝουσι: ἀνάϝουσι Ernestius
βόας — λ 108 279. κούρης — φίλοισι: κούρῃς — φίλῃσι
ἀϝλαὰ δῶρα π 230 280. ἀλλότριον — α 160
281. = ν 250 282. παρέλκετο] εὐτελὲς τοῦτο,
διὸ καὶ κεραύνιον παρέθηκεν Ἀριστοφάνης ϑέλϝε —
Ο 594 283. μειλιχίοις ἐπέεσσι π 279 284. =
ϱ 477 285. = 245 286. ἐνεῖκαι: ἐνέϝκαι
289. ϝέ σε: σέ ϝε ἐϝκλιτικὸν τὸ τῷ Ἀχαιῶν
— Η 50 290. = 50 291. = ϑ 399
294. ἐυϝνάμπτοις: ἐυϝνάπτης 295. πολυδαίδαλον: πε-
ϱικαλλέα 296. ἐερμένον: ἐερϝμένον, ἀερμένον
298. = Ξ 183
300. ἴσθμιον 301. ἔνεικεν: ἔδωκεν 302. ἀνέβαιν᾽ —
206 et 208 303. ἔφερον — π 327 304–6. = α 421-3
306. τερπομένοισι: τερψαμένοισι 307. ἵστα-
σαν: ἔστασαν 308. περὶ: ἐπὶ ξύλα κάϝκανα
Φ 364 309. αὖα — περίκηλα ε 240 311. Ὀδυσ-
σῆος ταλασίφρονος ϱ 510 312. διοϝενὴς ο 485
μετέφη — 51 313. = 311 et ξ 376 315. στρο-
φαλίζετε 316. πείκετε 318. εἴ: ἤν
ἐύθρονον — Θ 565 323. ϑυμῷ: ϑυμοῦ 324. ἔχε:
σχέθε 326. ὀνειδείοισι — Φ 480 327. φρένας
ἐκπεπαταϝμένος ἐσσί: ἐσσίν 329. λέσχην
330–2. ἀθετοῦνται τρεῖς 330. ϑαρσαλέως:
ϑαρσαλέος οὐδέ — ταρβεῖς Φ 574 334. ἀλύ-
εις: ἁλύεις Ascalonita ad Ε 352 335. ἀμφὶ κάρη ϱ 231
κεκοπὼς: κεκοφὼς χερσὶ — μ 174
336. φορύξας 337. = 14 338. οἷ — ϱ 479
339. διὰ — ι 291 340. διεπτοίησε
341. λύθεν — Σ 31 342. ἀληθέα — ϱ 15 343. αἰ-
ϑομένοισιν: αἰθομένῃσιν 344. ἑστήκει: εἱστήκει
δέ — ὥρμαινε η 82 345. οὐκ ἀτέλεστα Δ 168
ἀτέλεστα: ἀτέλευτα 348. Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος: Λα-
ερτιάδην Ὀδυσῆα. cf. υ 286 349. = π 345
ἦρχ᾽ ἀϝορεύειν: ἀντίον ηὔδα 350. ϝέλον: ϝέλων
δ᾽ ἑτάροισιν: ἄρα (vel δ᾽ ἄρα) τοῖσιν ἔτευχεν: ἔτευ-
ξεν, ἔχευεν 351–2. = ϱ 468-9 353. ἀθεεὶ

Ὀδυσήιον ἐς δόμον] cf. 328 355. καὶ: κὰκ
Lehrsius ἐπεὶ — Ξ 141 356. πτολίπορθον:
μεϝάθυμον. cf. ι 530 357. ϑητευέμεν λ 489
358. = ε 489 et Κ 304 360. κ᾽: δ᾽ 361. = ο
369 362–4. = ϱ 226-8 365. = 124
367. ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ Π 643 ἤματα μακρὰ κ 470
369. δὲ σὺ: σὺ δὲ 370. κνέφαος: κνέφεος
371. εἰ: σοὶ οἵ — Ρ 509 372. αἴ-
ϑωνες μεϝάλοι μ 97 373. ἥλικε ϝισοφόρω: ἥλικες
ἰσοφόροι τῶν — Η 257 374. βῶλος: χῶρος
375. 379. *κε ϝίδοις: κέ μ᾽ ἴδοις 375. ἴδοις
εἰ: ἰδοίης 378. κροτάφοις — Σ 611 379. κέ
μ᾽: κεν προμάχοισι — Δ 354: φανέντα 381. τοι
— Ψ 484 383. πὰρ — ἀϝαθοῖσιν: παυροτέροισι καὶ
οὐτιδανοῖσιν 386. στείνοιτο: στείνοιντο προ-
ϑύροιο: μεϝάροιο Rhianus 387–8. = ϱ 458-9
389. ἆ: ὦ ἀϝορεύεις — 393. = 329-33 393. o-
mittunt plures 394. ἔλλαβεν: εἵλετο 396. *δὲ
ϝοινοχόον: δ᾽ ἄρ᾽ οἰνοχόον 397. χαμαὶ — Ν 530
398. — Ο 434 399–400. = δ 768-9 et σ 72
402. πρὶν: πρίν ϝ᾽ τόσον: πολὺν (Ι 547 et Σ 530)
πᾶσαι μετέθηκαν: μεθέηκαν. cf. Ι 5 403. πτωχῶν: πτω-
χῷ οὐδέ — 404. = Α 575-6 ἔσται ϝῆδος: ἔσ-
σεται ἦδος 405. = β 409 407. βρωτὸν ἠδὲ
ποτῆτα κ 379 408. δαισάμενοι — η 188
409. ὁππότε: εἴποτε 410–1. = α 381-2 412–3. =
π 394-5 413. omittunt tres 415. ἐπέεσσι καθ-
απτόμενος κ 70 416. μήτε τιν᾽ — 417. = ϱ 401-2
418. *ἄϝε ϝοινοχόος: ἄϝετ᾽ οἰνοχόος 419. κα-
τακείομεν — 408 420. δ᾽ εἰῶμεν: δὲ ἐῶμεν. cf. φ 260
μεϝάροις Ὀδυσῆος: μεϝάροισιν ἕκηλον Rhianus
422. = Ι 173 423. κρητῆρα κεράσσατο ϝ 393
425 — μακάρεσσι 6. = ν 53-4 426. σπεί-
σαντες: λείψαντες μελιηδέα — π 52 427. =
η 228 428. ϱ᾽: δ᾽ ἰέναι: ἴμεναι
*ϝεὸν πρὸς δῶμα: ἑὰ πρὸς δῶμαθ᾽

T

1. = η 230 3. = ϱ 591 4-12. = π 285-94 14. = Δ 616 17. καταθείομαι: καταθείομεν 18. οἶκον: δῆμον 19. πατρὸς ἀποιχομένοιο α 135 δ' — σ 229 20. ἵξετ': ἵκετ' 21. = δ 742 22. πέσε] cf. ξ 475 26. = σ 226 28. χοίνικος τηλόθεν — ι 273 29. = ϱ 57 30. μεϝάρων — β 400: θαλάμων 31. φαίδιμος — π 395 32. ἀσπίδας — Χ 111 33. ἔϝχεα ὀξυόεντα Ε 568 34. φάος: φόως 36. ἦ — Φ 54 38. ὑψόσ': ὕψος 39. ὡς — Χ 150 40. οἱ — ν 55 41. = σ 365 42. μηδ' η 31 43. = λ 218 et ξ 394 44. ἐϝὼ — ϱ 282 46. ἀμφὶ: ἀμφὶς, ἀμφὶ σὲ 47. = 14 et σ 185 48. δαΐδων — Σ 492 49. = Δ 610 50. ἔλεκτο — Ι 662 51–2 = 1-2 51. μεϝάρῳ: προδόμῳ 52. ξὺν: σὺν 53–4. = ϱ 36-7 55. cf. ϱ 258 ἔνθ' ἄρ': ἔνθα δ' 57. ὑπὸ — Ξ 240 58. προσφυέ' 59. = π 48 et τ 53 60. = σ 198 62. ὑπερμενέοντες 65. δεύτερον — Δ 513 66. νύκτα: νυκτός 67. ὀπιπεύσεις: ὀπιπεύεις, ὀπιπτεύσεις 70. = σ 337 71. μοι: με κεκοτηότι — ι 501 72. δὴ ῥυπόω: οὐ λιπόω (ἤτοι τῇ πιμελῇ λελίπασμαι) κακὰ — λ 191 73. ἀναϝκαίη — Ζ 85 ἐπείϝει: ἱκάνει 75–80. = ϱ 419-24 78. δμῶες — μυρίοι: δμωαὶ — μυρίαι 81. πᾶσαν: πάμπαν. cf. β 49 82. ἀϝλαΐην τῇ: ἀϝλαΐας τῆς Apollonius Sophista. cf. ϱ 244 83. ἤν πως ἡ ϝραφή· τὰ δὲ εἰκαιότερα μήπως (ε 147) 84. ἔτι — π 101 85. οὐκέτι — δ 806 88. ἐπεὶ — α 297 ἐπεὶ οὐκέτι: ἐπεὶ δὴ 89. ἤκουσε — ϱ 492 90. ἔπος — σ 162 91. πάντως Θ 450 κύον ἀδεές Φ 481 οὔ — Ω 563 λήθεις: λήσεις 92. ἀναμάξεις 95. ἀμφὶ πόσι ϱ 555 πυκινῶς — Τ 312 98. εἴπῃ — ϱ 584 100. κατέθηκε — Γ 424 102. = 59 et σ 281 103. =

ϱ 100 104–5. = η 237-8 106. = 41 107. ἀπείρονα — ϱ 418 108. κλέος — ϑ 73 109. *ἦ: ἢ 110. omittunt Plato et Plutarchus 111. εὐδικίας ϝαῖα — λ 587 113. ἔμπεδα: ἄσπετα Rhianus μῆλα: πάντα 114. ἐυηϝεσίης: εὐερϝεσίης αὐτοῦ: αὐτῷ schol. ϑ 329. alii αὐτοῖς 116. μηδ' ἐμὸν: μηδέ μοι Aristarchus 118. οὐδέ — σ 17 119. ϝοόωντά — Ψ 106 120. ἐπεὶ — σ 174 121. δμωῶν σὺν τῷ ῑ καὶ περισπωμένως· θηλυκὸν ϝάρ ἐστιν. οὕτως Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρωδιανός. nonnulli Δαναῶν, ex Ρ 93 ϝ' deest quibusdam 122. abest ab Aug. recte, opinor δακρυπλώειν βεβαρηότα οἴνῳ ϝ 139 123–9. = σ 250-6 130–3. = π 122-5 ἠθέτηνται, ἐν δὲ ταῖς πλείσταις οὐδὲ ἐφέροντο 135. οἱ — ϱ 383. otiosus versus 136. Ὀδυσῆ (Δ 384 et Ο 339) ποθέουσα Aristarchus: Ὀδυσῆα ποθεῦσα 138–56. = β 94-110 139. ὑφαίνειν Aristarchus: ὕφαινον 153. = κ 470 158. ἔθ' εὑρίσκω: ἐφευρίσκω. εὑρίσκω schol. Harl. δ 597 161. οἴκου κήδεσθαι 23 Ζεὺς — Ρ 566 κῦδος: ὄλβον ὀπάζει: ὀπάζῃ 162. εἰπὲ: ἔειπε ἐσσί: ἐσσίν 163. cf. Χ 126 παλαιφάτου: παλαιφάϝου 164. = 106 165. = ϱ 336. abest a Vind. duobus 167. ἀλλ' — ἐρέω σ 82 μήν: μέν. sic etiam 244, 305 170. = ο 492 et λ 275 171. ἐρέω — ο 402 172. Κρήτη: Κρήτης schol. Harl. ϝ 287 μέσῳ — μ 388 173. περίρρυτος 175. ἄλλη — ϝλῶσσα Β 804 176. δ' ἐτεόκρητες: δέ τε καὶ κρῆτες 177. τριχάικες] τριχῇ διαιρεθέντες· οἱ μὲν ϝὰρ Εὔβοιαν κατῴκησαν, οἱ δὲ Πελοπόννησον, οἱ δὲ Κρήτην. Ἀπολλώνιος δὲ τοὺς πολεμικοὺς λέϝει, ἀπὸ τοῦ ἀίσσοντας καὶ ἐπισείοντας τὰς κόμας ἐν τῇ περικεφαλαίᾳ πολεμεῖν, ἴσον τῷ κορυθάικι (Χ 132). εἰσὶ δὲ οἱ τοὺς τριλόφους φασίν. οἱ δὲ τοὺς ὀρχηστὰς ἀποδιδόασιν δῖοί — Κ 429 178. τῇσι: τοῖσι 179. Διὸς μεϝάλου ι 411 ὀαριστής 180. πατρὸς — πατήρ Ξ 180 181. = Ν 452 et Ο 301 182. = Β 771 et Ω 145 183. ᾤχεθ' ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ϱ 104 κλυτὸν: κλυτὸς schol. Χ 51 bis 184. = Β 707 185. καὶ — ξ 404 186. ἶς ἀνέμοιο ν 276 188. στῆσε δ' ἐν ϱ 427

Ἀμνισῷ: ἀμνησῷ schol. *Α* 535 189. μόϝις: μόλις
191. οἱ: μιν 193. νησὶ — 182
195. ἐνδυκέως φιλέων ο 543 196. ἑτάροις — ο 262
197. ἄλφιτ᾽ ἔδωκα: ἄλφιτα δῶκα ἀϝείρας:
ἀείρας ex *Ζ* 264
203. ἴσκε (χ 31): ἴσπε Buttmannus Lex. 77 6 205. ἐν — *Ε*
523 ὄρεσσιν: ὄρεσφιν 207. ποταμοὶ — *Π* 389
212. δάκρυ᾽ (vel δάκρυ) ἔκευθεν: δάκρυα κεῦθει
214. = π 193 215. μὲν δὴ σεῦ: δὴ σεῖο
πειρήσεσθαι: πειρηθῆναι 216. σὺν — ρ 54
218. περὶ — ρ 338, ubi restituendum ϝείματ᾽ ἔϝεστο
219. ἑταίρους — ο 262 220. = 164
222. ϝειπεῖν: εἰπέμεν ἤδη — 223. = *Ω* 765-6
οἱ: μοι indidem 224. ἀλλὰ — ἐρέω 171
ἰνδάλλεται ἦτορ: φρεσὶν εἴδεται εἶναι 225. χλαῖναν
πορφυρέην δ 154 226. οἱ: τοι τέτυκτο: φαει-
νοῦ 228. ἑλλόν 229. λάων: λαβών schol. *Ν*
443. ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀπολαύων, ἀπολαυστικῶς ἐσθίων· ὁ δὲ
Κράτης λάων φησὶν ἀντὶ τοῦ βλέπων, ὅθεν κατὰ στέρησιν
ἀλαὸς ὁ τυφλός. οἱ δέ φασιν ἀφῃρῆσθαι τὸ υ, ἵνα ᾖ ὑλάων
230. ἐόντες Hermannus: ὄντες 233. λοπὸν
ἰσχαλέοιο 235. μὴν: μὲν 236. =
ρ 548 237. τάδ᾽ ἔϝεστο: τάδε ἕστο 238. θοῆς
νηὸς ϝ 431 242. τερμιόεντα *Π* 803 243. ἐυσσέλ-
μου — ρ 160 246. μελανόχροος οὐλοκά-
ρηνος 247. δ᾽ ὄνομ᾽ ἔσκε σ 5 ἔξοχον ἄλλων
ζ 158 248. ὅτι — *Ε* 326 249. = δ 183
250. σήματ᾽: εἵματ᾽ 251—2. = 213-4 254. =
94 et 191 255. οἷ᾽ — σ 389 257. τὸν — 258. νο-
στήσαντα = *Σ* 440-1 258. φίλην — ο 65 259. τῷ
— αἴσῃ *Ε* 209 κοίλης ἐπὶ νηὸς λ 508 Ὀδυσ-
σεὺς — 260. = ρ 103-4 260. ὀνομαστήν: ὀνομαστόν
261. = 220 262. = 165 268. ἐμεῖο
— 269. = ρ 153-4 272. αὐτὰρ — (ο 159): πολλὰ δ᾽
ἄϝει κειμήλια ὄνδε δόμονδε (ρ 527) 273. αἰτίζων ἀνὰ
δῆμον ρ 558, ubi κατὰ ἐρίηρας — ρ 428 274. νῆα
ϝλαφυρὴν μ 82 ἐνὶ — 172 277. πολυκλύστῳ
— ζ 204 279—80. = ε 35-6 282. ἀπήμαντον
283. κέρδιον — β 320 284. ἀϝυρτάζειν
πολλὴν — β 364 285. καταθνητῶν — ρ 587

286. οὐδ᾽ — ο 321 288-93. = ξ 331-5
290—2. omittit August. 293. = ξ 323
294—300. = ξ 325-30 295. τόσσα: ὅσσα
298. νοστήσειε — σ 148
301. τῆλε — *Π* 539 303. = *Τ* 258 304—7. = ξ
159-62 305. τοι: τῇ i. e. οὕτως 308. = σ 177
309—11. = ρ 163-5 314. τεύξεαι: τεύξῃ
τοῖοι margo Harlej.: τοι 315. οἷος — μετ᾽ δ 689
εἴ — ο 268 318. = λ 189 319. κ᾽
εὖ: κεν θαλπιόων χρυσόθρονον — ρ 497
320. ἠῶθεν: ἠῶθι 321. δόρποιο — *Ω* 2
322. τῷ δ᾽ ἄλϝιον *Σ* 278 326. περίειμι νόον
α 66 ἐπίφρονα: ἐχέφρονα μῆτιν: βουλήν
327. ἀυσταλέος 329. ἀπηνὴς: ἀπηνής τ᾽.
cf. 332 333. τε: τὸ 334. δέ: τέ
335. = 261 336. = 262 337. χλαῖναι — 318
338. ὄρεα — *Ξ* 227 340. πάρος περ: πάροι-
θεν ἀύπνους — *Ι* 325 341. κοίτῃ: οἴκῳ
342. εὔθρονον Ἠῶ σ 317 343. 504. ποδάνιπτρα
ἐπιήρανα: ἐπίηρ᾽ ἀνὰ Aristarchus 345—8. ἠθέ-
τηνται δρήστειραι 346. κέδν᾽ — α 428
347. δὴ τέτληκε τόσα: τέτληκεν τόσσα
348. τῇ δ᾽ οὐκ ἂν: τῇδε (vel τήνδε) δ᾽ ἂν οὐ ποδῶν
— 344 349. = 308 351. φιλίων: φιλίων τ᾽
ἐμὸν — ϝ 368 352. πεπνυμένα πάντα σ. 230
353. πυκινὰ — *Ω* 674 354. εὖ — *Π* 191
355. ὅτε — η 198 356. ὀλιϝηπελέουσα ε 457
359. = δ 149 361. κατέσχετο: κατέσχεθε
χερσὶ: καλὰ 362. ἔπος — *Ψ* 102
364. ἤχθηρε: ἤχθαιρε 365. *Δ*ιὶ — η 180
366. = δ 764 et ε 102 367. ἐδίδως: ἐδίδους
εἷος: ἕως 368. φαίδιμον — ο 2 369. οἴῳ:
ὧδέ σε ἀφείλετο — α 9: ἀπώλετο 370. ἐφε-
ψιόωντο 331 371. ξείνων τηλεδαπῶν 351 κλυ-
τὰ: κατὰ 372. καθεψιόωνται 373. λώβην
τε καὶ αἴσχεα *Ν* 622 et σ 225 374. ἀέκουσαν: ἀκέουσαν
ἄνωϝεν: ἀνώϝει 375. = π 435
378. ἀλλ᾽ — ἔπος *Θ* 241 ὅττι — β 229
379. ξεῖνοι ταλαπείριοι ρ 84 380. = δ 141
382. = 335 ἴδον — λ 528 386. λέβηθ᾽ — *Ψ*

613 387. τοῦ: τῷ πουλύ: πολλὸν 389. ἶζεν: ἕζεν ποτὶ: περὶ σκότον: σκότος 390. αὐτίκα — οἴσατο ι 213 392. ϝάνακτ' ἐϝόν: ἄναχθ' ἑόν αὐτίκα — λ 153 394. Παρνησόνδ': Παρνησσόνδ' 395. πατέρ' ἐσθλὸν π 214 ἀνθρώπους — Ω 535 396. κλεπτοσύνῃ 397. μηρί' — 398. ἐρίφων ρ 241-2 399. ἐλθὼν Ἰθάκης: Ἰθάκης ἐλθὼν Ἰθάκης — ξ 329 400. κιχήσατο: θοήσατο, θηήσατο 401. Εὐρύκλεια: Ἀντίκλεια 402. ἔπος — 90 403. θῆαι: θεῖαι, θεῖο, θείης 405. = ρ 445 406. θυϝάτηρ: θύϝατέρ Vind. cum Eustathio 407. ϝε: δὴ τόδ' ἱκάνω Ω 172 409. χθόνα — Ξ 272: βωτιάνειραν 413. ἀϝλαὰ — σ 279 415. = ϝ 35 et Κ 542 416. περιφῦσ' π 21 417. = ρ 39 419. τοὶ — β 423 420. βοῦν -423. = Η 315-8 ἄρσενα: πίονα 423. δάσσαντο (ϝ 66): ἐρύσαντο μοίρας: πάντα 424—6. = κ 476-8 427. = Ι 713 428. = ρ 1 430. 437. υἱέες: an υἱεῖς? 431. ὄρος καταειμένον — ν 351 433—4. = Η 421-2 434. ἀκαλαρρείταο: ἀκαλορρείταο 435. ἐπακτῆρες Ρ 135 436. ἴχνι': ἴχνη 437. = 430 438. κραδάων — Η 213 439. μέϝας — δ 457 440—2. = ε 478-80 440. διάη schol.: διάει 443. φύλλων — ε 483 444. περί — π 6 445. ὥς: οἷς 446. εὗ: εὖ Apollonius de pronom. p. 357. cf. 460, 465, 501. alii ἐς δ' Aug. deest 448. δολιχὸν δόρυ Ρ 607 χειρὶ — ζ 128 449. οὐτάμεναι μεμαώς Φ 68 ὃ δέ μιν φθάμενος Ν 387 451. λικριφὶς ἀίξας Ξ 463 452. τυχὼν — Ε 98 453. = Λ 253, ubi διέσχε 454. = κ 163 455. = Φ 203 456. Ὀδυσῆος ἀμύμονος 304 457. ἐπαοιδῇ αἷμα — π 441 458. φίλον: φίλα hymn. Cer. 107 et 180. confert Hermannus σ 421 459. = 414 460. ἠδ': οἶδ', καὶ 461. χαίροντα] cf. 412 et ρ 83 χαίροντες: ἐς πατρίδ' 462. πατὴρ — ζ 154 463. ἐξερέεινον — ρ 70 465—6. = 393-4 467. χείρεσσι καταπρηνέσσι ν 199 468. προέηκε — μ 442. cf. Ρ 298 471. ἅμα χάρμα καὶ ἄλϝος] Σοφοκλῆς (immo Aeschylus Agam. 270) "χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη" τῶ —

472. = δ 704-5 473. cf. Κ 454 474. μάλ': σύ ϝ' φίλον τέκος π 25 476. ἐσέδρακεν — ι 146 478. ἣ δ' οὔτ': οὐδ' αὖτ' Apollonius Sophista ἀθρῆσαι δύνατ' μ 232 οὔτε: οὐδὲ Apollonius 480. χείρ' ἐπιμασσάμενος ι 302 481. φώνησέν — 405 482. ἔτρεφες: ἔτραφες 483. ἐπὶ μαζῷ λ 448 ἄλϝεα — ϝ 232 484. = π 206 486. τ': ϝ'. alius omittit 487. = π 440 τὸ δὲ καὶ: καὶ μὴν 489. οὔσης: ἐούσης vel εὔσης Hermannus 490. δμωὰς ϝυναῖκας π 108 κτείνωμι: κτείναιμι 491. = 21 492. = ε 22 493. μένος ἔμπεδον Ε 254 οὐκ: οὐδ'. cf. Ε 892 et Π 549 494. ὡς — λίθος: ἠύτε περ κρατερὴ δρῦς Plutarchus 495. = 236 496. = 488 σοί: σοῦ 498. = π 317 499. = 382 500. οὐδέ — 118 502. ἔχε σιϝῇ σ 142 503. = σ 185 505. λίπ' — κ 364 506. ἀσσοτέρω ρ 572 507. κατὰ — Ρ 594 508—9. = 103-4 510. ἔσσεται ἡδέος: ἡδέος ἔσσεται 511. ὕπνος ϝλυκερὸς Κ 4 ἕλῃ: ἕλοι κηδόμενόν — η 215 513. τέρπομ' — δ 194 et 800 514. ἐπὴν: ἐπεὶ 516. ἐνὶ λέκτρῳ: ἐν ἠλέκτρῳ, ἐν λέκτρῳ ἀμφ' — Π 481 517. μελεδῶναι: μελεδῶνες 518. Πανδαρέου: Πανδάρεω schol. υ 66 χλωρηὶς καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ δὲ χλωραύχενες λέϝονται αἱ ἀηδόνες 519. καλὸν ἀείδῃσιν θ 266 520. δενδρέων: δενδρέου Aelianus 521. πολυηχέα φωνήν: μελιηδέα ϝῆρυν vel μελίϝηρυν ἀοιδήν schol. α 1 523. Ζήθοιο: Ζήταο apud Eustathium 525. = λ 178 526. = η 225 527—9. = π 75-7 529. ἕδνα: δῶρα 530. ἠδὲ: ἠὲ. cf. δ 371 531. = σ 270 532. = σ 217 533. ἐλθέμεν: ἐλθεῖν 534. ἀσχαλόων: ἀσχάλλων 539. αὐχένας: αὐχένος. an αὐχέν' ἔϝαξε? δὲ κέχυντο: δ' ἐκέχυντο 540. μεϝάροις: μεϝάρῳ ex β 411 δῖαν: δῖον 541. ἐκώκυον: κώκυον 542. ἐυπλοκάμιδες — β 119 543. οἴκτρ' ὀλοφυρομένην δ 719 545. βροτέῃ κατερήτυε — π 43 547. τετελεσμένον — 487 550. ἀεικέα — ρ 131 553. πύελον 554. = 499 555. ὄνειρον: ὄνειαρ 558. = ρ 547 post 558. Vindobon. duo μνη-

στήρων οἳ δῶμα κατ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται (υ 369-70) 559. = 349
560. ἀκριτόμυθοι Β 246 561. πάντα τελείεται 305
562. ἀμενηνῶν: ψευστάων Etym. M. et Suidas
563. αἳ — αἳ: οἳ — οἳ schol. Δ 63 extr. 564. πριστοῦ — σ 196 565. ῥ': δ' et τ' ἐλεφαίρονται Ψ 388
569. *ἐλθεῖν: ἐλθέμεν 570. = 495
571. ἵδε: ἴδη δυσώνυμος Μ 116 579. ἅμα σποίμην: ἅμ' ἑσποίμην νοσφισσαμένη δ 263 581. ἔν — 541 582. = 554 583. = 336
586. τόδε: ποτὲ 588. = 559 589. παριέμενος — ρ 521 590. οὔ κέ μοι: οὐκ ἐμοὶ ὕπνος — μ 338 593. θνητοῖσιν — ϝ 3 594–7. = ρ 101-4
598. λέξεο: λέξαιο 599. χαμάδις: χαμάδι
600. ἀνέβαιν' — σ 302 601. = α 331 602–4. = π 449-51

Υ

2. 142. ἀδέψητον 6. ἐϝρηϝορόων 7. πάρος περ: πάρος ϝε, πάροιθεν (Cramer Ox. 1 p. 377 1)
8. ϝέλον (346): ϝέλω, ϝέλωτα, ϝέλω τε ἐυφροσύνην schol. ζ 165: εὐφροσύνην 9. τοῦ — θυμὸς Ι 595
10. = κ 141 13. ὕστατα καὶ πύματα δ 685
16. ἀϝαιομένου: ἀταιομένου Etym. M. 17. ἠνίπαπε — Ρ 141 19. μοι: τοι μένος ἄσχετος ϝ 104 21. ὀιόμενον — Δ 12 23. δ' ἄρα τ': δ' ἄρ' ἔτ', δ' ἄρ' (schol. Κ 290), δὲ μάλ', δ' αὖτ' (Dionys. Hal.)
25. ὡς δ' ὅτε —] cf. σ 44 et 118 27. αἰόλλῃ: αἰόλλει 29. = ν 376 30. σχεδόθεν — ν 221
31. = Ρ 545 et π 157 32. = ζ 21
33. πάντων — λ 216 34. 35. μήν: μέν 34. ἧδ': ὧδ' 35. υἱόν: υἷα 36. = τ 582
37. = σ 170 38. *τε: τι. cf. μ 44, 64, 67 θυμὸς — π 73 39–40. = 29-30 43. τά σε: τὸ δὲ 44. = ν 361 45. μήν: μέν
46. = Σ 363 47. φυλάσσω —48. πόνοις = ν 301
48. ἐξαναφανδόν 49. μερόπων — Υ 217
50. μεμαῶτες — Ι 532 51. βόας — σ 278

52. ἀνίη καὶ ο 394 53. πάννυχον ἐϝρήσσοντα Δ 551 ὑποδύσεαι: ἀποδύσεαι 54. ὕπνον — μ 338 55. ἆψ: αὖτ' δῖα — σ 190
56. = Ψ 62 57. κεδνὰ — τ 346 59. κορέσσατο — ξ 46 60. δῖα — σ 208 61. πότνα θεά ν 391: πότνια θύϝατερ Διός α 10 63. ἀναρπάξασα ε 419 θύελλα —64. προφέρουσα Ζ 346
65. ἀψορρόου — σ 399 66. δ' ὅτε: ὅτε 67. δὲ λίποντο: δ' ἐλίποντο 68. κόμισσε δὲ σ 322 δῖ — Ε 370 69. cf. κ 234 70. περὶ πασέων δ 608 72. δέδαε Θ 448 73. προσέστιχε μακρὸν — ο 43 74. θαλεροῖο: ϝλυκεροῖο
75. Δία τερπικέραυνον Π 232 76. ἀμμορίην καταθνητῶν — τ 285 77. ἅρπυιαι — ξ 371 79. Ὀλύμπια — ϝ 377 84. ἤματα: ἤματι πυκινῶς ἀκαχίμενος τ 95 85. ἁπάντων: ἅπαντας 86. ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν ζ 189 βλέφαρ' — ε 493 87. cf. ε 421
90. cf. τ 547 91. = ο 56 93. μερμήριζε: μερμήριξε 97. εὔξατο — ρ 239 98. ἐπὶ — Ξ 308
100. 105. φήμην: φῆμιν 101. φανήτω: φανῆναι
102. = Ω 314 103. δὲ βρόντησεν: δ' ἐβρόντησεν ἀπ' — Ν 243 104. ϝήθησε — ε 486 105. ἀλετρίς 106. εἵατο Herodianus, εἷατο Aristarchus schol. Ο 10. cf. Ω 84 ποιμένι — σ 70 107. τῇσιν: τῇσι (vel τοῖσι) δὲ 108. ἀλείατα: ἀλείφατα μυελὸν — β 290 109. ἄλεσσαν 110. ἀφαυροτάτη: ἀφαυροτέρη δὲ τέτυκτο: δ' ἐτέτυκτο 113. μεϝάλα βρόντησας: μεϝάλ' ἐβρόντησας ἀπ' — Τ 130
115. κρῆνον: κρῖνον ὅττι — τ 406 116. πύματόν τε καὶ ὕστατον 13 117. δαῖτ' — Θ 61
118. ϝούνατ' — ξ 236 120. = σ 117 122. δώματα — ρ 264 123. ἀκάματον — Ψ 52
125–6. = δ 108-9 127. = ο 551 128. στῆ — ἰών Ζ 375 129. τὸν: πῶς et πῶς τὸν 131. ἐμὴ: ἐμοὶ 132. ἐμπλήϝδην: ἐκπλήϝδην μερόπων — 49 134. περίφρων: φίλη τροφὸς (τ 21)
135. μιν νῦν: νῦν μιν ἀναίτιον — Ν 654
136. ἔπινε: πῖνε 138. μιμνήσκοιτο: μιμνήσκοντο
139. ἄνωϝεν: ἔειπεν J. H. Vossius Demet. p. 101 coll. ϝ 427

143. ἕδραθ᾽ ἐνὶ: ἕδραθεν ἐν προδόμῳ: μεϝάρῳ
144—5. = ϱ 62-3 146. = β 10 et σ 259 147. δμωῇ-
σιν ἐκέκλετο ζ 71 δῖα — 60 148. = β 347
149. ποιπνύσασαι: ποιπνύουσαι Apollonius Sophista
p. 6 23 153. δέπα ἀμφικύπελλα ο 120 155. δὴν:
δὴ 156. μάλ᾽ ἦρι τ 320 157. = ο 220
ἄρα: ἂρ 158. κρήνην — Π 3 160. cf. α 144,
unde nonnulli μνηστῆρες ἀϝήνορες 161. εὖ καὶ ἐπιστα-
μένως Κ 265 163. μετὰ: ἐν 165. προσηύδα —
Δ 256 166. ἄρ τι: ἄρτι εἰσορόωσιν ο 520
167. ἠέ σ᾽: ἦ ἔτ᾽ 168. = 36 169. τι-
σαίμεθα — Τ 208 170. ὑβρίζοντες — ϱ 589
ἀτάσθαλα: ἀεικέα 171. οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ τ 119
172. = σ 243 173. = ο 95 et ϱ 369 174—5. =
ϱ 213-4 176. τὰς: τοὺς κατέδησεν: κατέδη-
σαν ὑπ᾽ — η 345 177. προσηύδα — ι 474
179. ἀνέρας αἰτίζων ϱ 502 180. πάντως τ 91
διακρινέεσθαι: διακρίνασθαι 181. ϝεύσα-
σθαι Φ 61 οὐ — ξ 363 182. ἄλλαι: ἄλλοθι
183. = Φ 478 184. = ϱ 491 185. ὄρ-
χαμος — ϱ 184 186. βοῦν στεῖραν λ 30 καὶ
— ϱ 535 αἶϝας: οἶας 187. πορθμῆες
δ᾽ ἄρα: ϝὰρ οἵ —188. = μ 39 189. = 176
190. συβώτην — π 338 192. τέων —193. = α
406-7 195. δυόωσι 198. = σ 104
199—200. = σ 122-3
201. = Γ 365 203. κακότητι καὶ ἄλϝεσι Θ 182
204. ἴδιον 206. λαίφε᾽ ν 399 κατ᾽ — ο 276
207. = ξ 44 208. = δ 834 209. Ὀδυ-
σῆος ἀμύμονος τ 456 210. ἔτι τυτθὸν ἐόντα Ζ 222
211. οὐδέ — Θ 176 ἄλλως: ἄλλῳ
ὑποσταχύοιτο Apollonius Sophista cum Harl.: ὑποσταχύῳτο
εὐρυμετώπων ϝ 382 213. σφίσιν Hermann. Op. 1 p. 321
215. τρομέουσι: φρονέουσι. cf. ξ 82 216. δὴν
— σ 313 217. θυμὸς — Δ 360 219. ἄλλων δῆ-
μον π 382 220. ἄνδρας ἐς ἀλλοδαποὺς ξ 231
τὸ δὲ ῥίϝιον Λ 405 221. ἄλϝεα — Γ 517
222. ἄλλον —223. ἐξικόμην = ν 205-6 225. = α 116
226. = 168 227. βουκόλ᾽: βουκόλε schol. Λ
441 ἐπεὶ — ζ 187 229. τοι — Λ 233

230—1. = ϱ 156-7 230. ξενίη τε τράπεζα: ὕπατος καὶ
ἄριστος ex τ 303 232. οἴκαδ᾽: ἐνθάδ᾽ 233. ἐπ-
όψεαι: ἐσόψεαι. cf. Ξ 145 234. κοιρανέουσιν ν 377
235. βοῶν — ϝ 422 236. τελέσειε — δ 699
237. χ᾽ abest a quibusdam ἕπονται: ἔσονται
238. ἐπεύξατο — 239. = ξ 423-4 240. = 172
241. θάνατόν — π 421 243. αἰετὸς ὑψιπέτης
Ν 822 τρήρωνα — Ψ 874 244. = σ 412
245. συνθεύσεται 246. μνησώμεθα — δ
213 247. = π 406 248. δώματ᾽ — σ 417
249—51. = ϱ 179-81 252. δέ τε: δ᾽ ἄρα
253. κερόωντο: κεράσαντο 254. Φιλοίτιος —
185 256. = ϱ 98 257. κέρδεα — σ 216 et ν 255
258. λάινον οὐδόν Θ 80 259. καταθεὶς: πα-
ραθεὶς 260. ἐν — 261. χρυσέῳ = ϝ 40-1 262. οἰ-
νοποτάζων ζ 309 263. ἀφέξω: ἐφέξω (266)
265. δὲ κτήσατ᾽ ἐκεῖνος: δ᾽ ἐκτήσατο κεῖνος 267. χει-
ρῶν: χεῖρας ἔρις καὶ νεῖκος Υ 251 268—9. =
σ 410-1 270. = σ 42 273. κέ: τε
274. λιϝύν — Τ 82 275. ὃ — ϱ 488 276. = Γ
245 et Ψ 146 277. τοὶ δ᾽ ἀϝέροντο Θ 321
κάρη — Σ 359 278. ἑκατηβόλου — Π 711
279—80. = ϝ 65-6 281. = ϱ 258 πονέοντο: ῥ᾽
ἐπένοντο 283. = ϱ 3 284—6. = σ 346-8
287. ἀθεμίστια — ι 428 288. δ᾽ ὄνομ᾽ ἔσκε
τ 247 289. θεσπεσίοισιν: πατρὸς ἑοῖο 290. Ὀ-
δυσσῆος δὴν οἰχομένοιο σ 313 291. μνηστῆρσιν ὑπερ-
φιάλοισι 12 292. = σ 45 293—4. μοῖραν ἴσην
281-2 294. ϝὰρ: μὲν Cramer Ox. 1 p. 57 32
ἀτεμβέμεν: ἀτέμβειν 295. ὅς — ϝ 355 296. δῶ
ξείνιον ι 356 298. = σ 417 omittit Eustathius
299. ὦς — ἔρριψε Τ 130 χειρὶ — τ 448
302. σαρδάνιον: σαρδόνιον 303. ἠνίπαπε — 17
306. βάλον — Η 11 308. ἀεικείας: ἀεικίας Apollonius
Sophista 309. νοέω — 310. = σ 228-9 311. κακὰ
— β 73 315. δ᾽ ἤδη μ᾽: δὴ μή μ᾽ 316. = λ
358 εἴη: ἦεν 317—9. = π 107-9
320. = π 393 321. ὀψὲ — μετέειπε η 155
322—5. = σ 415-8 323. χαλεπαίνοι: χαλεπήνοι
327. κραδίῃ: κραδίην ἀμφοτέροιιν: ἀμφοτέροισιν

328. ϑυμὸς — Τ 328 329. = ξ 424, unde
νοστῆσαι editiones antiquae 331. κέρδιον —
332. ὑπότροπος Ζ 367 333. οὐκέτι — τ 85
335. = π 76-7 336. ὄφρα νέμηαι Υ 185 337. ἔ-
σϑων καὶ πίνων κ 272 κομίζῃ: ἵκηται 338. =
τ 26 342. προτὶ: ποτὶ 343. ἀέκουσαν β 130
ἀπὸ — 344. = ρ 398-9 346. ἄσβεστον —] cf.
Λ 599 ϝέλον: ϝέλω 347. ϝελώων: ϝελοίων
348. αἱμοφόρυκτα κρέα: κρέατ'
ὄσσε — 349. = κ 247-8 350. = ρ 151 351. ἆ
δειλοί: δαιμόνιοι Plato 352. νέρϑε — Χ 452
353. δεδάκρυνται 204 354. τοῖχοι — τ 37
356. ἐρεβόσδε ὑπὸ ζόφον μ 81 357. ἐπιδέδρομεν ζ 45
358. = Ψ 784 δ' ἄρα: δέ τε 359. =
σ 349 360. νέον — ϝ 318 363. = ο 508
368. τό κεν: τὸ μὲν 369. ϝρ. ἀνδρῶν οἳ κατὰ δώματ'
Ὀδυσσῆος ϑείοιο 370. ὑβρίζοντες — 170
371. = ρ 324 372. πρόφρων — ξ 54 374. ἐρέ-
ϑιζον: ϑαύμαζον ξείνοις: ξείνῳ 375. = ρ
482 377. ἐπίμαστον 379. ἄχϑος — Σ 104
380. μαντεύεσϑαι: μαντεύσασϑαι 381. = Η
28 μοί: δή 382—3. = ρ 249-50
383. *ἄλφοιν: ἄλφοι 384. = ρ 488 386. = 29
387. κατ' ἄντηστιν: κατάντηστιν, καταντικρὺ
περικαλλέα — ϝ 481 388. = τ 375 390. ϝε-
λώοντες: ϝελώωντες, ϝελοίωντες 392. ἀχαρίστερον

Φ

1—2. = σ 561-2 3. πολιόν — Ψ 261 5. = α
330 προσεβήσετο: κατεβήσετο 6. εὐκαμπέα:
ἐπικαμπέα χειρὶ — υ 299 7. χαλκείην: χρυ-
σείην 8. = ϑ 277 9. κειμήλια — τ 295
10. = Λ 133 14. ἐπιείκελος — Δ 394
16. Ὀρσιλόχοιο: Ὀρτιλόχοιο schol. Ε 542-3 17. μετὰ:
ἐπὶ ὄφελλεν: ὄφειλεν 19. νησοὶ πολυκλήισι
Ο 63 τριηκόσι' ἠδὲ: τριηκοσίους δὲ 20. ἐξε-
σίην Ω 235 23. = δ 636 26. ἐπιίστορα
28. ᾐδέσατ': αἰδέσατ' 29. τὴν δή: τὴν ἥν

34. ἄλκιμον ἔϝχος ρ 4 35. ξεινοσύνης
προσκηδέος: εὐκηδέος τραπέζῃ: τραπέ-
ζης 36. ἀλλήλων: ἀλλήλω. cf. Δ 351, ψ 109
Διὸς υἱὸς 25 37. = 14 39. μελαινάων — Ω
780 40. αὐτοῦ: αὐτῷ 41. *ϝε: μιν
42. δῖα — υ 147 44. = ρ 341 45. ϑύρας —
Ξ 169 46. κορώνης: κορώνῃ 52. εἵματ' ἔκει-
το: εἵματα κεῖτο 53. ἔνϑεν ὀρεξαμένη: ἐνϑ' ἀνορεξα-
μένη αἴνυτο: εἵλετο τόξον: τόξα. cf. Φ 490
54. αὐτῷ Ψ 8 ϝωρυτῷ 55. κατ-
αῦϑι: κατ' αὖϑι φίλοις — τ 401 56. κλαῖε
λιϝέως λ 391 ἤρεε: ἦρει *τόξα: τόξον
57. = τ 251 58. = 8 59. παλίντονον — 60.
= 11-2 61. ὄϝκιον 63—6. = σ 208-11
68. κέκλυτε — ἀϝήνορες υ 292 69. ἐμμενὲς — ι 386
71. μύϑου] νῦν τῆς στάσεως. ὅϑεν καὶ Ἀνακρέων τοὺς ἐν τῇ Σάμῳ ἁλιεῖς ὄντας στασιαστάς φησι "μυϑιῆται δ' ἀνὰ νῆσον, ὦ Μεϝίστη, διέπουσιν ἱρὸν ἄστυ" ἐπι-
σχεσίην ἐδύνασϑε: ϝε δύνασϑε 73. φαίνετ'
ἄεϑλον: φαίνεται ἐσϑλόν 75—9. = τ 577-81
77. *ἅμα σποίμην: ἅμ' ἑσποίμην 80. δῖον — ρ 507
81. = 3 83. *τόξα: τόξον 84. =
σ 78 86. δειλώ: δειλοί schol. Ρ 201 87. ϑυ-
μὸν — ὀρίνετον ρ 150 89. δαίνυσϑε καϑήμενοι δ 238
90. καταυτόϑι: κατ' αὐτόϑι. cf. 116 λι-
πόντε: λιπόντες 93. τοίσδεσι: τοῖσι δὲ 94. οἶος
— ἔσκεν τ 315 96. = ρ 150 et υ 328 97. =
τ 587 ἐντανύσειν: ἐντανύειν schol. Χ 67
98. ϝεύσεσϑαι υ 181 99. Ὀδυσῆος ἀμύμονος τ 456
ὃν τότ': ὅν ποτ'
100. μεϝάροις: μεϝάρῳ 101. = σ 405 μετέειφ':
μετέφη 103. μοί: τοί 104. = τ 579
106. = 73 109. abest a multis οὔτ' — ξ 97
110. τό ϝε: τόδε ϝ' et τόδε 111. μύνησι: μ'
ὤρῃσι. καὶ Ἀλκαῖος "οὐδέ τι μυνάμενος ἄλλοι τὸ νόημα" ἀλλαχοῦ ἀποτρέπων τὸ ἑαυτοῦ νόημα μηδ' ἔτι: μηδέ
τι 112. τανυστύος ἴδωμεν: ἴδωμαι
114. = 97 115. ἀχνυμένῳ: ἀχνυμένῃ 118. χλαῖ-
ναν — ξ 500 119. δὲ — υ 125 121. καὶ — 44
122. ἔναξε ἰδόνιας: Ἀχαιοὺς schol. Ι 193

123. εὐκόσμως 124. στῆ — ἰών υ 128 125. — βίης 126. = Φ 176-7 ἐρύσσεσθαι: ἐ-ρύσασθαι 126. τό ϝε: τόδε 127. = 97 128. ῥ' ἐτάνυσσε: τανύσειε schol. Β 215 129. = π 430 130. = 101 τοῖς δ' αὖτις: τοῖσιν δ' αὖ 131. καὶ ἄκικυς ι 515 133. = π 72 ἀπαμύνασθαι: ἀπαμύνεσθαι, ἐπαμύνασθαι 134. προ-φερέστεροι: πολὺ φέρτεροι. cf. ϑ 129 135. πειρήσασθε: πειρήσεσθε ἐκτελέωμεν: ἐκτελέσωμεν 137. κολ-λητῇσι σανίδεσσι] cf. Ι 583 139. = σ 157 140. = υ 270 141. ἑταῖροι: ἄριστοι 143. = σ 290 145. ὅ: ὅς 146. μυχοίτατος 148. βέλος ὠκύ 138 149. = 124 150. κάμε χεῖρας Φ 26 151. ἀτρίπτους 154. ἐπεὶ — μ 109 φέρτερον: φίλτερον 156. ποτιδέϝμενοι — β 205 159. πειρήσεται — ζ 126 160. Ἀχαι-άδων — Ε 424 161–2. = π 391-2 161. δέ κ': δ' ἂν 162. ἔλθοι: ἔλθῃ, εἴη 163. cf. 136 164–6. = 137-9 167. = σ 78 168. Λει-ῶδες: Λειώδης Cramer Ox. 3 p. 244 17 ποῖόν — τ 492 169. δεινόν τ' ἀργαλέον τε μ 119 170. τό-ξον — 171. ψυχῆς = 153-4 172. πότνια — σ 5 173. ῥυτῆρα — σ 262 175. = 80 et υ 173 177. καὶ — τ 97 178. στέατος 179. ἐπιχρίοντες — σ 179 180. = 135 πειρώμεσθα: πειρηθῶμεν Eustathius ἐκτελέωμεν: ἐκτελέσωμεν 181. φάθ' ὃ δ' αἶψ' ἀνέκαιε: φάτο αἶψα δ' ἔκαιε ἀνέκαιε — υ 123 182–4. = 177-9 184. οὐδὲ — Ο 416 186–7. = δ 628-9 δ' ἔτ': δέ τ' 188. ὁμαρτήσαντες: ἁμαρτήσαντες Apollonius Sophista 189. Ὀδυσσῆος — 74 192. σφε ϝέπεσσι: σφ' ἐπέεσσι. cf. λ 552 194. = δ 140 195. εἶτ': ἦτ' 196. ἐνείκαι: ἐνείκοι, ἐνείκῃ 198. εἴπαθ': εἴπεθ' κραδίῃ — π 81 199. = υ 235
200. ἐέλδωρ — 201. = ρ 242-3 201. ἐκεῖνος: κεῖνος 202–4. = υ 237-9 202. ἕπονται: ἔσονται 203. ἐπεύχετο — 204. = ξ 423-4 206. = τ 214, unde Phil-lipps. μιν pro σφ' 207. κακὰ — ζ 175 208. = τ 484 211. ὑπότροπον οἴκαδ': ὑπότροπα ϝοίκαδ'? cf. ὑπέρμορα aut ὑπόβρυχα 212. ἀληθείην — ρ 108

213. δαμάσῃ: δαμάσει μνηστῆρας — 58 215. ἐμεῖο: ἐμοῖο 217. σῆμα ἀριφραδὲς λ 125 δείξω: λέξω 218. μ' ἐὺ: με εὖ πιστωθῆτον ο 436 219. = τ 391 220. = τ 466 σὺν —: μετ' Αὐτόλυκόν τε καὶ υἷας 222. τώ: τὴν ϝέκαστα: ἄνακτα 223. Ὀδυσῆι δαΐφρονι α 48: Ὀδυσῆα δαΐφρονα βαλόντες: βαλόντε 224. = ρ 35 καὶ ὤμους: χέρας τε 226. = π 220 227. ἐρύκακε — τ 545 228. cf. ρ 8 230. προμνηστῖνοι λ 233 231. πρῶτος: πρῶτον 232. μνηστῆρες — 174 233. βιὸν — Κ 260 ἠδὲ: οὐδὲ 234. δῖ': δὴ. cf. ρ 508 235. θέμεναι: δόμεναι τε: δὲ 236. θύρας — Ι 475 239. προβλώσκειν τ 25 241. θοῶς — ϑ 443 242. = ρ 324 243. cf. 166 δίφρον: δίφρου 244. δμῶε ἴτην: δμῶ' ἐσίτην 247. μέϝα — Κ 16 248. = ε 464 et τ 402 ἔπος —: πρὸς ὃν μεϝαλήτορα θυμόν 250. τοσσοῦτον —] cf. ξ 142 et ϑ 478 251–2. ἠμὲν — ἠδ': αἱ μὲν — αἱ δ' 252. ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ β 293 253. βίης — 185 254. ἀντιθέου Ὀδυσῆος υ 369 255. καὶ — λ 76 256. = σ 284 258. ἑορτή υ 156 259. τιταίνοιτ': τιταίνετο 260. cf. schol. Π 559 261. μὴν: μὲν 262. ἐς — σ 24 263. — σπείσαντες 264. = σ 418-9 264. καταθείομεν: κατθείομεν ἀϝκύ-λα — Ε 209 265. Μελάνθιον — 266. = υ 173-4 267. Ἀπόλλωνι — Δ 119 268. = 180 269. = 143 270–2. = ϝ 338-40 273. = σ 427 274. = σ 51 275–6. = σ 351-2 276. omittunt multi 277. θεοειδέα: βασιλῆα (ω 179) 278. κατὰ — ν 385 280. ἠῶθεν δὲ 265 281. ἀλλ' — δότε δ 669 283. = λ 393-4 284. ἀκομιστίη 285. = ρ 481 286. τόξον ἐύξοον 281 287. = 167 288. ἔνι — Ξ 141, σ 355 289. ἕκη-λος — 290. δαίνυσαι = β 310-1 291. ῥήσιος 294. χανδὸν 296. ἄασ': ὤλεσ' Athenaeus με-ϝάρῳ: μεϝάροις 298. δόμον κάτα: δόμοις ἔνι Athe-naeus, ϝάμον κάτα Eustathius 299. δ' ἄχος εἷλε Ν 581 διὲκ προθύρου Ο 124
300. οὔατα — σ 86 302. ὀχέων: ἀχέων ἀεσίφρονι:

ἀασίφρονι Apollonius Sophista 303. νεῖκος — Λ 671
304. δ᾽: τ᾽ οἰνοβαρείων κ 555
306. ἐπητύος: ἐδητύος 307. νηὶ — 308. = σ 84-5
310. κουροτέροισιν Δ 316 311. = τ 588
312. οὐ — 313. = υ 294-5 315. βίηφι — Χ
107 πιθήσας: πεποιθώς 318. θυμὸν — Ψ
566 319. ἐπεὶ — Μ 212 320–1. = π 434-5
324. = Χ 106 326. τόξον — 286
327. ἀνὴρ — ξ 122 330. = 311 331. ἐυκλεῖας
Κ 281: ἐυκλείας, ἐυκλῆας 333. ἀνδρὸς ἀριστῆος Ρ 203
334. ἐυπηϝής 335. πατρὸς: ἀνδρὸς
336. = 281 337. = π 440 338. δώῃ — ι 317
339. = π 79 340. ὀξὺν — ξ 531
341–2. = π 80-1 343. = υ 338 346. = π 124
347. νήσοισι: ναίουσι. cf. π 122 349. κα-
θάπαξ 350–8. = α 356-64 351. omittit unus
352. τόξον: τόξου. alii μῦθος post 352. duo:
ὣς φάτο, ῥίϝησεν δὲ περίφρων Πηνελόπεια 359. τόξα
καμπύλα ι 156 δῖος — ρ 589 361. = υ 375
362. καμπύλα τόξα φέρεις 359 ἀμέϝαρτε
— ρ 219 363. κατέδονται: κατέδουσι 364. οἶον
ἀπ᾽ ι 192 365. καὶ — σ 112 366. αὐτῇ ἐνὶ
χώρῃ (cf. ψ 186): αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ 367. ὁμόκλεον —
360 371. βίηφι — σ 234 373. χερσίν τε βίηφί
τε 315 εἴην: ἦα 374. τῷ — στυϝερῶς Π 723
ἐϝὼ πέμψαιμι: ἐϝὼν ἀπέπεμψα 376. = υ
358 380. = τ 15 382–5. = 236-9
386. ϝρ. ὣς ἔφαθ᾽, ἣ δὲ μάλ᾽ ὀτραλέως τὸν μῦθον ἄκουσε
386–7. = τ 29-30 388. ἄλτο — Ω 572
389. εὐερκέος — Ι 472 κλήϊσεν δὲ θύρας μεϝάρων εὖ
ναιεταόντων Augustanus 390. νεὸς — ο 283
391. βύβλινον: βίβλινον 392. = 243 393. τό-
ξον — 245 395. ἶπες ἀποιχομένοιο — ρ 296
396. = σ 400 397. θηρητὴρ: θηητὴρ
ἐπίκλοπος: ἐπίπλοκος
400. ἔμπαιος υ 379 ἀλήτης: ἀλητής 401. = β 331
402. ὀνήσιος 404. πολύμητις — 274
406. ὅτ᾽: δ᾽ ὅτ᾽ 407. περὶ: ἐπὶ
κόλλοπι χορδήν 410. πειρήσατο: πειρή-
σετο 412. χρώς — Ρ 733 413. μεϝάλα κτύπε

Ρ 595: μεϝάλ᾽ ἔκτυπε σήματα — Δ 381
414. = ν 250 415. ἧκε — Δ 75 416. ὅ Her-
mannus: ὅς 418. πειρήσεσθαι: πειρήσασθαι
419. ἕλκεν: εἷλκεν νευρὴν ϝλυφίδας τε Δ 122
421. ἄντα τιτυσκόμενος 48 423. ἰὸς χαλκοβαρής Ο 465
425. ἤμβροτον: ἤμβροτεν 426. ἔτι — Ε 254
427. ὄνονται: οἴονται 428. νῦν δ᾽ ὥρη ξ 407
430. τὰ — α 152 431. ἐπ᾽ ὀφρύσι νεῦσε π 164
ξίφος ὀξὺ 119 432. = ρ 3 434. κεκο-
ρυθμένος — Υ 117

Χ

1. πολύμητις — φ 404 2. βιὸν — φ 233
3. ἐμπλείην: εὐπλείην 4. μετὰ — φ 151
7. τύχωμι Hermannus: τύχοιμι πόρῃ — φ 338
8. ἰθύνετο: ἴθυνεν schol. Δ 94 πικρὸν — Θ 323
10. ἄμφωτον μετὰ — φ 245
11. Διονύσιος ὁ Θρᾷξ ἐν ταῖς μελέταις φησὶν ὅτι τὴν "πολλὰ
μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος" παροιμίαν ἐνθένδε ἔλαβεν
13. καὶ — θ 139 14. θάνατόν — Φ 66
μέλαιναν: φυτεῦσαι 15. ἐπισχόμενος: ἐπι-
σχόμενον 16. = Χ 327 17. ἐκλίνθη δ᾽ ἑτέ-
ρωσε Ν 543 δέ — ξ 34 20. χεῦεν — ο 527
21. φορύνετο ὁμάδησαν μνηστῆρες σ 399
22. δώμαθ᾽: δῶμα ἴδον — Λ 745
24. πάντοσε παπταίνοντες Ρ 674 ἐυδμήτους — υ 302
25. πῃ: πω ἄλκιμον ἔϝχος φ 34
26. χολωτοῖσι — Δ 241 28. νῦν — ε 305. cf. Coraes ad
Plutarch. 2 p. 155 30 29. ὃς — Π 271 30. σ᾽
— Π 836 31. ἴσκεν: ἴσπεν Buttmannus. οὐδέποτε Ὅμη-
ρος ἐπὶ τοῦ ἔλεϝε τὸ ἴσκε, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ ὡμοίου. ἠπάτηται
οὖν ὁ διασκευαστὴς ἐκ τοῦ ἴσκεν ψεύδεα πολλὰ λέϝων ἐτύμοι-
σιν ὅμοια (τ 203) 32. τὸ — ι 442 33. ὀλέ-
θρου — Μ 79 34. = τ 70 35. ὑπότροπον —
φ 211 οἴκαδ᾽ ἱκέσθαι: οἴκαδε νεῖσθαι
36. μοι κατεκείρετε: μου κατακείρετε (δ 686) 37. δὲ:
τε παρευνάζεσθε βιαίως: παρευνάζεσθαι ἀνάϝκῃ
schol. Ι 336 p. 255 b 32 37. post 38. ponunt nonnulli
38. οἳ — τ 40 40. ἔσεσθαι: ἔθεσθε. cf. β

136 41. καὶ — 33 42—3. = Ξ 506-7
43. omittunt nonnulli. alii addunt ἔνθ᾽ ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν
ἐϝένοντο σιωπῇ 49. οὗτος: αὐτὸς Apollonius Sophista
ἔρϝα: πάντα 50. ϝάμου: ϝάμων
*οὐδὲ: οὔτε 51. ἐτέλεσσε — ϝ 119 55. ὄπι-
σθεν ἀρεσσάμενοι Ζ 526 57. ἀμφὶς ἄϝοντες: ἀλφί-
σκοντες Etym. M. ἐεικοσάβοιον ἕκαστος: ἐϝεικοσά-
βοια ϝέκαστος? cf. α 431 ἕκαστος: ἑκάστου Etym. M.
58. χαλκόν — τ᾽ π 231 59. πρὶν — Ι 523
60. = 34 62. νῦν ὕμμ᾽: οἱ νῦν
καὶ — Ι 380 64. = ν 193 πᾶσαν: πάντας
66. κεν — τ 558 67. αἰπὺν — ρ 47
68. = δ 703 69. δεύτερον — τ 65 70. χεῖρας
— λ 502 71. τόξον ἐύξοον φ 336 ἠδὲ — φ
233 72. ἀπὸ: ἐπὶ ex σ 33 73. ἀλλὰ — Ο 477
75. ἔχωμεν: ἔχοιμεν 79. = Χ 306
80. χάλκεον — ἀκάχμενον ε 235 ἀμφοτέρωθεν: ἑπτα-
βόειον αὐτῷ: αὐτόν 81. = Υ 382 et Φ 162
et φ 414 82. ἀποπροϊεὶς: ἀποπροΐει βάλλε
— Δ 480 βάλλε: βάλε δὲ 83. θοὸν βέλος:
βέλος θοόν ἐκ — 84. χαμᾶζε = Ρ 298-9
84. περιρρηδὴς 85. ἰδνωθείς (Θ 375): δινωθείς,
δινηθείς ἀπὸ — 20 86. δέπας ἀμφικύπελ-
λον ο 120 88. λακτίζων σ 98 ἐτίνασσε: ἐτίναξε
κατ᾽ — Π 344 89. ἐείσατο — Ο 415
90. ἀντίος: ἀντίον εἴρυτο — 79 92. βαλὼν —
ν 267 93. — πεσών 94. = λ 448-9 94. χθό-
να] cf. 86 95. δολιχόσκιον — τ 438 96. περὶ
— Ρ 666 97. ἔϝχος δολιχόσκιον 95 ἢ: ἧκ᾽
ex σ 92 98. φασϝάνῳ ἀίξας Ε 81 προπρηνέα
cum Friedlaendero: προπρηνέι, προπρήνεον *τύψαι:
τύψῃ, τύψας 99. θέειν: θέων. cf. ξ 501
μάλα —] cf. ρ 255
100. = ρ 552 101. σάκος — 102.] cf. σ 377-8 104. τε-
τευχῆσθαι 105. = υ 226 108. = τ 14
109. βῆ — θαλαμόνδ᾽ φ 8 κλυτὰ τεύχεα μ 228
τεύχε᾽ ἔκειτο: τεύχεα κεῖτο 110. ἔξελε: εἵλετο
111. χαλκήρεας — Ν 714 112. = κ 169 et χ 99
113. δύσετο: δύσατο 114. ὧς δ᾽ αὐτῶς: ὡσαύτως
115. Ὀδυσῆα — η 168 116. ἀμύνεσθαι: ἀμύ-

νασθαι 117. τόφρα: τόφρ᾽ ὄϝε schol. α 262
118. = Λ 350 et Ρ 361 119. ὀιστεύοντα: ὀιστεύσαντα
120. ἐυσταθέος — υ 258 121. πρὸς — δ 42
122—5. = Ο 497-82 126. 132. 333. ὀρσοθύρη
ἐυδμήτῳ — υ 302 127. ἐυσταθέος — 120
128. 137. λαύρην εὖ ἀραρυῖαι: ἐντὸς ἐῖσαι.
cf. β 344 129. δ᾽ omittunt nonnulli ἀνώϝει —
φ 80 130. ἑστεῶτ᾽ Harlej.: ἑσταότ᾽, ἑσταῶτα
131. ἔπος — Κ 202 132. φίλοι: πόποι ἀνα-
βαίη: ἐπιβαίη 133. βοὴ — 134. = 77-8
135. = ρ 247 137. καλὰ θύρετρα φ 48 141. Ὀ-
δυσεὺς — τ 31 142. Μελάνθιος — 135 143. ῥῶ-
ϝας 144. — ὦκα 146. = 110-2 τὸ περὶ τῶν
ιβ′ σακέων καὶ τὸ ἐφεξῆς Ἀρίσταρχος ἀθετήσας κεχίακεν, ἀδύ-
νατον εἶναι εἰπὼν τοσαῦτα βαστάσαι ἄνθρωπον
147. = ε 406 148. τε: δὲ 149. μέϝα — Μ 416
150. ἔπεα — 100 153. = φ 343
154. οὐδὲ — αἴτιος λ 558 155. θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν:
θύρας πυκινὰς ἀραρυίας Apollonius Soph. 156. ἀϝκλί-
νας: ἐϝκλίνας 157. δἰ᾽: δὴ. cf. φ 234 159. τόν:
ὅν 160. = υ 240 161. = φ 8 162. νόη-
σε δὲ δῖος π 5 163. = Ρ 484 προσεφώνεεν
—: ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 164. = π 167
165. κεῖνος: οὗτος Apollonius Soph. δὴ: δ᾽
166. νημερτὲς — μ 112 ἐνίσπες Harl. cum Etym. M.:
ἐνίσπῃς, ἔνισπες 170. = 105 171. μνηστῆρας
— φ 213 172. σχήσομεν μάλα — Ρ 181-2
173. πόδας — μ 248 174. ὄπισθεν: ἱμάντι
175. πειρήναντε: πειρήναντες 179. βὰν: βῆ ex Θ 277
λαθέτην: λαβέτην 181. μένοντε: μένοντες
182. εὖθ᾽: ἔνθ᾽ Μελάνθιος — 142
183. τρυφάλειαν: τριφάλειαν 184. εὐρὺ ϝέρον: εὐρύτερον
ἄζῃ 185. Λαέρτεω ἥρωος (τ 144): Λαέρταο
ϝέροντος (ξ 8) κουρίζων 186. δὴ τότε ϝ᾽ ρ
301 ῥαφαὶ δ᾽ ἐλέλυντο: δὲ λέλυντο
188. κουρίξ] ὁ μὲν Ἀρίσταρχος τῆς κόμης ἐπιλαβόμενοι, ὁ
δὲ Κράτης κουρὶξ τὸ νεανικῶς ἀχνύμενον — μ 270
189. θυμαλϝέι υ 118 191. omittunt duo
πολύτλας — φ 414 192—3. = 175-6 194. =
Π 744 et π 464 196. εὐνῇ ἔνι μαλακῇ Χ 504

σε ἔοικεν: ἐπέοικεν 197. Ὠκεανοῖο — Τ 1
198. cf. Ω 13 199. δαῖτα — ξ 251
200. ἐνὶ: ὑπὸ 202. Ὀδυσῆα — 115 203. μένος
πνείοντες Ω 364 οὐδοῦ: οὐδόν 204. δόμων:
δόμου πολέες — ζ 284 205. θυϝάτηρ Διὸς
Ἀθήνη Β 547-8 206. = β 401 207. τὴν —
ἰδών ν 226 209. ὅς σ᾽: ὅσσ᾽ ὁμηλικίη — ϝ
49 210. φάτ᾽ ὀιόμενος: ἔφατ᾽ οἰόμενος
λαοσσόον Ν 128 211. = φ 360 212. Δαμαστο-
ρίδης — υ 321 213. σε ϝέπεσσι: σ᾽ ἐπέεσσι
214. δὲ οἷ: δέ οἱ 215. τελέεσθαι — ϝ 226
216. κτέωμεν: κτέομεν, κτείομεν 221. τοῖσιν: τοῖσι δ᾽
μεταμίξομεν 223. ἄλοχον κεδνὴν α 432
224. = σ 387 225. = 26 226. μένος
ἔμπεδον φ 426 227. λευκωλένῳ Γ 121 εὐπα-
τερείῃ Ζ 292 228. ἐμάρναο — Ι 317 229. = λ
516 230. πόλις — δ 246 231. σόν ϝε δόμον:
σόν τε δόμον, σὸν δῆμον 233. = Ρ 179
234. ἀνδράσι — ϝ 90 235. ἀποτίνειν: ἀποτίνει
236. δίδω — Ρ 627 240. χελιδόνι εἰκέλη φ
411 241. Δαμαστορίδης — 212 244. = φ 187
246. βιὸς — Λ 387 247. = 131
Ἀϝέλεως μετέειπε: Ἀϝέλαος ἔειπε 248. = 70
249. κενέ' Hermannus Orph. p. 727: κενὰ εὔϝματα: εὔχ-
ματα 250. πρώτησι — α 255 251. ἀφίετε:
ἐφίετε δούρατα — Ε 656 252. εἴ — δώῃ μ
215 253. κῦδος — Π 88 255. ἐκέλευεν: ἐκέ-
λευσεν 256. πάντα: πολλὰ 257. σταθμὸν —
120 258. θύρην — 155 261. = τ 508
263. μνηστήρων ἐς ὅμιλον ρ 590 265. ὀξέα δοῦρα: ὀξέι
χαλκῷ 266. ἄντα τιτυσκόμενοι φ 48 268. βοῶν
— υ 199 ἔπεφνε: ἔπειτα ex 285 269. ὀδὰξ
— Ω 738 270. ἀνεχώρησαν: ἄρ᾽ ἐχώρησαν
271. τοὶ: τοῖς 272. ἀκόντισαν — 265 273—6. =
256-9 277. χεῖρ᾽ — Ε 883 278. λίϝδην] ἅπαξ
ἐνταῦθα, καὶ ἅπαξ ἐν Ἰλιάδι (Ρ 599) ἐπιλίϝδην
ἄκρην: ἄκρον schol. Ρ 599 cum Harlej. 280. τὸ δ᾽ ὑ-
πέρπτατο Ν 408 281. Ὀδυσῆα — 202 282. =
263 et 265 283. Εὐρυδάμαντα: Εὐρυμέδοντα
πτολίπορθος — π 442 285. = 268 286. βε-

βλήκει πρὸς στῆθος Δ 108 287. Πολυθερσείδη: φίλε
Θερσείδη φιλοκέρτομε 288. ϝειπέμεν: εἰ-
πεῖν 289. ἐπεὶ — π 89 291. κατ᾽ ἀλητεύοντι:
καταλητεύοντι 293. ἔϝχεϊ — 279 295. διαπρὸ
— Ρ 579 296. = Ε 58 et χ 94 297. φθισίμ-
βροτον (Ν 339): φθισόμβροτον 298. ἐξ ὀροφῆς: ἐκ
κορυφῆς φρένες ἐπτοίηθεν: φρένας ἐπτοίησεν
299. ἐφέβοντο: ἐφέροντο
300. οἶστρος 301. = σ 367 302. = Π 428
303. ἐξ ὀρέων ἐλθόντες τ 538 305. οὐδέ — Φ 529
307. τοὶ: τοὺς 308. = Κ 483
309. δάπεδον — λ 420 310. λάβε — κ 323
311. = Φ 368 312. = Φ 74 315. ὅτις — α 47,
ζ 286 317. ἀεικέα — β 250 320. = 60
322. που: μου 325. δυσηλεϝέα Υ 154 326. χει-
ρὶ — υ 299 327. ἀποπροέηκε ξ 26 328. κατ᾽ —
Κ 455 et Υ 455 329. = Κ 457 τοῦ ϝε: τοῦδε
330. *δ᾽ ἔτ᾽: δέ τ᾽ ἀλύσκανε Apollonius
Sophista: ἀλύσκασε κῆρα — 14 331. = α 154,
ubi παρὰ 332. φόρμιϝϝα — θ 537 333. ὀρσο-
θύρην: ὀρσοθύρῃ δίχα — π 73 334. Διὸς
μεϝάλοιο π 403 335. ἑρκείου 336. ἔκηαν:
ἔκειαν, ἔκαιον 337. ϝούνων λίσσοιτο Ι 451
338. = σ 93 339. = ζ 169 et φ 262 340. φόρ-
μιϝϝα — ρ 262 341. θρόνου — κ 366 342. Ὀδυσῆα
προσαΐξας 337 λάβε — 310 343—4. = 311-2
347. αὐτοδίδακτος. ἐν φρεσὶν οἴμας: ἔμ-
βαλεν οἴμας Iustinus Martyr, ὤπασεν ὀμφὴν Maximus Tyrius. cf.
θ 481 350. φίλος — π 339 351. οὐδὲ — 50
352. πωλεύμην ρ 534 μετὰ: κατὰ
δαῖτας: δαῖτα 354. = τ 89 et φ 130 355. =
163 361. = 354 et δ 711 362. πεπτηὼς ἔκειτο
ξ 334 363. ἀλύσκων — 330 364. ὑπὸ: ἀπὸ
θοῶς: βοὸς 365. προσαΐξας — 342
366. = 343 368. περισθενέων ὀξέι — υ 127
370. μεϝάροις: μεϝάρῳ 371. = Κ 400
372. ἐρύσατο — Ο 290: ἐρύσσατο 373. ϝνῷς
κατὰ θυμόν Π 119 ἄλλῳ: ἄλλοις 374. κα-
κοεργίης: κακοεργείης 376. πολύφημος β 150
377. ὄφρ᾽ ἂν: ὄφρα κ᾽ 379. Διὸς — 334 πο-

τὶ: παρὰ 380. πάντοσε παπταίνοντε 24
381. κατ᾽ ἐϝὸν: καθ᾽ ἑὸν 382. ὑποκλοπέοιτο
ἀλύσκων — 363 383. αἵματι — O 118 386. δι-
κτύῳ πολυωπῷ 388. μέν τ᾽] cf. 300 ἠέλιος
φαέθων τ 441 ἐξείλετο — λ 201 390. προσέφη
— 371 392. εἴπωμι: εἴποιμι 393. = 108
394. κινήσας: σείων I 583 395. ὄρσο: ὦρσο
ϝρῆυ παλαιϝενές P 561 398—9. = 386-7 et α 436
401. κταμένοισι νέκυσσιν: κταμένοις νεκύεσσι 402. = Z
268 et E 136 405. εἰς — I 373 406. πόδας —
173 407. ἔσϝιδεν: εἴσιδεν. item 408 408. ὀλο-
λύξαι δ 767 μέϝα ἔρϝον μ 373 409. = π 430
410. = υ 198 412. οὐχ ὁσίη π 423
ἔνθεν καὶ Ἀρχίλοχός φησιν "οὐ ϝὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερ-
τομέειν ἐπ᾽ ἀνδράσιν" 413. τούσδε δὲ: τοὺς δὴ
414. ἐπιχθονίων — σ 136 415. = Z 489 et υ 188
416. = 317 417—8. = τ 497-8 419. = υ 134
420. = ρ 108 423. ξαίνειν δου-
λοσύνην August. cum Romana: δουλοσύνης. cf. Hermann. ad Oedip.
R. 173 425. τίουσαι: τιμῶσαι 428. ἀναβᾶσ᾽
— τ 600 429. ἐπῶρσεν: ἔχευεν 430. = 170
431. τήν ϝ᾽: τήνδ᾽ 432. ἐλθεῖν: ἐλθέμεν
ἀεικέα — υ 170 433—4. = σ 185-6
436. ἐς: εἰς ἔπεα — 410 439. σπόϝϝοισι πο-
λυτρήτοισι α 111 440. ἐπὴν: ἐπεὶ κατακοσ-
μήσησθε: διακοσμήσησθε. cf. 457 441. ἐνσταθέος —
274 442. 466. θόλου 443. τανυήκεσιν: ταναή-
κεσιν 444. ἐκλελάθωντ᾽ Hermannus in scholis, ἐκλελά-
θητ᾽ Op. 2 p. 35: ἐκλελάθοιντ᾽. schol. E 422 p. 162 a 40 ἐκλελά-
θοντ᾽ 445. τὴν: ἣν schol. E 447. θαλερὸν —
Z 496 448. νέκυας κατατεθνηῶτας λ 564
449. αἰθούσῃ — I 472 451. ἐπισπέρχων: ἐπιστείχων
452—3. = 438-9 454. = 435
455. λίστροισιν 456. ἐφόρεον: ἔφερον, ἐκφόρεον
458—9. = 441-2 δ᾽ omittunt editiones anti-
quae 461. = Σ 249 462 μὴν: μὲν
ἀπὸ — ξ 405 ἑλοίμην: ἕλησθε 465. πεῖσμα
— κ 127 467. ἐπεντανύσας: ἐπαντανύσας
468. κίχλαι 469. τό θ᾽: τόδ᾽ Harl., ὅθ᾽ Apollonius So-
phista ἑστήκῃ Harl.: ἑστήκει 471. πάσαις:

πασέων 473. = τ 231 et N 573 475—6. = σ
86-7 477. *δ᾽: τ᾽ κεκοτηότι — τ 71
478. χεῖράς — λ 497 479. τετέλεστο — T 242
483. σὺν — τ 602 485. = 419 486. = υ 37
487. χλαῖνάν — εἵματ᾽ φ 339 488. πεπυκασ-
μένος Ξ 289 εὐρέας — ζ 225 489. ἕσταθ᾽ ἐνὶ:
ἕσταθι ἐν, ἵστασο ἐν νεμεσσητὸν — Ω 463
490. = 430 492. = ε 43 494. καὶ δῶμα — Z
316 495. δώματα — υ 122 496. = 434
497. = η 139 499. = φ 224
500. ϝλυκὺς — Γ 446

Φ

1. ἀνεβήσετο: ἀνεβήσατο 3. ὑπερικταίνοντο] v. Ruhn-
ken. Tim. p. 21 4. = B 20 et υ 261 5. ἔϝρεο
ο 46 φίλον τέκος τ 474 6. ὀφθαλμοῖσι τε-
οῖσι ϝ 94 τὰ ϝέλδεαι: τά τ᾽ ἔλδεαι ἤματα
— ο 54 8. τέ οἱ: θ᾽ ἑὸν et τεὸν 10. = φ 330
13. ἐπέβησαν χ 424 14. σέ περ: καὶ σ᾽
15. 26. λωβεύεις 16. ἐξ — K 138
17. φίλα — ε 493 18. ἐξ —19. = τ 596-7
20. ἔρχευ: ἔρχεο 23. = φ 374 μέϝαρον: με-
ϝάρων 25. = χ 485 27. ἦλθ᾽ — ἱκάνεται 7
28. ἀτίμων: ἀτίμεον 29. πάλαι ἤδεεν: ϝήδη
πάλαι? 33. βλεφάρων ἀπὸ δάκρυον ξ 129
34. = χ 410 35. = μ 112 36. οἶκον — 27
37. = υ 386 38. = ι 40 39. = 25
40. ἄκουον: ἄκουσα 42. σανίδες — χ 128
45. = χ 401 46. ἑστεῶθ᾽: ἑσταῶθ᾽, ἑσταόθ᾽
κραταίπεδον 48. = χ 402 abest
a multis 49. ἐπ᾽ — σ 239 51. πῦρ μέϝα Θ 521
κηάμενος schol. A 462 p. 36 b 51: κειάμενος
προέηκε — 44 52. ἀλλ᾽ ἕπευ ὄφρα N 381
*ἐπιβῆτον: aut ἐπιβήῃ reponendum, aut mox φίλω ἦτορ᾽
53. ἀμφοτέρων: ἀμφοτέρω ἐπεὶ — Γ 99 57. ᾧ:
σῷ 58. = 10 59. μαῖα φίλη 11
61. τὸν — X 53 63. μνηστῆρας — χ 171
65—7. = χ 414-6 68. = η 60 69. φίλη — 39
70. = τ 492 71. οὔ —72. = ξ 149-50

73. = φ 217 74. = τ 393 76. 265. *ϝειπεῖν: εἰπέμεν ἐπὶ — δ 287 μάστακα νῦν τὸ στόμα, ἐν δὲ τῇ Ἰλιάδι (I 324) καὶ τὸ μάσημα. ὁ δὲ Ἀλκμὰν καὶ τὰς ϝνάθους μάστακας φησίν 77. ἔα εἰπέμεναι: εἴα εἰπεῖν πολυϊδρείῃσι β 346: πολυκερδίῃσι 78. ἀλλ' ἕπευ αὐτὰρ ο 281 80. = τ 123 81. μαῖα φίλη 59 θεῶν — Π 93 83. ἴδωμαι: ἴδωμεν 85. = σ 206 et η 82 88. καὶ — π 41 89. ἐναντίον: ἐναντίη ἐν — ζ 305 90. τοίχου τοῦ ἑτέρου Ω 598 91. μιν: ϝε Heynius ad schol. P 237 92. ἴδεν — τ 383 94. *ὄψι: ὄψει ἐνωπαδίως: ἐνωπιδίως ἐσίδεσκεν: ἠΐσκεν 95. ἀϝνώσασκε: ἀϝνώσσασκε, ἀϝνώσσεσκε κακὰ — ζ 61 96. δ' — φ 287 97. δύσμητερ 99. ἀνείρεαι — τ 171 100. μήν: μέν τετληότι — σ 135 101. ἀφεσταίη: ἀποσταίη κακὰ — 102. = φ 207-8 104. = 58 107. εἰς ὦπα ἰδέσθαι χ 405 δ' ἐτεὸν δή: ἐτεὸν δὲ 108. Ὀδυσεὺς — ἱκάνεται 27 109. ἀλλήλων: ἀλλήλω 111. = ν 287 et χ 191 112. = χ 150 115. ὅττι — τ 72 117. φραζώμεθ' — ν 365 ὄχ' —: ἔσται τάδε ἔρϝα ex ϱ 274 118. καὶ — ἕνα B 292 119. ἔωσιν: ἔασιν 121. ἕρμα πόληος Π 549 122. τὰ δὲ: τὸ δὲ, τῷ 123. = χ 153 125. φάσ': φᾶσθ' 126. καταθνητῶν — υ 76 127—8. = N 785-6. absunt a compluribus δ' ἐμμεμαῶτες: δὲ μεμαῶτες 129. = χ 490 130. = N 735 133. θεῖος ἀοιδὸς ϱ 359 ἔχων — χ 332 134. φιλοπαιϝμονος 136. οἱ θ 551 141. = χ 178 142. = 131 ἆρ: οὖν 143. θεῖος — 133 144. φόρμιϝϝα ϝλαφυρήν χ 340 145. = N 637 146. δῶμα περιστεναχίζετο κ 454 147. ἀνδρῶν: κούρων Apollonius Sophista καλλιζώνων — Ω 698 148. = φ 396 et ψ 135 149. πολυμνήστην — δ 770 151. *εἷος: ἕως et ὄφρ' ἄν. cf. τ 367 152. = ν 170 153. Ὀδυσσῆα μεϝαλήτορα ε 149 ᾧ — 57 154. = σ 168 et θ 364 155. = κ 366 156. κάλλος πολὺ χεῦεν Augustanus: χεῦεν πολὺ κάλλος 157—62. = ζ 230-5 163. = ϝ 468 δ': ϱ' 164. = φ 166

165. καί — 4 166. ϝυναικῶν — λ 386 167. ἀτέραμνον Ὀλύμπια — υ 79 168—70. = 100-2 172. σιδήρεος — ε 191: σιδήρεον — ἦτορ 173. = 104 174. οὔτ' ἄρ: οὐ ϝάρ schol. K p. 276 b 44 οὔτ': οὐδ'. cf. θ 212 175. οὔτε: οὐδὲ ἄϝαμαι] cf. π 203 176. ἐπὶ — τ 339 177. = 171 et η 340 178. ἐκτὸς ἐυσταθέος υ 258 180. = τ 318 182. κεδνὰ — υ 57 183. ἦ — π 69 184. ἄλλοσ' ἔθηκε: ἄλλοσε θῆκε χαλεπὸν — ν 141 185-6. = ν 313 et π 197-8 186. ἄλλῃ — φ 366: ἄλλῳ ἐνὶ χώρῳ 187. οὔ κέν: οὐκ ἄν βροτὸς — Ω 565 οὐδὲ —: οὐδὲ ϝυναικῶν 188. ῥεῖα μετοχλήσειεν Ω 567: μετοχλίσσειεν μέϝα σῆμα Ω 349 190. ἔφυ: ἔην Apollonius Sophista 192. 199. ὄφρα τέλεσσα: ὄφρ' ἐτέλεσσα 193. πυκνῇσιν λιθάδεσσι ξ 36: λιθάκεσσι. cf. ε 415 194. θύρας — φ 236 195. τανυφύλλου — 190 196. κορμὸν δ' ἐκ: δὲ Apollonius Sophista 197. = υ 161 199. ὄφρ' — 192 *ἐν: ἐκ ἐτάνυσσ' ἱμάντα: ἐτάνυσσα ἱμάντα. cf. Θ 544, K 475, Ψ 363, φ 46 φοίνικι — O 538: ἶφι κταμένοιο 204. ὕπο: ἄπο 205. = χ 68 206. = τ 250 ἀναϝνούσης: ἀναϝνούσῃ schol. Π 516 207. δράμεν: κίεν 208. κάρη δ' ἔκυσ' 87 211. παρ' — ε 227 212. ταρπῆναι: ταρφθῆναι schol. Θ 1 213. μή μοι τόδε χώεο ε 215 215. θυμὸς — Δ 313 216. *ἀπάφοιτο ϝέπεσσιν: ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν 218—24. ἀθετοῦνται οἱ ζ' σκάζοντες κατὰ τὸν νοῦν 218. Ἀρϝείη — δ 184 219. ἐμίϝη — ε 126 220. ὁ Ἡρωδιανὸς τὸ εἴ ἀντὶ τοῦ ἐπεί φησιν εἶναι ἀρήιοι — Φ 376 221. φίλην ἐς πατρίδ' ϱ 149 222. δ' ἦ τοι: δή τοι ἔϱϝον — ο 236 223. ἑῷ ἐϝκάτθετο λ 614 225. ἀριφραδέα: ἀριφραδέως 226. ἣν: τὴν 227. ἀλλ' — τε π 304 228. μοι — δ 736 230. θυμὸν ἀπηνέα 97 μευ: μοι 231. = τ 249 ἔτι: ἄρα 232. ἔχων — θυμαρέα I 336: θυμηρέα κεδνὰ — 182 234. ἐυερϝέα νῆ' ο 33 235. κύματι — ε 388 237. τέτροφεν: δέδρομεν 241. = φ 226 et τ 428 φάνη —: ἔδυ φάος ἠελίοιο 242. = σ 187 243. περάτῃ 245. ζεύϝνυσθ': ζεύξασθ'

246. ἄϝουσιν: ἔασιν 247. τότ᾽ ἐϝὴν: τότ᾽ ἄρ᾽ ἤν
προσέφη — 129 249. ἔτ᾽ ὄπισθεν: ἔτι κεῖθεν
ἔσται: ἐστί 251. μαντεύσατο: μυθήσατο
252. δόμον — λ 627 255. = δ 295 ταρπώμεθα:
τερπώμεθα 256. = 173 259. = ο 129
260. = τ 485 262. οὔ — ϱ 176 263. = 129
264. τ᾽ ἂρ: ϝὰρ αὖ: οὖν ὀτρύ-
νουσα: ὀτρυνέουσα 265. μυθήσομαι — τ 269: μυθεί-
σομαι 266. θυμὸς κεχαρήσεται: θυμῷ κεχαρήσεαι
ϝὰρ: καὶ 268. εὖρες — 284. ἔσσονται = λ
121-37 270. ἀνέρες: ἀνέρας 276. μ᾽ ἐν: δ
ἐκέλευεν: ἐκέλευσεν 277. ἔρξανθ᾽: ῥέξανθ᾽
281. ἐξ ἁλὸς: ἔξαλος 285. = 256
288. = χ 160 290. δαΐδων — τ 48 291. =
340 292. πάλιν — φ 354 293. θαλαμηπόλος
η 8 δάος — χ 497 296. τοῦτο τέλος τῆς Ὀ-
δυσσείας φησὶν Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης 297. =
χ 454 298. ϝυναῖκας: ϝυναῖκες 299. μέϝαρα —
σ 399
302. δῖα — φ 63 303. = π 29 304. βόας — λ 108
306. ὅ deest διοϝενὴς Ὀδυσεὺς ε 387
307. ὅσα — δ 152 308. ἄρ᾽ ἐτέρπετ᾽: ἄρα τέρπετ᾽
οὐδέ — ε 271 et ν 79 310—43. ῥητορικὴν ποιεῖται ἀνα-
κεφαλαίωσιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐπιτομὴν τῆς Ὀδυσσείας. κα-
λῶς οὖν ἠθέτησεν Ἀρίσταρχος τοὺς λϝ´ 311. πίειρα
— β 328 314. ὅ — υ 372 315. φίλην — λ 359
316. ἀναρπάξασα — 317. = δ 515-6 318. ἀφί-
κανεν: ἀφίκοντο 319. εὐκνήμιδας — κ 203
320. abest a multis 321. πολυμηχανίην 322. =
κ 512 εἰς deest εὐρώεντα: ἠερόεντα
323. = λ 165 324. νηὶ πολυκλήιδι Θ 239 325. καὶ
— α 435 331. = ε 4 et 133 332. κακὰς — Μ
113 334. λιλαιομένη — ι 30 335. ἐν — ϝλα-
φυροῖσι ι 114: σπέεσι καὶ — 336. = ε 135-6
337. οὔ — η 258 338. ἀφίκετο — ο 489 339. =
τ 280 340-1. = ε 37-8 342. *δεύτατα ϝεῖπε:
δεύτατον εἶπε ὅτε — 343. = ι 55-6 344. ἀλλ᾽
— 242 345. ἐέλπετο — Ν 8 346. ταρπήμεναι
Ω 3 347. cf. χ 197-8 348. ἵνα φόως φέροι ε 2
349. ἐπὶ — Ν 199 351. 354. ἀμφοτέρω: ἀμ-

φότεροι 351. ἐμὸν — ι 37 353. ἀπὸ — α 203
355. τά: ἅ 356. κατέκειραν: κατέκειρον. cf.
χ 36 358. ἐπαύλους: ἐναύλους 359. ἔπειμι:
ἄπειμι 360. πυκινῶς — υ 84 361. τάδ᾽: τόδ᾽
ἐπιτέλλω: ἐπιστέλλω editio Florentina 362. ἅμ᾽
— μ 429 363. ἀνδρῶν μνηστήρων π 29 364. =
φ 356 365. μηδέ — η 31 366. ἀμφ᾽ Γ 328
367. = 297 370. ὤιξαν δὲ θύρας χ 399

Ω

1. Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ τὴν νέκυιαν 2. ἀνδρῶν μνηστή-
ρων ψ 363: ἡρώων Diodorus Siculus, ex 25 3. 4. =
κ 545 et ε 47-8. unde etiam 49 addit Harlejanus 5. ἄϝε
κινήσας: ὅϝε κίνησεν 6. μυχῷ — ν 363
8. ὁρμαθοῦ 9. τετριϝυῖαι: κεκριϝυῖαι Etym. M.
10. = Π 185 et υ 64 13. κατ᾽ — λ 573
14. εἴδωλα — λ 476 καμόντων: θανόντων
15. ψυχὴν — 18. = λ 467-70 19. ὧς — ὁμίλεον Π 644
20—2. = λ 387-9 24. Διὶ — τ 365
ἤματα — ψ 6 26. πολλοῖσιν — τ 110 27. =
ϝ 220 28. πρῶτα: πρῶι et πρωιτι 29. μοῖρ᾽
ὀλοή τ 145 ἀλεύεται Eustathius: ἀλεύαται ante Barne-
sium, ἀλεύατο Thierschius 30. ἧς: ἧ περ
ἄνασσες: τε ϝάνασσες? 31. = 27 et ξ 274
32—3. = ξ 369-70 33. ἦρα᾽: ἦρατ᾽. Barnesius ἦρω. cf.
193 34. = ε 312 et λ 412 35. = 23
36. θεοῖς — Ω 486 37. ἐν — Ἄρϝεος Ι 246
39—40. = Π 775-6 41. πρόπαν ἦμαρ τ 424
46. δάκρυα — χέον δ 523 κείροντο: κείραντο
47. ἀθανάτῃς — Σ 86 49. ὑπὸ — Γ 34 50. κοί-
λας — Ω 336 51. παλαιά — η 157 52—3. =
Κ 94-5 54. = Γ 82 55. = 47
56. ἔρχετ᾽ ἐϝοῦ: ἔρχεται οὗ 57. = Γ 84 et Α 135
58. ἁλίοιο — ν 345 59. = κ 409 et η 265
60. ἀμειβόμεναι — Α 604 61. ϝε νόησας:
ϝ᾽ ἐνόησας 62. ὑπώρορε: ἐπώρορε 63. ὁμῶς
— ο 476 66. μῆλα καὶ — μ 136 67. καίεο:
καίευ ἐν ϝεσθῆτι: ἔν τ᾽ ἐσθῆτι 68. καὶ —

ϝλυκερῷ υ 69 ἥρωες — Ο 219 69. ἐρρώσαντο
Ω 616 70. = Θ 59 72. λεύκ᾽ ὀστέα λ 220
74. χρύσεον ἀμφιφορῆα Ψ 92 75. περικλυ-
τοῦ — ϑ 287: περικλυτὸν 76. *μιϝδὰ: μίϝδα
77. Πατρόκλοιο — 28 78. ἔξοχα τῖες τ 248
79. ἑτάρων — Ω 575 81. Ἀρϝείων — ϑ 472
82. ἐπὶ — η 86 83. τηλεφανὴς 87. = λ 416
90. ϑηήσαο: ἐτεϑήπεας. cf. ζ 166 et Hermann. 4 p.
40 ϑυμῷ: ϑυμὸν 91. περικαλλέα — 85
92. ἀρϝυρόπεζα Θέτις Ω 120 94. πάντας ἐπ᾽
ἀνϑρώπους τ 334 95. = Σ 80 et ξ 368 τὸ
ϝῆδος: τόδ᾽ ἦδος 96. μήσατο — κ 115
97. οὐλομένης — δ 92 98. = ψ 228 99. = υ
173 et ϑ 338
102. ψυχὴ — 20 103. παῖδα φίλον Μελανῆος: παῖδα Με-
λανϑῆος τὸν 104. Ἰϑάκῃ — δ 555 105. = 23
et 35 108. cf. δ 530 109—13. = λ 399-403
112. ἠδ᾽ —: καὶ ὄις καὶ πίονας αἶϝας
114. εἰπέ μοι εἰρομένῳ ο 263 115. ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε Φ
396 116. σὺν — ϑ 518 117. = λ 372 et ϑ 500
118. ἄρ᾽: ἐν schol. Κ 48 119. = Ψ 37 et σ
356 120. = 105 121. = Τ 199 abest
a pluribus 122. διοτρεφές — 123. πάντα omittunt non-
nulli 123. καταλέξω: ἀϝορεύσω 124. τέλος:
μόρον 125. = υ 290 126. = π 126
127. ϑάνατον — ο 275 128. δόλον — 146. = δ 93-110
147. εὖϑ᾽: ἔνϑ᾽ 149. κακός: κακῶς
150. = δ 517 151. φίλος — υ 283 152. ἐκ —
ἠμαϑόεντος δ 633 νηὶ — φ 307 153. ὀρ-
τύναντε ξ 469: ὀτρύναντε 154. προτὶ — περικλυτόν π
170 155. αὐτὰρ — χ 400 156. κακὰ ψ 95
157—8. = ρ 202-3 160. οἳ — β 29, δ 205
161. ἀλλ᾽ ἔπεσίν τε: ἀλλὰ ϝέπεσσι? ἐνίσ-
σομεν: ἐνίπτομεν 162. ἐνὶ — τ 573 163. τε-
τληότι — ψ 168 164. μιν — Ο 242 168. = φ
81 169. = ι 53 et φ 4 171. = τ 587 et φ 185
175. ἐποτρύνων — ο 217: ἐκέλευεν 176. πο-
λύτλας ψ 111 177. ῥηιδίως ἐτάνυσσε φ 407
178. = φ 149 et χ 3 179. δεινὸν παπταίνων λ 607
180. βέλεα στονόεντα Ο 590: στονόεντα βέλεμνα schol.

181. = χ 266 et 118 182. ϝνωτὸν: ϝνωστὸν
τις — Υ 453 183. ἐπισπόμενοι — ρ 431
184—5. = χ 308-9 188. δῶμα ϝεκάστου: δώ-
μαϑ᾽ ἑκάστου 190. ϝοόφεν: ϝοάοιεν ὃ — Π
675 191. = 120 192. = 36 et χ 164
193. σὺν: σῇ ἐκτήσω: ἔκτησο 194. ἀμύμονι:
ἐχέφρονι. cf. 198 195. κούρῃ Ἰκαρίου φ 2
196. κλέος — Η 91 198. ἐχέφρονι: ἀμύμονι. malim ἐχέ-
φρονα Πηνελόπειαν coll. 200
201. δέ τε: δ᾽ ἐνὶ ὄπασσεν: ὀπάσσει 202. = ο
422 203. = 98 204. ἑστεῶτ᾽: ἑσταότ᾽
Ἀϝίδαο — Χ 482 207. πολλὰ μόϝησεν: πόλλ᾽ ἐμόϝησεν
208. κλίσιον: κλισίη schol. Σ 309 209. ἠδὲ:
ἠδ᾽ 210. ἐρϝάζοντο: ἴσασι ϑυμῷ 212. ἐπ᾽ —
π 383 214. δόμον εἴσω: πτολίεϑρον 215. cf.
ξ 414 217. ἐπιϝνώῃ Hermannus: ἐπιϝνοίῃ
218. χρόνον — τ 221 221. πολυκάρπου ἀλωῆς η 122
223. υἱῶν: υἱέων 225. ὁδὸν — κ 501
226. ἐυκτιμένη — Φ 77 227. λιστρεύοντα
229. ϝραπτῦς 230. χειρῖδας βάτων
231. αἰϝείην: Ἀρϝείην πένϑος — ρ 489 232. =
ο 59 et ω 176 233. φρεσὶ — η 218 234. κατὰ
— Ω 9 235. = υ 10 236. κύσσαι: κῦσαι
237. ἔλϑοι = σ 384 238. = δ 119 omittit
Augustanus 239. = χ 338 240. κερτομίοις ἐπέ
εσσιν Ε 419 241. τὰ φρονέων α 118 ἰϑὺς
κίε ϝ 17 242. κατέχων: κάτ᾽ ἔχων ἀμφελά-
χαινεν 243. προσεφώνεε — π 308 244. ἀδα-
ημονίη: ἀδαημοσύνη Apollonius Sophista. id praefert Buttmannus
Lex. 86 13 248. = τ 570 et Ζ 326 251. ἀερ-
ϝίης 253. βασιλῆι ρ 416 255. ἦ ϝὰρ δίκη τ
168 256. = π 137 258. = ξ 186
262. εἰπεῖν: εἰπέμεν 264. = υ 208 265. = ο
318 266. φίλῃ — Γ 244 267. ἡμετερόνδ᾽ ἐλ-
ϑόντα ϑ 39 268. = τ 351 271—3. = τ 194-6
273. πόρον ξεινήια ι 267 274. = ι 202
275. = ι 203 et ϝ 440 276. = Ω 230 276—7. pro
his unum dant Harlej. et Vindobon. δώδεκα δ᾽ ἁπλοΐδας χλαί-
νας τόσσους δὲ χιτῶνας 278. ἀμύμονα: ἀμύμονας
279. εἰδαλίμας 280. = Λ 544 et ω 234

284. ϝε κίχῃς (π 357 et 379): ϝε κίχεις vel ϝ᾽ ἐκί-
χεις. Harlejanus οὐ ϝὰρ — ϝε κιχεῖς 'Ιθάκης — π 419
286. ὑπάρξῃ: ὑπάρξει 287. = 256
289. εἴ — ο 268 290. τῆλε — τ 301 291. ἐν —
ἰχθύες ξ 135 293. τεκόμεσθα ψ 61 294. = Χ
88 et ρ 390 295. ἑὸν: φίλον ὥς — υ 293: ἐπ-
εῴκει 296. τὸ — 190 297. = τ 105
299 δὲ: δαὶ schol. Κ 408, τοι Hermannus coll. 308
300. ἀντιθέους ξ 247 301. νηὸς ἐπ᾽ ἀλλοτρίης λ 115
302. = ψ 263 303. = π 130 πάντα: ταῦτα
304. κλυτὰ — Β 854 305. cf. Β 624, 693
308. = α 185 309. ἔτος — 310. = τ 222-3
314. ἠδ᾽ ἀϝλαὰ δῶρα τ 460 διδώσειν ν 358
315. — κεφαλῆς 317. = Σ 22-4 318. τοῦ — θυ-
μός υ 9 ἀνὰ ῥῖνας χ 18 320. περιφύς τ 416
321. ὅδ᾽ αὐτὸς ἐϝὼ φ 208 322. = φ 208
323. κλαυθμοῖο — δ 801 324. ἐκ — ἐρέω ο
317 327. = τ 405 328. ἐνθάδ᾽ ἱκάνεις: εἰλή-
λουθας 329. μοι νῦν: νῦν μοι ὄφρα — ν 344
330. = 302 331. φράσαι — 217
332. = φ 219-20 334. *ἀνελοίμην: ἂν ἑλοίμην
335. ὑπέσχετο — Ο 374 336. τοι: δὴ ἐυκτι-
μένην — 226 338. παιδνὸς ἐών φ 21 339. ϝεῖ-
πές τε ϝέκαστα: καὶ ἔειπες ἕκαστα 341. συκέας: συκᾶς
342. διατρύϝιος 343. ἀνὰ: ἐνὶ
ἔασιν: ἔησαν? 344. cf. Μ 286 345—6. = ψ
205-6 347. ἀμφὶ — πήχεε ρ 38 ποτὶ: προτὶ
348. πολύτλας — 232 349. = ε 458
350. μύθοισιν — Ψ 794 351. Ζεῦ — ῥα Μ 164
ἔστε θεοὶ: ἔστι θεὸς μακρὸν — υ 73 352. ἀ-
τάσθαλον ὕβριν π 86 353. νῦν — μὴ Α 555
τάχα: ἅμα 356. = 330 357. = π 436
358. ὃς: ἵν᾽ 359. Τηλέμαχον — ψ 367 362. ῥ᾽
ἵκοντο ρ 178 363. = 359 364. αἴθοπα — ρ
536 365. μεϝαλήτορα — 366. = ψ 153-4
367—8. = κ 365 et σ 69-70 369. καὶ — σ 195
370. ἐκ — βῆ ψ 163 φίλος — χ 350 371. =
τ 267 et β 5 372. = ψ 34 373. θεῶν — ψ 81
374. εἶδός τε μέϝεθός τε σ 249 ἀμείνονα:
ἀμύμονα 376. = ρ 132 379. ἐν — 325

380. τεύχε᾽ ἔχων ὤμοισι Η 137 382. ἰάνθης: ἐϝήθεις
383. = 203 384. = π 478 385. =
ϝ 389 387. ἦλθ᾽ ὁ: ἦλθε 389. ϝρηῦς Σικελή
211 ῥα — 390, κομέεσκεν 211 390. ἔμαρψεν:
ἔμαρπτεν 391. ἴδον —] cf. φ 222 393. = σ 283
et β 39 394. ἀπεκλελάθεσθε: ὑπεκλάθεσθε
396. ὑμέας — κ 545 397. ἰθὺς κίε 241 χεῖρε —
ε 374 398. 'Οδυσεῦς schol. Σ 136: 'Οδυσεὺς
χεῖρ᾽ — χ 277 399. = 372
401. *οὐδ᾽ ἔτ᾽: οὐδέ τ᾽ σ᾽ ἀνήϝαϝον: σε ἤϝαϝον
402. οὖλε μάλα — θ 413: μέϝα 403. = 297
404. περίφρων — ψ 285 406. = 356
407. ταῦτα — π 319 408. = ρ 602 410. δει-
κανόωντ᾽ Ο 86 ἐν — κ 397 411. ἑξείης δ᾽
ἕζοντο 385 412. = δ 624 413. κατὰ — β 383
414. θάνατον καὶ κῆρα μ 157 415. = ι 401
416. μυχμῷ 417. οἴκων: οἶκον schol. Μ p.
347 b 18 *θάπτον τε: καὶ θάπτον ἕκαστοι:
ἕκαστος 418. ἕκαστον: ἕκαστος 420. = π 361
et μ 250 421. = θ 24 425. = β 24
426. μέϝα ἔρϝον χ 408 ὅϝε μήσατ᾽: ὅδ᾽ ἐμήσατ᾽
'Αχαιοῖς: 'Αχαιούς. dativum praefert I H Vossius coll. ω 96, ϝ 249,
Ξ 253 427. πολέας — Ω 204 429. ὄχ᾽ ἀρίστους:
ἐνὶ δήμῳ 430. *ὦκ᾽ ἀφικέσθαι: ὦκα ἱκέσθαι
431. = ν 275 433. καὶ — φ 255 438. = Α
357 et β 81 439. ἀϝχίμολον — ἦλθε 99
441. τάφος — φ 122 442. Μέδων — χ 361
443. = β 229 444 ἀθανάτων — θεῶν α 79
445. αὐτὸς θεὸν ἄμβροτον Χ 9 'Οδυσῆι : 'Οδυ-
σῆος 446. πάντα — δ 654 447—8. τοτὲ: ποτὲ
449. τοὶ — 181 450. = Ξ 506 et μ 243
451—2. = β 157-8 et Σ 250 453. = 53
454. = β 229 458. ἔρεξαν: ἔρεζον ἀτασθα-
λίῃσι — κ 437 459. = σ 144 460. ἀνδρὸς
ἀριστῆος φ 333 462. ἐπίσπαστον κακὸν σ 73
463. μεϝάλῳ — Ξ 393 464. μίμνον: μεῖναν
466. ἐπὶ — Β 808 467. = Ξ 383 469. νηπιέη-
σιν Υ 411 470. δ᾽ omittunt 471. ἂψ ἀπονοστήσειν
ν 6 πότμον — Φ 588 473. = α 81
474. εἰπέ μοι εἰρομενῃ 114 475—6. = Δ 82-3

476. = ν 153 478. τί — διείρεαι λ 463 ἠ͵δὲ
— ο 402 479–80. = ε 23-4 481. ἔρξον — ἐθέ-
λεις π 67 ὡς — 295 483. ὅρκια — ταμόντες
Γ 73 484. παίδων — 434, unde φονῆας duo
485. ἔκλησιν 487. = Χ 186 488. = α 102
489. ἐξ — ϱ 99 490. = χ 261
493. στῆ — ἰὼν 178 494. = χ 150 496. οἱ — Ψ 131
ἔδυνον: δύοντο 497. Ὀδυσῆ᾽: Ὀδυσῆα omisso
mox οἱ 498. ἐς: εὖ ἔδυνον: ἔδυναν
500. = 467 501. = ψ 370 ῥα: δὲ
502–4. = χ 205-7 et ω 490 504. δὲ: μὲν
505. Τηλέμαχον — σ 214 506. τόδε εἴσεαι: τόδε ϝ᾽ εἴ-
σεαι, τόδ᾽ ἐνείσεαι. cf. Φ 292 507. ἀνδρῶν μαρναμέ-
νων Ο 715 508. = Ζ 209 509. πᾶσαν — Ψ
742 510. = ψ 123 511. ὄψεαι — ἐθέλῃσθα
Δ 353 ἐπὶ: ἐνὶ 512. ὡς: οἷ 513. καὶ
— χ 207 515. υἱός θ᾽ υἱωνός τ᾽ Ε 631
517. πάντων — Ω 748 et Τ 315 518. κούρῃ ϝλαυκώπιδι β
433 519. = Χ 289 520. = Κ 332
521. Διὸς — ζ 323 522. = 519 523. διὰ — Υ
397, ubi κυνέῃς 524. = Ρ 518 525. = Δ 504
526. = Π 276 et χ 141 φαίδιμος —: δῖος
ὑφορβός 527. ξίφεσίν — Ρ 731 528. πάντας:
πάντας τ᾽ θῆκαν: ἔθηκαν ἀνόστους
529. Ἀθηναίῃ — ν 371 530. φωνῇ: φωνὴν
532. διακρινθῆτε: διακρινθεῖτε 533. = 450
534. = μ 203 τεύχεα: τεύχη
535. θεᾶς — Κ 512 536. λιλαιόμενοι — μ 328
537. = Θ 92 et ω 504 538. = Χ 308 539. ψο-
λόεντα — ψ 330 540. ϝλαυκώπιδος — ϝ 135
542. = χ 164 543. νεῖκος — σ 264 544. = Υ 301
et ϱ 322 545. = Χ 224 546. μετ᾽ — ϝ 136
547. = ν 371 548. = 503

INDEX NOMINUM

Typis Caroli Schultzii Berolinensis.
Kommandanten-Strasse 72.